

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

Holy Bible Aionian Edition ®
Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 4/24/2021
Source copyright: Public Domain
The Israelite Hungarian Literary Society, 1898-1907, 1994

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Tartalomjegyzék

ÓTESTAMENTUM

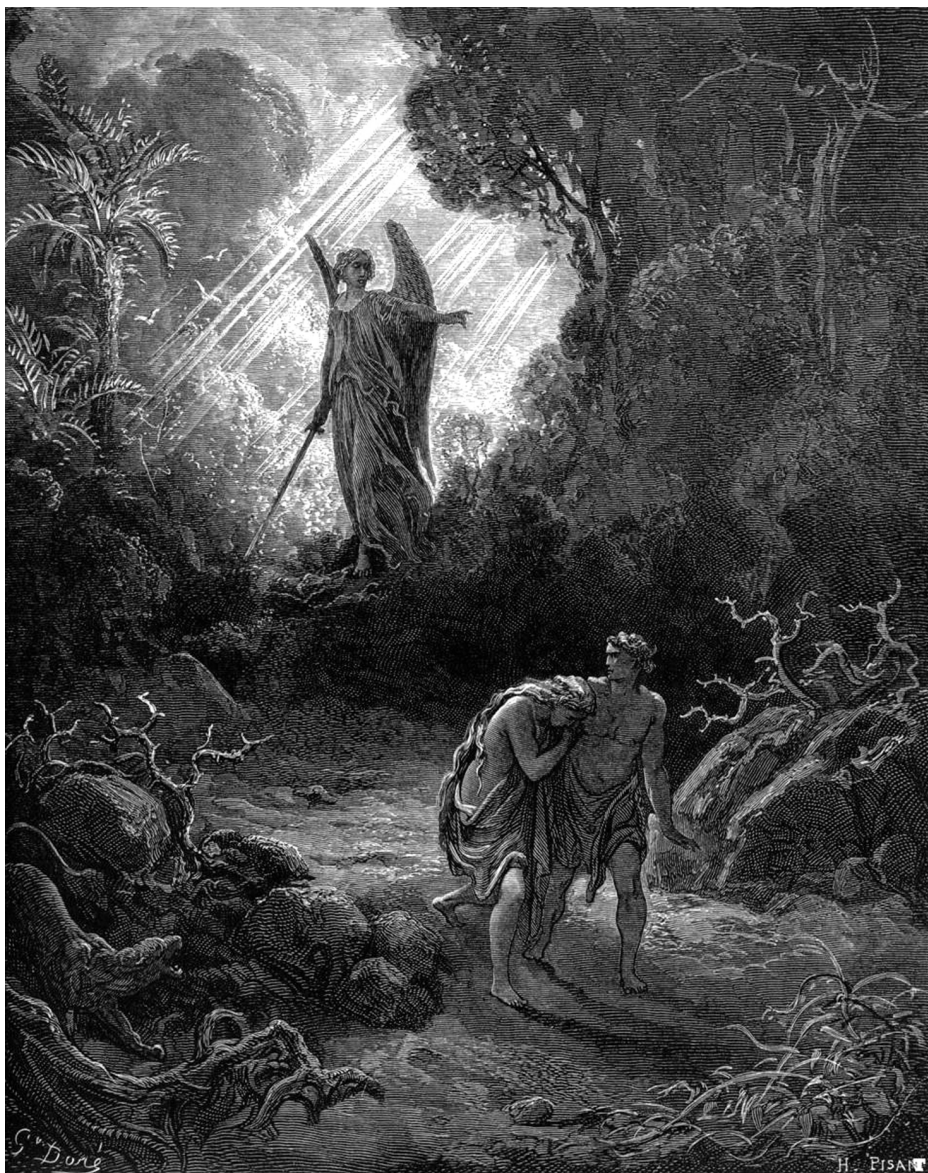
1 Mózes	1
2 Mózes	37
3 Mózes	67
4 Mózes	89
5 Mózes	118
Józsué	144
Biráák	161
Ruth	179
1 Sámuel	182
2 Sámuel	206
1 Királyok	225
2 Királyok	248
1 Krónika	270
2 Krónika	290
Ezsdrás	315
Nehemiás	322
Eszter	332
Jób	338
Zsoltárok	355
Példabeszédek	397
Prédikátor	412
Énekek Éneke	418
Ézsaiás	421
Jeremiás	455
Jeremiás sir	495
Ezékiel	499
Dániel	534
Hóseás	545
Jóel	550
Ámos	552
Abdiás	556
Jónás	557
Mikeás	559
Náhum	562
Habakuk	564
Sofoniás	566
Aggeus	568
Zakariás	570
Malakiás	577

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz
Szótár
Térképek
Sors
Képek, Doré

ÓTESTAMENTUM

*És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot,
mely körülforog, hogy megőrizze az utat az élet fájához.*

1 Mózes 3:24

1 Mózes

1 Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.

2 És a föld puszta és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szelleme pedig lebegett a vizek színe fölött. **3** És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. **4** És látta Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől. **5** És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap. **6** És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében, hogy legyen elválasztó víz és víz között. **7** És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett. **8** És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap. **9** És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a száraz! És úgy lett. **10** És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek gyüleményét meg elnevezte tengereknek: És látta Isten, hogy jó. **11** Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékat, füvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcsstermőt a maga neve szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. **12** És előhozott a föld sarjadékat, füvet, mely magot hoz, a maga neve szerint és fát, gyümölcsstermőt, melynek magva benne van, a maga neve szerint. És látta Isten, hogy jó. **13** És lett este és lett reggel: harmadik nap. **14** És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; **15** és legyenek világítókul az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre! És úgy lett. **16** És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat. **17** És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre, **18** és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy jó. **19** És lett este és lett reggel: negyedik nap. **20** És mondta Isten: Nyüzsögjenek a vizek élőlények nyüzsögésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színe! **21** És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az élőlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsögtek a vizek, a maguk neve szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neve szerint. És látta Isten, hogy jó. **22** És megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a vizet a tengerekben, és a madár

sokasodjék a földön. **23** És lett este és lett reggel: ötödik nap. **24** És mondta Isten: Hozzon elő a föld élőlényt a maga neve szerint, barmot és csúszómászót, meg földi vadat a maga neve szerint! És úgy lett. **25** És alkotta Isten a föld vadját a maga neve szerint, a barmot a maga neve szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neve szerint. És látta Isten, hogy jó. **26** És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. **27** És teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. **28** Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hódítsátok meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élő, mely mozog a földön. **29** És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden fület, mely magot hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül. **30** A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, ami mozog a földön, amiben élő lélek van, minden zöld fület (adtam) eledelül. És úgy lett. **31** És látta Isten mindazt, amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

2 És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. **2** Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott. **3** És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott. **4** Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amidőn teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az eget. **5** De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földek. **6** De kőd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét. **7** Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porából és lehelt az orrába élettelő lelket, és az ember lett élőlény. **8** És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. **9** És növesztett az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosát a tekintetre és jót az eledelre; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája. **10** És egy folyam jött ki Édenből; hogy áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett

négy főfolyóvá. **11** Az egyiknek neve Píson, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, ahol az arany van. **12** És ezen országnak aranya jó; ott van a bedólách és a sóhámkó. **13** A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. **14** És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti oldalán folyik; és a negyedik folyó a Perosz. **15** És vette az Örökkévaló Isten az embert és behelyezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja és őrízze azt. **16** És megparancsolta az Örökkévaló Isten az embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetsz; **17** de a jó és rossz tudásának fájáról ne egyél arról, mert amely napon eszel arról, meg kell halnod. **18** És mondta az Örökkévaló Isten: Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt, neki megfelelőt. **19** Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi azt el, és bárminek nevezi el az ember az élőlényt, az legyen a neve. **20** És adott az ember neveket minden baromnak, az ég madarának és a mező minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki megfelelőt. **21** Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot az emberre, hogy elaludt; ekkor kivett egyet annak bordáiból és húst zárt helyébe. **22** És alakította az Örökkévaló Isten a bordát; melyet kivett az emberből, asszonnyá és elvitte azt az emberhez. **23** Akkor mondta az ember: Ez immár csontomból való csont és húsból való hús; azért neveztessek nébernek, mert az emberből vétetett az. **24** Azért hagyja el a férfi az ő atyját és anyját és ragaszkodik feleségéhez, hogy legyenek egy testté. **25** És mindketten meztelenek voltak, az ember és az ő felesége, de nem szégyenlették magukat.

3 A kígyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál, melyet alkotott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak: Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy fájáról sem? **2** És mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehethünk. **3** De azon fának gyümölcséből, mely a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok. **4** És mondta a kígyó az asszonynak: Nem kell majd meghalnotok. **5** Hanem Isten tudja, hogy amely napon esztek abból, megnyílnak szemeitek és lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók. **6** És látta az asszony, hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörűség az a szemek és kívánatos a megtekintésre, vett annak gyümölcséből, evett és adott férjének is, ki vele volt és az is evett. **7** Akkor megnyíltak

mindkettőjüknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek; összefűztek fügelevelet és készítették maguknak öveket. **8** Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, amint jár a kertben a nap alkonyatán; akkor elrejtözött az ember és az ő felesége az Örökkévaló Isten elől a kert fái között. **9** És szólította az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy? **10** És az mondta: Hangodat hallottam a kertben és félttem, mert meztelen vagyok, azért elrejtőztem. **11** És (az Örökkévaló) mondta: Ki adta tudtadra, hogy te meztelen vagy? talán azon fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél arról, ettél? **12** És mondta az ember: Az asszony, kit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem. **13** És mondta az Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem. **14** És mondta az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt tetted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadon jársz és port egyél életed minden napján át! **15** És gyűlölséget vetek közéd és az asszony közé, a te magzatod és az ő magzata közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebezted őt a sarkon. **16** Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermekeket, de férjed után lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad. **17** Az embernek pedig mondta: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára és ettél a fáról melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradalommal egyél belőle életed minden napján át. **18** Tövist és kórót növeksen neked és edd a mező fűvét. **19** Arcod verejtékével edd a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél, mert por vagy és a porba térsz vissza. **20** És elnevezte az ember az ő feleségét Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden élőnek. **21** És készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének bőrköntösöket és felöltöztette őket. **22** És mondta az Örökkévaló Isten: Íme, az ember olyan lett, mint bármelyik közülünk, tudván jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen az élet fájáról is, hogy egyék és örökké éljen! **23** Aki küldte tehát őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a földet, melyből vétetett. **24** És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot, mely körülforog, hogy megőrizték az utat az élet fájához.

4 Az ember pedig megismerte Évát, az ő feleségét; ez fogant és szülte Káint, és mondta: Szereztem férfit az Örökkévaló által. **2** Továbbá szülte annak

testvérét Ábelt; és Ábel juhásztor lett, Káin pedig földműves volt. **3** És történt napok múltán, hogy Káin hozott: föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak. **4** És Ábel, őszintén hozott juhainak elsőszülötteiből és pedig a kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához, **5** Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen boszantotta Káint és beesett az arca. **6** Ekkor mondta az Örökkévaló Káinnak: Miért bosszankodsz és miért esett be arcod? **7** Nemde ha jót cselekszel, akkor emelkedsz, ha pedig nem cselekszel jót, az ajtónál hever a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál rajta. **8** És beszélt Káin Ábelrel, az ő testvérel. történt, midőn a mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre az ő testvére és megölte őt. **9** És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te testvéred? És ő mondta: Nem tudom; vajon testvérem őrzője vagyok-e én? **10** És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te testvéred vérenek hangja kiált föl hozzám a földből! **11** Azért most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadja testvérednek vérért a te kezedből. **12** Ha megmunkálsz a földet, ne adja többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a földön. **13** És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én bűnöm, semhogy elviselhetném. **14** Íme, elűztél engem ma a föld színéről; a Te színed elől rejtőzsem el, kóbor és bujdosó legyek a földön, lesz tehát, hogy bárki rámtalál, megöl engem. **15** És mondta neki az Örökkévaló: Azért, aki a Káint megöli; hétszeres a bosszú őréte! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra, hogy agyon ne üsse őt, bárki rátalál. **16** És elment Káin az Örökkévaló színe elől és letelepedett Nód országában, Édentől keletre. **17** És megismerte Káin az ő feleségét, ez fogant és szülte Chánócho; ő pedig épített várost és elnevezte a várost, az ő fiának neve szerint: Chánóchnak. **18** Chánóchnak pedig született Iród, és Iród nemzette Mechújoél; Mechújoél pedig nemzette Meszúsoél és Meszúsoél nemzette Lemecht. **19** És vett magának Lemech két feleséget; az egyiknek a neve Ódó, a másiknak a neve Cilló. **20** És Ódó szülte Jóvolt; ez volt atyja a sátorlakóknak és baromtenyésztőknek. **21** Testvérenek neve pedig Júvol; ez volt atyja minden hárfásnak és fuvalásnak. **22** És Cilló is szült; (szülte) Túvál-Káint, köszörülője volt minden érc- és vasszerszámnak; Túvál-Káin nővére pedig volt Náámo. **23** És mondta Lemech az ő feleségeinek: Ódó és Cilló! halljátok szavamat, Lemech feleségei, figyeljétek szózatomra! Mert férfit öltem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt. **24** Mert hétszeres a bosszú Káinéért, de Lemechért hetvenhétszeres. **25** És Ádám újból megismerte az

ő feleségét és ez fiat szült és elnevezte Sésznek: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett, mivelhogy megölte őt Káin. **26** És Sésznek is született fia és elnevezte Enósnak; akkor kezdték el hívni az Örökkévaló nevét.

5 Ez Ádám nemzetségeinek könyve. Amely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt. **2** Férfinek és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte őket embernek, amely napon teremtettek. **3** Élt pedig Ádám százharminc évet, midőn nemzett az ő hasonlatosságára, az ő képmására és elnevezte Sésznek **4** És voltak Ádám napjai, miután Sészt nemzette, nyolcszáz év; és nemzett fiaikat meg lányokat. **5** Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt kilencszázharminc év, azután meghalt. **6** És élt Sész százöt évet, midőn nemzette Enóst. **7** És élt Sész, miután Enóst nemzette, nyolcszázhat évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **8** Voltak pedig Sésznek összes napjai kilencszázötvenkét év, azután meghalt. **9** És élt Enós kilencven évet, midőn nemzette Kenónt. **10** És élt Enós, miután Kenónt nemzette, nyolcszázötvenöt évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **11** Voltak pedig Enós összes napjai kilencszázöt év, azután meghalt. **12** És élt Kénon hetven évet, midőn nemzette Máhálálélt. **13** És élt Kénon, miután Máhálálélt nemzette nyolcszáznegyven évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **14** Voltak pedig Kénon összes napjai kilencszázöt év, azután meghalt. **15** És élt Máhálálél hatvanöt évet, midőn nemzette Jeredet. **16** Élt élt Máhálálél; miután Jeredet nemzette, nyolcszázharminc évet; és nemzett fiaikat és lányokat. **17** Voltak pedig Máhálálél összes napjai nyolcszázkilencvenöt év, azután meghalt. **18** És élt Jered százhatvanöt évet, midőn nemzette Chánócho. **19** És élt Jered, miután Chánócho nemzette, nyolcszáz évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **20** Voltak pedig Jered összes napjai kilencszázhatvanöt év, azután meghalt. **21** És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúselácho. **22** És járt Chánóch Istennel, miután Meszúselácho nemzette, háromszáz évig; és nemzett fiaikat meg lányokat. **23** Voltak pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év. **24** És járt Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten. **25** És élt Meszúselácho száznyolcvanhét évet, midőn nemzette Lemecht. **26** És élt Meszúselácho, miután Lemecht nemzette, hétszáznyolcvankét évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **27** Voltak pedig Meszúselácho összes napjai kilencszázhatvankilenc év, azután meghalt. **28** És élt Lemech száznyolcvankét

évet, midőn nemzett fiat. **29** És elvezette azt Noácnak (Nóé), mondván: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és kezünk fáradoalmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló. **30** És élt Lemech, miután Nóét nemzette, ötszázkilencvenöt évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **31** Voltak pedig Lemech összes napjai hétszázhetvenhét év, azután meghalt. **32** Nóé pedig ötszáz éves volt, midőn nemzette Nóé Sémét, Chomot és Jefeszt.

6 És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén és leányaik születtek, **2** látták Isten fiai az ember leányait, hogy szépek azok és vettek maguknak feleségeket mindazok közül, akiket választottak. **3** De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon szellemem az emberben örökké, mivel ő test is; azért legyenek napjai százhusz év. **4** Az óriások voltak a földön ama napokban és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz és ezek születtek nekik; ezek azok a hősök, akik ősidőtől fogva hírneves férfiak voltak. **5** És látta az Örökkévaló, hogy nagy az ember gonoszsága, a földön és hogy minden indulata az ő szíve gondolatainak csak gonosz egész nap; **6** és megbánta az Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott szívében. **7** És mondta az Örökkévaló: Eltörlöm az embert akit teremtettem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, mert megbántam, hogy alkottam azokat. **8** De Nóé kegyet talált az Örökkévaló szemeiben. **9** Ezek Nóé nemzetségei. Nóé igazságos, tökéletes férfiú volt az ő nemzedékében; Istennel járt Nóé. **10** És nemzett Nóé három fiat: Sémét, Chamot és Jefeszt. **11** De megromlott a föld Isten színe előtt és megtelt a föld erőszakossággal. **12** És látta Isten a földet, hogy íme megromlott, mert elrontotta minden test az ő útját a földön. **13** És mondta Isten Nóénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mert megtelt a föld erőszakossággal általuk; azért íme én megromtom őket a földdel együtt. **14** Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal. **15** És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága. **16** Világítást készíts a bárkának és egy könyöknyre fejezd be felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tedd, alsó, második és harmadik emeletre készítsd azt. **17** Én pedig íme hozom az özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben az élet lehelete van, az ég alól; minden, ami a földön van, vesszen el. **18** De megkötöm szövetségemet

veled és menj be a bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feleségei veled együtt. **19** És minden élőből, minden testből, mindegyikből kettőt vigyél be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; hím- és nőnemből valók legyenek. **20** A madárból a maga neme szerint és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszó-mászójából a maga neme szerint; mindegyikből kettő menjen be hozzád, hogy életben tartsad. **21** Te pedig vegyél magadnak minden eledelből, ami megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen neked és nekik eledelül. **22** És Nóé megtette, mind aszerint, amint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7 És mondta az Örökkévaló Nóénak: Menj be te és egész házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak színem előtt ezen nemzedékben. **2** Minden tiszta baromból vegyél magadnak tetet-tetet, hímet és nöstényt, és a baromból, mely nem tiszta, kettőt, hímet és nöstényt. **3** Az ég madarából is tetet-tetet, hímet és nöstényt, hogy életben tarts magot az egész föld színén. **4** Mert hét nap múlva esőt bocsátok én a földre, negyven nap és negyven éjjel és eltörlök minden lényt, melyet alkottam, a föld színéről. **5** És tett Nóé mind aszerint, amint megparancsolta neki az Örökkévaló. **6** Nóé pedig hatszáz éves volt, midőn az özönvíz volt a földön. **7** És bement Nóé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt a bárkába az özönvíz előtt. **8** A tiszta baromból és a baromból, mely nem tiszta, a madárból és mindabból, ami mozog a földön, **9** kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába, hím és nöstény, amint megparancsolta Isten Nóénak. **10** És történt hét nap múlva és az özönvíz volt a földön. **11** Hatszázadik évében Nóé életének, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységnek és az ég csatornái megnyíltak. **12** És volt az eső a földön negyven nap és negyven éjjel. **13** Ugyanezen a napon ment be Nóé, meg Sém, Chom és Jefesz, Nóé fiai és Nóé felesége, meg az ő fiainak felesége velük együtt, a bárkába. **14** Ők és minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga neme szerint és minden csúszó-mászó, mely mozog a földön a maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint, minden madár, minden szárnyas. **15** Bement Nóéhoz a bárkába kettő-kettő minden testből, amelyben az élet lehelete van. **16** És amik bementek, hím és nöstény minden testből ment be, amint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkévaló mögötte (a bárkát). **17** És volt az özönvíz negyven nap a földön; megsokasodtak a

vizek és vitték a bárkát, hogy fölemelkedett a földről. **18** És erősödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a földön; és ment a bárka a víz színén. **19** És a vizek igen nagyon erősödtek a földön és elborították mind a magas hegyeket, melyek az egész ég alatt voltak. **20** Tizenöt könyöknyire (a hegyeken) felül erősödtek a vizek és elborították a hegyeket. **21** És elveszett minden test, mely mozog a földön, madárból, baromból, vadból és féregből, mely csúszik-mászik a földön és minden ember. **22** Mindaz, aminek orrában az élet lehelete volt, mindabból, ami a szárazon volt, meghalt. **23** És eltörölt (Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltöröltetek a földről; csak Nőé maradt meg és ami vele volt a bárkában. **24** És erősödtek a vizek a földön százötven napig.

8 És megemlékezett Isten Nőéről és minden vadról és minden baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet a földre és lecsillapodtak a vizek. **2** Bezáródtak a mélység forrásai, meg az ég csatornáit, és megszűnt az eső az égből. **3** És visszahúzódtak a vizek a földről, folyton vissza és megfogytak a vizek százötven nap múltán. **4** És megnyugodott a bárka a hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Árárát hegységén. **5** A vizek pedig folyton fogytak a tizedik hónapig; a tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátszottak a hegyek csúcsai. **6** És volt negyven nap múlva, kinyitotta Nőé a bárka ablakát, melyet csinált, **7** és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment, de meg visszatért, míg föl nem száradt a víz a földről. **8** És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajon leapadtak-e a vizek a föld színéről? **9** De a galamb nem talált nyugóhelyet lába talpa, számára és visszatért őhozza a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába. **10** És várt még másik hét napig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából. **11** És megjött hozzá a galamb estnek idején és íme: leszakasztott olajfalevél a szájában. Így megtudta Nőé, hogy leapadtak a vizek a földön. **12** És várt még másik hét napig és kibocsátotta a galambot, de az nem tért többé őhozza vissza. **13** És volt a hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején fölszáradtak a vizek a földről; és Nőé eltávolította a bárka fedelét és látta, hogy íme megszikkadt a föld színe. **14** A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a föld. **15** És szólt Isten Nőéhez, mondván: **16** Menj ki a bárkából, te, a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei veled együtt. **17** Minden állatot,

mely veled van minden testből madárból, baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön, vigyél ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. **18** És kiment Nőé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt. **19** Minden állat, minden csúszó-mászó és minden madár, minden, ami mozog a földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából. **20** Nőé pedig épített oltárt az Örökkévalónak és vett minden tiszta baromból és minden tiszta madárból és bemutatott égőáldozatokat az oltáron. **21** És megérezte az Örökkévaló a kellemes illatot és mondta az Örökkévaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet az ember miatt, – mert az ember szívének indulata gonosz ifjúságától kezdve – és nem fogok többé megverni minden élő, amint cselekedtem. **22** A föld minden napján át: Vetés és aratás, hideg és hőség, nyár és tél, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9 És megáldotta Isten Nőét és fiait, és mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet. **2** A tőletek való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az ég minden madarán, mindenen ami mozog a földön, meg a tenger minden halain. Kezetekbe adattak. **3** Minden mozgó lény, amely él, a tietek legyen eledelül; mint a zöld füvet, úgy adtam nektek mindet. **4** De húst lelkével: vérével ne egyetek! **5** És bizony véretek lelketek szerint számon kérem, minden élőlény kezéből számon kérem azt; és az ember kezéből, mindenki testvérenek kezéből számon kérem az ember lelkét. **6** Aki ember vérét ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert. **7** Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsögjete a földön és sokasodjatok rajta. **8** És szólt Isten Nőéhez, meg fiaihoz, mondván: **9** Íme, én megkötöm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánaatok; **10** és minden élőlényvel, mely veletek van, madárból, baromból és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint. **11** És én megkötöm szövetségemet veletek, hogy ne irtassék ki többé semmi test sem özönvíz által és ne legyen többé özönvíz, hogy megrontsa a földet. **12** És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én helyezek közém és közétek és minden élőlény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre. **13** Ivemet helyeztem, a felhőbe, hogy legyen jelül a szövetségnek közöttem és a föld között. **14** És lesz, midőn sűrű felhőt borítok a földre és meglátszik az ív a felhőben, **15** akkor megemlékezem

az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden élőlény között minden testből; és nem lesz többé a víz özönné, hogy megrontson minden testet. **16** És lesz az ív a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről, mely van Isten között és minden élőlény között, minden testből, mely a földön van. **17** És mondta Isten Nőénak: Ez a jele a szövetségnek, melyet szereztem közöttem és minden test között, mely a földön van. **18** És voltak Nőé fiai, akik kimentek a bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kánaán atya. **19** Ezek hárman Nőé fiai és ezektől népesült be az egész föld. **20** És Nőé kezdte, a földműves, hogy szőlőt ültetett. **21** És ivott a borból és megrészegedett és feltakaródzott sátorában. **22** Midőn meglátta Chom, Kánaán atya, az ő atyjának meztelenségét, tudtára adta két fivérének, kinn. **23** És vették Sém és Jefesz a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva és befódték atyjuk meztelenségét; arcuk pedig hátra fordulva volt és atyjuk meztelenségét nem láttak. **24** Midőn Nőé fölébredt borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia. **25** És mondta: Átkozott Kánaán, rabszolgája legyen testvéreinek. **26** És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Sém Istene és Kánaán legyen az ő szolgájuk. **27** Terjessze ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátraiban; Kánaán pedig legyen az ő szolgájuk. **28** És élt Nőé az özönvíz után háromszáz és ötven évig. **29** Voltak pedig Nőé összes napjai: kilencszázötven év, azután meghalt.

10 Ezek pedig nemzetségei Nőé fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznek: születtek fiaik az özönvíz után. **2** Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módáj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tiroosz. **3** Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rifász és Tógármó. **4** Jóvon fiai: Elisó és Társis, Kittim és Dodónim. **5** Ezekből oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindegyik a maga nyelve szerint, családjaik szerint, népeikkel. **6** Chom fiai pedig: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. **7** Kús fiai pedig: Szevó, Cháviló, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevó és Dedón. **8** Kús nemzette Nimródót, ő kezdett el hőssé lenni a földön. **9** Ő hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimród, ő hős vadász az Örökkévaló színe előtt. **10** Volt pedig birodalmának elseje Bábel és Erech, Ákkád meg Kálne, Sineor országában. **11** Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvosz-Irt, meg Keláchet, **12** és Reszent, Ninive és Kelách között; az a nagyváros. **13** Micráim pedig nemzette Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot, **14** és Pászruszimot, meg gáslúchimot –

ahonnan a filiszteusok származtak – és a Kaftórimot. **15** Kánaán pedig nemzette Cidónt, elsőszülöttét és Chétet, **16** és a Jevúszit, az Emórit, a Girgósit **17** a Chivvit, az Árkít és a Szinit; **18** az Árvódit, a Cemorit és a Chámószit; és azután elszéledtek a Kánaáni családjai. **19** És Kánaán határa volt Cidóntól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorrha, Ádmó és Cevóim mentén Lesáig. **20** Ezek Chom fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel. **21** És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atya Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek. **22** Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpáchsod, Lúd és Áram. **23** Áram fiai pedig: Uc, Chúl, Geszer és Más. **24** Árpáchsod pedig nemzette Seláchet és Selách nemzette Évert. **25** Évernek pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ő napjaiban osztatott föl a föld és testvérenek neve: Jokton. **26** És Jokton nemzette Álmódot és Selefet, Chácármóveszt és Jeráchet; **27** Hádoromot, Uzolt és Diklót; **28** Óvolt, Ávimóélt és Sevót; **29** Ófirt és Chávilót és Jóvoivot; mindezek Jokton fiai. **30** És lakásuk volt Mesától Szefér mentén a keleti hegyig. **31** Ezek Sém fiai családjaik, nyelveink szerint, az ő országaikban, népeik szerint. **32** Ezek Nőé fiainak családjai nemzetségeik szerint, az ő népeikkel, és ezektől oszoltak el a népek a földön az özönvíz után.

11 És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű. **2** És történt, midőn elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor országában és letelepedtek ott. **3** És mondta egyik a másiknak: Nosza! vessünk téglát és égessük azt égetett téglává; és lett számukra a tégl a kő gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat gyanánt. **4** És mondták: Nosza! építsünk magunknak várost és tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. **5** És leszállott az Örökkévaló, hogy megnézzze a várost és a tornyot, melyet építettek az ember fiai. **6** És mondta az Örökkévaló: Íme, egy nép és egy nyelve van mindnyájuknak s ez az, amit ők tenni kezdtek és most nem lesz megvonható tőlük semmi, amit tenni szándékoznak. **7** Nosza! szálljunk le és zavarjuk el legott nyelvüket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét. **8** És elszórtá őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abbagyatták a város építését. **9** Azért nevezték Bábelnek, mert ott zavarta meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórtá el őket az Örökkévaló az egész föld színére. **10** Ezek nemzetségei Sémnek; Sém száz éves volt, midőn nemzette Árpáchsodot, két évvel az özönvíz után. **11** És élt Sém, miután Árpáchsodot nemzette,

öt száz évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **12** Árpáchsod pedig élt harmincöt évet, és nemzette Seláchot. **13** És élt Árpáchsod, miután Seláchot nemzette négyszázhárom évet és nemzett fiaikat meg lányokat. **14** Sélách pedig élt harminc évet, midőn nemzette Évert. **15** És élt Sélách, miután Évert nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **16** Éver pedig élt harmincnégy évet, midőn nemzette Peleget. **17** És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharminc évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **18** Peleg pedig élt harminc évet, midőn nemzette Reút. **19** És élt Peleg, miután Reút nemzette, kétszázkilenc évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **20** Reú pedig élt harminckét évet, midőn nemzette Szerúgot. **21** És élt Reú, miután Szerúgot nemzette, kétszáz hét évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **22** Szerúg pedig élt harminc évet és nemzette Nóchórt. **23** És élt Szerúg, miután Nóchórt nemzette, kétszáz évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **24** Nóchór pedig élt huszonkilenc évet, midőn nemzette Teráchot. **25** És élt Nóchór, miután Teráchot nemzette, száztizenkilenc évet; és nemzett fiaikat meg lányokat. **26** Terách pedig élt hetven évet, midőn nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. **27** És ezek nemzetségei Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. És Hóron nemzette Lótót. **28** De Hóron meghalt Teráchnak, az ő atyjának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdímban. **29** Ávrom pedig és Nóchór vettek maguknak feleséget: Ávrom feleségének neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hóron leánya, aki atya volt Milkónak és atyja Jiszkónak. **30** Szóráj azonban magtalan volt, nem volt neki gyermeke. **31** És vette Terách Ávromot, az ő fiát, és Lótót, Chóron fiát, az ő unokáját és Szórájt, az ő menyét, az ő fiának, Ávromnak feleségét és elmentek velük UrKászdímból, hogy menjenek Kánaán országába; elérkeztek Chóronig és letelepedtek ott. **32** Voltak pedig Terách napjai kétszázöt év; és meghalt Terách Chóronban.

12 És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te országodból, a te szülőföldről és a te atyádnak házából azon országba, melyet én neked mutatok. **2** És nagy néppé teszlek téged, megáldalak s nagygyá teszem nevedet, hogy áldássá légy. **3** És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes családjai. **4** És elment Ávrom, amint szólt hozzá az Örökkévaló és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment Chóronból. **5** És vette Ávrom Szórájt, az ő feleségét és Lótót, az

ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a személyzetet, melyre szert tettek Chóronban és elindultak, hogy menjenek Kánaán országába és elérkeztek Kánaán országába. **6** És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységéig, Móre tölgyéig; és a Kánaáni akkor az országban volt. **7** És megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkévalónak, aki neki megjelent. **8** Onnan pedig tovament a hegyre, Bész-Éltől keletre és felütötte sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Áj meg keletről. És épített ott oltárt az Örökkévalónak és hívta az Örökkévaló nevét. **9** És elvonult Ávrom, folyton délnek vonulva. **10** És éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nyomasztó volt az éhség az országban. **11** És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, mondta Szórájnak, az ő feleségének: Íme, én tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy te. **12** És lesz, ha majd látnak téged az egyiptomiak azt mondják: felesége az; és engem megölnek, téged pedig életben hagynak. **13** Mondd, kérlek, hogy nővérem vagy; hogy jó dogom legyen miattad és életben maradjon lelkem érte. **14** És történt, midőn elérkezett Ávrom Egyiptomba, láttak az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép. **15** És megláttak Fáraó nagyjai és eldicsérték őt Fáraónak; és elvitték az asszonyt Fáraó házába. **16** Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhái, marhái, szamarai; szolgálói, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi. **17** De az Örökkévaló sújtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az ő házát, Szórájt, Ávrom felesége miatt. **18** És hívatta Fáraó Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adtad tudtomra, hogy feleséged ő? **19** Miért mondtad: nővérem ő és én feleségül vettem magamnak; most pedig, ímhol a te feleséged, vedd és menj! **20** És rendelt Fáraó mellé embereket és elkísérték őt, a: ő feleségét és mindenét, amije volt.

13 És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindene, amije volt, meg Lót is övele, dél felé. **2** Ávrom pedig igen gazdag volt marhában, ezüstben és aranyban. **3** És ment állomásai szerint délről Bész-Élig, azon helyig, ahol a sátra volt eleinte, Bész-Él és Áj között, **4** az oltár helyére, melyet készített ott elsőízben; és hívta ott Ávrom az Örökkévaló nevét. **5** De Lótnek is, ki Ávrommal ment, voltak juhái, marhái és sátrai. **6** És nem bírta meg őket a föld, hogy együtt lakjanak, mert szerzeményük sok volt, és nem bírtak együtt lakni. **7** És civakodás volt Ávrom nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai

között; a Kánaáni és a Perizzi akkor az országban volt. **8** És mondta Ávrom Lótnak: Ne legyen, kérlek, civakodás közöttem és közötted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között; hisz atyafiak vagyunk mi. **9** Nemde az egész ország előttem van? Válj el, kérlek, tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra mész, én balra megyek. **10** És fölvetette Lót szemeit és látta a Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, – mielőtt elpusztította az Örökkévaló Szodomát és Gomorrhát – olyan, mint az Örökkévaló kertje, mint Egyiptom országa Cóár felé. **11** És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és elvonult Lót keletről; így elváltak egymástól. **12** Ávrom lakott Kánaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és sátorozott Szodomáig. **13** Szodoma emberei pedig gonoszak és bűnösök voltak az Örökkévaló előtt, igen nagyon. **14** Az Örökkévaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle: Vesd fel csak szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra; **15** mert az egész országot, amelyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre. **16** És teszem a te magzatodat annyivá, mint a föld pora hogy megbírja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is megszámlálható. **17** Kelj fel, járd be az országot hosszában és széltében, mert neked adom azt. **18** És Ávrom sátorozott és elérkezett és letelepedett Mámré tölgyeinél, melyek Hebrónban vannak; és épített ott oltárt az Örökkévalónak.

14 És történt Ámrofelnak, Sineor királyának, Árjóchnak, Elloszor királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak, Gójim királyának napjaiban, **2** háborút viseltek Bera, Szodoma királya, Birsó, Goromorra királya, Síneov, Ádmo királya, Seméver, Cevójim királya és Béla – az Cóár – királya ellen. **3** Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger. **4** Tizenkét évig szolgálták Kedorloómer, de a tizenharmadik évben föllázadtak. **5** A tizennegyedik évben pedig eljött Kedorloómer, meg a királyok, akik vele voltak és megverték Refóimot Ásterósz-Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvé-Kirjoszójimban, **6** és a Chórit az ő hegységükön, **7** És visszatérvén elérkeztek Én-Misphoz, az Kodés és levették az Amáléki egész földjét és az Emórit is, aki Chácecón-Tomorban lakott. **8** Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorra királya; Ádmo királya, Cevójim királya és Béla – az Cóár – királya és sorakoztak ellenük csatára a Sziddim völgyében; **9** Kedorloómer, Élom királya, Szideol, Gójim királya,

Ámrófel, Sineor királya és Árjóch, Eloszor királya ellen: négy király öt ellen. **10** A Sziddim völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekülte Szodoma meg Gomorra királyai és beleestek oda, a megmaradtak pedig a hegységbe menekültek. **11** Elvitték minden vagyonát Szodomának és Gomorrhának, minden eleségüket és elmentek. **12** Elvitték Lót – Ávrom testvérfiát – és vagyonát és elmentek; ő ugyanis Szodomában lakott. **13** És jött egy menekülő és tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré tölgyeinél, az emóriénél, aki Eskól és Onér fivére volt, és ők Ávrom szövetségesei voltak. **14** Midőn meghallotta Ávrom, hogy fogságba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorlott szolgálait, háza szülötteit, háromszáztizennyolcat és üldözte őket Donig. **15** És megoszolván rájuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgálai, megverte őket és üldözte őket Chóvóig, mely Damaszkusztól balra van. **16** És visszavitte mind a vagyont; és Lótot, az ő atyfiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat és a népet is. **17** És kijött ő elébe Szodoma királya, miután ő visszatért megvervén Kedorloómer és a királyokat, akik vele voltak, Sové völgyében, az a király völgye. **18** És Málki-Cedek, Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a fölséges Istennek. **19** És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen Ávrom a fölséges Istentől, aki teremtője égnek és földnek. **20** És áldott legyen a fölséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet kezedbe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből. **21** És mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem: személyeket, a vagyont pedig vedd magadnak. **22** És mondta Ávrom Szodoma királyának: Fölemeltem kezemet az Örökkévalóhoz, a fölséges Istenhez, aki teremtője égnek és földnek, **23** hogy egy szál fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én tettem gazdaggá Ávromot. **24** Nekem semmit! Csak amit meettek a legények és ama férfiak részét, akik velem mentek: Onér, Eskól és Mámré, ők vegyék el az ő részüket.

15 Ezen dolgok után volt az Örökkévaló ígéje Ávromhoz látomásban, mondván: Ne félj Ávrom, én pajzsd vagyok neked, a te jutalmad igen sok. **2** És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit adsz én nekem? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a damaszkusi Eliezer. **3** És mondta Ávrom: Íme, nekem nem adtál magzatot és íme, az én házam szolgálásülöttje örököl utánam. **4** És íme az Örökkévaló ígéje hozzá, mondván: Nem örököl ez te utánad, hanem az, aki származni fog ágyékdoból, az örököl majd utánad.

5 És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha meg bírod azokat számlálni. És mondta neki: Így lesz a te magzatod! 6 És ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazságul. 7 És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak téged Ur-Kászdimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy bírjad azt. 8 És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én fogom azt bírni? 9 És mondta neki: Vegyél nekem egy három éves úszót, egy hároméves kecskét és egy három éves kost, egy gerlicét és egy galambfiát. 10 És ő vette Neki mindezt és szétvágta azokat középen és tette mindegyiknek a részét a másikkal szembe; a madarat azonban nem vágta ketté. 11 És leszállottak a ragadozó madarak a hullákra, de Ávrom elkergette azokat. 12 És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult Ávromra és íme, félelem, nagy sötétség borul rá. 13 És mondta (Isten) Ávromnak: Tudd meg, hogy idegen lesz a te magzatod egy országban, mely nem az övék és szolgálatra szorítják őket és sanyargatják őket négyszáz évig. 14 De ama nép fölött is, melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak vonulni nagy vagyonnal. 15 Te pedig elmegy atyáidhoz békében, el fogsz temettetni jó vénségben. 16 És a negyedik nemzedék tér majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig. 17 És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, íme, egy kemence: füst és tűzláng, mely átvonult ama darabok között. 18 Azon a napon kötött az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a nagy folyamig, a Perosz folyamig: 19 A Kénit, a Kenizzit és a Kádmónit, 20 a Chittit, a Perizzit és a Refóimot, 21 az Emórit, a Kánaánit, a Girgósit és a Jevúszit.

16 Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt neki egy egyiptomi szolgálója és neve Hágár. 2 És mondta Szóráj Ávromnak: Íme, elzárt engem az Örökkévaló, hogy ne szüljek; menj be szolgálómhoz, talán felépülök általa. És Ávrom hallgatott Szóráj szavára. 3 És vette Szóráj, Ávrom felesége, az egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tíz év végével, amióta Ávrom Kánaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak feleségül. 4 Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn látta, hogy fogant, csekély lett úrnője az ő szemében. 5 És szólt Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem rád száll. Én adtam szolgálómat öledbe, és midőn látta, hogy ő fogant, akkor csekély lettem az ő szemében. Ítéljen az Örökkévaló, közttem és közötted. 6 És

mondta Ávrom Szórájnak: Íme, szolgálód kezeden van; tégy vele, amint jónak tetszik szemeidben. És Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszökött előle. 7 És találta őt az Örökkévaló angyala a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál, a Súr felé vezető úton, 8 és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója, honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, úrnóm elől szököm. 9 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza úrnődhez és alázkodj meg keze alatt. 10 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy nem lesz megszámlálható sokasága miatt. 11 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Íme, te fogantál és fiat fogsz szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te nyomorúságodra. 12 Ő pedig vad lesz az emberek között, keze mindenén és mindenkinek keze rajta és minden testvérenek színe előtt fog lakni. 13 És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt vele: Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után? 14 Azért nevezte el a kutat: az élő látomás kútja; íme, az Kódés és Bered között van. 15 És szült Hágár Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, akit Hágár szült, Ismáelnek. 16 Ávrom pedig nyolcvanhat éves volt, midőn Hágár szülte Ismáelt Ávromnak.

17 Midőn Ávrom kilencvenkilenc éves volt, megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a Mindenható, járj előttem és légy tökéletes. 2 És én teszem szövetségemet közém és közéd és megsokasítlak igen nagyon. 3 És Ávrom leborult arcára; Isten pedig beszélt vele, mondván: 4 Az én szövetségem íme veled van és te leszel a népek tömegének atyjává. 5 Azért ne neveztessek a te neved Ávromnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyjává teszlek én téged. 6 És megszaportítlak téged igen nagyon és népekké teszlek, és királyok származnak majd tőled. 7 És én fönntartom, szövetségemet közöttem és közötted, meg magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örök szövetség gyanánt, hogy legyenek teneked Istened és magzatodnak utánad. 8 Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod országát: Kánaán egész országát, örök birtokul; és én leszek nekik Istenük. 9 És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet őrizd meg, te és a te magzatod utánad, az ő nemzedékeiken át. 10 Ez az én szövetségem, amelyet megőriztetek közöttem és köztetek és magzatod között utánad: Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély! 11 Metéltétek körül fitymátok húsát és

legyen ez szövetségjelül köztem és köztetek: **12** És pedig nyolc napos korában metéltessék körül nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, aki nem a te magzatodból való. **13** Körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett és legyen szövetségem a testeteken örök szövetségül! **14** A körülmetéletlen férfiszemély pedig, aki nem metéli körül fitymájának húsát, irtassék ki az a lélek népe köréből, szövetségemet szegte meg. **15** És mondta Isten Ábrahámnak: Szórájt, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára legyen a neve. **16** Én pedig megáldom őt és adok is őtőle neked fiat; megáldom őt, hogy nemzetekké legyen és népek királyai származzanak tőle. **17** És leborult Ábrahám arcára és nevetett; mondta pedig szívében: Vajon a száz évesnek szülessék-e, vagy Sára, a kilencven éves szüljön? **18** És mondta Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel élne a te színed előtt! **19** És mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiút és nevezd őt Jicchoknak (Izsák); és főntartom szövetségemet vele örök szövetségül az ő magzata számára, utána. **20** Ismáelre nézve pedig meghallgattalak; íme, megáldom őt, megszorítom őt és megsokasítom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog nemzeni és nagy néppé teszem őt. **21** De szövetségemet Izsákkal tartom fön, akit Sára fog neked szülni ezen időben, a jövő évben. **22** Midőn végzett azzal, hogy beszéljen vele, fölszállt Isten Ábrahámától. **23** És vette Ábrahám Ismáelt, az ő fiát és házának minden szülőtét, és minden pénzen vetet, minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten. **24** Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsát. **25** És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt, midőn körülmetéltetett fitymájának húsa. **26** Ugyanazon a napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia; **27** meg házának minden férfi, házában született vagy pénzen vett az idegen közül, vele együtt metéltettek körül.

18 És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgyeinél, ő pedig ült a sátor bejáratában, a nap hevében. **2** És fölvetette szemeit és látta, hogy íme, három férfi áll előtte; midőn látta, eléjük futott a sátor bejáratából és meghajolt a földig. **3** És mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj el, kérek, szolgálád mellett. **4** Hadd hozzanak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat és dőljetek le a fa alatt. **5** Én pedig hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítsétek szíveteket, azután

elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgálátok mellett. És ők mondták: Tégy úgy, amint szóltál. **6** És beszietett Ábrahám a sátorba Sarához és mondta: Siess, három mérték lánglisztet! gyúrd meg és készíts lepényeket. **7** A marhához pedig futott Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengét és jót, átadta azt a legénynek és az sietve elkészítette. **8** És vett vaját és tejet, meg a fiatal marhát, melyet elkészített és eléjük tette; ő pedig állt mellettük a fa alatt és ők ettek. **9** És mondták neki: Hol van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Íme, a sátorban. **10** Az pedig mondta: Visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és íme, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a sátor bejáratából, ez ugyanis mögötte volt. **11** Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladt korúak; megszűnt lenni Sárának a nők módja szerint. **12** És nevetett Sára magában, mondván: Miután elfonnyadtam, legyen vágyam? és uram öreg! **13** És mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára, mondván: Vajon valóban szülök-e holott megöregedtem? **14** Vajon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz. **15** Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert félt. Ő pedig mondta: Nem, bizony neveltél. **16** És fölkerelkedtek onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig velük ment, hogy elkísérje őket. **17** És az Örökkévaló mondta: Vajon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok? **18** Hisz Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a föld összes népei. **19** Mert megismertem őt, hogy meg fogja parancsolni az ő fainak és az ő házának maga után, hogy őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámra, amit szolt róla. **20** És mondta az Örökkévaló: A jalkiáltás Szodoma és Gomorra miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett. **21** Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jalkiáltás szerint, mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg! **22** És elfordultak onnan a férfiak és mentek Szodomába; Ábrahám pedig még állt az Örökkévaló színe előtt. **23** És odalépett Ábrahám és mondta: Vajon elpusztítod-e az igazat a gonosszal? **24** Talán van ötven igaz a városban, vajon akkor is elpusztítod-e és nem bocsátasz meg a helységnek az ötven igaz miatt, akik közepette vannak? **25** Távol legyen tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a gonosszal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol legyen tőled! Az egész föld bírása ne cselekednék igazságot? **26** És mondta az Örökkévaló: Ha találok Szodomában ötven igazat,

a városban, úgy megbocsátok az egész helységnek miattuk. 27 De Ábrahám felett és mondta: Íme, kérek, elkezdtem szólni Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok. 28 Talán hiányoznak az ötven igazból ötven, vajon elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? És Ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találok ott negyvenötöt. 29 És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta: Talán találatnak ott negyvenen? És Ő mondta: Nem teszem a negyven miatt. 30 És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak; talán találatnak ott harmincan? És Ő mondta: Nem teszem, ha találok ott harmincat. 31 És (Ábrahám) mondta: Íme, kérek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találatnak ott húszan? És Ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt. 32 De (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak még ez egyszer; talán találatnak ott tízen? És Ő mondta: Nem pusztítom el a tíz miatt. 33 És elment az Örökkévaló, miután végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig visszatért helyére.

19 És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült Szodoma kapujában; midőn Lót látta, fölkelte elébük és meghajolt arccal a földig. 2 És mondta: Íme, kérek, uraim! térjete csak be szolgátok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és reggel fölkeltek és mentek utatokra. De ők mondták: Nem, hanem az utcán hálunk. 3 De ő igen unszolta őket és betértek hozzá, bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan lepényt süített és ők ettek. 4 Mielőtt lefeküdtek volna, a város emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjútól öregig, az egész nép, minden végről. 5 Szóltották Lótot és mondták neki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki őket hozzánk, hadd ismerjük meg őket. 6 És kiment hozzájuk Lót a bejárat elé, az ajtót pedig bezárta maga mögött. 7 És mondta: Ne, ó testvéreim, ne cselekedjetek rosszat! 8 Íme, kérek, van nekem két leányom, akik még nem ismertek férfit, hadd vezessem ki őket hozzátok és tegyete velük, amint jónak tetszik szemeitekben; csak ezen férfiaknak ne tegyete semmit, mivelhogy már jöttek födelem árnyékába. 9 De ők mondták: Állj odébb! És mondták: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék és már bíraskodni akar! Most rosszabbul fogunk veled bánni, mint velük. És igen szorították a férfiút, Lótot és odaléptek, hogy betörjék az ajtót. 10 Akkor kinyújtották a férfiak kezüket és bevitték Lótot magukhoz a házba, az ajtót pedig bezárták. 11 És az embereket, kik a ház bejáratánál voltak, vaksággal verték meg, kicsinytől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a bejáratot.

12 És mondták a férfiak Lótnek: Még kid van itt? Vőt, fiadat, leányaidat és mindazt, akid van a városban vidd ki a helységből; 13 mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy lett a jalkiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött bennünket az; Örökkévaló, hogy elpusztítsuk. 14 És kiment Lót és szólt az ő vejeihez, akik el akarták venni leányait és mondta: Fel, menjete ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja a várost; de ő trefálkozóznak túnt fel vejei szemeiben. 15 És amint a hajnalpír feljött, sürgették az angyalok Lótot, mondván: Fel, vedd feleségedet, két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne vessz a város vétke miatt. 16 Midőn késedelmeskedett, akkor megragadták a férfiak a kezét, az ő feleségének a kezét és két leánya kezét – az Örökkévaló könyörülete lévén rajta és kivezették őt és otthagyták a városon kívül. 17 És volt, midőn kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj leked kedvéért, ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környékben; a hegységbe menekülj, hogy el ne vessz. 18 És mondta nekik Lót: Ó ne uraim! 19 Íme, kegyet talált szolgád szemeidben és nagygyá tetted kegyelmedet, melyet műveltél velem, hogy életben tartod lelkemet, de én nem menekülhetek a hegységbe, hogy utol ne érne a veszedelem és én meghalok. 20 Íme, kérek, ez a város közel van, hogy oda meneküljek és kicsiny is az, hadd meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem. 21 És mondta neki: Íme, tekintetbe veszlek ebben a dologban is, hogy nem forgatom föl ama várost, melyről szóltál. 22 Siess, menekülj oda, mert nem tehetek semmit amíg oda nem érsz azért nevezte el ama várost Cóárnak. 23 A nap feljött a földre és Lót Cóárba ért. 24 Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és Gomorrhára kénkövet és tüzet, az Örökkévalótól az égből. 25 És felforgatta a városokat, meg az egész környéket, a városok összes lakóit és a föld növényzetét. 26 És felesége hátratekintett és sóoszlóppá lett. 27 Ábrahám pedig kora reggel fölkelte (és elment) azon helyre, ahol állott az Örökkévaló színe előtt. 28 És tekintett Szodoma meg Gomorrha felé és a környék egész földje felé és látta, íme fölszállt a földből, mint a kemence füstje. 29 És volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett Isten Ábrahámról és elküldte Lótot a felfogatás közepéből, midőn felforgatta a városokat, melyekben Lót lakott. 30 És Lót fölment Cóárból és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert félt Cóárban lakni; és lakott a barlangban, ő és két leánya. 31 És szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Atyánk öreg, férfi pedig nincs a földön, hogy jönne hozzánk az

egész föld szokása szerint. **32** Jer, adjunk apánknak bort inni és háljunk vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. **33** És adtak inni bort az atyjuknak azon éjjel és bement az idősebbik és hált atyjával, s ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. **34** És történt másnap, szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Íme, én háltam tegnap éjjel atyámmal, adjunk neki inni bort ez éjjel is és menj be, hálj vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. **35** És adtak inni azon éjjel is atyjuknak bort, és fölket a fiatalabbik s hált vele, és ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. **36** És viselős lett Lót két lánya atyjuktól; **37** és szült az idősebbik fiút és elnevezte Moábnak; az Moáb atya mind e napig; **38** és a fiatalabbik is szült fiút és elnevezte őt Ben-Amminak: az Ammón fiainak atya mind e napig.

20 És elvonult onnan Ábrahám a déli földre én lakott Kódés és Súr között és tartózkodott Gerorban. **2** És azt mondta Ábrahám Sáráról, az ő feleségéről: nővérem ő. És elküldött Ávimelech, Geror királya és elvette Sárát. **3** De eljött Isten Ávimelechhez éjjeli álomban és mondta neki: Íme, te meghalsz az asszony miatt, akit elvettél, mert az férjes asszony. **4** Ávimelech azonban nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajon az igaz népet is megölöd-e? **5** Vajon nem ő mondta-e nekem: Nővérem ő; és ez maga is mondta: Fivérem ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztaságában tettem ezt. **6** És mondta neki Isten álomban: Én is tudom, hogy szíved ártatlanságában tetted ezt, azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem, azért nem engedtelek hozzányúlni. **7** Most pedig add vissza a férfi feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod, neked és mindennek, ami a tied. **8** És fölkel Ávimelech kora reggel, hívatta mind az ő szolgálait és elbeszélte mindezen dolgokat fülüik hallatára, és a férfiak igen féltek. **9** És hívatta Ávimelech Ábrahámot és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit vétettem neked, hogy hoztál rám és birodalmamra ily nagy bünt? Olyan dolgokat, melyeket nem szabad tenni, tétél te velem! **10** És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot tetted? **11** És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony, nincs istenfélelem ebben a helységben és megölnek a feleségem miatt. **12** És valóban a nővérem is atyám leánya és így lett feleségemmé. **13** És történt, midőn kivándoroltattott engem Isten atyám házából, mondtam neki: Ez legyen kegyelmed, melyet velem művelsz, minden helyen,

ahova jövünk, mondd rólam: fivérem ő. **14** És tett Ávimelech juhok, marhát, szolgálát és szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az ő feleségét. **15** És mondta Ávimelech: Íme országom előtted van; ahol jónak tetszik szemeidben, ott lakjál. **16** Sárának pedig mondta: Íme, én adtam ezer ezüstöt fivérednek, íme, ez számodra szemtakaró mindazok előtt, akik veled vannak és mindenki előtt igazolt vagy. **17** Ábrahám pedig imádkozott Istenhez és meggyógyította Isten Ávimelechet, az ő feleségét és az ő szolgálót, hogy szültek; **18** mert elzárt az Örökkévaló minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége miatt.

21 Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, amint mondta és cselekedett az Örökkévaló Sárával, amint szólt. **2** Sára fogat és szült Ábrahámnak fiat, az ő öregségére, azon időre, melyről szólt neki Isten. **3** És elnevezte Ábrahám az ő fiát, aki született neki, akit szült neki Sára: Izsáknak. **4** És körülmetélte Ábrahám Izsákot, az ő fiát nyolc napos korában, amint megparancsolta neki Isten. **5** Ábrahám pedig száz éves volt, midőn született neki Izsák, az ő fia. **6** És mondta Sára: Nevetséget tett velem Isten; mindenki, aki hallja, nevetni fog rajtam. **7** És mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak; fiakat szoptat Sára, hogy én szültem fiat az ő öregségére. **8** És felnövekedett a gyermek és elválasztatott. És csinált Ábrahám nagy lakomát, amely napon elválasztatott Izsák. **9** És látta Sára az egyiptomi Hágár fiát, akit az szült Ábrahámnak, amint gúnyolódik. **10** És mondta Ábrahámnak: Űzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek a szolgálónak a fia az én fiammal; Izsákkal. **11** De nagyon visszatetszett a dolog Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt. **12** És mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, amit mond neked Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod. **13** De a szolgáló fiát is néppé fogom tenni, mert magzatod ő. **14** És fölkel Ábrahám kora reggel, vett kenyeret, egy tömlő vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva pusztájában. **15** Midőn kifogyott a víz a tömlőből, odadopta a gyermeket a bokrok egyike alá. **16** Ő pedig elment és leült szemközt egy ijlvésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemelte hangját és sírt. **17** És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten anygala Hágárt az égből és mondta neki: Mi bajod Hágár? Ne félj, mert

Isten meghallotta a fiú hangját ott, ahol ő van. 18 Kelj föl, vedd föl a fiút, fogd meg erősen kezeddél őt, mert nagy néppé teszem őt. 19 És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kutat vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megittatta a fiút. 20 És Isten vele volt a fiúval és az felnőtt, a pusztában lakott és íjász lett. 21 És lakott Poron pusztájában, anyja pedig vett neki feleséget Egyiptom országából. 22 És történt abban az időben, hogy szólt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámhoz mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel; 23 azért most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal! De azon kegyesség szerint, mellyel én cselekedtem veled, cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál. 24 És mondta Ábrahám: Én esküszöm! 25 És megfedtte Ábrahám Ávimelechet a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech szolgái. 26 És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma. 27 És Ábrahám vett juhót és marhát és Ávimelechnek adta és ők ketten kötöttek szövetséget. 28 És Ábrahám külön állította a hét juhbárányt. 29 És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez a hét juhbárány, melyet különállítottál? 30 Ő pedig mondta: Hogy a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem tanúbizonyságul, hogy én ástam ezt a kutat 31 Azért nevezte azt a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdtek mindketten. 32 És szövetséget kötöttek Beér-Sevában; azután fölkerekedett Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére visszatértek a filiszteusok földjére. 33 És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívta ott az Örökkévalót, az örök Istent. 34 És Ábrahám tartózkodott a filiszteusok földjén sok ideig.

22 És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 2 És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot és menj el Mórija földjére és áldozd fel ott égőáldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked. 3 És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölnyergelte szamarát, vette két legényét maga mellé és Izsákot, az ő fiát; hasogatott az égőáldozathoz való fát, fölkerekedett és elment azon helyre, melyet az Isten neki mondott. 4 A harmadik napon fölvetette Ábrahám szemeit és látta a helyet távolról. 5 És mondta Ábrahám az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a számmal, én pedig és a fiú elmegyünk odáig, hogy leboruljunk; azután visszatérünk hozzátok. 6

És vette Ábrahám az égőáldozathoz való fát, fölvetette Izsákra, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek ketten együtt. 7 És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta: Íme, a tűz és a fa, de hol van a bárány az égőáldozatra? 8 És mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az égőáldozatra, fiam; és mentek ketten együtt. 9 Midőn elértek azon helyre, melyet Isten mondott neki, fölépítette ott Ábrahám az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákot, az ő fiát és fölvette az oltárra a fa fölé; 10 és kinyújtotta Ábrahám a kezét, vette a kést, hogy levágja az ő fiát. 11 Akkor szólította őt az Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 12 És mondta: Ne nyújd ki kezedet a fiúra és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem. 13 Ábrahám pedig fölvetette szemeit és látta, hogy íme, egy kos mögötte megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette a kost és föláldozta égőáldozatul fia helyett. 14 És elnevezte Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, ahogy mondják ma is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni. 15 Az Örökkévaló angyala pedig szólította Ábrahámot másodszer az égből, 16 és mondta: Énmagamra esküszöm, – úgymond az Örökkévaló – mivelhogy megtetted ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet, 17 bizony meg foglak áldani és meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint a fővénnyt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja ellenségeinek kapuját. 18 És megáldják magukat magzatoddal a föld összes népei, jutalmául annak, hogy hallgattál szavamra. 19 És visszatért Ábrahám az ő legényeihez, fölkerekedtek és együtt mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában. 20 És történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván: Íme; Milko is szület fiaikat Nochórnak, a te fivérének. 21 Úcot, elsőszülöttét és Búzt, a fivérét és Kemúélt, Áram atyját; 22 és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt. 23 Beszúélt pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milko Nochórnak, Ábrahám testvérének. 24 És ágyasa, kinek neve Reúmo, szintén szült; Teváchtot és Gáchámot és Táchást és Mááchot.

23 És volt Sárának élete: százhuszonhét év; ezek Sára életévei. 2 És meghalt Sára Kirjász-Árbában, az Hebrón, Kánaán országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa. 3 És fölkelt Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz,

mondván: 4 Idegen és lakó vagyok és nálatok, adjatok nekem sírnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat magam előtt. 5 És felelték Chész fiai Ábrahámnak, mondván neki: 6 Hallgass meg minket, Uram! Isten fejedelme vagy te mi közöttünk, sírjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat; senki közülünk sem fogja megvonni az ő sírját te tőled, hogy eltemessed a te halottadat. 7 Ábrahám pedig fölkel és meghajolt az ország népe, Chész fiai előtt. 8 És szólt hozzájuk mondván: Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam előtt, hallgassatok meg engem és könyörögjetekek értem Efrónnál, Cóchár fiánál, 9 hogy adja nekem a Máchpéla barlangját, mely az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adja nekem közöttetek sírnak való birtokul. 10 Efrón pedig ült Chész fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének hallatára, mindazok hallatára, akik bemennek az ő városának kapuján, mondván: 11 Nem, uram! hallgass meg engem; a mezőt neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked; temesd el halottadat. 12 És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt. 13 És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván: Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénzt a mezőért, vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda. 14 És felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki: 15 Uram, hallgass meg engem! Egy föld négyszáz sékel ezüstért, köztem és közted, mi az? Halottadat pedig temesd el. 16 És elérte Ábrahám Efrónt és lemérte Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, amelyről szólt Chész fiainak füle hallatára, négyszáz sékel ezüstöt, kelendőt a kereskedőnél. 17 Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül, 18 Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindazok előtt, akik bemennek az ő városának kapuján, 19 És aztán eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpéla mezejének barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón; Kánaán országában. 20 És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé sírnak való birtokul Chész fiaitól.

24 Ábrahám öreg volt, előrehaladt korú; és az Örökkévaló megáldotta Ábrahámot mindennel. 2 És mondta Ábrahám az ő szolgájának, háza vénjének, aki rendelkezett mindenben, amije volt: Tedd csak kezedet csípőm alá! 3 Én megeskettek téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy

nem veszel feleséget fiannak a Kánaáni leányai közül, akinek közepette én lakom; 4 hanem országomba, szülőföldemre mész el és veszel feleséget az én fiannak, Izsáknak. 5 De a szolga mondta neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam ebbe az országba, vajon vissza vigyem-e fiadat az országba, melyből te kijöttél? 6 És mondta neki Ábrahám: Örökzedjél, nehogy visszavidd fiamat oda. 7 Az Örökkévaló, az egek Istene, aki elvett atyám házából és szülőföldem országából és aki beszélt velem, aki megesküdött nekem, mondván: Magzatodnak adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát teelőtted, hogy feleséget vegyél az én fiannak onnan. 8 Ha pedig nem akar a nő eljönni utánad, akkor föl vagy mentve ezen eskűm alól, csak fiamat ne vidd oda vissza! 9 És odatette a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura csípője alá és megesküdött neki e dologra. 10 És vett a szolga tíz tevét urának tevéi közül és elment; urának minden java az ő kezében volt. Fölkerekedett és elment Áram-Náháráimba, Nochér városába. 11 És letérdeltette a tevéket a városon kívül, a kútnál, estnek idején, amidőn kimennek a vízmerítőnők. 12 És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és művelj kegyelmet az én urammal, Ábrahámval. 13 Íme, én állok a vízforrásnál és a város embereinek leányai kijönnek vizet meríteni; 14 legyen tehát, hogy a leány, akinek mondani fogom: Nyújtsd csak korsódat, hogy igyam, ő pedig azt mondja: Igyál és tevéidet is megitatom – azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak és erről tudom meg, hogy kegyelmet műveltél az én urammal. 15 És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, íme jött Rebeka, aki született Beszúélnak Milkó fiának, aki Nóchornak, Ábrahám testvérének felesége volt, és korsója a vállán. 16 A leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött. 17 A szolga pedig elébe futott és mondta: Hagyj, kérlek, hörpintennem egy kis vizet korsódból. 18 ő mondta: Igyál, uram! Sietett és leeresztette korsóját kezére és adott neki inni. 19 Midőn végzett azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is merítek, amíg eleget ittak. 20 Sietett és kiűrtette korsóját az itatóba és újra futott a kúthoz, hogy merítsen; és merített összes tevéinek. 21 A férfi pedig bámult rajta, hallgatva, hogy megtudja, vajon sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő útját vagy sem? 22 És volt, midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orgyűrűt, amelynek súlya fél sekel volt, és két karperecet kezére, tíz arany a súlyuk. 23 És mondta: Kinek a leánya vagy te?

Add csak tudtomra, vajon van-e atyád házában hely számunkra. hogy megháljunk? 24 És ő mondta neki: Beszúél leánya vagyok és: ki Milkónak fia, akit szült Nochórnak. 25 És mondta neki: Szalma is van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra. 26 És meghajolt a férfiú és leborult az Örökkévaló előtt. 27 És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, aki nem vont meg kegyelmét és hűségét uramtól. Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem: uralom rokona házába. 28 A leány pedig futott és tudtára adta anyja házában ezeket a dolgokat. 29 Rebekának pedig volt egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a forráshoz. 30 És volt, midőn látta az orrgyűrűt és a karpereceket nővéreinek kezein, és midőn hallotta Rebekának, az ő nővéreinek szavait, mondván: Így szól hozzám a férfiú – akkor elment a férfiúhoz és íme, az áll a tevék mellett a forrásnál. 31 És mondta: Jöjj be, áldottja az Örökkévalónak! Amiért állsz kint, pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek. 32 És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak lábait, akik vele voltak. 33 És elébe tettek, hogy egyék, de ő azt mondta: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő mondta: Beszélj. 34 És ő mondta: Ábrahám szolgálja vagyok én. 35 Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon, úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és aranyat, szolgálakat és szolgálókat, tevéket és szamarakat. 36 És szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az uramnak, miután megöregedett; és neki adta mindenét, amije van. 37 Engem pedig megesketett az én uram, mondván: Ne vegyél feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek országában én lakom, 38 hanem atyám házába menj el és családodhoz, hogy vegyél feleséget fiamnak. 39 De én mondtam uramnak: Talán nem fog eljönni a nő utánam? 40 És ő mondta nekem: Az Örökkévaló, akinek színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és sikeressé teszi utadat, hogy vegyél feleséget fiamnak az én családomból, atyám házából. 41 Akkor leszel fölmentve esküm alól, ha eljössz családodhoz és ha nem adják neked, akkor légy fölmentve esküm alól. 42 És én eljöttem ma a forráshoz és mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, ha ugyan sikeressé akarsz tenni utamat, melyen én járok, 43 íme, én állok a vízforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, aki kijön, hogy vizet merítsen, én pedig mondom neki: Adj innom, kérlek, egy kis vizet korsódból, 44 ő pedig azt mondja nekem: Te is igyál és tevéidnek is merítek,

az a nő, akit kijelölt az Örökkévaló az én uram fiának. 45 És még nem végeztem el, hogy így szóljak szívemben és íme Rebeka kijön, korsója a vállán, lement a forráshoz és merített; én pedig mondom neki Adj, kérlek innom! 46 Ő sietett és leeresztette korsóját magáról és mondta: Igyál és tevéidet is megitatom; én ittam és a tevéket is megitatta. 47 És megkérdeztem őt és mondtam: Kinek a leánya vagy te? Ő pedig mondta: Leánya Bészúélnek, aki Nochórnak fia, akit szült annak Milkó; akkor rátettem a gyűrűt orrára és a karpereceket kezeire. 48 Meghajoltam és leborultam az Örökkévaló előtt és áldottam az Örökkévalót, az én uramnak, Ábrahámnak Istent, aki vezetett engem az igaz úton, hogy elvegyem uram testvéreinek leányát az ő fiának. 49 Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget gyakorolni az én urammal, adjátok tudtomra; és ha nem, adjátok tudtomra, hogy fordulhassak jobbra vagy balra. 50 És felelték Lábán és Beszúél és mondták: Az Örökkévalótól indult ki a dolog, mi nem szólhatunk hozzád sem rosszat, sem jót. 51 Íme, Rebeka előtted van, vedd és menj, hogy felesége legyen a te urad fiának, amint szolt az Örökkévaló. 52 És volt, amidőn hallotta Ábrahám szolgálja az ő szavait, leborult a földre az Örökkévaló előtt. 53 És kivett a szolgál ezüst edényeket, aranyedényeket, meg ruhákat és adta Rebekának, és drágaságokat adott fivérének meg anyjának. 54 Ettek és ittak, ő és a férfiak, akik vele voltak és ott háltak; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássatok el az én uramhoz. 55 És mondták fivére meg anyja: Maradjon a leány velünk néhány napig, vagy tízig és azután menj el. 56 De ő mondta nekik: Ne késleltessetek engem, miután az Örökkévaló sikeressé tette utamat, bocsássatok el, hadd menjek uramhoz. 57 És ők mondták: Hívjuk elő a leányt és kérdezzük meg az ő száját. 58 Elhívták Rebekát és mondták neki: Elmész-e ezzel a férfival? És ő mondta: Elmegyek. 59 És elbocsátották Rebekát, az ő nővéreiket és dajkáját, meg Ábrahám szolgálját és az ő embereit. 60 És megáldották Rebekát és mondták neki: Nővérünk te, légy tízezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő gyűlölöinek kapuját. 61 És fölkerelkedett Rebeka, meg szolgáló leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a szolgál Rebekát és elment. 62 Izsák pedig jött, érkezvén Lácháj-Rói kútjától; ő pedig a déli országban lakott. 63 És kiment Izsák sétálni a mezőre estefelé, fölvetette semeit és látta, hogy íme tevék jönnek. 64 Rebeka fölvetette semeit és meglátta Izsákot és lecsúszott a tevéről. 65 És mondta a szolgálának: Ki az a férfi, aki a mezőn elének jön? És a szolgál mondta: Ő az én uram. Erre vette a fátlyot és befődte magát. 66

És elbeszélte a szolgál Izsáknak mindazon dolgokat, amiket végzett. 67 Izsák bevitte őt (Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és felesége lett neki és szerette őt; így megvigasztalódott Izsák az anyja után.

25 És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt Ketúro. 2 És ez szülte neki Zimront, Jokson, Medont és Midjont, Jisbokot és Súácho. 3 Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont; Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letúsím és Leummim. 4 Midjon fiai pedig: Éfó, Efer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro fiai. 5 És odaadta Ábrahám mindenét, amije volt, Izsáknak. 6 Az ágyasok fiainak pedig, akik Ábraháméi voltak, adott Ábrahám ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő életében, kelet felé, a keleti országba. 7 És ezek Ábrahám életévének napjai, amelyeket élt: százhetvenöt év. 8 Kimúlt és meghalt Ábrahám szép vénségben, öregén és élettelen és eltakarítottott népéhez. 9 És eltemtették őt Izsák és Ismáel, az ő fiai a Máchpéla barlangjába, Efrón, Cóchár fiának, a chittinek mezejébe, amely Mámré előtt van; 10 abba a mezőbe, melyet megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára, az ő felesége. 11 És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta Izsákot, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett. 12 Ezek pedig nemzetségei Ismáelnek, Ábrahám fiának, akit szült Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak. 13 És ezek a nevei Ismáel fiainak, neveikkel nemzetségeik szerint: Ismáel elsőszülötte: Nevojósz, Kédor, Ádbeél és Mivszom; 14 Mismo, Dúmo és Másszo; 15 Chádár, Témo, Jetúr, Nófis és Kédmo. 16 Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon és váraikban, tizenkét fejedelem, nemzetségeik szerint. 17 És ezek Ismáelnek életévei: százharminchét év; ő kimúlt és meghalt és eltakarítottott népéhez. 18 És laktak Chávilótól Súríg, mely Egyiptom előtt van, egész Ássúrig; összes testvérei előtt telepedett meg. 19 És ezek nemzetségei Izsáknak, Ábrahám fiának: Ábrahám nemzette Izsákot. 20 És Izsák negyven éves volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-Áromból az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül. 21 És fohászzkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségéért, mert magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohását és fogant Rebeka, az ő felesége. 22 De tolakodtak a gyermekek az ő bensejében. És ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót. 23 És mondta neki az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki bensődből; az egyik

nemzet erősebb lesz a másik nemzetnél és az idősebb szolgál majd az ifjabbnak. 24 És betettek napjai, hogy szüljön és íme, ikrek voltak méhében. 25 És kijött az első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és elnevezték Ézsauinak. 26 Azután kijött az ő testvére és keze belefogódott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig hatvan éves volt, midőn (Rebeka) szülte őket. 27 És felnöttek a fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere, Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó. 28 És szerette Izsák Ézsaut, mert a vad szája íze szerint volt, Rebeka pedig Jákobot szerette. 29 És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről és fáradt volt. 30 És mondta Ézsau Jákobnak: Adj ennem, kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért nevezték el Edómnak. 31 Jákob pedig mondta: Add el nekem ezen a napon a te elsőszülöttségedet. 32 És mondta Ézsau: Íme, én megyek a halál elé, minek is nekem az elsőszülöttség? 33 De Jákob mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és ő megesküdött neki; és eladta elsőszülöttségét Jákobnak. 34 Jákob pedig adott Ézsauinak kenyeret és lencsefőzeléket; ez evett, ivott, fölkelte és elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülöttségét.

26 És éhség volt az országban – az első éhségen – kívül, mely volt Ábrahám idejében – és elment Izsák Ávimelechhez, a filiszteusok királyához, Gerorba. 2 És megjelent neki az Örökkévaló és mondta! Ne menj le Egyiptomba, lakjál az országban, melyet mondom neked. 3 Tartózkodjál ebben az országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert neked és magzatodnak fogom adni mindezt országokat, hogy főntartsam az esküt, mellyel megesküdtem Ábrahámnak, a te atyádnak. 4 És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait és magzatodnak adom mindezt országokat; és megáldják magukat magzatoddal a föld minden népei. 5 Jutalmául annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat. 6 És laktott Izsák Gerorban. 7 És kérdezték a helység lakói felesége felől és ő mondta: Nővérem ő; mert félt azt mondani: Feleségem – nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy szép ábrázatú volt. 8 És történt, midőn hosszas ideig ott volt, kitekintett Ávimelech, a filiszteusok királya az ablakon és látta, hogy íme Izsák enyeleg Rebekával, az ő feleségével. 9 És hívatta Ávimelech Izsákot és mondta: Íme, bizony feleséged ő és hogy mondtad, nővérem ő? És mondta neki Izsák: Mert azt gondoltam, talán meghalok miatta. 10

És szólt Ávimelech: Mit tétél velünk? Kevésbe múlt, hogy elvette volna valaki a népből a te feleségedet és hoztál volna ránk bűnt. **11** És megparancsolta Ávimelech az egész népnek, mondván: Aki hozzányúl a férfiúhoz és az ő feleségéhez, ölessék meg. **12** És vetett Izsák abban az országban és elért abban az évben százszorost, mert megáldotta őt az Örökkévaló. **13** És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett, míg igen nagy lett. **14** És volt neki juhnyája és marhanyája, meg sok cselédsége; és irigykedtek rá a filiszteusok. **15** És mind a kutakat, melyeket ástak az ő atyjának szolgái, Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, betömték a filiszteusok és megtöltötték azokat porral. **16** És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál. **17** És elment onnan Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott. **18** Izsák pedig újra felásta azon kutakat, melyeket ástak Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, de amelyeket betömték a filiszteusok Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekkal, amely nevekkal nevezte azokat az ő atyja. **19** És ástak Izsák szolgái a völgyben és találtak ott kutat élő vízzel. **20** És perlekedtek Geror pásztorai Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz; és elnevezte a kutat Észeknek (civakodás), mert civakodtak vele. **21** És ástak másik kutat és amiatt is pörlekedtek; és elnevezte Szitónak (ellenkezés). **22** És tovament onnan és ásott másik kutat, amiatt nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechóvósznak (tágasság), mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk, hogy szaporodjunk az országban. **23** Onnan pedig fölment Beér-Sevába. **24** És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel mondván: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félj, mert veled vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám, az én szolgám kedvéért. **25** És épített ott oltárt és hívta az Örökkévaló nevét, fölütötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgái kutat. **26** Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Áchuzzász, az ő barátja, meg Fichól, az ő hadvezére. **27** És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzám, hisz ti gyűlöltek engem és elküldtetek magatoktól. **28** És ők mondták: Szemlátomást láttuk, hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondtuk, legyen csak eskü köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled, **29** hogy nem teszel velünk rosszat, amint mi nem nyúltunk hozzád és amint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te most az Örökkévaló áldottja vagy! **30** És készített nekik lakomát, ők ettek és ittak. **31** Fölkeltek kora reggel és megesküdtek egymásnak; és elbocsátotta őket Izsák, ők pedig elmentek tőle békében. **32** És történt azon a

napon, hogy jöttek Izsák szolgái és tudtára adták a kút ügyét, amelyet ástak és mondták neki: Találtunk vizet. **33** És elnevezte azt Siveónak, azért a város neve Beér-Sevá mind a napig. **34** És Ézsau negyven éves volt, midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és Boszmászt, Élónnak, a chittinek leányát. **35** És ők lettek lelki keserősége Izsáknak és Rebekának.

27 És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az ő nagyobbik fiát és mondta neki: Fiam; és ez mondta neki: Itt vagyok. **2** És mondta (Izsák): Íme, kérlek, megöregedtem, nem tudom halálom napját. **3** Most tehát vedd csak eszközeidet: tegzedet és ijadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat; **4** és készíts nekem ízletes ételt, amint én szeretem és hozd el nekem, hogy egyem, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok. **5** Rebeka pedig hallotta, amint beszélt Izsák Ézsauval, az ő fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásszon vadat és elhozza. **6** Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az ő fiához, mondván: Íme, hallottam. amint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez, mondván: **7** Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt, hogy egyem és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, halálom előtt. **8** Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, amit én parancsolok neked. **9** Menj csak a juhokhoz és vegyél nekem onnan két jó kecszegödölyét, hogy készítek belőlük ízletes ételt atyádnak, amint ő szereti. **10** Te elviszed azt atyádnak, hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halála előtt. **11** És mondta Jákob Rebekának, az ő anyjának: Íme, Ézsau az én testvérem szőrös ember, én pedig sima ember vagyok; **12** talán megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint valami ámitó; és hozok magamnak átkot, de nem áldást. **13** És mondta neki az anyja: Rám a te átkod, fiam! Csak hallgass szavamra, menj, hozd el nekem. **14** Ő ment, vette és elhozta anyjának; anyja pedig készített ízletes ételt, amint atyja szerette. **15** És elővette Rebeka Ézsauinak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a drágákat, melyek nála voltak a házban, és felöltöztette Jákobot, az ő kisebbik fiát. **16** A kecszegödölyék bőrért pedig felöltötte a kezeire és nyaka simaságára; **17** és odaadta az ízletes ételt meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak; az ő fiának kezébe. **18** Ez bement atyjához és mondta: Atyám! És azt mondta: Itt vagyok; ki vagy te, fiam? **19** És mondta Jákob az ő atyjának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, amint szoltál hozzám.

Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 20 És mondta Izsák az ő fiának: Hogy is talátd ilyen hamar, fiam? És ő mondta: Mert elém rendelte az Örökkévaló, a te Istened. 21 És mondta Izsák Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam; vajon te vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem? 22 És odalépett Jákob Izsákhoz, az ő atyjához; ez megtapogatta őt és mondta: A hang Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei. 23 És nem ismerte föl; mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsaunak, az ő testvérének kezei: szőrösek; és megáldotta őt. 24 És mondta: Te vagy az, Ézsau fiam? És az mondta: Én. 25 És mondta: Add ide nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem; és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott. 26 És mondta neki Izsák, az ő atya: Lépj csak ide és csókolj meg engem, fiam. 27 Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, melyet megáldott az Örökkévaló. 28 Adjon neked az Isten az ég harmatából és föld kövérségéből; sok gabonát és mustot. 29 Szolgáljanak téged népek és boruljanak le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le előtted anyád fiai; aki téged átkoz, átkozott az és s ki téged áld, áldott az! 30 És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az ő atyjának színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászatáról. 31 És ő is készített izletes ételt és elvitte atyjának; és mondta az atyjának: Keljen föl atyám és egyék fiának vadjából, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 32 És mondta neki Izsák, az ő atya: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te elsőszülötted Ézsau. 33 És megrémült Izsák nagy rémülettel, szerfelett, és mondta: Ki az tehát, aki vadat vadászott, elhozta nekem és én ettem mindemből, mielőtt te jöttél és megáldottam őt; áldott is legyen. 34 Amint Ézsau hallotta az ő atyjának szavait, fölkiáltott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta atyjának: Áldj meg engem is atyám! 35 Az pedig mondta: Eljött testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat. 36 És ő mondta: Azért nevezték hát Jákobnak, rászedett engem immár kétszer: elsőszülöttségemet elvette és íme, most elvette áldásomat! És mondta: Vajon nem hagyta-e nekem áldást? 37 Izsák felelt és mondta Ézsau: Íme, uraddá tettem őt és összes testvéreit átadtam neki szolgálakul, gabonával és musttal támogattam őt; veled tehát mid tegyek, fiam! 38 És mondta Ézsau az ő atyjának: Vajon

csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj meg engem is atyám. És fölemelte Ézsau hangját és sírt. 39 És felelt Izsák, az atya és mondta neki: Íme, a föld kövérségéből lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről, 40 de kardod után élj és testvéredet szolgálj; és lesz, ha majd törekszel, lerázod jármát nyakadról. 41 És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az atya; és azt mondta Ézsau szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznapok, akkor megölöm testvéremet, Jákobot. 42 És tudára adták Rebekának Ézsau, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és elhivatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: Íme, Ézsau, a te testvéred azzal vigasztalja magát rád nézve, hogy megöl téged. 43 Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és menekülj Lábánhoz, az én fivéremhez, Choronba; 44 és maradj nála egy ideig, amíg lecsillap – testvéred haragja, 45 amíg lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejti, amit neki tettél; akkor elküldök és elhozlak téged onnan. Miért fosztassam meg mindkettőtől egy napon? 46 És mondta Rebeka Izsáknak: Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget vesz Chész leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai közül, minek nekem az élet?

28 És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta neki és mondta neki: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül. 2 Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélnék, anyád atyjának házába és vegyél magadnak onnan feleséget Lábánnak, anyád fivérének leányai közül. 3 És Isten, a Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg és legyél népek gyülekezetévé! 4 És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak. 5 És elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz, az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának. 6 És látta Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki, mondván: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül! 7 Jákob pedig hallgatott atyjára és anyjára, és elment Páddán-Áromba. 8 Látta tehát Ézsau, hogy visszatetszők Kánaán leányai Izsáknak, az ő atyjának szemeiben, 9 azért elment Ézsau Ismáelhez, és elvette Máchálászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nevójósz nővérét, feleségei mellé, magának feleségei mellé, magának feleségül. 10 És elment Jákob Beér-Sevából

és ment Choronba. **11** Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a helyen. **12** És álmodta, hogy íme létra van állítva a földre, teteje pedig az eget éri; és íme, Isten angyalai föl és alá járnak rajta. **13** És íme, az Örökkévaló áll fölötte és mondta: Én vagyok az Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene; a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak. **14** És magzatod lesz, mint a föld pora és kiterjeszkedsz nyugatra és keletre, északra és délre, és megáldatnak általad a föld összes nemzetségei, meg magzatod által. **15** És íme, én veled vagyok és megőrizlek, bárhol jársz és visszahozlak erre a földre, mert nem hagylak el, amíg meg nem tettem, amit neked mondtam. **16** És fölébredt Jákob az álmából és mondta: Valóban az Örökkévaló van ezen a helyen és én nem tudtam. **17** Félt és mondta: Milyen félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és ez az ég kapuja. **18** És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére. **19** És elvezte azt a helyet Bész-Élnék (Isten háza); azonban Lúz volt a város neve azelőtt. **20** És fogadást tett Jákob, mondván: Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok és ad nekem kenyeret enni, ruhát felölteni; **21** és visszatérek majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem Istenem, **22** ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten háza és mindennek, amit nekem adsz, tizedét neked adom.

29 És fölemelte Jákob lábait és elment a Kelet fiainak országába. **2** És látta, hogy íme egy kút van a mezőn és íme ott három juhnyáj heverész mellette, mert abból a kútból itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján. **3** És miután odagyültek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút szájáról és megitták a juhokat; azután visszatették a követ a kút szájára, a helyére. **4** És mondta nekik Jákob: Testvéreim, honnan valók vagytok ti? És ők mondták: Choronból valók vagyunk mi. **5** És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochór fiát? És ők mondták: Ismerjük. **6** És mondta nekik: Békességben van-e? És ők mondták: Békességben; és íme, Ráchel, az ő leánya jön a juhokkal. **7** És ő mondta: Íme, még nagy a nap, nincs még ideje beterelni a nyáját, itassátok meg a juhokat és menjete, legeltessetek. **8** De ők mondták: Nem tehetjük, amíg össze nem gyűlnek mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút szájáról, hogy megittassuk a juhokat. **9** Még beszélt velük és Ráchel jött a juhokkal, melyek atyjáéi

voltak, mert pásztornő volt ő. **10** És volt, midőn meglátta Jákob Ráchelt, Lábánnak, anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait, akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és megittatta Lábánnak, anyja testvérének juhait. **11** Megcsókolta Jákob Ráchelt és fölemelte hangját és sírt. **12** És tudtára adta Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyjának rokona ő és hogy Rebeka fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyjának. **13** És volt, midőn Lábán hallotta híret Jákobnak, az ő nővére fiának, elébe futott, átölelte, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte Lábánnak mind a dolgokat. **14** És mondta neki Lábán: Bizony csontom és húsom vagy te! És maradt nála egy teljes hónapig. **15** Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajon azért, mert rokonom vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a béred? **16** Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. **17** Léa szemei azonban gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú volt. **18** És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgálalak téged hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért. **19** És mondta Lábán: Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj nálam. **20** És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok voltak szemeiben, mint egynéhány nap, mivelhogy szerette őt. **21** És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségemet, mert leteltek napjaim; hadd menjek be hozzá. **22** Erre egybegyűjtötte Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát. **23** És volt este, vette leányát, Leát és bevitte őhozá; ő pedig bement hozzá. **24** És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa lányának szolgálóul. **25** És volt reggel, íme Léa az; akkor mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad, miért csaltál meg? **26** És mondta Lábán: Nem tesznek úgy a mi helységünkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb előtt. **27** Töltsd ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is, a szolgálatért, mellyel majd szolgálsz nálam még másik hét évig. **28** És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét is azt neki adta Ráchelt, a leányát őneki feleségül. **29** És odaadta Lábán Ráchelnek, az ő leányának Bilhót, az ő szolgálóját, őneki szolgálóul. **30** Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban szerette Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig. **31** Az Örökkévaló pedig látta, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét; Ráchel pedig magtalan volt. **32** Léa fogant és fiat szült és elnevezte Rúbénnek, mert mondta: Bizony látta az Örökkévaló nyomorúságomat, mert most szeret majd az én férjem. **33** Újra fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló,

hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte Simonnak. 34 Újra fogant és fiat szült és mondta: Most immár ragaszkodni fog hozzám férjem, mert szültem neki három fiút; azért nevezte el Lévinek. 35 Újra fogant és fiat szült és mondta: Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának. És többet nem szült.

30 Midőn Ráchel látta, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett Ráchel az ő nővéreire és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meghalok én. 2 És fölgerjedt Jákob haragja Ráchel ellen és mondta: Vajon Isten helyében vagyok-e én, aki megvonta tőled a méhnek gyümölcsét? 3 És az mondta: Íme szolgálóm Bilhó, menj be hozzám és szüljön az én térdeimen, hogy felépüljek én is általa. 4 És odaadta neki Bilhót, az ő szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá. 5 És fogant Bilhó és fiat szült Jákobnak. 6 És mondta Ráchel: Ítélt fölöttem Isten, meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el Dánnak. 7 Újra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második fiút Jákobnak. 8 És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket küzdtem nővéremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak. 9 És látta Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és odaadta őt Jákobnak feleségül. 10 És szült Zilpó, Léa szolgálója, Jákobnak fiat. 11 És mondta Léa: Megjött a szerencse; és elnevezte Gádnak. 12 És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút Jákobnak. 13 És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak mondanak engem a leányok: és elnevezte Ásérnek. 14 És elment Rúbén a búzaaratás napjaiban és talált nadragulyákat a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyáiból. 15 De ő mondta neki: Vajon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvennéd fiam nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel fiad nadragulyáiért. 16 Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment elébe Léa és mondta: Hozzám jöjj be, mert bérbe vettelek fiam nadragulyáiért. És vele maradt az éjjel. 17 És meghallgatta Isten Leát, ez fogant és szült. Jákobnak ötödik fiút. 18 És mondta Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálómat férjemnek; és elnevezte Isszáchárnak. 19 Léa újra fogant és szült Jákobnak hatodik fiút. 20 És mondta Léa: Megajándékozott engem Isten ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert szültem neki hat fiút; és elnevezte Zebulúnnak. 21 Azután szült egy leányt és elnevezte Dinának. 22 És megemlékezett Isten Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét; 23 fogant és fiat szült

és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat. 24 És elnevezte Józsefnek, mondván: Adjon még az Örökkévaló nekem másik fiút. 25 És volt, amint szülte Ráchel Józsefet, mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek el helységembe és országomba. 26 Add ide feleségeimet és gyermekeimet, akikért téged szolgáltalak, hadd menjek el; mert te ismered szolgálómat, amellyel szolgáltalak. 27 És mondta neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben – sejttem, hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad. 28 És mondta: Szabd ki béredet rám és megadom. 29 És mondta neki: Te tudod, miként szolgáltalak és mivé lett a te nyájad nálam. 30 Mert kevés az, amid volt énelöttem és elterjedt sokasággá, az Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek valamit én is az én házamért? 31 És ő mondta: Mit adjak neked? És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm. 32 Bejáróm ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely pöttyös és foltos és minden sötétszínű bárányt a juhok közül, meg a foltost és pöttyöst a kecskék közül; ez legyen a bérem. 33 És tanuskodjék mellettem igazságom a holnapi napon, ha majd eljössz béremhez, mely előtted van; minden, ami nem pöttyös és foltos a kecskék között és sötétszínű a juhok között, lopott az nálam. 34 És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint. 35 És eltávolította aznap a bakokat, a tarka lábúakat és foltosakat és mind a kecskéket, a pöttyöseket meg a foltosakat, mindazt, amelyen valami fehér volt és minden sötétszínűt a juhok közül; és adta fiai kezére. 36 És hagyott három napi utat maga között és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait. 37 És vett magának Jákob friss nyárfapálcát és mogyoró-meg gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csikokat, megmeztelenítván a fehéret, mely a pálcákon volt. 38 És odaállította a pálcákat, melyeket lehéjazott, a vályúkba, a vízitatókba, ahova mennek a juhok, hogy igranak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn eljöttek inni. 39 És felhevültek a juhok a pálcáknál; és ellettek a juhok tarkalábúakat, pöttyöseket és foltosakat. 40 A bárányokat elkülönítette Jákob és fordította a juhok arcát a tarkalábúak felé és minden sötétszínű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhaihoz. 41 És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odatette Jákob a pálcákat a juhok szemei elé a vályúkba, hogy felhevüljenek a pálcáknál. 42 Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellők Lábáné, a koraiak Jákobé. 43 És

kiterjeszkedett a férfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és szamara.

31 És (Jákob) hallotta Lábán fiainak szavait, amint mondták: Elvette Jákob mindazt, ami atyánké és abból, ami atyánké, szerezte mind a gazdagságot. **2** És látta Jákob Lábán arcát, hogy íme nem olyan őhöz, mint tegnap tegnapelőtt. **3** Az Örökkévaló pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába; szülőföldre és én veled leszek. **4** És elküldött Jákob és hívatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhaihoz. **5** És mondta nekik: Én látom atyátok arcát, hogy nem olyan hozzám, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt. **6** Ti pedig tudjátok, hogy teljes örömmel szolgáltam atyátokat. **7** Atyátok azonban megcsalt engem és megváltoztatta béremet tízszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem. **8** Ha így szólt: A pöttyösek legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok pöttyöst; ha pedig így szólt: A tarkalábúak legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok tarkalábúakat. **9** És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta. **10** És történt a juhok hevülésekor, fölvettem szemeimet és láttam álomban, hogy íme a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, és foltosak. **11** És mondta nekem Isten angyala álomban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok. **12** És mondta: Vesd csak fel szemeidet és látta mind a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, pöttyösök és foltosak, mert láttam mindazt, amit Lábán veled tesz. **13** Én vagyok Bész-Éi Istene, ahol fölkentél oszlopot, ahol fogadást tettél nekem; most kerekedj fel, menj el országból és térj vissza szülőfölded országába. **14** És felelt Ráchel meg Léa és mondták neki Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában? **15** Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladott bennünket és föl is emészette pénzünket! **16** Mert mind a gazdagság, amit elvett Isten atyánktól, a miénk az és gyermekeinké. Most pedig mindazt, amit Isten mondott neked, tedd meg. **17** És fölkerelkedett Jákob és föltette fiait és feleségeit a tevékre. **18** És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, amelyet szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban, hogy elmenjen Izsákhöz, az ő atyjához, Kánaán országába. **19** Lábán pedig elment, hogy megnyírja juhait; és Ráchel ellopta a bálványképeket, melyek atyjáiéi voltak. **20** És meglopta Jákob az arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökní akar. **21** És elszökött ő és mindene, amije volt; fölkerelkedett és átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé. **22** És tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött. **23** Magával vitte

(Lábán) a rokonait és üldözte őt hét napi úton és utolérte őt Gileád hegyénél. **24** De Isten eljött az arámi Lábánhoz éjjeli álomban és mondta neki: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! **25** És elérte Lábán Jákobot; Jákob felütötte sátorát a hegyen és Lábán felütötte az ő rokonaival Gileád hegyén. **26** És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy megloptad szívemet és elvezetted leányaimat, mint kardejettette foglyokat? **27** Miért szöktél el titokban és megloptál engem! Nem adtat tudtomra, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekkal, dobsszóval és hárfával. **28** És nem engedted hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat; ezúttal balgául cselekedtél. **29** Volna hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok Istene tegnap éjjel szólt hozzám, mondván: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! **30** És most elmentél, mert vágyódtál atyád háza táján, de miért loptad el isteneimet? **31** És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel félttem, mert azt gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem. **32** Akinél pedig megtalálok isteneidet, ne maradjon életben; rokonaink előtt ismerd fel, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta, hogy Ráchel lopta el azokat. **33** És bement Lábán Jákob sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába. **34** Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a tevé nyergébe és rájuk ült. Átkutatta az egész sátort és nem találta. **35** És mondta atyjának: Ne keltsen haragot uram szemeiben, hogy nem bírok fölkelni előtted, mert a nők módja szerint van rajtam. És ő kutatott, de nem találta a bálványképeket. **36** Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölszólat Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem, hogy üldözöbe vettél? **37** Hogy átkutattad minden holmimat, mit találtál házad minden holmijából? Tedd ide rokonaim és rokonaid elé, hogy döntsenek kettőnk között. **38** Immár húsz évig voltam nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el és juhaid kosait nem ettem meg. **39** Széttépettet nem hoztam hozzád, én bűnhődtem érte; kezemből követeltem a nappal ellopottat és az éjjel ellopottat. **40** Úgy voltam nappal, hogy megemészett a hőség és a fagy éjjel, hogy ellillant az álom szemeimről. **41** Íme, húsz évig voltam házadban, szolgáltalak tizenégy évig két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad béremet tízszer. **42** Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák félelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátóttál volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta Isten és döntött tegnap éjjel. **43** Lábán pedig felelt és

mondta Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok az én juhaim és minden, amit látsz, az enyém az; leányaimmal pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az ő fiaikkal, akiket születtek? 44 Most tehát gyere, hadd kössünk szövetséget, én meg te, hogy legyen tanú köztem és közted. 45 És vett Jákob egy követ és oszloppá emelte azt. 46 És mondta Jákob a rokonainak: Szedjetekeköveket! Ők vettek köveket és csináltak kőhalom; és ettek ott a kőhalomnál. 47 És elnevezte Lábán Jegár-Száhádúszónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnek. 48 És mondta Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte el Gál-Édnek, 49 és Micpónak, mert mondta: Örökődjék az Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól, 50 hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a tanú köztem és közted. 51 És mondta Lábán Jákobnak: Íme, ez a kőhalom és íme, az oszlop, melyet felhántam köztem és közted, 52 tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem fogok átvonulni hozzád a kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni hozzám a kőhalmon és az oszlopon túl rosszra! 53 Ábrahám Istene és Nóchór Istene ítéljen közöttünk, az ő atyjuk Istene! És Jákob megesküdült Izsáknak, az ő atyjának félelmére. 54 És áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait, hogy egyenek kenyeret; ettek kenyeret és megháltak a hegyen. 55 És fölkelt Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és lányait és megáldotta őket; elment és visszatért Lábán az ő helységébe.

32 Jákob pedig ment az útjára és találkozott vele Isten angyalai. 2 És mondta Jákob, amint látta őket: Isten tábora ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájimnak (két tábor). 3 És küldött Jákob követeket maga előtt Ézsauhoz, az ő testvéréhez, Széir országába, Edóm földjére. 4 Megparancsolta nekik, mondván: Így szóljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád Jákob: Lábánnál tartózkodtam és időztem mostanáig; 5 és lett ökröm, szamaram, juhom, szolgám és szolgálóm; azért küldtem én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a te szemeidben. 6 És visszatértek a követek Jákobhoz, mondván: Ejöttünk testvéredhez, Ézsauhoz és ő jön is elődbe és négyszáz ember vele. 7 Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet, mely vele volt, a juhokat; a marhát és a tevékkel két táborra, 8 mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt, akkor majd a megmaradt tábor menekülhet. 9 És mondta Jákob: Atyámnak, Ábrahámnak istene és atyámnak, Izsáknak Istene, az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba, szülőföldedre és én jót teszek veled; 10 csekély vagyok mindama szeretetre és mindama hűségre, melyet Te műveltél szolgálóddal, mert pálcámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem két táborra. 11 Ments meg, kérek, testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól, fiástól. 12 Te pedig azt mondtad: Jót teszek majd veled, és teszem magzatodat annyivá, mint a tenger fővenye; amely nem számlálható meg sokasága miatt. 13 És meghált ott azon éjjel; vett abból, ami kezébe jött, ajándékot Ézsauinak, az ő testvérének. 14 Kecskét kétszázat és bakot húszat; juhot kétszázat és kost húszat. 15 szoptatós tevéket és fiaikat harmincat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőstény szamarat húszat és vemhét tizet. 16 És átadta szolgálai kezébe, minden nyáját külön-külön, és mondta szolgálainak: Vonuljatok előttem és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között. 17 Megparancsolta az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova méész és kié ezek is előttem? 18 Akkor mondd: Szolgádé Jákobé, ajándék ez küldve uramnak, Ézsauinak; és íme, ő is mögöttünk van. 19 És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak is, akik mentek a nyájak után, mondván: Így szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele, 20 és mondjátok: Íme, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta, hadd engesztelem ki az ajándék által, mely előttem megy és azután látom majd a színét, talán jól fogad engem. 21 Az ajándék elvonult előtte; ő azonban meghált azon éjjel a táborban. 22 Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét és átkelt a Jábbók átkelőjén. 23 Vette őket és átvitte őket a patakon és átvitte amije volt. 24 És hátramaradt Jákob egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig. 25 Midőn ez látta, hogy nem bír vele, megérintette csípőjének forgócsontját; és kifícamodott Jákob csípőjének forgócsontja, amint tusakodott vele. 26 És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de ő mondta: Nem bocsátlak el, hanem ha megáldottál engem. 27 És az mondta neki: Mi a neved? És ő mondta? Jákob. 28 És az mondta: Ne Jákobnak mondassék többé a te neved, hanem Jiszróélnak (Izrael), mert küzdöttél Istennel, meg emberekkel és győztél. 29 És kérdezte Jákob és mondta: Add tudtomra, kérek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevedet? És megáldotta őt ott. 30 És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek: mert láttam Istent színről-színre és megmenekült lelkem.

31 És fölszött rá a nap, midőn elvont Peniélnél; ő pedig sántított csípőjére. 32 Azért nem eszik meg Izrael fiai a szökő inat, mely a csípő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob csípőjének forgócsontján a szökő inat.

33 Fölvette Jákob a szemeit és látta, hogy íme Ézsau jön és vele négyszáz ember; ekkor fölosztotta a gyermekeket Leára, Ráchelre és a két szolgálóra. 2 Elhelyezte a szolgálókat és gyermekeiket elől, Léát és gyermekeit hátrább és Ráchelt, meg Józsefet leghátul. 3 Ő pedig vonult előttük és meghajolt a földig hétszer; amíg odalépett testvéréhez. 4 Ézsau pedig elébe futott, átölelte, nyakába borult és megcsókolta; és sírtak. 5 Midőn fölvette (Ézsau) a szemeit és látta az asszonyokat meg a gyermekeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A gyermekek, akikkel megajándékozta Isten a te szolgádat. 6 És odaléptek a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajoltak; azután odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak. 7 És odalépett Léa is, meg gyermekei és meghajoltak. 8 És mondta: Minek neked ez az egész tábor, mellyel találkozom? És ő mondta: Hogy kegyet talájjak uram szemeiben. 9 És mondta Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, ami a tied. 10 De Jákob mondta: Nem így, kérlek, ha csak kegyet találtam szemeidben, fogadd el ajándékomul kezemből; mert úgy néztem arcodat, mintha Isten színét látják, és te kedvesen fogadtál. 11 Fogadd el, kérlek, ajándékomat, melyet hoztak neked, mert megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem; és unszolta őt és elfogadta. 12 És mondta (Ézsau): Induljunk és menjünk, én pedig hadd menjek melletted. 13 De ő mondta neki: Uram tudja, hogy a gyermekek gyengék és a juhok meg a marhák szoptatósak nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull mind a juh. 14 Vonuljon csak uram az ő szolgálja előtt, én pedig hadd ballagok lassan az előttem levő jószág lépése szerint és a gyermekek lépése szerint, amíg eljutok uramhoz Széirbe. 15 És mondta Ézsau: Hadd állítok csak melléd a népből, amely velem van; de ő mondta: Minek ez? csak talájjak kegyet az én uram szemeiben! 16 És visszatért Ézsau aznap az ő útján Széirbe. 17 Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának házat, nyájának pedig készített sátrakat; azért nevezte el a helyet: Szukkósznak. 18 És elérkezett Jákob épségben Bechem városába, mely Kánaán országában van, amidőn jött Páddán-Áromból és táborozott a város előtt. 19 Megvette a mező részét, ahol felvonta sátorát, Chámor, Sechem

atyjának faitól száz készítőért. 20 És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael Istene.

34 És kiment Dina, Léa leánya, a kit szült Jákóbnak, hogy megnézzze az ország leányait. 2 És meglátta őt Sekhem, a chivvita, Chamór fia, az ország fejedelme, vette őt, hált vele és meggyalázta. 3 És ragaszkodott a lelke Dinához, Jákób leányához, s megszerette a leányt és a leánynak szívére beszélt. 4 És szólt Sekhem Chamórhoz, az atyjához, mondván: Vedd el nekem e leányt feleségül. 5 Jákób pedig meghallotta, hogy megfertőztették Dinát, a leányát, de fiai az ő jószágával a mezőn voltak, és hallgatott Jákób, míg megjöttek. 6 És kiment Chamór, Sekhem atya Jákóbbhoz, hogy beszéljen vele. 7 Jákób fiai pedig jöttek a mezőről; midőn meghallották, bosszankodtak a férfiak és haragjukra volt nagyon, hogy aljasságot tettek Izraelben, hálván Jákób leányával, és így nem szabad tenni. 8 És beszélt velük Chamór, mondván: Sekhem fiam lelke csüng leánytokon, adjátok, kérlek, őt neki feleségül. 9 Házasodjatok össze velünk: leányaitokat adjátok nekünk és leányainkat vegyétek el magatoknak; 10 és velünk lakjatok: az ország legyen előttemek, lakjátok és járjátok be és foglaljátok birtokot benne. 11 És szólt Sekhem az atyjához és fivéreihöz: Csak talájjak kegyet szemeitekben, és a mit mondtok nekem, azt megadom. 12 Vessetek ki reám igen sok jegybért meg ajándékot és én megadom, a mint mondjátok nekem; de adjátok nekem a leányt feleségül. 13 És feleltek Jákób fiai Sekhemnek és Chamórnak, az atyjának cselével és szóltak – mivelhogy megfertőztette Dinát, a nővérüket – 14 és mondták nekik: Nem tehetjük ezt a dolgot, hogy odaadjuk nővérünket egy férfiúnak, kinek előbbre van, mert szégyen az nekünk. 15 Csak akképpen egyezünk meg veletek, ha olyanok lesztek, mint mi, körülmétkedvén köztetek minden férfi; 16 akkor odaadjuk leányainkat nektek, leányaitokat pedig elvesszük magunknak, veletek lakunk és leszünk egy néppé. 17 De ha nem hallgattok reánk, hogy körülmétkedjete, akkor vesszük leányunkat és megyünk. 18 És jónak tetszettek szavaik Chamór szemeiben és Sekhem, Chamór fiának szemeiben. 19 És nem késett az ifjú megtenni a dolgot, mert megkedvelte Jákób leányát; ő pedig tiszteltebb volt atya egész házánál. 20 És jöttek Chamór és Sekhem a fia, városuk kapujába és szóltak városuk embereihez, mondván: 21 Ezek az emberek békések velünk, lakjanak hát az országban és járják azt be, és az ország íme tág határú előttük; leányaitak vegyük el magunknak feleségül, leányainkat pedig adjuk

nekik. 22 Csak akképpen egyeznek meg velünk ez emberek, hogy velünk lakjanak, hogy egy néppé legyünk, ha körülmételkedik közöttünk minden férfi, a mint ők körülmételtek. 23 Józszáguk, birtokuk s minden barmuk, nemde a mienk? Csak egyezzünk meg velük, hogy velünk lakjanak. 24 És hallgattak Chamórra és Sekhemre, a fiára mind, a kik kimentek városának kapujába és körülmételkedett minden férfi, mind, a kik kimentek városának kapujába. 25 És történt a harmadik napon, midőn fájdalmat szenvedtek, vették Jákóbnak két fia, Simeón és Lévi, Dina fivérei, mindegyik a kardját és mentek a gyanútlan város ellen és megöltek minden férfit; 26 Chamórt és Sekhemet a fiát is megölték a kard élével és vették Dinát Sekhem házából és elmentek. 27 Jákób fiai rámentek a megöltekre és kifosztották a várost, mivelhogy megfertőztették nővérüket. 28 Juhaikat, marhájukat és szamarait és a mi a városban meg a mezőn volt, elvették; 29 és egész vagyonukat és mind a gyermekeiket s asszonyaikat fogva vitték és elprédálták – mindent, a mi a házban volt. 30 És szólt Jákób Simeórhoz és Lévihez: Megzavartatok engem, rossz hírbe kevervén az ország lakójánál, a kanaáinál és a perizzinél, holott én csekély számmal vagyok, s ha ők összegyülekeznek ellenem, megvernek és elpusztulok én és házam. 31 És mondta: Hát mint paráznával bánjanak-e nővérünkkel?

35 És mondta Isten Jákobnak: Kerekedj fel, menj fel Bész-Élbe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől. 2 És Jákób mondta házának és mindazoknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, melyek közepettetek vannak, tisztuljatok meg és váltsatok ruhát, 3 hogy fölkerekedjünk és fölmenjünk Bész-Élbe; és készítek ott oltárt az Istennek, aki meghallgatott engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen jártam. 4 És átadták Jákobnak mind az idegen isteneket, melyek kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákób pedig elrejtette azokat a tölgýfa alatt, mely Sechemnél volt. 5 És elvonultak; és volt Istentől való rettegés a városokon, melyek körülöttük voltak és nem üldözték Jákób fiait. 6 Jákób pedig elérkezett Lúzba, mely Kánaán országában van, az Bész-Él; ő és az egész nép, mely vele volt. 7 És épített ott oltárt és elnevezte a helyet: Bész-Él Istene, mert ott nyilatkozott meg neki Isten, midőn menekült az ő testvére elől. 8 És meghalt Debóra, Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgýfa alatt és elnevezte azt: Állón-Bóchúznak

(Sírás-tölgýe). 9 És megjelent Isten Jákobnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta őt. 10 Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne neveztesdék a te neved többé Jákobnak, hanem Izrael legyen a te neved. És elnevezte őt Izraelnek. 11 És mondta neki Isten: Én vagyok Isten, a Mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágyékaidból. 12 Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az országot. 13 És fölszállt tőle Isten azon a helyen, ahol beszélt vele. 14 Jákób pedig föllállított oszlopot, azon a helyen, ahol beszélt vele, kőoszlopot és öntött rá italáldozatot és öntött rá olajat. 15 És elnevezte Jákób a helyet, ahol beszélt vele Isten, Bész-Élnak. 16 És elindultak Bész-Élből, de még egy dűlő volt, hogy elérkezzenek Efoszba; akkor szült Ráchel, de nehezen szült. 17 És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő: Ne félj, mert ez is fiad neked. 18 És volt, midőn elszállt lelke, mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja pedig nevezte Benjáminnak. 19 Ráchel meghalt és eltemették az Efoszba vezető úton, az Bész-Lechem. 20 És föllállított Jákób oszlopot a sírja fölött, az Ráchel sírjának oszlopa a mai napig. 21 És elvonult Izrael és felütötte sátorát Migdol-Ederen túl. 22 És volt, midőn Izrael lakott abban az országban, ment Rúbén és elvette Bilhót, atyjának ágyását és Izrael meghallotta. – Jákób fiai pedig voltak tizenketten. 23 Léa fiai: Jákób elsőszülöttje Rúbén, Simeon, Lévi, Júda, Isszáchár és Zebúln. 24 Ráchel fiai: József és Benjámin. 25 Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai: Dán és Náftáli. 26 Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Ásér; ezek Jákób fiai, akik születtek neki Páddán-Áromban. 27 És elérkezett Jákób Izsákhoz, az ő atyjához Mámréba, Kirjász-Árbába, az Hebrón, ahol tartózkodott Ábrahám és Izsák. 28 És voltak Izsák napjai: száznyolcvan év, 29 És kimúlt Izsák, meghalt és eltakarított népéhez, öregen és telve napokkal; és eltemették őt Ézsau és Jákób, az ő fiai.

36 Ezek pedig Ézsau nemzetségei, ő Edóm. 2 Ézsau pedig vette feleségeit Kánaán leányai közül: Ódót, Elónnak, a chittinek leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, aki Cívónnak, a chivinek leánya volt, 3 és Boszmázt, Ismáel leányát, Nevojósz nővérét. 4 És szülte Ódó Ézsauanak Elifázt, Boszmász pedig szülte Reúélt. 5 És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot; ezek Ézsau fiai, akik születtek neki Kánaán országában. 6 És vette Ézsau az ő feleségeit, fiai és leányait, meg háza minden

személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát, amelyet szerzett Kánaán országában és elment más országba Jákob, az ő testvére elől; 7 mert szereményük több volt, semhogy együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje őket elviselni nyájaik miatt. 8 Ézsau lakott tehát Széir hegyén; Ézsau az Edóm. 9 Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzetségei Széir hegyén. 10 Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak, fiai feleségének fia; Reuél, Boszmásznak, Ézsau feleségének fia. 11 Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czufó, Gátom és Kenáz. 12 Timná pedig volt Elifáznak, Ézsau fiának ágyasa és szülte Elifáznak Ámálékot; ezek Ódó, Ézsau feleségének fiai. 13 Ezek pedig Reuél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Ézsau feleségének fiai. 14 Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Áno leányainak, Civón leányának, Ézsau feleségének; ugyanis szülte Ézsauinak: Jeúst, Jalámot és Kóráchot. 15 Ezek Ézsau fiainak törzsfői: Elifáz, Ézsau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Cefó törzsfő, Kenáz törzsfő; 16 Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék törzsfő. Ezek Elifáz törzsfői Edóm országában; ezek Odó fiai. 17 Ezek pedig Reuél, Ézsau fiának fiai: Náchász törzsfő, Zerách törzsfő, Sámmo törzsfő; Mizzo törzsfő; ezek Reuél törzsfői Edom országában. Ezek Boszmász, Ézsau feleségének fiai. 18 Ezek pedig Oholivomo, Ézsau feleségének fiai: Jeús törzsfő, Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsfői Oholivomonak, Áno leányának, Ézsau feleségének. 19 Ezek Ézsau fiai és ezek a törzsfők; ez Edóm. 20 Ezek Széirnak, a Chórinak fiai, az ország lakói: Lóton, Sóvol, Civón és Áron. 21 Disón, Écer és Dison; ezek a Chórinak törzsfői, Széir fiai, Edóm országában. 22 És voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna. 23 Ezek pedig Sóvol fiai: Álvon és Monáchász és Évol, Sefó és Ónom. 24 És ezek Civón fiai: Ájjo és Áno; ez amaz Áno, aki találta az őszvéreket a pusztában, midőn legeltette Civónnak, az ő atyjának szamarait. 25 És ezek Áno fiai: Disón és Oholivomo, Áno leánya. 26 Ezek pedig Disón fiai: Chemdon, Esbon, Jíszron és Cheron. 27 Ezek Écer fiai: Bilhon, Záávon és Ákon. 28 Ezek Dison fiai: Úcz és Áron. 29 Ezek a Chóri törzsfői: Lóton törzsfő, Sóvol törzsfő, Civón törzsfő, Áno törzsfő; 30 Disón törzsfő, Écer törzsfő, Dison törzsfő; ezek a Chóri törzsfői, törzsfőik szerint Széir országában. 31 És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiain. 32 És uralkodott Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo. 33 Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia,

Bocróból. 34 Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témóni országából. 35 Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád, Bedád fia, aki megverte Midjont Móáb mezőségén, városának neve Ávisz. 36 Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló, Mászrékoból. 37 Meghalt Számló és uralkodott helyette Sól Rechóvószból, a folyam mellett. 38 Meghalt Sól és uralkodott helyette Báál-Chonon, Áchbor fia. 39 Meghalt Báál-Chonon, Áchbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve: Pou; feleségének neve pedig Mehétávél, Mátréd leánya, aki Mé-Zóhov leánya volt. 40 Ezek pedig nevei Ézsau törzsfőinek, családjaik szerint, helységek szerint neveikkel: Timnó törzsfő, Álvon törzsfő, Jeszész törzsfő; 41 Oholivomo törzsfő, Éló törzsfő, Pinón törzsfő; 42 Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivcor törzsfő; 43 Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsfői lakhelyeik szerint, birtokuk országában, ez Ézsau, Edom atyja.

37 És Jákob lakott atyja tartózkodásának országában, Kánaán országában. 2 Ezek Jákob nemzetségei: József, tizenhét éves korában legeltette testvéreivel a juhokat; ő pedig ifjú volt Bilhó fiaival és Zilpó fiaival, akik atyjának feleségei voltak; és elvitte József rossz hírustet atyjukhoz. 3 Izrael pedig jobban szerette Józsefet mind a fiainál, mert öregségének gyermeke volt, és készített neki, tarka köntöst. 4 Midőn testvérei látták, hogy őt szereti atyjuk jobban mind a testvéreinel, gyűlölték őt és nem bírtak vele békésen beszélni. 5 József pedig álmott álmot és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt. 6 És mondta nekik: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmottam. 7 Íme, mi kévéket kötöttünk a mezőn és íme, fölállt az én kévém és állva is maradt, és íme, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak az én kévém előtt. 8 És mondták neki testvérei: Vajon király akarsz-e lenni fölöttünk, avagy uralkodni akarsz rajtunk? És még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt. 9 És még álmottott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek és mondta: Íme, álmottam még egy álmot és íme, a nap, a hold és tizenegy csillag leborulnak előttem. 10 És elbeszélte atyjának és testvéreinek, de atyja megdorgálta őt és mondta neki: Micsoda álmot ez, melyet álmottál? Vajon eljőjjünk-e én, anyád és testvéreid, hogy leboruljunk előtte a földre? 11 És irigykedtek rá testvérei, atyja pedig megjegyezte a dolgot. 12 És elmentek testvérei, hogy legeltessék atyjuk juhait Sechemben. 13 Izrael pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek Sechemben Gyere, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő

mondta neki: Itt vagyok. **14** És mondta neki: Menj csak el, nézd meg testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet; és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe. **15** És rátalált egy férfi és íme, ő tévelyeg a mezőn; és megkérdezte őt a férfi, mondván: Mit keresel? **16** És ő mondta: Testvéreimet keresem én; add, kérek, tudtomra, hol legeltetnek ők? **17** És a férfiú mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, amint mondták: Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és megtalálta őket Dószonban. **18** Midőn meglátták őt távolról, még mielőtt közeledett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék. **19** És mondta egyik a másiknak: Íme, az álmok embere ott jön! **20** Most gyertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe és mondjuk majd, vadállat ette meg őt; majd meglátjuk, mivé lesznek az ő álmai. **21** De meghallotta Rúbén és megmentette őt kezükből; mondta: Ne üssük őt agyon. **22** És mondta nekik. Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödörbe, amely a pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; hogy megmentse őt a kezükből, hogy visszavigye az atyjához. **23** És volt, midőn odaérkezett József az ő testvéreihez, levették Józseffel a köntösét, a tarka köntöst, mely, rajta volt, **24** Vették és beledobták őt a gödörbe; a gödör pedig üres volt, nem volt benne víz. **25** És leültek kenyeret enni: fölvetették szemeiket és látták, hogy íme Ismaelből karavánja jön Gileádból, tevéik pedig visznek fűszert, balsamot és lótsz, mennek, hogy levigyék Egyiptomba. **26** És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket és befedjük a vért? **27** Gyertek, adjuk el őt az ismaelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, ami húsunk ő; és hallgattak rá testvérei. **28** És arra vonultak midjánita emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a gödörből és eladták Józsefet az ismaelitáknak húsz ezüstért; és elvették Józsefet Egyiptomba. **29** Midőn Rúbén visszatért a gödörhöz és íme, József nincs a gödörben, akkor megszaggatta ruháit. **30** Visszatért testvéreihez és mondta: A gyermek nincs meg, én pedig, hova legyek én? **31** És vették József köntösét, levágtak egy kecskebakot és belemártották a köntöst a vérbe. **32** És elküldték a tarka köntöst és elvették atyjukhoz és mondták: Ezt találtuk; ismerd csak föl, vajon fiadnak köntöse-e, vagy nem? **33** És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vadállat ette meg őt szétszaggattatott József! **34** És megszaggatta Jákob a ruháit, zsákot öltött csipőire, és gyászolt fiáért sok ideig. **35** És fölkereskedtek mind a fiai és mind a lányai, hogy megvigasztalják, de ő vonakodott vigasztalódní és mondta: Bizony

leszálok fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atyja. (Sheol h7585) **36** A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Potifárnak, Fáraó udvari tisztjének, a testőrök főnökének.

38 És történt abban az időben, elment Jehúda a testvéreitől és betért egy adullámi férfiúhoz, neve Chíra. **2** És meglátta ott Jehúda egy Súa nevű kanaáni férfiúnak a, leányát, elvette és bement hozzá. **3** És viselős lett, és szült egy fiút, és elnevezte Érnek. **4** És ismét viselős lett és szült egy fiút és elnevezte Ónának. **5** És ismét szült egy fiút és elnevezte Sélának; ő pedig Kezíbben volt, midőn szülte azt. **6** És vett Jehúda feleséget Érnek, az elsőszülöttjének, neve Támár. **7** De É, Jehúda elsőszülöttje rossz volt Isten szemeiben, és megölte az Örökkévaló. **8** És mondta Jehúda Ónának: Menj be testvéred feleségéhez és sógorképen vedd el és támassz magzatot testvérednek. **9** És tudta Ónán, hogy nem az övé lesz a magzat és volt, ha bement testvére feleségéhez, a földre veszítette, hogy ne adjon magzatot testvéreinek. **10** És rossznak tetszett az Örökkévaló szemeiben, a mit tett és megölte őt is. **11** Akkor mondta Jehúda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen atyád házában, a míg nagy lesz Sela fiam; mert azt gondolta, hátha meghal ő is, mint testvérei. És elment Támár és maradt atyja házában. **12** Sok idő múlt el és meghalt Súa leánya, Jehúda felesége; és megvigasztalódott Jehúda és fölment juhainak nyírőihez, ő és Chíra, az ő adullámi barátja, Timnába. **13** És tudtára adták Támárnak, mondván: Íme, ipad fölmege Timnába juhait nyírni. **14** És letette özvegysége ruháit magáról, elfödte magát fátyollal és beburkolózott és leült Énájim bejáratán, mely a Timnába való úton van, mert látta, hogy nagy lett Sela és ő nem adatott hozzá feleségül. **15** És meglátta őt Jehúda és paráznának gondolta, mert elfödte arcát. **16** És letért hozzá az útra és mondta: Nosza, kérek, hadd menjek be hozzád – mert nem tudta, hogy a menyé. Mondta: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzám? **17** És mondta: Én küldök majd egy kecskegödölyét a nyájából. Mondta: Ha adsz zálogot, a míg elküldöd. **18** És mondta: Mi az a zálog, a mit adjak neked? Mondta: Pecséted, zsinórod és a botod, mely kezdedben van. És odaadta neki, bement hozzá, és viselős lett tőle. **19** És fölkel, elment és letette fátyolát magáról, és felöltötte özvegysége ruháit. **20** És elküldte Jehúda a kecskegödölyét az ő adullámi barátja által, hogy átvegye a zálogot az asszony kezéből, de nem találta. **21** És megkérdezte a helysége embereit, mondván: Hol van a szentelt

nő, a ki Énájmban az út mellett van? Mondták: Nem volt erre szentelt nő. 22 És visszatért Jehúdához és mondta: Nem találtam meg őt, és a helység emberei is mondták: Nem volt erre szentelt nő. 23 És mondta Jehúda: Tartsa meg magának, nehogy csúfíá legyünk; íme, elküldtem e gödölyét, te pedig nem talátd meg őt. 24 És történt mintegy három hónap múlva, tudtára adták Jehúdának, mondván: Paráználkodott Támár, a menyed, és íme, viselős is paráznaságból. És mondta Jehúda: Vezessétek ki, hogy elégettéssék. 25 Éppen kivetették, ekkor küldött ipjához, mondván: Attól a férfitől, a kié ezek, vagyok én viselős; mondta ugyanis: Ismerd csak fel, kié ez a pecsét, a zsinór és a bot. 26 És fölismerte Jehúda és mondta: Igazságosabb ő nálamnál, mivelhogy nem adtam őt Sela fiamhoz. És többé nem ismerte meg őt. 27 És volt szülésekor, íme, ikrek a méhében. 28 És volt, midőn szült, kinyúlt az egyiknek keze; akkor vett a bába és rákötött kezére piros fonalat, mondván: Ez jött ki először. 29 S történt, a mint visszahúzta kezét, íme kijött testvére, és mondta: Mily rést törtél magadnak! És így nevezték őt el: Pérecz. 30 Azután kijött testvére, a kinek kezén volt a piros fonal, és így nevezték el: Zérach.

39 József pedig levitetett Egyiptomba és megvette Potifár, Fáraó udvari tisztje, a testőrök főnöke, egy egyiptomi férfi, az ismaelitáktól, akik levítették őt oda. 2 És az Örökkévaló volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az egyiptomiak házában. 3 Midőn látta az ura, hogy az Örökkévaló van és hogy mindent amit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz kezében, 4 akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgálta őt; az pedig háza felé rendelte és mindent, amiye volt, kezébe adott. 5 És volt, amióta őt rendelte a háza fölé és minden fölé, amiye volt, megáldotta az Örökkévaló az egyiptominak a házáat József miatt; és az Örökkévaló áldása volt mindenben, amiye volt a házban és a mezőn. 6 És hagyott mindent, amiye volt, József kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről, melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt. 7 És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit Józsefekre és mondta: Hálj velem. 8 De ő vonakodott és mondta ura feleségének: Íme, az én uram nem tud mellettem semmiről, mi van a házban és mindent, amiye van, kezembe adott. 9 Nincs nagyobb nálamnál a házban és nem vont meg tőlem semmit, csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg ezt a nagy gonoszságot és vétkezném Isten ellen? 10 És volt, midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő

nem hallgatott rá, hogy vele háljon, hogy vele legyen. 11 És történt egy napon, midőn bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a ház emberei közül ott a házban, 12 akkor megragadta őt (a nő) ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagyta ruháját a kezében, elmenekült és kiment az utcára. 13 És volt, midőn látta, hogy otthagyta ruháját a kezében és kimenekült az utcára, 14 akkor hívta házának embereit és szólt hozzájuk, mondván: Lássátok, hozott nekünk egy héber embert, hogy csúfot úzzön belőünk: bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiabáltam; 15 és volt, midőn hallotta, hogy főlemelem hangomat és kiáltok, akkor itt hagyta ruháját nálam, elmenekült és kiment az utcára. 16 És eltette ruháját magánál, míg jött az ura az ő házába. 17 És szólt hozzá a szavak szerint, mondván: Bejött hozzám a héber szolga, akit hoztál nekünk, hogy csúfot úzzön belőlem. 18 És volt, midőn főlemelem hangomat és kiáltottam, akkor itt hagyta ruháját nálam és elmenekült az utcára. 19 És volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szólt hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor föllobbant a haragja. 20 Vette tehát József ura őt és a fogházba vetette, arra a helyre, ahol a király foglyai fogva voltak; és ott volt a fogházban. 21 De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke szemeiben. 22 És átadta a fogház főnöke József kezébe mind a foglyokat, akik a fogházban voltak és mindent, amit ott végeztek, ő végzett. 23 A fogház főnöke nem nézett semmi után, ami (József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt, és amit ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40 Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyiptom királyának pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk, Egyiptom király ellen. 2 És Fáraó megharagudott két udvari tisztjére, a főpohárnokra és a főszütőmesterre; 3 és őrizet alá helyezte őket a testőrök főnökének házában, a fogházba, arra a helyre, ahol József fogva volt. 4 És rendelte a testőrök főnöke Józsefet melléjük ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt. 5 És álmodtak álmot mind a ketten, mindegyik a maga álmát egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok és a sütőmester, akik Egyiptom királyánál voltak, akik fogva voltak a fogházban. 6 Bement hozzájuk József reggel és látta őket, hogy íme kedvetlenek. 7 És megkérdezte Fáraó udvari tisztjeit, akik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván: Miért olyan szomorú arcotok ma? 8 És mondták neki: Álmodt

álmodtunk és nincs, aki megfejtse; József pedig mondta nekik: Nem-e Istenél vannak a megfejtések? Beszéljétek csak el nekem. 9 Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek és mondta neki: Álomban, íme, szőlőtő előttem; 10 a szőlőtőn pedig három vessző és az, amint fakadt, kinyílott a virága, fürtjei érleltek bogyókat, 11 Faraó serlege pedig a kezemben; és én vettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és odatettem a serleget Faraó tenyerére. 12 És mondta neki József: Ez a megfejtése: a három vessző, az három nap. 13 Három nap múlva számba veszi Faraó a te fejedet és visszahelyez állásodba, és te adod Faraó serlegét a kezébe, az előbbi rend szerint, midőn pohárnoka voltál. 14 Csakhogy emlékezz meg rólam magadban, amint jó dolgod lesz és tegyél velem, kérlek, kegyelmet, hogy említs meg engem Faraónál és vezess ki engem ebből a házból. 15 Mert elloptak engem a héberek országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek engem. 16 És látta a főszűtmester, hogy jól fejtette meg és mondta Józsefnek: Én nekem is álomban, íme, három fonott kosár a fejemen; 17 a legfelső kosárban pedig Faraónak minden ételéből, szűtmester műve, és a madár eszi azt a kosárból a fejemről. 18 És felelt József, mondván: Ez a megfejtése: a három kosár, az három nap. 19 Három nap múlva leveszi Faraó a te fejedet rólad és fölakasztanak a fára, a madár pedig eszi majd húsdot rólad. 20 És volt a harmadik napon, Faraó születése napján, lakomat csinált összes szolgálóinak; és számba vette a főpohárnok fejét és a főszűtmester fejét szolgálói között. 21 És visszahelyezte a főpohárnokot pohárnokságába, és ez adta a serleget Faraó tenyerére. 22 A főszűtmestert pedig fölakasztották, amint megfejtette nekik József. 23 De nem emlékezett meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfejtette őt.

41 És történt két év múltán, Faraó álmodott, és íme, ő áll a folyam mellett. 2 És íme, a folyamból feljön hét tehén, szép ábrázatúak és kövér húsúak, és legelnek a nádasban. 3 És íme, más hét tehén jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatúak és vékony húsúak; és megálltak a tehének mellett a folyam partján. 4 És fölfalták a tehének, a rút ábrázatúak és vékony húsúak, a hét tehenet, a szép ábrázatúakat és kövéreket; és Faraó fölébredt. 5 Elaludt és álmodott másodszor; és íme, hét kalász terem egy száron, kövérek és szépek. 6 És íme hét kalász, vékony és a keleti szélről elperzselt, nő utánuk. 7 És elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele

kalászt; Faraó fölébredt és íme, álom volt. 8 És volt reggel, nyugtalankodott a lelke, elküldött és hívatta Egyiptom összes írástudóit és összes bölcseit; és elbeszélte nekik Faraó az ő álmát, de nem volt, aki megfejtse azokat Faraónak. 9 Ekkor szólt a főpohárnok Faraóhoz, mondván: Vétkeimet említem én föl ma. 10 Faraó haragudott az ő szolgálóra és őrizet alá helyezte engem a testőrök főnökének házában, engem és a főszűtmestert. 11 Mi pedig álmodtunk álmat egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga álmának megfejtése szerint álmodtunk. 12 És ott volt velünk egy héber fiú, a testőrök főnökének szolgálója, mi elbeszéljük neki és ő megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint fejtette meg. 13 És volt, amint ő megfejtette nekünk, úgy lett, engem visszahelyeztek állásomba, őt pedig felakasztották. 14 És elküldött Faraó, hívatta Józsefet és gyorsan kivették a börtönből; megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Faraóhoz. 15 És mondta Faraó Józsefnek: Álmat álmodtam és nincs, aki megfejtse, én pedig hallottam rólad, mondván: értes álmat, hogy megfejtsd azt. 16 És felelt József Faraónak, mondván: Nem én, Isten jelenti ki Faraó békéjét. 17 És szólt Faraó Józsefhez: Álomban, íme, én álltam a folyam partján. 18 És íme, a folyamból feljön hét tehén, kövér húsúak és szép alakúak, és legelnek a nádasban. 19 És íme, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút alakúak és sovány húsúak; nem láttam olyanokat Egyiptom egész országában rútságra nézve. 20 És fölfalták a sovány és rút tehének az első hét tehenet, a kövéreket; 21 és bejutottak belsejükbe, de nem ismerszett meg, hogy bejutottak belsejükbe, és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölébredtem. 22 Azután láttam álomban, íme, hét kalász terem egy száron, teliek és szépek. 23 És íme, hét kalász, azott, vékony, a keleti szélről elperzselve nő utánuk; 24 és elnyelték a vékony kalászok a hét szép kalászt. És elmondtam az írástudóknak, de nincs, aki megmagyarázza nekem. 25 És mondta József Faraónak: Faraó álma egy; amit Isten tesz, tudtára adta Faraónak. 26 A hét szép tehén, az hét év, a hét szép kalász az hét év; az álom egy. 27 És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk fölött, az hét év, meg a hét üres kalász, a keleti szélről perzselve – lesz az éhség hét éve. 28 Ez az, amit mondtam Faraónak; amit Isten tesz, azt megmutatta Faraónak. 29 Íme, hét év jön, nagy bőség lesz Egyiptom egész országában. 30 De támad majd az éhség hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyiptom országában; és fölemészti az éhség az országot. 31 És nem ismerszik majd meg a bőség az országban

azon éhség miatt, azután, mert igen nyomasztó lesz az. **32** Hogy pedig az álom megismétlődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a dolog az Istentől és siet az Isten, hogy megtegye. **33** Most tehát szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyiptom országa fölé. **34** Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket az ország fölé, és szedjen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét évében. **35** És gyűjtsék össze minden elesését a jó éveknél, ezeknek a jövődőknek; halmozzanak föl gabonát Fáraó keze alatt, eleségül a városokban és őrizzék meg. **36** És legyen az eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, amelyek lesznek Egyiptom országában, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt. **37** És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és összes szolgálói szemeiben; **38** és mondta Fáraó szolgálóinak: Találhatunk-e ilyet mint ez, férfiút, akiben Isten szelleme van? **39** És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled mindezt, nincs olyan értelmes és bölcs, mint te. **40** Te legyél házám fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem; csak a trónnal leszek nagyobb nálad. **41** És mondta Fáraó Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyiptom egész országa fölé. **42** És lehúzta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátette azt József kezére, felöltöztette őt bizzsuzruhába és tette az arany láncot a nyakába. **43** És meghordoztatta őt másodrendű kocsjában és kiállították előtte: Ávréchi! Így tette őt Egyiptom egész országa fölé. **44** És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, ne lábat Egyiptom egész országában. **45** És elnevezte Fáraó Józsefet Cofnász-Pánéáchnak, és nekiadta Osznást, Pótifera, Ón papjának leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére. **46** József pedig harminc éves volt, midőn állt Fáraó, Egyiptom királya előtt; és kiment József Fáraó színe elől és bejárta Egyiptom egész országát. **47** És termelt a föld a bőség hét évében tele marokkal. **48** És ő összegyűjtötte mind az eleségét a hét évnek, mely Egyiptom országában volt és eltett eleséget a városokba; eleségét a város mezéjének, mely körülötte volt, betette abba. **49** És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger főnyeye, igen sokat, amíg nem fölhagyott, hogy számba vegye, mert nem volt száma. **50** Józsefnek pedig született két fia, mielőtt elérkezett az éhség éve, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának a leánya. **51** És elnevezte József az elsőszülöttet Menássának: mert elfelejtette velem Isten minden bajomat és atyám egész házát. **52** A másodikat pedig elnevezte Efráimnak: mert megszapórtott engem nyomorúságom földjén. **53** És

véget ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban. **54** És kezdett az éhség hét éve bekövetkezni, amint mondta József; éhség volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig volt kenyér. **55** Majd éhezett Egyiptom egész országa és a nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, amit ő fog nektek mondani, azt tegyétek. **56** Az éhség pedig volt az ország egész színén; akkor megnyitotta József mindazokat (a táarakat), amelyekben volt és eladott gabonát Egyiptomnak; az éhség pedig erősbödött Egyiptom országában. **57** És az egész föld eljött Egyiptomba gabonát venni Józsefhez, mert erős volt az éhség az egész földön.

42 Midőn látta Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást? **2** És mondta: Íme; hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy éljünk és meg ne haljunk. **3** És lementek József testvérei tízen, hogy gabonát vegyenek Egyiptomból. **4** De Benjámint, József testvérét nem eresztette el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán baleset érné! **5** És eljöttek Izrael fiai, hogy gabonát vegyenek, az odajövők között, mert éhség volt Kánaán országában. **6** József pedig, ő volt a kormányzó az ország, fölött, ő az, aki eladta a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József testvérei és leborultak előtte arccal a földre. **7** Midőn meglátta József az ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tetette magát velük szemben és keményen beszélt velük és mondta nekik: Honnan jöttök? Ők mondták: Kánaán országából, hogy eleséget vegyünk. **8** József fölismerte testvéreit, de ők ne ismerték föl. **9** És megemlékezett József az álmokról, melyeket álmódott felőlük; és mondta nekik: Kémeek vagytok ti, hogy megtekintsétek az ország meztelenségét, azért jöttetek. **10** És ők mondták neki: Nem, uram; hanem szolgálid jöttök, hogy eleséget vegyenek. **11** Mindnyájan egy ember fiai vagyunk mi; becsületesek vagyunk mi, soha sem voltak a te szolgálid kémeek. **12** De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország meztelenségét megtekinteni jöttetek. **13** És ők mondták: Tizenketten vannak a te szolgálid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kánaán országában; és íme, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik pedig nincs meg. **14** És mondta nekik József: Az az, amit szoltam hozzátok, mondván: Kémeek vagytok ti. **15** Ezáltal fogtok megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem ha eljön legkisebb testvéretek ide. **16** Küldjétek magatok

közül egyet, hogy elhozza testvéreteket, ti pedig fogva maradtok, hogy megpróbáltassanak szavaitok, vajon igazság van-e veletek? Ha pedig nem, Fáraó életére, bizony kémeek vagytok. **17** És együtt tette őket őrizet alá három napra. **18** És mondta nekik József a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy éljétek az Istent félem én. **19** Ha becsületesek vagytok, egyik testvéretek maradjon fogva őrizetetek házában, ti pedig menjétek, vigyetek gabonát házaitek éhségére. **20** Legkisebb testvéreteket hozzátok el hozzám, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok; és így tettek. **21** És mondták egymásnak: Bizony vétkesek vagyunk mi testvérünk miatt, mivelhogy láttuk lelke szorongását, midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött ránk ez a szorongatás. **22** És felelt nekik Rúbén, mondván: Nem szóltam-e nektek, mondván: Ne vétkeztek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám; és íme, vérét is számon kérik. **23** Ők pedig nem tudták, hogy József érti, mert tolmács volt közöttük. **24** És ő elfordult tőlük és sírt; azután visszatért hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt szemük láttára. **25** És megparancsolta József, hogy töltsék meg az edényeiket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket mindegyiknek a zsákjába, és hogy adjanak nekik élelmet az útra; és így tettek velük. **26** Ők föltették gabonájukat szamaraikra és elmentek onnan. **27** Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson; és meglátta pénzét, hogy íme a zsákja szájában van. **28** És mondta testvéreinek: Visszatették pénzemet és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és remegve fordultak egymáshoz, mondván: Mit is tett Isten velünk? **29** És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyjukhoz Kánaán országába és tudtára adták neki mindazt, ami őket érte, mondván: **30** Beszélt velünk a férfiú, az ország ura keményen olyanoknak tartott bennünket, mint akik kikémelelik az országot. **31** Mi pedig mondtuk neki: Becsületesek vagyunk, nem voltunk soha kémeek; **32** tízenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; nincs meg, a legkisebb pedig atyánknál van Kánaán országában. **33** És mondta nekünk a férfiú, az ország ura; Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok, egyik testvéreteket hagyjátok nálam és a házaitek éhségére valót vegyétek és menjétek. **34** És hozzátok el legkisebb testvéreteket hozzám, hogy megtudjam, hogy nem vagytok kémeek, hogy becsületesek vagytok; testvéreteket kiadom majd nektek az országot bejárhatjátok. **35** És volt, ahogy ők kiűrtették zsákjaikat, íme, mindegyiknek a pénzcsonagja a zsákjában; midőn meglátták

pénzcsonagjaikat, ők és atyjuk, megfélemlettek. **36** És mondta nekik Jákob, az ő atyjuk: Engem megfosztotok ti gyermekeimtől: József nincs, Simon nincs és Benjámint elvisszitek; engem ér mindez! **37** És szólt Rúbén az ő atyjához, mondván: Két fiamat öld meg, ha nem hozom el hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked. **38** De ő mondta: Nem megy le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő egyedül maradt meg; ha baleset érné az úton, melyen mentek, akkor leszállítjátok ősz fejemet búbanatban a sírba. (Sheol h7585)

43 Az éhség pedig nyomasztó volt az országban. **2** És volt, midőn egészen elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak Egyiptomból, mondta nekik atyjuk: Menjétek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget. **3** És szólt hozzá Júda, mondván: Óva intett bennünket a férfiú, mondván: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek. **4** Ha tehát elereszted testvérünket velünk, lemegyünk és veszünk neked eleséget; **5** ha pedig nem ereszt el, nem megyünk le, mert a férfiú megmondta nekünk: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek. **6** És mondta Izrael: Miért tettetek velem rosszat, tudtára adván a férfiúnak, hogy van még testvéretek? **7** És ők mondták: Kérdőzködött a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-e még atyátok, van-e még testvéretek? És mi tudtára adtuk e szavak szerint; tudhattuk-e, hogy azt fogja mondani, hozzátok le testvéreteket? **8** És mondta Júda Izraelnek, az ő atyjának: Ereszd csak el a fiút én velem, hogy fölkerekedjünk és elmenjünk, hogy éljünk és meg ne haljunk, mi is, te is és gyermekeink is. **9** Én kezeskedem érte, az én kezemből követeld; ha nem hozom őt el hozzád és odaállítom eléd, akkor vétkeztem ellened minden időre. **10** Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár visszatértünk volna kétszer. **11** És mondta nekik Izrael, az ő atyjuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gyanánt; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket is lótszsz, pisztáciadiót és mandolát. **12** Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a pénz is, melyet visszatettek zsákjaitok szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. **13** Testvéreteket is vegyétek, kerekedjétek föl és menjétek vissza a férfiúhoz. **14** És Isten, a Mindenható adjon nektek irgalmat a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és Benjámint; én pedig amint megfosztattam gyermekeimtől, hát legyek megfosztva! **15** És vették az emberek ezt

az ajándékot és kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; fölkerekedtek, lementek Egyiptomba és odaállottak József elé. **16** Midón látta József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt: Vidd be az embereket a házba, vágj vágóállatot és készítsd el, mert nálam fognak enni az emberek délben. **17** És a férfiú úgy tett, amint József mondta és bevitte a férfiú az embereket József házába. **18** Az emberek pedig megfélemlettek, hogy bevitetek József házába és mondták: A pénz miatt, mely visszakerült zsákjainkba elsőtízben, visznek ne minket, hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és elvegyenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat. **19** És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, **20** és mondták: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget vegyünk; **21** és volt, midón bementünk a szállásra és kinyitottuk zsákjainkat, íme, mindegyiknek a pénze zsákja szájában van, pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben. **22** Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjainkba. **23** De ő mondta: Béke veletek! Ne féljete, Istenetek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaitokba, pénzetek eljutott hozzám. És kivezette hozzájuk Simont. **24** És bevitte a férfiú az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott abrakot szamarainak. **25** Ők pedig előkészítették az ajándékot, mire József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni ételt. **26** Midón József bejött a házba, bevitték neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. **27** És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességben van-e öreg atyátok, akiről szóltatok, vajon él-e még? **28** És ők mondták: Békességben van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajoltak és leborultak. **29** Ő pedig felvetette szeméit és meglátta Benjámint, az ő testvérét, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, akiről nekem szóltatok? És mondta: Isten legyen kegyes irántad, fiam! **30** De József sietett, mert kigyulladt szeretete testvére iránt és sírni akart; bement a szobába és ott sírt. **31** Azután megmosta az arcát és kiment; tartóztatta magát és mondta: Hozzátok az ételt. **32** És hozták, neki külön és nekik külön és az egyiptomiaknak, akik vele ettek, külön, mert nem bírtak az egyiptomiak enni a héberekkal ételt, mert utálat az az egyiptomiaknak. **33** És leültek előtte, az elsősülött elsősülöttsége szerint és a fiatalabb fiatalága szerint és bámultak a férfiak egymásra. **34** És vittek ajándékokat ő tőle hozzájuk és több volt Benjámin ajándéka valamennyinek az

ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44 És megparancsolta annak, aki háza fölött volt, mondván: Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, amennyit csak bírnak elvinni, és tedd mindegyiknek pénzét zsákjának szájába. **2** Serlegemet pedig, az ezüst serleget tedd a legkisebbik zsákjának a szájába, meg gabonájának árát; és az cselekedett József szava szerint, amit szólt. **3** A reggel virradt és az emberek elbocsáttattak, ők és szamaraik. **4** Alig mentek ki a városból, nem mentek messze és József mondta annak, aki háza fölött volt: Kerekedj föl, vedd űzőbe az embereket és ha elérted őket, mondd nekik: Miért fizettetek rosszat a jó helyett? **5** Nemde ez az, amiből iszik az én uram és ő jósol is abból; rosszul cselekedtetek, amit tetetek. **6** Az elérte őket és mondta nekik ezeket a szavakat. **7** És ők mondták neki: Miért beszél uram eme szavak szerint? Távol legyen szolgálidtól, hogy cselekedjenek ilyen dolgot. **8** Íme, a pénzt, melyet megtaláltunk zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kánaán országból; hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat? **9** Akinél megtalálják szolgálid közül, haljon meg; és mi is leszünk uramnak rabszolgái. **10** És ő mondta: Most is szavaitok szerint legyen! Akinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de ti mentek lesztek. **11** És siettek, és lerakta mindegyik az ő zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ő zsákját. **12** És az átkutatta, a legnagyobbiknál kezdte és a legkisebbiknél végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámin zsákjában. **13** Erre megszagatták ruháikat, fölrakodott mindegyik az ő szamarára és visszatértek a városba. **14** És bementek Júda meg testvérei József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a földre. **15** És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti tetetek? Vajon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú, mint én vagyok? **16** És mondta Júda: Mit mondjunk uramnak, mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta szolgálid bűnét! Íme, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az is, akinek kezében a serleg megtaláltatott. **17** De ő mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, akinek kezében a serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek békében atyátokhoz. **18** Akkor odalépett hozzá Júda és mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgád egy szót uram fülei hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgád ellen, mert te olyan vagy, mint Fáraó. **19** Uram kérdezte szolgálit, mondván: van-e atyátok vagy testvéretek? **20** És mi mondtuk uramnak: Van nekünk egy öreg atyánk

és öregségének gyermeke, a legkisebbik testvére pedig meghalt és ő maradt egyedül az anyjától, atyja pedig szereti őt. **21** És te mondtad szolgálódnak: Hozzátok le őt hozzám, hadd vessem rá szemeimet. **22** De mi mondtuk uramnak: A fiú nem hagyhatja el az atyját; ha elhagyja az atyját, ez meghal. **23** Te azonban mondtad szolgálódnak: Ha nem jön le legkisebb testvéreitek veletek, ne lássátok többé az én színemet. **24** És volt, midőn fölmentünk szolgálóhoz, az én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait. **25** És mondta atyánk: Menjetekek vissza, vegyetekek nekünk egy kevés eleséget! **26** De mi mondtuk: Nem mehetünk le; ha legkisebb testvérünk velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfiu színét, ha legkisebb testvérünk nincs velünk. **27** És mondta szolgáló, az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem feleségem; **28** és elment az egyik tőlem és azt mondtam; Bizony szétszaggattattott, és nem láttam őt mindeddig. **29** Ha elviszitek ezt is színem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz fejemet szerencsétlenségben a sírba. **(Sheol h7585)** **30** Most tehát, midőn eljövök szolgálóhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, **31** és lesz, midőn látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgáló ősz fejét a te szolgálódnak, a mi atyánknek bűbánatban a sírba. **(Sheol h7585)** **32** Mert szolgáló kezeskedett a fiúért atyámnál; mondván: Ha meg nem hozom őt neked, vétkeztem atyám ellen minden időre. **33** És most, maradjon csak a te szolgáló a fiú helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel; **34** mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámat éri.

45 Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mindazok előtt, akik mellette álltak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És nem állt senki nála, midőn megismertette magát József az ő testvéreivel. **2** És hangos sírásra fakadt, hogy meghallották az egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza. **3** És mondta József az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De testvérei nem bírtak felelni neki, mert megrémültek tőle. **4** József pedig mondta az ő testvéreinek: Lépjetekek csak ide hozzám! És odaléptek, ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba. **5** Most pedig ne bánkódjátok és ne keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert életfenntartásra küldött engem Isten előttetek. **6** Mert immár két éve van az éhség az országban a még öt év, amelyekben nem lesz szántás és aratás **7** Azért küldött engem Isten előttetek,

hogy megtartsak-nektek maradékok a földön és hogy életben tartalak benneteket nagy megmenekülésre. **8** Most tehát, nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyjává Fáraónak, urává az ő egész házának és uralkodóvá Egyiptom egész országában. **9** Siessetekek, menjetekek föl atyámhoz és mondjátok neki: Így szól a te fiad József, Isten tett engem egész Egyiptom urává; jöjj le hozzám, ne vesztegelj. **10** És lakjál Gósen földjén, hogy közel légy hozzám, te, fiad és fiad fiai, juhod, marhád és mindened, amid van. **11** Én pedig eltartalak téged ott, mert még öt évig lesz éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és mindened, amid van. **12** És íme, szemeitek látják és testvérem, Benjámin szemei, hogy az én szám az, amely szól hozzátok. **13** Adjátok tudtára atyámnak minden dicsőségemet Egyiptomban és mindent, amit láttatok; siessetekek és hozzátok le atyámat ide. **14** És borult Bénéjáminnak, az ő testvéreinek a nyakába és sírt; Benjámin meg sírt az ő nyakán. **15** Megcsókolta összes testvéreit és sírt rajtuk; azután pedig beszéltek vele testvérei. **16** És a hír hallatszott Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. És jónak tetszett Fáraó szemeiben és szolgálói szemeiben. **17** És mondta Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyetekek, rakjátok meg barmaitokat és eredjetekek, menjetekek Kánaán országába; **18** és vegyetekek atyátokat, meg házátokat népét és jöjjetek el hozzám; én pedig hadd adjam nektek Egyiptom országának legjavát, hogy egyetekek a föld zsírját. **19** Neked pedig meg van parancsolva: Ezt tegyetekek, vegyetekek magatoknak Egyiptom országából szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyetekek föl atyátokat és jöjjetek el. **20** Szemetek pedig ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a tietek. **21** És így cselekedtek Izrael fiai; József pedig adott nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az útra. **22** Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és öt váltó ruhát. **23** Atyjának pedig küldött illetéknéppen: Tíz szamarat, mely vitt Egyiptom legjavából és tíz nöstény szamarat, mely vitt gabonát és kenyeret, és eledelt atyjának az útra. **24** És elbocsátott testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszetekek össze az úton! **25** Fölmentek Egyiptomból és elérkeztek Kánaán országába Jákobhoz, az ő atyjukhoz. **26** És tudtára adták neki, mondván: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész országán; de megdermedt szíve, mert nem hitt nekik. **27** És elbeszélétek neki József minden szavát, amit szólt hozzájuk, és látta a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék;

akkor föléledt Jákobnak, az ő atyjuknak lelke. 28 És mondta Izrael: Sok ez! József fiam még él! Hadd megyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok.

46 És elindult Izrael és mindene, amije volt és elérkeztek Beér-Sevába; és ő áldozott áldozatokat az ő atya, Izsák Istenének. 2 És szólt Isten Izraelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob, Jákob! Ő pedig mondta: Itt vagyok. 3 És mondta: Én vagyok az Isten, atyád Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszek téged ott. 4 Én lemegyek veled Egyiptomba és én föl is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre. 5 És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izrael fiai Jákobot, az ő atyjukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt. 6 Vették nyájaikat és szerzeményüket, amit szereztek Kánaán országában és eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele. 7 Fiait és fiainak fiait, leányait és fiainak leányait; minden magzatát elvitte magával Egyiptomba. 8 Ezek pedig Izrael fiainak nevei, akik eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte: Rúbén. 9 Rúbén fiai pedig: Chánóch, Fállú, Chérón és Chármí. 10 Simon fiai pedig: Jemuél, Jómin; Óhád, Jóchin és Cóchár, meg Sóul, a Kánaánita nő fia. 11 Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és Meróri. 12 Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Perc és Zerách; de meghaltak Ér meg Ónon Kánaán országában. Perc fiai pedig voltak: Checrón és Chómúl. 13 Isszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó, Jóv és Simrón. 14 Zebúulun fiai pedig: Szered, Élón és Jáchleél. 15 Ezek Léa fiai, akiket szült Jákobnak Páddán-Áromban és Dinát, az ő leányát; fiainak és leányainak összes lélekszáma: harminchárom. 16 Gád fiai pedig: Cifjón, Chággi, Súni és Ecbón; Éri, Áródi és Áréli. 17 És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio, meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Máلكiél. 18 Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lélek. 19 És Ráchel, Jákob feleségének fiai: József és Benjámin. 20 És született Józsefnek, Egyiptom országában, akiket szült neki Osnász, Pótifera, Ön papjának leánya: Menásse és Efráim. 21 Benjámin fiai pedig: Belá, Becher, Ásbél, Géro, Náámon. Échi és Rós; Muppm, Chuppm és Ord. 22 Ezek Ráchel fiai, akik születtek Jákobnak, minden lélekszáma: tizennégy. 23 Dán fiai pedig: Chusim. 24 Náftáli fiai pedig: Jáchceél, Gúni, Jécér és Sillém. 25 Ezek Bihó fiai, akit Lábán adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét. 26 Mind a lélek, mely jött Jákobbal Egyiptomba

az ágyékából származók, Jákob feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat. 27 József fiai pedig, akik születtek neki Egyiptomban, két lélek; minden lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyiptomba: hetven. 28 Júdat pedig maga elé küldte Józsefhez, hogy mutasson előtte utat Gósenbe; és elérkeztek Gósen földjére. 29 És befogatott József a szekerebe és fölment Izrael, az ő atya elé Gósenbe; midőn megjelent előtte nyakába borult és sírt nyakán sokáig. 30 És mondta Izrael Józsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam arcodat, hogy még élsz. 31 És mondta József az ő testvéreinek és atya házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, akik Kánaán országában voltak, eljöttek hozzám; 32 az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtenyésztő emberek voltak, és juhaikat meg marháikat és mindenüket amijük van, elhozták. 33 És lesz, ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozásotok? 34 Akkor mondjátok: Baromtenyésztő emberek voltak szolgáid ifjúságunktól kezdve egész mostanáig, mi is, atyáink is; azért, hogy lakjatok Gósen földjén; mert Egyiptomnak utálat minden juhpásztor.

47 József bement, tudtára adta Fáraónak és mondta: Atyám és testvéreim, meg juhaik és marháik és mindenük, amijük van, eljöttek Kánaán országából; és íme, ők Gósen földjén vannak. 2 Testvérei közül pedig vett öt embert és odaállította Fáraó elé. 3 És mondta Fáraó (József) testvéreinek: Mi a foglalkozásotok? És ők mondták Fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, atyáink is. 4 És mondták Fáraónak: Hogy az országban tartózkodjunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok számára; melyek szolgáidé; mert nyomasztó az éhség Kánaán országában; és most hadd lakjanak szolgáid Gósen földjén. 5 És szólt Fáraó Józsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek hozzád; 6 Egyiptom országa előtted van, az ország legjavában telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát tedd őket nyájfelügyelőkké a fölé, ami az enyém. 7 És elhozta József Jákobot, az ő atyját, odaállította őt Fáraó elé és Jákob megáldotta Fáraót. 8 És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a te életed éveinek napja? 9 És mondta Jákob Fáraónak: Földi tartózkodásom éveinek napjai: százharminc év; kevesek és rosszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim életevéinek napjait az ő földi tartózkodásuk napjaiban. 10 És megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől. 11 József pedig letelepítette atyját és testvéreit és

adott nekik birtokot Egyiptom országában, az ország legjavában, Rámszész földjén, amint megparancsolta Fáraó. **12** És eltartotta József az ő atyját és testvéreit és atyjának egész házáat kenyérral a gyermekek száma szerint. **13** Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert nyomasztó volt, az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa és Kánaán országa az éhség miatt. **14** És összeszedte József mind a pénzt, ami találtatott Egyiptom országában és Kánaán országában, a gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte József a pénzt Fáraó házába. **15** Midőn elfogyott a pénz Egyiptom országában és Kánaán országában, akkor eljött egész Egyiptom Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg előtted, mert elfogyott a pénz. **16** És mondta József: Adjátok ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott a pénz. **17** És elhozták marháikat Józsefhez és adott nekik József kenyeret a lovakért, a juhnyájáékért, a marhanyájáékért és a szamarakért; és ellátta őket kenyérral mind az ő marháikért abban az évben. **18** De elmúlt az év és jöttek hozzá a második évben és mondták neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk. **19** Miért vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Vegyél meg minket és földünket kenyérért; és leszünk mi és földünk szolgálói Fáraónak, és adj magot, hogy éljünk és meg ne haljunk, a föld pedig el ne pusztuljon. **20** És megvette József Egyiptom egész földjét Fáraó számára, mert eladták az egyiptomiak mindegyik az ő mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé. **21** A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom határának egyik szélétől a másik széléig. **22** Csak a papok földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak Fáraótól és ők élvezték törvényes részüket, melyet Fáraó adott nekik, azért nem adták el földjüket. **23** És mondta József a népnek; Íme; én megvettelek benneteket ma és földeteket Fáraó számára; ímhol nektek mag, vessétek be a földet. **24** És lesz, a termésből adjatok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen a titek a mező vetőmagjául és eledelletekre, meg azoknak, kik házaitokban vannak és hogy enivalója legyen gyermekeiteknek. **25** És ők mondták: Életben tartóttál bennünket! Hadd találjunk kegyet uram szemeiben és mi szolgálói leszünk Fáraónak! **26** És ezt tette József törvénnyé e napig Egyiptom földjére nézve, hogy Fáraóé az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé. **27** És lakott Izrael Egyiptom országában, Gósen földjén; birtokot szereztek abban,

szaporodtak és megsokasodtak nagyon. **28** És élt Jákob Egyiptom országában tizenhét évig; és voltak Jákob napjai, életének évei: száznegyvenhét év. **29** Midőn közeledtek Izrael napjai a halálhoz, akkor hívatta fiát, Józsefet és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tedd, kérlek, kezedet csípőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet és hűséget: ne temess el kérlek, Egyiptomban. **30** Ha majd elnyugszom atyáimmal, akkor vigyél el engem Egyiptomból és temess el az ő temetőhelyükön. És ő mondta: Én szavad szerint fogok cselekedni. **31** És ő mondta: Esküdj meg nekem! És megesküdt nekik. És leborult Izrael az ágy fejére.

48 Történt ezen dolgok után, mondták Józsefnek: Íme, atyád beteg. És ő vette két fiát magával, Menássét és Efráimot. **2** Midőn tudtára adták Jákobnak és mondták: Íme fiad, József jön hozzád, akkor erőlködött Izrael és felült az ágyon. **3** És mondta Jákob Józsefnek: Isten, a Mindenható megjelent nekem Lúzban, Kánaán országában és megáldott engem; **4** és mondta nekem: Íme, én megszaportalak és megsokasítalak és teszlek népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak utánad örök birtokul. **5** Most tehát, két fiad, akik születtek neked Egyiptom országában, amíg eljöttem hozzád Egyiptomba, az enyéim ők; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek az enyéim. **6** Nemzettjeid pedig, akiket nemzettel utánuk, a tied legyenek; testvéreik nevével neveztesselek az ő örökségükben. **7** Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghalt mellettem Ráchel Kánaán országában, az úton, midőn még egy dülő föld volt, hogy elérkezem Efroszba és eltemettem őt ott, az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. **8** Meglátta Izrael József fiait és mondta: Kik ezek? **9** És mondta József az ő atyjának: Fiaim ők, akiket adott nekem Isten itt; és ő mondta: Hozd csak ide őket hozzám, hogy megáldjam őket. **10** Izrael szemei pedig nehezek voltak az öregségtől, nem bírt látni; és közel vitte őket hozzá, megcsókolta és megölelte őket. **11** És mondta Izrael Józsefnek: Arcodat látni sem gondoltam és íme, látnom engedte Isten a te magzatodat is. **12** És József kivette őket térdei közül, és leborult arcával a földre. **13** És vette József mindkettőjüket, Efráimot jobbajával Izrael baljáról és Menássét baljával Izrael jobbajáról és közelvitte hozzá. **14** Izrael pedig kinyújtotta jobbát és rátette Efráim fejére, az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött. **15** Megáldotta Józsefet és mondta: Az Isten, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám

és Izsák, az Isten, a pásztorom, mióta vagyok e napig; 16 az angyal, aki megváltott engem minden bajtól, áldja meg a gyermekeket és neveztessek rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az országban. 17 Midón József látta, hogy atyja jobb kezét teszi Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atyja kezét, hogy eltávolítsa azt Efráim fejéről Menásse fejére. 18 És mondta József az atyjának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tedd jobbotat az ő fejére. 19 De atyja vonakodott és mondta: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nála és magzatja lesz népek sokaságává. 20 És megáldotta őket azon a napon, mondván: Tegyen téged Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elé helyezte Efráimot Menássénak. 21 És mondta Izrael Józsefnek: Íme, én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket őseitek országába. 22 Én pedig adok neked egy részt testvéreid fölött, amit elvettem az Emóri kezéből kardommal és ifjammal.

49 És szólította Jákob az ő fiait és mondta: Gyűljetek egybe, hadd adom tudotokra, mi ér benneteket a késő jövőben. 2 Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgassatok Izraelre, a ti atyátokra. 3 Rúbén, elsőszülöttem vagy te, erőm és tehetségem zsenyéje, első méltóságra, első hatalomra! 4 De túlradtál, mint a víz, ne légy első, mert fölszálltál atyád fekvőhelyére, akkor szentségtörő voltál bizony ágyamra szállt föl. 5 Simon és Lévi testvérek, erőszakosság eszközei az ő fegyvereik. 6 Tanácsukba ne jusson lelkem, gyülekezetükkel ne egyesüljön becületem; mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak. 7 Átkozott az ő haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izraelben. 8 Júda te, téged dicsőítenek testvéreid – kezed ellenségeid nyakán! Előtted leborulnak atyád fiai. 9 Fialat oroszlán Júda; zsákmánylásból jöttél fel fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és nőstény-oroszlán, ki kelti föl őt! 10 Nem távozik a jogar Júdából és a törvény pálca lábai közül, míg nem eljön Silóba és az óvé a népek hódolata. 11 Odaköti a szólótórhöz csikáját, a venyigéhez szamarának vemhét; borban mossa öltözetét és szőlővérben ruháját. 12 Piros szemű a bortól, fehér fogú a tejtől. 13 Zebúlon tengerek partján lakik, ő a hajók vénénél és oldala Cidónnál. 14 Isszáchár csontos számár, hever a cserények; között; 15 látta a nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta a

teherhordásra és lett adófizető szolgává. 16 Dán ítéi majd népe fölött, mint bármelyike Izrael törzseinek. 17 Dán kígyó lesz az úton, vipera az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy hátrabukik lovasa. 18 Segítségedet remélem; Örökkévaló. 19 Gád csapat csődül ellene, de ő sarkába csap. 20 Asérnek kövér a kenyere és ő ad királyi csemegéket. 21 Náftáli szabadjára eresztett szarvasünő; ő ad szép szózatokat. 22 Termő sarjadék József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra. 23 Azért keserítették, lövöldöztek és gyűlöltek a nyilasok, 24 de megmaradt mereven az íjja, megizmosodtak kezeinek karjai, Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izrael pásztorától, szirtjétől; 25 atyád Istenétől, aki megsegít téged, a Mindenhatótól, aki megáld téged, az egék áldásával felülről, a mélység áldásával, mely alant honol, az emlék és az anyaméh áldásával. 26 Atyád áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az örök halmok határáig, szálljanak József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának. 27 Benjámín farkas, mely széjjelzaggat; reggel fölemészti a ragadmányt és este oszt zsákmányt. 28 Mindezek Izrael törzsei, tizenkettő és ez az, amit szólt hozzájuk atyjuk, midón megáldotta őket; mindegyiket a maga áldása szerint áldotta meg. 29 És megparancsolta nekik és mondta nekik: Én eltakarítatom népemhez, temesetek el engem atyáim mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van; 30 a barlangba, – mely Máchpéla mezejében, mely Mámré előtt van Kánaán országában – a melyet megvett Ábrahám mezőstül Efróntól, a chittitől sírnak való birtokul. 31 Ott temették el Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét, ott temették el Izsákot és Rebekát, az ő feleségét és oda temettem el Léát. 32 Megvett birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chész fiaitól. 33 Midón végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak, fölszedte lábait az ágyra; kimúlt és eltakarított népéhez.

50 És ráborult József az ő atyja arcára és sírt rajta és megcsókolta őt. 2 És megparancsolta József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balszamozzák be atyját; és az orvosok bebalzsamozták Izraelt. 3 És betelt számára negyven nap, mert így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az egyiptomiak hetven napig. 4 Midón elmúltak megsiratásának napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei hallatára, mondván: 5 Atyám megeskettett engem, mondván: Íme, én meghalok; síromba, melyet ástam magamnak

Kánaán országában, oda tessék el engem! Most tehát József száztíz éves korában; bebalzsamozták őt és hadd menjek el, hogy eltemessem atyámat és azután koporsóba tették Egyiptomban. visszatérek. **6** És mondta Fáraó: Menj föl és temesd el atyádat, amint megeskettét téged. **7** És fölment József; hogy eltemesse az ő atyját; fölmentek vele Fáraó összes szolgálói, házának vénei és Egyiptom országának összes vénei; **8** meg József egész háza, testvérei és atyjának háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen földjén. **9** És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor igen nagy volt. **10** Elérkeztek Óted szérűjéig, mely a Jordánon túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászolással; és tartott atyjáért hét napi gyászt. **11** Midőn látta az ország lakója, a Kánaáni; a gyászt Ótod szérűjében, mondta: Súlyos gyász ez Egyiptomnak; azért nevezték el Óvél-Micrájim (Egyiptom gyásza), mely a Jordánon túl van. **12** És fiai úgy cselekedtek vele, amint megparancsolta nekik. **13** És elvitték őt fiai Kánaán országába és eltemették őt a Máchpéla mezejének barlangjába, amelyet megvett Ábrahám mezőstül sírnak való birtokul Efróntól, a chittitől; Mámré előtt. **14** József pedig visszatért Egyiptomba, ő és testvérei, meg mind, akik fölmentek vele hogy eltemessék atyját, miután eltemette az atyját. **15** Midőn láttak József testvérei, hogy atyjuk meghalt; mondták: Hátha gyűlölni fog bennünket József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk vele. **16** Azért üzentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagyta halála előtt, mondván: **17** Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert rosszat követtek; el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk, hűtlenséget a te atyáid Istene szolgálainak! József pedig sírt, midőn szóltak hozzá. **18** El is mentek testvérei és leborultak előtte és mondták: Itt vagyunk szolgálidul. **19** De József mondta nekik: Ne féljetek, mert vajon Isten helyében vagyok-e én? **20** Ti ugyan, rosszat gondoltatok ellenem de Isten jóra gondolta, hogy tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet. **21** Most tehát ne féljetek, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket; megvigasztalta őket és szívükre beszélt. **22** És lakott József Egyiptomban, ő és atyja háza; és élt József száztíz évig. **23** És látott József Efraímtól harmadíziglen való utódokat; Móchir, Menassé fiának fiai is József térdein születtek. **24** És mondta József az ő testvéreinek: Én meghalok; Isten pedig majd gondol rátok és fölvisz benneteket ebből az országból amaz országba, melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **25** És megeskette József Izrael fiait, mondván: Isten gondol majd rátok és akkor vigyétek föl innen csontjaimat. **26** És meghalt

2 Mózes

1 És ezek a nevei Izrael fiainak, akik Egyiptomba jöttek; Jákobbal, kiki az ő házával, jöttek ők. **2** Rúben, Simon, Lévi és Júda; **3** Isszáchár, Zebúlon és Benjámin; **4** Dán, Náftáli, Gád és Ásér. **5** És volt összes lélekszáma a Jákob ágyékából származóknak: hetven lélek; József pedig Egyiptomban volt. **6** És meghalt József, meg mind a testvérei és az az egész nemzedék. **7** Izrael fiai pedig szaporodtak és nyüzsgöttek, megsokasodtak és elhatalmasodtak igen nagyon, és megtelt az ország velük. **8** És új király támadt Egyiptom fölött, aki nem ismerte Józsefet. **9** és mondta az ő népének: Íme, Izrael fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál. **10** Nosza, legyünk okosak vele szemben, hogy el ne sokasodjék, mert lesz, ha háború támadna, ő is csatlakoznék ellenségeinkhez, harcolna ellenünk és felmenne az országból. **11** És rendeltek feléje robotfelügyelőket, hogy sanyargassák őt rabmunkáikkal; és épített (Izrael) eleséggyűjtő városokat Fáraónak: Pítómot és Raámszést. **12** De amint sanyargatták őt, úgy sokasodott és terjeszkedett; úgy, hogy irtóztak Izrael fiaitól. **13** És az egyiptomiak dolgoztattak Izrael fiaival szigorúsággal. **14** Megkeserítették az életüket kemény munkával agyagkeveréssel és téglavetéssel és minden munkával a mezőn; minden munkájukat, amelyet velük dolgoztattak, szigorúsággal (végeztek). **15** És mondta Egyiptom királya a héber szülészőknak, akik közül az egyiknek neve Sifró és a másiknak neve Púó, **16** és mondta: Midőn szülésnél segédkeztek a héber nőknek, tekintetek a szülőszékre: ha fiú az, öljétek meg őt, ha pedig leány, maradjon életben. **17** De a szülészőnk félték Istent és nem tettek úgy, amint szólt hozzájuk Egyiptom királya, és életben hagyták a fiúgyermeket. **18** És hívatta Egyiptom királya a szülészőket és mondta nekik: Miért tettétek ezt a dolgot, hogy életben hagytátok a fiúgyermeket? **19** És mondták a szülészőnk Fáraónak: Mert nem olyanok a héber nők, mint az egyiptomi nők, hanem életrevalók; mielőtt jön hozzájuk a szülésző, már szültek. **20** És jót tett Isten a szülészőnkkel; a nép pedig sokasodott és nagyon elhatalmasodott. **21** És volt, minthogy félték a szülészőnk Istent, szerzett nekik házakat. **22** Fáraó pedig megparancsolta egész népének, mondván: Minden fiút, aki születik, a folyamba vessetek és minden leányt hagyjátok életben.

2 És ment egy férfiú Lévi házából és elvette Lévi leányát. **2** Az asszony fogant és fiat szült; midőn

látta, hogy szép, elrejtette őt három hónapig. **3** De nem tudta tovább elrejtetni, azért vett számára egy ládát sásból, bekente gyantával és szurokkal, beletette a gyermeket és betette a nádasba a folyam partján. **4** A nővére pedig megállott távolról, hogy megtudja, mi történik vele: **5** Ekkor lejött Fáraó leánya, hogy fűrödjék; a folyamban, szolgálói pedig jártak a folyam partján; és meglátta a ládát a nádas közepette, odaküldte szolgálóját és elvette azt. **6** Felnyitotta és meglátta a gyermeket és íme, egy leány síró fiú; megkönyörült rajta és mondta: A héberek gyermekei közül való ez. **7** És mondta a nővére Fáraó leányának: Elmenjek-e és hívjak-e neked szoptatós asszonyt a héber nők közül hogy szoptassa neked a gyermeket? **8** És mondta neki Fáraó leánya: Menj! És a leány elment és elhívta a gyermek anyját. **9** És mondta neki Fáraó leánya: Vidd a gyermeket és szoptasd őt nekem, és én megadom béreidet; és elvette az asszony a gyermeket és szoptatta őt. **10** Midőn felnőtt a gyermek, akkor elvitte őt Fáraó leányának és lett neki fia gyanánt; elnevezte őt Mózesnek és mondta: Mert vízből húztam őt ki. **11** És történt ama napokban, Mózes nagy lett és kiment az ő testvéreihez és látta rabmunkáikat; és látott egy egyiptomi embert, amint üt egy héber embert az ő testvérei közül. **12** És erre meg arra fordult és látta, hogy nincs senki; akkor agyonütötte az egyiptomit és elrejtette őt a fűvénybe. **13** Kiment másnap és íme, két héber férfiú dulakodik; és mondta az igaztalannak: Miért ütöd, felebarátodat? **14** És az mondta: Ki tett téged felügyelővé és bíróvá felénk, tán engem is megölni szándékozol, amint megölted az egyiptomit? És félt Mózes és mondta: Valóban, kitudódott a dolog. **15** Fáraó meghallotta ezt a dolgot és meg akarta ölni Mózes; de Mózes elmenekült Fáraó elől és letelepedett Midján országában és leült a kútnál. **16** Midján papjának pedig volt hét leánya; jöttek, merítettek és megtöltötték a vályúkat, hogy megittassák atyjuk juhait. **17** De jöttek a pásztorok és elűzték őket; akkor felkelt Mózes, segített nekik és megittatta juhaikat. **18** Midőn eljöttek Reúelhez, az ő atyjukhoz, ez mondta: Miért jöttetek így hamar ma? **19** És ők mondták: Egy egyiptomi férfiú mentett meg bennünket a pásztorok kezéből és meríteni is merített nekünk és megittatta a juhokat. **20** És mondta leányainak: Hát hol van? Miért hagytátok el a férfiút? Hívjátok őt, hogy egyék kenyeret. **21** És beleegyezett Mózes, hogy lakjék a férfiúnál; és ez odaadta Cippórat, az ő leányát Mózesnek. **22** Az pedig fiat szült és elnevezte (Mózes) Gérsómnak, mert mondta: Idegen voltam idegen országban. **23** És történt

abban a hosszú időben, meghalt Egyiptom királya és feljajdultak Izrael fiai a munkától és kiáltottak, és felszállt kiáltásuk Istenhez a munkától. **24** És meghallotta Isten az ő jajkiáltásukat és megemlékezett Isten az ő szövetségéről Ábráhámmal, Izsákkal és Jákobbal. **25** Isten látta Izrael fiait és megismerte Isten.

3 Mózes legeltette juhait az ő apjának, Jitrónak, Midján papjának; és elvezette a juhokat a puszta mögé és elérkezett Isten hegyéhez, Chórebhez. **2** És megjelent neki az Örökkévaló angyala tűzlángban a csipkebokor közepéből; és ő látta; hogy íme a csipkebokor ég tűzben, de a csipkebokor nem emésztődik meg. **3** És mondta Mózes: Hadd térek csak oda, hogy lássam ezt a nagy látványt: miért nem ég el a csipkebokor? **4** Midőn látta az Örökkévaló, hogy odatér megnézni, szólította őt Isten a csipkebokor közepéből és mondta: Mózes! Mózes! És ő mondta: Itt vagyok. **5** És mondta (Isten): Ne közeledj ide, vesd le saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen te állsz, szent föld az. **6** És mondta: Én vagyok, atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene! És elrejtette Mózes az arcát, mert félt feltekinteni Istenhez. **7** És mondta az Örökkévaló: Bizony láttam nyomorát népemnek, mely Egyiptomban van és hallottam kiáltásukat szorongatóik miatt, bizony ismerem fájdalmait. **8** Azért leszálltam, hogy megmentsem Egyiptom kezéből, hogy felvigyem amaz országból jó és tágas országba, tejjel-mézszel folyó országba, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chivvi és a Jevúsi helyére. **9** És most, íme Izrael fiainak kiáltása elérkezett hozzám és láttam is a nyomorgatást, a mellyel az egyiptomiak nyomorgatják őket. **10** Most tehát gyere és elküldelek téged Fáraóhoz és vezesd ki népemet, Izrael fiait Egyiptomból. **11** És mondta Mózes Istennek: Ki vagyok én, hogy menjek Fáraóhoz és hogy kivezesse Izrael fiait Egyiptomból? **12** És (Isten) mondta: Mert én veled leszek! És ez legyen neked a jele, hogy én küldtelek téged: midőn kivezeted a népet Egyiptomból, szolgálni fogjátok Istent a hegyen. **13** És mondta Mózes Istennek: Íme, én elfjövök Izrael fiaihoz és mondom nekik: Őseitek Istene küldött engem hozzátok és ők azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik? **14** És mondta Isten Mózesnek: Leszek aki leszek! És mondta: Így szólj Izrael fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátok. **15** És még mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Az Örökkévaló, őseitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok; ez az én nevem mindörökké és ez

az én emlékezetem nemzedékről nemzedékre. **16** Menj és gyűjtsd egybe Izrael véneit és mondd nekik: Az Örökkévaló, őseitek Istene megjelent nekem, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, mondván: Gondoltam rátok és arra, ami veletek történik Egyiptomban; **17** és mondtam: Felviszlek benneteket Egyiptom nyomorából, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chivvi és a Jevúsi országába, tejjel-mézszel folyó országba. **18** És hallgatnak majd szavadra; akkor menj be te és Izrael vénei Egyiptom királyához és mondjátok neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene megjelent nekünk, azért most hadd menjünk csak három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **19** De én tudom, hogy nem fogja megengedni nektek Egyiptom királya, hogy elmenjete, még erős kéz folytán sem. **20** És én kinyújtom kezemet és megverem Egyiptomot minden csodatetteimmel, amelyeket tesztek közepette; azután elbocsát majd benneteket. **21** És én kegyet adok a népnek az egyiptomiak szemeiben; és lesz, ha elmentek, nem mentek el üresen. **22** És kérjen minden asszony a szomszédasszonyától és háza lakónéjától ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat; és tegyétek fiaitokra és leányaitokra és így kiűritétek Egyiptomot.

4 Mózes pedig felelt és mondta: Íme, majd nem hisznek nekem és nem hallgatnak szavamra, mert azt mondják: Nem jelent meg neked az Örökkévaló. **2** És mondta neki az Örökkévaló: Mi ez a kezedben? És ő mondta: Bot. **3** És (Isten) mondta: Dobd le a földre! Ő ledobta a földre és kígyóvá lett; és Mózes elfutott előle. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát; ő kinyújtotta kezét, megfogta azt és bottá lett kezében. **5** Hogy elhiggyék, hogy megjelent neked az Örökkévaló, az ő őseitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. **6** És még mondta neki az Örökkévaló: Tedd csak kezedet öledbe; ő betette kezét az ölébe és midőn kivette, íme, keze poklos volt, mint a hó. **7** És mondta: Tedd vissza kezedet öledbe, és ő visszatette kezét az ölébe, midőn kivette az öléből, íme, ismét olyan lett, mint teste. **8** Lesz, ha nem hisznek majd neked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek az utóbbi jel szavára. **9** És lesz, ha nem hisznek majd a két jele sem és nem hallgatnak szavadra, akkor vegyél a folyam vizéből és önts a szárazra; és lesz a víz, melyet veszel a folyamból, lesz majd vérré a szárazon. **10** És mondta Mózes az Örökkévalónak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szónak embere sem tegnaptól sem tegnapelőttről,

sem amióta te szóltál szolgálodhoz, hanem nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. **11** De az Örökkévaló mondta neki: Ki adott száját az embernek, avagy ki tesz némává vagy süketté? vagy éleslátóvá, vagy vakká, nemde én az Örökkévaló? **12** Azért most menj, én pedig leszek a te száddal és megtanítalak arra, hogy mit beszélj. **13** De ő mondta: Kérek, Uram, küldd csak, aki által küldeni akarod. **14** Ekkor felgerjedt az Örökkévaló haragja Mózes ellen és mondta: Nemde Áron, a te testvéred, a levita; tudom, hogy ő tud beszélni és íme, ő ki is jön eléd és ha meglát, örül a szívében. **15** Szólj hozzá és tedd a szavakat az ő szájába; én pedig leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítalak benneteket arra, amit tegyetek. **16** Ő szóljon helyetted a néphez és lesz, ő lesz neked száj gyanánt, te pedig leszel neki Isten gyanánt. **17** Ezt a botot pedig vedd kezvedbe, a mellyel majd végzed a jeleket. **18** Mózes elment és visszatért Jeszerhez, az ő apjához és mondta neki: Hadd menjek csak el és térjek vissza testvéreimhez, kik Egyiptomban vannak, hogy lássam, vajon élnek-e még? És mondta Jitró Mózesnek: Menj békével! **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek Midjában: Menj, térj vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindazok az emberek, kik életedre törtek. **20** Mózes vette feleségét meg fiait, felültette őket a számarra és visszatért Egyiptom országába; és vette Mózes az isteni botot a kezébe. **21** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Midőn mész, hogy visszatérj Egyiptomba, lásd, mindama csodákat, melyeket kezvedbe tettem, tedd meg azokat Fáraó előtt; én pedig erőssé teszem szívét, hogy nem bocsátja el a népet. **22** És mondó Fáraónak: Így szól az Örökkévaló: Az én elsőszülött fiam Izrael; **23** azért mondtam neked, bocsásd el fiamat, hogy szolgáljon engem, de te vonakodtál őt elbocsátani, íme én megölöm a te elsőszülött fiadat. **24** És történt az úton a szálláson, megtámadta az Örökkévaló és meg akarta ölni. **25** És vett Cippóra egy éles követ és levágta fiának fitymáját és odavetette lábaihoz, és mondta: Bizony vérjegyese vagyok te nekem. **26** Midőn alábbhagyott (a baj), akkor mondta (Cippóra): Vérjegyze a körülmetélés által. **27** És mondta az Örökkévaló Áronnak: Menj Mózes elé a pusztába. Ő elment és találkozott vele Isten hegyénél és megcsókolta. **28** És Mózes tudára adta Áronnak az Örökkévaló minden szavát, melyekkel őt küldte és mind a jeleket, melyeket megparancsolt neki. **29** És ment Mózes meg Áron és összegyűjtötték Izrael fiainak minden véneit. **30** És elmondta Áron mindama szavakat, melyeket mondott az Örökkévaló Mózesnek és megtette a jeleket a nép szeme láttára. **31** A nép

pedig hitt; és hallották, hogy gondolt az Örökkévaló Izrael fiaira és hogy látta az ő nyomorukat, amikor meghajoltak és leborultak.

5 Azután bementek Mózes és Áron és mondták Fáraónak: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, bocsásd el népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában. **2** De Fáraó mondta: Ki az Örökkévaló, hogy hallgassak a szavára, hogy elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Örökkévalót és Izraelt sem fogom elbocsátani. **3** És ők mondták: A héberek Istene jelent meg nekünk; hadd menjünk csak három napi útra a pusztába és áldozunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, hogy ne sújtsjon bennünket halálvésszel, vagy karddal. **4** És mondta nekik Egyiptom királya: Mózes és Áron, miért zavarjátok ki a népet munkájából; menjetek rabmunkáitokra! **5** És mondta Fáraó: Íme, sok most az ország népe, és ti szüneteltetitek rabmunkáikban. **6** És megparancsolta Fáraó az nap a nép hajtóinak és felügyelőinek, mondván: **7** Ne adjatok több szalmát a népnek a téglavetéshez, mint tegnap, tegnapelőtt; maguk menjenek és tarlózzanak maguknak szalmát. **8** De a téglák számát, amelyet szoktak készíteni tegnap, tegnapelőtt, vessétek ki rájuk, ne vonjatok le belőle; mert restek ők, azért kiáltanak, mondván: Hadd menjünk, hadd áldozunk Istenünknek! **9** Nehezédjék a munka a férfiakra, hogy foglalkozzanak vele és ne forduljanak hazug szavak felé. **10** És kimentek, akik a népet hajtják és felügyelői, és szóltak a néphez, mondván: Így szól Fáraó: Én nem adok nektek szalmát; **11** ti menjetek, vegyetek magatoknak szalmát onnan, a hol találotok, mert nem vonnak le munkátokból semmit. **12** És elszéledt a nép Egyiptom egész országában, hogy tarlózzon tarlót szalmának. **13** A hajtók pedig sürgették mondván: Végeztétek munkáitokat, a napi dolgot a maga napján, mint amikor volt szalma. **14** És megverettek Izrael fiainak felügyelői, akiket tettek feléjük Fáraónak a hajtói, mondván: Miért nem végeztétek el kiszabott részetekeket, téglát vetve, mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma? **15** És eljöttek Izrael fiainak felügyelői és kiáltottak Fáraóhoz, mondván: Miért tesszel így szolgálóiddal? **16** Szalmát nem adnak szolgálóidnak és téglákat, azt mondják nekünk, csináljatok; és íme, szolgálóidat megverik és így vétkezik néped. **17** De ő mondta: Restek vagytok ti, restek! Azért mondjátok: Hadd menjünk, hadd áldozunk az Örökkévalónak. **18** És most, menjetek, dolgozzatok, szalma pedig ne adassék nektek, de a téglák számát beadjátok. **19** És látták Izrael fiainak felügyelői azokat a bajban, mondván: Ne vonjatok le

tégláitokból, a napi dologból a maga napján. 20 És találkoztak Mózesrel és Áronnal, kik előttük álltak, midőn kimentek Fáraótól, 21 és mondták nekik: Tekintsen rátok az Örökkévaló és ítéljen, hogy rossz hírbe kevertetek minket Fáraó előtt és szolgálai előtt, kardot adván kezükbe, hogy megöljenek bennünket. 22 És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minnek is küldtél engem? 23 Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben, gonoszul bánik e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg népedet.

6 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Most fogod meglátni, hogy mit teszek Fáraóval, mert erős kéz által fogja őket elbocsátani és erős kéz által fogja őket elűzni országából. 2 Szólt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló! 3 Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mint Isten, mindenható, de nevedet: Örökkévaló, nem ismertem meg velük. 4 És meg is kötöttem szövetséget velük, hogy nekik adom Kánaán országát, az ő tartózkodásuk országát, amelyben tartózkodtak. 5 És hallottam is Izrael fiai jajkiáltását, mivelhogy az egyiptomiak szolgálatra szorítják őket és megemlékeztem szövetségemről. 6 Azért mondd Izrael fiainak: Én vagyok az Örökkévaló, kivezetlek benneteket Egyiptom rabmunkái alól, megmentelek benneteket az ő szolgálatukból, megváltalak benneteket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. 7 És veszlek benneteket magamnak népemül, én pedig leszek nektek Istenetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezet benneteket Egyiptom rabmunkái alól. 8 És elviszlek benneteket az országba, melyre nézve felemeltem kezemet, hogy adom azt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, és nektek adom azt örökségül, én az Örökkévaló. 9 És szólt Mózes Izrael fiaihoz ekképpen, de ők nem hallgattak? Mózesre kislelkűség és a kemény munka miatt. 10 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 11 Menj be, szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy bocsássa el Izrael fiait az országából. 12 De szólt Mózes az Örökkévaló színe előtt mondván: Íme, Izrael fiai nem hallgattak rám, hogyan hallgatna meg Fáraó, holott én metéletlen ajkú vagyok? 13 De az Örökkévaló szólt Mózeshez meg Áronhoz és parancsot adott nekik Izrael fiaihoz és Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izrael fiait Egyiptom országából. 14 Ezek atyai házuk fejei: Rúbén, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chánóh és Fállú, Checrón és Chárm; ezek Rúbén családjai. 15 Simon fiai pedig: Jemuél, Jómiu, Ohód,

Jóchin, Cóhár és Sóul, a kánaánita nő fia; ezek Simon családjai. 16 Ezek pedig Lévi fiainak nevei, nemzetségeik szerint: Gérsón, Kehosz és Meróri. Lévi életének évei pedig százharminchév. 17 Gérsón fiai: Livni és Símei családjai szerint. 18 Kehosz fiai pedig: Ámrom, Jichor, Chevrón és Uziél; Kehosz életének évei pedig: százharminchárom év. 19 Merori fiai pedig: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai nemzetségeik szerint. 20 És elvette Ámrom Jóchevedet, nagynénjét, magának feleségül és ez szülte neki Áront és Mózes; Ámrom életének évei pedig százharminchév. 21 Jichor fiai: Kóráh, Nefeg és Zichri. 22 Uzziél fiai pedig: Misóél; Elccófon és Sziszri. 23 És elvette Áron Elisevát, Ámminóv leányát, Náchsón nővérét magának feleségül és ez szülte neki Nádábot, Ábihút, Eleázárt és Itámárt. 24 Kóráh fiai pedig: Ásszir, Elkóno és Aviószof; ezek a Korchi családjai. 25 Eleázár, Áron fia pedig vett magának Pútiél leányai közül feleséget és ez szülte neki Pinchoszt; ezek a leviták atyáinak fejei, családjai szerint. 26 Ez Áron és Mózes, akiknek az Örökkévaló mondta: Vezessétek ki Izrael fiait Egyiptom országából, seregeik szerint; 27 ők azok, akik szóltak Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy kivezessék Izrael fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron. 28 És történt az nap, midőn szólt az Örökkévaló Mózeshez, Egyiptom országában, 29 és szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Én vagyok az Örökkévaló! Mondd el Fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondom neked. 30 De Mózes mondta az Örökkévaló színe előtt: Íme, én metéletlen ajkú vagyok, hogy hallgatna rám Fáraó?

7 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Lásd, én tettelek téged Istenévé Fáraónak, Áron pedig, a te testvéred lesz a prófétád. 2 Te mondd el mindazt, amit én parancsolok neked; Áron pedig, a te testvéred szóljon Fáraóhoz, hogy bocsássa el Izrael fiait az országából. 3 Én pedig megkeményítem Fáraó szívét és megsokasítom jeleimet és csodáimat Egyiptom országában. 4 De majd nem hallgat rátok Fáraó és én teszem kezemet Egyiptomra; és kivezetem seregeimet, az én népemet, Izrael fiait Egyiptom országából nagy ítéletekkel. 5 És megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kivezetem Izrael fiait közülük. 6 És cselekedett Mózes meg Áron, amint megparancsolta nekik az Örökkévaló, úgy cselekedtek. 7 Mózes nyolcvan éves volt, Áron pedig nyolcvanhárom éves, midőn szóltak Fáraóhoz. 8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 9 Ha szól hozzátok Fáraó, mondván:

Tegyetek csodát! akkor mondd Áronnak: Vedd botodat és dobd le Fáraó előtt, hogy legyen kígyóvá. **10** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta; Áron ledobta botját Fáraó előtt és szolgálai előtt és kígyóvá lett. **11** De Fáraó is hívatta a bölcseket és varázslókat és cselekedtek azok is, Egyiptom írástudói az ő bűvészetük által akképpen. **12** Ledobta mindegyik az ő botját és kígyókká lettek; de elnyelte Áron botja az ő botjaikat. **13** És erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Konok Fáraó szíve, vonakodik a népet elbocsátani. **15** Menj el Fáraóhoz reggel, íme, ő kimegy a vízhez, állj elébe a folyam partján; a botot pedig, mely átváltozott kígyóvá, vedd kezvedbe. **16** És mondd neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el népem, hogy szolgáljanak engem a pusztában; és íme, te nem hallgattál rám eddig. **17** Így szól az Örökkévaló: Ezáltal tudod meg, hogy én vagyok az Örökkévaló; íme, én rávágok a bottal, mely kezvedben van, a vízre, mely a folyamban van és az átváltozik vérré. **18** A hal pedig, mely a folyamban van; elvész és megbűzhdik a folyam; és az egyiptomiak undorodni fognak vizet inni a folyamból. **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak, vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire, folyóira, folyamaira, tavaira és minden vízgyüleményére, hogy vérré legyenek; és legyen vér Egyiptom egész országában, úgy a fa-, mint a kőedényekben. **20** És úgy cselekedtek Mózes meg Áron, amint parancsolta az Örökkévaló; felemelte a botot, rávágott a vízre, mely a folyamban volt, Fáraó szeme láttára és az ő szolgálaink szeme láttára és átváltozott mind a víz, mely a folyamban volt, vérré. **21** A hal pedig, mely a folyamban volt, elveszett és megbűzhdött a folyam, úgy, hogy nem tudtak az egyiptomiak vizet inni a folyamból; és volt a vér Egyiptom egész országában. **22** De így cselekedtek Egyiptom írástudói az ő bűvészetükkel; és erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **23** Fáraó pedig megfordult és bement házába és nem hajlította szívét erre sem. **24** És ástak mind az egyiptomiak a folyam körül vízért, hogy ihassanak; mert nem tudtak inni a folyam vizéből. **25** És eltelt hét nap, miután megverte az Örökkévaló a folyamot.

8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és mondd neki: Így szól az Örökkévaló: Bocsásd el népem, hogy szolgáljanak engem. **2** Ha pedig vonakodol elbocsátani, íme, én sújtom

egész határodot békákkal. **3** És a folyam nyüzsgő majd békáktól, feljönnek és bemennek házadba, hálósobadba és ágyadra; szolgálid házába, népedre, kemencéidbe és dagasztó teknőidbe; **4** te rád, népedre és minden szolgálidra felmennek a békák. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyókra, s folyamokra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom országára. **6** Áron kinyújtotta a kezét Egyiptom vizeire és feljött a béka és ellepte Egyiptom országát. **7** És így tetek az írástudók az ő bűvészetükkel és felhozták a békákat Egyiptom országára. **8** Fáraó pedig hívatta Mózes meg Áront és mondta: Fohászodjatok az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és népemről; én pedig elbocsátom majd a népet, hogy áldozzanak az Örökkévalónak. **9** Mózes pedig mondta Fáraónak: Szerezz dicsőséget felettem! mikorra fohászodjam érted, szolgálidért és népedért, hogy kiirts (Isten) a békákat rólad és házadból; csak a folyamban maradjanak. **10** És ő mondta: Holnapra! És (Mózes) mondta: Szavad szerint! hogy megtudd, hogy nincs olyan, mint az Örökkévaló, ami Istenünk. **11** Eltávoznak majd a békák tőled, házaidból, szolgálidtól és népedtől, csak a folyamban maradnak meg. **12** És kiment Mózes meg Áron Fáraótól; és Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáraóra bocsátott. **13** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és kivesztek a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. **14** De összehalmozták azokat rakásokba és megbűzhdött az ország. **15** Midőn Fáraó látta, hogy szabadulása lett, akkor konokká tette az ő szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **16** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki botodat és üsd meg a föld porát, hogy legyen féregké Egyiptom egész országában. **17** És így cselekedtek: Áron kinyújtotta a kezét botjával és megütötte a föld porát és lett a féreg emberen és állaton. A föld minden pora féreggé lett Egyiptom egész országában. **18** És így cselekedtek az írástudók az ő bűvészetükkel, hogy előhozzák a féregket, de nem bírták; és volt a féreg emberen és állaton. **19** És mondták az írástudók Fáraónak: Isten ujsa ez! De erős maradt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **20** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj Fáraó elé; íme, ő kimegy a vízhez, mondd neki: Így szól az Örökkévaló, bocsásd el népem, hogy szolgáljanak engem; **21** mert ha nem bocsátod el népem, íme, én bocsátom rád, szolgálidra, népedre és házaidra a vadállatokat és megtelnek Egyiptom házai vadállatokkal, meg a föld

is, melyen ők vannak. 22 És kitüntettem ama napon Gósen földjét, amelyen az én népem van, hogy ne legyen ott vadállat, hogy megtudja, hogy én vagyok az Örökkévaló ezen a földön. 23 És különbséget teszek az én népem és a te néped között; holnap meglesz ez a jel. 24 És az Örökkévaló így tett és jött temérdek vadállat Fáraó házába és szolgálai házába, és Egyiptom egész országában megromlott a föld a vadállatok miatt. 25 És Fáraó hívatta Mózeset meg Áront és mondta: Menjetek, áldozatok Isteneteknek az országban. 26 De Mózes mondta: Nem helyes, hogy így cselekedjünk, mert az egyiptomiak utálatát fogjuk áldozni az Örökkévalónak, ami Istenünknek; íme, mi áldozunk majd az egyiptomiak utálatát az ő szemük láttára, nem fognak-e megkövezni bennünket? 27 Három napi útra megyünk a pusztába, hogy áldozunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, amint mondja majd nekünk. 28 És mondta Fáraó: Én elbocsátlak benneteket, hogy áldozatok az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek a pusztában, csak messzire ne menjetek el; fohászokdjatok értem. 29 És mondja Mózes: Íme, én kimegyek tőled és fohászokdom az Örökkévalóhoz, hogy távozzék a vadállat Fáraótól, szolgálaitól és népétől holnap; csak ne ámítson többé Fáraó, el nem bocsátván a népet, hogy áldozzon az Örökkévalónak. 30 Mózes kiment Fáraótól és fohászokdott az Örökkévalóhoz. 31 Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és eltávolította a vadállatot Fáraótól, szolgálaitól és népétől nem maradt vissza egy sem. 32 És Fáraó konokká tette a szívét ez izben is és nem bocsátotta el a népet.

9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és szólj hozzá: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népem, hogy szolgáljon engem. 2 Mert ha vonakodol elbocsátani és még tartóztatod őket, 3 íme, az Örökkévaló keze lesz nyájadon, mely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész. 4 És különbséget tesz az Örökkévaló Izrael nyája és Egyiptom nyája között, és nem fog elhullani mindabból, ami Izrael fiaié, semmi. 5 És az Örökkévaló szabott határidőt, mondván: Holnap teszi meg az Örökkévaló ezt a dolgot az országban. 6 Az Örökkévaló megtette ezt a dolgot másnap és elhullott az egyiptomiak minden nyája; Izrael nyájából pedig nem hullott el egy sem. 7 Fáraó pedig elküldött és íme, nem hullott el Izrael nyájából még egy sem; és konok maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el a népet. 8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Vegyetek tele markotokkal kemencekormot,

ez szórja Mózes az ég felé Fáraó szeme láttára; 9 és legyen porrá Egyiptom egész országa fölött; és legyen emberen és állaton fekély, mely hólyagokat fakaszt, Egyiptom egész országában. 10 Ők vették a kemencekormot és megálltak Fáraó előtt, Mózes feldobta azt az égnek és lett hólyagos fekély, mely kifakad, emberen és állaton. 11 És nem bírtak az írástudók megállni Mózes előtt a fekély miatt, mert a fekély volt az írástudókon és mind az egyiptomiakon. 12 De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez. 13 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj meg Fáraó előtt és mondd neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népem, hogy szolgáljanak engem. 14 Mert ez izben küldöm én mind a csapásaimat szívedre és szolgálid ellen és néped ellen, azért, hogy megtudjad, hogy nincs hozzám hasonló az egész földön. 15 Mert most kinyújthatnám kezemet és sújthatnálak téged és népedet halálvésszel, hogy eltűnnél a földről; 16 ámde azért tartottalak meg, hogy megmutassam neked erőmet és azért; hogy hirdessék nevemet az egész országban. 17 Ha még fennhéjázkodol népem ellen, hogy nem bocsátod el, 18 íme, én hullatok holnap ez időben igen nagy jégesőt, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban ama naptól, hogy alapították, egész mostanáig. 19 Azért most küldj ki, gyűjtsd be nyájadat és mindenedet, amid van a mezőn; minden ember és állat, mely a mezőn lesz található és nem takaríttatik be a házba – lejön rájuk a jégeső és elvesznek. 20 Aki félt az Örökkévaló szavától Fáraó szolgálai közül, behajtotta szolgálait és nyáját a házakba; 21 de aki nem fordította szívét az Örökkévaló szavára, hagyta szolgálait és nyáját a mezőn. 22 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy legyen jégeső Egyiptom egész országában, emberre, állatra és a mező minden fűvére Egyiptom országában. 23 Mózes kinyújtotta botját az ég felé és az Örökkévaló támasztott mennydörgést és jégesőt, meg tűz szállt le a földre; és hullott az Örökkévaló jégesőt Egyiptom országára. 24 És volt jégeső, meg cikázó tűz a jégeső között, fölötte nagy, amelyhez hasonló nem volt Egyiptom egész országában, mióta nemzetté lett. 25 És elvert a jégeső Egyiptom egész országában mindent, ami a mezőn volt embertől baromig; és a mező minden fűvét elverte a jégeső, a mező minden fáját pedig letörte. 26 Csak Gósen földjén, a hol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. 27 Fáraó elküldött és hívatta Mózeset meg Áront és mondta nekik: Vétkeztem ez izben; az Örökkévaló az igazságos, én pedig én népem a bűnösök. 28

Foháskodjatok az Örökkévalóhoz, hogy legyen elég, hogy ne legyen több mennydörgése Istennek és jégeső; akkor majd elbocsátalak benneteket és nem kell tovább maradnotok. **29** És mondta neki Mózes: Mihelyt kimegyek a városból, kiterjesztem kezeimet az Örökkévaló felé; a mennydörgés meg fog szűnni és a jégeső nem lesz többé, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló a föld. **30** Te azonban és szolgálaid, tudom, hogy mégsem félték az Örökkévaló Istentől. **31** És a len meg az árpa elveretett, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt; **32** de a búza és a tönköly nem veretett el, mert azok későiek, **33** Mózes kiment Fáraótól, ki a városból és kiterjesztette kezeit az Örökkévaló felé; a mennydörgés megszűnt és a jég meg az eső nem ömlött a földre. **34** Midőn Fáraó látta, hogy megszűnt az eső, a jég és a mennydörgés, akkor újra vétkezett és konokká tette a szívét, ő és az ő szolgálai. **35** És erős maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el Izrael fiait, amint szolt az Örökkévaló Mózes által.

10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz, mert én konokká tettem az ő szívét és a szolgálai szívét, hogy megtegyem ezeket a jeleimet közepette; **2** és hogy elbeszéljed fiadnak és fiad fiának füle hallatára, amit műveltem Egyiptommal és jeleimet, melyeket tettem közöttük hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **3** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és mondták neki: Így szol az Örökkévaló, a héberek Istene, meddig vonakodsz megalázkodni előttem? Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem; **4** mert ha vonakodsz elbocsátani népemet, íme, én hozok holnap sáskát a te határodba; **5** és ellepi a föld színét, hogy nem lehet látni a földet; és felemésztí a megmentett maradékot, mely megmaradt nektek a jégeső után és felemészt minden fát, mely nő nektek a mezőn. **6** És megtelnek házaid, minden szolgálid házai és egész Egyiptom házai, amit még nem láttak sem atyáid, sem atyáid atyái, amely naptól hogy léteznek a földön e napig. Megfordult és kiment Fáraótól. **7** És mondták Fáraó szolgálai neki: Meddig legyen ez nekünk tőr gyanánt? Bocsásd el a férfiakat, hogy szolgálják az Örökkévalót, az ő Istenüket. Még nem tudod-e, hogy elveszett Egyiptom? **8** És visszavitték Mózes meg Áront Fáraóhoz és mondta nekik: Menjete, szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket! Kik azok, akik menjenek? **9** És Mózes mondta: Ifjainkkal és véneinkkel megyünk, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megyünk, mert az Örökkévaló ünnepe lesz nekünk. **10** És mondta nekik: Úgy legyen az Örökkévaló veletek,

amint én elbocsátlak benneteket és gyermekeiteket! Lássátok, hogy rossz van szándékotokban. **11** Nem úgy! Menjete csak a férfiak és szolgáljátok az Örökkévalót, hisz ezt kériek ti. És elűzték őket Fáraó színe elől. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom országa felé a sáskáért, hogy felszálljon Egyiptom országára és felemészsze a föld minden fűvét, amit meghagyott a jégeső. **13** Mózes kinyújtotta botját Egyiptom országa felé, az Örökkévaló pedig támasztott keleti szelet az országban azon egész nap és egész éjjel; reggel lett és a keleti szél elhozta a sáskát. **14** És felszállt a sáska Egyiptom egész országára és leereszkedett Egyiptom egész határában, nagyon súlyosan; előtte nem volt sáska hozzá hasonló és utána sem lesz olyan. **15** És ellepte az egész ország színét, hogy sötét lett az ország és felemésztette a föld minden fűvét és a fa minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső; és nem maradt meg semmi zöld a fán és a mező fűvén Egyiptom egész országában. **16** És Fáraó sietett hivatni Mózes meg Áront és mondta: Vétkeztem az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen és ellenetek; **17** most pedig bocsásd meg vétkeimet csak ez ízben és foháskodjatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem még csak ezt a halált. **18** És ő kiment Fáraótól és foháskodott az Örökkévalóhoz. **19** Az Örökkévaló fordított igen erős nyugati szelet és ez elvitte a sáskát és elsüllyesztette a nádastengerbe; nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész határában. **20** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem bocsátotta el Izrael fiait. **21** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé; hogy legyen sötétség Egyiptom országa fölött hogy tapinthatassák a sötétséget. **22** Mózes kinyújtotta kezét az ég felé és lett sűrű sötétség Egyiptom egész országában három napig. **23** Nem látta egyik a másikat és nem kelt fel senki a helyéből három napig; Izrael minden fiainál pedig világosság volt az ő lakóhelyeiken. **24** És Fáraó hívatta Mózes és mondta: Menjete, szolgáljátok az Örökkévalót, csak juhaitok és marháitok maradjanak; gyermekeitek is menjenek veletek. **25** De Mózes mondta: Sőt te adsz majd kezünkbe vágóáldozatokat és égőáldozatokat, hogy elkészítsük az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **26** És barmunk is velünk megy, nem marad vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljuk az Örökkévalót, ami Istenünket; de mi nem tudjuk, hogyan szolgáljuk majd az Örökkévalót, amíg oda nem érkezünk. **27** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és ez nem akarta őket elbocsátani. **28** És mondta neki Fáraó: Menj el tőlem! Őrizkedjél,

ne lásd többé színemet, mert amely napon látod a színemet, meghalsz. 29 És mondta Mózes: Helyesen szóltál, nem látom többé színedet.

11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Még egy csapást hozok Fáraóra és Egyiptomra, azután elbocsát majd benneteket innen; midőn elbocsát, végkép el fog úzni benneteket. 2 Szólj csak a nép füle hallatára, hogy kérjenek, férfi az ő társától és nő az ő társnőjétől ezüst edényeket és arany edényeket. 3 És az Örökkévaló adott kegyet a népnek az egyiptomiak szemeiben; a férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom országában, Fáraó szolgálai szemeiben és a nép szemeiben. 4 És mondta Mózes: Így szól az Örökkévaló, éjfél táján kimegyek én Egyiptomba, 5 és meghal minden elsőszülött Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől, aki ül trónján, a szolgáló elsőszülöttéig, aki a kézimalom mögött van és minden elsőszülötte a baromnak. 6 És lesz nagy jajkiáltás Egyiptom egész országában melyhez hasonló nem volt még és amelyhez hasonló nem lesz többé. 7 Izrael minden fiaira pedig a kutya sem őrli ki nyelvét, sem emberre, sem baromra, hogy megtudjátok, hogy különbséget tesz az Örökkévaló Egyiptom és Izrael között. 8 Akkor lejönnek mindezek a te szolgálid hozzám és leborulnak előttem, mondván: Menj ki, te és az egész nép, mely téged követ és azután ki fogok menni. És kiment Fáraótól felgerjedd haraggal. 9 Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nem hallgat rátok Fáraó, hogy sokasodjanak csodáim Egyiptom országában. 10 Mózes és Áron pedig végezték mindezeket a csodákat Fáraó előtt és az Örökkévaló erőssé tette a Fáraó szívét, hogy nem bocsátotta el Izrael fiait az ő országából.

12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz Egyiptom országában, mondván: 2 Ez a hónap nektek a hónapok kezdete, első ez nektek az év hónapjai között. 3 Szóljatok Izrael egész községéhez, mondván: E hónap tizedikén vegyen magának kiki egy bárányt, az atyai ház szerint, egy bárányt egy ház számára. 4 Ha pedig kevés a háznép, hogy elég legyen egy bárányhoz, akkor vegyen ő és az ő szomszédja, ki közel van házához, a lelkek száma szerint; mindenkit az ő évése szerint számítsatok a bárányhoz. 5 Ép bárány, hím, egyéves legyen számotokra, a juhok közül és a kecskék közül vegyetek. 6 És legyen nálatok őrizet alatt tizennegyedik napjáig; e hónapnak; akkor vágja le azt Izrael községének egész, gyülekezete, estefelé. 7 És vegyenek a vérből és tegyenek a két ajtóféltre és a felső küszöbre a házakban, amelyekben azt elköltik. 8 És egyék meg a

húst amaz éjjel, tűzön sütvé, kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel együtt egyék meg azt. 9 Ne egyetek belőle nyersen, sem megfőzve vízben, hanem tűzön sütvé, fejét lábszáraival és belsejével együtt. 10 És ne hagyjátok meg belőle reggelre; ami pedig megmarad belőle reggelre, tűzben égessétek el. 11 Így egyétek azt: Csípőitek övezve; saruitok lábaitokon, bototok kezetekben; és egyétek azt sietve, peszách az az Örökkévalónak. 12 És átvonulok Egyiptom országán ez éjjel, megölök minden elsőszülöttet Egyiptom országában embertől baromig; és Egyiptom minden istenein ítéletet végzek, én az Örökkévaló. 13 Azért legyen a vér nektek jelül a házakon amelyekben ti vagytok, és midőn látom a vért, elkerüllek benneteket; hogy ne legyen rajtatok pusztító csapás, midőn megverem Egyiptom országát. 14 És legyen ez a nap nektek emlékül és ünnepeljétek azt ünnep gyanánt az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át, örök törvényül ünnepeljétek azt. 15 Hét napig kovásztalant egyetek, de már az első napra takarítsatok ki minden kovászt házaikból, mert bárki kovásztot eszik, írtassék ki az a lélek Izraelből, az első naptól a hetedik napig. 16 Az első napon pedig szentség hirdetése legyen és a hetedik napon szentség hirdetése legyen nálatok, semmi munka se végeztessék azokon, csak ami eledelre való bármely személynek, az egyedül készíttessék el nálatok. 17 És őrizétek meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert ezen a napon vezetem ki seregeiteket Egyiptom országából; azért őrizétek meg ezt a napot nemzedékeiteken át, örök törvényül. 18 Az első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, este egyetek kovásztalant, a huszonegyedik napjáig e hónapnak, este. 19 Hét napig kovász ne találtassék házaikban mert mindenki, aki eszik kovásztot, írtassék ki az a lélek Izrael községéből, akár idegen, akár az ország szülőtte. 20 Semmi kovásztot se egyetek, minden lakóhelyeiteken kovásztalant egyetek. 21 És szólította Mózes Izrael minden véneit és mondta nekik: Fogjatok és vegyetek magatoknak juhokat családjaitok szerint és vágjátok le a peszácháldozatot. 22 És vegyetek egy csomó izsópot, mártsátok be a vérbe, mely a medencében van és kenjétek a felső küszöbre és a két ajtóféltre a vérből, mely a medencében van, ti pedig ne menjetek ki, senki az ő háza bejáratán egész reggelig. 23 Az Örökkévaló pedig átvonul, hogy sújtsa Egyiptomot és látja a vért a felső küszöbön és a két ajtóféltre, akkor elkerüli az Örökkévaló a bejáratot és nem engedi a pusztítót bemenni házaikba, hogy sújtsa. 24 És őrizétek meg ezt a dolgot törvényül magadnak és gyermekeidnek mindörökké. 25 És lesz, ha bementek

az országba, melyet az Örökkévaló nektek ad, amint szólt, akkor őrizzék meg ezt a szolgálatot. 26 És lesz, ha mondják nektek gyermekeitek: Mi ez a szolgálat nektek? 27 Akkor mondjátok: Peszácháldozat az az Örökkévalónak, mivelhogy elkerülte Izrael fiai házait Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, ami házainkat pedig megmentette; és a nép meghajolt és leborult. 28 Elmentek és cselekedtek Izrael fiai, amint az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek meg Áronnak, úgy cselekedtek. 29 És történt éjféلكor, hogy megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől kezdve, aki trónján ül, a fogoly elsőszülöttéig, aki a fogházban van, és a baromnak minden első fajzatát. 30 És felkelt Fáraó éjjel, ő és minden szolgája, meg egész Egyiptom és lett nagy jajkiáltás Egyiptomban, mert nem volt ház, ahol nem volt halott. 31 És hívatta Mózes meg Áront éjjel és mondta: Kerekedjétek fel, menjetek el népem közül, ti is, Izrael fiai is; menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, amint szóltatok. 32 Juhaitokat is, marháitokat is vegyétek, amint szóltatok és menjetek; de áldjátok meg engem is. 33 Az egyiptomiak pedig sürgették a népet, hogy mihamarabb elküldjék őket az országból, mert azt mondták: Mindnyájan meghalunk. 34 És a nép vitte téisztáját, mielőtt megkelt volna, teknőiket bekötvé ruháikba, vállukon. 35 Izrael fiai pedig cselekedtek Mózes szava szerint és kértek az egyiptomiaktól ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat. 36 Az Örökkévaló pedig kegyet adott a népnek az egyiptomiak szemeiben és adtak nekik kérésükre; így kiürítették Egyiptomot. 37 És vonultak Izrael fiai Rámszészből Szukkószba, mintegy hatszázezer gyalogos, a férfiak a gyermekeken kívül. 38 De sok zagyva nép is ment fel velük, meg juh és marha, igen sok nyáj. 39 És megsütötték a téisztát, melyet kivittek Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg; mert elűzték Egyiptomból és nem késelekedhettek, meg eleséget sem készítettek maguknak. 40 Izrael fiainak lakása pedig, amíg Egyiptomban laktak, négyszázharminc év. 41 És volt négyszázharminc év multán, volt pedig ugyanazon a napon, mentek ki az Örökkévaló minden seregei Egyiptom országából. 42 A megőrzés éjjele az az Örökkévalónak, hogy kivezesse őket Egyiptom országából, az az éjjel az Örökkévalóé, megőrzés Izrael minden fiainál nemzedékeiken át. 43 És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Ez a peszách törvénye, semmiféle idegen se egyék belőle. 44 És bárkinek szolgája, a pénzen vett, ha körümetélte őt, akkor ehetik belőle. 45 Lakos és béres ne egyék belőle. 46 Egy házban költessék el,

ne vigyél ki a házból a húsból az utcára, és csontot ne törjétek össze benne. 47 Izrael egész községe készítse el azt. 48 És ha tartózkodik nálad idegen és készíteni akar peszácháldozatot az Örökkévalónak, körümetéltesse nála minden férfiszemély és akkor közeledhetik, hogy elkészítse azt és lesz mint az ország szülőtte; de semmiféle körümetéletlen se egyék belőle. 49 Egy tan legyen a bennszülött és az idegen számára, aki tartózkodik közöttetek. 50 És úgy cselekedtek Izrael minden fiai, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek meg Áronnak; úgy cselekedtek. 51 És volt ugyanazon a napon, vezette ki az Örökkévaló Izrael fiai Egyiptom országából seregeik szerint.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez; mondván: 2 Nekem szentelj minden elsőszülöttet, megnyitóját minden anyaméhnek Izrael fiainál, embernel és állatnál; enyém az. 3 És mondta Mózes a népnek: Emlékezzetek meg a napról, amelyen kijöttetek Egyiptomból; a szolgák házából, mert erős kézzel vezetett ki az Örökkévaló benneteket onnan; azért ne egyetek kovászos! 4 Ma mentek ki, a kalászerés hónapjában. 5 És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Chivvi és a Jevuszi országába, amelyről megesküdött atyáidnak, hogy neked adja, a tejjel-mézzel folyó országot, akkor végezd ezt a szolgálatot ebben a hónapban. 6 Hét napon át kovásztalant egyél és a hetedik napon ünnep legyen az Örökkévalónak. 7 Kovásztalant egyenek hét napon át; és ne láttassék nálad kovászos és ne láttassék nálad kovász egész határodban. 8 És add tudtára fiadnak azon a napon, mondván: Annak okáért van, amit tett az Örökkévaló velem, midőn kijöttem Egyiptomból. 9 És legyen neked jelül, kezeden és emlékül szemeid között, hogy legyen az Örökkévaló tana a te szádban, mert erős kézzel vezetett ki téged az Örökkévaló Egyiptomból. 10 És tartsd meg ezt a törvényt annak idejében évről-évre. 11 És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni országába, amint megesküdött neked és őseidnek, és neked adja azt, 12 akkor különítsd el az anyaméh minden megnyitóját az Örökkévalónak és a barom minden első fajzását, ami lesz neked, a hímeket az Örökkévalónak. 13 A számar minden első fajzását pedig váltsd meg egy báránnyal, ha pedig nem váltod meg, akkor szegd nyakát; de az ember minden elsőszülöttét fiaid közül váltsd meg. 14 És lesz, ha kérdez téged fiad holnap, mondván: Mi ez? Úgy mondd neki: Erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból, a szolgák házából. 15

És volt, midőn makacszkodott Fáraó, hogy bennünket el ne bocsásson, akkor megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, ember elsőszülöttétől a barom elsőszülöttéig, azért áldozom én az Örökkévalónak az anyaméh minden megnyitóját, a hímeiket; fiaim minden elsőszülöttét pedig megváltom. **16** Azért legyen jelül kezeden és homlokkötőül szemeid között, mert erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból. **17** És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. **18** Azért kerültette Isten a népet a pusztá útján, a nádistenger felé; és felfegyverkezve mentek fel Izrael fiai Egyiptom országából. **19** Mózes pedig elvitte József csontjait magával, mert ez megeskette Izrael fiait, mondván: Gondolni fog rátok Isten, akkor majd vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. **20** És elvonultak Szukkószból és táboroztak Észonban, a pusztá szélén. **21** Az Örökkévaló pedig járt előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton és éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy menjenek nappal és éjjel. **22** Nem mozdult a felhőoszlop nappal és a tűz oszlop éjjel a nép elől.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz, hogy forduljanak vissza és táborozzanak Pi-Háchirósz előtt, Mígdól és a tenger között; Baál-Cefon előtt, átellenében táborozzatok a tenger mellett. **3** És azt mondja majd Fáraó Izrael fiairól: Eltévedtek ők az országban, körülfogta őket a pusztá. **4** Én pedig erőssé teszem Fáraó szívét és üldözi őket; és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, hogy megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló! És így cselekedtek. **5** Midőn tudtára adatott Egyiptom királyának, hogy elszökött a nép, akkor megváltozott Fáraónak és szolgálóinak a szíve a nép iránt és mondták: Mit is tettünk, hogy elbocsátottuk Izraelt, hogy ne szolgáljon bennünket? **6** És befogatott szekerebe és népét magával vitte **7** vett hatszáz kiválogatott szekeret és Egyiptom minden szekerét és vitézeket mindazokra. **8** Az Örökkévaló pedig erőssé tette Fáraó, Egyiptom királya szívét és ez üldözte Izrael fiait. Izrael fiai pedig felemelt kézzel mentek ki! **9** És az egyiptomiak üldözték őket és elértek őket, amint táboroznak a tenger mellett, Fáraó minden szekérének lova, lovasai és serege Pi-Háchirósznál, Baál-Cefon előtt. **10** Midőn Fáraó közeledett, felvetették Izrael fiai szemüket

és íme, Egyiptom vonul utánuk; akkor nagyon félték és kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz. **11** Mózesnek pedig mondták: Vajon mivel nincsenek sírok Egyiptomban, hoztál el bennünket, hogy meghaljunk a pusztában? Mit is tettél velünk, hogy kivezettél bennünket Egyiptomból? **12** Nem-e ez az a beszéd, amit szoltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagyj bennünket és hadd szolgáljuk mi Egyiptomot, mert jobb nekünk szolgálni Egyiptomot, mint meghalunk a pusztában! **13** De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, álljatok veszteg és lássátok az Örökkévaló segítségét, melyet veletek cselekszik ma, mert amint láttátok az egyiptomiakat ma, úgy nem fogjátok többé őket látni soha sem! **14** Az Örökkévaló fog harcolni értetek, ti pedig hallgassatok! **15** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiaihoz, hogy vonuljanak. **16** Te pedig emeld fel botodat és nyújtsd ki kezedet a tenger felé és hasítsd ketté, hogy menjenek Izrael fiai a tenger közepén, szárazon. **17** Én pedig, íme én erőssé teszem az egyiptomiak szívét, hogy bemenjenek utánuk és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, szekere és lovasai által; **18** és megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn dicsőséget szerzek Fáraó által, szekere és lovasai által. **19** És elvonult Isten anygala, aki járt Izrael tábora előtt és ment mögéjük és elvonult a felhőoszlop előlük és állott mögéjük; **20** így jutott Egyiptom tábora és Izrael tábora közé – volt felhő meg sötétség – és megvilágította az éjjelt hogy nem közeledett egyik a másikhoz egész éjjel. **21** Mózes pedig kinyújtotta kezét a tenger fölé és hajtotta az Örökkévaló a tengert hatalmas keleti széelle egész éjjelen át és szárazzátette a tengert; így hasadtak ketté a vizek. **22** És bementek Izrael fiai a tenger közepébe, szárazon; a víz pedig volt nekik fal gyanánt jobbjukról és baljukról. **23** Az egyiptomiak pedig üldözték őket és bement utánuk Fáraó minden lova, szekere és lovasa a tenger közepébe. **24** És volt a reggeli őrszakban letekintett az Örökkévaló az egyiptomiak táborára tűz és felhőoszlopban és megzavarta Egyiptom táborát. **25** Ez kivette szekereinek kerekeit és vontatta nehezen; és mondta Egyiptom: Hadd meneküljek Izrael elől, mert az Örökkévaló harcol értük Egyiptom ellen. **26** Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekérére és lovasaira. **27** Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatért reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele szembe; és beledöntötte az Örökkévaló az egyiptomiakat

a tenger közepébe. **28** A vizek pedig visszatértek és elborították a szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. **29** Izrael fiai pedig átmentek szárazon a tenger közepében és a víz volt számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról. **30** És megsegítette az Örökkévaló aznap Izraelt Egyiptom kezéből; és Izrael látta az egyiptomiakat holtan a tenger partján. **31** Izrael látta a nagy hatalmat, amellyel cselekedett az Örökkévaló az egyiptomiak ellen és félte a nép az Örökkévalót; és hittek az Örökkévalóban és Mózesben, az ő szolgájában.

15 Akkor énekelt Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Örökkévalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **2** Erősségem és énekem Isten, ő lett nekem segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsőítem atyám Istene, őt magasztalom. **3** Az Örökkévaló, a harc ura, Örökkévaló a neve! **4** Fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette és válogatott vitézei elmerültek a nádistengerben. **5** A mélységek borítják őket, leszálltak a habokba, mint a kő. **6** Jobbod, Örökkévaló! dicső erőben; jobbod, Örökkévaló! összezúzza az ellent. **7** Fenséged nagyságával lerontod támadóidat, kibocsádot haragodat és megemészti őket, mint a tarlót. **8** Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek, megálltak mint a fal a hullámok, megmerevedtek a mélységek a tenger szívében. **9** Szólt az ellen: Üldözöm, elérem, zsákmányt osztok, betelik velük lelkem; kirántom kardom, kiirtja őt kezem! **10** Fújtaal leheletteddel: elborította őt a tenger; elsüllyedtek, mint az ólom a hatalmas vizekben. **11** Ki olyan, mint te, a hatalmasak között, Örökkévaló! Ki olyan, mint te, dicső a szentségben, félelmetes dicsőségű csodatevő. **12** Kinyújtottad jobbodat: elnyelte őt a föld. **13** Kegyelmeddel vezetted a népet, melyet megváltottál, hatalmaddal szentséged lakába. **14** Népek hallották és reszkettek, remegés fogta el Pelesesz lakóit. **15** Akkor megrémültek Edóm törzsfői, Móab hatalmasait elfogta a rettegés, elcsüggedtek Kanaán lakói mind. **16** Rájuk borult félelem és rettegés, karod nagyságától elnémultak, mint a kő; míg átvonul a te néped, Örökkévaló! míg átvonul a nép, melyet szerezteél. **17** Elviszed és ülteted birtokod hegyére, a helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentélybe, Uram; melyet kezeid készítették. **18** Az Örökkévaló uralkodik mindörökké! **19** Mert bement Fáraó lova szekerével és lovasaival a tengerbe, és az Örökkévaló visszahozta rájuk a tenger vizét; Izrael

fiai pedig átmentek a szárazon a tenger közepében. **20** És vette Mirjám, a prófétanő, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncal. **21** És Mirjám elkezdte nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **22** És elindította Mózes Izraelt a nádistengertől és mentek Súr pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak vizet. **23** Elérkeztek Móróba, de nem tudtak vizet inni Móróból, mert keserű volt az, azért nevezték el Mórónak (keserű). **24** És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? **25** Ő pedig kiáltott az Örökkévalóhoz és az Örökkévaló mutatott neki egy fát; ő beledobta a vízbe és édes lett a víz. Ott adott neki törvényt és jogot, és ott megkísértette őt. **26** És mondta: Ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára és azt, ami helyes az ő szemeiben teszed, figyelsz parancsolataira, megőrzöd mind a törvényeit: mindama betegséget, melyet Egyiptomra bocsátottam, nem fogom rád bocsátani, mert én vagyok az Örökkévaló, a te gyógyítód. **27** És elérkeztek Élimbe, ott pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma; és táboroztak ott a víz mellett.

16 És elvonultak Élimből és elérkezett Izrael fiainak egész községe Szin pusztájába, mely Élim és Szináj között van, tizenötödik napján a második hónapnak, hogy Egyiptom országából kivonultak. **2** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe Mózes és Áron ellen a pusztában; **3** és mondták nekik Izrael fiai: Vajha meghaltunk volna az Örökkévaló keze által Egyiptom országában, midőn ültünk a húsos fazék mellett, midőn ehettünk kenyeret a jóllakásig; mert ti kihoztatok bennünket a pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhség által. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én hullatok nektek kenyeret az égből; menjen ki a nép és szedje a napravalót a maga napján, hogy megkísértsen, vajon jár-e tanom értelmében, vagy sem? **5** És lesz a hetedik napon, akkor készítsék el amit bevisznek és lesz kétszerese annak, amit naponként szednek. **6** És mondta Mózes meg Áron Izrael minden fiainak: Este majd megtudjátok, hogy az Örökkévaló vezetett ki benneteket Egyiptom országából; **7** reggel pedig majd látjátok az Örökkévaló dicsőségét, mivelhogy meghallotta zúgolódásotokat az Örökkévaló ellen; mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok? **8** És mondta Mózes: Azáltal, hogy ad az Örökkévaló nektek este húst, hogy egyetek és kenyeret reggel, hogy jóllakjatok; mivelhogy hallotta

az Örökkévaló zúgolódásokat, mellyel zúgolódtok ellene, mi pedig, mik vagyunk? Nem ellenünk van a ti zúgolódások, hanem az Örökkévaló ellen. 9 És mondta Mózes Áronnak: Mond Izrael fiai egész községének: Lépjetek oda az Örökkévaló színe elé, mert meghallotta zúgolódásokat. 10 És volt, midőn, Áron szólt Izrael fiai egész községéhez, a pusztá felé fordultak; és íme, az Örökkévaló dicsősége megjelent a felhőben. 11 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 12 Hallottam Izrael fiai zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván: Estefeléd esztek majd húst és reggel jóllaktok majd kenyérrrel, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 13 És volt este, fölszállt a fűj és elborította a tábor; reggel pedig volt harmatréteg a tábor körül. 14 Midőn fölszállt a harmatréteg, íme, a pusztá színén valami apró szemcsés, apró, mint a dér a földön. 15 Midőn látták Izrael fiai, mondták egymásnak: Mi ez? Mert nem tudták, hogy mi az. És mondta nekik Mózes: Ez a kenyér, melyet az Örökkévaló adott nektek eledelül. 16 Ez az a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Szedjétek belőle, kiki étke szerint, egy ómert fejenként, lelkeitek száma szerint, kiki a sátrában levők számára vegyetek. 17 És így cselekedtek Izrael fiai és szedtek, ki többet, ki kevesebbet. 18 És megmérték az ómerrel és nem volt fölöslege annak, ki többet szedett, aki pedig kevesebbet szedett, annak nem volt fogyatkozása; kiki az ő étke szerint szedett. 19 És mondta nekik Mózes: Senki se hagyjon meg belőle reggelig. 20 De nem hallgattak Mózesre és meghagytak némelyek belőle reggelig, de megfégésedett és megbűzhödött; és haragudott rájuk Mózes, 21 így szedték azt minden reggel, kiki az ő étke szerint; midőn pedig melegen sütött a nap, elolvadt. 22 És volt a hatodik napon, szedtek kétszeres kenyeret, két ómert egynek; és eljöttek a község minden fejedelmei és tudtára adták Mózesnek. 23 És ő mondta nekik: Ez az, amit szólt az Örökkévaló: Nyugalom, szent szombat lesz az Örökkévalónak holnap; amit sütni akartok, süssétek meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, az egész fölösleget pedig tegyétek el magatoknak megőrzésre, reggelre. 24 És ettették azt reggelre, amint parancsolta Mózes és nem bűzhödött meg és féreg sem volt benne. 25 És mondta Mózes: Egyétek meg ma, mert szombat van ma az Örökkévalónak; ma nem találjátok azt a mezőn. 26 Hat napon át szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van; nem lesz azon. 27 És volt a hetedik napon, kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak. 28 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig vonakodtok még

megőrizni parancsolataimat és tanaimat! 29 Lássátok, hogy az Örökkévaló adta nektek a szombatot, azért ad nektek a hetedik napon két napi kenyeret; maradjatok kiki a helyén, ne menjen ki senki az ő helyéből a hetedik napon. 30 És nyugodott a nép a hetedik napon. 31 És elnevezte Izrael háza mannának; az pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, fehér és íze olyan, mint a mézeskalácsé. 32 És mondta Mózes: Ez a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Egy tele ómerrel legyen belőle megőrzésre nemzedékeiteknek, hogy lássák a kenyeret, melyet enni adtam nektek a pusztában, midőn kivezettek benneteket Egyiptom országából. 33 És mondta Mózes Áronnak: Vegyél egy palackot és tegyél bele egy tele ómerrel manná, és tedd azt az Örökkévaló színe elé megőrzésre nemzedékeiteknek. 34 Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, odatette Áron a bizonyosság elé megőrzésre. 35 Izrael fiai pedig ették a manná negyven évig, amíg elértek lakott földre; a manná ették, amíg elértek Kanaán országának határára. 36 Az ómer pedig egy tized éfó volt.

17 És elvonult Izrael fiainak egész községe Szin pusztájából vonulásaik szerint az Örökkévaló parancsára; és táborozott Refidimben, de nem volt víz, hogy igyék a nép. 2 És pörlekedett a nép Mózesrel és mondta: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk! És mondta nekik Mózes: Mit pörlekedtek velem, és mit kísértetek meg az Örökkévalót? 3 És szomjúhozott ott a nép vízre és zúgolódott a nép Mózes ellen, és mondta: Miért is hoztál fel bennünket Egyiptomból, hogy megölj engem és gyermekeimet és nyájaimat szomjúság által? 4 És kiáltott Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: Mit tegyek e néppel? Kevés híja, és megköveznek engem. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vonulj a nép előtt és vegyél magaddal Izrael vénei közül, meg botodat, mellyel megverted a folyamot, vedd kezedbe és menj! 6 Íme, én állok majd előtted ott a sziklán, a Chóreben, üss a sziklára és kijön abból víz és majd iszik a nép. Mózes így cselekedett Izrael vénei szeme láttára. 7 És elnevezte a helyet Másszó (megkísértés) és Merivó (pörlekedés), Izrael fiainak pörlekedése miatt és mivelhogy megkísértették az Örökkévalót, mondván vajon közepettünk van-e az Örökkévaló, vagy nincs? 8 És eljött Amálék és harcolt Izraellel Refidimben. 9 És mondta Mózes Józsuának: Válassz ki nekünk férfiakat és menj, harcolj Amálék ellen; holnap odaállok én a domb tetejére is az isteni bot kezemben. 10 Józsuá úgy cselekedett, amint mondta neki Mózes; hogy harcoljon Amálék ellen; Mózes,

Áron, meg Chúr fölmentek a domb tetejére. **11** És volt, mikor Mózes fölemelte a kezét, akkor erősebb volt Izrael és mikor leeresztette kezét, akkor erősebb volt Amálek. **12** Mózes kezei pedig nehezek voltak, vettek tehát egy követ, alátették és őrá ült; Áron pedig és Chúr támasztották kezeit, innen egyik és onnan egyik. Így voltak kezei kitartók naplementéig. **13** És Józsva meggyengítette Amalékot és népét a kard élével. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel ezt emlékül a könyvbe és tedd Józsva füleibe; hogy el fogom törölni Amalék emlékét az ég alól. **15** Mózes pedig épített oltárt és elnevezte: Az Örökkévaló az én zászlóm! **16** És mondta: Mert Isten trónusán a kéz, hogy harca van az Örökkévalónak Amalék ellen, nemzedékről nemzedékre.

18 Midón hallotta Jitró, Midján papja, Mózes apja mindazt, amit Isten tett Mózesrel és Izraellel, az ő népével, hogy kivezette az Örökkévaló Izraelt Egyiptomból; **2** akkor vette Jitró, Mózes apja Cippórát, Mózes feleségét, miután ez elküldöttje volt, **3** és két fiát, akik közül az egyiknek a neve Gérsóm, mert azt mondta: idegen voltam, idegen földön; **4** a másíknak a neve pedig Eliezer: mert atyám Istene volt segítségemre és megmentett Fáraó kardjából. **5** És eljött Jitró, Mózes apja és fiai, meg felesége Mózeshez a pusztába, ahol táborozott az Isten hegyénél. **6** És megüzente Mózesnek: Én, apád, Jitró jövök hozzád, meg feleséged és két fia vele. **7** És Mózes kiment az ő apja elé, leborult és megcsókolta őt és kérdezték egymást jólétük felől, azután bementek a sátorba. **8** Mózes elbeszélte az apjának mindazt, amit az Örökkévaló tett Fáraóval és Egyiptommal Izrael miatt; mindazt a fáradságot, mely őket érte az úton, de megmentette őket az Örökkévaló. **9** És Jitró örült mindama jó miatt, amit az Örökkévaló tett Izraellel, hogy megmentette Egyiptom kezéből. **10** És mondta Jitró: Áldassék az Örökkévaló, ki megmentett benneteket Egyiptom kezéből és Fáraó kezéből; aki megmentette a népet Egyiptom keze alól! **11** Most tudom, hogy nagyobb az Örökkévaló minden isteneknél; mert amely dologgal vétkeztek, (az jött) rájuk. **12** És hozott Jitró, Mózes apja égőáldozatot és vágóáldozatokat Istennek; és eljött Áron, meg Izrael minden véne, hogy egyenek kenyeret Mózes apjával Isten színe előtt. **13** És volt másnap, leült Mózes törvényt tenni a nép között; és ott állt a nép Mózes körül reggeltől estig. **14** És látta Mózes apja mindazt, amit az tesz a néppel, és mondta: Micsoda dolog ez, amit te teszel a néppel? Miért ülsz te egyedül és az egész nép áll körülötled reggeltől estig? **15**

És mondta Mózes az ő apjának: Mivelhogy eljön hozzám a nép, hogy megkérdezze Istent. **16** Ha ügyük van; eljönnek hozzám és én ítélek ember és társa között, és ismertetem Isten törvényeit és tanait. **17** És mondta neki Mózes apja: Nem jó a dolog, amit te teszel. **18** El fogsz lankadni te is, meg a nép is, mely nálad van, mert túlságos nehéz a dolog neked, nem bírod azt végezni egyedül. **19** Most tehát hallgass szavamra, tanácsot adok neked, Isten pedig legyen veled! Te légy a nép számára Istennel szemben és vidd te a dolgokat Isten elé. **20** És világsd meg nekik a törvényeket és tanokat, ismertesd meg velük az utat, melyen járjanak és a cselekedetet, melyet cselekedjenek. **21** Te pedig szemelj ki az egész népből derék férfiakat, istenfélőket, igaz férfiakat, kik gyűlölik a haszonlesést, és tedd feléjük ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tízek tisztjeivé. **22** Ők tegyenek törvényt a nép között minden időben és lesz, minden nagy ügyet hozzanak el hozzád, de minden kis ügyben ítéljenek ők; így könnyíts magadon és ők viseljék veled (a terhet). **23** Ha ezt a dolgot megteszed és Isten megparancsolja neked, akkor megállhatsz és az egész nép is helyére jut békében. **24** És Mózes hallgatott az ő apja szavára és megtett mindent, amit mondott. **25** Kiválasztott Mózes derék férfiakat egész Izraelből és tette őket főnökökké a nép fölél, ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tízek tisztjeivé, **26** hogy törvényt tegyenek a nép között minden időben; a nehéz dolgot elviszik Mózeshez, minden kis dologban pedig ítélnék ők. **27** És elbocsátotta Mózes az ő apját, és ez elment az országbába.

19 A harmadik hónapban, hogy Izrael fiai kivonultak Egyiptom országából, aznap eljutottak Szináj pusztájába. **2** Elvonultak Refidimből és eljutottak Szináj pusztájába, és táboroztak a pusztában; ott táborozott Izrael a hegyvel szemben. **3** Mózes pedig fölment Istenhez és szólította őt az Örökkévaló a hegyről, mondván: Így szólj Jákob házához, és add tudtára Izrael fiainak. **4** Ti láttátok, mit tettem Egyiptommal, hogy vittelek benneteket sasszárnyakon és elhoztalak benneteket hozzám. **5** Azért most, ha hallgattok szavamra és megőrzitek szövetségemet, akkor lesztek az én kiváló tulajdonom mind a népek közül, bár enyém az egész föld. **6** És ti legyetek nekem papok birodalma és szent nép! ezek a szavak, melyeket elmondja Izrael fiainak. **7** Mózes elment és szólította a nép véneit; eléjük terjesztette mind a szavakat, melyeket parancsolt neki az Örökkévaló. **8** És felelt az egész nép egyetemben és mondta!

Mindent, amit az Örökkévaló szolt, megteszünk Mózes visszavitte a nép szavait az Örökkévalóhoz. 9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én eljövök hozzád felhő sűrűjében, hogy meghallja a nép, midőn veled beszélek és benned is higgyenek örökké. És Mózes hírül vitte a nép szavait az Örökkévalónak. 10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj a néphez és szenteld meg őket ma és holnap, és mossák meg ruháikat. 11 Legyenek készen a harmadik napra, mert a harmadik napon leszáll az Örökkévaló az egész nép szeme láttára a Szináj hegyére. 12 Te pedig vonj határt a népnek, mondván: Őrizkedjétek, fogy fel ne menjetek a hegyre és hogy ne érintsetek annak szélét. Bárki érinti a hegyet, ölessék meg. 13 Ne érintse őt kéz, hanem köveztessék meg, vagy lövessék agyon, akár barom, akár ember, ne maradjon életben. Midőn huzamosan szól a harsona, akkor felmehetnek ők a hegyre. 14 És lement Mózes a hegyről a néphez; megszentelte a népet és megmosták ruháikat. 15 És mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra, ne közeledjétek asszonyhoz. 16 És volt a harmadik napon, midőn reggel lett, akkor volt mennydörgés; és villámlás és sűrű felhő a hegyen és igen erős harsona hang; és megrémült az egész nép, mely a táborban volt. 17 És Mózes kivezette a népet Isten elé a táborból, és megálltak a hegy tövében. 18 A Szináj hegye pedig egészben füstölgött, mivelhogy leszállott rá az Örökkévaló tűzben; és felszállt füstje, mint a kemence füstje és az egész hegy nagyon megrendült. 19 És volt, a harsona hangja folyvást erősebb lett; Mózes beszél, Isten pedig felel neki hangosan. 20 Az Örökkévaló leszállt a Szináj hegyére, a hegy tetejére és szólította az Örökkévaló Mózes a hegy tetejére; és Mózes felment. 21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj le, intsd meg a népet, hogy, ne rontsanak előre az Örökkévalóhoz, hogy lássanak és elesnék közülük sok. 22 És a papok is, kik közel lépnek az Örökkévalóhoz; szenteljék meg magukat, nehogy rájuk törjön az Örökkévaló. 23 És mondta Mózes az Örökkévalónak: A nép nem jöhet fel a Szináj hegyére, mert Te megintettél bennünket, mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg. 24 És mondta neki az Örökkévaló: Eredj, menj le, azután jöjj fel te, meg Áron veled; de a papok és a nép ne rontsanak előre, hogy felmenjenek az Örökkévalóhoz, nehogy rájuk törjön. 25 Mózes lement a néphez és megmondta nekik.

20 És Isten elmondta mindezeket az ígéket, mondván: 2 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptom országából, a

rabszolgák házából. 3 Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. 4 Ne csinálj magadnak faragott képet, sem bármely alakját annak, mi az égben van, fenn és ami a földön van, alant és ami a vízben van, a föld alatt. 5 Ne borulj le előttük és ne szolgálj azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, ki megbüntetem az atyák vétkét a gyermekekben, harmad- és negyedízigen, akik engem gyűlölnék; 6 de szeretetet gyakorlok ezerízigen azokkal, akik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat. 7 Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevéét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevéét hiába. 8 Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljé azt. 9 Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; 10 de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se barmod, se idegened, ki kapuidban van. 11 Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van és megnyugodott a hetedik napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt. 12 Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. 13 Ne öl! 14 Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne vallj felebarátod ellen, mint hamis tanú. Ne kívánd meg felebarátod házáat! Ne kívánd meg felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát, semmit se, ami felebarátodé! 15 És az egész nép látta a mennydörgést, a lángokat és a harsona hangját és a hegyet, amint füstölög; midőn látta a nép, megrendült és megállt a távolban. 16 És mondták Mózesnek: Beszélj te velünk, hogy halljuk, de ne beszéljen velünk Isten, hogy meg ne haljunk. 17 De Mózes mondta a népnek: Ne féljétek, mert azért, hogy megkísértsen benneteket, jött az Isten és azért, hogy legyen az ő félelme rajtatok, hogy ne vétkezzetek. 18 A nép tehát állt a távolban, Mózes pedig odalépett a felleghhez, ahol az Isten volt. 19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek: 20 Ne csináljatok mellettem ezüst isteneket, meg arany isteneket ne csináljatok magatoknak. 21 Földből való oltárt csinálj nekem és áldozd fel azon égőáldozataidat; és békeáldozataidat, juhodat és marhádat; minden helyen; ahol engedem említeni nevemet, eljövök hozzád és megáldalak téged. 22 Ha pedig kőoltárt csinálsz nekem, ne építsd faragott kövekből, mert vasadat emeled rá és megszenteltelenítetted azt. 23 És ne menj fel

lépcsőkön az én oltáromra, hogy fel ne fedessék meztelenségéd rajta.

21 És ezek a rendeletek, melyeket eléjük tegyél: **2** Ha vásárolsz héber szolgát, hat évig szolgáljon: a hetedikben pedig menjen szabadon, ingyen. **3** Ha egymagában jön, egymagában menjen el; ha nős férfi, menjen felesége vele. **4** Ha ura ad neki feleséget és ez szült neki fiaikat vagy leányokat, az asszony és az ő gyermekei legyenek az uráé, ő pedig menjen el egymagában. **5** Ha azonban azt mondja a szolgálta: Szeretem uramat, feleségemet és gyermekeimet, nem megyek el szabadon, **6** akkor vezesse őt az ura a bírákhoz és vezesse oda az ajtóhoz vagy az ajtófélféhez, és fúrja át ura az ő fülét az árral és szolgálja őt örökké. **7** Ha pedig eladja valaki az ő leányát szolgálóul, ez ne menjen el; mint a szolgálk elmennek. **8** Ha visszatetszik az ő ura szemeiben, aki magának szánta, akkor váltassa ki; idegen népnek eladni nincs hatalma, miután hűtlen volt hozzá. **9** Ha pedig fiának szánja őt, a lányok joga szerint cselekedjék vele. **10** Ha másikat vesz magának, amannak élelmezését, ruházását és lakását ne vonja meg. **11** Ha pedig ezt a hármat nem cselekszi vele, úgy menjen el az ingyen, váltságpénz nélkül. **12** Aki úgy megver valakit, hogy az meghal, ölessék meg. **13** Ha pedig nem lesett rá, de Isten juttatta az ő kezébe, akkor rendelék neked helyet, ahová meneküljön. **14** Ha valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy megölje orvul, oltárom mellől vedd el őt, hogy meghaljon. **15** Aki megveri az atyját vagy az anyját, ölessék meg. **16** Aki embert lop, hogy eladja azt és megtalálják a kezében, ölessék meg. **17** Aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg. **18** És ha pörlekednek férfiak és egyik megüti a másikat kővel vagy ököllel és az nem hal meg, de ágyba esik. **19** Ha felkel és jár az utcán mankóján, akkor büntetlen legyen, aki megütötte, csak mulasztását térítse meg és gyógyíttassa meg. **20** Ha pedig valaki úgy megveri az ő szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy meghal keze alatt, torlottsák meg rajta. **21** De ha egy napig, vagy két napig életben marad akkor ne torlottsák meg, mert az ő pénze az. **22** Midőn dulakodnak férfiak és meglöknek egy viselő asszonyt, úgy, hogy elmegy magzata, de veszedelem nincs, akkor bírságotassék meg, amint kiszabja rá az asszony férje és adja meg a bírák útján. **23** Ha azonban veszedelem lesz, akkor adj lelket lélekért, **24** szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért, **25** égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot kékfoltért. **26** Ha pedig valaki úgy üti meg szolgálja

szemét, vagy szolgálója szemét, hogy megrontja azt, szabadon bocsássa el a szeméért. **27** Ha pedig szolgálja fogát, vagy szolgálója fogát üti ki, szabadon bocsássa el a fogáért. **28** És ha megöklel egy ökor férfit vagy nőt, úgy, hogy ez meghal: köveztessek meg az ökor és ne egyék meg a húsát, az ökor gazdája azonban büntetlen. **29** De ha öklelős ökor az tegnapról tegnapelőtről és megintetett az ő gazdája és még sem őrzi, és megölt férfit vagy nőt: Az ökor köveztessek meg és gazdája is ölessék meg. **30** Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor adja meg lelkének váltságát egészen úgy, amint kivetik rá. **31** Ha fiút öklel meg, vagy leányt öklel meg, e rendelet szerint bánjanak el vele. **32** Ha szolgát öklel meg az ökor vagy szolgálói, harminc sékel ezüstöt adjon azok urának és az ökor köveztessek meg. **33** És ha valaki nyit vermet, vagy ha ás valaki vermet és nem fedi azt be, és beleesik ökor vagy szamar: **34** A verem gazdája fizesse meg, árát térítse meg az urának és az elhullott az övé legyen. **35** Ha pedig valakinek ökre megrúgja felebarátjának ökrét, úgy, hogy ez elhull, akkor adják el az élő ökröt és felezzék meg az árát és az elhullottat is felezzék meg. **36** Ha ismeretes volt, hogy öklelős ökor az tegnapról tegnapelőtről és még sem őrzi gazdája, akkor fizessen ökröt ökörért, az elhullott pedig az övé legyen.

22 Ha valaki lop ökröt vagy bárányt és levágja azt, vagy eladja: öt marhát fizessen az ökörért és még juhot a bárányért. **2** Ha a betörésen rajta érik a tolvajt és úgy megverik, hogy meghal, nincs miatta vérbűn; **3** ha rásütött a nap, vérbűn van miatta. Fizessen (a tolvaj), ha pedig nincs neki, adassék el az ő lopásáért. **4** Ha megtalálják kezében a lopott dolgot, akár ökröt, akár szamarat vagy juhot élve, kétszerannyit fizessen. **5** Ha lelegeltet valaki mezőt vagy szőlőt, rábocsátja ugyanis marháját és legelteti másnak a mezején: mezejének legjavából és szőlőjének legjavából fizessen. **6** Ha tűz támad és ér töviseket és főlemézt asztagot, vagy lábán álló gabonát, vagy mezőt, fizesse meg az, aki a tüzet gyújtotta. **7** Ha ad valaki felebarátjának pénzt vagy edényeket megőrzés végett és ellopták annak a férfiúnak a házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétszerannyit; **8** de ha nem találják meg a tolvajt, lépjen oda a ház ura a bíróhoz, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jószága után. **9** Minden vétség ügyében, akár ökor, akár szamar, akár juh, akár ruha, akár elveszett dolog, amelyre azt mondja (a károsult), hogy ez az, a bíró elé jöjjön mindkettőjük ügye; akit elmarasztalnak a bírák, az fizessen kétszerannyit

az ő felebarátjának. 10 Ha ad valaki felebarátjának szamarat, vagy ökröt, vagy juhot, vagy bármi barmot megőrzés végett és ez elhullott, vagy megsérült, vagy elfogatott és senki sem látta, 11 Az Örökkévalóra tett eskü legyen kettőjük között, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jószágá után; és ezt fogadja el annak gazdája és ő ne fizessen. 12 De ha ellopják tőle, fizesse meg gazdájának. 13 Ha széttépetett, hozza el azt tanú gyanánt; a széttépetett ne fizesse meg. 14 Ha pedig kölcsönkér valaki felebarátjától (barmot) és ez megsérül vagy elhull, gazdája pedig nincs vele, fizesse meg. 15 Ha gazdája vele van, ne fizesse meg; ha bérelt volt, bérébe megy. 16 Ha valaki elcsábít hajadont, ki nincs eljegyezve és vele marad, jegybérrel vegye el magának feleségül; 17 ha vonakodik az atyja, hogy neki adja, akkor mérjen le ezüstöt a hajadonok jegyére szerint. 18 Varázslónőt ne hagyj életben. 19 Mindenki, ki barommal hál, ölessék meg. 20 Aki isteneknek áldoz, pusztíttassék el; kivéve az Örökkévalónak egyedül. 21 Az idegent el ne nyomd és ne szorongasd őt, mert idegenek voltatok ti Egyiptom országában. 22 Egy özvegyet és árvát se sanyargassatok. 23 Mert ha sanyargatod őt, hogyha kiált majd hozzám, meg fogom hallgatni jajkiáltását; 24 és fölgerjed haragom és megöllek benneteket karddal és a ti feleségeitek lesznek özvegyek és gyermekeitek árvák. 25 Ha pénz kölcsönzöl népemnek, a szegénynek melletted, ne légy irányában, mint a hitelező; ne vessetek rá kamatot. 26 Ha zálogba veszed felebarátod ruháját, a naplemente előtt add vissza neki; 27 mert az az egyedüli takarója, az ruhája testének, miben háljon? És lesz, ha kiált hozzám, meghallgatom, mert könyörületes vagyok én. 28 Bírákat ne átkozz és fejedelmet néped között ne szidalmaz. 29 Gabonád és folyadékod adományát ne késleltess; fiad elsőszülöttét add nekem. 30 Így tegyél ökröddel, juhoddal; hét napig maradjon az anyjánál, nyolcadik nap add nekem. 31 Szent emberek legyenek nekem; a mezőn széttépetnek húsát ne egyétek, a kutyának vessétek azt.

23 Ne hordjál hamis hírt! Ne fogj kezét a gonosszal, hogy tanú légy az erőszakra! 2 Ne kövesd a sokaságot rosszra és ne vallj peres ügyben, hajolván a sokaság felé joghajtásra; 3 A szegényt ne tüntesd ki porében. 4 Ha rátalálsz ellenséged ökrére vagy szamarára, amely eltévedt, vidd azt neki vissza. 5 Ha látod gyűlöld szamarát leroskadva terhe alatt, távol legyen tőled, hogy magára hagyjad, segítsd fel vele együtt. 6 Ne hajlítsd el a te szűkölködő jogát

az ő peres ügyében. 7 Hazug dologtól maradj távol; ártatlant és igazat meg ne ólj, mert én nem adok igazat a gonosznak. 8 Megvesztegetést el ne fogadj, mert a megvesztegetés megvakítja az éleslátókat és elferdíti az igazak szavait. 9 Idegent ne szorongass, hisz ti ismeritek az idegen lelkét, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. 10 Hat éven át vesd be földedet és gyűjtsd be termését; 11 a hetedikben pedig engedd ugarnak és hagyd el, hogy egyék (termését) néped szűkölködői, és amit meghagynak, egye meg a mezei vad; így tegyél szőlőddel és olajfáddal. 12 Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy nyugodjék ökröd és szamarad és pihenjen szolgálód fia, meg az idegen. 13 És mindenben, amit mondtam nektek, legyenek óvatosak! Más istenek neveit ne említsétek; ne hallassék szádból. 14 Háromízben ülj ünnepet nekem az évben: 15 A kovásztalan kenyér ünnepe őrizd meg; hét napon át egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászás hónapjának idején, mert abban vonultál ki Egyiptomból; és ne jelenjék meg senki színe előtt üresen. 16 És az aratás ünnepe, munkád zsenyéjét, melyet elvetted a mezőn; és a takarodás ünnepe, midőn végére jár az év, midőn betakarítod munkádat a mezőről. 17 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemély az Úr, az Örökkévaló színe előtt. 18 Ne áldozd kovászos mellett áldozatom vérét, és ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom zsiradéka, reggelig. 19 Földed zsenyéjének elsejét vidd az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében. 20 Íme, én küldök angyalt előtted, hogy megőrizzen téged az úton és hogy elvigyen arra a helyre, melyet én elkészítettem. 21 Őrizkedjél tőle és hallgass szavára, ellene ne szegülj, mert ő nem fogja megbocsátani elpártolásotokat, mert nevem van benne. 22 Hanem, ha hallgatni fogsz szavára és megteszed mindazt, amit mondok, akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek és szorongatom a te szorongatódát. 23 Mert jár majd az én angyalom előtted és elvisz téged az Emórihoz, a Chittihez, a Perizíhez; a Kánaánihoz, a Chivvihez és Jevúszíhoz; és én kipszítom azt. 24 Ne borulj le az ő isteneik előtt és ne szolgálj azokat, – és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint – hanem rombold le azokat és zúzd össze az ő oszlopaikat. 25 És szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket, és ő megáldja a te kenyeredet és zizedet; és akkor eltávolítom a betegséget közepedből. 26 Nem lesz idétlent szülő és magtalan asszony a te országodban; napjaid számát teljessé teszem. 27 Félelmemet küldöm előtted és megzavaram mind a népet, amelyek közé te mész; és

teszem, hogy mind a te ellenségeid hátat fordítanak neked. 28 És küldöm a darazsat előtted, hogy előzze a Chivvit, a Kánaánit és Chittit előled. 29 Nem üzöm el őt előled egy évben, hogy ne legyen az ország puszta és elszaporodjék ellened a mező vadja. 30 Apránként üzöm el őt előled, amíg te megszorodsz és birtokba veszed az országot. 31 És teszem a te határodát a Nádastengertől a filiszteus tengerig és a pusztától a folyamig; mert kezetekbe adom az ország lakóit és te üzöd azokat magad előtt. 32 Ne köss velük, sem isteneikkel szövetséget. 33 Ne lakjanak a te országodban, nehogy vétekre vigyenek téged ellenem, amidőn szolgálhád az ő isteneiket, mert ez tórré lenne számadra.

24 Mózesnek pedig mondta: Menj fel az Örökkévalóhoz, te, Áron, Nádáb és Ábihi, meg hetvenen Izrael vénei közül, és boruljatok le távolról. 2 Mózes lépjen oda egyedül az Örökkévalóhoz, de ők ne lépjenek oda, a nép pedig ne menjen fel vele. 3 És Mózes eljött és elbeszélte a népnek az Örökkévaló minden szavait és mind a rendelkezéseket, a nép pedig felelt egyhangúlag és mondta: Mindama igéket, melyeket az Örökkévaló mondott, megtesszük. 4 És felírta Mózes az Örökkévaló minden szavait és felkelt kora reggel és épített oltárt a hegy aljában és tizenkét oszlopot, Izrael tizenkét törzse szerint. 5 És odaküldte Izrael fiainak ifjait és ők bemutattak égőáldozatokat és vágtak vágóáldozatokat, békeáldozatokul az Örökkévalónak tulkokat. 6 Mózes pedig vette a vérnek felét és tepsikbe tette, a vér másik felét pedig ráhintette az oltárra. 7 És vette a szövetség könyvét és felolvasta a nép füle hallatára, az pedig mondta: Mindent, amit az Örökkévaló szolt, megteszünk és meghallgatunk. 8 Mózes pedig vette a vért, ráhintett a népre és mondta: Íme, a szövetség vére, amelyet kötött az Örökkévaló veletek mind a szavak szerint. 9 És fölment Mózes meg Áron, Nádáb és Ábihi és hetvenen Izrael vénei közül. 10 És látták Izrael Istenét; és lábai alatt olyasmi, mint fénylő zafír és mint maga az ég, oly tiszta. 11 Izrael fiainak kiválasztottjaira pedig nem nyújtotta ki kezét; látták Istent és ettek és ittak. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Jöj fel hozzám a hegyre és légy ott; hadd adjam át neked a kőtáblákat, meg a tant és a parancsolatot, amelyet felírtam tanításukra. 13 És felkerekedett Mózes meg Józsuá, az ő szolgálója; és Mózes felment az Isten hegyére. 14 A véneknek pedig mondta: Várjatok ránk itt, amíg mi visszatérünk hozzátok; és íme, Áron meg Chúr veletek van, akinek ügye van, lépjen oda hozzájuk. 15 És Mózes felment a hegyre és a felhő

befedte a hegyet. 16 És nyugodott az Örökkévaló dicsősége Szináj hegyén, befedte ezt a felhő hat napon át, és szólította Mózeset a hetedik napon a felhő közepéből. 17 És az Örökkévaló dicsőségének jelenése, mint emésztő tűz a hegy tetején Izrael fiainak szeme láttára. 18 És Mózes bement a felhő közepébe és felment a hegyre; és Mózes volt a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

25 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak nekem: ajándékot; minden embertől, akit szíve arra ösztönöz, vegyétek el a nekem szánt ajándékot. 3 És ez az ajándék, melyet tőlük elvegyetek: Arany, ezüst és réz; 4 kék bíbor, piros bíbor, karmazsin és bisszus, meg kecskeszőr; 5 pirosra festett koszbőrök és táchásbőrök, meg sittimfa; 6 olaj a világításra, illatszerek a kenetolajhoz és fűszeres füstölőszerhez; 7 sóhámkövek és foglalókövek, az éfód és a mellész számára. 8 És készítsenek nekem szentélyt, hogy lakjam közepettük. 9 Egészen úgy, amint én mutattam neked a hajlék mintáját és minden edényeinek mintáját, úgy készítsétek. 10 És készítsenek ládát sittimfából; két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 11 És vond be azt tiszta arannyal, belülről és kívülről vond be azt; és készíts rá arany koszorút köröskörül. 12 És önts számára négy arany karikát és tedd a négy szögletére; és pedig két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára. 13 És készíts rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. 14 Tedd be a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát azokon. 15 A láda karikaiban legyenek a rudak, ne távozzanak azokból. 16 És tedd a ládába a bizonyágot, amelyet majd adok neked. 17 És készíts födelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. 18 És készíts két kerubot aranyból; vert munkával készítsd azokat a fődél két végén. 19 Készíts pedig egy kerubot az egyik végén, innen, és egy kerubot a másik végén, amonnan; a fődélből készítsétek a kerubokat, annak két végén. 20 És legyenek a kerubok szárnyaikat kiterjesztve, felfelé, beborítva szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a fődél felé legyen a kerubok arca. 21 És tedd a födelet a ládára felülről; a ládába pedig tedd a bizonyágot, melyet majd adok neked. 22 És én találkozom veled ott és elmondom neked a fődélről, a két kerub közül, melyek a bizonyág ládáján vannak, mindazt, amit neked parancsolok Izrael fiai számára. 23 És készíts asztalt sittimfából; két könyök a hossza, egy könyök

a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 24 Vond be azt tiszta arannyal és készíts neki arany koszorút köröskörül. 25 És készíts neki egy tenyérnyi keretet köröskörül és készíts arany koszorút keretére köröskörül. 26 És készíts neki négy arany karikát; és tedd a karikákat a négy sarokra, melyek négy lábánál vannak. 27 A keret mellett legyenek a karikák tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. 28 És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal, hogy vigyék azokon az asztalt. 29 És készítsd az ő tállait, csészéit, kannaít és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak; tiszta aranyból készítsd azokat. 30 És tegyél az asztalra (Isten) színe elé való kenyeret, színem előtt legyen állandóan. 31 És készíts lámpát tiszta aranyból; vert munkával készíttessék a lámpás: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle legyenek. 32 Hat ág jöjjön ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából, és a lámpás három ága a másik oldalából. 33 Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely másik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 34 És a lámpáson négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai. 35 És egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle; a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 36 Gombjaik és ágai belőlük legyenek; az egész egy darabból verve, tiszta aranyból. 37 És készítsd mécsseit, hetet, hogy midőn felteszi mécsseit, világítsanak az eleje felé. 38 És kikkár tiszta aranyból készítsd azt, meg mind ez edényeket. 40 Nézd meg és készítsd el, az ő mintájuk szerint, mely neked mutattattott a hegyen.

26 A hajlékot pedig készítsd tíz szőnyegből, sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, kerubokkal, takácsmunkával készítsd azokat. 2 Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen mind a szőnyegeknek. 3 Öt szőnyeg legyen összefűzve egymással és megint öt szőnyeg összefűzve egymással. 4 És készíts hurkokat kék bíborból, az egyik szőnyeg szélére az összefűzés végén; és így készíts a szélső szőnyeg szélére is, a másik összefűzésnél. 5 Ötven hurkot készíts az egyik szőnyegre és ötven hurkot készíts a szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésnél van; átellenben legyenek a hurkok egymással. 6 És készíts ötven arany kapcsot; és fűzd össze a szőnyegeteket, egyiket a másikkal a kapcsok által, hogy a hajlék eggyé legyen. 7 És készíts kecskeszőr-szőnyegeteket sátor

gyanánt a hajlék fölé; tizenegy szőnyeget készíts azokból. 8 Egy szőnyeg hossza harminc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen a tizenegy szőnyegnek. 9 És fűzd össze öt szőnyeget külön, meg hat szőnyeget külön; és hajtsd kétrészt a hatodik szőnyeget a sátor előrsze felé. 10 És készíts ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, mely a szélső az összefűzésben és ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, a másik összefűzésnél. 11 És készíts rézkapcsokat, ötvenet, és tedd a kapcsokat a hurkomba, hogy összetűzd a sátort és eggyé legyen. 12 A lelógó rész, mely fölös a sátor szőnyegeinél: a fölös fél szőnyeg lógjon a hajlék hátsó részén; 13 és pedig egy könyöknyi innen és egy könyöknyi amonnan a fölöslegről, a sátor szőnyegeinek hosszában lógjon le a hajlék oldalán innen és onnan, hogy befedje azt. 14 És készíts takarót a satornak, pirosra festett kosborókból, és egy takarót táchásbórból legfelül. 15 Készíts deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. 16 Tíz könyök a deszka hossza és egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. 17 Két csapat egy-egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készítsd a hajlék összes deszkáinak. 18 És készítsd a deszkákat a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldal felől, dél felé. 19 És negyven ezüst lábat készíts a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapja számára, és két lábat egy deszka alá, két csapja számára. 20 És a hajlék másik oldalára, észak felé húsz deszkát. 21 És negyven lábukat ezüstműből; két lábat egy deszka alá és két lábat egy deszka alá. 22 És a hajlék hátulsó részére, nyugat felé készíts hat deszkát. 23 És két deszkát készíts a hajlék szögletei számára, a hátulsó részen. 24 És kettősek legyenek alulról és teljesen egybeillők legyenek fent egy karikában; így legyen mindkettőnél, a két szögletnél. 25 És legyen nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb; két láb egy deszka alatt, két láb egy deszka alatt. 26 És készíts tolózáratat sittimfából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkái számára; 27 és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára és öt tolózárt a hajlék oldalának deszkái számára; a hátulsó részen, nyugat felől; 28 és a középső tolózárt, a deszkák közepén, mely átfut egyik végétől a másik végéig. 29 A deszkákat pedig vond be arannyal és karikáikat készítsd aranyból, tartókul a tolózárnak; és vond be a tolózáratat arannyal. 30 Azután állítsd fel a hajlékot, annak rendje szerint, amint neked mutattattott a hegyen. 31 És készíts függőnyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és sodrott bisszusból, takácsmunkával készítsék azt,

kerubokkal. **32** És tedd azt négy sittimfaoszlopra, melyek arannyal vannak bevonva; horgaik aranyból, négy ezüst lábbon. **33** És tedd a függönyt a kapcsok alá és vidd be oda a függönyön belül, a bizonyosság ládjáját; és válassza el nektek a függöny a szentélyt a szentek szentjétől. **34** És tedd a födelet a bizonyosság ládjájára, szentek szentjében. **35** És tedd az asztalt a függönyön kívül és a lámpást az asztallal szemközt, a hajlék oldalára, dél felé, az asztalt pedig tedd az északi oldalra. **36** És készíts takarót a sátor ajtajának két bíborból, piros bíborból és karmazsinból, még sodrott bisszusból, hímvő munkával. **37** És készíts a takaró számára öt sittimfaoszlopot és vond be azokat arannyal, horgaik aranyból; és önts számukra öt rézlábot.

27 És készítsd az oltárt sittimfából; öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű legyen az oltár és három könyök a magassága. **2** És készítsd szarvait négy sarkára, magából legyenek szarvai; és vond be azt rézzel. **3** És készítsd fazekait, hogy hamuját kivegyed, és lapáit, medencéit, villait és serpenyőit; mind az edényeit rézből készítsd. **4** És készíts hozzá rostélyt, hálómunkával, rézből és készíts a hálóra négy rézkarikát, a négy végére. **5** És tedd azt az oltár párkányzata alá, alulról és legyen a háló az oltár feléig. **6** És készíts rudakat az oltár számára, sittimfarudakat és vond be azokat rézzel. **7** És tegyék rúdjaikat a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, midőn viszik azt. **8** Üresen, táblákból készítsd azt; amint neked mutattatott a hegyen, úgy készítsék el. **9** És készítsd a hajlék udvarát; déli oldalára függönyöket az udvarnak, sodrott bisszusból, száz könyök a hossza az egyik oldalnak. **10** És oszlopaikat, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből; az oszlopok horgait és abroncsaik ezüstműből. **11** Épp így az északi oldalra, hosszában függönyöket, száz könyök a hossza; és oszlopaikat, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből, az oszlopok horgait és abroncsaik ezüstműből. **12** És az udvar szélességében a nyugati oldalra ötven könyöknyi függönyöket; oszlopaikat, tizet és lábaikat, tizet. **13** És az udvar szélességében a napkeleti oldalra ötven könyöknyit. **14** És pedig tizenöt könyöknyi függönyt az egyik végére, oszlopaikat, hármat és lábaikat, hármat; **15** és a második végére tizenöt könyöknyi függönyt, oszlopaikat, hármat, meg lábaikat hármat. **16** És az udvar kapuja gyanánt egy takarót, hús könyöknyit, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímvő munkával; oszlopaikat, négyet, meg lábaikat, négyet. **17** Az udvar minden oszlopaikat köröskörül ezüsttel

abroncsolva, horgaik ezüstműből és lábaikat rézből. **18** Az udvar hossza száz könyöknyi és szélessége ötven az ötvenre és magassága öt könyök; (függönyei) sodrott bisszusból és lábaik rézből. **19** Minden edény a hajléknak, minden szolgálatában és minden szöge és szögei az udvarnak rézből legyenek. **20** Te pedig parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyújtsatok örök mécset. **21** A gyülekezés sátorában a függönyön kívül, mely a bizonyosság előtt van, rendezze el azt Áron és fiai estétől reggelig, az Örökkévaló színe előtt; örök törvény ez nemzedékeiken át Izrael fiai között.

28 Te pedig hadd közeledni magadhoz Áront, a testvéredet és az ő fiait ve Izrael fiai középből, hogy papommá legyen; Áron meg Nádáb és Ábihú, Elázár és Itámár, Áron fiai. **2** És készíts szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek, tiszteletül és díszül. **3** Te pedig szólj minden bölcs szívűhöz, akit betöltöttem a bölcsesség szellemével, hogy készítsék Áron ruháit, hogy felszenteld őt és papommá legyen. **4** És ezek a ruhák, amelyeket készítsenek: melldísz, éfód, köpeny, kockás köntös, süveg és öv; készítsenek szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek és fiainak, hogy papommá legyen. **5** És ők vegyék el az aranyat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. **6** És készítsék az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával. **7** Két hozzáfűzött vállszalagja legyen annak két végén, hogy összefűzhessék. **8** És az átkötéséhez való szorító, mely rajta van, annak munkája szerint, belőle legyen: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. **9** És vedd a két sóhám követ és véssd azokra Izrael fiainak neveit; **10** hatot neveikből az egyik köre és a hatnak nevét, kik fönnmaradtak, a másik köre, születésük szerint. **11** Kőmetsző munkával, pecsétvésséssel véssd a két követ Izrael fiainak neveire, körülveve arany kockákkal készítsd azokat. **12** És tedd a két követ az éfód vállszalagjaira emlékkövekkül Izrael fiainak; és viselje Áron a neveket az Örökkévaló színe előtt két vállán emlékkül. **13** És készíts arany kockákat. **14** És két láncot tiszta aranyból, egymásba öltve készítsd azokat, fonó munkával és tedd a fonott láncokat a kockákra. **15** És készítsd az ítélet melldíszét, takácsmunkával, az éfód munkája szerint készítsd azt; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból készítsd azt. **16** Négyszögletű legyen, kétrétűen; egy arasz a hossza és egy arasz

a szelessége. **17** És foglalj abba kőfoglatot, négy sor követ; egy sor: ódem, pító és bőrekesz, az első sor. **18** A második sor: nófech, száppir és jáhálóm. **19** A harmadik sor: lesem, sevó és áchlómó. **20** A negyedik sor: társis, sóhám és josté; aranykockákban legyenek foglatukban. **21** És a kövek legyenek Izrael fiainak neveire, tizenkettő a neveikre; pecsétvesséssel, mindegyiknek a nevére legyenek, a tizenkét törzs szerint. **22** És készíts a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonómunkával, tiszta aranyból. **23** És készíts a melldíszre két arany karikát és tedd a két karikát a melldísz két végére. **24** Tedd a hét aranyfonatot a két karikába, a melldísz végére, **25** És a két fonatnak két végét tedd a két kockára; és tedd az éfód szalagjaira, előrészére. **26** És készíts két arany karikát és tedd azokat a melldísz két végére, a szélére, mely az éfód oldalán van, belülről. **27** És készíts két arany karikát és tedd azokat az éfód két válszalagjára, alulról, előrészére, összefűzése irányában, az éfód szorítóján felül. **28** És kössék a melldísz, annak karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítóján legyen és el ne csússzék a melldísz az éfódról. **29** És viselje Áron Izrael fiainak neveit az ítélet melldíszében, szíve fölött, midőn bemegy a szentélybe, emlékezetül az Örökkévaló színe előtt állandóan. **30** És tedd az ítélet melldíszébe az úrimot és tummimot, hogy legyenek Áron szíve fölött, midőn bemegy az Örökkévaló színe elé; és viselje Áron Izrael fiainak ítéletét az ő szíven az Örökkévaló színe előtt állandóan. **31** És készítsd az éfódhoz való köpenyt egészen kék bíborból. **32** És legyen felső nyílása a közepében; szegélye legyen nyílásának köröskörül szövő munkával, mint a páncéling nyílása legyen rajta, hogy el ne szakadjon. **33** És készíts széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, széleire köröskörül; és arany csengettyűket azok között köröskörül. **34** Arany csengettyű és gránátalma, arany csengettyű és gránátalma legyen a köpeny szélein köröskörül. **35** És legyen Áronon a szolgálatkor, hogy hallassék hangja, midőn bemegy a szentélybe; az Örökkévaló színe elé és midőn kimegy, hogy meg ne haljon. **36** Készíts lemezt tiszta aranyból és véssd rá pecsétvesséssel: Szent az Örökkévalónak! **37** És tedd azt kék bíbor zsinórra, hogy legyen a süvegen; a süveg előrésznél legyen. **38** És legyen Áron homlokán és viselje Áron a szentségek bűnét, amelyeket szentelnek Izrael fiai, minden szent ajándékaik szerint; és legyen homlokán állandóan, kedvességül nekik az Örökkévaló színe előtt. **39** És kockásan készítsd a köntöst bisszusból és készíts süvegeket bisszusból

és övet készíts, hímző munkával. **40** Áron fiainak pedig készíts köntösöket és készíts nekik öveket és magas süvegeket készíts nekik, tiszteletül és dicsül. **41** Öltöztessd fel azokba Áront, a te testvéredet és fiait vele együtt; kend fel őket és töltsd meg kezüket, szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **42** És készíts nekik lennadrágokat, hogy befedjék a szemérmet; a csípőktől a combig érjenek. **43** a legyenek Áronon, meg fiain, midőn bemennek a gyülekezés sátorába, vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni a szentélyben, és ne vegyenek bűnt magukra, hogy meghaljanak. Örök törvény ez neki és az ő magzatának utána.

29 És ez az, amit tegyél velük, hogy megszenteld őket, hogy papjaimmá legyenek: Vegyél egy fiatal tulkot és két ép kost; 2 meg kovásztalan kenyeret és kovásztalan kalácsokat, megkeverve olajjal és kovásztalan lepényeket, megkenve olajjal; búzalángból készítsd azokat. 3 Tedd azokat egy kosárba és mutasd be azokat a kosárban, meg a tulkot és a két kost. 4 Áront és fiait pedig hagyj közeledni a gyülekezés sátorának bejáratához és mosd meg őket vízben. 5 Vedd a ruhákat és öltöztessd fel Áront a köntösbe, az éfód köpenyébe, az éfódba és a melldíszbe, és övezd őt körül az éfód szorítójával. 6 Tedd a süveget a fejére és tedd a szentség koronáját a süvegre. 7 És vedd a kenetolajat és önts a fejére, hogy felkend őt. 8 Fiait is hagyj közeledni és öltöztessd fel őket köntösökbe; 9 és övezd át őket övvel, Áront és fiait, és tegyél fel nekik magas süvegeket, hogy legyen nekik a papság örök törvényül; és töltsd meg Áron kezét és fiai kezét. 10 Azután vidd oda a tulkot a gyülekezés sátora elé és tegyék Áron meg fiai kezeiket a tulok fejére. 11 És vágd le a tulkot az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál. 12 Vegyél a tulok véreből és tedd az oltár szarvaira ujjaddal, a többi vért öntsd az oltár aljára. 13 És vedd az egész zsiradékot, mely befedi a belet és a hártját, mely a májon van, meg a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van, és füstölögtesd el az oltáron. 14 A tulok húsát pedig, bőrét és ganaját égesd el tűzben a táboron kívül; vétekdózz az. 15 Az egyik kost pedig vedd és tegyék Áron meg fiai kezeiket a kos fejére. 16 És vágd le a kost, vedd véréit és hintsd az oltárra köröskörül. 17 A kost pedig darabold fel az ő darabjaira, mosd meg belét és lábszárait, és tedd darabjaira meg fejére. 18 Füstölögtesd el az egész kost az oltáron, égőáldozat az az Örökkévalónak; kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 19 Azután vedd a második kost és tegyék Áron, meg fiai

kezeiket a kos fejére. 20 Vágd le a kost és vegyél véreből, tedd Áron fülének porcogójára és fiai fülének porcogójára, a jobbikra, meg jobb kezük hüvelykujjára és jobb lábuk hüvelykujjára, és hintsd a vért az oltárra köröskörül. 21 És vegyél a vérből, mely az oltáron van, meg a kenetolajból és fecskendezd Áronra és ruháira, fiaira és fiainak ruháira vele együtt, hogy szent legyen ő és ruhái, fiai és fiainak ruhái vele együtt. 22 Vedd a kosból a zsiradékot és a farkot, meg a zsiradékot, mely befedi a belet, meg a máj hártályját, a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van és a jobb lapockát, mert a felavatás kosa az; 23 meg egy kerek kenyeret, egy olajos kalácsot és egy lepényt, a kovásztalannak kosarából, mely az Örökkévaló színe előtt van. 24 És tedd mindezt Áron tenyereire; meg fiainak tenyereire; és lengesd azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 25 Azután vedd el azokat kezükből és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozaton felül; kellemes illatul az Örökkévaló színe előtt, tűzáldozat az az Örökkévalónak. 26 És vedd a szegyet a felavatási kosból, mely Ároné és lengesd azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen az a te részed. 27 Szenteld meg a lengetett szegyet és az ajándéklapockát, melyet lengettek és melyet leemeltek a felavatási kosból, abból, mely Ároné és abból, mely fiaié. 28 És legyen Áronnak meg fiainak örök törvényül Izrael fiai részéről, mert ajándék az és ajándék legyen Izrael fiaitól, békeáldozataikból, az ő ajándékuk az Örökkévalónak. 29 És a szent ruhák, melyek Ároné, fiaié legyenek ő utána, hogy felkenessenek azokban és hogy megtöltsék azokban az ő kezüket. 30 Hét napon át öltse fel, aki pap lesz helyette fiai közül, aki bemegy a gyülekezés sátorába, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben. 31 A felavatási kost pedig vedd és főzd meg a húsát szent helyen. 32 És egyék meg Áron és fiai a kos húsát, meg a kenyeret, mely a kosárban van a gyülekezés sátorának bejáratánál. 33 És egyék meg azokat, amelyekkel engesztelést szereztek értük, hogy megtöltsék kezüket, hogy megszenteljék azokat; de idegen ne egye, mert szent az. 34 Ha pedig marad a felavatási kos húsából és a kenyérből reggelig, akkor égesd el a maradékot tűzben, ne egyék meg, mert szent az. 35 És tegyél Áronnal meg fiaival így, egészen úgy, amint parancsoltam neked; hét napon át töltsd meg kezüket. 36 És egy vétekáldozati tulkot készíts minden napra az engesztelőn felül, hogy megtisztítsd az oltárt, midőn engesztelést végzel rajta; és kend fel azt, hogy megszenteljed. 37 Hét napon át végezz engesztelést az oltáron és szenteld meg azt, hogy legyen az

oltár szentek szentje; mindenki, aki az oltárhoz ér, szent legyen. 38 És ez az, amit az oltáron bemutass: egyéves juhot, kettőt naponta, állandóan. 39 Az egyik juhot mutasd be reggel és a második juhot mutasd be estefelé. 40 És egy tized lánglisztet, megkeverve egy negyed hin tört olajjal és italáldozatul egy negyed hin bort, az egyik juh számára. 41 A második juhot pedig mutasd be estefelé; a reggeli ételáldozat és annak italáldozata szerint készíts számára, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 42 Állandó égőáldozat nemzedékeiteken át a gyülekezés sátorának bejáratánál, az Örökkévaló színe előtt, ahol én találkozom veletek, hogy beszéljek veled ott. 43 És találkozom ott Izrael fiaival és megszenteltetik dicsőségem által. 44 És megszentelem a gyülekezés sátorát és az oltárt; Áront és fiait megszentelem, hogy papjaimmá legyenek. 45 És lakni fogok, Izrael közepette és leszek az ő Istenük, 46 és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, aki kiveztem őket Egyiptom országából, hogy lakózzam közepettük: Én az Örökkévaló, az ő Istenük.

30 És készíts oltárt a füstölőszer elégetésére; sittimfából készítsd azt. 2 Egy könyök a hossza és egy könyök a szélessége, négyyszögű legyen és két könyök a magassága; magából legyenek a szarvai. 3 És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és falait köröskörül, meg szarvait; és készíts neki arany koszorút köröskörül. 4 És két aranykarikát készíts rá koszorúja alól, két szélére csináld a két oldalán, hogy legyenek tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. 5 És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. 6 És tedd azt a függöny elé, mely a bizonyág ládáján van, a föld előtt, mely a bizonyágon van, ahol találkozom veled. 7 És füstölögtesen rajta Áron fűszeres füstölőszert reggelenként, midőn megigazítja a mécsket, füstölögtesse azt. 8 És midőn felteszi Áron a mécsket estefelé, füstölögtesse azt; állandó füstölőszer az Örökkévaló színe előtt, nemzedékeiteken át. 9 Ne mutassatok be rajta idegen füstölőszert, sem égőáldozatot és ételáldozatot, sem italáldozatot ne öntsetek rá. 10 És engeszteljen Áron (az oltár) szarvain egyszer az évben; az engesztelő vétekáldozat véreből engeszteljen rajta nemzedékeiteken át; szentek szentje az az Örökkévalónak. 11 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 12 Ha felveszed Izrael fiainak összegét számlálásuk szerint, akkor adja kiki lelke váltságát az Örökkévalónak, midőn megszámlálják őket; hogy ne legyen rajtuk csapás, midőn megszámlálják őket. 13 Ezt adja mindenki, aki

átmegy a számláláson: fél sékelt, a szentség sékelje szerint, – húsz géra a sékel – fél sékelt ajándékul az Örökkévalónak. 14 Mindenki, aki átmegy a számláláson, húsz évestől felfelé, adja az Örökkévaló ajándékát. 15 A gazdag ne adjon többet és a szegény ne adjon kevesebbet a fél sékelnél, hogy adja az Örökkévaló ajándékát, hogy engeszteljen lelkeitekért. 16 És vedd az engesztelés pénzét Izrael fiaitól és add azt a gyülekezés sátorának szolgálatára; és legyen Izrael fiainak emlékezetül az Örökkévaló színe előtt, hogy engeszteljen lelkeitekért. 17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 18 Készíts medencét rézből és talapatát rézből, mosdásra; és tedd a gyülekezés sátora és az oltár közé és tegyél oda vizet, 19 hogy megmossák abból Áron és fiai kezeit és lábait. 20 Midőn bemennek a gyülekezés sátorába, mosdjanak vízben, hogy meg ne haljanak; vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni, hogy füstölögtessenek tűzáldozatot az Örökkévalónak, 21 mossák meg kezeit és lábait, hogy meg ne haljanak; és legyen nekik örök törvényül, neki és az ő magzatának, nemzedékeiken át. 22 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Te pedig vegyél kiváló illatszereket: finom mirhát, ötszáz (sékelt), illatos fahéjat, annak felét, kétszázötvenet, és illatos nádat kétszázötvenet; 24 és kassziát, ötszázat, a szentség sékelje szerint, és egy hin faolajat. 25 És készítsd el azt a szentség kenetolajának, jól megkeverve, kenőcskeverő munkával; a szentség kenetolaja legyen. 26 És kend fel vele a gyülekezés sátorát és a bizonyosság ládáját, 27 az asztalt, meg minden edényeit és a lámpást, meg edényeit és a füstölőszer oltárát, 28 meg az égőáldozat oltárát és minden edényeit, meg a medencét és talapatát. 29 Szenteld meg azokat, hogy a szentek szentje legyenek; bárki érinti azokat, szent legyen. 30 És Áront, meg fiait kend fel és szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. 31 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: A szentség kenetolaja legyen ez nekem, nemzedékeiteken át. 32 Ember testére ne öntsétek és mértéke szerint ne készíttetek hozzá hasonlót; szent az, szent legyen nektek. 33 Bárki, aki kever hozzá hasonlót és aki ad abból idegenre, irtassék ki népe köréből: 34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vegyél fűszereket: balsamot, ónixot, galbánomot, fűszereket és tiszta tömjént; mindegyik egyenlő részben legyen, 35 És készítsd azt füstölőszernek keveréssel, kenőcskeverő munkával, elegyítve, tisztán, szent az. 36 És dörzsölj el belőle finomra és tegyél belőle a bizonyosság elé a gyülekezés sátorában, ahol találkozom veled; szentek szentje

legyen nektek. 37 És a füstölőszer, melyet készítesz – annak mértéke szerint ne készíttetek magatoknak, – szent legyen az nálad az Örökkévalónak. 38 Bárki, aki készít hozzá hasonlót, hogy szagolja azt, irtassék ki az ő népe közül.

31 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Lásd, név szerint szólítottam Becálélt, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzsből; 3 és betöltöttem őt Isten szellemével, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában, 4 hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítse aranyban, ezüstben és rézben, 5 és kőmetszésben foglalásra és faragásban, hogy elkészítse mindenféle munkával. 6 És én ime adtam mellé Oholiovt, Áchiszómoht fiát, Dán törzsből és minden bölcsnek a szívébe adtam bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit neked parancsoltam. 7 A gyülekezés sátorát és a ládat a bizonyosság számára és a fődelet, mely rá való és a sátor minden edényét; 8 az asztalt és edényeit, a tiszta arany lámpás és minden edényeit és a füstölőszer oltárát; 9 az égőáldozat oltárát és minden edényeit, a medencét és talapatát; 10 és a szolgálati ruhákat és a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit papi szolgálatra; 11 a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert a szentségnek, egészen úgy, amint neked parancsoltam, készítsék: 12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 13 Te pedig szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bizony szombataimat őriztétek meg, mert jel az köztem és köztetek, nemzedékeiteken át, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, aki megszentellek benneteket. 14 Azért őriztétek meg a szombatot, mert szent az nektek, aki megszentésgteleníti, ölessék meg, mert bárki munkát végez azon, irtassék ki az a személy az ő népe köréből. 15 Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent az Örökkévalónak; bárki munkát végez a szombat napján, ölessék meg, 16 És őrizték meg Izrael fiai a szombatot, hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át, örök szövetségül. 17 Közöttem és Izrael fiai között jel az örökre; mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és pihent. 18 És odaadta Mózesnek, amint végzett azzal, hogy beszéljen vele, a Szináj hegyén, a bizonyosság két tábláját, kőtáblákat, írva Isten ujjával.

32 Midőn látta a nép, hogy Mózes késlekedik lejönni a hegyről, összegyülekezett a nép Áron körül és mondták neki: Kelj fel, készíts nekünk Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki felhozott bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk, mi

történt vele. **2** És mondta nekik Áron: Szedjétek le az arany függőket, melyek nejeitek, fiaitok és leányaitok füleiben vannak és hozzátok el hozzám. **3** És leszede magáról az egész nép az arany függőket, melyek füleikben voltak és elhozták Áronhoz. **4** Ő elvette kezükből és alakította azt a vésővel és csinált belőle öntött borjút; és ők mondták: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. **5** Midőn Áron látta, eltárt épített előtte; és kikiáltotta Áron, mondván: Ünnepe lesz az Örökkévalónak holnap. **6** És korán felkeltek másnap és hoztak égőáldozatokat és odavitték békeáldozatokat; és leült a nép enni és inni, azután fölkerelkedtek mulatozni. **7** És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Eredj, menj le, mert elromlott a te néped, melyet felhoztál Egyiptom országából. **8** Letértek hamar az útról, melyet parancsoltam nekik, csináltak maguknak öntött borjút, leborultak előtte és áldoztak neki, mondván: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. **9** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Láttam ezt a népet és íme kemény nyakú nép az. **10** Azért most hagyj engem, hogy felgerjedjen haragom ellenük és elpusztítsam őket és tegyelek téged nagy néppé! **11** De Mózes könyörgött az Örökkévaló, az ő Istene színe előtt és mondta: Miért; oh Örökkévaló gerjedjen fel haragod néped ellen, melyet kihoztál Egyiptom országából nagy erővel és hatalmas kézzel? **12** Miért szóljanak az Egyiptomiak, mondván: Vesztükre hozta ki őket, hogy megölje őket a hegyek között és elpusztítsa őket a föld színéről; térj meg haragod felgerjedéséből és gondold meg a népednek szánt veszedelmet. **13** Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a te szolgálódról, akiknek megesküdted magadra és szóltál hozzájuk: Megsokasítom magzatotokat, mint az ég csillagait és ezt az egész országot, amelyről szóltam, odaadom magzatotoknak, hogy bírják örökre. **14** És az Örökkévaló meggondolta a veszedelmet, amelyről szólt, hogy cselekszi az ő népével. **15** És megfordult és lement Mózes a hegyről és a bizonyosság két táblája a kezében; táblák, beírva mindkét oldalukon, innen és onnan beírva, **16** És a táblák, Isten műve azok és az írás; Isten írása az, bevésve a táblákba. **17** És Józua hallotta a nép hangját, amint rivalgott és mondta Mózesnek: Háború hangja van a táborban! **18** De ő mondta: Nem a győzelemkiáltás hangja ez és nem a vereségkiáltás hangja az; karének hangját hallom én. **19** És volt, midőn közeledett a táborhoz és látta a borjút és a táncot, akkor felgerjedt Mózes haragja, ledobta kezeiből a táblákat és összetörte azokat a hegy alján. **20** És vette a borjút, amelyet csináltak, elégette a tűzben és megőrlte, míg nem

finom lett; elszórta a víz színére és megittatta Izrael fiait. **21** És mondta Mózes Áronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy hoztál rá ilyen nagy vétket? **22** És mondta Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja; te ismered a népet, hogy rosszra hajlik az. **23** Ők mondták nekem: készíts nekünk Istent, aki járjon előttünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki kivezetett bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk mi történt vele. **24** Én pedig mondtam nekik: Kinek van aranya? Szedjétek le magatokról – és odaadták nekem; én meg beledobtam a tűzbe és kijött ez a borjút. **25** És Mózes látta a népet, hogy elvadult, mert elvadította Áron, gyalázatukra elleneiknél. **26** És megállt Mózes a tábor kapujában és mondta: Aki az Örökkévalóé, ide hozzám! És odagyülekeztek hozzá Lévi minden fiai. **27** És mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Kössétek fel kiki kardját a csípőjére és menjetek oda és vissza, kapuról kapura a táborban és öljétek meg, kiki az ő testvérét, kiki az ő felebarátját, kiki az ő rokonát. **28** És Lévi fiai cselekedtek Mózes szava szerint; és elesett a népből az nap mintegy háromezer ember. **29** És mondta Mózes: Töltsétek meg kezeiteket ma az Örökkévalónak, mert kiki az ő fia és testvére ellen lesz, hogy hozzatok magatokra ma áldást. **30** Volt pedig másnap, mondta Mózes a népnek: Ti nagy vétket követtetek el; azért most felmegyek az Örökkévalóhoz, talán engesztelést szerezhetek vétketekért. **31** Mózes tehát visszatért az Örökkévalóhoz és mondta: Oh kérlek, ez a nép nagy vétket követett el, készítettek maguknak arany istent. **32** Azért most, ha megbocsádot vétküket – ha pedig nem, törölj ki engem, kérlek, könyvedből, amelyet írtál. **33** És az Örökkévaló mondta Mózesnek: Aki ellenem vétkezett, azt fogom kitorölni könyvemből. **34** És most menj, vezesd a népet, ahova mondtam neked, íme angyalom jár előtted; és amely napon büntetek, megbüntetem őket vétkükért. **35** Ha az Örökkévaló sújtotta a népet, mivelhogy készítették a borjút, melyet készített Áron.

33 És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Menj, vonulj fel innen, te és a nép, melyet felhoztál Egyiptom országából, az országba, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván, magzatodnak adom azt 2 – küldök előtted angyalt és elűzöm a Kánaánit, az Emórit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit – 3 a tejjel mézzel folyó országba; mert én nem vonulok fel közepetted, mivel kemény nyakú nép vagy te, hogy meg ne emésszelek az úton. **4** Midőn a nép hallotta ezt a rossz dolgot, gyászba borultak és nem vette fel senki

az ékességét magára. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Izrael fiainak: Ti kemény nyakú nép vagytok; egy pillanatilag ha vonulnék közepetted, megsemmisítenélek. És most vedd le ékességedet magadról, majd tudni fogom, mit cselekedjem veled. 6 És levetették magukról Izrael fiai ékességüket Chóreb hegyétől. 7 Mózes pedig vette a sátor és felvonta a táboron kívül, távol a tábortól és elnevezte gyülekezés sátorának. És volt: Mindenki, aki kereste az Örökkévalót, kiment a gyülekezés sátorához, mely a táboron kívül volt. 8 És volt, midőn Mózes kiment a sátorhoz, felállott az egész nép és megállott kiki az ő sátra bejáratában; és néztek Mózes után, míg nem bement a sátorba. 9 És volt, ahogy Mózes bement a sátorba, leszállott a felhőoszlop és állott a sátor bejáratánál, és beszélt Mózesnek. 10 Midőn látta az egész nép a felhőoszlopot állni a sátor bejáratán, fölállt az egész nép és leborult kiki az ő sátora bejáratánál. 11 Az Örökkévaló pedig beszélt Mózesnek színről-színre, amint beszél ember az ő társával; és ő visszatér; a táborba, de szolgája Józsuá, Nún fia, az ifjú, nem mozdult a sátorból. 12 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Lásd, Te azt mondtad nekem, vezess fel ezt a népet, de Te nem tudtad velem, hogy kit küldesz velem; Te pedig azt mondtad, megismertelek név szerint és kegyet is találtál szemeimben. 13 Azért most, hogy ha kegyet találtam szemeidben, ismertesd meg velem, kérlek, a Te utaidat, hogy megismerjelek, hogy kegyet talájjak szemeidben; és lásd, hogy a Te néped ez a nemzet. 14 És (az Örökkévaló) mondta: Magam menjek és szerezek nyugalmat neked? 15 És mondta neki (Mózes): Ha nem vonulsz magad, ne vigyél fel bennünket innen; 16 és vajon mi által ismertessék meg, hogy kegyet találtam szemeidben, én és a Te néped, nemde, ha velünk jársz? És így kitűnünk én és a Te néped minden nép közül, mely a föld színén van. 17 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ezt a dolgot is, amiről szóltál, megteszem, mivelhogy kegyet találtál szemeimben, és megismertelek név szerint. 18 Ő pedig mondta: Engedd látnom, kérlek, dicsőségedet! 19 És (az Örökkévaló) mondta: Én elvonulni engedem javamat teelőtted és kiáltom az Örökkévaló nevét előtted; és könyörülök, akin könyörülök és kegyelmezek, akinek kegyelmezek. 20 És mondta: Nem láthatod színemet, mert nem láthat engem ember, hogy élve maradjon. 21 És mondta az Örökkévaló: Íme, egy hely van nálam, állj oda a sziklára! 22 És lesz, ha átvonul dicsőségem, teszek téged a szikla hasadékába és rád borítom kezemet, míg átvonulok. 23 És midőn

eltávolítom kezemet, látni fogod hátamat, de színem nem látható.

34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Faragj ki két kőtáblát, mint az első voltak; és én ráírom a táblákra az ígéket, melyek az első táblákon voltak, a melyeket összetörtél. 2 És legyél készen reggelre; menj fel a Szináj hegyére és állj ott nálam a hegy tetején. 3 De senki ne menjen fel veled és senki ne mutakozzék az egész hegyen; még juh és marha se legeljen ama hegygel szemben. 4 És kifaragott két kőtáblát, mint az első voltak és felkelt Mózes korán reggel, felment a Szináj hegyére, amint az Örökkévaló neki parancsolta és kezébe vette a két kőtáblát. 5 Az Örökkévaló pedig leszállt a felhőben és megállt ott nála és kiáltotta az Örökkévaló nevét. 6 És elvonult az Örökkévaló előtte és kiáltotta: Az Örökkévaló, az Örökkévaló, irthalmatlan és könyörületes Isten, hosszantűró, bő kegyelmű és igazságú! 7 Megőrzi a szeretetet ezerízígen, megbocsát bűnt, elpártolást és vétket, de büntetlenül sem hagy; megbünteti az atyák vétkeit a fiakban és a fiak fiában, harmadízígen és negyedízígen. 8 És sietett Mózes, meghajolt földig és leborult, 9 és mondta: Hacsak kegyet találtam szemeidben, Uram, menjen csak Uram közepettünk, mert keménynyakú nép ez, de bocsáss meg bűnünkért és vétünkért és vegyél bennünket örökbe! 10 És mondta (az Örökkévaló): Íme, én szövetséget kötök, egész néped előtt teszlek csodákat, amilyenek még nem létesültek az egész földön és mind a népek között, hogy lássa az egész nép, melynek közepében te vagy, az Örökkévaló művét, mert félelmetes az, amit én veled teszek. 11 Őrizd meg, amit én neked parancsolok ma. Íme, előzőm előled az Emórit, a Kánaánit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és Jevúzit. 12 Őrizkedjél, nehogy szövetséget köss az ország lakójával, amely ellen te mérsz, hogy ne legyen tör gyanánt közepetted. 13 Hanem oltárait rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze és ligeteit irtsátok ki. 14 De le ne borulj idegen isten előtt, mert az Örökkévaló – buzgó az ő neve, buzgó Isten ő. 15 Nehogy szövetséget köss az ország lakójával; mert ők paráználkodnak isteneik után, áldoznak isteneiknek és meghív téged valaki és te eszel az ő áldozatából, 16 és elveszel az ő leányai közül fiaid számára és paráználkodnak leányaik isteneik után és elcsábítják fiaidat isteneik után. 17 Öntött isteneket ne csinálj magadnak. 18 A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg: Hét nap egyél kovásztalan, amint parancsoltam neked, a kalászás hónapjának idején, mert a kalászás hónapjának

mentél ki Egyiptomból. **19** Az anyaméhnek minden megnyitója az enyém és minden barmod, mely hímnek születik, első fajzása az ökörnek és juhnak. **20** A számár első fajzását váltsd meg egy bárányon, ha pedig nem váltod meg, szegd nyakát; fiaid minden elsőszülöttét váltsd meg. És ne jelenjék meg senki színem előtt üresen. **21** Hat napon át dolgozzál, a hetedik napon pedig nyugodjál; szántáskor és aratáskor nyugodjál. **22** És a hetek ünnepét tartsd meg, a búza zsengejének aratásakor; a betakarítás ünnepét pedig az év fordulóján. **23** Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló, Izrael Istenének színe előtt. **24** Ha majd elűzők népeket előled és kiterjesztem határodat nem fogja megkívánni senki a te országodat midőn felmész, hogy megjelenjél az Örökkévaló, a te Istened színe előtt háromszor az évben. **25** Ne ontsd ki kovászos mellett áldozatom vérét és ne maradjon reggelig a peszáchünnep áldozata. **26** Földed zsengejének elsejét vidd be az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében. **27** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel magadnak ezeket a szavakat, mert eme szavak szerint kötöttem szövetséget veled és Izraellel. **28** És ott volt az Örökkévalónál negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem evett és vizet nem ivott. És felírta (az Örökkévaló) a táblákra a szövetség szavait, a tíz igét. **29** És volt, midőn Mózes lement a Szináj hegyéről és a bizonság két táblája Mózes kezében, midőn lement a hegyről, nem tudta Mózes, hogy sugárzott arcának a bőre, midőn beszélt vele (Isten). **30** És látta Áron, meg Izrael minden fiai Mózes, hogy íme sugárzott arcának a bőre; és féltek hozzá közeledni. **31** De Mózes szólította őket és visszatértek hozzá, Áron és mind a fejedelmek a községben és Mózes beszélt velük. **32** Azután pedig odaléptek Izrael minden fiai és ő megparancsolta nekik mindazt, amit beszélt vele az Örökkévaló a Szináj hegyén. **33** Midőn végzett Mózes azzal, hogy beszéljen velük, akkor fátyolt tett az arcára. **34** Midőn pedig bement Mózes az Örökkévaló színe elé, hogy beszéljen vele, eltávoztatta a fátyolt, míg ki nem ment; azután kiment és elmondta Izrael fiainak, ami neki parancsoltatott. **35** Izrael fiai pedig látták Mózes arcát, hogy sugárzott Mózes arcának a bőre és Mózes visszatette a fátyolt az arcára, amíg nem bement, hogy beszéljen vele.

35 Mózes egybegyűjtötte Izrael fiainak egész községét és mondta nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Örökkévaló, hogy megtegyétek azokat. **2** Hat napon át végeztessék

munka, de a hetedik napon legyen nálatok szentség, szombati nyugalom az Örökkévalónak; mindenki, aki azon munkát végez, ölessék meg. **3** Ne gyűjtsatok tüzet mind a ti lakóhelyeiteken a szombat napján. **4** És szólt Mózes Izrael fiainak egész községéhez, mondván: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: **5** Vegyetek a magatok köréből ajándékot az Örökkévalónak; mindenki; akit szíve arra ösztönöz, hozza el az Örökkévaló ajándékát: aranyat, ezüstöt, rezet; **6** kék bíbort, piros bíbort és karmazsint, meg bizzust és kecskeszört; **7** pirosra festett koszbőröket, táchásbőröket és sittimfát; **8** olajat a világításra, illatszereket a kenetolajhoz és a fűszeres füstölőszerhez; **9** sóhám köveket és foglaló köveket az éfód és a mellűsz számára. **10** És minden bölcsszívű közöttetek jöjjön és készítse el mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló: **11** A hajlékot, sátorát és takaróját, kapcsait és deszkáit, tolózárait, oszlopait és lábait; **12** a ládát és rúdait, a födelet és a takaró függönyt, **13** az asztalt és rúdait, meg minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; **14** a világító lámpást, edényeit és mécsseit és a világító olajat; **15** a füstölőszer oltárát és rúdait, a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert; meg a bejárat takaróját a hajlék bejáratára; **16** az égőáldozat oltárát és a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdait és minden edényeit; a medencét és talapzatát; **17** az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, meg az udvar kapujának takaróját; **18** a hajlék szögeit, az udvar szögeit és köteleiket **19** a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és a szent ruhákat, Áron, a pap számára és fiainak ruháit, a pap szolgálatra. **20** És kiment Izrael fiainak egész községe Mózes színe előtt. **21** És eljött mindenki, akit szíve rávitt és mindenki, akit lelke arra ösztönzött, elhozták az Örökkévaló ajándékát a gyülekezés sátorának munkájához és minden szolgálatához és a szent ruhákhoz. **22** Eljöttek pedig a férfiak a nőekkel együtt, mindazok, kiket szíve arra ösztönzött, hoztak csatot, orrkarikát, gyűrűt, karperecet, mindenféle aranyeszközt, és (eljött) mindenki, aki felajánlott arany ajándékot az Örökkévalónak. **23** És mindenki, akinél találtatott kék bíbor, piros bíbor és karmazsin, bizzus és kecskeször pirosra festett koszbőrök és táchásbőrök, elhozta. **24** Mindenki, aki ajándékozott ezüst- és rézajándékot, elhozta az Örökkévaló ajándékát, és mindenki, akinél találtatott sittimfa, a szolgálat bármely munkája számára, elhozta. **25** És minden bölcsszívű asszony saját kezeivel font; és elhozták a fonottat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bizzust. **26** És mind az asszonyok, akiket szívük

arra rávett, bölcsességgel fontak kecskeszőrt. 27 A fejedelmek pedig hozták a sóhám-köveket és a foglaló köveket az éfódhoz és a melldíszhez; 28 meg az illatszert és az olajat, a világitásra és a kenetolajhoz, meg a fűszeres füstölőszerhez. 29 Minden férfi és nő, akiket szívük arra ösztönzött, hogy hozzanak az egész munka számára, amit parancsolt az Örökkévaló Mózes által, hogy elkészítsék, elhozták Izrael fiai önkéntes ajándékol az Örökkévalónak. 30 Mózes pedig mondta Izrael fiainak: Lássátok, névleg szólította az Örökkévaló Becálét, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzsből; 31 és betöltötte őt isteni szellemmel, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában; 32 hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítsék aranyban, ezüstben és rézben, 33 kőmetszésben a befoglaláshoz és fafaragásban, hogy elkészítsenek minden művészi munkát. 34 És tanításra való képességet adott az ő szívébe; ő neki és Oholiovnak, Achiszó moch fiának, Dán törzsből. 35 Betöltötte őket a szív bölcsességével, hogy elkészítsék minden munkáját a faragómesternek, a takácsnak és hímezőnek, kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és bisszusból, meg a szövőmesterét, elkészítvén mindenféle munkát és kigondolván terveket.

36 Készítse tehát Becálét és Oholiov, meg minden bölcseszívű férfi, akiknek adott az Örökkévaló bölcsességet és értelmet, hogy tudják elkészíteni minden munkáját a szentség szolgálatának, mind aszerint, amit parancsolt az Örökkévaló. 2 És szólította Mózes Becálét és Oholiovot és mindama bölcs férfit, akinek adott az Örökkévaló bölcsességet a szívébe: mindazt, akit rávitt szíve, hogy közeledjék a munkához, hogy elkészítse azt. 3 És elvették Mózes elől mind az ajándékot, melyet hoztak Izrael fiai a szentség szolgálatának munkájához, hogy elkészítsék azt; de még hoztak hozzá önkéntes ajándékot, minden reggel. 4 És eljöttek mind a bölcsék, akik elkészítik a szentség egész munkáját, kiki az ő munkájától, melyet ők végeztek, 5 és szóltak Mózeshez, mondván: Többet hoz a nép, mint ami kell a feldolgozásra a munkához, melyet parancsolt az Örökkévaló, hogy elkészítsék azt. 6 Akkor megparancsolta Mózes és kihirdették a táborban, mondván: Se férfi, se nő, ne készítsenek többé munkát a szentség ajándéka gyanánt. És megszűnt a nép hozni. 7 A munkaanyag pedig elég volt mind a munkához, hogy elkészítsék azt és még maradt is. 8 Elkészítették mind a bölcseszívűek a munkát végzők között a hajlékot tíz szőnyegből; sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból; kerubokkal, takácsmunkával készítette

azokat. 9 Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke volt mind a szőnyegeknek. 10 És összefűzött öt szőnyeget egymással, meg öt szőnyeget fűzött össze egymással. 11 És készített hurkokat kék bíborból az egyik szőnyeg szélére, az összefűzés végén; így készített a szélső szőnyeg szélére a másik összefűzésnél. 12 Ötven hurkot készített az egyik szőnyegre és ötven hurkot készített a szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésben volt; átellenben voltak a hurkok, egyik a másikkal. 13 És készített ötven aranykapcsot és összefűzte a szőnyegeket egymással, a kapcsokkal; és lett a hajlék egygyé. 14 És készített kecskeszőr szőnyegeket sátornak a hajlék felé, tizenegy szőnyeget csinált azokból. 15 Egy szőnyeg hossza harminc könyök és négy könyök az egyik szőnyeg szélessége; egy mértéke volt a tizenegy szőnyegnek. 16 És összefűzött öt szőnyeget külön és hat szőnyeget külön. 17 És készített ötven hurkot ama szőnyeg szélére, mely a szélső volt az összefűzésben és ötven hurkot készített a másik összefűzés szőnyegének szélére. 18 És készített rézkapcsokat, ötvenet, hogy összefűzze a sátort, hogy egygyé legyen. 19 És készített takarót a sátornak, pirosra festett kosborókból és egy táchásbőr takarót legfelül. 20 Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. 21 Tíz könyök a deszka hossza, egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. 22 Két csapat egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készített a hajlék minden deszkájának. 23 Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz, húsz deszkát a déli oldalra dél felé. 24 És negyven ezüst lábat készített a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapjához és két lábat a másik deszka alá, két csapjához. 25 A hajlék másik oldalára, észak felé, készített húsz deszkát; 26 és negyven ezüst lábukat; két lábat egy deszka alá és két lábat a másik deszka alá. 27 A hajlék hátulsó részére, nyugat felé, készített hat deszkát. 28 És két deszkát készített a hajlék szögleteinek, a hátulsó részen; 29 hogy kettősen voltak alulról és teljesen egybeillők tetején egy karikában; így készített mindkettőnek a két szögleten. 30 És volt nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb, két-két láb egy deszka alá. 31 És készített sittimfa-tolózarakat, ötöt a hajlék egyik oldalán deszkái számára, 32 és öt tolozárt a hajlék másik oldalának deszkái számára, meg öt tolozárt a hajlék deszkái számára, a hátulsó részen, nyugat felé. 33 És készítette a középső tolozárt, hogy átfusson a deszkák közepén, egyik végétől a másikig. 34 A deszkákat pedig bevonta arannyal, karikákat pedig készítette aranyból, tartókul

a tolózárnaknak; és bevonta a tolózárnakat arannyal. 35 Es készítette a függőnyt kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácsmunkával készítette azt, kerubokkal. 36 És készített hozzá négy sittimfaoszlopot; bevonta azokat arannyal, horgaik aranyból és öntött nekik négy ezüst lábat. 37 És készített takarót a sátor bejáratának, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával. 38 Oszlopait pedig ötöt és horgaikat, és bevonta tetejüket és abroncsaikat arannyal; lába pedig öt volt, rézből.

37 És elkészítette Becálél a ládát sittimfából, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. 2 Bevonta azt tiszta arannyal, belülről és kívülről és csinált rá arany koszorút köröskörül; 3 és öntött neki négy arany karikát négy szögletére, és pedig két karikát az egyik oldalára, meg két karikát a másik oldalára. 4 Készített sittimfarudakat és bevonta azokat arannyal; 5 és beletette a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát. 6 És készített födelei tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. 7 Készített két kerubot aranyból; vert munkával készítette azokat, a födélnek két végére. 8 Egy kerub a végén innen és egy kerub a végén amonnan; a födélből csinálta a kerubokat a két végén. 9 És voltak a kerubok szárnyaikat kiterjesztve fölfelé, befedve szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födél felé voltak a kerubok arcai. 10 Elkészítette az asztalt sittimfából, két könyök a hossza, egy könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. 11 És bevonta azt tiszta arannyal és készített rá arany koszorút köröskörül. 12 Készített neki keretet, egy tenyérynit köröskörül és készített arany koszorút a keretére köröskörül. 13 És öntött neki négy arany karikát és rátette a karikákat a négy szögletére, amely négy lábánál volt. 14 A keret mellett voltak a karikák, tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. 15 És készítette a rudakat sittimfából, bevonta azokat arannyal, hogy vigyék az asztalt. 16 És elkészítette az edényeket, melyek az asztalon voltak, tálaikat, csészéiket, kannáikat és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak, tiszta aranyból. 17 És elkészítette a lámpást tiszta aranyból, vert munkával készítette a lámpást; szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle voltak, 18 És pedig hat ág nyúlt ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából és a lámpás három ága a másik oldalából. 19 Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely az egyik ágon,

gomb meg virág; így a hat ág nál, melyek kijöttek a lámpásból. 20 A lámpáson pedig négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai; 21 és pedig egy gomb a két ág alatt belőle és egy gomb, a két ág alatt belőle és egy gomb a két ág alatt belőle; így a hat ág nál, melyek kijöttek belőle. 22 Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész; egy darabból verve, tiszta aranyból. 23 És elkészítette méceit, hetet, meg hamvvevőit és serpenyőit, tiszta aranyból. 24 Egy kikkár tiszta aranyból készítette azt és minden edényeit. 25 És elkészítette a füstölőszert oltárát sittimfából, egy könyök a hossza, egy könyök a szélessége, négyyszögű, és két könyök a magassága; belőle voltak szarvai, 26 Bevonta azt tiszta arannyal, tetejét és falait, köröskörül, meg szarvait; és készített rá aranykoszorút köröskörül. 27 És két arany karikát készített neki koszorúja alatt, két szélére, két oldalára, tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. 28 Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat arannyal. 29 Elkészítette a szent kenetolajat és a tiszta fűszeres füstölőszert, kenőcskeverő munkával.

38 Elkészítette az égőáldozat oltárát sittimfából, öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyyszögű, meg három könyök a magassága. 2 És csinálta szarvait négy sarkára, önmagából voltak szarvai; és bevonta azt rézzel: 3 És elkészítette az oltár minden edényeit: a fazekakat, a lapátokat, a medencéket, a villákat és serpenyőket: minden edényeit rézből készítette. 4 És készített az oltárnak rostélyt, hálómunkával, rézből, párkányzata alatt, az alatt, az aljától feléig érve. 5 És öntött négy karikát négy szögletére a rézrostélynak, tartókul a rudaknak. 6 Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat rézzel. 7 És beletette a rudakat a karikákba az oltár oldalain, hogy vigyék azt azokon. 8 És elkészítette a medencét rézből és talapatát rézből, az odaseregglő nők tükeiből, akik odasereglettek a gyülekezés sátorának bejáratához. 9 És elkészítette az udvart; a déli oldalon az udvar függőnye, sodrott bisszusból, száz könyöknyi. 10 Oszlopaik, húsz és lábaik, húsz, rézből az oszlopok horgai és abroncsaik ezüsből. 11 És az északi oldalon száz könyöknyi, oszlopait, húsz, és lábaik, húsz, rézből; az oszlopok horgai és abroncsaik ezüsből. 12 És a nyugati oldalon ötven könyöknyi függőny, oszlopaik, tíz és lábaik, tíz; az oszlopok horgai; és abroncsaik ezüsből. 13 És a napkeleti oldalon ötven könyöknyi. 14 Tizenöt könyöknyi függőny az egyik végére oszlopaik, három

és lábaik, három; 15 és a másik végére innen és amonnan az udvar kapujánál tizenöt rófnyi függöny, oszlopaik, három és lábaik három. 16 Az udvarnak mind a függönyei köröskörül sodrott bisszusból. 17 Az oszlopok lábai pedig rézből, az oszlopok horgai és abroncsaik ezüsből, tetejük borítása ezüsből, azok maguk pedig abroncsozva ezüsttel, az udvarnak mind az oszlopai. 18 Az udvar kapujának takarója hímző munkával, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból; és pedig húsz könyök a hossza és magassága széltében öt könyök, az udvar függönyeihez mérve. 19 Oszlopaik, négy, és lábaik, négy, rézből; horgaik ezüsből, tetejük borítása és abroncsaik ezüsből. 20 Mind a szögei a hajléknak és az udvarnak, köröskörül, rézből voltak. 21 Ezek felszámolásai a hajléknak, a bizonyág hajlékának, amelyeket megszámláltak Mózes parancsa szerint: a leviták szolgálata, Itámár, Áron, a pap fia által. 22 Becalél, Uri fia, Chúr fia, Júda törzsből elkészítette mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló Mózesnek; 23 és vele együtt Oholiov, Achiszó moch fia, Dán törzsből, faragómester, takács és hímző, kék bíborral, piros bíborral és karmazsinnal, meg bisszussal. 24 Mind az arany, mely feldolgoztattott a munkához a szentség minden munkájához: a felajánlott arany volt huszonkilenc kikkár és hétszázharminc sékel, a szentség sékelje szerint. 25 A község megszámláltjainak ezüstje pedig száz kikkár, és ezerhétszáz és hetvenöt sékel volt; a szentség sékelje szerint. 26 Egy beká fejenként, fél sékel, a szentség sékelje szerint, mindazoktól, akik átmentek a számláláson; húsz évestől fölfelé a hatszázháromezer és ötszázötventől. 27 Volt pedig a száz kikkár ezüst, hogy öntsék a szentség lábait és a függöny lábait, száz láb a száz kikkárból, egy kikkár egy lábra. 28 Az ezerhétszáz és hetvenöt (sékelből) pedig készítette az oszlopok horgait bevonta tetejüket és megabroncsozta azokat. 29 A felajánlott réz pedig volt hetven kikkár és kétezernegyszáz sékel. 30 Abból készítette a gyülekezés sátora bejáratának lábait, a rézoltárt és a rézrostélyt; mely hozzávaló, meg az oltár minden edényeit; 31 és az udvar lábait köröskörül, meg az udvar kapujának lábait; a hajléknak mind a szögeit és az udvarnak mind a szögeit köröskörül.

39 A kék bíborból; a piros bíborból és karmazsinból készítették a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és készítették a szent ruhákat Áronnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 2 És készítette az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból.

3 Kiverték ugyanis az aranylemezeket és vágtak fonalakat, hogy feldolgozzák a kék bíbor közé, a piros bíbor közé és karmazsin közé, meg a bisszus közé, takácsmunkával. 4 Vállszalagokat készítettek neki, összefűzőket, a két végén fűzték össze. 5 És az átkötéséhez való szorító, mely rajta volt, belőle volt, annak munkája szerint: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 6 És készítették a sóhám-köveket, körülvéve arany kockákkal, pecsétvésséssel és véve Izrael fiainak neveire. 7 Rátette azokat az éfód vállszalagjaira, emlékkövekkül Izrael fiainak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 8 Elkészítette a melldísz, takácsmunkával, az éfód munkája szerint; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 9 Négyszögű volt, kettősen csinálták a melldísz, egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége, kettősen. 10 És belefoglaltak négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és bőrekesz, az első sor. 11 A második sor: nőfch, száppir és jáhálóm. 12 A harmadik sor: lesem, sevó, és áchlómo. 13 A negyedik sor: társis, sóhám és josfé; körülvéve arany kockákkal foglatatukban. 14 A kövek pedig Izrael fiainak neveire voltak, tizenkettő az ő neveik szerint, pecsétvésséssel, mindegyiknek nevére, a tizenkét törzs szerint. 15 És készítettek a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonó munkával, tiszta aranyból. 16 Készítettek két arany kockát két arany karikát, és tették a két karikát a melldísz két végére. 17 És tették a két arany fonatot a két karikába, a melldísz végeire. 18 A két fonat két végét pedig tették a két kockába és tették azokat, az éfód vállszalagjaira, előrsze felé. 19 És készítettek két arany karikát és rátették a melldísz két végére, azon szélére, mely az éfód oldalán van, befelé. 20 És készítettek két arany karikát és rátették azokat az éfód két vállszalagjára, alul, előrsze felé, összefűzése mellett, az éfód szorítója felett. 21 És összekötötték a melldísz karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítója felett legyen és el ne csússzék a melldísz az éfódról, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 És elkészítette az éfód köpenyét, szövő munkával, egészen kék bíborból. 23 A köpeny nyílása pedig közepében volt, mint a páncéling nyílása, szegélye volt nyílásának köröskörül, hogy el ne szakadjon. 24 És készítettek a köpeny széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, sodrottan. 25 És készítettek csengettyűket tiszta aranyból, és tették a csengettyűket a gránátalmák közé, a köpeny széleire; köröskörül, a gránátalmák közé; 26

csengettyű és gránátalma; csengettyű és gránátalma a köpeny szélein köröskörül, a szolgálatot végezni, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 27 És elkészítették a köntösöket bisszusból, szövő munkával, Áron és fiai számára. 28 A süveget bisszusból és a magas díszsüvegeket bisszusból, meg a lennadrágokat sodrott bisszusból; 29 és az övet sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, hímző munkával, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 30 Elkészítették a szentség koronájának lemezét, tiszta aranyból és ráírták pecsétvésés írásával: Szent az Örökkévalónak! 31 És rátettek kék bíbor zsinórt, hogy rátehessék a süvegre felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 32 Így elvégződött a gyülekezés sátorának minden munkája; Izrael fiai pedig cselekedtek mind aszerint; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, így cselekedtek. 33 És elhozták a hajlékot Mózeshez: A sátort és minden edényeit, kapcsait, deszkáit, tolózárait, oszlopait és lábait; 34 meg a takarót a pirosra festett koszbőrökből és a takarót a táchásbőrökből és a takaró függőnyt; 35 a bizonyosság ládáját és rúdjaikat; meg a födelet; 36 az asztalt, minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; 37 a tiszta aranyból való lámpást, mécsseit, az elrendezés mécsseit és minden edényeit; meg a világitásra való olajat; 38 az arany oltárt, a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert, meg a sátor bejáratának takaróját; 39 a rézoltárt, a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjaikat és minden edényeit, a medencét és talpzatát; 40 az udvar függőnyeit, oszlopait és lábait, takarót az udvar kapujához, köteleit és szögeit, és a hajlék szolgálatához való minden edényeit a gyülekezés sátora számára; 41 a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben, a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit, papi szolgálatra. 42 Mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek, úgy végezték Izrael fiai az egész munkát. 43 Mózes pedig látta az egész munkát és ime elkészítették azt, amint az Örökkévaló parancsolta, úgy készítették; és megáldotta őket Mózes.

40 Az Örökkévaló szólt Mózeshez, mondván: 2 Az első hónap napján a hónap elsején állítsd fel a gyülekezés sátorának hajlékát. 3 Tedd oda a bizonyosság ládáját és borítsd a ládára a függőnyt. 4 Vidd be az asztalt, rendezd el az ő rendjét; vidd be a lámpást és tedd fel mécsseit. 5 Tedd az arany oltárt a füstölés számára a bizonyosság ládája elé és tedd fel a hajlék bejáratának takaróját. 6 És tedd az égőáldozat oltárát a gyülekezés sátora hajlékának

bejárata elé. 7 Tedd a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tegyél oda vizet. 8 És helyezd el az udvar: köröskörül, és tedd fel az udvar kapujának takaróját. 9 Tedd a kenetolajat és kend fel a hajlékot és mindazt, ami benne van; szenteld meg azt és minden edényeit, hogy szent legyen. 10 És kend fel az égőáldozat oltárát és minden edényeit, szenteld meg az oltárt, hogy legyen az oltár szentek szentje. 11 És kend fel a medencét és talpzatát és szenteld meg azt. 12 Hagyd közeledni Áront és fiai a gyülekezés sátorának bejáratához, és mosd meg őket vízben. 13 Öltöztessd fel Áront a szent ruhákba, kend fel őt, szenteld meg őt, hogy papommá legyen. 14 Azután hagyd közeledni fiai és öltöztessd fel őket köntösökbe. 15 Kend fel őket, amint fölkened az ő atyjukat, hogy papjaimmá legyenek és legyen, hogy az ő fölkenetésük maradjon nekik örökös papság, nemzedékeiden át. 16 És Mózes cselekedett mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. 17 És történt az első hónapban, a második évben, a hónap elsején felállított a hajlék. 18 Mózes felállította a hajlékot, letette lábait, rátette a deszkáit, behelyezte tolózárait és felállította oszlopait. 19 Kiterjesztette a sátort a hajlék felé, rátette a sátor takaróját felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 20 És vette és beletette a bizonyosságot a ládába, rátette a rudakat a ládára és rátette a fedelet a ládára felülről; 21 bevitte a ládát a hajlékba, föltette a takaró függőnyt és ráborította a bizonyosság ládájára, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 Betette az asztalt a gyülekezés sátorába, a hajlék északi oldalára, a függőnyön kívül; 23 és elrendezte rajta a kenyér rendjét az Örökkévaló színe előtt, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 24 Elhelyezte a lámpást a gyülekezés sátorában az asztallal szemben, a hajlék déli oldalára; 25 és feltette a mécsket az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 26 Elhelyezte az aranyoltárt a gyülekezés sátorában a függőny előtt, 27 és füstölőtett rajta fűszeres füstölőszert, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 28 És föltette a hajlék bejáratának takaróját. 29 Az égőáldozat oltárát pedig tette a gyülekezés sátora hajlékának bejáratához, bemutatott rajta égőáldozatot és ételáldozatot, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 30 Elhelyezte a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tett oda vizet mosdásra, 31 hogy megmossák abból Mózes és Áron meg fiai kezeit és lábait; 32 midőn bemennek a gyülekezés sátorába és midőn odalépnek az oltárhoz, mosdjanak meg, amint parancsolta az Örökkévaló

Mózesnek. **33** És fölállította az udvart a hajlék és az oltár körül és feltette az udvar kapujának takaróját. Így elvégezte Mózes a munkát. **34** Akkor befődte a felhő a gyülekezés sátorát és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot; **35** és Mózes nem bírta bemenni a gyülekezés sátorába, mert nyugodott rajta a felhő és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajlékot. **36** Midőn fölemelkedik a felhő a hajlékról, elvonulnak Izrael fiai mind az ő vonulásaik szerint; **37** ha pedig nem emelkedik fel a felhő, akkor nem vonulnak el, amely napig fel nem emelkedik. **38** Mert az Örökkévaló felhője volt a hajlékon nappal és tűz volt rajta éjjel, Izrael egész házának szeme láttára, mind az ő vonulásaiban.

3 Mózes

1 Szólította Mózeset és szólott hozzá az Örökkévaló a gyülekezés sátorából, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valamelyik ember közületek áldozni akar áldozatot az Örökkévalónak, a baromból, a marhából és a juhokból áldozatok a ti áldozatokat. **3** Ha égőáldozat az ő áldozata, a marhából, hímet, épet áldozzon; a gyülekezés sátorának bejáratához vigye azt, kedves fogadtatásul az örökkévaló színe előtt. **4** És tegye rá kezét az égőáldozat fejére és kedvesen fogadtatik tőle, hogy engesztelést szerezzen érte. **5** És vágja le a fiatal marhát az Örökkévaló színe előtt; és vigyék be Áron fiai, a papok a vért és hintsék a vért köröskörül az oltárra, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **6** És húzza le az égőáldozatnak bőrét, és darabolja föl azt az ő darabjaira. **7** És tegyenek Áronnak, a papnak fiai tüzet az oltárra és rendezzenek el fát a tűzre. **8** Rendezzék el Áron fiai, a papok, a darabokat, a fejet és a haját a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **9** És a beleit meg a lábszárait mossa meg vízben, és füstöltesse el a pap az egészet az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **10** Ha pedig juhokból való az ő áldozata a juhokból vagy a kecskékből égőáldozatul, hímet, épet áldozzon. **11** És vágja le azt az oltár oldalán észak felé, az Örökkévaló színe előtt és hintsék Áron fiai; a papok a vérét az oltárra, köröskörül. **12** És darabolja föl azt az ő darabjaira, a fejével és hajával, és rendezze el a pap azokat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **13** A beleket pedig, meg a lábszárakat mossa meg vízben; és áldozza föl a pap mindezt és füstöltesse el az oltáron, égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Ha pedig madárból való az ő áldozata, égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak; akkor áldozza gerlicékből vagy galambfiakból az ő áldozatát. **15** És vigye azt a pap az oltárhoz, csipje le a fejét és füstöltesse el az oltáron, miután kinyomták a vérét az oltár falára. **16** Távolítsa el a begyét tollastól és vesse azt az oltár mellé kelet felől, a hamu helyére. **17** És szakítsa szét szárnyainál fogva, de ne válassa szét, és füstöltesse el azt a pap az oltáron, a fán, mely a tűzön van; égőáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

2 Ha valamely személy áldoz ételáldozatot az Örökkévalónak, lángliszt legyen az ő áldozata; öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént. **2** És vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz; és ez markoljon

abból tele markával, lánglisztjéből és olajából, minden tömjénével együtt, és füstöltesse el a pap annak illatrészét az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **3** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **4** És ha áldozol ételáldozatot, kemencében sültet, lánglisztből, kovásztalan kalácsok legyenek, olajjal elegyítve és kovásztalan lepények, olajjal megkenve. **5** Ha pedig tepsiben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal elegyítve, kovásztalan legyen az. **6** Darabold el azt darabokra és önts rá olajat; ételáldozat az. **7** Ha pedig serpenyőben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal készítsessék. **8** Így vidd az ételáldozatot, mely ezek közül elkészítetted, az Örökkévalónak; vigye azt a paphoz és ez vigye oda az oltárhoz. **9** És vegye le a pap az ételáldozatból annak illatrészét és füstöltesse el az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **10** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **11** Bármely ételáldozat, melyet áldoztok az Örökkévalónak, ne készítsessék kovászosan; mert minden, ami kovász és minden, ami méz, ne füstöltessetek el abból tűzáldozatot az Örökkévalónak. **12** Első termés áldozatának áldozhatjátok azokat az Örökkévalónak, de az oltárra ne kerüljenek kellemes illatul. **13** És minden ételáldozatodat sóval sózd meg és ne hagyd el a sót, Istened szövetségjelét ételáldozatodról; minden áldozatodon áldozz sót. **14** És ha áldozod a zsengek ételáldozatát az Örökkévalónak, érett kalászból megpörköelve tűzben, megdarált gabonaszemekből áldozd zsengeid ételáldozatát. **15** Adj hozzá olajat és tégy, rá tömjént, ételáldozat az. **16** És füstöltesse el a pap az illatrészét darájából és olajából, minden tömjénével együtt; tűzáldozat az az Örökkévalónak.

3 Ha békeáldozat az ő áldozata, ha a marhából áldozza, akár hímet, akár nöstényt, épet áldozzon az Örökkévaló színe előtt. **2** És tegye rá kezét az áldozatnak fejére és vágja le azt a gyülekezés sátorának bejáratánál; és hintsék Áron fiai, a papok a vért az oltárra, köröskörül. **3** És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; a hártját, mely a májon van, a veséssel együtt távolítsa el. **5** És füstöltesse el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal, mely a fán van, mely a tűzön van;

kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. 6 Ha pedig a juhokból való az ő áldozata, békeáldozatul az Örökkévalónak, hímet vagy nőstényt, épet áldozzon. 7 Ha juhot áldoz az ő áldozata gyanánt, vigye el azt az Örökkévaló színe elé. 8 És tegye rá kezét áldozatának fejére és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt; Áron fiai pedig öntsék a vérét az oltárra köröskörül. 9 És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: zsiradékát, a farkát egészen, a hátgerinc táján távolítsa el; és a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártýát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 11 És füstölögtesse el a pap az oltáron; tűzáldozat kenyere az az Örökkévalónak. 12 Ha pedig kecske az ő áldozata, vigye azt az Örökkévaló színe elé. 13 És tegye rá kezét a fejére és vágja le azt a gyülekezés sátora előtt, és hintsék Áron fiai a vérét az oltárra, köröskörül. 14 És áldozza abból áldozatát tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; 15 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártýát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 16 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat kenyere az, kellemes illatú; mind a zsiradék az Örökkévalóé. 17 Örök törvény ez nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeiken: Semmiféle zsiradékot és semmiféle vért ne egyetek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Ha valamely személy vétkezik tévedésből az Örökkévaló bármely parancsolata ellen, amiket nem szabad megtenni, és ő megteszi az egyiket azok közül: 3 Ha a fölken pap vétkezik a nép bűnösségére, akkor áldozzon vétkéért, amellyel vétkezett, egy fiatal tulkot, épet, az Örökkévalónak vétekáldozatul. 4 És vigye a tulkot a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elé és tegye rá kezét a tulok fejére, azután vágja le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. 5 És vegyen a fölken pap a tulok véreből és vigye be azt a gyülekezés sátorába. 6 És mártsa a pap az ujját a vérbe és fecskendjen a vérből hétszer az Örökkévaló színe előtt, a szentély függönye felé. 7 És tegyen a pap a vérből sarkaira a fűszeres füstölőszeret oltárának az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és a tulok minden vérét öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. 8 És a

vétékáldozatra való tuloknak minden zsiradékát vegye le róla; a zsiradékot, mely befedi a beleket és mind a zsiradékot, mely a beleken van; 9 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártýát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el, 10 amint leveszik a békeáldozatra való ökörből, és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozat oltárán. 11 És a tulok bőrét, meg minden húsát fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és ganáját 12 vigye ki az egész tulkot a táboron kívülre, tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el azt a fán a tűzben; ahová a hamut öntik, ott égensék el. 13 Ha pedig Izrael egész községe téved, azáltal, hogy el volt rejtve valami a gyülekezet szemei elől, és tesznek egyik ellen az Örökkévaló minden parancsolatai közül és bűnbe esnek; 14 de kitudódik a vétek, amellyel vétkeztek, akkor áldozzon a gyülekezet egy fiatal tulkot vétekáldozatul és vigyék azt a gyülekezés sátora elé. 15 És tegyék rá a község vénei kezeiket a tulok fejére az Örökkévaló színe előtt, és vágják le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. 16 És vigyen be a fölken pap a tulok véreből a gyülekezés sátorába. 17 És mártsa a pap az ujját a vérbe és fecskendjen hétszer az Örökkévaló színe előtt a függöny felé. 18 A vérből pedig tegyen az oltár sarkaira, mely az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és mind a vért öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. 19 És mind a zsiradékát vegye le belőle és füstölögtesse el az oltáron. 20 És úgy tegyen a tulokkal, amint tett a vétekáldozatra való tulokkal, úgy tegyen vele; és engesztelést szerez értük a pap és bocsánatot nyernek. 21 Azután vigye ki a tulkot a táboron kívülre és égesse el azt, amint elégette az előbbi tulkot; a gyülekezet vétekáldozata az. 22 Amidőn a fejedelem vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló, az ő Istene minden parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni, tévedésből és bűnbe esik, 23 vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskebakot, hímet, épet. 24 És tegye rá kezét a bak fejére és vágja le azt azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot, az Örökkévaló színe előtt; vétekáldozat az. 25 És vegyen a pap a vétekáldozat véreből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; vérét pedig öntse az égőáldozat oltárának alapjára. 26 Mind a zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron, mint a békeáldozat zsiradékát; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétké miatt és az bocsánatot nyer. 27 Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből az ország népéből, midőn tesz egyik ellen az Örökkévaló

parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni és bűnbe esik, 28 vagy ha tudatják vele vétkeét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskét, épet, nőstényt, vétké miatt, mellyel vétkezett. 29 És tegye rá kezét a vétekáldozat fejére és vágják le a vétekáldozatot az égőáldozat helyén. 30 És vegyen a pap annak véréből az ujjával és tegye az égőáldozat oltárának sarkaira; mind a vért pedig öntse az oltár alapjára. 31 És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a zsiradékot a békeáldozataiból és füstölögtesse el a pap az oltáron, kellemes illatul az Örökkévalónak; így engesztelést szerez érte a pap és az bocsánatot nyer. 32 Ha pedig juhot hoz áldozata gyanánt vétekáldozatul, nőstényt, épet hozzon. 33 Es tegye rá kezét a vétekáldozat fejére és vágja le azt vétekáldozatul azon a helyen, amelyen levágják az égőáldozatot. 34 Vegyen a pap a vétekáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; mind a vért pedig öntse az oltár alapjára. 35 És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a juhnak zsiradékát a békeáldozatból és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétké miatt; amellyel vétkezett és az bocsánatot nyer.

5 Ha valamely személy vétkezik – hallotta ugyanis az eskü szavát, ő pedig tanu, vagy látott, vagy megtudott valamit, ha ki nem jelenti, viseli a bűnét; 2 vagy valamely személy, aki érint bármely tisztátalan dolgot, vagy tisztátalan vad dögét, vagy tisztátalan barom dögét, vagy tisztátalan féreg dögét, de rejtve volt előtte, ő pedig tisztátalan és bűnbe esett; 3 vagy ha érinti embernek tisztátalanságát, bármely tisztátalanságát, ami által tisztátalanná lesz, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett; 4 vagy ha valamely személy esküszik, kiejtvén ajkain, hogy rosszat vagy jót fog cselekedni, mindenben, amit kiejt az ember esküvel, de rejtve volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett egyik által ezek közül; 5 és lesz, mikor bűnbe esett egyik által ezek közül, akkor vallja be, amivel vétkezett, 6 és vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak az ő vétkéért, amellyel vétkezett, egy nőstényt a juhokból, juhot vagy kecskét vétekáldozat gyanánt; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétké miatt. 7 Ha azonban nem jut vagyonából, amennyi elég egy juhra, akkor vigye bűnáldozatát, mivelhogy vétkezett, két gerlicét vagy két galambfiát az Örökkévalónak; egyet vétekáldozatul, egyet pedig égőáldozatul. 8 És vigye el azokat a paphoz és ez áldozza fel azt, amely a vétekáldozatra való, először; csipje le a fejét nyakszirte felől, de ne válassza el. 9

És feckendezzen a vétekáldozat véréből az oltár falára; ami pedig megmarad a vérből, azt nyomják ki az oltár alapjára, vétekáldozat az. 10 A másodikat pedig készítse el égőáldozatnak, a rendelet szerint; és szerezzen engesztelést érte a pap az ő vétké miatt, amellyel vétkezett, és az bocsánatot nyer. 11 Ha azonban nem jut vagyonából két gerlicére vagy két galambfira, akkor vigye áldozatát, mivelhogy vétkezett, egy tized éfo lánglisztet vétekáldozat gyanánt; ne tegyen rá olajat és ne vessen rá tömjént, mert vétekáldozat az. 12 És vigye el azt a paphoz, és markolja le abból a pap, tele markával, illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; vétekáldozat az. 13 És szerezzen engesztelést érte a pap, vétké miatt, amellyel vétkezett egyik által ezek közül, és az bocsánatot nyer; (az áldozat) legyen a papé, mint az ételáldozat. 14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 15 Ha valamely személy hűtlenséget követ el és vétkezik tévedésből az Örökkévaló szentségei ellen, akkor vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak, egy ép kost a juhokból, becslésed szerint ezüst sékelek értékében, a szentség sékele szerint, bűnáldozatul. 16 És amit vétkeken elvett a szentségből, azt fizesse meg és ötödrészét toldja hozzá és adja annak a papnak; a pap pedig engesztelést szerez érte a bűnáldozat kosával, és az bocsánatot nyer. 17 Ha pedig valamely személy vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amelyeket nem szabad megtenni, de ő nem tudja, hogy bűnbe esett és viseli a bűnét, 18 akkor vigyen egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz, és a pap szerezzen engesztelést érte tévedése miatt, amellyel tévedett, de ő nem tudta, és bocsánatot nyer. 19 Bűnáldozat az, bünt követett el az Örökkévaló ellen.

6 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Ha valamely személy vétkezik és hűtlenséget követ el az Örökkévaló ellen, ugyanis letagadja felebarátjának az ő őrizetére bízott tárgyat vagy a kezébe adottat vagy a rablottat, vagy zsarolta felebarátját; 3 vagy talált elveszett dolgot és letagadja azt, megesküszik hamisan, egyre mind a közül, amit tesz az ember, vétkezővén velük: 4 És lesz, ha vétkezik és bűnbe esett, akkor térítse meg a rablottat, amit elrabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt vagy az őrizetére bízottat, amit őrizetére bíztak, vagy az elveszett dolgot, amit talált; 5 vagy bármit, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt a maga összegében és ötödrészét toldja hozzá; annak, akié, adja vissza, bűnvallomása napján. 6 Bűnáldozatát pedig vigyen az Örökkévalónak egy ép

kost a juhokból, beclésed szerint, bűnaldozatul a paphoz. 7 És szerezen engesztelést érte a pap az Örökkévaló színe előtt és bocsánatot nyer, egyikért mindazok közül, amit tesz, bűnbe esvén általa. 8 És szólt az Örökkévaló: Mózeshez, mondván: 9 Parancsold meg Áronnak és fiainak, mondván: Ez az égőáldozat tana; ez az égőáldozat legyen a tűzhelyen, az oltáron, egész éjjel reggelig; az oltár tüze pedig égjen rajta. 10 És öltse föl a pap lenruháját, lennadrágot öltson a testére és vegye le a hamut, amivé megemésztí a tűz az égőáldozatot az oltáron, és tegye azt az oltár mellé. 11 Azután vesse le ruháit és öltson más ruhákat; és vigye ki a hamut a táboron kívülre, tiszta helyre. 12 Az oltáron levő tűz pedig égjen azon, el ne aludjék; gyűjtsen meg rajta a pap fát reggelenként és rendezze el rajta az égőáldozatot és füstölögtesse el rajta a békeáldozat zsiradékát: 13 Állandó tűz égjen az oltáron, el ne aludjék. 14 Ez pedig az ételáldozat tana: Vigyék azt Áron fiai az Örökkévaló színe előtt az oltár elé. 15 És vegyen le abból markával, az ételáldozat lánglisztjéből, meg olajából és minden tömjént, ami az ételáldozaton van és füstölögtesse el az oltáron kellemes illatú; illatrésze az az Örökkévalónak. 16 Ami pedig megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai; kovásztalanul egyék meg, szent helyen, a gyülekezés sátorának udvarában egyék meg azt. 17 Ne süssék kovászosan; osztályrészük gyanánt adtam azt tűzáldozataimból, szentek szentje az, mint a vétekáldozat és mint a bűnáldozat. 18 Minden férfiszemély Áron gyermekei közül ehetik belőle; örök törvény az nemzedékeiken át az Örökkévaló tűzáldozataiból; minden, ami azokat érinti, szent legyen. 19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 20 Ez Áronnak és fiainak áldozata, amelyet áldozzanak az Örökkévalónak, amely napon fölkenik őt: egy tized éfo lángliszt ételáldozatul; állandóan, felét reggel és felét este. 21 Tepsiben, olajjal készítették el, lágyra főzve vidd azt; a földarabolt ételáldozatnak süteményét áldozd kellemes illatú az Örökkévalónak. 22 Az a pap, akit fölkennek helyette fiai közül, készítse el azt; örök törvény az az Örökkévalónak, mindenestől füstölögtesse el. 23 És a papnak minden ételáldozata mindenestől égjen el, ne egyenek belőle. 24 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 25 Szólj Áronhoz és fiainak, mondván: Ez a vétekáldozat tana, amely helyen levágják az égőáldozatot, ott vágják le a vétekáldozatot, az Örökkévaló színe előtt, szentek szentje az. 26 A pap, aki vétekáldozatnak áldozza, egye meg azt; szent helyen egyék meg, a gyülekezés sátorának udvarában. 27 Minden, ami

érinti húsát, szent legyen: és ha fröccsen véreből valamely ruhára, amire fröccsent, azt mosd meg szent helyen. 28 A cserépedény pedig, melyben főzték, töressék össze; ha azonban rézedényben főzték, akkor súrolják meg és öblítsék ki vízzel. 29 Minden férfiszemély a papok közül eheti azt; szentek szentje az. 30 És minden vétekáldozat, melynek véreből bevisznek a gyülekezés sátorába, hogy engesztelést szerezzenek a szentélyben, ne egyenek abból, tűzben égessék el.

7 Ez pedig a bűnáldozat tana, szentek szentje, az. 2 Azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot, vágják le a bűnáldozatot; vérét pedig hintse az oltárra, köröskörül. 3 És minden zsiradékát áldozza fel abból; a farkát és a zsiradékot, mely befedi a beleket; 4 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártját, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 5 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak, bűnáldozat az. 6 Minden férfiszemély a papok között eheti azt; szent helyen egyék meg, szentek szentje az. 7 Mint a vétekáldozatnak, úgy a bűnáldozatnak, egy tanuk van; a papé, aki engesztelést szerez vele, azé legyen az. 8 És a pap, aki föláldozza valakinek égőáldozatát, az égőáldozat bőre, melyet föláldozott, azé a papé legyen. 9 És minden ételáldozat, mely kemencében sült, és mind, amely készül serpenyőben vagy tepsiben, a papé legyen, aki azt föláldozza, azé legyen. 10 És minden ételáldozat, olajjal elegyített vagy száraz, Áron minden fiaie legyen, egyiké úgy, mint a másiké. 11 Ez pedig a békeáldozat tana, melyet áldoz valaki az Örökkévalónak. 12 Ha hálaadásul áldozza, akkor áldozzon a hálaáldozattal kovásztalan kalácsokat, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve és lánglisztet, lágyra főzve kalácsokként, olajjal elegyítve. 13 Kovászos kenyérből való kalácsokkal együtt áldozza az ő áldozatát, hálaadó békeáldozatával együtt. 14 És áldozzon azokból egyet, mindegyik áldozatból, ajándékul az Örökkévalónak; a papé, aki hinti a békeáldozat vérét, azé legyen. 15 És a hálaadó békeáldozatnak húsát áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon belőle reggelre. 16 És ha fogadalom, vagy önkéntes ajándék az ő vágóáldozata, amely napon áldozza áldozatát, azon egyék meg; és másnap, ami megmarad belőle, egyék meg. 17 Ami még megmarad a vágóáldozat húsából, harmadnap tűzben égessék el. 18 Ha pedig ennének békeáldozatának húsából harmadnap, nem fogadtatik az kedvesen; aki áldozza, nem számíttatik be annak,

megvetett az, a személy pedig, aki eszik belőle, bűnét viseli. **19** És a húst, amely érint bármi tisztátalant, ne egyék meg, tűzben égessék el; és ami a húst illeti, minden tiszta ehetik húst. **20** És a személy, aki húst eszik a békeáldozatból, mely az Örökkévalóé, amíg tisztátalansága rajta van, irtassék ki az a személy az, ő népéből. **21** És ha valamely személy érint bármi tisztátalant, ember tisztátalanságát, vagy tisztátalan barmot, vagy bármi tisztátalan undok állatot és eszik a békeáldozat húsból, mely az Örökkévalóé, irtassék ki az a személy az ő népéből. **22** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Semmiféle zsiradékát az ökörnek, a juhnak és a kecskének ne egyétek meg. **24** Elhullott állat zsiradéka és szétszaggatott állat zsiradéka feldolgozható bármi munkára, de enni, ne egyétek azt. **25** Mert bárki zsiradékot eszik a baromból, melyből áldoz tűzáldozatot az Örökkévalónak, irtassék ki az a személy, aki eszi, az ő népéből. **26** Semmi vért se egyétek minden lakóhelyeiteken, sem madárét, sem baromé. **27** Bármely személy valami vért eszik, irtassék ki az a személy az ő népéből. **28** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **29** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Aki áldozza békeáldozatát az Örökkévalónak, vigye el áldozatát az Örökkévalónak békeáldozataiból. **30** Kezei vigyék az Örökkévaló tűzáldozatait, a zsiradékot a szeggyel együtt vigye el; a szegyet, hogy lengesse azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **31** És füstölögtesse el a pap a zsiradékot az oltáron; a szegy pedig legyen Ároné és fiaié. **32** És a jobb combot adjátok ajándéknak a papnak békeáldozataitokból. **33** Aki áldozza a békeáldozat vérét és a zsiradékot Áron fiai közül, azé legyen a jobb comb osztályrészü. **34** Mert a lengetés szegyét és az ajándék combját vettem el Izrael fiaiól békeáldozataikból és adtam azokat Áronnak, a papnak és fiainak, örök törvényül Izrael fiaiól. **35** Ez Áronnak fölvatási illetménye és fiainak fölvatási illetménye az Örökkévaló tűzáldozataiból, amely napon közel viszik őket, hogy papjaivá legyenek az Örökkévalónak, **36** amit megparancsolt az Örökkévaló, hogy adják nekik, amely napon fölkenték őket, Izrael fiai részéről; örök törvény ez, nemzedékeiken át. **37** Ez a tana az égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnáldozatnak, a fölvatási áldozatnak és a békeáldozatnak, **38** melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Szináj hegyén, amely napon megparancsolta Izrael fiainak, hogy áldozzák áldozataikat az Örökkévalónak Szináj pusztájában.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **9** Vedd Áront és fiait vele, meg a ruhákat és a kenetolajat, meg a vétekáldozatra való tulkot és a két kost, meg a kosarat a kovásztalan kenyérral. **3** És az egész községet gyűjtsd egybe a gyülekezés sátorának bejáratához. **4** És Mózes cselekedett, amint parancsolta neki az Örökkévaló; és a község egybegyűjtetett a gyülekezés sátorának bejáratához. **5** És mondta Mózes a községnek: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, hogy megtegyétek. **6** És közeledni hagyta Mózes Áront és fiait, és megmosta őket vízben. **7** Ráadta a köntöst, körülövezte őt az övvel, felöltöztette a köpenybe, rátette az éfodot, körülövezte azt az éfod szorítójával és megerősítette vele az éfodot. **8** Rátette a melldíszt és behelyezte a melldíszbe az urimot és tummimot. **9** Föltette a süveget a fejére és rátette a süvegre, előrszeze felől, az arany lemezt, a szentség koronáját, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **10** És vette Mózes a kenetolajat és fölkenete a hajlékot és mindazt, ami benne volt és megszentelte azokat. **11** Azután fecskendett belőle az oltárra hétszer; fölkenete az oltárt és minden edényét, a medencét és talapatát, hogy megszentelje azokat. **12** És öntött a kenetolajból Áron fejére és fölkenete őt, hogy megszentelje. **13** Azután közeledni hagyta Mózes Áron fiai, felöltöztette őket köntösökbe, körülövezte őket övvel, föltette nekik a magas süvegeket, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **14** És odavezette a vétekáldozatra való tulkot és Áron meg fiai rátették kezeiket a vétekáldozatra való tuloknak fejére. **15** Levágta és vette Mózes a vért és tett az oltár sarkaira, köröskörül, az ujjával és megtisztította az oltárt, a vért pedig az oltár alapjára öntötte és megszentelte azt; hogy engesztelést szerezzen érette. **16** És vette mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártáját, a két vesét meg zsiradékukat; és elfüstölögtette Mózes az oltáron. **17** A tulkot pedig, meg a bőrét, húsát és ganáját elégette tűzben a táboron kívül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **18** Azután odavezette az égőáldozatra való kost, és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. **19** Levágta és hintette Mózes a vért az oltárra, köröskörül. **20** A kost pedig földarabolta az ő darabjaira és elfüstölögtette Mózes a fejet, meg a darabokat és a hájat. **21** A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögtette Mózes az egész kost az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **22** Azután odavezette a második kost, a fölvatás kosát és rátették Áron és fiai kezeiket a

kos fejére. 23 Levágta és vett Mózes annak véreből és tett Áron jobb fülének porcogójára, jobb kezének hüvelykujjára és jobb lábának hüvelykujjára. 24 Azután közeledni hagyta Áron fiait és tett Mózes a vérből jobb fülük porcogójára, jobb kezük hüvelykujjára, meg jobb lábuk hüvelykujjára; és Mózes hintette a vért az oltárra, köröskörül. 25 És vette a zsiradékot, meg a farkot és mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártáját és a két vesét, meg zsiradékokat és a jobb combot. 26 A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, meg az Örökkévaló színe előtt volt, vett egy kovásztalan kalácsot és egy olajos kenyérből való kalácsot és egy lepényt, és rátette a zsiradékokra, meg a jobb combra. 27 És rátette mindezt Áron tenyereire és fiainak tenyereire, és lengette azokat lengetéssel, az Örökkévaló színe előtt. 28 Azután levette azokat Mózes az ő tenyereikről és elfüstölgötte az oltáron az égőáldozattal együtt; fölavatási áldozatok azok, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 29 És vette Mózes a szegyet és lengette lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; a fölavatás kosából Mózesé volt az részül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 30 És vett Mózes a kenetolajból és a vérből, mely az oltáron volt és hintett Áronra, ruháira és fiára meg fiainak ruháira, vele együtt; így fölszentelte Áront és ruháit, fiait meg fiainak ruháit vele együtt. 31 És mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezés sátorának bejáratánál és ott egyétek meg azt, meg a kenyeret, mely a fölavatás kosarában van, amint parancsoltam, mondván Áron és fiai egyik még azt. 32 Ami pedig megmarad a húsból és a kenyérből, tűzben égessétek el. 33 A gyülekezés sátorának bejáratából pedig ne menjetek ki hét napig, amely napig betelnek fölavatástok napjai, mert hét nap alatt avatnak föl benneteket. 34 Amint tett ezen a napon, úgy parancsolta az Örökkévaló, hogy tegyék, hogy engesztelést szerezzenek értetek. 35 És a gyülekezés sátorának bejáratánál maradjatok nappal és éjjel, hét napig és őrizzétek az Örökkévaló őrizetét, hogy meg ne haljatok; mert így parancsolattott ez nekem. 36 És megtette Áron, meg fiai mindazokat a dolgokat, amiket parancsolt az Örökkévaló Mózes által.

9 És történt a nyolcadik napon, szólította Mózes Áront és fiait, meg Izrael véneit. 2 És mondta Áronnak: Végy magadnak egy fiatal borjút vétekáldozatnak és egy kost égőáldozatnak, épeket, és áldozd az Örökkévaló színe előtt. 3 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Vegyetek egy kecskebakot vétekáldozatnak és egy borjút meg egy juhot, egyéveseket, épeket,

égőáldozatnak; 4 meg egy ökröt és egy kost békeáldozatnak; hogy áldozzatok az Örökkévaló színe előtt, és ételáldozatot, olajjal elegyítve, mert ma jelenik meg az Örökkévaló nektek. 5 És elvitték, amit parancsolt Mózes, a gyülekezés sátorá elé; és közeledett az egész község, és megállottak az Örökkévaló színe előtt. 6 És Mózes mondta: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, tegyétek meg, hogy megjelenjen nektek az Örökkévaló dicsősége. 7 És mondta Mózes Áronnak: Közeledjél az oltárhoz és készítsd el vétekáldozatodat és égőáldozatodat, hogy engesztelést szerez magadért és a népért; azután készítsd el a nép áldozatát, hogy engesztelést szerezzen értük, amint parancsolta az Örökkévaló. 8 Erre közeledett Áron az oltárhoz, levágta a vétekáldozatra való borjút, mely az övé volt. 9 Áron fiai pedig odavitték a vért neki és ő bemártotta az ujját a vérbe és tett az oltár sarkaira; a vért pedig kiöntötte az oltár alapjára. 10 A zsiradékot, a veséket, a hártát a májról, a vétekáldozatból, elfüstölgötte az oltáron, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 11 És a húst meg a bőrt elégette tűzben a táboron kívül. 12 Azután levágta az égőáldozatot; és odanyújtották neki Áron fiai a vért és ő hintette azt az oltárra, köröskörül. 13 És az égőáldozatot odanyújtották neki darabjai szerint, meg a fejet és elfüstölgötte az oltáron. 14 És megmosta a beleket, meg a lábszárakat és elfüstölgötte az égőáldozattal az oltáron. 15 Azután áldozta a nép áldozatát; vette ugyanis a vétekáldozatra való bakot, mely a népé volt, levágta azt és elkészítette vétekáldozatnak, mint az első. 16 És áldozta az égőáldozatot és elkészítette azt a rendelet szerint. 17 Azután áldozta az égőáldozatot, megtöltötte abból az ő tenyerét és elfüstölgötte az oltáron, a reggeli égőáldozaton kívül. 18 Azután levágta az ökröt, meg a kost békeáldozatul, mely a népé volt; és odanyújtották Áron fiai a vért neki és ő hintette az oltárra köröskörül; 19 meg a zsiradékokat az ökörből és a kosból, a farkot és a befődő (zsiradékot), a veséket és a májnak hártáját. 20 És rátették a zsiradékokat a szegyekre, és elfüstölgöztették a zsiradékokat az oltáron. 21 A szegyeket pedig és a jobb combot lengette Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta Mózes. 22 Akkor fölemelte Áron a kezeit a nép felé és megáldotta azt; azután leszállt, elkészítvén a vétekáldozatot, az égőáldozatait és a békeáldozatot. 23 És bement Mózes meg Áron a gyülekezés sátorába és midőn kijöttek, megáldották a népet; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész népnek. 24 Kijött ugyanis tűz az Örökkévaló

színe elől és fölemésztette az oltáron az égőáldozatot és a zsiradékokat; az egész nép látta és ujjongtak és leborultak arcukra.

10 És vették Áron fiai, Nádáb és Ábihu, kiki az ő serpenyőjét és tettek azokba tüzet és tettek rá füstölőszert és bevitték az Örökkévaló színe elé idegen tüzet, amit nem parancsolt nekik. **2** Ekkor tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és megemésztette őket; és meghaltak az Örökkévaló színe előtt. **3** Ekkor mondta Mózes Áronnak: Ez az, amit szólt az Örökkévaló, mondván: A hozzám közelállók által fogok megszenteltetni és az egész nép előtt fogok megdicsőíttetni. És Áron hallgatott. **4** Mózes pedig szólította Misáélt és Elcsofont, Úzzielnek, Áron nagybátyjának fiait és mondta nekik: Közeledjete ide, vigyétek el testvéreiteket a szentség színe elől, a táboron kívülre. **5** Ezek közeledtek és elvitték őket kontösekben a táboron kívülre, amint szólt Mózes. **6** És mondta Mózes Áronnak és Eleázárnak meg Itámárnak, az ő fiainak: Hajatokat ne hagyjátok vadul nőni, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljátok és az egész községre haragudjék (Isten); de testvéreitek, Izrael egész háza, sirassák meg: tüzet, melyet kigyújtott az Örökkévaló. **7** A gyülekezés sátorának bejáratából ki ne menjete, hogy meg ne haljátok, mert az Örökkévaló kenetolaja van rajtatok. És ők cselekedtek. Mózes szava szerint. **8** És szólt az Örökkévaló Áronhoz, mondván: **9** Bort és részegítő italt ne igyál, te és fiaid veled együtt, midőn bementek a gyülekezés sátorába, hogy meg ne haljátok; örök törvény ez nemzedékeiteken át. **10** És hogy különbséget tegyete a szent és nem-szent között, a tisztátalan és tiszta között; **11** és hogy tanítsátok Izrael fiait mindama törvényekre, melyeket kijelentett az Örökkévaló nekik Mózes által. **12** És szólt Mózes Áronhoz és Eleázárhoz meg Itámárhoz, az ő megmaradt fiaihoz: Vegyéte az ételáldozatot; mely megmaradt az Örökkévaló tűzáldozataiból és egyéte meg azt kovásztalanul, az oltár mellett, mert szentek szentje az. **13** Egyéte meg azt szent helyen, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes része az az Örökkévaló tűzáldozataiból, mert így parancsoltatt nekem. **14** A lengetés szegyét pedig és az ajándék combot egyéte meg tiszta helyen; te, fiaid és leányaid veled együtt, mert a te törvényes részedül és fiaid törvényes részéül adattak Izrael fiainak békeáldozataiból. **15** Az ajándékcombot és a lengetés szegyét, a zsiradékok tűzáldozataival együtt hozzák, hogy lengessék lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen neked és fiadnak veled örök

törvényes részül, amint parancsolta az Örökkévaló. **16** A vétekáldozatra való bakot pedig számon kérte Mózes, és íme, elégették; azért haragudott Eleázárra és Itámárra, Áron megmaradt fiaira, mondván: **17** Miért nem ettéte meg a vétekáldozatot szent helyen, hisz szentek szentje az és azt adta nektek, hogy viseljéte a község bűnét, hogy engesztelést szerezteket értük az Örökkévaló színe előtt. **18** Íme, nem vitté be a vérét a szentély belsejébe, meg kellett volna azt ennetek a szentélyben, amint parancsoltam. **19** Erre szólt Áron Mózeshez: Íme, ma áldozták vétekáldozatukat és égőáldozatukat az Örökkévaló színe előtt és engem ilyesmí ért; ha én ettem volna ma a vétekáldozatból, vajon jónak tetszett volna-e az Örökkévaló szemeiben? **20** Midőn Mózes ezt hallotta, jónak tetszett az ő szemeiben.

11 És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván nekik: **2** Szóljatek Izrael fiaihoz, mondván: Ezek az állatok, melyeket ehete minden barom közül, mely a földön van. **3** Mindaz, aminek hasadt patája van és pedig kettéhasadt patája, meg kérődöz a barmok között azt ehete. **4** De ezeket ne egyéte a kérődzők közül és a hasadt patájúak közül: a tevét, mert kérődöz az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **5** És a tengeri nyulat, mert kérődöz az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **6** És a nyulat, mert kérődöz az, de patája nincs meghasadva, tisztátalan az nektek. **7** És a sertést; mert hasadt patájú az és ketté hasadt a patája, de kérődzni nem kérődzik, tisztátalan az nektek. **8** Húsuból ne egyete és dögüket ne érintéte; tisztátalanok azok nektek. **9** Ezt ehete mindazok közül, ami a vízben van: mindazt, aminek úszószárnya van és pikkelye, a vízben: a tengerekben és folyókban, azokat ehete. **10** De mindaz, aminek nincsen úszószárnya és pikkelye, a tengerekben és a folyókban, a vizek minden csúszó-mászója közül és minden élőlény közül, mely a vízben van, utálat az nektek. **11** Utálat legyenek azok nektek, húsuból ne egyete és dögüket utáljatek. **12** Mindaz, aminek nincs úszószárnya és pikkelye a vízben, utálat az nektek. **13** És ezeket utáljatek a madarak közül, ne egyete meg, utálatosak azok: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast; **14** a keselyút és az ölyvet maga neme szerint; **15** minden hollót a maga neme szerint; **16** a struccot, a fecskét, a sirályt, a karvalyt a maga neme szerint; **17** a kuvikot, a búvárt és a baglyot; **18** a suholyt, a gödényt és a hóját; **19** a gólyát, a gémet a maga neme szerint, a bankát és a denevért. **20** Minden szárnyas csúszó-mászó, mely négy lábón jár, utálat

legyen nektek. **21** De azt ehettek minden szárnyas csúszó-mászó közül, mely négy lábón jár, amelynek szárai vannak a lábai fölött, hogy szökdecseljen velük a földön. **22** Ezeket ehettek közülük: a sáskát a maga neme szerint, a szoleomt a maga neme szerint, a chárgólt a maga neme szerint, a chogovot a maga neme szerint. **23** De minden szárnyas csúszó-mászó, melynek négy lába van, utálat az nektek. **24** És ezek által lesztek tisztátalanokká, mindenki, aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **25** és mindenki, aki visz dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan legyen estig; **26** minden barom által, melynek hasadt patája van, de ketté nincs hasadva, és nem kérődöz; tisztátalanok azok nektek, mindenki, aki érinti azt, tisztátalan legyen. **27** És mindaz, ami talpán jár, minden állat közül, mely négy lábón jár, tisztátalanok azok nektek; mindenki, aki dögüket érinti, tisztátalan legyen estig; **28** aki pedig viszi dögüket, mossa meg a ruháit és tisztátalan estig. Tisztátalanok azok nektek. **29** És ez legyen nektek tisztátalan a csúszó-mászók között, amelyek másznak a földön: a menyét, az egér és a gyík a maga neme szerint; **30** a sün, a tűzgyík és a csillaggyík, a csiga és a kaméleon. **31** Ezek a tisztátalanok nektek minden csúszó-mászók között mindenki aki érinti azokat holtuk után, tisztátalan legyen estig. **32** És minden, amire hull belőlük holtuk után, tisztátalan; minden faedény, vagy ruha, vagy bőr, vagy zsák, bármely edény, mellyel munkát végeznek, vízbe tétessék és tisztátalan estig, azután tiszta lesz. **33** És minden cserépedény, amelybe ezekből beleszik, minden, ami benne van, tisztátalan; azt (az edényt) pedig törjétek össze. **34** Minden étel pedig, mely enni való, amelyre víz jutott, tisztátalan legyen; és minden ital, mely inni való, bármely edényben, tisztátalan legyen; **35** És minden, amire hull dögükből, tisztátalan legyen; kemencét és tűzhelyet döntsetek össze, tisztátalanok azok és tisztátalanok legyenek nektek. **36** De forrás és kút, a vízgyűlemény tiszta marad; de aki érinti dögüket, tisztátalan legyen. **37** És ha hull dögükből bármely vetőmagra, mely vetni való, tiszta az. **38** De ha vizet tesznek a magra és akkor hull dögükből rá, tisztátalan legyen az nektek. **39** És ha elhull valamely barom, mely nektek eledelre való, aki érinti a dögét, tisztátalan legyen estig; **40** aki pedig eszik dögükből, mossa meg ruháit és tisztátalan estig; aki viszi dögét, mossa meg a ruháit és tisztátalan legyen estig. **41** És minden csúszó-mászó, mely mászik a földön, utálat az, ne egyétek meg. **42** Minden, ami a hasán jár és minden, ami négy lábón jár, mind a soklábúakig, minden csúszó-mászóból, mely mászik a földön, ne egyétek

meg azokat, mert utálatosak azok. **43** Ne tegyétek utálatá lelteket mindenféle csúszó-mászó által, mely mászik és meg ne tisztátalanítsatok magatokat általuk, hogy tisztátalaná legyetek. **44** Mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert, szent vagyok én! Meg ne tisztátalanítsatok lelkeiteket minden csúszó-mászó által, mely mászik a földön; **45** mert én vagyok az Örökkévaló, aki felhozott benneteket Egyiptom országából, hogy legyek a ti Istenetek: azért szentek legyetek, mert szent vagyok én. **46** Ez a tan a baromról, a madárról és minden élőlényről mely mozog a vízben és minden élőlényről, mely mászik a földön; **47** hogy különbséget tegyetek a tisztátalan és tiszta között, az állat között, melyet szabad enni és az állat között, melyet nem szabad megenni.

12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: midőn egy nő magzatot hoz világra és szül fiúgyermeket, tisztátalan legyen hét napig, tisztulása szenvedésének napjai szerint legyen tisztátalan. **3** A nyolcadik napon pedig metéltessék körül előbőrének húsa. **4** S harminchárom napig maradjon meg tisztulásának vérében; semmi szenthez ne nyúljon és a szentélybe be ne menjen, míg le nem teltek megtisztulásának napjai. **5** Ha pedig leánygyermeket szül, tisztátalan legyen két hétig mint tisztulásakor; hatvan napig pedig maradjon megtisztulásának vérében. **6** S midőn leteltek megtisztulásának napjai fiúnál vagy leánynál, hozzon egyéves juhot égőáldozatnak és galambfiat vagy gerlicét vétekáldozatnak a találkozás sátorának bejáratához, a paphoz. **7** És mutassa be az Örökkévaló színe előtt és szerezen engesztelést számára, és megtisztul vére folyásától. Ez a tan a szülő nőről, fiúgyermeknél és leánygyermeknél. **8** Ha pedig nem jut vagyonából amennyi elég a báránynak, akkor vegyen két gerlicét vagy két galambfiat, egyet égőáldozatnak és egyet vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen számára a pap, és tiszta lesz.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz mondván: **2** Ha lesz valamely ember testének bőrén daganat, vagy var, vagy világos folt és lehet testének bőrén poklos sérelemmé, akkor vitessék Áronhoz, a paphoz vagy fiai egyikéhez a papok közül. **3** És nézze meg a pap a sérelmét a test bőrén, ha a szőr a sérelemben átváltozott fehérré, a sérelem színe pedig mélyebb a test bőrénél, poklos sérelem az; amint megnézi a pap, tisztátalannak jelentse ki azt. **4** Ha pedig fehér volt az testének bőrén és színe

nem mélyebb a bőrnél és szőre sem változott át fehérré, akkor zárja el a pap a sérelmet hét napra. 5 És nézze meg a pap a hetedik napon és íme a sérelem megmaradt a maga színében, nem terjedt a sérelem a bőron, akkor zárja el a pap hét napra másodszer. 6 És megnézi azt a pap a hetedik napon másodszer és íme homályosodott a sérelem, de nem terjedt a sérelem a bőron, akkor tisztának jelentse ki a pap, var az; mossza meg a ruháit és tiszta lesz. 7 Ha azonban terjed a var a bőron, miután megmutatta magát a papnak tisztulás végett, akkor mutassa meg magát másodszer a papnak. 8 És nézze meg a pap és íme, terjedt a var a bőron, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, poklosság az. 9 Poklos sérelem, ha lesz valamely emberen, vitessék el a paphoz; 10 nézze meg a pap és íme, fehér daganat van a bőron és ez átváltoztatta a szőrt fehérré, és vad hús növése van a daganatban, 11 üdült poklosság az testének bőrin, tisztátalannak jelentse ki a pap; ne zárja el, mert tisztátalan ő. 12 Ha pedig fölfakad a poklosság a bőron és elfedi a poklosság a sérelemnek egész bőrét, tetőtől talpig, amennyire látnak a pap szemei, 13 megnézi a pap és íme, elfődte a poklosság egész testét, akkor tisztának jelentse ki a sérelmet, az egész átváltozott fehérré, tiszta az. 14 De amely napon mutatkozik rajta vad hús, tisztátalan az. 15 És megnézi a pap a vad húst és tisztátalannak jelenti ki a vad hús tisztátalan, poklosság az. 16 Vagy ha a vad hús újra fehérré változik, akkor menjen el a paphoz; 17 és megnézi őt a pap és íme, átváltozott a sérelem fehérré, akkor tisztának jelentse ki a pap a sérelmet, tiszta az. 18 A test, melynek bőrin fekély van és meggyógyul, 19 de a fekély helyén fehér daganat támad vagy fehérvörös folt akkor mutassa meg magát a papnak. 20 És megnézi a pap és íme, színe alacsonyabb a bőrnél és szőre átváltozott fehérré, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az, a fekélyben fakadt. 21 Ha pedig megnézi a pap és íme, nincs benne fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el a pap hét napra. 22 Ha azonban terjed a bőron, akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, sérelem az. 23 Ha pedig helyén marad a folt, nem terjedt, a fekély hegedése az; tisztának jelentse ki a pap. 24 Vagy ha valamely test bőrin tűzégési seb lesz és támad az égés hegedésében vörösfehér folt vagy fehér; 25 és megnézi azt a pap és íme, elváltozott a fehér szőr a folton és színe mélyebb a bőrnél, poklosság az, az égésben fakadt; tisztátalannak jelentse ki őt a pap, poklos sérelem az. 26 Ha azonban megnézi a pap és íme nincs a foltban fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el őt a pap hét napra. 27 Azután megnézi a pap a hetedik napon, ha terjedt a bőron, tisztátalannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az. 28 Ha pedig megmarad a helyén a folt, nem terjedt a bőron és homályos, az égési seb daganata az, tisztának jelentse ki a pap, mert az égési seb forradása az. 29 Férfi vagy nő, ha lesz rajta sérelem, a fejen vagy a szakállon, 30 és megnézi a pap a sérelmet és íme, színe mélyebb a bőrnél és benne aranyásárga apró szőr akkor tisztátalannak jelentse ki a pap, ótvar az, poklossága az a fejnek vagy a szakállnak. 31 De ha megnézi a pap az ótvar sérelmét és íme, színe nem mélyebb a bőrnél és fekete szőr sincs benne, akkor zárja el a pap az ótvar sérelmét hét napra. 32 Megnézi a pap a sérelmet a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar és nem lett benne aranyásárga szőr és az ótvarnak színe nem mélyebb a bőrnél, 33 akkor nyiratkozzék meg, de az ótvar ne nyírja le; hanem zárja el a pap az ótvar hét napra, másodszer. 34 És megnézi a pap az ótvar a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar a bőron és színe sem mélyebb a bőrnél, akkor tisztának jelentse ki, a pap; mossza meg az a ruháit és tiszta lesz. 35 De ha terjed az ótvar a bőron, megtisztulása után, 36 és megnézi a pap és íme, terjedt az ótvar a bőron, akkor ne kutassa a pap az aranyásárga szőrt, tisztátalan az. 37 De ha megmarad az ő színében az ótvar és fekete szőr nőtt benne, akkor meggyógyult az ótvar, tiszta az, tisztának jelentse ki a pap. 38 És férfi vagy nő, ha lesznek testük bőrin foltok, fehér foltok, 39 megnézi a pap és íme, testük bőrin homályos, fehér foltok vannak, fehér var az, a bőron fakadt, tiszta az. 40 És férfiu, ha kihull fejének haja, kopasz az tiszta az. 41 Ha pedig arca felől hull ki a haja, elől kopasz az, tiszta az. 42 Ha azonban a kopaszágan vagy elől kopasz fején vörösfehér sérelem támad, felfakadó poklosság az kopaszágán vagy elől kopasz fején. 43 Megnézi azt a pap és íme, a sérelem daganata vörösfehér, kopaszágán vagy elől kopasz fején, mint a poklosság színe a test bőrin, 44 poklos férfiú ő, tisztátalan ő; tisztátalannak jelentse ki őt a pap, fején van a sérelme. 45 És a poklos, akin a sérelem van, ruhái legyenek megszagatva és feje vadul benőve és bajuszáig burkolózzék be és kiáltsa: tisztátalan, tisztátalan. 46 Mindama napokban, míg a sérelem rajta van, legyen tisztátalan; tisztátalan ő, egyedül lakjék, a táboron kívül legyen lakhelye. 47 És ha valamely ruhán lesz poklos sérelem, gyapjúruhán vagy lenruhán, 48 akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, lenből vagy gyapjúból, vagy bőron vagy bármilyen bőrmunkán, 49 és lesz a sérelem zöldes vagy

vöröses a ruhán vagy a bőrn, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, poklos sérelem az, mutassák meg a papnak. 50 Nézze meg a pap a sérelmet és zárja el a sérelmet hét napra. 51 És nézze meg a sérelmet a hetedik napon, ha terjedt a sérelem a ruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy a bőrn, bármely munkán, amivé a bőr feldolgozható, emésztő poklosság a sérelem, tisztátalan az. 52 És égesse el a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a belfonalat a gyapjúból vagy a lenből, vagy mind a bőreszközt, amelyen lesz a sérelem, mert emésztő poklosság az, tűzben égettessék el. 53 Ha pedig megnézi a pap és íme, nem terjedt a sérelem a ruhán, sem a mellékfonálon, sem a belfonálon, vagy bármely bőreszközön, 54 akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a sérelem van és zárja el hét napra, másodszer. 55 És megnézi a pap, miután megmosták a sérelmet és íme, nem változtatta el a sérelem a színét és nem terjedt a sérelem, tisztátalan az, tűzben égessék el azt; romlás az, visszáján vagy színén. 56 Ha pedig megnézte a pap és íme, homályos a sérelem, miután megmosták azt, akkor tépje ki a ruhából vagy a bőrből, akár a mellékfonalból, akár a belfonalból. 57 És ha ismét meglátszik a ruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, újrafakadó az; tűzben égessék el azt, amin a sérelem van. 58 És a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a belfonalat, vagy bármely bőreszközt, melyet megmoshatsz és távozik belőlük a sérelem, mossák meg másodszer és tisztá lesz. 59 Ez a tana, a poklos sérelemnek a gyapjú vagy lenruhán, akár a mellékfonálon, akár a belfonálon, vagy bármi bőreszközön, hogy tisztának vagy tisztátalannak jelentsék ki azt.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Ez legyen a poklosnak tana tisztulása napján, vitessék el a paphoz. 3 És menjen ki a pap a táboron kívülre és nézze meg a pap és íme, meggyógyult a poklos sérelem a pokloson, 4 akkor parancsolja meg a pap, hogy vegyenek a tisztulandó számára két élő, tiszta madarat és cédrusfát, meg karmazsint és izsópot. 5 Azután parancsolja meg a pap, hogy vágják le az egyik madarat cserépedénybe, élő víz fölé. 6 Az élőmadarat pedig vegye és a cédrusfát, a karmazsint meg az izsópot és mártsa azokat, meg az élő madarat a levágott madárnak a vérebe, az élő víz fölött. 7 És hintsen a poklosságtól tisztulandóra hétszer, jelentse ki tisztának és bocsássa el az élő madarat a mezőre. 8 És mossá meg a tisztulandó a ruháit, nyírja le minden szőrét és mosakodjék meg vízben, akkor tiszta lesz,

azután bemehet a táborba; de maradjon sátrán kívül még hét napig. 9 És lesz a hetedik napon, nyírja le minden szőrét: haját, szakállát, szemöldökét, minden szőrét nyírja le; mossá meg ruháit és fűrössze testét vízben és tiszta lesz. 10 A nyolcadik napon pedig vegyen két ép juhot és egy nőstény juhot, egyévest, épet, meg háromtized lánglisztet ételáldozatul, olajjal elegyítve és egy lóg olajat. 11 És állítsa a tisztító pap a tisztulandó férfit és azokat az Örökkévaló színe elé, a gyülekezés sátorának bejáratához. 12 Azután vegye a pap az egyik juhot és áldozza föl bűnáldozat gyanánt, meg a lóg olajat, és lengesse azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 13 És vágja le a juhot ama helyen, ahol levágják a vétekáldozatot és az égőáldozatot szent helyen; mert mint a vétekáldozat, úgy a bűnáldozat a papé, szentek szentje az. 14 És vegyen a pap a bűnáldozat véreből és tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára és jobb keze hüvelykujjára. 15 És vegyen a pap a lóg olajból és öntsön a papnak bal tenyerére. 16 Azután mártsa a pap jobb ujját az olajba, mely bal tenyerén van, és hintsen az olajból ujjával hétszer az Örökkévaló színe előtt. 17 Az olaj maradékából pedig, mely tenyerén van, tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára, a bűnáldozat vére fölé. 18 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érte a pap az Örökkévaló színe előtt. 19 Azután készítse el a pap a vétekáldozatot és szerezzen engesztelést a tisztulandóért tisztálansága miatt; és azután vágja le az égőáldozatot. 20 És tegye föl a pap az égőáldozatot, meg az ételáldozatot az oltárra és szerezzen engesztelést érte a pap és tiszta lesz. 21 Ha azonban szegény az és nem jut vagyonából, akkor vegyen egy juhot bűnáldozatul lengetésre, hogy engesztelést szerezzen érte, és egytized lánglisztet, olajjal elegyítve, ételáldozatul és egy lóg olajat; 22 és két gerlicét vagy két galambfiát, amennyi jut vagyonából; és legyen az egyik vétekáldozat és az egyik égőáldozat. 23 És vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elé. 24 És vegye a pap a bűnáldozatra való juhot meg a lóg olajat, és lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 25 Azután vágja le a bűnáldozatra való juhot és vegyen a pap a bűnáldozat véreből és tegyen a tisztulandónak jobb füle porcogójára; jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára. 26 Az olajból pedig öntsön a pap a papnak bal tenyerére; 27 és

hítsen a pap jobb ujjával az olajból, mely bal tenyerén van, hétszer az Örökkévaló színe előtt. 28 És tegyen a pap az olajból, mely tenyerén van, a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára a bűnáldozat vérenek helyére. 29 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érte az Örökkévaló színe előtt. 30 Azután készítse el az egyiket a gerlicék közül vagy a galambfiak közül, amelyekre jutott annak vagyonából, 31 azt, amire jutott vagyonából; az egyiket vétekáldozatnak, és az egyiket égőáldozatnak az ételáldozattal együtt; és engesztelést szerez a pap a tisztulandóért az Örökkévaló színe előtt. 32 Ez a tana annak, akin van poklos sérelem, akinek nem jut vagyonából tisztulásakor. 33 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 34 Ha bementek Kánaán országába, melyet én nektek adok örökségül és én támasztok poklos sérelmet örökségtek országának házában, 35 akkor menjen el az, akié a ház és jelentsé a papnak, mondván: Mintegy sérelem mutatkozik nálam a házban. 36 És parancsolja meg a pap, hogy ürítsék ki a házat, mielőtt odajön a pap, hogy megnézze a sérelmet, hogy tisztátalan ne legyen minden, ami a házban van; azután menjen oda a pap, hogy megnézze a házat. 37 Megnézi a sérelmet és íme, a sérelem a háznak falaiban zöldes vagy vöröses mélyedések, és színük alacsonyabb a falénál, 38 akkor menjen ki a pap a házból, a ház bejáratába és zárja el a házat hét napra. 39 És térjen vissza a pap a hetedik napon, megnézi és íme, terjedt a sérelem a háznak falain, 40 akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, melyeken a sérelem van és vessék azokat a városon kívülre, tisztátalan helyre. 41 A házat pedig vakarják le belül, köröskörül és öntsék a port, amit levakartak, a városon kívül, tisztátalan helyre. 42 És vegyenek más köveket és rakják a kövek helyébe, és más port vegyenek és vakolják be a házat. 43 Ha pedig újra fölfakad a sérelem a házon, miután kiszedték a köveket és levakarták a házat és miután bevakolták, 44 akkor menjen el a pap és nézze meg, és íme, terjedt a sérelem a házon, emésztő poklosság az a házon, tisztátalan az. 45 Döntsék össze a házat, köveit és fáit, meg a ház minden porát, és vigyék ki a városon kívülre, tisztátalan helyre. 46 Aki pedig bemegegy a házba mindama napokban, amíg elzárták, tisztátalan legyen az estig. 47 Aki pedig meghál a házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik a házban, mossa meg a ruháit. 48 Ha azonban bemegegy a pap és megnézi, és íme, nem terjedt a sérelem a házban,

miután bevakolták a házat, akkor tisztának jelentsé ki a pap a házat, mert meggyógyult a sérelem. 49 És vegyen a ház megtisztázásához két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot. 50 És vágja le az egyik madarat cserépedénybe, élő víz fölé. 51 Azután vegye a cédrusfát; az izsópot és a karmazsint, meg az élő madarat, mártsa azokat a levágott madárnak a vérebe és az élő vízbe, és hítsen a házra hétszer. 52 És tisztítsa meg a házat a madár vérevel és az élő vízzel, meg az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. 53 Azután bocsássa szabadon az élő madarat a városon kívül a mezőre; és engesztelést szerez a házért és tiszta lesz az. 54 Ez a tana minden poklos sérelemnek és ótvárnak, 55 meg a ruha és ház poklosságának, 56 a daganatnak, a varnak és a fehér foltnak, 57 hogy tanítsák e szerint, mely napon tisztátalan és mely napon tiszta; ez a poklosság tana.

15 És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: 2 Szóljatok Izrael fiaihoz és mondjátok nekik: bármely férfi, midőn testéből lesz folyós, folyása tisztátalan. 3 És ez legyen tisztátalansága a folyása alatt: akár nyálkásan választja ki teste a folyását, akár elzárult teste a folyástól, tisztátalansága az. 4 Minden fekvőhely, amelyre fekszik a folyós, tisztátalan legyen, és minden tárgy, amelyen ül, tisztátalan legyen. 5 Amely ember megérinti a fekvőhelyet, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 6 Aki pedig ráült a tárgyra, amelyen a folyós ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 7 S aki megérinti a folyósnak testét, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 8 S midőn köp a folyós a tisztára, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 9 S minden ülés, amelyen rajta ül a folyós, tisztátalan legyen. 10 És bárki megérint bármit, ami alatta van, tisztátalan legyen estig; ki pedig viszi azokat, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 11 És mindenki, akit megérint a folyós, anélkül, hogy kezeit leöblítsen vízben, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 12 Cserépedényt, melyet megérint a folyós, törjenek el, minden faedényt pedig öblítsenek ki vízzel. 13 Midőn pedig megtisztul a folyós a folyásától, akkor számláljon magának hét napot megtisztulása számára, mossa meg ruháit és fürössze meg testét élő vízben s így tiszta lesz. 14 A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen az Örökkévaló színe elé, a találkozás sátrának bejáratához, s adja

azokat a papnak. 15 És készítse el azokat a pap; az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak, és szerezzon engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe előtt folyása miatt. 16 Midőn kijön valamelyik férfiből magömlés, fürössze meg vízben egész testét s tisztátalan lesz egész estig. 17 Minden ruhát és minden bőrt, amelyen van magömlés, mossanak meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 18 És asszony kívül hál egy férfi magömléssel – fürödjének meg vízben és tisztátalanok legyenek estig. 19 Midőn egy asszony folyós lesz, mégpedig vér a folyása a testén: hét napig legyen tisztulásában és bárki megérinti, tisztátalan legyen estig. 20 Minden, amin fekszik tisztulásában, tisztátalan legyen, s minden amin ül, tisztátalan legyen. 21 És bárki megérinti fekvőhelyét, mossza meg ruháit, fürödjék meg vízben és tisztátalan lesz estig. 22 És bárki megérint bármely tárgyat, amelyen ül, mossza meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 23 Ha pedig a fekvőhelyen van, vagy a tárgyon, amelyen a nő ül, midőn megérinti, tisztátalan legyen estig. 24 És ha hál vele egy férfi és tisztulása reá száll, akkor tisztátalan legyen hét napig, és minden fekvőhely, amelyen fekszik, tisztátalan legyen. 25 Midőn egy asszonynak folyik a vére folyása több napon át, tisztulásának idején kívül, vagy ha folyós lesz, tisztulásán túl, tisztátalanságának folyásában minden napjaiban, mint tisztulásának napjaiban legyen: tisztátalan ő. 26 Minden fekvőhely, amelyen fekszik folyásának minden napjaiban, mint tisztulása fekvőhelye legyen számára, s minden tárgy, amelyen ül, tisztátalan legyen, tisztulásának tisztátalansága szerint. 27 És bárki megérinti azokat, tisztátalan legyen; mossza meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztátalan lesz estig. 28 S ha megtisztult folyásától, számláljon magának hét napot, és azután tiszta lesz. 29 A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a paphoz a találkozás sátorának bejáratához. 30 És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak és szerezzon engesztelést számára a pap az Örökkévaló színe előtt tisztátalanságának folyása miatt. 31 És óvjatok Izrael fiait tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságukban, amidőn megtisztátalanítják hajlékomat, mely közöttük van. 32 Ez a tan a folyósról és arról, akiből kijön a magömlés, hogy tisztátalan lesz általa; 33 és a tisztulásában szenvedő nőről, és arról, akinek folyik folyása, akár férfi, akár nő, és a férfiről, aki hál tisztátalan nővel.

16 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, Áron két fiának halála után, mikor közeledtek az Örökkévaló színe elé és meghaltak. 2 És mondta, az Örökkévaló Mózesnek: Szólj Áronhoz, a te testvéredhez, hogy ne menjen be minden időben a szentélybe, a kárpiton belül, a földél elé, mely a ládán van, hogy meg ne haljon, mert a felhőben jelenek meg a földél fölött. 3 Ezzel menjen be Áron a szentélybe; egy fiatal tulokkal vétekáldozat gyanánt, meg egy kossal égőáldozat gyanánt. 4 Szent lenköntöst öltson föl, lennadrág legyen testén: lenővvel övezkedjék, lensüveget tegyen föl, szent ruhák ezek, fürössze meg testét vízben és öltse fel azokat. 5 Izrael fiainak községétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozat gyanánt és egy kost égőáldozat gyanánt. 6 És áldozza föl Áron a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé és szerezzon engesztelést önmagáért és házáért. 7 Azután vegye a két bakot, állítsa azokat oda az Örökkévaló színe elé, a gyülekezés sátorának bejáratához. 8 És vessen Áron a két bakra sorsot, egyik sors legyen; az Örökkévalóé, a másik sors; Azázélé. 9 És áldozza föl Áron a bakot, melyre a sors esett: az Örökkévalóé és készítse el vétekáldozatnak. 10 Az a bak pedig, melyre a sors esett: Azázélé, állíttassék oda élve az Örökkévaló színe elé, hogy engesztelést szerezzon vele, elküldvén azt Azázelnak a pusztába. 11 Azután áldozza fel Áron a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé és szerezzon engesztelést önmagáért és házáért; vágja le a vétekáldozatra való tulkot, mely az övé. 12 Vegyen teli serpenyővel izzó paraszat az oltárról, az Örökkévaló színe elől, és teli markával finom fűszeres füstölőszert és vigye be a kárpiton belül; 13 tegye a füstölőszert a tűzre az Örökkévaló színe előtt, hogy befedje a füstölőszer felhője a födelet, mely a bizonyosságon van, hogy meg ne haljon. 14 És vegyen a tulok véreből és fecskendjen ujjával a földéle kelet felé, és a földél elé fecskendjen hétszer a vérből az ujjával. 15 Azután vágja le a vétekáldozatra való bakot, mely a népé, vigye be vérét a kárpiton belül és cselekedjék vérevel, amint cselekedett a tulok vérevel, fecskendje azt a földéle és a földél elé. 16 Szerezzon engesztelést a szentélyért, Izrael fiainak tisztátalansága miatt és elpártolásuk miatt, minden vétkeik szerint; így cselekedjék a gyülekezés sátorával, mely náluk van, tisztátalanságuk közepette. 17 De senki se legyen a gyülekezés sátorában, mikor bemegy, hogy engesztelést szerezzon a szentélyben, egészen a kijövetelig; és szerezzon engesztelést önmagáért, házáért és Izrael egész községéért. 18 Azután menjen ki az oltárhoz, mely az Örökkévaló színe előtt van és

szerezzen engesztelést érte; vegyen ugyanis a tulok véreből, meg a bak véreből és tegyen az oltár sarkaira köröskörül; **19** fecskendjen rá a vérből az ujjával hétszer, tisztítsa meg és szentelje meg Izrael fiainak tisztátalanságaitól. **20** Midőn pedig végzett azzal, hogy engesztelést szerezzen a szentélyért, a gyülekezés sátoráért és az oltárért, akkor vezesse oda az élő bakot. **21** Tegye rá Áron a két kezét az élő bak fejére és vallja meg rajta Izrael fiainak minden bűnét és minden elpártolásukat minden vétkeik szerint, tegye azokat a bak fejére és küldje el egy kirendelt férfiú által a pusztába. **22** És vigye a bak magán minden bűneiket sívár földre; így küldje el a bakot a pusztába. **23** Azután menjen be Áron a gyülekezés sátorába, vesse le a lenruhákat melyeket felöltött, midőn bement a szentélybe és hagyja azokat ott. **24** Fűrössze meg testét vízben szent helyen, öltse fel ruháit, menjen ki és készítse el égőáldozatát és a nép égőáldozatát, hogy engesztelést szerezzen önmagáért és a népért. **25** A vétekáldozat zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron. **26** Aki pedig elbocsátja a bakot Azázelnak, mossa meg a ruháit, fűrössze meg testét vízben és azután bemehet a táborba. **27** A vétekáldozatra való tulkot és a vétekáldozatra való bakot, amelyeknek vérét bevitték, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el tűzben, bőrüket, húsukat és ganajukat. **28** Aki pedig elégeti azokat, mossa meg ruháit, fűrössze meg testét vízben és azután bemehet a táborba. **29** És legyen nektek örök törvényül: a hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassatok magatokat, semmi munkát se végezzetek, a bennszülött és az idegen, aki tartózkodik közöttetek. **30** Mert ezen a napon szerezzen engesztelést értetek, hogy megtisztíton benneteket; minden vétkeitektől megtisztultok az Örökkévaló színe előtt. **31** Szombatok szombatja legyen az nektek, sanyargassatok magatokat; örök törvény ez. **32** És szerezzen engesztelést a pap, akit fölkennek és akit fölavatnak, hogy pappá legyen atyja helyett; és öltse fel a lenruhákat, a szent ruhákat. **33** És szerezzen engesztelést a szentély szentségéért, a gyülekezés sátoráért és az oltárért szerezzen engesztelést; meg a papokért és a gyülekezet egész népéért szerezzen engesztelést. **34** Legyen ez nektek örök törvényül, hogy engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, minden vétkeik miatt, egyszer az évben. És úgy cselekedett, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: ² Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Ez az, amit az Örökkévaló

parancsolt, mondván: **3** Bárki Izrael házából, aki levág ökröt vagy juhot vagy kecskét a táborban, vagy aki levágja a táboron kívül, **4** és a gyülekezés sátorának bejáratához nem vitte el, hogy áldozza áldozatul az Örökkévalónak, az Örökkévaló hajléka előtt, vérontásul számíttatik be annak a férfiúnak; vért ontott, irtassék ki az a férfiú az ő népe köréből. **5** Azért, hogy elvigyék Izrael fiai vágóáldozataikat, melyeket áldoznak a mezőn, vigyék el azokat az Örökkévalónak, a gyülekezés sátorának bejáratához, a paphoz és áldozzák azokat békeáldozatok gyanánt az Örökkévalónak. **6** És a pap hintse a vért az Örökkévaló oltárára, a gyülekezés sátorának bejáratánál, és füstölögtesse el a zsiradékot, kellemes illat az Örökkévalónak. **7** Hogy ne áldozzák többé áldozataikat a bakoknak, melyek után paráználkodva járnak; örök törvény legyen ez nekik, nemzedékeiken át. **8** És mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül; aki tartózkodik közöttük, aki áldoz égőáldozatot, vagy vágóáldozatot, **9** és a gyülekezés sátorának bejáratához nem viszi el, hogy elkészítse azt az Örökkévalónak, irtassék ki az a férfiú az ő népéből. **10** És bárki Izrael házából és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki eszik bármi vért – haragomat fordítom a személy ellen, aki eszi a vért és kiirtom azt az ő népe köréből. **11** Mert a test lelke a vérben van és én az oltárra rendeltem azt nektek, hogy engesztelést szerezzen lelkeitekért, mert a vér az, mely a lélekért engesztelést szerez. **12** Azért mondtam Izrael fiainak: Bármely személy közületek ne egyik vért; az idegen, aki tartózkodik közöttetek, se egyik vért. **13** Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki vadász vadat vagy madarat, melyet enni szabad, ontsa ki a vérét és földje be azt porral. **14** Mert minden testnek lelke a vére; a lelkével együtt, azért mondtam Izrael fiainak, semmi húsnak vérét ne egyétek, mert minden testnek lelke a vére; bárki azt eszi, irtassék ki. **15** És minden személy, aki eszik elhullott és szétszagattott állatot, akár bennszülött, akár idegen, mossa meg a ruháit, fűrödjék meg vízben és tisztátalan legyen estig, azután tiszta lesz. **16** De ha nem mossa meg a ruháit és testét nem fűröszi meg, akkor viseli bűnét.

18 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: ² Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek. **3** Egyiptom országának cselekedete szerint, amelyben laktatok, ne cselekedjétek és Kánaán országának cselekedete szerint, ahová én viszlek benneteket, ne cselekedjétek, törvényeik szerint ne járjatok; **4** rendeleteimet tegyétek

meg és törvényeimet őriztétek meg, hogy járjatok szerintük; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 5 Őriztétek meg törvényeimet és rendeleteimet, melyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk; én vagyok az Örökkévaló. 6 Senki közületek bármely vérrokonához ne közeledjék, hogy fölfedje szemérmét; én vagyok az Örökkévaló. 7 Atyád szemérmét és anyád szemérmét föl ne fedd; anyád ő, föl ne fedd szemérmét. 8 Atyád feleségének szemérmét föl ne fedd; atyád szemérme az. 9 Nővérednek, atyád leányának, vagy anyád leányának szemérmét – a háznak szülőltje, vagy kint született legyen – ne fedd föl szemérmüket. 10 Fiad leányának vagy leányod leányának szemérmét – föl ne fedd szemérmüket, mert a te szemérmed azok. 11 Atyád felesége leányának szemérmét – atyád szülőltje, nővéred ő – föl ne fedd szemérmét. 12 Atyád nővérenek szemérmét föl ne fedd, mert atyád vérrokona ő. 13 Anyád nővérenek szemérmét föl ne fedd, mert anyád vérrokona ő. 14 Atyád fivérének a szemérmét föl ne fedd, feleségéhez ne közeledj, nagynénéd ő. 15 Menyed szemérmét föl ne fedd, fiad felesége ő, föl ne fedd szemérmét. 16 Fivéred feleségének szemérmét föl ne fedd, fivéred szemérme ő. 17 Nőnek és leányának szemérmét föl ne fedd, fiának leányát vagy leányának leányát el ne vedd, hogy fölfedd szemérmét, vérrokonok ők, fajtalanság az. 18 Nőt a nővérehez hozzá el ne végy, vetélkedést gerjesztve, fölfedvén szemérmét ő mellette az életében. 19 Nőhöz tisztulásának tisztátalanságában ne közeledj, hogy fölfedd szemérmét. 20 Felebarátod feleségével ne közösülj megtisztátalnodván vele. 21 És magzatodból ne adj, hogy tűzőn átvezessék a Molokhnak, és ne szentségtelenítsd meg Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. 22 Férfiúval ne hálj, amint hálj, amint hálnak nővel; utálat az. 23 Semmi barommal ne közösülj megtisztátalnodván vele; és nő ne álljon a barom elé, hogy egyesüljön vele – keveredés az. 24 Ne tisztátalanítsátok meg magatokat mindezek által, mert mindezek által lettek tisztátalanná s nemzetek, amelyeket én elűzök előltek; 25 és tisztátalanná vált az ország és megbüntettem azon az ő bűnét, és kivetette az ország az ő lakóit. 26 Ti pedig őriztétek meg törvényeimet és rendeleteimet, hogy ne tegyetek semmit mindez utálatosságok közül, a bennszülőtt és az idegen, aki köztetek tartózkodik. 27 Mert mindez utálatosságokat tették meg az ország lakói, kik előttetek voltak, úgy hogy tisztátalanná vált az ország. 28 Hogy ne vessen ki benneteket az ország, midőn megtisztátalanítjátok azt, amint kivetette a nemzetet; mely előttetek volt. 29 Mert mindaz, aki

megtesz valamit ez utálatosságok közül – irtassanak ki a személyek, akik megteszik, az ő népük köréből. 30 Őriztétek meg az én őrizetemet, hogy ne tegyetek semmit amaz utálatos törvények közül, amelyeket megtettek előttetek, hogy meg ne tisztátalanítsátok magatokat általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiai egész községéhez és, mond nekik: Szentek legyetek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, a ti Istenetek. 3 Kiki az ő anyját és atyját félve tisztelje és szombataimat őriztétek meg; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 4 Ne forduljatok a bálványokhoz és öntött isteneket ne készíttetek magatoknak; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 5 Ha pedig áldoztok békeáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozátok azt. 6 Áldozástok napján egyék és másnap; ami pedig megmarad harmadnapra, tűzben égettesék el. 7 Ha azonban ennék a harmadik napon, megvetett az, nem fogadtatik kedvesen. 8 Aki eszi, viselje bűnét, mert az Örökkévaló szentségét megszenségtelenítette, irtassék ki az a személy az ő népéből. 9 És ha learatjátok országotok termését, ne arasd le földed szélét teljesen; és aratásod hulladékát ne szedeged össze: 10 Szőlődben ne böngéssz és szőlődnek elhullott szemeit ne szedeged föl, a szegénynek és az idegennek hagyj azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 11 Ne lopjatok; ne tagadjatok le és ne hazudjatok egyik a másik ellen. 12 Ne esküdjetez nevemre hamisan, hogy megszenségtelenítsd Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. 13 Ne zsarold felebarátodat és ne rabolj, ne tartsd éjjelen át a bérmunkás munkadíját magadnál reggelig. 14 Ne átkozz süketet és vak elé ne vess gáncsot, hanem félj Istenedtől; én vagyok az Örökkévaló. 15 Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, ne tekintsd a szegényt és ne tiszteld a nagyak színét, hanem igazság szerint ítélj embertársad fölött: 16 Ne járj rágalmozóként néped között; ne állj veszteg felebarátod vérénel; én vagyok az Örökkévaló. 17 Ne gyűlöld testvéredet szívedben, intve intsed embertársadat, hogy ne viselj miatta bűnt. 18 Ne állj bosszút és ne tarts haragot néped fiai ellen, szeresd felebarátodat, mint tenmagadat; én vagyok az Örökkévaló. 19 Törvényeimet őriztétek meg, barmodat ne egyesítsd kétféle fajban, meződet ne vedd be kétféle maggal, és kétféléből való ruha, vegyes szövés ne jöjjön testedre. 20 Midőn férfi hál nővel, közösülve vele, és az rabszolganő, odaszánva egy férfinak, de ki nem

váltatott, vagy szabadság nem adatott neki, büntetés érje, ne ölessenek meg, mert nem volt fölszabadítva. 21 Vigye el bűnázodat az Örökkévalónak a találkozás sátorának bejáratához: bűnázodati kost. 22 És szerezzon számára engesztelést a pap a bűnázodat kosával az Örökkévaló színe előtt, vétke miatt, melyet vétkezett, és megbocsáttatik neki a vétke, melyet vétkezett. 23 És ha bementek az országba és ültettek bármely gyümölcsfát, érintetlenül hagyjátok gyümölcsét; három évig legyen nektek érintetlen, ne egyék meg. 24 A negyedik évben pedig legyen minden gyümölcse szent, hálaadásul az Örökkévalónak. 25 Az ötödik évben azonban ehettek gyümölcsét, hogy szaporítsa nektek termését; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 26 Ne egyetek a vér mellett; ne jósoljatok és ne jövendöljétek. 27 Ne nyírjátok kerekre hajatok szélét és ne rontsd el szakállad szélét. 28 Bevágást halott miatt ne csináljatok testeteken és bélyegírást ne csináljatok magatokon; én vagyok az Örökkévaló. 29 Ne szentségtelenítsd meg leányodat, hogy paráznaságra engedd, hogy ne paráználkodjék az ország és megteljen az ország fajtalansággal. 30 Szombatjaimat őrizzék meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. 31 Ne forduljatok a szellemidézőkhöz, se a jóslókhoz, ne törekedjétek tisztátalanná válni általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 32 Ősz ember előtt állj föl és tiszteld az öreg színt; félj Istenedtől, én vagyok az Örökkévaló. 33 És ha tartózkodik nálad idegen, országokban, ne sanyargassátok őt. 34 Mint a bennszülött közületek, legyen nektek az idegen, aki tartózkodik nálatok és szeresd őt, mint tenmagad, mert idegenek voltatok Egyiptom országában; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 35 Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, se mértékben, se súlyban, se úrmértékben. 36 Igaz mérleg, igaz súlykő, igaz éfo, igaz hín legyen nálatok; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából. 37 Őrizzék meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet, hogy megtegyétek azokat; én vagyok az Örökkévaló.

20 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Mondd Izrael fiainak: Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik Izraelben, aki ad magzatából a Molochnak, ölessék meg; az ország népe köveze meg kővel. 3 Én pedig haragomat fordítom ama férfiú ellen és kiirtom őt népe köréből, mert megzatából adott a Molochnak, hogy megtisztátalánítsa szentélyemet és megszentégtelenítse szentélyemet. 4 Ha pedig

behunyja az ország népe szeméit ama férfi előtt, midőn ad magzatából a Molochnak, hogy nem öli meg őt, 5 akkor én fordítom haragomat ama férfiú ellen és családja ellen, kiirtom őt és mindazokat, kik paráználkodikva járnak utána, hogy paráználkodikva járjanak a Moloch után, az ő népük köréből. 6 És az a személy, aki fordul a szellemidézőkhöz és a jóslókhoz, hogy paráználkodikva járjon utánuk, haragomat fordítom ama személy ellen és kiirtom őt népe köréből. 7 Szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 8 Őrizzék meg törvényeimet, hogy megtegyétek azokat: én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. 9 Azért mindenki, aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg; atyját vagy anyját átkozta, vérbűne van rajta. 10 A mely férfi házasságot tör valakinek feleségével – ki házasságot tör felebarátja feleségével, ölessék meg a házasságtörő férfi és a házasságtörő nő. 11 A mely férfi hál az atya feleségével, atya szemérmét fedte föl; ölessenek meg mindketten, vérbűnük van rajtuk. 12 A mely férfi hál menyével, ölessenek meg mindketten, keveredést követtek el, vérbűnük van rajtuk. 13 A mely férfi hál férfival, a mint hálnak nővel, utálatot követtek el mindketten, ölessenek meg, vérbűnük van rajtuk. 14 A mely férfi elvesz egy nőt és annak anyját, fajtalanság az; tűzben égessék el őt és azokat, hogy ne legyen fajtalanság köztetek. 15 A mely férfi közösül barommal, ölessék meg; a barmot pedig üssétek agyon. 16 A mely nő közeledik bármely baromhoz, hogy az egyesüljön vele, öld meg a nőt és a barmot, ölessenek meg; vérbűnük van rajtuk. 17 A mely férfi elveszi nővérét, atya leányát vagy anyja leányát, és látja szemérmét s a nő látja az ő szemérmét, gyalázat az, irtassanak ki népük fiainak szeméi előtt; nővére szemérmét fedte föl, bűnét viselje. 18 A mely férfi hál tisztulásában szenvedő nővel és felfödi szemérmét, forrását meztelenítette meg, a nő pedig fölfedte vérenek forrását; irtassanak ki mindketten népük közül. 19 Anyád nővérenek és atyád nővérenek szemérmét föl ne fedd, mert vérrokonát meztelenítette meg, bűnüket viseljék. 20 A mely férfi hál nagynénjével, nagybátyjának szemérmét fedte föl; vétküket viseljék, gyermektelenül haljanak el. 21 A mely férfi elveszi fivérének feleségét, fertőzött az; fivérének szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek. 22 Őrizzék meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet és tegyék meg azokat, hogy ki ne vessen benneteket az ország; amelybe viszlek benneteket, hogy lakjatok benne. 23 Ne járjatok ama nemzet törvényei szerint, melyet elűzők elöletek,

mert mindezt tették ők és megutáltam őket. **24** Azért mondtam nektek: Ti elfoglaljátok az ő földjüket és én adom nektek, hogy elfoglaljátok azt a tejjel-mézszel folyó országot; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki elkülönítetek benneteket a népektől. **25** Azért tegyetek különbséget a tiszta és tisztátalan barom között, a tisztátalan és tiszta madár között, hogy ne tegyétek utálatlá elketeket a barom és a madár által és minden által, ami mászik a földön, amit elkülönítettem számotokra, hogy tisztátalanok tartsátok. **26** Legyetek tehát nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló és elkülönítetek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek. **27** És a férfi vagy nő, ha lesz közöttük szellemidéző vagy jó, ölessenek meg, kövekkel kövezzék, meg őket, vérbűnük van rajtuk.

21 És szólt az Örökkévaló Mózeshez: Szólj a papokhoz, Áron fiaihoz és mondd nekik: Holttesttel ne tisztátalanítsa meg magát népe között. **2** Hanem csak vérrokonával, aki közeláll hozzá, anyjával, atyjával, fiával, leányával és fivérével, **3** és hajadon nővérével, aki közeláll hozzá és aki nem volt férfié, azzal megisztátalaníthatja magát. **4** Ne tisztátalanítsa meg magát a nép ura, hogy megszenteltelítse magát. **5** Ne csináljanak kopaszágot fejükön és szakálluk szélét ne nyírják le, és testükön ne csináljanak bevágást. **6** Szentek legyenek Istenüknek és meg ne szentségtelenítsék Istenük nevét, mert az Örökkévaló tűzáldozatait, Istenük kenyerét áldozzák ők, azért szentek legyenek. **7** Parázna nőt vagy meggyalázottat el ne vegyenek, és nőt, aki elvált férjétől, ne vegyenek el; mert szent (a pap) az ő Istenének. **8** Szenteld meg őt, mert Istened kenyerét áldozza ő; szent legyen nálad, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. **9** Papi férfiúnak a leánya, ha paráznaságra vetemedik, atyját szentségteleníti meg, tűzben égetessék el. **10** És az a pap, aki nagyobb testvéreinél, akinek fejére öntötték a kenetolajat és fölavatták, hogy felöltse a ruhákat, haját ne hagyja vadul nőni és ruháit meg ne szaggassa. **11** Semmiféle holttesthez ne menjen, atyjával és anyjával se tisztátalanítsa meg magát. **12** A szentélyből ki ne menjen, hogy meg ne szentségtelenítse Istenének szentélyét, mert Isten kenetolajának koronája van rajta; én vagyok az Örökkévaló. **13** Ő csak hajadon nőt vegyen el; **14** özvegyet, elváltat és meggyalázottat, paráznát, ezeket el ne vegye, hanem hajadont az ő népéből vegyen nőül, **15** hogy meg ne szentségtelenítse magzatát népe között, mert én vagyok az Örökkévaló,

a ki őt megszenteli. **16** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17** Szólj Áronhoz, mondván: Bárki magzatodból nemzedékeiken át, akin hiba lesz, ne közeledjék, hogy áldozza Istenének kenyerét. **18** Mert mindaz, akin hiba van, ne közeledjék; az, aki vak vagy sánta vagy nyomott orrú vagy hosszú tagú; **19** vagy az, kinek törött lába vagy törött keze van; **20** vagy púpos vagy törpe, vagy; fehér folt van a szemében, vagy akin rüh vagy var van, vagy aki megszakadt. **21** Senki, akin hiba van Áronnak, a papnak magzata közül ne lépjen oda, hogy áldozza az Örökkévaló tűzáldozatait; hiba van rajta, ne lépjen oda Istenének kenyerével, hogy áldozza. **22** Istenének kenyerét a szentek szentjéből és a szentségekből eheti, **23** csak a kárpit elé ne menjen és az oltárhoz ne lépjen, mert hiba van rajta; meg ne szentségtelenítse szentélyeimet, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli, őket. **24** Így szólt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz.

22 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Áronhoz és fiaihoz, hogy tartózkodjanak Izrael fiainak szentségeitől, – hogy meg ne szentségtelenítsék szent nevemet – amelyeket ők szentelnek nekem; én vagyok az Örökkévaló. **3** Mondd nekik: Nemzedékeiken át mindenki, aki közeledik magzatotok közül a szentségekhez, melyeket szentelnek Izrael fiai az Örökkévalónak, mikor tisztátalansága rajta van, irtassék ki az a személy színem elől; én vagyok az Örökkévaló. **4** Bárki Áron magzatából, aki poklos vagy folyós, a szentségekből ne egyék, amíg meg nem tisztul, és aki érint bármely halott által tisztátalant, vagy az, akinek ömlése van; **5** vagy az, aki érint bármi csuszómászt, mely által tisztátalan lesz, vagy embert, aki által tisztátalan lesz mindenféle tisztátalansága szerint; **6** a személy, aki őt érinti, tisztátalan legyen estig; ne egyék a szentségekből, hacsak meg nem fűrésztötte testét vízben. **7** Mikor lenyugodott a nap, akkor tiszta lesz; azután ehetik a szentségekből, mert kenere az. **8** Elhullott és szétszagattott állatból ne egyék, hogy tisztátalan legyen általa; én vagyok az Örökkévaló. **9** És őrizték meg őrizetemet, hogy ne viseljenek miatta vétket és meghaljanak általa, midőn megszenteltelítik azt; én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. **10** Senki idegen ne egyék a szentségből, a papnak lakója és bérmunkása ne egyék a szentségből. **11** És ha a pap vesz valamely személyt, pénzén vett szolgájául, az ehetik belőle, és házának szülötte, ők ehetnek kenyeréből. **12** És a papnak a leánya, ha idegen férfié lesz, ő a

szentségek ajándékából nem ehetik. **13** És a papnak leánya, ha özvegy lesz vagy elvált, magzata azonban nincs és visszatér az atyja házába, mint leány korában, atyja kenyereből ehetik, de senki idegen ne egyék abból. **14** És ha valaki eszik a szentségből tévedésből, akkor toldja ötödrészt hozzá és adja a papnak a szentséget. **15** Meg ne szentségtelenítsék Izrael fiainak szentségeit, amit ajándékoznak az Örökkévalónak; **16** hogy ne vegyenek magukra súlyos bűnt, midőn esznek szentségeikből, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül Izraelben, aki áldozza áldozatát, bármely fogadalmak szerint vagy bármely önkéntes adományai szerint, amit áldoznak az Örökkévalónak égőáldozatul, **19** kedves fogadatra legyen nektek; ép legyen, hím a marhából, juhokból és a kecskékből. **20** Minden, amin hiba van, azt ne áldozzátok, mert nem lesz kedves fogadtatás nektek. **21** És ha valaki áldoz békeáldozatot az Örökkévalónak kiváló fogadalmul, vagy önkéntes adományul a marhából vagy a juhokból, ép legyen, kedves fogadtatásra; semmi hiba se legyen rajta. **22** Vakot vagy sérültet vagy benuitat vagy fekélyest vagy rühest vagy varast ne áldozzátok azokat az Örökkévalónak és tűzáldozatot ne adjatok belőlük az oltárra az Örökkévalónak. **23** Ökröt vagy juhot, mely hosszú tagú vagy rövid tagú, önkéntes adományul adhatod azt, de fogadalom gyanánt nem fogadtatik kedvesen. **24** Amelynek tagja összenyomott vagy összezúzott vagy megnakadt vagy kiirtott, azt ne áldozzátok az Örökkévalónak és országokban ne tegyetek ilyent. **25** Idegen kezéből ne áldozzátok Istenetek kenyereit mindezekből, mert romlásuk bennük van, hiba van rajtuk, nem fogadtatnak kedvesen tőletek. **26** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27** Ökör vagy juh vagy kecske, ha születik legyen hét napig anyja alatt és a nyolcadik naptól kezdve és azon túl kedvesen fogadtatik tűzáldozatul az Örökkévalónak. **28** Ökröt vagy juhot, azt meg fiát ne vágjátok le egy napon. **29** Ha pedig áldoztak hálaáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **30** Azon napon egyék meg, ne hagyjátok belőle reggelre; én vagyok az Örökkévaló. **31** Őrizzétek meg parancsolataimat és tegyétek meg azokat; én vagyok az Örökkévaló. **32** És meg ne szentségtelenítsétek szent nevemet, hogy megszenteltessem Izrael fiai között; én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket, **33** aki

kivezetett benneteket Egyiptom országából, hogy legyen a ti Istenetek; én vagyok az Örökkévaló.

23 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: az Örökkévaló ünnepei, amelyeket hirdessetek szent gyülekezések gyanánt – ezek az én ünnepeim. **3** Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent gyülekezés, semmi munkát se végezzetek; szombat az az Örökkévalónak minden lakóhelyeiteken. **4** Ezek az Örökkévaló ünnepei, a szent gyülekezések, melyeket hirdessetek az ő idejükben. **5** Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén, estefelé peszách van az Örökkévalónak. **6** És tizenötödik napján a hónapnak a kovásztalan kenyér ünnepe van az Örökkévalónak; hét napig kovásztalant egyetek. **7** Az első napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **8** Áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak hét napon át; a hetedik napon szent gyülekezés legyen; semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **9** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba, amelyet nektek adok, és learatjátok termését, akkor vigyétek el az ómert, aratástok elsejét, a paphoz. **11** És lengesse az ómert az, Örökkévaló színe előtt, kedves fogadtatásul számotokra; az ünnep másnapján lengesse azt a pap. **12** És készítesetek, amely napon lengetitek az ómert, egy ép juhot; egyévest; égőáldozatul az Örökkévalónak. **13** És ételáldozatát, két tized lánglisztet, olajjal elegyítve, tűzáldozatul az Örökkévalónak, kellemes illatú: és italáldozatátul bort, egy negyed hint. **14** És kenyeret, meg pörkölt gabonaszemeket és nyers gabonaszemeket ne egyetek ugyan e napig, amíg nem hoztátok Istenetek áldozatát; örök törvény ez nemzedékeiteknek, minden lakóhelyeiteken. **15** És számlájjatok magatoknak az ünnep másnapjától, ama naptól, midőn hozzátok a lengetésómerjét, hét teljes hét legyen. **16** A hetedik hét után való napig számlájjatok ötven napot; azután áldozzatok új ételáldozatot az Örökkévalónak. **17** Lakóhelyeitekből hozzátok a lengetés kenyereit, kettőt, két tized lánglisztből legyenek, kovászosan süssék, zsengek áldozata gyanánt az Örökkévalónak. **18** És áldozzatok a kenyérrel hét ép juhot, egyévest és egy fiatal tulkot, meg két kóst; égőáldozatul legyenek az Örökkévalónak, meg ételáldozatul és italáldozatul kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. **19** És készítesetek egy kecskebakot vétekáldozatul, meg két egyéves juhot békeáldozatul. **20** A pap

lengesse azokat a zsengek áldozatának kenyerével együtt, lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, a két juhval; szentek legyenek az Örökkévalónak, a pap számára. **21** És hirdesetek ugyanazon a napon (szent gyülekezést); szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek; örök törvény ez minden lakóhelyeiteken, nemzedékeiteken át. **22** És midőn learatjátok országokat termését, ne arasd le meződ szélét teljesen és aratásod hulladékát föl ne szedegesd, a szegénynek és idegennek hagy azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. **23** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap elsején legyen számotokra szombati nyugalom, a harsonariadás emléke, szent gyülekezés. **25** Semmi szolgai munkát ne végezzetek és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. **26** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27** Bizony, e hetedik hónap tizedikén engesztelés napja van, szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. **28** Semmiféle munkát ne végezzetek ugyanezen a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelést szerezzen értetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt. **29** Mert minden személy, aki nem sanyargatja magát ugyanezen a napon, irtassék ki az ő népéből. **30** És minden személy, aki bármely munkát végez ugyanezen a napon, ki fogom irtani azt a személyt népe köréből. **31** Semmiféle munkát ne végezzetek, örök törvény az nemzedékeiteken át minden lakóhelyeiteken. **32** Szombatok szombatja az nektek, sanyargassátok magatokat; a hónap kilencedikén este, estétől estig üljétek meg ünnepeket. **33** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **34** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Tizenötödik napján a hetedik hónapnak sátrak ünnepe legyen hét napig az Örökkévalónak. **35** Az első napon szent gyülekezés, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **36** Hét napig áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak, a nyolcadik. napon szent gyülekezés legyen nálatok és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak; záró ünnep az, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **37** Ezek az Örökkévaló ünnepei, amelyeken hirdesetek szent gyülekezéseket, áldozván tűzáldozatot, vágóáldozatot és italáldozatot; minden napét a maga napján. **38** Az Örökkévaló szombatjain kívül és adományaitokon kívül, meg minden fogadalmaitokon kívül és minden önkéntes adományaitokon kívül, melyeket adtok az Örökkévalónak. **39** Bizony, tizenötödik napján a hetedik hónapnak, midőn betakarítjátok az országnak

termését, ünnepeljétek az Örökkévaló ünnepét hét napig; az első napon nyugalom és a nyolcadik napon nyugalom. **40** Vegyétek magatoknak az első napon díszes fa gyümölcsét, pálmaágakat, sűrű lombú fának ágát és patakmenti fűzfaágakat, és örvendeztetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt hét napig. **41** Ünnepeljétek azt ünnepül az Örökkévalónak hét napig az évben; örök törvény az nemzedékeiteken át, a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. **42** Sátrakban lakjatok hét napig, minden bennszülött Izraelben lakjék sátrakban. **43** Hogy megtudják nemzedékeitek, hogy sátrakban lakattam Izrael fiait, midőn kivezettem őket Egyiptom országából; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **44** És elmondta Mózes az Örökkévaló ünnepeit Izrael fiainak.

24 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, mely felgyújtatok örökmécset. **3** A bizonyosságon levő kárpiton kívül, a gyülekezés sátorában rendezze el azt Áron estétől reggelig az Örökkévaló színe előtt, állandóan; örök törvény ez nemzedékeiteken át. **4** A tiszta lámpán rendezze el a mécseket, az Örökkévaló színe előtt állandóan. **5** És végy lánglisztet, süss abból tizenkét kalácsot; két tized legyen egy kalács. **6** És rakd azokat két rendbe, hatot egy rendbe, a tiszta asztalra, az Örökkévaló színe előtt. **7** Azután tégy a rendre tiszta tömjént és az legyen a kenyérnek illatrészül, tűzáldozat az Örökkévalónak. **8** Minden szombat napján rendezze azt az Örökkévaló színe előtt, állandóan, Izrael fiai részéről örök szövetség ez. **9** Legyen pedig Ároné és fiaié, hogy egyék azt szent helyen, mert szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból, örök törvényes részül. **10** Ekkor kiment egy izraelita nő fia, de ő egyiptomi férfiúnak fia volt Izrael fiai között, és civakodtak a táborban az izraelita nő fia és egy izraelita férfi. **11** És elvitték őt - Mózeshez; - anyjának neve pedig Selomisz, Divri leánya, Dán törzsből - **12** és őrizet alá helyezték, hogy döntsön számukra az Örökkévaló igéje szerint. **13** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **14** Vezesd ki a káromlót a táboron kívülre és tegyék rá mindazok, akik hallották, kezüket a fejére, és kövezzék meg őt az egész község. **15** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Bárki, aki káromolja Istenét, az viselje az ő vétkét; **16** aki pedig kiejti az Örökkévaló nevét, öllessék meg, kövezzék meg őt az egész község; úgy az idegen, mint a bennszülött, ha kiejti a Nevet, öllessék meg. **17** És ha valaki agyonüt bármely emberi lényt,

öléssék meg. **18** És aki agyonüt állati lényt, fizesse azt meg, lelket lélekért. **19** És ha valaki sérülést ejt embertársán, amint ő tett, úgy tegyenek vele. **20** Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amint sérülést ejt az emberen, úgy ejtessék rajta. **21** Aki agyonüt barmot, fizesse meg; és aki agyonüt embert, öléssék meg. **22** Egy törvény legyen számotokra, az idegen olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **23** És szólt Mózes Izrael fiaihoz és kivezették a káromlót a táboron kívülre és megkövezték őt követl; Izrael fiai pedig cselekedtek, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

25 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj hegyén, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba, melyet én nektek adok, akkor tartson a föld szombatot az Örökkévalónak. **3** Hat éven át vedd be meződet és hat éven át messd meg szőlődet és takarítsd be termését. **4** A hetedik évben azonban szombati nyugalom legyen a föld számára, szombat az Örökkévalónak; meződet ne vedd be és szőlődet ne messd meg. **5** Aratásod utónövését ne arasd le és metszetlen szőlődnek bogyóit ne szüreteld le; szombati nyugalom éve legyen a föld számára. **6** És legyen a föld szombatjának termése nektek eledelül; neked, szolgálóknak szolgálóknak, béresednek és lakódnak, kik nálad tartózkodnak; **7** meg barmodnak és a vadnak, mely országodban van, legyen minden termése eledelül. **8** És számlálj magadnak hét évhetet, hét évet hétszer, hogy legyenek neked a hét évhét napjai: negyvenkilenc év. **9** Akkor szólaltasd meg a riadás harsonáját a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján szólaltassátok meg a harsonát egész országotokban. **10** És szenteljétek meg az ötvenedik évet, hirdessetek szabadságot az országban minden lakójának; jóbél az, az legyen nektek és térjete vissza, kiki az örökségéhez és kiki az ő családjához térjete vissza. **11** Jóbél az, az ötvenedik év legyen nektek, ne vessetek és ne arassátok le utónövéseit és ne szüreteljétek le metszetlen szőlőjét. **12** Mert jóbél az, szent legyen nektek; a mezőről, egyétek termését. **13** A jóbél ez évében térjete vissza, kiki az ő örökségéhez. **14** Ha pedig eladsz valami eladni valót embertársadnak, vagy veszel embertársadtól, meg ne csaljátok egymást. **15** Az évek száma szerint a jóbél után, vedd meg embertársadtól, a termés éveinek száma szerint adja el neked. **16** Az évek sokasága szerint sokasítsd vételárát és az évek kisebb száma szerint kevesbítsd

vételárát, mert a termések számát adja ő el neked. **17** Meg ne csaljátok egymást, hanem félj Istenedtől, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **18** Tegyétek meg törvényeimet és rendeleteimet őrzétek meg, hogy megtegyétek azokat és lakjatok biztonságban az országban. **19** Hogy megadja a föld gyümölcsét és ti egyetek jóllakásig, és lakjatok biztonságban rajta. **20** Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk majd a hetedik évben, íme, nem vetünk és nem takarítjuk le termésünket? **21** Én rendelem áldásomat számotokra a hatodik évben és meghozza a termés három évre; **22** vetni fogtok a nyolcadik évben és esztek még a régi termésből; egész a kilencedik évig, míg bejut ennek termése, fogtok enni régit. **23** És a föld ne adassék el véglegesen, mert enyém a föld, mert idegenek és lakók vagytok ti nálam. **24** Örökségeket egész országában kiválást engedjete a föld számára. **25** Ha elszegényedik testvéred és elad örökségéből, akkor jöjjön kiváltója, aki közelálló hozzá és váltsa ki testvérenek eladott birtokát. **26** Ha pedig valakinek nincs kiváltója, de vagyonhoz jut és szerez annyit, amennyi elég kiváltására, **27** akkor számítsa eladásának éveit és térítse vissza a maradékot ama férfiúnak, akinek eladta és ő térjen vissza az örökségéhez. **28** Ha pedig nem kerül vagyonából, hogy visszatéríthesse neki, akkor marad eladott birtoka vevőjének kezében a jóbél-évig; a jóbélben fölszabadul az, ő pedig visszatér az örökségéhez. **29** Ha pedig elad valaki lakóházat fallal kerített városban, akkor legyen kiváltása, míg elmúlik eladásának éve; egy évig legyen kiváltása. **30** Ha pedig nem váltják ki, míg eltelt egy teljes év, akkor marad a ház, mely a városban van, melynek fala van, véglegesen a vevőjé, nemzedékein át; nem szabadul föl a jóbélben. **31** Oly falvak házai pedig, melyeknek nincs faluk köröskörül, az ország mezősége gyanánt számíttassanak; kiváltás legyen számára és a jóbélben fölszabadul. **32** A leviták városai pedig, örökségük városainak házai – örök kiváltás legyen a leviták számára. **33** És amit kivált a levitáktól – fölszabadul a ház eladása és örökségének városa a jóbélben, mert a leviták városainak házai az ő örökségük Izrael fiai közepette. **34** És a városaik legelőjének mezeje ne adassék el, mert örök birtok az számukra. **35** Ha elszegényedik testvéred és lehanyatlak keze melletted, támogasd őt, akár idegen, akár lakó, hogy élhessen melletted. **36** Ne végy tőle kamatot és többletet, hanem félj Istenedtől, hogy élhessen testvéred melletted. **37** Pénzedet ne add neki kamatra és többlet-re ne add eledeledet. **38** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki

kivezettek benneteket Egyiptom országából, hogy adjam nektek Kánaán országát, hogy legyenek a ti Istenetek. **39** Ha elszegényedik testvéred melletted és eladja magát neked, ne dolgoztass vele rabszolgai munkát. **40** Mint béres, mint lakó legyen nálad, a jóbél évig szolgáljon nálad. **41** Akkor pedig menjen el tőled, ő és gyermekei vele, hogy visszatérjen családjához és ősei örökségéhez visszatérjen. **42** Mert az én szolgálaim ők, akiket kivezettem Egyiptom országából, ne adassanak el rabszolga eladatása szerint. **43** Ne uralkodjál rajta szigorúsággal, hanem félj Istenedtől. **44** Szolgád és szolgálad, akik lesznek nálad a népek közül, melyek körülöttetek vannak, azok közül vehettek rabszolgát és rabszolgát. **45** És a lakók gyermekei közül is, akik tartózkodnak nálatok, azok közül vehettek és családjukból, mely nálatok van, akiket nemzetek országokban, azok legyenek nektek örökségül. **46** Birtokba vehetitek azokat magatoknak, gyermekeiteknek utánatok, hogy örökljék örökség gyanánt, örökre tarthatjátok azokat szolgaságban; testvéreiteken azonban, Izrael fiain, egymáson – ne uralkodjál azon szigorúsággal. **47** Ha pedig vagyonhoz jut az idegen és lakó nálad, testvéred pedig elszegényedik melletted és eladja magát az idegennek vagy a lakónak nálad vagy az idegennek családjából származottnak; **48** miután eladta magát, kiváltás legyen számára, testvéreinek egyike váltsa ki őt; **49** vagy nagybátyja vagy nagybátyjának fia váltsa ki őt, vagy valaki vérrokonai közül az ő családjából váltsa ki őt, vagy ha vagyonhoz jut, maga váltsa ki magát. **50** És számoljon vevőjével azon évtől, hogy, eladta magát annak, a jóbélévig; és legyen eladásának ára az évek száma szerint, a béres napjai szerint legyen nála. **51** Ha még sok év van hátra; azok szerint térítse vissza kiváltását vételének árából. **52** Ha pedig csak kevés év marad az évekből a jóbél-évig, akkor számoljon vele; évei szerint térítse vissza kiváltását. **53** Mint az évről-évre fogadott béres legyen nála, ne uralkodjék rajta szigorúsággal szemeid láttára. **54** De ha azok nem váltják ki, akkor szabaduljon föl a jóbélben, ő és gyermekei vele. **55** Mert az én szolgálaim Izrael fia, az én szolgálaim ők, akik kivezettek őket Egyiptom országából én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

26 Ne készítetek magatoknak bálványokat, faragott képet és oszlopot ne állítsatok fel magatoknak, és követ képpel ne helyeztetek el országokban, hogy leboruljatok rája, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **2** Szombatjaimat őrizzék meg és szentélyemet félték; én vagyok

az Örökkévaló. **3** Ha a törvényeim szerint jártok és parancsolataimat megőriztek és megteszitek azokat, **4** akkor megadom esőiteket az ő idejűkben és a föld megadja termését, a mező fája megadja gyümölcsét. **5** És eléri nálatok a cséplés a szüretet és a szüret eléri a vetést, enni fogjátok kenyereteket jóllakásig és biztonságban laktok országokban. **6** Én pedig adok békét az országban, lefeküsztek és senki sem ijeszt fel; elpusztítom a fenevadat az országból és kard nem vonul át országokon. **7** Üldözni fogjátok ellenségeiteket és elesnek előttek kard által. **8** És üldöznek öten közültek százat és százan közültek tízezret fognak üldözni, és elesnek ellenségeitek előttek kard által. **9** Én pedig felétek fordulok, megszorítottam benneteket, megsokasítottam benneteket és fenntartom szövetségemet veletek. **10** És enni fogtok réges-régit és a régit kitakarítjátok az új elől. **11** És helyezem hajlékomat közétek és meg nem utál lelkem benneteket. **12** És járok közepetetek, leszek a ti Istenetek, ti pedig lesztek az én népem. **13** Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettek benneteket Egyiptom országából, hogy ne legyetek az ő szolgálai; összetörtem jármotok rúdjaikat és engedtelek benneteket fölegyenesedve járni. **14** De ha nem hallgattok reám és nem teszitek meg mind a parancsolatokat; **15** ha törvényeimet megvetitek, ha rendeleteimet megutálja lelketek, hogy meg ne tegyétek mind a parancsolataimat, hogy megbontsátok szövetségemet. **16** Én is ezt teszem veletek és reátek rettegésül a sorvadást és a lázat, melyek eleresztik a szemeket és elorsvasztják a lelket; és hiába vetitek magatokat, fölemésztek azt ellenségeitek. **17** És haragomat fordítom ellenetek és vereséget szenvedtek ellenségeitek előtt; és uralkodnak majd rajtatok gyűlölőitek és ti menekültök, bár senki sem üldöz benneteket. **18** És ha még erre sem hallgattok reám, akkor tovább fenýítetek benneteket, hétszeresen vétkeitekért. **19** Megtöröm hatalmatok gőgjét, teszem egeteket vassá, földeteket ércé. **20** És hiába vész el erőtök, földetek nem adja meg termését és a föld fája nem adja meg gyümölcsét. **21** És ha ellenemre jártok és nem akartok reám hallgatni, akkor tovább hozok reátok csapást, hétszeresen vétkeitek szerint. **22** Reátok bocsátom a mező vadját és megfoszt benneteket gyermekeitekől, kiirtja barmotokat, megkevesbít bennetek és puszták lesznek utatok. **23** Ha ezek által sem hajtotok fenýitésemre, hanem ellenemre jártok, **24** akkor én is járok ellenetekre és megverlek, benneteket vétkeitekért. **25** És hozok reátok kardot, mely bosszút áll a szövetségért, és ti egybegyűltök városaitokba és

akkor halálvszt bocsátok közétek és az ellenség kezébe adattok, 26 midőn eltöröm nálatok a kenyér botját és süti majd tíz asszony a ti kenyereteket egy kemencében, és visszaszolgáltatják kenyereteket a súly szerint, esztek, de nem laktok jól. 27 Ha ezáltal sem hallgattok rám és ellenemre jártok, 28 akkor járok ellenetekre haraggal és megfenyítelek benneteket én is hétszeresen vétkeitekért. 29 Eszitek majd fiaitok húsát, és leányaitok húsát eszitek. 30 Akkor lerontom magaslataitokat, kiírtom naposzlopaitokat, és teszem holttesteiteket bálványaitok holttesteire és megutál lellem benneteket. 31 Városaitokat rommá teszem és elpusztítom szentélyeiteket és nem szagolom áldozataitok kellemes illatát. 32 És elpusztítom én az országot, hogy eliszonyodnak rajta ellenségeitek, akik laknak benne. 33 Benneteket pedig elszórlak a népek közé és kardot rántok mögöttetek; így lesz országotok pusztá, városaitok pedig romokká lesznek. 34 Akkor lerója a föld szombatjait pusztasága egész ideje alatt, ti pedig lesztek ellenségeitek országában; akkor nyugszik a föld és lerója szombatjait. 35 Pusztasága egész ideje alatt nyugszik, amiért hogy nem nyugodott szombatjaitokon, midőn laktatok rajta. 36 És akik megmaradnak közületek, féltékenységet hozok azoknak a szívébe az ő ellenségeik országában, hogy üldözi őket a szélhajtott falevél zöreje és menekülnek, amint a kard elől menekülnek és elesnek, bár nincs üldöző. 37 Elbotlanak egymásban, mint a kard előtt, bár nincs üldöző; és nem lesz megállástok ellenségeitek előtt. 38 Elvesztek a népek között és főlemészt benneteket ellenségeitek országa. 39 Akik pedig megmaradnak közületek, azok elenyésznek bűneik miatt ellenségeitek országaiban, meg őseik bűnei miatt is, mint a magukéi miatt, elenyésznek. 40 Akkor bevallják bűnüket és őseik bűnét az ő hűtlenségükben, amellyel hűtlenséget követtek el ellenem, és hogy ellenemre jártak, 41 meg én is jártam ellenükre és vittem őket ellenségeik országába; bizony akkor megalázkodik megátalkodott szívük és akkor leróják bűnüket. 42 És én megemlékezem Jákobbal való szövetségemről, meg Izsákkal való szövetségemről is és Ábrahámmal való szövetségemről is megemlékezem, meg az országról is megemlékezem. 43 Az ország pedig el lesz hagyatva tőlük és lerója szombatjait, míg pusztá lesz nélkülük és ők leróják bűnüket, azért, mert rendeleteimet megvetették és törvényeimet megutálta lelkük. 44 De még akkor is, mikor lesznek ellenségeik országában, nem vetem és nem utálom meg őket, hogy végkép megsemmisítssem őket, hogy megbontsam velük való szövetségemet,

mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük. 45 Megemlékezem értük az elődökkel való szövetségéről, akiket kiveztem Egyiptom országából a népek szeme láttára, hogy legyenek az ő Istenük, én az Örökkévaló. 46 Ezek a törvények és rendeletek, meg a tanok, melyeket adott az Örökkévaló önmaga közé és Izrael fiai közé a Szináj hegyén Mózes által.

27 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valaki kiváló fogadalmat tesz, becslésed szerint való személyeket az Örökkévalónak. 3 akkor legyen becslésed férfiszemélyre nézve, húszévestől hatvanévesig legyen becslésed ötven sékel ezüst, a szentség sékelje szerint. 4 Ha pedig nőszemély az, legyen becslésed harminc sékel. 5 Ha pedig ötévestől húszévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve húsz sékel, a nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. 6 Ha pedig egyhónapostól ötévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve öt sékel ezüst, a nőszemélyre nézve pedig becslésed három sékel ezüst. 7 Ha pedig hatvanévestől fölfelé levő, ha férfiszemély, akkor legyen becslésed tizenöt sékel, nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. 8 De ha szegényebb becslésednél, akkor állítsa őt a pap elé és becsülje meg a pap; aszerint, amint jut a fogadalmat tevőnek, vagyonából, becsülje meg a pap. 9 És ha barom az, amelyből áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, minden, amit ad abból az Örökkévalónak, szent legyen. 10 Ne változtassa el és ne cserélje ki, jót rosszal vagy rosszat jóval; és ha kicserélne barmot barommal, akkor legyen az és amellyel kicserélte, szent. 11 Ha azonban bármely tisztátalan barom az, melyből nem áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, akkor állítsa a barmot a pap elé. 12 És becsülje meg azt a pap akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. 13 Ha pedig kiváltja azt, akkor toldja hozzá ötödrészt becslésedhez. 14 Ha valaki szenteli a házat szentségül az Örökkévalónak, becsülje meg a pap, akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. 15 És ha a szentelő kiváltja a házat, toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészt és az övé legyen. 16 Ha pedig örökségének földjéből szentel valaki az Örökkévalónak, akkor legyen becslésed az ő vetése szerint, egy chómer árpának vetése ötven sékel ezüstbe számítva. 17 Ha a jóbélevétől kezdve, szenteli mezejét, becslésed szerint maradjon az. 18 Ha pedig a jóbél után szenteli mezejét akkor számítsa neki a pap a pénzt az évek száma szerint, melyek hátra vannak a jóbélevig és az vonassék le becslésedből.

19 És ha kiváltja a mezőt, aki azt szenteli akkor toldja hozzá beclésed pénzének ötöd részét és az övé marad. 20 De ha nem váltja ki a mezőt, vagy ha eladta a mezőt másnak, nem váltható többé ki. 21 És legyen a mező, mikor fölszabadul a jóbélben, szent az Örökkévalónak, mint a szentelt mező a papé legyen örökségül. 22 Ha pedig vett mezejét, mely nem örökségből való, szenteli az Örökkévalónak, 23 akkor számítsa neki a pap beclésed összegét a jóbéléig, és ő adja meg beclésedet azon a napon szentségül az Örökkévalónak. 24 A jóbélben visszazármazik a mező ahhoz, akitől vette, akinek az öröksége az országban. 25 Minden beclésed a szentség sékele szerint legyen; húsz géra legyen a sékel. 26 Csak az elsőszülöttet, mely mint elsőszülött az Örökkévalóé a baromból, azt nem szentelheti senki, akár ökör, akár bárány, az Örökkévalóé az. 27 Ha pedig tisztátalan baromból való, akkor váltsa ki beclésed szerint és toldja hozzá ötöd részét; ha pedig nem váltja ki, akkor adassék el beclésed szerint. 28 De minden átokszentség, amit szentel valaki az Örökkévalónak, mindenből, ami az övé, emberből, baromból vagy öröksége mezejéből, az ne adassék el és ne váltassék ki; minden átokszentség szentek szentje az Örökkévalónak. 29 Minden átokszentség, amit szentelnek emberből, nem váltható ki, ölessék meg. 30 A földnek minden tizede, a föld vetéséből a fának gyümölcséből az Örökkévalóé; szent az az Örökkévalónak. 31 Ha pedig ki akar váltani valaki a tizedéből, ötödét toldja hozzá. 32 Marhának és apró jószágoknak minden tizede, mindaz, ami átmegy a vessző alatt – a tizedik szent legyen az Örökkévalónak. 33 Ne válogassa meg, jó-e rossz-e, és ne cserélje el; ha pedig elcserélné, legyen az és cseréje – szent legyen, nem váltható ki. 34 Ezek a parancsolatok, melyeket parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izráel fiai részére a Színáj hegyen.

4 Mózes

1 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában; a gyülekezés sátorában, a második hónap elsején, a második évben, hogy kivonultak Egyiptom országából, mondván: **2** Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, minden férfiszemélyt, fejenként. **3** Húsz évestől fogva fölfelé, mindazt, aki hadba vonul Izraelben, számláljátok meg őket seregeik szerint, te és Áron. **4** És veletek legyen egy-egy férfiú törzsenként, mindegyik az ő atyái házának feje legyen. **5** Ezek pedig a férfiak nevei, kik mellettetek álljanak: Rúbentől Elicúr, Sedéur fia; **6** Simontól Selúmiél, Cúrisáddoj fia; **7** Júdától Náchsón, Ámminodov fia; **8** Isszáchártól Neszánél, Cúor fia; **9** Zebúlungtól Eliov, Chélón fia; **10** József fiai közül: Efráimtól Elisomo, Ámmihúd fia, Menássétől Gámiél, Pedocúr fia; **11** Benjámintól Ávidon, Gideóni fia; **12** Dántól Áchiezer, Ámmisáddoj fia; **13** Ásértől Págiél, Ochron fia; **14** Gádtól Eljoszof, Deúél fia; **15** Náftálitól Áchirá, Énon fia. **16** Ezek a község hivatottjai, atyáik törzseinek fejedelmei, Izrael ezreinek fejei ők. **17** És vette Mózes meg Áron ezeket a férfiakat, akik megnevezettek név szerint. **18** Az egész községet pedig összegyűjtötték a második hónap elsején, és bejelentették születéseiket családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, fejenként. **19** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy számlálta meg őket Szináj pusztájában. **20** És voltak Rúbénnek, Izrael első szülöttének fiai, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **21** megszámláltjaik Rúbén törzsből: negyvenhatezer és ötszáz. **22** Simon fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, megszámláltjai a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély húsz évestől fölfelé; mindaz, aki hadba vonul, **23** megszámláltjaik Simon törzsből: ötvenkilencezer és háromszáz. **24** Gád fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **25** megszámláltjaik Gád törzsből: negyvenötezer és hatszázötven. **26** Júda fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **27** megszámláltjaik Júda törzsből: hetvennégyezer és hatszáz. **28** Isszáchár fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza

szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **29** megszámláltjaik Isszáchár törzsből: ötvennégyezer és négyszáz. **30** Zebúlung fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **31** megszámláltjaik Zebúlung törzsből: ötvenhetezer és négyszáz. **32** József fiai közül: Efráim fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **33** megszámláltjaik Efráim törzsből: negyvenezer és ötszáz. **34** Menásse fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé mindaz, aki hadba vonul. **35** megszámláltjaik Menásse törzsből: harminckétezer és kétszáz. **36** Benjámin fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **37** megszámláltjaik Benjámin törzsből: harmincötezer és négyszáz. **38** Dán fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **39** megszámláltjaik Dán törzsből: hatvankétezer és hétszáz. **40** Ásér fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **41** megszámláltjaik Ásér fiából: negyvennégyezer és ötszáz. **42** Náftáli fiából, nemzetségeik, családjaik szerint, atyáik háza szerint, a nevek száma szerint húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul, **43** megszámláltjaik Náftáli törzsből: ötvenháromezer és négyszáz. **44** Ezek a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes meg Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú volt atyáik háza szerint. **45** És voltak Izrael fiainak minden megszámláltjai atyáik háza szerint, húsz évestől fölfelé, mindaz, aki hadba vonul Izraelben, **46** és voltak mind a megszámláltak: hatszázháromezer és ötszázötven. **47** De a leviták, atyáik törzse szerint, nem számláltattak meg közöttük. **48** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **49** Csak a Lévi törzsét ne számláld meg és összegüket ne vedd föl Izrael fiai között. **50** Hanem rendeld te a levitákat a bizonyág hajlékához és minden edényeihez és mind ahhoz, ami hozzávaló; ők vigyék a hajlékot és minden edényeit és ők szolgáljanak benne, és a hajlék körül táborozzanak. **51** És mikor a hajlék elvonul, bontsák le azt, a leviták, mikor pedig táborozik a hajlék, állítsák föl azt a leviták; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **52** És táborozzanak Izrael fiai, kiki az ő táboránál, és kiki az ő zászlajánál, seregeik szerint. **53** A leviták pedig táborozzanak a

bizonyosság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak községére; őrizték meg a leviták a bizonyosság hajlékának őrizetét. 54 És cselekedtek Izrael fiai mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek.

2 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, meg Áronhoz, mondván: 2 Kiki zászlajánál, atyáik háza jelvényeivel táborozzanak Izrael fiai; távolról, a gyülekezés sátora körül táborozzanak. 3 Akik elől táboroznak, kelet felől: Júda táborának zászlaja, seregeik szerint; Júda fiainak fejedelme pedig: Náchsón, Amminodov fia. 4 Serege és megszámláltjai: hetvennégyezer és hatszáz. 5 Akik mellette táboroznak: Isszáchár törzse; Isszáchár fiainak fejedelme pedig: Neszánél, Cúor fiai: 6 Serege és megszámláltjai: ötvennégyezer és négyszáz. 7 Zebulón törzse; Zebulón fiainak fejedelme pedig: Eliov, Chélón fia. 8 Serege és megszámláltjai: ötvenhétezer és négyszáz. 9 Mind a megszámláltak Júda táborában száznyolcvanhatézer és négyszáz; seregeik szerint; elsőnek vonuljanak. 10 Rúbén táborának zászlaja délre, seregeik szerint; Rúbén fiainak fejedelme pedig: Elicúr, Sedéur fia. 11 Serege és megszámláltjai: negyvenhatezer és ötszáz. 12 Akik mellette táboroznak: Simon törzse; Simon fiainak fejedelme pedig: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. 13 Serege és megszámláltjai: ötvenkilencezer és háromszáz. 14 És Gád törzse; Gád fiainak fejedelme pedig: Eljoszof, Reúél fia. 15 Serege és megszámláltjai: negyvenötezer és hatszázötven. 16 Mind a megszámláltak Rúbén táborában százötvenezer meg négyszázötven, seregeik szerint; másodikkal vonuljanak. 17 Azután vonuljon a gyülekezés sátora, a leviták tábora a táborok között; amint táboroznak, úgy vonuljanak, kiki a helyén, zászlaiknál. 18 Efráim táborának zászlaja, seregeik szerint, nyugatra; Efráim fiainak fejedelme pedig: Elisomo, Ámmihúd fia. 19 Serege és megszámláltjai: negyvenezer és ötszáz. 20 Mellette Menásse törzse; Menásse fiainak fejedelme pedig: Gámiél, Pedocúr fia. 21 Serege és megszámláltjai: harminckétezer és kétszáz. 22 És Benjámin törzse; Benjámin fiainak fejedelme pedig: Ávidon, Gideóni fia. 23 Serege és megszámláltjai: harmincötezer és négyszáz. 24 Mind a megszámláltak Efráim táborában száznyolcezer és száz, seregeik szerint; harmadikkal vonuljanak. 25 Dán táborának zászlaja északra, seregeik szerint; Dán fiainak fejedelme pedig: Áchiezer, Ámmisáddoj fia. 26 Serege és megszámláltjai: hatvankétezer és hétszáz. 27 Akik mellette táboroznak: Ásér törzse; Ásér fiainak

fejedelme pedig: Págiél, Ochron fia. 28 Serege és megszámláltjai: negyvenezer és ötszáz. 29 És Náftáli törzse: Náftáli fiainak fejedelme pedig: Áchirá, Énon fia. 30 Serege és megszámláltjai: ötvenháromezer és négyszáz. 31 Mind a megszámláltak Dán táborában százötvenhétezer és hatszáz; utolsónak vonuljanak zászlaik szerint. 32 Ezek Izrael fiainak megszámláltjai, atyáik háza szerint; a táborok minden megszámláltjai, seregeik szerint: hatszázháromezer és ötszázötven. 33 A leviták pedig nem számláltattak meg Izrael fiai között, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 34 Izrael fiai cselekedtek mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy táboroztak zászlaik szerint és úgy vonultak, mindegyik családjával, atyáik háza szerint.

3 Ezek pedig Áron és Mózes nemzetségei, amely napon szólt az Örökkévaló Mózeshez, a Szináj hegyén. 2 Ezek Áron fiainak nevei: az elsőszülött Nádáb, azután Ábihú, Eleázár és Itámár. 3 Ezek Áron fiainak nevei, a föltek papoknak, akiket fölavattak papi szolgálatra. 4 És meghalt Nádáb meg Ábihú az Örökkévaló színe előtt, mikor odavittek idegen tüzet az Örökkévaló elé, Szináj pusztájában, fiaik pedig nem voltak; és szolgált mint pap Eleázár és Itámár, atyjuk, Áron előtt. 5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 6 Vezesd elő Lévi törzsét és állítsd Áron, a pap elé, hogy szolgálják őt. 7 Őrizték meg őrizetét és az egész község őrizetét, a gyülekezés sátra előtt, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. 8 Őrizték meg a gyülekezés sátorának minden edényeit és Izrael fiainak őrizetét, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. 9 Add a levitákat Áronnak és fiainak, neki adattak ők Izrael fiai részéről. 10 Áront és fiait pedig rendeld, hogy őrizték meg papságukat; az idegen pedig; aki odalép, ölessék meg. 11 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 12 Én pedig, íme elvettem a levitákat Izrael fiai közül, minden elsőszülöttért, mely megnyitja az anyaméhet Izrael fiai között hogy az enyéim legyenek a leviták. 13 Mert enyém minden elsőszülött; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem magamnak minden elsőszülöttet Izraelben, embertől baromig; enyéim legyenek, én vagyok az Örökkévaló. 14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, Szináj pusztájában, mondván: 15 Számláld meg Lévi fiait, atyáik háza szerint, családjaik szerint, minden férfiszemélyt, egy hónapostól fölfelé számláld meg őket. 16 És megszámlálta őket Mózes az Örökkévaló szavára, amint parancsoltatott neki. 17 Ezek voltak Lévi fiai, neveik szerint: Gérsón, Kehosz és Merori. 18 Ezek

Gérsón fiainak nevei családjaik szerint: Livni és Símei. **19** Kehosz fiai, családjaik szerint: Ámrom és Jichor, Chevrón és Uzziél. **20** Merori fiai családjai; szerint: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai, atyáik háza szerint. **21** Gérsóntól a Livni család és a Símei család, ezek a gérsuniták családjai. **22** Megszámláltjaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjaik: hétezer és ötszáz. **23** A gérsuniták családjai a hajlék mögött táborozzanak nyugatra. **24** A gérsuniták atyai házának fejedelme pedig: Eljoszof, Loél fia. **25** Gérsón fiainak őrizete a gyülekezés sátorában: a hajlék és a sátor, ennek takarója és a gyülekezés sátora bejáratának takarója; **26** az udvar függönyei, meg az udvar bejáratának takarója, mely a hajlék és az oltár körül van, és kötelei, minden szolgálata számára. **27** Kehosztól az Ámromi család, a Jichori család, a Chevróni család és az Uzziéli család; ezek a kehosíták családjai. **28** Minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé: nyolcezer és hatszáz, a szentség őrizetének őrzői. **29** Kehosz fiainak családjai táborozzanak a hajlék oldalain délre. **30** A kehosíták családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Elicofon, Uzziél fia. **31** Őrizetük pedig: a láda, az asztal, a lámpa, az oltárok és a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és minden szolgálata. **32** A Lévi fejedelmeinek fejedelme pedig, Eleázár, Áron, a papnak fia, a szentély őrizete fölött örökődőknek felügyeletére. **33** A Meroritól a Máchli család és a Músi család; ezek a Merori családjai. **34** Megszámláltjaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé: hatezer és kétszáz. **35** A Merori családjai atyjuk házának fejedelme pedig: Cúriél, Ávicháil fia; a hajlék oldalán táborozzanak északra. **36** A Merori fiainak őrizeti felügyelete: a hajlék deszkái, tolózárjai, oszlopai és lábai, minden edényei és egész szolgálata; **37** az udvar oszlopai köröskörül és azok lábai, szögeik és köteleik. **38** Akik pedig a hajlék előtt, keletre táboroznak, a gyülekezés sátra előtt keletre, azok: Mózes meg Áron és fiai, akik őrzik a szentély őrizetét, Izrael fiainak őrizete gyanánt; az idegen pedig, aki odalép, öllessék meg. **39** A leviták minden megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára, családjaik szerint, minden férfiszemély, egy hónapostól fölfelé: huszonkétezer. **40** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Számlálj meg minden elsőszülött férfiszemélyt Izrael fiai közül, egy hónapostól fölfelé és vedd föl neveik számát. **41** És vedd el a levitákat nekem – én vagyok az Örökkévaló – minden elsőszülött helyett Izrael fiai között: a leviták barmát pedig minden

elsőszülött helyett Izrael fiainak barma között. **42** És megszámlált Mózes amint parancsolta neki az Örökkévaló, minden elsőszülöttet Izrael fiai között. **43** És volt mind az elsőszülött férfiszemély a nevek száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjaik szerint: huszonkétezer és kétszázhetvenhárom. **44** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Vedd a levitákat minden elsőszülött helyett Izrael fiai között, és a leviták barmát az ő barmuk helyett, hogy az anyéim legyenek a leviták; én vagyok az Örökkévaló. **46** És megváltásáért a kétszázhetvenháromnak, akik fölös számmal vannak a leviták fölött Izrael fiainak elsőszülöttei között, **47** vegyél öt-öt sékelt fejenként, a szentség sékelével vedd; húsz géra a sékel. **48** És add a pénzt Áronnak és fiainak, megváltaisáért azoknak, kik fölös számmal vannak közöttük. **49** És elvette Mózes a megváltás pénzét azoktól, akik fölös számmal voltak a leviták által megváltottak fölött. **50** Izrael fiainak elsőszülötteitől vette a pénzt; háromszázhatvanöt meg ezer (sékelt) a szentség sékelje szerint. **51** És odaadta Mózes a megváltottak pénzét Áronnak és fiainak, az Örökkévaló parancsa szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván; **2** Vedd föl Kehosz fiainak összegét Lévi fiai közül, családjaik szerint, atyáik háza szerint, **3** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön, hogy végezzen munkát a gyülekezés sátorában. **4** Ez Kehosz fiainak szolgálata a gyülekezés sátorában: A szentek szentje. **5** Jöjjön pedig Áron és fiai, midőn indul a tábor, és vegyék le a takaró függönnyt és takarják be vele a biznyság ládáját. **6** Tegyenek rá táchásbörtakarót és terítsenek rá egészen kék bíbor ruhát felülről és tegyék bele rúdjaikat. **7** És az asztlara, melyen az Isten színe elé való kenyér van, terítsenek kék bíbor ruhát és tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kancsókat és az italáldozathoz való kannákat; az örök kenyér pedig rajta legyen. **8** És terítsenek azokra karmazsin ruhát, takarják be azt táchásbörtakaróval és tegyék bele rúdjaikat. **9** Azután vegyenek kék bíbor ruhát és takarják be a világításra való lámpát, mécsseit, hamvvevőit és serpenyőit, meg minden olajos edényeit, amelyekkel szolgálatát végzik. **10** Tegyék azt és minden edényeit a táchásbörtakaróba és tegyék a póznára. **11** És az arany oltárra terítselek kék bíbor ruhát és földjék be táchásbörtakaróval, azután tegyék bele rúdjaikat. **12** Vegyék mind a szolgálati edényeket, melyekkel szolgálatot végeznek a szentélyben, tegyék kék bíbor ruhába és takarják be azokat táchásbörtakaróval,

azután tegyék a póznára. 13 Tisztítsák meg az oltárt a hamutól és terítsenek rá piros bíbor ruhát. 14 És tegyék rá minden edényeit, a melyekkel szolgálatot végeznek rajta: a serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medencéket, az oltár minden edényeit, és terítsenek rá táchásbörtakarót, azután tegyék bele rúdjaikat. 15 Midőn végzett Áron és fiai azzal, hogy betakarják a szentélyt és a szentély minden edényeit a tábor indulásakor, akkor azután jöjjenek Kehosz fiai, hogy vigyék, de ne nyúljanak a szentélyhez, hogy meg ne haljanak. Ez Kehosz fiainak vinnivalója a gyülekezés sátorában. 16 Eleázárnak, Áron fiának felügyelete pedig, a világító olaj, a fűszeres füstölőszer, az állandó ételáldozat és a kenetolaj; az egész hajlék felügyelete és mindené, ami benne van, mind a szentély, mind az edényei. 17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 18 Ne engedjétek kipusztulni Kehosz családjaik törzsét a leviták közül. 19 Ezt tegyétek velük, hogy életben maradjanak és meg ne haljanak, midőn odalépnek a szentek szentjéhez: Áron és fiai menjenek be és helyezték el őket, mindegyiket a maga szolgálatához és vinnivalójához. 20 De be ne menjenek, hogy lássák, mikor befedik a szentélyt és meghalának. 21 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 22 Vedd föl Gérsón fiainak összegét, az övékét is atyáik háza szerint, családjaik szerint. 23 Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket; mindazt, aki jön a hadban szolgálni, hogy végezzen szolgálatot a gyülekezés sátorában. 24 Ez a gérsuniták családjaik szolgálat, szolgálat és vinnivaló. 25 Vigyék pedig a hajlék szőnyegeit, a gyülekezés sátorát, takaróját és a táchásbörtakarót, mely rajta van felülről, meg a gyülekezés sátora bejáratának takaróját; 26 az udvar függőnyeit, az udvar kapu bejáratának takaróját, mely a hajlék és az oltár körül van, és köteleiket, minden szolgálati edényeiket, és mindazt, amit velük tenni kell, végezzék el. 27 Áron és fiainak parancsa szerint legyen a gérsuniták fiainak minden szolgálat, minden vinnivalójuk és minden, szolgálatuk szerint; és bízzatok rájuk őrizet gyanánt minden vinnivalójukat. 28 Ez a gérsuniták fiai családjaik szolgálat a gyülekezés sátorában; őrizetük pedig Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt van. 29 Merori fiai, családjaik szerint, atyáik háza szerint számláld meg őket. 30 Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket, mindazt, aki hadba jön, hogy végezze a gyülekezés sátorának szolgálatát. 31 Ez az ő vinnivalójuk őrizete, minden szolgálatuk szerint, a gyülekezés sátorában: a hajlék deszkái, tolézárai, oszlopai és talpai; 32 az udvar oszlopai körös-körül, talpai,

szögeik és köteleik, minden edényeik és minden szolgálatukhoz tartozó; név szerint számláld meg az ő vinnivalójuk őrizetének edényeit. 33 Ez a Merori fiai családjaik szolgálat, minden szolgálatuk szerint a gyülekezés sátorában; Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. 34 És megszámlálta Mózes és Áron, meg a község fejedelmei Kehosz fiai, családjaik szerint és atyáik háza szerint, 35 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. 36 És voltak megszámláltjai családjaik szerint kétezer és hétszázötven. 37 Ezek a kehosziták családjaik megszámláltjai; mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában akiket megszámlált Mózes és Áron, az Örökkévaló parancsára Mózes által. 38 Gérsón fiainak megszámláltjai pedig, családjaik szerint és atyáik háza szerint, 39 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. 40 és voltak megszámláltjai családjaik szerint, atyáik háza szerint: kétezer és hatszázharminc. 41 Ezek Gérsón fiai családjaik megszámláltjai, mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára. 42 Merori fiai családjaik megszámláltjai családjaik szerint, atyáik háza szerint, 43 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában, 44 és voltak megszámláltjai családjaik szerint: háromezer és kétszáz. 45 Ezek Merori fiai családjaik megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára Mózes által. 46 Mind a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes és Áron, meg Izrael fejedelmei, a leviták, családjaik szerint, atyáik háza szerint, 47 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki jön, hogy végezze a szolgálat dolgát és a tehervívés dolgát a gyülekezés sátorában – 48 az ő megszámláltjai voltak: nyolcezer és ötszáznyolcvan. 49 Az Örökkévaló parancsára rendelte őket Mózes által, mindegyiket a maga szolgálatára és vinnivalójára, és pedig megszámláltjait, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fiainak, hogy küldjenek ki a táborból minden poklost és minden folyóst és mindenkit, aki tisztátalan halott által. 3 Mind férfiszemélyt, mind nőszemélyt küldjétek ki, a táboron kívülre küldjétek őket, hogy meg ne tisztátalanítsák táborukat, amelyben én lakozom közöttük. 4 És így cselekedtek Izrael fiai, kiküldték azokat a táboron

kívülre; amint szólt az Örökkévaló Mózeshez, úgy cselekedtek Izrael fiai. **5** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Szólj Izrael fiaihoz, férfi vagy nő, ha elkövetnek valamit az ember minden vétkei közül, hűtlenséget követve el az Örökkévaló ellen, és így bűnbe esik az a személy: **7** Akkor vallják be vétküket, amelyet elkövettek, térítse meg bűnének tárgyát a maga összegében és ennek ötödrészét toldja hozzá és adja annak, aki ellen bűnt követett el. **8** Ha azonban nincs rokona a férfinak, hogy megtérítse annak az ő bűne tárgyát, akkor a bűn tárgya, mely megtérítetik, az Örökkévalóé, a papé legyen, az engesztelési koson kívül, mellyel engesztelést szerez érte. **9** Minden ajándék, Izrael fiai minden szentségeiből, amit odavisznek a papnak, azé legyen. **10** Mindenkinek szentségei az övéi legyenek; amit kiki a papnak ad, azé legyen. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Szólj Izrael fiaihoz és mond meg nekik: midőn valamely férfiúnak hűtlenné válik a felesége és elkövet ellene hűtlenséget, **13** hál vele valaki közösléssel, de rejtve marad férje szemei előtt, elrejtőzött ugyanis és tisztátalanná vált, tanú azonban nincs ellene és rajta sem kapták, **14** de megszállja őt (a férjet) a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére, ez pedig tisztátalanná lett, vagy megszállja a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére és ez nem lett tisztátalanná, **15** akkor vigye el a férfi az ő feleségét a paphoz és vigye el áldozatát érte, egy tízed éfo árpalisztet; ne öntsön rá olajat és ne tegyen rá tömjént, mert a féltékenység ételáldozata az, az emlékeztetés ételáldozata, mely a bűnre emlékeztet. **16** A pap engedje őt közeledni és állítsa az Örökkévaló színe elé; **17** és vegyen a pap szent vizet cserépedényben, és a porból, mely a hajlék talaján van, vegyen a pap és tegye a vízbe. **18** És állítsa a pap az asszonyt az Örökkévaló színe elé, meztelenítse meg az asszony fejét, tegye tenyereire az emlékeztetés ételáldozatát, féltékenység ételáldozata az; a pap kezében pedig legyen a keserűség átokhozó vize. **19** És eskesse meg őt a pap és mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki és nem voltál kicsapongó tisztátalansággal férjed mellett, akkor légy ment a keserűség ez átokhozó víztől; **20** ha azonban kicsapongtál férjed mellett és ha tisztátalanná lettél, hogy hált veled más férfi férjeden kívül – **21** eskesse meg a pap az asszonyt az átok esküjével és mondja a pap az asszonynak: Tegyen téged az Örökkévaló átokká és eskü példájává néped között, amidőn teszi az Örökkévaló ágyékodat beesetté és hasadat dagadttá; **22** jöjjön ugyanis ez átokhozó víz beleidbe, hasad földagadására és

ágyékod beesésére! Ámen mondja az asszony: Ámen, Ámen! **23** Írja föl ezeket átkokat a pap levélre és törölje le a keserű vízzel; **24** és itassa meg az asszonyt a keserűség átokhozó vízzel, hogy belemenjen az átokhozó víz keserűségnek. **25** És vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenység ételáldozatát, és lengesse az ételáldozatot az Örökkévaló színe előtt és vigye oda az oltárhoz; **26** markolja le a pap az ételáldozatból annak illatrészét és füstölögtesse el az oltáron, azután itassa meg az asszonyt a vízzel. **27** És midőn megittatta a vízzel, lesz az tisztátalanná lesz és hűtlenséget követett el férje ellen, akkor belemegy az átokhozó víz keserűségébe, földagad a hasa, és beesik az ágyéka és lesz az asszony átokká népe között. **28** Ha pedig nem lett tisztátlan az asszony, hanem tiszta ő, akkor ment marad és nyer magzatot. **29** Ez a féltékenység tana, midőn kicsapong asszony az ő férje mellett és tisztátalanná lesz. **30** Vagy pedig ha megszáll férfit a féltékenység szelleme és féltékenykedik feleségére, akkor állítsa oda az asszonyt az Örökkévaló színe elé és cselekedjék vele a pap ez egész tan szerint. **31** És akkor ment lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnét.

6 Es szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mond nekik: Férfi vagy nő, ha kiválik fogadalmat téve, tartózkodási fogadalmat, hogy tartózkodjék az Örökkévalónak, **3** bortól és részegítő italtól tartózkodjék, borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyék; bármi szőlőlevet ne igyék és friss szőlőt vagy szárazat ne egyék. **4** Tartózkodásának egész ideje alatt mindabból, ami a szőlőből készül, a szőlőmagtól a szőlőhéjig, ne egyék. **5** Tartózkodási fogadalmának egész ideje alatt borotva ne jöjjön a fejére; amíg betelnek a napok, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, szent legyen, vadul növesse fejeének a haját. **6** Mindazon a napok alatt, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, holttesthez ne menjen be; **7** atyjával, anyjával, fivérével és nővérével meg ne tisztátalanítsa magát; ha meghaltak, mert Istenének názirsága van a fején. **8** Tartózkodásának egész ideje alatt szent ő az Örökkévalónak. **9** Ha valaki meghal mellette hirtelen és tisztátalanná tette názirfejét, akkor nyírja le haját tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja le azt. **10** A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy két galambfiát a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához. **11** És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak és a másikat égőáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen érte, amiért vétkezett a holttest által; és szentelje meg fejét azon a napon.

12 És tartózkodjék az Örökkévalónak tartózkodása napjain át, vigyen egy egyéves juhot bűnáldozatul, az előbbi napok pedig elesnek, mert tisztátalaná lett tartózkodása. 13 És ez a názir tana: Amely napon betelnek tartózkodásának napjai, vigyék el őt a gyülekezés sátorának bejáratához; 14 és mutassa be áldozatát az Örökkévalónak egy egyéves ép juhot égőáldozatul és egy egyéves nőstény juhot, épet, vétekáldozatul, és egy kost, épet, békeáldozatul; 15 meg egy kosár kovásztalan kenyeret lánglisztből, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve, meg ételáldozatukat és italáldozatukat. 16 Vigye oda a pap az Örökkévaló színe elé és készítse el vétekáldozatát és égőáldozatát. 17 A kost pedig készítse el békeáldozatul az Örökkévalónak a kovásztalan kenyerek kosarával, és készítse el a pap ételáldozatát és italáldozatát: 18 És nyírja le a názir a gyülekezés sátorának bejáratánál názirfejét, vegye názirfejének haját és tegye a tűzre, mely a békeáldozat alatt van. 19 És vegye a pap a lapockát, megfőzve, a kosból, meg egy kovásztalan kalácsot a kosárból és egy kovásztalan lepényt, tegye a názir tenyereire, miután megnyírta názirfejének a haját. 20 Lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; szent az a pap számára a lengetés szegyével és az ajándék combjával együtt; azután pedig ihat a názir bort. 21 Ez a názir tana, aki fogadást tesz; áldozata az Örökkévalónak tartózkodása miatt, azonkívül, amire vagyonából kerül: fogadalma szerint, amit fogad, úgy cselekedjék tartózkodásának tana szerint. 22 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván: nekik: 24 Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg téged 25 világíttassa az Örökkévaló; neked az ő színét: és könyörüljön rajtad 26 fordítsa feléd az Örökkévaló az ő színét és adjon neked békét. 27 Tegyétek nevemet Izrael fiaira és én megáldom őket.

7 És történt, amely napon elvégezte Mózes a hajlék fölállítását és fölkenete azt, megszentelte azt, és minden edényeit, meg az oltárt és minden edényeit, fölkenete és megszentelte azokat: 2 Akkor odavitték Izrael fejedelmei, atyáik házának fejei, ők a törzsek fejedelmei, ők, akik álltak a számlálás mellett, 3 elhozták áldozatukat az Örökkévaló színe elé, hat fedett szekeret és tizenkét marhát; egy szekér (jutott) két fejedelemre és egy ökör egyre; és odavitték azokat a hajlék elé. 4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 5 Vedd el tőlük és, legyenek, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát; és add azokat a levitáknak, mindeniknek az ő szolgálata

szerint. 6 És elvette Mózes a szekereket és a marhát, és átadta azokat a levitáknak. 7 Két szekeret és négy marhát adott Gérsón fiainak, szolgálatuk szerint; 8 négy szekeret és nyolc marhát adott Merori fiainak, szolgálatuk szerint, Itámárnak, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. 9 Kehosz fiainak azonban nem adott, mert a szentély szolgálata volt rajtuk, vállon kellett vinniük. 10 És odavitték a fejedelmek az oltár felavatására valót, amely napon fölkenték azt; és odavitték a fejedelmek áldozatukat az oltár elé. 11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Egy fejedelem naponként, egy fejedelem naponként, mutassák be áldozatukat az oltár felavatására. 12 És volt, aki bemutatta az első napon az ő áldozatát, Náchsón, Ámminodov fia, Júda törzsből. 13 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 14 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 15 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. 16 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 17 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Náchsón, Ámminodov fiának áldozata. 18 A második napon bemutatta Neszánél, Cúor fia, Isszácnár fejedelme – 19 bemutatja áldozatát: Egy ezüst tál, százharminc, sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 20 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 21 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. 22 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 23 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez Neszánél, Cúor fiának áldozata. 24 A harmadik napon Zebúlon fiainak fejedelme, Eliov, Chélón fia. 25 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel; a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 26 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 27 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 28 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 29 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elióv, Chélón fiának áldozata. 30 A negyedik napon Rúbén fiainak fejedelme, Elicúr, Sedéúr fia. 31 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, – a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglisztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 32 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 33 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 34 Egy kecskebak

vétékáldozatnak. 35 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Ávidon, Gideóni fiának áldozata. 36 Az ötödik napon Simon fiainak fejedelme, Selúmiél, Cúrisáddoj fia. 37 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 38 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 40 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 41 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Selumiél, Cúrisáddoj fiának áldozata. 42 A hatodik napon Gád fiainak fejedelme, Eljoszof, Deúél fia. 43 Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 44 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 46 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 47 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Eljoszof, Deúél fiának áldozata. 48 A hetedik napon Efraím fiainak fejedelme, Elisomo, Ammihúd fia. 49 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 50 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 52 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 53 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elisomo, Ammihúd fiának áldozata. 54 A nyolcadik napon Menásse fiainak fejedelme, Gámiél, Pedocúr fia. 55 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 56 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 58 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 59 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Gámiél, Pedocúr fiának áldozata. 60 A kilencedik napon Benjámin fiainak fejedelme, Ávidon, Gideóni fia. 61 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 62 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 64 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 65 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Ávidon, Gideóni fiának áldozata. 66 A tizedik napon Dán fiainak fejedelme, Áchiezer, Ámmisáddoj fia. 67 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 68 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 69 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 70 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 71 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Áchiezer Ámmisáddoj fiának áldozata. 72 A tizenegyedik napon Ásér fiainak fejedelme, Págiél, Ochron fia. 73 Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 74 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 75 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 76 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 77 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Págiél, Ochron fiának áldozata. 78 A tizenhetedik napon Náftáli fiainak fejedelme, Áchirá, Énon fia. 79 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lánglizztel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 80 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrel. 81 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 82 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 83 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Áchirá, Énon fiának áldozata. 84 Ez az oltár fölvatása, amely napon fölkenték azt, Izrael fejedelmei részéről: Ezüst tál tizenkettő, ezüst medence tizenkettő, arany kanál tizenkettő. 85 Százharminc sékel ezüst az egyik tál és hetven az egyik medence; az edények minden ezüstje kétezer és négyszáz, a szentség sékelje szerint. 86 Arany kanál tizenkettő, telve füstölőszerrel, tíz-tíz az egyik kanál, a szentség sékelje szerint; a kanalak minden aranya százhusz (sékel). 87 Az égőáldozatnak való minden marha tizenkét tulok; kos tizenkettő, egyéves juh tizenkettő és ételáldozatuk, meg kecskebak tizenkettő, vétekáldozatnak. 88 És a békeáldozatnak való minden marha huszonnégy tulok; kos hatvan, bak hatvan, egyéves juh hatvan. Ez az oltár fölvatása, miután fölkenték azt. 89 És mikor Mózes bement a gyülekezés sátorába, hogy beszéljen vele (Isten), akkor hallotta a hangot, mely szólt hozzá a föld felől, mely a bizonyosság ládáján volt, a két kerub közül; így beszélt vele.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Áronhoz és mondd neki: Midőn fölteszed a mécsket, a lámpa előrsze felé világítson a hét mécs. 3 És Áron így cselekedett, a lámpa előrsze felé tette föl annak mécsseit, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 4 Ez pedig a lámpa munkája: Vert arany a szára, mint a virágja, vert munka az; azok a minta szerint, melyet mutatott az Örökkévaló Mózesnek, aszerint csinálta a lámpát. 5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 6 Vedd a levitákat Izrael fiai közül és tisztítsd meg őket. 7 Így cselekedjél velük, hogy megtisztítsd őket: hints rájuk tisztító vizet; borotválják meg testüket és mossák meg ruháikat, akkor megtisztulnak. 8 És vegyenek egy fiatal tulkot, meg ételáldozatát a lánglisztet olajjal elegyítve, egy másik fiatal tulkot pedig vegyél vétekáldozatnak. 9 Vezesd oda a levitákat a gyülekezés sátora elé, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész községét. 10 Azután vezesd a levitákat az Örökkévaló színe elé, és tegyék Izrael fiai kezeit a levitákra. 11 És lengesse Áron a levitákat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt Izrael fiai részéről és legyenek, hogy végezzék az Örökkévaló szolgálatát. 12 A leviták pedig tegyék kezeit a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket vétekáldozatnak, a másikat pedig égőáldozatnak az Örökkévalónak, hogy engesztelést szerezzen a levitákért. 13 És állítsd a levitákat Áron elé, meg fiai elé és lengesd őket lengetéssel az Örökkévalónak. 14 És válaszd külön a levitákat Izrael fiai közül, és legyenek az enyéim a leviták. 15 Azután menjenek be a leviták, hogy szolgálják a gyülekezés sátorát; tisztítsd meg őket és lengesd őket lengetéssel. 16 Mert átadattak, átadattak ők nekem Izrael fiai közül; minden anyaméh megnyitójáért, minden elsőszülöttért Izrael fiai közül vettem őket magamnak. 17 Mert enyém minden elsőszülött, Izrael, fiai között, emberből és baromból; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem azokat magamnak. 18 És vettem a levitákat minden elsőszülöttért Izrael fiai között. 19 És adtam a levitákat, átadva Áronnak és fainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fainak szolgálatát a gyülekezés sátorában és engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, hogy ne legyen Izrael fia között csapás, midőn odalépnek Izrael fiai a szentélyhez. 20 És cselekedett Mózes meg Áron és Izrael fiainak egész községe a levitákkal, mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük Izrael fiai. 21 Megtisztították magukat a leviták, megmosták ruháikat, és lengette őket Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és engesztelést szerzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket. 22 Azután bementek a leviták, hogy végezzék szolgálatukat a gyülekezés sátorában Áron előtt és fiai előtt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük. 23 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 24 Ez az, ami a levitákat illeti: huszonöt évestől fölfelé jöjjön a hadban szolgálni, a gyülekezés sátorának szolgálatára. 25 Ötven évestől kezdve pedig térjen vissza a szolgálat hadából és ne szolgáljon többé. 26 De szolgálatot tehet testvéreinek a gyülekezés sátorának szolgálatában, hogy őrizzék az őrizetet, de szolgálatot ne végezzen; így cselekedjél a levitákkal őrizetükben.

9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában, a második évben, miután kivonultak Egyiptom országából, az első hónapban, mondván: 2 Készítsék el Izrael fiai a peszách áldozatot a maga idejében. 3 A tizennegyedik napon e hónapban, estefelé készítsétek el azt a maga idejében, minden rendeletei szerint készítsétek el azt. 4 És szólt Mózes Izrael fiaihoz, hogy készítsék el a peszácháldozatot. 5 És elkészítették a peszácháldozatot az első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, estefelé, Szináj pusztájában; mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai. 6 De voltak férfiak, kik tisztátalanok voltak emberi holttest által és nem készíthették el a peszácháldozatot azon a napon; azért odaléptek Mózes elé és Áron elé azon a napon, 7 és mondták neki azok a férfiak: Mi tisztátalanok vagyunk emberi holttest által, miért vonassék meg tőlünk, hogy bemutassuk az Örökkévaló áldozatát a maga idejében, Izrael fiai között? 8 És mondta nekik Mózes: Álljatok itt, hadd halljam, mit parancsol az Örökkévaló felőletek. 9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bárki, ha tisztátalan lesz holttest által, vagy messze úton lesz, nálatok vagy nemzedékeiteknél, és készítené peszácháldozatot az Örökkévalónak, 11 a második hónapban, a tizennegyedik napon, estefelé készítsék el azt; kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel egyék azt meg; 12 ne hagyjanak belőle reggelig és csontot ne törjenek össze benne, a peszácháldozat minden törvénye szerint készítsék el azt. 13 A férfiú pedig, aki tiszta és úton nem volt és elmulasztja elkészíteni a peszácháldozatot, irtassék ki az a személy az ő népe közül; mert az Örökkévaló áldozatát nem mutatta be a maga idejében, vétkét viselje az a férfiú. 14 Ha pedig tartózkodik nálad idegen és készít peszácháldozatot

az Örökkévalónak, amelyen a peszácháldozat törvénye és rendelete, aszerint készítsd el; egy törvény legyen számotokra, meg az idegen és az ország szülötte számára. **15** Amely napon fölállították a hajlékot, befedte a felhő a biznyság sátrának hajlékát; este pedig volt a hajlékon tűzlátvány reggelig. **16** Így volt mindig, a felhő befedi és tűzlátvány éjjel. **17** És aszerint, amint felszállt a felhő a sátorról, akkor azután elvonultak Izrael fiai; és azon a helyen, ahol maradt a felhő, ott táboroztak Izrael fiai. **18** Az Örökkévaló parancsára vonultak Izrael fiai és az Örökkévaló parancsára táboroztak; mindaz idő alatt, amíg maradt a felhő a hajlékon, táboroztak. **19** Midőn pedig időzött a felhő a hajlékon, hosszú ideig megőrizték Izrael fiai az Örökkévaló őrizetét és nem vonultak el. **20** És megtörtént, hogy a felhő néhány napig volt a hajlékon, az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak. **21** És megtörtént, hogy a felhő estétől reggelig volt ott, mikor reggel felszállt a felhő, akkor elvonultak; vagy egy nap és egy éjjel, mikor felszállt a felhő, akkor elvonultak; **22** vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy egy évig, mikor időzött a felhő a hajlékon, hogy maradjon felette, táboroztak Izrael fiai és nem vonultak, mikor pedig felszállt, elvonultak. **23** Az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak; az Örökkévaló őrizetét megőrizték, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

10 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Készíts magadnak két ezüst trombitát, vert munkával készítsd azokat, hogy legyenek neked a község egybehívására és a táborok elindítására. **3** Ha megfújják azokat, akkor gyülekezzék hozzád az egész község, a gyülekezés sátrának bejáratához. **4** Ha pedig csak egyet fújnak meg, akkor gyülekezzenek hozzád a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. **5** Ha pedig riadót fújtok, akkor induljanak a táborok, melyek keletre táboroznak. **6** Ha másodszer fújtok riadót, akkor induljanak a táborok, melyek délre táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. **7** Midőn pedig egybegyűjtitek a gyülekezetet, akkor egyhuzamban fújjátok, de ne fújjatok riadót. **8** Áron fiai a papok fújják a trombitákat; ez legyen számotokra örök törvény nemzedékeiteken át. **9** És, ha háborúba mentek országotokban, az ellenség ellen, aki szorongat benneteket, akkor fújjátok riadót a trombitákkal, és emlékezetben lesztok az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt és megszabadultok ellenségeitektől. **10** Örömnapiaitokon, ünnepeiteken és újholdjaitokon

fújjátok meg a trombitákat égőáldozataitok és békeáldozataitok mellett, hogy legyenek emlékeztetőül a ti Istenetek színe előtt; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **11** És volt a második évben: a második hónapban, a hónap húszadikán, felszállt a felhő a biznyság hajlékáról. **12** És elvonultak Izrael fiai vonulásaik szerint, Szináj pusztájából; és leszállott a felhő Poron pusztájában. **13** És elvonultak elsősíben az Örökkévaló parancsa szerint Mózes által. **14** És vonult Júda fiai táborának zászlaja elsőnek, seregeik szerint; serege élén: Náchsón, Ámminodov fia. **15** Isszáchár fiai törzsének serege élén: Neszánél, Cúor fia. **16** Zebúlon fiai törzsének serege élén: Eliov, Chélon fia. **17** Azután lebontották a hajlékot és vonultak Gerson fiai és Merori fiai, a hajlék vívői. **18** Azután vonult Rúbén táborának zászlaja, seregeik szerint; seregei élén: Eliccúr, Sedéur fia. **19** Simon fiai törzsének serege élén: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **20** Gád fiai törzsének serege élén: Eljoszof, Deuéel fia. **21** Azután vonultak a Kehoszíták, a szentély vívői és fölállították a hajlékot, míg azok odaértek. **22** Azután vonult Efráim fiai táborának zászlaja, seregeik szerint; serege élén: Elisomo, Ámmihúd fia. **23** Menásse fiai törzsének serege élén: Gámiél, Pedocúr fia. **24** Benjámin fiai törzsének serege élén: Ávidon, Gideóni fiai. **25** Azután vonult Dán fiai táborának zászlaja, bezárója mind a táboroknak, seregeik szerint; serege élén: Áchiezer, Ámmisádoj fia. **26** Ásér fia törzsének serege élén: Págiél, Ochron fia. **27** Náftáli fiai törzsének serege élén: Áchirá, Énon fia. **28** Ezek Izrael fiaiának vonulási seregeik szerint; így vonultak. **29** És szólt Mózes Chóvához, Reuéel fiához, a midjánitához, aki Mózes apja volt: Mi vonulunk azok a hely felé, melyről az Örökkévaló mondta: Azt fogom nektek adni; jöj velünk és mi jót teszünk veled, mert az Örökkévaló jót ígér Izraelnek. **30** És az mondta neki: Nem megyek; hanem országomba megyek. **31** De ő mondta: Ne hagyj el kérlek, bennünket, mert te ismered táborozásunkat a pusztában, azért légy nekünk szemekül. **32** És lesz, ha velünk jössz, akkor abból a jóból, amit az Örökkévaló tesz velünk, jót teszünk veled. **33** És vonultak az Örökkévaló hegyétől három napi útra; az Örökkévaló szövetségének ládája pedig vonult előttük három: napi útra, hogy kikémleljen számukra nyugóhelyet. **34** Az Örökkévaló felhője pedig fölöttük volt nappal, mikor elvonultak a táborból. **35** És volt, mikor elindult a láda, így szólt Mózes: Fel, ó Örökkévaló, hogy elszéledjenek ellened és elmeneküljenek gyűlölöid előled. **36** Mikor pedig megnyugodott, mondta: Térj vissza Örökkévaló, Izrael ezreinek tízezei közé.

11 És a nép panaszkodott, visszatetszően az Örökkévaló fülei hallatára; meghallotta az Örökkévaló, fölgerjedt a haragja és égett köztük az Örökkévaló tüze és megemésztette a tábor szélét. **2** Akkor kiáltott a nép Mózeshez; Mózes pedig imádkozott az Örökkévalóhoz és lelohadt a tűz. **3** És elnevezte azt a helyet Távérónak, mert ott égett közöttük az Örökkévaló tüze. **4** És a gyűlevész nép, mely közepette volt, vágyakozott; és újra sírtak Izrael fiai is és mondták: Ki ad nekünk húst enni? **5** Emlékezzünk a halra, melyet Egyiptomban ettünk ingyen, az uborkára, a dinnyére, a póréhagymára, a vöröshagymára és a fokhagymára; **6** most pedig lelkünk kiszárad, nincs semmi, egyedül a mannára van szemünk irányítva. **7** A manna pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, és színe, mint a bedóllách színe. **8** Elszéledt a nép, szedte és megőrölte a malomban, vagy megtörte a mozsárban, megfőzte a fazékban, vagy készített belőle pogácsákat; íze pedig olyan volt, mint az olajlepeny íze. **9** Midőn hullott a harmat a táborra éjjel, lehullott a manna rá. **10** És Mózes hallotta, amint a nép sír családjai szerint, kiki sátra bejáratánál; és fölgerjedt nagyon az Örökkévaló haragja és Mózes szemeiben is visszatetszett. **11** És mondta Mózes az Örökkévalónak: Miért bánsz rosszul szolgálóddal és miért nem találtam kegyet szemeidben, hogy rám vetted az egész nép terhét? **12** Vajon én fogantam-e az egész népet, vagy én szültem-e, hogy azt mondd nekem: Vidd azt öledben, amint viszi a nevelő a csecsemőt, a földre, melyről megesküdöttél őseinek. **13** Honnan vegyek húst, hogy adjak ez egész népnek? Mert siránkoznak rajtam, mondván: Add nekünk húst, hogy ehessünk. **14** Nem bírom én egyedül vinni ez egész népet, mert nehéz az nekem. **15** Ha pedig így bánsz velem, ölj meg inkább, ha kegyet találtam szemeidben, hogy ne lássam szerencsétlenségemet. **16** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy ők a nép vénei és felügyelői; vidd őket a gyülekezés sátorához, hogy ott álljanak veled együtt. **17** Én pedig leszálok és beszélek veled ott, elveszek a szellemből, mely rajtad van és rájuk teszem, hogy viseljék veled együtt a nép terhét és ne viseld te magad. **18** A népnek pedig mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra és enni fogtok húst, mivelhogy sírtatok az Örökkévaló fülei hallatára, mondván: Ki ad nekünk húst ennünk? Bizony jobb volt nekünk Egyiptomban! És az Örökkévaló ad nektek húst, hogy egyetek. **19** Nem egy napig fogtok enni és nem két napig, nem öt napig, sem tíz napig, sem húsz napig; **20** egy

teljes hónapig, míg kijön orrotokon át és undorrá válik nektek; mivelhogy megvetettétek az Örökkévalót, ki közepettetek van és sírtatok előtte, mondván: Minek is mentünk ki Egyiptomból? **21** És mondta Mózes: Hatszázezer gyalogos a nép, mely között én vagyok, és Te azt mondd, húst adok nekik, hogy egyenek egy teljes hónapon át! **22** Vajon juh és marha vágassék-e le számukra, hogy elég legyen nekik, vagy a tenger minden hala gyűjtessék-e össze számukra, hogy elég legyen nekik? **23** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vajon rövid-e az Örökkévaló keze? Most látni fogod, vajon bekövetkezik-e nálad szavam, vagy nem? **24** Mózes kiment és elmondta a népnek az Örökkévaló szavait; egybegyűjtött hetven férfiút a nép véneiből és odaállította őket a sátor köré. **25** És leszált az Örökkévaló a felhőben és beszélt vele; elvett a szellemből, mely rajta volt és adta a hetven férfiúra, a vénekre. És történt, mikor a szellem rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak de nem többé. **26** És visszamaradt két férfiú a táborban; az egyiknek neve: Eldod, a másíknak neve Médod, és midőn a szellem rajtuk nyugodott, – ők is a följegyzettek között voltak, de nem mentek ki a sátorhoz, – prófétáltak a táborban. **27** És futott az ifjú, tudtára adta Mózesnek, mondván: Eldod és Métođ prófétálnak a táborban. **28** És felszólalt Józsuá, Nún fia, Mózes szolgálója ifjúságától fogva, és mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik. **29** És mondta neki Mózes: Vajon te buzgólkodol-e értem? Vajha az Örökkévaló egész népe próféták volnának, hogy adná rájuk az Örökkévaló az ő szellemét! **30** És betért Mózes a táborba, ő és Izrael vénei. **31** És szél indult meg az Örökkévalótól és főlhajtott fűrjeket a tenger felől és elszórta a táborban, egy napi útra erre és egy napi útra azok arra a tábor körül és mintegy két könyöknyire a föld színe fölött. **32** Fölkerekedett a nép azon egész nap és egész éjjel, meg egész másnap és gyűjtötte a fűrjeket, aki keveset gyűjtött, gyűjtött tíz chómert; és kiterítették magukat a tábor körül. **33** A hús még fogaik között volt, még nem volt fölemészelve, és az Örökkévaló haragja fölgerjedt a nép ellen és megverte az Örökkévaló a népet igen nagy csapással. **34** És elnevezték azt a helyet Kivrosz-hattaávónak (a vágyakozás sírjai), mert ott temették el a vágyakozó népet. **35** Kivrosz-hattaávótól vonult a nép Chácéroszba; és maradtak Chácéroszban.

12 És beszélt Mirjám és Áron Mózes ellen, a kusita asszony miatt, akit elvett; mert kusita asszonyt vett el. **2** És mondták: Vajon csak Mózeszel beszélt-e az Örökkévaló, vajon nem beszélt-

e velünk is? És az Örökkévaló meghallotta. 3 A férfiú Mózes pedig szerényebb volt mind az embereknél, kik a föld színén vannak. 4 És mondta az Örökkévaló hirtelen Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjete ki ti hárman a gyülekezés sátorába; és kimentek mindhárman. 5 És leszállt az Örökkévaló felhősziplomban és megállt a sátor bejáratánál, szólította Áront és Mirjámot, és kimentek ketten. 6 És mondta: Halljátok csak szavaimat! Ha lesz prófétátok, én az Örökkévaló, látomásban fogok neki megjelenni, álomban fogok vele beszélni. 7 Nem így az én szolgám, Mózes; egész házámban meghitt ő. 8 Színről-színre beszélek vele, világosan és nem rejtélyekben, az Örökkévaló jelenését látja ő. Miért nem féltetek, hát beszélni szolgám, Mózes ellen? 9 És felgerjedit az Örökkévaló haragja ellenük és elment. 10 A felhő pedig eltávozott a sátor felől és íme Mirjám poklos, olyan mint a hó; odafordult Áron Mirjámhoz és íme, poklos volt. 11 És mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram ne ródd fel nekünk vétkeinket, amit okatlanul cselekedtünk és amit vétkezünk! 12 Ne legyen kérék olyan, mint a halott, mely midőn kijön anyja méhéből, már elenyészett fele húsa. 13 És Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz, mondván: Isten, kérék, ó gyógyítsd meg őt! 14 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ha az atyja köpött volna az arcába, nem-e szégyenlené magát hét napig? Zárassék el hét napra a táboron kívül, és azután vétessék föl. 15 És elzárattott Mirjám a táboron kívül hét napra, a nép pedig nem indult el, míg nem fölvették Mirjámot. 16 Azután elindult a nép Chácéroszból és táborozott Poron pusztájában.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Küldj el férfiakat, hogy kikémléjék Kánaán országát, amelyet én adok Izrael fiainak; egy-egy férfiút atyái törzse szerint küldjete, mindegyik fejedelem közülük. 3 Mózes pedig elküldte őket Poron pusztájából az Örökkévaló parancsára: mindnyájan férfiak, Izrael fiainak fejei ők. 4 És ezek a neveik: Rúbén törzsből: Sámúia, Zakkúr fia. 5 Simon törzsből: Sofot, Chóri fia. 6 Júda törzsből: Kaleb, Jefune fia. 7 Isszáchár törzsből: Jigol, József fia. 8 Efraim törzsből: Hósea, Nún fia. 9 Benjámin törzsből: Pálti, Rofu fia. 10 Zebulun törzsből: Gádiél, Szódi fia. 11 József törzsből, Menasse törzsből: Gáddi, Szúsi fia. 12 Dán törzsből: Ámmiél, Gemáli fia. 13 Ásér törzsből: Szeszúr, Michoél fia. 14 Náftáli törzsből: Náchbi, Vofsi fia. 15 Gád törzsből: Geuél, Mochi fia. 16 Ezek a férfiak nevei, akiket elküldött Mózes, hogy kikémléjék az országot; és elnevezte

Mózes Hóseát, Nún fiát, Józsuanak. 17 Elküldte őket Mózes, hogy kémleljék ki Kánaán országát; és mondta nekik: Menjete fel erre délnék és menjete fel a hegyre. 18 Nézzete meg az országot, milyen az, és a népet, mely rajta lakik, vajon erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok? 19 És milyen az ország, melyben az lakik, vajon jó-e vagy rossz? És milyenek a városok, amelyekben az lakik, vajon táborokban-e vagy várakban? 20 És milyen a föld, vajon kővér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Ti legyete erősek és vegyete az ország gyümölcséből. Az idő pedig a szőlőérés ideje volt. 21 És fölmentek és kikémlétek az országot Cin pusztájától Rechóvig, Chámosz mentén. 22 Fölmentek délnék és elértekte Hebrónig; ott voltak pedig Áchimon, Sésáj és Tálmáj, Ánok szülöttei; Hebrón pedig hét évvel előbb épült, mint az egyiptomi Cóán. 23 Elértekte Eskól völgyéig és ott levágtak egy szőlővenyigét és egy szőlőfürtöt, és vitték azt ketten a póznán; meg a gránátalmákból és a fügékből. 24 Azt a helyet elneveztekte Eskól völgyének, a szőlőfürt miatt, melyet Izrael fiai onnan levágtak. 25 És visszatértekte az ország kikémleléséből negyven nap múltán. 26 Elmentek és elértekte Mózeshez és Áronhoz, meg Izrael fiai egész községéhez, Poron pusztájába, Kádesig; és feleletet hozta nekik, meg az egész községnek, és megmutatták nekik az ország gyümölcsét. 27 Elbeszéltekte neki és mondták: Bementünk az országba, ahova küdtél bennünket; és valóban tejjel-mézszel folyó az, ez meg a gyümölcse. 28 Csakhogy hatalmas a nép, mely az országban lakik, a városok erősítettek, igen nagyok és Ánok szülötteit is láttuk ott. 29 Amálék lakik a déli földön, a Chitti, Jevúsi és Emóri a hegységen lakik a Kánaáni pedig lakik a tengernél és a Jordán partján. 30 És Káleb csitította a Mózes ellen (háborgó) népet és mondta: Fölmegyünk bizony és elfoglaljuk azt, mert bírn fogunk vele. 31 De a férfiak, kik vele együtt fölmentek, mondták: Mi nem mehetünk fel azok a nép ellen, mert erősebb az nálunk. 32 Így terjesztettekte rossz híret az országnak, melyet kikémlétekte, Izrael fiai előtt mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémléjük, olyan ország, mely fölemésztí lakóit és az egész nép, melyet benne láttunk, szálás emberek. 33 Ott láttuk az óriásokat, Ánok fiait az óriások közül; olyanok voltunk szemekben, mint a sáskák és olyanok voltunk az ő szemekben is.

14 Erre az egész község fölemelte és hallatta szavát, és sírt a nép azon az éjjelen. 2 És zúgolódtak Mózes és Áron ellen Izrael minden fiai, és szólt hozzájuk az egész község: Vajha meghaltunk

volna Egyiptom országában, vagy-e pusztában haltunk volna már meg! **3** Miért is visz bennünket és jeleimet, melyeket műveltem Egyiptomban és a pusztában, de megkísértettek immár tízszer és nem hallgattak szavamra, **23** nem fogják látni az országot, melyről megesküdtem őseiknek; mindazok, kik engem megvetnek, nem fogják azt látni. **24** Szolgámat Kálebet azonban, jutalmául annak, hogy más szellem volt vele és teljesen járt utánam, őt elviszem az országba, ahova elérkezett és magzata vegye birtokba azt. **25** Az Amaléki és Kanaáni a völgyben lakik. Holnap forduljatok és vonuljatok a pusztába, a nádastenger felé. **26** És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **27** Meddig tűrjem e gonosz községnek, hogy zúgolódnak ellenem? Izrael fiainak zúgolódását, mellyel zúgolódnak ellenem, hallottam. **28** Mondd nekik: Amilyen igaz, hogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, amint szóltatok füleim hallatára, így cselekszem veletek! **29** Ebben a pusztában hulljanak el hulláitok, és pedig mind a megszámláltjaitok, teljes számotok szerint, húsz évestől fölfelé, akik zúgolódtatok ellenem. **30** Bizony nem mentek be az országba, amelyre nézve fölemeltem kezemet, hogy ott lakoztatlak benneteket csak Kaleb, Jefune fia és Józsuá, Nún fia. **31** Gyermekeiteket azonban, akikről azt mondtátok, martalékká lesznek, azokat beviszem, hogy megismerjék az országot; melyet ti megvetettetek. **32** A ti hulláitok pedig elhullanak ebben a pusztában. **33** Fiaitok pedig barangoljanak a pusztában negyven évig és viseljék paráznaságotok (büntetését), míg végük lesz hulláitoknak a pusztában. **34** A napok száma szerint, amíg kikémeleltétek az országot negyven nap, egy-egy napért egy-egy évre, viseljétek bűneiteket negyven évig, hogy megismerjétek az én elfordulásomat. **35** Én az Örökkévaló szóltam, valóban azt cselekszem ez egész gonosz községgel, mely összegyűlik ellenem; ebben a pusztában legyen végük és itt haljanak meg. **36** A férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kikémeleljék az országot és akik visszatérve zúgolódásra keltették az egész községet, rossz hírt terjesztvén az országról, **37** meghaltak azon a férfiak, az ország rossz hírének terjesztői, a csapás által az Örökkévaló színe előtt. **38** Józsuá azonban, Nún fia és Kaleb, Jefune fia életben maradtak azok a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémeleljék az országot. **39** És Mózes elmondta a szavakat Izrael minden fiainak, és a nép nagyon gyászolt. **40** Fölkeltek kora reggel és fölmentek a hegy tetejére, mondván: Íme, itt vagyunk, hogy fölmenjünk arra a helyre, melyet az Örökkévaló mondott, mert vétkezünk. **41** Mózes pedig

mondta: Miért hájgátok át az Örökkévaló parancsát? Az bizony nem fog sikerülni. **42** Ne menjetek fel, mert az Örökkévaló nincs köztetek, hogy vereséget ne szenvedjete ellenségeitek előtt. **43** Mert az Amáléki és a Kanaáni vannak ott előttem és elestek kard által; mivelhogy eltértetek az Örökkévalótól, nem is lesz az Örökkévaló veletek. **44** De ők merészkedtek felmenni a hegy tetejére, az Örökkévaló szövetségének ládája azonban, meg Mózes nem mozdultak a táborból. **45** Erre lejött az Amáléki és a Kanaáni, aki azon a hegyen lakott, megverték és szétverték őket Chormoig.

15 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek lakóhelyeitek országába, melyet én nektek adok, **3** és készítetek tűzáldozatot az Örökkévalónak, égőáldozatot vagy vágóáldozatot, elkülönítve fogadalom vagy önkéntes adomány gyanánt vagy ünnepeiteken, hogy készítsetek kellemes illatot az Örökkévalónak, a marhából vagy a juhokból: **4** Akkor hozzon, aki hozza az ő áldozatát az Örökkévalónak, ételáldozat gyanánt egy tized lánglisztet, elegyítve egy negyed hin olajjal; **5** és bort italáldozatul, egy negyed hint mutass be az égőáldozatnál, vagy a vágóáldozatnál, egy juhhoz. **6** Vagy a koshoz készíts ételáldozat gyanánt két tized lánglisztet, elegyítve egy harmad hin olajjal; **7** És bort italáldozatul egy harmad hint; így hozzá kellemes illatul az Örökkévalónak. **8** És ha készítesz fiatal tulkot égőáldozatul vagy vágóáldozatul, elkülönítve fogadalom gyanánt, vagy békeáldozatot az Örökkévalónak: **9** Akkor hozzon a fiatal tulok mellett ételáldozat gyanánt háromtized lánglisztet, elegyítve egy fél hin olajjal; **10** és bort hozzá italáldozatul egy fél hint, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **11** Így készítsenek egy ökörhöz vagy egy koshoz vagy egy bárányhoz, a juhokból vagy a kecskékből. **12** A szám szerint, amit készítesz, aszerint készítsetek mindegyikhez, számuk szerint. **13** Minden bennszülött így készítse el ezeket, hogy hozzon kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak. **14** És ha tartózkodik nálatok idegen, vagy aki közöttetek van nemzedékeiteknel és hoz kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak, amint ti teszitek, úgy tegyen ő is. **15** Gyülekezet! egy törvény legyen nektek és az idegennek, ki tartózkodik (nálatok); örök törvény nemzedékeiteknek: mint ti, olyan legyen az idegen az Örökkévaló színe előtt. **16** Egy tan és egy rendelet legyen nektek és az idegennek, aki nálatok tartózkodik. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Szólj

Izrael fiaihoz és mondd nekik: Mikor bementek az országba, melybe én viszlek benneteket, **19** akkor legyen, ha esztek a föld kenyereiből, adjatok ajándékot az Örökkévalónak. **20** Tésztátok elsejéből pogácsát adjatok ajándékul; mint a szérű ajándékát, úgy adjatok azt. **21** Tésztátok elsejéből adjatok ajándékot az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át. **22** Ha pedig tévedtek és nem teszitek meg mind ezeket a parancsolatokat, melyeket kijelentett az Örökkévaló Mózesnek, **23** mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló nektek Mózes által, ama naptól kezdve, midőn parancsolta az Örökkévaló és azontúl nemzedékeiteken át; **24** és lesz, ha a község szemei elől (rejtve lévén) történt tévedésből, akkor hozzon az egész község egy fiatal tulkot égőáldozat gyanánt kellemes illatul az Örökkévalónak és ételáldozatát meg italáldozatát a rendelet szerint; és egy kecskebakot vétekáldozatnak. **25** És szerezen engesztelést a pap Izrael fiai egész községéért és bocsánatot nyernek; mert tévedés az, ők pedig elhozták áldozatukat, tűzáldozatul az Örökkévalónak és vétekáldozatukat az Örökkévaló színe elé tévedésük miatt. **26** És bocsánatot nyer Izrael fainak egész községe és az idegen, aki közöttük tartózkodik, mert az egész népnél tévedésből történt. **27** Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből, akkor hozzon egy egyéves kecskét vétekáldozatnak. **28** És szerezen engesztelést a pap a megtévedt személyért, minthogy tévedésből vétkezett az Örökkévaló színe előtt; engesztelést szerezen érte és bocsánatot nyer az. **29** A bennszülöttek Izrael fiai közül és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény legyen nálatok a tévedésből cselekvőnek **30** Az a személy azonban, aki fölemelt kézzel cselekszik a bennszülött és az idegen közül, az Örökkévalót káromolja, irtassék ki az a személy népe köréből. **31** Mert Örökkévaló szavát megvette és parancsolatát megszegte, irtassék ki az a személy; bűne van rajta. **32** Midőn Izrael fiai a pusztában voltak, találtak egy férfiút, aki fát szedegetett szombat napján. **33** És elvették őt, akik találták fát szedegetni, Mózeshez és Aronhoz és az egész községhez. **34** És őrizet alá helyezték, mert nem volt eldöntve, mi történjék vele. **35** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ölessék meg a férfiút; kövezzé meg az egész község kövekkel a táboron kívül. **36** És kivezette őt az egész község a táboron kívülre, megkövezték kövekkel, és meghalt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **37** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **38** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruháik szögleteire nemzedékeiken

át; és tegyenek a szöglet rojijára kék bíbor zsinórt. **39** És legyen nektek rojt gyanánt, hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkévaló minden parancsairól és megtegyétek azokat, hogy el ne térjetelek szívetek és szeméitek után melyek után paráználkodva járnátok; **40** hogy megemlékezzetek és megtegyétek minden parancsolataimat és szentek legyetek a ti Isteneteknek. **41** Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivettelek benneteket Egyiptom országából, hogy legyenek nektek Istenetek; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

16 Pártot ütött Kórách, Jíchor fiai, Kehosz fia, Lévi fia, meg Dátán és Ábirám, Eliov fia, meg Ón, Pelesz fia, Rúbénnek fiai, **2** és odaálltak Mózes elé, meg férfiak Izrael fiai közül kétszázötvenen, a község fejedelmei, a gyülekezet hivatottjai, neves emberek. **3** Összegyülekeztek Mózes és Áron ellen és mondták nekik: Sok ez tőletek! Hiszen az egész község mindnyájan szentek és közöttük van az Örökkévaló; miért emelkedtek hát az Örökkévaló gyülekezete felé? **4** Mikor Mózes hallotta, leborult arcára. **5** És szólt Kóráchhoz, meg egész községéhez, mondván: Reggel majd tudtul adja az Örökkévaló, hogy ki az övé és ki a szent, hogy magához közeledni engedje; akit kiválaszt, azt engedi magához közeledni. **6** Ezt tegyétek: Vegyetek magatoknak serpenyőket, Kórách és egész községe; **7** tegyetek azokra tüzet és vessetek azokra füstölőszert az Örökkévaló színe előtt holnap, és lesz, a férfiú, akit kiválaszt az Örökkévaló, az a szent. Sok ez tőletek, Lévi fiai! **8** És mondta Mózes Kóráchnak: Halljátok csak Lévi fiai! **9** Vajon kevés-e nektek, hogy elválasztott benneteket Izrael Istene Izrael községétől, hogy közeledni engedjen benneteket magához, hogy végezzétek az Örökkévaló hajlékának szolgálatát és álljatok a község színe előtt, hogy szolgálatukat végezzétek? **10** Közeledni engedett magához téged és minden testvéreidet, Lévi fiait veled együtt, és a papságot is kívánjátok? **11** Azért te és egész községed, kik összegyülekeztek, az Örökkévaló ellen (vagytok); Áron pedig mi ő, hogy zúgolódtok ellene? **12** És elküldött Mózes, hogy hívják Dátánt és Ábirámot, Eliov fiait; de azt mondták: Nem megyünk föl. **13** Vajon kevés-e, hogy fölhoztál bennünket tejjel-mézzel folyó országból, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem uralkodni is akarsz rajtunk? **14** Bizony nem tejjel-mézzel folyó országba vittél bennünket, hogy adtál volna nekünk mező és szőlőbirtokot; vajon azoknak a férfiaknak a szemeit akarod-e kiszúrni? Nem megyünk föl! **15** Ez nagyon bosszantotta Mózeset és mondta az

Örökkévalónak: Ne fordulj áldozatukhoz! Egynek a szamarát sem vettem el és nem bántottam egyet se közülük. **16** És mondta Mózes Kóráchnak: Te és egész községed legyetek az Örökkévaló színe előtt, te meg ők és Áron, holnap; **17** és vegyétek kiki az ő serpenyőjét, tegyetek azokra füstölőszert és vigyétek az Örökkévaló színe elé, kiki az ő serpenyőjét, kétszázötven serpenyőt, meg te és Áron, kiki az ő serpenyőjét. **18** És vette kiki az ő serpenyőjét, tettek rájuk tüzet, vetettek rájuk füstölőszert; és megálltak a gyülekezés sátorának bejáratánál, és Mózes meg Áron. **19** Kórách pedig összegyűjtötte ellenük az egész községet a gyülekezés sátorának bejáratához; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész községnek. **20** És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **21** Válgatok meg e községtől, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt! **22** De ők arcukra borultak és mondták: Isten, minden test szellemének Istene, egy férfiú vétkezik és az egész községre haragszol? **23** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24** Szólj a községhez, mondván: Menjetelek el köröskörül Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától. **25** Fölkerekedett Mózes és elment Dátán és Ábirámhoz; és utána mentek Izrael vénei. **26** És szólt a községhez, mondván: Távozzatok el, kérlek, e gonosz férfiak sátraitól és ne nyúljatok semmihez, ami az övék, hogy el ne vesszetelek minden vétkeik miatt. **27** És elmentek Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától, köröskörül; Dátán és Ábirám pedig kimentek, megállván sátraik bejáratában, meg feleségeik, gyermekeik és kisdedeik. **28** És mondta Mózes: Ezáltal tudjátok meg, hogy az Örökkévaló küldött engem, hogy végezzem mind e cselekedeteket, hogy nem az én szívemből (eredtek): **29** Ha mint minden ember meghal, úgy halnak meg ezek, és minden ember végzete végeztetik el rajtuk, akkor nem az Örökkévaló küldött engem. **30** De ha valami újat terem az Örökkévaló, hogy felnyitja a föld száját és elnyeli őket és mindazt, ami az övék, és leszállnak elevenen a sírba, akkor megtudjátok, hogy ezek a férfiak megvetették az Örökkévalót. **(Sheol h7585)** **31** És történt, amint végzett azzal, hogy elmondja mind ezeket a szavakat, meghasadt a föld, mely alattuk volt; **32** megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket és házaikat, meg minden embert, ki Kóráchhoz tartozott és mind a vagyont. **33** Leszálltak ők és mindaz, amijük volt, elevenen a sírba; és betakarta őket a föld és elvesztek a gyülekezet közepéből. **(Sheol h7585)** **34** Egész Izrael pedig, kik körülöttük voltak menekültek kiáltásukra, mert azt mondták: Nehogy elnyeljen bennünket a föld. **35** És tűz jött ki az Örökkévaló

színe elől és fölemészttette a kétszázötven férfiút, kik odavitték a füstölőszert. **36** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **37** Mondd Eleázárnak, Áron, a pap fiának, hogy szedje föl a serpenyőket a tűz közül, a tüzet pedig vedd el messzire, mert megszenteltettek; **38** serpenyőit ezeknek az életük ellen vétkezőknek, és készítsenek azokból vert lemezeket az oltár bevonására, mert odavitték az Örökkévaló színe elé és megszenteltettek; legyenek jelül Izrael fiainak. **39** És vette Eleázár, a pap a rézserpenyőket, melyeket odavitték az elégettek, és kivertek azokat az oltár bevonására. **40** Emlékeztül Izrael fiainak, azért, hogy ne lépjen oda idegen férfi, ki nem Áron magzatából való, hogy füstölögtesse füstölőszert az Örökkévaló színe előtt, hogy úgy ne járjon, mint Kórách és mint az ő közséje, amint szólt hozzá az Örökkévaló Mózes által. **41** És zúgolódott Izrael fiainak egész közséje másnap Mózes és Áron ellen, mondván: Ti ölitek meg az Örökkévaló népét! **42** És történt, midőn a község összegyülekezett Mózes és Áron ellen, odafordultak a gyülekezés sátora felé és íme, befödte a felhő; és megjelent az Örökkévaló dicsősége. **43** És Mózes meg Áron odament a gyülekezés sátora elé. **44** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Távozzatok el a község közepéből, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt; de ők arcukra borultak. **46** És mondta Mózes Áronnak: Vedd a serpenyőt, tegyél rá tüzet az oltárról, vess rá füstölőszert és vidd gyorsan a községhez, hogy engesztelést szerezz értük, mert kitört a harag az Örökkévaló színe elől? elkezdődött a csapás. **47** És Áron vette, amint Mózes szólt, a gyülekezés közé futott és íme, elkezdődött a csapás a nép között; rátette a füstölőszert és engesztelést szerzett a népért. **48** Megállott a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás. **49** És voltak, akik meghaltak a csapás által: tizennégyezer és hétszázan, azokon kívül, akik meghaltak Kórách miatt. **50** Áron pedig visszatért Mózeshez, a gyülekezés sátorának bejáratához, miután a csapás megszűnt.

17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és vegyél tőlük egy-egy botot az atyai ház szerint, minden fejedelmeiktől, atyáik háza szerint, tizenkét botot; mindegyiknek nevét ird az ő botjára. **3** Áron nevét pedig ird Lévi botjára, mert egy botja legyen az ő atyáik háza fejének. **4** És tedd azokat a gyülekezés sátorába, a biznyság elé, ahol találkozom veletek. **5** És lesz, az a férfiú, akit én kiválasztok, annak botja fog kivirulni; így elhárítom magamról Izrael fiainak zúgolódását, mellyel ők ellenetek zúgolódnak. **6** És Mózes szólt Izrael fiainak

és adtak neki mind a fejedelmek egy-egy botot egy-egy fejedelem részére, atyáik háza szerint, tizenkét botot; és Áron botja az ő botjaik között. **7** Mózes pedig odatette a botokat az Örökkévaló színe elé, a biznyság sátorába. **8** És volt másnap, bement Mózes a biznyság sátorába, íme kivirult Áron botja, Lévi háza számára; bimbót fakasztott, virágot hajtott és mandolát érlelt. **9** És kivitte Mózes mind a botokat, az Örökkévaló színe elől Izrael minden fiaihoz; látták és elvitte kiki az ő botját. **10** És mondta az Örökkévaló Mózesnek; Tedd vissza Áron botját a biznyság elé őrizet végett, jelül az ellenszegülés fiai számára, hogy megszüntesd zúgolódásukat ellenem, és meg ne haljanak. **11** És Mózes megcselekedte; amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. **12** És Izrael fiai szóltak Mózeshez, mondván: Íme, elpusztulunk, elveszünk, mindnyájan elveszünk! **13** Mindenki, aki közel megy az Örökkévaló hajlékához, meghal; hát vajon teljesen elpusztulunk-e?

18 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Te, fiad és atyád háza veled együtt, viseljétek a szentély bűnét; és te, meg fiad veled együtt viseljétek papságotk bűnét. **2** De testvéreid is, Lévi törzsét, atyád nemzetségét hadd közeledni veled, hogy csatlakozzanak hozzád és szolgáljanak neked; te pedig és fiad veled együtt a biznyság sátra előtt legyetek. **3** És őrizzék őrizetted és az egész sátor őrizetét, de a szentség edényeihez és az oltárhoz ne közeledjenek, hogy meg ne haljanak ők is, ti is. **4** Csatlakozzanak hozzád és őrizzék a gyülekezés sátorának őrizetét, a sátor minden szolgálata szerint; de az idegen ne közeledjék hozzátok. **5** És őrizzék a szentély őrizetét és az oltár őrizetét, hogy ne legyen többé harag Izrael fiai ellen. **6** Én pedig, íme elvettem testvéreiteket, a levitákat Izrael fiai közül, nektek adva adományul az Örökkévaló tiszteletére, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát. **7** Te pedig és fiad veled együtt, őrizzék meg papságotokat az oltár minden dolgában és a függönyön belül is végezzetek szolgálatot; szolgálati adományul adom nektek papságotokat, de az idegen ki odalép, ölessék meg. **8** És szólt az Örökkévaló Áronhoz: Én pedig, íme adtam neked ajándékaim őrizetét; Izrael fiainak minden szentségei szerint neked adtam azokat fölkenetési ajándékul és fiadnak, örök törvényképen. **9** Ez legyen a tied a legszentebből, a tűzre valóból: minden áldozatuk, akár ételáldozatuk, akár vétekáldozatuk, akár bűnáldozatuk, amit nekem hoznak, legszentebb az, a tied és tiedé. **10** A legszentebb helyen edd meg azt; minden férfiszemély

ehetik belőle, szent legyen az neked. **11** Ez legyen a tied, mint adományozott ajándék: Izrael fiainak minden lengetését neked adtam meg fiaidnak és leányaidnak veled együtt, örök törvényképen; minden tiszta a te házában ehetik belőle. **12** Az olaj minden javát, a must és a gabona javát azoknak elsejét amit adnak az Örökkévalónak, neked adtam. **13** Mindennek zsengéje, ami országokban van, a tied legyen; minden tiszta a házában ehetik belőle. **14** Minden atok alá vetett Izraelben a tied legyen. **15** Minden megnyitója az anyaméhnek, minden lényből, amelyet bemutatnak az Örökkévalónak, emberből és baromból, a tied legyen; csakhogy váltsd meg az ember elsőszülöttét, és a tisztátlan állat elsőszülöttét váltsd meg. **16** Megváltandóit pedig egy hónapostól kezdve váltsd meg a becsértékben öt ember ezüst sékellel, a szentség sékelje szerint, húsz géra az. **17** De a barom elsőszülöttét, vagy a juh elsőszülöttét, vagy a kecske elsőszülöttét ne váltsd meg, szentség azok; vérüket hintsd az oltárra, zsiradékukat pedig füstölögtesd el tűzáldozat gyanánt, kellemes illatul az Örökkévalónak. **18** Húsuk pedig a tied legyen, úgy mint a lengetés szegye és a jobb comb legyen a tied. **19** A szentségek mindama ajándékát, melyeket ajándékoznak Izrael fiai az Örökkévalónak, neked adtam és fiaidnak meg lányaidnak veled együtt örök törvényképen; örök szövetség az az Örökkévaló színe előtt neked és magzatodnak veled. **20** És mondta az Örökkévaló Áronnak: országukban nem kapsz birtokot és osztályrészed ne legyen közöttük; én vagyok a te osztályrészed és birtokod Izrael fiai közepette. **21** Lévi fiainak pedig, íme adtam minden tizedet Izraelben birtokul, szolgálatuk fejében, amellyel ők végzik a gyülekezés sátorának szolgálatát. **22** Hogy ne lépjenek oda többé Izrael fiai a gyülekezés sátorához, hogy halálos vétket viselnének. **23** Hanem végezze a levita maga a gyülekezés sátorának szolgálatát és ők viseljék az ő bűnüket; örök törvény nemzedékeiteken át. Izrael fiai között pedig ne kapjanak birtokot. **24** Mert Izrael fiai tizedét, amelyet ajándékoznak az Örökkévalónak ajándékol, a levitáknak adtam birtokul; azért mondtam nekik: Izrael fiai között ne kapjanak birtokot. **25** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **26** A levitákhoz szólj és mondd nekik: Ha elveszitek Izrael fiaitól a tizedet, a melyet nektek adtam az ő részükről birtokotok gyanánt, akkor vegyétek le belőle az Örökkévalónak ajándékát, tizedet a tizedből. **27** És úgy számíttatik be nektek a ti ajándékokotok, mint a gabona a szérűről és mint a folyadék a sajtóból. **28** Így vegyétek le ti is az Örökkévaló ajándékát minden tizedeitekből,

melyeket elvesztek Izrael fiaitól, hogy adjátok abból az Örökkévaló ajándékát Áronnak, a papnak. **29** Minden adományaitokból vegyétek le az Örökkévaló minden ajándékát, mindennek javából annak szent részét. **30** Azért mondd nekik: Mikor leveszitek a javát belőle, beszámíttatik a levitáknak, mint a szérű termése és a sajtó termése. **31** Megehetitek azt minden helyen, ti és háznépetek, mert illetményetek nektek, szolgálatotok fejében a gyülekezés sátrában. **32** Ne viseljetek miatta vétket, mikor leveszitek a javát belőle; és Izrael fiainak szentségeit meg ne szentségtelenítsétek, hogy meg ne haljátok.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **2** Ez a tannak törvénye, melyet az Örökkévaló parancsolt, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak hozzád egy vörös tehenet, épet, amelyen nincs hiba, amelyre még nem jött járom. **3** És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és vezessék ki azt a táboron kívülre és vágják le előtte. **4** Vegyen Eleázár, a pap, az ujjával annak véreből és fecskendjen a gyülekezés sátorának eleje felé annak véreből hétszer. **5** Azután égessék el a tehenet az ő szemei előtt, bőrét, bőrét, húsát és véréit ganajával együtt égessék el. **6** És vegyen a pap cédrusfát, izsópot, meg karmazsint, és vesse a tehén tüze közé. **7** És mossa meg a pap a ruháit, fűrössze meg a testét vízben, azután bemehet a táborba; de tisztátalan a pap estig. **8** És aki elégeti azt, mossa meg a ruháit vízben, fűrössze meg a testét vízben; és tisztátalan estig. **9** És gyűjtse össze egy tiszta férfiú a tehén hamuját és tegye a táboron kívül tiszta helyre; és legyen Izrael fiai községének őrizetül, tisztító víz számára, engesztelő áldozat az. **10** És mossa meg az, aki összegyűjti a tehén hamuját, az ő ruháit és tisztátalan estig; és legyen ez Izrael fiainak és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, örök törvény gyanánt. **11** Aki megérint halottat, bármely emberi személyét, tisztátalan az hét napig. **12** Az tisztítsa magát azzal (a vízzel) a harmadik napon és a hetedik napon tiszta lesz; ha azonban nem tisztítja magát a harmadik napon; akkor a hetedik napon nem lesz tiszta. **13** Bárki megérint halottat, emberi személyt, aki meghalt és nem tisztítja meg magát, az Örökkévaló hajlékát tisztátalanította meg, irtassék ki az a személy Izraelből; mert a tisztító vizet nem hintették rá, tisztátalan legyen, tisztátlansága még rajta van. **14** Ez a tan, ha meghal ember a sátorban, bárki bemegy a sátorba és minden, ami a sátorban van, tisztátalan hét napig. **15** Minden nyitott edény, melyen nincs szoros fődél, tisztátalan az.

16 És mindenki, aki megérint a mezőn fegyver által megöltet, vagy halottat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig. 17 És vegyenek a tisztátalan számára ez elégetett engesztelő áldozat hamujából és tegyenek rá élő vizet egy edénybe. 18 És vegyen izsópot és mártsa a vízbe egy tiszta férfiú, fecskendezzen a sátorra és mind az edényekre és a személyekre, akik ott voltak, és arra, aki megérintett csontot, vagy megöltet, vagy holtat, vagy sírt. 19 És fecskendezzen a tiszta a tisztátalanra, a harmadik napon, meg a hetedik napon és tisztítsa meg a hetedik napon; azután mossa meg ruháit, fürdjék meg vízben és este tiszta lesz. 20 A férfiú pedig, aki tisztátalan lesz és nem tisztítja meg magát, irtassék ki az a személy a gyülekezet köréből, mert az Örökkévaló szentélyét megtisztátalanította, tisztító vizet nem hintettek rá, tisztátalan ő. 21 És legyen nekik örök törvényül; és aki fecskendezi a tisztító vizet, mossa meg a ruháit és aki megérinti a tisztító vizet, tisztátalan legyen estig. 22 És mindaz, amit a tisztátalan megérint, tisztátalan legyen; a személy pedig, aki őt megérinti, tisztátalan legyen estig.

20 És elértek Izrael fiai, az egész község Cin pusztájába az első hónapban és a nép maradt Kádesben. Ott meghalt Mirjám és eltemették ott. 2 És nem volt vize a községnek; és összegyülekeztek Mózes meg Áron ellen. 3 És a nép pörlekedett Mózesel és szólt, mondván: Bárcsak elpusztultunk volna, mikor elpusztultak testvéreink az Örökkévaló színe előtt! 4 Miért is hoztátok az Örökkévaló gyülekezetét a pusztába, hogy meghaljunk itt, mi és barmaink? 5 Miért is vezettetek fel bennünket Egyiptomból, hogy hozzatok bennünket erre a gonosz helyre? Nem oly hely ez, hol vetés, füge, szőlő, gránátalma van; és víz sincs inni. 6 És bement Mózes, meg Áron a gyülekezet elől a gyülekezés sátorának bejáratába és leborultak arcukra; és megjelent nekik az Örökkévaló dicsősége. 7 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 8 Vedd a botot és gyűjtsd egybe a községet, te meg testvéred Áron, és szóljatok a sziklához az ő szemeik előtt, hogy adja ki vizét; és kihozol nekik vizet a sziklából és megitatod a községet meg barmaikat. 9 Mózes elvette a botot az Örökkévaló színe elől, amint parancsolta neki. 10 És Mózes meg Áron egybegyűjtötték a gyülekezetet a szikla elé; és mondta nekik (Mózes): Halljátok csak, ti ellenszegülők! Vajon ebből a sziklából hozunk-e ki nektek vizet? 11 És fölemelte Mózes a kezét és rávágott a sziklára botjával kétszer; erre kiömlött sok víz, és ivott a község, meg barmaik. 12 És mondta

az Örökkévaló Mózesnek, meg Áronnak: Mivelhogy nem hittetek bennem, hogy megszenteljem engem Izrael fiainak szemei előtt, azért nem viszitek be a gyülekezetet az országba, melyet nekik adtam. 13 Ez a pörlekedés vize, ahol pörlekedtek Izrael fiai az Örökkévalóval, és megszenteltetett általuk. 14 És küldött Mózes követeket Kádesből Edom királyához: Így szól testvéred Izrael, Te ismered mindazt a fáradalmat, mely bennünket ért. 15 Lementek őseink Egyiptomba és laktunk Egyiptomban sok ideig; és rosszul bántak velünk az egyiptomiak, a mi őseinkkel. 16 Akkor kiáltottunk az Örökkévalóhoz, és ő meghallotta szavunkat, küldött angyalt és kivezetett bennünket Egyiptomból, és íme Kádesben vagyunk, a te határszéled városában. 17 Hadd vonuljunk át kérlek országodon! Nem vonulunk át mezőn, sem szőlőn és nem iszunk a kút vizéből; az országúton fogunk menni, nem térünk le se jobbra, se balra, amíg át nem vonulunk a határodon. 18 De Edom azt mondta neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, különben fegyverrel megyek vissza ki ellened. 19 És mondták neki Izrael fiai: Az egyengetett úton megyünk, ha pedig a vizedből iszunk, én meg barmom, megadom az árát; valóban mást semmit, csak gyalogosan hadd vonuljak át. 20 De ő mondta: Nem fogsz átvonulni! És kiment ellene Edom hatalmas néppel és erős kézzel. 21 Így vonakodott Edom megengedni Izraelnek, hogy átvonuljon az ő határán; és Izrael eltért tőle. 22 Elindultak Kádesből és elértek Izrael fiai, az egész község, a Hór hegyéhez. 23 És az Örökkévaló szólt Mózeshez, meg Áronhoz a Hór hegyén, Edom országának határán, mondván: 24 Takaríttassék el Áron népéhez, mert nem fog bemenni az országba, melyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültek parancsomnak a pörlekedés vizénél. 25 Vedd Áront és fiát, Eleázárnak és vidd föl őket Hór hegyére. 26 Vettesd le Áronnal az ő ruháit és öltöztess fel azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig takaríttassék el és ott meghal. 27 Mózes cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta; fölmentek a Hór hegyére az egész község szemei láttára. 28 Mózes levette Áronnal a ruháit és felöltöztette azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig meghalt ott, a hegy tetején. Erre lement Mózes meg Eleázár a hegyről. 29 Midőn látta az egész község, hogy meghalt Áron, megsiratták Áront harminc napig, egész Izrael háza.

21 Meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délen lakott, hogy eljött Izrael a kémekek útján, és harcolt Izrael ellen és foglyokat ejtett közülük. 2 Ekkor fogadalmat tett Izrael az Örökkévalónak és mondta: Ha

kezembe adod ezt a népet, akkor átokként kiírtom az ő városait. 3 Az Örökkévaló meghallgatta Izrael szavát és kezébe adta a Kánaánit és átokként kiírtotta azokat és városait és elnevezte a helyet Chormonak. 4 És elvonultak Hór hegyétől a nádastenger felé, hogy megkerüljék Edom országát; és elcsüggedt a nép az úton. 5 És beszélt a nép Isten ellen és Mózes ellen. Miért hoztatok ide fel bennünket Egyiptomból, hogy meghaljunk a pusztában, mert nincs kenyér és nincs víz; Ielkünk pedig undorodik a nyomorult kenyéért. 6 Erre rábocsátotta az Örökkévaló a népre mérges kígyókat és megmarta a népet; és elhalt sok nép Izraelből. 7 És eljött a nép Mózeshez, és mondták: Vétkezünk, mert beszéltünk az Örökkévaló ellen és ellened, imádkozz az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el tőlünk a kígyókat. És Mózes imádkozott a népért. 8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Készíts magadnak egy kígyót és tedd azt póznára; és lesz minden megmarta, ha arra néz, életben marad. 9 Mózes készített egy rézkígyót és rátette a póznára; és volt, ha megmarta a kígyó valakit és az tekintett a rézkígyóra, akkor életben maradt. 10 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Óvószban. 11 Elvonultak Óvószból és táboroztak Ijé-haávorimban a pusztában, mely Móáb előtt van napkelet felől. 12 Onnan elvonultak és táboroztak Zered völgyében. 13 Onnan elvonultak és táboroztak az Árnónon túl, mely a pusztában van, mely jön az Emóri határából; mert az Árnón Móáb határa, Móáb és az Emóri között. 14 Azért mondják az Örökkévaló harcainak könyvében: Váhebet Szúfoban és a patakokat, az Árnónt; 15 és a patakok lejtőjét, amely hajlik Or helye felé és támaszkodik Móáb határára. 16 Onnan a Kúthoz; ez a kút, melynél az Örökkévaló mondta Mózesnek: Gyűjtsd egybe a népet, hadd adjak nekik vizet. 17 Akkor énekelte Izrael ezt az éneket: Buzogj föl kút, énekeljtek neki! 18 A kút, melyet fejedelmek ástak, a nép nemesei vájtak törvényhozó pálcájukkal! A pusztából (vonultak) Máttonoba; 19 Máttonóból Nácháliélbe, Nácháliélből Bómószra; 20 Bómószról a völgybe, mely Móáb mezején van, a Piszga csúcsánál és a sivatag felé tekint. 21 És Izrael követeket küldött Szychónhoz, Emóri királyához, mondván: 22 Hadd vonuljak át országodon, nem térünk le a mezőre és szőlőbe, nem iszunk a kút vizéből, az országúton fogunk menni, amíg átvonulunk határodon. 23 De Szychón nem engedte Izraelnek, hogy átvonuljon a határára; összegyűjtötte Szychón az ő egész népét és kiment Izrael ellen a pusztába, elérkezett Jóhcóig és harcolt Izrael ellen. 24 De Izrael megverte őt a kard élével, és elfoglalta az országát az Árnóntól

Jábbókig, Ámmón fiáig, mert erős volt Ámmón fiainak határa. 25 És elvette Izrael mindezeket a városokat és lakott Izrael az Emóri minden városaiban, Chesbonban és mind a leányvárosaiban. 26 Mert Chesbón Szychónnak, Emóri királyának városa volt, ő harcolt Móáb első királya ellen és elvette az egész országát annak kezéből az Árnónig. 27 Azért mondják a költők: Menjetek Chesbónba, építessék föl és szilárdíttassék meg Szychón városa. 28 Mert tűz ment ki Chesbónból, láng Szychón városából, megemésztette Ór-Móábot, az Árnón magaslatainak urait. 29 Jaj neked, Móáb! Elvesztél Kemós népe! Odaengedte fiait menekülőkné, leányait fogáságra Szychón, Emóri királyához. 30 Leterítettük őket, elveszett Chesbón Divónig, elpusztítottuk azokat Nófáchig, mely Médvóig terjed. 31 És Izrael lakott az Emóri országában. 32 És elküldött Mózes, hogy kikémleljék Jázért, elfoglalták leányvárosaikat és elűzte az Emórit, aki ott volt. 33 Azután megfordultak és fölmentek Boson útján; Óg, Boson királya pedig kiment ellenük, ő és egész népe harcra, Edreibe. 34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt és egész népét, meg országát; tegyél vele úgy, amint tettél Szychónnal, Emóri királyával, aki Chesbónban lakott. 35 És megverték őt, meg fiait és egész népét, hogy nem hagytak neki maradékot; országát pedig elfoglalták.

22 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Móáb síkságán, a Jordán partján, Jerichón innen. 2 Mikor látta Bálák, Cippór fia mindazt, amit Izrael tett az Emórral, 3 akkor nagyon félt Móáb a néptől, mert sok volt, és irtózott Móáb Izrael fiaiól. 4 És mondta Móáb Midján véneinek: most fölnyalja e gyülekezet egész környékünket, amint fölnyalja a marha a mező fűvét. És Bálák, Cippór fia volt Móáb királya abban az időben. 5 És küldött követeket Bileámhoz, Beór fiához Peszórba, mely a folyam mellett van, az ő népe fiainak országába, hogy őt elhívják, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, íme ellepi a föld színét, és lakik velem szemben. 6 Azért most jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet, mert hatalmasabb nálam, talán meg bírom őt verni, és elűzöm az országból: mert tudom, akit megáldasz, az áldott és akit elátkozol, az elátkozott. 7 És elmentek Móáb vénei, meg Midján vénei és varázsszerek a kezükben; elérkeztek Bileámhoz és elmondták neki Bálák szavait. 8 És ő mondta nekik: Háljatok itt az éjjel és majd feleletet adok nektek, amint az Örökkévaló szól hozzám. És ott maradtak Móáb fejedelmei Bileámnál. 9 És eljött Isten Bileámhoz

és mondta: Kik ezek a férfiak nálad? **10** És mondta Bileám Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött hozzám **11** Íme a nép, mely kijött Egyiptomból és ellepte a föld színét; most hát jöjj, átkozd el azt értem, talán bírok harcolni ellene és elűzöm. **12** És mondta Isten Bileámnak: Ne menj velük; ne átkozd el a népet, mert áldott az. **13** És fölkelt Bileám reggel és mondta Bálák fejedelmeinek: Menjetek országotokba, mert vonakodott az Örökkévaló megengedni nekem, hogy elmenjek veletek. **14** Fölkerekedtek Móáb fejedelmei és elmentek Bálákhoz és mondták: Bileám vonakodott eljönni velünk. **15** Bálák meg újra küldött fejedelmeket, többet és előkelőbbeket amazoknál. **16** És elérkeztek Bileámhoz és mondták neki Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodjál, kérlek, eljönni hozzám; **17** mert nagyon megtisztellek téged és mindent, amit nekem mondani fogsz, megteszek; csak jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet. **18** És felelt Bileám és mondta Bálák szolgálóinak: Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel, meg arannyal, sem hághatom át az Örökkévaló, az én Istenem parancsát, hogy tegyek kis dolgot vagy nagyot. **19** És most maradjatok csak itt ti is az éjjel, hadd tudjam meg, mit fog az Örökkévaló újra hozzám szólni. **20** És eljött Isten Bileámhoz éjjel és mondta neki: Ha téged meghívni jöttek a férfiak, kerekedjél föl, menj velük; de csak azt a dolgot, amit én neked mondani fogok, azt cselekedjed. **21** És fölkelt Bileám reggel, fölnyergelte szamarát és elment Móáb fejedelmeivel. **22** De föllobbant Isten haragja, hogy ő menni akar, és odaállt az Örökkévaló angyala az útra akadályozóul neki; ő pedig nyargalt szamarán és két legénye vele. **23** A szamar meglátta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton és kivont kardja a kezében azért letért a szamar az útról és ment a mezőn; Bileám pedig megverte a szamarat, hogy ráterelje az útra. **24** És megállt az Örökkévaló angyala a szőlők gyalogútján, kerítés innen és kerítés amonnan. **25** Mikor a szamar látta az Örökkévaló angyalát, akkor odaszorinkodott a falhoz és odaszorította Bileám lábát a falhoz; ő pedig újra megverte. **26** Az Örökkévaló angyala pedig újra elvonult és megállt egy szoros helyen, ahol nem volt út kitérni, sem jobbra, sem balra. **27** És meglátta a szamar az Örökkévaló angyalát és lehevert Bileám alatt; erre fellobbant Bileám haragja és megverte a szamarat bottal. **28** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló a szamar száját és ez mondta Bileámnak: Mit tettem neked hogy rnegvertél engem immár három ízben? **29** És Bileám mondta a szamárnak: Mert játékot űztél velem; ha kard volna a kezemben, bizony most megöltelek volna. **30** És mondta a szamar Bileámnak:

Nemde, én vagyok szamarad amelyen nyargaltál, mióta létezel e napig, vajon szoktam-e így tenni veled? És ő mondta: Nem. **31** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló Bileám szemeit és látta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton, és kivont kardja a kezében; meghajolt és arcra borult. **32** És mondta neki az Örökkévaló angyala: Miért verted meg szamaradat immár három ízben? **33** A szamar pedig meglátott engem és kitért tőlem immár három ízben tért volna ki előlem, bizony most téged megöltelek volna, azt, pedig életben hagytam volna. **34** És mondta Bileám az Örökkévaló angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz elém az úton; és most, ha visszatetsző szemeidben, vissza akarok térni. **35** Az Örökkévaló angyala pedig mondta, Bileámnak: Menj a férfiakkal, de csak azt az ígét, melyet én mondom neked, azt mondjad el; és elment Bileám Bálák fejedelmeivel. **36** Bálák meghallotta, hogy Bileám jön és kiment elé Móáb városába, mely az Árnón határán van mely a határ szélén van. **37** És mondta Bálák Bileámnak: Nem küldtem-e már hozzád, hogy hívjalak, miért nem jöttél el hozzám? Vajon bizony nem bírlak-e megtisztelni? **38** És mondta Bileám Báláknak: Íme most eljöttem hozzád, vajon szólhatok-e bármit? Az ígét, melyet Isten számba tesz, azt fogom elmondani. **39** És Bileám ment Bálákkal és elérkeztek Kirjász-Chúcósza. **40** És áldozott Bálák marhát meg juhott és küldött Bileámnak meg a fejedelmeknek, kik vele voltak. **41** És volt reggel, fogta Bálák Bileámot és fölvezette Baál magaslataira; onnan látta a nép egy részét.

23 És mondta Bileám Báláknak: Építs nekem itt oltárt, és készíts nekem ide hét tulkot és hét kost. **2** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta; és áldozott Bálák meg Bileám tulkot és kost az oltáron. **3** És mondta Bileám Báláknak: Állj oda égőáldozatodhoz, én pedig hadd menjek el, talán tudtadra adom. És elment a hegycsúcsra. **4** És Isten eléje tűnt Bileámnak és ő mondta Neki: A hét oltárt elrendeztem és áldoztam tulkot és kost mindegyik oltáron. **5** És az Örökkévaló tett ígét Bileám szájába és mondta: Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **6** Ő visszatért ahhoz és íme, az állt az ő égőáldozatánál, ő és Móáb minden fejedelmei. **7** És elkezdte (Bileám) példázatát és mondta: Árámból hozattott engem Bálák, Móáb királya a kelet hegyeiről; jöjj átkozd el értem Jákobot, jöjj, szidalmazd Izraelt! **8** Mit átkozzam én, kit Isten nem átkoz és mit szidalmazzam én, kit az Örökkévaló nem szidalmaz? **9** Mert a szirt fokáról

látom őt, a dombokról szemlélem; íme, olyan nép, mely egyedül lakik és a nemzetek közé nem számítja magát. **10** Ki olvassa meg Jákob porát és szám szerint Izrael ivadékát? Haljon meg lelkem az igazak halálával és legyen a végem olyan, mint az övé! **11** És mondta Bálák Bileámnak: Mit tettél velem? Hogy elátkozd elleneimet, azért hoztalak, és íme, megáldottad. **12** Ő pedig felelt és mondta: Nemde, amit az Örökkévaló tesz a számba, azt őrzöm meg, hogy elmondjam? **13** És mondta neki Bálák: Jöjj csak velem egy másik helyre, ahonnan láthatod őt; csak egy részét fogod látni, de az egészet nem látod, átkozd el értem onnan. **14** És elvitte az őrk mezejére, a Piszga tetejére; és épített hét oltárt és áldozott tulkot, meg kost az oltáron. **15** És mondta Báláknak: Állj itt égőáldozatodnál, én pedig a jelenés elébe megyek itt. **16** És az Örökkévaló Bileám elé jött, és tett ígét a szájába és mondta: Térj vissza Bálákhoz és így szólj. **17** Odament ahhoz és íme, az állt égőáldozata mellett, meg Móáb fejedelmei vele; és mondta neki Bálák: Mit szolt az Örökkévaló? **18** Ő pedig elkezdte példázatát és mondta: Föl Bálák és halljad, figyelj rám Cippór fia! **19** Nem ember az Isten, hogy hazudjék, sem emberfia, hogy meggondolja magát; mond-e Ő valamit és nem teszi meg, szolt-e és nem teljesíti? **20** Íme, áldó ígét vettem: ő áldott és én nem fordíthatom el. **21** Nem szemlélt joggalanságot Jákobban, nem látott bajt Izraelben; az Örökkévaló, az ő Istene vele van és királyi rivalgás közepette. **22** Isten, ki kivezette őket Egyiptomból, mint a Reém hatalma ő neki. **23** Mert nincs jóslás Jákobban és nincs varázslás Izraelben; idejében megmondják Jákobnak és Izraelnek, mit cselekedett Isten. **24** Íme ez a nép, mint nöstény oroszlán kel fel, mint az oroszlán emelkedik; nem fekszik le, míg zsákmányt nem eszik és megöltek vérének nem issza. **25** És mondta Bálák Bileámnak: Se ne átkozd, se ne áldd őt. **26** És felelt Bileám és mondta Báláknak: Nem-e szoltam hozzád, mondván: Mindent, amit az Örökkévaló mondani fog, azt cselekszem? **27** És mondta Bálák Bileámnak: Jöjj csak, elviszlek egy másik helyre, talán helyesnek látszik Isten szemeiben, és átkozd el értem onnan. **28** És elvitte Bálák Bileámot a Peór tetejére, mely letekint a sivatagra. **29** És mondta Bileám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt és készíts nekem ide hét tulkot, meg hét kost. **30** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta és áldozott tulkot, meg kost az oltáron.

24 Mikor Bileám látta, hogy jónak tetszik az Örökkévaló szemeiben, hogy megáldja Izraelt, nem járt mint egyszer-másszor jóslás után, hanem a

puszta felé fordította az arcát. **2** Fölvette Bileám a szemeit és látta Izraelt, mint lakik törzsei szerint; akkor megszállta Isten szelleme, **3** elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **4** szól, aki hallja Isten szózatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel. **5** Mily szépek a te szátraid Jákob, hajlékaid Izrael! **6** Mint patakok terjeszkednek, mint kertek a folyó mellett, mint álóéfák, ültette az Örökkévaló, mint cédrusok a víz mentén. **7** Őmlik a víz vedreiből és veteménye bő vizek között; hatalmasabb lesz Agágnak az ő királya és emelkedik királysága. **8** Isten, ki kivezette Egyiptomból, mint a Reém hatalma őneki, fölemeszt népeket, az ő elleneit csontjaikat összetöri és nyilaival összezuzza. **9** Letérdel, lehever, mint az oroszlán és mint nöstény oroszlán, ki kelti föl? Aki téged áld, az áldott, aki téged átkoz, az elátkozott! **10** Ekkor föllobbant Bálák haragja Bileám ellen, összecsapta kezeit és mondta Bálák Bileámnak: Hogy elátkozd ellenségemet hívtalak, és íme, megáldottad immár háromízben. **11** Most tehát menekülj lakhelyedre! Azt mondtam, megtisztellek majd és íme, elvont téged az Örökkévaló tisztelettől. **12** És mondta Bileám Báláknak: Nemde követeidhez is; kiket hozzám küldtél, szoltam, mondván: **13** Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel és arannyal, nem hághatom át az Örökkévaló parancsát, hogy cselekedjem jót vagy rosszat szívem szerint; amit az Örökkévaló szolt, azt mondom el. **14** Most azonban, íme én elmegyek népemhez; gyere, hadd tanácsolok neked arra nézve, amit tesz ez a nép a te népeddel késő időkben. **15** Elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beór fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **16** szól, aki hallja Isten szózatát és ismeri a Legfelsőbb gondolatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyílt szemekkel: **17** Látom, de nem most, szemlélem, de nem a közelben: fölszáll csillag Jákobból és feltámad kormánypálca Izraelben, összezuzza Móáb széleit és átfúrja Sész minden fiait. **18** És Edom martalékká lesz, martalékává lesz, martalékává lesz Széir az ő ellenségeinek; Izrael pedig hatalmasat művel. **19** És uralkodni fog a Jákobból való és elpusztítja a maradékot a városból. **20** Látta Ámálékot, elkezdte példázatát és mondta: Nemzetek elseje Ámálék, de végezete pusztulás. **21** Látta a Kénit, elkezdte példázatát és mondta: Szilárd a te lakod és sziklába rakva fészked, **22** de mégis kiirtandó lesz Káin; meddig tart? Ássúr fogságba visz téged. **23** Elkezdte példázatát és mondta: Jaj, ki élhet, ha Isten elítélte? **24** Hajók Kittim partjáról, lealázzák Ássúrt és lealázzák Évert, de az is elpusztul! **25** Erre fölkerekedett Bileám

és elment, visszatért lakhelyére; Bálák is elment az útjára.

25 Mikor Izrael Sittimben lakott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival. **2** És ezek meghívták a népet, az ő isteneik áldozataihoz, és a nép evett és leborult az ő isteneik előtt. **3** Izrael csatlakozott Baál-Peórhoz és föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd a nép minden főnökeit és akasztasd föl őket az Örökkévaló színe előtt fényes nappal, hogy elforduljon az Örökkévaló föllobbant haragja Izraeltől. **5** És mondta Mózes Izrael bírának: Öljétek meg mindegyik a maga embereit, akik csatlakoztak Baál-Peórhoz. **6** És íme, egy férfiú Izrael fiai közül jött és vezette testvéreihez a midjánita nőt Mózes szeme láttára és Izrael fiai egész községének szeme láttára; ezek pedig sírtak a gyülekezés sátorának bejáratánál. **7** Ezt látta Pinchosz, Eleázárnak a fia, Áron papnak a fia, fölkelte a község közepéből és dárdát vett a kezébe; **8** bement az izraelita férfi után a kamrába és átfedte mindkettőjüket, az izraelita férfit és a nőt a hasán. Erre megszűnt a csapás Izrael fiai között. **9** Voltak pedig, akik meghaltak a csapás alatt: huszonnégyezren. **10** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11** Pinchosz, Eleázár fia, Áron, a pap fia elfordította haragomat Izrael fiairól, midőn buzgólkodott értem közöttük, hogy nem pusztítottam ki Izrael fiait buzgalmamban. **12** Azért mondd: Íme, adom neki békeszövetségemet! **13** És legyen neki és magzatának utána az örökös papság szövetsége, azért, mert buzgólkodott Istenéért és engesztelést szerzett Izrael fiainak. **14** A megölt izraelita férfiú neve pedig, aki megöletett a midjánita nővel, Zimri, Szolú fia, atyai házának fejedelme, Simon törzséből. **15** A megölt midjánita nő neve pedig: Kozbi, Cúr lánya; nemzetségének, atyai házának feje Midjánban. **16** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17** Szorongassátok a midjánitákat, hogy megverjétek őket; **18** mert szorongattak ők benneteket fondorlataikkal, melyekkel fondorkodtak ellenetek, a Peór dolga által és Kozbi, Midján fejedelmének lánya, az ő testvérük által, aki megöletett a csapás napján, a Peór dolga miatt.

26 És volt a csapás után: Szólt az Örökkévaló Mózeshez, meg Eleázárhoz, Áron, a pap fiához mondván: **2** Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét, hús évestől felfelé atyáik háza szerint, mindazt, aki hadba vonul Izraelben. **3** És szólt hozzájuk Mózes meg Eleázár, a pap, Móáb síkságain, a Jordán partján, Jerichónál, mondván: **4** Hús évestől

fölfelé – amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek és Izrael fiainak, kik kijöttek Egyiptom országából. **5** Rúbén Izrael elsőszülöttje; Rúbén fiai, Chánóchtól a chánoki család; Pállultól a pálluli család; **6** Checróntól a checróni család, Kármitól a kármii család. **7** Ezek a Rúbéni családjai: és voltak megszámláltjaik: negyvenháromezer és hétszázharminc. **8** Pállu fiai: Eliov. **9** Eliov fiai: Nemuéll, Dátán és Ábirám; az a Dátán és Ábirám, a község hivatottjai, kik civódást szítottak Mózes és Áron ellen Kórách községében, midőn civódást szítottak az Örökkévaló ellen. **10** És megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket, meg Kóráchot a község halálával, midőn fölemészette a tűz a kétszázötven férfiút, hogy intő példaul lettek. **11** Kórách fiai azonban nem haltak meg. **12** Simon fiai családjaik szerint: Nemuélltól a nemuéli család, Jomintól a jomini család, Jochintól a jochini család; **13** Zeráchtól a zárchi család, Soultól a souli család. **14** Ezek a Simoni családjai: huszonkétezer és kétszáz. **15** Gád fiai családjaik szerint: Cefóntól a cefóni család, Chággítól a chággi család, Sünitől a súni család; **16** Oznitől az ozni család, Éritől az éri család; **17** Áródtól az áródi család, Áriéltől az áriéli család. **18** Ezek Gád fiainak családjai, megszámláltjaik szerint: negyvenezer és ötszáz. **19** Júda fiai: Ér meg Ónon; és meghalt Ér meg Ónon Kánaán országában. **20** És voltak Júda fiai családjaik szerint: Sétótl a séloni család, Perectől a párci család, Zeráchtól a zárchi család. **21** És Perc fiai voltak: Checróntól a checróni család, Chomultól a chomuli család. **22** Ezek Júda családjai megszámláltjaik szerint: hetvenhatezer és ötszáz. **23** Isszáchár fiai családjaik szerint: Tólatól a tólai család, Fuvvotól a funi család; **24** Josúvtól a josúvi család, Simróntól a simróni család. **25** Ezek Isszáchár családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és háromszáz. **26** Zebúlon fiai családjaik szerint: Szeredtől a szárdi család, Élóntól az élóni család, Jáchleéltől a jachleéli család. **27** Ezek a Zebúlon családjai megszámláltjaik szerint: hatvanezer és ötszáz. **28** József fiai családjaik szerint: Menásse és Efráim. **29** Menásse fiai: Mochirtól a mochiri család, Mochir pedig nemzette Gileádot; Gileádtól a gileádi család. **30** Ezek Gileád fiai: Jezertől az iezeri család, Chélektől a chelki család; **31** Ászriéltől az ászriéli család, Sechemtől a sichmi család; **32** Semidotól a semidoi család, Chéfertől a chefri család. **33** Celofchod, Chéfer fiának pedig nem voltak fiai, hanem leányai; Celofchod leányainak nevei: Machlo, Nóo, Choglo, Milko és Tirco. **34** Ezek Menásse családjai; és megszámláltjaik: ötvenkétezer és hétszáz. **35** Ezek Efráim fiai családjaik szerint: Súszeláchtól a

súszálchi család, Bechertől a báchri család, Táchántól a tácháni család. **36** Ezek pedig Súszelách fiai: Éróntól az éroni család. **37** Ezek Efráim fiainak családjai megszámláltjaik szerint: harminckétezer és ötszáz; ezek József fiai családjaik szerint. **38** Benjámin fiai családjaik szerint: Belától a bálei család, Ásbéltől az ásbéli család, Áchiromtól, az áchiromi család; **39** Sefúfomtól a sáfomi család, Chúfomtól a cháfomi család. **40** És Béla fiai voltak: Árd meg Naámon: az árdi család, Naámontól a naámi család. **41** Ezek Benjámin fiai családjaik szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszáz. **42** Ezek Dán fiai családjaik szerint: Súchomtól a súchomi család; ezek Dán családjai, az ő családjaik szerint. **43** A Súchomi minden családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és négyszáz. **44** Ásér fiai családjaik szerint: Jimnotól a jimno család, Jisvitől a jisvi család, Beriotól a berii család. **45** Berio fiaitól: Chévertől a chevri család, Málkiéltől a málkiéli család. **46** Ásér leányának neve: Szerách. **47** Ezek Ásér fiainak családjai megszámláltjaik szerint: ötvenháromezer és négyszáz. **48** Náftáli fiai családjaik szerint: Jáchezeéltől a jáchceéli család, Gúnitól a gúni család; **49** Jécertől a jicri család, Sillémtől a sillémi család. **50** Ezek a Náftáli családjai, családjaik szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és négyszáz. **51** Ezek Izrael fiainak megszámláltjai: hatszázezer és ezerhétsházharminc. **52** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **53** Ezeknek osztassák el az ország birtokul, a nevek száma szerint. **54** A nagyobb számúnak adj nagyobb birtokot, a kisebb számúnak pedig adj kevesebb birtokot mindegyiknek megszámláltjai szerint adassék a birtoka. **55** Csakhogy sors útján osztassák el az országot; atyáik törzsének nevei szerint kapjanak birtokot. **56** A sors útján osztassák neki birtoka, akár a nagyszámúnak, akár a kisszámúnak. **57** Ezek pedig Lévi megszámláltjai szerint: Gérsóntól a gérsuni család, Kehosztól a kehoszi család, Meroritól a merori család. **58** Ezek Lévi családjai: a Livni családja, a Chevróni családja, a Máchli családja, a Músi családja, a Korchi családja. Kehosz pedig nemzette Ámromt. **59** Ámrom feleségének neve Jóchebed, Lévi leánya, aki született Lévinek Egyiptomban; ez pedig szülte Ámromnak Áront és Mózeset, meg nővérüket Mirjámt. **60** És született Áronnak: Nádáb és Ábihú, Eleázár és Itamár. **61** Nádáb és Ábihú pedig meghalt, mikor bevettek idegen tüzet az Örökkévaló színe elé. **62** És voltak megszámláltjaik: huszonháromezer, mind a férfiszemély, egy hónapostól fölfelé, mert nem számláltattak meg Izrael fiaival együtt, mert nekik nem adatott birtok Izrael fiai közepette. **63**

Ezek a megszámláltjai Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, akik megszámlálták Izrael fiait Móáb síkságain a Jordán partjánál, Jerichónál. **64** Ezek között azonban nem volt senki a Mózes és Áron, a pap által megszámláltak közül, akik megszámlálták Izrael fiait Szináj pusztájában; **65** mert azokról mondta az Örökkévaló, haljanak meg a pusztában; és nem maradt közülük senki, csak Káleb, Jefune fia és Józua, Nún fia.

27 És odalétek Cefofchod leányai, aki Chéfer fia, Gileád fia, Mochir fia, Menásse fia, Menásse József fia családjából volt, ezek pedig leányainak nevei: Máchlo, Nóo, Choglo, Milko és Tirco, **2** és megálltak Mózes előtt és Eleázár, a pap előtt és a fejedelmek meg az egész község előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál, mondván: **3** Atyánk meghalt a pusztában, ő azonban nem volt ama község között, mely összegyűlt az Örökkévaló ellen, Kórách községében, hanem saját vétké által halt meg, fiai pedig nem voltak. **4** Miért vesszen ki atyánk neve családja köréből, mivelhogy nincs fia? Adj nekünk örökséget atyáink fivérei között. **5** És Mózes odavitte ügyüket az Örökkévaló színe elé. **6** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **7** Helyesen beszélnek Cefofchod leányai; adj is nekik örök birtokot atyjuk fivérei között és származtasd át atyjuk birtokát rájuk. **8** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Ha valaki meghal és fia nincs, akkor származtassátok át birtokát leányára. **9** Ha pedig leánya nincs, akkor adjátok birtokát fivéreinek. **10** Ha pedig nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát atyja fivéreinek. **11** Ha pedig atyjának nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát vérrokonának, aki a legközelebbi hozzá családjából és az örökölje azt. És legyen ez Izrael fiai számára a jognak törvénye gyanánt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj föl erre az Ábárim hegyére és nézd meg az országot, melyet Izrael fiainak adtam. **13** És miután megnézted, akkor el takaríttatni népedhez te is, amint eltakaríttatott Áron, a te testvéred; **14** mivelhogy ellenszegültek parancsomnak Cin pusztájában a község pörlekedésénél, hogy megszenteltetek volna a víznél szemük láttára. Az a pörlekedés vize Kádesnél, Cin pusztájában. **15** És szólt Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: **16** Rendeljen az Örökkévaló, minden test szellemének Istene, férfiút a község fölé, **17** aki kivonuljon előttük és aki bemenjen előttük, aki kivezesse őket és aki bevezesse őket, hogy ne legyen az Örökkévaló községe, mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk. **18**

És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd Józsuát, Nún fiát, a férfiút, kiben szellem van és tedd kezedet őrá; **19** állítsd őt Eleázár, a pap elé és az egész község elé és adj neki parancsot az ő szemük láttára. **20** Tégy a te fenségedből rá, hogy hallgasson rá Izrael fiainak egész községe. **21** És Eleázár, a pap előtt álljon és az kérdezze meg számára az Urim ítéletét az Örökkévaló színe előtt; az ő parancsára vonuljanak ki, az ő parancsára menjenek be, ő és Izrael minden fiai vele, meg az egész község. **22** Mózes pedig úgy cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta neki; vette Józsuát és odaállította őt Eleázár, a pap elé, meg az egész község elé; **23** ő pedig rátette kezeit és parancsot adott neki, amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

28 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Áldozatomat, kenyeremet, tűzáldozataim szerint, kellemes illatul számomra, őrizzétek meg, hogy bemutassátok nekem a maga idejében. **3** Mondd meg nekik: Ez a tűzáldozat, melyet az Örökkévalónak bemutassatok: egyéves juhokat, épeket, kettőt napjában égőáldozatul, állandóan. **4** Az egyik juhot készítsd el reggel, a másik, juhot készítsd el estefelé. **5** És egy tized éfo lánglisztet ételáldozatul, elegyítve egy negyed hin törött olajjal. **6** Állandó égőáldozat, melyet elkészítetek a Szináj hegyén kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7** És italáldozata egy negyed hin egy juhhoz, a szentélyben öntsd ki a részegítő italt italáldozatul az Örökkévalónak. **8** A második juhot pedig készítsd el estefelé; mint a reggelinek ételáldozatát és italáldozatát készítsd el kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. **9** A szombat napján pedig két juhot, egyéveset, épeket, meg két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, és italáldozatát. **10** A szombat égőáldozata ez szombatonként, az állandó égőáldozat és annak italáldozata mellett. **11** Hónapjaitok elején pedig mutassatok be égőáldozatot az Örökkévalónak, két fiatal tulkot és egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **12** És három tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy tulokhoz és két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy koshoz. **13** És egy-egy tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy juhhoz; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Italáldozataik pedig egy fél hin legyen a tulokhoz, egyharmad hin a koshoz és egynegyed hin bor a juhhoz; ez az újhold égőáldozata újhaldanként, az év hónapjai szerint. **15** Meg egy kecskebak vétekáldozat gyanánt

az Örökkévalónak; az állandó égőáldozaton kívül készítsétek el és italáldozata. **16** Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján, peszách van az Örökkévalónak. **17** És tizenötödik napján ennek a hónapnak ünnep; hét napon át kovásztalant egyenek. **18** Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **19** És mutassatok be tűzáldozatul égőáldozatot az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, meg egy kost és hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **20** Ételáldozatuk pedig lángliszt, elegyítve olajjal; három tizedet a tulokhoz és két tizedet készítsétek a koshoz; **21** egy-egy tizedet készíts egy juhhoz, a hét juhhoz. **22** És egy bakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **23** A reggeli égőáldozaton kívül, mely az állandó égőáldozatra való, készítsétek el ezeket. **24** Ezek szerint készítsétek el naponta, hét napon át a kellemes illatú tűzáldozat kenyerét az Örökkévalónak; az állandó égőáldozat mellett készítsétek el, meg italáldozatát. **25** És a hetedik napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **26** A zsengek napján, midőn bemutattok új ételáldozatot az Örökkévalónak, heteitek ünnepén szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **27** Mutassatok be égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, egy kost, hét juhot, egyéveset. **28** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **29** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **30** Egy kecskebakot, hogy engesztelést szerezzen értetek. **31** Az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán kívül készítsétek el, épek legyenek nálatok, és azok ételáldozatát.

29 A hetedik hónapban, a hónap elsején szent gyülekezés legyen nálatok; semmi szolgálai munkát ne végezzetek, a harsonariadás napja legyen az nektek. **2** És készítsétek égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **3** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet a tulokhoz, két tizedet a koshoz; **4** és egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **5** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **6** Az újhold égőáldozatán és annak ételáldozatán kívül, meg az állandó égőáldozaton és ételáldozatán kívül, és italáldozatukat rendeletük szerint, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7** És tizedikén ennek a hetedik hónapnak szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat, semmi munkát

ne végezzetek. **8** Mutassatok be égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak kellemes illatul: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **9** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, olajjal elegyítve, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; **10** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **11** Egy kecskebakot vétekáldozatnak; az engesztelés vétekáldozatán kívül és az állandó égőáldozaton és itáláldozatán, meg itáláldozataikon kívül. **12** És tizenötödik napján a hetedik hónapnak, szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgálai munkát ne végezzetek, üljetek ünnepet az Örökkévalónak hét napig. **13** És mutassatok be égőáldozatot kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épek legyenek. **14** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, a tizenhárom tulokhoz, két tizedet egy koshoz, a két koshoz; **15** és egy tizedet egy juhhoz, a tizennégy juhhoz. **16** Egy kecskebakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és itáláldozatán kívül. **17** A második napon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **18** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **19** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán, meg itáláldozataikon kívül. **20** A harmadik napon pedig tizenegy tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **21** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **22** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és itáláldozatán kívül. **23** A negyedik napon pedig tíz tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **24** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **25** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és itáláldozatán kívül. **26** Az ötödik napon pedig kilenc tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **27** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **28** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és itáláldozatán kívül. **29** A hatodik napon pedig nyolc tulkot, két kost; tizennégy egyéves juhot, épeket; **30** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a

rendelet szerint. **31** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és itáláldozatain kívül. **32** A hetedik napon pedig hét tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **33** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **34** És egy bakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és itáláldozatán kívül. **35** A nyolcadik napon pedig záró ünnep legyen nálatok, semmi szolgálai munkát ne végezzetek. **36** És mutassatok be égőáldozatul kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak: egy tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket; **37** meg ételáldozatukat és itáláldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **38** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és itáláldozatain kívül. **39** Ezeket készítsétek el az Örökkévalónak ünnepeiteken; fogadalmaitokon, önkéntes adományaitokon kívül, égőáldozataitok, ételáldozataitok, itáláldozataitok és békeáldozataitok szerint. **40** És elmondta Mózes Izrael fiainak mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

30 És szólt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván: Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: **2** Ha valaki fogadalmat tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint kijön szájából, cselekedjék. **3** És ha nő tesz fogadalmat az Örökkévalónak vagy megköti magát megszorítással az atyja házában, hajadon korában, **4** és meghallja az atyja az ő fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és hallgat az atyja, akkor fönnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. **5** Ha azonban megtiltja az atyja neki, amely napon meghallja, minden fogadalmi és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, nem állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atyja megtiltotta neki. **6** Ha pedig férjhez megy és fogadalmi rajta vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, **7** és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor fönnállnak fogadalmi, és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, fönn fognak állni. **8** Ha azonban, amely napon meghallja a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely rajta van, vagy ajkai kijelentését, mellyel megkötötte magát, az Örökkévaló pedig megbocsát neki. **9** Az özvegy és elvált asszony fogadalmi, mindaz, amivel megkötötte magát, fönnáll ránézve. **10**

Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy kötötte meg magát megszorítással eskü által, **11** és meghallja a férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fennállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát, fenn fog állni. **12** Ha azonban megsemmisíti azokat férje, amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár fogadalmi, akár önmagának megszorításai, nem fog fennállni; férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki. **13** Minden fogadalmat és minden megszorító esküt, mely önmaga sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg. **14** Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette minden fogadalmait, vagy minden megszorításait, melyek rajta vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely napon meghallotta. **15** Ha pedig megsemmisíti azokat, miután hallotta, akkor viselje annak bűnét. **16** Ezek a törvények, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és leánya között, hajdon korában, atyjának házában.

31 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Állj bosszút Izraeli fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takarítani népedhez. **3** És Mózes szólt a néphez, mondván: Fegyvereztetek fel közületek férfiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen, hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. **4** Ezret egy törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseiből, küldjétek a hadba. **5** És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként; tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. **6** És elküldte őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt, Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a riadásra való trombiták a kezében voltak. **7** És hadba mentek Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és megölték minden férfiszemélyt. **8** Midján királyait is megölték, az ő megöltjeiken kívül: Evit, Reket, Cúrt és Revát, Midján öt királyát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. **9** És foglyul ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekeiket; minden barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat zsákmányul ejtették. **10** Minden városaikat lakhelyeik szerint és minden váraikat elégették tűzzel. **11** És elvitték mind a zsákmányt és mind a prédát emberből és baromból. **12** Elvitték Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész községéhez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba Móáb síkságaira, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál. **13** És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden fejedelmei eléjük a táboron kívülre. **14** És haragudott

Mózes a hadsereg vezéreire, az ezrek tisztjeire, a százak tisztjeire, akik megjöttek a hadjárattól, **15** és mondta nekik Mózes: Életben hagyatok minden nőszemélyt? **16** Íme, ők voltak (okai) Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek el az Örökkévaló ellen a Peór dolgában, és csapás volt az Örökkévaló községében. **17** Azért most öljetek meg minden férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit megismert, öljetek meg. **18** És minden gyermeket a nők között, aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak. **19** Ti pedig táborozzatok a táboron kívül hét napig; mindaz, aki megöl valakit és mindaz, aki megérint megöltet, tisztítsátok meg magatoknak a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. **20** És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszörből készítettet, meg minden faedényt tisztítsátok meg magatoknak. **21** És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férfiaknak, akik elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek: **22** Bizony aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, önt és ólmot, **23** minden tárgyat, mely tűzbe jöhet, vigyetek át a tűzön és tiszta lesz, csakhogy tisztító vízzel tisztítsátok meg; mindazt pedig, ami tűzbe nem jöhet, vigyétek át a vízen. **24** És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták lesztek; azután bejöhettek a táborba. **25** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **26** Vedd fel az elfogott prédának összegét, emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai házainak fejei; **27** és felezd el a prédát a harcosok között, kik kivonultak a hadba és az egész község között; **28** és vegyéld adó gyanánt az Örökkévalónak a harcosoktól, akik kivonultak a hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a szamarakból és juhokból; **29** fele részükből vegyétek, és add Eleázárnak a papnak az Örökkévaló ajándéka gyanánt. **30** Izrael fiainak fele részéből pedig vegyél egyet, kifogva ötvenből, az emberből, a marhából, a szamarakból és add azt a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét. **31** És cselekedett Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **32** És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had népe ejtett: juh: hatszázhetvenötezer; **33** marha: hetvenkétezer; **34** szamar: hatvanegyezer; **35** emberi lélek nőkből, akik nem ismertek férfit, mind a lélek harminchétezer. **36** Volt pedig a fele, azok része, akik a hadba vonultak, a juhok száma: háromszázharminchétezer és ötszáz. **37** És volt az adó az Örökkévalónak a juhokból: hatszázhetvenöt. **38** A marha pedig volt harminchétezer, és adójuk az

Örökkévalónak: hetvenkettő. **39** A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az Örökkévalónak: hatvanegy. **40** Emberi lélek: tizenhatezer, és adójuk az Örökkévalónak: harminkét lélek. **41** És átadta Mózes az Örökkévaló ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **42** És Izrael fiainak fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól, kik a hadban voltak – **43** volt pedig a községnek fele része a juhokból; háromszázharminchétezer és ötszáz; **44** marha: harminchétezer; **45** a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; **46** emberi lélek: tizenhatezer. **47** És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből, amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta azokat a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **48** Ekkor odaléptek Mózeshez a sereg ezreinek vezérei, az ezrek tisztjei és a százak tisztjei, **49** és mondták Mózesnek: Szolgáid fölvelték a harcosok összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki sem; **50** azért elhoztuk az Örökkévaló áldozatát, kiki amit talált: arany edényt, lábkötőt, karperecet, gyűrűt, fülbevalót és karikát, hogy engesztelést szerezzünk lelkeinkért az Örökkévaló színe előtt. **51** És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük, mindenféle műtárgyat. **52** Volt pedig az ajándék minden aranya melyet följánlottak az Örökkévalónak: tizenhatezerhatszáz és ötven sékel, az ezrek tisztjeitől és a százak tisztjeitől. **53** A sereg férfiai pedig, zsákmánytól kiki a maga számára. **54** És elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak tisztjeitől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael fiainak az Örökkévaló színe előtt.

32 Sok nyája volt Rúbén és Gád fiainak, nagyon számos; és látták Jázér földjét, meg Gileád földjét, hogy íme, a hely nyájnak való hely. **2** Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a község fejedelmeihez, mondván: **3** Átorosz, Divón, Jázér, Nimró, Chesbón és Eloló, Szevom, Nevó és Beón, **4** az ország, melyet levert az Örökkévaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld, szolgáidnak pedig van nyája. **5** És mondták: Ha kegyet találunk őrszemeidben, adassék ez az ország szolgáidnak őrszégül, ne vigyél át bennünket a Jordánon. **6** És mondta Mózes Gád fiainak és Rúbén fiainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba, ti pedig itt maradjatok? **7** És miért térítenétek el Izrael fiainak szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **8** Így cselekedtek

atyáitok, mikor elküldtem őket Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. **9** Fölmentek Eskól völgyéig, megnézték az országot és eltérítették Izrael fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. **10** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja azon a napon és megesküdött, mondván: **11** Bizony nem fogják látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, hús évestől fölfelé, azt a földet, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; **12** kivéve Kálebet, Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak teljesen az Örökkévaló után. **13** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **14** És íme föltámadtok ti atyáitok helyett, vétkes emberek fajzata, hogy növeljétek még az Örökkévaló haragjának fölgerjedését Izrael ellen; **15** mert eltértek tőle, tovább otthagyták őket a pusztában, és így elveszítitek ezt az egész népet. **16** És odaléptek hozzá és mondták: Juhaklokak akarunk építeni nyájainknak és városokat gyermekeinknek. **17** mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt. **18** Nem térünk vissza házainkba, míg ki nem vette Izrael fiai közül mindenki az ő birtokát. **19** Mert mi nem kapunk birtokot velük a Jordánon túl, miután kijutott nekünk birtokunk a Jordánon innen, kelet felé. **20** És mondta nekik Mózes: Ha megteszitek ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkévaló előtt háborúba, **21** és átvonul közületek minden fegyveres a Jordánon az Örökkévaló előtt, amíg elúzi az ő ellenségeit maga elől. **22** és meg lesz hódítva az ország az Örökkévaló előtt, és azután tértek vissza, akkor fel lesztek mentve az Örökkévaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek örökségetek az Örökkévaló színe előtt. **23** Ha azonban nem tesztek így, íme vétkeztek az Örökkévaló ellen és ismerjétek meg vétkeiteket, mely utol fog érni benneteket. **24** Építsetek magatoknak városokat gyermekeiteknek és aklokot juhaitoknak, de ami kijön szátokból azt tegyétek meg. **25** És szóltak Gád fiai, meg Rúbén fiai Mózeshez, mondván: Szolgáid cselekedni fognak, amint uram parancsolja. **26** Gyermekeink, feleségeink, nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban; **27** szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres, az Örökkévaló előtt, a háborúba, amint uram szól. **28** És Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és Józsuának, Nún fiának,

meg a törzsek atyai házai fejeinek Izrael fiai között. **29** És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai és Rúbén fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba az Örökkévaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek, akkor adjátok nekik Gileád országát örökségül; **30** ha azonban nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget köztetek Kánaán országában. **31** Erre feleltek Gád fiai és Rúbén fiai, mondván: Amint az Örökkévaló szót szolgálidhoz úgy fogunk cselekedni. **32** Mi átvonulunk fegyveresen az Örökkévaló előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk örök birtokunk a Jordánon innen. **33** És Mózes nekik adta, Gád fiainak, Rúbén fiainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szychón, az Emóri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát; az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország városait köröskörül. **34** És felépítették Gád fiai Divónt, Atorószt és Áróret; **35** Átrósz-Sofont, Jázért és Jogbehot; **36** Bész-Nimrot és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlovakat. **37** Rúbén fiai pedig felépítették Chesbónt és Elolét, meg Kirjoszimot; **38** Nevót, Baál-Meónt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és elnevezték nevekkal a városokat, melyeket építettek. **39** És elmentek Mochir, Menassé fiának fiai Gileádba és elfoglalták azt; és elűzte az Emórit, aki benne volt. **40** És Mózes adta Gileádot Mochirnak, Menasse fiának és az lakott benne. **41** Joir, Menasse fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat Joir falvainak. **42** Novách elment és elfoglalta Kenaszot, meg leányvárosait, és elnevezte Nóváchnak az ő nevéről.

33 Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. **2** Mózes pedig felírta kiindulásait vonulásai szerint az Örökkévaló parancsára; és ezek az ő vonulásai kiindulásai szerint. **3** Elvonultak Rámszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján; a peszách után való napon vonultak ki Izrael fiai fölemelt kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. **4** Az egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkévaló közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az Örökkévaló ítéletet. **5** És elvonultak Izrael fiai Rémszeszből és táboroztak Szukkószban. **6** Elvonultak Szukkószból és táboroztak Észomban, amely a pusztá szélén van. **7** Elvonultak Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt van, és táboroztak Migdól előtt. **8** Elvonultak Piháchiroszból és átmentek a tengeren a pusztába;

mentek pedig három napi úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. **9** Elvonultak Móroból és elértek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. **10** Elvonultak Élimből és táboroztak a nádastengernél. **11** Elvonultak a nádastengertől és táboroztak Szín pusztájában. **12** Elvonultak Szín pusztájából és elértek Dofkoba. **13** Elvonultak Dofkóból és táboroztak Olúszban. **14** Elvonultak Olúsból és táboroztak Refidimben; ott pedig nem volt vize a népek, hogy igyék. **15** Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában. **16** Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverósz-háttaávoában. **17** Elvonultak Kiverósz-háttaávoából és táboroztak Chácéroszban. **18** Elvonultak Chácéroszból és táboroztak Rizmóban. **19** Elvonultak Rizmóból és táboroztak Rimmón-Perecben. **20** Elvonultak Rimmón Perecből és táboroztak Livnóban. **21** Elvonultak Livnóból és táboroztak Risszoban. **22** Elvonultak Risszoból és táboroztak Kehéloszoban. **23** Elvonultak Kehéloszoból és táboroztak Hár-Seferben. **24** Elvonultak Hár-Seferből és táboroztak Chárodóban. **25** Elvonultak Chárodóból és táboroztak Mákhéloszban. **26** Elvonultak Mákhéloszból és táboroztak Táchászban. **27** Elvonultak Táchászból és táboroztak Teráchban. **28** Elvonultak Teráchból és táboroztak Miskzoban. **29** Elvonultak Miskzoból és táboroztak Chásmóniában. **30** Elvonultak Chásmóniából és táboroztak Mószéroszban. **31** Elvonultak Mószéroszból és táboroztak Bené-Jaákonban. **32** Elvonultak Bené-Jaákonból és táboroztak Chór-Hagjigodban. **33** Elvonultak Chór-Hagjigodból és táboroztak Jotvoszóban. **34** Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. **35** Elvonultak Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. **36** Elvonultak Ecjón-Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. **37** Elvonultak Kádesből és táboroztak a Hór hegyén, Edóm országának szélén. **38** És fölment Áron, a pap Hór hegyére az Örökkévaló parancsára és meghalt ott a negyvenedik évben, hogy kivonultak Izrael fiai Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején. **39** Áron pedig százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór hegyén. **40** És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki dél felől lakott Kánaán országában, hogy odaértek Izrael fiai. **41** És elvonultak Hór hegyétől és táboroztak Cálmoniában. **42** Elvonultak Cálmoniából és táboroztak Púnónban. **43** Elvonultak Púnónból és táboroztak Óvoszban. **44** Elvonultak Óvoszból és táboroztak Ijjéhaavorimban, Móáb határán. **45** Elvonultak Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban.

46 Elvonultak Divon-Gádból és táboroztak Álmón-Divoszójmban. 47 Elvonultak Álmón-Divoszójmából és táboroztak az Ábárim hegységénél, Nebó előtt. 48 Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. 49 És táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájsimósztól Óvél-hasittimig, Móáb síkságain. 50 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: 51 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha átvonultok a Jordánon Kánaán országába, 52 üzzétek ki az ország minden lakóit magatok elől és pusztítsátok el mind a képeiket, minden öntött szobraikat pusztítsátok el, meg minden magaslatokat irassátok ki. 53 Foglajátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek adtam az országot, hogy elfoglaljátok. 54 És vegyétek birtokba az országot sors útján családaitok szerint, a nagyobbak adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot, ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei szerint vegyétek birtokba. 55 Ha pedig nem űzitek el az ország lakóit magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagytok közülük, tüskékké szemeitekben és tövisékké oldalaitokban és szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok. 56 És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy fogok veletek cselekedni.

34 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Midón bementek Kánaán országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán országa határai szerint. 3 És legyen nektek a déli határszél: Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a Sóstenger szélétől kelet felé. 4 Azután átkerül a határ Ákrábbim hágójától délre, átvonul Cinig és végei lesznek Kádes-Bárneától délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. 5 Azután átkerül a határ Ácmóntól Egyiptom patakjái és végei lesznek a tengernél. 6 A nyugati határ pedig legyen nektek a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ. 7 Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegyéig. 8 A Hór hegyétől húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei Cedodnál. 9 Azután továbbmegy a határ Zifróng és vége van Chácár-Énonnál; ez legyen nektek az északi határ. 10 És húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-Énontól Sefomig. 11 Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig, Ájintól keletre, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó

partját kelet felől. 12 Azután lemegy a határ a Jordánig és végei lesznek a Sóstengernél; ez legyen számotokra az ország, határai szerint köröskörül. 13 És megparancsolta Mózes Izrael fiainak, mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján, amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc törzsnek, meg a fél törzsnek. 14 Mert elvették a Rúbéni fiainak törzse, atyáik háza szerint, meg Gádi fiainak törzse, atyáik háza szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; 15 a két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen, Jerichóval szemben napkelet felé. 16 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 17 Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józua, Nún fia; 18 meg egy-egy fejedelmet vegyetek törzsenként, hogy birtokba adják az országot. 19 Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből Káleb, Jefune fia; 20 Simon fiainak törzséből Sámuel, Ámmihúd fia; 21 Benjámin törzséből: Elidod, Kizlón fia; 22 Dán fiainak törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; 23 József fiai közül, Menásse fiainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; 24 Efraim fiainak törzséből pedig a fejedelem Kemuéél, Sifton fia; 25 Zebulun fiainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnoch fia; 26 Isszászár fiainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia; 27 Ásér fiainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selómi fia; 28 Náftáli fiainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. 29 Ezek azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot adjanak Izrael fiainak Kánaán országában.

35 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fiainak, hogy adjanak a levitáknak örökségük birtokából városokat lakásul és legelőt a városokhoz köröskörül adjatok a levitáknak. 3 És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. 4 A városok legelői pedig, melyeket a levitáknak adjatok, legyenek a város falától kifelé ezer könyök körös-körül. 5 És mérjétek le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város pedig a középén; ez legyen nekik a városok legelője. 6 A városok pedig, melyeket a levitáknak adtok: hat menedékváros, amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felül pedig adjatok negyvenkét várost. 7 Mind a városok, melyeket adtok a levitáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőiket. 8 A városok pedig, melyeket adtok Izrael

fiainak örökségéből, a nagyobból többet adjatok, a kisebből kevesebbet adjatok; mindenki birtoka szerint, melyet kap, adjon városaiból a levitáknak. **9** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **11** akkor rendeljétek magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből; **12** hogy legyenek nektek e városok menedékül a vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a község előtt ítélet végett. **13** És a városok, melyeket adnotok kell, hat menedékváros legyen az nektek. **14** Három várost adjatok a Jordánon innen és három várost adjatok Kánaán országában, menedékvárosok legyenek. **15** Izrael fiainak és az idegennek, meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékül, hogy oda meneküljön mindaz, aki agyonütött valakit tévedésből. **16** Ha azonban vaseszkőzzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **17** Ha pedig kővel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **18** Vagy pedig faeszkőzzel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. **19** A vérbosszú rokon ölje meg a gyilkost; ahol rátalál, megölheti őt. **20** Vagy ha gyűlöletből taszítja vagy hajított rá leselkedve, és az meghalt; **21** vagy ellenségeskedésből ütötte meg kezével és az meghalt, ölessék meg az, aki agyonütötte, gyilkos az; a vérbosszú rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál. **22** Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül taszította, vagy hajított rá bármely eszközt leselkedés nélkül, **23** vagy bármi követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávetett és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste vesztét, **24** akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és a vérbosszú között e rendelekek szerint. **25** És mentse meg a község a gyilkost a vérbosszú rokontól, vigye őt vissza a község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott, míg meghal a főpap, akit fölkenetek a szentség olajával. **26** Ha azonban kimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova menekült, **27** és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának határán kívül és meggyilkolja a vérbosszú rokon a gyilkost, nincs miatta vérbűne. **28** Mert menedékvárosában maradjon, amíg meghal a főpap; és a főpap halála után visszatérhet a gyilkos örökségének földjére. **29** És legyenek ezek nektek a jog törvényeül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyiteken. **30** Bárki, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására öljk meg a gyilkost, de egy tanú ne valljon

senki ellen, hogy az meghaljon. **31** Ne fogadjatok el váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki halálraítél, hanem ölessék meg. **32** És ne fogadjatok el váltságdíjat azért, aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjék az országban, mielőtt a főpap meghal. **33** És meg ne fertőztessétek az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vértől, mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. **34** És meg ne tisztátlanítsd az országot, melyben laktok, amelyben én lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36 Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjából és szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak fejei voltak, **2** és mondták: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofochod testvérünk birtokát az ő leányainak. **3** Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. **4** És mikor a jóbél lesz Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig elvonatik az ő birtokuk. **5** És megparancsolta Mózes Izrael fiainak az Örökkévaló parancsára, mondván: Helyesen beszél József fiainak törzse. **6** Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofochod leányai felől, mondván: Aki szemeikben jónak tetszik, annak legyenek feleségévé; de csak atyjuk törzse családjából valónak legyenek feleségévé. **7** Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyái törzseinek birtokához ragaszkodjék Izrael fiai közül. **8** És minden leány, aki birtokot örököl Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyjuk törzse családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai örököljék, kiki az ő atyjának birtokát; **9** és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodjék birtokához, Izrael fiainak törzsei. **10** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Celofochod leányai. **11** És lettek Máchlo, Tirczo, Choglo, Milko és Nóo, Celofochod leányai, nagybátyjaik fiainak feleségeivé; **12** Menásse, József fiának fiai családjából valóknak lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyjuk törzsében.

5 Mózes

1 Ezek a szavak, amelyekkel szólott Mózes egész Izraelhez a Jordánon innen, a pusztában, a síkságon, a nádistengerrel szemben, Poron meg Tófel és Lovon meg Cháczerósz és Di-Zohov között. **2** Tizenegy napi út a Chórebtől, a Széir hegye felé Kádes-Bárneáig. **3** És volt a negyvenedik évben, a tizenegyedik hónapban, a hónap elsején, szólott Mózes Izrael fiaihoz mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki az ő számukra; **4** miután megverte Szichónt, az Emóri királyát; aki Chesbónban lakott és Ógot, Bosen királyát, aki lakott Ástorószban, Edreiben, **5** A Jordánon innen; Móáb országában kezdte Mózes magyarázni ezt a tant, mondván: **6** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szólott hozzánk a Chóreben, mondván: Eleget laktatok már a hegy alatt. **7** Forduljatok meg és vonuljatok és menjetek az Emóri hegyéhez és minden szomszédjaihoz a síkságon, a hegyen, az alföldön, a déli vidéken és a tenger partján, a Kanaáni országába, a Libánónra, a nagy folyamig, a Perosz folyamig. **8** Lásd, elétek adtam az országot, menjetek be és foglaljátok el, az országot, melyről megesküdtök ősseiteknek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja és magzatuknak utánuk. **9** És szólottam hozzátok abban az időben, mondván: Nem bírlak egymagam vinni benneteket. **10** Az Örökkévaló, a ti Istenetek megsokasított benneteket, és íme ti ma annyian vagytok, mint az ég csillagai sokaságra nézve. **11** Az Örökkévaló; ősseitek Istene tegyen hozzátok ezerszer annyit, mint vagytok és áldjon meg benneteket, amint szólott fölőletek. **12** Hogy vigyem egymagam táradalmatokat, terheteket és pörlekedésteget? **13** Adjatok közületek bölcs férfiakat és értelmeseket és ismeretesekeket törzseitek szerint, és én teszem azokat fölőletek. **14** Ti feleltetek nekem és mondtátok: Jó a dolog, amiről szóltál, hogy megteszed. **15** Vettem tehát törzseitek fejeit, bölcs férfiakat és ismeretesekeket és tettem őket fejjé föléteket, ezrek tisztjeivé, százak tisztjeivé, ötvenek tisztjeivé és tizek tisztjeivé, meg felügyelőkké törzseitek szerint. **16** És megparancsoltam bírítóknak abban az időben, mondván: Hallgassátok meg testvéreiteket és ítéljetek igazsággal ember és társa közt, meg az ő idegené közt. **17** Ne ismerjeteztek tekintélyt az ítéletben, a kicsinyt, mint a nagyot hallgassátok meg, ne féljetez senkitől, mert az ítélet Istené; amely dolog pedig nehéz nektek; azt hozzátok elélem, hogy meghallgassam. **18** És megparancsoltam nektek abban az időben mind a dolgokat, melyeket

megtegyetez. **19** Mi elvonultunk a Chórebtől és végimentünk eme egész, nagy és félelmetes pusztán, melyet láttatok, az Emóri hegye felé, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk és elérkeztünk Kádes-Barneáig. **20** És mondtam nektek: Elérkeztetek az Emóri hegyéig, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **21** Lásd, eléadta az Örökkévaló, a te Istened az országot, menj föl, foglald el, amint szólott az Örökkévaló, ősied Istene hozzád; ne félj és ne csüggedj! **22** Akkor odaléptetek hozzám mindnyájan és mondtátok: Hadd küldjünk férfiakat magunk előtt, hogy kikémleljék nekünk az országot és hozzanak nekünk feleletet az út felől, amelyen fölme gyünk és a városok felől, amelyekhez elérkeztünk. **23** Jónak tetszett szemeimben a dolog, vettem közületek tizenkét férfiút, egy férfiút törzsenként. **24** Ők megfordultak és fölmentek a hegyre, elérkeztek Eskól völgyéig és kikémlelték azt. **25** Vettek kezükbe az ország gyümölcséből és lehozták nekünk; és hoztak nekünk feleletet és mondták: Jó az ország, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **26** De ti nem akartatok fölmenni és ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenedek parancsának. **27** Zúgolódtatok sátraitokban és mondtátok: Mert gyűlölt bennünket az Örökkévaló, azért vezetett ki bennünket Egyiptom országából, hogy adjon minket az Emóri kezébe, hogy elpusztítson bennünket. **28** Hová menjünk mi föl? Testvéreink elcsüggesztették szívünket, mondván: Nagyobb és hatalmasabb nép az nálunknál, a városok nagyobb és az égig megerősítve, meg az ánokíták fiait is láttuk ott. **29** És mondtam nektek: Ne ijedjetez meg és ne féljetez tőlük. **30** Az Örökkévaló, a ti Istenedek, aki jár előttetek, ő harcol majd értetek, mind aszerint, mint cselekedett veletek Egyiptomban szemeitek láttára, **31** meg a pusztában, amelyet láttál, hogy vitt téged az Örökkévaló, a te Istened, amint viszi valaki az ő fiát, az egész úton, amelyen jártatok, míg elérkeztetek erre a helyre. **32** De ebben a dologban nem hittetek az Örökkévalóban, a ti Istenedekben, **33** aki jár előttetek az úton, hogy kikémleljen nektek helyet, ahol táboroztatok, tűzben éjjel, hogy mutassa nektek az utat, amelyen menjetez, és felhőben nappal. **34** És az Örökkévaló meghallotta szavaitok hangját, megharagudott és megesküdtök, mondván: **35** Nem fogja látni egy sem a férfiak közül, ez a gonosz nemzedék, a jó országot, melyről megesküdtem, hogy ősseiteknek adom, **36** kivéve Kálebet, Jefune fiát; ő fogja látni, neki adom a földet, ahol járt és fiának, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló után. **37** Rám is megharagudott az Örökkévaló

miattatok, mondván: Te sem fogsz oda, bemenni. 38 Józsva, Nún fia, ki előtted áll, ő megy oda be, őt bátorítsd, mert ő fogja birtokba adni Izraelnek 39 Gyermekeitek pedig, akikről mondtátok, martalékká lesznek és fiaitok, akik még nem ismerik ma a jót és a rosszat, ők mennek oda be; nekik adom és ők fogják azt elfoglalni. 40 Ti pedig forduljatok meg és vonuljatok a pusztába a nádastenger felé. 41 De ti feleltetek és mondtátok nekem Vétkeztünk az Örökkévaló ellen, mi föl akarunk menni, hogy harcoljunk mind aszerint, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk; felkötöttétek, kiki az ő harci eszközeit és készek voltatok fölmenni a hegyre. 42 De az Örökkévaló mondta nekem: Mondd nekik: Ne menjete föl és ne harcoljatok, mert én nem vagyok közepettetek, hogy vereséget ne szenvedjete ellenségeitek előtt. 43 És szóltam hozzátok, de ti nem hallgattatok rám és ellenszegültetek az Örökkévaló parancsának, dacoltatok és fölmentetek a hegyre. 44 Akkor kijött az Emóri, aki azon a hegyen lakott, elétek és üldöztek benneteket, mint a méhek teszik, és szétverték benneteket Széírben egész Chormoig. 45 És visszatértetek és sírtatok az Örökkévaló színe előtt, de az Örökkévaló nem hallgatta meg szavakat és nem figyelt rátok. 46 És maradtatok Kádesben sok ideig, amennyi ideig maradtatok.

2 Mi megfordultunk és vonultunk a pusztába, a nádastenger felé, amint szólt hozzám az Örökkévaló és megkerültük a Széír hegyét sok ideig. 2 És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván: 3 Eleget kerültetek már ezt a hegyet, forduljatok északra, 4 A népnek pedig, parancsold meg, mondván: Ti átvonultok a ti testvéreitek, Ézsau fiainak határán; akik Széírben laknak, ők félnek tőletek, de ti őrizkedjete nagyon; 5 ne támadjátok meg őket, mert nem adok nektek az országukból egy talpalatnyit sem, mert Ézsauanak adtam örökségül a Széír hegységet. 6 Eledelt pénzen vegyetek tőlük, hogy ehessetek és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy ihasstatok. 7 Mert az Örökkévaló, a te Istened megáldott téged kezéd minden munkájában, ismerte jártadat a nagy pusztán át; a negyven éven át az Örökkévaló, a te Istened veled volt, nem hiányzott neked semmi sem. 8 És mi elvonultunk testvéreinktől, Ézsau fiaitól, akik Széírben laknak; a síkság útja felől, Élásztól és Eczjón-Gevertől. Megfordultunk és vonultunk Móáb pusztája útján. 9 És mondta az Örökkévaló nekem: Ne szorongasd Móábot és ne támadd meg háborúval, mert nem adok neked az ő országából örökséget, mert Lót fiainak adtam Őrt örökségül. 10 Az émiták

laktak előbb benne, egy nagy nép, számos és szálas, mint az ánokiták, 11 Óriásoknak tartatnak ők is, mint az ánokiták, a moábiták pedig émitáknak nevezték őket. 12 Széírben pedig előbb a chóriták laktak és Ézsau fiai elűzték őket, elpusztították őket maguk elől és laktak az ő helyükben; úgy mint Izrael tett az ő öröksége országával, melyet az Örökkévaló adott nekik. 13 Most kerekedjete föl, vonuljatok át a Zered patakján. És mi átvonultunk a Zered patakján. 14 És az idő, mialatt mentünk Kádes-Bárneától, amíg átvonultunk a Zered patakján, harmincnolc év volt; amíg nem kiveszett az egész nemzedék, a harcosok a tábor közepéből, amint megesküdött az Örökkévaló felőlük. 15 És az Örökkévaló keze is volt rajtuk, hogy elveszítse őket a tábor közepéből, míg nem kivesztek. 16 És volt, midőn kiveszett mind a harcos, elhalván a nép közül, 17 szólt hozzám az Örökkévaló, mondván: 18 Te átvonulsz ma Móáb határán, Oron át, 19 és közeledsz Ámmón fiai felé, ne szorongasd őket és ne támadd meg őket, mert nem adok Ámmón fiainak országából neked örökséget, mert Lót fiainak adtam azt örökségül. 20 Az óriások országának tartják azt is; óriások laktak benne előbb, és az ámmóniták nevezték őket zámszimitáknak. 21 Nagy nép, számos és szálas, mint az ánokiták; de az Örökkévaló elpusztította őket előlük, és ők elűzték őket és laktak a helyükben. 22 Amiképpen cselekedett Ézsau fiaival, akik Széírben laktak, hogy elpusztította a Chórit előlük és ők elűzték azt és laktak a helyükben mind e mai napig. 23 És az ávíták, akik falvakban laktak Ázzóig – a káftóriták, akik kimentek Káftórból, elpusztították őket és laktak az ő helyükben. 24 Kerekedjete föl, induljatok és vonuljatok át az Árnón patakján; lásd, én kezembe adtam Szichónt, Chesbón királyát, az Emórit és országát, kezd meg elfoglalni és támadd meg háborúval. 25 Ezen a napon kezdem én bocsátani a tőled való rettegést és félelmet a népekre az egész ég alatt; amint hallani fogják híredet, megremegnek és reszketnek előtted. 26 És küldtem követeket Kedémósz pusztájából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés szavakkal, mondván: 27 Hadd vonuljak át országodon; csak az országúton fogok menni, nem térek le sem jobbra, sem balra. 28 Eledelt pénzért adj el nekem, hogy ehessem, vizet pénzért adj nekem, hogy ihaszam, csak hadd vonuljak át gyalog, 29 – amint tetted velem Ézsau fiai, akik Széírben laknak és a móábiták, akik Orban laknak, – amíg nem átvonulok a Jordánon abba az országba, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk ad nekünk. 30 De nem akarta Szichón, Chesbón királya, hogy átvonultasson minket, mert megkeményítette

az Örökkévaló, a te Istened a lelkét és makacssá tette a szívét, hogy kezdedbe adja, mint a mai nap van. **31** És mondta az Örökkévaló nekem: Lásd, elkezdtem eléd adni Szichónt és az ő országát, kezd meg elfoglalni, hogy elfogald az ő országát. **32** És kivonult Szichón elénk, ő és egész népe háborúra Johaczba. **33** De az Örökkévaló, a mi Istenünk elénk adta őt, mi megvertük őt és fiait, meg egész népét. **34** És meghódítottuk mind a városait abban az időben és elpusztítottunk minden várost: férfiakat, nőket és gyermekeket, nem hagyunk meg maradékot. **35** Csak a barmot vettük prédául magunknak és a városok zsákmányát, melyeket meghódítottunk. **36** Áróértől, mely az Árnón-patak partján van és a várostól, mely a völgyben van egész Gileádig, nem volt város, mely erősebb lett volna nálunk; mindet elénk adta az Örökkévaló, a mi Istenünk. **37** Csak az Ámmón fiainak országához nem közeledtél, a Jábbók-patak egész partjához, meg a hegység városaihoz és mindahhoz, amit eltiltott az Örökkévaló, a mi Istenünk.

3 Megfordultunk és fölmentünk Boson felé; és kijött Óg, Boson királya elénk, ő és egész népe háborúra Edreibe. **2** És az Örökkévaló mondta nekem: Ne félj tőle, mert kezdedbe adtam őt és egész népét, meg országát; tégy vele, amint tettél Szichónnal, az Emóri királyával, aki Chesbónban lakik. **3** És az Örökkévaló, a mi Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Boson királyát és egész népét; mi megvertük őt úgy, hogy nem hagyunk belőle maradékot. **4** Meghódítottuk mind a városait az időben, nem volt város, melyet el nem vettünk tőlük; hatvan várost, Árgóv egész vidékét, Óg birodalmát Bosonban. **5** Mindezek erősített városok voltak, magas fallal, kapukkal és tolózárral, kivéve az igen sok nyílt várost. **6** És kiirtottuk azokat, amint tettünk Szichónnal, Chesbón királyával, kiirtva minden várost férfiakat, nőket és gyermekeket. **7** Mind a barmot pedig és a városok zsákmányát magunknak vettük prédául. **8** Elvettük abban az időben az országot az Emóri két királyának kezéből, mely a Jordánon innen van, az Árnón patakjától a Chermón hegyéig; **9** – a cizidóniták nevezik a Chermónt Szirjónnak, az Emóri pedig Szenirnek nevezzi; **10** a síkság minden városát, az egész Gileádot, egész Bosont, Szálchóig és Edreig, Óg birodalmának városait Bosonban. **11** Mert csak Óg, Boson királya maradt az óriások maradékából; íme ágya vaságy, nemde Rábbász-Bené-Ámmónban van, hosszúsága kilenc könyök és négy könyök a szélessége, a férfi könyöke szerint. **12** És ezt az országot elfoglaltuk abban az időben, Áróértől,

mely az Árnón patakja mellett van, meg Gileád hegységének felét és városait adtam a Rúbéninak és Gádinak. **13** Gileád többi részét pedig, meg az egész Bosom, Óg birodalmát adtam Menásse féltörzsének; az Árgóv egész vidékét, amaz egész Bosont nevezik az óriások országának. **14** Joir, Menásse fia elvette Árgóv egész vidékét, a Gesúri és Maáchoszi határáig és elnevezte azokat az ő nevéről; Bosont Chávóvsz-Joirnak mind e mai napig. **15** Mochirnak pedig adtam Gileádot. **16** A Rúbéninek és a Gádinak pedig adtam Gileádtól egész az Árnón patakjáig, a patak közepét határául, a Jábbók patakjáig, az Ámmón fiainak határán, **17** és a síkságot, a Jordánt határául, Kinneresztől a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt, keletre. **18** És megparancsoltam nektek abban az időben, mondván: Az Örökkévaló, a ti Istenetek adta nektek ezt az országot, hogy elfoglaljátok azt; fölfegyverkezve vonuljatok testvéreitek, Izrael fiai előtt, mind a hadba valók. **19** Csak nejeitek, gyermekeitek és nyájaitok – tudom, hogy sok nyájatok van – maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam, **20** mindaddig, míg nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, úgy mint nektek és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek ad nekik a Jordánon túl, azután visszatérhettek, kiki az ő birtokához, melyet nektek adtam. **21** Józsuának pedig megparancsoltam abban az időben, mondván: Szemeid látták mindazt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek a két királlyal; így fog tenni az Örökkévaló mindama birodalmakkal, ahová te átvonulsz. **22** Ne féljetek tőlük, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, aki harcol értetek. **23** És könyörögtem az Örökkévalónak abban az időben, mondván: **24** Uram, Istenem te elkezdted megmutatni szolgálódnak nagyságodat és erős kezedet; hisz ki oly Isten az égben és a földön, aki cselekednék a te cselekedeteid és hatalmad szerint? **25** Hadd vonuljak át, kérlek, hogy lássam azt a jó országot, mely a Jordánon túl van, azt a jó hegyet és a Libánónt. **26** De fölgerjedt az Örökkévaló ellenem miattatok és nem hallgatott rám; azt mondta az Örökkévaló nekem: Elég! ne szólj hozzám többé ebben a dologban. **27** Menj föl a Piszga csúcsára, vedd föl szemeidet nyugatra, északra, délre és keletre és nézd meg szemeiddel, mert nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **28** Adj parancsot Józsuának, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átvonulni a nép előtt és ő fogja birtokba adni nekik az országot, melyet látsz. **29** Így maradtunk a völgyben, Bész-Peórral szemben.

4 És most Izrael, halljad a törvényeket és rendeleteket, melyekre én tanítlak benneteket, hogy megtegyétek, hogy éljetez és bemenjetez és elfoglaljátok az országot, melyet az Örökkévaló, őseitek Istene ad nektek. **2** Ne tegyetek hozzá az ígéhez, melyet én parancsolok nektek és ne vegyetek el belőle, hogy megőriztétek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsait, melyeket én parancsolok nektek. **3** Szemeitek látták, amit az Örökkévaló cselekedett Baál-Peór miatt, hogy mindenkit, aki járt Baál-Peór után, elpusztított az Örökkévaló, a te Istened közepedből. **4** Ti pedig, kik ragaszkodtatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek ma. **5** Lásd, tanítottalak benneteket törvényekre és rendeletekre, amint parancsolta nekem az Örökkévaló, az én Istene, hogy cselekedjetez aszerint az országban, ahova bementek, hogy elfoglaljátok azt. **6** Őriztétek meg tehát és tegyétek meg, mert az a ti bölcseségtek és értelmetek a népek szemeiben, amelyek hallják mindezeket a törvényeket és mondják majd: Bizony bölcs és értelmes ez a nagy nemzet! **7** Mert melyik az a nagy nemzet, melyhez Isten oly közel van, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, bárhol szólítjuk őt? **8** És melyik az a nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és rendeletei vannak, mint ez az egész tan, melyet én ma elétek teszek? **9** Csak őrizkedjél és őrizd nagyon a te lelketed, hogy el ne felejtssd a dolgokat, melyeket szemeid láttak és hogy el ne távozzanak szívedből életed mindennapjain át, hanem ismertess meg azokat fiaiddal és fiaid fiaival; **10** azt a napot, melyen áltál az Örökkévaló, a te Istened előtt a Chóreben, amikor azt mondta nekem az Örökkévaló: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy hallassam velük szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni minden időben, amíg élnek a földön, és fiaikat is megtanítsák. **11** És ti odaléptetek és megállottatok a hegy alatt, a hegy pedig égett tűzben az ég szívéig, sötétség, felhő és sűrű homály között. **12** És az Örökkévaló szólt hozzátok a tűz közepéből, a szavak hangját hallottátok, de alakot nem láttatok a hangon kívül. **13** Kijelentette nektek szövetségét, amelyet parancsolt nektek, hogy megtegyétek: a tűz ígét, és fölírtá azokat két kőtáblára. **14** Nekem pedig megparancsolta az Örökkévaló abban az időben, hogy megtanítsalak benneteket törvényekre és rendeletekre, hogy megtegyétek azokat az országban, amelybe ti átvonultok, hogy elfoglaljátok azt. **15** De őrizkedjetez nagyon lelketek miatt, mert nem láttatok semmi alakot, amely napon szólt az Örökkévaló hozzátok a Chóreben, a tűz közül, **16** hogy meg ne romoljatok és készítesetek magatoknak faragott képet, bármely bálvány alakját, képmását férfi személynek vagy nőnek; **17** képmását bármely állatnak, mely a földön van, képmását bármely szárnyas madárnak, mely repül az ég felé; **18** képmását bármely csúszómászónak a földön, képmását bármely hálnak, mely a vízben van, a föld alatt. **19** Hogy föl ne vesd szemeidet az égre és látván a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, megbottasz és leborulsz előttük és szolgálod ezeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened kiosztott mind a népek számára; az egész ég alatt; **20** benneteket – pedig vett az Örökkévaló és kivezetett benneteket a vaskohóból, Egyiptomból, hogy legyetek neki öröksége népéül, mint a mai napon van. **21** Rám pedig haragudott az Örökkévaló miattatok és megesküdött, hogy nem vonulok át a Jordánon, és hogy nem megyek be a jó országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul; **22** hanem meghalok én ebben az országban, nem vonulok át a Jordánon, de ti átvonultok és elfoglaljátok azt a jó országot. **23** Őrizkedjetez, hogy el ne felejtsetek az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét, amelyet veletek kötött és készítesetek magatoknak faragott képet, bárminek alakját, amit eltitolt neked az Örökkévaló, a te Istened. **24** Mert az Örökkévaló, a te Istened emésztő tűz, buzgó Isten. **25** Ha nemzess majd fiaikat és unokákat és rég laktok már az országban és megromoltok és csináltok faragott képet, bárminek alakját és teszitek azt, ami rossz az Örökkévaló, a te Istened szemeiben, hogy megharagítsátok; **26** tanuk hívom ellenetek ma az eget és a földet, hogy el fogtok veszni hamar az országból, ahova átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok; nem fogtok rajta hosszú ideig élni, hanem el fogtok pusztulni. **27** És elsőr az Örökkévaló benneteket a népek közé és csekély számmal fogtok megmaradni a nemzetek között, ahova elvezet az Örökkévaló benneteket. **28** Ott szolgálhattok majd isteneket, ember kezének művét, fát és követ, melyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak. **29** Onnan majd keresitek az Örökkévalót a te Istenedet és meg is találod, ha keresed egész szíveddel és egész lelkeddel. **30** Szorultságodban, amikor majd érnek téged mind e dolgok a késő jövőben, akkor megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz a szavára. **31** Mert irtalmas Isten az Örökkévaló a te Istened, nem enged ellankadnod és nem ront meg téged, nem felejt el őseid szövetségét, melyre megesküdött nekik. **32** Mert kérdezz csak az előbbi időkről, melyek előtted voltak, ama naptól kezdve, mikor teremtett az Isten embert a földre, az ég egyik szélétől az ég másik széléig:

vajon történt-e ilyen nagy dolog vagy hallatszott-e hozzá hasonló? **33** Vajon hallotta-e a nép Isten hangját szólni a tűz közepéből, amint te hallottad, és életben maradt? **34** Vagy megkísérelte-e Isten, hogy elmenjen és vegyen magának nemzetet másik nemzet közül kísértésekkel, jelekkel és csodákkal, háborúval, erős kézzel, kinyújtott karral és nagy félelmetességekkel, mind aszerint, amint tette veletek az Örökkévaló, a ti Istenetek Egyiptomban; a te zemeid láttára? **35** Neked megmutattattott, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló az Isten és senki más kivüle. **36** Az égből hallatta veled hangját, hogy oktasson téged és a földön mutatta neked nagy tűzét és szavait hallottad a tűz közepéből. **37** Azért, mert szerette a te őseidet, kiválasztotta magzatukat utánuk és kivezetett téged ő maga a nagy erejével Egyiptomból, **38** hogy elűzzön nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad előled, hogy elvigyen téged és adja neked az ő országukat birtokol, mint a mai napon van. **39** Tudd meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az Isten az égben fönt és a földön alant, és senki más! **40** Őrizd meg törvényeit és parancsolatait, melyeket én ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, és hogy hosszú ideig élj ama földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked minden időre. **41** Akkor különített el Mózes három várost, a Jordánon innen napkeletre, **42** hogy odameneküljön a gyilkos, aki megöli felebarátját szándék nélkül, és ő nem gyűlölöje neki sem tegnapról, sem tegnapelőtről, meneküljön eme városok egyikébe, hogy életben maradjon: **43** Beczert a pusztaban, a síkföldön Rúbénitől és Rámótot Gileádban a Gáditól és Gólont Bosonban a Menássetől. **44** És ez a tan; melyet tett Mózes Izrael fiai elé. **45** Ezek a bizonyságok, a törvények és rendeletek, melyeket elmondott Mózes Izrael fiainak, mikor kivonultak Egyiptomból; **46** a Jordánon innen a völgyben, Bész-Peórral szemben, Szichón, az Emóri királyának országában, aki lakott Chesbónban, akit megvert Mózes és Izrael fiai, mikor kivonultak Egyiptomból. **47** És elfoglalták az országát és Ógnak, Bész királyának országát, az Emóri két királyáét, mely a Jordánon innen napkeletre van **48** Áróértől, mely az Árnón patakjának partján van; egész Szión hegyéig, az Chermón, **49** és az egész síkságot a Jordánon innen, keletre egész a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt.

5 Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Halljad Izrael a törvényeket és a rendeleteket, amelyeket én elmondok füleitek hallatára ma;

tanuljátok meg azokat és őriztétek meg, hogy megtegyétek. **2** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk Chóreben. **3** Nem (csak) atyáinkkal kötötte az Örökkévaló ezt a szövetséget, hanem velünk (is), kik mi itt vagyunk ma, mindnyájan életben. **4** Színről színre szólott az Örökkévaló veletek a hegyen, a tűz közül, **5** – én álltam az Örökkévaló közt és ti köztetek abban az időben, hogy kijelentsem nektek az Örökkévaló szavát, mert ti féltetek a tűztől és nem mentetek föl a hegyre, – mondván: **6** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **7** Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. **8** Ne csinálj magadnak faragott képet, bármely alakját annak, ami az égben van fönt és ami a földön van alant és ami a vízben van a föld alatt. **9** Ne borulj le előttük és ne szolgálj azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a gyermekekben harmad- és negyedízigen, akik engem gyűlölnék; **10** de szeretetet gyakorlok ezerízigen azokkal, akik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat. **11** Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejti az ő nevét hiába. **12** Őrizd meg a szombat napját, hogy megszenteljed, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **13** Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **14** de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát, se te, se fiad, se leányod, se szolgálód, se szolgálód, se ökröd, se szamarád és semmiféle barmod, se az idegened, aki kapuidban van, hogy nyugodjék szolgálád és szolgálód, mint tenmagad. **15** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, de kivezetett téged onnan az Örökkévaló, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral; azért parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtartsd a szombat napját. **16** Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy hosszú életű légy és hogy jó dolgod legyen a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **17** Ne ölj! **18** Ne törj házasságot! **19** Ne lopj! **20** Ne vallj felebarátod ellen mint hamis tanú! **21** Ne kívánd meg felebarátod feleségét és ne vágyakozzál felebarátod házára, mezejére, szolgáljára, szolgálójára, ökrére, szamarára és semmire, ami felebarátodé! **22** Ez igéket mondta az Örökkévaló egész gyülekezeteteknek a hegyen, a tűz, a felhő és a sűrű homály közül fennhangon, de nem többet; és fölírta azokat két kőtáblára és átadta nekem. **23** És történt, mikor ti

hallottátok a hangot a sötétség közül és a hegy égett a tűzben, akkor odaléptetek hozzám törzseitek minden fejei és véneitek, **24** és mondtátok: Íme, megmutatta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk az ő dicsőségét és nagyságát, hangját pedig hallottuk a tűz közül; ezen a napon láttuk, hogy Isten szól az emberhez és ez életben marad. **25** De most miért haljunk meg? Mert megemészt bennünket ez a nagy tűz; ha még tovább halljuk az Örökkévaló, a mi Istenünk hangját, akkor meghalunk. **26** Mert ki az a halandó, aki hallotta az élő Isten hangját szólni a tűz közül, mint mi és életben maradt? **27** Lépj te oda és halljad mindazt, amit mond az Örökkévaló, a mi Istenünk és te mond el nekünk mindazt, amit szól az Örökkévaló, a mi Istenünk hozzád, hogy halljuk és megtegyük. **28** És az Örökkévaló hallotta szavaitok hangját, midőn szóltatok hozzám; és az Örökkévaló mondta nekem; Hallottam a nép szavainak hangját, amellyel szóltak hozzád; jól mondták mindazt, amit szóltak. **29** Vajha ez a szívük maradna nekik, hogy féljenek engem és megőriznék mind a parancsolataimat minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak örökké. **30** Menj, mondd nekik: Térjete vissza sátraitokba! **31** Te pedig állj itt nálam, hadd mondok el neked mind a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, amelyekre őket tanítsd, hogy megtegyék az országban, melyet én adok nekik, hogy elfoglalják. **32** Azért őrizétek meg, hogy úgy cselekedjetek, amint parancsolta az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek, ne térjete el se jobbra, se baba, **33** Mindazon az úton, melyet parancsolt az Örökkévaló; a ti Istenetek nektek, járjatok, hogy éljetek, jó dolgokat legyen és hosszú ideig maradjatok az országban, melyet elfoglaltok.

6 Ez a parancsolat, (ezek) a törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsolt, hogy tanítsalak benneteket azokra, hogy megtegyétek az országban, ahova átvonultok, hogy azt elfoglaljátok. **2** Hogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy megőrizd minden törvényeit és parancsolatait, amelyeket én parancsolok neked, te, fiad és fiadnak fia, életed minden napjain át, hogy hosszú életű légy. **3** Halljad tehát Izrael és őrizd meg, hogy megtegyed, hogy jó dolgod legyen és hogy nagyon sokasodjatok, amint ígérte az Örökkévaló, őseid Istene neked, a tejjel-mézével folyó országban. **4** Halljad Izrael, az Örökkévaló, a mi Istenünk, az Örökkévaló egy! **5** Szeresd tehát az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész erőddel. **6** És legyenek ezek az igék, melyeket ma parancsolok

neked, a szívedben. **7** Véd be azokat gyermekeidnek és beszélj róluk, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. **8** Kösd azokat jelűl kezedre és legyenek homlokkötőül szemeid között. **9** És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra. **10** És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyről megesküdött őseidnek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy neked adja, nagy és jó városokat, melyeket nem te építettél, **11** és házakat telve minden jóval, melyeket nem te töltöttél meg és kivájt kutakat, melyeket nem te vájtál ki, szőlőket és olajfákat, melyeket nem te ültettél; és eszel és jóllaksz: **12** Őrizkedjél, hogy el ne felejtssd az Örökkévalót, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **13** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed, őt szolgálj és nevére esküdjél! **14** Ne járjatok más istenek után a népek istenei közül, amelyek körülöttek vannak. **15** Mert buzgó Isten az Örökkévaló, a te Istened közepedben, hogy fel ne gerjedjen az Örökkévaló, a te Istened haragja ellened és elpusztítson a föld színéről. **16** Ne kísértétek meg az Örökkévalót, a ti Isteneteket, amint megkísértettétek Másszóban. **17** Őrizétek meg az Örökkévaló; a ti Istenetek parancsait, bizonyosságait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **18** Tedd azt, ami igaz és jó az Örökkévaló szemeiben, hogy jó dolgod legyen, bemenjél és elfoglaljad a jó országot, melyről megesküdött az Örökkévaló a te őseidnek, **19** hogy elkergeti mind az ellenségeidet előled, amint szólt az Örökkévaló. **20** Ha kérdez fiad téged holnap, mondván: Mire valók a bizonyosságok, törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a mi Istenünk nektek parancsolt? **21** Akkor mondd fiadnak: Rabszolgái voltunk Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló kivezetett bennünket Egyiptomból erős kézzel; **22** és tett az Örökkévaló jeleket és csodákat, nagyokat és veszedelmeseket, Egyiptomban Fáraón és egész házán szemünk láttára. **23** Bennünket pedig kivezetett onnan, hogy elhozzon bennünket, hogy adja nekünk az országot, melyről megesküdött őseinknek. **24** Azért parancsolta meg nekünk az Örökkévaló, hogy megtegyük mind a törvényeket, hogy féljük az Örökkévalót, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen minden időben, hogy életben tartson bennünket, mint e mai napon van. **25** És igazságunk lesz az nekünk, ha megőrizzük, hogy megtegyük mind a parancsolatot az Örökkévaló, a mi Istenünk előtt, amint parancsolta nekünk.

7 Ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, ahova te bemész, hogy elfoglaljad azt

és kiűz sok népet előled, a Chittit, a Girgosit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, hét nemzetet, számosabbakat és hatalmasabbakat nálad, 2 és elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és te megvered őket, akkor irtsd ki őket, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj rajtuk. 3 Ne házasodjál velük össze, leányodat ne add az ő fiának és leányát ne vedd el a te fiadnak, 4 mert eltéríti fiadat tőlem, hogy szolgáljak más isteneket, és fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elpusztít téged hamarosan. 5 Hanem így tegyetek velük: Oltáraitok rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, ligeteiket vágjátok ki és faragott képeiket égessétek el tűzben. 6 Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek, téged választott ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy légy az ő tulajdon népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak. 7 Nem mivel számosabbak vagytok mind a népeknél kedvelt meg az Örökkévaló benneteket és választott ki titeket, hisz ti vagytok a legkevesebben mind a népek között; 8 hanem mert szeret az Örökkévaló benneteket és mert megőrzi az esküt, mellyel megesküdött őseiteknek, azért vezetett ki az Örökkévaló benneteket erős kézzel és váltott meg téged a rabszolgák házából, Fáraó, Egyiptom királyának kezéből. 9 Tudd meg tehát, hogy az Örökkévaló, a te Istened, ő az Isten, a hűséges Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azoknak, kik őt szeretik és megőrzik parancsait ezer nemzedéken át; 10 de megfizet azoknak, akik őt gyűlölik, mindegyiknek magának, hogy elveszítse; nem kisak gyűlölőjével szemben, annak magának fizet meg. 11 Azért őrizd meg a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, melyeket én neked ma parancsolok, hogy megtegyed azokat. 12 És lesz jutalmád annak, hogy hallgattok a rendeletekre, megőrzitek, hogy megtegyétek azokat, megőrzi neked az Örökkévaló, a te Istened a szövetséget és a szeretetet, melyről megesküdött őseiteknek. 13 És szeret téged, megáld és megsokasít, megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid szaporodását a földön, melyről megesküdött őseiteknek, hogy neked adja. 14 Áldottabb leszel mind a népéknél, nem lesz közötted magtalan férfi és magtalan nő, sem barmod között (meddő). 15 És távol tart az Örökkévaló tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz baját, melyeket ismersz, nem fogja rádvetni, hanem bocsátja minden gyűlölőidre. 16 És megemészted mind a népeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened átad neked, ne sajnálkozzék szemed rajtuk, hogy ne szolgál az ő Isteneiket, mert tőr az neked. 17

Ha majd azt mondd szívedben; Számosabbak a nemzetek nálam, hogy tudnám én őket előzni? 18 Ne félj tőlük; emlékezz meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Fáraóval és egész Egyiptommal: 19 A nagy kísértésekről, melyeket szemeid láttak és a jelekről meg a csodákról, az erős kézről és a kinyújtott karról, mellyel kivezetett téged az Örökkévaló, a te Istened; így fog tenni az Örökkévaló, a te Istened mind a népekkel, melyektől te félsz. 20 És a darázst is bocsátja az Örökkévaló, a te Istened rájuk, amíg elvesznek, akik megmaradtak és akik elrejtöztek előled. 21 Ne rettegi tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened közepetted van, nagy és félelmetes Isten. 22 És előzi az Örökkévaló, a te Istened a népeket előled lassan-lassan, nem pusztíthatod ki azokat hamarosan, hogy el ne sokasodjék ellened a mező vadja. 23 És elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és megzavarja őket nagy zavarral, míg el nem pusztulnak; 24 és királyait adja kezébe, hogy eltöröld nevüket az ég alól, nem állhat meg előtted senki, míg elpusztítod őket. 25 Isteneik faragott képeit égessétek el tűzben, ne kívánd meg az ezüstöt és az aranyat, mely rajtuk van, hogy elvegyed, hogy törbe ne kerülj általa, mert utálatos az az Örökkévalónak, a te Istenednek. 26 És ne vigyél utálatot a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az; undorodjál tőle és utáld azt, mert átok az.

8 Minden parancsolatot, melyet én ma parancsolok neked, őrizzetek meg, hogy megtegyétek, hogy éljétek, sokasodjatok, bemenjétek és elfoglaljátok az országot, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek. 2 Emlékezzél meg az egész útról, amelyen vezetett téged az Örökkévaló, a te Istened e negyven éven át a pusztában, hogy sanyargasson téged, megkísértsen téged, hogy megtudja, mi van a szívedben, vajon megőrzöd-e parancsolatait vagy nem? 3 Sanyargatott téged és éheztetett téged, majd enned adta a mannát, melyet nem ismertél és nem ismertek őseid, hogy tudassa veled, hogy nem egyedül kenyérral él az ember, hanem mindazzal, ami létrejön az Örökkévaló parancsára, él az ember. 4 Ruhád nem kopott le rólad és lábad nem dagadt meg e negyven éven át. 5 Tudd meg tehát szívedben, hogy amint oktatja az ember a fiát, úgy oktat téged az Örökkévaló, a te Istened. 6 Őrizd meg az Örökkévaló, a te Istened parancsait, hogy útjain járj és féljed őt. 7 Mert az Örökkévaló, a te Istened elvisz téged jó országba, hol vízpatakok vannak, források és mélységek, melyek erednek a völgyben és a hegyen, 8 oly országba, hol búza, árpa, szőlő, füge és gránátalma (terem), oly

országba, hol olajfa és méz van; 9 oly országba, a hol nem szűkiben eszel kenyeret, ahol nem szenvedsz hiányt semmiben oly országba, melynek kövei vas és hegyeiből rezet vágsz. 10 És midőn eszel és jóllaksz, áldd az Örökkévalót, a te Istenedet ama jó országért, melyet neked adott. 11 Őrizkedjél, hogy el ne felejtssd az Örökkévalót, a te Istenedet, meg nem őrizvén az ő parancsolatait, rendeleteit és törvényeit, melyeket én parancsolok neked ma; 12 nehogy egyél és jóllakjál, jó házakat építs és bennük lakjál; 13 marhád, juhod sokasodjék, ezüstöd és aranyod sokasodjék és mindened, a mi lesz, sokasodjék, 14 és akkor fennhéjázó legyen szíved és elfelejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából; 15 aki vezetett téged a nagy és félelmetes pusztán át, ahol mérges kígyó és skorpió, meg szárazság van, ahol nincs víz; aki előhozott neked vizet a sziklaszirtból; 16 aki enned adta a mannát a pusztában, melyet nem ismertek őseid, hogy sanyargasson és hogy megkísértsen téged, hogy jót tegyen veled jövődben, 17 és te mondd szívedben: Erőm és kezem hatalma szerezte nekem ezt a vagyont. 18 De emlékezzél meg az Örökkévalóról, a te Istenedről, mert ő az, aki neked erőt ad, hogy szerezzél vagyont, hogy fenntartsa szövetségét, melyre megesküdött őseidnek, mint e mai napon van. 19 És lesz, ha elfelejted az Örökkévalót, a te Istenedet és jársz más istenek után, szolgálod azokat és leborulsz előttük, tanúságot teszek ma ellenetek, hogy el fogtok veszni; 20 mint a nemzetek, melyeket elveszt az Örökkévaló előttetek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok az Örökkévaló, a ti Istenedek szavára.

9 Halljad Izrael, te, átvonulsz ma a Jordánon, hogy bemenj elfoglalni nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad, nagy és az édig erősített városokat; 2 nagy és szálas népet, az ánokiták fiait, akikről magad tudod és magad hallottad: ki állhat meg az Ánok fiai előtt? 3 Tudd meg tehát ma, hogy az Örökkévaló, a te Istened az, aki előtted vonul, emésztő tűz, ő fogja őket elpusztítani és ő fogja őket lealázní előtted, hogy előzd őket és elveszítsd őket hamarosan, amint szólt hozzád az Örökkévaló. 4 Ne szólj szívedben, amikor elkergeti az Örökkévaló, a te Istened őket előled, mondván: Igazságomért hozott engem az Örökkévaló, hogy elfoglaljam ezt az országot, és a népek gonoszságáért űzi el az Örökkévaló őket előled. 5 Nem a te igazságodért és egyenes szívedért méssz te be, hogy elfoglaljad az ő országukat, hanem e népek

gonoszságáért űzi el az Örökkévaló, a te Istened őket előled és hogy megtartsa szavát, mellyel az Örökkévaló megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 6 Tudd meg, hogy nem a te igazságodért adja neked az Örökkévaló, a te Istened ezt a jó országot, hogy azt elfoglaljad, mert keménynyakú nép vagy te. 7 Emlékezzél meg, el ne felejtssd, hogy mint haragítottad meg az Örökkévalót, a te Istenedet a pusztában; ama naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából, amíg elérkeztek erre a helyre, ellenszegülők voltatok az Örökkévalóval szemben. 8 A Chóreben is megharagítottatok az Örökkévalót, és megharagudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket. 9 Mikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, tábláit ama szövetségnek, melyet az Örökkévaló kötött veletek és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem vizet nem ittam. 10 És átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, írva Isten ujjával, és rajtuk mindaz igék, melyeket mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján. 11 És volt negyven nap és negyven éjjel multán átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, a szövetség tábláit. 12 És mondta nekem az Örökkévaló: kerekedj föl, menj le innen hamar, mert megromlott a te néped, melyet kivezettél Egyiptomból, letértek hamar az útról, melyet nekik parancsoltam, készítettek maguknak öntött képet. 13 És szólt az Örökkévaló hozzám, mondván: Láttam ezt a népet és íme keménynyakú nép ez. 14 Hagyj engem, hogy elpusztítsam őket és eltöröljem nevüket az ég alól; téged pedig teszlek hatalmasabb és számosabb néppé nála. 15 És megfordultam és lementem a hegyről, a hegy pedig égett tűzben és a szövetség két táblája két kezemben volt. 16 Mikor láttam, hogy íme vétkeztek az Örökkévaló, a ti Istenedek ellen, készítettek magatoknak öntött borjút, letértek hamar az útról, melyet parancsolt nektek az Örökkévaló, 17 akkor megragadtam a két lábát és ledobtam a két kezemből és összetörtem szemeitek láttára. 18 És az Örökkévaló elé vettem magamat, mint az elsőízben, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet nem ittam mind a ti vétkeitek miatt, mellyel vétkeztek, azt cselekedvén, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt megharagítsátok; 19 mert rettegtem a haragtól és fölgerjedéstől, mellyel haragudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket, és az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is. 20 Áronra is megharagudott az Örökkévaló nagyon, hogy elpusztítsa; és én imádkoztam Áronért is

abban az időben. **21** Vétkeket tárgyát pedig, melyet készítetetek, a borjút, vettem és elégettem tűzben, összezúztam azt, jól megőrölvén, míg finom porrá lett, és beledobtam porát a patakba, mely lejön a hegyről. **22** És Távéroban, Másszoban a Kivrósz-hattaáovoban megharagítottátok az Örökkévalót. **23** És mikor elküldött az Örökkévaló benneteket Kádes-Bárneából, mondván: Menjetek föl és foglaljátok el az országot, melyet nektek adok, akkor ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának, nem hittetek neki és nem hallgattatok szavára. **24** Ellenszegülők voltatok az Örökkévalóval szemben, amely naptól ismerlek benneteket. **25** És az Örökkévaló elé vettem magamat ama negyven nap és negyven éjjel, amíg odavetve maradtam, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy elpusztít benneteket. **26** És imádkoztam az Örökkévalóhoz és mondtam: Uram, Istenem ne rontsd meg népedet és birtokodat, melyet megváltottál nagyságoddal, melyet kivezettél erős kézzel. **27** Emlékezzél meg szolgálóidról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne fordulj a nép makacssága, gonoszsága és vétke felé. **28** Hogy ne mondja az ország, amelyből kivezettél bennünket: Mert nem bírta az Örökkévaló őket elvinni az országba, melyről szólt nekik és mert gyűlölte őket, vezette ki őket, hogy megölje őket a pusztában. **29** Ők pedig a te néped és birtokod, melyet kivezettél nagy erőddel és kinyújtott karoddal.

10 Abban az időben mondta az Örökkévaló nekem: Faragj magadnak kőtáblát, amint az elsők voltak, és jöjj föl hozzám a hegyre és készíts magadnak faládát. **2** És fölírom a táblákra az ígéket, melyek az első táblákon voltak, melyeket összetörtél és tedd azokat a ládába. **3** És készítettem ládát sittyimfából, kifaragtam két kőtáblát, amint az elsők voltak, fölmentem a hegyre és a két tábla a kezemben. **4** És fölírtam a táblákra az első írás szerint a tíz ígét, melyet mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján, és átadta azokat az Örökkévaló nekem. **5** És megfordultam és lejöttem a hegyről, beletettem a táblákat a ládába, melyet készítettem, és ott voltak, amint parancsolta az Örökkévaló nekem. **6** Izrael fiai pedig vonultak Beérosz-Bné Jaákonból Mószeroba; ott halt meg Áron és ott temettetett el, és pappá lett helyette Eleázár, az ő fia. **7** Onnan vonultak Gudgódba és Gudgódból Jotvoszoba, vízpatakok földjére. **8** Abban az időben választotta el az Örökkévaló a Lévi törzsét, hogy vigye az Örökkévaló szövetségének ládáját, hogy álljon az Örökkévaló színe előtt, hogy őt szolgálja és

áldjon az ő nevében mind e mai napig. **9** Azért nem volt a Lévinek része és birtoka az ő testvéreivel, az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt az Örökkévaló, a te Istened hozzá. **10** Én pedig álltam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel; az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is, nem akart az Örökkévaló téged megrontani. **11** És mondta az Örökkévaló nekem: Kerekedj föl, menj, hogy vonulj a nép előtt, hogy bemerjenek és elfoglalják az országot melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **12** Most pedig Izrael, mit kíván az Örökkévaló, a te Istened tőled; minthogy féjled az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj minden útjain, szeresd őt és szolgálj az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel; **13** hogy megőrizd az Örökkévaló parancsait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok a te javadra. **14** Íme az Örökkévalóé, a te Istenedé az ég, az egek ege, a föld és minden, ami rajta van. **15** Csak őseidet kedvelte meg az Örökkévaló, hogy szeresse őket és kiválasztotta magzatukat utánuk, benneteket, mind a népek közül, mint a mai napon van. **16** Metéltétek körül szívetek fitymáját és nyakatokat ne keményítsétek meg többé. **17** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek, ő az istenek Istene és az urak Ura, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, aki nem ismer tekintélyt és nem fogad el megvesztegetést; **18** aki jogot szerez az árvának és özvegynak, szereti az idegent, hogy adjon neki kenyeret és ruhát. **19** Szeressétek az idegent, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. **20** Az Örökkévalót, a te Istenedet féjled, őt szolgálj, hozzá ragaszkodjál és nevére esküdjél. **21** Ő a te dicsőséged és ő a te Istened, aki cselekedte veled eme nagy és rettenetes dolgokat, melyeket szemeid láttak. **22** Hetven lélekkel mentek le őseid Egyiptomba és most tett téged az Örökkévaló, a te Istened, mint az ég csillagait sokaságra nézve.

11 Szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, őrizd meg őrizetét, törvényeit, rendeleteit és parancsolatait minden időben. **2** És tudjátok meg ma, hogy nem gyermekeitekhez (szólok), akik nem ismerik és akik nem látták az Örökkévalót, a ti Istenetek oktatását, az ő nagyságát, az ő erős kezét és kinyújtott karját, **3** jeleit és tetteit, melyeket végzett Egyiptom közepette, Fáraón, Egyiptom királyán és egész országán; **4** és amit tett Egyiptom seregével, lovaival és szekerével, hogy elárasztotta a nádastenger vizét rájuk, midőn üldöztek benneteket és elveszítette őket az Örökkévaló mind e mai napig; **5** és amit tett veletek a pusztában, amíg elérkeztek erre a helyre;

6 és amit tett Dátánnal és Ábirámmal, Eliov, Rúbén fiának fiaival, hogy fölnyitotta a föld az ő száját és elnyelte őket, házaikat, sátraikat és minden lényt, mely hozzájuk tartozott, egész Izrael közepette; 7 hanem szemeitek látták az Örökkévalónak minden nagy tettét, amelyet végzett. 8 Azért őriztétek meg mind a parancsolatot, melyet én neked ma parancsolok, hogy erősek legyetek, bemenjetek és elfoglaljátok az országot ahova ti mentek, hogy azt elfoglaljátok, 9 és hogy hosszú életűek legyetek a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja és magzatuknak, a tejjel-mézzel folyó országot. 10 Mert az ország, ahova te bemész, hogy azt elfoglaljad, nem olyan, mint Egyiptom országa, ahonnan kijöttetek, ahol magodat elveted és megöntözöd lábaddal, mint a zöldséges kertet; 11 hanem az ország, ahova ti átvonultok, hogy elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, az ég esőjéből iszik vizet; 12 olyan ország, melynek az Örökkévaló, a te Istened viseli gondját, állandóan rajta vannak az Örökkévaló, te Istenednek szemei, az év elejétől az év végéig. 13 És lesz, ha hallgattok parancsolataimra amelyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenedeket, hogy szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, 14 akkor megadom országotk esőjét annak idejében, az őszi esőt és a tavaszi esőt, és betakarítod gabonádat, mustodat és olajadat. 15 És adok füvet meződön barnodnak és te eszel és jóllaksz. 16 Őrizkedjete, hogy el ne csábíttassék szívetek, és ti eltértek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük; 17 akkor fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az eget, hogy ne legyen eső és a föld ne adja meg termését; és ti elvesztek hamar a jó országból, melyet az Örökkévaló nektek ad. 18 Vegyétek azért eme szavaimat szívetekre és lelketekre, és kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokkötőül szemeitek között. 19 Tanítsátok meg azokra gyermekeiteket, beszélvén azokról, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelés. 20 És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra. 21 Hogy sokasodjanak napjaid és gyermekeitek napjai a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött. 22 Mert ha megőriztek mind a parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy megtegyétek, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenedeket, járjatok mind az ő útjain és ragaszkodjatok hozzá, 23 akkor elűzi az Örökkévaló mindama népeket előletek és elfoglaltok nagyobb és hatalmasabb nemzeteket nálatoknál. 24 Minden hely, ahova lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a pusztától és a

Libanontól, a folyamtól, a Perosz folyamatól a nyugati tengerig legyen a ti határotok. 25 Nem állhat meg senki előttetek, a tióletek való rettegést és félelmet adja majd az Örökkévaló, a ti Istenedek az egész föld színére; ahova ti léptek, amint szólt hozzátok. 26 Lásd, én teszek ma elétek áldást és átkot. 27 Az áldást, ha hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenedek parancsaira, amelyeket én ma nektek parancsolok; 28 és az átkot, ha nem hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenedek parancsaira és eltértek az útról, melyet én nektek ma parancsolok, járván más istenek után, melyeket nem ismertek. 29 És lesz, ha bevisz téged az Örökkévaló a te Istened az országba, ahova bemész, hogy azt elfoglaljad, akkor add az áldást a Gerizim hegyére az átkot pedig az Évol hegyére. 30 Nemde azok a Jordánon túl vannak, a napnyugat felé vezető út mögött, a Kanaáni országában, aki a síkságon lakik, Gilgállal szemben, Móre tölgyei mellett. 31 Mert ti átvonultok a Jordánon, hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenedek nektek ad; ha elfoglaljátok és laktok benne, 32 akkor vigyázzatok, hogy megtegyétek mind a törvényeket és rendeleteket, melyeket én ma elétek teszek.

12 Ezek a törvények és rendeletek, melyeket megőriztetek, hogy megtegyétek az országban, melyet ad az Örökkévaló, őseid Istene neked, hogy azt elfoglaljad, minden időben, amíg éltek a földön. 2 Irtsátok ki mind a helyeket, ahol szolgálták a népek, melyeket ti elűztök, az ő isteneiket, a magas hegyeken, a dombokon, meg minden zöldellő fa alatt. 3 Ronsátok le oltáiraikat, törjétek össze oszlopaikat, ligeteiket égessétek el tűzben és isteneik faragott képeit vágjátok össze, hogy kiirtsátok nevüket arról a helyről. 4 Ne tegyetek így az Örökkévalóval, a ti Istenedekkel! 5 Hanem azt a helyet, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a ti Istenedek minden törzsetek közül, hogy odahelyezze az ő nevét, az ő székhelyét kéressétek föl, és oda menj el. 6 Vigyétek oda égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, fogadalmaitokat és önkéntes adományaitokat és előszülötteit marhátoknak és juhaitoknak. 7 Egyetek ott az Örökkévaló, a ti Istenedek előtt és örüljete, kezetek minden szerzeményének, ti és házaitek, amivel megáldott az Örökkévaló, a te Istened. 8 Ne tegyetek mind aszerint, amint mi teszünk itt ma, mindenki azt, ami helyes az ő szemeiben. 9 Mert nem jutottatok mostanáig ama nyugalomhoz és birtokhoz, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 10 De majd átvonultok a Jordánon és laktok az országban, melyet az

Örökkévaló, a ti Istenetek birtokul ad nektek és nyugalmat szerez nektek minden ellenségetektől köröskörül és bizton fogtok lakni; **11** akkor lesz, arra a helyre, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek kiválaszt, hogy lakoztassa ott nevét, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, és minden válogatott fogadalmaitokat, melyet fogadtok az Örökkévalónak. **12** És örüljete az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt, ti, fiaitok és leányaitok, szolgálótok és szolgáltótok és a levita, aki kapuidban van, mert nincs neki része és birtoka veletek. **13** Őrizzkedjél, hogy be ne mutasd égőáldozataidat bármely helyen, amelyet látsz, **14** hanem csak ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló törzseitek egyikében, ott mutasd be égőáldozataidat és ott tedd meg mindazt, amit én neked parancsolok. **15** De lelked minden vágya szerint vágatsz és ehetsz húst, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, amit adott neked minden kapuidban; a tisztátalan és a tiszta eheti azt, mint a szarvast és az őzet. **16** Csak a vért ne egyétek meg, a földre öntsd azt, mint a vizet. **17** Nem szabad megenned kapuidban tizedét gabonádnak, mustodnak és olajodnak; elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, sem, bármi fogadalmadat, melyet fogadsz, sem önkéntes adományaidat és kezéd ajándékát, **18** hanem az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van; és őrvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt kezéd minden szerzeményének. **19** Őrizzkedjél, hogy el ne hagyj a levitát mindennapjaidban a te földeden. **20** Ha majd kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határodát, amint szólt hozzád és te azt mondod: Húst ehetnék, mert lelked vágyik húst enni, lelked minden vágya szerint ehetsz húst. **21** Ha távol lesz tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét odahelyezze, akkor vágatsz marhádból és juhaidból, melyeket az Örökkévaló neked. ad, úgy amint én neked parancsoltam, és ehetsz kapuidban lelked minden vágya szerint. **22** Csak amint eszik a szarvast és az őzet, úgy edd azt, a tisztátalan és a tiszta együtt eheti azt. **23** Csak légy erős, hogy ne egyél vért, mert a vér a lélek, azért ne edd meg a lelket a hússal. **24** Ne edd meg, a földre öntsd, mint a vizet. **25** Ne edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **26** Csak szentségeidet, melyek lesznek neked és fogadalmaidat vidd és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló. **27**

És készítsd el égőáldozataidat, a húst és a vért, az Örökkévaló; a te Istened oltárára; áldozataid vére öntessék az Örökkévaló; a te Istened oltárára, a húst pedig megeheted. **28** Őrizz meg és hallgassd meg mindezeket a szavakat, melyeket én neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad mindörökké, midőn azt teszed, ami jó és helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben. **29** Ha kiírja az Örökkévaló, a te Istened a népeket, ahova te mész, hogy elűzd azokat magad elől, elűződ azokat és laksz az ő országokban, **30** Őrizzkedjél, hogy tőrbe ne juss őket követvén, miután kipusztultak előled, hogy ne keresd az isteneiket, mondván: Hogyan szolgálták ezek a népek az ő isteneiket? Úgy fogok tenni én is. **31** Ne tégy úgy az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert az Örökkévaló minden utálatát, amit gyűlöl, azt tették ők az isteneiknek; mert még fiaikat és leányaikat is elégették tűzben az ő isteneiknek. **32** Mindazt, amit én parancsolok nektek, azt őriztétek meg, hogy megtegyétek; ne tégy hozzá és ne vegyé el belőle.

13 Ha támad közepetted próféta vagy álomlátó, és ad neked jelt vagy csodát; 2 és bekövetkezik a jel és a csoda, amelyről neked szólt, mondván: Menjünk más istenek után, amelyeket te nem ismeresz, és szolgáljuk azokat. 3 ne hallgass annak a prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra, mert megkísért benneteket az Örökkévaló, a ti Istenetek, hogy megtudja, vajon szeretitek-e az Örökkévalót, a ti Isteneteket egész szívetekkel és egész lelketekkel. 4 Az Örökkévaló, a ti Istenetek után járjatok, őt féltétek, az ő parancsolatait őriztétek meg, szavára hallgassatok, őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok. 5 Az a próféta pedig vagy az az álomlátó ölessék meg, mert felszólított elpártolásra az Örökkévalótól, a ti Istenetektől, aki kivezetett benneteket Egyiptom országából és aki megváltott téged a rabszolgák házából; hogy eltántorítson téged arról az útról, melyet parancsolt neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy azon járj. Így irtsd ki a rosszat közepedből. 6 Ha el akar csábítani testvéred, anyád fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy kebleden levő feleséged, vagy felebarátod, ki olyan, mint a tenleked, titokban, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneket, melyeket nem ismertél sem te, sem őseid; 7 ama népek istenei közül, melyek körülöttemek vannak, közel hozzád, vagy távol tőled, a föld egyik szélétől a másik széléig 8 ne engedj neki és ne hallgass rá és ne könyörüljön szemed rajta, ne kíméljed és ne leplezgesd őt, 9 hanem öld meg őt; a te kezéd legyen

rajta először, hogy megöld és az egész nép keze azután. **10** Kővedd meg kövekkel, hogy meghaljon, mert el akart téged tántorítani az Örökkévalótól, a te Istenedtől, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **11** Egész Izrael pedig hallja és féljen, hogy ne tegyenek többé ilyen gonosz dolgot közepedben. **12** Ha hallod városaid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy ott lakjál, mondván: **13** Kijöttek alávaló emberek közepedből és eltántorították városuk lakóit, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneket, melyeket ti nem ismertek; **14** akkor keress, vizsgálj és kérdezz jól és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat közepetted, **15** verd le ama város lakóit a kard élével, kiirtva azt és mindent, ami benne van, meg barmát, a kard élével. **16** Egész zsákmányát pedig gyűjtsd össze piacára; égesd el tűzben, a várost meg egész zsákmányát teljesen az Örökkévalónak, a te Istenednek és maradjon örök rom, ne építsétek többé föl. **17** És ne tapadjon kezedhez semmi az átokból, hogy megtérjen az Örökkévaló fölgerjedt haragjától és kegyelmet adjon neked és megsokasítson téged, amint megesküdött őseidnek, **18** hogyha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd mind az ő parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy azt tedd, ami helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben.

14 Gyermekei vagytok ti az Örökkévalónak, a ti Istenedeknek; ne vagdaljátok meg magatokat és ne csináljátok kopaszságot szemeitek között a halottért. **2** Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek és téged választott ki az Örökkévaló, hogy légy neki tulajdon népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak. **3** Ne egyél semmi utálatot. **4** Ez a barom, melyet megehetek: ökör, juh és kecske; **5** őz, szarvas és dámvad, a zerge, az antilop, a teó és a zemer. **6** Minden barmot, melynek hasadt patája van és kettéhasadt patája van, ami kérődző a barmok között, azt megehetitek. **7** De ezeket ne egyétek meg a kérődzők közül, és a hasadt patájúak közül: a tevét, a nyulát és tengeri nyulát, mert kérődzők azok, de patájuk nincs meghasadva, tisztátalanok azok nektek. **8** És a sertést, mert hasadt patájú az, de nem kérődző, tisztátalan az nektek: húsból ne egyétek és döggökhöz ne nyúljatok. **9** Ezt ehetitek meg mindabból, ami a vízben van; mindazt; aminek úszószárnya van és pikkelye, megehetitek. **10** Mindazt pedig, aminek nincs úszószárnya és pikkelye, ne egyétek meg; tisztátalan az nektek. **11** Minden tiszta madarat megehetek. **12** És ez az, amit ne

egyetek meg közülük: A sas, a csonttörő sas és a fekete sas; **13** a keselyű, az ölyv és a saskeselyű a maga neme szerint; **14** minden holló a maga neme szerint; **15** a strucc, a fecske, a sirály és a karvaly a maga maga szerint; **16** kувik, a bagoly és a suholy; **17** a gödény, a héja és a bűvár; **18** a gólya és a géma a maga neme szerint; a banka és a denevér. **19** És minden szárnyas csúszó-mászó tisztátalan legyen nektek, ne egyétek meg azt. **20** Minden tiszta szárnyast megehetek. **21** Ne egyetek semmi elhullottat, az idegennek, ki kapuidban van, add azt, hogy megegye; vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne főzd meg a gödölyét anyja tejében. **22** Tizedet adj vetésednek minden terméséből, amely terem a mezőn évről évre. **23** És add meg az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, hogy ott lakoztassa nevét: tizedét gabonádnak, mustodnak és olajadnak, meg elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, hogy megtanuld félni az Örökkévalót, a te Istenedet minden időben. **24** Ha pedig hosszabb neked az út, hogysen elvihetnéd azt, mert távol van tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy odahelyezze nevét; mert megáld téged az Örökkévaló a te Istened, **25** akkor add pénzben; kösd össze a pénzt kezdedben és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. **26** És adjad a pénzt mindazért, amire vágyik lelked: marháért, juhért, borért és részegítő italért, mindenért, amit kér tőled lelked; és egyél ott az Örökkévaló, a te Istened színe előtt és örvendj te és házad. **27** A levitát pedig, aki kapuidban van, ne hagyj el, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad. **28** Három év végével vidd ki termésed minden tizedét, abban az évben és hagyj kapuidban, **29** hogy jöjjön a levita, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad, meg az idegen, az árva és az özvegy, kik kapuidban vannak, hogy egyenek és jóllakjanak, hogy megáldjon az Örökkévaló, a te Istened kezded minden munkájában, amit végzel.

15 Hét év végén tarts elengedést. **2** Ez pedig az elengedés módja: Engedje el minden hitelező az adósságot, amit kölcsönzött felebarátjának. Ne szorítsa felebarátját és pedig az ő testvérét, mert elengedést hirdettek az Örökkévalónak. **3** Az idegent szoríthatod, de amid lesz neked a testvérednél, azt engedje el kezded. **4** Csak hogy nem lesz közepetted szűkölködő, mert megáld téged az Örökkévaló az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy azt elfoglaljad, **5** de csak ha

hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd, hogy megtegyed mindazt a parancsot, melyet ma neked parancsolok. **6** Mert az Örökkévaló, a te Istened megáld téged, amint szolt hozzád; és te kölcsönadsz sok népnek, de te nem fogsz kölcsönvenni, te uralkodsz sok népen, de rajtad nem fognak uralkodni. **7** Ha lesz közötted szűkölködő, testvéreid egyike, kapuid egyikében, a te országodban, amelyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg szívedet és ne zárd be kezedet testvéred előtt, aki szűkölködő. **8** De nyisd meg kezedet neki és adj kölcsön neki szükségéhez mérten, amennyire szüksége van. **9** Őrizkedjél, hogy ne legyen valamely alávaló gondolat a te szívedben, mondván: Közeledik a hetedik év, az elengedés éve és irigy lenne szemed testvéredre, a szűkölködőre, hogy nem adnál neki; és ő kiált ellened az Örökkévalóhoz és vétek lesz rajtad. **10** Adj bizony neki és ne irigykedjék szíved, midőn adsz neki, mert e dolog miatt áld meg téged az Örökkévaló, a te Istened minden munkádban és kezed minden szerzeményében. **11** Mert nem fog kifogygni a szűkölködő az országból, azért parancsolom én neked; mondván: Nyisd meg kezedet testvérednek, szegényednek és szűkölködőnek a te országodban. **12** Ha eladja magát neked testvéred, a héber férfi vagy a héber nő, akkor szolgáljon neked hat évig és a hetedik évben bocsásd el szabadon magadtól. **13** És mikor szabadon bocsátod őt magadtól, ne bocsásd el üresen. **14** Ajándékozd meg őt juhaidból, szérűdből és sajtódból; amivel megáldott téged az Örökkévaló, a te Istened, abból adj neki. **15** Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened, azért parancsoltam én neked ezt a dolgot ma. **16** És lesz, ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és házadat, mert jó dolga van nálad, **17** akkor vedd az árt és tedd fülére meg az ajtóra és legyen neked örök szolgád gyanánt; és szolgálódnak is így tégy. **18** Ne essék nehezedre, midőn szabadon bocsátod őt magadtól, mert egy béres kétszeres bérét szolgálta meg nálad hat éven át; és megáld majd az Örökkévaló, a te Istened mindenben, amit teszel. **19** Minden elsőszülöttet, mely születik marhádnál és juhaidnál, a hímet szenteld az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne dolgozz ökröd elsőszülöttjén és ne nyírd meg juhodnak elsőszülöttét. **20** Az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt évről évre ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, te és házad. **21** Ha pedig hiba lesz rajta, sánta vagy vak, bármily rossz hiba, ne áldozd azt az Örökkévalónak, a te Istenednek. **22** Kapuidban eheted meg, a tisztátalan

és a tiszta együtt, mint a szarvast és az őzet. **23** Csak véréte ne edd meg; a földre öntsd, mint a vizet.

16 Őrizd meg a kalászerés hónapját, hogy tarts peszáchot az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert a kalászerés hónapjában vezetett ki téged az Örökkévaló, a te Istened Egyiptomból, éjjel. **2** És áldozz peszácháldozatot az Örökkévalónak, a te Istenednek, juhot és marhát ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, hogy ott lakoztassa nevét. **3** Ne egyél mellette kovászos, hét napig egyél mellette kovásztalant, a sanyarúság kenyerét, mert sietséggel mentél ki Egyiptom országából, hogy megemlékezzél ama napról, melyen kijöttél Egyiptom országából, életed minden napján át. **4** És ne lássék nálad kovász egész határodban hét napig; és ne maradjon éjjelen át a húsból, melyet áldozni fogsz este az első napon, reggelig. **5** Nem áldozható a peszácháldozatot kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked; **6** hanem arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy ott lakoztassa nevét ott áldozd a peszácháldozatot este, mikor lenyugszik a nap, abban az időben, mikor kijöttél Egyiptomból. **7** Főzd meg és edd meg ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; reggel pedig megfordulsz és hazamész sátraidba. **8** Hat napon át egyél kovásztalant és a hetedik napon záróünnep az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne végezz munkát. **9** Hét hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy kikezdi a sarló a lábán álló gabonát, kezdj el számlálni hét hetet. **10** És tarts hetek ünnepét az Örökkévalónak, a te Istenednek, a te kezded önkéntes ajándékával, melyet adsz aszerint, amint megáld téged az Örökkévaló, a te Istened. **11** És örülj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van, meg az idegen, az árva és az özvegy, ki közepetted van, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét ott lakoztassa. **12** Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, és őrizd meg és tedd meg ezeket a törvényeket. **13** Sátrak ünnepét tarts hét napig, midőn betakarítás szérűdről és sajtódból. **14** És örülj ünnepeden, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód, a levita, az idegen, az árva és az özvegy, akik kapuidban vannak. **15** Hét napig ünnepelj az Örökkévalónak, a te Istenednek, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló; mert megáld téged az Örökkévaló, a te Istened minden termésedben és kezded minden munkájában, hogy te csak vidám légy. **16** Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Örökkévaló, a te Istened színe előtt

ama helyen, melyet kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepe, a hetek ünnepe és a sátrak ünnepe; és ne jelenjék meg senki az Örökkévaló színe előtt üresen. 17 Kiki (adjon) az ő keze ajándéka szerint, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, melyet adott neked. 18 Bírákat és felügyelőket rendelj magadnak minden kapuidban, melyeket az Örökkévaló, a te Istened ad neked, törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igazságos ítélettel. 19 Ne hajlítsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt és ne fogadj el megvesztegetést, mert a megvesztegetés megvakítja a bölcsnek szeméit és elferdíti az igazak szavait. 20 Igazságot; csak igazságot kövess, hogy élj és elfoglaljad az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 21 Ne ültess magadnak ligetet, semmi fát az Örökkévaló, a te Istened oltára mellé, melyet készítesz magadnak. 22 És ne állíts föl magadnak oszlopot, melyet gyűlölsz az Örökkévaló, a te Istened.

17 Ne áldozz az Örökkévalónak, a te Istenednek ökröt vagy juhot, amelyen hiba van, bármi rossz dolog, mert az Örökkévalónak, a te Istenednek utálatosa az. 2 Ha találkozik közepetted, kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, férfiú vagy nő, aki azt teszi, ami rossz az Örökkévalónak, a te Istenednek szemében, megszegvén szövetségét; 3 és elmegy és szolgál más isteneket és leborul előttük és a nap előtt vagy a hold előtt, vagy az ég minden serege előtt, amit nem parancsoltam; 4 és tudtadra adják és te hallod és jól kutatod, és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat Izraelben: 5 Akkor vezesd ki azt a férfit vagy azt a nőt, akik megcselekedték a gonosz dolgot, a te kapuidba, a férfit vagy a nőt, és kövezd meg őket kövekkel, hogy meghaljanak. 6 Két tanú vallomására, vagy három tanúéra ölessék meg a halálra való; ne ölessék meg egy tanú vallomására. 7 A tanúk keze legyen rajta először, hogy megöljék őt és az egész nép keze azután, hogy kiírtsad a gonoszt közepedből. 8 Ha nehéz lesz neked valami az ítékezéshez, vér és vér között, jog és jog között, sérelem és sérelem között, bármely pörös ügy kapuidban, akkor kerekedj föl és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. 9 És menj el a levita papokhoz és a bíróhoz, aki lesz abban az időben és kérdezd meg, hogy tudtadra adják az ítélet ígését. 10 Te pedig cselekedjél amaz ige szerint, amelyet tudtadra adnak arról a helyről, melyet kiválaszt az Örökkévaló; és őrizd meg, hogy cselekedjél mind aszerint, amire téged tanítanak. 11 A tan szerint, melyre téged tanítanak és az ítélet szerint, melyet

neked mondanak, cselekedjél; ne téj el az ígétől, melyet tudtadra adnak, se jobbra, se balra. 12 Az a férfiú pedig, aki gonosz szándékból teszi; hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, hogy szolgálja ott az Örökkévalót, a te Istenedet, vagy bíróra, haljon meg az a férfiú. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből. 13 Az egész nép pedig hallja és féljen, hogy ne cselekedjenek többé gonosz szándékkal. 14 Ha bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és elfoglalod azt és laksz benne és azt mondod: Hadd tegyek fölém királyt, mint mind a népek, melyek körülöttem vannak; 15 tehetsz magad fölé királyt; akit kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; testvéreid közül tégy magad fölé királyt, nem tehetsz magad fölé idegen férfiút, aki nem testvéred. 16 Csakhogy ne szerezzen magának sok lovat, és vissza ne vigye a népet Egyiptomba, azért, hogy szerezzen sok lovat; mert az Örökkévaló azt mondta nektek: Ne térjetek többé vissza ezen az úton. 17 És ne vegyen magának sok nőt, hogy el ne térjen szíve; és ezüstöt, aranyat ne szerezzen magának nagyon sokat. 18 És lesz, midőn majd ül királyi trónján, írja le magának a tannak másolatát egy könyvbe, abból, mely a levita papok előtt van. 19 Legyen nála és olvassa azt életének mindennapjain át, hogy megtanulja félni az Örökkévalót, az ő Istenét, hogy megőrizze a tannak minden szavát és a törvényeket, hogy megtegye azokat. 20 Hogy föl ne emelkedjék szíve az ő testvérei fölé és hogy el ne térjen a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen királyságában, ő és fiai Izrael közepette.

18 Ne legyen a levita papoknak, Lévi egész törzsének osztályrésze és birtoka Izraellel; az Örökkévalónak tűzáldozatait és birtokát élvezzék. 2 De birtoka ne legyen neki testvérei közepette; az Örökkévaló az ő birtoka, amint szolt hozzá. 3 És ez legyen a papok joga a néptől, azoktól, kik áldozatot vágnak, akár ökröt, akár juhot, adja a papnak a lapockát, a két állkapcsot és a gyomrot. 4 Elsejét gabonádnak, mustodnak és olajodnak, meg elsejét juhaid nyírásának add neki. 5 Mert őt választotta ki az Örökkévaló, a te Istened mind a törzseid közül, hogy odaálljon szolgálatot végezni az Örökkévaló nevében, ő és fiai minden időben. 6 És ha eljön a levita kapuid egyikéből, egész Izraelből, ahol ő tartózkodik, és eljön lelke egész vágya szerint a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, 7 akkor szolgálatot végezhet az Örökkévaló, az ő Istene nevében, mint mind a testvérei, a leviták, akik ott állnak az Örökkévaló színe előtt. 8 Egyenlő részeket élvezzenek, azonkívül,

amit elad az őseiből. **9** Ha te bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne tanulj cselekedni ama népek utálatai szerint. **10** Ne találtassék benned, aki keresztülvízi fiát vagy leányát a tűzön, varázsló, időjós, kígyóigéző és kuruzsló; **11** se bővülő, se szellemidéző és jövendőmondó és aki kérdez a halottaktól. **12** Mert az Örökkévaló utálata mindaz, aki ezt teszi és emez utálatok miatt űzi el az Örökkévaló, a te Istened azokat te előled. **13** Tökéletes légy az Örökkévalóval, a te Isteneddel. **14** Mert ezek a népek, melyeket te elfoglalsz, időjósokra és varázslókra hallgatnak, de neked nem így rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **15** Prófétát közepedből, testvéreid közül, mint én vagyok, olyant támaszt majd neked az Örökkévaló, a te Istened, őrá hallgassatok. **16** Egészen úgy, amint kérted az Örökkévalótól, a te Istenedtől Chóreben a gyülekezés napján, mondván: Ne halljam tovább az Örökkévaló, az én Istenem hangját és ezt a nagy tüzet ne lássam többé, hogy meg ne haljak. **17** És az Örökkévaló mondta nekem: Jól mondták, amit mondtak. **18** Prófétát támasztok majd nektek testvéreid közül, olyant, mint te, és adom szavaimat szájába, hogy elmondja nektek mindazt, amit parancsolok neki. **19** És lesz, a férfiú, aki nem hallgat szavaimra, melyeket nevemben fog elmondani, én fogom számon kérni attól. **20** De a próféta, aki gonosz szándékkal szól valamit nevemben, amit nem parancsoltam neki, hogy elmondja és aki szól más istenek nevében, haljon meg az a próféta. **21** Ha pedig azt mondd szívedben: Miként ismerjük meg az igét, melyet nem az Örökkévaló mondott? **22** Amit szól a próféta az Örökkévaló nevében és nem történik meg a dolog és nem következik be, az az ige, melyet nem mondott az Örökkévaló; gonosz szándékból mondta azt a próféta ne félj tőle.

19 Ha kiirtja majd az Örökkévaló, a te Istened a népeket, melyeknek országát neked adja az Örökkévaló, a te Istened és te elfoglalod azokat és laksz városaikban meg házaikban: **2** Három várost különíts el magadnak országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **3** Készítsd el magadnak az utat és oszd három részre országod határát, melyet birtokul ad neked az Örökkévaló, a te Istened, és legyen arra, hogy oda meneküljön minden gyilkos. **4** Ez pedig a gyilkos törvénye, aki oda menekül, hogy életben maradjon: Az, aki agyonüti felebarátját szándék nélkül és nem gyűlölője tegnapról, sem tegnapelőttről; **5** és aki megy felebarátjával az erdőbe fát vágni és meglendül keze a fejszével, hogy levágja a fát és lecsúszik

a vas a nyélről és úgy találja felebarátját, hogy meghal, az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon. **6** Nehogy üldözze a vérbosszuló a gyilkost, midőn fölhevül a szíve és elérje őt, mert hosszú az út, és agyonüsse; azt pedig nem illeti halál, mert nem volt neki gyűlölője sem tegnapról, sem tegnapelőttről. **7** Azért parancsolom én neked; mondván: Három várost különíts el magadnak! **8** Ha pedig kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határodát, amint megesküdött őseidnek és neked adja az egész országot, amelyről szolt, hogy őseidnek adja, **9** ha megőrzöd mind a parancsolatot, hogy megtegyed, amit én ma neked parancsolok, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet és járj az ő útjain minden időben, akkor tégy hozzá még három várost e háromhoz, **10** hogy ne ontassék ártatlan vér országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul és lenne vérbűn rajtad. **11** Ha pedig valaki gyűlölője lesz felebarátjának és ráles, rátamad és agyonüti, hogy meghal és menekül e városok egyikébe, **12** akkor küldjenek városának vénei és hozzák el onnan, adják át a vérbosszuló kezébe, hogy meghaljon. **13** Ne könyörüljön szemed rajta, hanem irtsd ki az ártatlan vérontást Izraelből, hogy jó dolgod legyen. **14** El ne told felebarátod határát, amelyet meghatároztak az ősök a te birtokodban, melyet bírni fogsz az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **15** Ne álljon elő egy tanú valaki ellen bármi bűnnél és bármi véteknél, bármely vétségnél, mellyel vétkezik; két tanú vallomására, vagy három tanú vallomására állapíttassék meg a dolog. **16** Ha előlál erőszakos tanú valaki ellen, hogy valljon ellene elpártolást, **17** akkor álljon a két férfiú, akiknek a pöre van, az Örökkévaló színe elé, a papok és a bírák elé, akik az időben lesznek; **18** és a bírák jól kutassák és íme, hamis tanú a tanú, hazugságot vallott testvére ellen, **19** akkor tegyetek vele, amint ő szándékozott tenni az ő testvérével; hogy kiirtsd a gonoszt közepedből. **20** A többiek pedig hallják és féljenek, hogy ne cselekedjenek többé ilyen gonosz dolgot közepetted. **21** És ne könyörüljön szemed, lelket lélekért szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért.

20 Ha kivonulsz háborúba ellenségeid ellen és látsz lovat és szekeret, számosabb népet nálad, ne félj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened veled van, aki fölhozott téged Egyiptom országából. **2** és lesz, midőn közeledtek a csatához, akkor lépjen oda a pap és szóljon a néphez, **3** és mondja nekik: Halljad Izrael! ti közeledtek ma a csatához ellenségeitek

ellen, ne csüggedjen szívetek, ne féljete, ne ijedjete meg és ne rettegjete tőlük. **4** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az; aki veletek megy, hogy harcoljon értetek ellenségetekkel, hogy segítsen benneteket. **5** És szóljanak a felügyelők a néphez, mondván: Ki az a férfiú, aki új házat épített és nem avatta föl? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú avassa azt föl. **6** És ki az a férfiú, ki szőlőt ültetett és nem vette hasznát? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye hasznát. **7** És ki az a férfiú, ki eljegyzett nőt és nem vette őt el? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye el. **8** Továbbá szóljanak még a felügyelők a néphez és mondják: Ki az a férfiú, aki fél és csüggedtszíví? Menjen és térjen vissza házába, hogy el ne csüggedjen testvéreinek szíve, mint az ő szíve. **9** És lesz, midőn végeztek a felügyelők azzal, hogy szóljanak a néphez, akkor rendeljenek csapattiszteket a nép elé. **10** Ha közeledsz egy városhoz, hogy harcolj ellene, szólítsd föl azt békére. **11** És lesz, ha békével felel neked és kaput nyit neked, akkor legyen mind a nép, mely találta benne – legyenek neked adófizetővé és szolgáljanak neked. **12** De ha nem köt békét veled, hanem háborút visel veled, akkor ostromold azt. **13** És midőn kezdedbe adja azt az Örökkévaló, a te Istened, akkor verd le minden férfiszemélyét a kard élével. **14** Csak a nőket, a gyermekeket, a barmot és mindent, ami a városban lesz, minden zsákmányát prédáld magadnak és élvezd ellenségeid zsákmányát, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **15** Így tégy mind a városokkal, melyek igen távol vannak tőled, melyek nem eme népek városai közül valók. **16** De eme népek városaiból, melyeket az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul, ne hagyj életben egy lelket se; **17** hanem pusztítsd el azokat, a Chittit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, amint parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **18** Hogy ne tanítsanak benneteket cselekedni mind az ő utálataik szerint, amit tettek ők isteneiknek és vétkeznétek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen. **19** Ha ostromolsz egy várost hosszú időn át, harcolván ellene, hogy bevedd azt, ne pusztítsd el fáját, fejszét emelvén rá, mert ehetsz róla, de ki ne vágd azt, mert ember-e a mező fája, hogy ostrom alá jusson előtted? **20** Csak azt a fát, melyről tudod, hogy nem gyümölcsfa, azt megronthatod és kivághatod, hogy építs ostromot a város ellen, amely háborút visel veled, amíg el nem esik.

21 Ha találunk megöltet a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy azt elfoglaljad, fekve a mezőn és nem tudják, hogy ki ütötte agyon: **2** Akkor menjenek ki véneid és bírácád és mérjének a városokig, melyek a megölt körül vannak. **3** És lesz, a város, mely legközelebb van a megölthöz – vegyének ama város vénei egy marhaüszőt, melyen még nem dolgoztak, amely még nem vont igát, **4** és vezessék le ama város vénei az üszőt egy kopár völgybe, amelyet meg nem munkálnak és be nem vetnek, és ott szegjék nyakát az üszőnek, a völgyben. **5** És lépjenek oda a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy szolgálják őt és hogy áldjanak az Örökkévaló nevében, és ítéletük szerint legyen minden pör és minden sérelem. **6** És mind a vénei annak a városnak, kik legközelebb vannak a megölthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző fölött a völgyben; **7** szólaljanak meg és mondják: Kezeink nem ezt a vért és szemeink nem látták. **8** Bocsásd meg népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál, ó Örökkévaló! és ne engedj ártatlan vérbűnt Izrael néped közepette, így megbocsátatik nekik a vérbűn. **9** Te pedig irtsd ki az ártatlan vérbűnt közepedből, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **10** Ha kivonulsz háborúba ellenséged ellen és kezdedbe adja őt az Örökkévaló, a te Istened és te foglyokat ejtesz közülete, **11** és látsz a foglyok között szép termetű nőt, megkedveled őt és elveszed magadnak feleségül: **12** Akkor vidd be házába és nyírja le haját és igazítsa körmeit; **13** vesse le fogsága ruháit magáról, maradjon házában és sirassa meg apját egy teljes hónapig, azután menj be hozzá és légy férjévé, és ő legyen a te feleséged. **14** És lesz, ha nem találj majd kedvet benne, bocsásd el szabadon, de eladni ne add el pénzéért; ne hatalmaskodj fölötte, mivelhogy megaláztad őt. **15** Ha lesz egy férfiúnak két felesége, az egyik szeretett, a másik gyűlött, és szülnék neki fiúkat, a szeretett és a gyűlött; és lesz az elsőszülött fiú a gyűlötté: **16** Akkor lesz, amely napon örökségül adja fiainak azt, amije lesz, nem teheti elsőszülöttné a szeretettnek fiát a gyűlötnek fia elé, aki az elsőszülött; **17** hanem az elsőszülöttet, a gyűlötnek fiát, ismerje el, hogy adjon neki kétszeres részt mindenből ami nála találta, mert az tehetségének zsengeje, övé az elsőszülöttség joga. **18** Ha lesz valakinek macacskodó és ellenszegülő fia, nem hallgat atyja szavára, sem anyja szavára, megfenyítik őt, de nem hallgat rájuk: **19** Akkor fogják meg őt atyja és anyja, és vigyék ki városának véneihez, helységének kapujába, **20** és szóljanak városának véneihez: Eme fiúnk macacskodó

és ellenszegülő, nem hallgat szavunkra, dőzsóló és iszákos, **21** És kövezzék meg városának mind az emberei kövekkel, hogy meghaljon: Így irtsd ki a gonoszt közepedből; egész Izrael pedig hallja és féljen! **22** Ha lesz valakin bűn, halálos ítélettel és megölik és fölakasztod őt egy fára, **23** ne hagyd éjjelen át hulláját a fán, hanem temesd el aznap, mert Isten átka az akasztott, és meg ne fertőztesd földedet, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul.

22 Ne lásd testvéred ökrét vagy bányáját eltévedve és elfordulnál tőlük; vidd azokat vissza testvérednek. **2** Ha pedig nincs közel hozzád a te testvéred, vagy nem ismered őt, akkor vidd be házádba és maradjon nálad, míg keresi azt a te testvéred, és akkor ad vissza neki. **3** Így tégy szamarával, így tégy ruhájával és így tégy testvéred minden elveszett dolgával, amely elveszik tőle és te megtalárod, nem szabad elfordulnod tőle. **4** Ne lásd testvéred szamarát vagy ökrét kidőlve az úton és elfordulnál tőlük; föl kell segítened vele együtt. **5** Ne legyen férfi ruhája asszonyon és ne öltösn férfi asszonyruhát, mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi. **6** Ha madárfészek kerül eléd az úton valamely fán vagy a földön, fiókák vagy tojások, és az anya ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiakkal együtt. **7** Bocsásd el az anyát és a fiakat elveheted, hogy jó dolgod legyen és hosszú életű légy. **8** Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődre, hogy ne hozz vérbűnt házádba, ha valaki leesik arról. **9** Ne vesd be szőlődöt kétfélével, hogy szentséggé ne váljék az egész, a mag, melyet vetsz és a szőlő termése. **10** Ne szánts ökrön és száron együtt. **11** Ne ölt fel vegyes szövetet, gyapjút és lent együtt. **12** Bojtokat készíts ruhád négy szögletére, amellyel befödöd magadat. **13** Ha valaki feleséget vesz magának, bemegy hozzá, azután meggyűlöli; **14** és ráfog hamis vádat és kelt róla rossz hírt és azt mondja: Ezt a nőt elvettem, közeledtem hozzá és nem találtam szűziességét **15** Akkor vegye a leány apja és anyja és vigye ki a leány szűziessége jeleit a város véneihez, a kapuba. **16** És mondja a leány atyja a véneknek: Leányomat odaadtam ennek a férfiónak feleségül, de ez gyűlöli őt. **17** És íme ráfog hamis vádat, mondván: Nem találtam leányod szűziességét, és ezek leányom szűziességének jelei; és terjesszék ki a ruhát a város vénei előtt. **18** És vegyék a város vénei a férfiút és fenyítsék meg; **19** bírságot adják meg őt száz ezüstre és adják azt a leány atyjának, mert rossz hírt keltett Izrael szüzére, neki pedig legyen feleségül, nem

bocsáthatja el egész életén át. **20** Ha pedig igaz volt az a dolog és nem találtott a leánynak szűziessége, **21** akkor vezessék a leányt atyja házának bejáratához és kövezzék meg városának emberei kövekkel, hogy meghaljon, mert aljasságot követett el Izraelben, paráználkodván atyja házában. Így irtsd ki a gonoszt közepedből. **22** Ha rajta érnek valakit, hogy hál férjes nővel, haljanak meg mindketten; a férfi, aki hál a nővel, meg a nő. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből. **23** Ha szűz leány eljegyeztetett egy férfiónak és valaki éri őt a városban és vele hál, **24** akkor vezessétek ki mindkettőt ama város kapujába és kövezzétek meg őket kővel, hogy megfialjanak; a leányt, mivelhogy nem kiabált a városban és a férfiút, mert meggyalázta felebarátja feleségét. Így irtsd ki a gonoszt közepedből. **25** De ha a mezőn éri a férfiú az eljegyzett leányt, és megragadja őt a férfiú és hál vele; akkor haljon meg a férfi, aki vele hál, egyedül. **26** A leánynak azonban ne tégy semmit, a leánynak nincs halálos vétké, mert mintha rátámad, valaki felebarátjára és megöli, olyan ez a dolog; **27** mert a mezőn érte őt, kiálthatott az eljegyzett leány, nem volt semmi, aki segített neki. **28** Ha valaki ér szűzleányt, aki nem eljegyzett, megragadja és hál vele és rajta érik őket, **29** akkor adjon a férfiú, aki, vele hál, a leány atyjának ötven ezüstöt és az legyen az ő felesége, mivelhogy meggyalázta; nem bocsáthatja el egész életén át. **30** Ne vegye el senki az atyja feleségét és ne fődje föl atyja leplét.

23 Ne jusson be zúzott heréjű vagy elvágott tagú az Örökkévaló gyülekezetébe. **2** Ne jusson be vérfertőzésből származó az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe. **3** Ne jusson be ammónita és móabita az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe, mindörökké. **4** Azért, mert nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból és mivelhogy fölbérelte ellened Bileámot, Beór fiát, Peszorból, Áram-Náhárámban, hogy elátkozzon téged. **5** De nem akart az Örökkévaló, a te Istened Bileámra hallgatni és átváltoztatta az Örökkévaló, a te Istened számodra az átkot áldássá, mert az Örökkévaló, a te Istened szeretett téged. **6** Ne keresd az ő békességüket és az ő javukat mindennapjaidon át, örökké. **7** Ne utáld az edómitát, mert testvéred ő; ne utáld az Egyiptomit, mert idegen voltál az ő országában. **8** Gyermekük, akik születnek nekik, a harmadik nemzedék jusson be közülük az Örökkévaló gyülekezetébe. **9** Ha táborba vonulsz

ellenségeid ellen, őrizkedjél minden gonosz dologtól. **10** Ha lesz közötted valaki, aki nem lesz tiszta éjjeli véletlen folytán, menjen ki a táboron kívülre, ne menjen be a táborba. **11** És lesz, estefelé fürödjék meg vízben és mikor lemegy a nap, menjen be a táborba. **12** És hely legyen számodra a táboron kívül, hogy oda kimehess. **13** És ásó legyen nálad fegyvereid mellett; és lesz, midőn kinn leülsz, áss vele és fedd be, ami elment tőled. **14** Mert az Örökkévaló, a te Istened jár táborod közepette, hogy megmentsen téged és ellenségeidet elédadja; azért legyen a te táborod szent, hogy ne lásson benne szemérmetlen dolgot és elforduljon tőled. **15** Ne szolgálts ki szolgát az ő urának, ha menekül hozzád az ő ura elől. **16** Nálad lakjék, közepetted, ama helyen, melyet választ kapuid egyikében, ahol jó neki; ne sanyargasd őt. **17** Ne legyen paráznaságra szentelt nő Izrael leányai közül és ne legyen paráznaságra szentelt férfi Izrael fiai közül. **18** Ne vidd be a parázna nő bérét és az eb árát az Örökkévaló, a te Istened házába bármely fogadalom fejében; mert az Örökkévaló, a te Istened utálatát mindkettő. **19** Ne adj kamatot testvérednek, kamatot pénzre, kamatot eledelre, kamatot bármire, amire kamatot adnak. **20** Az idegennek adj kamatot, de a testvérednek ne adj kamatot, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezéd minden szerzeményében, az országban, ahova bemész, hogy elfoglaljad. **21** Ha fogadalmat teszel az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne késsél azt teljesíteni, mert számon kéri azt az Örökkévaló, a te Istened tőled és vétek lesz rajtad. **22** Ha pedig abbahagyod a fogadalomtevést nem lesz rajtad vétek. **23** Ami ajkaidon kijön, őrizd meg és tedd meg, úgy, amint megfogadtad az Örökkévalónak, a te Istenednek önkéntes adományul, amit kimondtál száddal. **24** Ha bemész felebarátod szőlőjébe, ehetsz szőlőt kedved szerint jóllakásodig, de edényedbe ne tégy. **25** Ha bemész felebarátod lábán álló gabonájába, leszakíthatasz kalászokat kezedd, de sarlót ne emelj felebarátod lábán álló gabonájára.

24 Ha valaki feleséget vesz magának és férjévé lesz, akkor lesz, ha nem talál az kegyet szemeiben, mert talált rajta valami szemérmetlen dolgot és ír neki válólevelet, kezébe adja és elküldi házából – 2 az elme gy házából és megy és más férfiúé lesz, 3 de meggyűlöli őt az utóbbi férfi és ír neki válólevelet, kezébe adja és elküldi házából vagy ha meghal az utóbbi férfi, aki elvette feleségül: 4 nem szabad az első férjének, aki elküldte, visszavennie, hogy felesége legyen neki, miután megfertőztetett,

mert utálat az az Örökkévaló színe előtt; és ne vidd vétekre az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked örökségül. **5** Ha valaki vesz új feleséget, ne vonuljon ki a sereggel és ne jusson rá semmi teher; szabad legyen háza számára egy évig, hogy örvendeztesse feleségét, akit elvett. **6** Ne vegyen senki zálogul malmot és felső malomkővet, mert életet venne zálogba. **7** Ha rajtaérnek valakit, aki embert lop testvérei közül, Izrael fiai közül, hatalmaskodik fölötté és eladja őt, akkor haljon meg az a tolvaj, így irtsd ki a gonoszt közepedből. **8** Őrizkedjél a poklosság sérelméről, hogy őrizkedjél nagyon és cselekedjél mind aszerint, amint tanítanak benneteket a levita papok, amint parancsoltam nekik, úgy őriztétek meg, hogy megtegyétek. **9** Emlékezzél meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Mirjámmal az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból. **10** Ha kölcsönzöl felebarátodnak bármely kölcsönt, ne menj be házába, hogy elvedd zálogát, **11** kinn állj meg és az az ember, akinek kölcsönöztél, hozza ki neked a zálogot az utcára. **12** Ha pedig szegény ember az, ne feküdjél le zálogával; **13** add vissza neki a zálogot, mikor lemegy a nap, hogy lefeküdhessék az ő ruhájában és áldjon téged; neked pedig igazságul lesz az az Örökkévaló a te Istened színe előtt. **14** Ne nyomorgasd a bérmunkást, a szegényt és szűkölködőt testvéreid közül vagy idegenek közül, aki országodban, kapuidban van. **15** Aznapi add meg bérét és ne menjen le fölötté a nap, mert szegény ő és azután vágyódik lelke, hogy ne kiáltson ellened az Örökkévalóhoz és vétek legyen rajtad. **16** Ne ölessenek meg atyák a gyermekek miatt és gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt; mindenkinek a maga vétkéért ölessék meg. **17** Ne hajlítsd el az idegennek és az árvának a jogát, és ne vedd el zálogba az özvegy ruháját. **18** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened onnan; azért parancsoltam neked, hogy tedd ezt a dolgot. **19** Mikor learatod aratni valódat meződön, és elfelejtesz kévét a mezőn, ne térj vissza, hogy azt elvedd; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezéd minden munkájában. **20** Mikor lerázod olajfadat, ne szedd le (a bogyókat) magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **21** Ha leszüreteled szőlődet, ne böngéssz magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **22** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, azért parancsoltam meg neked, hogy tedd ezt a dolgot.

25 Ha pör lesz férfiak között és odalépnek a törvény elé, hogy ítéljenek fölöttük, és fölmentik az igazságot és elítélik a bűnöst **2** Akkor lesz, ha verést érdemel a bűnös, fedtesse le őt a bíró és veressen rá maga előtt bűnösségéhez mérten, szám szerint. **3** Negyvenet veressen rá, ne többet; nehogy többet veressen rá, ezenfelül sok ütést, és lealáztatnék testvéred szemeid előtt. **4** Ne kösd be az ökök száját, mikor nyomtat. **5** Ha együtt laknak testvérek és meghal az egyik közülük, és fia nincs neki, ne legyen a halottnak felesége (családon) kívül idegen férfié, sógora menjen be hozzá és vegye őt nőül, sógorsági házassággal vegye el. **6** És legyen, az elsőszülött, akit szülni fog, maradjon meghalt testvére nevében, hogy ne töröltessék a neve Izraelből. **7** De ha nem akarja a férfi elvenni sógorasszonyát, akkor menjen ki sógorasszonya a kapuba, s vénekhez és mondja: Sógorom vonakodik fenntartani az ő testvérének nevét Izraelben, nem akar engem sógorsági házassággal elvenni. **8** És hívják meg városának vénei és szóljanak hozzá; ő meg odaáll és azt mondja: Nem akarom elvenni, **9** akkor lépjen oda sógorasszonya hozzá a vének szemei láttára, húzza le saruját a lábáról és köpjön ki előtte; szólaljon föl és mondja: Így történjék a férfiúval, aki nem építi föl testvérének a házat. **10** És neveztessek el Izraelben: Saruja – lehúzottak háza. **11** Midőn férfiak egymás közt tusakodnak, valaki meg testvére, és közeledik az egyiknek felesége, hogy megmentse férjét annak kezéből, ki őt veri s kinyújtja kezét és megragadja a szemérmét: **12** akkor vágd el kezefejét, ne sajnáljad a szemed. **13** Ne legyen neked zacskódban kétféle súlykő, nagy és kicsiny. **14** Ne legyen neked házadban kétféle éfő, nagy és kicsiny. **15** Teljes és igazságos súlyköved legyen, teljes és igazságos éfőd legyen, hogy hosszú életű légy a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **16** Mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi, mindaz, aki hamisságot követ el. **17** Emlékezzél meg arról, amit tett neked Amalék az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból: **18** Hogy rádtámadt az úton és megverte az utócsapatodat, mind az elgyöngültetek mögötted; te pedig bágyadt és fáradt voltál, és ő nem félt az Istentől. **19** Azért lesz, midőn nyugalmat szerez neked az Örökkévaló, a te Istened mind az ellenségeidről köröskörül, az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy elfogadjad, akkor töröld el Amalék emlékét az ég alól, el ne felejtisd!

26 És lesz, mikor bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul

és elfoglalod azt és laksz benne: **2** Akkor végy zsenyéjéből a föld minden gyümölcsének, melyet betakarítasz földedről, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és tedd kosárba és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy lakoztassa ott nevét. **3** Menj el a paphoz, ki abban az időben lesz, és mondd neki: Kijelentem ma az Örökkévaló, a te Istened előtt, hogy elérkeztem az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseinknek, hogy nekünk adja. **4** A pap vegye el a kosarat kezedből és tegye az Örökkévaló, a te Istened oltára elé. **5** Te pedig szólalj meg és mondd az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Bujdosó arameus volt az atyám, lement Egyiptomba, ott tartózkodott csekély számmal és lett ott nagy, hatalmas és számos néppé. **6** De az Egyiptomiak rosszul bántak velünk és sanyargattak bennünket és vetettek ránk nehéz munkát. **7** És mi kiáltottunk az Örökkévalóhoz, őseink Istenéhez és az Örökkévaló meghallotta hangunkat, meglátta nyomorúságunkat, vesződségünket és szorongatásunkat. **8** És kivezetett bennünket az Örökkévaló Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmetességgel, jelekkel és csodákkal. **9** Elhozott bennünket erre a helyre és adta nekünk ezt az országot, a tejfel-mézzel folyó országot. **10** És most, íme elhoztam zsenyéjét a föld gyümölcsének, melyet nekem adtál, ó Örökkévaló! Azután tedd le azt az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **11** És örvendj mindama jónak, amit az Örökkévaló, a te Istened adott neked és házadnak, te, a levita és az idegen, aki közepetted van. **12** Ha teljesen megadtad termésed minden tizedét a harmadik évben, a tized évében, és adtad a levitának, az idegennek, az árvának és az özvegynek, hogy egyenek kapuidban és jóllakjanak, **13** akkor mondd az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Eltakarítottam a szent részt a házból és oda is adtam a levitának, az idegennek, az árvának, az özvegynek, minden parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem, nem hágtam át egyet sem parancsolataid közül és nem felejtettem el; **14** nem ettem belőle gyászomban és nem takarítottam el belőle tisztátlanságomban és nem adtam, belőle a halott számára; hallgattam az Örökkévaló, az én Istenem szavára, cselekedtem mind aszerint, amint parancsoltad nekem. **15** Tekints le szent lakodból, az égből és áldd meg népedet Izraelt és a földet, melyet nekünk adtál, amint megesküdöttél őseinknek, a tejfel-mézzel folyó országot. **16** E napon parancsolja neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtedd a törvényeket és rendeleteket; őrizd meg és tedd meg azokat egész szíveddel és egész

lekeddel. 17 Az Örökkévalóval mondtattad te ma, hogy lesz neked Istened és hogy jársz az ő útjain, hogy megőrzöd törvényeit, parancsolatait és rendeleteit és hallgatsz az ő szavára. 18 És az Örökkévaló mondtatta ma veled, hogy leszel az ő tulajdon népe, amint szólt hozzád és hogy megőrzöd minden parancsolatait; 19 hogy tegyen téged legmagasabbá mind a népek fölé, amelyeket alkotott dicséretre, hírnévre és dicsőségre, és hogy légy szent népe az Örökkévalónak, a te Istenednek, amint szólt.

27 És megparancsolta Mózes, meg Izrael vénei a népnek, mondván: őrizzétek meg mind a parancsolatot, melyet én ma nektek parancsolok. 2 És lesz, ama napon, melyen átvonultok a Jordánon az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, állíts föl magadnak nagy köveket és meszeld be azokat mésszel, 3 és írd rájuk a tannak minden szavait, mihelyt átvonultál; azért, hogy bemehess az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, a tejjel-mézzel folyó országba, amint szólt hozzád az Örökkévaló, őseid Istene. 4 És lesz, mihelyt átvonultatok a Jordánon, állítsátok föl a köveket, amit én ma nektek parancsolok, az Évol hegyén és meszeld be azokat mésszel. 5 És építs ott oltárt az Örökkévalónak, a te Istenednek, kövekből való oltárt, ne emelj azokra vasat. 6 Egész kövekből építsd az Örökkévaló, a te Istened oltárát és mutass be azon égőáldozatokat az Örökkévalónak, a te Istenednek; 7 vágj vágóáldozatokat és edd meg ott; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. 8 És írd a kövekre a tannak minden szavait egész értelmesen. 9 És szólt Mózes és a levita papok egész Izraelhez, mondván: Figyelj és halljad Izrael! E napon lettél az Örökkévaló, a te Istened népévé! 10 Hallgass tehát az Örökkévaló, a te Istened szavára és tedd meg parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok. 11 És megparancsolta Mózes a népnek ama napon, mondván: 12 Ezek álljanak, hogy megáldják a népet a Gerizim hegyén, mihelyt átvonultatok a Jordánon Simon, Lévi, Júda, Isszáchár, József és Benjámin. 13 Ezek pedig álljanak az átoknál az Évol hegyén: Rúben, Gád, Ásér, Zebúlon, Dán és Náftáli. 14 És szólaljanak meg a leviták és mondják Izrael minden férfianak fennhangon: 15 Átkozott a férfi, aki készíti faragott képet vagy öntött bálványt, utálatára az Örökkévalónak, mester kezeművét és titokban fölállítja! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen! 16 Átkozott, aki megveti atyját és anyját! És mondja az egész nép: Ámen! 17 Átkozott, aki eltolja felebarátja határát! És mondja az egész nép:

Ámen! 18 Átkozott, aki félrevezet vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen! 19 Átkozott, aki elhajlítja jogát az idegenek, árvának és özvegynek! És mondja az egész nép: Ámen! 20 Átkozott, ki hál atyja feleségével, mert felfedte atyjának leplét! És mondja az egész nép: Ámen. 21 Átkozott, ki hál bármely barommal! És mondja az egész nép: Ámen. 22 Átkozott ki hál nővérével, atyjának leányával vagy anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen. 23 Átkozott, ki hál napával! És mondja az egész nép: Ámen. 24 Átkozott, aki agyonveri felebarátját titokban! És mondja az egész nép: Ámen! 25 Átkozott, aki vesztegetést elfogad; hogy megöljön valakit, ártatlannak vérént ontva! És mondja az egész nép: Ámen! 26 Átkozott, aki nem tartja fenn a tannak szavait, hogy megtegye azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28 És lesz, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, akkor tesz téged az Örökkévaló, a te Istened legmagasabbá mind a népek fölé. 2 És rádszállnak mindeme áldások és elérnek téged, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára. 3 Áldott lesz a városban és áldott lesz a mezőn. 4 Áldott lesz méhed gyümölcse, földed gyümölcse és barmod gyümölcse: marháid fajzása és juhaid szaporodása. 5 Áldott lesz kosarad és teknőd. 6 Áldott lesz jöttödben és áldott lesz mentedben. 7 Az Örökkévaló teszi majd, hogy ellenségeid, kik ellened támadnak, vereséget szenvedjenek előtted; egy úton vonulnak ki ellened, de hét úton menekülnek majd előled. 8 És az Örökkévaló hozzád parancsolja az áldást, éléstáraidba és kezéd minden szerzeményébe, és megáld téged az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 9 Föltámaszt téged az Örökkévaló magának szent népévé, amint megesküdött neked, ha megőrzöd az Örökkévaló, a te Istened parancsolatait és jársz az ő útjain. 10 És látják a föld minden népei, hogy az Örökkévaló nevével nevezettség és félnek majd tőled. 11 És bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló javadra, méhed gyümölcseiben, barmod gyümölcseiben és földed gyümölcseiben, a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, hogy neked adja. 12 Megnyitja az Örökkévaló számodra jó kincstárát, az eget, hogy megadja országod esőjét a maga idejében és megáldja kezéd minden munkáját; és te kölcsönözöl majd sok népnek, de te nem veszel kölcsön. 13 És tesz téged az Örökkévaló fejnek és nem faroknak, és mindig felül fogsz lenni és nem

leszel alant, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened parancsaira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizd és megtedd. 14 De el ne térdj mindamaz igéktől, melyeket én ma nektek parancsolok, se jobbra, se balra, hogy járnál más istenek után, azokat szolgálván. 15 És lesz, ha nem hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, akkor rádjönnek mind ez átkok és elérnek téged. 16 Átkozott lesz a városban és átkozott lesz a mezőn. 17 Átkozott lesz kosarad és teknőd. 18 Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, barmaid fajzása és juhaid szaporodása. 19 Átkozott lesz jöttödben és átkozott lesz mentedben. 20 Az Örökkévaló rád bocsátja az átkot, a zavart és a romlást kezded minden szerzeményében, amit teszel míg el nem pusztulsz és míg el nem veszel gyorsan, cselekedeteid gonoszsága miatt; mivelhogy elhagytál engem. 21 Hozzád tapasztja az Örökkévaló a halálvést, mígnem kipusztít téged a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. 22 Megver téged az Örökkévaló sorvadással, lázzal, gyulladással, forrósággal, szárazsággal, aszályal és sárgasággal; és üldöznek téged, míg el nem veszel. 23 És lesz eged, mely fejed fölött van, ércce és a föld, mely alattad van, vassá. 24 Adni fog az Örökkévaló országod esője gyanánt fővnyt és port; az égből száll le rád, amíg el nem pusztulsz. 25 Teszi majd az Örökkévaló, hogy vereséget szenvedsz ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki ellene, de hét úton menekülsz előle; és iszonyatul leszel a föld minden birodalmainak. 26 És lesz a te hullád eledele az ég minden madarának és a föld vadjának; és senki sem riasztja el. 27 Megver téged az Örökkévaló egyiptomi fekélyvel, kelésekkel; varral és rühvel, hogy nem gyógyulhatsz meg. 28 Megver téged az Örökkévaló örültséggel, vaksággal és a szív bódultságával. 29 És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétben és nem leszel szerencsés utaidon, hanem csak elnyomatott és kirabolt leszel minden időben és senki sem segít. 30 Nőt eljegyzel magadnak és más férfi veszi el, házat építesz és nem laksz benne; szőlőt ültetsz és nem veszed hasznát. 31 Ökrödet levágják szemeid előtt és te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják előled és nem kerül vissza hozzád; juhaid átadatnak ellenségeidnek és nem lesz számodra segítő. 32 Fiaid és leányaid átadatnak más népnek, szemeid látják és epednek utánuk egésznap, de nem lesz hatalom kezdedben. 33 Földed gyümölcsét és minden fáradozásodat megemészti oly nép, melyet nem ismertél és te csak

nyomorgatott és eltiport leszel minden időben. 34 És megőrülsz szemeid látványától, amit látsz. 35 Megver téged az Örökkévaló gonosz fekélyvel a térdeken és a combokon, hogy nem gyógyulhatsz meg, lábad talpától egész fejed tetejéig. 36 Elvezet az Örökkévaló téged és királyodat, akit magad fölé teszel, oly néphez, melyet nem ismertél, sem te, sem őseid; és ott szolgálsz majd más isteneket, fából és kőből. 37 És leszel réműletté, példázattá és gúnnyá mind a népek között, ahova elvezet téged az Örökkévaló. 38 Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert fölfalja a sáska. 39 Szőlőket ültetsz és megmunkálsz, de bort nem iszol és nem gyűjtsz be, mert megeszi a féreg. 40 Olajfáid lesznek minden határodban, de olajjal nem kened magadat, mert lehull olajbogyód. 41 Fiúkat és leányokat nemszesz, de nem lesznek a tieid, mert elmennek a fogságba. 42 Minden fádat és földed gyümölcsét elpusztítja a bogár. 43 Az idegen, ki közepetted lesz, föled kerül, följebb, följebb, te pedig leszállsz, alábbra, alábbra. 44 Ő fog neked kölcsönözni, de te nem fogsz neki kölcsönözni; ő lesz fejjé, te pedig leszel farokká. 45 És rádjönnek mindez átkok, üldöznek téged és elérnek, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. 46 És rajtat lesznek jelül és csodául, meg magzatodon mindörökké. 47 Azért, mert nem szolgáltad az Örökkévalót, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindenben; bővelkedve, 48 szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket az Örökkévaló rád fog küldeni, éhségben, szomjúságban, mezítelenségben és mindennek hiányában; vasjármot tesz nyakadra, míg el nem pusztít téged. 49 Az Örökkévaló hoz rád egy népet a távolból, a föld végéről, mint mikor repül a sas, egy népet, melynek nem érted a nyelvét; 50 egy kemény tekintetű népet; mely nem veszi tekintetbe az aggot és az ifjúnak nem kegyelmez. 51 Főlemészti barmod gyümölcsét és földed gyümölcsét, míg el nem pusztulsz, úgy, hogy nem hagy neked gabonát, mustot, olajat, sem barmod fajzásából és juhaid szaporodásából, míg el nem veszít téged. 52 És szorongat téged minden kapuidban, míg lesüllyednek magas és erős falaid, amelyekben te bízol, egész országodban; és szorongat téged minden kapuidban, egész országodban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 53 És megeszed méhed gyümölcsét, fiaid és leányaid húsát, akiket ad neked az Örökkévaló, a te Istened, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged. 54 A leggyöngédebb férfi közötted és a nagyon kényes

irigy szemmel néz az ő testvére és feleségére, ki keblén van és gyermekei maradékára, mely megmarad neki, **55** hogy ne adjon egyiknek sem közülük gyermekei húsából, melyet eszik; mivelhogy nem hagytak meg neki semmit a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged minden kapuidban. **56** A leggyöngédebb nő közötted és a legkényesebb, aki nem kísérelte meg talpát a földre bocsátani kényeskedés és elpuhulásból, irigy szemmel néz férjére, ki keblén van, fiára és leányára, **57** és kisdédre, mely tőle származik és gyermekeire, kiket szül, mert megessi őket, mindennek hiányában, titokban, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged kapuidban. **58** Ha nem őrzöd meg, hogy megtedd a tannak minden ígéit, melyek a könyvben meg vannak írva, hogy féljed ezt a dicső és félelmetes Nevet: az Örökkévalót, a te Istenedet. **59** Akkor csodálatossá teszi az Örökkévaló a te csapásaidat és magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokká, gonosz és tartós betegségekké. **60** És ráhozza Egyiptom minden betegségét, amelyektől féltél és hozzád tapadnak; **61** minden betegség is és minden csapás, mely nincs megírva a tan könyvében – rád hozza azokat az Örökkévaló, míg el nem pusztulsz. **62** És csekély számmal maradtok meg, ahelyett, hogy voltatok, mint az ég csillagai sokaságra nézve; mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára. **63** És lesz, amint örült az Örökkévaló rajtatok, hogy jót tegyen veletek és megsokasítson benneteket, úgy fog örvendezni az Örökkévaló rajtatok, hogy elveszítsen benneteket és elpusztítson benneteket; és ki fogtok tépetni a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. **64** És elszór téged az Örökkévaló mind a népek közé a föld egyik szélétől a föld másik széléig és ott szolgálsz majd más isteneket, melyeket nem ismertél, sem te, sem őseid, fából és kőből. **65** De ama népek között sem fogsz megpihenni és nem lesz nyugóhelye lábad talpának, mert ad neked ott az Örökkévaló rettegő szívet, epedő szemeket és csüggedő lelket. **66** És életed függőben lesz előtted, rettegni fogsz éjjel-nappal és nem fogsz bízni életedben. **67** Reggel azt mondd: Bárcsak este volna és este azt mondd: Bárcsak reggel volna! szíved rettegése miatt, amellyel rettegsz és szemeid látványa miatt, amit látsz. **68** És visszavisz téged az Örökkévaló hajókon Egyiptomba, azon az úton, melyről azt mondtam neked: nem fogod azt többé látni. És áruljátok magatokat ott ellenségeidnek szolgáluk és szolgálókul, de nem lesz nevő.

29 Ezek a szövetség szavai, melyről megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, hogy kösse meg Izrael fiaival Móáb országában, ama szövetségen kívül, melyet kötött velük Chóreben. **2** És Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Ti láttátok mindazt, amit tett az Örökkévaló szemeitek láttára Egyiptom országában, Fáraóval és minden szolgálival, meg egész országával; **3** a nagy kísértéseket, melyeket szemeid láttak, a jeleket és ama nagy csodákat. **4** De nem adott nektek az Örökkévaló szívet a megismerésre és szemeket a látásra, meg füleket a hallásra e mai napig. **5** És én vezettelek benneteket negyven évig a pusztában, ruhátok nem koptak le rólatok és sarud nem kopott le lábadról; **6** kenyeret nem ettetek, bort és részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **7** És elérkeztetek arra a helyre, de kivonult Szichón, Chesbón királya és Óg, Boson királya ellenünk harcra és mi megvertük őket; **8** elvettük országukat és odaadtuk birtokul Rúbénak, Gádnak és Menásse fél törzsének. **9** Őrizzétek meg tehát a szövetség szavait és tegyétek meg, hogy boldoguljtok mindenben, amit tesztek. **10** Ti álltok ma mindnyájan az Örökkévaló, az Istenetek színe előtt, fejeitek, törzseitek, véneitek, és felügyelőitek, Izrael minden férfija; **11** gyermekeitek, feleségeitek és idegened, aki táborod közepette van, favágódtól vízmerítődig. **12** Hogy belépj az Örökkévaló, a te Istened szövetségébe esküjébe, melyet az Örökkévaló, a te Istened veled van ma **13** hogy tegyen téged ma az ő népévé és ő legyen neked Isten amint szólt hozzád, amint megesküdött őseidnek. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. **14** De nem egyedül veletek kötöm én ezt a szövetséget és ezt az esküt, **15** hanem avval, aki itt van velünk állva ma az Örökkévaló, a mi Istenünk színe előtt és avval, aki nincs itt velünk ma. **16** Mert ti tudjátok, hogy miként jártunk Egyiptom országában és miként vonultunk át a népek között, amelyeken átvonultatok. **17** Láttátok az ő utálataikat és bálványaikat, fából és kőből, ezüstből és aranyból, melyek náluk voltak. **18** Nehogy legyen közöttetek férfi vagy nő, vagy család, vagy törzs, melynek szíve elfordul ma az Örökkévalótól, a mi Istenüktől, hogy menjen és szolgálja ama népek isteneit, nehogy legyen közöttetek gyökér, mely mérget és ürmöt hajt. **19** És lenne, midőn hallja ez eskü szavait, akkor áldani fogja magát a szívében; mondván: Béke lesz velem, ha járok szívem állhatatosságában; hogy fokozza a jóllakással a szomját. **20** Nem akar majd az Örökkévaló annak megbocsátani, mert akkor füstölög az Örökkévaló

haragja és buzgalma ama férfiú ellen és rászáll mindaz átok, mely meg van írva ebben a könyvben és eltörlti az Örökkévaló annak nevét az ég alól. **21** És kiválasztja azt az Örökkévaló rosszra Izrael minden törzsei közül, a szövetség minden átkai szerint, mely meg van írva a tannak könyvében. **22** És mondani fogja a későbbi nemzedék, fiaiok, kik támadnak utánatok és az idegen, aki távol országból jön, és látják ez ország csapásait, meg betegségeit, melyekkel sújtotta az Örökkévaló. **23** Kéntől és sótól kiégyve egész földje, be nem vetik és nem sarjaszt semmit, nem nő rajta semmi fű, mint Szodoma, Gomorra, Ádma és Czebóim fölforgatása, melyeket fölforgatott az Örökkévaló haragjában és fölgerjedésében. **24** És mondják majd mind a népek: Miért tett így az Örökkévaló ezzel az országgal? Miért e nagy harag; fölgerjedése? **25** És azt mondják majd: Mivelhogy elhagyták az Örökkévaló, őseik Istenének szövetségét, amelyet kötött velük, midőn kivette őket Egyiptom országából. **26** Elementek és szolgáltak más isteneket és leborultak előttük; istenek előtt, melyeket nem ismertek és melyeket nem osztott ki nekik. **27** És fölgerjedt az Örökkévaló haragja az ország ellen, hogy ráhossa mind az átkot, mely meg van írva e könyvben. **28** És kitépte őket az Örökkévaló földjükből haraggal és fölgerjedéssel és nagy fölháborodással, és vetette őket más országba, mint e mai napon van. **29** A rejtett dolgok az Örökkévalóé, a mi Istenünké, de a nyilvánvalók a mieink és gyermekeinké mindörökké, hogy megtegyük a tannak minden szavát.

30 És lesz, ha rádjönnek mindezek a dolgok, az áldás és az átok, melyet eléd tettem, és szívedre veszed mind a népek között, ahova kivetted téged az Örökkévaló, a te Istened, **2** és megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz az ő szavára mind aszerint, amint és parancsoltam neked ma, te és gyermekeid, egész szíveddel és egész lelkeddel, **3** akkor visszahozza az Örökkévaló, a te Istened foglyaidat és irgalmaz neked, újra összegyűjt téged mind a népek közül, ahova elszórt téged az Örökkévaló, a te Istened. **4** Ha lesznek a te kivetettjeid az ég végén onnan is összegyűjt téged az Örökkévaló, a te Istened és onnan is elvesz; **5** és bevisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyet elfoglaltak őseid, hogy (ismét) elfoglaljad; jót tesz veled és megsokasít jobban, mint őseidet. **6** És körülmetéli az Örökkévaló, a te Istened szívedet és magzatod szívét, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és

egész lelkeddel, a te életed kedvéért. **7** És adja majd az Örökkévaló mindez átkot ellenségeidre és gyűlölőidre, akik üldöztek téged. **8** Te pedig megtérsz és hallgatsz az Örökkévaló szavára, és megteszed minden parancsolatait, melyeket én neked ma parancsolok; **9** és bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló, a te Istened kezéd minden munkájában, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében javadra, mert újra fog rajtat örülni az Örökkévaló javadra, amint örült őseiden, **10** ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyek meg vannak írva a tannak könyvében, midőn megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez egész szíveddel és egész lelkeddel. **11** Mert ez a parancsolat, melyet én neked parancsolok, nem elérhetetlen számodra és nincs távol az; **12** nem az égben van az, hogy mondanád: Ki száll föl érte számunkra az égbe, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; **13** nem a tengeren túl van az, hogy mondanád: Ki megy át számunkra a tengeren túlra, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; **14** hanem nagyon közel van hozzád az ige, szádban és szívedben, hogy megtegyed azt. **15** Lásd, eléd tettem ma az életem és a jót, a halált és a rosszat, **16** amint hogy megparancsolom ma neked, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj az ő útjain, hogy megőrizd parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, hogy élj, sokasodjál és megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened az országban, ahová bemenész, hogy azt elfoglaljad. **17** Ha pedig elfordul szíved és nem engedelmeskedsz, megtántorodsz és leborulsz más istenek előtt és szolgálod őket **18** Kijelentem nektek ma, hogy el fogtok pusztulni, nem lesztek hosszú életűek azon a földön, ahová te átvonulsz a Jordánon át, hogy bemenj oda és elfoglaljad azt. **19** Tanúkul hívom ellenetek ma az eget és a földet: az életem és a halált tettem eléd, az áldást és az átkot! Válaszd tehát az életem, hogy életben maradj te és magzatod; **20** hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hallgass az ő szavára és ragaszkodjál hozzá, mert Ő a te életed és napjaid hosszúsága, hogy lakjál a földön, melyről megesküdtök az Örökkévaló őseidnek, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja.

31 Mózes ment és elmondta ezeket a szavakat egész Izraelnek. **2** És mondta nekik: Százhusz éves vagyok én ma, nem bírok többé kivonulni, meg bevonulni; az Örökkévaló pedig azt mondta nekem, nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **3** Az

Örökkévaló, a te Istened, ő vonul át előtted, ő fogja elpusztítani ezeket a népeket előled, hogy elfoglaljad azokat; Józsuá, ő vonul át előtted, amint szólt az Örökkévaló. 4 És úgy tesz velük az Örökkévaló, amint tett Szychónnal és Óggal, az Emóri királyaival, meg országukkal, hogy elpusztította azokat. 5 Az Örökkévaló elétek fogja azokat adni és tegyetek velük mind a parancsolat szerint, melyet parancsoltam nektek. 6 Legyetek erősek és bátrak, ne féljetelek és ne rettegjetelek tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened, ő jár veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged. 7 Akkor szólította Mózes Józsuát, és mondta neki egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mérsz be a néppel az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adja, és te adod azt birtokukba. 8 És az Örökkévaló, ő jár előtted, ő lesz veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged; ne félj és ne csüggedj. 9 Es Mózes fölírta ezt a tant és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének ládáját, meg Izrael minden véneinek. 10 És megparancsolta nekik Mózes, mondván: Hét év végével, az elengedés évének idején, a sátrak ünnepén, 11 midőn eljön egész Izrael, hogy megjelenjék az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, olvasd föl ezt a tant egész Izrael előtt, füleik hallatára. 12 Gyűjtsd egybe a népet: a férfiakat, a nőket, a gyermekeket és idegeneket, aki kapuidban van, hogy hallják és hogy megtanulják, és féljék az Örökkévalót, a ti Isteneteket és őrizzék meg, hogy megtegyék a tannak minden szavait. 13 És gyermekeik, akik nem tudják, hallják és tanulják meg, félni az Örökkévalót, a ti Isteneteket minden időben, amíg éltek a földön, ahova átvonultok a Jordánon, hogy azt elfoglaljátok. 14 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, közelednek napjaid, hogy meghalj; szólítsd Józsuát és álljatok a gyülekezés sátorába, hogy parancsot adjak neki. És elment Mózes meg Józsuá, és odaálltak a gyülekezés sátorába. 15 És megjelent az Örökkévaló a sátorban, felhőoszlopban és megállt a felhőoszlop a sátor bejáratánál. 16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, te nyugszol majd őseidnél, és föltámad ez a nép és paráználkodik jár az ország idegen istenei után, ahova eljut majd, annak közepében, engem pedig elhagy és megszegi szövetségemet, melyet vele kötöttem. 17 És akkor fölgerjed haragom ellene azon a napon, elhagyom őket; elrejttem színemet előlük, hogy megemésztesék; és éri őt sok baj és szorongatás és mondani fogja azon a napon: Nemde, mivelhogy Istenem nincs közepettem, érnek engem ezek a bajok? 18 Én pedig teljesen elrejttem

színemet azon a napon mindama gonoszság miatt, melyet elkövetett, hogy más istenekhez fordult. 19 És most írjátok föl magatoknak ezt az éneket és tanítsd meg rá Izrael fiait, tedd azt a szájukba, hogy legyen számomra ez ének tanúnak Izrael fiai ellen. 20 Mert elviszem őt arra a földre, melyről megesküdtem őseinek, a tejjel-mézettel folyóra és eszik, jóllakik, kövér lesz és elfordul más istenekhez, szolgálja azokat, engem pedig megvet és megszegi szövetségemet. 21 És lesz, ha majd eléri őt sok baj és szorongatás, akkor valljon ez ének előtte tanú gyanánt, – mert nem fog elfelejteni magzata szájából – mert ismerem az ő indulatát, amellyel ő ma cselekszik, mielőtt beviszem őt az országba, melyről megesküdtem. 22 És Mózes felírta ez éneket az nap és megtanította rá Izrael fiait. 23 És (Isten) parancsot adott Józsuának, Nún fiának és mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izrael fiait az országba, melyről megesküdtem nekik, én pedig veled leszek. 24 És volt, midőn végzett Mózes azzal, hogy fölírja e tannak szavait könyvbe, mindvégig, 25 akkor megparancsolta Mózes a levitáknak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének ládáját, mondván: 26 Vegyétek a tannak könyvét és tegyétek azt az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségének ládája mellé, hogy ott legyen tanúnak ellened. 27 Mert én ismerem ellenszegüléseted és kemény nyakadat; íme, amíg én élek veletek ma, ellenszegültetek az Örökkévalónak, hát még halálom után. 28 Gyűjtsétek egybe hozzám törzseitek minden véneit és felügyelőiteket, hadd mondom el füleik hallatára e szavakat, és hadd hívom föl tanúnak ellenük az eget és a földet. 29 Mert tudom, hogy halálom után megromoltok és letértek majd az útról, melyet parancsoltam nektek, és elér benneteket a baj késő időben, midőn azt tesztitek, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy megharagítsátok őt kezetek műve által. 30 Mózes elmondta Izrael egész gyülekezetének fülei hallatára az ének szavait, mindvégig.

32 Figyeljetelek egek, hadd szóljak és hallja meg a föld szám szövegét. 2 Permetezték mint az eső tanításom, hulljon mint a harmat szózatom, mint permetezés a sarjadékra és zápor a fűre. 3 Mert az Örökkévaló nevét szólítom, adjatok dicsőséget Istenünknek! 4 A szirt, tökéletes az Ő műve, mert minden útja jog; a hűség Istene hamisság nélkül, igazságos és egyenes Ő. 5 Elromlott számára – nem is gyermekei, saját gyalázatukra – a ferde és fonák nemzedék. 6 Az Örökkévalónak így fizettek, alávaló, oktalan nép? Nem-e Ő a te atyád, aki

téged szerzett, Ő alkotott és szilárdított meg téged? 7 Emlékezzél ősidőkről, vizsgáljátok nemzedékek és nemzedékek éveit! Kérdezd meg atyádat és tudodra adja, véneidet és elmondják neked. 8 Midőn birtokot adott a Legfelsőbb a nemzeteknek, midőn elválasztotta az ember fiait: megállapította a népek határait Izrael fiainak száma szerint. 9 Mert az Örökkévaló osztályrésze az ő népe, Jákob az ő kimért öröksége. 10 A puszta földjén találja őt, a sivárságban, a sivatag ordítása közt; körülveszi, vigyáz rá, megóvja, mint a szeme fényét. 11 Mint a sas, mely fölkelti fészket, fiókái fölött lebeg, kiterjeszti szárnyait, fölveszi és viszi tollain; 12 úgy az Örökkévaló egyedül vezeti őt és nincs vele idegen isten. 13 Járatja őt a föld magaslatain és eszi az a mező gyümölcsét, mézet szívat vele a sziklából és olajat a kőszirtből; 14 a marha vaját és juhok tejét a bárányok zsiradékával, Básán nevelte kosokat és a bakokat, a búza veséinek zsiradékával, és a szőlővért iszod bor gyanánt. 15 És Jeszurun meghájasodott és kirúgott, meghájasodtál, meghíztál, megkövéredtél – és elvetette Istenét, aki alkotta és meggyalázta üdvének szirtjét. 16 Ingerlik őt idegenekkel és utálatokkal bosszantják őt; 17 áldoznak a rossz szellemeknek, nem-isteneknek; isteneknek, melyeket nem ismertek, újaknak, melyek az imént jöttek, melyektől atyáitok nem borzadtak. 18 A szirtet, ki téged szült, elhagyta és elfelejtette Istent, ki létrehozott. 19 És látta az Örökkévaló és megvetette, és leányai fölött való bosszúságból. 20 És mondta: Hadd rejtem el színemet előlük, majd meglátom, mi lesz a végük? Mert fonák nemzedék ez, gyermekek, kikben nincs hűség. 21 Ők ingereltek engem nem-istennel, bosszantottak hiábavalóságaikkal, én pedig ingerlem őket nem-néppel, alávaló nemzettel bosszantom őket. 22 Mert tűz gyulladt ki haragomban és égett a sír mélyéig, megemésztii a földet és termését, és lángba borítja a hegyek alapjait. (Sheol h7585) 23 Halmozok rájuk bajokat, nyilaimat elfogyasztom ellenük. 24 Az éhségtől kiaszottak, a forroláztól és keserű halálvéstől fölemésztettek lesznek; fenevadak fogát bocsátom rájuk, a porban kúszók mérgével együtt. 25 Kinn pusztít a kard és a szobákban a félelem, mind ifjat, mind hajadont, csecsemőt az ősz emberrel együtt. 26 Mondtam: Elpusztítom őket, kiirtom emléküket a halandók közül. 27 Ha nem félnék az ellenség bosszantásától, hogy félre ne ismerjék elleneik, nehogy azt mondják: Kezünk a hatalmas, nem az Örökkévaló cselekedte mindezt. 28 Mert tanácsvesztette nép ez, nincs bennük értelem. 29 Ha bölcsök volnának, megértenék ezt, gondolnának

végükre! 30 Miként üldözhet egy ezret és ketten hogy futamíthatnak meg tízezret? Ha nem, hogy szirtjük eladta őket és az Örökkévaló kiszolgáltatta őket. 31 Mert nem olyan, mint szirtünk az ő szirtjük, maguk ellenségeink bírák ebben. 32 Mert Szodoma szőlőjéből való az ő szőlőjük és Gomorra mezőségeiről; bogyoik méregbogyók, keserűek a fűrtjeik. 33 Sárkányok dühe az ő boruk és viperák kegyetlen mérge. 34 Nemde el van az rejtve nálam, bepecsételve kincstáiraiban? 35 Enyém a bosszú és a megtorlás az időre, midőn ingadozik lábuk, mert közel van szerencsétlenségük napja és sietve jön az ő jövőjük. 36 Mert igazságot szolgáltat az Örökkévaló az ő népének és megszántja szolgáit, midőn látja, hogy eltűnt a hatalom és odavan az elzárt és meghagyott. 37 És azt mondja: Hol vannak isteneik, a szirt, melyben bíztak, 38 melyek az ő áldozataik zsiradékát eszik, italáldozatuk borát isszák? Keljenek föl, segítsenek benneteket, hogy oltalom legyen számotokra! 39 Lássátok most, hogy én, én vagyok az és nincs Isten mellettem, én osztok halált és adok életet, sebet verek és meggyógyítom én, és nincs, aki kezemből megmenthet! 40 Mert az égre emelem föl kezem és mondom: Amint hogy örökké élek – 41 ha megélesítem villogó kardomat és kezem az ítélethez fog, bosszút állok elleneimen és gyűlölömnek megfizetek. 42 Megrészegítem nyilaimat vérrel és kardom húst eszik: az elesettnek és fogolynak vérével, az ellenség szétzúzott fejből. 43 Ujjongjátok nemzetek az ő népének, mert ő megbosszulja szolgáinak vérét és bosszút áll ellenein, engesztelést szerez földjének, népének. 44 Mózes elment és elmondta ez ének minden szavait a nép füleinek hallatára, ő és Hósea, Nun fia. 45 Midőn végzett Mózes azzal; hogy elmondja mind e szavakat egész Izraelnek, 46 akkor mondta nekik: Fordítsátok szíveteket mind a szavakra, melyekkel én tanúságot tesztek ellenetek ma, hogy megparancsoljátok azokat gyermekeiteknek, hogy megőrizték és megtegyék e tannak minden szavait. 47 Mert nem üres szó az számotokra, hanem az a ti életek és ez ige által lesztek hosszú életűek a földön, ahova ti átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok. 48 És szolt az Örökkévaló Mózeshez ugyanezen a napon, mondván: 49 Menj fel az Ábárim e hegyére, a Nebó hegyre, mely Móáb országában van, mely Jerichó előtt van, és nézd meg Kánaán országát, melyet és Izrael fiainak adok örök birtokul. 50 És halj meg a hegyen, ahova te fölmész takarítással el népedhez, amint meghalt Áron testvéred a Hór hegyén és eltakarított népéhez; 51 mivelhogy hűtlenül cselekedtetek ellenem Izrael fiai közepette a pörlekedés vizeinél Kádesben, Cin

pusztájában, mivelhogy nem szenteltetek meg engem Izrael fiai közepette. **52** Csak távolról láthatod az országot, de be nem mész oda, az országba, melyet én Izrael fiainak adok.

33 Ez pedig az áldás, mellyel megáldotta Mózes, Isten embere, Izrael fiait az ő halála előtt. **2** És mondta: Az Örökkévaló Szinájról jött és sugárzott neki Széirről, fénylett Párán hegyéről és eljött a szentség tízezei közül, jobbra felől a törvény tüze számukra. **3** És szerette is a népet, minden szentjei a te kezdedben vannak és ők lábaidnál elterülve fogadják szózataidat. **4** A tan, melyet parancsolt nekünk Mózes, öröksége Jákob gyűlekezetének. **5** Így lett királlyá Jesúrumban, midőn összegyűltek a nép fejei, együvé Izrael törzsei. **6** Éljen Rúben és meg ne haljon, hogy ne legyenek emberei csekély számmal. **7** Ezt pedig Júdáról; és mondta: Hallgasd meg, Örökkévaló, Júda szavát és népéhez vidd őt; hatalmával harcoljon magáért és segítsége elleneivel szemben te légy! **8** Léviről mondta: Tummimod és Urimod jámbor férfiúdé, kit megkísértettél Másszóban, kivel pörlekedtél Merivó vizeinél; **9** aki mondta atyjáról és anyjáról: Nem láttam, testvéreit nem ismert és gyermekeiről nem tudott, mert szózatodat őrizték meg és szövetségedet tartották meg. **10** Tanítják rendeleteidre Jákobot és tanodra Izraelt, tesznek füstölőszert színed elé és égőáldozatot oltárodra. **11** Áldd meg, Örökkévaló, az ő erejét és keze munkája legyen kedves előtted; zúzd össze ellenei ágyékát és gyűlölőit, hogy föl ne támadjanak! **12** Benjáminról mondta: Az Örökkévaló kedveltje, bizton lakik mellette; védelmezi őt minden időben és vállalai között lakozik. **13** Józseféről mondta: Isten áldotta az ő országa, az ég drágaságával, harmattal és az alant heverő mélység vizével; **14** a nap érlelte termésének drágaságával, mint a hónapok hajtásának drágaságával; **15** az ős hegyek javával és az örök halmok drágaságával; **16** az ország drágaságával és bőségével, mint a csipkebokorban lakozónak kegyével! Szálljon ez József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának! **17** Első fajzású tulka díszé ő neki és Reém szarvai az ő szarvai, azokkal dőf le népeket, egyetemben a föld végéig; ezek pedig Efráim tízezei és Menásse ezrei. **18** Zebulunnak mondta: Örvendj Zebulunn mentedben, Izzáchár pedig sátraidban. **19** Népeket hívnak a hegyre, ott áldoznak igazságos áldozatokat, mert a tengerek bőségét szívják és a fővény rejtette kincseket. **20** Gádról mondta: Áldott, aki kiterjeszti Gád határát! Mint oroszlán tanyázik és szétszaggat kart; meg koponyát. **21** És kiszemelte magának a

lelegejét, mert ott van a törvényhozó része elrejtve; és járt a nép élén, végezte az Örökkévaló igazát és ítéleteit Izraellel. **22** Dánról mondta: Dán fiatal oroszlán, előront Basánból. **23** Náftálról mondta: Náftáli jóllakva kegyvel és telve az Örökkévaló áldásával, nyugatra és délre végy birtokot. **24** Áserről mondta: Áldott a fiúk közül Ásér; legyen ő kedveltje testvéreinek és mártsa olajba lábát. **25** Vas és érc a te záraid és napjaiddal növekedik erőd is. **26** Nincs olyan, mint az Isten, ő Jesúrunk! Bejárja az eget segítségedre és föntségében a fellegeket. **27** Menedék az ősidők Istene és alant örök hatalom, elűzte előled az ellenséget és mondta Pusztítsd el! **28** Így lakott Izrael biztonságban, egymaga Jákob forrása, gabona és must országában, még ege is permetez harmatot. **29** Boldog vagy te Izrael ki olyan, mint te? nép, segítve az Örökkévalótól, ki segítséged pajzsa és fenséged kardja! Ellenségeid hízelegnek neked, te pedig az ő magaslataikat taposod.

34 És Mózes fölment Móáb síkságáról Nebó hegyére, Pizsga csúcsára, mely Jerichó előtt van, és az Örökkévaló megmutatta neki az egész országot, Gileádtól Dánig, **2** meg az egész Náftálit és Efráim meg Menásse országát, egész Júda országát a nyugati tengerig; **3** a déli részt, a környéket, Jerichó, a pálmák városának völgyét, egész Czóárig. **4** És mondta neki az Örökkévaló: Ez az ország, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: Magzatodnak fogom adni: engedtem látnod saját szemekkel, de át nem vonulhatsz oda. **5** És meghalt ott Mózes, Isten szolgája, Móáb országában, az Örökkévaló parancsára. **6** Eltemette ott a völgyben, Móáb földjén, Bész-Peór áttellenében, de nem tudja sírját senki, egész a mai napig. **7** Mózes pedig százhusz éves volt, mikor meghalt; nem homályosodott el a szeme és nem fogyott meg az ereje. **8** Megsiraták Izrael fiai Mózeset Móáb síkságain harminc napig, és beteltek Mózes siratásának, gyászolásának napjai. **9** Józsuá pedig; Nún fia eltelt a bölcsesség szellemével, mert rátette Mózes a kezeit és Izrael fiai hallgattak rá és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **10** És nem támadt többé oly próféta Izraelben, mint Mózes, akit ismert az Örökkévaló színről színre; **11** mindama jelek és csodák tekintetében, amelyekkel küldte őt az Örökkévaló, hogy végezze Egyiptom országában Fáraón, minden szolgáin és egész országán, **12** és mindama nagy hatalom és mindama nagy félelmetesség tekintetében, amit végzett Mózes egész Izrael szeme láttára.

Józsué

1 Volt Mózesnek, az Örökkévaló szolgájának halála után, szólt az Örökkévaló Józsúához, Nún fiához, Mózes szolgájához, mondván: **2** Mózes szolgám meghalt; most hát kelj föl, vonulj át e Jordánon, te és ez az egész nép, azon országba, melyet adok nekil, Izraél fiainak. **3** Minden hely, melyre majd lép lábatok talpa – nektek adom azt, amint szóltam Mózesnek: **4** a pusztától és ama Libánontól egészen a nagy folyamig, az Eufrátes folyamig, a chittiták egész országa, a nagy tengerig napnyugat felé, lesz a határatok. **5** Nem fog megállani előtted senki életed minden napjaiban; amint voltam Mózesrel, leszek te veled: nem engedlek ellankadni és nem hagylak el. **6** Légy erős és bátor, mert te adod birtokba e népek az országot, melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekil adom. **7** Csak erős és bátor légy nagyon, vigyázza arra, hogy cselekedjél az egész tan szerint, melyet neked parancsolt Mózes szolgám; ne térj el attól sem jobbra, sem balra, azért hogy boldogulj, bármerre jársz. **8** Ne mozduljon el szád-ból a tannak e könyve, s elmélkedjél róla nappal s éjjel, azért, hogy vigyázz arra, hogy cselekedjél mind a szerint, ami írva van benne, mert akkor szerencsés lész utjaidon és akkor boldogulni fogsz. **9** Nemde megparancsoltam neked: légy erős és bátor, ne ijedj meg és ne rettegj; mert veled van az Örökkévaló a te Istened, bármerre jársz. **10** És megparancsolta Józsua a nép felügyelőinek, mondván: **11** Járjátok be a tábort és parancsoljátok a népek, mondván: készítetek magatoknak eleséget, mert három nap múlva átkeltek e Jordánon, hogy bemenjeteK elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istentek nektek ad, hogy elfoglaljátok. **12** A Reúbénihez pedig, a Gádihoz és Menasse fél törzséhez szólt Józsua, mondván: **13** Emlékezzetek meg a dologról, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, mondván: az Örökkévaló, a ti Istentek nyugalmat szerez nektek és nektek adja ezt az országot. **14** Feleségeitek, gyermekeitek és jószágotok maradjanak az országban, melyet adott nektek Mózes a Jordánon innen, ti pedig vonuljatok fegyveresen testvéreitek előtt, mind a derék vitézek, hogy őket segítsétek; **15** mígnem nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, mint nektek, és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istentek ad nekil. Akkor visszatérhettek birtokotok országába és elfoglalhatjátok azt, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon innen napkelet felé. **16** Feleltek Józsúának, mondván:

Mindent, amit nekünk parancsoltál, megteszünk és bárhova küldesz, megyünk. **17** Egészen úgy, amint hallgatunk Mózesre, akképpen hallgatunk majd reád; csak legyen az Örökkévaló, a te Istened veled, a mint volt Mózesrel. **18** Minden ember, aki engedetlen lesz parancsod iránt és nem hallgat szavaidra bármiben, amit neki parancsolsz, ölessék meg. Csak légy erős és bátor.

2 És küldött Józsua, Nún fia, Sittímből titkon két embert kémekül, mondván: MenjeteK, nézzéteK meg az országot és Jerichót. Elmentek hát és érteK egy parázna asszony házába – neve Rácháb – s megháltak ott. **2** JelentettéK pedig Jerichó királyának, mondván: Íme, emberek jötteK ide az éjjel Izraél fiai közül, hogy kipuhatolják az országot. **3** Ekkor küldött Jerichó királya Ráchábhoz, mondván: Add ki a hozzád jött férfiakat, akik házadba jötteK, mert kipuhatolni jötteK az egész országot. **4** De vette az asszony a két embert és elrejtette. S mondta: Igenis, jötteK hozzám az emberek, de nem tudtam, honnan valók. **5** Éppen a kaput bezárni kellett, a sötétben, elmentek az emberek, nem tudom, hová mentek az emberek; üldözzéteK őket sietve, mert utolértéK. **6** Ő azonban a tetőre vitte volt őket és eldugta a lenszár közé, mely rendbe rakva volt nála a tetőn. **7** Az emberek üldözték őket a Jordán felé az átkelőkhöz; a kaput pedig bezárták, azután hogy kimentek azok, kik őket üldözték. **8** Mielőtt pedig amazok lefeküdtek volna, fölment hozzájuk a tetőre; **9** s szólt az emberekhez: Tudom, hogy nekteK adta az Örökkévaló az országot, és hogy ránk szállott a tőleteK való ijedelem és hogy elcsüggedteK mind az ország lakói előttetek. **10** Mert hallottuk azt, hogy kiszáraztotta előttetek az Örökkévaló a nádas tengert, mikor kivonultatok Egyiptomból, és amit tettetek a Jordánon túli emóirnak két királyával, Szíchónnal és Óggal, hogy elpusztítottátok. **11** Hallottuk és elolvadt szívünk és nem maradt meg többé lélek senkiben sem előttetek, mert az Örökkévaló, a ti Istentek, ő Isten az égben fent és a földön alant. **12** Most pedig esküdjeteK, kérlek, nekem az Örökkévalóra, mivel szeretetet cselekedtem veleteK: hogy majd ti is cselekedteK szeretetet atyám házával – adjatok nekem erre igaz jelt – **13** hogy életben hagyjátok atyámat, anyámat, fivéreimet és nővéreimet és mindent, mi az övék, és hogy megmentíteK életünket a haláltól. **14** Mondták neki a férfiak: Lelkünket adjuk helyettetek halálára, ha el nem mondjátok ezt a mi dolgunkat. És léssen, midőn az Örökkévaló nekünk adja az országot, majd cselekszünk veled szeretetet és hűséget. **15** Erre

lebocsátotta őket kötélben az ablakon át, mert háza a városfal oldalában volt és a városfalban lakott. **16** És mondta nekik: A hegység felé menjete, nehogy reátok akadjanak az üldözők; rejtőztek ott el három napig, míg vissza nem tértek az üldözők s után mehetek utatokra. **17** Mondták neki az emberek: Mentek vagyunk ez alól a te esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. **18** Íme, mi bejövünk az országba – e piros zsinórszalagot rákötöd arra az ablakra, melyen lebocsátottál minket, atyádat pedig és anyádat és testvéreid, meg atyád egész házáat beveszed magadhoz a házba. **19** És léssen, bárki megy ki házad ajtóiból az utcára, vére a fejére száll, mi pedig mentek vagyunk; bárki azonban nálad lesz a házban, vére a fejünkre száll, ha kéz nyúl hozzá. **20** Ha pedig elmondod ezt a mi dolgunkat, akkor mentek leszünk esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. **21** És mondta: Szavaitok szerint úgy legyen! Erre elbocsátotta őket, s elmentek; és rákötötte a piros szalagot az ablakra. **22** Elmentek és eljutottak a hegységbe és ott maradtak három napig, amíg visszatértek az üldözők. Keresték az üldözők az egész úton, de nem találták. **23** Visszafordult a két ember, szálltak a hegyről, átkeltek és elértek Józsuához, Nún fiához, és elbeszélték neki mindazt, mi őket érte. **24** Szóltak Józsuához: Bizony, kezünkbe adta az Örökkévaló az egész országot, s el is csüggedtek előttünk mind az ország lakói.

3 Fölkelt Józsua kora reggel, elindultak Sittímből és eljutottak a Jordánig, ő meg mind az Izraél fiai; s megháltak ott, mielőtt átkeltek. **2** Volt pedig három nap múlva, bejárták a felügyelők a tábornak s megparancsolták a népnek, mondván: Amint meglátjátok az Örökkévaló, a ti Istentek szövetségének ládáját és a levita papok viszik azt, ti is induljatok el helyetekből és menjete utána – **4** csakhogy távolság legyen köztetek és közte, mintegy kétezer könyök a mérték szerint; ne közeledjete hozzá, azért hogy megtudjátok az utat, melyen járjatok, mert nem vonulatok ez úton sem tegnap, sem tegnapelőtt. **5** És szólt Józsua a néphez: Szenteljete meg magatokat, mert holnap művelni fog köztetek az Örökkévaló csodálatos dolgokat. **6** És szólt Józsua a papokhoz, mondván: Vegyete föl a szövetség ládáját és vonuljatok a nép előtt. S fölvették a szövetség ládáját és mentek a nép előtt. **7** És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ezen a napon naggyá kezdlek tenni egész Izraél szemei előtt, hogy megtudják, hogy amint voltam Mózeszel, úgy leszek te veled. **8** Te pedig parancsold meg a papoknak, a szövetség

ládája vivőinek, mondván: amint juttok a Jordán vizeinek széléig, a Jordánban álljatok meg. **9** És szólt Józsua Izraél fiaihoz: Lépjete ide és halljátok az Örökkévaló, a ti Istentek szavait. **10** Mondta Józsua: Ebből fogjátok megtudni, hogy élő Isten van köztetek, és úgyve előzi előletek a kanaánit, a chittit, a chivvit, a perizzit, a gírgásit, meg az emórit s a jebúszit: **11** íme, a szövetség ládája, az egész föld Uráé, átvonul előttetek a Jordánba – **12** s most vegyete magatoknak tizenkét férfit, Izraél törzsei közül, egy-egy férfit törzsenként – **13** s léssen, amint nyugosznak a papoknak lába talpai, akik viszik az Örökkévaló, az egész föld Urának ládáját, a Jordán vizeiben, a Jordán vizei megszakadnak, a felülről aláfoló vizek, és megállanak egyetlen fal gyanánt. **14** És történt, mikor elindult sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon, a papok pedig, a szövetség ládájának vivői a nép előtt – **15** amint aztán eljutottak a láda vivői a Jordánig és a papoknak, a láda vivőinek lábai a vizek szélébe bemerültek, a Jordán pedig telve volt mind a partjain túl az aratás egész idejében – **16** akkor megálltak a felülről aláfoló vizek, álltak egyetlen fal gyanánt, igen távol Ádám várostól, mely Cárétán oldalán van; a melyek pedig aláfolynak a síkság tengere, a sós tenger felé, teljesen megszakadtak. És a nép átkelt Jerichóval szemben. **17** S míg szilárdan ott álltak a papok, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, szárazon a Jordán közepén, addig egész Izraél átkelt szárazon, míg teljesen át nem kelt az egész nép a Jordánon.

4 Volt pedig, midőn teljesen átkelt a Jordánon az egész nép, akkor szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **2** Vegyete magatoknak a nép közül tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként; **3** és parancsoljátok meg nekik, mondván: vigyete magatoknak innen, a Jordán közepéről, onnan, ahol szilárdan állnak a papok lábai, tizenkét követ, vigyete azokat át magatokkal és tegyete le a szálláson, ahol az éjjel meg fogtok hálni. **4** És hívta Józsua a tizenkét férfiút, akiket kirendelt Izraél fiai közül, egy-egy férfit törzsenként; **5** és mondta nekik Józsua: Vonuljatok az Örökkévaló, a ti Istentek ládája elé a Jordán közepére és emeljete ki magatoknak, ki-ki egy követ a vállára, Izraél fiai törzseinek száma szerint. **6** Azért hogy ez jelül legyen köz-tetek, midőn majd holnap kérdezik gyermekeitek, mondván, mik nektek e kövek – **7** akkor mondjátok nekik: mivel megszakadtak a Jordán vizei az Örökkévaló szövetségének ládája előtt, amikor átvonult a Jordánon, megszakadtak a Jordán vizei; legyenek tehát e kövek emlékül Izraél fiai számára

örökre. **8** És cselekedtek akképpen Izrael fiai, amint megparancsolta Józsuá: vittek tizenkét követ a Jordán közepéről, amint szólt az Örökkévaló Józsuához, Izrael fiai törzseinek száma szerint; átvitték magukkal a szállásra és letették ott. **9** Tizenkét követ pedig fölállított Józsuá a Jordán közepén, ott, ahol álltak a papoknak, a szövetség ládája vivőinek lábai; és ott maradtak mind e mai napig. **10** S a papok, a láda vivői, álva maradtak a Jordán közepén, míg bevegződött az egész dolog, amit parancsolt az Örökkévaló Józsuának, hogy mondja el a népnek, mindaszerint, amint parancsolta Mózes Józsuának; a nép pedig sietve átkelt. **11** És volt, midőn teljesen átkelt az egész nép, akkor vonult az Örökkévaló ládája, meg a papok a nép elé. **12** És vonultak Reubén fiai, Gád fiai és Menasse féltörzse fegyveresen Izrael fiai előtt, amint mondta nekik Mózes; **13** mintegy negyvenezeren, hadra fölfegyverkezve, vonultak az Örökkévaló előtt háborúra Jerichó síkságai felé. **14** Ama napon nagygyátette az Örökkévaló Józsuát egész Izrael szemei előtt; félték őt, amint félték Mózeset élete minden napjaiban. **15** És szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: **16** Parancsold meg a papoknak, a biznyság ládája vivőinek, hogy menjenek föl a Jordánból. **17** S megparancsolta Józsuá a papoknak, mondván: Jöjjetek föl a Jordánból. **18** Volt pedig, amikor fölmentek a papok, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, a Jordánból, alig kerültek a papok lába talpai a szárazra, akkor visszatértek a Jordán vizei helyükre és folytak mint tegnap tegnapelőtt mind a partjain túl. **19** A nép pedig fölment a Jordánból az első hónap tizedikén, és táboroztak Gilgálban, Jerichó keleti szélén. **20** Ama tizenkét követ pedig, melyeket vettek a Jordánból, fölállította Józsuá Gilgálban. **21** És szólt Izrael fiaihoz, mondván: Hogyha majd holnap kérdezik gyermekeitek atyáikat, mondván, mik e kövek – **22** akkor tudassátok gyermekeitekkel, mondván: szárazon kelt át Izrael a Jordánon, **23** mivel kiszárasztotta előttetek az Örökkévaló, a ti Istentek a Jordán vizeit, míg át nem keltetek, a mint tett a Örökkévaló, a ti Istentek a nádas tengerrel, melyet kiszárasztott előttünk, míg át nem keltünk. **24** Azért, hogy megismerjék mind a föld népei az Örökkévaló kezét, hogy erős az; azért hogy féljétek az Örökkévalót, a ti Istenteket, minden időben

5 És volt, amint hallották mind az emóri királyai, akik a Jordánon túl nyugatra voltak, és mind a kanaáni királyai, akik a tenger mellett voltak, hogy kiszárasztotta az Örökkévaló a Jordán vizeit Izrael fiai előtt, amíg átkeltek, akkor elolvadt a szívük és nem volt

többé lélek bennük Izrael fiai előtt. **2** Abban az időben mondta az Örökkévaló Józsuának: készíts magadnak kőből való késeket és újra metéld körül Izrael fiai, másodszer. **3** S készített magának Józsuá kőből való késeket és körülmételte Izrael fiai az előbbörök dombja mellett. **4** Ez az oka annak, hogy Józsuá körülmételt: az Egyiptomból kivonuló egész nép, a férfiak, mind a harcosok, meghaltak a pusztában, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból; **5** mert körül volt metélve az egész kivonuló nép, de azt az egész népet, mely a pusztában született, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból, nem metélték körül; **6** mert negyven évig mentek Izrael fiai a pusztában, míg vége lett az egész népnek, a harcosoknak, akik kivonultak Egyiptomból, mivel nem hallgattak az Örökkévaló szavára, úgy, hogy megesküdött róluk az Örökkévaló, hogy nem engedi látniok az országot, melyről megesküdött őseiknek, hogy odaadja nekünk egy tejjel-mézzel folyó országot. **7** Fiaikat pedig fenntartotta helyettük: azokat metélte körül Józsuá; mert körülméletlenek voltak, mivel nem metélték őket körül az úton. **8** És volt, midőn végképen körülméletelt az egész nép, ottmaradtak helyükön, a táborban, míg felgyógyultak. **9** S szólt az Örökkévaló Józsuához: Ma gördíttem le rólatok Egyiptom gyalázatát. És elnevezték ama helyet Gilgálnak mind e mai napig. **10** És táboroztak Izrael fiai Gilgálban és tartották a peszáchot a hónap tizennegyedik napján este Jerichó síkságain. **11** És ettek az ország terméséből a peszách másnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonaszemet, ugyanazon a napon. **12** És megszűnt a manna másnap, mikor ettek az ország terméséből, és nem volt többé Izrael fiainak mannájuk; ettek tehát Kanaán országának terméséből abban az évben. **13** S történt, midőn Józsuá Jerichóban volt, felemelte szemeit és látta, íme egy férfiú áll vele szemben és kardja kivonva kezében; odament hozzá Józsuá és mondta neki: Miénk vagy-e, vagy elleneinké? **14** Mondta: Nem – de az Örökkévaló seregének vezére vagyok, most jöttem. Erre földig levetette magát Józsuá az arcával, leborult és mondta neki: Mit szól uram a szolgájához? **15** És szólt az Örökkévaló seregének vezére Józsuához: Vesd le saruidat lábadról, mert a hely, melyen állsz – szent az. És úgy tett Józsuá.

6 Jerichó pedig elzárta magát s elzárva volt Izrael fiai előtt, nem ment ki s nem jött be senki. **2** És szólt az Örökkévaló Józsuához: Lásd, kezdedbe adom Jerichót és királyát, az erős vitézeket. **3** Kerüljétek meg a várost, mind a harcosok, körüljárván a várost egyszer; így tégy hat napon át – **4** s hét pap vigyen

hét harsonát, kosszarvat, a láda előtt, a hetedik napon pedig hétszer kerüljétek meg a várost; s a papok fújják a harsonákat. 5 És léssen, midőn tartósan fújják a koskürtöt, midőn halljátok a harsona hangját, riadjon az egész nép nagy riadással; és akkor összedől a város fala a helyén, és felvonul a nép, ki-ki maga előtt. 6 És szólította Józsuá, Nún fia, a papokat és mondta nekik: Vigyétek a szövetség ládáját; hét pap pedig vigyen hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt. 7 Erre szólt a néphez: Vonuljatok és kerüljétek meg a várost, a fegyveres csapat pedig vonuljon az Örökkévaló ládája előtt. 8 És volt, amint szólt Józsuá a néphez, a hét pap, vivén hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló előtt, vonult és fújták a harsonákat, míg az Örökkévaló szövetségének ládája utánuk ment. 9 S a fegyveres csapat ment a harsonákat fúvó papok előtt, míg az utócsapat a láda után ment, mentek és fújták a harsonákat. 10 A népnek pedig parancsolta Józsuá, mondván: Ne riadjatok, ne hallassátok hangokat és ne jöjjen ki szátokból egy szó sem azon napig, melyen mondom nektek: riadjatok, akkor riadjatok. 11 És megkerülte az Örökkévaló ládája a várost, körüljárván egyszer; erre bementek a táborba és megháltak a táborban. 12 Fölkelt Józsuá kora reggel, és vitték a papok az Örökkévaló ládáját. 13 S hét pap vitt hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt, folyton menve és fújva a harsonákkal; a fegyveres csapat pedig előttük ment, míg az utócsapat az Örökkévaló ládája után ment: mentek és fújták a harsonákat. 14 És megkerülték a várost a második napon egyszer és visszatértek a táborba; így tettek hat napon át. 15 S volt a hetedik napon, fölkelték a hajnal feljöttekor és megkerülték a várost ugyanezen rend szerint hétszer; csupán aznap kerültek meg a várost hétszer. 16 És volt, hetedszer, fújták a papok a harsonákat; akkor így szólt Józsuá a néphez: Riadjatok, mert nektek adta az Örökkévaló a várost. 17 És legyen a város örökszentség, az meg mind ami benne van, az Örökkévalónak; csak Rácháb, a parázna nő, maradjon életben, ő és mindenki, aki vele van a házban, mivel elrejtette a követeket, kiket küldöttünk. 18 Csakhogy ti óvjátok magatokat az örökszentségtől, nehogy, miután megszenteltétek, vegyetek az örökszentségből és tennétek Izrael táborát örökszentséggé és megzavarnátok azt. 19 S minden ezüst és arany, réz- és vasedények – szent az az Örökkévalónak: az Örökkévaló kincstárába jusson. 20 És riadott a nép és fújták a harsonákat; és történt, amint meghallotta a nép a harsona hangját, riadott a nép nagy riadással, összedől a fal a helyén és felment a nép a városba, ki-ki maga előtt és így bevették a

várost. 21 És elpusztítottak mindent, mi a városban volt, férfitől asszonyig, ifjútól vénig, meg ökröt, juhót és szamarat a kard élével. 22 Azon két embernek pedig, akik kikémlték az országot, azt mondta Józsuá: Menjete be a parázna asszony házába és vezessétek ki onnan az asszonyt és mindenkit, aki az övé, amint megesküdtek neki. 23 És bementek az ifjak, a kémeek, és kivezették Ráchábot, meg atyját és anyját, testvéreit és mindenkit, aki az övé, mind a családbelieit kivezették és ott hagyták Izrael táborán kívül. 24 A várost pedig elégették tűzben és mindent, ami benne volt; csak az ezüstöt és aranyat, a réz- és vasedényeket adták az Örökkévaló házának kincstárába. 25 Ráchábot pedig, a parázna nőt, meg atyja házát és mindenkit, aki az övé, életben hagyta Józsuá – és lakott Izrael között mind a mai napig – mivel elrejtette a követeket, kiket küldött Józsuá, hogy Jerichót kikémljék. 26 Esküt tett Józsuá abban az időben, mondván: Átkozott a férfi az Örökkévaló színe előtt, aki fölkel és fölepíti ezt a várost, Jerichót; elsőszülöttjével rakja le alapját, legifjabbikával állítsa föl kapuit. 27 És volt az Örökkévaló Józsuával, és híre volt az egész földön

7 És elkövettek Izrael fiai hűtlenséget az örökszentségen; vett ugyanis Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzsből, az örökszentségből; és föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael fiai ellen. 2 Küldött Józsuá embereket Jerichóból Ájba, mely Bét-Áven mellett Bét-Éltől keletre van, és szólt hozzájuk, mondván: Menjete föl és kémeljétek ki az országot. S fölmentek az emberek és kikémlték Ájt. 3 Visszatértek Józsuához s szóltak hozzá: Ne menjen föl az egész nép; mintegy kétezer ember vagy háromezer ember menjen föl, hogy megverjék Ájt: ne fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. 4 Ekkor fölment oda a nép közül mintegy háromezer ember, de megfutamodtak Áj emberei előtt. 5 S megöltek közülök Áj emberei vagy harminchat embert s üldözték őket a kapu előtt Sebárimig, és megverték őket a hegylejtőn. Erre elolvadt a nép szíve és vízzé lett. 6 És megszagatta Józsuá a ruháit és arcával a földre borult az Örökkévaló ládája előtt egész estig, ő meg Izrael vénei; és port hintettek a fejükre. 7 És szólt Józsuá: Jaj, Uram, Örökkévaló, miért is vezetted át e népet a Jordánon, hogy minket az emóri kezébe adj, ami megsemmisítésünkre? Vajha úgy akartuk és maradtunk volna a Jordánon túl! 8 Kérlek, Uram, mit mondhatok, minekutána Izrael hátat fordított ellenségei előtt. 9 Meghallja majd a kanaáni meg mind az ország lakói és körülvesznek minket s

kiírtják nevünket a földről – és majd mit teszel a te nagy nevedért? **10** És szólt az Örökkévaló Józsuához: Kelj föl, minek is borulsz arcodra? **11** Vétkezett Izrael, meg is szegték szövetségemet, melyet nekik parancsoltam, vettek is az örökszentségből, loptak is, le is tagadták, el is tették holmijaik közé. **12** Nem fognak tehát Izrael fiai megállhatni ellenségeik előtt, háttal fognak fordulni ellenségeik előtt, mert örökszentséggé lettek ők; nem leszek többé veletek, ha ki nem pusztítjátok az örökszentséget közületek. **13** Kelj föl, szenteld meg a népet és mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra; mert így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: örökszentség van közepetted, Izrael! Nem fogsz megállhatni ellenségeid előtt, míg el nem távolítottátok az örökszentséget közepetekből. **14** Majd előléptek reggel törzseitek szerint; és lészen, azon törzs, melyet megfog az Örökkévaló, előlép családok szerint, és azon család, melyet megfog az Örökkévaló, előlép házak szerint, és azon ház, melyet megfog az Örökkévaló, előlép férfiak szerint. **15** És lészen, aki megfogatik az örökszentséggel, azt égessék el tűzben, őt és mindent, ami az övé; mivel megszegte az Örökkévaló szövetségét és mivel aljasságot követett el Izraelben. **16** S fölkelt Józsua kora reggel és előléptette Izraélt törzsei szerint; akkor megfogott Jehúda törzse. **17** S előléptette Jehúda családjait és megfogta a Zarchi családot, s előléptette a Zarchi családot férfiak szerint, s megfogott Zabdi. **18** S előléptette a házát férfiak szerint és megfogott Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből. **19** Ekkor szólt Józsua Ákhánhoz: Fiam, adj, kérlek, tiszteletet az Örökkévalónak, Izrael Istenének, és tégy vallomást előtte; mondd csak meg nekem, mit tettél; ne titkold el előlem. **20** Felelt Ákhán Józsuának és mondta: Valóban, én vétkeztem az Örökkévaló, Izrael Istene ellen; így meg így cselekedtem: **21** láttam a zsákmány között egy szép sineári köpenyt, meg kétszáz ezüst sékelt, meg egy arany rudat, ötven sékel a súlya, megkívántam és elvettem. S íme, el vannak rejtve sátramban a földben, az ezüst pedig alatta. **22** Erre küldött Józsua követeket, és oda siettek a sátorba; s íme el van rejtve a sátrában, az ezüst pedig alatta. **23** Elvették a sátorból, bevitték Józsuához és mind az Izrael fiaihoz és odatették az Örökkévaló elé. **24** Akkor vette Józsua Ákhánt, Zérach fiát, meg az ezüstöt, a köpenyt s az arany rudat, meg fiait és leányait, meg ökrét, szamarát és juhait, sátrát és mindent ami az övé – s egész Izrael vele volt; s fölvezették őket Ákhór völgyébe. **25** És mondta Józsua: Mennyire megzavartál minket! Zavarjon meg

téged is az Örökkévaló e napon! Erre megkövezte őt egész Izrael kövel, elégették azokat tűzben és megkövezték őket kövekkel. **26** S fölhánytak rája nagy kőhalmazt, mind e mai napig; s megtért az Örökkévaló föllobbant haragjától. Ezért nevezték el ama helyet Ákhór völgyének mind e mai napig.

8 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj s ne rettegj; vedd magaddal az egész hadnépet, kelj föl, vonulj Áj felé. Lásd, kezvedbe adtam Áj királyát meg népét s városát és országát. **2** Tégy Ájjal és királyával, amint tettél Jerichóval és királyával; csak zsákmányát és marháját vegyétek prédául magatoknak. Helyezz el lescsapatot a város ellen annak mögötté. **3** És fölkelt Józsua meg az összes hadnép, hogy vonuljon Áj ellen, és kiválasztott Józsua harmincezer embert, derék vitézeket, s elküldötte őket éjjel. **4** S megparancsolta nekik, mondván: Lássátok, ti lesben álltok a város ellen, a város mögött, ne távozzatok nagyon a várostól; és legyetek mindnyájan készen. **5** Magam pedig s az egész nép, mely velem van, közeledni fogunk a városhoz; és lészen, midőn kijönnek elénk, mint első ízben, akkor megfutamodunk előttük; **6** majd kijönnek utánunk, míg el nem szakasztottuk őket a várostól – mert azt fogják mondani, megfutamodnak előttünk, mint első ízben – s mi megfutamodunk előttük. **7** Ti pedig majd fölkeltek a lesből és elfoglaljátok a várost, s kezetekbe adja az Örökkévaló, a ti Istentek. **8** És lészen, amint beveszitek a várost, gyűjtsátok föl a várost tűzben, az Örökkévaló igéje szerint cselekedjétek; lássátok, megparancsoltam nektek. **9** Elküldte őket Józsua, és elmentek a leshelyre, és maradtak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. S meghált Józsua azon éjjel a nép közepében. **10** Józsua fölkelt kora reggel és megszámllalta a népet; s fölment ő meg Izrael vénei a nép élén Áj felé. **11** S az egész hadnép, mely vele volt, fölment, és közeledve oda értek a várossal szemben; és táboroztak Ájtól északra – a völgy pedig közte és Áj közt. **12** Vett mintegy ötezer embert és elhelyezte őket lescsapatnak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. **13** S elhelyezték a népet, az egész tábor, mely a várostól északra volt, meg végcsapatát a várostól nyugatra. És ment Józsua azon éjjel a völgy közepébe. **14** S volt, midőn ezt látta Áj királya, siettek, korán fölkeltek és kivonultak a város emberei Izrael elébe a harcra – ő és egész népe – a kijelölt helyre a síkság előtt; de ő nem tudta, hogy lescsapat van ellene a város mögött. **15** S megverették magukat Józsua meg egész Izrael előttük és megfutamodtak a pusztá felé. **16** Erre összegyűlt az egész nép, mely

Ájban volt, hogy üldözze őket; üldözték Józsuát és elszakadtak a várostól. 17 S nem maradt vissza senki Ájban és Bét-Élben, ki nem vonult volna ki Izraél után; nyitva hagyták a várost és üldözték Izraélt. 18 Ekkor szólt az Örökkévaló Józsuához: Nyújtsd ki a kezeden levő lándzsát Áj felé, mert kezembe adom. És kinyújtotta Józsua a kezében levő lándzsát a város felé. 19 A lescapat hamar fölkelt helyéből, s futottak, amint kinyújtotta a kezét s bementek a városba és elfoglalták; siettek és fölgyújtották a várost tűzben. 20 Akkor megfordultak Áj emberei hátra felé s látták, íme fölszáll a város füstje ég felé, és nem volt bennük erő, hogy megfutamodjanak, se ide, se oda; a nép pedig, mely a pusztának futott volt, visszafordult az üldöző ellen. 21 Józsua ugyanis és az egész Izraél látták, hogy elfoglalta a lescapat a várost és hogy fölszállt a város füstje, visszatértek tehát és megverték Áj embereit. 22 Amazok kijöttek volt eléjükbe a városból s így középhe kerültek Izraélnek – ezek innen, azok onnan; megverték őket, úgy, hogy nem hagytak közülök sem maradót, sem menekvőt. 23 Áj királyát pedig élve fogták el és odavezették Józsuához. 24 És volt, midőn Izraél végzett azzal, hogy megölje Ájnak mind a lakóit, a mezőn, a pusztában, a melyben őket üldözték, és elestek valamennyien a kard élével, míg végük lett – akkor visszatért egész Izraél Ájba és megverték azt a kard élével. 25 Voltak pedig mind az aznap elesettek, férfítól nőig, tizenkétezeren – Ájnak emberei mind. 26 Józsua pedig nem húzta vissza kezét, melyet kinyújtott a lándzsával, míg el nem pusztította Áj minden lakóit. 27 Csupán a barmot és ama városnak zsákmányát vette prédául magának Izraél, az Örökkévaló ígéje szerint, melyet parancsolt Józsuának. 28 És elégette Józsua Ájt és tette örök rommá, pusztasággá, mind e mai napig. 29 Áj királyát pedig felakasztatta a fára estidejéig; s naplementekor parancsolta Józsua s levették hulláját a fáról, és dobták a város kapujának bejárata elé és fölhánytak rája nagy kőhalmzát, mind e mai napig. 30 Akkor épített Józsua oltárt az Örökkévalónak, Izraél Istenének, Ébál hegyén. 31 Miként megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgálja Izraél fiainak, amint írva van Mózes tanának könyvében: oltárt, ép kövekből, melyekre nem emeltek vasat – és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak és vágtak békeáldozatokat. 32 És ráírta ott a kövekre Mózes tanának másolatát, amelyet irt Izraél fiai elé. 33 Egész Izraél pedig, vénei, felügyelői és bírái álltak innen is, onnan is a ládánál, szemben a levita papokkal az Örökkévaló ládájának vivőivel, mind jövevény, mind honos: egyik fele a Gerizzim hegy irányában, másik

fele az Ébál hegy irányában – amint megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgálja, hogy először áldják meg a népet, Izraélt. 34 Aztán fölolvasta mind a tan ígét: az áldást és az átkot, egészen amint írva van a tan könyvében; 35 nem volt ige mindabból, amit parancsolt Mózes, melyet Józsua föl nem olvasott volna Izraél egész gyülekezete, meg az asszonyok és a gyermekek, meg a köztük járó jövevény előtt.

9 Volt pedig, midőn meghallották mind a királyok a Jordánon innen, a hegységben, az alföldön és a nagy tenger egész mellékén a Libánon felé: a chitti, az emóri, a kanaáni, a perizzi, a chivvi és a jebúsi – 2 összegyülekeztek együvé, hogy harcoljanak egy értelemmel Józsua és Izraél ellen. 3 Gibeón lakói pedig hallották, mit tett Józsua Jerichóval és Ájjal. 4 Cselekedtek tehát ők is ravaszsággal: mentek és tettették magukat követeknek; szereztek ugyanis kopott zsákokat szamaraikra, meg kopott boros tömlőket, repedteket és összefoltozottakat. 5 Kopott és megfodolt sarúk lábaikon, megkopott ruhák ő rajtuk; minden élelmi kenyerek pedig elszáradt, morzsákká lett. 6 Elmentek Józsuához a táborba Gilgába; és szóltak hozzá és Izraél emberéhez: Messze földről jöttünk, most pedig kössetek velünk szövetséget. 7 Erre így szólt Izraél embere a chivvihez: Hátha közepettem lakol, miképpen kössek veled szövetséget? 8 Mondták Józsuának: Szolgáid vagyunk! S mondta nekik Józsua: Kik vagytok és honnan jöttök? 9 Mondták neki: Nagyon messze földről jöttek a te szolgáid, az Örökkévalónak, Istenednek nevéért, mert hallottuk hírét és mindent, amit tett Egyiptomban, 10 és mindazt, amit tett a Jordánon túli emórinak két királyával: Szichónnal, Chesbón királyával, és Óggal, Básán királyával, aki Astarótbán volt. 11 És szóltak hozzánk véneink és mind az országunk lakói, mondván: Vegyetek kezetekbe élelmet az útra, s menjetek elejükbe; így szóljatok hozzájuk: szolgáitok vagyunk, most pedig kössetek velünk szövetséget. 12 Ez ami kenyerek – melegen vettük élelemnek magunknak házainkból, amely napon elindultunk, hogy hozzátok menjünk, és most, íme elszáradt és morzsákká lett. 13 Ezek a boros tömlők pedig, melyeket údonan töltöttünk meg, íme megrepedeztek; ezek ami ruháink és saruink pedig elkopottak az igen nagy út miatt. 14 Erre vettek az emberek élelmükből és az Örökkévaló száját nem kérdezték meg. 15 És szerzett velük Józsua békét, kötött velük szövetséget, hogy életben hagyja őket és megesküdtek nekik a község fejedelmei. 16 Történt pedig három nap múltán, miután szövetséget

kötöttek velük, meghallották, hogy közeléből valók ők és közepette laknak. 17 Elindultak Izraél fiai és városaikhoz értek a harmadik napon; városaik pedig Gibeón, Kefíra, Beerót és Kirjat-Jeárim. 18 S nem verték meg őket Izraél fiai, mert megesküdtek nekik a község fejedelmei az Örökkévalóra, Izraél Istenére; és zúgolódt az egész község a fejedelmek ellen. 19 Erre mondták mind a fejedelmek az egész községnak: Mi megesküdtünk nekik az Örökkévalóra, Izraél Istenére, most tehát nem nyúlhatunk hozzájuk. 20 Ezt tesszük majd velük és életben hagyjuk őket, hogy ne legyen harag rajtunk az eskü miatt, melyet esküdtünk nekik. 21 És szóltak hozzájuk a fejedelmek: hadd éljenek. S lettek favágók és vízmerítők az egész község számára, a miképpen kimondták róluk a fejedelmek. 22 És hívatta őket Józsva és beszélt hozzájuk, mondván: Miért csaltatok meg minket, mondván: messzire valók vagyunk tőletek nagyon, holott közepettünk laktok. 23 Most tehát átkozottak legyetek; meg ne szűnjék közületek szolga, favágó és vízmerítő, Istenem háza számára. 24 Feleltek Józsvának és mondták: Mivelhogy tudtukra jött szolgálódnak, hogy megparancsolta az Örökkévaló, a te Istened szolgálójának, Mózesnek, hogy ha nektek adja az egész országot, elpusztítja előleket mind az ország lakóit: féltettük tehát nagyon lelkeinket tőletek és tettük ezt a dolgot; 25 most pedig íme kezekben vagyunk; amint jó és helyes szemeidben, hogy tégy velünk, a szerint tégy. 26 És tett velük akképpen; így megmentette őket Izraél fiai kezéből, hogy meg nem ölték. 27 És odaadta őket Józsva azon a napon favágóknak és vízmerítőknél a község számára és az Örökkévaló oltárának számára mind e mai napig, azon helyre, melyet ki fog választani.

10 Volt pedig, midőn hallotta Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, hogy Józsva bevette Ájt és elpusztította – amint tett Jerichóval és királyával, úgy tett Ájjal és királyával – és hogy békét kötöttek Gibeón lakói Izraéllal és közepettük maradtak: 2 akkor nagyon féltetek, mert nagy város volt Gibeón, mint bármelyike a királyvárosoknak s mert nagyobb volt Ájnál s mind az emberei vitézek. 3 Akkor küldött Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, Hókámhoz, Chebrón királyához, Pireámhoz, Jarmút királyához, Jáfiához, Lákhis királyához és Debírhez, Eglón királyához, mondván: 4 Jöjjetek föl hozzám, és segítsétek engem, hogy megverjük Gibeónt, mert békét kötött Józsvával és Izraél fiaival. 5 Erre gyülekezett és fölment az emóri öt királya: Jeruzsálem királya, Chebrón királya, Jarmút királya, Lákhis királya, Eglón királya, ők meg

egész táboruk; táboroztak Gibeón ellen és harcoltak ellene. 6 Ekkor küldtek Gibeón emberei Józsvához a táborba Gilgálba, mondván: Ne vedd le kezeidet szolgálóidról; jöjj fel hamar, szabadíts föl minket és segíts, mert ellenünk gyülekeztek mind a hegységen lakó emórinak királyai. 7 S fölment Józsva Gilgálból, ő és az egész hadnép vele és mind a derék vitézek. 8 És szólt az Örökkévaló Józsvához: Ne félj tőlük, mert kezembe adtam őket; nem fog megállani senki közülük előtted. 9 És reájuk csapott Józsva hirtelen; egész éjjel vonult fel Gilgálból. 10 És megzavarta őket az Örökkévaló Izraél előtt: megverte őket nagy vereséggel Gibeónban; üldözte őket Bét-Chóron hágója felé és megverte Azékáig és Makkédáig. 11 És történt, mikor megfutamodtak Izraél előtt – épen Bét-Chóron hegylejtőjén voltak – az Örökkévaló hullatott reájuk nagy köveket az égről, Azékáig és meghaltak; számosabbak azok, kik meghaltak a jégeső kövei által, azoknál, akiket megölték Izraél fiai karddal. 12 Akkor beszélt Józsva az Örökkévalóhoz, a mely napon az Örökkévaló Izraél fiai elé adta az emórit, és így szólt Izraél szemei előtt: Nap, Gibeónban várj, s hold, Ajjálón völgyében! 13 És várt a nap és a hold megállott, míg a nemzet bosszút nem áll ellenségein. – Nemde meg van írva az Igazak könyvében. – Megállt a nap az ég közepén és nem sietett lemenni majd teljes egy napig. 14 És nem volt olyan nap mint amaz, sem annak előtte, sem annak utána, hogy hallgatna az Örökkévaló ember szavára; mert az Örökkévaló harcolt Izraélért. 15 S visszatért Józsva, és egész Izraél ő vele a táborba, Gilgálba. 16 Megfutamodott amaz öt király és elrejtöztek a barlangban Makkédában. 17 S jelentették Józsvának, mondván: Megtaláltatt az öt király elrejtözve a barlangban Makkédában. 18 És mondta Józsva: Gördítsetek nagy köveket a barlang szájára és rendeljétek melléje embereket, hogy őrizzék őket. 19 Ti pedig meg ne álljatok, üldözzétek ellenségeiteket és vágjátok le a hátul levőket; ne engedjétek őket városaikba jutni, mert kezetekbe adta őket az Örökkévaló, a ti Istenetek. 20 És volt, midőn végzett Józsva meg Izraél fiai azzal, hogy megverjék őket igen nagy vereséggel, amíg végük lett – menekülőik pedig menekültek közülük és bejutottak az erősített városokba – 21 akkor visszatért az egész nép a táborba Józsvához, Makkédába békében; nem öltötte ki Izraél fiai közül egy ellen sem a nyelvét senki. 22 És mondta Józsva: Nyissátok föl a barlang száját, vezessétek ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból. 23 És így tettek, kivezették hozzá ezt az öt királyt a barlangból: Jeruzsálem királyát, Chebrón

királyát, Jarmút királyát, Lákhís királyát, Eglón királyát. 24 És volt, amint kivezették a királyokat Józsuához, szólította Józsu Izraél minden emberét és mondta a harcosok vezéreinek, a kik vele mentek: Közeledjetek, tegyétek lábatokat e királyok nyakára. Közeledtek és nyakukra tették lábukat. 25 És szólt hozzájuk Józsu: Ne féljetek és ne rettegjetek; legyetek erősek és bátrak, mert így fog tenni az Örökkévaló mind az ellenségeitekkel, akikkel ti harcoltok. 26 S azután megverte és megölte őket Józsu, és felakasztatta öt fára; és maradtak fölakasztva a fákon estig. 27 Volt pedig naplementekor, megparancsolta Józsu és levették őket a fákról és dobták a barlangba, ahol elrejtöztek volt és raktak nagy köveket a barlang szájára egészen a mai napig. 28 Makkédát pedig bevette Józsu azon a napon, megverte azt a kard élével meg királyát – elpusztítván őket – és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; úgy tett Makkéda királyával, amint tett Jerichó királyával. 29 És vonult Józsu és egész Izraél ő vele Makkédából Libnába és harcolt Libna ellen. 30 És adta az Örökkévaló azt is Izraél kezébe, meg a királyát, és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott benne menekülőt; úgy tett királyával, amint tett Jerichó királyával. 31 S vonult Józsu és egész Izraél ő vele Libnából Lákhísba; táborozott ellene és harcolt vele. 32 És adta az Örökkévaló Lákhíst Izraél kezébe, bevette azt a második napon és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt; mind a szerint, amint tett Libnával. 33 Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, hogy segítse Lákhíst, de megverte őt Józsu meg népét, míg nem hagyott közüle menekülőt. 34 Erre vonult Józsu és egész Izraél ő vele Lákhísból Eglónba; táboroztak ellene és harcoltak ellene. 35 Bevették azt azon a napon és megverték a kard élével, mind a lelket pedig, mely benne volt, elpusztította azon a napon; mind a szerint, amint tett Lákhíssal. 36 S fölvonult Józsu és egész Izraél ő vele Eglónból Chebrónba, és harcoltak ellene. 37 Bevették azt és megverték a kard élével, meg királyát és mind a városait és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt, mind a szerint, amint tett Eglónnal; elpusztította azt és mind a lelket, mely benne volt. 38 Ekkor visszatért Józsu és egész Izraél ő vele Debír felé és harcolt ellene. 39 Bevette azt, meg királyát és mind a városait, megverték azokat a kard élével és elpusztították mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; amint tett Chebrónnal, úgy tett Debírral és királyával és amint tett Libnával és királyával. 40 Megverte Józsu az egész országot; a hegységet, a délvídeket,

az alföldet, a lejtőket meg mind a királyait, nem hagyott menekülőt; mind a lelket pedig elpusztította, amint megparancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene. 41 Megverte őket Józsu Kádés-Barneától Azzáig, meg Gósen egész földjét Gibeónig. 42 S mind e királyokat és országokat elfoglalta Józsu egyszerre, mert az Örökkévaló, Izraél Istene, harcolt Izraélért. 43 Ekkor visszatért Józsu és egész Izraél ő vele a táborba, Gilgába.

11 És volt, amint meghallotta Jábín, Chácór királya, küldött Jóbábhoz, Mádón királyához és Simrón királyához és Akhsáf királyához, 2 meg a királyokhoz, kik észak felől voltak, a hegységben és a síkságon délre Kinneróttól és az alföldön és Dór magaslatain nyugatról; 3 a kanaánihoz keletről és nyugatról és az emórihoz, a chittihoz, a perizziihez és a jebúsziihez a hegységen, meg a chivvihez a Chermón alján, Micpa vidékén. 4 Kivonultak ők és egész táboruk velük, sok nép, mint a tenger partján levő fővény sokaságra; meg ló és szekérhad igen sok. 5 Összetalálkoztak mind e királyok, odajöttek és táboroztak együtt a Méróm vize mellett, hogy harcoljanak Izraéllal. 6 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőlük, mert holnap ilyenkor oda adom mindnyájukat elesetten Izraél elé; lovaikat bénítsd meg és szekereiket égesd el tűzben. 7 És rajtuk ütött Józsu és az egész hadnép ő vele hirtelen a Méróm vize mellett és rájuk rontottak. 8 És adta őket az Örökkévaló Izraél kezébe, megverték és üldözték őket a nagy Cidónig és Miszfefót-Májimig és Micpe völgyéig kelet felé; megverték őket, míg nem hagytak közülük menekülőt. 9 És tett velük Józsu, amint mondta neki az Örökkévaló: lovaikat megbénította és szekereiket elégette tűzben. 10 S visszatért Józsu abban az időben és bevette Chácórt, királyát pedig megölte karddal; mert Chácór az előtt feje volt mind e királyságoknak. 11 És megverték mind a lelket, mely benne volt, elpusztítva a kard élével, nem maradt meg egy lélek sem; Chácórt pedig elégette tűzben. 12 S e királyoknak mind a városait, meg mind a királyait elfoglalta Józsu és megverte, a kard élével elpusztította őket; amint parancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája. 13 Csakhogy mind a városokat, melyek magas helyükön álltak, nem égette el Izraél, kivéve Chácórt, egyedül azt égette el Józsu. 14 E városok egész zsákmányát pedig és a barmot prédául vették maguknak Izraél fiai; csak mind az embert ölték meg a kard élével, míg ki nem irtották őket, nem hagytak meg egy lelket sem. 15 Amint megparancsolta az Örökkévaló szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes

Józsuanak; úgy is tett Józsva, nem mellőzött egy dolgot sem mindabból, mit megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek. **16** Elfoglalta Józsva ezt az egész országot: a hegységet és az egész Délvidéket, Gósen egész országát, az alföldet és a síkságot, meg Izraél hegységét és az alföldjét – **17** a kopár hegységtől, mely felhúzódik Széirig, egészen Báal-Gádig a Libánon völgyében a Chermón hegye alján; és mind a királyaikat elfoglalta, megverte és megölte őket. **18** Sok ideig viselt Józsva háborút mind e királyokkal. **19** Nem volt város, mely békét kötött volna Izraél fiaival, kivéve a chivvit, Gibeón lakóit; mindet elfoglalták háborúban. **20** Mert az Örökkévalótól volt az, hogy megkeményítette szívüket az Izraéllal való háborúra, azért hogy elpusztítsa őket úgy, hogy ne legyen számukra könyörület, bizony azért, hogy kiirtsa őket, amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **21** És elment Józsva azon időben és kiirtotta az Anákimokat a hegységből: Chebrónból, Debírből, Anábbból s Jehúda egész hegységéből, meg Izraél egész hegységéből; városokkal együtt pusztította el őket Józsva. **22** Nem maradtak meg Anákimok Izraél fiai országában; csak Azzában, Gátban és Asdódban maradtak hátra. **23** Elfoglalta Józsva az egész országot, mind a szerint, amint szolt az Örökkévaló Mózeshez; és adta azt Józsva örökségül Izraélnek törzseikre való fölosztásaik szerint. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

12 Ezek az ország királyai, akiket megverték Izraél fiai, és elfoglalták országukat a Jordánon túl napkeletről, az Arnón völgyétől a Chermón hegyig és az egész síkságot keletről: **2** Szíchón az emóri királya, ki Chesbónban lakott, uralkodott Aróértől, mely az Arnón patak partján van, a völgy közepétől, a fél Gileádon egész a Jabbók patakig, Ammón fiai határáig. **3** És a síkságot a Kinnerót tengeréig keletről meg a síkság tengeréig, a Sóstengerig keletről Bét-hajesimót felé és dél felől a Piszga lejtőinek alján. **4** És határát Ógnak, Básán királyának – aki az óriások maradékából való – aki lakott Astarótban és Edréiben, és uralkodott a Chermón hegységen meg Szalkhán, és az egész Básánon a Gesúri és a Máakáti határáig, a fél Gileádon Szíchón Chesbón királyának határáig. **6** Mózes, az Örökkévaló szolgája és Izraél fiai verték meg őket; és adta Mózes, az Örökkévaló szolgája örökségül a Reúbéninek, a Gádinak és Menasse fél törzsének. **7** Ezek pedig az ország királyai, akiket megvert Józsva meg Izraél fiai a Jordánon innen nyugatról Báal-Gádtól a Libánon völgyében egészen a kopár hegységig, mely felhúzódik Széir felé és

adta Józsva örökségül Izraél törzseinek fölosztásuk szerint: **8** a hegységben, az alföldön, a síkságon, a lejtőkön, a pusztában és a délvidéken, a chittit, az emórit, a kanaánit, a perizzit, a chivvit és a jebúszit. **9** Jerichó királya, egy. A Bét-Él oldalán levő Áj királya, egy. **10** Jeruzsálem királya, egy. Chebrón királya, egy. **11** Jarmút királya, egy. Lákhis királya, egy. **12** Eglón királya, egy. Gézer királya, egy. **13** Debír királya, egy. Géder királya, egy. **14** Chorma királya, egy. Arád királya, egy. **15** Libna királya, egy. Adullám királya, egy. **16** Makkéda királya, egy. Bét-Él királya, egy. **17** Tappúach királya, egy. Chéfer királya, egy. **18** Afék királya, egy. Sárón királya, egy. **19** Mádón királya, egy. Chácór királya, egy. **20** Simrón-Merón királya, egy. Akhsáf királya, egy. **21** Táanákhir királya, egy. Megiddó királya, egy. **22** Kédes királya, egy. Jokneám királya a Karmelen, egy. **23** Dór királya, Dór kerületében, egy. Gójim királya Gilgálban, egy. **24** Tirca királya, egy. Mind a király harmincegy.

13 Józsva öreg lett, előre haladt a korban; ekkor szolt hozzá az Örökkévaló: Te öreg lettél, előre haladtál a korban, az országból pedig igen sok maradt elfoglalásra. **2** Ez ami az országból megmaradt: mind a filiszteusok kerületei és az egész Gesúri. **3** A Síchórtól, mely Egyiptom előtt van, egészen Ekrón határáig északról, a kanaánihoz számíttatik; a filiszteusok öt fejedelme: az Azzabeli, az Asdódbeli, az Askelónbéli, a Gátbéli, az Ekrónbéli, meg az Avvim; **4** dél felől a kanaáni egész földje és Meára, mely a Cidónbelieké, Afékáig, az emóri határáig; **5** a Gibli földje és az egész Libánon napkeletről, Báal-Gádtól, a Chermón hegy alján egészen Chamát felé; **6** mind a hegység lakói a Libánonról Miszrefót-Májimig, mind a Cidónbeliek: én el fogom őket úzni Izraél fiai elől; csak juttasd Izraélnek birtokul, amint megparancsoltam neked. **7** Most pedig oszd fel ezt az országot birtokul a kilenc törzsnek és Menasse fél törzsének. **8** Vele a Reúbéni és a Gádi elvették birtokukat, melyet adott nekik Mózes a Jordánon túl keletről, amiképpen adta nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája: **9** Aróértől, mely az Arnón patak partján van és a várost, mely a völgy közepén van és az egész sík földet, Médebától Dibónig; **10** és mind a városait Szíchónnak; az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban, Ammón fiai határáig; **11** meg Gileádot, a Gesúri és a Máakháti határát, Chermón egész hegységét és az egész Básánt Szalkháig; **12** egész Básánbéli királyságát Ógnak, aki király volt Astarótban és Edréiben – ő maradt meg az óriások maradékából: megverte őket Mózes és kiúzta. **13** És

nem űzték ki Izrael fiai a Gesúrit és a Máakháit; és így lakott Gesúr és Máakhát Izrael között mind e mai napig. **14** Csak Lévi törzsének nem adott birtokot; az Örökkévalónak, Izrael Istenének tűzáldozatai – az a birtoka, amint szólt neki. **15** Adott Mózes Reubén fiai törzsének családjaik szerint. **16** S volt nekik határu: Aróértől, mely az Arnón patak partján van és a város, mely a völgy közepében van és az egész sík föld Médeba mellett. **17** Chesbón és mind a városai, melyek a sík földön vannak: Dibón és Bámót-Báal és Bét-Báal-Meón; **18** Jahca, Kedémót és Méfaat. **19** Kirjatájim, Szibma és Céret-Hassáchar a Völgy hegyén. **20** Bét-Peór, a Pizga lejtői és Bét-Hajesimót. **21** A sík földnek mind a városai és egész királysága Szíchónnak az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban, akit megvert Mózes, őt és Midján fejedelmeit, Evít, Rékemet, Cúrt, Chúrt és Rébát, Szíchón vazallusait, az országban lakókat. **22** Bileámot pedig Beór fiát, a varázslót, megölték Izrael fiai karddal az általuk elejtettekhez. **23** S volt Reubén fiainak határa a Jordán mint határ. Ez Reubén fiainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. **24** És adott Mózes Gád törzsének, Gád fiainak, családjaik szerint. **25** Volt nekik határu: Jáezér és mind a Gileád városai és Ammón fiainak fél országa azon Aróérig, mely Rabba előtt van; **26** és Chesbóntól Rámat-Micpéig és Betóníig, Máchanájimtól Lidebír határáig. **27** És a völgyben: Bét-Hárám, Bét-Nimra, Szukkót és Cáfón, Szíchón, Chesbón királya, királyságának többi része, a Jordán mint határ a Kinnéret tenger széléig, a Jordánon túl keletről. **28** Ez Gád fiainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. **29** És adott Mózes Menasse fél törzsének; és volt Menasse fiai fél törzsének családjaik szerint. **30** Volt a határuk: Máchanájimtól az egész Básán, egész királysága Ógnak, Básánkirályának és mind a Jáír falvai, melyek Básánban vannak, hatvan város; **31** és fél Gileád, Astarót és Edréi, Óg királyságának városai Básánban Mákhír Menasse fia fiainak, Mákhír fiai felének, családjaik szerint. **32** Ezek azok, akiknek birtokot adott Mózes Móáb síkságain túl a jerichói Jordánon keletről. **33** Lévi törzsének pedig nem adott Mózes birtokot; az Örökkévaló, Izrael Istene – ő a birtokuk, amint szólt hozzájuk.

14 Ez pedig az, amit birtokul kaptak Izrael fiai Kanaán országában, amit birtokba adtak nekik Eleázár, a pap, és Józua Nún fia, meg az atyai házak fejei, Izrael fiai törzseiben; 2 sors utján való birtokul nekik, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által a kilenc és fél törzs számára. 3 Mert oda adta

Mózes a két és fél törzs birtokát a Jordánon túl, a levitáknak pedig nem adott birtokot közöttük – 4 mert József fiából két törzs volt: Menasse és Efraim – s nem adtak a levitáknak osztályrészt az országban, hanem városokat lakásra és közlegelőiket jóságuk és birtokuk számára. 5 Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai, és fölsoztották az országot. 6 Ekkor oda léptek Jehúda fiai Józsuához Gilgáiban és szólt hozzá Káléb, Jefunne fia, a kenizsi: Te ismered az igét, melyet szólt az Örökkévaló Mózeshez, az Isten emberéhez felőlem és felőled Kádés-Barneában. 7 Negyven éves voltam, mikor küldött engem Mózes, az Örökkévaló szolgája Kádés-Barnéából, hogy kikémleljem az országot; és hoztam neki választ, amint szívembemben volt. 8 Testvéreim pedig, kik velem fölmentek volt, elcsüggesztették a nép szívét, én meg teljesen jártam az Örökkévaló, Istenem után. 9 S megesküdött Mózes ama napon, mondván: bizony, a föld, melyre lépett a lábad, tied legyen birtokul és fiaidé örökre, mert teljesen jártál az Örökkévaló, Istenem után. 10 Most tehát, íme életben hagyott engem az Örökkévaló, amint szólt, immár negyvenöt éve, amióta kimondta az Örökkévaló ezt a igét Mózesnek, midőn a pusztában járt Izrael; s most íme nyolcvanöt éves vagyok ma. 11 Oly erős vagyok még ma, mint azon napon, melyen kiküldött engem Mózes; amilyen volt az eröm akkor, olyan az eröm most is a harcra, meg kivonulásra és bevonulásra. 12 Most tehát add nekem ezt a hegységet, amelyről szólt az Örökkévaló ama napon – hisz te hallottad ama napon – mert Anákímok vannak ott, meg nagy erősített városok, talán velem van az Örökkévaló s kiüzöm őket, amint szólt az Örökkévaló. 13 Akkor megáldotta őt Józua és adta Kálébnak, Jefunné fiának, Chebrónt birtokul. 14 Azért lett Chebrón a kenizsi Kálébnak, Jefunne fiának birtokul mind e mai napig, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló, Izrael Istene után. 15 Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá; ez volt a legnagyobb ember az Anákímok közt. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

15 És jutott a sors Jehúda fiai törzsének családjaik szerint; Edóm határa felé, Cín pusztája felé délről, a déli tájék szélén. 2 S volt nekik déli határu a Sóstenger szélétől, a nyelvtől, mely délnek fordul; 3 s kifut Akrabbím hágójától délre, átvonul Cínig, fölmege Kádés-Barnéától délre, átvonul Checrónig, fölmege Addárig és átkerül Karká felé; 4 átmegy Acmonba s kifut Egyiptom patakjág és lesznek a határ végezetei a tengernél: ez legyen nektek déli határu. 5 A keleti

határ pedig: a Sós tenger a Jordán széléig; s a határ az északi szélen: a tenger nyelvétől a Jordán szélétől. **6** És fölmege a határ Bét-Chogláig, átvonul Bét-Arábától északra, s fölmege a határ Bóhan, Reúbén fia, kövéig; **7** fölmege a határ Debírnek, Ákhór völgye felől, meg északnak fordulva, Gilgál felé, mely szemben van Adummím hágójával, a mely a pataktól délre van; s átvonul a határ Én-Sémes vizéig és lesznek végezetei Én-Rógélnél. **8** Erre fölmege a határ Ben-Hinnóm völgyén délre a Jebúsi oldalától – az Jeruzsálem, s fölmege a határ azon hegy csúcsára, mely a Hinnóm völgye előtt van nyugatról, mely a Refáim völgyének szélén van északról. **9** És húzódik a határ a hegy csúcsától Neftóach vize forrásáig és kifut Efrón hegysége városa felé és húzódik a határ Báaláig – az Kirjat-Jeárim. **10** S átkerül a határ Báalától nyugatnak a Szeir hegyig és átvonul északra Har-Jeárimtól – az Keszálón – lemege Bét-Sémesnek és átvonul Timnáig. **11** És kifut a határ Ekrón oldalától északról s húzódik a határ Sikrónnak, átvonul Báala hegyéig és kifut Jabneélig; és lesznek a határ végezetei a tengernél. **12** A nyugati határ pedig: a nagy tenger határu. Ez Jehúda fiainak határa, körskörül családjaik szerint. **13** Kálébnak, Jefunne fiának pedig adta osztályrészü. Jehúda fiai között, az Örökkévaló parancsa szerint Józsuának: Kirjat-Arbát – ez volt Anák atya – azaz Chebrónt. **14** És kiüzte onnan Káléb Anák három fiát: Sésajt, Achímánt és Talmajt, Anák szülöttjeit. **15** S fölment onnan Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kirjat-Széfer. **16** S mondta Káléb: aki megveri Kirjat-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát nőül. **17** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb testvére: és oda adta neki leányát, Akhszát nőül. **18** S történt, mikor oda jött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? **19** Mondta: Adj nekem áldást, mert a délvídedi földre adtál engem, adjál hát vízkútfőket. Erre adta neki a felső kútfőket és az alsó kútfőket. **20** Ez Jehúda fiai törzsének birtoka családjaik szerint. **21** És voltak a városok Jehúda fiai törzsének szélén Edóm határánál a Délvídeden: Kabceél, Éder és Jágúr. **22** Kína, Dímóna és Adeáda. **23** Kédes, Chácór és Jitnán. **24** Zíf, Télem és Bealót. **25** Chácór-Chadatta, Kerijót, Checrón, az Chácór. **26** Amám, Semá és Móláda. **27** Chacár-Gadda, Chesmón és Bét-Pélet. **28** Chacár-Súál, Beér-Séba és Bizjoteja. **29** Báala, Ijjim és Écem. **30** Eltólad, Keszil és Chorma. **31** Ciklag, Madmanna és Szanszanna. **32** Lebáót, Silchím, Ájin és Rimmón – mind a városok huszonkilenc és tanyáik. **33** Az alföldön: Estáól, Corea és Asna. **34** Zánóach, Én-

Gannim, Tappúach és Énám. **35** Jarmút, Adullám, Szókhó és Azéka. **36** Säärájim, Adítájim, Gedéra és Gedérótájim. Tizennégy város és tanyáik. **37** Cenán, Chadása és Migdal-Gád. **38** Dileán, Micpé és Jokteél. **39** Lákhis, Bockát és Eglón. **40** Kabbón, Lachmász és Kitlís. **41** Gederót, Bét-Dágón, Náama és Makkéda. Tizenhat város és tanyáik. **42** Libna, Éter és Ásán. **43** Jiftách, Asna és Necib. **44** Keíla, Akhzip és Mára. Kilenc város és tanyáik. **45** Ekrón meg leányvárosai és tanyái. **46** Ekróntól nyugatra, mind az, ami Asdód mellett van és tanyáik. **47** Asdód, leányvárosai és tanyái; Azza, leányvárosai és tanyái Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger határu. **48** A hegységben pedig: Sámír, Jattír és Szókhó. **49** Danna és Kirjat-Szanna, az Debír. **50** Anáb, Estemó és Ánim. **51** Gósen, Chólón és Gíló. Tizenegy város és tanyáik. **52** Arab, Dúma és Eseán, **53** Jánúm, Bét-Tappúach és Aféka. **54** Chumta, Kirjat-Arbá – az Chebrón – és Cíór. Kilenc város és tanyáik. **55** Máón, Karmel, Zif és Júta. **56** Jizreél, Jokdeám és Zánóach. **57** Hakkájin, Gibeá és Timna. Tíz város és tanyáik. **58** Chalchúl, Bét-Cúr és Gedór. **59** Máará, Bét-Anót és Eltekón. Hat város és tanyáik. **60** Kirjat-Baal – Kirjat-Jeárim az – és Hárabba. Két város és tanyáik. **61** A pusztában: Bét-Arába, Middín és Szekhákha. **62** Hannibbán, Ir-Mélach és Én-Gédi. Hat város és tanyáik. **63** A jebúszit azonban, Jeruzsálem lakóit, nem bírták kiüzni Jehúda fiai; így maradt a jebúszí Jehúda fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig.

16 És kijött a sors József fiai számára a jerichói Jordántól, keletre Jerichó vizeitől: A pusztá, mely fölmege Jerichótól a hegységre Bét-Él felé. **2** Kifut Bét-Éltől Lúzig és átvonul az Arki határa felé Atárotig. **3** Lemege nyugatnak a Jafléti határa felé, Alsó-Bét-Chorón határáig és Gézerig; és lesznek végezetei a tengernél. **4** Birtokot kaptak József fiai: Menasse és Efraim. **5** És volt Efraim fiainak határa családjaik szerint; volt pedig birtokuk határa keletről Atrót-Addár Felső-Bét-Chorónig. **6** És kifut a határ nyugatnak Mikhmetátig északon, és átkerül a határ keletnek Táanat-Silóig és átvonul mellette keletre Jánóachtól. **7** S lemege Jánóachtól Atárotig és Náaráig, megéri Jerichót és kifut a Jordánig. **8** Tappúachtól megy a határ nyugatnak Kána patakig és lesznek végezetei a tengernél. Ez Efraim fiai törzsének birtoka családjaik szerint. **9** És a városok, melyek elkülönítvék Efraim fiai számára Menasse fiainak birtoka közepén; mind a városok és tanyáik. **10** De nem úzták ki a kanaánit, aki Gézerben lakik;

így maradt a kanaáni Efraim között mind e mai napig és alattvalóvá lett.

17 És jutott a sors Menasse törzsének – ő ugyanis József elsőszülöttje – Mákhírnak, Menasse elsőszülöttjének, Gileád atyjának – ő ugyanis harcias ember volt – s övé lett Gileád és Básán. **2** És jutott Menasse többi fiainak családjaik szerint: Abiézer fiainak, Chélek fiainak, Aszriél fiainak, Sékhem fiainak, Chéfer fiainak, és Semidá fiainak; ezek Menasse József fiának fiai a férfiak, családjaik szerint. **3** Celofchádnak pedig Chéfer fiának, aki Gileád fia, ez Mákhír fia, ez Menasse fia, nem voltak fiai, hanem leányai; és ezek a leányainak nevei: Machla, Nóa, Chogla, Milka és Tirca. **4** Oda léptek Eleázár, a pap elé és Józsua, Nún fia elé és a fejedelmek elé, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek, hogy adjon nekünk birtokot testvéreink között. Erre adott nekik az Örökkévaló parancsa szerint birtokot atyjuk testvérei között. **5** Esett tehát Menasséra tíz rész, Gileád és Básán földjén kívül, melyek a Jordánon túl vannak; **6** mert Menasse leányai kaptak birtokot az ő fiai között; de Gileád földje Menasse többi fiáé volt. **7** És volt Menasse határa Ásértól Mikhmetáig; mely Sekhém előtt van; és megy a határ jobbra Én-Táppúach lakói felé. **8** Menasseé lett Tappúach földje, de Tappúach Menasse határán, Efraim fiaié. **9** És lemegy a határ Kána patakig, délre a pataktól – ezek a városok Efraimé Menasse városai között – és Menasse határa a pataktól északra és voltak végezei a tengernél. **10** A délre való Efraimé, az északra való Menasseé; a tenger volt határa. Ásért megérintik északon, és Jiszákhárt keleten. **11** S volt Menasseé Jiszákhárban és Ásérban: Bét-Seán és leányvárosai, Jibleám és leányvárosai, Dór lakói és leányvárosai, Én-Dór lakói és leányvárosai, Táanákh lakói és leányvárosai és Megiddó lakói és leányvárosai, három terület. **12** De nem bírták Menasse fiai kiűzni e városokat és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. **13** Volt pedig, midőn erősek lettek Izrael fiai, alattvalóvá tették a kanaánit, de kiűzni nem űzték ki. **14** És beszéltek József fiai Józsuával, mondván: Miért adtál nekem birtokul egy sorsot és egy részt, holott én számos nép vagyok, azért hogy annyira megáldott engem az Örökkévaló. **15** Szólt hozzájuk Józsua: Ha számos nép vagy, menj te föl az erdőségbe és irts ott magadnak a perizzi és a Refáim országában; minthogy szűk neked az Efraim hegysége. **16** S mondták József fiai: Nem elég nekünk a hegység; vasszekere is van valamennyi kanaáninak, ki a Völgy vidékén lakik,

annak, aki Bét-Seánban és leányvárosaiban van, meg annak, aki Jizreél völgyében van. **17** Szólt Józsua József házához, Efraimhoz és Menasséhez, mondván: Számos nép vagy és nagy erőd van, ne legyen számodra egy sors; **18** hanem hegység legyen számodra – minthogy erdőség az, irtsd azt, hogy tied legyenek végezei; mert majd kiűződ a kanaánit, noha vasszekere van, noha erős ő.

18 Egybegyűlt Izrael fiaiak egész községe Sílóba és odahelyezték a találkozás sátorát; az ország meghódítva volt részükre. **2** De maradtak Izrael fiai között, kik nem kapták meg birtokukat: hét törzs. **3** Szólt tehát Józsua Izrael fiaihoz: Meddig lustálkodtok, nem menvén el az országot elfoglalni, melyet adott nektek az Örökkévaló, őseitek Istene? **4** Rendeljétek magatoknak három férfit törzsenként s elküldöm őket, hogy keljenek föl és járják be az országot es írják föl birtokuk szerint s jöjjenek hozzám. **5** És osszátok fel magatoknak hét részre; Jehúda maradjon a maga határán délről és József háza maradjon a maga határán északról. **6** Ti pedig írjátok föl az országot hét részben és hozzátok el nekem ide, s majd sorsot vetek nektek itt az Örökkévaló, Istenünk színe előtt. **7** Mert a levitáknak nincsen részük közöttetek, hanem az Örökkévaló papsága az ő birtokuk; Gád pedig és Reubén és Menasse fél törzse elvették birtokukat túl a Jordánon keletről, melyet adott nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája. **8** S fölkeltek a férfiak és elmentek s megparancsolta Józsua azoknak, kik elmentek fölírni az országot, mondván: Menjétek és járjátok be az országot, írjátok azt föl és térjétek vissza hozzám és itt majd vetek nektek sorsot az Örökkévaló színe előtt, Sílóban. **9** Elmentek a férfiak, bejárták az országot és könyvbbe írták városok szerint hét rész szerint; erre jöttek Józsuához a táborba, Sílóba. **10** S vetett nekik Józsua sorsot Sílóban az Örökkévaló színe előtt; s felosztotta Józsua ott az országot Izrael fiainak fölosztásaik szerint. **11** És kikerült Benjámin fiai törzsének sorsa családjaik szerint; és kijött sorsuk határa Jehúda és József fiai között. **12** S volt nekik határu az északi szélen a Jordántól; és fölmegy a határ Jerichó oldala felé északról, fölmegy a hegységen nyugatnak és vannak végezei Bét-Áven pusztajánál. **13** Onnan átvonul a határ Lúznak, Lúz oldala felé délről – Bét-Él az – s lemegy a határ Atrót-Addárnak, a hegyen, mely Alsó-Bét-Chóróntól délre van. **14** Erre húzódik a határ és átkerül a nyugati szélre, délről azon hegytől, mely Bét-Chórón előtt van délre és vannak végezei Kirjat-Báalnál, az Kirjat-Jeárim, Jehúda fiainak városa. Ez a

nyugati határszél. 15 A déli határszél pedig Kirjat-Jearím végétől; és kifut a határ nyugatnak és kifut a Neftóach vize forrása felé. 16 S lemegey a határ azon hegy végéig, mely a Ben-Hinnóm völgye előtt van, amely a Refáim völgyében van északról, s lemegey a Hinnóm völgyének, a Jebúsi oldala felé délről és lemegey Én-Rógélig. 17 S húzódik északról, kifut Én-Sémesig, kifut Gelilótig, mely szemben van az Adummím hágójával és lemegey Bóhan, Reubén fia kövéig. 18 S átvonul a határ a Síkság átelében való oldalra északról és lemegey a Síkságnak. 19 És átvonul a határ Bét-Chogla oldala felé északról és vannak a határ végezetei a Sós tenger nyelvénél északról, a Jordán végénél délről. Ez a déli határ. 20 A Jordán pedig határolja a keleti szélén. Ez a Benjámin fiainak birtoka, határai szerint köröskörül, családjaik szerint. 21 Voltak Benjámin fiai törzsének városai családjaik szerint: Jerichó, Bét-Chogla és Émek-Kecíc. 22 Bét-Arába, Cemarájim és Bét-Él. 23 Avvim, Pára és Ofra. 24 Kefar-Ammóna, Ofni és Gébá. Tizenkét város és tanyáik. 25 Gibeón, Ráma és Beérót. 26 Micpe, Kefíra és Móca. 27 Rékem, Jirpeél és Tarala. 28 Céla; Élef és a Jebúsi – az Jeruzsálem – Gibeát, Kirjat. Tizennégy város és tanyáik. Ez a Benjámin fiainak birtoka családjaik szerint.

19 És kijött a második sors Simeónnak, Simeón fiai törzse számára, családjak szerint; és lett a birtokuk Jehúda fiai birtoka közepén. 2 És övék lett nekik birtokul: Beér-Sébá, Sébá, és Móláda. 3 Chacár-Súál, Bála és Écem. 4 Eltólad, Betúl és Chorma. 5 Ciklág, Bét-Hammarkábót és Chacár-Szúsza. 6 Bét-Lebáót és Sárúchen. Tizenhárom város és tanyáik. 7 Ájin, Rimmón, Éter és Asán. Négy város és tanyáik. 8 Mind a tanyák, melyek e városok körül voltak Báalat-Beérig, a délvidéki Rámáig. Ez Simeón fiai törzsének birtoka, családjaik szerint. 9 Jehúda fiainak birtokából való Simeón fiainak birtoka; mert Jehúda fiainak része sok volt nekik, tehát birtokot kaptak Simeón fiai az ő birtokuk közepében. 10 És kikerült a harmadik sors Zebulún fiainak, családjaik szerint; és volt birtokuk határa Száridig. 11 És fölmegey a határunk nyugatnak, Marealáig, megérinti Dabbészetet és odaér a patakhoz, mely Jokneám előtt van. 12 Visszafordul Száridtól keletnek, napkelet felé Kiszlót-Tábór határáig és kifut Dáberátig és fölmegey Jáfiáig. 13 Onnan átvonul napkeletnek, Gát-Chéfernek és Ét-Kácinnak, kifut Rimmónig, húzódva Néa felé. 14 És átkerül mellette a határ északra Channátóntól és vannak végezetei Jiftach-Él völgyénél: 15 Kattát, Náhalál, Simrón, Jidealá és Bét-Léchem. Tizenkét város és tanyáik.

16 Ez Zebulún fiainak birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 17 Jisszákhárnak kijött a negyedik sors, Jisszákhár fiainak, családjaik szerint. 18 És volt a határunk Jizreél, Keszullót és Súném; 19 Chafarájim, Sión és Anácharát; 20 Rabbit, Kisjón és Ébec; 21 Rémet, Én-Gannim, Én-Chadda és Bét-Paccéc. 22 Megérinti a határ a Tabórt, Sáčacimát és Bét-Sémet és vannak határunk végezetei a Jordánnál. Tizenhat város és tanyáik. 23 Ez Jisszákhár fiai törzsének határa, családjaik szerint – a városok és tanyáik. 24 És kijött az ötödik sors Ásér fiai törzsének, családjaik szerint. 25 És lett a határunk: Chelkat, Chalí, Béten és Akhsáf; 26 Állammélekh, Ameád és Miseál. Megérinti a Karmelt a tengernél és Síchór-Libnátot. 27 És visszafordul napkeletnek Bét-Dágónig, megérinti Zebulúnt és Jiftach-Él völgyét, északról Bét-Émeket és Neíelt, s kifut Kábúl felé balra. 28 Ebrón, Rechób, Chammón és Kána a nagy Cidónig. 29 És visszafordul a határ Rámának, Cór erősített városáig, s visszafordul a határ Chószának és vannak végezetei a tengernél, Akhzió vidékén. 30 Umma, Afék és Rechób. Huszonkét város és tanyáik. 31 Ez Ásér fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 32 Naftáli fiainak kijött a hatodik sors, Naftáli fiainak családjaik szerint. 33 És lett a határunk Chéleftől, a Cáanannimbeli terebinthustól, Adámí-Nékeb és Jabneél egészen Lakkúmig; és vannak végezetei a Jordánnál. 34 Visszafordul a határ nyugatnak Aznót-Tábórig és kifut onnan Chukkókig, megérinti Zebulúnt délről, Ásért pedig megérinti nyugaton és Jehúdát a Jordánnál napkeletről. 35 Erősített városok: Ciddím, Cér, Chammat, Rakkat és Kinnéret; 36 Adáma, Ráma és Chácór; 37 Kédes, Edréi és Én-Chácór; 38 Jireón, Migdal-Él, Chorém, Bét-Anát és Bét-Sémes. Tizenkilenc város és tanyáik. 39 Ez Naftáli fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – a városok és tanyáik. 40 Dán fiai törzsének, családjaik szerint, kijött a hetedik sors. 41 És lett birtokuk határa: Corea, Estáól és Ír-Sémes; 42 Sálabbín, Ajjalón és Jitla; 43 Élón, Timnáta és Ekrón; 44 Elteké, Gibbetón és Báalát; 45 Jehúd, Bené-Berák és Gat-Rimmón; 46 Mé-Jarkón és Rakkón, a határral együtt, Jáfó átelében. 47 És szűk volt Dán fiainak határa ő nekik s fölmentek Dán fiai és harcoltak Lésem ellen, bevették azt és megverték a kard élével, elfoglalták azt és laktak benne. És nevezték Lésemet Dánnak, Dán ősük neve szerint. 48 Ez Dán fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 49 Így végeztek azzal, hogy birtokba kapják az országot határai szerint; akkor adtak Izraél fiai birtokot Józsuának, Nún fiának, maguk között.

50 Az Örökkévaló parancsára adták neki a várost, melyet kért, Timnat-Szerachot Efraim hegyiségében; és fölépítette a várost és lakott benne. 51 Ezek a birtokok, melyeket birtokul adtak Eleázár a pap és Józsva Nún fia meg az atyai házak fejei Izrael fiai törzseiben sors után Sílóban, az Örökkévaló színe előtt a találkozás sátorának bejáratán. És végeztek azzal, hogy fölösszák az országot.

20 És szólt az Örökkévaló Józsvához, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: jelöljétek ki magatoknak a menedékvárosokat, melyekről szóltam hozzátok Mózes által; 3 hogy oda menekülhessen a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből, szándék nélkül; és legyenek nektek menedékkül a vérboszsuló rokon ellen. 4 Meneküljön e városok egyikébe és álljon oda a város kapujának bejáratához, s mondja el ama város véneinek fülei hallatára az ő szavait, akkor fogadják őt be magukhoz a városba s adjanak neki helyet, hogy náluk maradjon. 5 Ha pedig üldözi őt a vérboszsuló rokon, ne szolgáltatassák ki kezébe a gyilkost, mert szándék nélkül ütötte agyon felebarátját, de ő nem gyűlölője neki tegnapi, tegnapelőttről. 6 Maradjon abban a városban, míg oda nem áll a község elé ítéletre, míg meg nem hal a főpap, aki lesz ama napokban; akkor visszatér a gyilkos és megy városába és házába, azon városba, ahonnan menekült. 7 Erre megszentelték Kédest Gálilban, Naftáli hegyiségében, Sekhémét Efraim hegyiségében és Kirjat-Arbát – Chebrón az – Jehúda hegyiségében. 8 S a jerichói Jordánon túl, keletről kijelölték Bécert a pusztában a síkföldön, Reubén törzseéből, Rámótot Gileádban Gád törzseéből és Gólant Básánban Menasse törzseéből. 9 Ezek voltak a kijelölt városok mind az Izrael fiai és a jövevény számára, aki közöttük tartózkodik, hogy oda menekülhessen mindenki, aki agyonütött valakit tévedésből, hogy meg ne haljon a vérboszsuló rokon keze által, míg nem állt a község elé.

21 S oda léptek a leviták atyai házainak fejei Eleázár paphoz és Józsva Nún fiához, meg a törzsek atyai házainak fejeihez Izrael fiai közt. 2 És szóltak hozzájuk Sílóban, Kanaán országában, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózes által, hogy adjanak nekünk városokat lakásra és közlegelőiket barmunk számára. 3 Erre adták Izrael fiai a levitáknak a maguk birtokából az Örökkévaló parancsa szerint e városokat és közlegelőiket. 4 És kijött a sors a Keháti családjai számára, és jutott Áron a pap fiainak, a leviták közül Jehúda törzseéből, Simeón törzseéből és Benjámin törzseéből, sors után tizenhárom város. 5 Kehát többi fiainak

pedig Efraim törzse családjából, Dán törzseéből és Menasse fél törzseéből, sors után tíz város. 6 És Gérsón fiainak: Jisszákhár törzse családjából, Ásér törzseéből és Naftáli törzseéből és Menasse fél törzseéből Básánban, sors után tizenhárom város. 7 Merári fiainak családjaik szerint Reubén törzseéből, Gád törzseéből és Zebulún törzseéből, tizenkét város. 8 És adták Izrael fiai a levitáknak e városokat és közlegelőiket, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által, sors után. 9 Adták Jehúda fiai törzseéből és Simeón fiai törzseéből e városokat, amelyeket névvel neveznek. 10 Jutott Áron fiainak a Keháti családjaiból, Lévi fiai közül – mert övék lett a sors először, 11 adták nekik Kirjat-Arbát – ez az Anók atyja – azaz Chebrónt Jehúda hegyiségében és közlegelőit körülötte. 12 A város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnak, Jefunne fiának örökbirtokába. 13 S Áron a pap fiainak adták a gyilkos menedékének való várost, Chebrónt és közlegelőit, Libnát és közlegelőit; 14 Jattírt és közlegelőit, Estemóát és közlegelőit; 15 Chólónt és közlegelőit, Debírt és közlegelőit; 16 Ájint és közlegelőit, Juttát és közlegelőit, Bét-Sérvest és közlegelőit kilenc várost eme két törzseből. 17 Benjámin törzseéből pedig Gibeónt és közlegelőit, Gébát és közlegelőit; 18 Anátótot és közlegelőit, Almónt és közlegelőit – négy várost. 19 Áron fiainak, a papoknak mind a városai tizenhárom város és közlegelőik. 20 És Kehát fiai, a leviták családjaiknak, a többieknek Kehát fiai közül, jutottak sorsuk városai Efraim törzseéből. 21 Adták nekik a gyilkos menedékének való várost Sekhémét és közlegelőit, Efraim hegyiségében, Gézert és közlegelőit. 22 Kibcájimot és közlegelőit, Bét-Chórónt és közlegelőit – négy várost. 23 Dán törzseéből: Eltekét és közlegelőit, Gibbetónt és közlegelőit; 24 Ajjálónt és közlegelőit, Gat-Rimmónt és közlegelőit – négy várost. 25 Menasse fél törzseéből: Taanákhót és közlegelőit, Gát-Rimmónt és közlegelőit – két várost. 26 Mind a város tíz és közlegelőik, Kehát többi fiainak családjai számára. 27 Gérsón fiainak a leviták családjai közül: Menasse fél törzseéből a gyilkos menedékének való várost, Gólant Básánban és közlegelőit, Beesterát és közlegelőit – két várost. 28 Jisszákhár törzseéből: Kiszjónt és közlegelőit, Dáberátot és közlegelőit. 29 Jarmútot és közlegelőit, Én-Gannimot és közlegelőit – négy várost. 30 Ásér törzseéből: Miseált és közlegelőit, Abdónt és közlegelőit. 31 Chelkátot és közlegelőit, Rechóbot és közlegelőit – négy várost. 32 Naftáli törzseéből: a gyilkos menedékének való várost Kédest Gálilban és közlegelőit, Chammót-Dórt és közlegelőit, Kartánt és közlegelőit – három várost. 33 A Gérsóniak városai mind, családjaik

szerint: tizenhárom város és közlegelőik. **34** Merári fiai családjaiknak, a többi levitáknak, Zebulún törzseiből: Jokneámot és közlegelőit, Kartát és közlegelőit; **35** Dimnát és közlegelőit, Nahalát és közlegelőit – négy várost. **36** [Réubén törzseiből: Bécert és közlegelőit, Jahcát és közlegelőit; **37** Kedémótot és közlegelőit, Mefáatot és közlegelőit – négy várost.] **38** Gád törzseiből: a gyilkos menedékének való várost, Rámótot Gileádban és közlegelőit, Máchanájmot és közlegelőit; **39** Chesbónt és közlegelőit, Jáezért és közlegelőit – összesen négy várost. **40** Mind a városok Merári fiainak családjaik szerint, a többieknek a leviták családjaiból – lett a sorsuk tizenkét város. **41** A leviták városai mind, Izrael fiai örökbirtoka között negyvennyolc város és közlegelőik. **42** Legyenek e városok egy-egy város és közlegelői körülötte – így mind e városokkal. **43** Adta tehát az Örökkévaló Izraelnek az egész országot, melyről megesküdött, hogy adja őseiknek; elfoglalták és laktak benne. **44** És nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül, mind a szerint, amint megesküdött őseiknek; s nem állhatott meg előttük senki, mind az ellenségeik közül, mind az ellenségeiket kezükbe adta az Örökkévaló. **45** Nem maradt el semmi mindazon jó igéből, melyet szólt az Örökkévaló Izrael házához; mind bekövetkezett.

22 Akkor hívta Józsuá a Reúbénit, a Gádít és Menasse fél törzset; **2** és szólt hozzájuk: Ti megőriztétek mindazt, amit parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálója; hallgattatok szavamra mindenben, amit nektek parancsoltam. **3** El nem hagytátok testvéreiteket immár sok idő óta mind e mai napig és megőriztétek az Örökkévaló a ti Istenetek parancsolatának őrizetét. **4** Most pedig nyugalmat szerzett az Örökkévaló a ti Istenetek testvéreiteknek, amint szólt felőlük; most tehát forduljatok és menjetek el sátraitokba, örök birtoktok földjére, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálója, a Jordánon túl. **5** Csakhogy vigyázzatok nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatot és a tant, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgálója, szeretvén az Örökkévalót, a ti Isteneket és járván mind az ő útjaiban, megőrizvén parancsolatait és ragaszkodván hozzá és szolgálván őt egész szívetekkel és egész lelketekkel. **6** Erre megáldotta őket Józsuá, elbocsátotta őket és elmentek sátraikhoz. **7** Menasse fél törzsének Mózes adott volt Básánban, másik felének pedig adott Józsuá testvéreikkel együtt a Jordánon innen nyugatról; akkor is, midőn elbocsátotta őket Józsuá sátraikhoz és megáldotta, **8** így szólt hozzájuk, mondván: Számos javakkal

térjetez vissza sátraitokhoz, igen sok jószággal, ezüsttel, arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával; osszátok meg ellenségeitek zsákmányát testvéreitekkel! **9** És visszatértek és elmentek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse Izrael faitól Sílóból, mely Kanaán országában van, hogy menjenek Gileád országába birtokuk földjére, melyet birtokul foglaltak el az Örökkévaló parancsára Mózes által. **10** Eljutottak a Jordán tájaihoz, melyek Kanaán országában vannak és építettek ott Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse oltárt a Jordán mellett, nagy oltárt látásra. **11** S meghallották Izrael fiai, mondván: Íme, építették Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse az oltárt Kanaán országa átellenében, a Jordán tájain, Izrael fiainak oldala felé. **12** Meghallották Izrael fiai, s egybegyűlt Izrael fiainak egész községe Sílóba, hogy vonuljanak ellenük hadba. **13** És küldték Izrael fiai Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába Pinechászt, Eleázár pap fiát; **14** meg tíz fejedelmet vele, egy-egy fejedelmet atyai házanként, mind az Izrael törzseiből, mindegyik atyai házaik feje ők Izrael ezreiből. **15** Eljutottak Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába; s beszéltek velük mondván: **16** Így szólt az Örökkévalónak egész községe: Micsoda hűtelenség ez, mellyel hűtelenkedtetek Izrael Istene ellen, elfordulván ma az Örökkévalótól azzal, hogy építetetek magatoknak oltárt, hogy föllázzadjatok ma az Örökkévaló ellen. **17** Kevés-e nekünk Peór bűne, amelyből meg nem tisztultunk mind e mai napig és hogy a csapás érte az Örökkévaló községét? **18** És ti elfordultok ma az Örökkévalótól? És léssen, ti ma föllázzadtok az Örökkévaló ellen és holnap Izrael egész községére haragszik. **19** Ámde ha tisztátalan birtoktok földje, keljetez át az Örökkévaló birtokának földjére, ahol lakozik az Örökkévaló hajléka és foglaljatok birtokot közöttünk! De az Örökkévaló ellen ne lázzadjatok és ellenünk se lázzadjatok föl azzal, hogy építetek magatoknak oltárt, az Örökkévaló, ami Istenünk oltarán kívül. **20** Nemde, Ákhán, Zérach fia hűtlenséget követett el az örökszentséggel, és Izrael egész községén volt harag; ő csak egy ember volt s nem egyedül pusztult el bűnében! **21** Feleltek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse és beszéltek Izrael ezrei fejével: **22** A Hatalmas, Isten, az Örökkévaló – a Hatalmas, Isten, az Örökkévaló, ő tudja és Izrael tudja meg: ha lázadással s ha hűtlenséggel az Örökkévaló ellen – ne segít minket e napon – **23** ha építünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Örökkévalótól s ha azért, hogy azon bemutassunk égáldozatot és lisztáldozatot s ha

azért, hogy készítsünk rajta békeáldozatokat – az Örökkévaló, ő kérje számon! 24 S ha nem valami miatt való aggodalomból tettük ezt, mondván holnap majd így szólnak fiaitok fiainkhoz, mondván: mi köztök az Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez; 25 hiszen határu adta az Örökkévaló köztünk és köztetek, Reubén fiai és Gád fiai, a Jordánt, nincs részetek az Örökkévalóban! Így elvonnák fiaitok fiainkat attól, hogy féljék az Örökkévalót. 26 Mondtuk tehát: hadd tegyünk ezt magunknak, hogy építsük az oltárt, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak; 27 hanem tanú az köztünk és köztetek meg nemzedékeink között mi utánunk, hogy végezzük az Örökkévaló szolgálatát öelötte égőáldozatainkkal, vágóáldozatainkkal és békeáldozatainkkal s ne mondják holnap fiaitok fiainknak: nincsen részetek az Örökkévalóban. 28 Mondtuk tehát, léssen, ha majd holnap így szólnak hozzánk és nemzedékeinkhez, akkor azt mondjuk: lássátok az Örökkévaló oltárának mintáját, melyet készítették őseink, nem égőáldozatnak s nem vágóáldozatnak, hanem tanú ő köztünk és köztetek. 29 Távol legyen tőlünk, hogy mi föllázadjunk az Örökkévaló ellen és elforduljunk ma az Örökkévalótól, építvén oltárt égőáldozatnak, lisztáldozatnak és vágóáldozatnak az Örökkévaló ami Istenünk oltarán kívül, mely hajléka előtt vagyon. 30 Hallotta Pinechász a pap, meg a község fejedelmei és Izrael ezreinek fejei, kik vele voltak, azon szavakat, melyeket szóltak Reubén fiai, Gád fiai és Menasse fiaihoz, s jónak tetszett szemeikben. 31 És szólt Pinechász, Eleázár a papnak fia, Reubén fiahoz, Gád fiahoz és Menasse fiaihoz: Ma megtudtuk, hogy közöttünk van az Örökkévaló, mivel nem hűtlenkedtetek az Örökkévaló ellen e hűtlenséggel; most megmentettétek Izrael fiai az Örökkévaló kezétől. 32 Erre visszatért Pinechász, Eleázár a papnak fia meg a fejedelmek Reubén fiától és Gád fiától Gileád országából Kanaán országába Izrael fiaihoz és vittek nekik választ. 33 És jónak tetszett a dolog Izrael fiainak szemeiben és áldották Izrael fiai Isten és nem mondták, hogy hadra vonulnak ellenük, hogy elpusztítsák az országot, melyben laktak Reubén fiai és Gád fiai. 34 És elnevezték Reubén fiai és Gád fiai az oltárt; mert tanú ő közöttünk, hogy az Örökkévaló az Isten.

23 És volt sok idő múlva, miután nyugalmat szerzett az Örökkévaló Izraelnek mind az ellenségeitől köröskörül, Józua pedig öreg lett, előrehaladt a korban, 2 akkor hívta Józua egész Izraélt, véneit, fejeit, bírát és tisztviselőit és szólt hozzájuk: Én öreg lettem, előrehaladtam a korban. 3 Ti láttátok mindazt,

amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek, mind e népekkel miattatok, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, aki harcolt érettetek. 4 Lássátok, birtokul juttattam nektek e megmaradt népeket törzseitek szerint – a Jordántól fogva – és mind a népeket, melyeket kiirtottam, a nagy tengerig napnyugaton. 5 És az Örökkévaló, a ti Istenetek – ő el fogja kergetni őket előletek és kiűzni őket előttetek, hogy elfoglaljátok országukat, amint szólt nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek. 6 De legyetek erősek nagyon, hogy megőrizzétek és megtegyétek mindazt, ami írva van Mózes tanának könyvében, el nem térvén attól sem jobbra, sem balra; 7 hogy ne jussatok e népek közé, akik itt maradtak veletek, isteneik nevére ne hivatkozzatok és ne tegyetek esküt, ne szolgáljátok őket és ne boruljatok le előttük. 8 Hanem az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez ragaszkodjatok, amint tettétek mind e mai napig. 9 El is űzött az Örökkévaló előletek nagy és hatalmas népeket és ti – meg nem állott előttetek senki mind e mai napig. 10 Egy ember közületek üldöz ezret, mert az Örökkévaló a ti Istenetek – ő az, aki harcolt érettetek, amint szólt nektek. 11 Őrizzétek tehát nagyon lelkeitekért, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket. 12 Mert ha elfordultok és csatlakoztok e népek maradékához, amelyek itt megmaradtak köztetek és összeházasodtok velük, hogy közéjük jussatok, ők meg közétek: 13 tudjátok meg, hogy nem fogja többé az Örökkévaló, a ti Istenetek kiűzni előletek e népeket, s lesznek majd nektek törre és kelepcévé, ostorra oldalaitokon és töviské szemeitekben, míg el nem vesztek e jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek. 14 S imé, én megyek most az egész földnek utjára – ismerjétek föl egész szívetekkel és egész lelketekkel, hogy nem maradt el egy ige sem mind azon jó igékből, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenetek szólt fölőletek; mind bekövetkeztek számotokra, nem maradt el abból egy sem. 15 És léssen, a mint rátok jött mind a jó ige, melyet szólt fölőletek az Örökkévaló, a ti Istenetek, úgy elhozza rátok az Örökkévaló mind a rossz ígét, míg el nem pusztított titeket erről a jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istenetek. 16 Midőn megszegitek az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét, melyet parancsolt nektek, s elmentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük, akkor majd föllobban az Örökkévaló haragja ellenetek és elvesztek csakhamar azon jó országból, melyet adott nektek.

24 Összegyűjtötte Józua mind az Izrael törzseit Sekhémbe és hívta Izrael véneit, fejeit, bírát

és tisztviselőit és oda álltak Isten színe elé. 2 a rabszolgák házából és aki mívelte szemeink előtt e És szólt Józsuá az egész néphez: Így szól az nagy jeleket és megőrzött bennünket az egész úton, Örökkévaló, Izraél Istene: túl a folyamom laktak melyen jártunk és mind a népek között, melyeknek atyáitok ősidőtől fogva, Térach, Ábrahám atyja közepén átvonultunk; 18 és elűzte az Örökkévaló mind a népeket, meg az emórit az ország lakóját előlünk – mi is szolgálni fogjuk az Örökkévalót, mert S vettem atyáitokat, Ábrahámot a folyamom túlról ő az istenünk. 19 Ekkor szólt Józsuá a néphez: megengedtem őt járni Kánaán egész országában, Nem szolgálhatjátok majd az Örökkévalót, mert 4 s adtam Izsáknak Jákóbot és Ézsaut, és adtam szentséges Isten ő; buzgó Isten ő, nem bocsátja meg Ézsauanak Széir hegyét, hogy elfoglalja, Jákób pedig elpártolástokat és vétketeiket. 20 Ha elhagyjátok az és fiai lementek Egyiptomba. 5 És küldtem Mózeszt és Áront és sújtottam Egyiptomot a szerint, amint elfordul és rosszul bánik veletek és megsemmisít cselekedtem közepe; s azután kivéztelek titeket benneteket, minekutána jót tett veletek. 21 Szólt a 6 Kiveztem atyáitokat Egyiptomból és eljutottatok a nép Józsuához: Nem, hanem az Örökkévalót fogjuk a tengerig, akkor üldözték az egyiptomiak atyáitokat szolgálni. 22 Erre szólt Józsuá a néphez: Tanúk vagytok tenmagatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az Örökkévalót, hogy őt szolgáljátok. – 7 Kiáltottak az Örökkévalóhoz és vetett homályt közétek Mondták: Tanúk! – 23 Most tehát távolítsátok el az és az egyiptomiak közé, hozta reájuk a tengert, úgy hogy elborította és így látták szemeitek, amit idegen isteneket, melyek köztetek vannak és hajtsátok cselekedtem Egyiptommal; erre laktatok a pusztában szívetekeket az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez. 24 sok ideig. 8 És elhozatalak titeket az emóri országába, Mondta a nép Józsuának: Az Örökkévalót, a mi aki a Jordánon túl lakott és harcoltak veletek, de Istenünket fogjuk szolgálni és szavára fogunk hallgatni. 25 S köztött Józsuá szövetséget a néppel ama napon; kezetekbe adtam őket, elfoglaltátok országukat, s és adott neki törvényt és jogot Sekhémbe. 26 És elpusztítottam őket előletek. 9 Ekkor fölkelt Bálák, megírta Józsuá e szavakat Isten tanának könyvében; Cippór fia, Móáb királya és harcolt Izraél ellen; küldött vett egy nagy követ és fölállította ott a tölgyfa alatt, és hívta Bileámot, Beór fiát, hogy megátkozzon titeket. mely az Örökkévaló szentélyénél volt. 27 És szólt 10 De nem akartam hallgatni Bileámra; úgy hogy Józsuá az egész néphez: Íme, ez a kő leszen áldva áldott meg titeket s így megmentettelek titeket tanú gyanánt ellenünk, mert ő hallotta mind az kezéből. 11 Átkeltek a Jordánon és eljutottatok Örökkévaló szavait, melyeket beszélt velünk, és Jerichóig és harcoltak ellenetek Jerichó emberei, legyen ellenetek tanú gyanánt, nehogy megtagadjátok és emóri, a perizzi, a kánaáni, a chitti, a gírgási, a chivvi és a jebúsi; és kezetekbe adtam őket. 12 És Isteneteket. 28 És elbocsátotta Józsuá a népet, kit küldtem előttemek a darázt és elűzte azokat előletek: kit birtokába. 29 Történt e dolgok után, meghalt az emóri két királyát, nem kardoddal s nem íjjadal. Józsuá, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, százöt éves korában. 30 És eltemették őt birtoka határában, 13 Adtam nektek országot, mellyel nem vesződtél Timnat-Szérachban, mely Efraim hegyiségében van, és városokat, melyeket nem építettetek és laktok Gáas hegyétől északra. 31 És szolgálta Izraél az bennök; szőlőket és olajfákat, melyeket nem ültettetek, Örökkévaló Józsuá minden napjaiban és a vének esztek ti. 14 Most tehát féljétek az Örökkévalót, minden napjaiban, akik sokáig éltek Józsuá után és szolgáljátok őt őszintén és igazán; távolítsátok el az és a kik tudták az Örökkévaló minden cselekedetét, isteneket, melyeket szolgáltát őseitek a folyamom túl amelyet mívelt Izraéllal. 32 József csontjait pedig, és Egyiptomban és szolgáljátok az Örökkévalót, melyeket felhoztak Izraél fiai Egyiptomból, eltemették Ha pedig rossznak tetszik szemeitekben, szolgálni Sekhémbe, azon mező telkén, melyet megvett Jákób az Örökkévalót, válasszatok magatoknak ma, kit Chamór, Sekhém atyja fiaitól száz kesztáért; és szolgáltok majd: vajon az isteneket-e, melyeket és jutottak József fiainak birtokul. 33 Eleázár, Áron fia is szolgáltát őseitek a folyamom túl, avagy az emóri meghalt, és eltemették Pinechász fiának a halmán, isteneit-e, kinek országában laktok; én pedig és melyet adtak neki Efraim hegyiségében. házam az Örökkévalót fogjuk szolgálni. 16 Felelt a nép és mondta: Távol legyen tőlünk elhagyni az Örökkévalót, hogy szolgáljunk más isteneket. 17 Mert az Örökkévaló a mi Istenünk – ő az, aki fölvezetett minket és atyáinkat Egyiptom országából,

Birák

1 Volt Józsva halála után, megkérdezték Izrael fiai az Örökkévalót, mondván: Ki vonuljon közülünk először a kanaáni ellen, hogy harcoljon velem? **2** Mondta az Örökkévaló: Jehúda vonuljon; íme kezébe adtam az országot. **3** S mondta Jehúda Simeónnak, az ő testvérének: Vonulj velem sorsomba, hadd harcoljunk a kanaánival, akkor megyek majd én is te veled sorsodba. És ment vele Simeón. **4** Fölvonult Jehúda, és kezükbe adta az Örökkévaló a kanaánit és a perizzit; és megverték őket Bézekben – tízezer embert. **5** Ott találták Adóni-Bézeket Bézekben és harcoltak ellene; és megverték a kanaánit és a perizzit. **6** És megfutamodott Adóni-Bézek, és üldözték őt; megfogták őt és levágták kezeinek és lábainak hüvelykujait. **7** Akkor mondta Adóni-Bézek: Hetven király – kezük és lábuk hüvelykujja levágyva – szedegettek asztalom alatt; a hogy én tettem, úgy fizetett nekem Isten. És bevették őt Jeruzsálembe, és meghalt ott. **8** Akkor harcoltak Jehúda fiai Jeruzsálem ellen, bevették azt és megverték a kard élével; a várost pedig tűzbe borították. **9** Azután lementek Jehúda fiai harcolni a kanaánival a hegység, a Délvidék és az alföld lakójával. **10** Ment Jehúda a kanaáni ellen, ki Chebrónban lakott – Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá volt – és megverték Sésájt, Achimánt és Talmájt. **11** Onnan ment Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kirját-Széfert volt. **12** És mondta Káléb: A ki megveri Kirját-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát, nőül. **13** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb fiatalabb testvére; és oda adta neki leányát, Akhszát, nőül. **14** S történt, mikor odajött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a számrórl. És mondta neki Káléb: Mi lelt? **15** Mondta neki: Adj nekem áldást, mert a délvideki földre adtál engem, adjál hát nekem vízkútfőket. Erre adta neki Káléb a felső kútfőket és az alsó kútfőket. **16** A kénitának, Mózes ipjának fiai pedig fölmentek a pálmák városából Jehúda fiaival együtt Jehúda pusztájába, mely Arádtól délre van; mentek és maradtak a néppel. **17** S ment Jehúda Simeónnal, az ő testvérével, és megverték a kanaánit, Czufát lakóját, elpusztították és elnevezték a várost Chormának. **18** És bevette Jehúda Azzát és határát, Askelónt és határát, meg Ekrónt és határát. **19** És volt az Örökkévaló Jehúdával, és elfoglalta a hegységet, mert nem bírta kiűzni a völgy lakóit, mert vasszekerük volt nekik. **20** És adták Kálébnak Chebrónt, a mint mondta volt Mózes; és kiűzte onnan Anák három

fiát. **21** A jebúszit pedig, Jeruzsálem lakóját, nem úzték ki Benjámin fiai; így maradt a jebúszit Benjámin fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig. **22** Vonultak a József házabeliek, ők is, Bét-Élbe és az Örökkévaló velük volt. **23** Kikémleltették a József házabeliek Bét-Élt; a városnak neve pedig azelőtt Lúz volt. **24** És láttak az örök egy embert kijönni a városból, és mondták neki: Mutasd meg nekünk, kérlek, a város bejáratát és mi majd szeretetet cselekszünk veled. **25** Megmutatta nekik a város bejáratát, és megverték a várost a kard élével; és embert pedig és egész családját elbocsátották. **26** S elment az ember a chittiták földjére, épített várost és elnevezte Lúznak; ez a neve mind e mai napig. **27** Nem úzte ki Menasse Bét-Seánt és leányvárosait, Táanákhót és leányvárosait, meg Dór lakóit és leányvárosait, Jibleám lakóit és leányvárosait, sem Meggidó lakóit és leányvárosait; és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. **28** Történt pedig, mikor megerősödött Izrael, alattvalóvá tette a kanaánit, de kiűzni nem úzte ki. **29** Efraim nem úzte ki a kanaánit, ki Gézerben lakott; így maradt közte a kanaáni Gézerben. **30** Zebulún nem úzte ki Kitrón lakóit, sem Náhalól lakóit; így maradt közte a kanaáni, és alattvalókká lettek. **31** Ásér nem úzte ki Akkó lakóit, sem Czidón lakóit, meg Achlábot, Akhzíbot, Chelbát, Afíkot és Rechóbot. **32** Így lakott az Áséri a kanaáni, az ország lakói között, mert nem úzte ki. **33** Naftáli nem úzte ki Bét-Sémes lakóit, sem Bét-Anát lakóit, és így lakott ő a kanaáni, az ország lakói közt; Bét-Sémes és Bét-Anát lakói pedig lettek nekik alattvalóikká. **34** És szorította az emóri Dán fiait a hegységbe, mert nem engedte leszállni a völgybe. **35** S belenyugodott az emóri, hogy lakjon Chéresz hegyén, Ajjálónban és Sáalebímban; de nehéz lett József házának keze, és alattvalókká lettek. **36** Az emóri határa pedig Akrabbím hágójától, a Sziklán felül.

2 Fölment az Örökkévalónak angyala Gilgálból Bókhimba. És mondta: Fölhoztalak titeket Egyiptomból és elvittelek az országba, melyről megesküdtem őseiteknek és úgy mondtam, nem bontom meg szövetségemet veletek soha; **2** ti pedig ne kössetek szövetséget ez ország lakóival, oltáraikat romboljátok le. De nem hallgattatok szavamra: mit is cselekedtetek! **3** Meg is mondtam: nem üzöm ki őket előletek, hogy legyenek nektek tövisek gyanánt, isteneik pedig lesznek nektek tőr gyanánt. **4** És volt, a mint elmondta az Örökkévalónak angyala e szavakat mind az Izrael fiaihoz, a nép fölemelte hangját, és

sírtak. 5 S így nevezték el ama helyet: Bókhím; és áldoztak ott az Örökkévalónak. 6 Elbocsátotta Józsva a népet, és elmentek Izrael fiai kiki birtokába, hogy elfoglalják az országot. 7 És szolgálta a nép az Örökkévalót Józsva minden napjaiban és a vének minden napjaiban, kik sokáig éltek Józsva után, a kik látták az Örökkévaló minden nagy cselekedetét, melyet mivel Izraéllal. 8 És meghalt Józsva, Nún fia, az Örökkévaló szolgálója, százöt éves korában. 9 És eltemették őt birtoka határán, Timnat-Chéreszben, Efraim hegységében, Gáas hegyétől északra. 10 Azon egész nemzedék is betért őseihez, és támadt utánuk más nemzedék, mely nem ismerte az Örökkévalót, sem a cselekedetét, melyet mivel Izraéllal. 11 És tették Izrael fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, és szolgálták a Báalokat. 12 Elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét, ki őket kivezette Egyiptom országából, és jártak más istenek után, azon népek istenei közül, melyek körülöttük voltak és leborultak előttük; így bosszantották az Örökkévalót. 13 Elhagyták az Örökkévalót, és szolgáltak a Báalnak és az Astóreteknek. 14 S föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen és adta őket fosztogatók kezébe s fosztogatták őket; eladta őket ellenségeik kezébe körkörül, és nem állhattak meg többé ellenségeik előtt. 15 Bárhova vonultak ki, az Örökkévaló keze ellenük volt rosszra, a mint szólt az Örökkévaló és a mint megesküdött nekik az Örökkévaló; és meg voltak szorulva nagyon. 16 Ekkor támasztott az Örökkévaló bírakat, és megsegítették őket fosztogatóik kezéből. 17 De bíráikra. sem hallgattak, hanem paráznákkodtak más istenek után és leborultak előttük; letértek hamar az útról, melyen jártak őseik, hallgatván az Örökkévaló parancsolatait – nem cselekedtek így. 18 És hogy ha bírakat támasztott nekik az Örökkévaló és vele volt a bíróval az Örökkévaló s megsegítette őket ellenségeik kezeiből a bíró minden napjaiban – mert megkönyörült az Örökkévaló jajgatásukon szorongatóik és elnyomóik miatt – 19 akkor, mihelyt meghalt a bíró, újból megromlottak, jobban mint elődeik, járva más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük; nem hagytak el semmit cselekedeteikből és makacs újtukból. 20 És föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen, és mondta: Mivelhogy megszegte e nép szövetségemet, melyet parancsoltam őseiknek és nem hallgattak szavamra, 21 én sem fogok többé senkit sem kiűzni előlük azon népek közül, melyeket hagyott Józsva, mikor meghalt. 22 Azért hogy megkísértse velük Izraélt, vajon megőrzik-e az Örökkévaló útját, azon járva, a mint megőrizték őseik, avagy nem, 23 meghagyta az

Örökkévaló e népeket, ki nem űzve őket hamar, és nem adta őket Józsva kezébe.

3S ezek a népek, melyeket meghagyott az Örökkévaló, hogy megkísértse velük Izraélt, mindazokat, kik nem ismerték mind a Kanaánbeli háborúkat – 2 csak azért, hogy megismerjék Izrael fiainak nemzedékei – hogy tanítsák őket háborúra, csak azokat, kik azelőtt nem ismerték: 3 a filiszteusok öt fejedelme, az egész kanaáni, a Czidónbeli és a chivvi, a Libánon hegységének lakója, Báal-Chermón hegyétől egészen Chamát felé. 4 Arra szolgáltak, hogy megkísértse velük Izraélt, hogy megtudja, vajon hallgatják-e az Örökkévaló parancsolatait, melyeket őseiknek parancsolt Mózes által. 5 Izrael fiai pedig laktak a kanaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a jebúsi közepette; 6 elvették leányaikat maguknak feleségeikül és a maguk leányait adták az ő fiaiknak, és szolgálták isteneiket. 7 És tették Izrael fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, megféledezték az Örökkévalóról, Istenükről és szolgálták a Báalokat és az Asérákat. 8 Ekkor föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen és eladta őket Kúsán-Riseatájimnak, Arám-Naharájim királyának kezébe; és szolgáltak Izrael fiai Kúsán-Riseatájimnak nyolcz évig. 9 De kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott az Örökkévaló segítőt Izrael fiainak, s megsegítette őket: Otniélt, Kenáz fiát, Káléb fiatalabb testvérét. 10 Reája szállt az Örökkévaló szelleme, bírája lett Izraelnek és kivonult a harcra. És kezébe adta az Örökkévaló Kúsán-Riseatájimot, Arám királyát, és hatalmas lett a keze Kúsán-Riseatájimon. 11 Nyugta volt az országnak negyven évig; s meghalt Otniél, Kenáz fia. 12 Továbbá is tették Izrael fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben; akkor erőssé tette az Örökkévaló Eglónt, Móáb királyát, Izrael fölött, mivelhogy tették azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. 13 Egybegyűjtötte magához Ammón fiai és Amaléket; ment és megverte Izraélt, és elfoglalták a pálmák városát. 14 És szolgáltak Izrael fiai Eglónnak, Móáb királyának, tizenhét évig. 15 S kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott nekik az Örökkévaló segítőt, Éhúdot, Géra fiát, a Benjáminbelit, egy balogkezű embert. Küldtek ugyanis Izrael fiai általa ajándékot Eglónnak, Móáb királyának. 16 Készített magának Éhúd kardot, melynek két éle volt, egy singnyi a hossza; és felkötötte azt ruházatán alul a jobb csípőjére. 17 És bemutatta az ajándékot Eglónnak, Móáb királyának; Eglón pedig igen kövér ember volt. 18 És volt, midőn végzett azzal, hogy bemutatta az ajándékot, elbocsátotta a népet, az

ajándék vívőit. **19** Maga pedig visszafordult a Gilgál melletti kőbányáknál és mondta: Titkos szavam van hozzád, oh király. Mondta: Csitt! Erre kimentek tőle mind a mellette állók. – **20** Éhúd pedig bement hozzá, s ő éppen ült a hüselő felső teremben, mely csak az ő számára volt. – És mondta Éhúd: Istentől való szavam van hozzád; erre fölkelt a trónról. **21** Ekkor kinyújtotta Éhúd balkezét, levette a kardot jobb csípőjéről és beledőfte a hasába; **22** s behatolt a markolat is a penge után és körülzárta a zsír a pengét, mert nem húzta ki a kardot a hasából, és kiment a ganéja. **23** És kiment Éhúd a csarnokba, bezárta a felső terem ajtóit maga után és elreteszelte. **24** Alighogy kiment, jöttek a szolgák és látták, íme a felső terem ajtóit elreteszelve; s mondták: Bizonyára lábait takarja a hüselő kamarában. **25** És várakoztak míg szégyellették, s íme, nem nyitja ki a felső terem ajtóit; erre vették a kulcsot és kinyitották, s íme, uruk a földön fekszik holtan. **26** Éhúd pedig elmenekült, mialatt késedelmeztek; ő ugyanis túl volt a kőbányákon és elmenekült Szeirába. **27** És volt, midőn odaérkezett, megfűtta a harsonát Efraim hegységében; és lementek vele Izraél fiai a hegyről, ő meg élükön. **28** És szólt hozzájuk: Siessetek utánam, mert kezetekbe adta az Örökkévaló ellenségeiteket, Móábot. És lementek utána, elfoglalták a Jordánnak Móáb felé való átkelőit, és nem engedtek senkit sem átkelni. **29** Megverték Móábot abban az időben, mintegy tízezer embert, csupa kövért és csupa vitéz férfiút, és nem menekült meg senki. **30** S megalázkodott Móáb ama napon Izraél keze alatt; és nyugta volt az országnak nyolcvan évig. **31** Utána volt Samgár, Anát fia, s megverte a filiszteusokat, hatszáz embert egy ökörösztokével; s megsegítette ő is Izraélt.

4 Továbbá is tették Izraél fiai azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; Éhúd pedig meghalt. **2** És eladta őket az Örökkévaló Jábínnak, Kanaán királyának kezébe, aki Cháczóiban uralkodott; hadvezére pedig Szízsera volt, s ez lakott Charóset-Haggójimban. **3** Ekkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mert kilencszáz vasszekere volt neki, s ő elnyomta Izraélt fiait erővel húsz esztendőn át. **4** Debóra prófétaasszony pedig, Lappidót felesége bírāja volt Izraélnek azon időben; **5** ő ugyanis ült a Debóra-pálma alatt, Ráma és Bét-Él között, Efraim hegységében; és fölmentek hozzá Izraél fiai törvényre. **6** Küldött és hívatta Bárákot, Abinóam fiát a Naftálibeli Kédesből; és szólt hozzá: Nemde ezt parancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene: menj,

húzódjál a Tábór hegyére és végy magaddal tízezer embert Naftáli fiaiból és Zebulún fiaiból; **7** én meg feléd húzom a Kísón patakjához Szízserát, Jábín hadvezérét, szekérhadát és népsokaságát s majd kezedbe adom őt. **8** Szólt hozzá Bárák: Ha velem jössz, megyek; de ha nem jössz velem, nem megyek. **9** És mondta: Menni fogok veled, csakhogy nem lesz dicsőség az úton, amelyre menni készülsz, mert asszony kezébe adja majd az Örökkévaló Szízserát. Erre fölkelt Debóra és elment Bárákkal Kédesbe. **10** S összehívta Bárák Zebulúnt és Naftálit Kédesbe, és fölment nyomában tízezer ember; és fölment vele Debóra. **11** A kénita Chéber pedig elvált volt Kájintól, Chóbáb, Mózes sógorának fiaitól: és felütötte sátorát a Czäänannímbeli terebinthusnál, mely Kédes mellett van. **12** Midőn jelentették Szízserának, hogy fölment Bárák, Abinóam fia, a Tábór hegyére, **13** akkor összehívta Szízsera az egész szekérhadát, kilencszáz vasszekeret, meg mind a népet, mely vele volt, Charóset-Haggójimból a Kísón patakjához. **14** És szólt Debóra Bárákhöz: Kelj föl, mert ez az a nap, melyen kezedbe adta az Örökkévaló Szízserát, nemde az Örökkévaló vonult ki előtте! És leszállt Bárák a Tábór hegyéről, és tízezer ember utána. **15** És megzavarta az Örökkévaló Szízserát és az egész szekérhadat meg az egész táborat a kard élével Bárák előtt; s leszállt Szízsera a szekérről és megfutamodott gyalogosan. **16** Bárák pedig üldözte a szekérhadat és a táborat Charóset-Haggójimig; és elesett Szízsera egész tábora a kard éle által, nem maradt meg egy sem. **17** Szízsera pedig megfutamodott gyalogosan Jáél, a kénita Chéber feleségének sátorába – mert béke volt Jábín, Cháczór királya és a kénita Chéber háza között – **18** és kiment Jáél Szízsera elébe és szólt hozzá: Térj be uram, térj be hozzám, ne félj. Betért hozzá a sátorba, és befődte őt a takaróval. **19** És szólt hozzá: Adj, kérlek, innom egy kis vizet, mert megszomjúhoztam; ekkor kinyitotta a tejes tömlőt, inni adott neki és befődte. **20** És szólt hozzá: Állj a sátor bejáratához, és lésszen, ha valaki jön s kérdezi tőled és mondja: van-e itt valaki, akkor mondjad: nincsen. **21** Erre vette Jáél, Chéber felesége, a sátor szögét, kezébe fogta a kalapácsot, bement hozzá csendben és beverte a szöveget halántékába, úgy hogy befürödött a földbe – amaz pedig mélyen aludt, mert fáradt volt – és meghalt. **22** S íme Bárák jön, üldözve Szízserát, és kiment elébe Jáél és mondta neki: Jer, megmutatom neked azon férfiút, a kit keresel. Bement hozzá, s íme Szízsera holtan fekszik, szöggel halántékában. **23** Így aláztta meg Isten ama napon Jábínt, Kanaán királyát, Izraél fiai előtt. **24** És egyre

nehezebbé lett Izrael fiainak keze Jábínon, Kanaán királyán, míg ki nem irtották Jábínt, Kanaán királyát.

5 És énekelt Debóra meg Bárák, Abínoám fia, ama napon, mondván: 2 Midón vezéreltek vezérek Izraelben, midón magát följajnlotta a nép – áldjátok az Örökkévalót! 3 Halljátok királyok, figyeljetez fejedelmek; én az Örökkévalónak hadd énekelek én, dallok az Örökkévalónak, Izrael Istenének. 4 Örökkévaló, mikor elindultál Széirből, mikor lépdeltél Edóm mezeje felől, a föld megrendült, az egek is csepegtek, felhők is csepegtettek vizet; 5 hegyek szétfolytak az Örökkévaló előtt, ez a Színaj, az Örökkévaló, Izrael Istene előtt. 6 Samgár, Anát fia napjaiban, Jáél napjaiban, szüneteltek az utak; s az ösvényeken járók görbe utakon járnak. 7 Szüneteltek a nyílt helyek Izraelben, szüneteltek, míg föl nem keltem én Debóra, föl nem keltem, anya Izraelben. 8 Választ új isteneket, akkor harc a kapuknál, paizs nem látható, sem kopja negyvenezer közt Izraelben. 9 Szívem Izrael törvénytevőié, kik följájták magukat a nép között: áldjátok az Örökkévalót. 10 Fehérlő szamarakon nyargalók, ti, kik terítőkön ültök, és ti, kik jártok az úton, szólaljatok meg! 11 A zsákmányosztók hangjánál, a merítő vályúk közt – ott beszéljék el az Örökkévaló igaz tetteit; igaz tetteit a nyílt helyekkel Izraelben; akkor leszállt a kapukhoz az Örökkévaló népe. 12 Ébredj, ébredj, Debóra; ébredj, ébredj, mondj éneket! Kelj föl, Bárák, vidd el foglyaidat, Abínoám fia. 13 Akkor maradék győzött népek hatalmasain, az Örökkévaló győzött érettem a hősökön. 14 Efraim közül – gyökerük Amálékben – utánad, Benjámin, csapatiddal; Mákhir közül leszálltak törvénytevők és Zebulún közül a törvényíró vesszejével vonulók. 15 Jisszákhárnak nagyjai Debórával, s a mint Jisszákhár, úgy Bárák, völgybe rohant nyomaiban. Reubén vízerei mentén nagyok a szív fontolgatásai. 16 Mért maradtál az aklok között, hallgatni a nyájak sípolását? Reubén vízerei mentén nagyok a szív megfontolásai. 17 Gileád túl a Jordánon vesztegel, Dán pedig – miért lakik hajókon? Ásér maradt tengerek révén és öblei mellett vesztege! 18 Zebulún nép, mely halálnak vetette oda életét, Naftáli is a mezőség magaslatain. 19 Jöttek királyok, harcoltak, akkor harcoltak Kanaán királyai, Táanákiban, Megiddó vizeinél, prédát ezüstben nem nyertek. 20 Egekből harcoltak, a csillagok pályáikból harcoltak Szízsera ellen. 21 Kísón patakja elsodorta őket, őskor patakja Kísón patakja. Lépj föl, lelkem, hatalommal! 22 Akkor dobogtak a ló patái ügetéstől, ügetésétől méneinek. 23 Átkozzátok Mérózt – szól az Örökkévaló angyala – átkozzátok átkozva lakóit,

hogy nem jöttek az Örökkévaló segítségére, az Örökkévaló segítségére a hősök közt. 24 Áldassék az asszonyok fölött Jáél, a kénita Chéber neje; a sátoruló asszonyok fölött áldassék! 25 Vizet kért, tejet adott, urak csészéjében nyújtotta a tejfölt. 26 Kezét kinyújtja a szög után, jobbát a munkások pörölye után, rácsap Szízserára, beveri fejét, összezúzza, átfúrja halántékát. 27 Lábai között alágörnyedt, lehanyatlott, ott feküdt; lábai között alágörnyedt, lehanyatlott; a hol alágörnyedt, ott lehanyatlott legyőzötte. 28 Az ablakon kitekintett és jajgatott, Szízsera anyja a rácsozaton át: Miért kékis jönni szekérhada, miért késnek fogatainak léptei? 29 A legbölcsebbik a hölgyei között felel neki, ő is válaszol a szavaira: 30 hisz csak lelnék, osztanak zsákmányt, egy leányzót, két leányzót minden férfinak, tarka ruhák zsákmányát Szízserának, tarka ruhák zsákmányát, varrottast, tarka ruhát, két varrottast a rabnó nyakára. 31 Így vesszenek el ellenségeid mind, oh Örökkévaló; de a kik szeretik őt – mint mikor fölkel a nap az ő hatalmában! – És nyugta volt az országnak negyven évig.

6 És tették Izrael fiai azt, a mi rossz az Örökkévalónak szemeiben; akkor adta őket az Örökkévaló Midján kezébe hét évig. 2 Hatalmas lett Midján keze Izraelen – Midján miatt csinálták maguknak Izrael fiai a hegyekben levő odúkat, a barlangokat és a hegyvárakat – 3 s történt, ha Izrael vetett, felment Midján és Amálék meg Kelet fiai, felmentek ellene. 4 Táboroztak ellenük és elpusztították a föld termését egészen Azza felé és nem hagytak élelmet Izraelben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat; 5 mert ők jószágostul mentek föl és sátrastul, és jöttek annyian, mint a sáska sokaságra, nem volt száma sem nekik, sem tevéiknek. Így jöttek az országba, hogy elpusztítsák. 6 És elszegényedett Izrael nagyon Midján által, és kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz. 7 És volt, midón kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz Midján miatt, 8 küldött az Örökkévaló egy próféta embert Izrael fiaihoz és mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: én felhoztalak titeket Egyiptomból és kivezettelek a rabszolgák házából. 9 Megmentettelek Egyiptom kezéből és mind az elnyomóitok kezéből; kiűztem őket előletek és nektek adtam országukat. 10 És mondtam nektek: én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek; ne féljétek az emórinak isteneit, a kinek ti laktok országában – de ti nem hallgattatok szavamra. 11 Jött az Örökkévaló angyala és leült az Ofrában levő tölgyfa alatt, mely az abiezri Jóásé volt; fia

Gideón pedig éppen búzát vert ki a présházban, hogy elmentse Midján elől. **12** És megjelent neki az Örökkévaló anygala és szólt hozzá: Az Örökkévaló veled, derék vitéz! **13** Szólt hozzá Gideón: Kérlek uram, ha csakugyan velünk van az Örökkévaló, miért ért bennünket mindez? Hol vannak hát mind a csodás tettei, melyeket elbeszéltek nekünk őseink, mondván: bizony Egyiptomból hozott föl minket az Örökkévaló. És most elhagyott az Örökkévaló és adott minket Midján kezébe. **14** Ekkor fordult feléje az Örökkévaló és mondta: Menj ezzel az erőddel és segítsd meg Izraélt Midján kezéből; hiszen küldtelek. **15** Szólt hozzá: Kérlek, Uram, miáltal segítsen meg Izraélt? Íme, nemzetségem a leggyengébb Menassében és én a legcsekélyebb vagyok atyám házában. **16** És szólt hozzá az Örökkévaló: Ám én veled leszek és meg fogod verni Midját, mint egy embert. **17** Szólt hozzá: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adj számomra jelt, hogy te beszélsz velem. **18** Ne távozzál, kérlek, innen, míg el nem jövök hozzád és kihozom ajándékomat és leteszem eléd. És mondta: Én maradok, míg vissza nem jössz. **19** Gideón pedig bement, elkészített egy kecszegődölyét és egy éfa lisztből kovásztalan kenyeret, a húst a kosárba tette, levét pedig tette a fazékba; kivitte hozzá a tölgyfa alá és odanyújtotta. **20** És szólt hozzá az Isten anygala: Vedd a húst és a kovásztalan kenyeret és tedd le ama sziklára, a levét pedig öntsd ki; és tett akképpen. **21** Erre kinyújtotta az Örökkévaló anygala a pálcza végét, mely kezében volt és megérintette a húst és a kovásztalan kenyeret; ekkor föl szállt a tűz a sziklából és fölemésztette a húst és a kovásztalan kenyeret, az Örökkévaló anygala pedig eltűnt szemei elől. **22** S látta Gideón, hogy az Örökkévaló anygala az; és mondta Gideón: Jaj Uram, Örökkévaló, mert csak azért láttam az Örökkévaló anygalát színről színre! **23** Mondta neki az Örökkévaló: Béke veled, ne félj, nem fogsz meghalni. **24** És épített ott Gideón oltárt az Örökkévalónak és így nevezte: az Örökkévaló a béke; mind e mai napig még ott van az abiezri Ofrában. **25** És volt azon éjjel, mondta neki az Örökkévaló: Végy egy tulkot az ökrökből, melyek az atyádéi és egy másik tulkot, hét éveset és rombold le a Báal oltárát, mely atyádé, a mellette levő szent fát pedig vágd ki. **26** És építs oltárt az Örökkévalónak Istenednek e várhely tetején a rendezett helyen; vedd a második tulkot és hozz égőáldozatot a szent fa hasábjain, melyet majd kivágsz. **27** Erre vett Gideón tíz embert szolgálói közül és úgy tett, a mint szólt hozzá az Örökkévaló; volt pedig, minthogy félt atyja házatól és a város embereitől, semhogy nappal tegye, tehát

éjjel tette. **28** Reggel korán fölkeltek a város emberei és íme, lerontva volt a Báal oltára és a mellette levő szent fa kivágva, a második tulok pedig áldozva az épített oltáron. **29** Ekkor szóltak egyik a másikához: Ki cselekedte ezt a dolgot? Kutattak és kerestek s mondták: Gideón, Jóás fia, cselekedte ezt a dolgot. **30** És szóltak a város emberei Jóáshoz: Add ki fiadat, hogy meghaljon, mert lerontotta a Báal oltárát s mert kivágta a mellette levő szent fát. **31** Mondta Jóás mind a mellette állóknak: Hát ti pöröltök-e a Báalért, avagy ti véditek-e őt? A ki pöröl érette, ölessék meg reggelig! Ha isten ő, pöröljön magáért, hogy lerontotta oltárát. **32** És nevezték őt azon a napon Jerubbáalnak, mondván: Pöröljön ellene Báal, hogy lerontotta oltárát. **33** Egész Midján pedig és Amalék meg a Kelet fiai összegyűltek együvé és átkeltek és táboroztak Jizreél völgyében. **34** Az Örökkévaló szelleme pedig megszállta Gideónt; megfűtta a harsonát és egybesereglett utána Abiézer. **35** Követekek is küldött egész Menasséba és egybesereglett az is utána; és követekek küldött Ásérba, Zebulúnba és Naftáliba, és fölmentek ellenük. **36** És szólt Gideón Istenhez: Ha csakugyan megsegíteni akarsz kezem által Izraélt, a mint mondtad – **37** íme, én odaállítom a gyapjúníratot a szérúre; ha egyedül a nyíratón lesz harmat és az egész telken szárazság, akkor tudom, hogy megsegíted kezem által Izraélt, a mint mondtad. **38** És így lett. Korán fölkel ugyanis másnap, s kinyomta a nyíratót és kifacsart harmatot a nyíratból, egy teli csésze vizet. **39** Ekkor szólt Gideón Istenhez: Ne lobbanjon föl haragod ellenem, hadd beszéljek csak ez egyszer; megkísértem, kérlek, csupán ez egyszer a nyíratall, legyen kérlek egyedül a nyíraton szárazság és az egész telken legyen harmat. **40** És akképpen tett Isten azon éjjel; egyedül a nyíraton volt szárazság, s az egész telken harmat volt.

7 És korán fölkel Jerubbáal, az Gideón, meg az egész nép, mely vele volt és táboroztak Charód forrásánál; Midján tábora pedig északra volt tőle, a Móre halmától fogva a Völgyben. **2** És szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Több a nép, mely veled van, hogy sem kezükbe adnám Midját: nehogy dicsekedjék rajtam Izraél, mondván: önkezem segített nekem. **3** Most tehát hirdesd csak a nép fülei hallatára, mondván: a ki fél és remeg, térjen vissza és forduljon meg Gileád hegyéről. És visszatért a nép közül huszonkétezer, tízezeren pedig maradtak. **4** És szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Még ez a nép is sok, vezesd le őket a vízhez, majd megválogatom ott neked: és léssen, a kiről azt mondom neked, ez

menjen veled, az megy veled; mind a kiról pedig azt mondom neked, ez ne menjen veled, az nem megy. **5** Levezette tehát a népet a vízhez, és szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Mind az, a ki nyaldos nyelvvel a vízből, a mint nyaldos az eb – állítsd azt külön és mind azt is, a ki térdeire esik, hogy igyék. **6** És volt a száma azoknak, kik nyaldostak, kezüket véve szájukhoz, háromszáz ember; mind a többi nép pedig térdeire esett vizet inni. **7** Ekkor szólt az Örökkévaló Gideónhoz: A háromszáz emberrel, a kik nyaldostak, segítlek meg titeket és kezembe adom Midjánt; az egész nép pedig menjen kiki az ő helyére. **8** És kezükbe vették a nép eleségét és harsonáit, Izrael minden emberét pedig elbocsátotta kit-kit sátraihoz s a háromszáz embert megtartotta; Midján tábora pedig tőle alatt volt a völgyben. **9** Volt pedig azon éjjel, szólt hozzá az Örökkévaló: Kelj föl, menj le a táborba, mert kezembe adtam. **10** De ha félsz lemenni, menj le te és legényed Púra a táborhoz; **11** majd meghallod mit beszélgetnek s azután megerősödnek kezeid – menj hát le a táborba. És lement, ő és legénye Púra, a táborban levő fegyveresek közelébe. **12** Midján pedig és Amalék meg mind a Kelet fiai elterültek a völgyben, mint a sáska sokaságra; s tevéknek nem volt száma, mint a fővény a tenger partján sokaságra. **13** Odament Gideón, s íme valaki elbeszél egy álmot a társának; mondta: Íme, álmot álmodtam, s íme egy czipő árpakenyér forog Midján táborában, eljutott a sátorig s meglökte, hogy összedőlt, majd fölfele fordította, hogy összedőlt a sátor. **14** Erre felelt a társa és mondta: Nem más az, mint Gideónnak, Jós fiának, az izraelita férfiúnak kardja; kezébe adta Isten Midjánt és az egész tábor. **15** És volt, mihelyt meghallotta Gideón az álom elbeszélését és megfejtését, leborult; visszatért Izrael táborához s mondta: Keljetek föl, mert kezetekbe adta az Örökkévaló Midján táborát. **16** S elosztotta a háromszáz embert három csapatra; adott harsonákat mindnyájuk kezébe; meg üres korsókat és fáklyákat a korsókban. **17** És szólt hozzájuk: Tőlem látjátok majd s akképpen cselekedjete; íme, midőn odaérek a tábor szélére, akkor léssen, a mint én cselekszem, úgy cselekedjete ti. **18** Megfúvom a harsonát, én és mind a velem levők, akkor fújjátok ti is a harsonákat az egész tábor körül és mondjátok: Az Örökkévalóért és Gideónért! **19** S oda ért Gideón meg a száz ember, ki vele volt, a tábor szélére a középső őrszak kezdetén – éppen fölállították az őrköt – akkor megfújták a harsonákat és szétzúzták a kezükben levő korsókat. **20** Erre megfújta a három csapat a harsonákat, összetörték a korsókat s megragadták

bal kezükkel a fáklyákat, jobb kezükkel pedig a harsonákat, hogy fújjanak; így kiáltottak: Kard az Örökkévalóért és Gideónért! **21** És álltak kiki a maga helyén a tábor körül; szerteszaladt az egész a tábor, riadoztak és megfutamodtak. **22** És megfújták a háromszáz harsonát, ekkor fordította az Örökkévaló egyiknek kardját a másika ellen és pedig az egész táborban; és megfutamodott a tábor Bét-Sittáig, Czeréra felé, Ábél Mechóla partjáig Tabbát mellett. **23** És összegyülekezett Izrael embere Naftáliból, Ásérból és egész Menasséból és üldözték Midjánt. **24** S követeket küldött Gideón Efraim egész hegyiségébe, mondván: Menjete le Midján ellenébe és foglaljátok el tőlük a vizeket Bét-Baráig, meg a Jordánt. És összegyülekezett Efraim minden embere, s elfoglalták a vizeket Bét-Baráig, meg a Jordánt. **25** Elfogták Midján két vezérét: Órébet és Zeébet; és megölték Órébet az Óréb-sziklán, Zeébet pedig megölték a Zeéb-présházban, és üldözték Midjánt; Óréb és Zeéb fejét pedig Gideónhoz vitték túl a Jordánon.

8 Ekkor szóltak hozzá Efraim emberei: Mi dolog ez, a mit cselekedtél velünk, nem híván minket, midőn mentél harcolni Midján ellen? És pöröltek vele hatalommal. **2** Mondta nekik: Mit cselekedtem most hozzátok képest? Nemde jobb Efraim böngészete Abiézer szüreténél? **3** Kezetekbe adta Isten Midján vezéreit, Órébet és Zeébet, mit tehettem hát hozzátok képest? Akkor megenyhült iránta a lelkük, mikor ezt mondta. **4** És oda ért Gideón a Jordánhoz, átkel ő meg a vele levő háromszáz ember, fáradtan és üldözés közben. **5** S mondta Szukkót embereinek: Adjatok, kérek, kenyérczipókat a népek, mely engem követ, mert fáradtak ők; én ugyanis üldözöm Zébachot és Czalmunnát, Midján királyait. **6** Mondták Szukkót nagyjai: Vajon Zébach és Czalmunna tenyere máris kezekben van-e, hogy kenyeret adjunk seregnek? **7** Erre mondta Gideón: Azért, ha majd kezembe adja az Örökkévaló Zébachot és Czalmunnát, megcséplem hústokat a pusztának töviseivel és a bogáncskórókkal. **8** Fölment onnan Penué felé és beszélt hozzájuk hasonlóképpen; és feleltek neki Penué emberei, a mint feleltek volt Szukkót emberei. **9** És szólt Penué embereihez is, mondván: Midőn visszatérek békében, ledöntöm ezt a tornyot. **10** Zébach és Czalmunna pedig Karkóiban voltak és táboruk velük, mintegy tizenötezeren, mind a megmaradtak a Kelet fiainak egész táborából; az elesettek pedig százhuszezeren voltak, kardot rántók. **11** És fölment Gideón a Sátorlakók útján, keletre Nóbachtól és Jogbehától és megverte a tábor, a tábor

pedig biztonságban volt. 12 Megfutamodtak Zébach és Czalmunna, ő meg űzöbe vette őket és elfogta Midján két királyát, Zébachot és Czalmunnát, az egész tábor pedig szétriasztotta. 13 Erre visszatért Gideón, Jóás fia a harcából Chéresz hágója felől. 14 És elfogott egy fiút Szukkót emberei közül és kikérdezte; s fölírta számára Szukkót nagyjait és véneit: hetvenhét férfiút. 15 Odament Szukkót embereihez és mondta: Íme Zébach és Czalmunna, kik miatt gyaláztatok engem, mondván: vajon Zébach és Czalmunna tenyere máris kezdedben van-e, hogy kenyeret adjunk fáradt embereidnek. 16 És vette a város véneit, meg a puztának töviseit és a bogáncskórókat; s megfenyítette velük Szukkót embereit. 17 Penúél tornyát pedig ledöntötte, és megölte a város embereit. 18 És szólt Zébachhoz és Czalmunnához: Milyenek voltak a férfiak, a kiket megöltetek a Tábóron? Mondták: Olyanok, mint te, egyaránt királyfiakhoz hasonlók. 19 És mondta: Testvéreim, anyám fiai ők; él az Örökkévaló – ha életben hagyjátok vala őket, nem ölnének meg titeket. 20 És mondta elsőszülöttjének, Jéternek: Kelj föl, öld meg őket! De az ifjú nem rántotta ki kardját, mert félt, mert még fiatal volt. 21 Erre mondták Zébach és Czalmunna: Kelj föl tenmagad és támadj reánk, mert a milyen a férfiú, olyan a vitézsége. Ekkor fölkel Gideón és megölte Zébachot és Czalmunnát és elvette a tevük nyakán levő holdacskákat. 22 Szóltak Izrael emberei Gideónhoz: Uralkodjál rajtunk, te is, fiad is, fiadnak a fia is, mert megsegítettél minket Midján kezéből. 23 Szólt hozzájuk Gideón: Nem fogok én uralkodni rajtatok s nem fog fiam uralkodni rajtatok; az Örökkévaló fog uralkodni rajtatok. 24 Akkor szólt hozzájuk Gideón: Hadd kérjek tőletek egy kérést, adjátok nekem kiki zsákmányolt gyűrűjét; mert arany gyűrűik voltak, mert ismaeliták voltak. 25 Mondták: Igenis, adjuk! Ekkor kiterítették a ruhát és rája dobta kiki a zsákmányolt gyűrűjét. 26 És volt az arany gyűrűk súlya, melyeket kért, ezerhétszáz arany, a holdacskákon, függőkön és bíbor ruhákon kívül, melyek Midján királyain voltak és a lánczokon kívül, melyek tevük nyakán voltak. 27 És elkészítette azt Gideón éfóddá és fölállította városában, Ofrában, s ott paráználkodott utána egész Izrael; így lett Gideónnak és házának tórré. 28 S megalázkodott Midján Izrael fiai előtt és többé nem emelték fel fejüket; és nyugta volt az országnak negyven évig Gideón napjaiban. 29 Elment Jerubbáal, Jóás fia és lakott a házában. 30 Gideónnak pedig volt hetven fia, kik ágyékából származtak, mert sok felesége volt neki. 31 Ágyasa pedig, ki Sekhémbe volt, szintén szült neki fiat és

nevezte őt Abímélekhnek. 32 És meghalt Gideón, Jóás fia, jó vénségben, és eltemették atyjának, Jóásnak sírjában, az abiezri Ofrában. 33 És volt, midőn meghalt Gideón, újra paráználkodtak Izrael fiai a Báalok után és tettek maguknak Báal-Berítet istenné. 34 És nem emlékeztek meg Izrael fiai az Örökkévalóról, Istenükről, a ki őket megmentette mind az ellenségeik kezéből köröskörül. 35 S nem cselekedtek szeretetet Jerubbáal-Gideón házával mindama jóhoz képest, melyet cselekedett Izraéllal.

9 Elment Abímélekh, Jerubbáal fia, Sekhémbe anyja testvéreihez és beszélt hozzájuk és anyja atyai házának egész családjához, mondván: 2 Beszéljetek, kérlek, mind a Sekhém urainak fülei előtt: mi jobb nektek, hogy uralkodjék rajtatok hetven ember, Jerubbáal valamennyi fia, avagy hogy uralkodjék rajtatok egy ember? Arról is emlékeztek meg, hogy csontotok, hústok vagyok? 3 És elmondták fölöle anyjának testvérei mind a Sekhém urainak fülei előtt mind e szavakat; ekkor hajolt szívük Abímélekh felé, mert azt mondták: testvérünk ő. 4 És adtak neki hetven ezüstöt Báal-Berít házából; és bérelt rajta Abímélekh üres és szilaj embereket, s utána mentek. 5 Elment atyja házába, Ofrába és megölte testvéreit, Jerubbáal fiait, hetven embert egy kövön; de megmaradt Jótám, Jerubbáal legkisebb fia, mert elrejtőzött. 6 Összegyűltek mind a Sekhém urai és egész Bét-Milló, elmentek és királlyá tették Abíméleket az oszlop melletti terebinthusnál, mely Sekhémbe van. 7 Midőn tudtára adták Jótámnak, elment és megállt a Gerizzim hegy tetején, fölemelte hangját és szólt; mondta nekik: Hallgassatok reám, Sekhém urai, s majd hallgat reátok Isten! 8 Elmentek egyszer a fák, hogy fölkenjenek maguknak királyt. És mondták az olajfának: Légy a mi királyunk! 9 Mondta nekik az olajfa: Elveszítettem-e zsíromat, a mellyel tisztelnék istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? 10 És mondták a fák a fügefának: Jer te, légy a mi királyunk! 11 Mondta nekik a fügefa: Elveszítettem-e édességemet és jó gyümölcsömet, hogy menjek lebegni a fák fölött? 12 És mondták a fák a szőlőtőnek: Jer te, légy a mi királyunk! 13 Mondta nekik a szőlőtő: Elveszítettem-e mustomat, mely örvendeztet istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? 14 Erre mondták mind a fák a tövisbokornak: Jer te, légy a mi királyunk! 15 Mondta. a tövisbokor a fákknak: Ha igazán föl akartok engem kenni királytoknak, akkor jöjjetek, keressetek ótalmat árnyékomban, ha pedig nem, csapjon ki tűz a tövisbokorból és eméssze föl a Libánon cedrusait. 16 Most tehát, ha igazán

és őszintén cselekedtetek, midőn királlyá tettétek Abíméleket és ha jót cselekedtetek Jerubbáallal és házával és ha kezeinek tette szerint cselekedtetek vele – 17 hogy harczolt értetek az atyám és messzire elvetette életét s megmentett titeket Midján kezéből, 18 holott ti fölkeltek ma atyám háza ellen és megöltétek fiait, hetven embert egy kövön s királlyá tettétek Abíméleket, szolgálójának fiát, Sekhém urai fölé, mert testvéretek ő – 19 ha tehát igazán és őszintén cselekedtetek Jerubbáallal és házával e mai napon: örüljetek Abímélekhkel, s örüljön ő is veletek. 20 Ha pedig nem, csapjon ki tűz Abímélekh-től és eméssze föl Sekhém urait és Bét-Millót és csapjon ki tűz Sekhém uraiból és Bét-Millóból és eméssze föl Abíméleket. 21 Erre megfutamodott Jótám, menekült és elment Beérbe; és ott maradt testvére Abímélekh miatt. 22 És uralkodott Abímélekh Izrael fölött három évig. 23 Ekkor küldött Isten gonosz szellemet Abímélekh és Sekhém urai közé, úgy hogy hűtlenek lettek Sekhém urai Abímélekhhez; 24 hogy elkövetkezzék a Jerubbáal hetven fiának bántalma és hogy vérük szálljon testvérükre, Abímélekhre, ki megölte őket, és Sekhém uraira, kik erősítették kezeit testvéreinek megölésére. 25 S elhelyeztek ellene Sekhém urai leselkedőket a hegyek csúcsain és kiraboltak mindenkit, a ki mellettük elment az úton; ez tudtára adatott Abímélekhnek. 26 Odajött Gáal, Ébed fia meg testvérei és bevonultak Sekhémbe; és megbíztak benne Sekhém urai. 27 Kimentek a mezőre, leszüretelték szőlőiket, sajtoltak és hálauinnepet tartottak; bementek istenük házába, ettek és ittak és átkozták Abíméleket. 28 És mondta Gáal, Ébed fia: Kicsoda Abímélekh és kicsoda Sekhém, hogy szolgáljuk őt? Nemde Jerubbáal fia, Zebúl pedig a megbízottja! Szolgáljátok Chamórnak, Sekhém atyjának embereit, de miért szolgáljuk mi őt? 29 Bárcsak kezemben volna ez a nép, majd letennem én Abíméleket! És megizente Abímélekhnek: Szaporítsd seregedet és vonulj ki! 30 Midőn meghallotta Zebúl, a város parancsolója Gáalnak, Ébed fiának szavait, föllobbant haragja. 31 És küldött követeket Abímélekhhez alattomban, mondván: Íme, Gáal, Ébed fia és testvérei Sekhémbe jöttek és lázítják ellened a várost. 32 Most tehát kelj föl éjjel, te meg a nép, mely veled van és leselkedjél a mezőn; 33 és lésszen reggel, a mint felsüt a nap, kelj föl korán és ronts a városra, és íme ő és a nép, mely vele van, kivonulnak ellened, akkor majd teszel vele, a mint bírja a kezed. 34 Erre fölkel Abímélekh és a az egész nép, mely vele volt, éjjel, és leselkedtek Sekhémre négy csapatban. 35 S kivonult Gáal, Ébed fia és megállt a város kapuja bejáratán; akkor fölkel Abímélekh és a nép, mely vele volt, a lesből. 36 Mikor Gáal látta a népet, szólt Zebúhoz: Íme, nép száll le a hegyek csúcsairól. Mondta neki Zebúl: A hegyek árnyékát nézed embereknek. 37 Tovább is beszélt Gáal és mondta: Íme, nép száll le az ország köldökéről és egy csapat jó a jóslók terebinthusának útja felől. 38 Mondta neki Zebúl: Hol van hát a szájad, mellyel mondtad, kicsoda Abímélekh, hogy szolgáljuk őt? Nemde, ez az a nép, melyet megvetettél, most hát vonulj ki és harczolj vele. 39 Ekkor kivonult Gáal Sekhém urai élén és harczolt Abímélekhkel. 40 És üldözte őt Abímélekh és megfutamodott előle; és elesett sok halott a kapu bejáratáig. 41 S maradt Abímélekh Arúmában és kiüzte Zebúl Gáalt és testvéreit, úgy hogy nem maradtak Sekhémben. 42 Volt pedig másnapon, kivonult a nép a mezőre, s tudtára adták Abímélekhnek. 43 Vette a népet, elosztotta három csapatra és leselkedett a mezőn; akkor látta, íme a nép kijő a városból, reájuk támadt és megverte őket. 44 Abímélekh ugyanis meg a csapatok, melyek vele voltak, kirontottak és megállottak a város kapuja bejáratán; két csapat pedig rárontott mind a mezőn levőkre és megverték őket. 45 S Abímélekh harczolt a város ellen amaz egész napon, bevette a várost és a benne levő népet megölte; lerombolta a várost és behintette sóval. 46 Meghallották Sekhém tornyának mind az urai, s bementek Él-Berit házának várába. 47 Tudtára adatott Abímélekhnek, hogy összegyülekeztek Sekhém tornyának mind az urai. 48 Akkor fölment Abímélekh Czalmón hegyére, ő meg az egész nép, mely vele volt, s kezébe vette Abímélekh a fejszéket, levágott egy faágat, fölvette, a vállára tette és szólt a néphez, mely vele volt: A mit láttatok, hogy tettem, sietve tegyétek, úgy mint én. 49 És levágta az egész nép is kiki a maga ágát, mentek Abímélekh után és letették a vár körül és rájuk gyújtották a várat tűzben. Így meghaltak Sekhém tornyának mind az emberei, mintegy ezer férfi és asszony. 50 Erre elment Abímélekh Tébéc ellen, tábornok Tébéc ellen és bevette azt. 51 De erős torony volt a város közepén, oda menekültek mind a férfiak és asszonyok, meg mind a város urai és bezárták magukat; és fölmentek a torony tetejére. 52 Jött Abímélekh a toronyhoz s harczolt ellene; és oda lépett a torony bejáratához, hogy elégsze tűzben. 53 Ekkor ledobott egy asszony egy malomkődarabot Abímélekh fejére és szétzúzta koponyáját. 54 Hamar hívta fegyverhordozó legényét és mondta neki: Rántsd ki kardodat és öl meg, nehogy azt mondják rólam: asszony ölte meg. És átszúrta őt a legénye és meghalt. 55 Midőn látták

Izrael emberei, hogy meghalt Abímélekh, elmentek ki-ki helyére. 56 Így visszahárította Isten Abímélekh gonoszságát, melyet atyján elkövetett azzal, hogy megölte hetven testvérét; 57 Sekhém embereinek egész gonoszságát pedig visszahárította Isten az ő fejükre és rájuk jött Jótámnak, Jerubbáal fiának átka.

10 És támadt Abímélekh után, hogy megsegítse Izraélt, Tóla, Púa fia, Dódó fia, Jisszákhárbeli férfiú; s az lakott Sámírban, Efraim hegyégében. 2 Bírája volt Izraelnek huszonhárom évig; meghalt és eltemették Sámírban. 3 És támadt utána a gileádi Jáír; bírája volt Izraelnek huszonkét évig. 4 Volt neki harmincz fia, kik harmincz vehmén nyargaltak és harmincz városuk volt; ezeket nevezik Jáír falvainak mind e mai napig, a melyek Gileád országában vannak. 5 Meghalt Jáír s eltemették Kámónban. 6 Izrael fiai tovább is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló szemében; szolgálták ugyanis a Báalokat, az Astóreteket, Arám isteneit, Czídón isteneit, Móáb isteneit, Ammón fiainak isteneit és a filiszteusok isteneit, elhagyták az Örökkévalót és nem szolgálták őt. 7 S föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen és eladta őket a filiszteusok kezébe és Ammón fiainak kezébe. 8 Összetörték és zsarolták Izrael fiai abban az évben – tizennyolcz éven át – mind az Izrael fiai, kik a Jordánon túl, a Gileádban levő emóri országban voltak. 9 És átkeltek Ammón fiai a Jordánon, hogy harcoljanak Jehúda ellen, meg Benjámin ellen és Efraim háza ellen is; és meg volt szorulva Izrael nagyon. 10 Akkor kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz, mondván: Vétkeztünk ellened, mert elhagytuk Istenünket és szolgáltuk a Báalokat. 11 És szólt az Örökkévaló Izrael fiaihoz: Nemde Egyiptomtól, az emóritól, Ammón fiaitól és a filiszteusoktól – 12 Czídónbeliek is, meg Amálék és Máoń elnyomtak titeket s midőń kiáltottatok hozzám, megsegítettek kezűkből. 13 Ti azonban elhagyatok engem és szolgáltatok más isteneket; azért nem segítlek meg többé benneteket. 14 Menjetek és kiáltatok azon istenekhez, melyeket választottatok; azok segítsenek nektek szorultságotok idejében. 15 Szóltak Izrael fiai az Örökkévalóhoz: Vétkeztünk, tégy te velünk mind a szerint, a mint jónak tetszik szemeidnek; csak ments meg minket e mai napon. 16 És eltávolították az idegen isteneket közepükből és szolgálták az Örökkévalót; és megfájlalta lelke Izrael szenvedését. 17 Gyülekeztek Ammón fiai és táboroztak Gileádban; ekkor összegyűltek Izrael fiai és táboroztak Miczpában. 18 És szólt a nép, Gileád nagyjai, egyik a másikához: Ki az a férfiú, ki harcolni

kezd Ammón fiai ellen – az legyen fejévé mind a Gileád lakóinak.

11 A gileádi Jiftách pedig derék vitéz volt, egy parázna asszonynak volt a fia; Gileád nemzette Jiftáchot. 2 Gileád felesége szült neki fiaikat; és midőń nagyok lettek az asszony fiai, elűzték Jiftáchot és mondták neki: Nem kapsz birtokot atyánk házában, mert más asszony fia vagy. 3 Ekkor elszőkött Jiftách testvérei elől és letelepedett Tób földjén; és összeszedelőztek Jiftáchhoz üres emberek s kivonultak vele. 4 És volt idő múlva, harcoltak Ammón fiai Izraéllal. 5 S történt, midőń harcoltak Ammón fiai Izraéllal, elmentek Gileád vénei, hogy elhozzák Jiftáchot Tób földjéről. 6 Mondták Jiftáchnak: Jer, hogy vezérünk légy, s harcoljunk Ammón fiai ellen. 7 Mondta Jiftách Gileád véneinek: Nemde ti gyűlöltek engem és elűztetek atyám házából! Miért jöttetek hát most hozzám, mikor meg vagytok szorulva? 8 Erre szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Mégis most visszatértünk hozzád, hogy jöj velünk és harcolj Ammón fiai ellen; akkor fejjül lesz nekünk, mind a Gileád lakóinak. 9 És szólt Jiftách Gileád véneihez: Ha visszavisztek engem, hogy harcoljak Ammón fiai ellen és elém adja őket az Örökkévaló, én fejjül leszek nektek. 10 Szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Az Örökkévaló legyen hallgatója közöttünk, ha nem cselekszünk egészen szavad szerint. 11 Erre elment Jiftách Gileád véneivel és megtette őt a nép maga fölé fejjül és vezérül; és elmondta Jiftách mind a szavait az Örökkévaló színe előtt Miczpában. 12 Követeket küldött Jiftách Ammón fiai királyához, mondván: Mi közöd velem, hogy ide jöttél hozzám, hogy harcolj országom ellen? 13 Szólt Ammón fiainak királya Jiftách követihez: Hogy Izrael elvette országomat, mikor fölvonult Egyiptomból az Arnóntól a Jabbókig s a Jordánig, most tehát add azokat vissza békében. 14 Ismét küldött Jiftách követeket Ammón fiai királyához; 15 s mondta neki: Így szólt Jiftách, nem vette el Izrael sem Móáb országát, sem Ammón fiainak országát. 16 Mert mikor fölvonultak Egyiptomból és ment Izrael a pusztában a nádas tengerig és eljutott Kádésba, 17 akkor küldött Izrael követeket Edóm királyához, mondván: hadd vonuljak át, kérlek, országodon; de nem hallgatott rá Edóm királya. Móáb királyához is küldött, de nem egyezett bele, és letelepedett Izrael Kádésban. 18 Erre vonult a pusztában, megkerülte Edóm országát és Móáb országát és eljutott napkeletre Móáb országától és táboroztak túl az Arnónon – de nem mentek be Móáb határába – mert az Arnón Móábnak határa.

19 S küldött Izrael követeket Szíchónhoz, az emóri királyához, Chesbón királyához, és mondta neki Izrael: Hadd vonuljunk át, kérlek, országodon az én helyemre. 20 De nem hitt Szíchón Izraelnek, hogy határán átvonulni engedje, és összegyűjtötte Szíchón az egész népét és táboroztak Jáhaczbán; és harcolt Izraéllal. 21 És Izrael kezébe adta az Örökkévaló, Izrael Istene, Szíchónt és egész népét s megverték; és elfoglalta Izrael az emórinak, amaz ország lakójának egész földjét. 22 Elfoglalták az emóri egész határát az Arnóntól a Jabbókig, meg a pusztától a Jordánig. 23 Most tehát, az Örökkévaló, Izrael Istene elűzte az emórit népe Izrael elől, és te birtokba vened? 24 Nemde, a mit birtokba ad neked Kemós istened, azt bírod, és a mit elűzött az Örökkévaló, a mi Istenünk mielőlünk, azt bírjuk mi. 25 Most hát jobb vagy te vajon Báláknál, Czippór fiánál, Móáb királyánál? Vajon küzdeni küzdött-e Izraéllal, vagy harcolni harcolt-e ellenük? 26 Mialatt lakott Izrael Chesbónban és leányvárosaiban, Areóiban és leányvárosaiban és mind az Arnón mellett levő városokban háromszáz éven át: miért nem ragadtátok ki azon idő alatt? 27 Hiszen én nem vétettem neked és te rosszat cselekszel velem; harcolva ellenem! Ítéljen az Örökkévaló, a ki ítéli fog e napon Izrael fiai és Ammón fiai között! 28 De nem hallgatott Ammón fiainak királya Jiftách szavaira, melyeket küldött hozzá. 29 És reá szállt az Örökkévaló szelleme Jiftáchra: átvonult Gileádon és Menassén, vonult Miczpé-Gileádba és Miczpé-Gileádból vonult Ammón fiai ellen. 30 Ekkor fogadást tett Jiftách az Örökkévalónak és mondta: Ha majd kezembe adod Ammón fiait, 31 akkor léssen, valami kijön házám ajtaiból elémbé, midőn visszatérek békében Ammón fiaitól – az Örökkévalóé legyen, és égőáldozatul hozom. 32 És vonult Jiftách Ammón fiaihoz, hogy harcoljon ellenük, és kezébe adta őket az Örökkévaló. 33 Megverte őket Aróértől egészen Minnit felé – húsz várost – és Ábél-Keramíig, igen nagy vereséggel, és megalázkodtak Ammón fiai Izrael fiai előtt. 34 Midőn házához jött Jiftách Miczpába, íme kijön elébe leánya dobokkal és körtáncsal, ő pedig csak egyetlen volt, nem volt neki azonkívül fia vagy leánya. 35 És történt, a mint őt meglátta, megszaggatta ruháit és mondta: Jaj leányom, lesújtva lesújtottál engem s te lettél a megzavaróm! Hiszen én megnyitottam számat az Örökkévaló előtt és attól el nem térhetek. 36 Szólt hozzá: Atyám, megnyitottad szádat az Örökkévaló előtt, tégy velem, a mint kijött szádból; miután bosszút szerzett neked az Örökkévaló ellenségeiden, Ammón fiain. 37 És szólt

atyjához: Adassék meg nekem ez a dolog: hagyj engem két hónapig, hogy mehessek és leszálljak a hegyekbe és megsirassam hajadonságomat, én meg társnőim. 38 Mondta: Menj! És elküldte őt két hónapra; elment ő meg társnői, és megsiratta hajadonságát a hegyekben. 39 És történt két hónap múlva, visszatért atyjához, és tett vele fogadása szerint, melyet fogadott; ő pedig nem ismert férfiút. Es törvénné lett Izraelben: 40 évről-évre mennek Izrael leányai, hogy megénekeljék a gileádi Jiftách leányát, négy napig az évben.

12 Összegyülekeztek Efraim emberei és vonultak észak felé, és mondták Jiftáchnak: Miért vonultál harczra Ammón fiai ellen és bennünket nem hívtál, hogy veled menjünk? Házadat gyűjtjük majd reád tűzben! 2 Szólt hozzájuk Jiftách: Pörös voltam én és népem meg Ammón fiai nagyon; hívtalak is benneteket, de nem segítettetek meg engem kezükből! 3 Láttam, hogy nem akarsz megsegíteni, tehát tenyeremre tettem életemet és vonultam Ammón fiai ellen, és kezembe adta őket az Örökkévaló; miért jöttetek hát föl hozzám e mai napon, hogy harcoljatok ellenem? 4 És összegyűjtötte Jiftách mind a Gileád embereit és harcolt Efraimmal; és megverték Gileád emberei Efraimot, mert azt mondták: Efraim szökevényei vagytok, Gileád, Efraim közepette, Menasse közepette. 5 És elfoglalta Gileád a Jordánnak átkelőit Efraim felé; és történt, valahányszor azt mondták Efraim szökevényei: hadd keljek át, azt mondták neki Gileád emberei: Efraimbeli vagy te? ő meg mondta: nem – 6 akkor mondták neki: mondd csak: sibbólet, s így mondta: sibbólet, mert nem tudta helyesen kimondani; akkor megragadták és levágták a Jordán átkelőinél. És elesett abban az időben Efraimból negyvenkétezer. 7 Bírája volt Jiftách Izraelnek hat évig; és meghalt a gileádi Jiftách és eltemették Gileád városaiban. 8 Bírája volt ő utána Izraelnek Ibczán Bét-Léchemből. 9 Volt neki harmincz fia; harmincz leányt pedig küldött el kifelé, meg harmincz leányt hozott be fiai számára kívülről. És bírája volt Izraelnek hét évig. 10 Meghalt Ibczán és eltemették Bét-Léchemben. 11 Bírája volt őutána Izraelnek a zebulúni Élón; ez bírája volt Izraelnek tíz évig. 12 Meghalt a zebulúni Élón és eltemették Ajjálónban, Zebulún földjén. 13 Bírája volt őutána Izraelnek Abdón, Hillél fia, a Pireátónbéli. 14 Volt neki negyven fia és harmincz unokája, kik hetven vemhén nyargaltak. És bírája volt Izraelnek nyolcz évig. 15 Meghalt Abdón, Hillél fia, a Pireátónbéli, és

eltemették Pireátónban, Efraim földjén, az Amaléki hegyességben.

13 Izraél fiai továbbra is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben és adta őket az Örökkévaló a filiszteusok kezébe negyven évig. **2** Volt egy ember, Czoreából, Dán nemzetségéből, neve Mánóach; felesége pedig magtalan volt és nem szült. **3** És megjelent az Örökkévalónak anygala az asszonynak és szólt hozzá: Íme csak, te magtalan vagy és nem szültél, de várandós lész és fiút fogsz szülni. **4** Most pedig őrizkedjél, kérlek, ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztátalant; **5** mert íme, várandós lész és majd fiút szülsz; borotva ne érje fejét, mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől fogva; és ő kezdi majd megsegíteni Izraélt a filiszteusok kezéből. **6** Erre ment az asszony és szólt férjéhez, mondván: Isten embere jött hozzám, megjelenése pedig mint Isten angyalának megjelenése, nagyon félelmetes; s nem kérdeztem tőle, honnan való, a nevét pedig nem mondta meg nekem. Azt mondta nekem: Íme, várandós lész és majd fiút szülsz, s most ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztátalanságot, **7** mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől fogva halála napjáig. **8** Ekkor fohászzkodott Mánóach az Örökkévalóhoz és mondta: Kérem, Uram, az Isten embere, a kit küldtél, jöjjön csak újra hozzánk és tanítson minket, mit tegyünk a születendő fiúval. **9** És hallgatott az Isten Mánóach szavára. És újra eljött az Isten anygala az asszonyhoz; ő éppen ült a mezőn, férje Mánóach pedig nem volt vele. **10** Erre sietett az asszony, futott és tudtára adta férjének; és szólt hozzá: Íme, megjelent nekem a férfiú, a ki minap jött hozzám. **11** Ekkor fölkelte és ment Mánóach a felesége után; odaérkezett a férfiúhoz és mondta neki: Te vagy-e az a férfiú, a ki beszéltél az asszonyhoz? Mondta: Én vagyok. **12** És mondta Mánóach: Most bekövetkezik a szavad: mi lesz a rend a fiúval s a vele teendő? **13** Szólt az Örökkévaló anygala Mánóachhoz: Mindattól, a mit mondtam az asszonynak, őrizkedjél: **14** mindabból, mi a szőlőtőből származik, ne egyék, bort és részegítő italt ne igyék és semmiféle tisztátalanságot ne egyék; mindazt, a mit neki parancsoltam, tartsa meg. **15** És szólt Mánóach az Örökkévaló angyalához: Hadd tartóztassunk, kérlek, téged, s készítsünk eléd egy kecskegödölyét. **16** Szólt az Örökkévaló anygala Mánóachhoz: Ha tartóztatasz, sem eszem kenyeredből, de ha égőáldozatot készítesz az Örökkévalónak, mutasd be – mert nem tudta Mánóach, hogy az Örökkévaló anygala az. **17** És szólt

Mánóach az Örökkévaló angyalához: Mi a neved? Midőn bekövetkezik a szavad, hogy tisztelhesünk. **18** Mondta neki az Örökkévaló anygala: Minek is kérdezted nevemet, holott az csodálatos? **19** Akkor vette Mánóach a kecskegödölyét és a lisztáldozatot és bemutatta a sziklán az Örökkévalónak. Erre csodás valami történt, Mánóach pedig és felesége látták. **20** Történt ugyanis, mikor a láng fölszállt az oltárról az ég felé, akkor fölszállt az Örökkévaló anygala az oltár lángjában, Mánóach pedig és felesége látták és arcukkal a földre borultak. **21** S többé az Örökkévaló anygala nem jelent már meg Mánóachnak és feleségének; akkor tudta meg Mánóach, hogy az Örökkévaló anygala az. **22** És szólt Mánóach a feleségéhez: Meg kell halnunk, mert Istent láttuk. **23** Mondta neki felesége: Ha megölni akart volna minket az Örökkévaló, nem fogad el kezünkől égőáldozatot meg lisztáldozatot és nem enged látnunk mindezeket, s mostan nem enged hallanunk ilyesmit. **24** És szült az asszony fiút és elnevezte őt Sámsonnak; nagy lett a fia és megáldotta az Örökkévaló. **25** És kezdte őt hajtani az Örökkévaló szelleme, Dán táborában, Czoreá és Estáól között.

14 Lement Sámson Timnába, és egy nőt látott Timnában a filiszteusok leányai közül. **2** Fölmént, tudtára adta atyjának és anyjának és mondta: Egy nőt láttam Timnában a filiszteusok leányai közül; most hát vegyék őt nekem feleségül. **3** Mondta neki atyja meg anyja: Vajon nincs-e nő a testvéreid leányai között s egész népem közt, hogy te elmégy feleséget venni a körülmetéletlen filiszteusok közül? És szólt Sámson az atyjához: Őt vedd nekem, mert ő tetszett meg szemeimben. **4** Atyja és anyja pedig nem tudták, hogy az Örökkévalótól van ez, hogy alkalmat keres a filiszteusokon – abban az időben ugyanis a filiszteusok uralkodtak Izraél fölött. **5** Erre lement Sámson az atyjával és anyjával Timnába; s midőn eljutottak a timnai szőlőig, íme egy fiatal oroszlán ordítva jó elejébe. **6** Akkor reászökött az Örökkévaló szelleme, és szétszakította, a mint szétszakítanak egy gödölyét és semmi nem volt a kezében. De nem mondta el atyjának és anyjának azt, a mit cselekedett. **7** Lement és beszélt a nővel és megtetszett Sámson szemeiben. **8** Midőn visszajött idő múlva, hogy elvegye, letért, hogy megnézzé az oroszlán hulláját, és íme, egy méhraj az oroszlán testében meg méz. **9** Kiszedte a tenyerére és elmenvén, mentében evett; ekkor odament atyjához és anyjához, adott nekik is és ettek; de nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán testéből szedte ki a mézet. **10** Erre lement az atyja

a nőhöz; és tartott Sámson ott lakomát, mert így tesznek az ifjak. **11** És volt, midőn őt látták, vettek harmincz társat, és ott voltak vele. **12** S mondta nekik Sámson: Hadd adjak föl nektek egy rejtvényt: ha meg fogjátok azt nekem mondani a lakoma hét napja alatt és kitaláljátok, akkor adok nektek harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. **13** De ha nem tudjátok nekem megmondani, akkor ti adtok nekem harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. Mondták neki: Add fel rejtvényedet, hadd halljuk. **14** Erre mondta nekik: Evőtől származott étel, erőtől származott édes. De nem tudták megmondani a rejtvényt három napig. **15** És volt a hetedik napon, mondták Sámson feleségének: Beszéld rá férjedet, hogy mondja meg nekünk a rejtvényt, nehogy elégezzünk téged meg atyád házáat tűzben. Vajon, hogy kifosztatok minket, hívtatok bennünket ide? **16** Ekkor sírt Sámson felesége őelőtte és mondta: Te csak gyűlölsz engem s nem szeretsz, a rejtvényt föladtad népem fiainak és nekem nem mondtad meg. Mondta neki: Lám, atyámnak és anyámnak nem mondtam meg és neked megmondjam? **17** És sírt előtte azon hét napig, melyeken tartott lakomájuk; és volt a hetedik napon, megmondta neki, mert faggatta őt. Erre megmondta a rejtvényt népe fiainak. **18** És mondták neki a város emberei a hetedik napon, mielőtt lement a nap: Mi édesb a méznél, mi erősb az oroszlánnál! Mondta nekik: Ha nem szántotok üszömmel, ki nem találjátok rejtvényemet. **19** Ekkor reá szökött az Örökkévaló szelleme, lement Askelónba, levert közülök harmincz férfit, elvette öltözeteiket és odaadta a váltó ruhákat a rejtvényt megmondóinak. Föllobbant a haragja és fölment atyja házába. **20** Ekkor lett Sámson felesége azon társáé, a kit társul vett magának.

15 Történt pedig idő múlva a búzaaratás napjaiban, megemlékezett Sámson a feleségéről egy kecskegödölyével és mondta: Hadd menjek be feleségemhez a kamarába; de atyja nem engedte őt bemenni. **2** Mondta ugyanis az atyja: Azt gondoltam volt, hogy meggyűlöted, odaadtam tehát a társadnak, hiszen kisebbik nővére szebb nálánál, legyen csak a tied ő helyette. **3** Mondta nekik Sámson: Büntelen vagyok ez ízben a filiszteusok előtt, mert rosszat akarok velük tenni. **4** Elment Sámson, összefogdosott háromszáz rókát, vett fáklyákat és farkot farkhoz fordítván, tett egy-egy fáklyát két fark közé középpűt. **5** Ekkor meggyújtotta a fáklyákat és rábocsátotta a filiszteusok álló gabonájára, és felgyújtott mind asztagot, mind álló gabonát, mind olajfakertet. **6** És mondták a filiszteusok: Ki cselekedte ezt? Mondták:

Sámson, a Timnabelinek veje, mert vette a feleségét és odaadta a társának. Ekkor fölmentek a filiszteusok és elégették őt és atyját tűzben. **7** S mondta nekik Sámson: Ha ilyesmit cselekesztek, bizony bosszút állok rajtatok, aztán abban hagyom. **8** És megverte őket czombostul-ágyékostul, nagy vereséggel, s lement és letelepült az Étám sziklahasadékában. **9** Ekkor fölmentek a filiszteusok, táboroztak Jehúdában és elterültek Léchiben. **10** És mondták Jehúda emberei: Miért jöttetek fel ellenünk? Mondták: Sámson megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, a mint ő cselekedett velünk. **11** Erre lement háromezer ember Jehúdából az Étám sziklahasadékához, és mondták Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy uralkodnak rajtunk a filiszteusok, mit is tettél nekünk? Mondta nekik: A mint velem cselekedtek, úgy cselekedtem ő velük. **12** És mondták neki: Hogy téged megkötözzünk, jöttünk le, hogy átadjunk a filiszteusok kezébe. Mondta nekik Sámson: Esküdjetek meg nekem, hogy ti magatok nem támadtok reám. **13** És szóltak hozzá, mondván: Nem, csak meg fogunk téged kötözni, hogy átadjunk kezükbe, de megölni nem ölnék meg. Erre megkötözték két új kötéllel és föl vitték a szikláról. **14** Ő eljutott Léchíig, akkor a filiszteusok riadoztak elejébe; és reája szökött az Örökkévaló szelleme, s olyanok lettek a kötelek a karjain, mint a lenszálak, melyek elégték tűzben, úgy hogy kötélekei leolvadtak kezeiről. **15** És talált egy nyers számarállkapcsot, kinyújtotta kezét, föl vette és leverte vele ezer embert. **16** Ekkor mondta Sámson: A számar állkapcsával egy rakást, két rakást: a számar állkapcsával levertem ezer embert. **17** És volt, midőn elvegezte beszédjét, eldobta kezéből az állkapcsot. És így nevezték azt a helyet: Rámat-Léchí. **18** De megszomjúhozott nagyon és kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Te adtad szolgálád keze által e nagy győzelmet és most meghaljak szomjúságban és essem a körülméletlenek kezébe? **19** Ekkor meghasított a Isten a Léchiben levő katlant, kijött belőle víz és ivott, visszatért a lelke és föl léledt. Azért így nevezték el: Én-Kóré, mely Léchiben van, mind e mai napig. **20** Bírája volt Izraelnek a filiszteusok napjaiban húsz évig.

16 Elment Sámson Azzába; ott meglátott egy parázna asszonyt és bement hozzá. **2** Megmondták az Azzabelieknek: eljött ide Sámson; erre körülálltak és leselkedtek reá egész éjjel a város kapujában. Hallgatag voltak egész éjjel, mondván: a reggel fölvirradtaig megöljük. **3** S feküdt Sámson éjfélig, föl kelt éjfélok, megragadta a város kapujának ajtait meg a két félfát, kirántotta a retesszel együtt és

vállaira tette; fölvitte a hegy tetejére, mely Chebrón előtt van. **4** Történt ezután, megszeretett egy asszonyt Szórék völgyében, neve Delíla. **5** Ahhoz fölmentek a filiszteusok fejedelmei és mondták neki: Beszéld őt rá és nézd, miáltal nagy az ereje és miképpen bíránk vele és megkötözzük őt, hogy lealázzuk; mi pedig adunk neked ki-ki ezer meg száz ezüstöt. **6** Szólt Delíla Sámsonhoz: Mondd meg csak nekem, miáltal nagy az erőd és mivel köthetnek meg, hogy lealázzanak? **7** Szólt hozzá Sámson: Ha megkötöznek engem hét nyers innal, melyeket meg nem szárítottak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **8** És fölvittek neki a filiszteusok fejedelmei hét nedves inat, melyeket meg nem szárítottak; és megkötözte őt azokkal – **9** a leálló pedig várt nála a kamarában – és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Ekkor szétszakította az inakat, mint szétszakad a csepűfonál, mikor tüzet szagol, s nem tudódott ki az ereje. **10** És szólt Delíla Sámsonhoz: Íme, ámitottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; most mondd meg csak nekem, mivel köthetnek meg téged? **11** Szólt hozzá: Ha jól megkötöznek új kötelekkel, melyekkel nem végeztek munkát, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **12** S vett Delíla új köteleket, megkötözte őt azokkal és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! A leálló pedig várta a kamarában – és leszakította karjáról, mint madzagot. **13** És szólt Delíla Sámsonhoz: Mindedig ámitottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; mondd meg nekem, mivel köthetnek meg téged? Szólt hozzá: Ha összeszövőd hajamnak hét fonatját a szövédékkel. **14** S beleütötte a szöveget és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt álmából és kirántotta a szövőszöveget meg a szövédéket. **15** S mondta neki: Hogyan mondhatod: szeretlek, holott szíved nincsen velem? Immár háromszor ámitottál engem és nem mondtad meg nekem, miáltal nagy az erőd. **16** És volt, midőn faggatta őt szavaival minden nap és szorította, halálig csüggött el a lelke. **17** Ekkor föltárta neki egész szívét és szólt hozzá: Borotva nem jutott fejemre, mert Isten názírja vagyok anyám méhétől fogva; ha lenyírnak, akkor távozik tőlem az erőm, elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **18** Látta Delíla, hogy föltárta neki egész szívét, akkor küldött és hívatta a filiszteusok fejedelmeit, mondván: Ez egyszer jöjjetek fel, mert föltárta nekem egész szívét. – És felmentek hozzá a filiszteusok fejedelmei és föl vitték a pénzt kezükben. – **19** És elattarta őt térdein, hívott egy embert és lenyírta hajának hét fonatfát; így kezdte őt lealázni, és eltávozott

tőle az ereje. **20** És mondta: filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt álmából és mondta: Kijutok, mint egyszer-mászor, és lerázom magamról. De ő nem tudta, hogy az Örökkévaló eltávozott tőle. **21** Ekkor megfogták őt a filiszteusok és kiszúrták szemeit; levítették Azzába és megkötözték bilincsekkel, és őrlenie kellett neki a foglyok házában. **22** S kezdett megnőni fejének haja, miután lenyíratott. **23** A filiszteusok fejedelmei pedig összegyűltek, hogy tartanak nagy áldozatot Dágón istenüknek, meg örömmünnepre; és mondták: Kezünkbe adta istenünk Sámson, a mi ellenségünket. **24** Meglátta őt a nép, és dicsérték istenüket, mert mondták: Kezünkbe adta istenünk ellenségünket, országunk pusztítóját s a ki megsokasította elesettjeinket! **25** És volt, midőn jó kedvük lett, azt mondták: Hívjátok Sámson, hogy játszadozzon nekünk. És hívták Sámson, a foglyok házából és játszadozott előttük, és állították őt az oszlopok közé. **26** Ekkor szólt Sámson a fiúhoz, ki őt kezénél fogta: Hagyj engem, hadd tapogatom meg az oszlopokat, melyeken áll a ház, majd támaszkodom rájuk. **27** A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak mind a filiszteusok fejedelmei; a tetőn pedig mintegy háromezer férfi és asszony, a kik nézték Sámson játékát. **28** Ekkor kiáltott Sámson az Örökkévalóhoz és mondta: Uram, Örökkévaló, emlékezzél, kérek, meg rólam és erősíts meg csak ez egyszer, oh Isten, hadd álljak bosszút egy bosszúval két szememért a filiszteusokon. **29** Erre átfogta Sámson a középső hét oszlopot, melyeken állt a ház, és rájuk támaszkodott: az egyiket jobbival, a másikat baljával. **30** És mondta Sámson: Haljon meg lelkem a filiszteusokkal együtt! Neki hajolt erővel és ledől a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely benne volt; és számosabbak voltak a halottak, kiket megölt halálában, mint a kiket megölt életében. **31** És lementek testvérei és atyjának egész háza, föl vették őt, fölmentek és eltemették őt Czorea és Estáól között, atyjának Mánóachnak sírjában. Ő pedig bírája volt Izraelnek húsz évig.

17 Volt egy ember Efraim hegyiségéből, neve Mikhájehú. **2** Mondta anyjának: Az ezer és száz ezüst, mely tőled elvetteted, te pedig átkot mondtál és szóltál is füleim hallatára, íme, az ezüst nálam van, én vettem azt el. És mondta az anyja: Áldott legyen fiam az Örökkévalótól. **3** Visszaadta anyjának az ezer és száz ezüstöt; és mondta az anyja: Megszentelem kezemből az ezüstöt fiam számára, faragott és öntött kép készítésére; most tehát visszaadom neked. **4** Visszaadta az ezüstöt

anyjának; és vett az anyja kétszáz ezüstöt és odaadta az ötvösnek, az földolgozta faragott. és öntött képpé, és ott volt Míkhájéhu házában. 5 A férfúinak, Míkhának pedig volt egy istenháza; készített éfódot és teráfimot és megtöltötte fiai egyikének kezét, és lett neki pappá. 6 Azokban a napokban nem volt király Izraélben, ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben. 7 Volt egy ifjú a Jehúdabeli Bét-Léchemből, Jehúda nemzetségéből; az levita volt és ott tartózkodott. 8 Elment ez ember a városból, a Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék, a hol helyet talál; és eljutott Efraim hegyéigébe Míkha házáig, hogy útját végezze. 9 És mondta neki Míkha: Honnan jössz? Szólt hozzá: Levita vagyok a Jehúdabeli Bét-Léchemből, és én megyek tartózkodni, a hol helyet találok. 10 Erre mondta neki Míkha: Maradj nálam, légy nekem atyám és papom, én meg adok neked tíz ezüstöt az évre, egy rend ruhát és élelmedet. És ráállott a lévita. 11 Beleegyezett a levita, hogy lakjék a férfúnál; és volt neki az ifjú mint bármelyik a fiai közül. 12 Míkha megtöltötte a levita kezét, így lett neki az ifjú papjává; és ott volt Míkha házában. 13 És mondta Míkha: Most tudom, hogy majd jót tesz velem az Örökkévaló, mert papommá lett nekem a levita.

18 Azokban a napokban nem volt király Izraélben; és azokban a napokban keresett magának Dán törzse birtokot lakásra, mert nem jutott neki ama napig birtok Izraél törzsei közt. 2 És küldtek Dán fiai a nemzetségükből öt férfút mindnyájuk közül, derék férfiakat Czoreából és Estáólból, hogy kikémleljék az országot és átkutassák; így szóltak hozzájuk: Menjetek, kutassátok át az országot. És eljutottak Efraim hegyiségébe, Míkha házáig és ott megháltak. 3 Míkha háza mellett voltak, akkor fölismerték a levita ifjú hangját; betértek oda és mondták neki: Ki hozott téged ide és mit csinálsz te erre és mi dolgod van itt? 4 Szólt hozzájuk: Így meg úgy cselekedett velem Míkha, bérbe fogadott s lettem neki papjává. 5 És mondták neki: Kérdezd csak meg Istent, hogy megtudjuk, szerencsés lesz-e az utunk, a melyre menni akarunk? 6 Mondta nekik a pap: Menjetek békében, az Örökkévaló előtt van az utatok, melyen ti jártok. 7 És elment az öt férfú és eljutottak Lájjsba; s látták a népet, mely benne volt – biztonságban laktak ott a Czidónbeliek módjára – nyugodtnak és biztosnak, senki nem tett semmi zavart az országban, az uralom birtokában; távol voltak a Czidónbeliektől és semmi dolguk nem volt senkivel. 8 És elérkeztek testvéreikhez Czoreába és Estáólbá, s mondták nekik testvéreik: Mit hoztok? 9 Mondták: Föl, vonuljunk föl

ellenük, mert láttuk az országot és íme, nagyon jó; hát ti veszteg maradtok? Ne legyetek restek arra, hogy elinduljatok, bemenjetez és elfoglaljátok az országot. 10 A mint odaértek, biztonságban levő néphez értek, az ország pedig tág határu – mert kezetekbe adta az Isten – oly hely az, a hol nincsen hiány semmi földön levő dologban. 11 S elindult onnét a Dán nemzetségéből, Czoreából és Estáólból, hatszáz ember felövezve hadi fegyverrel. 12 Fölmentek és táboroztak Kirjat-Jeárimban, Jehúdában, azért így nevezték ama helyet: Dán tábora, mind e mai napig; íme Kirjat-Jeárim mögött van. 13 Onnan átvonultak Efraim hegyiségébe és eljutottak Míkha házáig. 14 Ekkor megszólalt az öt férfú, a kik mentek volt az országnak, Lájjsnak kikémlelésére, és mondták testvéreiknek: Tudjátok-e, hogy e házakban éfód és teráfim, meg faragott és öntött kép vannak? Most hát tudjátok meg, mit tegyetez. 15 S betértek oda, bementek a levita ifjúnak házába, Míkha házába és kérdezték őt békéje felől. 16 A hatszáz ember pedig, felövezve hadi fegyverükkel, ott állt a kapu bejáratánál, a Dán fiai közül valók. 17 És fölment az öt férfú, a kik mentek volt az ország kikémlelésére, bementek oda, vették a faragott képet, az éfódot, a teráfimot és az öntött képet; a pap pedig ott állt a kapu bejáratánál, meg a hadi fegyverrel felövezett hatszáz ember. 18 Amazok bementek Míkha házába, s elvették a faragott képet, az éfódot, a teráfimot és az öntött képet; ekkor szólt hozzájuk a pap: Mit cselekesztek? 19 Mondták neki: Hallgass, tedd kezedet szádra és jer velünk, hogy nekünk légy atyánk és papunk. Jobb-e papja lenned egy ember házában, vagy papja lenned egy törzsnek és nemzetségnek Izraélben? 20 Ekkor fölvidult a papnak szíve, vette az éfódot, a teráfimot és a faragott képet és ment a nép közé. 21 Erre fordultak és elmentek; s maguk elé helyezték a gyermekeket, a jószágot és a podgyászt. 22 Alig távoztak Míkha házától és az emberek, kik a Míkha háza mellett levő házakban voltak, összegyűltek és utolérték Dán fiait. 23 Kiáltottak Dán fiaira; odafordultak arcukkal és mondták Míkhának: Mi bajod, hogy összegyűltél? 24 Mondta: Istenemet, melyet készítettem, elvittétek meg a papot és elmentetek; hát mim van még, hogy is mondhatjátok hát nekem: mi bajod? 25 És szóltak hozzá Dán fiai: Ne hallasd hangodat ellenünk, nehogy reátok támadjanak elkeseredett lelkű emberek és elveszítenéd lelkedet és házad lelkét. 26 Erre újukra indultak Dán fiai; s midőn látta Míkha, hogy ők erősebbek nálánál, megfordult és visszatért házába. 27 Ők pedig elvették azt, a mit Míkha készített volt, meg a papot, a ki az övé volt és mentek Lájjs ellen,

egy nyugodt és biztos nép ellen és megverték őket a kard élével; a várost meg elégették tűzben. 28 S nem volt a ki megmentené, mert messze volt Czdíontól és dolguk nem volt senkivel; fekszik ugyanis a Bét-Rechóbbhoz való völgyben. És fölépítették a várost és megtelepedtek benne. 29 És elnevezték a várost Dánnak, Dán atyjuk nevééről, a ki született Izraélnek; azonban Lájis volt a város neve azelőtt. 30 S fölállították maguknak Dán fiai a faragott képet; Jehónátán pedig, Gérsóm fia, Menasse fia, ő meg fiai papjai voltak Dán törzsének az ország számkivetése napjáig. 31 És tartották maguknak Míkha faragott képét, melyet készített volt, mind a napokon át, melyekben Isten háza Sílóban volt.

19 Volt azokban a napokban – király nem volt Izraélben – volt egy levita férfiú, a ki tartózkodott Efraim hegységének hátulján, s vett magának ágyasnőt a Jehúdabeli Bét-Léchemből. 2 De ágyasa hűtelen lett hozzá és elment tőle, atyja házába, a Jehúdabeli Bét-Léchembe, és ott volt négy teljes hónapig. 3 Akkor fölkel a férje és ment utána, hogy szívére beszéljen, hogy visszahozza; vele volt a legénye és egy pár szamár. Bevezette őt atyja házába, meglátta a leányzó atyja és örülve elébe ment. 4 Tartóztatta őt az ipja, a leányzó atyja és nála maradt három napig; ettek, ittak és megháltak ott. 5 S volt a negyedik napon, fölkeltek kora reggel, és készült elmenni; ekkor szólt a leányzó atyja a vejéhez: Erősítsd szívedet egy darab kenyérral, azután elmehettek. 6 Leültek, ettek kettejük együtt és ittak; ekkor szólt a leányzó atyja a férfiúhoz: Egyezz csak bele, hálj meg, hogy jó kedved legyen. 7 De a férfiú készült elmenni; azonban unszolta az ipja és újra meghált ott. 8 S fölkel kora reggel az ötödik napon, hogy elmenjen; ekkor szólt a leányzó atyja: Erősítsd, kérlek, szívedet és késedelmezzetek, míg lehajlik a nap. És ettek kettejük. 9 Erre készült a férfiú elmenni, ő meg ágyasa és legénye. S mondta neki az ipja, a leányzó atyja: Íme, kérlek, a nap esteledésre hanyatlott, háljatok csak meg, íme, aláereszkedik a nap, hálj meg itt, hogy jó kedved legyen, s majd holnap korán fölkeltek utatokra és elmehetsz sátradhoz. 10 De nem akart a férfiú meghálni, fölkel és elment s eljutott Jebúsz felé – Jeruzsálem az – és vele egy pár fölnyergelt szamár, meg az ágyasa vele. 11 Jebúsz mellett voltak, a nap pedig nagyon alászállott, akkor szólt a legény az urához: Jer csak, hadd térünk be a jebúszinak e városába és majd meghálunk benne. 12 Szólt hozzá az ura: Ne térjünk be idegenek városába, kik nem Izraél fiai közül valók, hanem

vonuljunk tova Gibeáig. 13 Mondta legényének: Jer, hadd közeledünk a helységek egyikéhez, hogy megháljunk Gibeában vagy Rámában. 14 És tova vonultak és mentek; ekkor reájok alkonyodott a nap a Benjáminhoz tartozó Gibeá mellett. 15 Betértek oda, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában; bement és leült a város piacznán, de nem volt senki, a ki befogadta őket a házba, hogy megháljanak. 16 De íme egy öreg ember jön munkájáról a mezőről este – a férfiú Efraim hegységéből volt, de Gibeában tartózkodott, a helység emberei pedig Benjáminbeliek – 17 fölemelte szemeit és látta az utas férfiút a város piacznán; s mondta az öreg ember: Hová mész és honnan jössz? 18 Szólt hozzá: Átmegyünk a Jehúdabeli Bét-Léchemből Efraim hegysége hátuljái; onnan való vagyok és a Jehúdabeli Bét-Léchembe mentem, s az Örökkévaló házába akarok menni és nincs senki, ki engem befogadna a házba. 19 Szalma is, abrak is van ugyan szamaraink számára, kenyér és bor is van számomra és szolgálód számára, meg a legény számára, ki szolgálóiddal van, nincsen hiány semmiben. 20 Erre mondta az öreg ember: Béke veled, minden szükséged csak az én dolgom legyen, csak a piacznán ne hálj meg. 21 Bevezette őt házába és abrakot csinált a szamaraknak, megmosták lábaikat, ettek és ittak. 22 Ők éppen jó kedvűek voltak, s íme a város emberei, alávaló emberek, körülvették a házat, dörömbölve az ajtón; és szóltak az öreg emberhez, a ház gazdájához, mondván: Vezesd ki a férfiút, a ki házadba jött, hadd ismerjük meg. 23 És kiment hozzájuk az ember, a ház gazdája, és mondta nekik: Ne, testvéreim, ne tegyetek, kérlek, rosszat; miután hogy bejött ez a férfiú házamba, ne kövessétek el ezt az aljasságot. 24 Íme hajadon leányom és amannak ágyasa, hadd vezessem csak ki őket, gyalázzátok meg őket és tegyetek velük, a mi jónak tetszik szemeitekben; e férfiún azonban el ne kövessétek ezt az aljas dolgot. 25 De nem akartak reá hallgatni az emberek, ekkor megfogta a férfiú az ágyasát és kivezette hozzájuk az utcára; megismerték őt és játékot űztek vele egész éjjel reggelig, s elbocsátották, mikor feljött a hajnal. 26 Jött az asszony hajnal fele; és lerogyott az ember házának bejáratán, a hol ura volt, virradtig. 27 Midőn reggel fölkel az ura, kinyitotta a ház ajtait és kiment, hogy utjára induljon; s íme, az asszony, az ő ágyasa, lerogyva a ház bejáratán és kezei a küszöbön. 28 És szólt hozzá: Kelj föl, hadd indulunk! De semmi felelet. Erre föltette a szamár, fölkel a férfiú és elment hazájába. 29 Midőn megérkezett házába, vette a kést, megfogta ágyasát és földarabolta őt tagjai

szerint tizenkét darabra és szétküldte Izrael egész határában. **30** És volt, mind a ki látta, így szól: Nem történt és nem látott ilyesmi azon naptól fogva, hogy feljöttek Izrael fiai Egyiptom országából, mind e mai napig; fordítsatok rá gondot, tanakodjatok és beszéljete!

20 És kivonultak mind az Izrael fiai és egybegyűlt a község mint egy ember Dántól Beér-Sébáig, meg Gileád országa, az Örökkévalóhoz Miczpába. **2** És odaálltak az egész nép kiválói, Izrael törzsei mind, Isten népének gyülekezetében: négyszázezer ember, gyalogos, kardrántó. **3** Meghallották Benjámín fiai, hogy fölmentek Izrael fiai Miczpába. És mondták Izrael fiai: Beszéljete, miképpen történt e gonoszság? **4** Erre megszólalt a levita férfiú, a meggyilkolt asszonynek férje, és mondta: A Benjámínhoz tartozó Gibeába érkeztem én meg ágyasam, hogy megháljunk. **5** Ekkor reám támadtak Gibeai urai, körülvették miattam éjjel a házat; engem megölni szándékoztak, ágyasomat pedig meggyalázták és meghalt. **6** Erre megfogtam ágyasomat, földarabolam és szétküldtem Izrael birtokának egész területén, mert fajtalanságot és aljasságot követtek el Izraelben. **7** Íme, ti Izrael fiai mind, hozzatok magatoknak döntést és tanácsot itten. **8** Ekkor fölkel az egész nép, mint egy ember, mondván: Nem megy közülünk senki a sátrába és nem tér be közülünk senki a házába. **9** Most tehát ez az, a mit tenni fogunk Gibeával: Ellene sors szerint! **10** Vegyünk tíz embert százból, mind az Izrael törzseiből, és százat ezerből és ezret tízezerből, hogy élelmet vigyenek a nép számára, hogy cselekedjenek, a mint a Benjámínbeli Gébába érkeznek, egészen azon aljassághoz képest, melyet elkövettek Izraelben. **11** És összegyülekezett Izrael minden embere a város ellen, mint egy ember egyesülve. **12** És küldtek Izrael törzsei embereket Benjámín egész törzsébe, mondván: Micsoda gonoszság az, mely történt köztetek? **13** Most tehát adjátok ki azokat az alávaló embereket, a kik Gibeában vannak, hogy megöljük őket és kipszűtsük a gonoszszágot Izraelből. De nem akartak Benjámín fiai hallgatni testvéreik, Izrael fiainak szavára. **14** S összegyűltek Benjámín fiai a városokból Gibeába, hogy kivonuljanak háborúra Izrael fiaival. **15** Szám szerint voltak Benjámín fiai ama napon a városokból huszonhatezer kardrántó ember, Gibeai lakóin kívül, kik szám szerint voltak hétszáz válogatott ember. **16** Ez egész népből hétszáz válogatott ember balogkezű volt; mind parittyakövet hajított egy hajszálra és el nem vétette. **17** Izrael emberei pedig voltak szám szerint, Benjámínon kívül,

négyszázezer kardrántó ember, mind ez harcra való ember. **18** Fölkeltek és fölmentek Bét-Élbe és megkérdezték Istent, és mondták Izrael fiai: Ki vonuljon közülünk először háborúra Benjámín fiai ellen? Mondta az Örökkévaló: Jehúda először! **19** És fölkeltek Izrael fiai reggel és táboroztak Gibeai ellen. **20** Kivonultak Izrael emberei háborúra Benjámínal; és sorakoztak ellenük Izrael emberei harcra Gibeai mellett. **21** Ekkor kivonultak Benjámín fiai Gibeából és földre terítették ama napon Izrael közül huszonkétezer embert. **22** De megbátorodott a nép, Izrael emberei, és újból csatára sorakoztak azon a helyen, a hol sorakoztak az első napon. **23** Fölmentek Izrael fiai és sirtak az Örökkévaló színe előtt egész estig s megkérdezték az Örökkévalót, mondván: Odalépjek-e újból harcra Benjámín fiaival, testvéremmel? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok ellene. **24** Közledek tehát Izrael fiai Benjámín fiai felé a második napon. **25** És kivonult elébük Benjámín Gibeából a második napon és földre terítették Izrael fiai közül még tizenhatszáz embert, mind ezek kardrántók. **26** Ekkor fölmentek Izrael fiai mind és az egész nép és jöttek Bét-Élbe, sirtak és ott maradtak az Örökkévaló színe előtt és böjtöltek ama napon egész estig; és bemutatnak égő- és békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt. **27** S megkérdezték Izrael fiai az Örökkévalót – ott volt ugyanis az Isten szövetségének ládája ama napokban, **28** Pinechász, Eleázár, Áron fiának, ott állt előtte ama napokban – mondván: Kivonuljak-e újból harcra Benjámín testvérem fiai ellen, avagy abbahagyjam? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok, mert holnap kezdedbe adom őt. **29** És elhelyezett Izrael lescsapatot Gibeai ellen köröskörül. **30** És fölvonultak Izrael fiai Benjámín fiai ellen a harmadik napon és sorakoztak Gibeai ellen, mint már kétszer. **31** Erre kivonultak Benjámín fiai a nép elejébe – elszakasztattak a várostól – és kezdtek elesetteket ejteni a nép közül mint már kétszer, az országutakon, melyeknek egyike fölmege Bét-Élnek, másika Gibeának, a mezőségen, mintegy harmincz embert Izrael közül. **32** És mondták Benjámín fiai: Megveretnek tőlünk mint első ízben! Izrael fiai pedig mondták: Hadd fussunk és szakasszuk el a várostól az országutakra. **33** Mind az Izrael emberei pedig fölkeltek helyükből és sorakoztak Báal-Támárban; Izrael lescsapatja azonban előtört helyéből, Máaré-Gébából, **34** és értek Gibeai átellenébe egész Izraelből válogatott emberek tízezeren és heves volt a csata; amazok pedig nem tudták, hogy hozzájuk ér a veszedelem. **35** És megverte az Örökkévaló Benjámínt Izrael előtt és leterítették Izrael fiai Benjámín közül ama napon

huszonötezer és száz embert, mindezek kardrántók. **36** S látták Benjámín fiai, hogy megverettek. Helyet adtak Izraél emberei Benjáminnak, mert bíztak a lescsapatban, melyet elhelyeztek volt Gibeá ellen. **37** A lescsapat pedig sietett, rárontott Gibeára; s elhúzódtott a lescsapat és megverte az egész várost a kard élével. **38** Azon megállapodásuk volt Izraél embereinek a lescsapattal, hogy erősen hagyják fölszállni a füstfelleget a városból. **39** És megfordultak Izraél emberei a csatában; Benjámín pedig kezdte verni Izraél embereit s elesett volt közülük mintegy harmincz ember, mert mondták: Bizony végképp megveretik előttünk, mint az előbbi csatában. **40** A füstfelleg azonban kezdett fölszállni a városból, egy füstoszlop; ekkor hátrafordult Benjámín és íme, ég felé szállt az egész város égése – **41** Izraél emberei pedig megfordultak, s megrémültek Benjámín emberei, mert látták, hogy hozzájuk ért a veszedelem. **42** Megfordultak tehát Izraél emberei előtt a puszta felé, de a csata utolérte őket; a városokból valókat is leterítették közöttük. **43** Bekerítették Benjámint, üldözték őt, pihenő helyen letiporták, egészen Gibeával szemben napkelet felől. **44** És elesett Benjámín közül tizennyolczezer ember: mindezek vitéz férfiak. **45** Fordultak és megfutamodtak a puszta felé a Rimmón sziklájáig és böngészve bennük, megöltek az országutakon ötezer embert; és nyomukban voltak Gideómig és levertek közülök kétezer embert. **46** Voltak tehát mind, a kik elestek Benjámínból ama napon: huszonötezer kardrántó férfiú; mindezek vitéz férfiak. **47** De hatszáz ember fordult és megfutamodott a puszta felé a Rimmón sziklájáig; és maradtak Rimmón sziklájánál négy hónapig. **48** Izraél emberei pedig visszatértek Benjámín fiaihoz és levertek a kard élével városostul, férfiaszul, barmostul, mindent a mit találtak; mind a városokat is, melyekre találtak, tűzbe borították.

21 Izraél emberei pedig megesküdtek volt Miczpában, mondván: Senki közülünk nem adja leányát nőül Benjáminnak. **2** És elment a nép Bét-Élbe és maradtak ott estig az Isten színe előtt; fölemelték hangjukat és sírtak nagy sírással. **3** Mondták: Miért, Örökkévaló, Izraél Istene, történt ez Izraélben, hogy hiányozzék ma Izraélből egy törzs? **4** És volt másnap, korán fölkel a nép, épített ott oltárt és bemutatott égő- és békeáldozatokat. **5** És mondták Izraél fiai: Ki az, a ki nem jött föl a gyülekezetre mind az Izraél összes törzseiből az Örökkévaló elé? Mert nagy eskü volt az ellen, ki nem jött föl az Örökkévaló elé Miczpába, mondván: ölessék meg. **6** De megsajnálta

Izraél fiai Benjámint, testvérüket; mondták: kivágatott ma egy törzs Izraélből. **7** Mit cselekedjünk velük, a megmaradottakkal, feleségek dolgában? Hiszen mi megesküdünk az Örökkévalóra, hogy nem adunk nekik leányaink közül egyet sem feleségül. **8** Erre mondták: Melyik az Izraél törzsei közül, a ki nem jött föl az Örökkévaló elé Miczpába? És íme, nem jött senki a táborba Jábés-Gileádból a gyülekezetre. **9** Megszámláltatta magát a nép, s íme, nem volt ott senki Jábés-Gileád lakosai közül. **10** Erre oda küldött a község tizenkétezer embert a vitézek közül; és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek és verjétek le Jábés-Gileád lakosait a kard élével, a nőket is és a gyermekeket. **11** És ez az, a mit tegyetek: Minden férfiszemélyt meg minden asszonyt, ki ismer férfiúval való hálást, pusztítsatok ki. **12** Találtak Jábés-Gileád lakosai között négyszáz oly hajadon leányt, ki nem ismert férfiúval való hálást; és elvitték őket a táborba a Kanaán országában levő Sílóba. **13** Erre elküldött az egész község, beszéltek Benjámín fiaihoz, a kik Rimmón sziklájánál voltak és békét hirdettek nekik. **14** És visszatért Benjámín amaz időben s adták nekik azon asszonyokat, kiket életben hagytak Jábés-Gileád asszonyai közül, de így sem voltak nekik elegenden. **15** A nép pedig megsajnálta Benjámint azért, hogy rést csinált az Örökkévaló Izraél törzsei között. **16** És mondták a község vénei: Mit cselekedjünk a megmaradottakkal a feleségek dolgában, minthogy asszonyt kipusztult Benjámínból? **17** Mondták: A megmenekültek birtoka Benjámíné, hogy egy törzs ne törültessek el Izraélből. **18** Mi pedig nem adhatunk nekik feleséget leányaink közül, mert megesküdtek Izraél fiai, mondván: átkozott, ki feleséget ad Benjáminnak. **19** És mondták: Íme, évről-évre, az Örökkévaló ünnepe van Sílóban, mely Bét-Éltől északra van napkeletre azon országúttól, mely fölmege Bét-Éltől Sekhémbe és délre Lebónától. **20** Megparancsolták tehát Benjámín fiainak, mondván: Menjetek és leselkedjétek a szőlők között; **21** majd látjátok, íme ha kijönnek Síló leányai körtánczot lejteni, akkor menjetek ki a szőlők közül és ragadjátok el magatoknak ki-ki az asszonyát Síló leányai közül, azután menjetek Benjámín országába. **22** És lészen, ha majd atyáik vagy testvéreik panasza jönnek hozzánk, így szólunk majd hozzájuk: ajándékozzátok őket nekünk, mert nem szereztünk kinek-kinek asszonyt a háborúban; hiszen nem ti adtátok nekik, hogy mostanában bűnösök volnátok! **23** És úgy tettek Benjámín fiai: számukhoz képest vettek ugyanis feleségeket a tánczoló nők közül, kiket elraboltak; erre menten visszatértek birtokukba, fölépítették a

városokat és laktak bennük. 24 És széjjelmentek onnan Izraél fiai abban az időben ki-ki törzséhez és családjához; és eltávoztak onnan ki-ki birtokába. 25 Azokban a napokban nem volt király Izraélben; ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben.

Ruth

1 Volt azon napokban, midőn a bírák bírászkodtak, éhínség volt az országban. Ekkor ment egy férfi a Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék Móáb mezőségén, ő és felesége és két fia. **2** A férfinak neve pedig Elimélekh s feleségének neve Noémi, s két fiának neve Machlón és Kiljón, Efrábeliek, a Jehúdabeli Bét-Léchemből. Elérkeztek Móáb mezőségére és ott maradtak. **3** S meghalt Elimélekh, Noémi férje; s hátramaradt ő és két fia. **4** És vettek maguknak móabita feleségeket, az egyiknek neve Orpa volt, s a másiknak neve Rúth; és laktak ott mint egy tíz évig. **5** És meghaltak ők is mindketten, Machlón és Kiljón; s hátramaradt az asszony két gyermeke és férje nélkül. **6** Erre felkelt ő meg menyei és visszatért Móáb mezőségéről; mert azt hallotta Móáb mezőségén, hogy gondolt az Örökkévaló az ő népére, adván nekik kenyeret. **7** S elment a helyről, ahol volt, és két menyee ő vele; és mentek az úton, hogy visszatérne Jehúda országába. **8** Ekkor mondta Noémi két menyének: Menjetek, térjetek vissza, ki-ki az ő anyja házába; tegyen veletek az Örökkévaló szeretetet, amint ti tettetek az elholtakkal és én velem. **9** Adja nektek az Örökkévaló, hogy nyugalmat találjatok, ki-ki a férje házában! S megcsókolta őket, s fölemelték hangjukat és sírtak. **10** És mondták neki: Inkább veled térünk vissza a te népedhez. **11** Mondta Noémi: Térjetek vissza, leányaim, mért jönnétek velem? Vannak-e még fiuk az én méhembem, hogy nektek férjeitek lehetnének? **12** Térjetek vissza, leányaim, menjetek, mert öregebb vagyok, semhogy férjé lehetnék. Mert ha mondanám: van reménységem, még az éjjel is férjé lennék és fiakat is szülnék: **13** vajon azért várnátok-e, míg megnőnek, azért elzárkóznátok-e, hogy férjé ne legyetek? Nem, leányaim! Mert keserűségem van nagyon, inkább mint nektek, mert ellenem fordult az Örökkévaló keze. **14** Erre felemelték hangjukat és sírtak sokáig; s megcsókolta Orpa az ő napát, Rúth pedig ragaszkodott hozzá. **15** És mondta: Íme visszatért sógorasszonyod az ő népéhez és istenéhez: térj vissza sógorasszonyod után! **16** Mondta Rúth: Ne unszolj engem, hogy elhagyjalak, visszatérve mellőled; mert ahová te mész, megyek én s ahol meghálsz, hállok meg én, néped az én népem, istened az én istenem; **17** ahol meghalsz te, halok meg én és ott akarok eltemetve lenni. Úgy tegyen velem az Örökkévaló és úgy folytassa, csak a halál választ el tőled engemet. **18** Midőn

látta, hogy erősöködik vele menni, felhagyott azzal, hogy hozzá beszéljen. **19** Mentek tehát ketten, míglen elérkeztek Bét-Léchembe. S történt, midőn elérkeztek Bét-Léchembe, felzúdult miattuk az egész város, és mondták a nők: ez-a Noémi? **20** És szólt hozzájuk: Ne hívjatok engem Noéminak, hívjatok engem Márának, mert keserűséggel illetett engem a Mindenható nagyon; **21** én teljesen mentem el innen és üresen hozott vissza az Örökkévaló; miért hívtok engem Noéminak, holott az Örökkévaló vallott ellenem és a Mindenható rosszal illetett engem! **22** Így tért vissza Noémi meg a menyee, a móabita Rúth ő vele, visszatérvén Móáb mezőségéről; s ők elérkeztek Bét-Léchembe az árpaaratás kezdetén.

2 Noéminak pedig volt egy rokona a férjéről, egy derék vitéz férfi, Elímélekh családjából, s neve Bóáz. **2** És szólt a móabita Rúth Noémihoz: Hadd megyek, kérlek, a mezőre, és hadd szedek kalászokat olyan után, akinek szemében kegyet találok. Mondta neki: menj leányom! **3** Ment tehát, odaért és szedegetett a mezőn az aratók után; s történetesen úgy esik vele, hogy az egy telke volt Bóáz mezejének, aki Elímélekh családjából való volt. **4** S íme Bóáz jött Bét-Léchemből és mondta az aratóknak: Az Örökkévaló veletek! Mondták neki: Áldjon meg az Örökkévaló! **5** És mondta Bóáz a legényének, aki felügyelt az aratók fölött: Kié ez a leány? **6** Felelt a legény, aki felügyelt az aratók fölött s mondta: Móabita leány az, aki visszatért Noémival Móáb mezőségéről; **7** mondta ugyanis: hadd szedegetek, kérlek, és gyűjtsék a kékék közt az aratók után, el is jött és maradt reggel óta mostanáig; csak keveset tartózkodik a házban. **8** Erre szólt Bóáz Rúthhoz: Nemde hallottad leányom, ne menj más mezőre szedni, s ne is távozj el innen, hanem itt csatlakozzál az én leányzóimhoz. **9** Szemeid azon mezőn legyenek, melyet aratnak, s menj utánuk; nemde megparancsoltam a legényeknek, hogy ne bántsanak téged; s ha szomjúzol, menj az edényekhez és igyál abból, amit merítenek a legények. **10** És arczára vetette magát és földre borult és szólt hozzá: Miért találtam kegyet szemeidben, hogy ismersz engem, holott idegen vagyok? **11** Felelt Bóáz és mondta neki: Jól megmondták nekem mindazt, amit cselekedtél napaddal férjed halála után, elhagyta ugyanis atyádat és anyádat meg szülőföldedet és mentél oly néphez, melyet nem ismertél tegnap, tegnapelőtt. **12** Fizesse meg az Örökkévaló cselekedetedet s legyen jutalmad teljes az Örökkévaló, Izraél Istene részéről, akihez jöttél,

szárnyai alá menedéket keresni. **13** Mondta: Találjak kegyet a te szemedben, uram! Mert megvigasztaltál és szívére beszéltél szolgálódnak, holott olyan sem vagyok, mint egyike a te szolgálóidnak. **14** És mondta neki Bóáz az evés idején: Lépj ide s egyél a kenyérből és mártsd be falatodat az eczetbe. Leült tehát az aratók oldalán; oda nyújtott neki pörkölt gabonaszemet, evett, jóllakott és még hagyott is. **15** Erre fölkelte szedegetni; s megparancsolta Bóáz a legényeinek, mondván: a kénék hozt is szedegethet ne szégyenítsétek meg; **16** ki is kuzogathattok számára a csomókból, hogy elhagyjátok, ő meg felszedje, s ne dorgáljátok őt! **17** És szedegetett a mezőn egész estig, s kiverte azt, amit szedegetett, s lett mintegy éfányi árpa. **18** Fölvette és bement a városba, s látta a napa azt, amit szedegetett; erre elővette és oda adta neki azt, amit meghagyott jóllakta után. **19** S mondta neki az ő napa: Hol szedegetté ma s hol dolgoztál? Áldott legyen, aki tekintettel volt rád! Ekkor tudtára adta napának, hogy kinél dolgozott s mondta: a férfit neve, kinél ma dolgoztam, Bóáz. **20** S mondta Noémi a menyének: Áldott legyen ő az Örökkevalótól, hogy nem hagyta el szeretetét az élők iránt és a holtak iránt! S mondta neki Noémi: Közel áll hozzánk a férfi, rokonaink közül való. **21** És szólt a móabita Rúth: Sőt így szólt hozzám: az én cselédeimhez csatlakozzál, míg el nem végezték az én egész aratásomat. **22** És szólt Noémi menyéhez Rúthhoz: Jó az, leányom, hogy kimész az ő szolgálóival s ne érjenek téged más mezőn. **23** Csatlakozott tehát Bóáz szolgálóihoz, hogy szedegessen, míg nem vége volt az árparatásnak és a búzaaratásnak. Lakott pedig az ő napával.

3 S mondta neki Noémi, az ő napa: leányom, ne keressék-e neked nyugó helyet, hogy jó dolgozhat legyen? **2** Most hát, nemde rokonunk, Bóáz, akinek szolgálóival együtt voltál, íme ő árpát szór a szérűn az éjjel. **3** Mosakodjál tehát és kend meg magadat és vedd fel magadra ruhádat, menj le a szérűre, de észre ne vétesd magad a férfiu által, míg nem végezte evését és ivását. **4** És léssen mikor lefekszik, tudd meg a helyet, ahol fekszik, menj oda, takard fel lábaid helyét és fekjüdj le; ő majd megmondja neked, hogy mit cselekedjél. **5** Szólt hozzá: Mindazt, amit nekem mondasz, megcselekszem. **6** Ekkor lement a szérűre és cselekedett, mind aszerint, amint parancsolta neki a napa. **7** Bóáz evett és ivott és szíve vidám volt; s odament, hogy lefeküdjék az asztag szélén. Ő meg odament titkon, feltakarta lábaid helyét és lefeküdt. **8** Volt pedig éjfélkor, felriadt a férfiu, félreahajolt és íme egy asszony fekszik lábainál. **9** És mondta: Ki vagy?

Mondta: Én Rúth vagyok, a te szolgálód, terítsd ki ruhád szárnyaid a te szolgálódra, mert te rokon vagy. **10** És mondta: Áldott légy az Örökkevalótól, leányom! Jobban cselekedtél ez utóbbi szereteteddel, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, akár szegény, akár gazdag. **11** Most tehát, leányom, ne félj, mindazt, amit mondasz, megteszem neked, mert tudja népem egész kapuja, hogy derék asszony vagy. **12** S mert, bár valóban úgy van, hogy rokon vagyok, mégis van nálamnál közelebbi rokon. **13** Hálj itt az éjjel; s léssen reggel, ha megváltani akar, jó, váltson meg; ha pedig nem kíván megváltani, megváltalak én, él az Örökkevaló! Feküdj reggelig. **14** És fekjüdt lábainál reggelig és fölkelte, mielőtt felismerhetné egyik ember a másikat. Amaz ugyanis mondta ki ne tudódjék, hogy asszony jött a szérűre. **15** És mondta: Add ide a palástot, mely rajtad van s fogd meg. Megfogta, ő pedig lemért hat mérő árpát, reá tette és bement a városba. **16** Eljött az ő napához, s ez mondta: Hogy vagy leányom? S tudtára adta neki mindazt, amit cselekedett vele a férfiu. **17** S mondta: Ezt a hat mérő árpát adta nekem, mert így szólt hozzám: ne menj üresen a te napádhoz. **18** Ekkor mondta: Maradj, leányom, míg meg nem tudod, miképen dől el a dolog; mert nem fog nyugodni a férfiu, míg ma be nem végezte a dolgot.

4 Bóáz pedig fölment a kapuba s leült ott; s íme arra ment a rokon, kiről beszélt Bóáz. S mondta: Térj be, ülj itt le, ez meg ez! Betért és leült. **2** Erre vett tíz embert a város vénei közül s mondta: Üjjetek le itt! S leültek. **3** S mondta a rokonnak: Azon mezőtelket, mely testvérünkÉ Elímélekhé volt, eladta Noémi, aki visszajött Móáb mezőségéről. **4** Én pedig azt mondtam, kinyilvánítom előtted, mondván: vedd meg az itt ülők előtt és népem vénei előtt; ha meg akarod váltani, váltsd meg, s ha nem váltod meg, add tudtomra, hogy tudjam, mert nincs rajtad kívül, aki megváltaná, én pedig utánad következem. Mondta: Én megváltom. **5** S mondta Bóáz: amely napon megveszed a mezőt Noémi kezéből, a móabita Rúthtól, az elhaltnak feleségétől is megvetted, hogy fentartsad az elhaltnak nevéét az ő birtokán. **6** Erre mondta a rokon: Nem válthatom meg magamnak, nehogy megrontsam birtokomat; váltsd meg te magadnak az általam megváltandót, mert én nem válthatom meg. **7** Ez volt pedig azelőtt a szokás Izraelben a megváltásnál s a cserénél, bármily dolog megerősítésére: lehúzta egyik a saruját és odaadta a másikának; az volt a bizonyosság Izraelben. **8** S mondta a rokon Bóáznak: Vedd meg magadnak. És lehúzta

saruját. **9** Ekkor mondta Bóáz a véneknek és az egész népnek: Tanúk vagytok ma, hogy megvettem mindazt, ami Elíméléké volt s mindazt, ami Kiljóné és Machlóné volt, Noémi kezéből; **10** s a móabita Rúthot is, Machlón feleségét, megvettem magamnak feleségül, hogy fentartsam az elhaltak nevét az ő birtokán, nehogy kiirtassék az elhaltak neve a testvérei közül és helységének kapujából: tanúk vagytok ma! **11** És mondta az egész nép, mely a kapuban volt meg a vének: Tanúk! Tegye az Örökkévaló az asszonyt, aki bemegy a házadba olyanná, mint Ráchel és Léa, akik fölépítették ketten Izraél házát; s végezzen derekasat Efrátban, s adj nevet Bét-Léchemben! **12** S legyen házad olyan, mint Pérecz háza, akit Támár szült Jehúdának, azon magzatból, melyet ad majd neked az Örökkévaló e leánytól. **13** És elvette Bóáz Rúthot, lett neki feleségül, s bement hozzá; és adott neki az Örökkévaló terhességet és fiut szült. **14** És szóltak az asszonyok Noémihoz: Áldva legyen az Örökkévaló, aki ma nem engedett téged maradnod vérrokon nélkül, s legyen neki neve Izraélben; **15** s legyen számodra lélekűdítőnek és hogy táplálja vénségedet, mert menyed, ki szeret téged, szülte őt, az, aki jobb neked hét fiunál. **16** És vette Noémi a gyermeket, ölébe tette és lett neki nevelőanyjává. **17** És adtak neki a szomszédnők nevet, mondván: fiu született Noéminak; és így nevezték őt: Óbéd. Az Jísájnak, Dávid atyjának az atyja. **18** És ezek Pérecz nemzetségei: Pérecz nemzette Checchrónt; **19** s Checchrón nemzette Rámot, és Rám nemzette Amminádábot; **20** s Amminádáb nemzette Nachsónt, és Nachsón nemzette Szalmónt; **21** s Szalmón nemzette Bóázt, és Boáz nemzette Óbédot; **22** s Óbéd nemzette Jísájt, Jisáj pedig nemzette Dávidot.

1 Sámuel

1 Volt egy ember Rámátájim Czófimból, Efraim hegységéből, neve Elkána, Jeróchám fia, Elíhú fia, Tóchú fia, Czúf fia, Efraimbeli. **2** Annak volt két felesége, az egyiknek neve Channa s a másíknak neve Peninna; Peninnának voltak gyermekei, Channának pedig nem voltak gyermekei. **3** Évről-évre ama férfiú fölment a városából, hogy leboruljon és áldozzon az Örökkévalónak, a Seregek urának Sílóban; ott volt Éli két fia, Chofni és Pínechász, mint papjai az Örökkévalónak. **4** S történt, amely napon áldozott Elkána, adott feleségének, Peninnának és annak minden fiának és leányának részeket; **5** Channának pedig egy kiváló részt adott, mert Channát szerette; de az Örökkévaló elzárta a méhét. **6** Bosszantotta is vetélytársa bosszantással azért, hogy felbőszítse, mivel elzárta az Örökkévaló a méhét. **7** S így tett esztendőről-esztendőre: valahányszor fölment az Örökkévaló házába, megannyiszor bosszantotta; ő meg sírt és nem evett. **8** Ekkor mondta neki férje Elkána: Channa, miért sírsz és miért nem eszel és miért szomorú a szíved? Nem jobb vagyok-e neked tíz fiúnál is? **9** S fölkel Channa, miután ettek Sílóban és miután ittak – Éli pap éppen a széken ült az Örökkévaló templomában az ajtófélnél – **10** ő pedig elkeseredett lelkű volt, imádkozott az Örökkévalóhoz és sírva sírt. **11** És fogadást tett és mondta: Örökkévaló, seregek ura, ha rátekintesz szolgálód nyomorára, megemlékezel rólam és nem felejtet el szolgálódat és majd adsz a szolgálódnak férfimagzatot: akkor odaadom őt az Örökkévalónak életének mindennapjaira, és borotva nem éri fejét. **12** És történt, midőn sokat imádkozott az Örökkévaló előtt, Éli pedig megfigyelte a száját, **13** ő meg, Channa, szívében beszélt, csupán ajkai mozogtak, de hangja nem hallatszott, azért Éli részegnek gondolta. **14** És szólt hozzá Éli: Meddig fogsz részegeskedni? Távolítsd el magadtól borodat! **15** Felelt Channa és mondta: Nem, uram, nehéz lelkű asszony vagyok én, bort pedig meg részegítő italt nem ittam, hanem kiöntöttem lelkeket az Örökkévaló előtt. **16** Ne tartsd szolgálódat alávaló nőnek, mert panaszom és bánatom teljéből beszéltem idáig. **17** Felelt Éli és mondta: Menj békével! Izrael Istene pedig adja meg kérésedet, melyet kértél tőle. **18** Mondta: Találjon szolgálód kegyet szemeidben! Erre elment az asszony az újtára, evett és nem volt többé bánatos arca. **19** Fölkeltek korán reggel és leborultak az Örökkévaló előtt, erre visszatértek és megtértek

házukba Rámába. Megismerte Elkána a feleségét, Channát, és megemlékezett róla az Örökkévaló. **20** És volt a napok fordultakor, várandós lett Channa és szült fiút; s nevezte őt Sámuelnek: mert az Örökkévalótól kértem őt. **21** S fölment a férfi Elkána meg az egész háza, hogy áldozza az Örökkévalónak az évi áldozatot és fogadását. **22** Channa pedig nem ment föl, mert mondta férjének: Míg elválasztatik a fiú, akkor majd elviszem, hogy megjelenjék az Örökkévaló színe előtt és ott maradjon örökre. **23** Mondta neki férje Elkána: Tedd, ami jónak tetszik szemeidben, maradj, míg őt elválasztottad, csakhogy megtartsa az Örökkévaló az ígését. És maradt az asszony és szoptatta az ő fiát, míg elválasztotta. **24** S fölvitte magával, miután elválasztotta, három tulokkal, egy éfa liszttel és egy tömlő borral, és bevitte őt az Örökkévaló házába Sílóba; a fiú még fiatal volt. **25** Levágták a tulkot és bevitték a fiút Élihez. **26** Mondta: Kérem uram, lelked életére, uram, én vagyok az asszony, aki állt melletted e helyütt, imádkozva az Örökkévalóhoz. **27** Ezért a fiúért imádkoztam: megadta nekem az Örökkévaló kérésemet, melyet tőle kértem. **28** Tehát én is felajánlottam őt az Örökkévalónak: mind a napokon, amíg csak lesz, fel van ő ajánlva az Örökkévalónak. És leborult ott az Örökkévaló előtt.

2 Ekkor imádkozott Channa és mondta: Ujjong szívem az Örökkévalóban, emelkedik szarvam az Örökkévaló által; tágra nyílik szám ellenségeim ellen, mert örvendek segítségemben. **2** Nincs szent, mint az Örökkévaló, mert nincs senki kívüléd; és nincs szirt, mint Istenünk. **3** Ne sokat beszéljétek fennhéjázva, fennhéjázva, ne jöjjön kemény szó a szátokból! Mert tudás Istene az Örökkévaló s meg vannak szabva az ő tettei. **4** Hősöknek íja megtörik, a gyengéket pedig erő övezi. **5** Jóllakottak kenyérért szegődnek, s az éhesek megszűnnek éhezni; míg hetet szül a magtalan, elfonnyad a sok gyermekű. **6** Az Örökkévaló öl és éltet, sírba dönt és fölhoz; (Sheol h7585) **7** az Örökkévaló szegényt és gazdagít, lealáz s föl is emel. **8** Föltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szűkölködőt, hogy ültesse a nemesek mellé és a tisztelet székét bírassa velük. Mert az Örökkévalóé a föld oszlopai és rájuk helyezte a világot. **9** Jámborainak lábait megőrzi, s a gonoszok sötétségben enyésznek; mert nem erővel győz az ember! **10** Az Örökkévaló – megtörnek akik küzdenek ellene, rájuk dörög az egekben; az Örökkévaló ítél a föld végei fölött, hogy hatalmat adjon királyának, s fölemelje fölkejtének szaruját. **11** S elment Elkána Rámába házához; a fiú pedig szolgálta az Örökkévalót

Éli pap előtt. 12 Éli fiai alávaló emberek voltak, nem ismerték az Örökkévalót. 13 A papok eljárása ugyanis a néppel: bárki áldozatot mutatott be, jött a papnak legénye, mikor főzték a húst, háromfogú villával a kezében; 14 és beleszúrt a medencébe, vagy az üstbe, vagy a bögrébe, vagy a fazékba: mind amit fölhozott a villa, elvitte azt a pap; így tettek egész Izraellel, akik oda, Sílóba mentek. 15 Sőt még mielőtt elfüstölögtették a zsiradékot, eljött a papnak legénye és mondta az áldozó embernek: Adj húst, hogy megsüssék a papnak; nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak nyerset! 16 Ha így szólt hozzá az ember: Azonnal elfüstölögtetik a zsiradékot, akkor végy magadnak, amint kívánja a lelked, – azt mondta: Nem, hanem most adj; ha pedig nem, veszek erővel! 17 S igen nagy volt az ifjak vétké az Örökkévaló előtt, mert megvetették az emberek az Örökkévaló áldozatát. 18 Sámuel pedig szolgált az Örökkévaló színe előtt, mint fiú len-éféddal övezve. 19 És kis köpenyt készített neki anyja és fölvitte neki évről évre, mikor fölment férjével, áldozni az évi áldozatot. 20 Ilyenkor megáldotta Éli Elkánát és feleségét és mondta: Adjon neked az Örökkévaló magzatot ez asszonytól azon följánlás helyett, melyet, följánlott az Örökkévalónak. Erre elmentek hazájába. 21 Csakugyan gondolt az Örökkévaló Channára; várandós lett és szült három fiút és két leányt. És felnőtt a fiú Sámuel az Örökkévaló mellett. 22 Éli pedig nagyon öreg volt; hallotta mindazt, amit tesznek fiai egész Izraellel és hogy hálnak az asszonyokkal, akik odasereglettek a találkozás sátorának bejáratához. 23 És mondta nekik: Miért tesztek ily dolgokat, amely gonosz dolgaitokat hallom ez egész néptől. 24 Ne fiaim! Mert nem jó a hír, melyet hallok, ahogy terjeszti az Örökkévaló népe. 25 Ha ember ember ellen vét, ítéli a bíró, de ha az Örökkévaló ellen vét az ember, ki szerez ítéletet neki? De nem hallgattak atyjuk szavára, mert az Örökkévaló meg akarta őket ölni. 26 A fiú Sámuel egyre nagyobb és jobb lett, az Örökkévaló előtt is, és az emberek előtt is. 27 Jött az Isten embere Élihez és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: Úgy-e megnyilatkoztam atyád háza előtt, mikor Egyiptomban voltak Fáraó házában! 28 Kiválasztottam őt magamnak mind az Izrael törzsei közül papnak, hogy fölmenjen oltáromra, hogy füstölögtessen füstölőszert és viseljen éfédot előttem; s adtam atyád házában Izrael fiainak mind a tűzáldozatait. 29 Miért toríjátok vágóáldozatomat és lisztáldozatomat, melyet elrendeltem a szentély számára? Jobban tiszteljed fiaidat nálam, hízlalván magatokat Izrael

népem minden áldozatának zsengéjéből! 30 Azért, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene, azt mondtam volt, házad és atyád háza majd járnak előttem örökké; de most, úgymond az Örökkévaló, távol legyen az tőlem! Mert tisztelőimet tisztelem, megvetőim pedig megalacsonyulnak. 31 Íme napok jönnek, és levágom karodat és atyád házában karját, hogy öreg ne legyen házadban. 32 És majd látsz vetélytársat a szentélyben mindazzal, amit jót tesz Izraellel; és öreg nem lesz házadban sohasem. 33 De nem mindenkit irtok ki közülöd oltárom mellől, szemed elepesztésére és lelked elcsüggesztésére; de házadnak minden szaporulása férfikorban fog meghalni. 34 S ez legyen számodra a jel, mely bekövetkezik két fiadon, Chofnin és Pínechászon: ugyanegy napon hálnak meg mindketten. 35 Támasztok majd magamnak hűséges papot, aszerint, amint szívemben és lelkemben van, fog cselekedni; és építek neki hűséges házat, és járni fog az én fölkentem előtt minden időben. 36 És lesz, akárki megmarad házadban, eljön leborulni előtte egy ezüst fillérért és egy cipó kenyérért, és azt mondja: fogadj be engem a papi teendők egyikére, hogy ehessem egy darab kenyeret.

3 A fiú Sámuel pedig szolgált az Örökkévalót Éli előtt; az Örökkévaló szava pedig ritka volt ama napokban, látomás nem volt elterjedve. 2 És volt valamely napon, Éli feküdt a helyén, szemei kezdtek elhomályosodni, látni sem tudott; 3 Isten mécsese pedig még nem aludt ki. Sámuel meg feküdt az Örökkévaló templomában, ahol Isten ládája volt. 4 És szólította az Örökkévaló Sámuel; mondta: Itt vagyok. 5 Odafutott Élihez és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak, feküdj le újra; ment és lefeküdt. 6 És ismét szólította az Örökkévaló Sámuel; erre fölkelte Sámuel, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak fiam, feküdj le újra. 7 Sámuel pedig még nem ismerte az Örökkévalót, még nem nyilatkozott meg neki az Örökkévaló ígéje. 8 És ismét szólította az Örökkévaló Sámuel, harmadszor; erre fölkelte, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Ekkor megértette Éli, hogy az Örökkévaló szólítja a fiút. 9 Mondta tehát Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le; és lesz, ha szólít téged, akkor mondd: beszélj, Örökkévaló, mert hallja a szolgád. És ment Sámuel és lefeküdt helyére. 10 S eljött az Örökkévaló, odaállt és szólította, mint már több ízben: Sámuel, Sámuel. Mondta Sámuel Beszélj, mert hallja a te szolgád. 11 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Íme, én cselekszem oly dolgot Izraelben,

hogy bárki hallja, megcsendül a két füle. **12** A napon teljesítem Élin mindazt, amit beszéltem házáról, kezdve és végezve. **13** Kijelentem neki, hogy ítéletet tartok háza fölött örökre, ama bűn miatt, hogy tudta, hogy fiai átkot vonnak magukra, de nem fedtte meg őket. **14** Azért tehát megesküdtem Éli házáról: Nem jut engesztelés Éli háza bűnének, sem vágóáldozattal, sem lisztáldozattal, soha sem. **15** És feküdt Sámuel reggelig, akkor kinyitotta az Örökkévaló házának ajtajait; Sámuel pedig félt Élinek megmondani a látomást. **16** És hívta Éli Sámuelt és mondta: Sámuel fiam! Mondta: Itt vagyok. **17** És mondta: Mi az az ige, melyet szólt hozzád? Ne titkold el, kérlek, előttem. Úgy tegyen veled az Isten és úgy folytassa, ha eltitkolsz előttem valamit mind azon igéből, melyet hozzád szólt. **18** Erre megmondta neki Sámuel mind a dolgokat s nem titkolta el előtte. Mondta: Ő az Örökkévaló, ami jónak tetszik szemeiben, azt tegye. **19** Felnőtt Sámuel és az Örökkévaló vele volt és nem ejtett el mind a szavaiból semmit a földre. **20** És megtudta egész Izrael Dántól Beér-Sebáig, hogy hűséges Sámuel mint az Örökkévalónak prófétája. **21** Továbbra is megjelent az Örökkévaló Sílóban, mert megnyilatkozott az Örökkévaló Sámuelnek Sílóban az Örökkévaló igéjével.

4 És lett Sámuel szava egész Izraelé. S kivonult Izrael háborúra a filiszteusok ellen és táboroztak Ében-Háezer mellett, a filiszteusok pedig táboroztak Afékban. **2** Sorakoztak a filiszteusok Izrael ellen, megindult a csata és megveretett Izrael a filiszteusok előtt; s levertek a harctéren, a mezőn, mintegy négyezer embert. **3** Erre bement a nép a táborba és mondták Izrael vénei: Miért vert meg ma bennünket az Örökkévaló a filiszteusok előtt? Hadd vegyük magunkhoz Sílóból az Örökkévaló szövetségének ládáját, hogy jöjjön közibénk és segítsen meg ellenségünk kezéből. **4** S küldött a nép Sílóba és elvitték onnan szövetsége ládáját az Örökkévalónak, a Seregek urának, aki székel a kerubok fölött; és ott volt Éli két fia az Isten szövetségének ládája mellett: Chofni és Pinechász. **5** És volt, amint megjött az Örökkévaló szövetségének ládája a táborba, riadt egész Izrael nagy riadással, és zúgott bele a föld. **6** Midőn hallották a filiszteusok a riadás hangját, mondták: Mi ennek a nagy riadásnak a hangja a héberek táborában? És megtudták, hogy az Örökkévaló ládája jött meg a táborba. **7** Ekkor megfélemlettek a filiszteusok, mert mondták: Isten jött a táborba! És mondták: Jaj nekünk, mert nem volt ilyesmi tegnap tegnapelőtt; **8** jaj nekünk, ki

ment meg bennünket e hatalmas isten kezéből? Ez az az isten, aki megverte Egyiptomot minden csapással a pusztában. **9** Bátorodjatok és legyetek férfiak, filiszteusok, nehogy szolgáljatok a hébereknek, amint ők nektek szolgáltak; legyetek hát férfiak és harcoljatok! **10** Harcoltak a filiszteusok, megveretett Izrael, és megfutamodtak kiki sátraihoz; és igen nagy volt a vereség, elesett Izraelből harmincezer gyalogos. **11** Isten ládája pedig elvétellett és Éli két fia meghalt, Chofni és Pinechász. **12** S futott egy Benjáminbéli ember a csatáról és ugyanaznap eljutott Sílóba, ruhái megszaggatva és föld a fején. **13** Odajutott és íme, Éli ül a széken, az út oldalán várakozva, mert szíve remegésben volt Isten ládája miatt. Az ember pedig odaért, hogy hírt mondjon a városban, és jajveszékelt az egész város. **14** Midőn meghallotta Éli a jajkiáltás hangját, mondta: Mi ennek a zúgásnak hangja? Az ember pedig sietett, eljött és hírt mondott Élinek. **15** Éli kilencvennyolc éves volt, szemei merevek voltak és nem tudott látni. **16** És szólt az ember Élihez: Én vagyok az, ki jött a csatáról, én ugyanis ma a csatáról futamodtam meg. Mondta: Hogyan történt a dolog, fiam? **17** Felelt a hírmondó és mondta: Megfutamodott Izrael a filiszteusok előtt és nagy vereség is volt a nép között; két fiad is meghalt, Chofni és Pinechász, és Isten ládája elvétellett. **18** És volt, amint megemlítette az Isten ládáját, hanyatt esett a székről, a kapu oldala mellett, nyakcsontját szegte és meghalt, mert öreg volt a férfiú és nehéz, Ő bírása volt Izraelnek negyven évig. **19** Menye pedig, Pinechász felesége várandós volt, szüléshez közel, s meghallotta a hírt az Isten ládájának elvételéről és hogy meghalt apja és férje; ekkor legörnyedt és szült, mert dúltak benne a fájdalmai. **20** S mikor haldoklófélben volt, szólta a mellette álló nők: Ne félj, mert fiút szültél. De nem felelt és nem hajtotta rá szívét. **21** És így nevezte a fiút: Í-Kábód, mondván: Elköltözött a dicsőség Izraelből – Isten ládájának elvétele miatt, meg apja és férje miatt. **22** Mondta ugyanis: Elköltözött a dicsőség Izraelből, mert elvétellett Isten ládája.

5 A filiszteusok pedig elvették az Isten ládáját és vitték Ében-Háezerből Asdódba. **2** S vették a filiszteusok az Isten ládáját és bevitték a Dágón házába és oda állították Dágón mellé. **3** Másnap korán fölkeltek az Asdódbeliek s íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló ládája előtt; s vették Dágónt és visszatették helyére. **4** Midőn azonban másnap fölkeltek korán reggel, íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló ládája előtt; Dágón feje pedig és

két keze töve levágya a küszöbön, csak Dágón teste maradt helyén. **5** Azért nem lépnek Dágón papjai és mind, akik bemennek Dágón házába, a Dágón küszöbére Asdódban mind e mai napig. **6** Ekkor ránehezedett az Örökkévaló keze az Asdódbeliekre és pusztította őket; megvervén őket kelésekkel, Asdódot és határait. **7** Midőn látták Asdód emberei, hogy így van, azt mondták: Ne maradjon Izrael Istenének ládája nálunk, mert kemény volt a keze rajtunk és Dágón istenünkön. **8** És küldtek és összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelmeit magukhoz és mondták: Mit tegyünk Izrael Istenének ládjával? Mondták: Gátba vitessék át Izrael Istenének ládája. Átvitték tehát Izrael Istenének ládját. **9** S volt, miután átvitték azt, rajta volt az Örökkévaló keze a városon igen nagy megzavarással; megverte ugyanis a város embereit, aprajától nagyjáig: kiűtöttek rajtuk kelések. **10** Ekkor elküldték Isten ládját Ekrónba; s volt, amint Ekrónba jutott Isten ládája, jajveszéltek az Ekrónbeliek, mondván: Áthozták hozzám Izrael Istenének ládját, hogy megöljön engem és népemet. **11** Erre küldtek, összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelmeit és mondták: Küldjétek el Izrael Istenének ládját, Hogy visszatérjen helyére, és meg ne öljön engem és népemet. Mert halálos zavar volt az egész városban: nagyon nehéz volt ott Isten keze. **12** Azon emberek is, akik nem haltak meg, megverettek kelésekkel; s fölszállt a város jajkiáltása ég felé.

6 És volt az Örökkévaló ládája a filiszteusok földjén hét hónapig. **2** Ekkor szólították a filiszteusok a papokat és a varázslókat, mondván: Mit tegyünk az Örökkévaló ládjával? Tudassátok velünk, miképpen küldjük el helyére? **3** Mondták: Ha elkülditek Izrael Istenének ládját, ne küldjétek azt el üresen, hanem rójatok le neki bűnáldozatot; akkor meggyógyultok és tudva lesz előttek, miért nem távozik a keze rólatok. **4** És mondták: Mi az a bűnáldozat, amelyet lerójunk neki? Mondták: A filiszteusok fejedelmei száma szerint öt arany kelés és öt arany egér; mert ugyanegy csapás van mindnyájatokon és fejedelmeiteken. **5** Készítsétek tehát képeit keléseiteknek és képeit egereiteknek, melyek pusztítják az országot, és adjatok Izrael Istenének tiszteletet; talán megkönnyebbíti kezét rajtatok és isteneiteken és országtokon. **6** Minek is keményítenétek meg szíveteiket, valamint megkeményítették Egyiptom és Fáraó az ő szívüket? Nemde, amidőn hatalmat művelt rajtuk, elbocsátották őket és elmentek. **7** Most tehát vegyetek, készítsétek egy új szekeret és két szoptatós tehenet, melyeken nem volt még járom; fogjátok be a teheneket a

szekérbe, de hajtsátok vissza borjaikat mögülrük a házba. **8** Vegyétek az Örökkévaló ládját és tegyétek azt a szekérre, az aranytárgyakat pedig, melyeket leróttok neki bűnáldozatul, helyezzétek el szekrényben az oldalán; s küldjétek el és menjen. **9** S nézzétek, ha határának megy föl, Bét-Sémesnek, ő hozta ránk ezt a nagy veszedelmet; ha, pedig nem, akkor tudjuk, hogy nem az ő keze ért bennünket: véletlen az, mely velünk történt. **10** És így tettek az emberek: vettek két szoptatós tehenet és befogták a szekérbe; borjaikat pedig elzárták a házban. **11** És ráhelyezték az Örökkévaló ládját a szekérre, meg a szekrényt és az arany egereket és keléseik képeit. **12** A tehenek egyenest mentek az úton, Bét-Sémesnek, azon egy országúton mentek, egyre bőgve és nem tértek le sem jobbra, sem balra; a filiszteusok fejedelmei pedig mentek utánuk Bét-Sémes határáig. **13** A Bét-Sémesbeliek épen tartották a búzaaratást a völgyben; fölemelték szemeiket, meglátták a ládát és örültek, hogy látták. **14** A szekér pedig eljutott a Bét-Sémesbeli Józsuának mezejére és megállt ott; ott pedig nagy kő volt. Ekkor széthasogatták a szekér fát, a teheneket pedig bemutatták égőáldozatul az Örökkévalónak. **15** A leviták levették az Örökkévaló ládját meg a mellette levő szekrényt, amelyben az aranytárgyak voltak és rátették a nagy kőre; Bét-Sémes emberei pedig bemutattak égőáldozatokat, és vágtak vágóáldozatokat ama napon az Örökkévalónak. **16** A filiszteusok öt fejedelme pedig nézte; arra visszatértek Ekrónba ama napon. **17** És ezek az arany kelések, melyeket leróttak a filiszteusok bűnáldozatul az Örökkévalónak: Asdódért egy, Azzáért egy, Askelónért egy, Gátért egy, Ekrónért egy. **18** Az arany egerek pedig a filiszteusok minden városainak száma szerint, melyek az öt fejedelemé, erősített várostól nyílt faluig. A nagy kő pedig, melyre tették az Örökkévaló ládját, még ott van mind a mai napig a Bét-Sémesbeli Józsuá mezején. **19** És megvert Bét-Sémes emberei közül, mert megnézték az Örökkévaló ládját, megvert a nép közül hetven embert, ötvenezer embert; s gyászolt a nép, mert megverte az Örökkévaló a népet nagy vereséggel. **20** És mondták Bét-Sémes emberei: Ki bír megállni az Örökkévaló, e szent Isten előtt, és kihez vonuljon tőlünk? **21** Ekkor küldtek követeket Kirját-Teárim lakóihoz mondván: Visszahozták a filiszteusok az Örökkévaló ládját, jöjjetek le, vigyétek azt fel magatokhoz.

7 S eljöttek Kirját – Jeárim emberei és föl vitték az Örökkévaló ládját és bevitték azt Abinádáb

házába a dombon; Eleázárt, a fiát pedig fölszentelték, hogy őrizze az Örökkévaló ládáját. 2 És volt azon nap óta, melyen a láda Kirját-Jeárimban állt, eltelt sok idő – volt ugyanis húsz esztendő – akkor vágyakozott Izrael egész háza az Örökkévaló után. 3 És szólt Sámuel Izrael egész házához, mondván: Ha egész szívetekkel akartok visszatérni az Örökkévalóhoz, távolítsátok el az idegen isteneket közületek meg az Astóreteket; szilárdítsátok meg szívetekeket megtérve az Örökkévalóhoz és őt szolgáljátok egyedül, hogy megmentsen titeket a filiszteusok kezéből. 4 S eltávolították Izrael fiai a Báalokat és az Astóreteket és szolgálták az Örökkévalót egyedül. 5 És mondta Sámuel: Gyűjtsétek össze egész Izraelt Micpába, s majd imádkozom értetek az Örökkévalóhoz. 6 Összegyűltek tehát Micpába, merítettek vizet és kiöntötték az Örökkévaló színe előtt, böjtöltek ama napon és mondták ott: Véteztünk az Örökkévaló ellen! És ítéletet tartott Sámuel Izrael fiai fölött Micpában. 7 Midőn meghallották a filiszteusok, hogy összegyűltek Izrael fiai Micpába, fölvonultak a filiszteusok fejedelmei Izrael ellen; Izrael fiai meghallották és féltek a filiszteusoktól. 8 Ekkor szóltak Izrael fiai Sámuelhez: Meg ne szűnjél értünk kiáltani az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz, hogy megsegítsen a filiszteusok kezéből. 9 Erre vett Sámuel egy szopós bárányt és bemutatta égőáldozatul egészen az Örökkévalónak; és kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz Izraelért s meghallgatta őt az Örökkévaló. 10 Sámuel épen bemutatta az égőáldozatot, amidőn a filiszteusok közeledtek harcra Izrael ellen; s dörögtetett az Örökkévaló ama napon nagy hanggal a filiszteusokra és megzavarta őket, és megverettek Izrael előtt. 11 Kivonultak Izrael emberei Micpából, üldözték a filiszteusokat és megverték őket Bét-Kár aljáig. 12 Ekkor vett Sámuel egy követ, elhelyezte Micpá és Sén között és így nevezte el: Ében Háézer; mondta ugyanis: Idáig segített minket az Örökkévaló. 13 S megalázkodtak a filiszteusok és többé nem is mentek be Izrael határába; és volt az Örökkévaló keze a filiszteusok ellen Sámuel minden napjaiban. 14 És visszakerültek azon városok, melyeket Izraeltől elvettek volt a filiszteusok, Izraelhez, Ekróntól Gátig; s határukat is kiszabadította Izrael a filiszteusok kezéből; és béke volt Izrael és az emóri közt. 15 Bírája volt Sámuel Izraelnek élete mindennapjaiban. 16 Menni szokott évről évre, körüljárt Bét-Élbe, Gilgába és Micpába, és ítéletet tartott Izrael fölött mind e helyeken. 17 Vissza pedig Rámába tért, mert ott volt a háza és ott bírája volt Izraelnek. És épített ott oltárt az Örökkévalónak.

8 És volt, midőn öreg lett Sámuel, megette fiait bírácul Izrael számára. Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abiél fia, Czerór fia, Bekhórat fia, Affiach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz. 2 S volt elsőszülött fiának neve Jóél, másodszületjének neve pedig Abíja, – bírák Beér-Sébában. 3 De nem jártak fiai az ő útjain, hanem hajoltak a haszonlesés felé, elfogadtak vesztegetést és hajlították a jogot. 4 Összegyűltek mind az Izrael vénei és odamentek Sámuelhez Rámába. 5 És szóltak hozzá: Íme, te öreg lettél, fiad pedig nem járnak az útjaidon; most tegyél fölénk királyt, hogy bíránk legyen, mind a népek módjára. 6 De rossznak tetszett a dolog Sámuel szemeiben, amidőn mondták: adj nekünk királyt, hogy bíránk legyen. És imádkozott Sámuel az Örökkévalóhoz. 7 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Hallgass a nép szavára mindenben, amit szólnak hozzád; mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne uralkodjam rajtuk. 8 mind a cselekedetek szerint, melyeket cselekedtek, amióta fölvezettem őket Egyiptomból mind e mai napig, hogy elhagytak engem és szolgáltak más isteneket – akképpen cselekednek ők veled is. 9 S most hallgass szavukra; csakhogy intve intsd őket és add tudtukra a király jogát, aki uralkodni fog rajtuk. 10 És elmondta Sámuel mind az Örökkévaló szavait a népnek, mely tőle királyt kért. 11 Mondta: Ez lesz a király joga, aki uralkodni fog rajtatok. Fiaitokat elveszi, hogy tegye magának kocsijához és lovaihoz és fussanak a kocsija előtt; 12 s hogy tegye magának ezrek tiszteivé és ötvenek tiszteivé, és hogy szántsák szántását és arassák aratását és készítsék hadiszereit és szekérszereit. 13 Leányaitokat pedig elveszi kenőcskeverőnőknek, szakácsnőknek és sütőnőknek. 14 És legjobb mezeiteket, szőlőiteket és olajfáitokat elveszi, hogy szolgálaink adja. 15 Vetéseitekből és szőlőitekből tizedet vesz, hogy adja udvari tiszteinek és szolgálaink. 16 Szolgáitokat pedig, szolgálóitokat és legjobb ifjaitokat meg szamaraitokat elveszi, hogy használja munkájára. 17 Juhaitokból tizedet vesz, és ti magatok lesztek neki rabszolgái. 18 És kiáltani fogtok ama napon királytok miatt, akit választottatok magatoknak; de nem fog titeket meghallgatni az Örökkévaló ama napon. 19 De vonakodott a nép hallgatni Sámuel szavára; mondták: Nem, hanem király legyen fölöttünk; 20 s legyünk mi is, mint mind a népek: bíránk legyen királyunk, vonuljon ki előttünk és harcolja harcainkat. 21 Hallotta Sámuel a népnek minden szavait és elmondta az Örökkévaló fülei hallatára. 22 Ekkor szólt az Örökkévaló Sámuelhez:

Hallgass szavukra és rendelj fölédük királyt. És szólj Sámuel Izrael embereihez: Menjete kiki városába.

9 Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abiél fia, Czerór fia, Bekhórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz. **2** Annak volt egy fia, neve Sául, ifjú és szép és nem volt senki Izrael fiai közül szebb nálánál: vállától feljebb magasabb volt az egész népnél. **3** Elvesztek Kisnek, Sául atyjának szamarai; ekkor szólj Kis Sáulhoz az ő fiához: Vegyél csak magaddal egyet a legények közül, és kelj föl, menj, keresd a szamarakat. **4** Bejárta Efraim hegységét, bejárta Sálisa vidékét, de nem találták; bejárta Sálím vidékét, de nem voltak meg; bejárta Benjámin vidékét, de nem találták. **5** Czűf vidékére értek, akkor azt mondta Sául a legényének, aki vele volt: Gyere, hadd térünk vissza, nehogy atyám, fölhangyván a samarakkal, miattunk aggódjék. **6** Mondta neki: Íme, kérek, Istennek egy embere van a városban, és a férfiú tisztelni való, minden, amit beszél, be is következik; most hát, menjünk oda, talán tudunkra adja azon utunkat, melyre menjünk. **7** Erre mondta Sául a legényének: Ám menjünk, de mit vigyünk a férfiúnak? Bizony a kenyér kifogyott edényeinkből, ajándék pedig nincs, hogy vigyünk az Isten emberének; mi van nálunk? **8** Továbbra is felelt a legény Sáulnak és mondta: Íme, van kezemben egy negyed sékel ezüst; majd adom az Isten emberének, és tudunkra adja utunkat. **9** Azelőtt Izraelben így szólj az ember, mikor ment Istenet kérdezni: Gyertek, hadd megyünk a látóhoz! Mert a mai prófétát nevezték azelőtt látónak. **10** És mondta Sául a legényének: Jó a beszéded, gyere, hadd megyünk. És mentek a városba, ahol volt az Isten embere. **11** Épen fölmentek a város hágóján, amidőn találtak leányokat, kik kijöttek vizet meríteni; mondták nekik: Itt van-e a látó? **12** Feleltek nekik és mondták: Itt van, íme előtted; siess most, mert ma jött a városba, mert áldozása van ma a népnek a magaslapon. **13** Mihelyt bementek a városba, azonnal megtaláljátok őt, mielőtt fölmege a magaslatra étkezni, mert nem étkezik a nép, míg ő el nem jön, mivel ő áldja meg az áldozatot, azután étkeznek a meghívottak; most hát menjete fel, mert őt – ez idő szerint megtaláljátok őt. **14** És fölmentek a városba; éppen a város közepére értek, s íme Sámuel jött eléjük, hogy fölmenjen a magaslatra. **15** Az Örökkévaló pedig kinyilatkoztatta volt Sámuel füleibe, egy nappal Sául jötte előtt, mondván: **16** Holnap, ilyen időben, küldök hozzád egy férfiút Benjámin országából: azt kenjed föl fejedelemnek Izrael népem fölé, hogy megsegítse népemet a filiszteusok kezéből;

mert láttam népemet, mivel eljutott hozzám kiáltása. **17** Sámuel pedig meglátta Sáult, s megszólította az Örökkévaló: Íme a férfiú, kiről szóljtam hozzád, ez fog; uralkodni népemen. **18** S odalépett Sául Sámuelhez a kapuban és mondta: Mondj meg nekem, kérek, merre van a látó háza? **19** Felelt Sámuel Sáulnak és mondta: Én vagyok a látó; menj föl előttem a magaslatra és étkezete ma velem; majd elbocsátlak reggel és mindent, ami szivedben van, megmondok neked. **20** A samarakra pedig, melyek elvesztek ma harmadnapja ne fordítsd rájuk szivedet, mert megtaláltattak; kié is Izrael minden gyönyörűsége, nemde tiéd és atyád egész házáé? **21** Felelt Sául és mondta: Nem vagyok-e Benjáminbeli, legkisebbejiből Izrael törzseinek, családom pedig a legcsekélyebb Benjámin törzsének minden családjai közül; miért beszélél hát hozzám ilyen dolgot! **22** Ekkor vette Sámuel Sáult és legényét és bevezette őket a terembe; s adott nekik helyet a meghívottak élén, voltak pedig mintegy harminc ember. **23** És mondta Sámuel a szakácsnak: Add ide azt a részt, melyet adtam neked, melyről szóljtam hozzád: tedd azt el magadnál. **24** És levette a szakács a combot és ami rajta volt és odatette Sául elé és mondta: Íme ami megmaradt, tedd magad elé, egyél, mert azon meghatározott időre tartott számodra, melyről mondtam: meghívom a népet. És evett Sául Sámuellel ama napon. **25** Erre lementek a magaslatról a városba; és beszélj Sállal a háztetőn. **26** Korán fölkeltek, és volt a hajnal feljöttek, föl szólj Sámuel Sáulhoz a háztetőre, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak! Fölkelj Sául és kimentek ketten, ő meg Sámuel, az utcára. **27** Ők leértek a város végére és Sámuel szólj Sáulhoz: Mondj a legénynek, hogy menjen előre – és előre ment – te pedig állj meg ezennel, s majd hallatom veled az Isten ígétjét.

10 Ekkor vette Sámuel az olajkorsót, öntött a fejére és megcsókolta; mondta: Nemde, hogy fölkent téged az Örökkévaló birtoka felé fejedelemnek! **2** Midőn elmész ma tőlem, találj majd két embert Ráchel sírja mellett, Benjámin határában, Czelczáchban, s így szólj hozzád: megkerültek a samarak, melyeket keresni mentél, és íme, abban hagyta atyád a samarak dolgát és aggódik miattatok, mondván: mit tegyek fiamért? **3** Tova mész onnan messzebb és eljutsz a Tábór terebinthusig, ott majd találj téged három ember, akik fölmennek Istenhez Bét-Élbe; az egyik visz három gödölyét, a másik visz három cipő kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort. **4** S majd megkérdeznek téged békéd

felől; adnak neked két kenyeret, s te fogadd el kezükből. **5** Azután eljutsz Isten Halmához, ahol a filiszteusok őrsői vannak; és lesz, amint beérsz oda a városba, rátalálsz egy csapat prófétára, kik lemennek a magaslatról és előttük lant és dob és fuvola és hárfá és ők prófétálnak. **6** És rád szöki az Örökkévaló szelleme és prófétálni fogsz velük; és átváltozol más emberré. **7** És lesz, midőn bekövetkeznek neked a jelek, tegyél úgy, ahogy módot találsz, mert az Isten veled van. **8** Majd menj le előttem Gilgálba, s íme én lemegyek hozzád, bemutatni égőáldozatokat és áldozni békeáldozatokat; hét napig várj, míg eljövök hozzád és tudatom veled, mit cselekedjél. **9** Történt pedig, amint elfordította vállát, hogy elmenjen Sámueltól, másra változtatta Isten a szívét; és bekövetkeztek mind a jelek ama napon. **10** Midőn eljutottak oda a Halomhoz, íme szemben vele egy csapatpróféta; ekkor rászökött Isten szelleme, és prófétált közöttük. **11** És volt, mind akik ismerték tegnap tegnapelőtt óta, látták, íme a prófétákkal prófétál; ekkor mondta a nép, egyik a másikának: Mi is történt Kis fiával? Hát Sául is a próféták között van? **12** Felelt azonban valaki onnan és mondta: Hát ki az ő atyjuk! Azért lett példabeszéddé: Hát Sául is a próféták között van? **13** Midőn megszűnt prófétálni, odament a magaslatra. **14** És szólt Sául nagybátyja hozzá és legényéhez: Merre jártatok? Mondta: Hogy keressük a szamarakat, de midőn láttuk, hogy nincsenek meg, odamentünk Sámuelhez. **15** És mondta Sául nagybátyja: Add nekem, kérlek; tudtomra, mit mondott nektek Sámuel. **16** Szólt Sául a nagybátyjához: Bizony megmondta nekünk, hogy megkerülték a szamarak. De a királyság dolgát, amelyről szólt Sámuel, nem mondta meg neki. **17** És egybehívta Sámuel a népet az Örökkévalóhoz: Miczpába; **18** és szólt Izrael fiaihoz: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én hoztam föl Izraelt Egyiptomból és megmentettelek titeket Egyiptom kezéből és mind a királyságok kezéből, melyek nyomorgattak benneteket. **19** Ti pedig ma megvetettétek az Istenteket, őt, aki segítőtök mind a veszedelmeitekből és szorultságaitokból és mondtátok: nem, hanem királyt tegyél fölénk. Most hát álljatok meg az Örökkévaló színe előtt törzseitek és ezreitek szerint. **20** Odaléptette Sámuel mind az Izrael törzseit, és megfogott Benjámin törzse. **21** Odaléptette Benjámin törzsét családjai szerint és megfogott a Matri családja; ekkor megfogott Sául, Kis fia, és keresték őt, de nem találtak. **22** Megkérdezték tehát újra az Örökkévalót: Jött-e ide még valaki? Mondta az Örökkévaló: Íme, ő elrejtőzött a poggyásznál. **23** Akkor futottak és vették őt onnan,

és megállt a nép közepette; és magasabb volt az egész népnél vállától feljebb. **24** És szólt Sámuel az egész néphez: Látjátok-e azt, akit kiválasztott az Örökkévaló, hogy nincs olyan mint ő az egész nép között! Erre riazodott az egész nép, és mondták: Éljen a király! **25** És elmondta Sámuel a népnek a királyság jogát, fölírta könyvbe és letette az Örökkévaló színe előtt; erre elbocsátotta Sámuel az egész népet, kit-kit házába. **26** Sául is hazament Gibeába; és ment vele a csapat, azok, kiknek szívét megérintette Isten. **27** Alávaló emberek azonban mondták: Mit fog ez rajtunk segíteni? Megvetették őt és nem hoztak neki ajándékot; de úgy tett, mintha nem hallaná.

11 Fölvonult az ammóni Náchás és táborozott Jábés-Gileád ellen; és szóltak mind Jábés emberei Nácháshoz: Köss velünk szövetséget és majd szolgálunk téged. **2** Szólt hozzájuk az ammóni Náchás: Akképpen kötöm meg veletek, ha kiszűröm mindegyikteknek a jobb szemét, tesszem pedig gyalázatára egész Izraelnek. **3** És szóltak hozzá Jábés vénei: Engedj nekünk hét napot; hadd küldjünk követeket Izrael egész határába; és ha nincs, ki minket megsegít, akkor kimegyünk hozzád. **4** És eljutottak a követek Gibeát-Sáulba és elmondták a dolgokat a nép fülei hallatára; erre fölemelte az egész nép a hangját, és sírtak. **5** De íme Sául jön a marha után a mezőről; és mondta Sául: Mi lelta a népet, hogy sírnak? És elbeszélték neki Jábés embereinek szavait. **6** Ekkor rászökött Isten szelleme Sáulra, amint meghallotta ezeket a szavakat; és föllobbant haragja nagyon. **7** És vett két marhát, földarabolta, és szétküldte Izrael egész határába a követek által, mondván: Aki nem vonul ki Sául után és Sámuel után, így tétessék marhájával. Ekkor rászállt az Örökkévaló félelme a népre, és kivonultak mint egy ember. **8** Megszámlálta őket Bézekben, és voltak Izrael fiai háromszáezren, Jehúda emberei pedig harmincezen. **9** És mondták az odajött követeknek: Így mondjátok Jábés-Gileád embereinek: Holnap lesz számotokra segedelem, mikor forrón süt a nap. És megjöttek a követek és tudtára adták Jábés embereinek, és megörültek. **10** Ekkor mondták Jábés emberei: Holnap kimegyünk hozzátok, és majd tesztek velünk egészen úgy, amint jónak tetszik a szemeitekben. **11** Volt pedig másnap, Sául elrendezte a népet három csapatban, ezek bementek a tábor közepébe a reggeli órszakban és megverték Ammónt, míg forróvá lett a nap; a megmaradtak elszéledtek és nem maradtak meg közülük ketten együtt. **12** És szólt a nép Sámuelhez: Ki az, aki mondta Sául uralkodjék fölöttünk? Adjátok ide

az embereket, hogy megöljék! **13** Erre mondta Sául: Ne ölessék meg senki a napon, mert ma segedelmet művelt az Örökkévaló Izraelben. **14** És szólt Sámuel a néphez: Gyertek, hadd megyünk Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot. **15** És ment az egész nép Gilgálba, királlyá tették ott Sáult az Örökkévaló előtt Gilgálban és áldoztak ott békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt; és örült ott Sául meg mind az Izrael emberei felette nagyon.

12 És szólt Sámuel egész Izraelhez: Íme, hallgattam szavatokra mindenben, amit mondtatok nekem, és királyt tettem fölétek. **2** Most hát, íme a király jár előttem, én pedig megöregedtem és megöszültem, és fiaim – itt vannak veletek; én pedig jártam előttemek ifjúkorom óta mind e mai napig. **3** Itt vagyok, valljatok ellenem az Örökkévaló előtt és fölkenjete el: kinek az ökrét vettem el és kinek a szamarát vettem el, kit fosztogattam, kit nyomtam el, és kinek a kezéből vettem váltságdíjat, hogy szemet hunyjak előtte – s megtérítem nektek. **4** Mondták: Nem fosztogattál bennünket és nem nyomtál el, és nem vettél senki kezéből semmit. **5** És szólt hozzájuk Tanú ellenetek az Örökkévaló és tanú az ő fölkenjete e mai napon, hogy nem találtok kezemben semmit. Mondták: Tanú! **6** Erre szólt Sámuel a néphez: Az Örökkévaló, aki teremtette Mózeset és Áront és aki fölvezette őseiteket Egyiptom országából **7** Most tehát álljatok meg, hadd szálljak ítéletre veletek az Örökkévaló színe előtt, az Örökkévaló mindazon igaz tettei felől, melyeket cselekedtetek veletek és őseitekkel. **8** Amidőn Jákob Egyiptomba ment, kiáltottak őseitek az Örökkévalóhoz, és küldte az Örökkévaló Mózeset és Áront, kivezették őseiteket Egyiptomból és letelepítették őket a helyen. **9** De elfelejtették az Örökkévalót, Istenüket; akkor eladta őket Szíszerának, Cháczór hadvezérének kezébe, a filiszteusok kezébe és Móáb királyának kezébe, és harcoltak ellenük. **10** Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz és mondták: Vétkeztünk, hogy elhagytuk az Örökkévalót és szolgáltuk a Báalokat és az Astóreteket; s most ments meg minket ellenségeink kezéből és majd szolgálunk téged. **11** És küldte az Örökkévaló Jerubbáalt és Bedánt és Jiftáchtot és Sámuelet; megmentett titeket ellenségeitek kezéből köröskörül és laktatok biztonságban. **12** Midőn láttátok, hogy Náchás, Ámmón fiainak királya, jön ellenetek, mondtátok nekem: Nem, hanem király uralkodjék rajtatok – holott az Örökkévaló, a ti Istenetek, a királyok. **13** Most tehát, íme a király, akit választottatok, akit kértetek; íme adott az Örökkévaló fölétek királyt! **14** Ha, majd féltetek az Örökkévalót és szolgáltátok őt

és hallgattok szavára és nem lesztek engedetlenek az Örökkévaló parancsa iránt és követitek ti is, a király is, aki királlyá lett rajtatok, az Örökkévalót, Isteneket – **15** ha pedig nem hallgattok az Örökkévaló szavára és engedetlenek lesztek az Örökkévaló parancsa iránt, akkor lesz az Örökkévaló keze ellenetek, amint volt atyáitok ellen. **16** Most is – álljatok meg és lássátok ezt a nagy dolgot, melyet az Örökkévaló cselekszik szemeitek előtt. **17** Nemde búzaaratás van ma? Kiáltok az Örökkévalóhoz és adni fog mennydörgést és – esőt; tudjátok hát és lássátok, hogy nagy a gonoszságotok, melyet cselekedtetek, az Örökkévaló szemeiben, kérvén magatoknak királyt. **18** Ekkor kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz, és adott az Örökkévaló mennydörgést és esőt ama napon; és félt az egész nép nagyon az Örökkévalót és Sámuelet. **19** És szólt az egész nép Sámuelhez: Imádkozzál szolgálóidért az Örökkévalóhoz, Istenedhez, hogy meg ne haljunk, mert mind a vétkeinket gonoszsággal tetéztük, kérvén magunknak a királyt. **20** Szólt Sámuel a néphez: Ne féljete, ti cselekedtetek ugyan mind e gonoszságot; csak el ne térjete az Örökkévalótól, hanem szolgáljátok az Örökkévalót egész szívetekkel. **21** És ne térjete el – a semmiségek után, melyek nem használnak és nem mentenek meg, mert semmiségek. **22** Mert nem veti el az Örökkévaló a népét az ő nagy neve kedvéért; mert úgy akarta az Örökkévaló, hogy magának népéül tegyen benneteket. **23** En is – távol legyen tőlem, hogy vétkezzem az Örökkévaló ellen, megszűnven imádkozni értetek; majd tanítalak titeket a jó és egyenes útra. **24** Csak féltétek az Örökkévalót és szolgáljátok őt igazságban egész szívetekkel; mert lássátok, mi nagyot művelt veletek. **25** De ha gonoszul cselekedtetek, ti is, királyotok is, el fogtok pusztulni.

13 Egyéves volt Sául uralmában – két évig uralkodott Izrael fölött – **2** akkor kiválasztott magának Sául háromezret Izraelből, és voltak Sáulnál kétezren Mikhásban és Bét-Él hegyén, és ezren voltak Jónátánnál a Benjáminbeli Gibeában; a többi népet pedig elbocsátotta, kit-kit sátraihoz. **3** És megverte Jónátán a filiszteusok őrsét, mely Gébában volt, és meghallották a filiszteusok; Sául pedig megfúvatta a harsonát az egész országban, mondván: Hadd hallják a héberek! **4** Egész Izrael pedig hallotta, hogy mondták: megverte Sául a filiszteusok őrsét, meg rossz híre is keveredett Izrael a filiszteusoknál; ekkor összegyűlt a nép Sául után Gilgálba. **5** És a filiszteusok gyülekeztek, hogy harcoljanak Izraellel: harmincezer szekér és hatezer lovas meg népség annyi mint a fővény, mely a tenger partján van,

sokaságra; fölvonultak és táboroztak Mikhmásban, Bét-Áventől keletre. 6 Izrael emberei pedig látták, hogy megszorultak, mert elnyomatott a nép, akkor elrejtőzött a nép a barlangokban és bokrokban és szikláknak, az odvakban és a gödrökben; 7 a Jordánon is átkeltek a héberek Gád országába és Gileádba. Sául pedig még Gilgálban volt és az egész nép sietett volt utána. 8 Várakozott hét napig, a meghatározott időre, melyet mondott Sámuel, de nem jött Sámuel Gilgálba, és elszéledt mellőle a nép. 9 Ekkor mondta Sául: Hozzátko ide hozzám az égőáldozatot és a békeáldozatokat; és bemutatta az égőáldozatot. 10 Volt pedig, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot, íme Sámuel megjött; és kiment Sául elé, hogy megáldja. 11 És mondta Sámuel: Mit cselekedtél? Mondta Sául: Mivel láttam, hogy elszéledt tőlem a nép, te meg nem jöttél a meghatározott napokon belül, a filiszteusok pedig gyülekeznek Mikhmásba; 12 mondtam tehát most majd lejönnek ellenem a filiszteusok Gilgálba, holott az Örökkévalóhoz nem könyörögtem volt; erőt vettem tehát magamon és bemutattam az égőáldozatot. 13 És szólt Sámuel Sáulhoz: Balgának bizonyultál! Nem őrizted meg az Örökkévalónak, Istenednek parancsolatát, melyet neked parancsolt. Bizony, most megszilárdította volna az Örökkévaló királyságodat Izrael fölött mindörökké. 14 Most pedig királyságod nem fog megállni; keresett valakit az Örökkévaló magának szíve szerint és fejedelemnek rendelte őt az Örökkévaló népe fölé, mert nem őrizted meg azt, amit neked parancsolt az Örökkévaló. 15 Fölkelt Sámuel és fölment Gilgálból a Benjámínbeli Gibeába. Megszámlálta. Sául a nála meglevő népet: mintegy hatszáz embert. 16 Sául pedig és fia Jónátán meg a velük meglevő nép maradtak a Benjámínbeli Gébában; a filiszteusok meg táboroztak Mikhmásban. 17 És kivonult a pusztító had a filiszteusok táborából három csapatban: az egyik csapat fordult Ofra felé Súál vidékére; 18 a másik csapat fordult Bét-Chórón felé, és a harmadik csapat fordult azon határ felé, mely a Czebóim völgyére tekint a pusztának. 19 Kovács pedig nem találtatott Izrael egész országában, mert azt mondták volt a filiszteusok nehogy készítsenek a héberek kardot vagy dárdát. 20 Így lement egész Izrael a filiszteusokhoz, hogy megköszönrülje ki-ki az ő ekevasát, kapáját, fejszéjét és ásóját. 21 Vagy szolgált a sokelű reszelő az ásóknál, a kapáknál, a hármass villáknál és a fejszéknél, meg ösztöke beigazításánál. 22 Volt tehát harc napján, nem találtatott kard és dárd a egész nép kezében, mely Sáullal és Jónátánnak

volt; de találtatott Sáulnál és fiánál, Jónátánnál. 23 És kivonult a filiszteusok őrséje Mikhmás szorosához.

14 Történt egy napon, szólt Jónátán, Sául fia, fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd megyünk át a filiszteusok őrséjéhez, mely a túlsó oldalon van. Atyjának pedig nem mondta meg. – 2 Sául ült Gibeá szélén a Migrónban levő gránátfa alatt, a nép pedig, mely nála volt, mintegy hatszáz ember. 3 És Achíja, fia Achitúbnak, I-Kábód testvérének, aki fia Pinechásznak, Éli fiának, ki az Örökkévaló papja volt Silóban, viselte az éfodot. – A nép pedig nem tudta, hogy elment Jónátán. 4 A szorosok között pedig, melyeken Jónátán át akart menni a filiszteusok őrséjéhez, sziklafok volt az innenső oldalon és sziklafok a túlsó oldalon; az egyiknek neve Bózcéc, a másiknak neve Széne. 5 Az egyik fok északról mered Mikhással szemben, a másik pedig; délről Gébával szemben. 6 És szólt Jónátán fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd megyünk át ama körülméletlenek őrséjéhez, talán cselekszik értünk az Örökkévaló, mert az Örökkévaló számára nincs akadály, segíteni sokkal vagy kevéssel. 7 Mondta neki fegyverhordozója: Tegyé mindent, ami szívedben van; indulj neki, íme nálad vagyok szíved szerint. 8 És mondta Jónátán: Íme, átme gyünk az emberekhez és mutatkozunk nekik; 9 ha így szólnak hozzánk: várjatok, míg odaérünk hozzátok, akkor megállunk helyünkben és nem megyünk föl hozzájuk; 10 de ha így szólnak: jöjjetek föl hozzánk, akkor fölme gyünk, mert kezünkbe adta őket az Örökkévaló. Ez számunkra a jel. 11 Midőn ketten mutatkoztak a filiszteusok őrsének, mondták a filiszteusok: Íme, héberek jönnek ki a lyukakból, ahová elrejtőztek. 12 És megszólították az őrs emberei Jónátánt és fegyverhordozóját és mondták: Jöjjetek föl hozzánk, majd tudatunk valamit veletek! Ekkor szólt Jónátán fegyverhordozójához: Jöj föl utánam, mert Izrael kezébe adta őket az Örökkévaló. 13 Jónátán föl mászott négykézláb, fegyverhordozója pedig utána; és elhullottak Jónátán előtt, fegyverhordozója pedig öldösött utána. 14 És volt az első vereség, melyet vert Jónátán meg fegyverhordozója, mintegy húsz ember – egy hold mezőnek mintegy fél barázdáján. 15 És lett ijedség a táborban, a mezőn és az egész nép között, az őrs meg a pusztító had – azok is megijedtek; és megreszketett a föld, és lett abból isteni ijedség. 16 S látták Sáulnak az őrei a Benjámínbeli Gibeában, íme a tömeg szerteoszlott és ide s tova mozgott. 17 Ekkor mondta Sául a népek, mely vele volt: Nézzetek csak utána és lássátok, ki ment el tőlünk; utánanéztek,

és íme, nincs meg Jónátán és fegyverhordozója. **18** És mondta SÁUL Achíjának: Hozd ide az Isten ládáját mert ott volt az Isten ládája ama napon Izrael fiaival együtt. **19** Volt pedig, mialatt SÁUL a paphoz szőtt, a tömeg, mely a filiszteusok táborában volt, egyre nagyobb lett – erre szőtt SÁUL a paphoz: Vond vissza kezedet! **20** Összegyűlt SÁUL meg az egész nép, mely vele volt, és elmentek a harctérre és íme, kinek-kinek kardja társa ellen volt igen nagy zavar. **21** Azon héberek pedig, kik a filiszteusoknál voltak mint tegnap-tegnapelőtt, akik velük földmentek volt a táborba köröskörül – azok is a SÁULLAL és TÓNÁTÁNNAL levő Izraellel tartottak. **22** S mind az Izrael emberei, kik elrejtöztek Efraim hegységében, hallották, hogy megfutamodtak a filiszteusok, azok is nyomukban voltak a harcban. **23** S megsegítette az Örökkévaló ama napon Izraelt; a harc pedig túlterjedt BÉT-ÁVENEN. **24** S Izrael emberei szorongatottak voltak ama napon; SÁUL ugyanis megeskette a népet, mondván: Átkozott az az ember, ki eszik kenyeret estig, mígnem bosszút vettem ellenségeimen. S nem ízlelt az egész nép kenyeret. **25** Az egész ország odament az erdőbe; és méz volt a mező színén. **26** Odaérkezett a nép az erdőhöz és íme folyó méz; de senki sem értette kezét a szájához, mert félt a nép az eskütől. **27** Jónátán pedig nem hallotta, mikor megeskette atyja a népet, kinyújtotta tehát a kezében levő botnak végét és belemártotta a lépes mézbe; visszavitte kezét a szájához, és megvilágosodtak szemei. **28** Ekkor megszólalt valaki a nép közül és mondta: Megeskette atyád a népet, mondván: átkozott az az ember, aki ma kenyeret eszik pedig elbágyadt a nép. **29** Mondta Jónátán: Megzavarta atyám az országot! Lássátok csak, hogy megvilágosodtak szemeim, mert ízleltem ezt a kevés mézet; **30** hát még, ha evett volna ma a nép ellenségei zsákmányából, melyet talált, ugyan nem lett volna-e most nagyobb a vereség a filiszteusokon? **31** Megverték ama napon a filiszteusokat Mikhmástól Ajjálónig, és elbágyadt a nép nagyon. **32** És nekiesett a nép a zsákmánynak, és vettek aprójszágot és marhát meg borjúkat és levágták a földön; és evett a nép a vér mellett. **33** Tudtára adták SÁULnak, mondván: Íme, a nép vétkezik az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. Mondta: Hűtlenkedtetek! Gördítsetek ezennel hozzám egy nagy követ. **34** És mondta SÁUL: Széledjete el a nép között és mondjátok nekik: hozzátok ide hozzám kiki ökrét és kiki bárányát, vágjátok le e helyet és egyetek, és ne vétkeztek az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. És odavitte az egész nép, kiki ökrét kezével azon éjjel, és levágták ott. **35** És épített SÁUL oltárt az Örökkévalónak; ezzel kezdett építeni oltárt az Örökkévalónak. **36** Ekkor mondta SÁUL: Hadd megyünk le éjjel a filiszteusok után és prédáljuk meg őket a reggel virradtáig és ne hagyjunk meg közülük senkit. Mondták: Mindazt, ami jó szemeidben, tedd meg. – És mondta a pap: Hadd lépünk ide az Istenhez. **37** S megkérdezte SÁUL Istent: Lemenjek-e a filiszteusok után, adod-e őket Izrael kezébe? De nem felelt neki ama napon. **38** És mondta SÁUL: Lépjetek ide, mind a népek kiválói; tudjátok meg és lássátok, mi által lett ma ez a nagy vétek. **39** Mert él az Örökkévaló, aki megsegítette Izraelt: bizony ha Jónátán fiam által volna, bizony meg kell halnia. De nem felelt neki senki a nép közül. **40** Ekkor szőtt egész Izraelhez: Ti lesztok az egyik oldalon, én pedig és Jónátán fiam leszünk a másik oldalon. Szólt a nép SÁULhoz: Ami jó a szemeidben, tedd meg. **41** És szólt SÁUL az Örökkévalóhoz Izrael Istenéhez: Szerezz igazat! És megfogott Jónátán meg SÁUL, a nép pedig kiszabadult. **42** És mondta SÁUL: Vessetek köztem és Jónátán fiam közt; és megfogott Jónátán. **43** Erre szőtt SÁUL Jónátánhoz: Add tudtomra, mit cselekedté! Tudtára adta Jónátán és mondta. Megízleltem bizony a kezemben levő bot végével egy kevés mézet; itt vagyok, haljak meg! **44** És mondta SÁUL: Így tegyen Isten és úgy folytassa; bizony, meg kell halnod, Jónátán. **45** De szólt a nép SÁULhoz: Vajon Jónátán haljon-e meg, aki szerezte ezt a nagy győzelmet Izraelben? Távol legyen! Él az Örökkévaló, nem fog hullani fejének haja szálaiból egy sem a földre, ment Istennel cselekedett e napon. Így kiváltotta a nép Jónátánt, és nem halt meg. **46** És elvonult SÁUL a filiszteusoktól, a filiszteusok pedig elmentek helyükre. **47** SÁUL megragadta volt az uralmat Izrael fölött és harcolt köröskörül mind az ellenségeivel: Móábbal, Ammón fiaival, Edómmal, Czóba királyaival és a filiszteusokkal, és bárhova fordult, győztes lett. **48** Hatalmasat végzett és megverte Amáléket; így megmentette Izraelt fosztogatója kezéből. **49** És voltak SÁUL fiai: Jónátán, Jisví és Malki-Súa; két leányának neve pedig: az idősebbik neve Méráb, a fiatalabbik neve Mikhál. **50** SÁUL feleségének neve pedig Achínóam, Achímáac leánya. És hadvezérének neve Abínér, Nének, SÁUL nagybátyának fia. **51** Kis pedig, SÁUL atyja, meg Nér, Abnér atyja, Abiélnek fiai. **52** És erős volt a háború a filiszteusok ellen SÁUL minden napjaiban; ha SÁUL látott valamely vitéz férfiút vagy valamely derék embert, magához fogadta.

15 És szólt SÁMUEL SÁULhoz: Engem küldött az Örökkévaló, hogy fölkenjelek királyul népe

fölé, Izrael fölé; most tehát hallgass az Örökkévaló beszédjének szavára. 2 Így szól az Örökkévaló, a Seregek ura: gondolkod arra, amit Izraellel cselekedett Amalék, hogy lest vetett neki az úton, mikor fölvonult Egyiptomból. 3 Most, menj és verd meg Amaléket, pusztítsatok el mindent, ami az övé s ne szánakozzál rajta; öld meg férfiasul, nőstül, kisdededstül, csecsemőstül, ökröstül, bárányostul, tevéstül, szamarastul. 4 Egybehívta Sául a népet és megszámlálta Teláimban: kétszázezer gyalogost meg tízezret, Jehúda embereit. 5 És eljutott Sául Amalék városáig és lesbe állt a völgyben. 6 Ekkor szól Sául a Kénihez: Menjetek, távozzatok el, vonuljatok le az amaléki közepéből, nehogy elveszítsek vele együtt, holott te szeretetet műveltél mind az Izrael fiaival, mikor fölvonultak Egyiptomból. És eltávozott a Kéni Amalék közepéből. 7 És megverte Sául Amaléket Chavilától fogva Súr felé, mely Egyiptom előtt van. 8 És elfogta Agágot, Amalék királyát elevenen, az egész népet pedig elpusztította a kard élével. 9 De szánakozott Sául meg a nép Agágon meg az apró jószág és a marha legjaván, a másodletteken és a kövér juhokon és mindazon, ami jó, és nem akarták elpusztítani; de minden hitvány és silány dolgot elpusztítottak, 10 És lett az Örökkévaló igéje Sámuelhez, mondván: 11 Megbántam, hogy királlyá tettem Sault, mert ő elpártolt tőlem és szavaimat nem teljesítette. Ez bosszúságára volt Sámuelnek, és kiáltott az Örökkévalóhoz egész éjjel. 12 És kora reggel fölkel Sámuel Sául elejébe; akkor tudtára adták Sámuelnek, mondván: Karmellbe érkezett Sául és íme fölállít magának emlékjelt, majd megfordult, tovamonult és lement Gilgálba. 13 Odament Sámuel Sáulhoz, és mondta neki Sául: Áldott legyél az Örökkévalótól, teljesítettem az Örökkévaló igéjét. 14 Mondta Sámuel: Micsoda hát a juhoknak e hangja füleimben, meg a marhának hangja, amit hallok? 15 És mondta Sául: Az amalékítól hozták, mivel szánakozott a nép az apró jószág és a marha legjaván azért, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek: a többit pedig elpusztítottuk. 16 Erre szól Sámuel Sáulhoz: Engedd, hadd adom tudtadra, azt, amit mondott nekem az Örökkévaló az éjjel. Mondta neki: Beszélj! 17 És mondta Sámuel: Nemde, bár kicsiny vagy szemeidben, feje vagy te Izrael törzseinek; fölkel téged az Örökkévaló királyul Izrael fölé. 18 És útra küldött téged az Örökkévaló és mondta: Menj és pusztítsd el a vétkeseket, Amaléket, harcolj vele, míg meg nem semmisíted őket. 19 Hát miért nem hallgattál az Örökkévaló szavára, hanem nekiestél a zsákmánynak és tetted ami rossz az

Örökkévaló szemeiben? 20 Szólt Sául Sámuelhez: Mivel hallgattam az Örökkévaló szavára és jártam az úton, melyre küldött engem az Örökkévaló; el is hoztam Agágot, Amalék királyát, Amaléket pedig elpusztítottam! 21 De vett a nép a zsákmányból apró jószágot és marhát, az örökszentség javát, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek Gilgálban. 22 És mondta Sámuel: Vajon olyan kedve van-e az Örökkévalónak égő- és vágóáldozatokban, mint abban, hogy hallgatunk az Örökkévaló szavára? Íme engedelmesség jobb az áldozatnál, figyelem a kosok zsiradékánál. 23 Mert kuruzslás vétke az engedetlenség, bálvány és teráfim az ellenszegülés! Minthogy megvetted az Örökkévaló igéjét, megvetted ő téged, hogy ne legyél király. 24 Szólt Sául Sámuelhez: Vétkeztem, mert megszegtem az Örökkévaló parancsát meg a te szavaidat; mert féltem a néptől és hallgattam szavukra. 25 Most hát bocsásd csak meg vétkemet, térj vissza velem, és majd leborulok az Örökkévaló előtt. 26 És szól Sámuel Sáulhoz: Nem térek vissza veled; mert megvetted az Örökkévaló igéjét, megvetted téged az Örökkévaló, hogy ne legyél király Izrael fölött. 27 Mikor fordult Sámuel, hogy elmenjen, megragadta köntösének szárnyát, és elszakadt. 28 Ekkor szól hozzá Sámuel: Elszakította tőled az Örökkévaló Izrael királyságát e napon, és adja majd társadnak, ki jobb nálad. 29 S bizony, Izrael Erőse nem hazudik s nem bánja meg; mert nem ember ő, hogy megbánná. 30 Mondta: Vétkeztem; most tisztelj meg, kérek, népem vénei előtt és Izrael előtt s térj vissza velem, hogy leboruljak az Örökkévaló, a te Istened előtt. 31 S visszatért Sámuel Sául után és leborult Sául az Örökkévaló előtt. 32 Ekkor mondta Sámuel: Hozzátok ide hozzám Agágot, Amalék királyát. És ment Agág hozzá vidáman; és mondta Agág: Valóban, távozott a halál keserűsége! 33 És mondta Sámuel: Amint megfosztott gyermekektől asszonyokat a te kardod, úgy legyen az asszonyok közül gyermekektől megfosztva az anyád. Erre szétvágta Sámuel Agágot az Örökkévaló színe előtt Gilgálban. 34 És elment Sámuel Rámába; Sául pedig fölment házába. Gibeát-Sáulba. 35 És többé nem látta Sámuel Sault halála napjáig, mert gyászolt Sámuel Sául miatt; az Örökkévaló pedig megbánta, hogy királlyá tette Sault Izrael fölött.

16 És szól az Örökkévaló Sámuelhez: Meddig akarsz gyászolni Sául miatt, holott én őt megvettem, hogy ne legyen király Izrael fölött! Töltsd meg szarudat olajjal és menj, hadd küldelek a Bét-Léchembeli Jísájhoz, mert fiai közül szemeltem

ki magamnak királyt. 2 Mondta Sámuel: Hogyan menjek, meghallaná SÁUL és megölne engem! És mondta az Örökkévaló: Egy üszőtínót vigyél magaddal és mondd: az Örökkévalónak áldozni jöttem. 3 Hívd meg Jísájt az áldozásra: én meg tudatom majd veled azt, amit tegyél, hogy fölkened nekem azt, akiről majd szólok hozzád. 4 Megtette Sámuel azt, amit beszélt az Örökkévaló és odament Bét-Léchembe; s elejébe siettek a város vénei és mondták: Béke a jövedeled? 5 Mondta: Béke! Az Örökkévalónak áldozni jöttem, szenteljétek meg magatokat és jöjjetek velem áldozásra; és megszentelte Jísájt és fiait és meghívta őket az áldozásra. 6 És volt, mikor odaértek, meglátta Elíábot; ekkor mondta: Bizony az Örökkévaló előtt van az ő fölkenje! 7 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Ne tekintis ábrázatára és természetének magasvoltára, mert megvetem őt; mert nem úgy, amint az ember néz, – mert az ember a szemre néz, az Örökkévaló pedig a szívre néz. 8 Ekkor szólította Jísáj Abinádábot és elvezette Sámuel előtt; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. 9 Erre elvezette Jísáj Sammát; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. 10 Így elvezette Jísáj a hét fiát Sámuel előtt; de szólt Sámuel Jísájhoz: Nem választotta az Örökkévaló ezeket. 11 Ekkor szólt Sámuel Jísájhoz: Vége-e már az ifjaknak? Mondta: Még hátra van a legkisebb s íme, a juhokat legelteti. És szólt Sámuel Jísájhoz: Küldj el és hozasd őt, mert nem ülünk asztalhoz, míg ide nem jött. 12 Küldött tehát és elhozta – ő pedig piros volt, meg szépszemű és szép tekintetű- és mondta az Örökkévaló: Kelj föl, kend föl őt, mert ez az! 13 Ekkor vette Sámuel az olajszarut és fölkenete őt testvérei közepette; és rászökött az Örökkévaló szelleme Dávidra attól a naptól fogva. Erre fölkel Sámuel és elment Rámába. 14 Az Örökkévaló szelleme pedig eltávozott SÁULTÓL és ijesztgette gonosz szellem az Örökkévalótól. 15 És szóltak SÁUL szolgálai hozzá: Íme csak, Istennek egy gonosz szelleme ijesztget téged! 16 Szóljon hát ami urunk – szolgálid előtted vannak – hogy keressenek egy embert, aki tud hárfán játszani; és lesz, mikor rajta lesz Istennek egy gonosz szelleme, akkor hárfázzon kezével és jobban lesz. 17 Szólt SÁUL a szolgáliaihoz: Szemeljétek csak ki nekem egy embert, aki jól hárfáz és hozzátok hozzá. 18 Ekkor megszólalt egy a legények közül és mondta: Íme, láttam egy fiát Jísájnak, a Bét-Léchembelinek, aki tud hárfázni, derék vitéz és harc embere, eszes beszédű és szép alakú ember; s az Örökkévaló vele van. 19 Küldött tehát SÁUL követeket Jísájhoz; és mondta: Küldd el hozzám Dávidot, a fiadat, aki a juhoknál van.

20 És vett Jísáj egy szamarat, kenyérrel, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldte fia Dávid által SÁULHOZ. 21 És odajutott Dávid SÁULHOZ és állt előtte; megszerette őt nagyon, és neki fegyverhordozója lett. 22 És küldött SÁUL Jísájhoz, mondván: Álljon, kérlek, Dávid előttem, mert kegyet talált szemeimben. 23 Volt pedig, amikor rajta volt Istennek az a szelleme SÁULON, vette Dávid a hárfát és játszott kezével; akkor megkönnyebbült SÁUL és jobban lett, és el-eltávozott tőle a gonosz szellem.

17 Összegyűjtötték a filiszteusok táborukat harcra és összegyűltek Szókhóba, amely Jehúdáé; és táboroztak Szókhó és Azéka között Efesz-Dammimban. 2 SÁUL pedig és Izrael emberei összegyűltek és táboroztak a tölgynek völgyében; és harcra sorakoztak a filiszteusok ellen. 3 A filiszteusok álltak a hegynél innen, Izrael pedig állt a hegynél onnan; és közöttük a völgy. 4 És kijött egy párviadalos a filiszteusok táborából, Goliát a neve Gátból; magassága hat könyök és egy arasz. 5 Rézsisak a fején, és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncéljának súlya pedig ötezer sékel réz. 6 Rézvért a lábain, és rézlándzsza a vállai közt. 7 Dárdájának a nyele olyan, mint takácsok zugolyfája, dárdájának a pengéje pedig hatszáz sékel vas, a pajzshordozó pedig előtte járt. 8 Megállt és kiáltott Izrael csatasorai felé és mondta nekik: Minek jöttök ki harcra sorakozni? Nemde én vagyok a filiszteus, ti pedig szolgálai SÁULNAK! Válasszatok magatoknak egy embert, és jöjjön le hozzám. 9 Ha bír velem harcolni és megver, akkor mi leszünk nektek szolgálaitok; ha meg én bírok ővele és megverem, akkor ti lesztek nekünk szolgálaink és szolgálítok minket. 10 Szólt a filiszteus: Én gyaláztam Izrael csatasorait e napon; adjatok nekem embert, hadd harcoljunk egymással. 11 S meghallotta SÁUL meg egész Izrael a filiszteusnak e szavait; arra megrettentek és félték nagyon. 12 Dávid pedig, fia amaz Efráthbeli férfinak, a Jehúdabeli Bét-Léchemből, neve volt Jísáj és nyolc fia volt; e férfi SÁUL napjaiban vén volt, kiválva az emberek között. 13 És elment Jísájnak három idősebb fia, elmentek SÁUL után a háborúba; neve pedig azon három fiának, kik a háborúba mentek: Eliáb az elsőszülött, másodszülettte Abinádáb, s a harmadik Samma. 14 Dávid pedig a legfiatalabb volt; a három idősebb elment volt SÁUL után. 15 És Dávid jönni-menni szokott SÁUL mellől, hogy legeltesse atyjának juhait Bét-Léchemben. 16 Előlépett a filiszteus reggelenként és esténként és ott állt negyven napig. – 17 És mondta Jísáj Dávidnak, a fiának: Vedd, kérlek, testvéreid számára ez éfa pörkölt

gabonaszemet, meg ezt a tíz kenyeret, és vidd el a táborba testvéreidnek; 18 ezt a tíz darab sajtot pedig vidd az ezred tisztjének, tudakold meg testvéreidnél békéjüket és zálogot hozz tőlük. 19 SÁUL pedig és mind az Izrael emberei a tölgy völgyében vannak, harcolva a filiszteusokkal. 20 Fölkelt Dávid kora reggel, őrzőre hagyta a juhokat, vitt és ment, amint megparancsolta neki Jísáj; odaért a táborgyűrűhöz, a csapat pedig, amely kivonult a csatasorba, épen riadozott a harcra. 21 Sorakozott ugyanis Izrael meg filiszteusok, hadsor hadsor ellen. 22 És ráhagyta Dávid a rajta volt holmikát a poggyászsórzó kezére és futott a hadsorba; odaért és megkérdezte testvéreit békéjükéről. 23 Épen beszél velük, s íme feljön a párviadalos – neve Goliát, a filiszteus Gátból – a filiszteusok hadsorai közül, és beszélt ama szavak szerint; s meghallotta Dávid. 24 Mind az Izrael emberei pedig, mikor meglátták az embert, megfutamodtak előle és félték nagyon. 25 Mondták Izrael emberei: Láttátok-e ezt az embert, aki feljő? Bizony, Izraelt gyalázní jön fel; majd lesz, azon ember, aki megveri – azt gazdaggá teszi a király nagy gazdagsággal, leányát odaadja neki, atyjának házáat pedig szabaddá teszi Izraelben. 26 És szólt Dávid a mellette álló emberekhez, mondván: Mi fog történni azzal az emberrel, aki megveri ama filiszteust és eltávolít gyalázatot Izraeltől? Mert kicsoda ez a körülméletlen filiszteus, hogy gyalázta az élő Isten hadsorait? 27 És szólt neki a nép e beszéd szerint, mondván: Így fog történni azon emberrel, aki őt megveri. 28 Midőn hallotta Eliáb, legidősebb testvére, amint beszélt az emberekhez, föllobbant Eliáb haragja Dávid ellen és mondta: Minek is jöttél le és kire hagyad azt a kevés juhót a pusztában? Én ismerem vakmerőségedet és szíved gonoszságát, mert avégett, hogy a háborút lásd, jöttél le! 29 Mondta Dávid: Vajon mit tettem most? Hisz csak beszéd az! 30 És leborult mellőle más oldalra és szólt a beszéd szerint; és választ adott neki a nép az előbbi beszéd szerint. 31 Meghallatszottak a szavak, melyeket beszélt Dávid, elmondták Saul előtt, és elhozatta. 32 És szólt Dávid SÁULHOZ: Ne csüggedjen el senkinek a szíve; szolgálj majd elmegy és harcol e filiszteussal. 33 Szólt SÁUL DÁVIDHOZ: Nem mehetsz a filiszteus ellen, hogy harcolj vele, mert te fiatal vagy, ő pedig harc, embere fiatal kora óta. 34 Erre szólt Dávid SÁULHOZ: Szolgád pásztora volt atyjának a juhoknál, s jött az oroslán, meg a medve és elvitt egy bárányt a nyájából; 35 akkor utána indultam, leütöttem és kiragadtam száijából; de rámtámadt, akkor megfogtam a szakállán, leütöttem és megöltem. 36 Az oroslánt is, a medvét is leütötte szolgád; olyan lesz majd ez

a körülméletlen filiszteus, mint azok közül egyik, mert gyalázta az élő Istennek hadsorait. 37 Mondta Dávid: Az Örökkévaló, aki megmentett engem az oroslán hatalmából és a medve hatalmából, ő fog megmenteni a filiszteus kezéből. – Ekkor szólt SÁUL DÁVIDHOZ: Menj és az Örökkévaló veled lesz! 38 És fölöltöztette SÁUL DÁVIDOT az ő ruháiba, rézsisasokot tett a fejére és felöltöztette őt páncélba. 39 Erre felkötötte Dávid a kardját ruháin felül és menni akart, mert még nem próbálta; ekkor szólt Dávid SÁULHOZ: Nem bírok járni ezekben, mert még nem próbáltam. És levette Dávid magáról. 40 Vette botját a kezébe, kiválogatott magának öt sima követ a patakából és tette azokat az ő pástor szerszámába és a tarisznyába, parittyája pedig kezében volt; így lépett oda a filiszteushoz. 41 Ekkor odament a filiszteus, egyre közeledve Dávid fele, a pajzshordozó ember pedig előtte. 42 Oda tekintett a filiszteus, meglátta Dávidot és megvetette őt, mert fiatal volt és piros meg szép ábrázatú. 43 És szólt a filiszteus Dávidhoz: Kutya vagyok-e, hogy botokkal jössz felém? És átkozta a filiszteus Dávidot a maga istenére. 44 Szólt a filiszteus Dávidhoz: Gyere hozzám, hadd adom húsdot az ég madarának és a mező vadjának. 45 Ekkor szólt Dávid a filiszteushoz: Te jössz hozzám karddal, dárdával és lándzsával; én pedig jövök hozzád nevében az Örökkévalónak, a seregek Urának, Izrael hadsorai Istenének, amelyeket gyaláztál. 46 E mai napon átszolgáltát téged az Örökkévaló a kezembe, megverlek és elveszem fejedet rólad és odaadom a napon a filiszteusok táborának dögét az ég madarának és a föld vadjának; és meg fogja tudni az egész föld, hogy van Istene Izraelnek. 47 És meg fogja tudni ez az egész gyülekezet, hogy nem karddal és dárdával segít az Örökkévaló; mert az Örökkévalóé a harc és majd kezünkbe ad titeket. 48 És történt, amint fölkelt a filiszteus és egyre közeledett Dávid elejébe, akkor sietett Dávid és szaladt a hadsor felé, a filiszteus elejébe. 49 És kinyújtotta Dávid a kezét a szerszámhoz, vett onnan egy követ, elparittyázta és homlokon találva megverte a filiszteust: bemélyedt a kő a homlokába, és földre esett arcával. 50 Így legyőzte Dávid a filiszteust parittyával és kővel, megverte a filiszteust és megölte; kard pedig nem volt Dávid kezében. 51 És futott Dávid és megállt a filiszteus mellett, vette a kardját, kivonta hüvelyéből, megölte őt és elvágta vele a fejét. Midőn látták a filiszteusok, hogy meghalt hősük, megfutamodtak. 52 Ekkor fölkeltek Izrael és Jehúda emberei, riadoztak és üldözték a filiszteusokat egészen a völgy felé és Ekrón kapuiig; és elestek a filiszteusok megöltjei

Sáarájim útján egész Gátig és egész Ekrónig. 53 És visszatértek Izrael fiaí, miután úzöbe vették volt a filiszteusokat, és kifosztották táborukat. 54 És vette Dávid a filiszteus fejét és bevitte Jeruzsálembé; fegyvereit pedig elhelyezte sátrában. 55 S midőn látta Sál Dávidot, hogy indul a filiszteus ellen, szölt Abnérhez, a hadvezérhez: Kinek a fia ez az ifjú, Abnér? Mondta Abnér: Él a lelked, király, nem tudom. 56 Erre mondta a király: Kérdezd meg te, kinek a fia ez a gyermek? 57 S midőn visszatért Dávid, miután megverte volt a filiszteust, vette őt Abnér és odavezette Saul elé, a filiszteus feje pedig a kezében. 58 És szölt hozzá Sál: Kinek a fia vagy te ifjú? Mondta Dávid: Szolgádnak, a Bét-Léchembeli Jisájnak a fia.

18 És volt, amint elvégezte beszédjét Sállal, Jónátán lelke hozzá volt kötve Dávid lelkéhez; szerette őt Jónátán, mint lelkét. 2 És vette őt Sál ama napon és nem engedte visszatérnie atyja házába. 3 És kötött Jónátán szövetséget Dáviddal, mivel szerette őt mint a lelkét. 4 Levetette magáról Jónátán a köpenyt, mely rajta volt és odaadta Dávidnak, meg ruháit, kardját is, íját is, övét is. 5 És midőn kivonult Dávid, bármerre küldte őt Sál, boldogult, és tette őt Sál a harcosok fölé; és kedves volt az egész nép szemeiben és Sál szolgálóinak szemeiben is. 6 Történt pedig, mikor megjöttek, mikor visszatért Dávid megvervén a filiszteust, kivonultak az asszonyok, mind az Izrael városaiból, énekelve és táncolva Sál király elejébe, dobokkal, örömmel és hangszerekkel. 7 És megszölkáltak a játszó asszonyok és mondták: Megverte Sál a maga ezreit, Dávid meg a tízezeit. 8 De bosszúságára volt ez Sálnak nagyon és rossznak tetszett szemeiben ez a dolog és monda: Adtak Dávidnak tízezreket, nekem pedig adták az ezreket – még csak a királyságot neki! 9 És irigy szemmel nézte Sál Dávidot azon napon túl. 10 Volt másnap, rászökött Istennek egy gonosz szelleme Sálra, és prófétázott a házban, Dávid pedig hárfázott kezével, mint minden napon; és a dárda Sál kezében volt. 11 Ekkor hajította Sál a dárdát és monda: Hadd szegezem Dávidot a falhoz; de Dávid kitért előle kétszer. 12 És félt Sál Dávidtól, mert vele volt az Örökkévaló, Sáltól pedig eltávozott. 13 Eltválította őt Sál magától és megtette őt ezredestisztnének; ki- és bevonult tehát a nép előtt. 14 És Dávid szerencsés volt mind az útjain és az Örökkévaló vele volt. 15 S midőn látta Sál, hogy nagyon szerencsés, rettegett tőle. 16 Egész Izrael és Jehúda pedig szerette Dávidot, mert ő ki- és bevonult előttük. 17

És szölt Sál Dávidhoz: Íme, nagyobbik leányom Méráb – azt adom neked feleségül, csak legyél nekem derék emberem és harcold az Örökkévaló harcait. Sál ugyanis monda: Ne legyen a kezem rajta, hanem legyen rajta a filiszteusok keze. 18 Szölt Dávid Sálhoz: Mi vagyok én és mi az életem – atyám családja Izraelben, hogy veje legyek a királynak? 19 Történt pedig, amely időben oda kellett adni Mérábot, Sál leányát Dávidnak, odaadattott ő a Mechólabeli Adríelnek feleségül. 20 S megszerette Míkhál, Sál leánya Dávidot; tudtára adták ezt Sálnak és helyesnek tetszett a dolog szemeiben. 21 És monda Sál: Odaadom neki, hogy legyen neki törül és hogy legyen rajta a filiszteusok keze. Erre szölt Sál Dávidhoz: Két módon válhatsz ma vőmmé. 22 S megparancsolta Sál a szolgálóinak: Beszéljetek Dáviddal titkon, mondván: íme, kedvet talált benned a király és mind a szolgáló szeretnek téged; most tehát vejévé legyél a királynak. 23 Midőn elmondták Sál szolgáló Dávid fülébe e szavakat, monda Dávid: Csekélység-e a ti szemeitekben vejévé lenni a királynak, holott én szegény és csekély ember vagyok 24 És tudtára adták Sál szolgáló neki, mondván: E szavak szerint szölt Dávid. 25 Erre monda Sál: Így mondjátok Dávidnak: nincs kedve a királynak jegypénzre, hanem a filiszteusoknak száz előbőrére, hogy bosszút állj a király ellenségein. – Sál ugyanis úgy gondolta, hogy Dávidot a filiszteusok kezébe ejtse. 26 És tudtára adták szolgáló Dávidnak e szavakat, és helyesnek tetszett a dolog Dávid szemeiben, hogy vejévé váljék a királynak. Nem teltek el a napok, 27 és felkelt Dávid, elment ő meg emberei, levért a filiszteusok közül kétszáz embert, és elvitte Dávid az előbőröiket és teljesen átadták a királynak, hogy vejévé váljék a királynak; ekkor feleségül adta neki Sál a leányát, Míkhált. 28 Látta Sál és megtudta, hogy az Örökkévaló Dáviddal van; Míkhál pedig, Sál leánya, szerette őt. 29 S még inkább félt Sál Dávidtól; és Sál ellensége lett Dávidnak minden időben. 30 Kivonultak a filiszteusok vezérei; és volt, ahányszor kivonultak, szerencsésebb volt Dávid mind a Sál szolgálóinál és tiszteltté lett a neve nagyon.

19 Beszölt Sál a fiához; Jónátánhoz és mind a szolgálóhoz, hogy megöli Dávidot; Jonátán, Sál fia pedig kedvelte Dávidot nagyon. 2 És tudtára adta Jónátán Dávidnak, mondván: Meg akar téged ölni Sál atyám, most hát óvakodjál, kérlek, reggel, maradj rejtekben és rejtőzz el; 3 én pedig kimegyek majd és állok atyám oldalára a mezőn, ahol te leszel,

és én majd beszélek rólad atyámhoz és amit látok, tudtodra adom. **4** És jót beszélt Jónátán Dávidról Sáulhoz, az atyjához és szólt hozzá: Ne vétkezzék a király szolgája ellen, Dávid ellen, mert nem vétett neked, s mert az ő tettei javadra vannak nagyon. **5** Tenyerére tette életét és megverte a filiszteust és az Örökkévaló nagy segédelmet művelt egész Izraelnek – láttad és örültél; miért vétkezni hát ártatlan vér ellen, megölve Dávidot ok nélkül? **6** És hallgatott Sául Jónátán szavára; és megesküdött Sául: Él az Örökkévaló, nem fog megöletni! **7** Ekkor hívta Jónátán Dávidot, és tudtára adta Jónátán mind e dolgokat; erre odavitte Jónátán Dávidot Sáulhoz, és úgy volt előtte, mint tegnap, tegnapelőtt. **8** Tovább is volt a háború; és kivonult Dávid, harcolt a filiszteusokkal és megverte őket nagy vereséggel, és megfutamodtak előle. **9** De lett az Örökkévalónak egy gonosz szelleme Sáulon; ő a házában ült, és dárdája kezében, Dávid pedig hárfázott kezével; **10** ekkor oda akarta Sául a dárdával szegezni Dávidot a falhoz, de elszabadult Sául elől, és odaütötte a dárdát a falhoz, Dávid pedig megfutamodott és elmenekült azon éjjel. **11** És küldött Sául követeket Dávid házához, hogy őrizzék és hogy reggelre megöljék; de tudtára adta Dávidnak a felesége, Míkhál, mondván: Ha nem mented meg lelkedet ez éjjel, holnap meg vagy ölve. **12** És lebecsátotta Míkhál Dávidot az ablakon; elment, megszökött és megmenekült. **13** És vette Míkhál a teráfimot és tette az ágyba, a kecskeszőr párnát pedig tette feje alá; és betakarta ruhával. **14** És küldött Sául követeket, hogy hozzák el Dávidot; mondta: Beteg ő. **15** Erre küldte Sául a követeket, hogy nézzék meg Dávidot, mondván: Hozzátok őt fel hozzám ágyastól, hogy megöljem. **16** Odajöttek a követek, és íme, a teráfim az ágyon; a kecskeszőr párna pedig feje alatt. **17** Ekkor szólt Sául Míkhálhoz: Miért csaltál meg így, hogy elbocsátottad ellenségemet és megmenekült? Szólt Míkhál Sáulhoz: Ő mondta nekem: bocsáss el, miért öljelek meg? **18** Dávid pedig elszökött és menekült, eljött Sámuelhez Rámába, és elmondta neki mindazt, amit cselekedett vele Sául. Erre elment ő meg Sámuel és letelepedtek Nájótban. **19** Tudtára adták Sáulnak, mondván: Íme Dávid Nájóthan van, Rámában. **20** Küldött tehát Sául követeket, hogy hozzák el Dávidot; de látták a próféták csoportját, amint prófétálnak, Sámuel pedig ott áll felügyelve rájuk; akkor lett Istennek szelleme Sául követein és prófétáltak ők is. **21** Mikor tudtára adták Sáulnak, küldött más követeket, de azok is prófétáltak; újból is küldött Sául követeket, harmadszor, de azok is prófétáltak. **22** Elment tehát ő is Rámába és eljutott

a nagy gödörhöz, mely Székúban van, kérdezte és mondta: Hol vannak Sámuel és Dávid? Mondták: Íme Nájótban, Rámában. **23** Elment tehát oda Nájótba, Rámában; és lett őrajta is Isten szelleme és egyre járva prófétált, míg el nem jutott Nájótba, Rámában. **24** Levetette ő is ruháit és prófétált ő is Sámuel előtt, és feküdt meztelenül azon egész nap és egész éjjel. Azért mondják: Hát Sául is a próféták között van?

20 És elszökött Dávid Nájótból, Rámában; elment és szólt Jónátán előtt: Mit cselekedtem, mi a bűnöm és mi a vétkem atyád előtt, hogy életemre tör? **2** Mondta neki: Távol legyen, nem fogsz meghalni! Íme, nem tesz atyám sem nagy dolgot, sem kicsi dolgot, hogy ne nyilvánítanám előttem; miért rejtené tehát atyám el ezt a dolgot tőlem? Nincs úgy! **3** S újra esküdött Dávid és mondta: Jól tudja atyád, hogy kegyet találtam szemeidben, mondta tehát, ne tudja ezt Jónátán, nehogy megszorodjék; azonban ahogy él az Örökkévaló és lelked életére, bizony, csak egy lépésnyi van köztem és a halál közt. **4** Erre szólt Jónátán Dávidhoz: Mit kíván a lelked? Megteszem neked. **5** Szólt Dávid Jónátánhoz: Íme, újhold van holnap, én pedig ülni szoktam a királynál, hogy egyem; bocsáss hát el engem és elrejtőzöm a mezőn a harmadik estig. **6** Ha majd fölemlít engem atyád, akkor mondjad: elkérezkedett tőlem Dávid, hogy futhasson Bét-Léchembe, az ő városába, mert évi áldozatja van ott az egész családnak. **7** Ha így szól: jó – béke van szolgálóddal; de ha haragjára lesz, tudd meg, hogy elhatározva van részéről a veszedelem. **8** És cselekedjél szeretetet szolgálóddal, mert az Örökkévaló szövetségébe engedted jutni magaddal szolgálódat; de ha bűn van rajtam, öl meg te atyáddhoz pedig minek is vinnél. **9** Mondta Jónátán: Távol legyen tőled! Bizony ha megtudom, hogy atyám részéről el van határozva, a veszedelem, hogy rád jöjjön, nem adnám én azt tudtodra? **10** És szolt Dávid Jónátánhoz: Ki adja majd tudtomra, ha talán atyád valami keményet felel neked? **11** Szólt Jónátán Dávidhoz: Gyere, menjünk ki a mezőre. És kimentek mind a ketten a mezőre. **12** Ekkor szólt Jónátán Dávidhoz: Az Örökkévaló, Izrael Istene – midőn kifürkészem atyámat ilyenkor holnap vagy harmadnapra és íme, jól áll Dávid dolga, vajon akkor nem küldenék hozzád, hogy nyilvánítsam előtted? **13** Így tegyen az Örökkévaló Jónátánnal s így folytassa, ha jónak tetszik atyámnak rád hozni a veszedelmet, akkor nyilvánítom előtted és elbocsátlak, hogy menj békével; és legyen veled az Örökkévaló, amint atyámmal volt. **14** S nemde, ha még élek, nem fogsz-

e cselekedni velem az Örökkévaló szeretetével, hogy meg ne haljak? 15 S ne irtsd ki szeretetedet házamtól sohasem, akkor sem, mikor kiírtja az Örökkévaló Dávid ellenségeit, kit-kit a föld színéről – 16 így szövetséget kötött Jónátán Dávid házával és keresse az Örökkévaló Dávid ellenségeinek kezéből! 17 Tovább is megeskette Jónátán Dávidot, mert szerette őt, mert lelke szeretetével szerette. 18 Erre mondta neki Jónátán: Holnap újhold van; hiányozni fogsz, mert üres lesz az ülőhelyed. 19 Harmadnapon pedig menj le hamar, míg eljutsz azon helyre, ahol elrejtőztél az esemény napján, és maradj az Ézel köve mellett. 20 Én pedig – a három nyilat majd ellövöm, célba löve magamnak. 21 És íme elküldöm majd a legényt: menj, találj meg a nyilakat; ha azt fogom mondani a legénynek: íme a nyilak innen vannak tőled – akkor vedd és jöjj, mert béke van veled és nincs baj – él az Örökkévaló! 22 Ha pedig azt mondom a fiúnak: íme, a nyilak innen vannak tőled, akkor menj, mert elküldött téged az Örökkévaló. 23 Azon szóra nézve pedig, melyet szóltunk én meg te – íme az Örökkévaló van köztem és közted örökké. 24 Elrejtőzött tehát Dávid a mezőn. Volt pedig újholdkor, leült a király az ebédhez, hogy egyék. 25 És leült a király az ülőhelyére, mint egyszer-másszor a fal melletti ülőhelyre; s fölkel Jónátán és leült Abnér Sául oldalára; s üres maradt Dávid helye. 26 De nem szólt Sául semmit aznap, mert mondta: véletlen az, nem tisztá ő, bizony nem tisztá. 27 Volt pedig másnap, az újhold második napján, üres maradt Dávid helye; ekkor szólt Sául a fiához, Jonátánhoz: Miért nem jött Jísáj fia sem tegnapi sem ma az ebédhez? 28 Felelt Jónátán Sáulnak: Elkérezkedett tőlem Dávid Bét-Léchembe. 29 Mondta ugyanis: bocsáss el, kérlek, mert családi áldozatunk van a városban, és ő parancsolta meg nekem, a testvérem; most hát, ha kegyet találtam szemeidben, hadd siessek el, kérlek, hogy lássam testvéreimet. Azért nem jött a király asztalához. 30 Erre föllobbant Sául haragja Jónátán ellen és mondta neki: Te romlott és fenyíteni való anyának a fia! Hiszen tudom, hogy te kedveled Jísáj fiát, szégyenedre és anyád szemérmének szégyenére! 31 Mert mind azon időben, amíg Jísáj fia él a földön, nem fogsz megszilárdulni sem te, sem királyságod; most tehát küldj és hozasd őt hozzám, mert halál fia ő! 32 Felelt Jónátán atyjának, Sáulnak és szólt hozzá: Mért ölessék meg, mit követett el? 33 Ekkor Sául a dárdáját hajította feléje, hogy leüsse; így megtudta Jónátán, hogy el van határozva atya részéről, hogy megöli Dávidot. 34 S fölkel Jónátán az asztaltól föllobbant haraggal; és nem evett az újhold második

napján kenyeret, mert megszorodott Dávid miatt, mert megszegyénítette az atya. 35 Volt pedig reggel, kiment Jónátán a mezőre Dávidhoz a meghatározott időre, és egy kisiű vele. 36 És mondta legényének: Fuss, találj meg a nyilakat, melyeket ellövök. A fiú futott, ő pedig ellőtte a nyilat, túlhajítva rajta. 37 Mikor eljutott a legény a nyíl helyére, melyet ellőtt Jónátán, kiáltott Jónátán a legény után és mondta: Hiszen a nyíl túlvan van tőled! 38 És kiáltott Jónátán a legény után: Gyorsan siess, meg ne állj! És fölszedte Jónátán legénye a nyilakat és odament urához. 39 A legény pedig nem tudott semmit; csupán Jónátán meg Dávid tudták a dolgot. 40 Ekkor odaadta Jónátán a fegyvereit az ő legényének és mondta neki: Menj, vidd a városba. 41 A legény elment, Dávid pedig fölkel dél felől, levetette magát arcával a földre és leborult háromszor; megcsókolták egyik a másikát és sírtak egyik a másikával, mígnem Dávid nagyon sírt. 42 És mondta Jónátán Dávidnak: Menj békével! Amit esküdtünk mi ketten az Örökkévaló nevében, mondván: az Örökkévaló legyen köztem és közted, magzatom és magzatod közt mindörökké! Fölkel és elment; Jónátán pedig bement a városba.

21 És eljutott Dávid Nóbba Achímélekh paphoz; és elésietett Achímélekh Dávidnak és mondta neki: Mért vagy te egyedül és senki sincs veled? 2 Mondta Dávid Achímélekh papnak: A király parancsolt nekem valamit és szólt hozzám: senki ne tudja semmiképpen a dolgot, melyben küldelek és melyet neked parancsoltam; a legényeket pedig odarendeltem egy bizonyos helyre. 3 Most pedig, mi van kezed alatt, öt kenyér-e, add a kezembe, vagy ami található. 4 Felelt a pap Dávidnak és mondta: Nincs közönséges kenyér kezem alatt, hanem szentkenyér van – hacsak asszonytól óvakodtak a legények. 5 És felelt Dávid a papnak és mondta neki: Sőt inkább, asszony tiltva van nekünk, mint tegnapi; tegnapelőtt; amikor elindultam, szentek voltak a legények edényei – pedig ez közönséges út – hát még ma, hogy szentség lesz az edényben! 6 És adott neki a pap szentséget, mert nem volt ott kenyér, csak a szíkenyér, mely eltávolított az Örökkévaló színe elől, hogy oda tegyenek meleg kenyeret, amely napon elvétetett. 7 De volt ott ama napon egy ember Sául szolgálói közül, elzárva az Örökkévaló színe előtt; neve Dóég, az edómi, Sául pásztorainak legfőbbje. – 8 Ekkor mondta Dávid Achímélekhnek: Hát nincs itt kezéd alatt dárda vagy kard? Mert sem kardomat, sem fegyvereimet nem vettem kezemhez, mert sürgős volt a király dolga. 9 Mondta a pap: Góliátnak, a

filiszteusnak kardja, kit megvertél a tölgy völgyében, itt van beburkolva a ruhába az éfód mögött; ha azt vennéd magadhoz, vedd, mert nincs más rajta kívül e helyütt. Erre mondta Dávid: Nincs olyan mint az, adjad nekem! **10** Fölkelt Dávid és elszőkött aznap Sául elől; és eljött Ákhishoz, Gát királyához. **11** Ekkor szóltak Ákhis szolgálai hozzá: Nem Dávid-e ez, az ország királya? nemde erről énekelnek körtáncban, mondván: megverte Sául az ő zreite, Dávid pedig a tízezeit? **12** Szívére vette Dávid e szavakat és nagyon félt Ákhístól, Gát királyától. **13** Elváltoztatta tehát eszét szemük előtt és eszelősködött kezeik közt; rajzolt a kapu ajtóira és lefolyatta nyálát szakállára. **14** Ekkor szólt Akhis a szolgálaihoz: Íme, látjátok, őrült ember! Minek hozzátok őt hozzám? **15** Híjával vagyok-e én az őrülteknak, hogy hoztátok ezt, hogy bolondozzon előttem? Vajon ez jöjjön-e be házamba?

22 Onnan elment Dávid és menekült Adullám barlangjába; meghallották testvérei és atyja egész háza és lementek oda hozzá. **2** És összegyűlt hozzá minden szorongásban levő ember, minden ember, kinek volt hitelezője, meg minden elkeseredett lelkű ember, és ő vezér lett fölöttük; volt vele mintegy négyszáz ember. **3** Onnan elment Dávid a Móábbeli Miczpébe; és szólt Móáb királyához: Maradjon, kérem, nálatok atyám meg anyám, amíg meg tudom, mit tesz velem Isten. **4** És el is vezette őket Móáb királya elé; és maradtak nála az egész időben, hogy Dávid a hegyvárban volt. **5** És szólt Gád próféta Dávidhoz: Ne maradj a hegyvárban, menj, hogy eljuss Jehúda országába; elment tehát Dávid és jutott a Chéret erdőbe. **6** Meghallotta Sául, hogy mutatta magát Dávid meg a vele levő emberek – Sául pedig ült Gibeában a tamariskfa alatt a magaslaton, dárdája a kezében és mind a szolgálai álltak mellette – **7** és mondta Sául a mellette álló szolgálainak: Halljátok csak, Benjámin fia! Hát nektek is mindnyájatoknak ad majd Jísáj fia mezőket és szőlőket, mindnyájatokat tesz-e majd ezrek tisztjévé és százak tisztjévé? **8** Hogy összeesküdtek mindnyájan ellenem és hogy senki sem nyilvánítja előttem, amikor szövetséget köt fiam a Jísáj fiával és nincs senki közületek, kinek ez fájna és aki nyilvánítaná előttem, hogy leselkedőnek támasztotta fiam a szolgálmat ellenem, mint ez a mai napon van! **9** Erre megszólalt az edómi Dóég – ő ugyanis ott állt Sául szolgálai mellett – és mondta: Láttam Jísáj fiát, amint Nóbba jött, Achímélekhez, Achítúb fiához; **10** megkérdezte érte az Örökkévalót és eleséget adott neki, meg a filiszteus Goliótnak kardját adta neki. **11** Ekkor küldött a király, hogy

hívják Achímélekhez, Achítúb fiát, a papot és atyja egész házát, a Nóbban levő papokat; és eljöttek mindnyájan a királyhoz. **12** És mondta Sául: Halljad csak, Achítúb fia! Mondta: Itt vagyok, uram. **13** És szólt hozzá Sául: Miért esküdtek össze ellenem, te és Jísáj fia, amikor adtál neki kenyeret és kardot és megkérdezted érte az Istent, hogy leselkedőnek támadjon ellenem, mint ez a mai napon van? **14** Felelt Achímélek a királynak és mondta: Hát kicsoda mind a szolgálaid közt oly hűséges, mint Dávid? A királynak veje ő, a szolgálatozodhoz tartozik és tiszteletben áll házában! **15** Vajon aznap kezdem-e megkérdezni érte Istent? Távol legyen tőlem! Ne vessen a király ilyen dolgot a szolgáljára, sem atyám egész házára, mert nem tudott szolgálád minderről sem kicsinyt sem nagyot. **16** Erre mondta a király: Meg kell halnod, Achímélek, neked és atyád egész házána. **17** És mondta a király a mellette álló futároknak: Forduljatok és öljétek meg az Örökkévaló papjait, mert az ő kezük is Dáviddal van, és mert tudták, hogy elszőkik és nem nyilvánították előttem. De nem akarták a király szolgálai kinyújtani kezüket, hogy rátámadjanak az Örökkévaló papjaira. **18** Ekkor mondta a király Dóégnek: Fordulj te és támadj rá a papokra! És fordult az edómi Dóég és rátámadt ő a papokra, és megölt az napon nyolcvanöt embert, len-éfód viselőjét. **19** Nóbót pedig, a papok városát, megverte a kard élével, férfiaszul, asszonyostul, kisdedestül, csecsemőstül, ökröt, szamarat és bárányt a kard élével. **20** De megmenekült egy fia Achíméleknek, Achítúb fiának, neve Ebjátár; és elszőkött Dávid után. **21** És elmondta Ebjátár Dávidnak, hogy megölte Sául az Örökkévaló papjait. **22** Ekkor mondta Dávid Ebjátárnak: Tudtam azon a napon, hogy ott van az edómi Dóég s hogy tudtára fogja adni Sáulnak; én vagyok oka atyád háza minden lelke vesztének. **23** Maradj nálam, ne félj, mert aki az én életemre tör, tör a te életedre is; bizony őrizetben vagy nálam.

23 Tudtára adták Dávidnak, mondván: Íme a filiszteusok harcolnak Keíla ellen és ők fosztogatják a szérüket. **2** És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Menjek-e, hogy megverjem a filiszteusokat? Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Menj és verd meg a filiszteusokat, hogy megsegítsed Keílát. **3** De szóltak Dávid emberei hozzá: Mi itt Jehudában félünk, hát még mikor Keíla mennénk, a filiszteusok hadsora ellen? **4** Továbbá is megkérdezte Dávid az Örökkévalót; felelt neki az Örökkévaló és mondta: Kelj föl, vonulj le Keíla, mert kezvedbe adom a filiszteusokat. **5** Elment tehát Keíla Dávid

meg emberei, harcolt a filiszteusok ellen, elhajtotta jószágukat és megverte őket nagy vereséggel; így megsegítette Dávid Keíla lakóit: **6** Volt pedig, mikor elszökött Ebjátár, Achímélek fia, Dávidhoz Keílaiba, lekerült az éfód az ő kezében. **7** Midőn tudtára adták Sáulnak, hogy bement Dávid Keílaiba, mondta Sául: Kezembe szolgáltatta őt Isten, mert elzárkózott, bemenvén ajtós-reteszes városba. **8** S egybehívta Sául az egész népet háborúra, hogy levonuljon Keílaiba, ostromolni Dávidot és embereit. **9** Midőn megtudta Dávid, hogy rosszat kohol Sául ellene, szólt Ebjátár paphoz: Hozd ide az éfódot. **10** És mondta Dávid: Örökkévaló, Izrael Istene, meghallotta szolgálád, hogy Keílaiba szándékszik jönni Sául, hogy megrontsa a várost miattam; **11** ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai az ő kezébe? levonul-e Sául, amint hallotta szolgálád? Örökkévaló, Izrael Istene, add, kérék, tudtára szolgálóknak! Mondta az Örökkévaló: Levonul. **12** És mondta Dávid: Ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai engem meg embereimet Sául kezébe? Mondta az Örökkévaló: Ki fognak szolgáltatni. **13** Erre fölkel Dávid meg emberei, mintegy hatszáz ember, kimentek Keílaból és jártak, amerre járhattak; Sáulnak pedig tudtára adatott, hogy elmenekült Dávid Keílaból, akkor felhagyott a kivonulással. **14** És letelepedett Dávid a pusztában, a hegyvárakban és maradt a hegységben, Zif pusztájában; kereste őt Sául minden időben, de nem adta őt Isten a kezébe. **15** Így látta Dávid, hogy kivonult Sául, hogy életére törjön. Dávid Zif pusztájában volt az erdőségben; **16** akkor fölkel Jónátán, Sául fia, elment Dávidhoz az erdőségbe és megerősítette kezét Istenben. **17** Szólt ugyanis hozzá: Ne félj, mert nem fog elérni téged Sául atyámnak keze, te leszel király Izrael fölött, én pedig leszek melletted második; Sául atyám is így tudja ezt. **18** És kötöttek ők ketten szövetséget, az Örökkévaló előtt; s maradt Dávid az erdőségben. Jónátán pedig hazament. **19** Fölmentek Zifbeliek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid nálunk rejtőzködik a hegyvárakban az erdőségben, Chakhíla dombján, mely a sivatagtól jobbra van. **20** Most tehát, egészen amint kívánja a lelked, oh király, hogy levonulj, vonulj le és ami dolgunk lesz, őt kiszolgáltatni a király kezébe. **21** Mondta Sául: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy megszántatok engem. **22** Menjetelek, kérék, állapítsátok még meg, tudjátok és lássátok az ő helyét, ahol lenni szokott a lába, ki látta őt ott; mert azt mondták nekem, hogy ravaszul viselkedik. **23** Lássátok és tudjátok ki mindenikét azon rejtekeknek, ahol rejtőzni szokott, és térjetelek hozzám vissza a megállapodás szerint és majd megyek veletek; és lesz, ha az országban van,

kikutatom őt mind a Jehuda ezrei között. **24** Fölkeltek és elmentek Zifbe Sául előtt; Dávid pedig és emberei Máón pusztájában voltak, a síkságban, jobbra a sivatagtól. **25** Midőn ugyanis elment Sául meg emberei keresésre, tudtára adták Dávidnak, akkor lement a sziklához és maradt Máón pusztájában; hallotta Sául és úzóbe vette Dávidot Máón pusztájában. **26** És ment Sául a hegynek oldalán innen, Dávid pedig meg emberei a hegynek oldalán onnan; és ment Dávid sietséggel Sául elől, Sául pedig és emberei bekerítették Dávidot és embereit, hogy elfogják őket. **27** De jött egy követ Sáulhoz, mondván: Siess és menj, mert rárontottak a filiszteusok az országra. **28** Ekkor visszatért Sául Dávid üldözésétől és ment a filiszteusok ellen. Azért nevezték ama helyet a szétválasztás sziklájának. **29** Erre fölment onnan Dávid és maradt Én-Gédi hegyváraiban.

24 És volt, midőn visszatért Sául a filiszteusok üldözésétől, tudtára adták neki, mondván: Íme, Dávid Én-Gédi pusztájában van. **2** Ekkor vett Sául háromezer válogatott embert egész Izraelből és ment, hogy keresse Dávidot és embereit a zergesziklák felé. **3** És eljutott a juhaklokhoz az út mellett, ott pedig volt egy barlang, s bement Sául, hogy befedje lábait; Dávid pedig és emberei a barlang hátuljában ültek. **4** Ekkor szóltak Dávid emberei hozzá: Itt a nap, melyről szólt hozzád az Örökkévaló: Íme kezembe adom ellenségedet s tegyél vele, amint, jónak tetszik szemeidben. Erre fölkel Dávid és titkon levágta Sául köpenyének szárnyát. **5** Volt pedig azután, furdalta Dávidot a lelke, azért hogy levágta Sául ruhája szárnyát. **6** És mondta embereinek: Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, nem teszem ezt a dolgot urammal, az Örökkévaló fölkenntjével, hogy kezemet kinyújtsam ellene; mert az Örökkévaló fölkenntje ő. **7** És elhárította Dávid az embereit szavakkal és nem engedte őket Sául ellen támadni; Sául pedig fölkel a barlangból és ment az úton. **8** S fölkel Dávid ezután, kiment a barlangból és kiáltott Sául után, mondván: Uram király! Erre hátratekintett Sául, és meghajtotta magát Dávid arccal a földre és leborult. **9** És mondta Dávid Sáulnak: Miért hallgatod az emberek szavait, ha mondják: Íme Dávid veszteted akarja. **10** Íme, a mai napon látták szemeid, hogy kezembe adott ma téged az Örökkévaló a barlangban, mondták is, hogy megöljelek, de megszánt a szemem és mondtam: nem nyújtom ki kezemet uram ellen, mert az Örökkévaló fölkenntje ő. **11** S lásd, atyám, lásd csak a köpenyed szárnyát a kezemben; mert abból, hogy levágtam köpenyed szárnyát és nem öltelek meg, tudd meg és

lásd, hogy nincs kezemben gonoszság sem hűtlenség és nem vétettem neked, holott te leskelődsz életemre, hogy elvegged. **12** Az Örökkévaló ítéljen köztem és közted és az Örökkévaló álljon bosszút értem rajtad: de kezem nem lesz rajtad – **13** amint mondja a régi példabeszéd: gonoszoktól ered gonoszság – de kezem nem lesz rajtad – **14** Ki után vonult ki Izrael királya, kit veszel üzőbe? Holt eb után, egy bolha után! **15** Legyen hát az Örökkévaló bíró és ítéljen köztem és közted; lássa és vigye ügyemet és védje jogomat kezedtől! **16** És volt, midőn végzett Dávid azzal, hogy elmondja a szavakat Sáulnak, szölt Sául: A te hangod ez, fiam Dávid? És fölemelte Sául a hangját és sírt. **17** Szölt Dávidhoz: Igazságosabb vagy te nálam, mert te a jót cselekedted velem, én pedig cselekedtem veled a rosszat. **18** Hiszen te megmondtad ma, hogy mi jót tettél velem, hogy kezembe szolgáltattot engem az Örökkévaló, te pedig nem öltél meg. **19** Vajon midőn valaki ellenségére talál, elbocsátja-e őt jóban az útra? Az Örökkévaló fizessen neked jóval annak fejében, amit a mai napon tettél velem. **20** Most hát, íme tudom, hogy te király leszel és majd fönnáll kezdedben Izrael királysága. **21** S most esküdjél nekem az Örökkévalóra, hogy nem irtod ki magzatomat utánam és hogy nem pusztítod ki nevemet atyám házából. **22** Megesküdött Dávid Sáulnak; erre hazament Sául, Dávid és emberei pedig fölmentek a hegyvárho.

25 Meghalt Sámuel, és összegyűlt egész Izrael, gyászt tartottak fölötte és eltemették házában, Rámában. – Fölkelt Dávid és lement Párán pusztájába. **2** Volt egy ember Máónban, gazdasága pedig Karmellben; ez ember igen nagy volt: volt ugyanis neki háromezer juha és ezer kecskéje. És ő Karmellben volt, mikor juhait nyírták. **3** Az embernek neve Nábál s feleségének neve Abígájil; az asszony jó eszű és szép alakú volt, a férfi pedig durva volt és rossz cselekedetű – ő Kálébbeli volt. **4** Hallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja; **5** akkor küldött Dávid tíz legényt, és mondta Dávid a legényeknek: Menjetek föl Karmellbe és midőn Nábálhoz elérték, kérdezzétek meg nevemben békéjéről. **6** És mondjátok: ekképpen az életre! Te is békében, házad is békében, és minden, ami a tied, békében! **7** Most pedig, hallottam hogy nyírnak nálad; tehát, a te pásztoraid velünk voltak, nem bántottuk meg őket és nem hiányzott nekik semmi mindama napokban, hogy Karmellben voltak; **8** kérdezd meg legényeidet, majd megmondják neked – találjanak hát legényeim kegyet szemeidben, mert szerencsés napra jöttünk; add, kérlek, azt amit

talál kezded, szolgálidnak és fiadnak Dávidnak. **9** Odajöttek Dávid legényei és beszéltek Nábálhoz mind e szavak szerint Dávid nevében, és megálltak. **10** Felelt Nábál Dávid szolgálinak és mondta: Kicsoda Dávid és kicsoda Jisáj fia? Manapság sokan vannak a szolgálak, akik megugranak kiki ura. elől. **11** Majd veszem kenyeremet és vizemet és levágott marhátam, amit levágtam nyíróim számára, hogy odaadjam embereknek, kikről nem tudom, honnan valók. **12** Erre elfordultak Dávid legényei újtukra; visszatértek, eljutottak és megmondták neki mind e szavak szerint. **13** Ekkor mondta Dávid az ő embereinek: Kössétek föl kiki az ő kardját! És felkötötték kiki a kardját, és felkötötte Dávid is a kardját; és fölmentek Dávid után mintegy négyszáz ember, kétszázan pedig maradtak a poggyász mellett. **14** De Abígájilnak, Nábál feleségének, tudtára adta egyik legény a legények közül, mondván: Íme, küldött Dávid követeket a pusztából, hogy üdvözöljék urunkat, ő pedig rájuk rontott. **15** Ez emberek pedig igen jók hozzánk, nem bántódtunk meg és nem hiányzott nekünk semmi mind ama napokban, hogy velük jártunk, amikor a mezőn voltunk; **16** fal voltak körülöttünk éjjel is, nappal is, mind a napokban, hogy velük voltunk, legeltetve a juhokat. **17** Most tehát tudd meg és lásd, mit cselekedjél, mert el van határozva a veszedelem urunk ellen és egész háza ellen; ő pedig alávalóbb, semhogy beszélni lehetne hozzá. **18** Ekkor sietett Abígájil és vett kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt elkészített juhot, öt mérték pörkölt gabonaszemet, száz aszuszóllépenyt és kétszáz fügelepényt, és rátette a szamarakra. **19** És mondta legényeinek: Vonuljatok előttem, íme én utánatok megyek; férjének, Nábálnak pedig nem mondta meg. **20** Volt pedig, amint ül a számaron és lemegy a hegy hasadékan, íme, Dávid és emberei lejönnek elejébe, és rájuk talált. **21** Dávid pedig mondta volt: Bizony hiába óvtam meg mindent, ami ezé a pusztában, nem hiányzott semmi mindabból, ami az övé, de rosszal fizetett nekem jóért. **22** Így cselekedjék Isten Dávid ellenségeivel és így folytassa: nem hagyok meg mindabból, ami az övé, a reggel virradtaig egy falra vizelet. **23** Midőn meglátta Abígájil Dávidot, sietett és leszállt a számarról: levetette magát Dávid előtt arcára és leborult földig. **24** Levetette magát lábaihoz és mondta: Én rajtam, uram, a bűn; hadd beszéljen, kérlek, szolgálód előtted és halljad szolgálód szavait. **25** Ne fordítsa uram, kérlek, a szívét erre az alávaló emberre, lábára, mert amilyen a neve, olyan ő maga: Nábál a neve és aljasság van vele; én pedig, szolgálód, nem láttam Uram legényeit, akiket küldtél.

26 Most tehát, uram, él az Örökkévaló és lelked életére, miután visszatartott téged az Örökkévaló attól, hogy vérbűnbe essél és hogy tenkezed segítsen magadnak, most tehát legyenek mint Nábál az ellenségeid és akik rosszra törnek uram ellen; 27 most tehát ez az ajándék, melyet hozott szolgálód uramnak, adassék a legényeknek, akik uram nyomában járnak. 28 Bocsásd meg, kérlek, szolgálód vétkét, mert az Örökkévaló uramnak állandó házat fog alapítani, mert uram az Örökkévaló harcait harcolja, valami rossz tehát ne találtassék rajtad élteden át. 29 Fölkelt egy ember, hogy üldözzön téged és hogy lelkedre törjön; de be lesz kövte uram lelke az élők kötésében az Örökkévalónál, Istenednél; ellenségeid lelkét pedig parittyázza a parittyá fenekében! 30 És lesz, midőn tesz az Örökkévaló urammal mind aszerint, ami jót beszélt felőled, és majd rendel téged fejedelmül Izrael fölé: 31 akkor ne legyen ez neked megütközésül, se szívbotlásul uramnak, hogy vért ontottál ok nélkül és hogy uram önmagának segített; s midőn majd jól tesz az Örökkévaló urammal, emlékezzél meg szolgálódról. 32 Mondta Dávid Abígájilnak: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki küldött téged e napon élembe; 33 és áldott legyen eszed és áldott légy te magad, hogy meggátoltál e napon, hogy ne essem vérbűnbe és ne kezem segítsen magamnak. 34 Azonban, él az Örökkévaló, Izrael Istene, aki visszatartott engem attól, hogy veled rosszul bánjak: bizony, ha nem siettel és nem jöttél volna élém, bizony nem maradt volna Nábálnak reggel virradtáig falra vizsgálóje. 35 És elfogadta Dávid a kezéből amit hozott neki; őneki pedig mondta: Menj föl békében házadba, lásd, hallgattam szavadra és tekintetbe vettelek. 36 Eljutott Abígájil Nábálhoz és íme, neki lakomája volt házában, mint a király lakomája, Nábálnak a szíve vidám volt és őfelette részeg volt; de nem mondott meg neki semmit, sem kicsinyt sem nagyot, reggel virradtáig. 37 Volt pedig reggel, mikor elszállt a bor Nábálból, megmondta neki felesége e dolgokat; erre elhalt benne a szíve, s ő maga kővé lett. 38 És történt mintegy tíz nap múlva, megverte az Örökkévaló Nábált, és meghalt. 39 Midőn hallotta Dávid, hogy Nábál meghalt, mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, aki viselte gyalázásom ügyét Nábál ellenében, szolgálját pedig visszatartotta rossztól és Nábál rosszását visszatérítette az Örökkévaló az ő fejére. Erre küldött Dávid és megkérte Abígájilt, hogy magának feleségül vegye. 40 Eljöttek Dávid szolgálói Abígájilhoz Karmellbe és beszéltek hozzá, mondván: Dávid küldött bennünket hozzád, hogy téged magának feleségül vegyen. 41 Fölkelt, arccal

földre borult és mondta: Itt a szolgálód rabnőül, hogy uram szolgálainak lábait mossam. 42 Ekkor sietett és fölkelt Abígájil, felült a számára, meg őt leányzója, kik nyomában mentek; ment Dávid követei után és lett neki feleségül. 43 Achinóamot pedig elvette volt Dávid Jizreélből, és voltak mindketten neki feleségül. 44 Sául pedig adta volt Míkhál leányát, Dávid feleségét a Gallimból való Paltínak, Lájis fiának.

26 Jöttek a Zífbeliek Sálulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid Ckakhíla dombján rejtőzködik, a sivatag előtt. 2 Ekkor fölkelt Sául és lement Zíf pusztájába és vele háromezer ember, Izrael válogatotjai, hogy keresse Dávidot Zíf pusztájában. 3 És táborozott Sául Chakhíla dombján, mely a sivatag előtt az út mellett van; Dávid pedig a pusztában lakott, és látta, hogy Sául utána ment a pusztába. 4 Erre küldött Dávid kémeket és megtudta, hogy eljött Sául a megállapított helyre. 5 Ekkor fölkelt Dávid és elment azon helyre, ahol Sául táborozott, és látta Dávid a helyet, ahol feküdt Sául meg Abnér, Nér fia, az ő hadvezére; Sául ugyanis a táborgyűrűben feküdt és a nép táborozott körülötte. 6 Megszólalt Dávid és szólt a chittita Achímélekhez és Abisájhoz, Czerúja fiához, Jóáb testvéréhez, mondván: Ki jön le velem Sálulhoz a táborba? Mondta Abisáj: Lemegek én veled. 7 Odament Dávid meg Abisáj a néphez éjjel, és íme Sául alva fekszik a táborgyűrűben és dárdája a földbe szúrva fejtől neki, Abnér pedig és a nép fekszenek körülötte. 8 És szólt Abisáj Dávidhoz: Kiszolgáltatta ma kezembe az Isten ellenségedet; most tehát hadd szegezem őt a dárdával a földhöz egy ütessel s tovább nem bántom. 9 De szólt Dávid Abisájhoz: Ne pusztítsd el; mert kinyújtotta ki a kezét az Örökkévaló fölkenjtje ellen és büntetlen maradt? 10 Mondta Dávid: Él az Örökkévaló, hacsak az Örökkévaló nem veri meg őt: vagy napja eljön és meghal, vagy háborúba vonul és elpusztul. 11 Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, hogy kinyújtsam kezemet az Örökkévaló fölkenjtje ellen. Most tehát vedd el, kérlek, a dárdát, mely neki fejtől van, és a vizeskancsót és menjünk el. 12 Vette Dávid a dárdát és a vizeskancsót Sául feje mellől és elmentek; de senki sem látta, sem nem tudta, sem föl nem ébredt, mert mindnyájan aludtak, mert az Örökkévalótól mély álom esett rájuk. 13 Erre átment Dávid a túlodalra és állt a hegy csúcán, messziről; nagy volt a térség közöttük. 14 És kiáltott Dávid a népnek és Abnérnak, Nér fiának, mondván: Nem felels-e Abnér? Felelt Abnér és mondta: Ki vagy te, aki kiáltottál a királynak. 15 És szólt Dávid Abnérhez: Nem férfi vagy-e és ki olyan mint te Izraelben? Miért

nem vigyáztál hát uradra, a királyra? Mert odament egy a nép közül, hogy elpusztítsa a királyt, uradat. **16** Nem jó ez a dolog, melyet cselekedtél; él az Örökkévaló, bizony halál fiai vagytok, mivel nem vigyáztatok uratokra, az Örökkévaló fölcentjére. Most tehát lásd, hol a király dárdája meg a vizeskancsó, melyek neki fejtől voltak? **17** És fölismerte Sál Dávid hangját és mondta: A te hangod ez; fiam Dávid? Mondta Dávid: Az én hangom, uram király. **18** Mondta: Miért is üldözi uram az ő szolgáját? Hisz mit tettem és mi rossz van kezemben? **19** Most hallja csak uram a király szolgálja szavait: ha az Örökkévaló ingerelt föl téged ellenem, jusson neki illatáldozat; de ha emberfiai, átkozva legyenek az Örökkévaló előtt, mert elűztek ma engem, hogy be ne fogadtassam az Örökkévaló birtokába, mondván: menj, szolgálj más isteneket. **20** Most pedig, ne hulljon vérem földre messze az Örökkévaló színtől! Hiszen kivonult Izrael királya, hogy keressen egy bohát, amint üldöznek egy fogolyadarat a hegyekben. **21** És mondta. Sál: Vétkeztem, térj vissza, fiam Dávid, mert nem fogok többé rosszat cselekedni veled, azért hogy drága volt a lelkem szemeidben a mai napon: íme balga voltam és fölötte nagyon tévedtem. **22** Felelt Dávid és mondta: Itt a király dárdája, jöjjön át egy a legények közül és vegye el. **23** Az Örökkévaló pedig visszatéríti kinek kinek igazságát és hűségét hogy kézbe adott ma téged az Örökkévaló s nem akartam kinyújtani kezemet az Örökkévaló fölcentje ellen. **24** És íme, valamint nagy volt a lelked a mai napon szemeimben, akképpen nagy legyen az én lelkem az Örökkévaló szemeiben, és menítsen meg engem minden szorongatástól. **25** És szólt Sál Dávidhoz: Áldott légy fiam Dávid, cselekedni is fogsz, győzni is fogsz! Erre elment Dávid az útjára, Sál pedig visszatért helyére.

27 Mondta Dávid a szívében: Még elpusztulhatok egy napon Sál keze által; nincsen számomra jobb, mint hogy elmeneküljek a filiszteusok országába, majd lemond rólam Sál, hogy keressen engem Izrael egész határában, és így megmenekülök kezéből. **2** Fölkelt tehát Dávid és átvonult ő meg a vele levő hatszáz ember Ákhíshoz, Máókh fiához, Gát királyához. **3** És maradt Dávid Ákhísnál Gátban, ő meg emberei, kiki a házával, Dávid és két felesége, a Jizreélbeli Achinóam és a Karmellbeli Abígájil, Nábál felesége. **4** Tudtára adták Sálnak, hogy elsőkött Dávid Gátba; akkor többé már nem kereste őt. **5** És szólt Dávid Ákhíshoz: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adjanak helyet nekem a vidéki városok

egyikében, hadd lakjam ott: minek lakjék szolgál veled együtt a király városban? **6** Erre adta neki Ákhís ama napon Cziklágot; azért lett Cziklág Jehúda királyaié mind e mai napig. **7** Volt pedig a napok száma, hogy lakott Dávid a filiszteusok vidékén egy év és négy hónap. **8** Vonult Dávid meg emberei és portyáztak a gesúri, a gizri és az amáléki ellen, mert ezek voltak az ország lakossága ősidőtől fogva Súr felé egészen Egyiptom országáig. **9** És megverte Dávid amaz országot, nem hagyott életben sem férfit, sem nőt és elvitt juhot, marhát, szamarákat, tevéket és ruhákat, ekkor visszatért és Ákhíshoz ment; **10** és mondta Ákhís: Merre portyáztatok ma? Mondta Dávid: Jehúda délvidékén, a jerachmeéli délvidékén és a keni délvidékén. **11** Sem férfiút, sem asszonyt nem hagyott Dávid életben, hogy Gátba vitte volna, mert mondta: hogy meg ne jelentsék rólunk, mondván: Így tett Dávid és ilyen a módja az egész időben, hogy lakott a filiszteusok vidékén. **12** És megbízott Ákhís Dávidban, mondván: Rossz hírbe keveredett népénél Izraelnél és majd lesz nekem örök szolgál.

28 És volt ama napokban, összegyűjtötték a filiszteusok táborukat hadra, hogy harcoljanak Izrael ellen. Ekkor szólt Ákhís Dávidhoz: Tudnod kell, hogy velem vonulsz ki a táborba, te meg embereid. **2** Szólt Dávid Ákhíshoz: Ezért majd megtudod, mit fog cselekedni szolgálád. És szólt Ákhís Dávidhoz: Ezért fejem őrévé teszek minden időben. **3** Sámuel meghalt volt és gyászt tartott érte egész Izrael és eltemették őt Rámában, a városában; Sál pedig eltávolította volt a szellemidézőket és a halottjósokat az országból. **4** Összegyűltek a filiszteusok, eljöttek és táboroztak Súnémban; erre összegyűjtötte Sál egész Izraelt és táboroztak a Gilbóán. **5** Midón látta Sál a filiszteusok táborát, megfélemltet és nagyon remegett a szíve. **6** Megkérdezte Sál az Örökkévalót, de nem felelt neki az Örökkévaló sem álmokkal, sem az úrimmal, sem a prófétákkal. **7** Ekkor mondta Sál a szolgálainak: Keressetek nekem egy szellemidéző asszonyt, hadd menjek hozzá és kérdezzem meg. Szóltak hozzá a szolgálai: Íme, van egy szellemidéző asszony Én-Dórban. **8** És elmásította magát Sál, felöltött más ruhát és elment, ő meg két ember vele, és odamentek az asszonyhoz éjjel; és mondta: Jósolj nekem, kérlek, szellemidézéssel és hozd föl nekem, kit neked mondani fogok. **9** Szólt hozzá az asszony: Íme, te tudod, mit tett Sál, hogy kiirtotta a szellemidézőket és halottjósokat az országból; miért akard hát törbe ejteni lelkemet, hogy megölj? **10** S esküdött neki Sál az Örökkévalóra, mondván: Él

az Örökkévaló, nem fog téged bűn érni e dologban. **11** És mondta az asszony: Kit hozzak föl neked? Mondta: Sámuelt hozd föl nekem. **12** Midőn meglátta az asszony Sámuel, fölkiáltott hangosan; és szólt az asszony Sáulhoz, mondván: Miért csaltál meg, hiszen te vagy Sául! **13** És mondta neki a király: Ne félj, mert mit láttál? Szólt az asszony Sáulhoz: Isteni lényt láttam feljönni a földből. **14** És mondta neki: Mi az alakja? Mondta: Öreg férfi jön föl, köpenybe burkolózva. És megtudta Sául, hogy Sámuel az; meghajtotta magát arccal földre és leborult. **15** És szólt Sámuel Sáulhoz: Mért háborítottál, fölhozatván engem? Mondta Sául: Meg vagyok szorulva nagyon, a filiszteusok ugyanis harcolnak ellenem és Isten eltávozott tőlem és nem felelt már nekem sem a próféták által, sem álmokkal; hívtalak tehát, hogy tudasd velem, mit tegyek. **16** És mondta Sámuel: Minek is kérdezel, holott az Örökkévaló eltávozott tőled és ellenséged lett? **17** És tett vele az Örökkévaló, amint szólt általam: elszakította az Örökkévaló a királyságot kezedből és adta társadnak, Dávidnak. **18** Mivel nem hallgattál az Örökkévaló szavára és nem hajtottad végre föllobbant haragját Amáléken, azért ezt a dolgot cselekedte veled az Örökkévaló e mai napon. **19** Adni fogja az Örökkévaló Izraelt is veled együtt a filiszteusok kezébe, és holnap te és fiaid velem vagytok; Izrael táborát is adni fogja az Örökkévaló a filiszteusok kezébe. **20** Ekkor sietett Sául és földre vetette magát egész természetével és nagyon félt Sámuel szavai miatt; erő sem volt benne, mert nem evett kenyeret egésznap és egész éjjel. **21** És jött az asszony Sáulhoz és látta, hogy nagyon megrémült; ekkor szólt hozzá: Íme hallgatott szolgálód a szavadra, tenyeremre tettem lelkemet, hallgattam szavaidra, melyeket szóltál hozzám. **22** Most tehát hallgass, kérlek, te is szolgálód szavára, hadd tegyek eléd egy darab kenyeret és egyél, hogy legyen benned erő, midőn majd mész az úton. **23** De vonakodott és mondta: Nem eszem. De unszolták őt szolgálói és az asszony is, és hallgatott szavukra; fölkelte a földről és leült az ágyra. **24** Az asszonynak pedig volt egy hízlalt borjúja a házban, és sietett és levágta; majd vett lisztet, meggyúrta és megsütötte kovásztalan kenyérré. **25** Odavitte Sául elé és szolgálói elé és ettek; erre fölkeltek és elmentek azon éjjel.

29 Összegyűjtötték a filiszteusok egész táborukat Afékba, Izrael pedig táborozott a forrás mellett, mely Jizreélnél van. **2** A filiszteusok fejedelmei vonultak százak szerint és ezrek szerint; Dávid pedig és emberei utoljára vonultak Ákhíssal. **3** Ekkor

mondták a filiszteusok vezérei: Mire valók ezek a héberek? Szólt Akhís a filiszteusok vezéreikhez: Hiszen ez Dávid, Sáulnak, Izrael királyának szolgálója, ki nálam van immár napok vagy már évek óta és nem találtam rajta semmit azon naptól fogva, hogy átszökött, mind e mai napig. **4** Megharagudtak rá a filiszteusok vezérei és mondták neki a filiszteusok vezérei: Küldd vissza ez embert, hogy visszamenjen helyére, ahova rendelted, s ne vonuljon velünk a háborúba, hogy ne legyen nekünk akadályozóul a háborúban, hisz mivel teheti ez magát kedvessé az uránál, nem amaz emberek fejével-e? **5** Nem ez a Dávid, kiről énekeltek körtáncban, mondván: megverte Sául ezreit, Dávid meg tízezeit? **6** Erre hívta Ákhís Dávidot és szólt hozzá: Él az Örökkévaló, bizony becsületes vagy és jónak tetszik szemeimben, hogy velem ki és bevonulsz a táborban, mert nem találtam rajtad rosszat azon naptól fogva, hogy hozzám jöttél mind e mai napig; de a fejedelmek szemeiben nem tetszel jónak. **7** Most tehát térj vissza és menj békével, hogy rosszat ne tégy a filiszteusok fejedelmeinek szemeiben. **8** Szólt Dávid Ákhíshoz: Ugyan mit tettem és mit találtál szolgálódon azon naptól fogva, hogy előttem vagyok mind e mai napig, hogy ne menjek és harcoljak uramnak, a királynak ellenségei ellen? **9** Felelt Ákhís és szólt Dávidhoz: Tudom, hogy jónak tetszel szemeimben mint Isten angyala; csakhogy a filiszteusok vezérei mondták ne vonuljon velünk a háborúba. **10** Most tehát, kelj föl korán reggel te meg urad szolgálói, akik veled jöttek; keljetek föl korán reggel és amint rátok virrad, menjetek. **11** És korán fölkel Dávid, ő meg emberei, hogy menjenek reggel és visszatérjenek a filiszteusok országába. A filiszteusok pedig fölvonultak Jizreélbe.

30 Volt pedig, mikor megérkeztek Dávid és emberei Cziklágba a harmadik napon – az amálékiek pedig portyáztak volt a Délvidéken és Cziklág ellen, megverték Cziklágot és elégették tűzben, **2** fogságba ejtették a benne levő asszonyokat, aprajától nagyjáig, nem öltek meg senkit; elvitték és útjukra mentek. **3** bement Dávid meg emberei a városba, és íme, el van égetve tűzben, asszonyaik pedig, fiaik és leányaik fogságba vitettek. **4** Ekkor fölemelte Dávid meg a nép, mely vele volt, hangjukat és sírtak, amíg nem volt bennük erő sírásra. **5** Dávid két felesége is fogságba vitett: a Jizreélbeli Achinóám és Abigájil, a Karmellbeli Nábál felesége. **6** És nagyon megszorult Dávid, mert azt mondta a nép, hogy megkövezi, mert elkeseredett az egész népnek lelke, kiki fiai és leányai miatt. De megbátorodott Dávid az

Örökkévalóban, Istenében. 7 És szólt Dávid Ebjátár paphoz, Achímélekh fiához: Hozd ide, kérlek, nekem az éfódot. És odavitte Ebjátár az éfódot Dávidhoz. 8 És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Üldözsem e csapatot, utolérem-e? Mondta neki: Üldözd, mert utol fogod érni és menteni is fogsz. 9 Ekkor ment Dávid, ő és a vele levő hatszáz ember és eljutottak a Beszór patakjái; egy részük ott maradt. 10 Üldözésre indult ugyanis Dávid, ő meg négyszáz ember, és ottmaradt kétszáz ember, kik el voltak fáradva úgy, hogy nem kelhettek át a Beszór patakján. 11 Találtak egy egyiptomi embert a mezőn és vitték őt Dávidhoz, adtak neki kenyeret, és ő evett, és vizet adtak neki inni. 12 És adtak neki egy darab fügelepényt és két aszú szőlőlepényt, evett és visszatért hozzá a lelke, mert nem evett kenyeret és nem ivott vizet három nap és három éjjel. 13 És mondta neki Dávid: Kéi vagy és honnan való vagy? Mondta: Egyiptomi fiú vagyok, egy amáléki embernek szolgálja; és elhagyott az uram, mert megbetegedtem ma harmadnapja. 14 Mi portyáztunk a keréti délvídekén és a Jehúdáén és Káléb délvídekén; Cziklágót pedig folygújtottuk tűzben. 15 És szólt hozzá Dávid: Levezetsz-e ama csapathoz? Mondta: Esküdjél nekem Istenre, hogy meg nem ölsz és hogy nem szolgálatsz ki uram kezébe, akkor levezetek ama csapathoz. 16 Levezette és íme elterülve voltak az egész vidék színén, ettek, ittak és ünnepet ültek azon egész nagy zsákmány miatt, melyet elvittek a filiszteusok országából és Jehúda országából. 17 És megverte Dávid őket alkonyattól másnap estig és nem menekült közülük senki, hanem csak négyszáz legény, kik a tevékre ültek és megfutamodtak. 18 Így megmentett Dávid mindent, amit elvittek az amálékiek; két feleségét is megmentette Dávid. 19 És nem hiányzott nekik senki aprajától nagyjái, sem fiúk, sem leányok, sem a zsákmányból semmi mind abból amit elvittek volt; mindent visszahozott Dávid. 20 Vette Dávid mind a juhokat és a marhát; hajtották ama jószág előtt és mondták: Ez Dávid zsákmánya. 21 Midőn eljutott Dávid a kétszáz emberhez, kik el voltak fáradva, hogy nem mehettek Dávid után és maradni engedték a Beszór patakjainál, kimentek Dávid elejébe és a vele levő nép elejébe; s odalépett Dávid a néphez és megkérdezte őket békéjük felől. 22 Ekkor megszólalt minden gonosz és alávaló ember azon emberek közül, kik Dáviddal mentek volt, és mondták: Mivelhogy nem jöttek velem, nem adunk nekik a zsákmányból, melyet megmentettünk; hanem kiki a feleségét és gyermekeit vezessék el és menjenek. 23 De mondta Dávid: Ne cselekedjetek így, testvéreim; azt amit nekünk adott az

Örökkévaló, midőn megőrzött bennünket és kezünkbe adta azon csapatot, mely ellenünk jött! 24 Ugyan ki fog rátok hallgatni e dologban? Hanem amilyen a része annak, ki a háborúba vonult, olyan a része annak, ki a poggyász mellett maradt: egyaránt osztozkodnak. 25 És így volt attól a naptól fogva; megtette törvénynek és jognak Izrael számára mind e mai napig. 26 Midőn Dávid Cziklágba érkezett, szétküldött a zsákmányból Jehúda véneinek, az ő barátainak, mondván: Íme ajándék számotokra az Örökkévaló ellenségeinek zsákmányából. 27 A Bét-Éiben levőknek, a Rámót-Négebbeben s levőknek és a Jattérban levőknek; 28 az Aróérban levőknek és a Szifmótban levőknek és az Estemóában levőknek; 29 a Rákhálban levőknek, a Jerachmeéli városiban levőknek és a keni városiban levőknek; 30 a Chormában levőknek, a Kór-Ásánban levőknek és az Atákhban levőknek; 31 a Chebrónban levőknek, meg mind a helységeknek, ahol járt Dávid, ő meg emberei.

31 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen; és megfutamodtak Izrael emberei a filiszteusok elől és elestek halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolérték a filiszteusok Sául és fiait; és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abinádábot és Malkisúát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövő emberek, és nagyon remegett a lövőkötől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának Ránts d ki kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek a körülméletlenek és átszúrjanak és játékot üzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belé vetette magát. 5 Midőn látta a fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belé vetette magát a kardjába és meghalt vele együtt. 6 Így meghalt Sául meg három fia és fegyverhordozója, mind az emberei is ama napon együttesen. 7 És látták Izrael emberei, a völgyön túl és a Jordánon túl levők, hogy megfutamodtak Izrael emberei és hogy meghaltak Sául és fia; akkor elhagyták a városokat és megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelepedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és találtak Sául és három fiát elesve a Gilbóa hegyén. 9 Levágták a fejét, lehúzták fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványaik házának és a népnek. 10 És elhelyezték fegyvereit az Astárot házában; testét pedig kitétték Bét-Sán falára. 11 Hallottak róla Jábés-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a filiszteusok Sáullal; 12 akkor fölkeltek minden vitéz ember, mentek egész éjjel és levették Sául testét és fiainak testét Bét-Sán faláról,

eljutottak Jábésba és elégették őket ott. 13 Vették a csontjaikat és eltemették a tamariskfa alatt Jábésban; és böjtöltek hét napig.

2 Sámuel

1 Volt Sául halála után – Dávid pedig visszatért Amálék megverése után és maradt Dávid Cziklágban két napig. **2** volt a harmadik napon íme egy ember jön a táborból Sául mellől; ruhái megszagatva és föld a fején; és volt, mikor bement Dávidhoz, földre vetette magát és leborult. **3** És mondta neki Dávid: Honnan jössz? Szólt hozzá: Izrael táborából menekültem. **4** Erre szólt hozzá Dávid: Hogy történt a dolog, mondd csak meg nekem. Mondta: Hogy megfutamodott a nép a harcból, sokan el is estek a nép közül és meghaltak, Sául és fia Jónátán is meghaltak. **5** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: hogyan tudod, hogy meghalt Sául meg fia Jónátán? **6** Szólt az ifjú, aki hírt mondott neki: Véletlenül ott voltam a Gilbóa hegyén és íme Sául, amint támaszkodik dárdájára s íme, a szekérhad és a lovasok, utolérték. **7** Hátrafordult és meglátott; akkor szólított engem, és mondtam: itt vagyok. **8** Ekkor mondta nekem: ki vagy? Szóltam hozzá: amáléki vagyok. **9** És szólt hozzám: Állj csak mellém és ölj meg, mert megragadott a görcs, mert egészen bennem van még a lelkem. **10** Melléje álltam és megöltem, mert tudtam, hogy nem marad életben elesése után. Akkor vettem a fején levő koronát és a karján levő karkötőt és idehoztam uramhoz. **11** Ekkor megragadta, Dávid a ruháit és megszagatta azokat, meg mind az emberek is, kik nála voltak. **12** Gyászt tartottak, sírtak és böjtöltek estig Sául miatt, fia Jónátán miatt, az Örökkévaló népe miatt és Izrael háza miatt, hogy elesetek a kard által. **13** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: Honnan való vagy? Mondta: Egy jövevény amáléki embernek vagyok a fia. **14** Ekkor szólt hozzá Dávid: Hogyan nem féltél kinyújtani kezedet, hogy elpusztítsad az Örökkévaló fölkenjtjét? **15** Erre hívott Dávid egyet a legények közül és mondta: Lépj ide, támadj rá! Leütötte és meghalt. **16** És szólt hozzá Dávid: Véred a fejedem, mert saját szád vallott ellened, mondván: én öltem meg az Örökkévaló fölkenjtjét. **17** Ekkor elmondta Dávid ezt a gyászdalt Sául fölött és fia Jónátán fölött. **18** Mondta, hogy tanítsák Jehúda fiait az íjra; íme írva van az Igazak könyvében. **19** A dísz, oh Izrael, magaslatodon megölve! Mint estek el a vitézek! **20** Ne jelentsétek Gátban, hírül ne adjátok Askelón utcáin, hogy ne örvendjenek a filiszteusok leányai, ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai! **21** Gilbóa hegyei, se harmat, se eső ne legyen rajtatok, se termékeny mezőség; mert ott vettetett el a vitézek pajzsa,

Sáulnak pajzsa, nem kenve olajjal. **22** Elesettek vérétől, vitézek zsirjától Jónátán íja nem hátrált meg, és Sáulnak kardja üresen nem tért vissza. **23** Sául és Jónátán a szeretni valók és kedvesek éltükben, még holtukban sem váltak el; sasoknál gyorsabbak voltak, oroszlánoknál bátrabbak. **24** Izrael leányai, Sául fölött síratok, aki öltöztetett titeket bíborba és gyönyörűségbe, aki juttatott arany ékességet öltözéktekre. **25** Mint estek el a vitézek a harc közepette! Jónátán, magaslatidon megölve! **26** Bűban vagyok miattad, testvérem Jónátán, kedves voltál nekem nagyon, csodásabb volt nekem szereteted asszonyok szereteténél. **27** Mint estek el a vitézek, és odavesztek a harc fegyverit!

2 Volt pedig ezután, megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Fölmenjek-e Jehúda városainak egyikébe? Szólt hozzá az Örökkévaló: Menj föl. És mondta Dávid: Hová menjek föl? Mondta: Chebrónba. **2** Fölment oda Dávid, meg két felesége is: a Jizreélbeli Achinóam és Abigájil, a Karmellbeli Nábál felesége. **3** Embereit is, kik vele voltak, fölvezette Dávid kit-kit a házával; és laktak Chebrón városában. **4** Ekkor jöttek Jehúda emberei és fölkenték ott Dávidot királynak Jehúda háza fölé. Tudtára adták Dávidnak, mondván: Jábés-Gileád emberei azok, kik eltemették Sáult. **5** Küldött tehát Dávid követeket Jábés-Gileád embereihez és szólt hozzájuk: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy cselekedtétek ezt a szeretetet uratokkal, Sáullal, hogy eltemettétek őt. **6** Most tehát cselekedjék veletek az Örökkévaló szeretetet és hűséget; meg én is cselekedni fogok veletek a jótett szerint, mivelhogy cselekedtétek ezt a dolgot. **7** Most tehát erősödjenek kezeitek és legyetek derék emberek, mert meghalt uratok Sául, föl is kentek engem a Jehúda házabeliek királynak maguk fölé. **8** Abnér, Nér fia pedig, Sáulnak a hadvezére vette volt Isbósetet, Sául fiát és átvitte Máchanájimba; **9** s királlyá tette őt Gileád fölé, az Asúri és Jizreél fölé, Efraim fölé és Benjámin fölé, egész Izrael fölé. **10** Negyven éves volt Isbóset, Sául fia, mikor király lett Izrael fölött és két évig uralkodott; csupán csak Jehúda háza tartott Dáviddal. **11** És volt a napok száma, melyekben Dávid király volt Chebrónban Jehúda háza fölött, hét esztendő és hat hónap. **12** És kivonult Abnér, Nér fia meg Isbósetnek, Sául fiának szolgálói, Máchanájimhól Gibeón felé. **13** Jóáb, Czerúja fia is meg Dávid szolgálói kivonultak és együttesen rájuk találtak Gibeón tava mellett; és maradtak ezek a tó mellett innen, amazok a tó mellett onnan, **14** És szólt Abnér Jóábhhoz: Keljenek csak föl a legények

és játszadozzanak előttünk; mondta, Jóáb: Keljenek föl! 15 Fölkeltek és átkeltek szám szerint: tizenketten Benjámin és Isbóset, Sául fia részéről és tizenketten Dávid szolgálai közül. 16 Megragadták kiki a másikának fejét, míg kardja a másikának oldalát érte, úgy hogy elesetek együttesen. És így nevezték azt a helyet: Kardok telke, mely Gibeónnál van. 17 És felette kemény volt a harc ama napon; és vereséget szenvedett Abnér meg Izrael emberei Dávid szolgálai előtt. 18 Volt ott Czerújának három fia: Jóáb, Abisáj és Aszáél; Aszáél könnyűlábú volt, mint valamelyik a szarvasok közül a mezőn. 19 És úzóbe vette Aszáél Abnért és nem tért el, hogy ment volna jobbra vagy balra Abnér mögül. 20 Ekkor hátrafordult Abnér és mondta: Te vagy az Aszáél? Mondta: Én vagyok. 21 És mondta neki Abnér: Térj el jobb kezed felé vagy bal kezed felé és fogj el magadnak egyet a legények közül és vedd magadnak fegyverzetét! De nem akart Aszáél távozni háta mögül. 22 Még továbbra is szólt Abnér Aszáélhez: Távozzál hátam mögül, miért üsselek le a földre és hogy emelhetném föl arcomat Jóáb testvéredhez? 23 De vonakodott távozni; ekkor ágyékba ütötte Abnér a dárda hátsó részével, úgy hogy kiment a dárda hátulról, és elesett ott és meghalt a helyén. Volt pedig, mindenki, ki arra a helyre jött, ahol elesett és meghalt Aszáél, az megállt. 24 És üldözték Jóáb és Abisaj Abnért; a nap lement, mikor Gibeat-Ammához értek, mely Gíach előtt van, Gibeon pusztája felé. 25 És egybegyűltek Benjámin fiai Abnér után, egy csomóvá lettek és megálltak egy dombnak a tetején. 26 Odaszólt Abnér Jóábhöz és mondta: Hát örökké emésszen a kard, nem tudod-e, hogy keserűség lesz végül? Hát meddig nem mondod a népnek, hogy térjenek vissza testvéreik mögül? 27 Mondta Jóáb: Él az Isten, bizony ha nem szóltál volna, bizony már reggeltől fogva elvonult volna a nép, egyik a másika mögül. 28 És megfújta Jóáb a harsonát, erre megállt az egész nép, hogy ne üldözze többé Izraelt; és már tovább nem harcoltak. 29 Abnér pedig és emberei mentek a síkságon azon egész éjjel, átkeltek a Jordánon, mentek az egész Bitrónon át és érkeztek Máchanájimba. 30 Jóáb is visszatért Abnér mögül és összegyűjtötte az egész népet; és hiányzott Dávid szolgálai közül tizenkilenc ember meg Aszáél. 31 Dávid szolgálai pedig megverték Benjáminból és Abnér emberei közül: háromszázhatvan ember halt meg. 32 És elvitték Aszáélt és eltemették atyjának sírjában, mely Bét-Léchemben volt. Egész éjjel mentek Jóáb és emberei és megvirradt rájuk Chebrónban.

3 Hosszú volt a háború Sául háza és Dávid háza közt; Dávid egyre erősödött, Sául háza pedig egyre hanyatlott. 2 És Dávidnak Chebrónban fiai születtek. Volt az elsőszülöttje Amnón, a Jizreélbeli Achinóamtól; 3 másodszülettte pedig Kileáb, Abígájiltól, a Karmellbeli Nábál feleségétől; a harmadik Absálóm, fia Máakhának, Talmáj Gesúr királya leányának; 4 a negyedik Adóníja, Chaggít fia; az ötödik Sefatja, Abítál fia; 5 a hatodik Jitreám, Eglától, Dávid feleségétől. Ezek születtek Dávidnak Chebrónban. 6 Volt pedig, miatt volt a háború Sául háza és Dávid háza közt és Abnér erősen tartotta Sául házát, 7 Sáulnak pedig volt egy ágyasa, neve Riczpa, Ajja leánya – szólt Abnérhez: Miért mentél be atyám ágyasához? 8 És nagyon megharagudott Abnér Isbóset szavai miatt és mondta: Vajon Jehúdabeli ebnek a feje vagy ok-e. E napon szeretetet cselekszem Sául atyád házával, testvérei iránt és barátai iránt és nem juttatlak Dávid kezébe és te felrész nekem bünt ez asszony miatt a napon! 9 Így tegyen Isten Abnérrel és így folytassa vele, bizony amint megesküdött az Örökkévaló Dávidnak, bizony úgy cselekszem majd irányában: 10 eltávolítva a királyságot Sául házától és felállítva Dávid trónját Izrael fölött és Jehúda fölött Dántól Beér-Sébáig. 11 S nem tudott többé felelni Abnérnek semmit, mivelhogy félt tőle. 12 Ekkor küldött Abnér a helyéről követeket Dávidhoz, mondván: Kie az ország – mondván: kösd meg velem a szövetségedet, imhol kezem veled van, hogy feléd fordítsam az egész Izraelt. 13 Mondta: Jó, én szövetséget kötök veled, csakhogy egy dolgot kérek én tőled, mondván: ne lásd arcomat, hacsak előbb el nem hozod Míkhált, Sául leányát, amidőn eljössz látni arcomat. 14 És küldött Dávid követeket Isbósethez, Sául fiához, mondván: Adjad a feleségemet, Míkhált, kit eljegyeztem magamnak a filiszteusoknak száz előbőrén. 15 Erre küldött Isbóset és elvette őt férjétől, Paltióltól, Lájis fiától. 16 És ment vele férje, menve és sírva mögötte Bachúrímig; ekkor szólt hozzá Abnér: Menj, térj vissza! És visszatért. 17 Abnér szava pedig volt Izrael véneihez, mondván: Tegnap és tegnapelőtt is Dávidot akartátok királyul magatok fölé. 18 Most tehát cselekedjetek, mert az Örökkévaló szólt Dávid felől, mondván: Dávid szolgálom keze által segítem meg népem, Izraelt a filiszteusok kezéből és mind az ellenségeik kezéből. 19 Beszélt is Abnér Benjámin fülei hallatára; el is ment Abnér, hogy elmondja Dávid fülei hallatára Chebrónban mindazt, mi jönnek tetszett Izrael szemeiben és Benjámin egész házában szemeiben. 20 Eljött Abnér Dávidhoz Chebrónba és vele húsz ember; és szerzett Dávid lakomát Abnér

számára és a vele levő emberek számára. 21 És szólt Abnér Dávidhoz: Hadd kelek föl, hogy menjek és összegyűjtssem uramhoz a királyhoz egész Izraelt, hogy szövetséget kössenek veled és király légy mindazon, amit kíván lelked. Erre elbocsátotta Dávid Abnért, és elment békében. 22 De íme Dávid szolgálai meg Jóáb jöttek a hadjárattól, és sok zsákmányt hoztak magukkal; Abnér pedig nem volt Dávidnál Chebrónban, mert elbocsátotta, és elment békében. 23 Jóáb és a vele levő egész sereg megérkeztek, ekkor tudtára adták Jóábnak, mondván: Eljött Abnér, Nér fia, a királyhoz, elbocsátotta és elment békében. 24 Erre bement Jóáb a királyhoz és mondta: Mit cselekedtél? Íme eljött hozzád Abnér, minek is bocsátottad el és el is ment? 25 Ismered Abnért, Nér fiát, hogy téged rászedni jött és hogy megtudja mentedet és jöttedet és hogy megtudjon mindent, amit cselekszel. 26 Erre kiment Jóáb Dávidtól, követeket küldött Abnér után és visszahozták őt a Szíra-kútjától; Dávid pedig nem tudta. 27 Midőn visszajött Abnér Chebrónba, félrevezette őt Jóáb a kapuba, hogy vele titokban beszéljen; ott ágyékba ütötte őt, hogy meghalt, Aszáélinek, testvérének véreért. 28 Meghallotta Dávid ezután és mondta: ártatlan vagyok én meg királyságom az Örökkévalónál mindörökre Abnér, Nér fia elontott véreben. 29 Szálljon Jóáb fejére és atyjának egész házára, és Jóáb házából ne szűnjön meg a folyós, bélpoklos, mankót tartó, kard által eleső és kenyér nélkül szűkölködő! 30 Jóáb pedig és testvére Abisáj meggyilkolták Abnért, mivel hogy megölte testvérüket, Aszáélt Gibeóban, a háborúban. 31 És szólt Dávid Jóábhöz és az egész néphez, mely nála volt: Szaggassátok meg ruháitokat, kössetek fel zsákokat és tartsatok gyászt Abnér előtt, Dávid király pedig a koporsó után ment. 32 Eltemették Abnért Chebrónban; ekkor fölemelte a király hangját és sírt. Abnér sírja mellett és az egész nép is sírt. 33 Gyászaldt mondott a király Abnér fölött és szólt: Hát amint aljas hal meg, úgy kellett meghalnia Abnérnek! 34 Kezeid megkötözve nem voltak, lábaidat béklyóba nem vetették; mint ahogy elesnek a gazság fiai, úgy estél el! És tovább sírt fölötte az egész nép. 35 És eljött az egész nép, hogy még nappal kenyeret nyújtsanak Dávidnak, de megesküdött Dávid, mondván: Így tegyen velem Isten és így folytassa – bizony naplemente előtt nem ízlelek kenyeret vagy bármit. 36 Az egész nép megértette, és jónak tetszett szemeikben; egészen úgy, amint tett a király, jónak tetszett az egész nép szemeiben. 37 És megtudta az egész nép meg egész Izrael ama napon, hogy nem a királytól volt az, hogy megölték

Abnért, Nér fiát. 38 És szólt a király a szolgálaihoz Nem tudjátok-e, hogy vezér és nagy ember esett el a napon Izraelben! 39 Én pedig ma gyöngé vagyok, bár fölkenve királynak, de ezek az emberek, Czerúja fiai keményebbek nálam; fizessen meg az Örökkévaló annak, ki a rosszat teszi, rosszasága szerint.

4 Midőn meghallotta Sául fia, hogy meghalt Abnér Chebrónban, ellankadtak kezei, egész Izrael pedig megrémült. 2 De két embere, csapatvezére volt Sául fiának, az egyiknek neve Báana, a másiknak neve Rékháb, a Beérótbeli Rimmón fiai, Benjámin fiai közül; mert Beérót is Benjáminhoz számítatik? 3 Elszöktek a Beérótbeliek Gittájimba és otmaradtak mint jövevények e mai napig. 4 Jónátánnak, Sául fiának volt egy béna lábú fia; öt éves volt, mikor jött a hír Sául és Jónátán felől Jízreélből, ekkor fölvette a nevelő dajkája és megfutamodott. És történt, midőn az megfutamodásában sietett, leesett és megsántult; neve: Mefibóset volt. – 5 Mentek a Beérótbeli Rimmón fiai, Rékháb és Báana és bejutottak a nap forró ideje táján Isbóset házába; ő éppen lefeküdt déli alvásra. 6 Ők bejutottak a ház közepéig mint búzavevők és ágyékba ütötték; erre Rékháb és testvére Báana elmenekültek. 7 Bejutottak a házba s ő éppen ágyán feküdt hálószobájában, ráütöttek, megölték és fejét vették, erre vitték a fejét és mentek a síkság utján egész éjjel. 8 Elvitték Isbóset fejét Dávidhoz Chebrónba és szóltak a királyhoz: Íme, Isbósetnek feje, ellenségedé, Sául fiáé, aki életedre tört; így adott az Örökkévaló uramnak, a királynak e napon megtorlást Sáulon és magzatján. 9 Felelt Dávid Rékhábnak és testvérének, Báanának, a Beérótbeli Rimmón fiainak és mondta nekik: Él az Örökkévaló, aki megváltotta lelkemet minden szorongásból, 10 bizony, ki hírt hozott nekem, mondván: íme meghalt Sául és ő a maga szemeiben úgy volt, mint jó hírnek mondója, de én Cziklágban megfogtam és megöltem, akinek hírdíjat kellett volna adnom; 11 hát még, midőn gonosz emberek megöltek egy igaz embert házában, fekvőhelyén – most hát ne keressem-e a vérét kezetekből, hogy kipusztítsalak benneteket az országból? 12 Erre megparancsolta Dávid a legényeknek, megölték őket és levágták kezeiket és lábaikat és felakasztották a tó mellett Chebrónban; Isbóset fejét pedig vették és eltemették Abnér sírjában, Chebrónban.

5 És eljöttek mind az Izrael törzsei Dávidhoz Chebrónba és szóltak, mondván: Itt vagyunk, csontod és húsdod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt

is, mikor Sául volt király fölöttünk, te voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt – és azt mondta neked az Örökkévaló: te fogod legeltetni népemet, Izraelt és te leszel fejedelmül Izrael fölött. 3 És jöttek mind az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba, és kötött velük Dávid király szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt; és fölkenték Dávidot királyul Izrael fölé. 4 Harminc éves volt Dávid, mikor király lett, negyven évig uralkodott; 5 Chebrónban uralkodott Jehúda fölött hét évig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig uralkodott harminchárom évig egész Izrael és Jehúda fölött. 6 És ment a király meg emberei Jeruzsálemba a jebúszí, az ország lakója ellen; ez szólt Dávidhoz, mondván: Nem fogsz te ide bejönni, hanem ha eltávolítod a vakokat és a sántákat – mondván: nem fog ide bejönni Dávid. 7 És bevette Dávid Ción várát; Dávid városa az. 8 És szólt Dávid ama napon: Aki megveri a jebúszít – eljut a vízvezetékhez – meg a sántákat és a vakokat, Dávid lelkének gyűlöltjeit; – ezért mondják: vak és sánta nem megy be a házba. 9 És lakott Dávid a várban és elnevezte azt Dávid városának; és építkezett Dávid köröskörül a Millótól befelé. 10 Egyre nagyobb lett Dávid, és az Örökkévaló, a seregek Istene vele volt. 11 És küldött Chírám, Czór királya, követeket Dávidhoz, meg cédrusfákat, faműveseket és építő kőműveseket, és házat építettek Dávidnak. 12 S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, és hogy fölemelte uralmát népe, Izrael kedvéért. 13 És még vett Dávid ágyasokat és feleségeket Jeruzsálemből, miután elment Chebrónból: és még születtek Dávidnak fiai és leányai. 14 És ezek a nevei azoknak, kik neki Jeruzsálemben születtek Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon. 15 Jibchár, Elisúá, Néfeg és Jáffá. 16 Elisámá, Eljádá és Elífélet. 17 Midón hallották a filiszteusok, hogy fölkenték Dávidot királlyá Izrael fölé, fölvonultak mind a filiszteusok, hogy keressék Dávidot; meghallotta Dávid és leszállt a várba. 18 A filiszteusok pedig elérkeztek és elterültek a Refáim völgyében. 19 Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Vonuljak-e a filiszteusok ellen, kezembe adod-e őket? – Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Vonulj, mert kezedbe fogom adni a filiszteusokat. 20 Odaérkezett Dávid Báal-Peráczimba és megverte őket ott Dávid és mondta: Szétszakasztotta az Örökkévaló ellenségeimet előttem mint vízszakadás; azért így nevezte el ama helyet Báal-Peráczim. 21 Ott hagyták bálványképeiket; és fölverték azokat Dávid és emberei. 22 Még tovább is feljöttek a filiszteusok és elterültek a Refáim völgyében. 23 Ekkor megkérdezte

Dávid az Örökkévalót. Mondta: Ne vonulj föl! Fordulj mögűjük és támadj rájuk a szederfák felől; 24 és lesz, mikor lépés nesztét halod a szederfák csúcsain, akkor mozdulj, mert akkor kivonult az Örökkévaló előtted, hogy megverje a filiszteusok táborát. 25 És cselekedett Dávid akképpen, amint megparancsolta neki az Örökkévaló; s megverte a filiszteusokat Gébától egészen Gézer felé.

6 Összegyűjtött Dávid újból minden ifjat Izraelben: harminczet. 2 Fölkelt és elment Dávid meg az egész nép, mely vele volt, Báalé-Jehúdából, hogy onnan fölvigyék az Isten ládáját, amely nevezetett a Névről, az Örökkévalónak, a seregek Urának nevről, aki a kerubokon székel. 3 Rátették az Isten ládáját új szekérre és elvitték Abinádáb házából, mely a dombon volt; Uzza és Achjó pedig, Abinádáb fiai, vezették az új szekeret. 4 Elvitték Abinádáb házából, mely a dombon volt, Isten ládájával menve; Achjó pedig ment a láda előtt. 5 Dávid pedig és Izrael egész háza játszadoztak az Örökkévaló színe előtt mindenféle ciprusfa hangszereken: hárfákon, lantokon, dobokon, csörgőkön és cimbalmokon. 6 Midón a Nákhnón szerűhöz értek, Uzza odanyúlt Isten ládájához és megfogta, mert megsúsztott a marha. 7 Erre föllobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen, és megverte őt ott Isten a vétség miatt; és meghalt ott az Isten ládája mellett. 8 És haragjára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza résének mind e mai napig. 9 És megfélemltet Dávid ama napon az Örökkévalótól és mondta: Miképpen jöjjön hozzám az Örökkévaló ládája? 10 Nem akarta tehát Dávid magához vitetni az Örökkévaló ládáját Dávid városába; hanem félre vitette Dávid a Gátbeli Óbéd-Edóm házába. 11 És maradt az Örökkévaló ládája a Gátbeli Óbéd-Edóm házában három hónapig; s megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edómot és egész házát. 12 Tudtára adták Dávid királynak, mondván: Megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edóm házát és mindent ami az övé, Isten ládája kedvéért. Erre elment Dávid és fölvitte az Isten ládáját Óbéd-Edóm házából Dávid városába örvendezés közt. 13 És volt, amint hat lépést léptek az Örökkévaló ládájának vivői, áldozott egy ökröt és hízlalt barmot. 14 Dávid pedig táncolt egész erővel az Örökkévaló színe előtt; Dávid fel volt övezve len-éféddal. 15 Így vitték föl Dávid és Izrael egész háza az Örökkévaló ládáját riadás és harsonaszó mellett. 16 Mialatt beért az Örökkévaló ládája Dávid városába, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és látta Dávid királyt, amint ugrándozik

és táncol az Örökkévaló színe előtt; ekkor lenézte őt szívében. 17 Bevették az Örökkévaló ládáját és fölállították a helyére a sátorban, melyet fölvent számára Dávid, és bemutatott Dávid égőáldozatokat az Örökkévaló színe előtt, meg békeáldozatokat. 18 Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot és békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévalónak, a seregek Urának nevében. 19 És kiosztott az egész népnek, Izrael egész sokaságának, mind férfinak, mind asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszú szőlőlepényt; erre elment a nép, ki-ki a házába. 20 És visszatért Dávid, hogy megáldja a házat, ekkor kijött Míkhál, Sául leánya Dávid elejébe és mondta: Mi dicső volt ma Izrael királya, aki mutatkozott ma szolgálóinak szolgálóleányai előtt, amint mutatkozni szokott egyike a léháknak. 21 Erre szólt Dávid Míkhálhoz: Az Örökkévaló színe előtt, aki kiválasztott engem inkább, mint atyádat és egész házat, engem rendelve fejedelmül az Örökkévaló népe fölé, Izrael fölé – ha játszad az Örökkévaló színe előtt, 22 úgy hogy még ennél is alázottabbnak látszanám és alacsony volnék szememben: a szolgálók előtt, kikről szóltál, mégis dicsőnek látszanám. 23 Míkhálnak, Sául leányának pedig nem volt gyermeke halála napjáig.

7 Volt pedig, midőn a király lakott a házában s az Örökkévaló nyugalmat szerzett neki köröskörül mind az ellenségeitől, 2 szólt a király Nátán prófétához: Nézd csak, én cédrusházban lakom, az Isten ládája pedig szőnyegek között lakik. 3 Erre szólt Nátán a királyhoz: Mindazt, ami szívedben van, menj és tedd meg, mert az Örökkévaló veled van. 4 És volt azon éjjel – lett az Örökkévaló igéje Nátánhoz, mondván: 5 Menj, szólj szolgálomhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló: vajon te akarsz-e nekem házat építeni, lakásomra? 6 Bizony nem laktam házban azon nap óta, hogy fölvezettem Izrael fiait Egyiptomból mind e mai napig, hanem jártam sátorban és hajlékban. 7 Valamerre jártam mind az Izrael fiai közt, vajon szóval szóltam-e Izrael törzseinek egyikéhez, ahhoz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, Izraelt, mondván: miért nem építettek nekem cédrusházat? 8 Most pedig így szól szolgálomhoz, Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek Ura: én vettelek a rétről a juhok mögül, hogy fejedelem légy népem fölött, Izrael fölött. 9 És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam mind az ellenségeidet előled, szereztem neked nagy nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; 10 hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek s elplántáljam,

hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne sanyargassák őt továbbra a gazság emberei mint annakelőtte, 11 ama naptól fogva, hogy bírákat rendeltem Izrael népem fölé és neked nyugalmat szereztem mind az ellenségeitől. Tudtodra adja tehát az Örökkévaló, hogy házat alapít majd neked az Örökkévaló: 12 midőn betelnek napjaid és fekszel őseidnél, akkor fenntartom utánad magzatodat, mely testedből származik és megszilárdítom királyságát. 13 Ő épít majd házat nevemnek, s megszilárdítom királyságának trónját mindörökre. 14 Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem fiamul, akit, ha bűnt követ el, megfenyítetek emberek vesszejével és emberfiák csapásaival; 15 de szeretetem el nem távozik tőle, amint eltávoztattam Saultól, akit elmozdítottam előled. 16 Maradandó lesz a házad és királyságod örökre előtted, trónod szilárd lesz örökké. 17 Mind a szavak szerint és mind e látomás szerint – aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. 18 Ekkor bement Dávid király, leült az Örökkévaló színe elé és mondta: Ki vagyok én, oh Uram Örökkévaló, és mi a házam, hogy eljuttattál engem ideig! 19 És még csekély volt ez a szemeidben, Uram Örökkévaló, szolgálád háza felől is beszéltél messze időre! S ez tanítás az embereknek, oh Uram, Örökkévaló. 20 De mit beszéljen Dávid még továbbra is hozzád, hiszen te ismered szolgálád, Uram Örökkévaló. 21 A te igéd kedvéért és szíved szerint cselekedted te mind e nagy dolgot, tudatván azt szolgálóddal. 22 Ezért nagy vagy Örökkévaló, Isten, mert nincs olyan mint te és nincs Isten rajtad kívül, mind aszerint, amit hallottunk füleinkkel. 23 És ki olyan mint néped, mint Izrael, egyetlen nemzet a földön, melyet Isten ment megváltani magának népül, hogy szerezen magának nevet és hogy tegye értetek e nagy dolgot és félelmetes dolgokat a te országodért néped miatt, melyet megváltottál magadnak Egyiptomból nemzetektől és isteneiktől. 24 És megszilárdítottad magadnak népedet, Izraelt, magadnak népül örökre, és te Örökkévaló, lettél nekik Istenük. 25 Most tehát, Örökkévaló, Isten, azon szót, melyet szóltál szolgálád és háza felől, tartsd fenn örökre és tégy úgy, amint szóltál. 26 És nagy lesz a neved örökre, midőn mondják: Az Örökkévaló, a seregek Ura, Isten Izrael fölött, Dávid szolgálád háza pedig szilárd lesz előtted. 27 Mert te, Örökkévaló, a seregek Ura, Izrael Istene, kinyilatkoztattad szolgálád fülébe, mondván: házat építek neked – ezért bírta rá szolgálád a szívét, hogy imádkozzék hozzád ezzel az imával. 28 Most pedig, Uram, Örökkévaló, te vagy az Isten és igazság lesznek szavaid, melyekkel kimondtad szolgálád felől ezt a jót. 29 És most, akard, hogy

megáldjad szolgádnak házát, hogy örökre előtted legyen; mert te, Uram, Örökkévaló, szóltál és a te áldással áldassék meg szolgád háza örökre.

8 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta őket, és elvette Dávid a filiszteusok kezéből a hatalom gyepelőjét. **2** Megverte Móábot és mérte őket kötéllel, földre fektetve őket, és mért két kötélnyit megölésre és egy egész kötélnyit életbenhagyásra; lett tehát Móáb Dávidé, ajándékvívó szolgáku. **3** Megverte Dávid Hadád-Ezért, Rechób fiát, Czóba királyát, mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az Eufrátes folyamnál. **4** Elfogott tőle Dávid ezerhatszáz lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat, és hagyott belőle száz szekeret. **5** Ekkor jött Arám-Dammészek, hogy segítsen Hadád-Ézernek, Czóba királyának és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer embert. **6** És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Dammészekben és Dávidé lett Arám, ajándékvívó szolgáku. Így megsegítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment. **7** És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadád-Ézer szolgálói voltak, és bevitte azokat Jeruzsálembé. **8** Bétachból pedig és Bérótából, Hadád-Ézer városából, elvett Dávid király igen sok ércet. **9** Meghallotta Tói, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadád-Ézer egész seregét. **10** Ekkor elküldte Tói Jórámot, a fiát, Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadád-Ézer ellen és megverte, mert Tóinak hadfele volt Hadád-Ézer; kezében pedig voltak ezüst edények, arany edények és ércedények. **11** Azokat is szentelte Dávid király az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, melyet szentelt volt mind a népektől, melyeket meghódított: **12** Arámtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól, Amáléktól és Hadád-Ézer, Rechób fia, Czóba királyának zsákmányából. **13** És nevet szerzett Dávid, mikor visszatért azután, hogy megverte Arámot a Sósvölgyben, tizennyolcezeret. **14** És elhelyezett őrsöket Edómban; egész Edómban helyezett el őrsöket, és lett egész Edóm szolgájává Dávidnak. Így segítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment, **15** Király volt Dávid egész Izrael fölött és szolgáltató Dávid jogot és igazságot egész népének. **16** Jóáb, Czerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achílúd fia, kancellár; **17** Czádók, Achítúb fia és Achímélekh, Ebjátár fia, papok; Szerája író; **18** Benájáhú, Jehójádá fia, a keréti és peléti fölött, Dávid fiai pedig papok voltak.

9 Mondta Dávid: Van-e még valaki, aki megmaradt Sául házából? Majd szeretetet teszek vele Jónátán kedvéért. **2** Sául házában pedig volt egy szolgája, neve Czíba, azt elhívták Dávidhoz és szólt hozzá a király: Te vagy-e Czíba? Mondta: A te szolgád. **3** És mondta a király: Nincs még valaki Sául házából? Majd isteni szeretetet teszek vele. Szólt Czíba a királyhoz: Van még Jónátánnak egy béna lábú fia. **4** Erre mondta neki a király: Hol van? Szólt Czíba a királyhoz: Íme ő Mákhír, Ammiél fia házában van, Ló-Debárban. **5** Odaküldött Dávid király és elhozatta őt Mákhír, Ammiél fia házából, Ló-Debárból. **6** Midőn odaérkezett Mefibóset, Jónátánnak, Sául fiának a fia Dávidhoz, levetette magát arcára és leborult. És mondta Dávid: Mefibóset! Mondta: Itt a szolgád. **7** És mondta neki Dávid: Ne félj, mert tenni fogok veled szeretetet atyád, Jónátán kedvéért, és visszaadom neked Sául atyádnak egész földbirtokát; magad pedig mindig asztalomnál eszel kenyeret. **8** Leborult és mondta: Mi a te szolgád, hogy fordultál olyan holt ebhez, mint én vagyok? **9** Ekkor hívatta a király Czibát, Sául szolgáját és szólt hozzá: Mindazt, ami Sáulé és egész házáé volt, az urad fiának adtam, **10** Műveld meg számára a földet, te meg fiaid és szolgálid; s amit betakarítasz, legyen urad fiáé kenyérnek, hogy egyék abból; de Mefibóset, urad fia, asztalomnál eszik mindig kenyeret. – Czibának pedig tizenöt fia volt és húsz szolgája. **11** Szólt Czíba a királyhoz: Egészen úgy amint parancsolja uram, a király az ő szolgájának, aképen fog cselekedni a te szolgád. – Mefibóset tehát asztalomnál eszik, mint egyike a királyfiaknak. **12** Mefibósetnek volt egy kisfia, neve Mikha; Czíba házában egész lakossága szolgája volt Mefibósetnek. **13** Mefibóset pedig Jeruzsálemben lakott, mert a király asztalánál evett ő mindig; és ő mindkét lábára sánta volt.

10 Történt ezután, meghalt Ammón fiainak király a és király lett helyette fia, Chánún. **2** Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náchás fiával, valamint az atyja tett velem szeretetet. És oda küldött Dávid, hogy őt vigasztalja szolgálai által atyja felől és elérkeztek Dávid szolgálai Ammón fiainak országába. **3** És szóltak Ammón fiainak nagyjai Chánúnhoz, az ő urukhoz: Vajon tisztelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikutassa a várost és kikémlelje és feldúlja, küldte Dávid hozzád az ő szolgálait. **4** Ekkor vette Chánún Dávid szolgálait, lenyíratta szakálluk felét, felében levágatta ruháikat alfelükig és elbocsátotta őket. **5** Tudtára adták Dávidnak és elébük küldött,

mert nagyon megszegyenülve voltak a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megnő szakállatok és majd visszatértek. **6** És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldtek Ammón fiai és bérbe fogadtak Arám-Bét-Rechóbtól és Arám-Czóbatól húszezer gyalogost és Máakha királyától ezer embert, Tób embereit pedig tizenkétezer embert. **7** Midón meghallotta Dávid, elküldte Jóábót és az egész sereget, a vitézeket. **8** Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a kapu bejáratán; Arám-Czóba pedig és Rechób, meg Tób emberei és Máakha külön voltak a mezőn. **9** Mikor látta Jóáb, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott mind az Izrael válogatotjai közül és sorakozott Arám ellen. **10** A többi népet pedig testvéreinek Absájnak kezébe adta; és sorakozott Ammón fiai ellen. **11** Mondta: Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te légy nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én megyek neked segíteni. **12** Légy erős és erősödjünk népünkért és Istenünk városaiért, az Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. **13** És kiállt Jóáb meg a vele levő nép, harcra Arám ellen, és megfutamodtak előle. **14** Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak Abisáj elől és bementek a városba. Erre visszatért Jóáb Ammón fiaiától és eljött Jeruzsálembé. **15** Midón látta Arám, hogy vereséget szenvedett Izrael előtt, összegyűlte együvé. **16** És Hadád-Ézer küldött és elindította a folyamon túl levő Arátot, és eljutottak Chélámig, Sóbákh pedig, Hadád-Ézer hadvezére, az élükön. **17** Midón tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon és eljutott Chélámba, akkor sorakoztak az Arámbeliek Dávid ellen és harcoltak vele. **18** S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Arámból hétszáz szekerharcost és negyvenezer lovast, Sóbákhot a hadvezérét pedig leütötte, és meghalt ott. **19** Midón látták mind a királyok, Hadád-Ézer szolgálói, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötöttek Izraeliek és szolgálóikká lettek. És félték továbbra is segíteni Ammón fiai.

11 És volt az évnek fordultakor, amikor hadba vonulnak a királyok, elküldte Dávid Jóábót és szolgálait vele, meg egész Izraelt és elpusztították Ammón fiai és ostrom alá vették Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. **2** Történt egyszer estefelé, fölkelte Dávid a fekvőhelyéről, járkált a király házának tetején és meglátott a tetőről egy furdózó asszonyt; az asszony pedig nagyon szép ábrázatú volt. **3**

Ekkor küldött Dávid és tudakozódott az asszony felől. Mondták: Hiszen ez Bat-Séba, Eliám leánya, a chittita Úrija felesége. **4** Erre küldött Dávid követeket, és elhozatta; odament hozzá, ő meg hált vele, midőn éppen megtisztult volt tisztátalanságától. Erre visszatért házába. **5** Várandós lett az asszony, elküldött és tudtára adta Dávidnak és mondta: Várandós vagyok. **6** Ekkor küldött Dávid Jóábhhoz: Küldd el hozzám a chittita Uriját. És elküldte Jóáb Uriját Dávidhoz. **7** Odament tehát Úrija hozzá, és kérdezősködött Dávid Jóáb hogyléte felől, a népnek hogyléte felől és a háború hogyléte felől. **8** Erre mondta Dávid Urijának: Menj le házába és mosd meg lábaidat. Kiment Urija a király házából és ment utána a király ajándéka. **9** S feküdt Úrija a király házában bejáratán mind az urának szolgálóival és nem ment le házába. **10** Tudtára adták Dávidnak, mondván: Nem ment le Úrija a házába. Ekkor szólt Dávid Urijához: Nem útról jössz-e? Miért nem mentél le házába? **11** Szólt Úrija Dávidhoz: A láda meg Izrael és Jehúda sátrakban laknak, uram Jóáb pedig és uramnak szolgálói a mezőn táboroznak és én bemenjek házába, hogy egyem, igyam és háljak a feleségemmel? Életedre és lelked életére, nem teszem ezt a dolgot! **12** Erre szólt Dávid Urijához: Maradj itt ma is, és majd holnap elbocsátlak. Maradt tehát Úrija Jeruzsálemben aznap és másnap. **13** És hívatta őt Dávid; evett előtte és ivott, le is reszegítette. Este kiment, hogy lefeküdjék a fekvőhelyén urának szolgálói mellett, de házába nem ment le. **14** Volt pedig reggel, levelet írt Dávid Jóábnak és elküldte Urija által. **15** Írta pedig a levélben, mondván: Állítsátok Uriját a leghevesebb harc éle felé, s forduljatok el tőle, hogy megveressék és meghaljon. **16** És volt, mikor ostromolta Jóáb a várost, arra a helyre állította Uriját, melyről tudta, hogy ott vitéz férfiak vannak. **17** Ekkor kivonultak a város emberei, harcoltak Jóábbal, és elestek néhányan a nép közül, Dávid szolgálói közül, és meghalt a chittita Urija is. **18** Ekkor küldött Jóáb és tudtára adta Dávidnak a harcnak minden dolgát. **19** És megparancsolta a követnek, mondván: Midón végeztél azzal, hogy elmondod a királynak a harcnak minden dolgát, **20** és lesz, ha fölgerjed a király haragja és azt mondja neked: minek közeledtetek a városhoz, hogy harcoljatok, nem tudtátok-e, hogy lőni fognak a falról? **21** ki ütötte agyon Abimélekhet, Jerubbését fiát, nemde egy asszony dobott rá egy malomkődarabot a falról, úgy, hogy meghalt Tébéczbén – minek közeledtetek a falhoz? – akkor mondjad: szolgáló, a chittita Urija is meghalt. **22** Elment a követ, megérkezett és tudtára adta Dávidnak mindazt, mivel őt Jóáb küldte. **23** Szólt a követ Dávidhoz: Bizony erősebbek voltak nálunk

az emberek, kijöttek ellenünk a mezőre, mi meg voltunk ő ellenük a kapu bejáratáig; **24** és lőttek a lövők szolgálóira a falról és meghaltak néhányan a király szolgálói közül, a te szolgálád, a chittita Úrija is meghalt. **25** Ekkor szólt Dávid a követhoz: Így szól Jóábhhoz: ne tessék rossznak szemeidben ez a dolog, mert így is úgy is emészt a kard, erősen folytatd harcodat a város ellen s rombold le – így bátorítsd őt. **26** Midón meghallotta Úrija felesége, hogy meghalt férje Úrija, gyászt tartott az ura fölött. **27** Midón elmúlt a gyász, küldött Dávid és befogadta őt házába, lett neki feleségül és szült neki fiút; és rossznak tetszett a dolog, melyet cselekedett Dávid, az Örökkévaló szemeiben.

12 átán fenyegető szavai És küldte az Örökkévaló Nátánt Dávidhoz; bement hozzá és mondta neki: Két ember volt egy városban, az egyik gazdag, a másik szegény. **2** A gazdagnak igen sok apró jószágja és marhája volt. **3** A szegénynek pedig nem volt semmije, csak egy kis juhocskája, melyet szerzett; ezt táplálta, fölnevekedett nála és gyermekeivel együtt; a kenyereből evett, poharából ivott és ölében feküdt és olyan volt neki, mint egy leánya. **4** De jött egy vándor a gazdag emberhez és ez sajnált venni a maga apró jószágából és marhájából, hogy azt elkészítse s hozzáment utas számára; vette tehát a szegény ember juhocskáját és elkészítette s hozzáment ember számára. **5** Ekkor nagyon fellobbant Dávid haragja azon ember ellen, és szólt Nátánhoz: Él az Örökkévaló, hogy halálfia az ember, aki ezt tette. **6** A juhocskát pedig fizesse meg négyszeresen, mivelhogy a dolgot cselekedte és nem könyörült. **7** Erre szólt Nátán: Te vagy az az ember! Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene én fölkenetek királynak Izrael fölé, és én megmentettelek Sául kezéből; **8** adtam neked urad házát, meg urad asszonyait az öledbe, és adtam neked Izrael és Jehúda házát, és ha kevés az, hozzátennék még ilyeneket meg ilyeneket. **9** Miért vetted meg az Örökkévaló igéjét, cselekedvén azt, ami rossz az ő szemeiben? **10** A chittita Úriját megölted karddal, feleségét pedig nőül vetted magadnak, őt ugyanis megölted Ammón fiainak kardjával. **11** Most tehát nem fog távozni a kard házadtól sohasem, mivelhogy megvetted engem és elvetted a chittita Úrija feleségét, hogy nőül legyen neked. Így szól az Örökkévaló: Íme én támasztok ellened veszedelmet a te házadból és veszem szemeid láttára asszonyaidat és odaadom társadnak, az hál majd asszonyaiddal ennek a napnak szeme láttára. **12** Mert te titokban cselekedté, én

pedig megcselekszem a dolgot egész Izraelnek előtte és a napnak előtte. **13** Ekkor szólt Dávid Nátánhoz: Vétkeztem az Örökkévaló ellen! – Szólt Nátán Dávidhoz: Az Örökkévaló is elvette vétkeidet, nem fogsz meghalni. **14** Nemde mert káromlásra indította az Örökkévaló ellenségeit e dologgal, a neked születendő fiú is meg fog halni. **15** És elment Nátán a házába s sújtotta az Örökkévaló a gyermeket, melyet Úrija felesége szült Dávidnak, és megbetegedett. **16** Ekkor megkereste Dávid az Istent a fiúért, börtöt tartott Dávid, bement és földön fekvé hált. **17** Ekkor rátámadtak háza vénei, hogy fölkeltsék a földről; de nem akart és nem evett velük kenyeret. **18** Volt pedig a hetedik napon, meghalt a gyermek; és félték Dávid szolgálói tudtára adni neki, hogy meghalt a gyermek, mert azt mondták: Íme, mikor életben volt a gyermek, beszélünk hozzá, és nem hallgatott szavunkra, hát hogy mondhatjuk meg neki, meghalt a gyermek, hogy magán bajt tegyen! **19** Midón látta Dávid, hogy szolgálói egymással sutognak, megértette Dávid, hogy meghalt a gyermek. És szólt Dávid a szolgálóihoz: Meghalt-e a gyermek? Mondták: Meghalt. **20** Ekkor fölkel Dávid a földről, megmosdott, megkenete magát és ruhát váltott, bement az Örökkévaló házába és leborult; majd bement a maga házába, kért, és tettek elé kenyeret és evett. **21** Ekkor szóltak hozzá szolgálói: Mi dolog ez, amit cselekedté? Az élő gyermekért börtöltél és sírtál, és midón meghalt a gyermek, fölkelél és ettél kenyeret! **22** Mondta: Ameddig élt a gyermek, börtöltem és sírtam, mert azt mondtam: ki tudja, majd megkönyörül rajtam az Örökkévaló, és életben marad a gyermek. **23** Most azonban meghalt, minek is börtöljek? Visszahozhatom-e még? Én elmegyek hozzá, de ő nem tér vissza énhozzám. **24** És megvizsgáltta Dávid a feleségét, Bat-Sébát, bement hozzá és hált vele; fiat szült és elnevezte őt Salamonnak. Az Örökkévaló pedig szerette őt; **25** üzenetet küldött Nátán próféta által, és elnevezte őt Jedidjának, az Örökkévaló kedvéért. **26** Harcolt Jóáb Rabbát-Bené-Ammón ellen és bevette a királyvárost. **27** Ekkor küldött Jóáb követeket Dávidhoz, és mondta: Harcoltam Rabba ellen, be is vettem a Vizivárost; **28** most tehát, gyűjtsd össze a többi népet és táborozz a város ellen és vedd be, nehogy én vegyem be a várost és az én nevemről nevezzék azt el. **29** Erre összegyűjtötte Dávid az egész népet és elment Rabbába, harcolt ellene és bevette. **30** És levette királyuknak koronáját a fejeről, – súlya egy kikkár arany volt és drágakő rajta – és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. **31** És a népet is, mely benne volt, kivezette és tetette

fűrészalá, vasboronálá és vasfejszék alá és átvitette téglaegetőn, és így tett mind az Ammón fiainak városaival; erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálembe.

13 Történt ezután, Absalómnak, Dávid fiának volt szép nővére, neve Támár; azt megszerette Amnón, Dávid fia. **2** És kínja volt Amnónnak egészen megbetegedésig nővére, Támár miatt, mert hajadon volt és lehetetlennek tetszett Amnón szemeiben, hogy bármit is elkövessen rajta. **3** Amnónnak pedig volt egy barátja, neve Jónádáb, fia Simeának, Dávid testvérének, s Jónádáb igen okos ember volt. **4** És mondta neki: Miért vagy te egyre soványabb, oh királyfi, napról-napra? Ugye megmondod nekem: Mondta neki Amnón: Támárt, Absalóm testvéremnek nővérét szeretem. **5** Erre mondta neki Jónádáb: Feküdj ágyadra és tettesd magad betegnek; s ha majd jön az atyád, hogy téged lásson, így szólj hozzá: jöjjön csak Támár nővérem és adjon nekem kenyeret enni, készítse el szemem előtt az ételt, azért hogy lássam és kezéből egyem. **6** Lefeküdt tehát Amnón és betegnek tetette magát; eljött a király, hogy lássa őt, ekkor így szólt Amnón a királyhoz: Jöjjön csak Támár nővérem és készítsen szemem előtt két bélest, hogy kezéből egyem. **7** Ekkor küldött Dávid a házba Támárhoz, mondván: Menj csak Amnón testvéred házába és készítsd el neki az ételt. **8** És elment Támár Amnón testvérének házába, az pedig feküdt; vette a tésztát, meggyúrta, elkészítette szemei előtt és megfőzte a bélest. **9** Vette a serpenyőt s kitöltötte elé, de az vonakodott enni; s mondta Amnón: Vezessetek ki mindenkit tőlem, és kiment mindenki tőle. **10** Ekkor szólt Amnón Támárhoz: Hozd be az ételt a kamarába, hadd egyem kezedből; s vette Támár a bélest, melyet elkészített és bevitte Amnón testvérének a kamrába. **11** Odanyújtotta neki, hogy egyék; ekkor megragadta őt és mondta neki: Jöjj, fekédj mellém, nővérem. **12** De mondta neki: Ne, testvérem, ne gyalázz meg, mert nem tesznek ilyesmit Izraelben, ne kövesd el ez aljasságot. **13** S én hová vigyem gyalázatomat? Te pedig olyan lennél, mint: a legaljasabbaknak egyike Izraelben! Most tehát beszélj csak a királlyal, mert nem tagad meg engem tőled. **14** De nem akart hallgatni szavára, erőt vett rajta, meggyalázta és hált vele. **15** Erre meggyűlölte őt Amnón igen nagy gyűlölettel; sőt nagyobb volt a gyűlölet, mellyel gyűlölte, a szerelemnél, mellyel szerette volt: és mondta neki Amnón: Kelj föl, menj! **16** Mondta neki: Ne történjék e gonoszság, mely nagyobb a másíknál, melyet rajtam elkövéttél, hogy

elküldsz engem! De nem akart rá hallgatni. **17** Hívta a legényét, aki őt szolgálta és mondta: Küldjétek csak ki mellőlem ezt itt és csukd be az ajtót utána. **18** Volt pedig rajta tarka köntös, mert ily ruhákba öltözködnek a hajadon királyleányok. És elvezette őt szolgálja kifelé és becsukta utána az ajtót. **19** Ekkor hamut hintett Támár a fejére, a rajta levő tarka köntöst pedig megszagatta; fejére tette a kezét és elment, egyre jajgatva. **20** És szólt hozzá testvére Ábsalóm: Vajon testvéred Amnón volt-e nálad? De most nővérem hallgass, testvéred ő, ne fordítsd szívedet e dologra. És maradt Támár elhagyottan testvérének Ábsalómnak házában. **21** Dávid király pedig meghallotta mind e dolgokat, és haragjára volt nagyon. **22** És nem beszélt Ábsalóm Amnónnal, se rosszat, se jót, mert gyűlölte Ábsalóm Amnónt amiatt, hogy meggyalázta nővérét, Támárt. **23** Történt pedig két esztendő után, nyírtak Ábsalómnál Báal-Cháczórban, mely Efraim mellett van; és meghívta Ábsalóm mind a királyfiakat. **24** Ekkor bement Ábsalóm a királyhoz és mondta: Íme, kérek, nyírnak szolgálóknál; menjen csak oda a király meg szolgálói a te szolgálóddal. **25** Szólt a király Ábsalómhoz: Ne fiam, ne hagyj mennünk mindnyájunkat, hogy terhedre ne legyünk; unszolta őt, de nem akart odamenni, hanem megáldotta. **26** Ekkor mondta Ábsalóm: Ha nem, jöjjön csak oda velünk Amnón testvérem! Mondta neki a király: Minek menjen veled? **27** De unszolta őt Ábsalóm; küldte tehát vele Amnón és mind a királyfiakat. **28** És megparancsolta Ábsalóm a legényeinek, mondván: Nézzétek csak, mikor vidám lesz Amnón szíve a bor közben és így szólok hozzátok: üssétek le Amnónt, akkor öljétek meg, ne féljétek, hiszen én parancsoltam nektek, erősödjétek és legyetek derék emberek! **29** És tettek Ábsalóm legényei Amnónnal, amint parancsolta Ábsalóm; erre fölkeltek mind a királyfiak, felültek kiki az öszvére és megfutamodtak. **30** Ők még útban voltak, és a hír eljutott Dávidhoz, mondván: megölte Ábsalóm mind a királyfiakat, és nem maradt meg közülük egy sem. **31** Erre fölkel a király, megszagatta ruháit és földre feküdt; mind a szolgálói pedig ott álltak megszagattott ruhákkal. **32** Ekkor megszólalt Jónádáb, Simea, Dávid testvérének fia és mondta: Ne mondja uram: mind az ifjakat, a királyfiakat megöltek, hanem egyedül Amnón halt meg, mert Ábsalóm szájában volt ez, amióta amaz meggyalázta Támárt, a nővérét. **33** Most tehát ne vegyen uram a király ily dolgot szívébe, hogy mondaná: mind a királyfiak meghaltak; mert egyedül Amnón halt meg. **34** Ábsalóm pedig megszökött. És fölemelte az örökös legény a szemeit és látta, íme

sok nép jött az út felől, a hegy oldaláról, hátuljáról. **35** Ekkor szólt Jónádáb a királyhoz: Íme a királyfiak megjöttek; szolgál szava szerint, úgy lett. **36** És volt, amint végzett a beszéddel, íme a királyfiak megjöttek, fölemelték hangjukat ég sírtak; a király is és mind a szolgálai sírtak igen nagy sírással. **37** Ábsálóm pedig megszökött és ment Talmájhoz, Ammihúd fiához, Gesúr királyához. És gyászolt fia fölött minden időben. **38** Ábsálóm megszökött és ment Gesúrba, és ott volt három évig. **39** És vágyódott Dávid király lelke epedve Ábsálóm után, mert megvigasztalódott Amnón felől, hogy meghalt.

14 Megtudta Jóáb, Czerúja fia, hogy a király szíve Ábsálóm felé fordul. **2** Küldött tehát Jóáb Tekóába, és hozatott onnan egy okos asszonyt; és szólt hozzá: Tettesd csak magadat gyászolóknak, ölts csak magadra gyászruhákat s ne kend magad olajjal, hogy olyan légy mint egy asszony, ki már sok idő óta halott fölött gyászol. **3** És menj be a királyhoz és beszélj hozzá ezen meg ezen szóval – és szájába tette Jóáb a szavakat. **4** És szólt a Tekóabeli asszony a királyhoz – levetette magát arcával a földre és leborult – szól: Segíts, oh király! **5** És mondta neki a király: Mi lett? Mondta: Bizony, özvegyasszony vagyok, meghalt a férjem. **6** Szolgálódnak pedig két fia volt, ők ketten civódták a mezőn és nem volt senki, ki őket elválasztotta volna egymástól, és leütötte az egyik a másikat és megölte őt. **7** És íme, rátámadt az egész család szolgálóra és azt mondták: add ki azt, aki leütötte testvérét, hogy megöljük őt testvére életéért, akit agyonütött, hadd irtsuk ki az örökös is – hogy kioltás parázsomat, mely megmaradt, hogy ne hagyjanak férjemnek nevet és maradékot a föld színén. **8** Ekkor szólt a király az asszonyhoz: Menj haza és majd parancsot adok felőled. **9** Erre szólt a Tekóabeli asszony a királyhoz: Rajtam legyen, uram király, a bűn és atyám házán; a király meg trónja pedig ártatlan. **10** És mondta a király: Aki így beszél hozzád, hozd énelém, és többé nem fog hozzád nyúlni. **11** Mondta: Gondoljon csak a király az Örökkévalóra, Istenedre, hogy sokat ne pusztítson a vérbosszuló és ki ne irtsák a fiamat. És mondta: Él az Örökkévaló, nem hull fiadnak egy hajszála sem a földre. **12** Erre mondta az asszony: Hadd szolgálj szolgáló uramhoz a királyhoz egy szót. És mondta: Szólj! **13** Ekkor mondta az asszony: És miért gondoltál ilyent Isten népéről – minthogy ezt a szót mondta ki a király, szinte bűnös – azzal, hogy a király nem hívja vissza az eltaszítottját? **14** Mert meg kell halnunk s úgy vagyunk mint a földre omlott víz, melyet össze nem gyűjtenek;

Isten sem vesz el lelket, hanem gondolatokat gondol arra, hogy el ne taszítsa magától az eltaszítottat. **15** Most pedig, hogy jöttem elmondani a királynak, az én uramnak e szót – mert megfélemlített engem a nép; mondta tehát a szolgáló: hadd beszéljek csak a királyhoz, talán megteszi a király szolgálója szavát, **16** midőn ráhallgat a király, hogy megmenti szolgálóját azon ember kezéből, ki el akar pusztítani engem meg fiamat egyaránt Isten örökségéből. **17** Mondta tehát a szolgáló: legyen csak uramnak a királynak szava megnyugtatósomra, mert mint Isten angyala, olyan az én uram, a király, hogy hallja a jót és a rosszat. Az Örökkévaló, a te Istened pedig legyen veled. **18** Felelt a király és szólt az asszonyhoz: Ne titkolj el, kérek, előttem semmit, amit tőled kérdezek. Mondta az asszony: Beszéljen csak uram, a király. **19** És mondta a király: Vajon Jóáb keze van-e veled mindebben? Felelt az asszony és mondta: Él a lelked, uram király, nem lehet kitérni se jobbra, se balra mind attól, amit beszélt uram, a király; bizony szolgáló Jóáb, ő parancsolta nekem és ő tette szolgáló szájába mind e szavakat. **20** Azért hogy fordulatot adjon a dolognak, tette szolgáló Jóáb ezt a dolgot- uram pedig bölcs, Isten angyalának bölcsessége szerint, hogy tud mindent, ami van a földön. **21** És szólt a király Jóábhöz: Íme kérek, megtetted a dolgot; menj hát, hozd vissza a fiút, Ábsálómot. **22** Erre arcával a földre vetette magát Jóáb, leborult és megáldotta a királyt; mondta Jóáb: ma megtudta a te szolgáló, hogy kegyet találtam szemeidben, uram királyom, mivel megtette a király szolgáló szavát. **23** És fölkel Jónádáb, Gesúrba ment és elhozta Ábsálómot Jeruzsálembe. **24** És mondta a király: Vonuljon vissza a házába, de arcomat ne lássa! Visszavonult tehát Ábsálóm a házába, de a király arcát nem látta. **25** Mint Ábsálóm pedig oly szép ember nem volt egész Izraelben, oly dicséreti való; lába talpától feje tetejéig nem volt rajta hiba. **26** S mikor lenyíratta haját – történt ugyanis, hogy idő múlva lenyíratta, amely idő múlva nyíratkozni szokott, mert nehéz volt rajta – akkor megmérte feje haját: kétszáz sékel volt, a királyi súly szerint. **27** És született Ábsálómnak három fia és egy leánya, neve Támár; ez szép ábrázatú asszony volt. **28** És lakott Ábsálóm két éven át Jeruzsálemben, de a király arcát nem látta. **29** S küldött Ábsálóm Jóábhöz, hogy őt a királyhoz küldje, de nem akart hozzá menni, még másodszer is küldött, de nem akart menni. **30** Ekkor szólt szolgálóihoz: Nézzétek, Jóáb telke az enyém mellett van, ott van neki árpája, menjetek és gyűjtsátok föl tűzzel. És felgyújtották Ábsálóm szolgálai a telket tűzzel. **31** Erre fölkel Jónádáb és bement Ábsálómhoz

a házba; szólt hozzá: Miért gyújtották föl szolgálaid tűzzel a telkemet? **32** Szólt Ábsálóm Jóábhhoz: Íme, küldtem hozzád, mondván: jöjj ide, hadd küldjelek a királyhoz, mondván: minnek jöttem meg Gesúrból, jobb volna nekem, hogy még ott volnék; most tehát, hadd lássam a király arcát, ha pedig bűn van rajtam, akkor öljön meg. **33** Erre bement Jóáb a királyhoz és tudtára adta; hivatva Ábsálómot, aki bement a királyhoz és földig leborult arcával a király előtt, és megcsókolta a király Ábsálómot.

15 Történt ezek után, szerzett magának Ábsálóm kocsit meg lovakat, és ötven embert, kik futottak előtte. **2** Korán föl szokott kelni Ábsálóm és kiállni a kapu útja mellé; és volt, minden ember, kinek pöre volt és ítéletre akart menni a királyhoz – azt megszólitotta Ábsálóm és mondta: Melyik városból való vagy? Mondta: Izrael törzseinek egyikéből való a te szolgálád. **3** Ekkor szólt hozzá Ábsálóm: Lásd, szavaid jók és helyesek, de nem hallgat rád senki a király részéről. **4** Majd így szólt Ábsálóm: Vajha engem tennének bíráló az országban s hozzám jönne minden ember, kinek pöre vagy ügye van, én meg igazat adnék neki. **5** És volt, mikor közeledett valaki, hogy leboruljon előtte, akkor kinyújtotta kezét, megfogta őt és megcsókolta. **6** Ily módon cselekedett Ábsálóm egész Izraellel, azokkal, kik a királyhoz ítéletre jöttek; így meglopta Ábsálóm Izrael embereinek szívét. **7** Történt negyven év múlva, így szólt Ábsálóm a királyhoz: Hadd menjek, kérlek, hogy Chebrónban lerójam fogadásomat, melyet fogadtam az Örökkévalónak. **8** Mert fogadást tett a te szolgálád, mikor Gesúrban, Arámban, laktam, mondván: ha engem vissza fog hozni az Örökkévaló Jeruzsálembé, akkor szolgálom az Örökkévalót. **9** Mondta neki a király: Menj békével. Fölkelt és elment Chebrónba. **10** És küldött Ábsálóm kémeket mind az Izrael törzsei közé, mondván: Amint halljátok a harsona hangját, mondjátok: király lett Ábsálóm Chebrónban. **11** Ábsálómmal pedig ment kétszáz ember Jeruzsálemből, meg voltak hívva és mentek jóhiszemben, nem tudtak ugyanis semmiről. **12** És elhozatta Ábsálóm a Gílóbeli Achítófelt, Dávid tanácsosát, városából, Gílóból, mikor bemutatta az áldozatokat. És erős volt az összeesküvés és a nép egyre számosabb lett Ábsálóm mellett. **13** És jött a hírmondó Dávidhoz, mondván: Ábsálóm felé fordult Izrael embereinek szíve. **14** Ekkor mondta Dávid mind a szolgálóinak, kik vele voltak Jeruzsálemben: Keljetek föl, hadd szökjünk meg, mert nem lesz számunkra menekvés Ábsálóm elől; siessetek elmenni, nehogy sietve utolérjen és ránklökje a veszedelmet és

megverje a várost a kard élével. **15** Szóltak a király szolgálói a királyhoz: Egészen aszerint, amit jónak talál uram a király! Itt a szolgálád! **16** Erre elindult a király meg egész háza az ő nyomában; és otthagyta a király a tíz ágyasnőt, hogy őrizzék a házat. **17** Elindult a király meg az egész nép az ő nyomában, és megálltak a legszélső háznál. **18** Mind a szolgálói pedig elvonultak mellette s mind a keréti és mind a peléti, meg mind a Gátbeliek, hatszáz ember akik nyomában jöttek Gátból, elvonultak a király előtt. **19** Ekkor szólt a király a Gátbeli Ittájhoz: Minek jössz te is velünk? Menj vissza s maradj a királynál; mert idegen vagy és el is költözhetsz helyedre. **20** Tegnap jöttél és már ma bujdosássalak, hogy velünk jöjj, míg én megyek, ahová megyek? Menj vissza és vidd vissza magaddal testvéreidet szeretettel és hűséggel! **21** Erre felelt Ittáj a királynak és mondta: Él az Örökkévaló és él uram a király, bizony azon a helyen, ahol lesz uram a király, akár életre, akár halálra, bizony ott lesz a te szolgálád. **22** Ekkor szólt Dávid Ittájhoz: Menj hát és vonulj el. Elvonult tehát a Gátbeli Ittáj meg mind az emberei és mind a gyermekek kik vele voltak. **23** Az egész ország hangosan sírt, míg az egész nép elvonult; a király pedig átkelt a Kidrón patakon és az egész nép átkelt vele, a pusztába való út felé. **24** S ott volt Czádók is meg mind a levíták vele, hordozva Isten szövetségének ládáját, és letették az Isten ládáját – Ebjátár is fölment – míg végképen el nem vonult az egész nép a városból. **25** És mondta a király Czádóknak: Vidd vissza az Isten ládáját a városba; ha majd kegyet találok az Örökkévaló szemében, akkor visszahoz engem és látnom engedí őt és hajlékát. **26** Ha pedig így szól: nem kedvellek, – itt vagyok, tegyen velem, amint jónak tetszik szemében. **27** És szólt a király Czádókhöz a paphoz: Ugye látod? térj vissza a városba békével; Achímáac fiad és Jónátán, Ebjátár fia, két fiatal veletek van. **28** Lássátok, én majd késedelmezek a puszta síkságain, míg üzenet jön tőletek, hogy értesítsetek engem. **29** Visszavitték tehát Czádók és Ebjátár Isten ládáját Jeruzsálembé, és ott maradtak. **30** Dávid pedig fölment az olajfák hegye hágóján, sírva, fölmentében, feje betakarva és mezítláb ment; az egész nép is, mely vele volt, betakarta kiki fejét, és fölmentek, sírva fölmentükben. **31** Dávidnak pedig tudtára adták, mondván: Achítófel az összeesküvők közt van Ábsálóm mellett; s így szólt Dávid: Tedd, kérlek, balgává Achítófel tanácsát, oh Örökkévaló! **32** Midőn Dávid épen a csúcsig ért, ahol Isten előtt leborulni szokott, íme, elébe jön az Arkibeli Chúsáj, megtépett köntössel és földdel a fején. **33** És mondta neki Dávid: Ha vonulnál velem,

terhemre lennél nekem; **34** de ha visszatérsz a városba és azt mondd Ábsálómnak: szolgád leszek én, oh király, atyád szolgálja voltam régen, most meg a te szolgád leszek, – akkor majd meghíusítod javamra Achítófel tanácsát. **35** Hiszen ott vannak veled Czádók és Ebjátár a papok, s lesz, minden dolgot, amit hallasz a király házából, tudtára adsz Czádók és Ebjátár papoknak. **36** Íme, ott van velük két fiuk, Achímaacz Czádóké és Jónátán Ebjátaré; küldjétek általuk hozzám minden dolgot, mit hallani fogtok. **37** Bement tehát Chúsáj, Dávid barátja, a városba, midőn Ábsálóm Jeruzsálembé érkezett.

16 Dávid elindult egy keveset a hegycsúcsról, és íme elébe jön Czíba, Mefibóset legénye, meg egy pár fölnyergelt szamar, s azokon kétszáz kenyér, száz aszuszóőlepeány, száz fügelepeány és egy tömlő bor. **2** És szólt a király Czíbához: Mi a szándékok ezekkel? Mondta Czíba: A szamarak a király háza számára valók, hogy rájuk üljenek, a kenyér és a füge, hogy abból egyenek a legények, a bor pedig, hogy igyék a bággyadt a pusztában. **3** Ekkor mondta a király: És hol van uradnak fia? Szólt Czíba a királyhoz: Íme, Jeszúsálemben időzik, mert azt mondta ma visszaadja majd nekem Izrael háza atyám királyságát. **4** Erre mondta a király Czíbának: Íme, a tied mindaz, ami Mefibóseté. Mondta Czíba: Leborulok, hadd találjak kegyet szemeidben, uram király. **5** Majd meg Bachúrímig ért Dávid király, s íme, onnan kijön egy ember, Sául házának családjából, neve Simeí, Géra fia, kijött s egyre átkozódott. **6** És kövekkel meghajigálta Dávidot meg mind a Dávid király szolgáit, az egész nép pedig és mind a vitézek jobbjá és balja felől voltak. **7** És így szólt Simeí átkozódásában: Eredj, eredj, vérontás embere te, alávalóság embere! **8** Visszatérítette rád az Örökkévaló mind az elontott vérét Sául házának, kinek helyében király lettél, és adta az Örökkévaló a királyságot Ábsálóm fiadnak kezébe; és lám, benne vagy bajodban, mert vérontás embere vagy. **9** Ekkor szólt Abisáj, Czerúja fia, a királyhoz: Miért átkozhassa ez a holt eb uramat, a királyt? Hadd megyek át oda, hadd vegyem a fejét. **10** De mondta a király: Mi közöm hozzátok, Czerúja fia? Ám átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki: átkozd Dávidot; tehát ki mondhatja: miért cselekedtél így? **11** És szólt Dávid Abisájhoz és mind a szolgálaihoz: Íme, fiam, ki testemből származott, életemre tör, hát még aztán ez a Benjáminbéli! Hagyjátok őt, hogy átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki. **12** Talán látni fogja az Örökkévaló állapotomat és majd fizet nekem az Örökkévaló jót

a mai átkozódása helyett. **13** És ment Dávid meg emberei az úton – Simeí pedig a hegy oldalán ment vele szemben és egyre átkozódott; kövekkel hajigált feléje és port szórt rá. **14** És megérkezett a király meg az egész nép, mely vele volt bággyadtan és ott megpihent. **15** Ábsálóm pedig és az egész nép, Izrael emberei, Jeruzsálembé jöttek, Achítófel is vele. **16** És volt, amint Ábsálómhoz jött az Arkibeli Chúsáj, Dávidnak barátja, így szólt: Chúsáj Ábsálómhoz: Éljen a király, éljen a király! **17** Erre szólt Ábsálóm Chúsájhoz: Ez a te szeretetted barátod iránt, miért nem mentél barátoddal? **18** Szólt Chúsáj Ábsálómhoz: Nem, hanem akit választott az Örökkévaló meg ez a nép és mind az Izrael emberei, azé vagyok és nála maradok. **19** Másodszor pedig, kinek szolgálok majd? Nemde a fiának; amint szolgáltam atyád színe előtt, akképpen leszek a te színed előtt. **20** És szólt Ábsálóm Achítófelhez: Adjatok ám tanácsot, mit cselekedjünk? **21** Erre szólt Achítófel Ábsálómhoz: Menj be atyád ágyasaihoz, akiket a ház őrzésére hagyt; majd ha hallja egész Izrael, fogy rossz hírbe jutottál atyádnál, akkor megerősödnek mind a veled levők kezei. **22** És fölvták Ábsálóm számára a sátrat a tetőn; és bement Ábsálóm atyja ágyasaihoz egész Izrael szeme láttára. **23** Achítófel tanácsa pedig, melyet tanácsolt ama napokban, úgy mint mikor valaki megkérdezi Isten igéjét- olyan volt Achítófel minden tanácsa Dávid előtt is, Ábsálóm előtt is.

17 És szólt Achítófel Ábsálómhoz: Hadd választok, kérlek, tizenkétezer embert, hadd kelek föl és úzóbe veszem Dávidot ez éjjel; **2** majd rárontok, mikor ő fáradt és erőten kezű, s megijesztem őt, hogy megfutamodjék az egész vele levő nép és megölöm az egyedül maradt királyt, **3** hogy hozzád térítsem az egész népet: amint elfordul mindnyája attól a férfiútól, kit te keresel, békében lesz az egész nép. **4** És helyesnek tetszett a dolog Ábsálóm szemeiben és mind az Izrael véneinek szemeiben. **5** Ekkor így szólt Ábsálóm: Híjátok csak az Arkibeli Chúsájt is, hadd halljuk azt is ami az ő szájában van. **6** Jött tehát Chúsáj Ábsálómhoz, és szólt hozzá Ábsálóm, mondván: Ily módon szólt Achítófel, vajon megtegyük-e szavát? Ha pedig nem, szólj te. **7** És szólt Chúsáj Ábsálómhoz: Nem jó a tanács, melyet Achítófel ez ízben tanácsolt. **8** Mondta Chúsáj: Te ismered atyádat és embereit, hogy vitézek ők és elkeseredett lelkűek, mint a kölykétől megfosztott medve a mezőn; és atyád a harc embere és nem hál a néppel együtt. **9** Íme, ő most rejtőzik valamely veremben vagy bármely helyen; és lesz, midőn eleinte néhányan elesnek

közülük és meghallja valaki, azt mondja majd: vereség esett a népen, mely Ábsálómot követi. 10 És még ha bátor ember is az, akinek szíve olyan mint az oroszlán szíve, el fog az csüggedni; mert tudja egész Izrael, hogy vitéz az atyád és hogy bátor emberek azok, kik vele vannak. 11 Azért azt tanácslom: gyűjtsétek össze hozzád egész Izrael Dántól Beér-Sébáig, annyi mint a tenger mellett levő főveny, és magad is menj a háborúba. 12 Majd rárontunk bármelyik helyen, ahol megtalálható és ráereszkedünk, amint aláhull a harmat a földre, úgy hogy nem marad belőle és mind a vele levő emberekből egy sem. 13 Ha, pedig városba húzódnék, akkor visz majd egész Izrael köteleket ama városhoz és elhurcoljuk őt a patakig, amíg ott még göröngy sem lesz található. 14 És mondta Ábsálóm meg mind az Izrael emberei: Jobb az Arkibeli Chúsáj tanácsa Achítófel tanácsánál – az Örökkévaló pedig így rendelte, hogy meghiúsíttassék Achítófel jó tanácsa, avégett, hogy elhozza az Örökkévaló Ábsálómra a veszedelmet. 15 És szólt Chúsáj Czádók és Ebjatar papokhoz: Így meg így tanácsolt Achítófel Ábsálómnak és Izrael véneinek, és így meg így tanácsoltam én. 16 Most tehát küldjétek gyorsan és adjátok tudtára Dávidnak, mondván: ne hálj az éjjel a puszta síkságain, sőt odább kell vonulnod, hogy el ne nyelessék a király s az egész vele levő nép. 17 Jónátán és Achímáacz pedig ott álltak Énrógélben; és ment a szolgáló és hírt adott nekik, ők meg menjenek és adjanak hírt Dávid királynak, mert nem mutatkozhattak, bemérvén a városba. 18 De látta őket egy fiú és tudtára adta Ábsálómnak; erre gyorsan elmentek ők ketten, és eljutottak egy ember házába Bachúrímiban, annak volt udvarában egy kútja, a melybe leszálltak. 19 És vette az asszony a takarót és ráterítette a kút fölé és szétterjesztette rajta a darát, és nem tudódott ki semmi. 20 És jöttek Ábsálóm szolgálói az asszonyhoz a házba és mondták: Hol vannak Achímáacz és Jónátán? Mondta nekik az asszony: Átkeltek a vízcsatornán. Kerestek, de nem találtak és visszatértek Jeruzsálembé. 21 És volt elmentük után, fölszálltak a kútból, elmentek és hírt adtak Dávid királynak; így szóltak Dávidhoz: Keljete föl és vonuljatok át gyorsan a vizen, mert így tanácsolt ellenetek Achítófel. 22 Erre fölkelte Dávid meg az egész vele levő nép és átvonultak a Jordánon; a reggel virradtáig egy sem hiányzott, ki nem kelt volna át a Jordánon. 23 Achítófel pedig látta, hogy nem hajtatott végre a tanácsa; erre fölnyergelte a szamarat, fölkelte és elment házába, a városba, rendelkezett háza felől és megfojtotta magát. Meghalt és eltemették atyja sírjában. 24 Dávid Máchanájimba

érkezett, Ábsálóm pedig átkelt a Jordánon, ő meg mind az Izrael emberei vele. 25 Amászáat pedig tette Ábsálóm Jóáb helyébe, a sereg fölé. Amásza fia volt egy embernek, kinek neve Izraelbeli Jitra; az, aki bement Abígálhoz, Náchás leányához, Czerúja, Jóáb anyja nővéréhez. 26 És táborozott Izrael meg Ábsálóm Gileád országában. 27 Volt pedig, midőn Dávid Máchanájimba érkezett, Sóbi, Náchás fia, Rabbát-Bené-Ammónból, meg Mákhír, Ammíel fia, Ló-Debárból és a Gileádbeli Barzilláj Rógelimból – 28 ágybelit, medencéket, fazekas edényeket, búzát, árpát, lisztet, pörkölt gabonaszemet, babot, lencsét és pörkölt szemet, 29 mézet, vaját, juhot és tehénsajtot hoztak oda Dávidnak és a vele levő népnek élelmül; mert azt mondták: a nép éhes, elbágyadt és szomjas lett a pusztában.

18 És megszámlálta Dávid a vele levő népet, és tett föléjük ezrek tisztjeit és százak tisztjeit. 2 És elküldte Dávid a népet: harmadát Jóáb keze alatt, harmadát Abisáj, Czerúja fiának Jóáb testvérének keze alatt, és harmadát a Gátbeli Ittáj keze alatt. – És mondta a király a népnek: ki fogok vonulni én is veletek. 3 De így szólt a nép: Ne vonulj ki! Mert ha megfutamodunk is, nem vetnek ránk ügyet, és ha meghal is felerészünk, nem vetnek ránk ügyet, mert hát olyan mint mi tízezer is van; most tehát jobb az, ha a városból leszel segítségünkre. 4 És szólt hozzájuk a király: Ami jónak tetszik semeitekben, azt teszem. És odaállt a király a kapu mellé, az egész nép pedig kivonult százanként és ezrenként. 5 És megparancsolta a király Jóábnak, Abisájnak és Ittájnak, mondván: Csinján bánjatok ám az ifjúval, Ábsálómmal. És az egész nép hallotta, amint ezt parancsolta a király mind a vezéreknek Ábsálóm felől. 6 Erre kivonult a nép a mezőre Izrael ellen; és volt a csata Efraim erdejében. 7 És vereséget szenvedett ott Izrael népe Dávid szolgálói előtt és nagy volt ott a vereség ama napon – húszezren. 8 Szétterjedt ott a harc az egész vidéken, és többet emésztett meg az erdő a nép közül, mint amennyit megemészített a kard ama napon. 9 És elékerült Ábsálóm Dávid szolgálainak; Ábsálóm ugyanis nyargalt az öszvéren és az öszvér a nagy tölgyfa bogas ágai alá jutott, ekkor megakadt a feje a tölgyfán, úgy hogy lógott ég és föld között, az öszvér pedig, mely alatta volt, továbbment. 10 Látta egy ember és megjelentette Jóábnak s mondta: Íme, láttam Ábsálómot a tölgyfán függve. 11 És mondta Jóáb az embernek, aki jelentette: Ám ha láttad, miért nem ütödted őt ott le a földre? Rajtam állt volna, hogy adtam volna neked tíz ezüstöt és egy

övet. **12** És szólt az ember Jóábhhoz: Még ha ezer ezüstöt mérhetnék is tenyereimre, nem nyújtanám ki kezemet a király fia ellen; mert fülünk hallatára parancsolta meg a király neked, Abisájnak és Ittájnak, mondván: vigyázzatok, bárki is, az ifjúra, Ábsálómra. **13** Vagy ha hűtlenséget követnék el lelkem veszélyével hiszen semmi sem marad eltitkolva a király előtt akkor te félreállnál. **14** Mondta Jóáb: Nem akarok így vesztegelni miattad. És vett három dárdát a kezébe és beledöfte azok Ábsálóm szívébe, még mikor élt a tölgyfa közepén. **15** Ekkor körülállt tíz legény, Jóáb fegyverhordozói, ütötték Ábsálómot és megölték. **16** S megfúvatta Jóáb a harsonát, és visszatért a nép Izrael üldözésétől, mert visszatartotta Jóáb a népet. **17** Vették Ábsálómot és bedobták őt az erdőben a nagy verembe és felhánytak rá igen nagy kőrakást; egész Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. **18** Ábsálóm még életében vett és állított magának egy oszlopot, azt, mely a király völgyében van, mert mondta nincs nekem fiam, a végett, hogy említsék nevemet; és nevezte az oszlopot a maga nevével. És így nevezetik Ábsálóm emléke mind a mai napig. **19** Achímáacz, Czádók fia, mondta: Hadd futok és viszek hírt a királynak, mert igazat tett neki az Örökkévaló, segítvén őt ellenségei kezéből. **20** De mondta neki Jóáb: Nem leszel te hírmondó e mai napon, majd hírt viszel más napon, de a napon ne vigyél hírt, mert hiszen a király fia halt meg. **21** És mondta Jóáb a kúsinak: Menj, jelentsd a királynak, amit láttál. Leborult a kúsi Jóáb előtt és elfutott. **22** De továbbra is szólt Achímáacz, Czádók fia, Jóábhhoz: Legyen bármi, hadd futok, kérlek, én is a kúsi után. Mondta Jóáb: Minek is futnak, fiam, hisz nem neked jut ki hírbér. **23** Legyen bármi, én futok. Mondta neki: Fuss! Futott hát Achímáacz a Kerület felé és megelőzte a kúsit. **24** Dávid a két kapu között ült; és ment az őr a kapu tetejére a falra, fölemelte szemeit és látta, íme egy ember fut egyedül. **25** Ekkor kiáltott az őr és tudtára adta, a királynak; mondta a király: Ha egyedül van, hír van a szájában. És egyre közelebb jött. **26** Erre látott az őr egy másik embert, amint fut; és kiáltott az őr a kapusnak és mondta: Íme, egy ember fut egyedül. Mondta a király: Ez is hírhöz. **27** És szólt az őr: Úgy látom, hogy az elsőnek futása olyan, mint Achímáacz, Czádók fiának futása. Mondta a király: Jó férfi az s jó hírrel jön. **28** Ekkor kiáltott Achímáacz és szólt a királyhoz: Béke! És leborult a király előtt arccal a földre; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, a te Istened, aki kiszolgáltatta azokat az embereket, kik fölemelték kezüket uram, a király ellen. **29** Mondta a király: Béke van-e a

fiúval, Ábsálómmal? És szólt Achímáacz: Láttam a nagy tolongást, mikor elküldte Jóáb a király szolgáját meg szolgálodat; de nem tudok semmit. **30** Mondta a király: Fordulj, állj ide. Fordult és megállt. **31** És íme, a kúsi megérkezett; és szólt a kúsi: Hírül legyen uramnak, a királynak, hogy igazat tett neked ma az Örökkévaló, megsegítvén téged mind az ellened feltamadók kezéből. **32** Szólt a király a kúsihoz: Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És mondta a kúsi: Úgy legyenek mint e fiú, uramnak, a királynak ellenségei és mindazok, kik ellened támadtak veszedelemre! **33** Erre megrendült a király és fölment a kapu felső termébe és sirt; s így szólt mentében: Fiam Ábsálóm, fiam, fiam Ábsálóm, bárcsak én haltam volna meg te helyetted, Ábsálóm fiam, fiam!

19 És tudtára adták Jóábnak: Íme, a király sír és gyászol Ábsálóm miatt. **2** És gyásszá lett a győzelem ama napon az egész nép számára, mert hallotta a nép ama napon, mondván: Bánkódik a király fia fölött. **3** És lopódzva ment be a nép ama napon a városba, amint belopódzik az a nép, mely szégyenkezik, mikor megfutamodtak a harcban. **4** A király pedig elfödte arcát, és kiáltott a király nagy hangosan: Fiam Ábsálóm, Ábsálóm fiam, fiam! **5** Ekkor bement Jóáb a királyhoz a házba; mondta: Megszégyenítetted ma mind a te szolgálidnak arcát, akik ma megmentették életedet meg fiaid és leányaid életét meg feleségeid életét és ágyasaid életét - **6** szeretvén azokat, kik téged gyűlölnék és gyűlölvén azokat, kik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy nincsenek vezéreid, sem szolgálid, mert megtudtam ma, hogy ha csak Ábsálóm élne, mi valamennyien pedig ma halva volnánk, hogy az akkor helyes volna szemeidben. **7** Most tehát kelj föl, menj ki és beszélj szívére szolgálidnak; mert az Örökkévalóra esküszöm, hogyha ki nem jössz, nem marad nálad ez éjjel senki sem, ez pedig nagyobb baj lenne neked, mindazon bajnál, mely rád jött ifjúkorod óta mostanáig. **8** Erre fölkel a király és leült a kapuban; az egész népek tudtára adták, mondván: Íme a király a kapuban ül. Ekkor odament a nép a király elé; Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. **9** És versengett az egész nép, mind az Izrael törzseiben, mondván: A király mentett meg bennünket ellenségeink kezéből, és ő szabadított meg bennünket a filiszteusok kezéből és most elszökött az országból Ábsálóm elől; **10** Ábsálóm pedig, kit fölkeztünk magunk fölé, meghalt a háborúban; most tehát miért vesztegelték s nem hozzátok vissza a királyt? **11** Dávid király pedig küldött Czádók és

Ebjátár papokhoz, mondván: Beszéljete Jehúda véneivel, mondván: miért lennétek az utolsók, mikor visszahozzák a királyt a házába? Egész Izrael szava pedig eljutott volt a királyhoz a házába. 12 Testvéreim vagytok, csontom és húsom vagytok; miért lennétek hát utolsók, mikor visszahozzák a királyt? 13 Amászának meg mondjátok: nemde csontom és húsom vagy? Így tegyen velem az Isten és így folytassa – bizony hadvezér lesz színem előtt minden időben Jóáb helyett. 14 Így magához hajtotta mind a Jehúda embereinek szívét, mint egy emberét; és küldtek a királyhoz: Jöjj vissza te meg mind a szolgálád, 15 Visszatért tehát a király és eljutott a Jordánhoz; Jehúda pedig Gilgálba ment, hogy elémjenjen a királynak, hogy átvigyék a királyt a Jordánon. 16 Akkor sietett Simeí, Géra fia, a Benjaminbeli, a Bachúrímból való, s lement Jehúda embereivel Dávid király elé. 17 És ezer ember volt vele Benjáminból meg Czíba, Sául házának szolgálója s tizenöt fia és húsz szolgálója övele; és átgázoltak a Jordánon a király elé. 18 Épen átkelt a komp, hogy átvigyék a király házát és hogy tegyék, ami, jónak tetszik szemeiben, ekkor Simeí, Géra fia, levette magát a király előtt, mikor átkelt a Jordánon. 19 És szólt a királyhoz: Ne tudjon be nekem uram bünt és ne emlékezzél arra, amit vétett szolgálád ama napon, melyen elment uram, a király Jeruzsálemből, hogy szívére venné a király. 20 Mert tudja szolgálád, hogy én vétkeztem és íme eljöttem ma elsőnek József egész házából, lemenve uram a király elé. 21 Ekkor megszólalt Abisáj, Czerúja fia, és mondta: Vajon amiatt ne ölessék-e meg Simeí, hogy átkozta az Örökkévaló fölkenjét? 22 De mondta Dávid: Mi közöm hozzátok Czerúja fiai, hogy akadályozókul lennétek ma nekem. Ma megölessék valaki Izraelben? Mert hiszen tudom, hogy ma vagyok király Izrael fölött! 23 Szólt tehát a király Simeíhez: Nem fogsz meghalni. És megesküdött neki a király. 24 Mefibóset pedig, Sául fia, lement a király elé; nem gondozta volt lábait, se nem gondozta szakállát, és ruháit sem mosatta ama naptól fogva, hogy elment a király, egészen ama napig, melyen békével megjött. 25 És volt, mikor Jeruzsálembé jött a király elé, mondta neki a király: Miért nem jöttél velem, Mefibóset? 26 Mondta: Uram király, a szolgálóm megcsalt engem; mert azt mondta szolgálád: hadd nyergelem föl magamnak a szamarat, ráülök és elmegyek a királlyal, mert szolgálád sánta. 27 De ő rágalmazta szolgálodat uramnál a királynál; uram a király pedig olyan, mint az Isten angyala: tedd tehát, ami jónak tetszik szemeidben. 28 Hiszen atyám egész háza nem volt más, mint halálra valók uram a király előtt, mégis az asztalodon evők közé

helyezted szolgálodat. Mi jogom volna hát nekem még, és hogy kiálthatok még a királyhoz? 29 Mondta neki a király: Minek szaporítanád még a szót. Kimondtam: te meg Czíba osztozzatok a mezőben. 30 Ekkor szólt Mefibóset a királyhoz: Az egészet is elveheti, minthogy uram királyom békével jött meg házába. 31 A Gileádbeli Barzilláj pedig lejött Rógelímből és átkelt a királlyal a Jordánon, hogy elkísérje őt a Jordán mentén. 32 És Barzilláj nagyon öreg volt, nyolcvan éves; s ő eltartotta a királyt, mikor Máchanájimban időzött, mert igen nagy ember volt. 33 És szólt a király Barzillájhoz: Jer te velem át, majd eltartalak magamnál Jeruzsálemben. 34 De szólt Barzilláj a királyhoz: Mennyi még életem éveinek napja, hogy fölmenjek a királlyal Jeruzsálembé? 35 Nyolcvan éves vagyok én ma, vajon tudok-e különbséget jó és rossz között, avagy ízét érzi-e szolgálád annak, amit eszem és amit iszom, avagy hallgatok-e még énekesek és énekesnők hangjára? Minek legyen hát szolgálád uramnak a királynak még terhére? 36 Egy kicsit majd átmegegy szolgálád a Jordánon a királlyal; de minek tenné meg velem a király ezt a jótéteményt? 37 Hadd térjen vissza szolgálád, hogy meghaljak városomban, atyám és anyám sírja mellett. De íme szolgálád Kimhám vonul majd urammal a királlyal, és tedd vele azt, ami jónak tetszik szemeidben. 38 Mondta a király: Velem vonuljon Kimhám, én pedig teszem vele, ami jónak tetszik a szemeidben; és bármit kívánsz magadnak tőlem, megteszem neked. 39 Átkelt az egész nép a Jordánon, meg a király is átkelt; megcsókolta a király Barzilláját, megáldotta őt, és visszatért helyére. 40 Tovavonult a király Gilgálba és Kimhán vele vonult; Jehúda egész népe átvitte volt a királyt és Izrael népének is a fele. 41 És íme mind az Izrael emberei jöttek a királyhoz; így szóltak a királyhoz: Miért loptak el téged testvéreink, Jehúda emberei, és átvitték a királyt és házát a Jordánon, mind a Dávid embereit ő vele együtt? 42 Ekkor megszólalt mind a Jehúda embere Izrael embere ellen: Mert közel áll hozzám a király; miért is haragszol hát e dolog miatt? Vajon ettünk-e valamit a királyból, avagy tán ajándék adatott-e nekünk? 43 Felelt Izrael embere Jehúda emberének és mondta: Tíz részem van nekem a királyban, és Dávidot is inkább kívánom, mint te; miért kicsinylettel hát engem, hogy nem volt az én szavam az első, hogy visszahozzam királyomat? De keményebb volt Jehúda emberének szava Izrael emberének szavánál.

20 Ott volt pedig véletlenül egy alávaló ember, neve Sébá, Bikhri fia, Benjáminbeli ember; megfújta a harsonát és szólt: Nincs nekünk részünk

Dávidban, sem örökségünk nekünk Jisáj fiában – ki-ki sátraihoz, Izrael! 2 Erre mind az Izrael embere elment Dávidtól Sébá, Bikhri fia után; Jehúda emberei pedig csatlakoztak királyukhoz, a Jordántól egész Jeruzsálemig. 3 Midón házába ment Dávid Jeruzsálembe, vette a király a tíz ágyasasszonyt, akiket ott hagyott volt a ház őrzésére, őrizet alá tette őket egy házba és eltartotta őket, de hozzájuk be nem ment; így voltak elzárva holtuk napjáig, eleven özvegyességben. 4 És szólt a király Amászához: Hívd egybe nekem Jehúda embereit három nap alatt, akkorra te itt állj. 5 És elment Amásza, hogy egybehívja Jehúdát, de késétt az időn túl, melyet meghatározott neki. 6 Szólt tehát Dávid Abisájnak: Most gonoszabbat tesz velünk Sébá, Bikhri fia, mint Ábsálóm; vedd te urad szolgálát és üldözd őt, nehogy találván magának erősített városokat, elkerülje szemünket. 7 Ekkor kivonultak utána Jóáb emberei, a keréti és peléti, meg mind a vitézek; kivonultak Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikhri fiát. 8 Épen a Gibeónban levő nagy hó mellett voltak, Amásza eléjük jön – Jóáb pedig fel volt övezve, ruhájába öltözve, rajta övön a kard, derekára csatolva hüvelyében; de mikor kilépett, az kiesett. 9 Ekkor mondta Jóáb Amászának Békében vagy-e testvérem? És megfogta Jóáb jobb keze Amásza szakállát, hogy őt megcsókolja. 10 Amásza pedig nem vigyázott a kardra, mely Jóáb kezében volt, ekkor ágyékba ütötte vele, kiontotta beleit a földre, nem is tette vele másodsor, és meghalt. Jóáb pedig meg testvére Abisáj üldözte Sébát, Bikhri fiát. 11 De egy ember ott állt mellette Jóáb legényei közül és mondta: Aki kedveli Jóábot és aki Dávidé – utána Jóábnak! 12 Amásza pedig vérében fetrengett az országút közepén; és midőn látta amaz ember, hogy megállt az egész nép, odébbtette Amászáat az országútról a mezőre és ruhát vetett rá, amint látta, hogy bárki mellé ért, megállt. 13 Amint elmozdított az országútról, minden ember utána vonult Jóábnak, hogy üldözze Sébát, Bikhri fiát – 14 ez átvonult Izrael minden törzsein Ábélig, Bét-Máakháig s egész Bérímon át -gyülekeztek és oda is mentek utána. 15 Odaérkeztek és ostrom alá vették őt Ábel- Bét-Máakhában, felhánytak a város ellen töltést, úgy hogy a bástyafalig ért; s az egész nép, mely Jóábbal volt, rombolták, hogy ledöntsék a falat. 16 Akkor kiáltott egy okos asszony a városból: Halljátok, halljátok, szóljatok csak Jóábhöz: közeledj ideig, hadd beszéljek hozzád. 17 Mikor közeledett hozzá, mondta az asszony: Te vagy Jóáb? Mondta: Én vagyok. Ekkor mondta neki: Halljad szolgálód szavait! Mondta: Hallom. 18 És szólt, mondván: Így szoktak beszélni régen, mondván

meg kell kérdezni Ábél – és ekképpen végeztek. 19 Én Izrael békései, hűségesei közül való vagyok; te meg akarsz ölni várost és anyát Izraelben! Miért enyészted el az Örökkévaló birtokát? 20 Felelt Jóáb és mondta: Távolság legyen tőlem! Nem enyésztem el és nem pusztítom. 21 Nem úgy van a dolog, hanem egy ember Efraim hegységéből, neve Sébá, Bikhri fia, fölemelte kezét Dávid király ellen; adjátok ki őt egyedül, akkor majd elmegyek a város alól. És szólt az asszony Jóábhöz: Íme, feje kidobatik hozzád a falon át. 22 Erre bement az asszony az egész néphez az ő okosságával és levágták Sébát, Bikhri fiának fejét és kidobták Jóábhöz; ekkor megfűtta a harsonát, és elszéledtek a város alól, ki-ki sátraihoz, Jóáb pedig visszatért Jeruzsálembe a királyhoz. 23 Jóáb volt Izrael egész serege fölött; Benája, Jehójádá fia a keréti és peléti fölött; 24 Adóráam az adó fölött; Jehósáfát, Achílúd fia a kancellár; 25 Seva író; Czádók és Ebjátár papok. 26 A jáiri fia pedig papja volt Dávidnak.

21 És éhség volt Dávid idejében három éven át, év év után; és kereste Dávid az Örökkévaló szinét. – Szólt az Örökkévaló: Sául miatt és a vérontás háza miatt, mivelhogy megölte a Gibeónbelieket. 2 Erre elhívta a király a Gibeónbelieket és szólt hozzájuk – a Gibeónbeliek pedig nem Izrael fiai közül valók, hanem az emórinak maradéka közül és Izrael fiai megesküdtek vala nekik, de Sául meg akarta őket verni, mikor buzgólkodott Izrael fiaiért és Jehúdáért – 3 szólt Dávid a Gibeónbeliekhez: Mit cselekedjek veletek és mivel szerezzek engesztelést? Majd megáldjátok az Örökkévaló birtokát! 4 Mondták neki a Gibeónbeliek: Nincs dolgunk ezüst és arany miatt Sállal és házával, és nem kell senkit megölnünk Izraelben. Erre mondta: Amit ti mondatok, megteszem nektek. 5 Ekkor szóltak a királyhoz: A férfi, ki megsemmisített bennünket és aki olyant gondolt ellenünk, hogy kiirtassunk s meg ne állhassunk Izrael egész határában – 6 adassék nekünk hét ember annak fiai közül, hogy őket kivégezzük az Örökkévaló színe előtt Gibeában, Sállnak, az Örökkévaló választottjának városában. – Mondta a király: Én odaadom. 7 De megszánta a király Mefibósetet Jónátán, Sáll fiának fiát, az Örökkévaló esküje miatt, mely közöttük volt, Dávid és Jónátán, Sáll fia között. 8 Erre vette a király Riczpa, Ajja leányának két fiát, kiket szült Sállnak, Armónit és Mefibósetet, meg öt fiát Míkhálnak, Sáll leányának, akiket szült a Mechólabei Adriélnak Barzilláj fiának; 9 és adta őket a Gibeónbeliek kezébe, és kivégezték őket a hegyen az Örökkévaló színe előtt és ők elestek

heten együtt; s megölettek űk az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén. 10 Ekkor vette Riczpa, Ajja leánya, a zsákot és kiterítette azt maga előtt a sziklán az aratás kezdetétől fogva, amíg víz omlott rájuk az égből; és nem engedte rájuk ereszkedni az ég madarát nappal, sem a mező vadját éjjel. 11 És tudtára adták Dávidnak, hogy mit cselekedett Riczpa, Ajja leánya, Sálul ágyasa. 12 Ekkor ment Dávid és elvette Sálul csontjait és fiának Jónátánnak csontjait Jábés-Gileád uraitól, akik ellopták volt azokat Bét-Sán piacáról, ahol űket földlakasztották a filiszteusok ama napon, melyen a filiszteusok megverték Sálul Gilbóában. 13 És fölvitte onnan Sálul csontjait és fiának Jónátánnak csontjait és összeszedték aki végzetek csontjait is. 14 És eltemették Sálulnak és fiának, Jónátánnak csontjait Benjámin országában Czélában atyjának, Kisnek sírjában; és megtették mindazt, amit parancsolt a király. S engedett az Örökkévaló az ország fohászának ezekután. 15 És újra volt háborúja a filiszteusoknak Izrael ellen. Lement Dávid meg szolgálja vele és harcoltak a filiszteusokkal és elbágyadt Dávid. 16 Isib-Benób pedig, aki a Ráfa szülöttjei közt volt – dárdájának súlya háromszáz sékel réz és új karddal volt felövezve – azt mondta, hogy megveri Dávidot; 17 de segített neki Abisáj, Czerújá fia, megverte a filiszteust és megölte őt. Akkor esküdtek Dávid emberei ő neki, mondván: Nem fogsz többé kivonulni velünk a háborúba, hogy ki ne oltsd Izrael mécsesét. 18 Történt ennek utána, újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban; akkor megverte a Chúsabeli Szílbekhaj Száfot, a Ráfa szülöttjei közül valót. 19 És újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban és megverte Elchánán, a Bét-Léchembeli Jáará-Óregim fia, a Gátbeli Goliátot – az ő dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. 20 És újra volt háború Gátban; és volt egy természetes férfi, kezének ujjai és lábainak ujjai hat meg hat, számszerint huszonnégy, ő is Ráfától született; 21 gyalázta Izraelt, de megverte őt Jónátán, Símeának, Dávid testvérének a fia. 22 Ez a négy született Ráfától Gátban; és ezek elestek Dávid keze által és szolgálainak keze által.

22 És elmondta Dávid az Örökkévalónak ez ének szavait, amely napon megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei kezéből meg Sálul kezéből. 2 Mondta: Oh Örökkévaló, szírtem és várom és megszabadítóm nekem. 3 Isten, sziklám, kihez menekülök; pajzsom, üdvöm szaruja, mentsvárom és menedékem, segítőm, erőszaktól megsegítesz. 4 A dicséretet szólítom, az Örökkévalót, és elleneimtől

megsegíttetem. 5 Mert körülfogtak halálnak hullámai, vésznek árjai ijesztenek; 6 alvilágnak kötelei környékeztek, elemkerültek halálnak törei. (Sheol h7585) 7 Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és Istenemhez kiáltok: hallotta templomából szavamat, fohászom eljutott füleibe. 8 Megingott, megrezgett a föld, az ég alapjai megszakítottak, meginogtak, mert haragra lobbant. 9 Füst szállott föl orrából és tűz emésztett a szájából, parázs izzott belőle. 10 Meghajította az eget és leszállt, ködhomály lábai alatt. 11 Kérubra ült és repült, megjelent szélnek szárnyain. 12 Sötétséget tett maga körül sátorra, vizek tömegét, fellegek sűrűjét. 13 A fényből őelötte tűzparaszak izzottak. 14 Égből dörög az Örökkévaló, s a legfelsőbb adja a hangját. 15 Küldött nyilatokat és szétszórtá űket, villámot és megzavarta. 16 Meglátszottak tengernek medrei, feltáruáltak a világ alapjai, dorgálásától az Örökkévalónak, orra fuvallatának leheletétől. 17 Lenyúl magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. 18 Megment hatalmas ellenemtől, gyűlölőimtől, mert erősebbek nálam. 19 Elémtörték balsorsom napján, de az Örökkévaló támaszom volt. 20 Kivezetett engem tágas térre, kiragadt; mert kedvelt engem. 21 Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint viszonz nekem. 22 Mert megőriztem az Örökkévaló útjait és nem tértem el gonoszul Istenemtől; 23 mert ítéletei mind előttem vannak és törvényei – nem térek el tőlük. 24 Gáncstalan voltam előtte: őrizkedtem bűnömötől. 25 S viszonzott nekem az Örökkévaló igazságom szerint, tisztaságom szerint, mely szemei előtt volt. 26 Kegyessel kegyesen bánssz, gáncstalan vitézzel gáncstalanul; 27 megtisztultat tisztán bánssz, fonákkal ferdén. 28 S a szegény népet megsegíted, szemeid a büszkéek ellen, hogy lealázzad. 29 Mert te vagy mécsesem, Örökkévaló, s az Örökkévaló fénné teszi sötétségemet. 30 Mert veled rohanok meg csapatot, Istenemmel ugrok föl falra. 31 Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salakaltan, pajzsa ő mind a hozzá menekülőknak. 32 Mert ki Isten az Örökkévalón kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül? 33 Az Isten az én várom, erőm, fölzsabadította akadálytól utamat. 34 Olyanná teszi lábaimat mint az őzök, állnom enged magaslataimon. 35 Harcra tanítja kezeimet, hogy érciját fogjanak karjaim. 36 Adtad nekem üdvöndnek pajzsát, naggyá tesz a nyájasságod. 37 Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. 38 Üldözöm ellenségeimet és megsemmisítem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam űket. 39 Elpusztítottam, szétűztam, hogy föl nem kelnek, elhulltak lábaim alatt. 40

Felöveztl érövel a harcra, legörnyeszted támadóimat
alattam. 41 Ellenségeimet háttal fordítottad felém,
gyűlölőimet, hogy kiirtsam. 42 Felnéznek, de nincs
segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket.
43 Szétmorzsolom őket, mint földnek porát, mint utcák
sarát, letaposom, ellapítom. 44 Megszabadítottál
népek küzdelmeitől, megtartasz nemzetek fejének,
nem ismertem nép szolgál engem. 45 Külföldnek fiai
hízelegnek énnekem, fülhallásra engednek nekem.
46 Külföldnek fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt
helyeikből. 47 Él az Örökkévaló, áldva legyen a
sziklám, magasztaltassék Isten, üdvöm sziklája; 48 az
Isten, ki nekem megtorlást enged és népeket ledönt
alattam, 49 kiszabadít ellenségeim közül, és támadóim
közül fölemelsz, erőszaknak emberétől megmentesz.
50 Azért dicsőítlek, Örökkévaló, a nemzetek között és
dallok a nevednek. 51 Segítség tornya a királyának és
kegyet mivel fölkenjtével Dáviddal, meg magzatjával
örökké.

23 És ezek Dávid utolsó szavai. Úgymond Dávid,
Jisáj fia, úgymond a magasra emelt férfiú,
fölkenjte Jákób Istenének, kedves dalosa Izraelnek. 2
Az Örökkévaló szelleme szólt bennem, s az ő szava
nyelvemen van. 3 Mondta Izrael Istene, nekem szólt
Izrael sziklája: Aki embereken uralkodik igazként, aki
uralkodik istenfélelemmel, 4 mint reggelnek virradása,
midőn felsüt a nap, mint reggel felhők nélkül, midőn
fénytől, esőtől pázsit kel a földből. 5 Nem olyan-e
az én házam Isten előtt? Bizony örök szövetséget
szerzett velem, mindenestől rendeztet és őrzöttet;
mert minden üdvömet és minden kívánságot, nemde
ő sarjasztja? 6 De az alávalók mint ellőkött tüske,
mindannyian, mert azt kézzel nem foghatják. 7
Ember, ki hozzájuk nyúl, teljesen fegyverkezik vassal
és dárdanyéllel; tűzben kell azokat elégetni azon
helyen. 8 Ezek Dávid vitézeinek nevei: Az ülésben
előülők, Tachkemóni, a harcosok feje ő, az eci Adinó,
nyolczszáz elesett mellett állt egyszerre. 9 Utána
Eleázár, Dódó fia, Achóchi fia; a három vitéz közül
volt Dáviddal, mikor elszántan küzdöttek a filiszteusok
ellen, kik odagyűltek harcra és elhúzódtak Izrael
emberei: 10 ő fölkelte és verte a filiszteusokat, míg keze
ki nem fáradt és keze hozzá nem ragadt a kardhoz; és
szerzett az Örökkévaló ama napon nagy győzelmet,
a nép pedig visszament utána, csak kifosztásra. 11
Utána Samma, Ágé fia, a Hárárbeli; összegyűltek
a filiszteusok csapatba, és volt ott egy telek mező
tele lencsével, és a nép megfutamodott a filiszteusok
elől. 12 Odaállt a telek közepére, megmentette azt és
megverte a filiszteusokat; és szerzett az Örökkévaló

nagy győzelmet. 13 Lementek egyszer hárman a
harminc főbb vitéz közül és elérkeztek aratáskor
Dávidhoz Adullám barlangjába; a filiszteusok csapatja
pedig táborozott Refáim völgyében, 14 Dávid akkor a
hegyvárban volt, a filiszteusok őrsé pedig akkor Bét-
Léchemben volt. 15 És kívánczozott Dávid és mondta:
Ki ad nekem vizet innom Bét-Léchem kútjából, mely
a kapuban van? 16 Erre áttört a három vitéz a
filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem
kútjából, mely a kapuban van, vették és elhozták
Dávidhoz; de nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt
az Örökkévalónak. 17 Így szólt: Távól legyen tőlem,
Örökkévaló, hogy ezt cselekedjem; azon férfiaknak
vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? És nem
akarta meginni. Ezeket tette a három vitéz. 18 Abisáj
pedig, Jóábnak, Czerúja fiának, a testvére – ő a
harmincoknak feje, és ő forgatta dárdáját háromszáz
elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 19 A
harmincoknál bizony kiválóbb volt és vezérük lett,
de a hárommal föl nem ért. 20 Benájáhú, Jehójádá
fia, derék ember, tettekben nagy, Kabczeélből; ő
verte meg Móáb két hősét és ugyanő ment le és
verte meg az oroszlánt a veremben a hősés napján.
21 Ugyanő vert meg egy feltűnő termetű egyiptomi
embert, az egyiptominak kezében dárda volt, ő
meg lement hozzá pálcával; kiragadta a dárdát az
egyiptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával.
22 Ezeket tette Benájáhú, Jehójádá fia; neki neve
volt a vitézek, a harmincok közt. 23 A harmincoknál
kiválóbb, de a hárommal föl nem ért; és tette őt Dávid
a szolgálatához. 24 Aszáél, Jóáb testvére a harminc
közt; Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. 25 A
Charódbeli Samma; a Charódbeli Elifák. 26 A Péletbeli
Chélecz; a Tekóabeli Íra, Ikkés fia. 27 Az Anátótbeli
Abiézer; a Chúsabeli Mebunnáj. 28 Az Achóachbeli
Czalmón; a Netófabeli Máharáj. 29 A Netófabeli
Chéleb, Báana fia; Ittaj, Ríbj fia, a Benjámínbéli
Gibeából. 30 A Pirátonbeli Benájáhú; Chiddáj, Gáas
völgyeiből. 31 Az Arábabeli Abi-Albón; a Barchúmbeli
Azmávet. 32 A Sálbónbéli Eljáchba; Jásén fiai:
Jónátán. 33 Harárbeli Samma; az Arárbeli Achám,
Sárár fia. 34 A Máakhabeli Elifélet Achaszbjáj fia; a
Gilóbeli Eliám Aehitófel fia. 35 A Karmelbeli Checraj;
az Érebbeli Páaráj. 36 Jigeál, Nátán fia, Czóbából; a
Gádbeli Báni. 37 Az ammóni Czélek; a Beérótbeli
Nácharáj, Jóábnak Czerúja fiának fegyverhordója. 38
A Jéterbeli Íra; a Jéterbeli Gáréb. 39 A chittita Úrija.
Mindössze harminchét.

24 Az Örökkévaló haragja ismét föllobbant Izrael
ellen és ellenük indította Dávidot, mondván:

Menj, számláld meg Izraelt és Jehúdát. 2 És szólt a király Jóábhhoz, a nála levő hadvezérhez: Járd be, kérlek, mind az Izrael törzseit Dántól Beér-Sébáig, és számláljátok meg a népet, hogy megtudjam a népnek számát. 3 Erre szólt Jóáb a királyhoz: Ám tegyen hozzá az Örökkévaló, a te Istened a néphez, ahogy van, százszor annyit meg annyit, uramnak a királynak szemei pedig lássák ezt; de uram a királyom miért akarja ezt a dolgot? 4 De kényszerítette a király szava Jóábot és a hadsereg vezéreit; és elindult Jóáb meg a hadsereg vezére a király színe elől, hogy megszámlálják a népet, Izraelt. 5 Átkeltek a Jordánon és táboroztak Aróérben, jobbra a völgy közepén levő várostól – Gád és Jáezér felé. 6 És eljutottak Gileádba és a Tachtím országába Chodsíba; eljutottak Dán-Jáanba és kanyarodva Czidón felé. 7 És eljutottak Czór erősségéhez, meg mind a chívi és kanaáni városaiba; és végül jöttek Jehúda délvidékére Beér-Sébáig. 8 Így bejárták az egész országot és megjöttek kilenc hónap és húsz nap múltán Jeruzsálembé. 9 És átadta Jóáb a népszámlálás számát a királynak; volt pedig Izrael nyolcszázezer hadba való, kardrántó, és Jehúda embere ötszázezer ember. 10 De furdalta Dávidot a lelke, annak utána, hogy megszámlálta a népet – és szólt Dávid az Örökkévalóhoz: Nagyon vétkeztem azzal, amit cselekedtem; de most, Örökkévaló, tüntesd el szolgád bűnét, mert nagyon balgán viselkedtem. 11 Midőn Dávid reggel fölkel – az Örökkévaló ígéje pedig lett Gád prófétához. Dávid látójához, mondván: 12 Menj el és szólj Dávidhoz: így szól az Örökkévaló, hármat akarok rád vetni, válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem - 13 bement Gád Dávidhoz és tudtára adta; mondta neki: Jöjjön-e rád hét éven át éhség országodban, vagy hogy három hónapig futamodjál ellenséged elől, ő meg üldöz téged, vagy hogy három napig dögvész legyen országodban? Most tudjad és lássad, mit vigyek küldőmnek válaszul? 14 Ekkor szólt Dávid Gádhoz Megszorultam nagyon! Hadd essünk csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem! 15 És bocsátott az Örökkévaló dögvészt Izraelre reggeltől fogva a meghatározott időig; és meghalt a nép közül Dántól Beér-Sébáig hetvenezer ember. 16 Már az angyal kinyújtotta kezét Jeruzsálem ellen, hogy pusztítsa, de meggondolta az Örökkévaló a veszedelmet és mondta az angyalnak, aki pusztított a nép közt: Elég, engedd le kezedet. Az Örökkévaló angyala pedig épen a jebúsi Aravna szérúje mellett volt. 17 És szólt Dávid az Örökkévalóhoz, mikor meglátta az angyalt, ki verte a népet, és mondta: Íme, én vétkeztem és bűnt követtem el, de a juhok, mit cselekedtek? Legyen, kérék, kezed én rajtam és atyám házán! 18 És bement Gád Dávidhoz ama napon és mondta neki: Menj föl, állíts oltárt az Örökkévalónak a jebúsi Aravna szérújén. 19 És fölment Dávid Gád szava szerint, amint parancsolta az Örökkévaló. 20 Ekkor kitekintett Aravna és látta a királyt és szolgáit, amint feléhaladnak; erre kiment Aravna és leborult a király előtt arcával a földre. 21 És mondta Aravna: Miért jött uram, a király az ő szolgájához? Mondta Dávid: Hogy megvegym tőled a szérút, hogy oltárt építsek az Örökkévalónak és elálljon a dögvész a néptől. 22 És szólt Aravna Dávidhoz: Vegye és mutassa be uram királyom azt, ami jónak látszik szemeiben; lám itt a tulok az égőáldozatra, meg a cséplőszánok és a marha szerszáma fának. 23 Mindent adott Aravna király a királynak. – És szólt Aravna a királyhoz: Az Örökkévaló, a te Istened kedveljen téged! 24 És szólt Aravnához: Nem, hanem pénzen fogom megvenni tőled, s nem mutatok be az Örökkévalónak, Istenemnek ingyen való áldozatokat. És megvette Dávid a szérút és a marhát ötven sékel ezüstért. 25 Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égő- és békeáldozatokat, és engedett az Örökkévaló az ország könyörgésének és elállt a csapás Izraeltől.

1 Királyok

1 Dávid király öreg lett, előhaladt a korban; betakarták őt ruhákkal, de nem melegedett meg. **2** És mondták neki szolgái: Keressenek uram a király számára egy hajadon leányt, hogy álljon a király előtt és legyen neki ápolója; feküdjék öledben, hogy megmelegedjék uram a király. **3** És kerestek szép leányt Izraél egész határában, és találták a Súnémbeli Abíságot és elhozták őt a királynak. **4** A leány pedig felette szép volt; a királynak ápolója lett és kiszolgálta őt, de a király nem ismerte meg. **5** Adóníja pedig, Chaggít fia magasra tört, mondván: Én leszek király. És szerzett magának kocskat és lovasokat, és ötven ember futott előtte. **6** S nem bántotta őt az atya soha életében, hogy mondta volna: Miért cselekedtél így? Ő is igen szép alakú volt; ő pedig született Ábsálóm után. **7** Voltak neki beszédei Jóábbal, Cerúja fiával és Ebjátár pappal; és pártjára álltak Adóníjának. **8** De Cádók pap, Benájáhú, Jehójádá fia és Nátán próféta, meg Simeí és Réi, meg Dávidnak a vitézei nem voltak Adóníjánál. **9** És áldozott Adóníjánál aprójszágot, marhát és hízlalt barmot a Zóchélet-kő mellett, mely a Rógél forrásnál van; és meghitta mind a testvéreit, a király fiait, meg mind a Jehúda embereit, a király szolgáit. **10** De Nátán prófétát és Benájáhút, meg a vitézeket és testvérét Salamont, nem hitte meg. **11** Ekkor szólt Nátán Bát-Sébához, Salamon anyjához, mondván: Nem hallottad-e, hogy király lett Adóníjánál, Chaggít fia, és urunk Dávid nem tudja! **12** Most tehát jér, hadd adjak neked tanácsot s mentsd meg életedet és fiadnak Salamonnak életét. **13** Eredj és menj be Dávid királyhoz és szólj hozzá: Nemde te, uram király, megesküdtél szolgálódnak, mondván: Bizony, Salamon fiad lesz király utánam és majd ő ül trónomon. Miért lett hát Adóníjánál a király? **14** Íme te még beszélsz ott a királlyal, és én bemegyek utánad és megtoldom szavaidat. **15** Bement tehát Bát-Sébá a királyhoz a terembe, a király pedig igen öreg volt és a Súnémbeli Abíság kiszolgálta a királyt. **16** Meghajolt Bát-Sébá és leborult a király előtt. Mondta a király: Mi a kívánságod? **17** És mondta neki: Uram, te megesküdtél szolgálódnak az Örökkévalóra, Istenedre: bizony Salamon fiad király lesz utánam és majd ő ül trónomon. **18** Most pedig íme Adóníja lett a király, és ezt most, uram király, nem tudtad! **19** Áldozott ökröket, hízlalt barmot és aprójszágot sokat, és meghitta mind a királyfiakat, meg Ebjátár papot és Jóáb hadvezért, de Salamont a te szolgádat nem hitte meg. **20** Te pedig uram király,

egész Izraél szemei rajtad vannak, hogy tudtukra adjad, ki ül majd uramnak a királynak trónján ő utána. **21** És leszen, amint fekszik uram a király őseinél, akkor én és fiam Salamon bűnösek leszünk. **22** És íme, ő még beszélt a királlyal és jött Nátán próféta. **23** Jelentették a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta! És bement a király elé és leborult a király előtt arcaival földre. **24** És szólt Nátán: Uram király, te mondtad-e, Adóníjánál lesz a király utánam és ő ül majd a trónomon? **25** Mert ma lement, áldozott ökröket, hízlalt barmot és aprójszágot sokat, és meghitta mind a királyfiakat, a hadvezéreket és Ebjátár papot: és íme ők esznek, isznak előtte és azt mondták: éljen Adóníjánál király! **26** De engem, a te szolgádat, meg Cádók papot és Benájáhút, Jehójádá fiát és Salamont, a te szolgádat nem hitte meg. **27** Avagy uram a király részéről történt ez a dolog, s nem tudtad volna szolgálóddal, ki ül majd uramnak a királynak trónján ő utána? **28** Felelt Dávid király és mondta: Hívjátok hozzám Bát-Sébát! Bement a király elé és megállt a király előtt. **29** Ekkor megesküdött a király és mondta: Él az Örökkévaló, a ki megváltotta lelkemet minden szorongástól – **30** bizony, amint megesküdtem neked az Örökkévalóra, Izraél Isteneré, mondván: igenis fiad, Salamon lesz király utánam és ő ül majd trónomon helyettem, bizony akképpen cselekszem e mai napon. **31** Erre meghajította magát Bát-Sébá arccal a földre és leborult a király előtt; így szólt: Éljen uram Dávid király örökké! **32** Ekkor szólt Dávid király: Hívjátok ide Cádók papot, Nátán prófétát és Benájáhút, Jehójádá fiát! És bementek a király elé. **33** Mondta nekik a király: Vegyétek magatok mellé uratok szolgáit, ültessétek fiamat Salamont az én öszvéremre és vigyétek őt le a Gíchónhoz. **34** És kenje őt ott föl Cádók pap meg Nátán próféta királyul Izraél fölé; erre fújjátok meg a harsonát és mondjátok: éljen Salamon király! **35** S jöjjetek föl utána, ő meg jöjjön és üljön a trónomon és majd ő lesz király utánam, mert őt rendeltem, hogy fejedelem legyen Izraél és Jehúda fölött. **36** Felelt Benájáhú, Jehójádá fia a királynak és mondta: Ámen! Így szóljon az Örökkévaló, uramnak a királynak Istene! **37** Valamint volt az Örökkévaló urammal a királlyal, akképpen legyen Salamonnal és nagyobb tegye trónját uramnak, Dávid királynak trónjánál. **38** Ekkor lement Cádók pap, meg Nátán próféta és Benájáhú, Jehójádá fia, meg a keréti és peléti, ültették Salamont Dávid király öszvéreire és vezették őt a Gíchónhoz. **39** És vette Cádók pap az olajszarút a sátorból és fölkenete Salamont, erre megfútták a harsonát és mondta az egész nép: Éljen Salamon

király! **40** És fölment az egész nép ő utána, és a nép sípolt sípokon és örvendett nagy örömmel; úgy, hogy meghasadt a föld hangjuktól. **41** És meghallotta Adónijáhu meg mind a meghívottak, kik vele voltak, s ők éppen végeztek az evéssel; s midőn meghallotta Jóáb a harsona hangját, mondta: Miért e hangja a zajongó városnak? **42** Még ő beszélt és íme Jónátán, Ebjátár papnak a fia jött; és mondta Adonijáhu: Jer, mert derék ember vagy és jót adsz híruil. **43** Felelt Jónátán és mondta Adónijáhu: Igenis, urunk Dávid király Salamon tette királlyá. **44** Küldte ugyanis vele a király Cádók papot, Nátán prófétát, Benájáhu, Jehójadáfiát, meg a kerétit és a pelétit; és ültették őt a király öszvére. **45** Erre fölmenték őt Cádók pap és Nátán próféta királlyá a Gíchón mellett és fölvonultak onnan örvendve, úgy, hogy zajgott belé a város: ez az a hang, melyet hallottatok. **46** Rá is ült Salamon a királyi trónra; **47** el is jöttek a király szolgálói, hogy áldják urunkat, Dávid királyt, mondván: tegye Isten jelesebbé Salamon nevét a te nevednél és tegye nagyobbá az ő trónját a te trónodnál; ekkor leborult a király a fekvőhelyen. **48** Meg szól is a király ekképpen: áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki adott ma olyat, ki trónomon ül, és szemeim látják. **49** Ekkor megrémültek és fölkeltek Adónijáhu mind a meghívottjai és elmentek kiki útjára. **50** Adónijáhu pedig félt Salamontól; fölkel, elment éa megragadta az oltár szarvait. **51** És jelentették Salamonnak, mondván: íme, Adónijáhu fél Salamon királytól; és íme megfogta az oltár szarvait, mondván: esküdjék meg e napon Salamon király nekem, hogy nem öli meg szolgáját a karddal. **52** Mondta Salamon: Ha derék emberré lesz, egy hajszála sem esik a földre; de ha valami rosszaság találtatik rajta, meg fog halni. **53** És küldött Salamon király, és lehozták őt az oltárról; odajött és leborult Salamon király előtt, s mondta neki Salamon: Menj házadba.

2 Midőn közeledtek Dávid napjai a halálhoz, megparancsolta fiának, Salamonnak, mondván: **2** Én megyek az egész föld útjára; légy erős és légy férfiúvá! **3** Őrizd meg az Örökkévalónak, a te Istenednek őrizetét, járva útjaiban, megőrizve törvényeit, parancsolatait, rendeleteit és bizonyágait, amint írva van Mózes tanában, azért hogy boldogulj mindenben, amit cselekszel és mindenütt, ahová fordulsz. **4** Azért hogy fönntartsa az Örökkévaló az ő igéjét, melyet szólt felőlem, mondván: ha majd megőrzik fiaid útjukat, járva előttem igazságban egész szívűkkel és egész lelkűkkel, mondom, nem fogy el neked ember Izrael trónjáról. **5** Tudod te

azt is, mit cselekedett velem Jóáb, Cerúja fia, mit cselekedett Izrael két hadvezérével, Abnérrrel, Nérfiával és Amászával, Jéterfiával, hogy megölte őket és háborúnak ontott véréet hozta a békébe és tette a háborúnak ontott véréet a derekán levő övébe, meg a lábán levő sarújára. **6** Cselekedjél tehát bölcsessége szerint és ne engedd leszállni ősz fejét békében a sírba. (Sheol h7585) **7** De a Gileádbeli Barzillájfiával mívelj szeretetet, és legyenek az asztalodnál evők közt, mert ekképpen közeledtek hozzám, mikor megszöktem Ábsalóm testvéred elől. **8** És íme, nálad van, a Benjáminbeli Simeí, Géra fia Bachúrimból, s ő átkozott engem erős átkokkal azon a napon, hogy Máchanájimba mentem; de ő elémbe jött a Jordánhoz és megesküdtem neki az Örökkévalóra, mondván: nem foglak megölni karddal. **9** Most pedig ne hagyd őt büntetlenül, mert bölcs ember vagy; majd tudni fogod, mit cselekedjél vele, hogy leszállítsd ősz fejét vérrel a sírba. (Sheol h7585) **10** És feküdt Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. **11** Az idő pedig, mely alatt király volt Dávid Izrael fölött, negyven esztendő: Chebrónban király volt hét évig, Jeruzsálemben pedig király volt harminchárom évig. **12** Salamon pedig ült atyjának, Dávidnak trónján, és megszilárdult az uralma nagyon. **13** És odament Adónijáhu, Chaggít fia, Bát-Sébához, Salamon anyjához. És mondta: Béke-e a te jötted? Mondta: Béke! **14** Mondta: Szavam van hozzád. És mondta: Szólj. **15** Mondta: Te tudod, hogy enyém volt a királyság, és felém fordította egész Izrael az ő arcát, hogy király legyek; de átfordult a királyság és testvéremé lett, ment az Örökkévalótól lett az övé. **16** Most tehát egy dolgot kérek tőled, ne utasítsd vissza arcomat. És szólt hozzá: Beszélj! **17** Mondta: Mondd meg, kérlek, Salamon királynak – mert nem fogja visszautasítani arcomat – adja nekem a Súnémbeli Abíságot feleségül. **18** Erre mondta Bát-Sébá: Jó, majd én beszélek felőled a királyhoz. **19** És bement, Bát-Sébá Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónijáhu felől. Fölkelt a király elejébe, leborult előtte, trónjára ült, széket tétetett a királynak anyja számára, és az leült jobbjáról. **20** És mondta: Egy kis kérest kérek én tőled, ne utasítsd vissza arcomat. Mondta neki a király: Kérj, anyám, mert nem utasítom vissza arcomat. **21** És mondta: Adják a Súnémbeli Abíságot Adónijáhu testvérednek feleségül. **22** Felelt Salamon király és mondta anyjának: És minek kéred a Súnémbeli Abíságot Adónijáhu számára? Kérd hát számára a királyságot, mert ő az idősebb testvérem – számára meg Ebjátár pap számára és Jóáb Cerúja fia számára. **23** Ekkor megesküdött Salamon király az Örökkévalóra, mondván: Így tegyen velem Isten

és így folytassa, bizony élete árán mondotta ki Adónijáhu e szót! **24** Most tehát – él az Örökkévaló, ki megszilárdított engem és ki ülnöm engedett Dávid atyám trónjára és a ki házat alapított nekem, amint megígérte – bizony ma meg fog öletni Adónijáhu! **25** És küldött Salamon király Benájáhu, Jehójádá fia által; rátámadt és meghalt. **26** Ebjátár papnak pedig mondta a király: Anatótba menj, meződre, mert halál fia vagy; de e mai napon nem ölök meg, mert vitted az Úrnak, az Örökkévalónak ládáját Dávid atyám előtt és mert sanyarogtál mindenütt, a hol sanyargott atyám. **27** És elűzte Salamon Ebjátárt, hogy ne legyen papja az Örökkévalónak, hogy teljesedjék az Örökkévaló ígéje, melyet kimondott Éli háza felől Sílóban. **28** És a hír eljutott Jóábhoz – mert Jóáb Adónijához hajlott, de Ábsálóhoz nem hajlott volt – erre menekült Jóáb az Örökkévaló sátorába és megragadta az oltár szarvait. **29** Jelentették Salamon királynak, hogy az Örökkévaló sátorába menekült Jóáb és ott van az oltár mellett; ekkor küldte Salamon Benájáhu, Jehójádá fiát, mondván: Menj, támadj rá! **30** Bement tehát Benájáhu az Örökkévaló sátorába és szólt hozzá: Így szól a király: menj ki! Mondta: Nem, hanem itt halok meg. És választ vitt Benájáhu a királynak, mondván: Így beszélt Jóáb és így felelt nekem. **31** De mondta neki a király: Tégy, amint szólt, támadj rá és temesd el; és hártsd el a vért, melyet ok nélkül kiontott Jóáb, rólam és atyám házáról. **32** És térítse vissza az Örökkévaló a vér ontását a fejére, hogy rátámadt nálánál igazabb és jobb két férfiúra, és megölte őket a karddal, Dávid atyám pedig nem tudta: Abnért, Nér fiát, Izraél hadvezérét és Amászá, Jéter fiát, Jehúda hadvezérét. **33** Térjen hát vissza az elontott vérük Jóáb fejére és magzatjának fejére örökre; Dávidnak pedig, meg magzatjának és házának és trónjának békéje legyen mindörökké az Örökkévaló részéről! **34** Erre fölment Benájáhu, Jehójádá fia, rátámadt és megölte; és eltemették házában, a pusztában. **35** És helyébe tette a király a sereg főlé Benájáhu, Jehójádá fiát, Cádók papot pedig tette a király Ebjátár helyébe. **36** Küldött a király s hivatta Simeit és mondta neki: Építs magadnak házat Jeruzsálemben és lakjál ott és ki ne menj onnan, se ide, se oda; **37** de léssen, amely napon kimész és átkelsz a Kidrón patakján, jól tudjad, hogy meg kell halnod; véred a fejedben léssen. **38** És mondta Simeí a királynak: Jól van ez így; amint szólt ma a király, akképpen cselekszik majd szolgád. És lakott Simeí Jeruzsálemben sok ideig. **39** Történt pedig három év múlva, elszőkött Simeinek két szolgálója Ákhíshoz, Máakha fiához, Gát királyához; és tudtára

adták Simeinek, mondván: Íme, szolgálid Gátban vannak. **40** Ekkor fölkel Simeí, fölnyergelte szamarát és Gátba ment Ákhíshoz, hogy megkeresse szolgálit: odament Simeí és elhozta szolgálit Gátból. **41** Tudtára adták Salamonnak, hogy elment Simeí Jeruzsálemből Gátba és visszatért. **42** Erre küldött a király, hivatta Simeit és szólt hozzá: Nemde megeskettelek az Örökkévalóra és megintettelek, mondván: amely napon kimész és elmész ide meg oda, jól tudjad, hogy meg kell halnod, – te meg így szóltál hozzám: jól van ez így, megértettem. **43** Hát mért nem őrizted meg az Örökkévaló esküjét és a parancsot, melyet parancsoltam neked? **44** És szólt a király Simeíhez: Te tudod mind azt a rosszat, melyről tudja a szíved, hogy elkövetted Dávid atyám ellen, térítse tehát vissza az Örökkévaló fejedre rosszaságodat! **45** De Salamon király áldott legyen, Dávid trónja pedig szilárd lesz az Örökkévaló előtt mindörökké! **46** Erre parancsot adott a király Benájáhu, Jehójádá fiának; kiment, rátámadt, és meghalt. És az uralom megszilárdult Salamon kezében.

3 És sógorságra lépett Salamon Fáraóval, Egyiptom királyával; elvette ugyanis Fáraó leányát, és elhozta Dávid városába, addig, míg végzett azzal, hogy fölépítse. a maga házát és Jeruzsálem falait köröskörül. **2** A nép csak áldozott a magaslatokon, mert nem építetett ház az Örökkévaló nevére mindama napokig. **3** És szerette Salamon az Örökkévalót, járván Dávid atyjának törvényei szerint, csakhogy a magaslatokon áldozott és füstölögtetett. **4** Ment a király Gibeónba, hogy ott áldozzon, mert az volt a nagy magaslat; ezer égőáldozatot szokott áldozni Salamon amaz oltáron. **5** Gibeónban jelent meg az Örökkévaló Salamonnak éjjeli álomban; és mondta Isten: Kérj, mit adjak neked? **6** Mondta: Te nagy szeretetet miveltél szolgáloddal, Dávid atyámmal, amint hogy járt előtted hűséggel, igazsággal és egyenes szívvél te irántad; és te megőrizted neki ezt a nagy szeretetet és fiat adtál neki, ki trónján ül, ahogy van e mai napon. **7** Most tehát, Örökkévaló, Istenem, te tetted királynak szolgádat Dávid atyám helyébe – én pedig kicsiny fiú vagyok, nem tudok ki- és bevonulni. **8** És szolgád néped közepette van, melyet kiválasztottál: nagyszámú nép, mely meg nem olvasható s meg nem számlálható a sokaság miatt. **9** Adj tehát szolgádnak értő szívet, hogy ítélhesse népedet, tudván különbséget tenni jó és rossz között; mert ki győzi ítélni ezt a tömérdek népedet? **10** És jónak tetszett a dolog az Úr szemében, hogy Salamon ezt a dolgot kérte. **11** Szólt hozzá Isten: Mivelhogy

ezt a dolgot kérted és nem kértél magadnak hosszú életet és nem kértél magadnak gazdagságot és nem kérted ellenségeid életét, hanem kértél magadnak belátást, hogy megértsed a jogot: **12** íme tettem szavad szerint, íme adtam neked bölcs és értelmes szívet, úgy, hogy olyan mint te nem volt előtted, és utánad sem támad olyan mint te. **13** De azt is, mit nem kértél, adtam neked, gazdagságot is, dicsőséget is, úgy hogy nem lesz olyan mint te senki a királyok közt, minden napjaidban. **14** És ha majd jársz útjaimban, megőrizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint járt Dávid atyád, akkor meg fogom hosszabbítani életedet. **15** Erre fölbredt Salamon és íme: álom. Elment Jeruzsálemba, oda állt az Örökkévaló szövetségének ládája elé, bemutatott égőáldozatokat, készített békeáldozatokat és szerzett lakomat mind a szolgálai számára. **16** Akkor jött két parázna asszony a királyhoz és álltak előtte. **17** És mondta az egyik asszony: Kérem, uram, én és ez asszony lakunk egy házban, és szültem nála a házban. **18** Volt pedig harmadnapon a szülésem után, szült ez asszony is; és mi együtt voltunk, senki idegen nálunk a házban, csak mi ketten voltunk a házban. **19** De meghalt ez asszony fia egy éjjel, mert rája fektült; **20** és fölkelt éjjel és elvette mellőlem fiamat – szolgálód pedig aludt – és ölébe fektette, az ő holt fiát pedig az én ölembé fektette. **21** Midőn reggel fölkeltem, hogy szoptassam fiamat, íme, meg volt halva; de midőn reggel megtekintettem, íme, nem a fiam volt, akit szültem. **22** Erre mondta a másik asszony: Nem, hanem az én fiam az élő, a te fiad pedig a halott! Amaz meg mondja: Nem, hanem a te fiad a halott, az én fiam pedig az élő! Így beszéltek a király előtt. **23** És mondta a király: Ez mondja: az én fiam az élő s a te fiad a halott; amaz Pedig mondja: nem, hanem a te fiad halott és az én fiam az élő. **24** Mondta a király: Hozzatok kardot nekem! És oda vitték a kardot a király elé. **25** És mondta a király: Vágjátok ketté az élő gyermeket és adjátok felét az egyiknek és felét a másiknak. **26** Ekkor szolt az asszony, akié volt az élő fiú, a királyhoz – mert megindult a szíve fia iránt – és mondta: Kérem, uram, adjátok neki az élő gyermeket, de ölni ne öljétek meg! Amaz pedig mondta: Se enyém, se tied ne legyen, vágj átok szét! **27** Erre megszólalt a király és mondta: Neki adjátok az élő gyermeket és ölni meg ne öljétek; ő az anyja. **28** Hallotta egész Izraél az ítéletet, melyet hozott a király és félték a királytól, mert látták, hogy Isten bölcsége van ő benne, hogy ítéletet szerezzen.

4 És király volt Salamon egész Izraél fölött. **2** És ezek az ő vezérei: Azarjáhú, Cádók fia, a pap. **3** Elíchóref és Achíja, Sisa fiai, írók; Jehósáfát, Achílúd fia, a kancellár; **4** Benájáhú, Jehójadá fia, a sereg fölött; Cádók és Ebjátár papok. **5** Azarjáhú, Nátán fia, a tisztartók fölött; Zábúd, Nátán fia, pap, a király barátja. **6** Achísár a ház fölött; Adónírám, Abda fia, a robot fölött. **7** Salamonnak volt tizenkét tisztartója egész Izraél fölött, azok ellátták a királyt és házat: egy hónapig az évben volt mindegyiknek a dolga, hogy ellássa. **8** És ezek a neveik: Ben-Chúr, Efraim hegyiségében. **9** Ben-Déker Mákacban, Sáalebimben, Bét-Sémesben, Élónban, Bet Chánánban. **10** Ben-Chészed Arubbótban; övé volt Szókhó és Chéfer egész vidéke. **11** Ben Abínádáb: Dór egész kerülete, Táfat, Salamon leánya, lett a felesége. **12** Báana, Achílúd fia: Táanakh éa Megiddó meg egész Bét-Seán, mely Cáretán mellett van Jizreélen alul, Bét-Seántól Abél-Mechóláig egészen túl Jokmeámon. **13** Ben-Géber Rámót-Gileádban; övéi voltak Jáír, Menasse fiának falvai, melyek Gileádban vannak, övé Argób területe, mely Básanban van, hatvan nagy város, fallal és rézreteszszel. **14** Achínádáb, Iddó fia: Máchanájimban. **15** Achímáac Naftálban; ő is nőül vette Salamon leányát, Bászematot. **16** Báana, Chúsáj fia, Ásérban és Bealótban. **17** Jeliósáfát, Párúach fia Jisszákhárban. **18** Simeí, Éla fia, Benjáminban. **19** Géber, Úri fia, Gileád országában Szíchónnak az emóri királyának és Ógnak Básán királyának országában. És egy tisztartó, ki az országban volt. **20** Jehúda és Izraél sokan voltak, annyian mint a fővény, mely a tenger mellett van, sokaságra; ettek, ittak és örvendeztek. **21** Salamon pedig uralkodott mind a királyságokon a folyamtól a filiszteusok földjéig, meg Egyiptom határáig: hoztak ajándékot és szolgáltak Salamonnak életének minden napjaiban. **22** Volt pedig Salamonnak élleme egy napra: harminc kór lángliszt és hatvan kór liszt; **23** tíz hízlalt ökör és húsz legelő ökör meg száz juh; az özön, szarvason, dámvadon és hízlalt szárnyasokon kívül. **24** Mert ő uralkodó volt minden a folyamon túl, Tífszáchtól Azzáig, mind a folyamontúli királyokon; és békéje volt neki minden oldalról köröskörül. **25** És biztonságban lakott Jehúda meg Izraél ki-ki szőlőtője alatt és fügefája alatt Dántól Beér-Sébáig, Salamonnak minden napjaiban. **26** És volt Salamonnak negyvenezer jászol lova, szekerei számára és tizenkét ezer ménje. **27** És ellátták ama tisztartók Salamon királyt és mindenkit, a ki Salamon király asztalához került, ki-ki a maga hónapjában, nem engedtek hiányt semmiben. **28** Az árpát és a szalmát a lovak és a paripák számára odavitték

azon helyre, ahová kellett, ki-ki rendje szerint. 29 És adott Isten bölcsséget Salamonnak és értelmet igen sokat, és széles elmét, a mennyi a fvény, mely a tenger partján van. 30 És nagyobb volt Salamonnak bölcsessége mind a Kelet fiainak bölcsességénél és Egyiptom egész bölcsességénél. 31 Bölcsőbb volt mint minden ember, mint az ezráchi Étán meg Hémán, Kalkól és Dardá, Máchól fiai; és hírneve volt mind a nemzetek közt köröskörül. 32 Mondott háromezer példabeszédet, és éneke ezeröt volt. 33 Beszélt a fákról, a Libánonban levő cédrustól egészen a falon kinövő izsópig; beszélt a baromról, a madárról, a csúszómászóról és a halakról. 34 És eljöttek mind a népek közül meghallgatni Salamon bölcsességét, mind a föld királyai részéről, kik hallottak a bölcsességéről.

5 És küldte Chírám, Cór királya az ő szolgálait Salamonhoz, mert meghallotta, hogy őt kenték föl királynak atyja helyébe; mert barátja volt Chírám Dávidnak minden időben. 2 Erre küldött Salamon Chírámhoz, mondván: 3 Te tudod, hogy Dávid atyám nem építhetett házat az Örökkévalónak, Istenének nevére a háború miatt, mellyel őt körülvették, míg nem adta őket az Örökkévaló lábai talpa alá. 4 De most nyugalmat szerzett nekem az Örökkévaló, Istenem köröskörül; nincs sem háborító, sem rossz esemény. 5 S íme, én arra gondolok, hogy házat építsek az Örökkévalónak, Istenemnek nevére, ahogy szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz, mondván: fiad, kit helyedbe teszek trónodra – ő építi majd a házat nevemre. 6 Most tehát parancsold meg, hogy vágjanak számomra cédrusokat a Libánonból, szolgálaim is a te szolgáláiddal lesznek, a szolgálidnak bérét pedig megadom neked, mind a szerint, ahogy mondod; mert te tudod, hogy nincs közöttünk senki, ki úgy tudna fákat vágni, mint a Cídónbeliek. 7 És volt, midőn hallotta Chírám Salamon szavait, igen megörült; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló e napon, hogy adott bölcs fiút Dávidnak e számos nép fölé. 8 Ekkor küldött Chírám Salamonhoz, mondván: Hallottam, mifelől küldöttél hozzám: én megteszem minden kívánságodat a cédrusfák iránt és ciprusfák iránt. 9 Szolgálaim majd leszállítják a Libánonról a tengerre és tutajokként a tengerre teszem addig a helyig, melyet megizensz nekem, hogy ott szétbontsam és te elvigyed; te pedig megteszed az én kívánságomat, megadván házam kenyerét. 10 Így adott Chírám Salamonnak cédrusfákat és ciprusfákat minden kívánsága szerint. 11 Salamon pedig adott Chírámnak húszezer kór búzát házának

az élmezésére, meg húsz kór törött olajat; így szokott adni Salamon Chírámnak évről évre. 12 Az Örökkévaló pedig adott bölcsséget Salamonnak, amint megígérte neki. És béke volt Chírám és Salamon közt, és ők ketten szövetséget kötöttek. 13 És kiemelt Salamon király robotnépet egész Izraélből; és volt a robotnép harmincezer ember. 14 És küldte őket a Libánonba: tízezer havonként fölültva; egy hónapig a Libánonban voltak, két hónapig otthon. Adónírám pedig a robot fölött volt. 15 És volt Salamonnak hetvenezer teherhordója, meg nyolcvanezer kővágója a hegyben. 16 Azonkívül Salamonnak a munkára felügyelő tisztjei háromezerháromszázan, akik uralmat vittek a munkát végző nép fölött. 17 Megparancsolta a király és fejtettek nagy köveket, becses köveket, hogy alapozzák a házat faragott kövekkel. 18 És faragták Salamonnak építői és Chíróm építői, meg a Gebálbeliek; és készítették a fákat meg a köveket a ház építésére.

6 És volt a négyszáznyolcvanadik évben, miután kivonultak Izraél fiai Egyiptom országából, a negyedik évben – Zív havában, az a második hónap – hogy király volt Salamon Izraél fölött, fölépítette a házat az Örökkévalónak. 2 A ház pedig, melyet épített Salamon király az Örökkévalónak, hatvan könyök a hossza, húsz a szélessége és harminc könyök a magassága. 3 A csarnok pedig, a ház templomának előrészn, húsz könyök a hossza, a ház szélességének oldalán; tíz könyök szélessége a ház előrészn. 4 És készített a ház számára gerendás csukott ablakokat. 5 És épített a ház fala mellé emeleteket köröskörül, a ház falai mellett köröskörül, a templom és a debír mellett, és készített oldaltermeket köröskörül. 6 Az alsó emelet, öt könyök a szélessége, a középső, hat könyök a szélessége, és a harmadik, hét könyök a szélessége; mert csökkenéseket alkalmazott a házon köröskörül kívülről, hogy ne kelljen beléje nyúlni a ház falaiba. 7 A ház ugyanis, amikor épült, ép kövekből, úgy amint fejtették, épült; sem kalapács, sem fejsze, sem bármilyen vasszerszám nem hallatott a háznál, amikor épült. 8 A középső oldaltermek bejárata a ház jobboldalán volt; csigalépcsőkön mennek föl a középsőre és a középsőből a harmadikra. 9 Építette a házat és bevégezte; és bepadlózta a házat boltívekkel meg gerendasorokkal cédrusból. 10 És építette az emeleteket az egész ház mellé, öt könyök egynek a magassága; és egybefogta a házat cédrusfákkal. 11 És volt az Örökkévaló igéje Salamonhoz, mondván: 12 Ez a ház, melyet építesz

– ha majd jársz törvényeim szerint, rendeleteimet megteszed és megőrzöd mind a parancsolataimat, járván azok szerint, akkor fönttartom veled szemben az én ígémet, melyet szóltam Dávid atyádhoz. 13 És lakozom Izraél fiai közt és nem hagyom el népemet Izraél. 14 Építette Salamon a házat és bevégezte. 15 Építette a háznak falait belülről cédrusdeszkákkal, a ház padlójától a mennyezet gerendáig, bevonta fával belülről; és bevonta a háznak padlóját ciprusfa deszkákkal. 16 És építette a húsz könyöknyi a háznak hátulján cédrusdeszkákkal a padlótól a gerendáig; s építette egy részét belülről debírnék, szentek szentjének. 17 És negyven könyöknyi volt a ház, az a templom előlről. 18 És cédrus volt a ház, annak belsején, vadugorkák és kinyílt virágok kifaragásával; mind cédrus volt, kő nem volt látható. 19 Debírt pedig készített a házban, annak belsejéről, hogy oda tegyék az Örökkévaló szövetségének ládáját. 20 A debír előtt pedig húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége, és húsz könyök a magassága volt, és bevonta finomított arannyal; s az oltárt cédrussal vonta be. 21 És bevonta Salamon a házat, annak belsejéről, finomított arannyal és húzott aranyláncokat a debír előtt, és azt bevonta arannyal. 22 Az egész házat bevonta arannyal, míg végig bevonatt az egész ház; az egész oltárt is a debír előtt bevonta arannyal. 23 És készített a debírban két kэрubot olajfából, tíz könyök egynek a magassága, 24 Öt könyök a kэрubnak egyik szárnya és öt könyök a kэрubnak másik szárnya: tíz könyök a szárnyai egyik végétől a másik végéig. 25 És tíz könyöknyi a másik kэрub: egy mérete és egy szabása a két kэрubnak. 26 Az egyik kэрub magassága tíz könyöknyi, és így a második kэрub. 27 És tette a kэрubokat a belső ház közepébe és kiterjesztették a kэрubok szárnyait, úgy hogy ért az egyiknek szárnya a falhoz és a másik kэрubnak is a szárnya ért a másik falhoz; szárnyaik pedig a ház közepén szárny szárnyhoz értek. 28 És bevonta a kэрubokat arannyal. 29 A háznak mind a falain pedig köröskörül kifaragott vésett faragványukat: kэрubokat, pálmákat éa kinyílt virágokat belülről és kívülről. 30 A ház padlóját pedig bevonta arannyal belül és kívül. 31 A debír bejáratát készítette olajfa ajtókkal; az ajtófélapillér ötszögletű volt. 32 A két olajfa-ajtóra pedig faragott faragványokat: kэрubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal; ráhúzta ugyanis a kэрubokra és a pálmákra az aranyat. 33 Így készített a templom bejáratának is olajfa félfákat, négyszögletűeket; 34 meg két ajtót ciprusfából: két forgólap az egyik ajtó és két forgólap a másik ajtó. 35 Faragott rá kэрubokat, pálmákat és kinyílt virágokat

és bevonta arannyal, ráillesztve a bevésésre. 36 És építette a belső udvart három sor faragott kőből és egy sor cédrusgerendából. 37 A negyedik évben rakták le az Örökkévaló házának alapját, Zív havában. 38 A tizenegyedik évben pedig, Búl havában – az a nyolcadik hó – be volt végezve a ház minden dolga és minden rendje szerint. Építette tehát hét évig.

7 A maga házat pedig építette Salamon tizenhárom évig, és bevégezte egész házat. 2 És építette a Libánon erdőházat: száz könyök a hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága; négy sor cédrus-oszlopon és cédrusgerendák az oszlopokon. 3 És bepadlózva cédrussal felülről azon termek fölött, melyek az oszlopokon voltak: negyvenöt volt, tizenöt egy-egy sor; 4 meg gerendák három sorban, és nyílás szemben nyílással háromszor. 5 És mind az ajtók és ajtófélfák négyszögletesen gerendázva; nyílás pedig nyílásnak átellenében háromszor. 6 Az oszlopos csarnokot pedig készítette: ötven könyök a hossza és harminc könyök a szélessége, meg egy csarnokot előtte, oszlopokat és dobogót előtte. 7 A trón csarnokát is, ahol ítél, az ítélet csarnokát készítette; bepadlózva volt cédrussal padlótól padlógig. 8 Háza pedig, melyben lakott, a másik udvarban a csarnokon belül, ugyane művű volt; meg házat készített Fáraó leánya számára, kit Salamon elvett, e csarnok módjára. 9 Mindezeket faragott kő méretei szerint való értékes kövekből, metszve fűrészsel belül és kívül, még pedig az alaplattól a csúcskövekig, kívülről is egészen a nagy udvarig; 10 és alapozva értékes kövekkel, nagy kövekkel, tíz könyöknyi kövekkel és nyolc könyöknyi kövekkel; 11 felülről is faragott kő méretei szerint való értékes kövekkel és cédrussal. 12 A nagy udvart pedig köröskörül három sor faragott kőből és egy sor cédrus-gerendákból; így az Örökkévaló házának belső udvarát és a ház csarnokát is. 13 És küldött Salamon király, és elhozatta Chirámot Córbból; 14 egy özvegyasszony fia az a Naftáli törzsből, atya pedig Córbeli rézműves; tele volt azzal a bölcsséggel, értelemmel és tudással, hogy készíthessen minden művet rézből. Eljött Salamon királyhoz és elkészítette minden munkáját. 15 Alakította a két oszlopot rézből; tizennyolc könyök az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal futja körül a második oszlopot. 16 S két oszlopfőt készített, hogy rátegye az oszlopok tetejére, rézből öntve, öt könyök az egyik oszlopfő magassága és öt könyök a másik oszlopfő magassága. 17 Hálómunkájú hálókat, láncmunkájú zsinórokat az

oszlopok tetején levő oszlopfők számára hetet az egyik oszlopfőnek és hetet a másik oszlopfőnek. **18** És készítette a gránátalmákat, még pedig két sort köröskörül az egyik hálóra, hogy betakarják az oszlopok tetején levő oszlopfőket, és ilyet készített a másik oszlopfő számára is. **19** Az oszlopok tetején levő oszlopfők – a csarnokban -lilium munkájúak, négy könyöknyiek. **20** Oszlopfők voltak a két oszlopon fölülről is közel a háló oldalán levő dudorodáshoz; a gránátalma pedig kétszáz volt sorokban köröskörül a második oszlopfőn. **21** És föllállította az oszlopokat a templom csarnokánál; föllállította a jobbról való oszlopot és elnevezte Jákhínnak és föllállította a balról való oszlopot és elnevezte Bóáznak. **22** Az oszlopok tetején pedig lilium munka volt. Vége volt az oszlopok munkájának. **23** És készítette a tengert öntött rézből; tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik széléig köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonal futja azt körül. **24** Szélén alul köröskörül vadugorkák veszik körül, tíz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül; két sorban voltak a vadugorkák öntve annak az öntésével. **25** Állott tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hátulja befelé. **26** Vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan mint serleg szélének a munkája, mint a lilium virága; kétezer bátot fogad be. **27** És készítette a tíz talapzatot rézből; négy könyöknyi az egyik talapzat hossza, négy könyöknyi szélessége és három könyöknyi a magassága. **28** S ez a talapzat munkája: kereteik voltak, még pedig keretek az eresztékek között. **29** Az eresztékek között levő kereteken pedig oroslánok, ökrök és kérubok, és így az eresztékeken is felülről; az oroslánokon és ökrökön alul pedig csüggő munkájú füzérek. **30** Négy rézkereke volt az egyik talapzatnak, meg réztengelyei, a négy lábának pedig váll-lapjaik voltak; a medence aljára voltak öntve a váll-lapok, mindegyiknek oldalán füzérek. **31** Nyílása pedig a kördíszben belül fölfelé egy könyöknyi, nyílása kerek volt, talapzat munkájú, egy és fél könyöknyi; a nyílásán is faragványok voltak, kereteik pedig négyszögűek, nem kerek. **32** És a négy kerék a keretek alján volt, a kereknek csapjai pedig a talapzatban; mindegyik keréknek magassága egy és fél könyök. **33** S a kerek munkája olyan, mint a kocsikerék munkája, csapjaik, talpaik, küllőik és ágyaik mind öntött rézből. **34** És négy váll-lap volt mindegyik talapzatnak négy sarkán; magából a talapzathoz voltak a váll-lapjai. **35** A talapzat tetejékreppen pedig egy fél könyök

magasságú kerekesség volt köröskörül; és a talapzat tetején a csapjai és keretei belőle magából voltak. **36** És bevéselt a csapok síklapjaira és kereteire kérubokat, oroslánokat és pálmákat mindegyiken levő térhez képest, meg füzérek köröskörül. **37** Ily módon készítette a tíz talapzatot: egy öntése, egy mérete, egy szabása volt mindannyinak. **38** És készített tíz rézmedencét; negyven bátot fogad be mindegyik medence, négy könyöknyi mindegyik medence, egy-egy medence egy-egy talapzaton, a tíz talapzat szerint. **39** És elhelyezte a talapzatokat: ötöt a háznak oldalára jobbról és ötöt a háznak oldalára balról; a tengert pedig elhelyezte a háznak jobb oldalára keletnek dél felé. **40** És készítette Chíróm az üstöket, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chírám azzal, hogy elkészítse mind a munkát, melyet készített Salamon király számára az Örökkévaló házának. **41** Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő oszlopfőgombot kettőt, hátót kettőt, hogy befodják az oszlopok tetején levő két oszlopfőgombot; **42** gránátalmát négyszázat a két háló számára, két sor gránátalmát mindegyik hálóra, hogy befodják az oszlopokon levő két oszlopfőgombot; **43** talapzatot tizet; medencét tizet a talapzatokra; **44** az egy tengert, meg a tenger alatt levő tizenkét ökröt. **45** A fazekakat, a lapátokat, a tálakat és mind az edényeket, melyeket készített Chírám Salamon király számára az Örökkévaló házának, csiszolt rézből. **46** A Jordán kerületében öntötte azokat a király, agyagos földben, Szukkót és Céletán közt. **47** És úgy hagyta Salamon mind az edényeket felette nagy sokaságuk miatt: nem vizsgáltattot meg a réznek súlya. **48** És készítette Salamon mind az Örökkévaló házában levő edényeket: az arany oltárt, az asztalt, melyen rajta volt a színkenyér, aranyból; **49** a lámpásokat, ötöt jobbról és ötöt balról, a debír előtt, finomított aranyból; a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból; **50** a csészeket, késeket, tálakat, kanalakat és serpenyőket finomított aranyból; a sarkokat a belső háznak, a szentek szentjének ajtóinak számára, a háznak – a templomnak – ajtóinak számára aranyból. **51** És befejeződött mind a munka, melyet készített Salamon király az Örökkévaló házának; erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstárában.

8 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és mind a törzsek fejeit, Izrael fiai atyai házainak fejedelmeit, Salamon királyhoz Jeruzsálemba, hogy fölvigyék a Örökkévaló szövetségének ládáját Dávid

városából, az Ción. 2 Egybegyűltek tehát Salamon királyhoz mind az Izrael emberei az Étánim havában ünnepekor az a hetedik hónap. 3 És eljöttek mind az Izrael vénei; és vitték a papok a ládát. 4 Fölvitték az Örökkévaló ládáját meg a találkozás sátorát és mind a sátorban levő szent edényeket, azokat fölvitték a papok és a levíták. 5 Salamon király pedig és Izrael egész községe, a hozzásereglettek, vele lévén a láda előtt, áldoztak aprójszágot és marhát, annyit, hogy nem volt megszámálható és megolvasható a sokaság miatt. 6 És bevitték a papok az Örökkévaló szövetségének ládáját a helyére, a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai alá; 7 mert a kérubok kiterjesztik a szárnyaikat a láda helye fölé úgy, hogy a kérubok befödtek a ládát és annak rudjait felülről. 8 És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a szentélyből a debír elülső részén, de kívül nem látszottak; és ott voltak mind e mai napig. 9 Nem volt semmi a ládában, csupán a két kőtábla, melyeket oda letett Mózes a Chórében, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptom országából. 10 És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből, a felhő megtöltötte az Örökkévaló házát; 11 és nem állhattak ott a papok a felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. 12 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni: 13 Építve építettem házat neked, helyet a te lakásodra örökre. 14 Erre visszafordította a király az arcát és megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael egész gyülekezete pedig állott. 15 És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megígérte szájával és teljesítette kezével, mondván: 16 azon nap óta, hogy kivezettem népemet Izraélt Egyiptomból, nem választottam várost, mind az Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem; hanem választottam Dávidot, hogy legyen Izrael népem fölött. 17 Szándékában is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. 18 De így szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szándékodban volt, hogy házat építesz nevemnek – jól tetted, hogy ez volt a szándékodban; 19 csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékaidból származik, az fogja építeni a házat nevemnek. 20 Fönn is tartotta az Örökkévaló az ígését, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ültem, amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. 21 És helyet rendeltem ott a láda számára, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötött őseinkkel, mikor kivezette őket Egyiptom országából. 22 Ekkor odaállt Salamon az Örökkévaló oltára elé Izrael egész gyülekezetének szeme láttára és ég felé terjesztette kezeit. 23 Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint te az égben fönt s a földön alant, aki megőrzöd a szövetséget és a szeretetet szolgálóknak, kik járnak előtted egész szívűkkel; 24 aki megtartottad szolgálóknak Dávid atyámnak azt, amit neki ígértél; megígérted száddal és kezeddal teljesítetted, amint van e mai napon. 25 Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd meg szolgálóknak, Dávid atyámnak, amit neki ígértél, mondván: el nem fogy előttem, aki tőled ül Izrael trónján, ha csak megőrzik fiaid útjukat, járván előttem, amint te jártál előttem. 26 Most tehát, Izrael Istene, valósuljon meg, kérék, az ígéd, melyet kimondtál szolgálóknak, Dávid atyámnak! 27 Mert, valóban, lakhatik-e Isten a földön? Íme az egek és az egek egei be nem foglalnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. 28 Fordulj tehát szolgáló imádságához és könyörgéséhez, Örökkévaló én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel szolgáló ma imádkozik előtted: 29 hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra éjjel és nappal, azon helyre, melyről mondtad: ott lesz az én nevem, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgáló majd imádkozik e hely felé. 30 Akkor hallgass szolgálóknak és Izrael népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak e hely felé; te pedig hallgass reá lakásod helyén az égben, hallgass reá és adj bocsánatot. 31 Hogyha vétkeznek valaki felebarátja ellen és megeskütve őt, esküt rónak rá, és eljön esküre oltárod elé ebben a házban: 32 akkor halljad az égben és tedd meg, hogy törvényt láss szolgálóknak, hogy elítéljed a gonoszt, fejére hártván az útját és hogy fölmentsd az igazságot, juttatva neki igazsága szerint. 33 Mikor vereséget szenved Izrael néped ellenség előtt, mivel vétkeznek ellened, de megtérnek hozzád és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek hozzád ebben a házban: 34 akkor halljad az égben és bocsásd meg Izrael néped vétkeit és vezesd őket vissza a földre, melyet adtál őseiknek. 35 Mikor bezárul az ég s nem lesz eső, mert vétkeznek ellened, de imádkoznak e hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküktől, midőn megalázkod őket: 36 akkor halljad az égben és bocsásd meg szolgálóid és Izrael néped vétkeit, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járnak, és adj esőt országodra, melyet birtokol adtál népednek. 37 Éhség ha lesz az országban, dögvész ha leszen, üszög, rozsdá, sáska, szöcske ha leszen, midőn szorongatja őt ellensége országának kapuiban – bármí

csapás, bármi betegség; **38** minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izrael néped közül, midőn megtudja ki-ki szíve csapását és kiterjeszti kezeit e ház felé: **39** akkor halljad az égekben, lakásod helyén, adj bocsánatot és tedd meg, hogy juttasd kinek-kinek mind az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered mind az ember fiainak szívét; **40** azért, hogy féljenek téged mindazon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. **41** És az idegen is, aki nem Izrael néped közül való, de eljön messze földről neved kedvéért – **42** mert hallani fogják nagy nevedet, erős kezedet és kinyújtott karodat – eljön és imádkozik e ház felé: **43** akkor halljad az égben, lakásod helyén és tégy mind a szerint, ahogy kiált hozzád az idegen; azért, hogy megismerjék mind a föld népei nevedet, hogy féljenek téged, mint Izrael néped és hogy megtudják, hogy nevedről nevezetetik e ház, melyet építettem. **44** Midőn néped háborúra vonul ki ellensége ellen az úton, melyen küldöd őket és majd imádkoznak az Örökkévalóhoz, a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek; **45** akkor halljad az égben imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. **46** Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy hogy fogságba viszik őket a legyőzőik az ellenség országába, távoliba vagy közelibe; **47** és szívükre veszik az országban, ahova fogságba vitettek, megtérnek és könyörögnek hozzád legyőzőik országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és gonoszok voltunk; **48** megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel ellenségeik országában, kik őket fogságba vitték és imádkoznak hozzád országuk felé, melyet adtál őseiknek, a város felé, melyet kiválasztottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: **49** akkor halljad az égben, lakhelyeden, imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. **50** Bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened és mind a bűntetteiket, melyeket elkövettek ellened és adj nekik irgalmat legyőzőik előtt, hogy irgalmazzanak nekik. **51** Mert néped és birtokod ők, kiket kivezettél Egyiptomból, a vaskohó közepéből. **52** Hogy szemeid nyitva legyenek szolgád könyörgésére és Izrael néped könyörgésére, hogy hallgass reájuk, bármikor hozzád kiáltanak. **53** Mert te elkülönítetted őket magadnak birtokul mind a föld népei közül, amint megmondtad Mózes szolgád által, mikor kivezetted őseinket Egyiptomból, oh Uram, Örökkévaló. **54** És volt, mikor Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék az Örökkévalóhoz ez imádsággal

és könyörgéssel, fölkelt az Örökkévaló oltára elől, mintán térdein állt volt ég felé terjesztett kezekkel. **55** Odaállt és megáldotta Izrael egész gyülekezetét, fennhangon mondván: **56** Áldva legyen az Örökkévaló, a ki nyugalmat adott népének Izraelnek, mind aszerint ahogy ígérte; nem esett el egy szó sem mindazon jó igéjéből, melyet ígért Mózes az ő szolgája által. **57** Legyen az Örökkévaló, ami Istenünk, mi velünk, amint volt őseinkkel; ne hagyjon és ne vessen el minket, **58** magához hajlítván szívünket, hogy járjunk mind az ő útjain és megőrizzük parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, melyeket parancsolt őseinknek. **59** Vajha e szavaim, melyekkel könyörögtem az Örökkévaló előtt, közel volnának az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz, nappal és éjjel, hogy megszerezze szolgájának jogát és népének, Izraelnek jogát mindig a maga napján; **60** azért, hogy megismerjék mind a föld népei, hogy az Örökkévaló – ő az Isten, nincs más! **61** Legyen tehát a ti szívetek tökéletes az Örökkévaló, ami Istenünk iránt, hogy járjatok törvényei szerint és megőrizzétek parancsolatait, ahogy van e mai napon. **62** A király pedig és egész Izrael ő vele áldozatot mutattak be az Örökkévaló színe előtt. **63** Bemutatta Salamon a békeáldozatot, melyet áldozott az Örökkévalónak: marhát huszonkétezret és aprójószágot százhuszszetret. Így fölavatták az Örökkévaló házát a király meg mind az Izrael fiai. **64** Azon a napon fölszentelte a király az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét; mert ott készítette el az égőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert az Örökkévaló előtt levő részoltár kisebb volt, semhogy befogadhassa az égőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit. **65** És megtartotta Salamon azon időben az ünnepet és vele egész Izrael, nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig, az Örökkévaló, ami Istenünk színe előtt hét napig meg hét napig, tizennégy napig. **66** A nyolcadik napon elbocsátotta a népet, áldották a királyt és elmentek sátraikba örvendve és vidám szívvel mind azon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkévaló Dáviddal, az ő szolgájával, és Izraellel, az ő népével.

9 És volt midőn végzett Salamon azzal, hogy fölépítse az Örökkévaló házát és a király házát éa Salamonnak minden kívánalmát, amit véghezvinni akart, **2** megjelent az Örökkévaló Salamonnak másodszer, amiképpen megjelent neki Gibeónban. **3** És szólt hozzá az Örökkévaló: Hallottam imádságodat és könyörgésedet, mellyel könyörögtél előttem, megszenteltem e házat, melyet

építettél, hogy oda helyezzem nevemet örökre és ott lesznek szemeim és szívem minden időben. 4 Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, a szívnek feddhetetlenségében és egyenességben, cselekedvén mind aszerint, amint neked parancsoltam, törvényeimet és rendeleteimet megőrzöd; 5 akkor fönntartom királyságod trónját Izrael fölött örökre, amint kimondtam Dávid atyád felől, mondván: nem fogy el tőled való férfi Izrael trónjáról. 6 Ha el fogtok tőlem fordulni, ti meg fiaitok, és nem őrizted meg parancsolataimat, törvényeimet, melyeket életek adtam, hanem mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük: 7 akkor kiírtom Izraélt azon föld színéről, melyet nekik adtam, a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem színem elől; és lesz majd Izrael példázattá és gúnyvá mind a népek között. 8 Ez a ház pedig, mely legfelsőbb lehetett volna – bárki elmegy mellette, eliszonyodik és pisszeg; azt mondják: miért tett így az Örökkévaló ez országgal és e házzal! 9 És majd mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, Istenüket, ki kivette őseiket Egyiptom országából, de ragaszkodtak más istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket; ezért hozta reájuk az Örökkévaló mind e veszedelmet. 10 Így volt azon húsz év múltán, amelyek alatt fölépítette Salamon a két házat, az Örökkévaló házat és a király házat – 11 Chírám, Cór királya, támogatta Salamonat cédrusfákkal, ciprusfákkal és arannyal minden kívánsága szerint; akkor adott Salamon király Chírámnak húsz várost a Gálíl földjén – 12 kivonult Chírám Córból, hogy megnézze a városokat, melyeket adott neki Salamon; de nem tetszettek neki. 13 Mondta: Micsoda városok ezek, melyeket adtál nekem, testvérem? És így nevezték őket: Kábúl földje, mind e mai napig. 14 Küldött Chírám a királynak százhusz kikkár aranyat. 15 És ez azon robotnak ügye, melyet kivetett Salamon király, hogy építse az Örökkévaló házat és a maga házat, a millót és Jeruzsálem falát, Chácórt, Megiddót és Gézert – 16 Fáraó, Egyiptom királya fölment volt és bevette Gézert és elégette tüzzel, a városban lakó kanaánit megölte és hozományul adta leányának, Salamon feleségének – 17 fölépítette Salamon Gézert és az alsó Bét-Chóront, 18 Béalátot és Tadmórt a puszta országában; 19 meg mind az éléstár városokat, melyek Salamonéi voltak, meg a szekérhad városait és a lovasok városait és Salamonnak kívánalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a Libánonon meg uralmának egész országában. 20 Mindazon nép, mely megmaradt az omóri, a chítti, a perizzi, a chívví és a jebúszí közül, azok, akik nem Izrael fiai közül valók 21

a fiai, kik megmaradtak utánuk az országban, akik Izrael fiai nem bírtak kipusztítani, azokra vetett ki Salamon robotmunkát mind e mai napig. 22 De Izrael fiai közül senkit sem tett Salamon rabszolgává, hanem ők voltak a harcosok, szolgálói, tisztjei, hadnagyai, meg szekérhadának és lovasainak vezérei. 23 Ezek a tisztok, akik felügyeltek Salamonnak munkája fölött: ötszázötvenen, a kik a munkát végző nép fölött uralmat vittek. 24 Alig, hogy fölment Fáraó leánya Dávid városából a maga házába, melyet épített számára, akkor fölépítette a millót. 25 Bemutatni szokott Salamon háromszor az évben égő és békeáldozatokat az oltáron, melyet épített az Örökkévalónak, meg füstölögtetett azon, mely az Örökkévaló színe előtt volt. Így befejezte a házat. 26 Hajórajt is készített Salamon király Ecjón-Géberben, mely Élót mellett van, a nádas tenger partján, Edóm országában. 27 És küldte Chírám a hajórajjal az ő szolgálait, tengeren jártas hajósokat, Salamon szolgálóival együtt. 28 Elmentek Ófirba, szereztek onnan aranyat, négyszáz húsz kikkárt, és elhozták Salamon királynak.

10 Sába királynője pedig hallván Salamonnak hírét meg az Örökkévaló nevét, eljött, hogy próbára tegye őt rejtvényekkel. 2 Eljött Jeruzsálemben igen tekintélyes sereggel, tevékkel, melyek vittek fűszert, igen sok aranyat meg drágakövet; ment Salamonhoz és elmondta neki mindazt, ami szívében volt. 3 És megfelelt neki Salamon mind az ő szavaira; nem volt semmi sem elrejtve a királytól, amire meg nem felelt volna neki. 4 Látta Sába királynője Salomonnak minden bölcsességét és a házat, melyet épített, 5 meg asztala étkeit, szolgálóinak ülését és szolgálattevőinek állását és az ő ruháikat, meg pohárnokait és fölvonulását, ahogy föl szokott vonulni az Örökkévaló házába: akkor nem maradt többé benne lélek, 6 és szólt a királyhoz: Igaz volt a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed felől. 7 De nem hittem a szavaknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, ámde nem beszéltek el nekem a felét sem; hozzá tettél bölcséget és jelességet a hírhez, melyet hallottam. 8 Boldogok embereid, boldogok e szolgálid, kik mindig előtted állnak, akik hallják bölcségedet. 9 Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged Izrael trónjára! Mivel örökre szereti Izraélt az Örökkévaló, megtett téged királlyá, hogy jogot és igazságot mívelj. 10 És adott a királynak százhusz kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet; nem került oda többé annyi mint ama fűszer, melyet adott Sába királynője Salamon

királynak. **11** De Chírám hajórajja is, mely aranyat szállított Ófirból, hozott Ófirból igen sok szantálfát meg drágakövet. **12** És készítet a király a szantálfából karfát az Örökkévaló háza számára és a király háza számára, meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem került oda ilyen szantálfa és nem láttatott mind e mai napig. **13** Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azon kívül amit adott neki, Salamon király módjához képest. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. **14** És volt az aranyak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt: hatszázhatvanhat kikkár arany. **15** Azon kívül, ami bejött a kereskedő emberektől meg a kalmárok keresetéből és mind az Arábia királyaitól és az ország helytartóitól. **16** És készítet Salamon király kétszáz nagy pajzst vert aranyból; hatszáz arany megy egy nagy pajzsra; **17** és háromszáz pajzst vert aranyból; három mina arany megy egy pajzsra. És elhelyezte a király a Libánon erdőházba. **18** És készítet a király nagy elefántcsont trónt és bevonta színarannyal. **19** Hat lépcsőfoka volt a trónnak éa kerek teteje volt a trónnak hátulról és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroslán állott a karok mellett; **20** meg tizenkét oroslán állott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. **21** És Salamon királynak minden ivó edénye arany volt és a Libánon erdőháznak minden edénye finomított arany; semmi sem ezüsből, ez nem vétetett semmibe Salamon napjaiban. **22** Mert Tarsís hajórajja volt a királynak a tengeren, Chírám hajórajával együtt; három évben egyszer szokott érkezni a Tarsís-hajóraj, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. **23** Így nagyobb volt Salamon király mind a föld királyainál gazdagságra éa bölcségre. **24** Az egész földről pedig fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességét, melyet Isten adott a szívébe. **25** És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre, **26** És gyűjtött Salamon szekereket és lovasokat: volt neki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. **27** És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő volna; a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő vad fügefákat, sokaságra. **28** A Salamon számára való lovaknak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői bizonyos áron: **29** fölhozattot és kikerült egy szekér Egyiptomból hatszáz ezüstön, egy ló pedig

százötvenen. Így mind a chittiták királyai számára és Arám királyai számára is általuk történt a kivitel.

11 Salamon király pedig sok idegen asszonyt szeretett, meg Fáraó leányát: móábi, ammóni, edómi, cidóni, chittita nőket, **2** azon népek közül valókat, melyekről így szólt az Örökkévaló Izraél fiaihoz: ne menjetek közéjük és ők ne jöjjenek közétek, mert bizony Isteneik felé hajlítják szíveteket – azokhoz ragaszkodott Salamon szeretettel. **3** És voltak neki feleségei: fejedelmi asszony hétszáz és ágyas háromszáz; és feleségei elhajlították szívét. **4** És volt Salamon vénsége idejében, feleségei elhajlították szívét más istenek felé; és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint atyjának, Dávidnak szíve. **5** És járt Salamon az Astóret, a Cidónbeliek istene után és Milkóm, az ammóniak undoksága után. **6** És tette Salamon azt ami rossz az Örökkévaló szemében és nem járt teljesen az Örökkévaló után, mint atyja, Dávid. **7** Akkor épített Salamon magaslatot Kemósnak, Móáb undokságának a Jeruzsálem előtt levő hegyen és Molokhnak, Ammón fiai undokságának. **8** Így tett mind az ő idegen feleségei számára; azok füstölögtettek és áldoztak isteneiknek. **9** És megharagudott az Örökkévaló Salamonra, mert elhajlott a szíve az Örökkévalótól, Izraél Istenétől, ki kétszer megjelent neki; **10** és parancsot adott neki e dolog felől, hogy ne járjon más istenek után, de ő nem őrizte meg azt, mit az Örökkévaló parancsolt. **11** Ekkor mondta az Örökkévaló Salamonnak: Mivelhogy ez volt benned és meg nem őrizted szövetségemet és törvényeimet, melyeket neked parancsoltam: el fogom szakítani tőled a királyságot és adom azt szolgáltnak. **12** Ámde napjaidban nem teszem meg, Dávid atyád kedvéért; fiad kezéből szakítom el. **13** Csakhogy az egész királyságot nem szakítom el, egy törzset fiadnak adok: Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, melyet kiválasztottam. **14** És támasztott az Örökkévaló ellenséget Salamonnak, az edómi Hadádot; a királyi nemzetségből volt Edómban. **15** Történt ugyanis, midőn Dávid Edómban volt, amikor fölment Jóáb hadvezér, hogy eltemesse a halottakat és megölt minden férfiszemélyt Edómban – **16** mert hat hónapon át maradt ott Jóáb meg egész Izraél, míg ki nem irtott minden férfiszemélyt Edómban – **17** megszökött Adád, ő és edómi emberek atyjának szolgálai közül ő vele, hogy Egyiptomba jusson; Hadád pedig kisiú volt. **18** Fölkeltek Midjából és Páránba értek; és vetek magukkal embereket Páránból és Egyiptomba értek, Fáraóhoz, Egyiptom

királyához, és adott neki házat, kenyeret ígért neki és földet adott neki. **19** Kegyet talált Hadád Fáraó szemei előtt nagyon és feleségül adta neki felesége nővérét, Tachpenész uralkodónőnek a nővérét. **20** És szülte neki Tachpenész nővére fiát, Genúbátot és elválasztotta őt Tachpenész Fáraó házában; így volt Genúbát Fáraó házában Fáraó gyermekei között. **21** Hadád pedig hallotta Egyiptomban, hogy őseihez feküdt Dávid és hogy meghalt Jóáb hadvezér; ekkor szólt Hadád Fáraóhoz: Bocsáss el, hogy elmenjek országomba. **22** De mondta neki Fáraó: Hát mi hiányzik neked nálam, hogy íme el akarsz menni országodba? Mondta: Semmi; hanem el kell bocsátanod engem. **23** És támasztott neki Isten ellenséget: Rezónt, Eljádá fiát, ki megszökött Hadádézertől, Cóba királyától, az ő urától; **24** maga mellé gyűjtött embereket és csapatnak a vezére lett – mikor Dávid azokat megölte – és mentek Damaszkuszba, letelepedtek benne és uralkodtak Damaszkuszban. **25** Ellensége volt Izraelnek Salamon minden napjaiban a Hadád okozta bajon kívül; utálta Izraélt és király volt Arám fölött. **26** Járobeám pedig, Nebát fia, Efraimbeli, Cerédából anyjának neve Cerúa, egy özvegyasszony – szolgálja volt Salamonnak; és kezet emelt a király ellen. **27** És ez az oka, hogy kezet emelt a király ellen: Salamon építette a millót és elzárta Dávid, atya városának részét. **28** Ez ember, Járobeám, derék vitéz volt; midőn látta Salamon az ifjút, hogy munkabíró ő, felügyelőnek tette őt József házában egész robotja fölé. **29** És volt abban az időben, Járobeám kiment volt Jeruzsálemből, akkor találta őt az úton a Sílóbeli Achíja próféta; ő pedig új ruhába volt öltözve és ők ketten egyedül voltak a mezőn. **30** És megragadta Achíja az új ruhát, mely rajta volt, szétszakította tizenkét darabra, **31** és mondta Járobeámnak: Végy magadnak tíz darabot, mert így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Íme én elszakítom a királyságot Salamon kezéből és neked adom a tíz törzset – **32** egy törzs azonban övé lesz Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, azon városért, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül – **33** mivelhogy elhagytak engem és leborultak az Astóret, a Cídónbeliek istene előtt, Kemós, Móáb istene előtt és Milkóm, Ammón fiainak istene előtt és nem jártak útjaimban, hogy tették volna azt, ami helyes szemeimben, meg törvényeimet és rendeleteimet, úgy mint atya Dávid. **34** De nem veszem el az egész királyságot kezéből; fejedelemnek teszem őt meg élete minden napjaiban Dávid szolgám kedvéért, akit kiválasztottam, aki megőrizte parancsolataimat és törvényeimet. **35** Elveszem a királyságot fia kezéből

és neked adom azt, tíz törzset. **36** Fíának pedig egy törzset adok, hogy minden időben legyen mécsese Dávid szolgámnak előttem Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztottam magamnak, hogy odahelyezzem nevemet. **37** Téged pedig veszlek, hogy király légy mind afölött, amit kíván lelked, király léssz tehát Izraél fölött. **38** És léssen, ha hallgatod mindazt, amit neked parancsolok, útjaimban jársz és teszed azt, ami helyes a szemeimben, megőrizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint Dávid szolgám tette, akkor veled leszek és állandó házat építek neked, amint építettem Dávidnak és neked adom Izraélt. **39** Így aládom majd le Dávid magzatját ennek okaért, csakhogy nem minden időre. **40** És meg akarta Salamon ölni Járobeámot; akkor fölkel Járobeám és Egyiptomba szökött meg, Sísákhoz, Egyiptom királyához, és Egyiptomban volt Salamon haláláig. **41** Salamon egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett és bölcsessége: hiszen meg vannak írva Salamon történetének könyvében. **42** S az idő, amely alatt király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izraél fölött, negyven év. **43** És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették Dávid atyjának városában. És király lett helyette fia, Rechabeám.

12 És elment Rechabeám Sekhémbe, mert Sekhémbe gyűlt egész Izraél, hogy őt királlyá tegyék. **2** És volt, midőn hallotta Járobeám, Nebát fia – ő még Egyiptomban volt, ahova megszökött Salamon király elől, és maradt Járobeám Egyiptomban, **3** de küldtek és hívták őt – oda ment Járobeám meg Izraél egész gyülekezete és beszéltek Rechabeámhoz, mondván: **4** Atyád keménnyé tette jármunkát, te pedig könnyíts most atyádnak kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet reánk vetett, és szolgálunk neked. **5** Erre szólt hozzájuk: Még menjetek három napra, akkor jöjjetek vissza hozzám. És elment a nép. **6** Akkor tanácskozott Rechabeám király az öregekkel, kik atya Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népek? **7** Beszéltek hozzá, mondván: Ha te ma szolgálja léssz e népek és szolgálsz nekik azzal, hogy felélsz nekik és beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor szolgálid lesznek neked minden időben. **8** De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl s a kik őelőtte álltak. **9** És szólt hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népek, akik így szóltak hozzám, mondván: könnyíts a jármon, melyet reánk vetett atyád? **10** Beszéltek hozzá az ifjak, kik vele nőttek föl, mondván: Így mondjad e népek, akik beszéltek

hozzád, mondván: atyád nehezzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk, így beszélj hozzájuk: Kis ujjam vastagabb atyám derekánál; **11** most tehát, atyám nehéz jármot rakott reátok, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenytett benneteket, én pedig majd fenytitek benneteket skorpiókkal! **12** És odament Járobeám meg az egész nép Rechabeámhoz harmadnapon a szerint, ahogy szólt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. **13** Keményen felelt a király a népnek; elhagyta az öregek tanácsát, melyet neki tanácsoltak, **14** és beszélt hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám nehezzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom jármotokat; atyám ostorokkal fenytett benneteket, én pedig majd fenytitek benneteket skorpiókkal. **15** A király tehát nem hallgatott a népre, mert így volt okozva az Örökkévaló részéről, azért hogy fenntartsa szavát, melyet szólt az Örökkévaló a Sílóbeli Achíja által Járobeámhoz, Nebát fiához. **16** Midőn látta egész Izraél, hogy nem hallgatott rájuk a király, választ adott a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jisáj fiában! Sátraidhoz, Izraél! Most nézz házad után, Dávid! És elment Izraél a sátraihoz. **17** A Jehúda városaiban lakó Izraél fiai – azok fölött király volt Rechabeám. **18** Küldte Rechabeám király Adórámot, aki a robot fölött volt, és meghajigálta őt kővel egész Izraél, úgy hogy meghalt; Rechabeám király pedig erőlködött, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálembé. **19** Így pártolt el Izraél Dávid házatól mind e mai napig. **20** És volt, midőn hallotta egész Izraél, hogy visszatért Járobeám, küldtek és hivatták őt a községhez és királlyá tették őt egész Izraél fölél; nem volt Dávid háza pártján más, mint Jehúda törzse egyedül. **21** Megérkezett Rechabeám, Jeruzsálembé ment és egybegyűjtötte Jehúda egész házát éa Benjámin törzsét, száznolcvanezer válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraél házával, hogy visszaszerezzék az uralmat Rechabeámnak, Salamon fiának. **22** És lett Isten igéje Semájához, az Isten emberéhez, mondván: **23** Szólj Rechabeámhoz, Salamon fiához, Jehúda királyához, meg Jehúda egész házához és Benjaminhoz s a többi néphez, mondván: **24** így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok föl és ne harcoljatok testvéreitekkel, Izraél fiaival, térjete vissza ki-ki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek s elmentek az Örökkévaló igéje szerint. **25** Fölépítette Járobeám Sekhémet Efraim hegységében és lakott benne; kiment onnan és fölépítette Penúélt. **26** És mondta Járobeám a szívében: Most majd visszatér az uralom

Dávid házához: **27** ha fölmege e nép, hogy áldozatokat készítsen az Örökkévaló házában Jeruzsálemben, akkor visszatér e nép szíve urukhoz Rechabeámhoz, Jehúda királyához, megölnék engem és visszatérnek Rechabeámhoz, Jehúda királyához. **28** Tanácsot tartott tehát a király és készített két arany borjút. Így szólt hozzájuk: Elég volt nektek Jeruzsálembé fölmenni; itt az istened, Izraél, a ki fölhozott téged Egyiptom országából! **29** És elhelyezte az egyiket Bét-Élben, a másikat pedig Dánba adta. **30** És vétekké lett e dolog; és eljárt a nép az egyik elé Dánig. **31** És készítette a magaslatok házát és papokká tett a nép minden részéből olyanokat, kik nem voltak Lévi fiai közül. **32** Erre tartott Járobeám ünnepet a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, azon ünnep szerint, mely Jehúdában volt, és fölment az oltárra; így tett Bét-Élben, áldozván a borjuknak, melyeket készített; ki is rendelte Bét-Élben a magaslatok papjait, kiket azokká tett. **33** Fölment az oltárra, melyet Bét-Élben készített, a nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, melyet a maga szívéből koholt. Ünnepet tartott Izraél fiai számára és fölment az oltárra, hogy füstölögtessen;

13 de íme egy Isten embere jött Jehúdából az Örökkévaló igéjével Bét-Élbe, s Járobeám épen az oltáron állt, hogy füstölögtessen. **2** És kiáltott az oltár felé az Örökkévaló igéjével s mondta: Oltár, oltár, így szól az Örökkévaló: íme, egy fia születik Dávid házának, Jósijáhu lesz a neve; az levágja rajtad a magaslatok papjait, kik rajtad füstölögtetnek, és embercsontokat égetnek el rajtad. **3** Adott is az napon csodajelt, mondván: Ez a csodajel, hogy az Örökkévaló szólt; íme az oltár meghasad és kiömlik a hamu, mely rajta van. **4** És volt, amint hallotta a király az Isten emberének igéjét, melyet kiáltott az oltár felé Bét-Élben, kinyújtotta Járobeám a kezét az oltárról, mondván: Fogjátok meg! Erre elaszott a keze, melyet kinyújtott ellene és nem tudta visszavonni magához. **5** Az oltár pedig meghasadt és kiomlott a hamu az oltárról, azon csodajel szerint, melyet adott az Isten embere az Örökkévaló igéjével. **6** Ekkor megszólalt a király és szólt az Isten emberéhez: Könyörögi, kérlek, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és imádkozzál érettem, hogy kezem visszahajolhasson hozzám. És könyörgött az Isten embere az Örökkévalóhoz, és visszahajolt a király keze ő hozzá, és lett, mint annakelőtte. **7** Ekkor szólt a király az Isten emberéhez: Jer velem a házba és étkezzél, hadd adok neked ajándékot. **8** Szólt az Isten embere a királyhoz: Ha nekem adod házadnak a felét, nem mennék el veled;

nem ia eszem kenyeret és nem iszom vizet ezen a helyen. **9** Mert így parancsolták nekem az Örökkévaló igéjével, mondván: ne egyél kenyeret és ne igyál vizet, és ne térj vissza azon az úton, melyen mentél. **10** Elment tehát más úton, és nem tért vissza azon az úton, melyen jött Bét-Élbe. **11** Egy öreg próféta lakott azonban Bét-Élben. Ennek jött a fia és elbeszélte neki mind a cselekedetet, melyet cselekedett az Isten embere e napon Bét-Élben; a szavakat is, melyeket szólt a királyhoz, elbeszélétek atyjuknak. **12** Erre szólt hozzájuk atyjuk: Melyik úton ment el? Fiai pedig látták az utat, melyen elment az Isten embere, aki Jehúdából jött. **13** És mondta fiainak: Nyergeljétek föl nekem a szamarat! Fölnyergelték neki a szamarát és ráült. **14** Utána ment az Isten emberének és találta őt, amint ült egy tölgyfa alatt; szólt hozzá: Te vagy-e az Isten embere, a ki Jehúdából jöttél? Mondta: Én. **15** És szólt hozzá: Jer velem a házba és egyél kenyeret! **16** Mondta: Nem térhetek vissza veled és nem mehetek be veled; nem is eszem kenyeret és nem iszom vizet veled ezen a helyen. **17** Mert az a szó lett hozzám az Örökkévaló igéjével: ne egyél kenyeret és ne igyál vizet ottan, ne térj vissza azon az úton menve, melyen mentél. **18** Erre mondta neki: Én is próféta vagyok, mint te és egy angyal szólt hozzám az Örökkévaló igéjével, mondván: hozd őt vissza magaddal a házadba, hogy egyék kenyeret és igyék vizet. – Hazudott neki. – **19** Tehát visszatért vele és evett kenyeret a házában és ivott vizet. **20** Ők épen az asztalnál ültek – és lett az Örökkévaló igéje a prófétához, aki őt visszahozta; **21** és kiáltott az Isten emberének, ki Jehúdából jött, mondván: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy engedetlen voltál az Örökkévaló parancsa iránt és nem őrizted meg a parancsolatot, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked parancsolt, **22** hanem visszatértél és ettél kenyeret és ittál vizet azon helyen, melyről szólt hozzád: ne egyél kenyeret és ne igyál vizet – nem jut a te hullád őseid sírjába. **23** És volt, miután evett kenyeret és miután ivott, fölnyergelték neki a szamarat, annak a prófétának, akit visszahozott. **24** Elment, éa találta őt az úton egy oroszlán és megölte; és volt a hullája odavetve az úton, a szamar pedig mellette állt, az oroszlán is a hulla mellett állott. **25** És íme, arra mentek emberek, és látták a hullát odavetve az úton, meg az oroszlánt a hulla mellett állva, bementek és elmondták a városban, melyben az öreg próféta lakott. **26** Midőn hallotta a próféta, ki őt visszahozta az útról, mondta: Az Isten embere az, ki engedetlen volt az Örökkévaló parancsa iránt; adta őt tehát az Örökkévaló az oroszlánnak, úgy hogy

összetörte és megölte őt, az Örökkévaló igéje szerint, melyet szólt róla. **27** Erre szólt fiaihoz, mondván: Nyergeljétek föl nekem a szamarat. És fölnyergelték. **28** Elment és találta a hulláját odavetve az úton, a szamar pedig meg az oroszlán álltak a hulla mellett; nem ette meg az oroszlán a hullát és nem törte össze a szamarat. **29** Ekkor fölemelte a próféta az Isten emberének hulláját, rátette a szamárra és visszavitte; és ment az öreg prófétának a városába, hogy gyászt tartson és hogy eltemesse. **30** Letette hulláját a saját sírjába; és gyászt tartottak fölötte: Jaj, testvérem! **31** És volt, miután eltemette, szólt fiaihoz, mondván: Mikor meghalok, temessetek engem abba a sírba, melyben az Isten embere van temetve; az ő csontjai mellé tegyétek az én csontjaimat. **32** Mert be fog következni azon szó, melyet hirdetett az Örökkévaló igéjével a Bét-Élben levő oltár felől és a Sómrón városaiban levő magaslatok házai felől. **33** E dolog után nem tért meg Járobeám gonosz útjáról; újból rendelt magaslatoknak való papokat a nép minden részéből; akinek kedve volt, annak megtöltötte a kezét, hogy magaslat papjává legyen. **34** És Járobeám házában vétkévé lett e dolog, a föld színéről való kiirtásra és megsemmisítésre.

14 Azon időben megbetegedett Abíja, Járobeám fia. **2** És mondta Járobeám a feleségének: Kelj föl, kérlek, másítsd el ruhádat, hogy meg ne tudják, hogy te vagy Járobeám felesége; menj Sílóba, íme ott van Achíja próféta – ő szólt fölőlem, hogy király leszek e nép fölött. **3** Végy kezvedbe tíz kenyeret, pogácsákat is és egy korsó mézet és menj oda hozzá; ő majd megmondja neked, mi lesz a fiúval. **4** Így is tett Járobeám felesége; fölkel, elment Sílóba és bement Achíja házába. Achíja pedig nem bírt látni, mert szemei merevek voltak vénsége miatt. **5** Az Örökkévaló pedig szólt vala Achíjához: Íme, Járobeám felesége eljő, hogy kérdezzen valamit tőled fia felől, mert beteg; így meg így beszélj hozzá. Lesz pedig, midőn eljön, másnak tettei magát. **6** Volt tehát, amint Achíjához hallotta lábainak nesztét, amint bejött az ajtón, mondta: Jőjj be, Járobeám felesége, minek is tetteid magadat másnak, pedig én kemény dologgal vagyok küldve hozzád. **7** Menj, mondjad Járobeámnak: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: mivelhogy kiemeltelek a nép közül és fejedelemmé tettelek Izraél népem fölé, **8** és elszakítottam az uralmat Dávid házatól és neked adtam, de nem voltál olyan mint Dávid szolgám, aki megőrizte parancsolataimat és aki járt utánam egész szívvel, csak azt téve, ami helyes szemeimben;

9 hanem rosszabbul cselekedtél mindazoknál, kik előtted voltak, mentél és készítettél magadnak más isteneket és öntött képeket az én bosszantásomra, míg engem hátad mögé vettedél: 10 azért, íme én veszedelmet hozok Járabeám házára és kiirtok Járabeám házából falra vizelet, elzártat és magára hagyottat Izraélben és kitakarított Járabeám háza után, amint kitakarítják a ganéjt, míg vége van. 11 A kije meghal Járabeámnak a városban, azt megeszik a kutyák s aki meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai – mert az Örökkévaló szólt. 12 Te pedig kelj föl, menj haza; mihelyt lábad a városba ér, meghal a gyermek. 13 És gyászt tart fölötte egész Izraél, éa eltemetik őt, mert egyedül ez jut sírba Járabeámtól, mivel találatott rajta valami, ami jó az Örökkévaló, Izraél Istene előtt, Járabeám házában. 14 És majd támaszt magának az Örökkévaló királyt Izraél fölött, aki kiírja Járabeám házát ama napon – de már mi lesz akkor! 15 Megveri az Örökkévaló Izraélt – amint inog a nádszál a vízben és kitepi Izraélt e jó földről, melyet őseiknek adott és elszórja őket a folyamon túlra, mivelhogy aséráikat készítették, bosszantva az Örökkévalót. 16 És majd odaadja Izraélt, Járabeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és vétkezésre indította Izraélt. 17 Erre fölkelt Járabeám felesége, ment és Tircába ért; ő éppen bement a ház küszöbén, és a gyermek meghalt. 18 Eltemették őt és gyászt tartott fölötte egész Izraél, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt az ő szolgája, Achijáhu próféta által. 19 Járabeámnak egyéb dolgai pedig, ahogy harcolt és ahogy uralkodott, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 20 Az idő pedig, mely alatt király volt Járabeám: huszonkét év; és feküdt ősei mellé és király lett helyette fia Nádáb. 21 Rechabeám, Salamon fia pedig király volt Jehúdában. Negyvenegy éves volt Rechabeám, mikor király lett és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztott az Örökkévaló, hogy odahelyezze nevét, mind az Izraél törzsei közül; és anyjának neve az ammóni Náama. 22 És tette Jehúda azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és ingerelték őt jobban mindannál, amit őseik tettek, vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek. 23 Építettek maguknak ök is magaslatokat, oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt. 24 Még szentelt férfi is volt az országban; cselekedtek mindazon népek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől. 25 És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen; 26 elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házában kincseit, mindent elvett;

elvette mind az arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. 27 Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábízza a futárok tisztjeire, akik őrt álltak a király házában bejáratán, 28 És volt, valahányszor a király az Örökkévaló házába ment, vitték azokat a futárok és visszatették a futárok szobájába. 29 Rechabeám egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 30 És háború volt Rechabeám és Járabeám között minden időben. 31 És feküdt Rechabeám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában; anyjának neve pedig az ammóni Náama. És király lett helyette fia, Abijám.

15 Járabeám királynak, Nebát fiának tizennyolcadik évében király lett Abijám Jehúda fölött. 2 Három évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Máakha, Abisálóm leánya. 3 És járt atyjának mindazon vétkeiben, melyeket őelötte elkövetett, és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint ősenek, Dávidnak szíve. 4 Mert Dávid kedvéért adott neki az Örökkévaló; az ő Istene, mécsset Jeruzsálemben, támasztván ő utána fiát és fönntartván Jeruzsálemet; 5 mivel Dávid tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben és nem tért el mindattól, amit neki parancsolt, élete minden napjaiban, kivéve a chittita Úrija dolgában. 6 És háború volt Rechabeám és Járabeám között élete minden napjaiban: 7 Abijámnak egyéb dolgai pedig és mindaz, mit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. És háború volt Abijám és Járabeám között. 8 És feküdt Abijám ősei mellé éa eltemették őt Dávid városában. Király lett helyette fia, Ásza. 9 Járabeámnak, Izraél királyának húszadik évében király lett Ásza Jehúda fölött; 10 negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Máakha, Abisálóm leánya. 11 És tette Ásza azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, úgy mint őse, Dávid. 12 Elmozdította a szentelt férfiakat az országból és eltávolította mind a bálványokat, melyeket készítettek ősei. 13 Anyját, Máakhát is eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel förtelmes képet készített az aséra számára; kivágta Ásza a förtelmes képet és elégette a Kidrón völgyében. 14 De a magaslatok nem szűntek meg; csakhogy tökéletes volt Ászának szíve az Örökkévalóhoz minden napjaiban. 15 És bevitte atyjának szentségeit és a maga szentségeit az Örökkévaló házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. 16 És háború volt Ásza éa Báesa, Izraél királya között minden napjaiban. 17 Fölvonult Báesa, Izraél királya

Jehúda ellen és építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni Ásza, Jehúda királyának részéről. **18** Akkor vette Ásza mind az ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az Örökkévaló házának kincseiből és a király házának kincseit, szolgálóinak kezébe adta, és elküldte őket Ásza király Ben-Hadádhoz, Tabrímón fiához, Chezjón fiához, Arám királyához, aki Damaszkuszban székelt, mondván: **19** Szövetség van köztem és közted, atyám és atyád között; íme küldtem neked ajándékot, ezüstöt és aranyat; menj, bontsd föl szövetségedet Báesával, Izraél királyával, hogy elvonuljon tőlem. **20** Hallgatott Ben-Hadad Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izraél városai ellen és megverte Ijjónt, Dánt, Abél-Bét-Máakhát, meg az egész Kinnerótot Naftáli egész földjével együtt. **21** És volt, midőn meghallotta Báesa, föl hagyott Ráma építésével és maradt Tircában. **22** Ásza király pedig összehívta egész Jehúdát, senki sem volt fölmentve, és elhordták Ráma köveit és fáit, melyekkel épített volt Báesa; és építette azokból Ásza király a Benjáminbeli Gébát és Micpát. **23** Ászának mind az egyéb dolgai pedig, minden hőstette és mindaz, amit cselekedett, meg a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. Csak vénsége idejében megbetegedett a lábaira. **24** És feküdt Ásza ősei mellé és eltemették ősei mellé, ősenek, Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Jehósáfát. **25** Nádáb, Járobeám fia pedig király lett Izraél fölött Ászának, Jehúda királyának második évében és uralkodott Izraél fölött két évig. **26** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és járt atyának útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt. **27** De összeesküdött ellene Báesa, Achíja fia, Jisszákhár házából, éa megverte őt Báesa Gibbetónban, mely a filiszteusoké volt; Nádáb és egész Izraél éppen ostromolták Gibbetónt. **28** Megölte őt Báesa Ászának, Jehúda királyának harmadik évében és király lett helyette. **29** És volt, mikor király lett, megölte Járobeám egész házát, nem hagyott meg egy lelket sem Járobeámtól, míg meg nem semmisítette; az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt az ő szolgája, a Silóbeli Achíja által: **30** Járobeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és melyekkel vétkezésre indította Izraélt, bosszantásáért, mellyel bosszantotta az Örökkévaló, Izraél Istenét. **31** Nádáb egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **32** És háború volt Ásza és Báesa Izraél királyá között minden napjaikban. **33** Ászának, Jehúda királyának harmadik évében király

lett Báesa, Achíja fia egész Izraél fölött, Tircában, huszonnégy évig. **34** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és járt Járobeám útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt.

16 És lett az Örökkévaló igéje Jehúhoz, Chanáni fiához, Báesa felől, mondván: **2** Mivelhogy fölemeltelek a porból és fejedelemmé tettelek Izraél népem fölé, de te jártál Járobeám útja szerint és vétkezésre indítottad Izraél népemet, hogy bosszantsanak engem vétkeikkel: **3** íme én kitarítok Báesa után és háza után éa olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fiának házát; **4** akije meghal Báesának a városban, azt megeszik a kutyák és akije meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai. **5** Báesa egyéb dolgai pedig és amit cselekedett és hőstettei, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **6** És feküdt Báesa ősei mellé és eltemették Tircában. És király lett helyette fia, Éla. **7** Jehú, Chanáni fia, a próféta által is lett az Örökkévaló igéje Báesa ellen és háza ellen, mindazon rossz miatt, amit tett az Örökkévaló szemében, bosszantván őt kezeinek tettével, hogy majd úgy jár, mint Járobeám háza és még azért, hogy azt megölte. **8** Ászának, Jehúda királyának huszonhatodik évében király lett Éla, Báesa fia, Izraél fölött Tircában, két évig. **9** És összeesküdött ellene Zimri, az ő szolgája, a szekérhad felének a vezére, mikor ő Tircában részegre itta magát, Arcának házában, aki Tircában a ház fölött volt. **10** Bement ugyanis Zimri, leütötte és megölte őt, Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében, és király lett helyette. **11** És volt, mikor király lett, amint trónján ült, megölte Báesának egész házát, nem hagyott meg belőle falra vizelőt, meg rokonait és barátjait. **12** Így megsemmisítette Zimri Báesa egész házát az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Báesa ellen Jehú próféta által; **13** Báesának mind a vétkeiért és fiának, Élának vétkeiért, melyekkel vétkeztek és melyekkel vétkezésre indították Izraélt, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istenét hiábavalóságaikkal. **14** Élának egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **15** Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében király lett Zimri, hét napig Tircában; a nép épen akkor táborozott Gibbetón ellen, mely a filiszteusoké volt. **16** És hallotta a táborozó nép, hogy összeesküdött Zimri és meg is ölte a királyt; akkor királlyá tette egész Izraél ama napon a táborban Omri hadvezért Izraél fölé. **17** És elvonult Omri és egész Izraél ő vele Gibbetón alól és ostrom alá vették Tircát. **18** És

volt, amint látta Zimrí, hogy elfoglaltatott a város, bement a király házának várába, magára gyűjtotta a király házat tüzzel és meghalt. 19 Vétkeiért, melyekkel vétkezett, cselekedvén azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, járván Járobeám útja szerint és vétke szerint, melyet elkövetett, hogy vétkezésre indítsa Izraélt. 20 Zimrínek egyéb dolgai pedig és összeesküvése, mellyel összeesküdött, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 21 Akkor kétfelé oszlott Izraél népe: a nép egyik fele Tibninek, Gínát fiának pártján volt, hogy királlyá tegye, a másik fele pedig Omrí pártján. 22 De erősebb volt az Omrí pártján levő nép a Tibni, Gínát fiának pártján levő népnél; meghalt Tibni éa király lett Omrí. 23 Ászának, Jehúda királyának harmincegyedik évében király lett Omrí Izraél fölött, tizenkét évig; Tircában uralkodott hat évig. 24 És megvette a Sómrón hegyet Sémertől két kikkár ezüstért; beépítette e hegyet és elnevezte a várost, melyet épített, Sémernek, a hegy urának nevééről, Sómrónnak. 25 És cselekedte Omrí azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és rosszabbul cselekedett mindazoknál, kik előtte voltak; 26 és járt Járobeámnak, Nebát fiának minden útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istenét, hiábavalóságaikkal. 27 Omrínak egyéb dolgai pedig, amiket cselekedett és hőstettei, melyeket végzett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 28 És feküdt Omrí ősei mellé és eltemették Sómrónban; és király lett utána fia, Acháb. 29 Acháb, Omrí fia pedig király lett Izraél fölött, Ászának, Jehúda királyának harmincnycadik évében; és uralkodott Acháb, Omrí fia Izraél fölött Sómrónban huszonkét évig. 30 És tette Acháb, Omrí fia azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, inkább mindazoknál, kik előtte voltak. 31 És mintha csekélység lett volna neki járnia Járobeámnak, Nebát fiának vétkei szerint, feleségül vette Ízébelt, Etbáalnak, a Cídónbeliek királyának leányát s ment és szolgálta a Báalt és leborult előtte. 32 És oltárt állított föl a Báalnak, a Báal házában, melyet épített Sómrónban. 33 És készítette Acháb az aserát; többet is tett Acháb arra, hogy bosszantsa az Örökkévalót, Izraél Istenét, inkább mind az Izraél királyainál, kik előtte voltak. 34 Az ő napjaiban építette föl a Bét-Élbeli Chíél Jeríchót; Abírámmal, elsőszülöttjével, rakta le alapját, Szegúbbal, legifjabbikjával pedig állította föl kapuit, az Örökkévalónak szava szerint, melyet szólt Józsva, Nún fia által.

17 És szólt a Tiabébeli Élijáhú, Gileád lakosai közül, Achábhhoz: Él az Örökkévaló, Izraél Istene, aki előtt állottam, nem lesz ez években sem harmat, sem eső, hacsak nem ígém szerint. 2 És lett hozzája az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Menj el innen, fordulj keletnek és rejtőzzél el a Kerít patakjánál, mely a Jordán felől van. 4 És léssen, a patakból fogsz inni, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy ott téged tápláljanak. 5 Elment és tett az Örökkévaló igéje szerint; elment és letelepedett a Kerít patakjánál, a mely a Jordán felől van. 6 A hollók pedig vittek neki kenyeret éa húst reggel, meg kenyeret és húst este, és a patakhól ivott. 7 És volt napok multán, kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban. 8 Ekkor lett hozzája az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Kelj föl, menj Cáfefátba, mely Cídóné, és maradj ott: íme megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy téged tápláljon. 10 Fölkelt és elment Cáfefátba s midőn a város bejáratához ért, íme egy özvegy asszony ott fát szedegetett; megszólította és mondta: Hozz nekem, kérlek, az edényben egy kis vizet, hogy igyam. 11 Elment, hogy hozza; akkor szólította és mondta: Hozz nekem, kérlek, kezeden egy darab kenyeret. 12 Mondta: Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nekem süteményem, hanem csak egy maroknyi liszt van a vékámiban és egy kevés olaj a korsóban; s íme szedegetek két darab fát, hogy lemenjek és elkészítsem a magam és fiam számára, majd megesszük és meghalunk. 13 Erre szólt hozzá Élijáhú: Ne féj, menj be, tégy szavad szerint, csakhogy előbb készíts abból számomra egy kis süteményt és hozd ki nekem; a magad és fiad számára készíts utóbb. 14 Mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: A lisztes véka nem fogy ki és az olajas korsó nem apad meg mindaddig, míg az Örökkévaló esőt nem ad a föld színére. 15 Ment tehát és tett Élijáhú szava szerint és evett ő is, amaz is és háza is jó ideig. 16 A lisztes véka nem fogyott ki s az olajos korsó nem apadt meg az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Élijáhú által. 17 És volt e dolgok után, beteg lett a nőnek, a ház asszonyának fia; igen súlyos volt a betegsége, úgy, hogy nem maradt benne lélek. 18 Ekkor szólt Élijáhúhoz: Mi közöm hozzád, Isten embere? Azért jöttél hozzám, hogy emlékezetembe hozzad bűnömet és megöljed fiamat? 19 Szólt hozzá: Add ide a fiadat! Elvette az öléből, fölvitte az emeleti szobába, ahol ő lakott és ágyára fektette. 20 És kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istened, vajon az özvegygel is, kinél tartózkodom, rosszul bánssz, megölvén a fiát? 21 Ekkor háromszor rányújtózkodott a gyermeke,

kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istenem, térjen vissza, kérlek, e gyermek lelke ő beléje! 22 És hallgatott az Örökkévaló Élijáhu szavára; visszatért a gyermek lelke ő beléje és föléledt. 23 Ekkor vette Élijáhu a gyermeket, levitte az emeletről a házba és átadta anyjának; mondta Élijáhu: Lásd, él a te fiad! 24 Erre az asszony így szólt Élijáhuhoz: Most már tudom, hogy Isten embere vagy és az Örökkévaló igéje a szádban igazság.

18 Volt sok idő múlva, lett az Örökkévaló igéje Élijáhuhoz a harmadik évben, mondván: Menj, mutakozzál Achábnak, hadd adok esőt a föld színére. 2 Ment tehát Élijáhu, hogy mutakozzék Achábnak; az éhség pedig erős volt Sómronban. 3 És szólította Acháb Óbadjáhút, ki a ház fölött volt – Óbadjáhu pedig nagyon félt az Örökkévalót; 4 és történt, mikor kiirtotta Ízébel az Örökkévaló prófétáit, vett Óbadjáhu száz prófétát és elrejtette őket, ötven embert egy – egy barlangban és ellátta őket kenyérrrel és vízzel – 5 és szólt Acháb Óbadjáhuhoz: Menj az országban mind a forrásokhoz és mind a patakokhoz, hátha találunk valami fűvet, hogy életben tartsunk lovat és öszvért és ki ne fogyjunk a baromból. 6 És fölsoztták maguk közt az országot, hogy bejárják; Acháb ment az egyik úton egyedül, és Óbadjáhu ment a másik úton egyedül. 7 Midőn Óbadjáhu az útban volt, íme elejébe jött Élijáhu; reáismert, arcra vetette magát és mondta: Te vagy-e az, uram Élijáhu? 8 Mondta neki: Én vagyok! Menj, monddad uradnak: itt van Élijáhu! 9 És mondta: Mit vétettem, hogy Acháb kezébe akarod adni szolgálodat, hogy megöljön engem? 10 Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nemzet és királyság, ahova nem küldött volna uram, hogy téged keressen, de azt mondták: nincs itt, akkor megeskette azt a királyságot és nemzetet arra, hogy csakugyan nem találnak téged. 11 És most te azt mondod: menj, monddad uradnak, itt van Élijáhu! 12 És léssen, én majd elmegyek tőled, s az Örökkévaló szelleme elvisz téged, nem tudom hová, én meg odamegyek, hogy tudtára adjam Achábnak a hírt, de ő nem talál téged és megöl engem – pedig szolgád féli az Örökkévalót ifjúkoromtól fogva. 13 Hiszen tudtára adták uramnak azt, amit tettem, mikor Ízébel megölte az Örökkévaló prófétáit? Elrejtettem az Örökkévaló prófétái közül száz embert, ötven ötven embert egy barlangban és ellátam őket kenyérrrel és vízzel. 14 És most te azt mondod: menj, monddad uradnak: itt van Élijáhu, hogy megöljön! 15 Mondta Élijáhu: Él az Örökkévaló, a seregek ura, ki előtt én álltam, bizony ma mutakozom neki. 16 Ment tehát Óbadjáhu

Acháb elejébe és tudtára adta neki; erre elment Acháb Élijáhu elejébe. 17 És volt, amint meglátta Acháb Élijáhút, így szólt hozzá Acháb: Te vagy-e az, Izrael megzavarója? 18 Mondta: Nem én zavartam meg Izraélt, hanem te és atyád háza azzal, hogy elhagyátok az Örökkévaló parancsolatait és jártát a Báalok után. 19 Most pedig küldj el, gyűjtsd hozzám egész Izraélt a Karmel hegyére, meg Báal prófétáit, négyszázötvenet és az Aséra prófétáit, négyszázat, az Ízébel asztalánál evőket. 20 Ekkor küldött Acháb mind az Izrael fiaihoz, és a Karmel hegyére gyűjtötte a prófétákat. 21 Odalépett Élijáhu az egész néphez és mondta: Meddig akartok ti ugrálni két ágon? Ha az Örökkévaló az Isten, járjatok ő utána, ha pedig a Báal, járjatok ő utána! De nem felelt neki a nép semmit. 22 Ekkor szólt Élijáhu a néphez: Én egyedül maradtam meg prófétául az Örökkévalónak, a Báal prófétái pedig négyszázötvenen vannak. 23 Adjanak nekünk két tulkot, válasszák ők maguknak az egyik tulkot, darabolják el ég tegyék a fára, de tüzet ne tegyenek alája; én meg elkészítem a másik tulkot, ráteszem a fára, de tüzet nem teszek alája. 24 Akkor szólítsátok a ti istenteknek nevét, én pedig szólítom az Örökkévaló nevét; és léssen, amely isten tűzben felel, az az Isten! Erre felelt az egész nép és mondták: Jól van így! 25 És mondta Élijáhu a Báal prófétáinak: Válasszátok magatoknak az egyik tulkot és készítsétek el előbb ti, mert ti vagytok többen; szólítsátok istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alá. 26 Vették tehát a tulkot, melyet adtak nekik, elkészítették azt és szólították a Báal nevét reggeltől délig, mondván: Oh Báal, hallgass meg minket! De se szó, se válasz. Ekkor ugrándoztak az oltárra, melyet készítették. 27 És volt déltáját, kicsúfolta őket Élijáhu és mondta: Kiáltatok fennhangon, mert isten ő, talán beszélni valója, talán akadály van, talán útja van; hátha alszik, majd fölébred! 28 Erre kiáltottak fennhangon és megvagdalták magukat szokásuk szerint kardokkal éa lándzsákkal, míg vér omlott el rajtuk. 29 És volt, mikor elmúlt a dél, prófétáztak a lisztáldozat bemutatása idejéig; de se hang, se válasz, se figyelem. 30 Ekkor mondta Élijáhu az egész népnek: Lépjetek ide hozzám! És odalépett hozzá az egész nép; és helyreállította az Örökkévalónak lerombolt oltárát. 31 Vett Élijáhu tizenkét követ – Jákób fiai törzseinek száma szerint, akihez volt az Örökkévaló igéje, mondván: Izrael legyen a neved – 32 oltárt épített a kövekből az Örökkévaló nevére és az oltár körül csinált mintegy két mértéknyi vetőmagnak helyét. 33 Elrendezte a fát, szétdarabolta a tulkot és rátette a fára. 34 És mondta: Töltsetek meg négy

vödört vízzel és öntsétek az égő áldozatra és a fára. Mondta: tegyétek másodszor. És tették másodszor. Mondta: tegyétek harmadszor. És tették harmadszor. **35** És folyt a víz az oltár körül; és az árkot is megtöltötte vízzel. **36** És volt a lisztáldozat bemutatása idejében, odalépett Élijáhú próféta és mondta: Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael Istene, ma tudassék meg, hogy te vagy Isten Izraelben és hogy én vagyok a szolgád és hogy a te igéd szerint cselekedtem mind e dolgokat. **37** Hallgass meg engem, Örökkévaló, hallgass meg engem, hogy megtudja e nép, hogy te, Örökkévaló, vagy az Isten; hiszen te engedted hátra fordulni szívüket. **38** Erre lehullott tűz az Örökkévalótól és megemésztette az égőáldozatot és a fát, meg a köveket és a földet; az árokban levő vizet pedig fölnyalta. **39** Látta az egész nép, arcukra vetették magukat és mondták: Az Örökkévaló az Isten, az Örökkévaló az Isten! **40** Ekkor mondta nekik Élijáhú: Fogjátok meg a Báal prófétáit, senki se meneküljön közülök! És megfogták őket. És levitte őket Élijáhú a Kísón patakhoz és levágta ott őket. **41** És mondta Élijáhú Achábnak: Menj föl, egyél és igyál, mert hallom már az eső zúgását. **42** Fölment tehát Acháb, hogy egyék és igyék; Élijáhú pedig fölment a Karmel csúcsára, lehajolt a földre és térdei közé tette az arcát. **43** És szólt a legényéhez: Menj csak föl, tekints a tenger felé! Fölment, odatekintett és mondta: Nincsen semmi! Mondta: Menj vissza, hétszer. **44** Volt pedig hetediknap, mondta: Íme, kis felhő, akkora mint egy embernek tenyere, száll föl a tengerből. Mondta: Menj föl, szólj Achabhoz: fogass be és menj le, hogy vissza ne tartson az eső! **45** És volt míg ide meg oda fordult, az ég már is besötétült felhőktől és szélből, és a volt nagy eső. Szekérre ült Acháb és elment Jizreélbe. **46** Az Örökkévaló keze pedig volt Élijáhún: felövezte a derekát és futott Acháb előtt egészen Jizreél felé.

19 Elmondta Acháb Ízébelnek mindazt, amit Élijáhú cselekedett, meg mindazt, ahogyan megölte mind a prófétákat karddal. **2** Ekkor követet küldött Ízébel Élijáhúhoz, mondván: Úgy tegyenek velem az istenek és úgy folytassák, bizony holnap ilyenkor olyanná teszem életedet, mint amazok bármelyikének életét. **3** Midőn ezt látta, fölkel, elment élete kedvéért éa eljutott a Jehúdabeli Beér-Sébába és ott hagyta legényét. **4** Ő pedig ment a pusztában egy napnyi úton, odaért és leült egy rekettyebokor alá; halált kívánt a lelkének éa mondta: Elég, most, oh Örökkévaló, vedd el lelkemet, mert nem vagyok én jobb az őseimnél. **5** Ekkor lefeküdt és elaludt egy rekettyebokor alatt; s íme megérintette egy angyal és mondta neki: Kelj föl,

egyél! **6** Föltekintett és íme, feje mellett egy parázson sült lepény és egy korsó víz. Evett tehát és ivott és újra lefeküdt. **7** Másodszor is visszajött az Örökkévaló angyala, megérintette és mondta: Kelj föl, egyél, mert túlságos nagy utad lesz. **8** Fölkelt tehát, evett és ivott, és ment amaz evés erejével negyven nap és negyven éjjel, az Isten hegyéig, a Chórébig. **9** Ott bement a barlangba és meghált ott; és íme, az Örökkévaló igéje lett hozzá és mondta neki: Mi dolgod itt, Élijáhú? **10** Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izrael fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törtek, hogy elvegyék. **11** És mondta: Menj ki, állj a hegyen az Örökkévaló előtt! És íme az Örökkévaló arra vonul: nagy és erős szél, hegyeket bontó és sziklátat tördelő, az Örökkévaló előtt – nem a szélben az Örökkévaló. És a szél után földrengés – nem a földrengésben az Örökkévaló. **12** És a földrengés után tűz – nem a tűzben az Örökkévaló. És a tűz után halk suttogás hangja. **13** És volt, amint ezt hallotta Élijáhú, eltakarta arcát köpenyével, kiment és odaállt a barlang bejáratára; és íme, hang szólt hozzá és mondta: Mi dolgod itt, Élijáhú? **14** Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izrael fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törtek, hogy elvegyék. **15** És szólt hozzá az Örökkévaló: Menj, térj vissza utadra, Damaszkusz pusztájába; és oda érvén, kend föl Chazáélt királynak Arám fölé. **16** Jéhút pedig, Nimái fiát, kend föl királynak Izrael fölé; és Elísát, Sáfát fiát, Ábel-Mechólából, kend föl prófétának a magad helyébe. **17** És léssen, aki megmenekül Chazáélt kardjától, azt megöli Jéhú és aki megmenekül Jéhú kardjától, azt megöli Elísá. **18** És meghagytok Izraelben hétezret: mindazon térdeket, melyek nem hajoltak meg a Báal előtt és mindazon szájat, mely nem csókolta meg. **19** Elment onnan és találta Elísát, Sáfát fiát; az éppen szántott, tizenkét pár ökör volt előtte és ő maga a tizenkettedikkel. Átment hozzá Élijáhú és rája vetette a köpenyét. **20** Erre elhagyta az ökröket, kérlek, atyámat és anyámat, és majd megyek utánad! Mondta neki: Menj, térj vissza, mert mit tettem neked? **21** Elment tőle, vette az egy pár ökröt, levágta azt és az ökrök szerszámain megfőzte húsukat, adott a népnek és ettek. Erre fölkelt, ment Élijáhú után és szolgálója lett.

20 Ben-Hadád pedig, Arám királya összegyűjtötte egész hadát, harminckett király volt vele, meg ló és szekérhad; fölvonult, ostrom alá vette Sómrónt és harcolt ellene. **2** És követeket küldött Achábhhoz, Izraél királyához a városba; **3** és mondta neki: Így szól Ben-Hadád: ezüstöd és aranyod az enyém, feleségeid éa legszebb fiaid az enyéim. **4** Felelt Izraél királya és mondta: Szavad szerint, uram király, tied vagyok én és minden, amim van. **5** Visszatértek a követek és mondták: Így szól Ben-Hadád, mondván: hiszen küldtem hozzád, mondván: ezüstödet és aranyodat, feleségeidet és fiaidat nekem adjad; **6** bizony holnap ilyenkor hozzád küldöm a szolgálímat, hogy kikutassák a házadat és szolgálíid házait és léssen, szemeid minden drágaságát kezükbe teszik és elviszik. **7** Erre hívta Izraél királya mind az ország véneit és mondta: Tudjátok csak meg és lássátok, hogy ez rosszat akar; mert küldött hozzám feleségeimért, fiaimért, ezüstömért és aranyomért és nem tagadtam meg tőle! **8** És szóltak hozzá mind a vének és az egész nép: Ne hallgass rá és ne engedj! **9** Mondta tehát Ben-Hadád követeknek: Mondjátok uramnak, a királynak: mindazt, amiért első ízben küldtél szolgálódhoz, megteszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Elementek a követek és vittek neki választ. **10** Ekkor küldött hozzá Ben-Hadád és mondta: Így tegyenek velem az istenek és így folytassák, nem lesz elég Sómrón pora, hogy marokkal is jusson mind annak a népnek, mely engem követ. **11** Erre felelt Izraél királya és mondta: Szóljatok: ne dicsekedjék úgy aki övet köt, mint a ki leoldja! **12** És volt, amint hallotta e szót – ő éppen ivott, ő meg a királyok a sátrakban – így szólt szolgálíhoz: Fogjátok körül! És körülfogták a várost. **13** És íme egy próféta lépett oda Achábhhoz, Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: Láttad te ezt az egész nagy tömeget: íme, kezdedbe adom ma, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. **14** Mondta Acháb: Ki által? És mondta: Így szól az Örökkévaló: a tartományok vezéreinek legényei által. Mondta: Ki kezdje meg a harcot? És mondta: Te! **15** Erre megszámlálta a tartományok vezéreinek legényeit, és voltak kétszázharmincketten; utánuk pedig megszámlálta az egész népet, mind az Izraél fiait – – hétezret. **16** És kivonultak déltájt; Ben Hadád pedig részegre itta magát a sátrakban, ő meg a királyok, a harminckett király, kik őt segítették. **17** És kivonultak előbb a tartományok vezéreinek legényei; és mikor küldött Ben-Hadád, jelentették neki, mondván: Emberek jöttek ki Sómrónból! **18** Erre mondta: Ha békére jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; ha pedig harcra jöttek ki, elevenen fogjátok

meg! **19** Amazok pedig kivonultak a városból, a tartományok vezéreinek legényei, és a hadsereg, mely mögöttük volt. **20** És megverték kiki az emberét, és megfutamodott Arám és üldözte őket Izraél: éa elmenekült Ben-Hadád, Arám királya lovon lovasokkal. **21** És kivonult Izraél királya, megverte a lovasokat és a szekérhadat, és megverte Arámot nagy vereséggel. **22** Ekkor odalépett a próféta Izraél királyához és mondta neki: Menj, erősítsd magadat és tudd meg és lásd mitévő légy; mert az év fordultakor feljő ellened Arám királya. **23** Arám királyának szolgálí pedig szóltak hozzá: Hegyeknek istene az ő istenük, azért győztek le minket; ámde majd harcolunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? **24** De ezt a dolgot tedd meg: mozdítsd el a királyokat, kit-kit helyéről és rendelj helyükbe helytartókat. **25** Te pedig gyűjts egybe magadnak hadsereget, amilyen volt az elesett hadsereg és lovat, amennyi volt a ló és szekérhadat, amilyen volt a szekérhad; hadd harcoljunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? Hallgatott szavukra és így cselekedett. **26** Volt pedig az év fordultakor, megszámlálta Ben Hadád Arámot és Afékba vonult háborúra Izraél ellen. **27** Izraél fiai pedig megszámláltattak és élelemmel láttattak el és eléjük mentek; és táboroztak Izraél fiai velük szemben mint két kecskenyájacska, míg Arám megtöltötte a vidéket. **28** És odalépett az Isten embere, szólt Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy azt mondta Arám: hegyeknek istene az Örökkévaló és nem a völgyeknek istene ő, kezdedbe adom tehát ezt az egész nagy tömeget, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló! **29** És táboroztak emezek szemben amazokkal hét napig; és volt a hetedik napon, megindult a harc és megverték Izraél fiai Arámot, százezer gyalogost egy napon. **30** És megfutamodtak a többiek Afékba, a városba, de rádólt a fal a megmaradt huszonhétezer emberre; Ben-Hadád is megfutamodott és bement a városba, szobából szobába. **31** Ekkor szóltak hozzá szolgálí: Íme csak, hallottuk, hogy Izraél házának királyai – hogy kegyes királyok ők; tegyünk csak zsákokat derekunkra éa köteleket fejünkre és menjünk ki Izraél királyához, hátha életben hagyja lelkedet. **32** Felkötöttek tehát zsákokat derekukra és köteleket fejükre éa odamentek Izraél királyához éa mondták: Szolgád Ben-Hadád így szól: hadd maradjon lellem életben! Mondta: Hát él-e még? Testvérem ő! **33** A férfiak jót sejtették, sietve elkapták tőle a szót és mondták: Testvéred Ben-Hadád! Mondta: Menjetek be, hozzátok el. Erre kiment hozzá Ben-Hadád és ő felültette a kocsira. **34** És szólt hozzá: A városokat, melyeket atyám

elvelt a te atyádtól, visszaadom; és utcákat tarthatsz magadnak Damaszkuszban, amint tartott az én atyám Sómrórnban. – Én meg szövetséggel bocsátlak el. Kötött tehát vele szövetséget és elbocsátotta. **35** Egy ember pedig a prófétafiak közül szólt a társához az Örökkévaló igéjével: Verj meg, kérlek. De az ember vonakodott őt megverni. **36** Ekkor mondta neki: Mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló szavára, íme te elmész tőlem és megöl téged az oroszlán. S amikor elment mellőle, reá talált az oroszlán és megölte. **37** Talált egy más embert és mondta: Verj meg, kérlek! És megverte őt az ember, sebesre verve. **38** Erre elment a próféta és várt a királyra az úton, s elmásította magát, bekötözvén szemeit. **39** S midőn a király arra vonult, kiáltott a királyhoz és mondta: Szolgád kivonult a csatába s íme oda tér valaki, hoz nekem egy embert és mondja: vigyázz erre az emberre! Ha nem lesz meg, akkor lelked lesz az ő lelkéért vagy egy kikkár ezüstöt mérsz le! **40** De mialatt szolgádnak erre arra tenni valója volt, amaz már nem volt ott. Szólt hozzá Izraél királya: Így legyen a te ítéleted, magad döntöttél! **41** Ekkor sietve levette a kötőt szemeiről és fölismerte őt Izraél királya, hogy a próféták közül való. **42** És szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: mivel elbocsátottad kezedből a tőlem pusztulásra szánt embert, legyen a lelked az ő lelkéért és néped az ő népéért. **43** Erre elment Izraél királya a házába felindulva és kedvetlenül, és Sómrórnba ért.

21 És volt e dolgok után, szólóje volt a Jizreélbeli Nábótnak Jizreélben, Achábnak, Sómrórn királyának palotája mellett. **2** És beszélt Acháb Nábóttal mondván: Adjad nekem szőlődet, hogy zöldséges kertemmé legyen, mert közel van a házam mellett, majd adok neked helyette nálánál jobb szőlőt; s ha jónak tetszik szemeidben, majd adok neked pénzt ennek árában. **3** Szólt Nábót Achábhöz: Távol legyen tőlem az Örökkévalóért, hogy neked adjam őseim örökét! **4** Erre bement Acháb a házába, felindulva éa kedvetlenül azon szó miatt, melyet szólt hozzá a Jizreélbeli Nábót, midőn mondta: nem adom neked őseim örökét. Lefeküdt ágyára, falnak fordította arcát és nem evett kenyeret. **5** De bement hozzá felesége Ízébel és beszélt hozzá: Miért oly felindult a lelked, hogy nem eszel kenyeret? **6** Beszélt hozzá: Beszélttem a Jizreélbeli Nábóttal és mondtam neki: adjad nekem szőlődet pénzen, vagy ha kívánod, majd adok neked szőlőt helyette; de ő mondta: nem adom neked a szőlőmet. **7** Erre szólt hozzá felesége Ízébel: Te mívelsz mostanában

uralmat Izraél fölött? Kelj föl, egyél kenyeret, hogy fölviduljon a szíved; én majd neked adom a Jizreélbeli Nábót szőlőjét. **8** Erre írt leveleket Acháb nevében, megpecsételte annak pecsétjével és elküldte a leveleket a vénekhez és a nemesekhez, kik városában voltak, a kik Nábóttal laktak. **9** Írta pedig a levelekben, mondván: Hirdesetek bőjtöt, és ültessétek Nábótot a nép élére. **10** És szemben vele ültessetek két alávaló embert, hogy tanúskodjanak ellene, mondván: káromoltad Istent és a királyt! Erre vezessétek őt ki és kövezzétek meg, hogy meghaljon. **11** És úgy cselekedtek városának emberei, a vének és a nemesek, akik városában laktak, a, mint küldött hozzájuk Ízébel, amint írva volt a levelekben, melyeket hozzájuk küldött; **12** hirdettek bőjtöt és ültették Nábótot a nép élre. **13** És jött a két alávaló ember, leültek vele szemben és tanúskodtak ellene, Nábót ellen az alávalók, a nép szeme láttára, mondván: Káromolta Nábót Istent és a királyt. Erre kivezték őt a városon kívül és megkövezték kövekkel, hogy meghalt. **14** Ekkor küldtek Ízébelhez, mondván: Megköveztetett Nábót és meghalt. **15** És volt, amint hallotta Ízébel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, szólt Ízébel Achábhöz: Kelj föl, vedd birtokba a Jizreélbeli Nábótnak szőlőjét, melyet vonakodott neked pénzen adni; mert Nábót nem él, hanem meghalt. **16** És volt, amint hallotta Acháb, hogy Nábót meghalt, fölkelte Acháb, hogy lemenjen a Jizreélbeli Nábótnak szőlőjébe, hogy azt birtokba vegye. **17** De lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Élijáhuhoz, mondván: **18** Kelj föl, menj le Acháb, Izraél királya. elé, aki Sómrórnban van; íme ő Nábót szőlőjében van, ahová lement, hogy birtokba vegye. **19** És beszélt hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: Hát gyilkoltál és birtokba is vettél? S beszélt hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: amely helyen felnyalták a kutyák Nábót vérét, fölnyalják majd a kutyák a te véredet is. **20** És szólt Acháb Élijáhuhoz: Hát rám találtál, ellenségem? Mondta: Rád találtam, mivel arra adtad magadat, hogy tegyed azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **21** Íme hozok reád veszedelmet és kitakarítok utánad és kiirtok Acháb házából falra vizelőt, elzártat és magára hagyottat Izráélben; **22** és olyaná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fia házát és mint Báesa, Achíjafia házát; a bosszantás miatt, mellyel bosszantottál és vétkezésre indítottad Izráélt. **23** És Ízébel felől is szólt az Örökkévaló, mondván: A kutyák fogják megenni Ízébelt Jizreél bástyafalán. **24** Akije meghal Achábnak a városban, azt megeszik a kutyák és aki meghal a mezőn, megeszik az ég madarai. **25** – Valóban nem volt senki

olyan, mint Acháb, ki arra adta volna magát, hogy tegye azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, mivel elcsábította őt felesége Izébel; 26 nagyon utálatosan cselekedett, járván a bálványok után, mind a szerint, amint cselekedett az emóri, kit az Örökkévaló elűzött Izraél fiai elől. – 27 És volt, amint hallotta Acháb e szavakat, megszagatta ruháit, zsákot tett a testére és böjtölt; zsákban feküdt és hallgatag járt. 28 Ekkor lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Élijáhúhoz, mondván: 29 Láttad-e, hogy megalázkodott előttem Acháb? Mivelhogy megalázkodott előttem, nem hozom a veszedelmet az ő napjaiban: a fiának napjaiban hozom a veszedelmet a házára.

22 Három évig maradtak úgy, hogy nem volt háború Arám és Izraél között. 2 Volt pedig a harmadik évben, lement Jehósáfát; Jehúda királya, Izraél királyához. 3 És szólt Izraél királya a szolgálóihoz: Tudjátok-e, hogy mienk Bámót-Gileád, mi meg vesztegelünk és nem vesszük azt el Arám királyának kezéből! 4 És szólt Jehósáfáthoz: Elmész-e velem a háborúba Rámót Gileádba? Szólt Jehósáfát Izraél királyához: Én úgy mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid! 5 Majd szólt Jehósáfát Izraél királyához: Kérdezd csak meg az Örökkévaló igéjét. 6 Erre összegyűjtötte Izraél királya a prófétákat, mintegy négyszáz embert és szólt hozzájuk: Elmenjek-e háborúba Rámót Gileád ellen vagy abbahagyjam-e? Mondták: Menj föl; adni fogja az Úr a királynak kezébe. 7 De mondta Jehósáfát: Nincse itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy ő tőle kérdezhessük? 8 Szólt Izraél királya Jehósáfáthoz: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlölöm őt, mert nem szokott jó prófétálni felőlem, hanem rosszat: Míkhájéhu, Jimla fia. Erre szólt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. 9 Szólt tehát Izraél királya egy udvari tisztet és mondta: Hamar hívd Míkhájéhu, Jimla fiát! 10 Izraél királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királya ültek, ki-ki a trónján ruhákba öltözve a sérűn, Sómron kapujának bejáratán és mind a próféták prófétáltak előttük. 11 És készített magának Cidkija, Kenáana fia vasszarvakat éa mondta: Így szól az Örökkévaló: Ezekkel döföd le Arámot, míg meg nem semmisíted. 12 Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba s légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. 13 A követ pedig, aki ment hívni Míkhájéhút, beszélt hozzá, mondván: Lám csak, a próféták egyhangúlag jól beszéltek a királyhoz, legyen, kérék, a te szavad mint azok egyikének szava, hogy jól beszéj. 14 De

mondta Míkhájéhu: Él az Örökkévaló, bizony amit majd szól hozzám az Örökkévaló, azt fogom beszélni. 15 Erre odament a királyhoz, és szólt hozzá a király: Míkhájéhu, elmenjünk-e a háborúba Rámót-Gileád ellen avagy abba hagyjuk? Szólt hozzá: Vonulj föl és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. 16 Ekkor szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszéj hozzám az Örökkévaló nevében? 17 Mondta: Láttam egész Izraélt elszedve a hegyeken mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szólt az Örökkévaló: nincsen ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába békében! 18 Ekkor szólt Izraél királya Jehósáfáthoz: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jó prófétálni, hanem rosszat! 19 És szólt: Azért halljad az Örökkévaló igéjét. Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égnek egész serege áll mellette jobbjáról és baljáról. 20 És mondta az Örökkévaló: Ki beszélné rá Achábot, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádba? És szólt az egyik így, a másik meg amúgy szólt. 21 Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló elé állt és mondta: Én beszélem rá! És szólt hozzá az Örökkévaló: Mivel? 22 Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedjél ekképpen! 23 Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind e prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki reád. 24 Erre odalépett Cidkijáhu Kenáana fia és arcul ütötte Míkhájéhút éa mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szelleme én tőlem, hogy veled beszéljen? 25 Mondta Míkhájéhu: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. 26 Ekkor szólt Izraél királya: Vedd Míkhájéhút és vezesd vissza Ámónhoz, a város nagyjához és Jóáshoz, a király fiához; 27 és mondjad: Így szól a király: vessétek ezt a fogházba éa adjatok neki enni szűken kenyeret és szűken vizet, míg megjövök békében. 28 Ekkor szólt Míkhájéhu: Ha békében vissza fogsz térni, nem az Örökkévaló beszélt általam. És szólt: Halljátok ti népek mind! 29 Fölvonult tehát Izraél királya meg Jehósáfát, Jehúda királya Rámót-Gileádba. 30 És szólt Izraél királya Jehósáfáthoz: Elmásítván magamat megyek a harcba, te meg öltsd föl a magad ruháit. És elmásította magát Izraél királya és a harcba ment. 31 Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada harminckét vezérének, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel nagygal, hanem egyedül Izraél királyával. 32 És volt, amint meglátták a szekérhad vezetői Jehósáfátot, azt mondták: bizony Izraél királya az és odatértek feléje, hogy harcoljanak

vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát. 33 És volt, amint látta a szekérhad vezérei, hogy nem Izraél királya az, elfordultak tőle. 34 Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta az íjat éa találta Izraél királyát a kapcsok és a páncél közt. Erre azt mondta szekérhajtójának: Fordítsd meg kezedet és vigy ki a táborból, mert megsebesültem. 35 És nekihevesedett a harc ama napon, a király pedig állva maradt a kocsiában Arámmal szemben; de este meghalt és ömlött a sebnék vére a kocsi öblébe. 36 S naplementekor bejárta a tábor a riadás, mondván: Kiki városába, kiki országába: 37 Meghalt a király, mentek Sómrónba és eltemették a királyt Sómrónban. 38 És lemesták a kocsit Sómrón tavánál, akkor fölnyalták a kutyák az ő véréte s a paráznánók abban fürödtek, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt. 39 Achábnak egyéb dolgai pedig és mind az amit cselekedett, az elefántcsontház, melyet épített, és mind a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 40 És feküdt Acháb ősei mellé; és király lett helyette fia, Achazjáhú. 41 Jehósáfát, Ásza fia pedig király lett Jehúda fölött Acháb, Izraél királya negyedik évében. 42 Jehósáfát harmincöt éves volt, midőn király lett és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. 43 És járt atyjánál Ászának minden útja szerint, nem tért le arról, cselekedvén azt ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Csak a magaslatok nem szűntek meg, a nép még áldozott és füstölögtetett a magaslatokon. 44 Békésen élt Jehósáfát Izraél királyával. 45 Jehósáfát egyéb dolgai pedig és hőstettei, melyeket végzett éa amit harcolt, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 46 A szentelt férfiak maradványát pedig, mely megmaradt atyjának, Ászának napjaiban, kipszította az országból. 47 Nem volt király Edómban, helytartó volt a király. 48 Jehósáfát Tarsís-hajókat készített, hogy Ófírba menjenek aranyért, de nem mentek, mert összetörtek a hajók Ecjón-Géberben. 49 Akkor szólt Achazjáhú, Acháb fia Jehósáfáthoz: Menjenek szolgálaim a te szolgálóiddal a hajókon; de Jehósáfát nem akarta. 50 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé, őse Dávid városában. És király lett helyette fia, Jehóráam. 51 Achazjáhú, Acháb fia király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizenhetedik évében, és uralkodott Izraél fölött két évig. 52 És azt tette, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt atya útján és anyja útján és Járobeámnak, Nebát fiának útján, aki vétkezésre indította Izraélt. 53 Szolgált a Báalnak és leborult

2 Királyok

1 Elszakadt Móáb Izraéltól Acháb halála után. **2** Achazja kiesett a rostélyzaton a felső termében, Sómrónban, és megbetegedett; ekkor küldött követeket és szólt hozzájuk: Menjetek, kérdezzetek meg Báal-Zebúbot, Ekrón istenét, hogy felgyógyulok-e e betegségből? **3** Az Örökkévaló anyala pedig szólt volt a Tisbébeli Élijához: Kelj föl, menj föl Sómrón királya követeinek elejébe és szólj hozzájuk: Talán mivel nincsen Isten Izraélben, mentek ti megkérdezni Báal-Zebúbot, Ekrón istenét? **4** Azért hát így szól az Örökkévaló, az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. És elment Élija. **5** Visszatértek hozzá a követek és szólt hozzájuk: Miért is tértetek vissza? **6** Szóltak hozzá: Egy férfi jött fel elénk és mondta nekünk: Menjetek, térjetek vissza a királyhoz, a ki küldött titeket és szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló: talán mivel nincsen Isten Izraélben, küldesz te megkérdezni Báal-Zebúbot, Ekrón istenét? Azért az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. **7** És szólt hozzájuk: Miféle férfi az, ki feljött elétek és elmondta nektek e szavakat? **8** Szóltak hozzája: Szórruhás ember és bőrvövel van felövezve a derekán. Erre mondta: A Tisbébeli Élija az! **9** És küldött hozzá egy ötvenedes tisztet meg ötven emberét. Fölment hozzá és íme ül a hegy tetején, és szólt hozzá: Isten embere, a király mondta, jöjj le! **10** Felelt Elijához és szólt az ötvenedes tiszthez: Ám ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt tűz az égből és megemésztette őt meg ötven emberét. **11** Ekkor újra küldött hozzá más ötvenedes tisztet meg ötven emberét. Megszólt és mondta neki: Isten embere, így szól a király, gyorsan jöjj le! **12** Felelt Élija és szólt hozzájuk: Ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt Isten tüze az égből és megemésztette őt meg ötven emberét. **13** Ekkor újra küldött egy harmadik ötvenedes tisztet meg ötven emberét. Fölment és odajött a harmadik ötvenedes tiszt, térdre borult Elijához, könyörgött neki és szólt hozzá: Isten embere, legyen drága, kérlek, a lelkem és ez ötven szolgáltnak a lelke a te szemeidben! **14** Íme, tűz szállott le az égből és megemésztette az első két ötvenedes tisztet meg ötven emberüket; de most legyen drága az én lelkem a te szemeidben! **15** Ekkor szólt az Örökkévaló anyala Elijához: Menj le vele, ne félj tőle! Fölkelt tehát és lement vele a

királyhoz. **16** És szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: Mivelhogy küldtéi követeket, hogy megkérdezzék Báal Zebúbot, Ekrón istenét – talán mivel nincsen Isten Izraélben, hogy megkérdezhessék az ő igéjét? – azért az ágy melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod! **17** És meghalt az Örökkévaló igéje szerint, melyet mondott Elijához. És király lett helyette Jehóram, második évében Jehóramnak, Jehósáfát fiának, Jehúda királyának, mert nem volt neki fia. **18** Achazjához egyéb dolgai pedig, melyeket tett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében.

2 Történt, midőn az Örökkévaló fölvitte Elijához viharban az égbe, elment Elijához meg Elísá Gilgálból. **2** És szólt Elijához Elísához: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló Bét-Élbe küldött engem. Mondta Elísá: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Lementek hát Bét-Élbe. **3** És kimentek a prófétafiak, kik Bét-Élben voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **4** És mondta neki Elijához: Elísá, maradj csak itt, mert az Örökkévaló Jerichóba küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére nem hagylak el. Oda mentek tehát Jerichóba. **5** És oda léptek a prófétafiak, kik Jerichóban voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **6** És mondta neki Elijához: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló a Jordánhoz küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Elmentek tehát mindketten. **7** De ötven ember a prófétafiak közül ment, és megálltak átellenben messziről; ők ketten pedig megálltak a Jordán mellett. **8** Ekkor vette Elijához a köpenyét, összesodorta, ráütött a vízre, ez kétfelé vált, ide és oda; és átkeltek mindketten szárazon. **9** Volt pedig, amint átkeltek, szólt Elijához Elísához: Kérj, mit tegyek számodra, mielőtt elvételném tőled. Mondta Elísá: Legyen tehát szellemedből kétszeresen rajtam. **10** És mondta: Nehezet kértél! Ha majd látsz engem elvételve tőled, legyen neked úgy ha pedig nem, nem leszen. **11** És volt, a mint folyton mennek és beszélgetnek, íme tüzes szekerek és tüzes lovak, melyek elválasztották őket egymástól; így föl szállt Elijához viharban az égbe. **12** És Elísá látja és így kiált föl: Atyám, atyám, Izraél szekerei ég lovasai! És nem látta őt többé. Ekkor megragadta a ruháit és szétszakította két darabra. **13** És föl vitte Elijához köpenyét, mely leesett róla; arra visszatért és

megállott a Jordán partján. 14 Vette Élijáhu köpenyét, mely leesett róla, ráütött a vízre és mondta: Hol az Örökkévaló, Élijáhu Istene? Ő is ráütött a vízre, az kétfelé vált, ide és oda, és átkelt Elísá. 15 És látták őt a prófétafiak, kik átellenben Jeríchóban voltak, és mondták: rajta nyugszik Elíjáhú szelleme Elísán. Elejébe mentek és földre borultak előtte. 16 És szóltak hozzá: Íme, kérek, van szolgálidnál ötven derék ember; hadd menjenek és keressék uradat, hátha elvitte őt az Örökkévaló szelleme és vetette őt a hegyek egyikére vagy a völgyek egyikébe. De mondta: Ne küldjétek. 17 De midőn unszolták, amíg megszégyeltek, mondta: Küldjétek! Küldtek tehát ötven embert, keresték három napig, de nem találták. 18 Midőn visszatértek hozzá, ő ugyanis Jeríchóban maradt, szólt hozzájuk: Nemde mondtam nektek, ne menjétek? 19 És szóltak a város emberei Elísához: Íme, kérek, a város fekvése jó, amint uram látja, de a víz rossz és a föld emberpusztító. 20 Erre mondta: Hozzatok nekem új csészét és tegyetek bele sót. És hoztak neki. 21 Kiment a víz forrásához és belevetett sót; mondta: Így szól az Örökkévaló: Meggyógyítottam e vizet, nem lesz többé onnan halál s emberpusztítás. 22 S meggyógyult a víz mind e mai napig, Elísá szava szerint, melyet szólt. 23 Fölment onnan Bét-Élbe; a mint pedig fölment az úton, kis fiúk jöttek ki a városból, kicsúfolták őt és mondták neki: Jöjj föl, kopasz, jöjj föl kopasz! 24 Ekkor hátrafordult, látta őket és megátkozta, az Örökkévaló nevében; erre kijött az erdőből két nőtény medve, és széthasított közülök negyvenkét gyermeket. 25 És elment onnan a Karmel hegyére; onnan pedig visszatért Sómrónba.

3 Jehóráam pedig, Acháb fia, király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizennyolcadik évében és uralkodott tizenkét évig. 2 Tette azt a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, bár nem úgy mint atyja és anyja, eltávolította ugyanis a Báal oszlopát, melyet atyja készített. 3 Csakhogy ragaszkodott Járobeám Nebát fiának vétkeihez, a ki vétkezésre indította Izraélt; nem távozott attól. 4 Mésá pedig, Móáb királya, baromtenyésztő volt és adózni szokott Izraél királyának százezer bárányt és százezer gyapjas kost. 5 És történt, midőn Acháb meghalt, elszakadt Móáb királya Izraél királyától. 6 Kivonult tehát Jehóráam király egyik napon Sómrónból és megszámlálta egész Izraélt. 7 Ment és küldött Jehósáfáthoz, Jehúda királyához, mondván: Móáb királya elszakadt tőlem; jössz-e velem háborúba Móáb ellen? Mondta: Felmegyek, én úgy mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid.

8 Mondta: Melyik úton menjünk föl? És mondta: Edóm pusztája útján. 9 Ment tehát Izraél királya meg Jehúda királya és Edóm királya és kerülőben jártak hét napi úton; de nem volt víz a tábor számára, sem a barom számára, mely velük ment. 10 És szólt Izraél királya: Jaj, bizony azért hívta az Örökkévaló e három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket 11 Erre szólt Jehósáfát: Nincs-e itt egy prófétája az Örökkévalónak, hogy általa megkérdezhessük az Örökkévalót? Ekkor megszólalt valaki Izraél királyának szolgálai közül és mondta: Itt Elísá, Sáfát fia, aki vizet öntött Elíjáhú kezére. 12 Erre mondta Jehósáfát: Ő nála van az Örökkévaló ígéje! És lementek hozzá Izraél királya meg Jehósáfát és Edóm királya. 13 És szólt Elísá Izraél királyához: Mi közöm hozzád? Menj atyád prófétáihoz és anyád prófétáihoz! De mondta neki Izraél királya: Ne így! Mert azért hívta az Örökkévaló e három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket. 14 Ekkor mondta Elísá: Él az Örökkévaló, a Seregek ura, aki előtt állok, bizony ha nem tekintem Jehósáfát Jehúda királyának személyét, nem is tekintenék reád s meg se néznének. 15 Most pedig hozzatok nekem egy hárfást! Volt ugyanis, amint hárfázott a hárfás, rajta volt az Örökkévaló keze. 16 És mondta: Így szól az Örökkévaló: Csináljatok e patakban gödröt gödör mellé. 17 Mert így szól az Örökkévaló: nem fogtok látni szelet, nem fogtok látni esőt, de a patak meg fog telni vízzel, s majd isztok ti, meg jószágtok és barmotok. 18 De ez csekély az Örökkévaló szemeiben, még Móábot is kezetekbe adja; 19 s megverték minden erősített várost és minden kiváló várost, és minden jó fát ledöntetek és minden vízforrást eltömtek, minden jó telket kövekkel rontotok el. 20 És volt reggel, a lisztáldozat bemutatása idején, íme víz jött Edóm felől, és megtelt a vidék vízzel. 21 Mind a Móábbeliek pedig meghallották, hogy felvonultak a királyok velük harcolni, akkor egybegyűltek mind kezdve attól, a ki övet köt föl, és megálltak a határon. 22 Mikor reggel fölkeltek, a nap pedig felsütött a víz fölött, a Móábbeliek átellenből a vizet vörösnek látták mint a vér. 23 És mondták: Ez vér! Elpusztították egymást a királyok és megverték egyik a másikat; most tehát zsákmányra, Móáb! 24 Mikor Izraél táborához jutottak, fölkeltek az Izraélbeliek és megverték Móábot, úgy hogy megfutamodtak előlük; vereséget tettek benne és megverték Móábot. 25 A városokat pedig lerombolták, és minden jó telket – beledobta kiki a követ és megtöltötték, s minden vízforrást eltömtek és minden jó fát ledöntöttek, míg csak Kírcharészet köveit hagyták meg. Körülvették a paritások és megverték. 26 Midőn látta Móáb királya, hogy erős

neki a viadal, vett magával hétszáz kardrántó embert, hogy keresztül törjön Edóm királyához, de nem bírtak. 27 Akkor vette elsőszülött fiát, kinek majdan uralkodnia kellett volna ő helyette, és bemutatta égőáldozatnak a falon. Erre nagy harag lett Izraél ellen, elvonultak tőle és visszatértek országukba.

4 Egy asszony pedig a prófétaiak feleségei közül kiáltott Elísának, mondván: Szolgád, az én férjem meghalt, te pedig tudod, hogy szolgád félté az Örökkévalót; s a hitelező jött, hogy elvegye két gyermekemet magának szolgácul. **2** És szólt hozzá Elísá: Mit tegyek érted? Mondd meg nekem, mid van a háznál? Mondta: Nincs szolgálódnak semmije a háznál, hanem csak egy korsó olaj. **3** Erre mondta: Menj, kérj magadnak kölcsön ott künn edényeket mind a te szomszédaidtól, üres edényeket, ne kérj keveset. **4** S menj be és zárd be az ajtót magad mögött és fiaid mögött, önts be mindez edényekbe, a telit pedig tedd félre. **5** Elment tőle és bezárta az ajtót maga mögött és fiai mögött; ők oda nyújtogatták neki, ő meg öntögetett. **6** És volt, a mint megteltek az edények, szólt a fiához: Nyújts ide nekem még edényt! Mondta neki: Nincs több edény. Erre megszűnt az olaj. **7** Odament és tudtára adta az isten emberének. Mondta: Menj, add el az olajt és fizesd meg adósságodat, te pedig, meg fiaid éj abból, a mi marad. **8** Volt egy napon, Elísá átment Súnembe. Ott volt egy nagyrangú asszony, aki őt tartóztatta, hogy kenyeret egyék; volt tehát, valahányszor arra ment, betért oda, hogy kenyeret egyék. **9** És szólt férjéhez: Íme, kérlek, tudom, hogy Istennek szent embere az, aki mindig erre jár mifelénk. **10** Csináljunk csak egy kicsiny, falmelletti felsőszobát és tegyük oda számára ágyat, asztalt, széket és lámpást; és léssen, amikor hozzánk jő, betérhet oda. **11** Volt egy napon, eljött oda, betért a felső szobába és lefeküdt ott. **12** És szólt Géchazíhoz, az ő legényéhez: Hídd ide ezt a súnémi nőt. Hívta őt, és megállt előtte. **13** Ekkor mondta neki: Szólj csak hozzá: Íme bajlódástól miattunk mind e bajlódással, mit lehet érted tenni? Kell-e beszélni érted a királlyal vagy a hadvezérrrel? Mondta: Népem között lakom én. **14** Erre mondta: Hát mit lehet érted tenni? Mondta Géchazí: Ámde fia nincs neki és férje öreg. **15** Ekkor mondta: Hídd őt ide! Odahívta őt és megállt az ajtóban. **16** És mondta: Ebben az időben esztendőre ilyentájt fiat fogsz ölelni. Mondta: Ne uram, Isten embere, ne áltasd szolgálódat. **17** S várandós lett az asszony és fiat szült, abban az időben, esztendőre olyantájt, melyet megmondott neki Elísá. **18** És nagy lett a gyermek. S történt

egy napon, hogy kiment atyjához, az aratókhoz. **19** És szólt atyjához: A fejem! A fejem! Erre szólt a legénynek: Vidd el az anyjához. **20** Elvette és odavitte anyjához; annak térdein ült egész délig és meghalt. **21** Erre fölment és lefektette az Isten emberének ágyára, bezárta, őt és kiment. **22** Szólította a férjét és mondta: Küldj nekem, kérlek, egyet a legények közül és egy szamarat, hadd sietek az Isten emberéhez, s majd visszatérek. **23** Mondta: Minek akarsz ma menni hozzá, nincs újhold és nincs szombat! De mondta: Béke! **24** Erre fölnyergelte a szamarat és szólt legényéhez: Hajts és menj, ne akassz meg engem a nyargalásban, ha csak nem mondom neked. **25** Elment és odaért az Isten emberéhez a Karmel hegyére. És volt, amint őt messziről meglátta az Isten embere, szólt Géchazíhoz, legényéhez: Itt van ama súnémi nő. **26** Most fuss csak elejébe és mondd neki: Béke van-e veled, béke-e a férjeddal, béke-e a gyermekkel? Mondta: Béke! **27** Odament az Isten emberéhez a hegyre és megragadta lábait; ekkor odalépett Géchazí, hogy ellökje, de azt mondta az Isten embere: Hagyjad őt, mert megkeseredett az ő lelke, az Örökkévaló pedig elrejtette tőlem és nem adta tudtomra. **28** És mondta: Hát kértem-e a fiút uramtól, nem mondtam-e: ne hitegess engem? **29** Erre mondta Géchazínak: Övezd föl derekadat, vedd kezedbe pálcámat és menj: ha valakit találsz, ne köszöntsd és ha téged köszönt valaki, ne válaszolj neki; és tedd pálcámat a fiú arcára. **30** Ekkor szólt a gyermek anyja: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el! Fölkelt tehát és utána ment. **31** Géchazí pedig elment volt előttük és rátette a pálcát a fiú arcára, de se hang, se hír; ekkor visszament elébe és jelentette neki, mondván: Nem ébredt fel a fiú. **32** Erre bement Elísá a házba, és íme a fiú halott volt, ágyára fektetve. **33** Bement, kettejükre zárta az ajtót és imádkozott az Örökkévalóhoz. **34** Fölhágott, ráfeküdt a gyermekre, rátette száját az ő szájára, szemeit az ő szemekre és kezeit az ő kezeire és reá hajlott; erre megmelegedett a gyermek teste. **35** Elfordult és járt a házban egyet ide s egyet oda, felhágott és reá hajlott, ekkor prüsszentett a fiú hét ízben is, és felnyitotta a fiú a szemeit. **36** Szólította Géchazít és mondta: Hídd ide ezt a súnémi nőt! Odahívta és bement hozzá; ekkor mondta: Vidd el fiadat! **37** Erre odament, lábaihoz vetette magát és a földre borult; elvitte fiát és kiment. **38** Elísá pedig visszatért Gilgálba éhség volt az országban – és előtte ültek a prófétaiak. És mondta legényének: Tedd föl a nagy fazekat és készíts főzeléket a prófétaiak számára. **39** Kiment egyikük a mezőre, hogy füveket

szedjen, talált vad indát és tele szedte róla ruháját vad ugorkákkal; bement és beleaprította a főzelékes fazékba, mert nem ismerték. **40** És kitálaták az emberek számára, hogy egyenek; de történt, amint ettek a főzelékből, fölsikoltottak és mondták: Halál van a fazékban, oh Isten embere. És nem bírtak enni. **41** Mondta: Vegyetek hát lisztet! És belevetette a fazékba és mondta: Tálald ki a népnek, hogy egyenek! És nem volt semmi ártalmas a fazékban. **42** És egy ember jött Báal-Sálísából és hozott az Isten emberének zsengéből való kenyeret, hús árpa kenyeret és gabonaszemeket a tarisznyájában. És mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! **43** De mondta a szolgálója: Hogyan adjam ezt száz ember elé? Mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! Mert így szól az Örökkévaló: Esznek és még marad is! **44** Eléjük adta tehát s ettek, és még maradt, az Örökkévaló igéje szerint.

5 Náamán pedig, Arám királyának hadvezére, nagy ember az ő ura előtt, és tekintélyes, mert általa adott az Örökkévaló győzelmet Arámnak; derék vitéz volt a férfiú, de bélpoklos. **2** Az Arámbeliek kivonultak csapatokban és foglyul ejtettek Izraél országából egy kis leányt; és Náamán feleségének szolgálatába került. **3** Ez szólt úrnőjéhez: Vajha menne az én uram a Sómrónban levő próféta elé, akkor megszabadítaná őt bélpoklosságától. **4** Erre bement és jelentette urának, mondván: Így meg úgy beszélt a leány, aki Izraél országából való. **5** És szólt Arám király: Eredj, menj oda, küldök majd levelet Izraél királyához. Ment és vitt a kezében tíz kikkár ezüstöt, hatezer aranyat és tíz váltó ruhát. **6** És elvitte Izraél királyához a levelet, mely így szólt: Most tehát, amint hozzád jut e levél, íme küldöm hozzád szolgámat, Náamánt, hogy megszabadítsad bélpoklosságától. **7** És volt, amint elolvasta Izraél király a levelet, szétszaggatta ruháit és mondta: Isten vagyok-e én, hogy öljek és éltessek, hogy ez hozzám küld, hogy megszabadítsak valakit bélpoklosságától? Tudjátok hát, kérleli, és lássátok, hogy alkalmat keres ellenem! **8** És volt, midőn meghallotta Elísá, az Isten embere, hogy Izraél király a szétszaggatta a ruháit, küldött a királyhoz, mondván: Miért szaggattad szét a ruháidat, jöjjön csak el hozzám és tudja meg, hogy van próféta Izraélben. **9** Erre odament Naamán lovaival és szekereivel és megállt Elísá házának bejáratán. **10** Ekkor küldött hozzá Elísá követet, mondván: Menj és fürdőj meg hétszer a Jordánban, hogy helyreálljon neked a tested és majd megtisztulsz. **11** Erre megharagudott Náamán és elment; mondta: Íme, azt gondoltam, ki fog jönni hozzám, megáll és

szólítja az Örökkévalónak, Istenének nevét, lengeti kezét a hely felé és meggyógyítja a bélpoklost. **12** Nem jobbak-e Amána és Parpár, Damaszkusz folyói, Izraél valamennyi vizenél? Nem fürödhetem-e meg azokban, hogy megtisztuljak! Megfordult és dühösen elment. **13** Ekkor odaléptek szolgálói, beszéltek hozzá és mondták: Atyám, nagy dolgot ha mondott volna neked a próféta, nemde megtennéd; hát mikor csak így szólt hozzá, de fürdől meg és majd megtisztulsz! **14** Erre lement és alámerült a Jordánban hétszer az Isten emberének igéje szerint; helyre állt a teste, olyan lett mint kis fiúnak a teste, és megtisztult. **15** Ekkor visszatért az Isten emberéhez, ő meg egész táborá odament, megállt előtte és mondta: Íme, kérlek, megtudtam, hogy nincs Isten az egész földön, ha csak nem Izraélben! Most, tehát fogadj el, kérlek, ajándékot szolgálódtól. **16** Mondta: Él az Örökkévaló, aki előtt állok, nem fogadok el. Unszolta őt, hogy elfogadja, de vonakodott. **17** Ekkor mondta Náamán: Ha nem, adassék kérlek, szolgálódnak egy pár öszvér terhet tevő föld; mert nem hoz többé szolgáló égő – és vágóáldozatot más isteneknek, hanem csak az Örökkévalónak. **18** Ebben a dologban bocsásson meg az Örökkévaló a te szolgálódnak: mikor az uram bemegy Rimmón házába, hogy ott leboruljon, és ő kezemre támaszkodik és én leborulok Rimmón házában, amikor leborulok Rimmón házában, bocsásson meg az Örökkévaló szolgálódnak abban a dologban. **19** Mondta neki: Menj békével! És elment tőle egy darab földnyire. **20** Ekkor mondta Géchazí, Elísának, az Isten emberének legénye: Íme, megkímélte uram ezt az arámi Náamánt, hogy nem fogadta el kezéből azt, amit hozott; él az Örökkévaló, bizony utána futok és elfogadok tőle valamit. **21** Utána sietett Géchazí Naamánnak; s midőn Náamán látta, hogy utána fut, leugrott a szekérről ő elejébe és mondta: Béke van-e? **22** Mondta: Béke! Uram küldött engem, mondván: íme, épen most jött hozzám két ifjú Efraim hegységéből a prófétafiak közül; adj, kérlek, azok számára egy kikkár ezüstöt és két váltó ruhát. **23** Erre mondta Náamán: Tessék, végy két kikkárt! Unszolta őt és belekötött két kikkár ezüstöt két zacskóba, meg két váltó ruhát; odaadta legényének és vitték előtte. **24** Midőn a dombra ért, elvette kezükből és letette a házban. Ekkor elbocsátotta az embereket, és elmentek. **25** Ő meg bement és megállt ura előtt. Ekkor szólt hozzá Elísá: Honnan Géchazí? Mondta: Nem ment a szolgáló se ide se oda. **26** De szólt hozzá: Nem ment-e veled a szívem, mikor feléd fordult kocsjáról? Idején van-e elvenni az ezüstöt és venni ruhákat, olajfákat és szőlőket, aprójszágot és

marhát, szolgálakat és szolgálókat? 27 De Náamánnak a belpoklossága reád tapad és magzatodra örökre! És kiment előle belpoklosan, mint a hó.

6 Szóltak a prófétafiak Elísához: Íme, kérlek, a hely, melyen mi előtted lakunk, szűk nekünk. **2** Hadd menjünk, kérlek, a Jordánhoz, és vegyünk onnan kiki egy gerendát és készítsünk ott magunknak egy helyet, hogy ott lakjunk. Mondta: Menjete! **3** De mondta az egyik: Egyezz csak bele és jer szolgálóiddal! Mondta: Én megyek! **4** Ment tehát velük; odaértek a Jordánhoz, kivágtak fákat. **5** És történt, a mint az egyik döntötte a gerendát, a vas a vízbe esett; fölkiáltott és mondta: Jaj uram pedig kölcson van kérve! **6** Erre mondta az Isten embere: Hová esett? Megmutatta neki a helyet; levágott egy darab fát és odadobta és úszatta a vasat. **7** És mondta: Emeld föl! Kinyújtotta a kezét és kivette. **8** Arám királya pedig háborúskodott Izraéllal; tanácskozott szolgálóival mondván: Erre meg erre a helyre táboromat! **9** És küldött az Isten embere Izrael királyához, mondván: Óvakodjál, nehogy átvonulj ezen a helyen, mert oda mennek le az Arámbeliek. **10** Ekkor küldött Izrael királya arra a helyre, melyről szólt neki az Isten embere; így intette őt és óvakodott attól nem egyszer és nem kétszer. **11** És felháborodott Arám királyának a szíve e dolgon, elhítta szolgálait és szólt hozzájuk: Nemde, megmondjátok nékem, ki a mieink közül tart Izrael királyával? **12** Mondta egyik a szolgálói közül: Nem, uram király; hanem Elísá a próféta, ki Izraelben van, megmondja Izrael királyának a szavakat, miket a hálószebádban beszélsz. **13** Mondta: menjetek és nézzétek, hol van ő, majd küldök és elhozatom! És tudtára adták neki, mondván: Íme Dótánban van! **14** Küldött tehát oda lovakat és szekérhadat és tömérdek sereget: Odaértek éjjel és bekerítették a várost. **15** Midőn az Isten emberének szolgálója korán fölkel, kiment, s íme egy sereg veszi körül a várost, meg ló és szekérhad. És szólt hozzá a legénye: Jaj uram, mit csináljunk? **16** Mondta: Ne félj, mert többen vannak, akik velünk, mint akik ő velük vannak. **17** És imádkozott Elísá és mondta: Örökkévaló, nyisd meg a szemeit, hogy lászon! S megnyitotta az Örökkévaló az ifjúnak szemeit és látott, s íme a hegy tele volt lovakkal és tüzes szekerekkel Elísá körül. **18** Midőn lementek ellene, imádkozott Elísá az Örökkévalóhoz és mondta: Verd meg, kérlek, e népet vaksággal! És megverte őket vaksággal Elísá szava szerint. **19** Ekkor szólt hozzájuk Elísá: Nem ez az út, és nem is ez a város, jertek utánam, hadd vezetlek benneteket azon férfiúhoz, akit ti kerestek. És vezette őket Sómronba.

20 És volt, amint Sómronba érkeztek, mondta Elísá: Örökkévaló, nyisd meg ezeknek a szemeit, hogy lássanak! És megnyitotta az Örökkévaló a szemeiket és láttak, s íme Sómron közepén vannak. **21** És szólt Izrael királya Elísához, amint meglátta őket: Verjek-e, verjek, atyám? **22** Mondta: Ne verj! Vajon olyanokat, kiket foglyul ejtetél kardoddal és íjaddal, verni szoktál-e? Tégy eléjük kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és menjenek urukhoz. **23** Erre készített számukra nagy lakomát, ettek, ittak, elbocsátotta őket és elmentek urukhoz. És többé nem jöttek már be Arám csapatjai Izrael országába. **24** Történt ezek után, összegyűjtötte Ben-Hadád, Arám királya az ő egész táborát; fölvonult és ostrom alá vette Sómront. **25** Nagy éhség volt Sómronban; ők ugyanis ostrom alatt tartották, míg egy számarfej nyolcvan ezüstbe és egy káb galambganéj öt ezüstbe került. **26** Midőn Izrael királya bejárta a falat, egy asszony kiáltott hozzá, mondván: Segíts uram, király! **27** Mondta: Nem segít téged az Örökkévaló, honnan segítlesek én? Tán a szérúról vagy a prészázból? **28** És mondta neki a király: Mi bajod van? Mondta: Ez az asszony szólt hozzám: add ide fiadat, hogy megegyük ma, az én fiamat pedig megesszük holnap. **29** Megfőztük tehát fiamat és megettük; és szóltam hozzá a másik napon, add ide a te fiadat hogy megegyük, de elrejtette a fiát. **30** És volt, amint hallotta a király az asszony szavait, megszaggatta ruháit, ő éppen bejárta a falat, akkor látta a nép, hogy íme zsák volt a testén belülről. **31** Ekkor mondta: Így tegyen velem Isten és így folytassa, ha Elísának, Sáfát fiának feje rajta marad e napon. **32** Elísá pedig házában ült és a vének nála ültek. És küldött maga elül egy embert, de mielőtt hozzá érkezett a követ, ő így szólt a vénekhez: Láttátok-e, hogy ez a gyilkos fia küldött fejemet venni? Lássátok, amint megérkezik a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok őt az ajtóba! Nemde hallatszanak urának léptei mögötte. **33** Ő még beszélt velük és íme, a követ leérkezett hozzá; mondta: Íme ez a szerencsétlenség az Örökkévalótól való, mit várjak még az Örökkévalóra!

7 Erre mondta Elísá: Halljátok az Örökkévaló igéjét! Így szól az Örökkévaló: Holnap ilyenkor egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe lesz Sómron kapujában. **2** És felelt a hadnagy, kinek kezére támaszkodott a király, és mondta: Lám, ha ablakrácsokat készít az Örökkévaló az égben, vajon lesz-e ez a dolog? Mondta: Lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel! **3** Négy belpoklos ember pedig volt a kapu bejáratánál; és szóltak

egyik a másikához: Minek maradunk mi itt, amíg meghalunk? **4** Ha azt mondjuk, hogy bemegyünk a városba, hiszen éhség van a városban és ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor is meghalunk. Most tehát jertek, szökjünk át Arám táborába: ha életben hagynak, élünk; ha megölnek, meghalunk. **5** És fölkeltek alkonyatkor, hogy bemenjenek Arám táborába; eljutottak Arám táborának széléhez s íme nem volt ott senki. **6** Az Úr ugyanis hallatta volt Arám táborával szekerek hangját, lovaknak hangját, nagy seregnek hangját; és szóltak egyik a másikához: Íme, fölbérelte ellenünk Izraél királya a chittiták királyait és Egyiptom királyait, hogy ránk támadjanak. **7** Fölkeltek tehát és megfutamodtak alkonyatkor, ott hagyták sátraikat, meg lovaikat és szamaraikat, a táborát, ahogy volt, és megfutamodtak életük kedvéért. **8** Midón eljutottak ama bélpoklosok a tábor széléhez, bementek egyik sátorba, ettek és ittak, elvittek onnan ezüstöt, aranyat és ruhákat, elmentek és elrejtették; erre viasszatértek, bementek egy másik sátorba, vittek onnan is, elmentek és elrejtették. **9** De szóltak egyik a másikához: Nem helyesen cselekszünk! E mai nap jó hírnek a napja; mi pedig ha hallgatunk és várunk a reggel virradtáig, akkor bűn ér bennünket. Most tehát jertek, menjünk be, hadd jelentsük a király házában. **10** Odamentek tehát és szólították a város kapusait és jelentették nekik, mondván: Bementünk Arám táborába és íme, nincs ott senki, még ember hangja sem; hanem a ló befogva és a szamár befogva meg a sátrak ahogy voltak. **11** Ekkor kiáltottak a kapusok és jelentették benn a király házában. **12** Erre fölkel a király éjjel és szólt a szolgálóhoz: Hadd mondjam meg csak nektek, mit tettek velünk az Arámbeliek. Tudják, hogy éhesek vagyunk, kimentek tehát a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: mikor kimennek a városból, elfogjuk őket elevenen és bemegyünk a városba. **13** Erre megszólalt egy a szolgálói közül és mondta: Hát vegyenek csak ötöt a megmaradt lovak közül, amelyek benne megmaradtak – ám legyenek, mint Izraél egész sokasága, mely benne megmaradt, ám legyenek mint Izraél egész sokasága, mely odaveszett – hadd küldjük el és lássuk! **14** Vettek tehát két Szekeret lovakkal, és utána küldött a király Arám táborának, mondván: Menjetek és lássátok! **15** Utánuk mentek a Jordánig és íme az egész út tele volt ruhákkal és fegyverekkel, melyeket eldobtak az Arámbeliek sietségükben. És visszatértek a követek és jelentették a királynak. **16** Erre kiment a nép és kifosztották az Arámbeliek táborát; és volt egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe, az Örökkévaló ígéje szerint. **17** A király

pedig oda rendelte volt a kapuhoz azt a hadnagyot, akinek kezére támaszkodott, de összetaposta őt a nép a kapuban és meghalt, aszerint, amit szólt az Isten embere, a mit szólt, mikor lement hozzá a király. **18** Volt ugyanis, midón szólt az Isten embere a királyhoz, mondván: két mérték árpa lesz egy sékelbe és egy mérték lángliszt egy sékelbe holnap ilyenkor Sómrón kapujában: **19** akkor felelt a hadnagy az Isten emberének és mondta: lám, ha az Örökkévaló ablakrácsokat készít az égben, lesz-e ilyen dolog? – az pedig mondta -: lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel! **20** És úgy történt vele: összetaposta őt a nép a kapuban, és meghalt.

8 Elísá pedig szólt ahhoz az asszonyhoz, kinek a fiát föléléstette, mondván: Kelj föl és menj el, te meg házad, és tartózkodj, ahol tartózkodhatsz, mert szólította az Örökkévaló az éhséget, és be is jött az országba hét évre. **2** Erre fölkel az asszony és cselekedett az Isten emberének szava szerint; elment ő meg háza s tartózkodott a filiszteusok országában hét évig. **3** És volt hét év múltán, visszatért az asszony a filiszteusok országából és elindult, hogy kiáltson a királyhoz háza miatt és mezeje miatt. **4** A király éppen szólt Géchazíhoz, az Isten emberének legényéhez, mondván: Beszéld el, kérek, nekem mind a nagy dolgokat, melyeket művelt Elísá. **5** S midón éppen elbeszélte a királynak azt, hogy föléléstette a halottat, íme az asszony, kinek fiát föléléstette volt, kiáltott a királyhoz háza miatt és mezeje miatt. Ekkor mondta Géchazí: Uram király, ez az asszony és ez a fia, kit föléléstett Elísá **6** Erre megkérdezte a király az asszonyt, és elbeszélte neki. És adott melléje a király egy udvari tisztet, mondván: Szerezd vissza mindazt, a mi az övé és mind a mező termését, azon naptól fogva, hogy elhagyta az országot mostanáig. **7** Elment Elísá Damaszkuszba, Ben-Hadád pedig, Arám királya, beteg volt; tudtára adták neki, mondván: Ide jött az Isten embere. **8** És szólt a király Chazáélhoz: Végy a kezembe ajándékot és menj az Isten emberének elejébe és kérdezd meg tőle az Örökkévalót, mondván: meggyógyulok-e ebből a betegségből? **9** Elejébe ment tehát Chazáél, vett a kezébe ajándékot, meg Damaszkusz minden javát, negyven tevé terhét; oda ment, megállt előtte és mondta: Fiad Ben-Hadád, Arám királya, küldött engem hozzád, mondván: meggyógyulok-e ebből a betegségből? **10** Szólt hozzá Elísá: Menj, mondd neki: meg fogsz gyógyulni. De az Örökkévaló azt láttatta velem, hogy meg fog halni. **11** Megmerevítette az arcát és feléje fordította szegyéllésig; ekkor sírt az

Isten embere. **12** És mondta Chazáél: Miért sír uram? Mondta: Mert tudom, mi rosszat fogsz tenni Izraél fiaival: erősségeiket tűzbe borítod, ifjaikat karddal ölöd meg, kisdedeiket szétúzdod és várandósaikat fölhasítod. **13** Erre mondta Chazáél: Micsoda a te szolgád, a kutya, hogy ezt a nagy dolgot művelje? Mondta Elisá: Láttatta velem az Örökkévaló, hogy te leszel király Arám fölött. **14** Elment Elisától és bement urához. Mondta neki: Mit mondott neked Elisá? Mondta: Azt mondta nekem, meg fogsz gyógyulni. **15** És volt másnap, fogta a takarót, vízbe mártotta, arcára terítette, és meghalt. És király lett helyette Chazáél. **16** És ötödik évében Jórámnak, Acháb fiának, aki Izraél királya volt, míg Jehósáfát még királya volt Jehúdának, király lett Jehórám, Jehósáfátnak, Jehúda királyának fia. **17** Harminckét éves volt, mikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. **18** És járt Izraél királyainak útjain, amint cselekedtek az Acháb házából valók, mert Achábnak leányát vette feleségül; és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. **19** De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Jehúdát Dávid, az ő szolgája kedvéért, amint mondta neki, hogy ad mécesst neki és fiainak minden időben. **20** Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól és tettek maguk fölé királyt. **21** Ekkor Jórám Cáírba vonult s az egész szekérhad ő vele. És ő fölkel éjjel és megverte Edómot, mely körülvette őt meg a szekérhad vezéreit, és megfutott a nép a sátraihoz. **22** Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben. **23** Jórám egyéb dolgai pedig és mindaz, amit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **24** És feküdt Jórám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában. És király lett utána fia, Achazjáhú. **25** Tizenkettedik évében Jórámnak, Acháb fiának, Izraél királyának, király lett Achazjáhú, Jehórámnak, Jehúda királyának fia. **26** Huszonkét éves volt Achazjáhú, mikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omrinak Izraél királyának leánya. **27** És járt Acháb házának útján és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, valamint Acháb háza, mert Acháb házának volt a veje. **28** Elment Jórámmal, Acháb fiával háborúba Chazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádba; de megverték az Arámbeliek Jórámot. **29** És visszament Jórám király, hogy gyógytassa magát Jizreélben a sebekből, melyeket ütöttek rajta az Arámbeliek Rámában, amikor harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Achazjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jórámot, Acháb fiát Jizreélben, mert beteg volt.

9 Elisá próféta pedig hívott egyet a prófétafiak közül; és mondta neki: Övezd föl derekadat, vedd az olajkorsót kezvedbe és menj Rámót-Gileádba. **2** Ha odaérrsz, nézd ott Jéhút, Jehósáfátnak, Nimsí fiának fiát, akkor menj oda, szólítsd ki testvérei közül és vezesd őt be szobából szobába; **3** és vedd az olajkorsót, önts a fejére és mondd: Így szól az Örökkévaló: fölkenetek királynak Izraél fölött. Erre nyisd ki az ajtót és fuss el, s ne vározzál. **4** Ment tehát az ifjú, a próféta ifjú, Rámót-Gileádba. **5** Odaért, s íme a sereg vezérei ott ültek, és szólt: Szavam van hozzád, oh vezér! Mondta Jéhú: Kihez mindnyájunk közül? És mondta: Hozzád, oh vezér! **6** Erre fölkel, bement a házba, és öntött olajat a fejére; s mondta neki: Így szól az Örökkévaló Izraél Istene: fölkenetek királynak az Örökkévaló népe fölött, Izraél fölött! **7** Hogy megverjed uradnak Achábnak házát, és bosszút álljak Izébelen szolgálóimnak, a prófétáknak vééréért és mind az Örökkévaló szolgálóinak vééréért; **8** hogy elveszzen Acháb egész háza; kiirtok Acháb házából falra vizelet, elzártat és magára hagyottat Izraélben. **9** És olyanná teszem Acháb házát, mint Járobeámnak, Nebát fiának házát és mint Báesának, Achíja fiának házát. **10** Izébelt pedig megeszik a kutyák Jizreél határában, és nincs ki eltemeti. Ezzel kinyitotta az ajtót és elfutott. **11** Jéhú pedig kiment urának szolgálóihoz, és mondták neki: Béke van-e? Miért jött hozzád az az őrut? Szólt hozzájuk: Ti ismeritek azt az embert és beszédét. **12** De mondták: Hazugság! Csak mondd meg nekünk. Mondta: Így meg úgy szól hozzám, mondván: Így szól az Örökkévaló: fölkenetek királynak Izraél fölött! **13** Erre siettek és vették kiki a ruháját és ő alája tették azt a lépcső tetején, megfútták a harsonát és mondták: király lett Jéhú. **14** Összeesküdött tehát Jéhú, Jehósáfátnak, Nimai fiának fia, Jórám ellen, Jórám pedig megszállva tartotta Rámót-Gileádot, ő meg egész Izraél Chazáél, Arám királya ellenében. **15** De visszament Jehórám király, hogy gyógytassa magát Jizreélben a sebekből, melyeket ütöttek rajta az Arámbeliek, mikor harcolt Chazáél Arám királya ellen és mondta Jéhú: Ha nektek tetszik, ne menjen ki menekülő a városból, hogy elmenne jelenteni Jizreélbe. **16** És kocsira ült Jéhú és elment Jizreélbe, mert Jórám ott feküdt, Achazja pedig, Jehúda királya, lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. **17** Az ő pedig ott állt a tornyon Jizreélben és látta Jéhúnak csapatját, amint jött; akkor mondta: Csapatot látok! Erre mondta Jehórám: Végy egy lovas és küldj elébök és szóljon: Béke van-e? **18** Elébe ment a lovas és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta

Jéhu: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! És az őr jelentette, mondván: Eljutott a követ hozzájuk, de vissza nem tért. **19** Erre küldött egy másik lovas; hozzájuk jutott és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhu: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! **20** És az őr jelentette, mondván: Egészen hozzájuk ért, de vissza nem tért; a hajtás pedig olyan, mint Jéhu, Nimsi fiának hajtása, mert őrületesen hajt. **21** Erre mondta Jehóráam: Fogj be! És befogták a kocsiját. És kiment Jehóráam, Izraél királya, meg Achazjáhú, Jehúda királya, kiki a maga kocsiján és kimentek Jéhu elébe és találták őt a Jizreélbeli Nábót telkén. **22** És volt, a mint Jehóráam meglátta Jéhút, mondta: Béke van-e Jéhu? Mondta: Mit békét, a míg tartanak Ízébel anyádnak paráználkodásai és sok boszorkánysága? **23** Ekkor megfordította Jehóráam a kezeit és megfutamodott. Így szólt Achazjáhúhoz: Árulás, Achazja! **24** De Jéhu meghúzta kezével az íjat és találta Jehórámot a lapockák között, úgy hogy szívéből jött ki a nyíl és összerogyott kocsijában. **25** És szólt Bidkárhoz, a hadnagyához: Vedd föl, dobd őt a Jizreélbeli Nábót mezejének telkére; mert emlékezzél, hogy én és te párosan nyargaltunk Acháb, az ő atyja után és az Örökkévaló kimondta ellene ezt a kijelentést: **26** bizony Nábótnak ontott véréit és fiainak ontott véréit láttam tegnap, úgy mond az Örökkévaló, de megfizetem neked ezen a telken, úgy mond az Örökkévaló. Most tehát vedd fel, dobd őt a telekre, az Örökkévaló ígéje szerint. **27** Achazja pedig, Jehúda királya, látta és megfutamodott a kert házának útján; de üldözőbe vette őt Jéhu és mondta: Őt is üssétek le a kocsiban, a Jibleám mellett levő Gúr hágóján. Megfutamodott Megiddóig és meghalt ott. **28** Jeruzsálembé szállították őt szolgálai és eltemették őt sírjában ősei mellett, Dávid városában. **29** Tizenegyedik évében pedig Jórámnak, Acháb fiának, király lett Achazja Jehúda fölött. **30** Bevonult Jéhu Jizreélbe, Ízébel pedig hallotta, kendőzte a szemeit és ékesítette fejét és kitekintett az ablakon. **31** Mikor Jéhu bejött a kapun, mondta: Béke van-e, te Zimrí, uradnak gyilkosa? **32** Erre fölemelte arcát az ablak felé és mondta: Ki van velem? Kí? És kitekintett feléje két-három udvari tiszt. **33** Akkor mondta: Lökjétek le! És lelökték. És freccsent véreből a falra és a lovakra, őt meg összetaposta. **34** Bement, evett és ivott; ekkor mondta: Nézzetek csak utána ennek az átkozottnak és temessétek el, mert király leánya ő! **35** Mentek tehát hogy eltemessék, de nem találtak belőle semmit, csak a koponyát, a két lábát és a két keze fejét. **36** Visszatértek és tudtára adták neki. Ekkor mondta: az Örökkévaló ígéje az, melyet

szólt az ő szolgája, a Tisbébeli Élijáhú által, mondván: Jizreél határában eszik meg a kutyák Ízébel húsát. **37** És lesz Ízébel hullája mint a trágya a mező színén Jizreél határában, úgy hogy senki nem mondhatja: ez Ízébel.

10 Achábnak pedig hetven fia volt Sómrónban. És írt Jéhu leveleket és küldte Sómrónba Jizreél nagyjaihoz, a vénekhez és az Acháb nevelőihez, mondván: **2** most, amint hozzátok jut e levél – hisz nálatok vannak uratok fiai, nálatok a szekérhad és a lovak, az erősített városok és fegyverek. **3** Szemeljétek ki uratok fiai közül a legjobbat és legalkalmasabbat és tegyétek atyjának a trónjára és harcoljatok uratok házáért. **4** S megfélemlettek felette nagyon és mondták: Íme a két király nem állt meg előtte, hogy álljunk hát meg mi! **5** Küldött tehát az, aki a ház fölött volt, meg az, a ki a város fölött volt és a vének és a nevelők Jéhuhoz, mondván: Szolgáid vagyunk; mindent, a mit mondassz nekünk, megteszünk. Nem teszünk meg senkit királynak; ami jó a te szemeidben, azt tedd. **6** Erre másodszer írt hozzájuk levelet, mondván: Ha ti enyéim vagytok és szavamra hallgattok, vegyétek az embereknek, uratok fiainak fejét és jöjjetek hozzám holnap ilyenkor Jizreélbe. A királyfiak pedig, hetven ember, a város nagyjainál voltak, kik őket fölnevelték. **7** És volt, amint hozzájuk jutott a levél, vették a királyfiakat, lemészárolták a hetven embert, kosarakba tették fejüket és elküldték hozzá Jizreélbe. **8** Megérkezett a követ és jelentette neki, mondván: Elhozták a királyfiak fejét. Erre mondta: Tegyétek őket két rakásba a kapu bejáratán, egész reggelig! **9** Volt pedig reggel, kiment, oda állt és szólt az egész néphez: Igazak vagytok! Íme én esküdtem össze uram ellen és öltem meg őt, de mindezeket ki ütötte agyon? **10** Tudjátok meg tehát, hogy nem esik földre semmi az Örökkévaló ígéjéből, melyet szólt az Örökkévaló Acháb háza felől. Az Örökkévaló ugyanis megcselekedte azt, amit szól Élijáhú, az ő szolgája által. **11** S megölte Jéhu mindazokat, kik megmaradtak Acháb házából Jizreélben, meg mind a nagyjait, meghittjeit és papjait, míg menekülőt sem hagyott neki. **12** Fölkelt, elment és Sómrónba indult. Ő éppen a pásztorok gyülekező házánál volt az úton, **13** amikor találta Jéhu Achazjáhúnak, Jehúda királyának, testvéreit. És mondta: Kik vagytok? Mondták: Achazjáhú testvérei vagyunk és lejtöttünk üdvözlésére a királyfiaknak és az uralkodónő fiainak. **14** Erre mondta: Fogjátok meg őket elevenen! És megfogták őket elevenen és lemészárolták a gyülekező ház gödrébe, negyvenkét

embert, és nem hagyott meg közülök senkit. 15 Elment onnan és magával szembe találta Jehónádábót, Rékháb fiát, köszöntötte őt és szólt hozzá: Van-e oly becsületes a te szíved, mint az én szívem a te szíved iránt? Jehónádáb mondta: Van! – Ha van, add kezedet! Kezét adta és ő fölemelte magához a kocsiába. 16 És mondta: Jer velem, és nézd buzgólkodásomat az Örökkévalóért! És vitték őt a kocsijára. 17 Erre bevonult Sómrónba és megölte mindazokat, kik megmaradtak Achábtól Sómrónban, míg el nem pusztította, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Élijáhúhoz. 18 Ekkor összegyűjtötte Jéhú az egész népet és szólt hozzájuk: Acháb keveset szolgált Báalt, Jéhú majd sokat szolgálja! 19 Most tehát mind a Báal prófétáit, mind a tisztelőit és mind a papjait hívjátok hozzám, senki se hiányozzék, mert nagy áldozást tartok a Báalnak; bárki hiányzik, nem marad életben. Jéhú pedig cselből tette, azért hogy megsemmisítse a Báal tisztelőit. 20 És mondta Jéhú: Rendezetek szent gyülekezést a Báal számára. És kihirdették. 21 És küldött Jéhú egész Izraélbe; s eljöttek mind a Báal tisztelői, nem maradt senki, aki nem jött volna. Bementek a Báal házába s megtelt a Báal háza végtől végig. 22 Ekkor mondta a ruhatár felügyelőjének: Hozz ki öltözeteket mind a Báal tisztelőinek! És kihozta nekik az öltözetet. 23 És bement Jéhú, meg Jehónádáb, Rékháb fia, a Báal házába, és mondta a Báal tisztelőinek: Kutassatok és nézzétek, nehogy legyen itt veletek valaki az Örökkévaló tisztelői közül, hanem egyedül a Báal tisztelői. 24 És bementek, hogy bemutassanak vágóáldozatokat és égőáldozatokat. Jéhú elhelyezett magának künn nyolcvan embert és mondta: Azon embernek, aki megmenekszik az emberek közül, kiket kezetekbe juttatok, lelke helyett legyen a ti lelketek. 25 És volt, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot, mondta Jéhú a futároknak és a hadnagyoknak: Jöjjetek, üssétek le őket, senki ki ne mehessen! És leütötték őket a kard élével; és oda hányták őket a futárok és a hadnagyok és mentek a Báal házában városáig. 26 Kivitték a Báal házában szobrait és elégették. 27 És lerombolták a Báal szobrát, lerombolták a Báal házát és árnyékszékeké tették e mai napig. 28 Kipusztította tehát Jéhú a Báalt Izraélből. 29 Csak Járobeámnak, Nebát fiának vétkei, a ki vétkezésre indította Izraél – azoktól nem tért el Jéhú: az arany borjúktól, melyek Bét-Élben és Dánban voltak. 30 És szólt az Örökkévaló Jéhúhoz: Mivel hogy jól cselekedtél, azt téve, ami helyes szemeimben, egészen szívem szerint bántál el Acháb házával, negyedízigen fognak ülni utódjaid Izraél trónján. 31

De Jéhú nem vigyázott, hogy járjon az Örökkévalónak, Izraél Istenének tana szerint egész szívvel: nem tért el Járobeám vétkeitől, a ki vétkezésre indította Izraél. 32 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló csonkítani Izraél: Chazáél megverte őket Izraél egész határában. 33 A Jordántól napkeletre Gileád egész országát, a Gádit, Reúbénit és Menaseit, Aróértól, mely az Arnón patakjánál van, Gileádot is, Básánt is. 34 Jéhú egyéb dolgai pedig és mindaz, amit tett és minden hőstette, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 35 És feküdt Jéhú ősei mellé és eltemették őt Sómrónban. És király lett helyette fia, Jehóácház. 36 Az idő pedig, meglebben uralkodott Jéhú Izraél fölött Sómrónban, huszonnyolc esztendő.

11 Atalja pedig, Achazjáhú anyja, látta, hogy meghalt a fia, akkor fölkel és kipusztította a királyi ház minden magzatját. 2 De Jehósébá, Jórám király leánya, Achazjáhú nővére, vette Jóást, Achazja fiát, és ellopta a megölésre szánt királyfiak közül, őt meg a dajkáját, be az ágyak termébe; és elrejtették őt Ataljáhú elöl és nem öletett meg. 3 És volt vele elrejtőzve az Örökkévaló házában hat évig, míg Atalja uralkodott az ország fölött. 4 A hetedik évben pedig küldött Jehójadá, hozatta a testőrök és futárok századainak tisztjeit és bevezette őket magához, az Örökkévaló házába, szövetséget kötött velük, megeskette őket az Örökkévaló házában, és megmutatta nekik a király fiát. 5 Erre megparancsolta nekik, mondván: Ez az, a mit tegyetek: a harmadrész közületek, a kik szombaton bevonulnak, őrizői legyenek a király háza őrizetének. 6 Egy harmadrész pedig a Szúr kapuján s egy harmadrész a futárok mögötti kapuban; így őrizétek meg a ház őrizetét fölbotott sorrenddel. 7 A két rész tehát közületek, azok, kik szombaton kivonulnak, őrizték az Örökkévaló házában őrizetét a király mellett. 8 Vegyétek körül a királyt, kiki fegyverével a kezében, s aki behatol a sorokba, ölésék meg; így legyetek a királynál, mikor kimegy s mikor bemegy. 9 És cselekedtek a századok tisztjei, egészen a mint parancsolta Jehójadá pap; vették kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt és bementek Jehójadá paphoz. 10 Ekkor adta a pap a századok tisztjeinek a lándzsákat és a pajzsokat, a Dávid királytól valókat, melyek az Örökkévaló házában voltak. 11 És felálltak a futárok, kiki fegyvereivel a kezében, a háznak jobb oldalától a háznak baloldaláig, az oltár mellé és a ház mellé, körülfogva a királyt. 12 Erre kivezette a király

fiát, reáadta a koronát és a díszet, királlyá tették őt, és fölkenték, tenyerükkel tapsoltak és mondták: Éljen a király! **13** Midőn Atalja hallotta a futárok meg a nép hangját, bement a néphez az Örökkévaló házába. **14** És látta, íme a király ott áll az oszlop mellett, a szokás szerint, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett és mind az ország népe örvend és fújja a trombitákat; ekkor megszagatta Atalja a ruháit és felkiáltotta: Összeesküvés, összeesküvés! **15** És megparancsolta Jehójádá pap a századok tisztjeinek, a sereg fölél rendelteknek és szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között, s aki utána megy, öljétek meg karddal! Mert ezt mondta a pap: ne ölessék meg az Örökkévaló házában. **16** És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak bejáratán át a királyi házba, és megöletett ott. **17** Ekkor megkötötte Jehójádá a szövetséget az Örökkévaló meg a király és a nép között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak, valamint a király és a nép között. **18** Erre bement mind az ország népe a Báal házába és lerombolták oltárait és szobraikat teljesen összetörték, Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték az oltárok előtt; és rendelt a pap tisztségeket az Örökkévaló háza fölé. **19** Vették a századok tisztjeit, a testőröket és a futárokat, meg mind az ország népét, levezették a királyt az Örökkévaló házából és bementek a futárok kapuján át a király házába és a királyok trónjára ült. **20** És örült mind az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal a király házában. **21** Hét éves volt Jehóás, mikor király lett.

12 Jéhu hetedik évében király lett Jehóás és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Cibja Beér-Sébából. **2** És tette Jehóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben minden napjaiban, mivel Jehójádá pap tanította őt. **3** Csak a magaslatok nem szűntek meg; a nép még áldozott és füstölögtetett a magaslatokon. **4** Szólt Jehóás a papokhoz: A szentségek minden pénzét, mely az Örökkévaló házába vitetik, a megszámláltak pénzét, mindenki lelke becsülésének pénzét, minden pénzt, a melyre valakit szíve hajt, hogy vigye az Örökkévaló házába, **5** vegyék magukhoz a papok, kiki az ő ismerősétől; igazítsák ki a házon a javítani valókat mindenütt, ahol találatnék javítani való. **6** Volt pedig Jehóás királynak huszonharmadik évében, nem igazították ki a papok a házon a javítani valót. **7** Ekkor hívta Jehóás király Jehójádá papot és a többi papokat és szólt hozzájuk: Mért nem igazítjátok ki a házon a javítani valót? Most tehát ne vegyetek pénzt ismerőseitektől, hanem a házon való javításra adjátok.

8 És beleegyeztek a papok, hogy sem nem vesznek pénzt a néptől, sem nem igazítják ki a házon a javítani valót. **9** Erre vett Jehójádá pap egy ládát, lyukat fúrt az ajtajába és elhelyezte azt az oltár mellett jobb felől, a mikor belép az ember az Örökkévaló házába, hogy odategyék a papok, a küszöb őrzői, mind azon pénzt, a mi az Örökkévaló házába vitetik. **10** És valahányszor látták, hogy sok a pénz a ládában, fölment a király írója és a főpap, bekötötték és megszámlálták a pénzt, mely az Örökkévaló házában találtatott. **11** És adták a lemért pénzt a munkavezetők kezébe, kik az Örökkévaló házában kirendelve voltak; és kiadták azt a faíveseknek és az építőknak, kik dolgoztak az Örökkévaló házában, **12** meg a kőíveseknek és a kővágóknak és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kiigazítsák az Örökkévaló házán a javítani valót, és mind arra, ami rámegy a házra kiigazítás végett. **13** Csak hogy nem készítettek az Örökkévaló háza számára ezüst csészéket, késeket, tálakat, trombitákat, semmi arany edényt és ezüst edényt abból a pénzből, mely az Örökkévaló házába vitetett; **14** hanem a munkavezetőknek adták, hogy kiigazítsák belőle az Örökkévaló házát. **15** De nem számoltak le azokkal az emberekkel, kiknek kezébe adták a pénzt, hogy a munkavezetőknek adják, mert becsületesen jártak el. **16** A bűnáldozat pénze és a vétekáldozatok pénze nem vitetett az Örökkévaló házába; ez a papoké volt. **17** Akkor ment föl Cházáél, Arám királya, harcolt Gát ellen és bevette; és irányította Cházáél az arcát, hogy fölmenjen Jeruzsálem ellen. **18** Erre vette Jehóás, Jehúda királya, mind a szentségeket, melyeket szenteltek Jehósafát, Jehóram és Achazjáhú az ő ősei, Jehúda királyai, meg a saját szentségeit és mind az aranyat, a mi találatott az Örökkévaló házának és a király házának kincstáraiban; elküldte Chazáélnak, Arám királyának, és elvonult Jeruzsálem alól. **19** Jóás egyéb dolgai pedig és mind az, a mit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **20** Fölkeltek szolgái, összeesküvést szőttek és megölték Jóást a Milló házban, ahol alászáll Szilla felé. **21** Józákthár, Simeát fia és Jehózábád, Sómér fia, az ő szolgái, ölték őt meg és meghalt, és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia Amacja.

13 Huszonharmadik évében Jóásnak, Achazjáhú fiának, Jehúda királyának, király lett Jehóácház, Jéhu fia, Izrael fölött Sómronban, tizenhét évig. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt Járobeámnak, Nebót fiának vétkei szerint, aki

vétkezésre indította Izraél: s nem tért attól. 3 Föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta őket Chazáélnak, Arám királyának kezébe és Ben-Hadádnak, Chazáéi fiának kezébe minden időben. 4 De könyörgött Jehóácház az Örökkévalóhoz, és hallgatott reá az Örökkévaló, mert látta Izraélnek elnyomását, hogy elnyomta őket Arám királya. 5 És adott az Örökkévaló Izraélnek segítőt, hogy megszabadultak Arám keze alól és laktak Izraél fiai a sátraikban, mint tegnap, tegnapelőtt. 6 Csakhogy nem tértek el Járobeám házának vétkeiktől, aki vétkezésre indította Izraélt, aszerint jártak; még az Aséra is fennmaradt Sómronban. 7 Mert nem hagyott Jehóáchaznak népet, kivéve ötven lovas, tíz szekeret és tízezer gyalogost; mert megsemmisítette őket Arám királya és porképpen letaposta őket. 8 Jehóácház egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett és hőstettei, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 9 És feküdt Jehóácház ősei mellé és eltemették Sómronban. És király lett helyette fia Jóás. 10 Jóásnak, Jehúda királyának harminchetedik évében király lett Jehóás, Jehóácház fia, Izraél fölött Sómronban, tizenhat évig. 11 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el mind a vétkeiktől Járobeámnak, Nebát fiának, a ki vétkezésre indította Izraélt; a szerint járt. 12 Jóás egyéb dolgai pedig és mind az, amit tett és hőstettei, a hogy Amacjával, Jehúda királyával harcolt, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 13 És feküdt Jóás ősei mellé, Járobeam pedig ült az ő trónjára. És eltemették Jóást Sómronban Izraél királyai mellé. 14 Elísá pedig beteg lett azzal a betegséggel, melybe majdan behalt. És lement hozzá Jóás, Izraél királya, sírt előtte és mondta: Atyám, atyám, Izraél szekerhadai és lovasai! 15 Mondta neki Elísá: Hozz íjat és nyilakat! És hozott neki íjat és nyilakat. 16 Erre mondta Izraél királyának: Ereszd rá kezedet az íjra! És rá eresztette kezét; akkor tette Elísá a maga kezeit a király kezeire. 17 És mondta: Nyisd ki az ablakot a kelet felé! Kinyitotta. És mondta Elísá: Lőj! Lőtt. Ekkor mondta: Győzelem nyíla az Örökkévalónak és győzelem nyíla Arám ellen: meg fogod verni Arámot Afékban végpusztulásig. 18 És mondta: Hozd a nyilakat! Hozta. Erre mondta Izraél királyának: Üss a földre! Ütött háromszor és abban hagyta. 19 És megharagudott reá az Isten embere és mondta: Ütni kellett volna ötször vagy hatszor, akkor megverted volna Arámot végpusztulásig; most azonban háromszor fogod megverni Arámot. 20 Meghalt Elísá és eltemették; Móáb csapatjai pedig bejöttek az országba, a mint

fordult az esztendő. 21 És volt, ők éppen temettek egy embert, íme látták a csapatot és bedobták azt az embert Elísá sírjába, és midőn oda került az ember és megérintette Elísá csontjait, megelevenedett és lábaira állott. 22 Chazáéi pedig, Arám királya, elnyomta Izraélt Jehóácház minden napjaiban. 23 De megkegyelmezett nekik az Örökkévaló, irgalmazott nekik és feléjük fordult Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal való szövetsége kedvéért; nem akarta elpusztítani őket, nem vetette el őket színe elől mind e ideig. 24 Meghalt Chazáéi, Arám királya és király lett helyette fia, Ben-Hadád. 25 És visszavette Jehóás Jehóácház fia, Ben-Hadádnak, Chazáéi fiának kezéből ama városokat, melyeket elvett volt atyjának, Jehóácháznak kezéből a háborúban. Háromszor verte őt meg Jóás és visszavette Izraél városait.

14 Második évében Jóásnak, Jehóácház fiának, Izraél királyának, király lett Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya. 2 Huszonöt éves volt, midőn király lett és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán Jeruzsálemből. 3 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben, csak nem úgy, mint őse Dávid; egészen aszerint, a mint cselekedett atyja Jóás, úgy cselekedett ő. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg; még áldozott és füstölögtetett a nép a magaslatokon. 5 És volt, a mint megerősödött kezében a királyság, megölette szolgálait, kik megölték volt atyját, a királyt. 6 De a gyilkosok gyermekeit nem ölette meg, amint írva van Mózes tanának könyvében, hogy megparancsolta az Örökkévaló, mondván: ne ölessenek meg az atyák a gyermekeik miatt és a gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt, hanem mindenki a maga vétkéért ölessék meg. 7 Ő verte meg Edómot a Sós völgyben: tízezer embert, és bevette Szélát a háborúban; és elnevezte Jokteélnak mind e mai napig. 8 Akkoriban küldött Amacjáhú követeket Jehóáshoz, Jehóácháznak, Jehú fiának fiához, Izraél királyához, mondván: Jer, nézzünk egymás szemébe! 9 Erre küldött Jehóás, Izraél királya Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libánonon levő tóvis küldött a Libánonon levő cédrushoz, mondván: add a leányodat fiamnak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libánonban volt, és összetaposta a tóvist. 10 Igenis megverted Edómot és ezért elkapott téged a szíved; érd be a dicsőséggel és maradj házadban! Miért ingerled föl a veszedelmet, hogy elessél és Jehúda te veled? 11 De nem hallgatott rá Amacjáhú. Erre felvonult Jehoás, Izraél királya, és szembe néztek egymással, ő meg Amacjáhú,

Jehúda királya a Jehúdabeli Bét-Sémesben. 12 És vereséget szenvedett Jehúda Izraél előtt, és megfutamodtak kiki sátraihoz. 13 Amacjáhút pedig; Jehúda királyát, Jehóásnak, Achazjáhú fiának a fiát elfogta Jehóás, Izraél királya Bét-Sémesben; bevonult Jeruzsálembé és rést ütött Jeruzsálem falában Efraim kapujától a sarok-kapuig, négyszáz könyöknyit. 14 És elvette mind az aranyat és ezüstöt, meg mind az edényeket, melyek találtak az Örökkévaló házában és a király házában kincstáraiban, valamint a túsokat, és visszatért Sómrónba. 15 Jehóásnak egyéb dolgai pedig, amit cselekedett és hőstettei s ahogy harcolt Amacjáhú, Jehúda királya ellen, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 16 És feküdt Jehóás ősei mellé és eltemették Sómrónban Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Járobeám. 17 És élt Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya Jehóásnak, Jehóácház fiának, Izraél királyának halála után tizenöt évig. 18 Amacjáhú egyéb dolgai pedig, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 19 Összeesküvést szöttek ellene Jeruzsálemben, és elmenenekült Lákhisba; de küldtek utána Lákhisba és megölték ott. 20 Elvették őt lovakon és eltemették Jeruzsálemben ősei mellé Dávid városában. 21 Erre vette Jehúda egész népe Azarját, ő pedig tizenhat éves volt, és királlyá tették őt, atya Amacjáhú helyett. 22 Ő építette Élátot és visszaszerezte Jehúdának, azután hogy a király ősei mellé feküdt. 23 Tizenötödik évében Amacjáhúnak, Jóás fiának, Jehúda királyának, király lett Járobeám, Jóás fia, Izraél királya Sómrónban, negyvenegy évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el mind a vétkeiktől Járobeámnak, Nebát fiának, a ki vétkezésre indította Izraélt. 25 Ő szerezte vissza Izraél határát Chamát felől, a sivatag tengeréig, az Örökkévalónak, Izraél Istenének szava eszerint, melyet szólt szolgálja, a Gát-Chéferből való Jóna, Amittáj fia, próféta által. 26 Mert látta az Örökkévaló Izraélnek fölötté erős nyomorúságát: oda van az elzárt és oda van a magára hagyott, sem segítője nincsen Izraélnek. 27 De nem mondta az Örökkévaló, hogy eltörli Izraél nevét az ég alól. Megsegítette tehát őket Jároheám, Jóás fia által. 28 Járobeám egyéb dolgai pedig és mind az, a mit cselekedett és hőstettei, ahogy harcolt és a hogy visszaszerezte Damaszkuszt és Chamátot, a Jehúdáét, Izraél számára, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 29 És feküdt Járobeám ősei mellé, Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Zakarja.

15 Járobeámnak, Izraél királyának huszonhetedik évében király lett Azarja. Amacja fia, Jehúda királya. 2 Tizenhat éves volt, mikor király lett és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhaljáhú Jeruzsálemből. 3 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atya, Amacjáhú. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg, még áldozott és füstölögtetett a nép a magaslatokon. 5 És sújtotta az Örökkévaló a királyt, és bélpoklos volt halála napjáig és lakott az elzárás házában; Jótám pedig, a király fia, ki a ház fölött volt, törvényt szolgáltatott az ország népének. 6 Azarjáhú egyéb dolgai pedig és mind az, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 7 És feküdt Azarja ősei mellé és eltemették őt ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Jótám. 8 Azarjáhúnak, Jehúda királyának harmincnolcadik évében király lett Zakarjáhú, Járobeám fia, Izraél fölött Sómrónban hat hónapig. 9 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tettek ősei; nem tért el vétkeiktől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 10 Összeesküdött ellene Sallúm, Jábés fia, leütötte őt a nép szeme láttára és megölte őt és király lett helyette. 11 Zakarja egyéb dolgai pedig, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 12 Ez az Örökkévalónak ama szava, melyet szólt Jéhuhoz, mondván: negyedikig ülnék majd a fiad Izraél trónján. És így lett. 13 Sallúm, Jábés fia, király lett Uzzijának, Jehúda királyának harminckilencedik évében; és uralkodott egy hónapon át Sómrónban. 14 Ekkor feljött Menachém, Gádi fia, Tircából, bevonult Sómrónba és megverte Sallúmot, Jábés fiát Sómrónban, megölte őt és király lett helyette. 15 Sallúm egyéb dolgai pedig és összeesküvése, melyet szötte, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 16 Akkoriban Tircából megverte Menachém Tífszáchtot, meg mind a benne levőket és a határait, mivel nem nyitott kaput, tehát megverte; mind a várandós nőit fölhasította. 17 Azarjának, Jehúda királyának harminckilencedik évében király lett Menachém, Gádi fia, Izraél fölött tíz évig Sómrónban. 18 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétkeiktől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt minden napjaiban. 19 Jött Púl, Assúr királya, az ország ellen és adott Menachém Púlnak ezer kikkár ezüstöt, hogy vele legyen a hatalma arra, hogy kezében megerősítse az uralmat. 20 Kivetette Menachém az ezüstöt Izraélben, a hadsereg minden vitézére, hogy Assúr királyának adja, ötven sékel

ezüstöt mindegyikre; erre visszatért Assúr királya és nem maradt ott az országban. 21 Menachém egyéb dolgai pedig és mind az, amit tett, nemde meg vannak írva Izrael királyai történetének könyvében. 22 És feküdt Menachém ősei mellé. Es király lett helyette fia, Pekachja. 23 Azarjának, Jehúda királyának ötvenedik évében király lett Pekachja, Menachém fia, Izrael fölött Sómrónban két évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 25 Összesküdüött ellene hadnagya Pékach, Remaljáhú fia, leütötte őt Sómrónban, a király házában palotájában, Argóbbal és Arjével, és vele volt ötven ember a Gileádbeliek közül, megölte és király lett helyette. 26 Pekachja egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett, íme meg vannak írva Izrael királyai történetének könyvében. 27 Azarjának, Jehúda királyának ötvenkettedik évében király lett Pékach, Remaljáhú fia, Izrael fölött Sómrónban húsz évig. 28 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétkeitől Jerobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 29 Pékachnak, Izrael királyának napjaiban jött Tiglát Pilészer, Assúr királya és elfoglalta Ijjónt, Abél-Bét-Máakhát, Jánóácho, Kédest, Chácórt meg Gileádot és Gálilt, Naftáli egész országát és számkivetésbe vitte Assúrba. 30 Összeesküvést szőtt Hóséá, Éla fia, Pékach, Remaljáhú fia ellen, leütötte és megölte őt és király lett helyette Jótámnak, Uzzíja fiának huszadik évében. 31 Pékach egyéb dolgai pedig és mind az, a mit tett, íme meg vannak írva Izrael királyai történetének könyvében. 32 Második évében Pékachnak, Remaljáhú fiának, Izrael királyának, király lett Jótám, Uzzíjáhú fia, Jehúda királya. 33 Huszonöt éves volt, mikor király lett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben: anyja neve pedig Jerúsa, Cádók leánya. 34 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben, mind a szerint, a mint tett atyja, Uzzíjáhú, úgy tett ő. 35 Csak a magaslatok nem szűntek meg; áldozott es füstölögtetett még a nép a magaslatokon. Ő építette az Örökkévaló házában felső kapuját. 36 Jótám egyéb dolgai pedig és mind az, a mit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 37 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló rábocsátani Jehúdára Recínt, Arám királyát és Pékachot, Remaljáhú fiát. 38 És feküdt Jótám ősei mellé és eltemették ősei mellé, ősenek Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Ácház.

16 Pékachnak, Remaljáhú fiának tizenhetedik évében király lett Ácház, Jótám fia, Jehúda királya. 2 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; de nem tette azt, a mi helyes az Örökkévalónak, az ő Istenének szemeiben, mint őse Dávid. 3 Hanem járt Izrael királyai útja szerint, sőt a fiát is átvezette a tűzön, azon népek utálatái szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. 4 Áldozott és füstölögtetett a magaslatokon és a halmokon és minden zöldellő fa alatt. 5 Akkoriban vonult föl Recín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izrael királya, Jeruzsálem ellen háborúra, ostrom alá vették Ácház, de nem tudtak harcolni ellene. 6 Abban az időben visszavette Recín, Arám királya, Élátot Arám számára és kivetette a Jehúdabelieket Élótból; Edómbeliek pedig eljöttek Élátba és megtelepedtek ott mind e napig. 7 Ekkor követeket küldött Ácház Tiglát-Pilészerhez, Assúr királyához, mondván: Szolgád és fiad vagyok; jer föl és szabadíts meg engem Arám királyának markából és Izrael királyának markából, kik ellenem támadtak. 8 És vette Ácház az ezüstöt és az aranyat, mely talátatott az Örökkévaló házában és a király házában kincstáraiban, és ajándékot küldött Assúr királyának. 9 Hallgatott is reá Assúr királya, fölvonult Assúr királya Damaszkusz ellen, elfoglalta és számkivetés bevitte Kírbe; Recínt pedig megölte. 10 És elébe ment Ácház király Tiglát-Pilészernek, Assúr királyának, Damaszkuszba és meglátta a Damaszkuszban levő oltárt; akkor elküldte Ácház király Úríja paphoz az oltár képét és mintáját egészen annak műve szerint. 11 Építette tehát Úríja pap az oltárt; egészen úgy, a mint küldötte Ácház király Damaszkuszból, készítette el Úríja pap, mire Ácház király megérkezett Damaszkuszból. 12 Midőn megérkezett a király Damaszkuszból, megnézte a király az oltárt; közeledett a király az oltárhoz, fölment rá, 13 és elfüstölögtette égőáldozatát és lisztáldozatát és előntötte öntő áldozatát és reáhintette az oltárra az ő békeáldozatának véret. 14 Az Örökkévaló színe előtt levő rézoltárt pedig elmozdította a ház előrészeről: az oltár és az Örökkévaló temploma közötti helyről és tette azt az oltár északfelől való oldalára. 15 És megparancsolta Ácház király Úríja papnak, mondván: A nagy oltáron füstölögtesd el a reggeli égőáldozatot és az esti lisztáldozatot, meg a királynak égőáldozatát és lisztáldozatát, meg az ország egész népének égőáldozatát és lisztáldozatukat és öntőáldozataikat, égőáldozatnak minden véret és vágóáldozatnak minden véret rajta hinted el; a rézoltárt pedig a magam számára legyen, hogy fölkeressem. 16 És cselekedett

Úrja pap mind a szerint, amint megparancsolta Ácház király. 17 És letérte Ácház király a talapzatok kereteit, levette róluk a medencéket; a tengert pedig leemelte az alatta levő rézökrökről és tette azt a kőpallóra. 18 A szombati fődött tornácot pedig, melyet a házhoz építettek és a királynak külső bejáróját áthelyezte az Örökkévaló házába Assúr királya miatt. 19 Ácház egyéb dolgai pedig, a miket tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 20 És feküdt Ácház ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Chizkijáhu.

17 Ácháznak, Jehúda királyának tizenkettedik évében király lett Hósés, Éla fia Sómrónban Izraél fölött kilenc évig. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, csakhogy nem annyira, mint Izraél királyai, akik előtte voltak. 3 Ellene vonult föl Salmanészer, Assúr királya és lett neki Hósés alattvalójává és fizetett neki adót. 4 De talált Assúr királya összeesküvést Hóséában, mivel követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához és nem vitt adót Assúr királyának, mint minden évben; erre elzárta őt Assúr királya és fogva tartotta a börtönben. 5 És fölvonult Assúr királya az egész országon át, fölvonult Sómrón ellen és ostromolta három évig 6 Hósés kilencedik évében bevette Assúr királya Sómrónt és számkivetette Izraélt Assúrba, letelepítette őket Chaláchban a Chábórnál, Gózá folyójánál és Média városaiban. 7 Volt ugyanis, minthogy vétkeztek Izraél fiai az Örökkévaló, az ő Istenük ellen, aki fölvezette őket Egyiptom országából, Fáraónak, Egyiptom királyának keze alól és félték más isteneket; 8 jártak azon népek törvényei szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől, és aszerint, amit cselekedtek Izraél királyai; 9 ráfogtak Izraél fiai képtelen dolgokat az Örökkévalóra, az ő Istenükre, és építettek maguknak magaslatokat mind a városaikban örtonytól az erődített városig; 10 fölállítottak maguknak oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt; 11 füstölögtettek ott minden magaslaton, mint azon népek, melyeket az Örökkévaló számkivetett előlük, és rossz dolgokat cselekedtek az Örökkévaló bosszantására; 12 és szolgálták a bálványokat, melyekről azt mondta nekik az Örökkévaló, ne tegyétek e dolgot; 13 megintette az Örökkévaló Izraélt és Jehúdát minden próféta, minden látó által, mondván: térjetek meg rossz utjaitokról és őrizzétek meg parancsolataimat, törvényeimet azon egész tan szerint, melyet parancsoltam őseiteknek és aszerint,

amit küldtem hozzátok szolgálaim, a próféták által; 14 de nem hallgattak reá, hanem megkeményítették nyakukat, hasonlóan őseik nyakához, kik nem hittek az Örökkévalóban, Istenükben; 15 megvetették törvényeit és szövetségét, melyet őseikkel kötött és intéseit, melyekkel őket megintette, és jártak a hiábavalóságok után és hiábavalóvá lettek, meg azon népek után, melyek körülöttük voltak, amelyekről azt parancsolta nekik az Örökkévaló, hogy ne cselekedjenek úgy, mint azok; 16 elhagyták az Örökkévalónak, az ő Istenüknek mind a parancsolatait és készítették maguknak öntvényt: két borjút, készítették asérát, leborultak az ég egész serege előtt és szolgálták a Báalt; 17 És átvezették fiaikat és leányaikat a tűzön, varázslást űztek és jósolgattak, és arra adták magukat, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt bosszantsák: 18 ekkor megharagudott az Örökkévaló nagyon Izraélre és eltávolította őket színe elől; nem maradt meg, csak Jehúda törzse egyedül. 19 Jehúda sem őrizte meg az Örökkévalónak, az ő Istenüknek parancsolatait, hanem jártak Izraél törvényei szerint, melyeket csináltak. 20 Megvetette tehát az Örökkévaló Izraél egész magzatát, megalázta őket és adta őket fosztogatók kezébe, míg nem eldobta őket színe elől. 21 Mert elszakította volt Izraélt Dávid házatól és ők királlyá tették Járobeámot, Nebát fiát és Járobeám eltántorította Izraélt az Örökkévalótól és vétkezésre indította őket, nagy vétekre. 22 És jártak Izraél fiai Járobeámnak mind a vétkei szerint, melyeket elkövetett, nem tértek el attól; 23 mígnem az Örökkévaló eltávolította Izraélt színe elől, amint szólt mind az ő szolgálai, a próféták által; így számkivetésbe ment Izraél a földjéről Assúrba mind e mai napig. 24 És hozott Assúr királya embereket Babelből, Kútából, Avvából, Chamátból és Szeфарvájimból és letelepítette Sómrón városaiban Izraél fiai helyett; birtokba vették Sómrónt és laktak városaiban. 25 Volt pedig, ott laktuk kezdetén, nem félték az Örökkévalót, ekkor rájuk bocsátotta az Örökkévaló az oroszlánokat, melyek öldöstek közülök. 26 Ekkor megizenték Assúr királyának, mondván: A népek, melyeket számkivetettél és letelepítettél Sómrón városaiban, nem ismerik az ország istenének törvényét; és bocsátotta rájuk az oroszlánokat és íme azok ölik őket, minthogy nem ismerik az ország istenének törvényét. 27 Erre megparancsolta Assúr királya, mondván: Vigyetek oda egyet ama papok közül, kiket számkivetettetek onnan, menjenek és telepedjenek meg ott, és tanítsa őket az ország istenének törvényére. 28 Elment tehát egy azon papok közül, kiket számkivetettel Sómrónból és

letelepedett Bét-Élben; arra tanította őket, miképpen féljék az Örökkévalót. **29** De ők készítették mindegyik nemzet a maga istenét és elhelyezték a magaslatok házaiban, melyeket készítettek a Sómrónbeliek, mindegyik nemzet ama városaikban, melyekben laktak. **30** Babel emberei ugyanis készítették Szukkót Benótot, Kút emberei pedig készítettek Nérgalt és Chamát emberei készítették Asímát; **31** az Avvabeliek készítették Nibdáz meg Tartákot, és a Szezarvájimbeliek elégték gyermekeiket tűzben Adramméleliknek és Anamméleknek, Szezarvájim istenének. **32** Így félték az Örökkévalót és rendeltek maguknak maguk közül magaslat papokat, kik nekik szolgálatokat végeztek a magaslatok házaiban. **33** Az Örökkévalót félték, de a maguk isteneit szolgálták ama népek szokása szerint, ahonnan őket számkivetették. **34** Mind e mai napig cselekesztek ők az első szokásuk szerint; nem félnek az Örökkévalót és nem cselekesznek a maguk törvényei és szokása szerint, sem pedig azon tan és parancsolat szerint, melyet az Örökkévaló parancsolt Jákób fiainak, akinek Izrael nevét adta; **35** és kötött velük az Örökkévaló szövetséget és megparancsolta nekik, mondván: ne féljetek más isteneket, ne borulatok le előttük, ne szolgáljátok őket és ne áldozatok nekik, **36** hanem az Örökkévalót, aki fölvezetett titeket Egyiptom országából nagy erővel és kinyújtott karral – őt féljéteket, előtte boruljatok le és neki áldozatok; **37** a törvényeket és rendeleteket, meg a tant és a parancsolatot, melyeket megírt számotokra, őrizzéteket meg, megtéve azokat minden időben, de ne féljetek más isteneket; **38** a szövetséget pedig, melyet veletek kötöttem, ne felejtsetek el és ne féljetek más isteneket; **39** hanem az Örökkévalót, a ti Istenteket féljéteket, és ő majd megment titeket mind az ellenségeitek kezéből. **40** De nem hallgattak reá, hanem első szokásuk szerint cselekeszenek. **41** Így félték e népek az Örökkévalót, de a maguk faragott képeit szolgálták; gyermekeik is és gyermekeik gyermekei, amint cselekedtek atyáik, úgy cselekesznek ők mind e mai napig.

18 És volt harmadik évében Hoséának, Éla fiának, Izrael királyának, király lett Chizkíja, Ácháza fia, Jehúda király. **2** Huszonöt éves volt, mikor király lett és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Abí, Zakarja leánya. **3** És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben egészen a szerint, mint tette őse Dávid. **4** Ő távollította el a magaslatokat, összetörte az oszlopokat és kivágta az aserát; és szétzúzta a rézkigyót, melyet készített

Mózes – mert egészen ama napokig füstölögtettek neki Izrael fiai – és melyet Nechustánnak neveztek. **5** Az Örökkévalóban, Izrael Istenében bízott; ő utána pedig nem volt olyan, mint ő, mind a Jehúda királyai között, azok közt sem, kik előtte voltak. **6** Ragaszkodott az Örökkévalóhoz, nem tért el tőle, hanem megőrizte parancsolatait, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek. **7** Volt is vele az Örökkévaló, bármiért vonult ki, szerencsés volt; és fellázadt Assúr királya ellen és nem szolgált. **8** Ő verte meg a filiszteusokat egészen Azzáig, meg annak határait, őrtoronytól erősített városig. **9** Volt pedig Chizkíjáhú király negyedik évében, az hetedik éve Hóséának, Éla fiának, Izrael királyának, feljött Salmanézer, Assúr királya Sómrón ellen és ostrom alá vette; **10** És bevette három év múltán; Chizkíja hatodik évében, az kilencedik éve Hóséának, Izrael királyának, vétetett be Sómrón. **11** És számkivetette Assúr királya Izraélt Assúrba és Chaláchba és vitte őket a Chábórhoz, Gózá folyójához és Média városaiba; **12** mivelhogy nem hallgattak az Örökkévalónak, az ő Istenüknek szavára és megszegték szövetségét, mindazt, amit parancsolt Mózes, az Örökkévaló szolgálja, sem nem hallgattak rá, sem nem tették. **13** Chizkíjáhú király tizennegyedik évében pedig fölment Szanchérib, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. **14** Erre küldött Chizkíja, Jehúda királya Assúr királyához Lákhisba, mondván: Vétkeztem, vonulj el tőlem, a mit kivetsz reám, viselem. És rávetett Assúr királya Chizkíjára, Jehúda királyára háromszáz kikkár ezüstöt és harminc kikkár aranyat. **15** És odaadta Chizkíja mind az ezüstöt, a mi találatott az Örökkévaló házában és a király házában kincstáraiban. **16** Abban az időben törte le Chizkíja az Örökkévaló templomának ajtóit és a pilléreket, melyeket beborított volt maga Chizkíja, Jehúda királya, és odaadta Assúr királyának. **17** Ekkor küldte Assúr királya Tartánt, Rab-Szarísz és Rabságét hatalmas sereggel Lákhisból Chizkíjáhú királyhoz Jeruzsálembé. Fölmentek tehát és érkeztek Jeruzsálembé; fölmentek és eljöttek és megálltak a felső tónak vízvezetékénél, mely a mosómező útján van. **18** És szólították a királyt; erre kiment hozzájuk Eljákim, Chizkíjáhú fia, a ki a ház fölött volt, meg Sebna az író, és Jóách, Ászáf fia, a kancellár. **19** És szólt hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkíjáhúnak: Így szól a nagy király, Assúr királya, micsoda bizalom az, mellyel bíztál? **20** Azt mondtad, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kiből bíztál, hogy föllázdadtál ellenem? **21** Most íme bíztad magad erre a törött nád-pálcára, Egyiptomra, amelyre

ha valaki támaszkodik, bemegy a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya mindazoknak, kik benne bíznak. **22** De ha így szóltok hozzám: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bízunk – hiszen ő az, akinek eltávolította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt boruljatok le Jeruzsálemben! **23** Most tehát állj csak fogadásba urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e te lovasokat adni rájuk? **24** Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is uramnak legkisebb szolgálói közül? És te bíztat magadat Egyiptomra szekérhad és lovasok dolgában! **25** Ám, vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl e hely ellen, hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez ország ellen és pusztítsd el! **26** Erre szólt Eljákím, Chilkijáhu fia, meg Sebna és Jóách Rabsákéhez: Beszélj, kérek, szolgálidhoz arámul, mert mi értjük; s ne beszélj velünk zsidóul azon nép fülei hallatára, mely a falon van. **27** De szólt hozzájuk Rabsáké: Vajon uradhoz és tehozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, kik a falon ülnek, hogy egyék a ganajukat és igyák a vizeletüket veletek együtt! **28** Erre odaállt Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul, beszélt és mondta: Halljátok a nagy királynak, Assúr királyának szavát! **29** Így szól a király: ne ámitson benneteket Chizkijáhu, mert nem menthet meg titeket az ő kezéből. **30** És ne biztasson benneteket Chizkijáhu az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló és nem adatik e város Assúr királyának kezébe. **31** Ne hallgassatok Chizkijáhuira! Mert így szól Assúr királya: csináljatok velem békét és jertek ki hozzám, hogy ehessétek ki-ki az ő szőlőtőjét és ki-ki az ő fügefáját és hogy ihassátok ki-ki kútja vizét. **32** A míg eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan, mint a ti országotok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába, olajfa és méz országába, hogy éljetez és meg ne haljatek. Ne hallgassatok hát Chizkijáhuira, midőn csábítgat titeket, mondván: az Örökkévaló majd megment bennünket. **33** Hát megmentették-e a nemzetek istenei ki-ki az ő országát Assúr királyának kezéből? **34** Hol vannak Chamát és Arpád istenei, hol Szeфарvájim, Héná és Ivva istenei, hogy megmentették volna Sómrónt kezemből? **35** Kik azok az országok minden istenei közül, a kik megmentették az ő országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? **36** Hallgatott a nép és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne feleljetek neki! **37** Erre bement Eljákím, Chilkija fia, aki a ház

föliött volt, meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár Chizkijáhuhoz megszagattott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

19 És amint meghallotta volt Chizkijáhu király, megszagatta ruháit, zsákot öltött magára és ment az Örökkévaló házába. **2** És küldte Eljákímot, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az író és a papok véneit zsákba öltöztöten Jesájáhu prófétához, Ámóc fiához. **3** És szóltak hozzá: Így szól Chizkijáhu: szorongatásnak, fenyítésnek és gyalázásnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésre. **4** Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsákének mind a szavait, akit küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istent és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglévő maradékért. **5** És elmentek Chizkijáhu király szolgálói Jesájáhuhoz. **6** Akkor mondta nekik Jesájáhu: Így szóljatok uratokhoz: Így szól az Örökkévaló: ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának legényei. **7** Íme, én adok beléje olyan lelket, hogy hírt hallván, visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. **8** Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyát Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhiéből. **9** Ekkor hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondták: íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra küldött követeket Chizkijáhuhoz, mondván: **10** Így szóljatok Chizkijáhuhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ámitson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. **11** Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? **12** Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, melyeket megrontottak őseim: Gózánt és Cháránt, Récefet és Éden fiait Telasszárbán? **13** Hol van Chamát királya és Arpád királya, meg királya Szeфарvájim városának, Hénáé, Ivváé? **14** S vette Chizkijáhu a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhu az Örökkévaló színe előtt. **15** Imádkozott Chizkijáhu az Örökkévaló színe előtt és mondta: Örökkévaló, Izraél Istene, aki a kérubokon székelsz, te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az eget és a földet. **16** Hajtsd, oh Örökkévaló, füledet és halljad, nyisd meg, oh Örökkévaló, szemeidet és lásd, halljad Szanchérib szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Istent! **17** Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai a nemzeteket és országukat; **18** és

tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezének a műve, fa, és kő; tehát megsemmisítették. **19** Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadíts meg minket, kérlek, az ő kezéből, hogy megtudják mind a föld királyságai, hogy te Örökkévaló vagy Isten, te egyedül! **20** És küldött Jesájáhu; Ámóc fia, Chizkijáhuhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: amit imádkoztál hozzám Szanchérib, Assúr királya felől, hallottam. **21** Ez az ige, melyet szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Ción szűz leánya, mögötted fejet rázott Jeruzsálem leánya. **22** Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot ég magasan hordottad szemeidet? Izraelnek szentje ellen! **23** Követeid által káromoltad az Urat és mondtad: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libánonnak legvégébe; kivágom sudár cédrusait, válogattott ciprusait, eljutok szélső hajlékáig, termőföldje erdejéig. **24** Én ástam és ittam idegen vizet és kiszáritottam lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyóit. **25** Nemde hallottad, régtől én azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem; most véghezvittem: úgy legyen, hogy romhalmokká rombolnak erősített városokat; **26** lakóik pedig kurta kezűek, megtörtek és megszegyenültek; lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint a tetők füve és az üszögös gabona megnőtte előtt. **27** Hiszen ültödet, mentedet és jöttedet ismerem, meg a háborgásodat ellenem! **28** Mivel hogy háborgasz ellenem és gógósságod fölzállt fülemben, tesztem karikámat az orrodba és szabám a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. **29** És ez neked a jel: esztek ez évben utótermést, a második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőket és egyétek gyümölcsüket. **30** Ég Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt terem fölül. **31** Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész a Ción hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. **32** Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem ló oda nyilat, nem rohanja meg pajzsral és nem hány föl ellene töltést. **33** Az úton, amelyen jött, azon tér vissza, de ebbe a városba nem jó be, úgymond az Örökkévaló. **34** Megvédem e várost, hogy megsegítsem a magam kedvéért és szolgám Dávid kedvéért,

20 Ama napokban Chizkijáhu halálosan megbetegedett; bement hozzá Jesájáhu, Ámóc fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló:

rendelkezzél házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz meg. **2** Ekkor a fal felé fordította arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz, mondván: **3** Oh Örökkévaló, emlékezzél csak meg arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhu nagy sírással. **4** Még nem ért ki Jesájáhu a középső udvarra, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Menj vissza és szólj Chizkijáhuhoz, népem fejedelméhez: így szól az Örökkévaló, Dávid ősdnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könnyűdet; íme, én meggyógyítlak, harmadnapra fölmesz majd az Örökkévaló házába. **6** És hozzászerek napjaidhoz tizenöt évet és Assúr királyának markából megmentlek téged meg e várost, és megvédem e várost a magam kedvéért és Dávid szolgám kedvéért. **7** És mondta Jesájáhu: Hozzatok egy darab füge-lepényt. Elhozták és rátették a fekélyre és meggyógyult. **8** És szólt Chizkijáhu Jesájáhuhoz: Mi a jele, hogy majd meggyógyít engem az Örökkévaló és hogy felmegyek harmadnapra az Örökkévaló házába? **9** Mondta Jesájáhu: Ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megteszi az Örökkévaló az ígét, melyet kimondott: haladjon-e az árnyék tíz fokra, avagy visszamenjen-e tíz fokra? **10** Mondta Chizkijáhu: Csekélység az árnyéknak, hogy lenyúljon tíz fokra; nem, inkább visszamenjen az árnyék hátrafelé tíz fokkal! **11** Ekkor kiáltott Jesájáhu próféta az Örökkévalóhoz; és visszamenesztette az árnyékot a fokokon, melyeken lement volt Ácház naporáján hátrafelé tíz fokkal. **12** Abban az időben küldött BeródaKh-Baladán, Baladán fia, Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkijáhu-nak, mert hallotta, hogy beteg volt Chizkijáhu. **13** És hallgatott rájuk Chizkijáhu és megmutatta nekik egész kincses házát, az ezüstöt, az aranyat és az illatszereket és a finom olajat, meg egész fegyveres-házát és mindent, ami találtott kincstáiraiban; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhu a házában és egész birodalmában. **14** Ekkor bement Jesájáhu próféta Chizkijáhu királyhoz és szólt hozzá: Mit mondtak ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhu: Távoli országból jöttek, Bábelből. **15** És mondta: Mit láttak házadban? Mondta Chizkijáhu: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáiraiban. **16** Erre szólt Jesájáhu Chizkijáhuhoz: Halljad az Örökkévaló igéjét! **17** Íme napok jönnek s elvisznek mindent, ami házadban van és amit őseid gyűjtöttek mind e mai napig Bábelbe; nem marad meg semmi, mondja az Örökkévaló. **18** Fiaid közül is, kik majd

származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tiszték legyenek Bábel királyának palotájában. 19 Ekkor szólt Chizkijáhú Jesájáéhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondtál, És mondta: Hiszen ha csak béke és biztosság lesz az én napjaimban! 20 Chizkijáhú egyéb dolgai pedig és mind a hőstettei, és hogy készítette a tavat és a vízvezetékét és bevezette a vizet a városba, nemde, meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 21 És feküdt Chizkijáhú ősei mellé és király lett helyette fia Menasse.

21 Tizenkét éves volt Menasse, mikor király lett és ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának neve pedig Chefci-báh. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon népek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. 3 Újra építette a magaslatokat, melyeket megsemmisített atya Chizkijáhú, felállított oltárokat a Báalnak és készített aserát, amint tette Acháb, Izrael király; leborult az ég egész serege előtt és szolgálta azt. 4 És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálembé helyezem a nevemet; 5 épített ugyanis oltárokat az ég egész seregének az Örökkévaló házában mindkét udvarában. 6 Átvezette fiát a tűzön, jövendölést és jóslatást úzott és tartott szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben bosszantásra. 7 Elhelyezte az aséra képét, melyet készített azon házban, melyről szólt az Örökkévaló Dávidhoz és fiához Salamonhoz: ebbe a házba és Jeruzsálembé, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül, helyezem el örökre a nevemet; 8 és nem mozdítom ki többé Izrael lábát azon földről, melyet adtam őseiknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy cselekedjenek mind aszerint, amit parancsoltam nekik és az egész tan szerint, melyet parancsolt nekik szolgálom Mózes: 9 De nem hallgattak rá; eltévelyítette őket Menasse, hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izrael fiai elől. 10 És beszélt az Örökkévaló szolgálói, a próféták által, mondván: 11 Mivelhogy cselekedte Menasse, Jehúda királya ez utálatokat, rosszabbat tett mindannál, amit cselekedett az emóri, ki előtte volt és vétkezésre indította Jehúdát is az ő undokságaival. 12 Azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Íme én hozok veszedelmet Jeruzsálemre és Jehúdára, hogy bárki hallja, megcsendül két füle. 13 Kinyújtom Jeruzsálem fölé Sómron mérőzsinóriját meg Acháb házában mérlegét és kitörülöm Jeruzsálemet, amint kitörüli az ember a tálat, kitörüli és felfordítja színére.

14 És elvetem örökségem maradékát és ellenségeik kezébe adom őket, hogy prédára és kifosztásra legyenek mind az ellenségeiknek. 15 Mivelhogy azt tették, ami rossz a szemeimben és bosszantottak engem azon naptól fogva, hogy kivonultak őseik Egyiptomból, mind e mai napig. 16 És ártatlan vért is ontott el Menasse igen sokat, mígnem megtöltötte Jeruzsálemet színültig; azon vétkén kívül, hogy vétkezésre indította Jehúdát, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 17 Menasse egyéb dolgai pedig és mindaz, a mit tett és vétke, a mellyel vétkezett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 18 És feküdt Menasse ősei mellé és eltemették házában kertjében, Uzza kertjében. És király lett helyette fia Ámón. 19 Huszonkét éves volt Ámón, mikor király lett és két évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának a neve pedig Mesullémet, Chárúc leánya Jotbából. 20 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tett atya Menasse. 21 Járt ugyanis mind azon az úton, melyen járt az atya, szolgálta az undokságokat, melyeket szolgált az atya és leborult előttük. 22 Elhagyta az Örökkévalót, ősei Istenét és nem járt az Örökkévaló útján. 23 És összeesküdtek Ámón szolgálói ellene és megölték a királyt az ő házában. 24 De az ország népe megölte mindazokat, kik összeesküdtek Ámón király ellen és helyébe királlyá tette az ország népe fiát Jósijáhút. 25 Ámón egyéb dolgai pedig, a mit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 26 És eltemették őt sírjában, Uzza kertjében és király lett helyette fia Jósijáhú.

22 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jedída, Adája leánya Bockátból. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Járt ősének, Dávidnak minden útján és nem tért el se jobbra, se balra. 3 És volt Jósijáhú királynak tizennyolcadik évében, küldte a király Sáfánt, Acaljáhúnak, Mesullám fiának a fiát, az író, az Örökkévaló házába, mondván: 4 Menj föl Chilkijáhú főpaphoz, hogy összeszámlálja a pénzt, mely bevitetett az Örökkévaló házába, amelyet gyűjtöttek a küszöb őrei a néptől; 5 és adják a munkavezetőknek kezébe, kik kirendelve voltak az Örökkévaló házában és adják azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló házában vannak, hogy kiigazítsák a házon a javítani valót: 6 faíveseknek, az építőknek és a kőíveseknek és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kijavítsák a házat. 7 De ne számolják le velük a pénzt, mely kezükbe adatott, mert

becsületesen járnak el. **8** Ekkor szólt Chilkijáhu főpap Sáfánhoz az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. És átadta Chilkijáhu a könyvet Sáfánnak, és elolvasta. **9** Erre bement Sáfán az író a királyhoz, és választ vitt a királynak; mondta: Kiöntötték szolgálid a pénzt, mely házában találtatt és adták azt a munkavezetők kezébe, kik kirendelve vannak az Örökkévaló házában. **10** És jelentette Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhu pap. És felolvasta azt Sáfán a király előtt. **11** És volt, a mint hallotta a király a tan könyvének szavait, megszagatta ruháit. **12** És parancsolta a király Chilkijáhu papnak és Achikámnak, Sáfán fiának és Akhbórnak, Míkhája fiának, meg Sáfán írónak és Aszájának, a király szolgájának, mondván: **13** Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót érettem és a népért és egész Jehúdáért e megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely ellenünk kigyulladt, mivelhogy nem hallgattak őseink e könyv szavaira, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint íratott számunkra. **14** Ekkor elment Chilkijáhu pap, meg Achikám, Akhbór, Sáfán és Aszája Chulda prófétanőhöz, feleségéhez Sallúmnak, Tikva Charcháez fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott Jeruzsálemben a második városrészben és beszéltek hozzá. **15** Erre szólt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: mondjátok meg a férfiúnak, ki titeket hozzám küldött, **16** így szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre és lakóira – azon könyvnek minden szavait, melyet olvasott Jehúda királyja. **17** Azért hogy elhagytak engem és füstölögtettek más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kigyulladt haragom e hely ellen és nem alszik ki. **18** Jehúda királyához pedig, a ki küldött bennetek megkérdezni az Örökkévalót – így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izraél Istene a szavak felől, melyeket hallottál: **19** mivelhogy meglágyult a szíved és megalázkodtál az Örökkévaló előtt, midőn hallottad azt, amit kimondtam e helyről és lakóiról, hogy iszonytató és átokká lesznek és megszagattad ruhádat és sirtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. **20** Azért íme engedlek betérni őseidhez és betakaríttatok sírodba békében, úgy hogy nem látják meg szemeid mind a veszedelmeket, melyeket hozni akarok e helyre. És vittek a királynak választ.

23 Erre küldött a király és összegyűjtötték hozzá Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. **2** Fölment a király az Örökkévaló házába és mind a Jehúda

emberei és mind a Jeruzsálem lakói övele meg a papok, a próféták és az egész nép aprajától nagyjáig; és felolvasta füleik hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely talátott az Örökkévaló házában. **3** Erre felállt a király az emelvényre és megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy járjanak az Örökkévaló útján és hogy megőrizzék parancsolatait, bizonyosságait és törvényeit egész szívvel és egész lélekkel, fönntartva e szövetségnek szavait, melyek írva vannak ebben a könyvben. És belépett az egész nép a szövetségbe. **4** És megparancsolta a király Chilkijáhu főpapnak, a másodrangú papoknak és a küszöb őreinek, hogy vigyék ki az Örökkévaló házából mind az edényeket, melyek készültek a Báal, az Aséra és az ég egész serege számára; elégette azokat Jeruzsálemben kívül a Kidrón mezőseigin és elvitték porukat Bét-Élbe. **5** Beszüntette a bálványpapokat, kiket tartottak Jehúda királyai s akik füstölögtettek a magaslatokon Jehúda városaiban és Jeruzsálem környékein, meg azokat, akik füstölögtettek a Báalnak, a napnak, a holdnak, a csillagzatoknak, az ég egész seregének. **6** Kivitte az asérát az Örökkévaló házából Jeruzsálemben kívül a Kidrón patakhoz és elégette azt a Kidrón patak mellett, porrá törte, és vetette a porát a köznép sírjaira. **7** Ég lerombolta a szentelt férfiak házait, melyek az Örökkévaló házában voltak, melyekben az asszonyok sátrakat szőttek az aséra számára. **8** Elhozta mind a papokat Jehúda városaiból és a magaslatokat, ahol füstölögtettek volt a papok, Gébától Beér-Sébaig és lerombolta a kapuk magaslatait, amelyek Józsuának, a város nagyjának kapuja bejáratán voltak, amely az embernek baljáról volt a város kapujánál. **9** Csakhogy nem mehettek föl a magaslatok papjai az Örökkévaló oltárára Jeruzsálemben, hanem kovásztalan kenyeret ehettek testvéreik között. **10** Megtisztátalanította a Ben-Hinnóm völgyében levő Tófetet, hogy senki ne vezethesse át fiát és leányát a tűzön a Molokhnak. **11** És beszűntette a lovakat, melyeket oda helyeztek Jehúda királyai a napistennek, az Örökkévaló házában bejáratán Netán-Mélekh udvari tisztnek a Parvárimban lévő csarnokába, a napisten szekereit pedig elégette tűzben. **12** Az oltárokat is, melyek Ácház felső termének tetején voltak, a melyeket készítették Jehúda királyai, meg az oltárokat, melyeket készített Menasse az Örökkévaló házában mindkét udvarában, lerombolta a király; összezúzta ott és vetette porukat a Kidrón patakba. **13** A magaslatokat is, melyek Jeruzsálem előtt a romlás hegyétől jobbra voltak, melyeket épített volt Salamon, Izraél királyja

az Astóretnek, a Cídónbeliek undokságának, a Kemónsnak, Móáb undokságának és Milkómnak, Ammón fiai utálatának, megtszítatalánította a király; 14 széttörte az oszlopokat, kivágta az aserákat és megtöltötte helyüket embercsontokkal. 15 A Bét-Élben levő oltárt is, a magaslatot, melyet készített Járobeám, Nebát fia, aki vétkezésre indította Izraélt, azt az oltárt is és a magaslatot lerombolta; elégette a magaslatot, porrá törte és elégette az aserát. 16 Akkor fordult Jósijáhú, meglátta a sírokat, melyek ott a hegyen voltak, küldött és kivette a csontokat a sírokból, elégette az oltáron és megtszítatalánította azt az Örökkévaló szavai szerint, melyet hirdetett Istennek embere, aki hirdette ezeket a dolgokat. 17 És mondta: Micsoda emlékjel az ott, melyet látok? Szóltak hozzá a város emberei: Az Isten emberének sírja az, aki Jehúdából jött és hirdette e dolgokat, melyeket tettél, Bét-Él oltára felől. 18 Ekkor mondta: Hagyjátok őt, senki ne bolygassa csontjait! Így megmentették azon prófétának csontjait, ki Sómrónból jött. 19 A Sómrónban lévő magaslatok házait is, melyeket bosszantásra készítették Izraél királyai, eltávolította Jósijáhú és tett velük mindazon tettek szerint, melyeket Bét-Élben tett. 20 Levágta az ott lévő magaslatok papjait mind az oltárokon és embercsontokat égetett el rajtuk. Erre visszatért Jeruzsálembe. 21 És parancsolta a király az egész népnek, mondván: Tartsatok pészachot az Örökkévalónak, Isteneknek, a mint írva van a szövetség e könyvében. 22 Mert nem tartatott ilyen pészach, a bírák napjai óta, kik bírái voltak Izraélnak, sem Izraél királyainak és Jehúda királyainak minden napjaiban; 23 hanem csak Jósijáhú királynak tizennyolcadik évében tartatott e pészach az Örökkévalónak Jeruzsálemben. 24 A szellemidőzöket is és a halottjósokat, meg a teráfimképeket és a bálványokat és mind az undokságokat, melyek láthatók voltak Jehúda országában és Jeruzsálemben, kitarította Jósijáhú, azért hogy fenntartsa a tan szavait, melyek írva vannak azon könyvben, melyet talált Chilkijáhú pap az Örökkévaló házában. 25 Olyan mint ő, nem volt előtte király, aki megtért volna az Örökkévalóhoz egész szívvel, egész lelkével és egész erejével Mózes egész tana szerint, sem utána nem támadt olyan, mint ő. 26 Csakhogy az Örökkévaló nem tért meg nagy haragjának fellobbanásától, mivel fellobbant haragja Jehúda ellen mindazon bosszúságok miatt, melyekkel őt bosszantotta Menasse. 27 Mondta tehát az Örökkévaló: Jehúdát is eltávolítom színem elől, valamint eltávolítottam Izraélt; és megvetem e várost, melyet kiválasztottam, Jeruzsálemet és a

háza, melyről mondtam: ott lesz az én nevem! 28 Jósijáhúnak egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 29 Az ő napjaiban vonult fel Fáraó Necho Egyiptom király Assúr király ellen az Eufrátes folyamhoz; és ellenébe ment Jósijáhú király, de megölte őt Megiddóban, a mint meglátta őt. 30 Elszállították őt szolgáló holtan Megiddóból, Jeruzsálembe vitték és eltemették sírjában. Erre vette az ország népe Jehóácház, Jósijáhú fiát, fölmenték és királlyá tették őt atya helyébe. 31 Huszonhárom éves volt Jehóácház, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. 32 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen, ahogy tették ősei. 33 És elfogta őt Fáraó Necho Riblában, Chamát országban, hogy ne uralkodjék Jeruzsálemben, és kivetett sarcot az országra: száz kikkár ezüstöt és egy kikkár aranyat. 34 És királlyá tette Fáraó Necho Eljakimot, Jósijáhú fiát, atya Jósijáhú helyébe és átváltoztatta nevét Jehójakimra. Jehóácház pedig elfogta; Egyiptomba jutott és meghalt ott. 35 Az ezüstöt és az aranyat megadta Jehójakim Fáraónak, csakhogy felbecsülte az országot, hogy adhassa a pénzt Fáraó parancsa eszerint, kinek-kinek becsléséhez képest hajtotta be az ezüstöt és az aranyat az ország népétől, hogy Fáraó Necho-nak adja. 36 Huszonöt éves volt Jehójakim, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Zebudda, Pedája leánya Rumból. 37 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tették ősei.

24 Az ő napjaiban vonult fel Nebukadnecár Babel király; és szolgálója lett Jehójakim három évig; de megint föllázadt ellene. 2 És rábocsátotta az Örökkévaló a kaldeusok csapatjait, Arám csapatjait, Móáb csapatjait és A. mmón fiai csapatjait, reabocsátotta őket Jehúdára, hogy megsemmisítse, az Örökkévaló ígéje szerint, melyet szólt szolgáló próféták által. 3 Csak az Örökkévaló parancsa szerint történt ez Jehúdával, hogy eltávolítsa színe elől Menasse vétkei fejében, mindahhoz képest, amit cselekedett; 4 meg az ártatlanok vééréért is melyet ontott, úgy hogy megtöltötte Jeruzsálemet ártatlan vérral és nem akart az Örökkévaló megbocsátani. 5 Jehójakimnak egyéb dolgai pedig és mindaz, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 6 És feküdt Jehójakim ősei mellé; és király lett helyette fia, Jehójakhín. 7 És Egyiptom király nem vonult ki többé országából, mert

elvette Babel királya Egyiptom patakjától egészen az Eufrates folyamig azt, a mi Egyiptom királyáé volt. 8 Tizennyolc éves volt Jehójákhín, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Nechusta, Elnátán leánya Jeruzsálemből. 9 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette az atya. 10 Abban az időben felvonultak Nebúkadnecezárnak, Babel királyának szolgálói Jeruzsálem ellen, és ostrom alá került a város. 11 Odajött Nebúkadneccár, Babel királya a város alá, mialatt szolgálói ostromolták azt. 12 Akkor kiment Jehójákhín, Jehúda királya, Babel királyához, ő és anyja meg szolgálói, nagyjai és udvartisztjei; és elfogta őt Babel királya uralkodása nyolcadik évében. 13 Kivitte onnan az Örökkévaló házának minden kincseit és a király házának minden kincseit és széttörte mind az arany edényeket, melyeket készített Salamon, Izrael királya, az Örökkévaló templomába, amint szolt az Örökkévaló. 14 És számkivetésbe vitte egész Jeruzsálemet, mind a vezéreket és mind a hadsereg vitézeit, tízezer számkivetettet, meg mind a kovácsot és lakost; nem maradt más, mint az ország népének szegénye. 15 Számkivetésbe vitte Jehójákhínt Babelbe; a király anyját is és a király feleségeit és udvari tisztjeit, meg az ország előkelőit elvitte számkivetésbe Jeruzsálemből Babelbe. 16 És mind a hadsereg embereit hétezret, meg a kovácsokat és lakatosokat ezret, mindannyian vitézek, harcképesek – elvitte őket Babel királya számkivetésbe Babelbe. 17 És királlyá tette Babel királya Mattanját, annak nagybátyját, ő helyébe és Cidkijáhúra változtatta nevét. 18 Huszonegy éves volt Cidkijáhú, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Tirmejhú leánya Libnából. 19 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákim. 20 Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, mígnem elvetette őket színe elől. És fellázadt Cidkijáhú Babel királya ellen.

25 És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebúcacineccár, Babel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá és táborozott ellene; és építettek ellene ostrom-tornyokat köröskörül. 2 És ostrom alá került a város, Cidkijáhú király tizenegyedik évéig. 3 A hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban, és nem volt kenyere az ország népének. 4 Áttörtetett a város, mind a harcosok pedig elszöktek éjjel, a két fal közötti kapun át,

mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. 5 De a kaldeusok hadserege úzóbe vette a királyt és utólérték őt Jerichó síkságain; egész hadserege elszéledt tőle. 6 Elfogták a királyt és föl vitték őt Babel királyához és törvényt tartottak fölötte. 7 Cidkijáhú fiait lemészárolták szemei láttára, Cidkijáhú szemeit pedig megvakította, békóba verte őt és elvitte Babelbe. 8 És az ötödik hónapban, a hónap hetedikén – tizenkilencedik éve volt Nebúkadneccár királynak, Babel királyának – eljött Nebúzaradán, a testőrök nagyja, Babel királyának szolgálója Jeruzsálemben. 9 Elégette az Örökkévaló házát és a király házát; meg Jeruzsálem házait mind és minden nagy házat elégetett tűzben. 10 Jeruzsálem falait pedig köröskörül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. 11 És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, akik átszöktek Babel királyához és a többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök nagyja. 12 Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt a testőrök nagyja vincelléreknak és földműveseknek. 13 S a rézoszlopokat, melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapatokat és a réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörték a kaldeusok és vitték azok rezét Babelbe. 14 A fazekakat és a lapátokat és a késeket és a kanalakat és mind a réz-edényeket, melyekkel szolgálatot tettek, elvitték. 15 A serpenyőket pedig és a tálakat, mind az aranyból valókat, mind az ezüsből valókat, elvitte a testőrök nagyja. 16 A két oszlop, az egy tenger és a talapatok, melyeket készített Salamon az Örökkévaló háza számára – mind ez edények rezének nem volt súlya. 17 Tizennyolc könyök volt az egyik oszlop magassága, oszlopfő rajta rézből, s az oszlopfő magassága három könyök, meg háló és gránátalmák az oszlopfőn köröskörül, mind rézből; és ilyenek a másik oszlopnak is a hálók. 18 És elvitte a testőrök nagyja Szeráját a főpapot, Cefanjáhat, a másodpapot és a három küszöbört. 19 A városból pedig magával vitt egy udvari tisztet, azt, aki rendelve volt a harcosok fölél, és őt férfit azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtak a városban és a hadvezér íróját, aki seregbe írta az ország népet, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtak a városban. 20 Elvitte azokat Nebúzaradán, a testőrök nagyja és Babel királyához vezette őket Riblába. 21 És leütötte Babel királya őket és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az ő országából. 22 A Jehúda országában maradt nép pedig, melyet ott hagyott Nebúkadneccár Babel királya – azok

fölé rendelte Gedaljáhút, Achíkám, Sáfán fiának fiát. **23** Midón hallották mind a seregvezérek, ők meg embereik, hogy kirendelte Bábel királya Gedaljáhút, elmentek Gedaljáhúhoz Micpába: Jismáél, Netanja fia, Jóchánán, Kárésch fia, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófauei, és Jáazanjáhú, a Maakhábelinek fia, ők meg embereik. **24** Megesküdött Gedaljáhú nekik meg az embereiknek és mondta nekik: Ne féljetek a kaldeusok szolgáitól, maradjatok az országban és szolgáljátok Bábel királyát, és jó dolgatok léssen. **25** És történt a hetedik hónapban, eljött Jismáél, Netanja, Elisámá fiának a fia, a királyi magzatból való, meg tíz ember ő vele és leütötték Gedaljáhút, úgy hogy meghalt, meg a Jehúdabelieket is és a kaldeusokat, kik vele Micpában voltak. **26** Erre fölkelte az egész nép aprajától nagyjáig, meg a seregvezérek és Egyiptomba mentek, mert féltek a kaldeusoktól. **27** És volt Jehójákhín Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonhetedikén, fölemelte Evíl-Meródákh, Bábel királya, amely évben király lett, Jehójákhínnak, Jehúda királyának fejét a fogházból. **28** Jóságosan beszélt vele és föléje helyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak Bábelben. **29** Megváltoztatta fogházruháit és evett előtte kenyeret mindig, élete minden napjaiban. **30** És ellátása, állandó ellátás, adatott neki a király részéről, a minden napra való, élete minden napjaiban.

1 Krónika

1 Ádám, Sét, Enós; **2** Kénán, Máhalalél, Jéred; **3** Chanókh, Metúsélach, Lémech; **4** Nóé, Sém, Chám, Jéfet. **5** Jéfet fiai: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván és Túbál; Mésekh és Tírász. **6** És Gómer fiai: Askenaz, Difat és Tógarma. **7** És Jáván fiai: Elísa, Tarsísa, Kittim és Ródánim. **8** Chám fiai: Kús és Micraim, Pút és Kanaán. **9** És Kús fiai: Szebá, Chavíla, Szabta, Raema, Szabtekha; Raema fiai pedig Sebá és Dedán. **10** És Kús nemzette Nimródót; ő kezdett lenni hős a földön. **11** Micraim pedig nemzette Lúdimot, Anámimot, Lehábímot és Naftúchimot, **12** Patrúszimot meg Kaszlúchimot, ahonnan származtak a filiszteusok, és Kaftórimot. **13** Kánaán pedig nemzette Cídónt, elsőszülöttjét, és Chétet, **14** és a Jebúszit, az Emórit, a Girgásit; **15** a Chivvit, az Arkit, és a Színit; **16** az Arvádít, a Cemárit és a Chamátít. **17** Sém fia: Élám, Assúr, Arpakhsad, Lúd, Arám, Úc, Chúl, Géter és Mésekh. **18** Arpakhsad pedig nemzette Sélachot; és Sélach nemzette Ébert; **19** Ébernek pedig született két fia; az egyiknek neve Péleg, mert az ő napjaiban fölosztódott a föld, és testvérenek neve Joktán. **20** És Joktán nemzette Almódádot, Sélefet, Chacarmávetet és Jéráchoth; **21** Hádórámot, Uzált és Diklát; **22** Ébált, Abimáélt és Sebát; **23** Ófirt, Chavílát és Jóbábot. Mindezek Joktán fiai. **24** Sém, Arpakhsad, Sélach; **25** Éber, Péleg, Reú; **26** Szerúg, Náchór; Térach; **27** Abrám; az Ábrahám. **28** Ábrahám fiai: Izsák és Ismaél. **29** Ezek a nemzetségeik: Ismaél elsőszülöttje Nebájót, Kédár, Adbeél és Mibszám; **30** Mismá, Dúma, Masszá, Chadád és Téma. **31** Jetúr, Náfis és Kédema. Ezek Ismaél fiai. **32** És Ketúrának, Ábrahám ágyasának fiai: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákot és Súachot; Joksán fiai pedig Sebá és Dedán. **33** És Midján fiai: Éfa, Éfer, Chanókh, Abídá és Eldáa. Mindezek Ketúra fiai. **34** És nemzette Ábrahám Izsákok; Izsák fiai: Ézsau és Izrael. **35** Ézsau fiai Elifáz, Reúél, Jeús, Jaelám és Kórach. **36** Elifáz fiai Témán, Ómár, Cefí, Gaetám, Kenáz, Timná és Amalék. **37** Reúél fiai: Náchat, Zérach, Samma és Mizza. **38** Széir fiai pedig: Lótán, Sóbál, Cibeón, Ana, Dísón, Écer és Disán. **39** Lótán fiai pedig: Chóri és Hómám; és Lótán nővére: Timná. **40** Sóbál fiai: Alján, Mánáchat, Ébal, Sefi és Ónám. Cibeón fiai: Ajja és Ana. **41** Ana fiai: Dísón; és Dísón fiai: Chamrán, Esbán, Jitrán és Kherán. **42** Écer fiai: Bilhán, Zaaván, Jaakán; Dísón fiai: Úc és Arán. **43** És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában,

mielőtt király uralkodott Izrael fiai fölött: Bélá, Beór fia, és városának neve Dinhába. **44** Meghalt Bélá és király lett helyette Jóbáb, Zérach fia Bocrából. **45** Meghalt Jóbáb és király lett helyette Chúsám, a témáni országából. **46** Meghalt Chúsám és király lett helyette Hadád, Bedád fia, aki megverte Midjánt Móáb földjén, és városának neve: Avit. **47** Meghalt Hadád és király lett helyette Szamla, Maszrékából. **48** Meghalt Szamla és király lett helyette Sául, a folyam melletti Rechóbótból. **49** Meghalt Sául és király lett helyette Báal-Chánán, Akbór fia. **50** Meghalt Báal-Chánán és király lett helyette Hadád; és városának neve: Pái; feleségének neve pedig: Mehétabél, Matréd leánya, Mé-Záháb leánya. **51** Meghalt Hadád. És voltak Edom törzsejei: Timná törzsfő, Alva törzsfő, Jetét törzsfő; **52** Oholibáma törzsfő, Éla törzsfő, Pínón törzsfő; **53** Kenáz törzsfő, Témán törzsfő, Mibcár törzsfő; **54** Magdiél törzsfő, Irám törzsfő. Ezek Edóm törzsejei.

2 Ezek Izrael fiai: Reúbén, Simeón, Lévi, Jehúda, Jisszákhár és Zebulún; **2** Dán, József, Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér. **3** Jehúda fiai: Ér, Ónán és Séla; hárman születtek neki Súának leányától, a kánaáni nőtől. De Ér, Jehúda elsőszülöttje, rossz volt az Örökkévaló szemeiben, és megölte őt. **4** És menyé, Támár szülte neki Pérecet és Zérachot. Mind a Jehúda fiai öten. **5** Pérec fiai: Checrón és Chámúl. **6** És Zérach fiai: Zimri, Étán, Hémán, Kalkól és Dará; valamennyiük öten; **7** és Karmí fiai: Ákhár, Izrael megzavarója, aki hűtlenkedett az örökszentségen. **8** És Étán fiai: Azarja; **9** és Checrón fiai, akik születtek neki: Jerachmeél, Rám és Kelúbáj. **10** Rám pedig nemzette Amminádábot, és Amminádáb nemzette Nachsónt, Jehúda fiainak fejedelmét; **11** és Nachsón nemzette Szalmát, és Szalma nemzette Bóazot; **12** és Bóaz nemzette Óbédet, és Óbéd nemzette Jisajt. **13** Jisaj pedig nemzette: elsőszülöttjét Elíábot; és Abinádab a második, Simea a harmadik; **14** Netanél a negyedik, Raddaj az ötödik; **15** Ócem a hatodik, Dávid a hetedik; **16** és nővéreik: Cerúja és Abigájil; Cerúja fiai pedig: Absaj, meg Jóáb és Aszáél, hárman; **17** és Abigájil szülte Amaszát, és Amásza atyja az ismaelita Jéter. **18** És Káléb, Checrón fia nemzett Azúbával, feleségével és Jerióttal; és ezek fiai: Jéser, Sóbáb és Ardón. **19** Meghalt Azúba, és elvette magának Káléb Efrátot, az szülte neki Chúrt. **20** És Chúr nemzette Urit; és Uri nemzette Becalélt. **21** Azután bement Checrón Mákhirnak, Gileád atyjának leányához, s ő elvette őt, midőn hatvan éves volt; és szülte neki Szegúbot. **22** És Szegúb nemzette Jáirt; annak volt huszonhárom városa Gileád országában.

23 És elvette Gesúr meg Arám tőlük Jáir falvait: Kenátot és leányvárosait, hatvan várost. Mindezek Mákhirnak, Gileád atyjának fiai. 24 És miután Checrón meghalt Káléb-Efrátában, Checrón felesége pedig Abíja volt, szülte neki: Aschúrt, Tekóa atyját. 25 És voltak Jerachmeélnek, Checrón elsőszülöttjének fiai: az elsőszülött Rám, meg Búna, Óren, Ócem, Achija. 26 És volt Jerachmeélnek más felesége, neve Atára, Ónám anyja az. 27 És voltak Rámnak, Jerachmeél elsőszülöttjének fiai; Máac, Jámín és Éker. 28 Ónám fiai: Sammáj és Jádá; Sammáj fiai pedig Nádáb és Abísúr. 29 És Abísúr feleségének neve: Abichájil; szülte neki Achbánt és Mólídot. 30 És Nádáb fiai: Széled és Appájim; és meghalt Széled gyermekek nélkül. 31 Appajim fiai: Jisei; és Jisei fiai: Sésán; és Sésán fiai: Achláj. 32 És Jádának, Sammáj testvérének, fiai: Jéter és Jónátán; és meghalt Jéter gyermekek nélkül. 33 És Jónátán fiai: Pélet és Zázá. Ezek voltak Jerachmeél fiai. 34 És nem voltak Sésánnak fiai, hanem csak leányai; Sésánnak pedig volt egy egyiptomi szolgája, neve Jarchá. 35 És Sésán feleségül adta leányát szolgájának Jarchának; az szülte neki Attájt: 36 és Attáj nemzette Nátánt; és Nátán nemzette Zábádot 37 és Zábád nemzette Eflált; és Eflál nemzette Óbédet; 38 és Óbéd nemzette Jéhút: és Jéhú nemzette Azarját; 39 és Azarja nemzette Chéleacet; és Chélec nemzette Eleászát; 40 és Eleásza nemzette Sziszmájt; és Sziszmáj nemzette Sallúmot; 41 és Sallúm nemzette Jekamját; és Jekamja nemzette Elisámát. 42 És Kálébnek, Jerachmeél testvérének fiai: Mésá az elsőszülöttje, az Zif atyja; és Mérésának, Chebrón atyjának fiai. 43 Chebrón fiai pedig: Kórach, Tappúach, Rékem és Sémá. 44 És Sémá nemzette Ráchamot, Jorkeám atyját: és Rékem nemzette Sammájt. 45 És Sammáj fia: Máón; Máón pedig Bét-Cúr atyja. 46 Éfa pedig, Káléb ágyasa, szülte Charánt, Mócát és Gázézot; és Charán nemzette Gázézot. 47 És Jehdáj fiai: Régem, Jótám, Gésán, Pélet, Éfa és Sáaf. 48 Káléb ágyasa Máakha, szülte Sébert és Tirchanát; 49 és szülte Sáafot, Madmanna atyját, Sevát, Makhbéna atyját és Gibeá atyját; Káléb leánya pedig: Akhsza. 50 Ezek voltak Káléb fiai: Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének fiai, Sóbál, Kirjat Jeárim atyja; 51 Szalma, Bét-Léchem atyja, Cháref, Bet-Gádér atyja. 52 És voltak fiai Sóbálnak, Kirját-Jeárim atyjának: Háróeh, a Menuchót fele. 53 És Kirját-Jeárim családjai: a Jitri, a Púti, a Súmáti és amisrái; ezektől származtak a Coreabeli és az Estáólbeli. 54 Szalma fiai: Bét-Léchem, a Netófabeli, Atrót-Bét-Jóáb és a Mánáchatbéli fele, a Corei: 55 és az Írástudók családjai, Jábéc lakói,

Tireátiak, Simeátiak, Szúkhátiak, azok a Kínimok, akik erednek Chammáttól, Rékháb házának atyjától.

3 És ezek voltak Dávid fiai, akik születtek neki Chebrónban: az elsőszülött Amnón, a Jizreélbéli Achinóamtól; a második Dániel, a Karmelbéli Abigájiltól; 2 a harmadik Absalóm, fia Máakhának, Talmáj Gesúr királya leányának; a negyedik Adónija, Chaggit fia; 3 az ötödik Sefatja Abítáltól; a hatodik Jitreám, nejétől Eglától. 4 Hatan születtek neki Chebrónban. És ő ott király volt hét évig és hat hónapig; harminchárom évig pedig király volt Jeruzsálemben. 5 És ezek születtek neki Jeruzsálemben: Simea, Sóbáb, Nátán és Salamon; négyen Bat-Súától, Ammiél leányától, 6 Jibchár, Elisámá és Elifélet: 7 Nógah, Néfeg és Jáfia; 8 Elisámá, Eljádá és Elifélet: kilencen. 9 Mind Dávid fiai, az ágyasok fiaián kívül; és Támár volt a nővérük. 10 És Salamon fia: Rechabeám; Abija a fia, Ászá a fia, Jehósfát a fia; 11 Jórám a fia, Achazjáhu a fia, Jóás a fia; 12 Amacjáhu a fia, Azarja a fia, Jótám a fia; 13 Ácház a fia, Chizkijáhu a fia, Menasse a fia; 14 Ámón a fia, Jósijáhu a fia. 15 Jósijáhu fiai pedig: az elsőszülött Jóchánán, a második Jehójákim, a harmadik Cidkijáhu, a negyedik Sallúm. 16 És Jehójákim fiai: Jekhonja a fia, Cidkija a fia. 17 Jekhonja fiai pedig: Asszir, Sealtiel a fia, 18 meg Malkírám, Pedája, Senaccár, Jekamja, Hósámá és Nedabja. 19 És Pedája fiai: Zerubbábel és Simei; és Zerubbábel fia: Mesullám és Chananja; és Selómit a nővérük; 20 meg Chasúba, Óhel, Berekhja, Chaszadja, Júsab-Cheszed, öten. 21 És Chananja fia Pelatja meg Jesája; Refája fiai, Arnán fiai, Óbadja fiai, Sekhanja fiai. 22 És Sekhanja fiai: Semája, és Semája fiai: Chattús, Jigeál, Báriach, Nearja és Sáfát, hatan. 23 És Nearja fia: Eljóénaj, meg Chizkija és Azrikám, hárman. 24 És Eljóénaj fiai: Hódavjáhu, Eljásíb, Pelája, Akkúb, Jóchánán, Delája és Anáni, heten.

4 Jehúda fiai: Pérec, Checrón, Karmi, Chúr és Sóbál. 2 És Reája, Sóbál fia, nemzette Jáchatot, és Jáchat nemzette Achúmajt és Láhadot. Ezek a Coreabeliek családjai. 3 És ezek Étám atyjái: Jizreél, Jismá, és Jidbás; és nővérük neve Hacelelpóni; 4 és Penúél, Gedór atyja, és Ézer, Chúsa atyja; ezek fiai Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének, Bét-Léchem atyjának. 5 És Aschúrnek, Tekóa atyjának, két felesége volt: Chelea, Náara. 6 És szülte neki Náara Achuzzámot, Chéfert, Témnit és az Achastárit; ezek Náara fiai. 7 Chelea, fiai pedig: Céret, Cóchar és Etnán. 8 És Kóc nemzette Anúbot és Hacóbébat és Acharchélnak, Hárúm fiának családjait. 9 És Jábéc tiszteltebb volt

a testvéreinél; anyja pedig Jábécnak nevezte őt, mondván mert fájdalomban születtem. **10** És szólította Jábéc Izrael Istenét, mondván: Ha áldva megáldasz engem s gyarapítod határomat s kezded velem lesz és azt teszed, hogy baj ne legyen, meg nem búsítva engemet. És meghozta Isten amit kért. **11** És Kelúb, Súcha testvére, nemzette Mechírt; ez Estón atyja. **12** És Estón nemzette Bét Ráfát, Pászéachot és Techinnát, Ir-Náchás atyját; ezek Rékha emberei. **13** És Kenaz fiai: Otniél és Szerája; és Otniél fiai: Chatát. **14** És Meónótaj nemzette Ofrát, és Szerája nemzette Jóábot, atyját a mesteremberek völgyének; mert mesteremberek voltak. **15** És Kálébnak, Jefunne fiának fiai: Irú, Éla és Náam és Éla fiai és Kenaz. **16** És Jehallelél fiai: Zíf, Zífa, Tírja és Aszarél. **17** És Ezra fiai: Jéter meg Méred, Éfer és Jálón. És szülte Mirjámot, Sammájt és Jisbácho, Estemóa atyját. **18** És Jehúdabeli felesége szülte Jéredet, Gedór atyját, és Chébert, Szókhó atyját és Jekútiélt, Zánóach atyját. És ezek fiai Bitjának, Fáraó leányának, akit elvett Méred. **19** És Hódíja feleségének, Nácham nővéreinek fiai: Keíla atya, a Gérembeli és Estemóa, a Máakhabeli. **20** És Símón fiai: Amnón, Rinna, Ben-Chánán és Tílon; és Jisei fiai: Zóchétt és Ben-Zóchétt. **21** Sélának, Jehúda fiának fiai: Ér, Lékha atya, Láeda, Márésa atya és a byssus feldolgozása házának családjai, Asbéa házából. **22** És Jókím meg Kózéba emberei és Jóás meg Szaráf, akik urakká lettek Móábon és Jásúbi-Léchem. S a dolgok régiek. **23** Ők a fazekasok s az Últetvények meg Aklok lakói; a királynál az ő munkája végett laktak ott. **24** Simeón fiai: Nemúél, Jámín, Járíb, Zérach, Sául. **25** Sallúm a fia, Mibszám a fia, Mismá a fia. **26** És Mismá fiai: Chammúél a fia, Zakkúr a fia, Simeí a fia. **27** Simeínek pedig volt tizenhat fia és hat leánya, de testvéreinek nem volt sok gyermeke; és egész nemzetségük nem sokasodott annyira, mint Jehúda fiai. **28** És laktak Beér-Sébában, Móládában, Chacár-Súálban; **29** Bilhában, Écemben, Toládban; **30** Betúélben, Chormában, Ciklágban; **31** Bet-Markábóttban, Chacár-Szúszimban, Bét-Bireiben és Sáarájmban – ezek a városaik, míg nem Dávid király lett – **32** és tanyáik Étám, Ájin, Rimmón, Tókhen és Ásán, öt város, **33** és mind a tanyáik, melyek e városok körül vannak Báalig. Ezek az ő lakóhelyeik, és származási följegyzéseik voltak. **34** És Mesóbáb, Jamlékh, Jósa, Amacáh fia; **35** Jóél és Jéhú, Jósijsa fia, Szerája fia, Asziél fia; **36** Eljóénaj, Jáakóba, Jesóchája, Aszája, Adiél, Jeszímiél és Benája; **37** Zíza, Sifei fia, Allón fia, Jedája fia, Simír fia, Semája fia: **38** Ezek a névszerint felsoroltak fejedelmek

voltak családjaikban, és atyai házaik megsokasodva elterjedtek. **39** És mentek Gedór tájéka felé egészen a Völgytől keletre, hogy legelőt keressenek juhaiknak. **40** És találtak kövér s jó legelőt, az ország pedig széles határu volt, nyugodt és boldog, mert Chámtól valók azok, akik azelőtt ott laktak. **41** És eljöttek ezek a név szerint felsoroltak Chizkijáhúnak, Jehúda királyának napjaiban s megverték sátraikat s a Meúnbelieket, akik ott találtattak és kipusztították mind a mai napig s letelepednek helyibük, mert legelő volt ott a juhaik számára. **42** És közülük, Simeón fiai közül, ment Széír hegyére ötszáz férfiú és Pelatja, Nearja, Refája és Uzzíél, Jisei fiai az élükön; **43** és megverték Amálék menekült részének maradékát s ott laktak mind e mai napig.

5 És Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai, mert ő az elsőszülött; de midón megszensztelenítette atyjának ágyát, elsőszülöttsége adatott József, Izrael fia fiainak, de nem arra, hogy származási följegyzésben legyen elsőszülöttsége; **2** mert Jehúda a leghatalmasabb volt testvérei közt s a fejedelem belőle való, az elsőszülöttség pedig József – **3** Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chanókh, Pallú, Checrón és Karmi. **4** Jóélnak fiai: Semája a fia, Góg a fia, Simei a fia; **5** Míkha a fia, Reája a fia, Báal a fia; **6** Beéra a fia, akit számkivetett Tilgat Pilneészer, Assur királya; ő volt fejedelme a Reúbéninek. **7** És testvérei családjaik szerint, midón nemzetségeik szerint származásukat följegyezték: a fő Jeiélt, meg Zekharjáhú; **8** meg Belá, Ázáz fia, Sémá fia, Jóél fia. Ő lakott Aróerben egészen Nebóig és Báal-Meónig; **9** keletre pedig lakott egészen az Eufrátes folyamtól kezdve terülő pusztá felé, mert jószágaik elsokasodtak Gileád országában. **10** És Sául napjaiban háborút viseltek a hágáriakkal, és azok kezükbe estek és laktak azok sátraiban Gileádnak egész keleti oldalán. **11** És Gád fiai velük szemben laktak Básán országában Szalkháig. **12** Jóél a fő és Sáfán a második, meg Jáenáj és Sáfát Básánban. **13** És testvéreik, atyai házaik szerint: Mikháél, Mesullám, Sébá, Jóráj, Jaekán, Zía és Éber, heten. **14** Ezek fiai Abícháilnak, aki Chúri fia, Járóach fia, Gileád fia, Mikháél fia, Jesísjá fia, Jachdó fia, Búz fia; **15** Achí, Abdiél fia, Gúni fia: atyai házaiknak feje. **16** És laktak Gileádban, Básánban a leányvárosaiban és mind a Sárón területein végezetekig. **17** Mindannyiuk származása följegyeztetett Jótámnak, Jehúda királyának napjaiban és Járobeámnak, Izrael királyának napjaiban. **18** Reúbén, meg a Gádi és Manasse fél törzsének

fiai a vitéz emberek közül, férfiak, kik pajzsot s kardot hordtak és íjat feszítettek s jártasak voltak a háborúban, negyvennégyezer hétszázhatvan, hadba vonulók, 19 viseltek háborút a hágáriak, meg Jetúr, Náfis és Nódáb ellen. 20 És győzedelmeskedtek rajtuk, és kezükbe adattak a hágáriak s mindazok, kik velük voltak, mert Istenhez kiáltottak a háborúban s ő engedett fohászuknak, mert bíztak benne, 21 És foglyul vitték jószágaikat, tevéiket ötvenezret, juhokat ötvenezerkétszázat s szamarakat kétezret és emberi lelket százezret. 22 Mert sok elesett hullott el, mert Istentől volt a háború; és laktak helyettük egészen a számkivetésig. 23 És Menasse féltörzsének fiai laktak az országban; ők elsőkasodtak Básántól Báal-Chermónig s a Szenírig, meg a Chermón hegyéig. 24 És ezek atyai házaik fejei: Éfer, Jiseí, Elíél, Azríél, Jirmeja, Hódavja és Jachdiél, férfiak, akik derék vitézek, neves emberek, atyai házaik fejei. 25 De hűtlenkedtek őseik Istene ellen és paráználkodtak az ország azon népeinek istenei után, melyeket Isten megsemmisített előlük. 26 És fölbresztette Izrael Istene Púlnak, Assur királyának szellemét, és Tilgat-Pilnészernak, Assúr királyának szellemét; és számkivetette a Reúbénit, a Gádít meg Menasse féltörzsét s elvitte őket Chaláchba, Chábórbá, Hárába és Gózán folyamhoz, mind e mai napig.

6 Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. 2 És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél. 3 És Amrám fiai: Áron, Mózes és Mirjám. Áron fiai pedig Nádáb és Abihú, Eleázár és Itámár. 4 Eleázár nemzette Pinechászt, Pinechász nemzette Abísiát; 5 Abísiá nemzette Bukkít és Bukkí nemzette Uzziát; 6 Uzzi nemzette Zerachját és Zerachja nemzette Merájót; 7 Merájót nemzette Amarját és Amarja nemzette Achítúbot; 8 Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Achimáacot; 9 Achimáac nemzette Azarját és Azarja nemzette Jóchánánt; 10 Jóchánán nemzette Azarját; ő az, aki pap volt a házban, melyet épített Salamon Jeruzsálemban. 11 És nemzette Azarja Amajját, és Amarja nemzette Achítúbot; 12 Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Sallúmot; 13 Sallúm nemzette Chilkiját és Chilkija nemzette Azarját; 14 Azarja nemzette Szeráját és Szerája nemzette Jehócádákat. 15 Jehócádák pedig elment, midőn az Örökkévaló számkivetette Jehúdát és Jeruzsálemet Nebúkadneccar által. 16 Lévi fiai: Gérsóm, Kehát és Merári. 17 És ezek Gérsóm fiainak nevei: Libní és Simeí. 18 És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél. 19 Merári fiai: Machli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei atyai házaik szerint. 20 Gérsómtól: Libní

az ő fia, Jáchat az ő fia, Zimma, az ő fia; 21 Jóách az ő fia, Iddó az ő fia, Zérach az ő fia, Jeátraj az ő fia. 22 Kehát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórach az ő fia, Asszír az ő fia; 23 Elkána az ő fia, Ebjászáf az ő fia, Asszír az ő fia; 24 Táchat az ő fia, Uriél az ő fia, Uzziya az ő fia és Sául az ő fia. 25 És Elkána fiai Amászaj és Achímót. 26 Elkána, Elkána fiai: Cófaj az ő fia, Náchat az ő fia. 27 Eliáb az ő fia, Jeróchám az ő fia, Elkána az ő fia. 28 És Sámuel fiai: az elsőszülött Vasni és Abija. 29 Merári fiai: Machlí; Libní az ő fia, Simeí az ő fia, Uzza az ő fia; 30 Simea az ő fia, Chaggija az ő fia, Asszája az ő fia. 31 És ezek azok, akiket Dávid felállított az Örökkévaló házának éneke számára, amióta a láda megnyugodott. 32 És szolgálatot tettek a találkozás sátrának hajléka előtt az énekekben, míg nem Salamon fölépítette az Örökkévaló házát Jeruzsálemben, és álltak rendjük szerint szolgálatuknál. 33 És ezek azok, akik ott álltak és fiai; a Kehát fiai közül: Hémán az énekes, Jóél fia, Sámuel fia, 34 Elkána fia, Jeróchám fia, Elíél fia, Tóach fia, 35 Cúf fia, Elkána fia, Máchat fia, Amászaj fia, 36 Elkána fia, Jóél fia, Azarja fia, Cefanja fia, 37 Táchat fia, Asszír fia, Ebjászáf fia, Kórach fia, 38 Jichár fia, Kehát fia, Lévi fia, Izrael fia. 39 És testvére Ászáf, aki jobbján állt; Ászáf Berekjhájú fia, Simeá fia, 40 Míkháél fia, Báaszéja fia, Malkija fia, 41 Etni fia, Zérach fia, Adája fia, 42 Étán fia, Zimma fia, Simeí fia, 43 Jáchat fia, Gérsóm fia, Lévi fia. 44 És Merári fiai, az ő testvéreik bal felől: Étán, Kísi fia, Abdí fia, Mallúkh fia, 45 Chasabja fia, Amacja fia, Chilkija fia, 46 Amci fia, Báni fia, Sémer fia, 47 Machli fia, Músi fia, Merári fia, Lévi fia. 48 És testvéreik a leviták át vannak adva az Isten háza hajlékának minden szolgálatára. 49 És Áron meg fiai füstölögtek az égőáldozat oltarán és a füstölőszer oltarán a szentek szentjének minden munkája szerint s hogy engesztelést szerezzenek Izraelért mind aszerint, amint parancsolta Mózes, Isten szolgája. 50 És ezek Áron fiai: Eleázár az ő fia, Pinechász az ő fia, Abísiá az ő fia; 51 Bukki az ő fia, Uzzi az ő fia, Zerachja az ő fia; 52 Merájót az ő fia, Amarja az ő fia, Achítúb az ő fia; 53 Cádók az ő fia, Achimáac az ő fia. 54 És ezek a lakóhelyeik telepeik szerint az ő határukban: Áron fiainak, a Kehát nemzetségéből mert övük volt a sors – 55 adták nekik Chebrónt, Jehúda országában és közlegelőiket körülötte; 56 a város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnak, Jefunne fiának. 57 És Áron fiainak adták a menedékvárosok közül Chebrónt, Libnát és közlegelőit, Játtirt, Estemóat és közlegelőit; 58 Chilént és közlegelőit, Debirt és közlegelőit; 59 Asánt és közlegelőit, Bét-Sémest és közlegelőit. 60 És

Benjámín törzsből Gébát és közlegelőit, Álémetet és közlegelőit és Anátót és közlegelőit. Mind a városaik tizenhárom város családjaik szerint. **61** És Kehát fiainak, akik megmaradtak a törzsnek családjából: egy féltörzsből, Menasse feléből, a sors által, tíz várost. **62** És Gérsóm fiainak, családjaik szerint, Jiszzákhár törzsből, Ásér törzsből, Naftáli törzsből és Menasse törzsből Basánban tizenhárom várost. **63** Merári fiainak, családjaik szerint, Reubén törzsből, Gád törzsből és Zebulún törzsből a sors által, tizenkét várost. **64** És adták Izrael fiai a levitáknak a városokat s azoknak közlegelőit. **65** És adták sors által Jehúda fiainak törzsből, Simeón fiainak törzsből és Benjámín fiainak törzsből ezeket a városokat, amelyeket névvel neveztek. **66** Kehát fiai családjainak: határuk városai Efráim törzsből voltak. **67** Adták nekik a menedékvárosok közül Sekhmet és közlegelőit Efraim hegységében, meg Gézert és közlegelőit; **68** Jokmeámot és közlegelőit és Bét-Chórónt és közlegelőit, **69** Ajjálont és közlegelőit, Gat-Rimmont és közlegelőit. **70** És Menasse törzsének feléből: Ásért és közlegelőit, Bileámot és közlegelőit Kehát fiai megmaradt családjainak. **71** Gérsóm fiainak részére Menasse fél törzsének családjából Gólánt Basánban és közlegelőit s Astárótot és közlegelőit. **72** És Jiszzákhár törzsből Kédest és közlegelőit, Dobrátót és közlegelőit; **73** Rámótot és közlegelőit és Anémot és közlegelőit. **74** És Ásér törzsből Másált és közlegelőit, Abdónt és közlegelőit, **75** Chukkókot és közlegelőit és Rechóbot és közlegelőit. **76** És Naftáli törzsből Kédest a Gálilban és közlegelőit, Chamμόnt és közlegelőit és Kirjátájimot és közlegelőit. **77** Merári megmaradt fiainak: Zebulún törzsből Rimmónót és közlegelőit és Tábórt és közlegelőit; **78** És a jerichói Jordánon túl a Jordántól keletre, Reubén törzsből: Bécert a pusztában és közlegelőit; Jahcát és közlegelőit; **79** Kedémótot és közlegelőit és Mefáatot és közlegelőit. **80** És Gád törzsből Rámótot Gileádban és közlegelőit és Máchanájimot és közlegelőit; **81** Chesbónt és közlegelőit és Jáezért és közlegelőit.

7 És Jiszzákhár fiai: Tóla, Púa, Jásúb és Símrón, négyen. **2** És Tóla fiai: Uzzi, Refája, Jeriél, Jachmáj, Jibszám és Sámuel, atyai házaik fejei Tólától, derék vitézek nemzetségeik szerint; számuk Dávid napjaiban huszonkétezerhatszáz. **3** És Uzzi fiai: Jizrachja, és Jizrachja fiai: Mikháél, Obádja, Jóél, Jissija, öten, fejek mindannyian. **4** És mellettük nemzetségeik szerint, atyai házaik szerint, hadsereg csapatai, harminchatezren, mert sok nejük és gyermekük volt.

5 És testvéreik mind a Jiszzákhár nemzetségei szerint a derék vitézek: nyolcvanhétezeren, mindnek volt származási följegyzése. **6** Binjámín: Bélá, Békher és Jedíaél, hárman. **7** És Bélá fiai: Ecbón, Uzzi, Uzziél, Jerímót és Iri, öten, atyai házaik fejei, derék vitézek; följegyzésük: huszonkétezerharmincnégy. **8** És Békher fiai: Zemira, Jóás, Eliézer, Eljóéna, Omri, Jerémót, Abija, Anátót és Álémet, mindezek Békher fiai. **9** És származási följegyzésük nemzetségeik szerint atyai házaik fejei, derék vitézek: huszezerkétszáz. **10** És Jedíaél fiai: Bilhán; és Bilhán fiai: Jeús, Benjámín, Éhúd, Kenána, Zétán, Tarsís és Achisáchár. **11** Mindezek Jedíaél fiai atyai házaik fejei szerint, derék vitézek, tizenhét-ezerkétszázán, hadbavonulók a háborúba. **12** És Suppim meg Chuppm, Ir fiai. Chúsím, Áchér fiai. **13** Naftáli fiai: Jáchaciél, Gúni, Jécer, Sallúm. Bilha fiai. **14** Menasse fiai: Aszriél, akit szült a neje; arámi ágyasa szülte Mákhirt, Gilead atyját. **15** És Mákhír nőt vett Chuppimtól és Suppimtól, és nővéreinek neve Máakha. A másodiknak neve Celofchád; és voltak Celofchádnak leányai. **16** És szült Máakha, Mákhír felesége, fiút és elnevezte őt Péresnek; és testvéreinek neve Séres, fiai pedig Úlám és Rékem. **17** És Úlám fiai: Bedán. Ezek fiai Gileádnak, aki fia Mákhirnak, Menasse fiának. **18** És nővére Hammólékhet szülte Ishódot, Abiéziert és Machlát. **19** És voltak Semidá fiai: Achján, meg Sékhem, Likchi és Aníám. **20** És Efraim fiai: Sútélach; Béred az ő fia; Táchat az ő fia; Eleáda az ő fia, Táchat az ő fia; **21** Zábád az ő fia; Sútélach az ő fia, meg Ézer és Eleád. És megölték őket Gát emberei, az országban szülőttek, mert lementek, hogy elvegyék jószágaikat. **22** És gyászolt atyjuk Efraim sok időn át; s eljöttek a testvérei, hogy megvigasztalják. **23** S bement feleségéhez, és viselőss lett és szült fiút; s elnevezte őt Beríanak, mert szerencsétlenség volt a házában. **24** Leánya pedig Séera; ez fölépítette Bét-Chórónt, az alsót és a felsőt és Uzzén Séerát. **25** És Réfach, az ő fia, meg Résef; Télach az ő fia, Táchan az ő fia; **26** Laedán az ő fia, Ammihúd az ő fia, Elisámá az ő fia; **27** Nón az ő fia, Józua az ő fia. **28** És birtokuk meg lakóhelyeik: Bét-Él és leányvárosai; és keletről Náarán és nyugatról Gézer és leányvárosai, meg Sekhém és leányvárosai Ajjáig leányvárosaival. **29** És Menasse fiai határainál: Bét-Seán és leányvárosai, Taanákh és leányvárosai, Megiddó és leányvárosai, Dór és leányvárosai. Ezekben laktak Józsefnek, Izrael fiának, fiai. **30** Ásér fiai: Jimna, Jisva, Jisvi, Beria, és nővérük Szerach. **31** És Beria fiai: Chéber és Malkiél; ő Birzájit atyja. **32** És Chéber nemzette Jafletet, Sómért és Chótámot és Súát a nővérüket. **33** És

Jaflet fiai: Pászakh, Bimhál és Asvát; ezek Jaflet fiai. **34** És Sémer fiai Achi, Rahga, Chubba és Arám. **35** És testvéreinek Hélemnek fiai: Cófach, Jimna, Séles és Ámál. **36** Cófach fiai: Szúach, Charnéfer, Súál, Béri és Jimra; **37** Bécer, Hód, Samma, Silsa, Jitrón és Beéra. **38** És Jéter fiai Jefunne, Piszpa és Ara. **39** És Ulla fiai: Árach, Channiél és Ricja. **40** Mindezek Ásér fiai, az atyai házak fejei, kiválóak, derék vitézek, fejek a fejedelmek közt; és származási följegyzésük a seregben, a háborúban, számuk: huszonhatezer ember.

8 És Benjámín nemzette Bélát, elsőszülöttjét; Asbél a második, Achrách a harmadik; 2 Nócha a negyedik, Ráfa az ötödik. **3** És voltak fiai Bélának: Addár, Géra, Abíhúd; **4** Abísúa, Náamán, Achóach; **5** Géra, Sefúfán és Chúrám. **6** És ezek Échúd fiai – ezek atyai házaik fejei Gébá lakóinak, és számkivetették őket Mánáchatba. **7** Náamán, meg Achija és Géra, az számkivetette őket és nemzette Uzzát és Achichúdot. **8** És Sácharájim nemzette Móáb mezőségein – miután elbocsátotta Chúsímot és Báarát a feleségeit – **9** nemzette Chódestől a feleségétől Jóbábot, Cibját, Mésát, Malkámot; **10** Jeúcot, Szákheját és Mirmát. Ezek a fiai, atyai házak fejei. **11** Chúsímtól pedig nemzette Abítúbot és Elpáalt. **12** És Elpáal fiai: Éber, Miseám és Sémer; ő építette Ónót meg Lódot és leányvárosait. **13** És Beria meg Sémá, azok atyai házaik fejei Ajjálón lakóinak; ők futamították meg Gát lakóit. **14** És Achjő, Sásak, Jerémót, **15** Zebadja, Arád, Éder, **16** Mikháél, Jispa, Jócha: Beria fiai. **17** És Zebadja, Mesullám, Chizki, Chéber, **18** Jismeráj, Jizlía, Jóbáb: Elpáal fiai. **19** És Jákim, Zikhri, Zabdi, **20** Eliénaj, Cilletaj, Elíél, **21** Adája, Berája, Simrát: Simei fiai. **22** És Jispán, Éber, Elíél, **23** Abdón, Zikhri, Chánán, **24** Chananja, Élám, Antótija, **25** Jifdeja és Penúél: Sásak fiai. **26** És Samseraj, Secharja, Atalja, **27** Jáaresja, Élija és Zikhri: Jeróchám fiai. **28** Ezek az atyai házak fejei, nemzetségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. **29** És Gibeónban laktak: Gibeónnak atyja s feleségének neve: Maaakha. **30** És elsőszülött fia Abdón; Cúr, Kis, Báal, Nádáb, **31** Gedór, Achjő és Zékher. **32** És Miklót nemzette Simeát; ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. **33** És Nér nemzette Kist, és Kis nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkísúát, Abínádábot és Esbáalt. **34** És Jehónátán fia: Merib-Báal; és Merib-Báal nemzette Mikhát. **35** És Mikha fiai: Pítón, Mélekh, Táréa és Ácház. **36** És Ácház nemzette Jehóaddát, és Jehóadda nemzette Álémetet, Azmávetet és Zimrit; és Zimri nemzette

Mócat. **37** És Móca nemzette Bineát. Ráfa az ő fia; Eleásza az ő fia; Ácél az ő fia. **38** És Ácélnek hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Searja, Óbadja és Chánán; mindezek Ácél fiai. **39** És testvéreinek Éseknek fiai: Ulám az elsőszülöttje, Jeús a második és Elifélet a harmadik. **40** És Ulám fiai voltak derék vitéz férfiak, ijatfeszítők, és sokan voltak fiaik és fiaik fiai: száztövenen. Mindezek Benjámín fiai közül valók.

9 És egész Izrael följegyeztette magát származás szerint s íme ők fel vannak írva Izrael királyainak könyvében. Jehúda pedig számkivetésbe vitetett Bábelbe hűtlenségük miatt. **2** És az első lakók, akik laktak birtokukban, voltak városaikban; izraeliták, a papok, a leviták és a szentélyszolgák. **3** És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül, Benjámín fiai közül, Efraim és Menasse fiai közül: **4** Utaj, Ammihúd fia, Omri fia, Imri fia, Báni fia, Pérecnek, Jehúda fiának, fiai közül. **5** És a Sílóni közül: Aszája az elsőszülött és fiai. **6** És Zérach fiai közül: Jeuéél és testvéreik hatszázkilenezvenen. **7** És Benjámín fiai közül: Szallú, Mesullám fia, ki Hódavja fia, Haszenúa fia; **8** És Jibneja, Jeróchám fia, Éla, Uzzí fia, Mikhri fia és Mesullám, Sefatja fia, Reuéél fia, ki Jibnija fia; **9** és testvéreik nemzetségeik szerint kilencszázötvenhatan. Mindezek férfiak atyai házaik fejei, atyai házaik szerint. **10** És a papok közül: Jedája, Jehójárib és Jákhin; **11** Azarja, Chilkija fia, Mesullám fia, Cádók fia, Merájót fia, Achitúb fia, Isten házának fejedelme. **12** És Adája, Jeróchám fia, Paschúr fia, Malkija fia és Máaszaj, Adiél fia, Jachzéra fia, Mesullám fia, Mesillémit fia, Immer fia; **13** és testvéreik atyai házaik fejei, ezerhétszázhatvanan. **14** És a leviták közül: Semája, Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Merári fiai közül; **15** és Bakbakkár, Chéres és Gálál, és Mattanja, Mikha fia, Zikhri fia, Ászáf fia; **16** és Óbadja, Semája fia, Gálál fia, Jedútún fia; és Berekhja, Ászáf fia, Elkána fia, aki a Netófabeli tanyáiban lakott. **17** A kapuőrök pedig Sallúm, Akkúb, Talmón, Achimán és testvéreik, Sallúm a fő, **18** és mostanáig ők a király kapujában kelet felé a kapuőrök Lévi fiainak taborai számára. **19** És Sallúm, Kóré fia, Ebjászáf fia, Kórach fia és testvérei atyai házából a Kórachbeliek közül, a szolgálat munkája fölött voltak, mint a sátor küszöbeinek őrei, és őseik az Örökkévaló tábora felett voltak, mint a bejárat őrei, **20** és Pinechász, Eleázár fia, fejedelem volt fölöttük azelőtt; az Örökkévaló vele. **21** Zekharja, Mesélemja fia; a találkozás sátora bejáratának

kapuőre. 22 Mindannyian, akiket kiválogattak a kapu őreinek: kétszáztizenkettő, nekik tanyáik szerint volt származási följegyzésük; ők azok, akiket Dávid és Sámuel a látó elhelyezett állandó tisztségükbe. 23 És ők meg fiaik a kapuk fölött voltak az Örökkévaló háza számára, a sátor háza számára, osztályok szerint; 24 négy szélirányban legyenek a kapuőrök: keletnek, nyugatnak, északnak és délnek. 25 És a tanyáikban levő testvéreiknek menniük kell időről-időre hét napra amazok mellé. 26 Mert állandó tisztségben voltak ők, a kapuőrök vezérei, négyen. Azok a leviták. S legyenek a kamarák fölött és az Isten házának tárházai fölött. 27 És az Isten házában körülötte éjjelezenek, mert rajtok van az őrizet és ők kezelik a kulcsot, még pedig reggelenként. 28 És közülük néhányan a szolgálat edényei fölött, mert számszerint hozzák be azokat és szám szerint viszik ki. 29 És közülük néhányan rendelve vannak az edények fölé és mind a szent edények fölé, és a lángliszt, meg a bor, meg az olaj, meg a tömjén és a fűszerek fölé. 30 És a papok fiai közül vannak, akik keverik a keveréket a fűszerekből. 31 És Mattitja a leviták közül, ő az elsőszülöttje a Kórachbeli Sallúmnak, állandó tisztségben volt a sütemények készítése fölött. 32 És a Keháti fiai közül az ő testvéreik közül néhányan a rend kenyere fölött voltak, hogy elkészítsék szombatról szombatra. 33 És ezek az énekesek, a leviták atyai házainak fejei a kamarákban szolgálatmentesek, mert nappal s éjjel rajtuk a munka. 34 Ezek a leviták atyai házainak fejei, nemzetségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. 35 Gibeóban pedig laktak: Gibeón atya, Jeiel; és feleségének neve: Máakha. 36 És elsőszülött fia Abdón; Cúr, Kis, Báal, Nér és Nádáb; 37 Gedór, Achjó, Zekharja és Míklót. 38 És Míklót nemzette Simeámot, ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. 39 És Nér nemzette Kíst, és Kís nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkí-Súát, Abinádábot és Esbáalt. 40 És Jehónátán fia: Merib-Báal; és Merib-Báal nemzette Mikhát. 41 És Mikha fiai: Pítón, Mélekh és Tachréa. 42 És Ácház nemzette Jáerát, és Jáera nemzette Álémetet, meg Azmávétet és Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. 43 És Móca nemzette Bineát; Refája az ő fia, Eleásza az ő fia, Ácél az ő fia. 44 És Ácélnek hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhúr, Ismaél, Semarja, Óbadja és Chánán; ezek Ácél fiai.

10 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen és megfutamodtak Izrael embere, a filiszteusok elől és elesetek halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolérték

a filiszteusok Sáult és fiait és megölték a filiszteusok Jonatánt, Abinádábot és Malkí-Súát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövők, és remegett a lövőkötől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának: rántsd ki a kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek e körülméletlenek és játékot üzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belévetette magát. 5 Midőn látta fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belévetette magát a kardjába és meghalt. 6 Így meghalt Sául, meg három fia, és mind a házabeliek együttesen meghaltak. 7 És látták mind az Izrael emberei, a völgybenlevők, hogy megfutamodtak és hogy meghaltak Sául és fia, akkor elhagyták városaikat s megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelepedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és megtalálták Sáult és fiait, elesve a Gilbóa hegyén. 9 És levették fejét meg fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványaiknak s a népnek. 10 És elhelyezték fegyvereit isteneik házában, koponyáját pedig kítűzték Dágón házában. 11 Meghallották mind a Jábés Gileádbeliek mindazt, amit cselekedtek a filiszteusok Sállal, 12 akkor fölkelt minden vitéz ember, s elvitték Sállnak testét és fiainak testét s bevitték Jábésba, és eltemették csontjaikat a tölgyfa alatt Jábésban és böjtöltek hét napig. 13 Így meghalt Sául hűtlensége folytán, amelyet elkövetett az Örökkévaló ellen, az Örökkévaló igéje miatt, melyet meg nem őrzött, azért is, hogy megkérdezte a szellemidőzöt, fordulván hozzá; 14 de az Örökkévalóhoz nem fordult, tehát megölte őt és átfordította a királyságot Dávidhoz, Jisaj fiához.

11 És gyülekezett egész Izrael Dávidhoz Chebrónba, mondván: íme, csontod és húsod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt is, akkor is mikor Sául volt a király, te voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt és azt mondta neked az Örökkévaló a te Istened: te fogod legeltetni népemet Izraelt és te leszel fejedelem népem, Izrael fölött. 3 És elmentek mind az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba és kötött velük Dávid szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt, és fölkenték Dávidot királynak Izrael fölél, az Örökkévaló igéje szerint, Sámuel által. 4 És ment Dávid és egész Izrael Jeruzsálemba, Jebúsz az; és ott volt a jebúsz, az ország lakója. 5 És mondták Jebúsz lakói Dávidnak: nem fogsz te ide bejönni. És bevette Dávid Ción várát, Dávid városa az. 6 És szólt Dávid: Bárki megveri a jebúszit először, az

fejje és vezérré lesz. S felszáll először Jóáb, Cerúja fia és fejje lett. 7 És lakott Dávid a várbán; azért nevezték azt Dávid városának. 8 És kiépítette a várost köröskörül amillótól egészen a körülétig; Jóáb pedig fölélesztette a város többi részét. 9 Egyre nagyobbá lett Dávid és az Örökkévaló a seregek ura vele volt. 10 És ezek Dávid vitézeinek fejei, akik erősködtek vele királyságában egész Izraellel együtt, hogy őt királlyá tegyék, az Örökkévaló igéje szerint Izraelről. 11 És ez Dávid vitézeinek száma: Jásobeám, Chakhmóni fia a harcosok feje; ő forgatta a dárdáját háromszáz elesett fölött egyszerre. 12 És utána Eleázár, Dódó fia, az Achóachbéli; ő a három vitéz közül való. 13 Ő volt Dáviddal együtt Pasz-Dammimban, és a filiszteusok gyülekeztek ott harcra; és ott volt egy telek mező tele árpával, és a nép megfutamodott a filiszteusok elől. 14 Odaálltak a telek közepére, megmentették azt és megverték a filiszteusokat; és segített az Örökkévaló nagy segedelemmel. 15 Lementek egyszer hárman a harminc főbb vitéz közül a sziklára Dávidhoz, Adullám barlangjába; a filiszteusok tábora pedig táborozott Refáim völgyében. 16 Dávid akkor a hegységben volt, a filiszteusok őirse pedig akkor Bét-Léchemben volt. 17 És kíváncsozott Dávid és mondta: ki ad nekem vizet innom. Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van? 18 Erre áttörtek hárman a filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van; vették és elhozták Dávidhoz, de Dávid nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az Örökkévalónak. 19 Így szólt: Távol legyen tőlem Istenemért, hogy ezt cselekedjem! Vajon ezeknek a férfiaknak vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? Életük veszélyével hozták azt! És nem akarta meginni. Ezeket tette a három vitéz. 20 Absáj pedig, Jóáb testvére – ő a harmincoknak feje és ő forgatta dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 21 A harmincoknál kétszeresen kiválóbb volt és vezérük lett, de a hárommal föl nem ért. 22 Benája, Jehójádá fia, derék ember, tettekben nagy, Kabceélből; ő verte meg Móáb két hősét és ugyan ő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hóesés napján. 23 Ugyan ő vert meg egy természetes egyiptomi embert, őt könyöknyi volt, s az egyiptominak kezében dárda volt, mint a takácsok zugolyfája, ő lement hozzá botal és kiragadta a dárdát az egyiptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával. 24 Ezeket tette Benájáhu, Jehójádá fia, neki neve volt a vitézek, a harmincok között. 25 A harmincoknál íme ő kiválóbb, de a hárommal föl nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. 26 És a derék vitézek: Aszáél, Jóáb testvére; Elchánán, Dódó fia,

Bét-Léchemből. 27 A Harórbeli Sammót, a Pelónbéli Chélec, 28 a Tekóabeli Ira, Ikkés fia; az Anatótbéli Abiézer; 29 a Chúsabeli Szízbekhaj; az Achóachbéli Ilaj; 30 a Netófabeli Maharaj; a Netófabeli Chéled, Báana fia, 31 Itaj, Ríbjai fia, a Benjáminbéli Gibeából; a Pireátónbéli Benája. 32 Chúraj, Gáas völgyeiből; az Arababeli Abiél. 33 A Bácharúmbéli Azmávet; a Sálbónbéli Eljachba. 34 A Gizóbeli Hásém fiai; a Harárbéli Jónátán, Ságé fia. 35 A Hárárbéli Achám, Szákhár fia; Elifál, Úr fia. 36 A Mekhérbéli Chéfer; a Pelónbéli Achija. 37 A Karmelbéli Checró; Náaraj, Ezbáj fia. 38 Jóél, Nátán testvére; Mibchár, Hagri fia. 39 Az ammóni Célek; a Bérótbéli Nachráj, Jóábnak, Cerúja fiának fegyverhordozója. 40 A Jéterbéli Ira; a Jéterbéli Gáréb. 41 A Chittita Úrija; Zábád, Achláj fia. 42 A reubéni Adina, Siza fia, a Reubéni feje a mellette harmincan. 43 Chánán, Máakha fia és a Métenbéli Jósáfát. 44 Az Asterabeli Uzzija, Sámá és Jeiel, az Aróerbéli Chótám fiai. 45 Jediaél, Simri fia és testvére; a Ticbéli Jócha. 46 A Máchavimbéli Eliél; Jeríbjai és Jósavja, Elnáam fiai, és a móábi Jitma. 47 Eliél, Óbéd és a Mecóbájabeli Jáaszíél.

12 És ezek azok, akik Dávidhoz jöttek Ciklágba, midőn még elzárva volt Sál, Kís fia elől; s ugyanők voltak a vitézek közt harcnak segítői; 2 ijjal fegyverzetek, jobb és bal kézzel köveket hajítók és nyilakat az íjon lövők, Sál testvérei közül Benjáminból. 3 Fejük Achiézer, és Jóás, a Gibeabeli Hassemáa fiai; meg Zeziel és Pélet, Azmávet fiai; meg Berákha és az Anatótbéli Jehú; 4 a Gibeónbéli Jismája, vitéz a harmincok között és a harmincok fölött; Jirmeja, Jáchaziél, Jóchánán és a Gedérbéli Józabád. 5 Eleúzaj, Jerímót, Bealja, Semarjáhu, és a Charúfbéli Sefatjáhu. 6 Elkána, meg Jissijáhu, Azarél, Jóézer és Jásobeám, a Kórachbeliek. 7 Jóéla és Zebadja, Jeróchám fiai Gedórból. 8 És a Gádiból elkülönödtek Dávidhoz a hegyi várba, a pusztába, derék vitézek, hademberei a háborúban, sorakozva pajzsral és lándzsával, s oroszlán arcok az ő arcai s olyanok, mint a szarvasok a hegyeken gyorsaságra. 9 Ézer a fej, Óbadja a második, Eliáb a harmadik; 10 Masmanna a negyedik, Jirmeja az ötödik; 11 Attáj a hatodik, Eliél a hetedik; 12 Jóchánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik; 13 Jirmejáhu a tizedik, Makhbannáj a tizenegyedik. 14 Ezek Gád fiai közül valók, a hadak fejei, száz ellen egy a legkisebb, a legnagyobb pedig ezer ellen. 15 Ezek azok, akik átkeltek a Jordánon az első hónapban, s az megtellett mind a partjain túl; s megfutamították mind a völgyben lakókat keletre s nyugatra. 16 És

jöttek Benjámín és Jehúda fiai közül a hegyi váríg Dávidhoz. 17 Kiment Dávid eléjük, megszólalt és mondta nekik: Ha békére jöttem hozzám, hogy engem segítsetek, lesz nekem irántatok szívem, hogy együtt legyünk; de ha azért, hogy engem eláruljatok szorongatóimnak, bár nincs erőszak kezeimben, lássa őseink Istene és döntsön. 18 Ekkor szellem szállta meg Amászejt, a harcosok fejét: Tiéd Dávid és veled együtt Jisaj fia, béke, béke neked, béke a segítődnak, mert megsegített téged Istene. Ekkor elfogadta őket Dávid és a csapat élére tette őket. 19 Menasséből pedig átpártoltak Dávidhoz, amidőn a filiszteusokkal együtt Sául ellen ment háborúba; de nem segítette őket, mert tanácskozás után elbocsátották őt a filiszteusok fejedelmei, mondván: fejeinkkel fog ő átpártolni urához Sáulhoz. 20 Mikor Ciklágba ment, átpártoltak hozzá Menasséből: Adnách, Józabád, Jediaél, Mikháél; Józabád, Elihú, Cilletáj, -Menasse ezreinek fejei. 21 És ők segítették Dávidot a csapat ellen mert derék vitézek voltak mindnyájan és vezérek lettek a seregben. 22 Mert napról-napra jöttek Dávidhoz, hogy őt segítsék, mígnem nagy tábor lett, mint Istennek tábora. 23 S ezek a számai a sereg fegyveres csapata fejeinek, akik eljöttek Dávidhoz Chebrónba, hogy őhöz fordítsák át Sául királyságát az Örökkévaló parancsa szerint: 24 Jehúda fiai pajzsot és dárdát hordók, haterzernyolcszáz a sereg fegyveresei. 25 Simeón fiai közül hadba való derék vitézek, hétezeregyszáz. 26 A Lévi fiai közül négyezerhatszáz. 27 És Jehójádá, az Áron házának fejedelme és vele háromezerhatszáz. 28 És az ifjú Cádók, derék vitéz, meg atyai háza: huszonkét vezér. 29 És Benjámín fiai, Sául testvérei közül háromezer, idáig java részük őrizték Sául házának őrizetét. 30 És Efraim fiai közül huszezer nyolcszáz derék vitéz, neves emberek atyai házaik szerint. 31 És Menasse féltörzséből tizennyolcezer, akik névszerint megnevezettek, hogy menjenek királlyá tenni Dávidot. 32 És Jisszákhár fiai közül, akik ismerik és értik az időket, hogy tudják, mit cselekedjék Izrael; fejeik kétszázán és mind a testvéreik az ő parancsuk szerint. 33 Zebulúnból, hadba vonulók, harcra sorakozók mindenféle eszközzel: ötvenezren, osztatlan szívvel összeseregelve. 34 És Naftáliból vezérek ezren és velük pajzsos és dárdával meg lándzsával: harminchétezer. 35 És a Dánból harcra sorakozók: huszonnyolc-ezerhatszáz. 36 És Ásérből, hadba vonulók, hogy harcra sorakozzanak: negyvenezer. 37 És a Jordánon túlról: a Reubéniből, a Gádiból és Menasse féltörzséből, mindenféle hadi eszközzel a háborúra: százhuszezer. 38 Mindezek harcosok,

csatasorban összesereglődők, teljes szívvel jöttek Chebrónba, hogy királlyá tegyék Dávidot egész Izrael fölé, és az egész többi Izrael is valamennyien egy szívvel volt, hogy Dávidot királlyá tegyék. 39 És ott voltak Dáviddal együtt három napig, ettek és ittak, mert készítettek számukra testvéreik. 40 A hozzájuk közel lakók is Jisszákhárig, Zebulúniig és Naftáliig hoztak kenyereket samarakon, tevéken meg ösvéreken és szarvasmarhán, lisztes eledelt, fügelepényt, aszuszóőlepényt, meg bort és olajat, meg marhát, juhokat sokat; mert öröm volt Izraelben.

13 És tanácskozott Dávid az ezrek és százak tisztjeivel, minden vezérrel. 2 És mondta Dávid Izrael egész gyülekezetének: Ha nektek jónak tetszik s az Örökkévalótól, ami Istenüktől való, hadd igyekezzünk, hadd küldjünk testvéreinkhez, akik visszamaradtak mind az Izrael országaiban s velük a papokhoz és a levitákhoz városaikban s közlegelőiken, hogy mihozzánk gyülekezzenek. 3 És hozzuk át magunkhoz Istenünk ládáját, mert nem kerestük azt föl Sául idejében. 4 És mondta az egész gyülekezet, hogy így cselekszenek, mert helyesnek tetszett a dolog az egész nép szemeiben. 5 Ekkor egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt az egyiptomi Síchórtól egészen Chamát felé, hogy elhozzák Isten ládáját Kirjat-Jeárimból. 6 És fölvonult Dávid meg egész Izrael Báalába, Kirjat-Jeárimba, amely Jehúdáé, hogy felhozzák onnan ládáját az Istennek, az Örökkévalónak, a kerubokon székelőnek, amely róla nevezetik. 7 Rátették az Isten ládáját egy új szekerre, Abínádáb házából és Uzza meg Achjó vezették a szekeret. 8 Dávid pedig és egész Izrael játszadoztak az Örökkévaló színe előtt egész erővel, és pedig énekekkel, meg hárfákkal, lantokkal, dobokkal, cimbalmokkal és trombitákkal. 9 Midőn a Kídón szerűhöz értek, Uzza kinyújtotta kezét, hogy megragadja a ládát, mert megcsúszott a marha. 10 Erre fellobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen s megverte őt, mivelhogy kinyújtotta kezét a ládára, és meghalt legott: az Isten színe előtt. 11 És haragjára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza résének, mind a mai napig. 12 És megfélemlt Dávid ama napon az Istentől, mondván: Miképpen vigyem magamhoz az Isten ládáját? 13 És nem vitette Dávid a ládát magához Dávid városába, hanem félrevitette azt a Gátbeli Obéd-Edom házába. 14 És megmaradt az Isten ládája Obéd-Edóm háza mellett a házában három hónapig és megáldotta az Örökkévaló Obéd-Edóm házat s mindent, ami az övé.

14 És küldött Chúrám, Cór királya követeket Dávidhoz meg cédrusfákat és építőműveseket és faműveseket, hogy építsenek neki házat. **2** S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, mert magasra emelkedett az ő királysága népe, Izrael kedvéért. **3** És még vett Dávid feleségeket Jeruzsálemben s még nemzett Dávid fiaikat s leányokat. **4** És ezek nevei a szülötteknek, akik neki lettek Jeruzsálemben: Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon; **5** Jibchár, Elisúa és Elpélet; **6** Nógah, Néfeg és Jafia; **7** nem ti voltatok, rést tört az Örökkévaló, ami Istenünk, rajtunk, mert nem kerestük őt a törvény szerint. **14** És megszentelték magukat a papok és a leviták, hogy felhozhassák az Örökkévalónak, Izrael Istenének ládáját. **15** És vitték a leviták fiai az Isten ládáját, amint megparancsolta Mózes az Örökkévaló igéje szerint, vállukon, a rajtuk levő rudakkal. **16** És mondta Dávid a leviták vezéreinek, hogy állítsák fel testvéreiket, az énekeseket hangszerekkel: lantokkal, hárfákkal és cimbalmokkal, hallatva és fölemelve hangjukat örömmel. **17** És fölállították a leviták Hémánt, Jóél fiát, és testvérei közül Ászáfot, Berekhjáhu fiát és Merári fiai, az ő testvéreik közül Étánt, Kúsájáhu fiát. **18** És velük voltak testvéreik a másodrenden levők: Zekharjáhu, Bén, Jáaziél, Semírámót, Jechiél, Unni, Elíáb, Benájáhu, Máaszéjáhu, Mattitjáhu, Elífeléhu, Miknéjáhu, Óbéd-Edóm és Jeiel a kapuőrök. **19** Az énekesek pedig Hémán, Ászáf és Étán, hangot hallatók rézcimbalmokkal. **20** És Zekharja, Aziél, Semírámót, Jechiél, Unni, Elíáb, Máaszéjáhu és Benájáhu, lantokkal. Alámót szerint. **21** És Mattitjáhu, Elífeléhu, Miknéjáhu, Óbéd-Edóm, Jeiel és Azazjáhu hárfákkal, a nyolcason vezetve az éneket. **22** Kenanjáhu pedig a leviták vezére a vivésben, vezérelte a vivést, mert hozzáértő volt. **23** És Berekhja, meg Elkána kapuőrök a ládánál. **24** És Sebanjáhu, Jósáfát, Netanel, Amászaj, Zekharjáhu, Benájáhu és Elíezer, a papok trombitáltak a trombitákon az Isten ládája előtt; s Óbéd-Edóm, meg Jechija kapuőrök a ládánál. **25** És Dávid meg Izrael vénei és az ezek tisztjei voltak azok, akik mentek, hogy felhozzák az Örökkévaló szövetségének ládáját Óbéd-Edóm házából, örömmel. **26** És volt, midőn Isten megsegítette a levitákat, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivőit, akkor áldoztak hét tulkot és hét kost. **27** Dávid pedig fel volt öltözve byssus köpenybe, s úgy mind a leviták, akik a ládát vitték, meg az énekesek és Kenanja a vivésnek vezére az énekeseknél; és Dávidon len-éfód volt. **28** És egész Izrael fölvitte az Örökkévaló szövetségének ládáját riadással meg harsonaszóval meg trombitákkal és cimbalmokkal,

15 És készített magának házakat Dávid városában és elkészített egy helyet az Isten ládájának és sátort ütött föl számára. **2** Akkor mondta Dávid: Ne vigye más az Isten ládáját, csakis a leviták, mert őket választotta az Örökkévaló, hogy vigyék az Örökkévaló ládáját s hogy szolgálják őt örökre. **3** És egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt Jeruzsálemben, hogy felvigyék az Örökkévaló ládáját a helyére, melyet elkészített számára. **4** És egybehívta Dávid Áron fiait s a levitákat: **5** Kehát fiai közül: Uriélt, a vezért és testvéreit, százhuszat. **6** Merári fiai közül: Aszaját, a vezért és testvéreit kétszázhuszat. **7** Gérsóm fiai közül: Jóélt, a vezért és testvéreit, százharmincat. **8** Elícáfán fiai közül: Semáját, a

hangot hallatva, lantokkal és hárfákkal. **29** És midőn az Örökkévaló szövetségének ládája eljutott Dávid városához, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és látta Dávid királyt, amint táncol és játszadozik; ekkor lenézte őt szívében.

16 És bevitték az Isten ládáját a föllállították a sátor közepébe, amelyet Dávid felütött számára és bemutatott égőáldozatokat s békeáldozatokat az Isten színe előtt. **2** Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot és a békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévaló nevében. **3** És kiosztott mind az Izrael emberének, mind férfinak, mind asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszúszőlő-lepényt. **4** És elhelyezett az Örökkévaló ládája előtt a levíták közül szolgálattelvőket és arra, hogy emlegessék, hálát mondvá dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét. **5** Ászáf, a fejük és második utána Zekharja, Jeiel, Semírámót, Jechiél, Mattítja, Eliáb, Benájáhu, Óbéd-Edóm és Jeiel hangszerekkel, lantokkal, és hárfákkal, és Ászáf cimbalmokkal hallatott hangot. **6** És Benájáhu meg Jáchaziél a papok trombitákkal voltak állandóan az Isten szövetségének ládája előtt. **7** Ama napon akkor első ízben adott Dávid az Örökkévalónak szóló hálaéneket, Ászáfnak és testvéreinek kezébe. **8** Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevét, tudassátok a népek közt cselekményeiket! **9** Énekeljetez neki, zengjetez neki, gondolkodjatez el mind az ő csodatettein! **10** Dicsekedjetez szent nevével, örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek. **11** Keressétez föl az Örökkévalót és hatalmát, arcát keressétez mindig. **12** Emlekezzetez az ő csodatetteiről, melyeket művelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről; **13** Izraelnek az ő szolgáljának magzatja ti, Jákob fiai, az ő kiválasztottjai! **14** Ő az Örökkévaló, ami Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. **15** Emlekezzetez örökké az ő szövetségéről, az ígéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, **16** melyet kötött Ábrahámmal és Izsáknak tett esküjéről; **17** megállapította Jákobnak törvényül, Izraelnek örök szövetségül; **18** mondván: Noked adom Kanaán országát, birtoktok osztályául! **19** Midőn csekélyszámúak voltak csak kevesen és benne tartózkodók: **20** akkor jártak nemzettől nemzethez, egyik királyságból más néphez. **21** Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket és megfenyített miattuk királyokat: ne nyúljatez fölkenjeteimhez és profétáimat ne bántsátok! **22** ne nyúljatez fölkenjeteimhez és profétáimat ne bántsátok! **23** Énekeljetez az Örökkévalónak mind a földön levők, hirdessétez napról-napra segítségét! **24** Beszéljetez

a nemzetek közt dicsőségét, mind a népek közt csodatetteit! **25** Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, félelmetes mind az istenek felett. **26** Mert mind a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget készítette. **27** Fenség és dísz van előtte, erő és öröm az ő helyén. **28** Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőségét és erőt; **29** adjatok az Örökkévalónak neve dicsőségét, vigyetez ajándékot s járuljatez elé, boruljatez le az Örökkévaló előtt szent dicsben. **30** Reszkessetez előle mind a földön levők, szilárdan is áll a világ, nem inog meg. **31** Örüljetez, oh egek és vigadjatez a föld, és mondjatez a nemzetek közt: az Örökkévaló király lett! **32** Dörögjön a tenger és teljessége, ujjongjon a mező s mind, ami rajta van. **33** Akkor örvendjetez az erdő fái az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet. **34** Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart az ő kegyelme! **35** És mondjatez: Segíts meg minket, üdvünk Istene s gyűjts össze és ments meg minket a nemzetektől, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódjunk dicséretteddel. **36** Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől fogva örökké. És mondta az egész nép: Ámén és dicsérték az Örökkévalót. **37** És otthagyta az Örökkévaló szövetségének ládája előtt Ászáfot és testvéreit, hogy szolgálatot tegyenez a láda előtt állandóan, mindegyik nap dolgát a maga napján; **38** és Óbéd-Edómot és testvéreiket, hatvannyolcat és Óbéd-Edómot, Jeditun fiát és Chószát kapuőröknek. **39** Cádókot, a papot pedig és testvéreit a papokat az Örökkévaló hajléka előtt a Gibeónban levő magaslaton, **40** hogy hozzanak égőáldozatokat az Örökkévalónak az égőáldozat oltárán állandóan reggelenként és esténként; mégpedig egészen aszerint, amint írva van az Örökkévaló tanában, melyet parancsolt Izrael számára. **41** És velük voltak Hémán, meg Jedútún és a többi kiválogatottak, akik nevével jelöltettek, hogy hálát adjanak az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme. **42** És velük Hémánnal és Jedútúnnal, trombiták és cimbalmok, hogy hangot hallassanak és Istennek szóló hangszerek; Jedútún fiai pedig a kapunál. **43** És elment az egész nép kiki a házába; és fordult Dávid, hogy megáldja házát.

17 Volt pedig, midőn Dávid lakott a házában, szolt Dávid Nátán profétához: Íme én cédrusházban lakom, az Örökkévaló szövetségének ládája pedig szőnyegek alatt van. **2** Erre szolt Nátán Dávidhoz: Mindazt, ami szívedben van, tedd meg, mert az Isten veled van. **3** És volt azon éjjel, lett az Isten ígéje Nátánhoz, mondván: **4** Menj és szólj szolgámhoz

Dávidhoz, így szól az Örökkévaló: Nem te fogod nekem a házat építeni lakásul. 5 Bizony nem laktam házban, azon nap óta, hogy felhoztam Izraelt mind a mai napig, hanem jártam sátorból sátorba és hajlékból hajlékba. 6 Valamerre jártam egész Izrael közt, vajon szóval szóltam-e Izrael bírának egyikéhez, ahhoz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, mondván: miért nem építtetetek nekem cédrusházat? 7 Most pedig így szólj szolgálomhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: én vettelek téged a rétről, a juhok mögül, hogy fejedelem legyél népem, Izrael felett. 8 És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam mind az ellenségeidet előled és szereztem neked nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; 9 hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek és elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne enyésztessek őt továbbra a gazság fiai, mint annak előtte, 10 ama napoktól fogva, hogy bírakat rendeltem népem Izrael fölé és megaláztam mind az ellenségeidet. Tudtodra adtam tehát, hogy házat fog építeni neked majd az Örökkévaló: 11 s lesz, midőn beteltek napjaid, hogy elmenj őseid mellé, akkor fenntartom utánad magzatodat, azt aki lesz fiaid közül és megszilárdítom királyságát. 12 Ő épít majd házat nekem és én megszilárdítom trónját örökre. 13 Én leszek neki atyjával és ő lesz nekem fiamul és szeretetemet nem távoztatom el tőle, amint eltávoztattam attól, aki előtte volt. 14 S fennmaradni engedem őt az én házamban s az én királyságomban mindörökké s trónja szilárd lesz örökre. 15 Mind a szavak szerint és mind e látomás szerint, aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. 16 Ekkor bement Dávid király és leült az Örökkévaló színe elé és mondta: Ki vagyok én, Örökkévaló, Isten, s mi az én házam, hogy eljuttattál engem idáig. 17 És csekély volt az a szemeidben, oh Isten, és beszéltél szolgáló háza felől messze időre és tekintettel engem, mint aki az emberek sorában magasan áll, Örökkévaló, oh Isten! 18 Mit beszéljen Dávid még továbbra hozzád a dicsőségről, mely szolgálodat érte, hiszen te ismered szolgálodat! 19 Örökkévaló, a te szolgáló kedvéért s a te szíved szerint cselekedted mind e nagy dolgot, tudatván mind a nagy dolgokat. 20 Örökkévaló, nincs olyan, mint te, s nincs Isten rajtat kívül, mind annál fogva, amit hallottunk füleinkkel. 21 És ki olyan, mint néped Izrael, egyetlen nemzet a földön, amelyet Isten ment magának megváltani népül, hogy szerezzél magadnak nevet, nagy és félelmetes tettek által, kiűzvén néped elől, amelyet Egyiptomból kiváltottál, nemzeteket. 22 És megtette a te népedet Izraelt magadnak néppé mindörökké és te, Örökkévaló, lettél

nekik Istenül. 23 Most tehát, Örökkévaló, azon szó, melyet szóltál a te szolgáló és háza felől, valósuljon meg mindörökké és tegyél úgy, amint szóltál. 24 Megvalósul, és nagy lesz a te neved mindörökké, midőn mondják: az Örökkévaló a seregek ura, Izrael Istene, Isten Izrael fölött; a te szolgáló Dávid háza pedig szilárd lesz előtted. 25 Mivel te, Istenem, kinyilatkoztattad a te szolgáló fülébe, hogy építesz neki házat; azért merészelt imádkozni a te szolgáló előtted. 26 És most, Örökkévaló, te vagy az Isten és kimondtad szolgáló felől ezt a jót. 27 És most úgy akartad, hogy megáldjad szolgáló házat, hogy örökre előtted legyen; mert te, Örökkévaló, áldottál és áldva van örökre.

18Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta őket és elvette Gátot és leányvárosait a filiszteusok kezéből. 2 Megverte Móábot és lettek a Móabbeliek szolgálói Dávidnak, ajándékvivők. 3 Megverte Dávid Hadádézert, Cóba királyát Chamátban, mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az Eufrátesz folyamánál. 4 S elfogott Dávid tőle ezer szekeret, hétezer lovast és hússzezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat és hagyott belőle száz szekeret. 5 Ekkor jött Arám-Darmészek, hogy segítsen Hadádézernak, Cóba királyának, és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer embert. 6 És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Darmészekben és Dávidé lett Arám, ajándékot vivő, szolgáló. Így segített az Örökkévaló Dávidnak, valamerre ment. 7 És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadádézer szolgálói voltak, és bevitte azokat Jeruzsálembe. 8 Tibchatból pedig és Kúnból, Hadádézer városaiból, elvett Dávid igen sok rezet. Abból készítette Salamon a rézengert és az oszlopokat és a rézedényeket. 9 Meghallotta Tóú, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadádézernak, Cóba királyának egész seregét. 10 Ekkor elküldte fiát Hadórátot Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadádézer ellen és megverte – mert Tóúnak hadfele volt Hadádézer – és mindennemű arany, ezüst és rézedényt. 11 Azokat is szentelte Dávid király az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, amelyet elvitt mind a nemzetektől: Edómtól, Móábtól, Ammón fiaiától, a filiszteusoktól és Amáléktól. 12 És Absáj, Cerúja fia, megverte Edómot a Sós völgyben, tizenötszázal. 13 És elhelyezett őrsöket Edómban és lettek mind az Edómbbeliek szolgálói Dávidnak. Így segített az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment. 14 Király volt Dávid egész Izrael fölött; és szolgálattot

jogot és igazságot egész népének. **15** Jóáb, Cerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achilúd fia, kancellár; **16** Cádók, Achitúb fia, és Abímélekh, Ebjátár fia, papok; Savsa író; **17** Benájáhú, Jehójádá fia, a keréti és peléti felett, Dávid fiai pedig első a király oldalán.

19 Történt ezután, meghalt Náchás, Ammón fiainak királya, és király lett helyette a fia. **2** Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náchás fiával, mert atya velem tett szeretetet. És oda küldött Dávid követeket, hogy vigasztalja atya felől, és érkeztek Dávid szolgálói Ammón fiainak országába, Chánúnhoz, hogy őt vigasztalják. **3** És szóltak Ammón fiainak nagyjai Chánúnhoz: Vajon tisztelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikussásák és földüljék az országot, jöttek az ő szolgálói tehozzád? **4** Ekkor vette Chánún Dávid szolgálóit, lenyíratta őket és felében levágatta ruháikat egészen az alfélig és elbocsátotta őket. **5** Elmentek és tudomást adtak Dávidnak a férfiakról; és elébük küldött, mert nagyon meg voltak szegényülve a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megnő szakállatok, akkor térjeteK vissza. **6** És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldött Chanún meg Ammón fiai ezer kikkár ezüstöt, hogy bérfogadjanak maguknak Arám-Naharájimból és Arám-Máakhából és Cóbából szekérhadat és lovasokat. **7** És bérbé fogadtak maguknak harminckétezer szekeret, meg Máakha királyát és népét és eljöttek és táboroztak Médeba előtt. Ammón fiai pedig gyülekeztek városaikból és eljöttek a harcba. **8** Midón meghallotta Dávid, elküldte Jóábot és az egész sereget, a vitézeket. **9** Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a város bejárata felé, a királyok pedig, akik érkeztek, egymagukban voltak a mezőn. **10** Mikor látta Jóáb, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott minden válogatott közül Izraelben és sorakozott Arám ellen. **11** A többi népet pedig testvérenek, Absájnak kezébe adta, és sorakoztak Ammón fiai ellen. **12** Mondta; Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te legyél nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én segítek meg téged. **13** Legyél erős és erősödjünk népünkért és Istenünk városaiért; az Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. **14** És kiállt Jóáb meg a vele levő nép harcra Arám elejébe, és megfutamodtak előle. **15** Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak ők is testvére, Absáj elől és bementek a városba. És

Jóáb elment Jeruzsálembé. **16** Midón látta Arám, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, követeket küldtek és elindították a folyamon túl levő Arámot, Sófákh pedig, Hadadézer hadvezére, az élükön. **17** Midón tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon, eljutott hozzájuk és sorakozott ellenük; harcra sorakozott Dávid Arám ellen, és harcoltak vele. **18** S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Arámból hétezer szekérharcost és negyvenezer gyalogos embert, Sófákhot a hadvezért pedig megölte. **19** Midón látták Hadadézer szolgálói, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötöttek Dáviddal és szolgálóivá lettek. És nem akarta többé segíteni Arám Ammón fiai.

20 És volt az évnek fordultakor, mikor hadba vonulnak a királyok, vezette Jóáb a hadsereget és elpusztította Ammón fiainak országát, elment s ostrom alá vette Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. És megverte Jóáb Rabbát és lerombolta azt. **2** És Dávid levette királyuk koronáját a fejéről és találta azt egy kikkar arany súlyúnak, és rajta drágakő volt és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. **3** És a népet, mely benne volt, kivezette s átfűrészelte fűrésszel meg vasboronával és fejszékkel; és így tett Dávid mind az Ammón fiainak városaival. Erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálembé. **4** Történt ennekután, háború támadt Gézerben a filiszteusokkal, akkor megverte Szibbekháj a Chúsabeli Szippájt, a Ráfa szülöttjei közül valót; s megaláztattak. **5** És újra volt háború a filiszteusokkal és megverte Élchánán, Jáir fia, Lachmit, a Gátbeli Goltást testvérét, az ő dárdájának nyele pedig olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. **6** És újra volt háború Gátban; és volt egy természetes férfi, ujjai hat meg hat: huszonnégy, ő is Ráfától született; **7** gyalázta Izraelt, de megverte őt Jehónátán, Simeának, Dávid testvérenek fia. **8** Ezek születtek Ráfától Gátban; és elestek Dávid keze által és szolgálóinak keze által.

21 És vádló támadt Izrael ellen és arra csábította Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt. **2** És szólt Dávid Jóábhöz s a nép nagyjaihoz: MenjeteK, számláljátok meg Izraelt Beér-Sébától Dánig s hozzátok el hozzám, hadd tudjam meg számukat. **3** Mondta Jóáb: Tegyen hozzá az Örökkévaló népéhez, ahogy van, százszor annyit! Nemde én uram, oh király, mindannyian az uraméi szolgálúil, miért kívánja ezt az uram, miért legyen bűnül Izraelre? **4** De a király szava kényszerítette Jóábot, és elindult Jóáb és járt egész Izraelben és eljött Jeruzsálembé. **5** És

átadta Jóáb a népszámlálás számát Dávidnak; volt pedig egész Izrael egy millió és százezer kardrántó férfi és Jehúda négyszázhetven ezer kardrántó férfi. **6** De Lévit és Benjámint nem számlálta közöttük, mert utálatosnak bizonyult a király szava Jóábhoz. **7** És visszatetszett Istennek szemeiben ez a dolog és megverte Izraelt. **8** És szólt Dávid az Istenhez; Nagyon vétkeztem azzal, hogy megcselekedtem ezt a dolgot, de most tüntesd el, kérlek, a te szolgád bűnét, mert nagyon, balgán viselkedtem. **9** És beszélt az Örökkévaló Gádhhoz, Dávid látójához, mondván: **10** Menj el és beszélj Dávidhoz, mondván: így szól az Örökkévaló, hármat nyújtok eléd; válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem. **11** Bement Gád Dávidhoz s mondta neki: Így szól az Örökkévaló: fogadd el magadnak: **12** vagy három éven át éhséget, vagy hogy három hónapig veszteséget szenvedsz szorongatóidtól s ellenségeid kardja utolér, vagy hogy három napig az Örökkévaló kardja és dögvész lesz az országban és az Örökkévaló angyala pusztít Izrael egész területén. És már most lásd, mit vigyek küldőmnnek válaszul. **13** Ekkor szólt Dávid Gádhhoz: Megszorultam nagyon! Hadd essem csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem. **14** És bocsátott az Örökkévaló dögvészt Izraelre, és elesett Izraelből hetven ezer ember. **15** Már küldött az Isten angyalt Jeruzsálemba, hogy azt pusztítsa, de amint pusztított, látta az Örökkévaló és meggondolta a veszedelmet és mondta a pusztító angyalnak: Elég, most engedj le kezedet! Az Örökkévaló angyala pedig épen a jebúsi Ornán szerűje mellett állt. **16** Fölemelte Dávid a szemeit és látta az Örökkévaló angyalát, amint a föld és az ég között áll és kardja kivonva a kezében, kinyújtva Jeruzsálem felett, ekkor arcukra vetették magukat Dávid meg a vének, zsákokba takarva. **17** És szólt Dávid Istenhez: Nemde én mondtam, hogy megszámlálják a népet és én vagyok az, aki vétkeztem és gonoszul cselekedtem; de a juhok mit követtek el? Oh Örökkévaló, én Istenem, legyen, kérlek, kezed én rajtam és atyám házán, de ne a te népeden csapásra! **18** Az Örökkévaló angyala pedig szólt Gádhhoz, hogy mondja meg Dávidnak, hogy menjen fel Dávid oltárt állítani az Örökkévalónak a jebúsi Ornán szerűjén. **19** És fölment Dávid Gád szava szerint, amelyet szólt az Örökkévaló nevében. **20** És megfordult Ornán és látta az angyalt, és négy fia vele elrejtőzve; Ornán ugyanis búzát csépel. **21** Midőn bement Dávid Ornánhoz, odatekintett Ornán és látta Dávidot; erre kiment a szerűből és leborult Dávid előtt arccal a földre: **22** Ekkor szólt Dávid Ornánhoz:

Add nekem a szerű helyét, hogy oltárt építsek rajta az Örökkévalónak; teljes ezüst pénzen adjad azt nekem, hogy elálljon a csapás a néptől. **23** És szólt Ornán Dávidhoz: Vedd magadnak és tegye uram a király, ami jónak látszik szemeiben; lásd, odaadtam a marhát égőáldozatoknak, és a cséplőszánakat fának, és a búzát lisztáldozatoknak: mindent odaadtam. **24** Ekkor mondta Dávid király Ornánnak: Nem, hanem teljes pénzen fogom megvenni, mert nem ajándékozhatom a tiédet az Örökkévalónak, bemutatva ingyen való égőáldozatot. **25** És adott Dávid Ornánnak a helyért hatszáz arany sékelt súly szerint. **26** Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égőáldozatokat és békeáldozatokat; fölkiáltott az Örökkévalóhoz, s meghallgatta tűzzel az égből az égőáldozat oltárára. **27** És szólt az Örökkévaló az angyalhoz és az visszatette kardját hüvelyébe. **28** Abban az időben, mikor látta Dávid, hogy meghallgatta őt az Örökkévaló a jebúsi Ornán szerűjén, áldozott ott. **29** Az Örökkévaló hajléka pedig, melyet Mózes készített a pusztában, meg az égőáldozat oltára abban az időben a magaslaton voltak Gibeónban. **30** De nem mehetett Dávid elé, hogy Istent felkeresse, mert megijedt az Örökkévaló angyalának kardja miatt.

22 Mondta Dávid: Ez legyen az Örökkévalónak, az Istennek háza és ez égőáldozatok való oltár Izrael számára! **2** És mondta Dávid, hogy egybegyűjtsék a jövevényeket, kik Izrael országában voltak, és fölállított kővágókat, hogy vágjanak ki faragott köveket az Isten házának építésére; **3** és vasat bőségesen a kapuk ajtóira való szögeknek és kapsoknak készített elő Dávid és rezet bőségesen súly nélkül; **4** meg cédrusfát szám nélkül, mert hoztak a Cidónbeliek és a Córbeliek cédrusfát bőségesen Dávidnak. **5** Mondta ugyanis Dávid: Salamon fiam fiatal és gyenge; az Örökkévalónak építendő házat pedig nagygyá kell tenni, felette nagygyá, névre és ékességre mind az országok előtt; hadd készítsék tehát elő neki. Így előkészítette Dávid bőségesen halála előtt. **6** És elhívta fiát Salamont és megparancsolta neki, hogy házat építsen az Örökkévalónak, Izrael Istenének. **7** És mondta Dávid Salamonnak: Fiam, nekem az volt szívemben, hogy házat építék az Örökkévaló, az én Istenem nevének. **8** De hozzám lett az Örökkévaló igéje, mondván: Vért ontottál bőségesen és nagy háborúkat viseltél; ne építs házat az én nevemnek, mert sok vért ontottál földre előttem. **9** Íme fiú fog neked születni, ő a nyugalom embere lesz, és nyugalmat szerzek neki mind az ellenségeitől köröskörül, mert Salamon lesz a neve és békét és

nyugodtságot adok Izraelre az ő napjaiban. 10 Ő fog házat építeni a nevemnek, ő lesz nekem fiamul és én leszek neki atyjául és én megszilárdítom királysága trónját Izrael fölött mindörökre. 11 Most, oh fiam, legyen az Örökkévaló veled, hogy szerencsés legyél, megépítsd az Örökkévalónak a te istenednek házat, amint megmondotta rólad. 12 Csakhowy adjon neked az Örökkévaló észet és értelmet s rendeljen téged Izrael fölé, s hogy megőrizd az Örökkévalónak, a te Istenednek tanát. 13 Akkor szerencsés lesz, ha megőrzöd s megcselekszed a törvényeket és a rendeleteket, melyeket megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izrael számára. Legyél erős és bátor, ne félj és ne rettegj! 14 És íme nyomorúságom mellett előkészítettem az Örökkévaló háza számára: aranyat százezer kikkárt és ezüstöt egy millió kikkárt, a réznek és vasnak pedig nincs súlya, mert bőséges volt, fát is és köveket készítettem elő, és azokhoz még hozzá fogsz tenni. 15 És veled bőségesen lesznek a munka végzői: kővágók, kő- és faművesek és minden bölcs mindenféle munkában. 16 Az aranynak, ezüstnek, réznek és vasnak nincs száma; kelj fel és cselekedjél és veled legyen az Örökkévaló! 17 És megparancsolta Dávid mind az Izrael nagyjainak, hogy segítsenek fiának Salamonnak: 18 Nemde veletek volt az Örökkévaló a ti Istenetek s szerzett nektek nyugalmat körskörül, mert kezembe adta az ország lakóit és meghódolt az ország az Örökkévaló előtt és népe előtt. 19 Most arra adjátok szíveteket és lelketeket, hogy fölkeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneket, keljetek fel és építsétek az Örökkévalónak, az Istennek szentélyét, hogy bevigyétek az Örökkévaló szövetségének ládáját és Istennek szent edényeit azon házba, mely építetik az Örökkévaló nevének.

23 S Dávid vén lett s napokkal telt, akkor királlyá tette Izrael fölé fiát Salamont. 2 És egybegyűjtötte mind az Izrael nagyjait s a papokat és a levitákat. 3 És megszámláltattak a leviták harminc évestől fölfele; és volt számuk fejenként, férfianként: harmincnolcezer. 4 Ezek közül az Örökkévaló háza munkájának vezetésére huszonnégyezren és tisztviselők meg bírák hatezren, 5 és négyezer kapuőr és négyezren, akik dicsérték az Örökkévalót, azon hangszerekkel, melyeket készítettem a dicsérőének számára. 6 Es fölosztotta őket Dávid osztályokra, Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merári szerint. 7 A Gérsónból Láedán és Simeí. 8 Láedán fiai: Jechiél a fő, meg Zétám és Jóél, hárman. 9 Simeí fiai: Selómit, Chaziél és Hárán, hárman. Ezek az atyai házak fejei Láedántól. 10 És Simeí fiai: Jáchat, Zína,

Jeús és Beria; ezek Simeí fiai, négyen. 11 És Jáchat volt a fő, Ziza pedig a második; de Jeúsnak és Beríanak nem volt sok fia s így egy atyai házzá lettek azon egy tisztségre. 12 Kehát fiai: Amrá, Jichár, Chebrón és Uzziél, négyen. 13 Amrá fiai: Áron és Mózes. És elkülönítették Áron, hogy fölszenteljék, mint szentek szentjét, ő és fiai mindörökre, hogy füstölögtessen az Örökkévaló előtt, őt szolgálva s az ő nevében áldva örökre. 14 Mózesnek pedig az Isten emberének fiai a Lévi törzséről nevezetnek 15 Mózes fiai: Gérsóm és Eliézer. 16 Gérsóm fiai: Sebúél, a fő. 17 És voltak Eliézer fiai: Rechabja, a fő; de nem voltak Eliézernek más fiai; Rechabja fiai pedig felette megsokasodtak. 18 Jichár fiai: Selómit a fő. 19 Chebrón fiai: Jerijáhu a fő, Amarja a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. 20 Uzziél fiai: Míkha a fő, Jissija a második. 21 Merári fiai: Machli és Músi; Machli fiai: Eleázár és Kis. 22 És meghalt Eleázár s nem voltak fiai, hanem leányai s elvették őket Kis fiai, a testvéreik. 23 Músi fiai: Machli, Éder és Jerémót, hárman. 24 Ezek Lévi fiai atyai házaik szerint, az atyai házak fejei, megszámláltaik szerint, a nevek számával fejenként, a munka végzői, az Örökkévaló házában szolgálatánál, húszévestől fölfele. 25 Mert mondta Dávid: Nyugalmat szerzett az Örökkévaló, Izrael Istene, az ő népének és lakozik Jeruzsálemben mindörökké. 26 Nem is kell a levitáknak hordani a hajlékot, meg mind az edényeit szolgálata szerint. 27 Mert Dávid utolsó dolgai szerint Lévi fiainak száma a húszéves korútól fogva fölfele volt, 28 hanem állandó helyük Áron fiai oldalán legyen az Örökkévaló házában szolgálatánál az udvarok fölött s a kamarák fölött, s minden szentség tisztasága fölött és az Isten háza szolgálatának munkája fölött; 29 és a rend kenyeré mellett, és a lángliszt mellett, a lisztáldozat számára s a kovásztalan lepények, meg a tepsiben készült és lágyan főzött lisztáldozat számára s minden úrmérték és egyéb mérték mellett; 30 és arra, hogy álljanak reggelenként hálát és dicséretet mondani az Örökkévalónak s úgy esténként; 31 és égőáldozatokat bármikor bemutatni az Örökkévalónak, a szombatokon, az újholdakon és az ünnepeken szám szerint a róluk való törvény szerint mindig az Örökkévaló előtt. 32 És őrizték a találkozás sátrának őrizetét, és a szentély őrizetét, és Áron fiainak, az ő testvéreiknek őrizetét, az Örökkévaló házában szolgálatánál.

24 Áron fiainak is voltak osztályaik. Áron fiai: Nádáb, Abihú, Eleázár és Itámár. 2 És meghalt Nádáb s Abihú atyjuk előtt; fiaik pedig nem voltak;

és szolgáltak, mint papok, Eleázár és Itámár. **3** És fölosztotta őket Dávid, meg Cádók, Eleázár fiai közül és Achimélek, Itámár fiai közül tisztségük szerint szolgálatukban. **4** És számosabbaknak találtak Eleázár fiai a férfiak fejei szerint Itámár fiainál, és elosztották őket; Eleázár fiaiból fejek az atyai házak szerint tizenhatan, Itámár fiaiból atyai házaik szerint nyolcan. **5** És felosztották őket sorsok által, ezeket amazokkal együtt, mert voltak a szentély nagyjai és az Isten nagyjai Eleázár fiai közül és Itámár fiai közül. **6** Felírta őket Semája, Netánél fia, az író a leviták közül, a király, a nagyok, Cádók pap, s Achimélek, Ebjátár fia és a papok meg leviták atyai házainak fejei előtt; egy-egy atyai ház megfogott Eleázárból s egy-egy megfogott Itámárból. **7** És kijött az első sors Jehójáriba; Jedájára a második; **8** Chárimra a harmadik; Szeórimra a negyedik; **9** Malkijára az ötödik, Mijjáminra a hatodik; **10** Hakóca a hetedik, Abijára a nyolcadik; **11** Jésúára a kilencedik, Sekhanjáhúra a tizedik; **12** Eljásibra a tizenegyedik, Jákímrá a tizenkettedik; **13** Chuppára a tizenharmadik, Jésebeábra a tizenegyedik; **14** Bilgára a tizenötödik, Immérre a tizenhatodik; **15** Chézírre a tizenhetedik, Happicécre a tizennyolcadik; **16** Petachjára a tizenkilencedik, Jechezkéltre a húszadik; **17** Jákhinra a huszonegyedik, Gámúlra a huszonkettedik; **18** Delájáhúra a huszonharmadik, Máazjáhúra a huszonnegyedik; **19** Ez a tiszti rendjük szolgálatuknál, hogy bemennek az Örökkévaló házába atyjuk Áron kezében levő törvényük szerint, amint parancsolta neki az Örökkévaló, Izrael Istene. **20** És Lévi többi fiai közül, Amráf fiai közül: Súbáél: Súbáél fiai közül: Jechdejáhú; **21** Rechabjáhú közül, Rechabjáhú fiai közül: Jissija a fő; **22** a Jichári közül: Selómót; Selómót fiai közül: Jáchat. **23** És fiai: Jerijáhú, Amarjáhú a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. **24** Uzziél fiai: Míkha; Míkha fiai közül: Sámir. **25** Míkha testvére Jissija; Jissija fiai közül: Zekharjáhú. **26** Merári fiai: Machli és Músi; fiának, Jáazijáhúnak fiai. **27** Merári fiai fiától, Jáazijáhútól: Sóham, Zakkúr és Ibri. **28** Machlitól: Eleázár, de annak nem voltak fiai. **29** Kistől: Kis fiai, Jerachmeél. **30** Músi fiai pedig: Machli, Éder és Jerimót. Ezek a leviták fiai atyai házaik szerint. **31** Ők is vetettek sorsot testvéreik, Áron fiai mellett Dávid király, meg Cádók meg Achimélek, meg a papok és leviták atyai házainak fejei előtt, az atyai házakból a fej a kisebbik testvére mellett.

25 És elkülönítette Dávid meg a sereg nagyjai a szolgálatra Aszáf, Hémán és Jedútún fiai

közül azokat, kik prófétai illetel játszottak hárfakon, lantokon és cimbalmokon. És volt a számuk, azoké, kik szolgálatuk szerint a munkát végezték: **2** Ászáf fiai közül Zakkúr, József, Netanja és Aszaréla, Ászáf fiai; Ászáf oldalánál, aki prófétai ihlettel működött a király oldalánál. **3** Jedútún közül, Jedútún fiai: Gedaljáhú, Ceri, Jesájáhú, Chasabjáhú, Mattijáhú, hatan atyjuk Jedútún oldalánál a hárfán, aki prófétai ihlettel vezette az Örökkévalónak szóló hálamondást és dicséző dalt. **4** Hémán közül, Hémán fiai: Bukkijáhú, Mattanjáhú, Uzziél, Sebuél, Jerimót, Chananja, Chanáni, Eliáta, Giddalti, Rómamti-Ézer, Josbekása, Mallóti, Hótír, Máchaziót. **5** Mindezek fiai voltak Hémánnak, ki a király látója volt az Isten szavaival fölemelve a szarvat. És adott Isten Hémánnak tizennégy fiat és három leányt. **6** Mindezek atyjuk oldalánál voltak az énekben az Örökkévaló házában, cimbalmok, hárfák és citerák mellett, az Isten házában szolgálatára a király oldalánál; Ászáf, Jedútún és Hémán. **7** És volt számuk testvéreikkel együtt, akik tanítva voltak az éneke az Örökkévaló számára, valamennyi mester: kétszáznyolcvannyolc. **8** És vetettek sorsot mindegyik őrizetre, egyformán kicsinye úgy, mint nagyja, mester a tanítvánnyal együtt. **9** És kijött az első sors Ászáf részére, Józsefre; Gedaljáhú, a második, ő és testvérei és fiai, tizenketten. **10** A harmadik: Zakkúr, fiai és testvérei, tizenketten. **11** A negyedik: Jicirre, fiai és testvérei, tizenketten. **12** Az ötödik: Netanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **13** A hatodik: Bukkijáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **14** A hetedik: Jeszaréla, fiai és testvérei, tizenketten. **15** A nyolcadik: Jesajáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **16** A kilencedik: Mattanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **17** A tizedik: Simef, fiai és testvérei, tizenketten. **18** A tizenegyedik: Azarél, fiai és testvérei, tizenketten. **19** A tizenkettedik: Chasabjára, fiai és testvérei, tizenketten. **20** A tizenharmadik, Súbáél; fiai és testvérei, tizenketten. **21** A tizennegyedik, Mattijáhú, fiai és testvérei, tizenketten. **22** A tizenötödik: Jerémótra, fiai és testvérei, tizenketten. **23** A tizenhatodik: Chananjáhúra, fiai és testvérei, tizenketten. **24** A tizenhetedik: Josbekására, fiai és testvérei, tizenketten. **25** A tizennyolcadik; Chanánira, fiai és testvérei, tizenketten. **26** A tizenkilencedik: Mallótira, fiai és testvérei, tizenketten. **27** A húszadik; Elijátára, fiai és testvérei, tizenketten. **28** A huszonegyedik: Hótírra, fiai és testvérei, tizenketten. **29** A huszonkettedik: Giddaltira, fiai és testvérei, tizenketten. **30** A huszonharmadik Machaziótra, fiai és testvérei, tizenketten. **31** A huszonnegyedik: Rómamti-Ézerre, fiai és testvérei tizenketten.

26 A kapuőrök osztályaiból, a Kórachbeliek közül: Meselemjáhú, Kóré fia, Ászáf fiai közül. **2** Meselemjáhúnak pedig voltak fiai; Zekharjáhú az elsőszülött, Jediaél a második, Zebadjáhú a harmadik, Jatniél a negyedik; **3** Élám az ötödik, Jehóhánán a hatodik, Eljehóénáj a hetedik. **4** És Óbéd-Edómnak voltak fiai: Semája az elsőszülött, Jehózábád a második, Jóách a harmadik, Szákhár a negyedik, Netánél az ötödik; **5** Ammiél a hatodik, Jisszákhár a hetedik, Peulletáj a nyolcadik, mert megáldotta őt az Isten. **6** És fiának, Sémájának születtek fiai, kik uralkodói atyai házuknak, mert derék vitézek voltak. **7** Semája fiai: Otni, Refaél, Óbéd és Elzábád, testvérei, derék emberek, Elíhú és Szemakhjáhú. **8** Mindezek Óbéd-Edóm fiai közül, ők és fiaik meg testvéreik, derék férfiak a szolgálatra való erőben; hatvanketten Óbéd-Edómtól. **9** És Meselemjáhúnak voltak fiai s testvérei, derék emberek tizennyolcan. **10** és Chószának, Merári fiai közül voltak fiai: Simrí, a fő, mert nem volt elsőszülött, de atya tette őt fővé; **11** Chilkijáhú a második, Tebaljáhú a harmadik, Zekharjáhú a negyedik; Chószának mind a fiai és testvérei tizenhárman. **12** A kapuőrök emez osztályainak, a férfiak fejének, jutottak tisztségek testvéreik mellett, hogy szolgálatot tegyenek az Örökkévaló házában. **13** És vetettek sorsot mind kicsinye, mind nagyja atyai házuk szerint egy-egy kapu számára. **14** És esett a sors keletnek, Selemjáhúra; és fiának Zekharjáhúnak, ki ésszel tanácsadó volt, vetettek sorsot és kijött a soros északnak. **15** Óbéd-Edómra délnek, és fiaira az éléstárák háza. **16** Suppimra s Chószára nyugatnak, a Sallékhét kapuja mellett a fölvezető közúton, őrizet őrizettel szemben. **17** Keletnek leviták hatan, északnak naponta négyen, délnek naponta négyen és az éléstárákhoz ketten ketten. **18** A Parbárhoz nyugatnak: négyen a középra, ketten a Parbárhoz. **19** Ezek a kapuőrök osztályai a Kórachbeliek fiai közül és a Mérári fiai közül. **20** És a léviták: Achíja, az Isten házának tárházai fölé és a szentségek tárházai számára. **21** Láedán fiai, a Gérsóni fiai Láedán közül, a gérsóni Láedán atyai házának fejei: Jechiéli. **22** Jechiéli fiai: Zétám s testvére Jóél az Örökkévaló házának tárházai fölé. **23** Az Amrámi, Jichári, Chebróni, Ozziéli közül: **24** Sebúél, Gérsómnak, Mózes fiának fia, fejedelem a tárházak felett; **25** és testvérei Eliézer: Rechabjáhú a fia, Jesajáhú a fia, Jórám a fia, Zikhri a fia, Selómit a fia. **26** Ez a Selómit s testvérei: azon szentségek tárházai felett, amelyeket fölszentelt Dávid király, meg az atyai házak fejei, az ezrek nagyjai és a százak nagyjai és a sereg nagyjai, **27** a háborúkból, meg

a zsákmányból szentelték az Örökkévaló házának támogatására **28** és mind az, amit szentelt Sámuel a látó, meg Sámuel, Kis fia, és Abnér, Nér fia, és Jóáb, Cerúja fia: mindenki, aki szentelt, Selómit s testvérei kezére adta. **29** A Jichári közül: Kenanjáhú s fiai a külső munka számára Izrael fölött, mint tisztviselők s bírák. **30** A Chebróni közül: Chasabjáhú és testvérei, derék emberek, ezerhétszáz, Izrael igazgatására a Jordánon innen nyugatnak; az Örökkévalónak minden munkájára s a király szolgálatára. **31** A Chebróni közül: Jerija, a Chebróni feje, nemzetségei az atyai házak szerint, Dávid uralmának negyvenedik évében fölkerestettek és találtak közöttük derék vitézek Jáezér-Gileádban, **32** és testvérei, derék emberek, kétezerhétszáz atyai házaik fejei; és kirendelte őket Dávid király a Reubéni, a Gádi és a Menassi fél törzse fölé Isten minden dolgában s a király dolgában.

27 És Izrael fiai számuk szerint, az atyai házak fejei, meg az ezrek és százak nagyjai és tisztviselőik, akik szolgálták a királyt az osztályok minden dolgában, amelyek bevonultak és kivonultak hónapról-hónapra, mind az évnek hónapjai szerint: az egyes osztály huszonnégyezer. **2** Az első osztály felett, az első hónapra Jásobeám, Zabdiél fia, s osztályához huszonnégyezren. **3** Pérec fiai közül, mind a seregek vezéreinek a feje, az első hónapra. **4** A második hónap osztálya felett az Achóachbéli Dódaj s osztályában Miklót a fővezér is volt; s osztályához huszonnégyezren. **5** A harmadik sereg vezére a harmadik hónapra: Benájáhú, a papnak Jehójádának fia, mint fő; s osztályához huszonnégyezren. **6** Az ama Benájáhú, ki a harmincak vitéze volt s a harminc felett, s osztályában volt fia Ammizábad. **7** A negyedik a negyedik hónapra Aszáél, Jóáb testvére s fia Zebadja ő utána, s osztályához huszonnégyezren. **8** Az ötödik az ötödik hónapra, a vezér a Jizráchi Samhút, s osztályához huszonnégyezren. **9** A hatodik a hatodik hónapra a Tekóabeli Irá, Ikkés fia, s osztályához huszonnégyezren. **10** A hetedik a hetedik hónapra, a Pelónbéli Chélec, Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **11** A nyolcadik a nyolcadik hónapra a Chúsabeli Szibbekhaj, a Zérachbeliek közül, s osztályához huszonnégyezren. **12** A kilencedik a kilencedik hónapra az Anátótbéli Abiézer, a Benjáminbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **13** A tizedik a tizedik hónapra, a Netófabeli Máharaj a Zérachbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **14** A tizenegyedik a tizenegyedik hónapra, a Pireátónbéli Benája Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **15** A

tizenkettedik a tizenkettedik hónapra a Netófabeli Cheldáj, Otniel közül; s osztályához huszonnégyezren. **16** És Izrael törzsei felett voltak: a Reubéni számára fővezér: Eliézer, Zikhri fia; a Simeóni számára, Sefatjáhú, Máakha fia. **17** Lévi számára: Chasabja, Kemúél fia; Áron számára: Cádók. **18** Jehúda számára Elíhú, Dávid testvérei közül; Jisszákhár számára: Omri, Mikháél fia. **19** Zebulún számára: Jismájáhú, Obadjáhú fia; Naftáli számára: Jerímót, Azriél fia. **20** Efraim fiai számára: Hóséa, Azazjáhú fia; Menasse fél törzse számára: Jóél, Pedájáhú fia. **21** Menasse fele számára Gileádban: Jiddó, Zekharjáhú fia; Benjámin számára: Jaaszíél, Abnér fia. **22** Dán számára: Azarél, Jeróchám fia. Ezek Izrael törzseinek vezérei. **23** De nem vette fel Dávid az ő számukat húsz évestől lefelé, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy megsokasítja Izraelt mint az ég csillagait. **24** Jóáb, Cerúja fia kezdte számlálni, de nem fejezte be s e miatt harag volt Izrael fölött; így nem jutott be a szám Dávid király történetének számai közé. **25** S a király tárházai fölött volt Azmávet, Adíél fia; s a tárházak fölött a mezőn, a városokban, a falvakban s tornyokban: Jehónátán, Uzzijáhú fia. **26** És azok fölött, kik a mezei munkát végezték a földművelésnél: Ezrí, Kelúb fia. **27** És a szőlők fölött a Rámabeli Simeis a szőlőkben levő bortárházak fölött a Sefámbeli Zabdi. **28** És az alföldön lévő olajfák és vad fügefák fölött: a Géderbeli Báal Chánán; az olajtárházak fölött Jóás. **29** És a Sárónban legelő marha fölött a Sárónbeli Sitraj; s a völgyekben levő marha fölött Sáfát, Adlaj fia. **30** És a tevék fölött a jismeéli Óbil s a nőstény szamarak fölött a Mérónótbeli Jechdejáhú. **31** És a juhok felett a hágári Jáziz. Mindezek Dávid király vagyonának főtisztjei. **32** Jehónátán pedig, Dávid nagybátyja, tanácsos volt, értelmes férfi és írástudó; s Jechiél, Chakhmóni fia, a király fiai mellett. **33** S Achítófel a király tanácsosa, s az Arkibeli Chúsáj a király barátja. **34** És Achítófel után Jehójádá, Benájáhú fia, és Ebjátár; és a király hadvezére Jóáb.

28 És összegyűjtötte Dávid mind az Izrael nagyjait, a törzsek nagyjait és az osztályok nagyjait, akik szolgálatot tettek a királynál, és az ezek nagyjait s a százak nagyjait, s a király s fiai minden vagyonának s jószágának nagyjait az udvari tisztekkel és vitézekkel együtt, s minden derék vitézt Jeruzsálembe. **2** És felállt Dávid király a lábaira és mondta: Hallgassatok rám, testvéreim s népem! Én nekem szívemben volt, hogy házat építek nyugalmául az Örökkévaló szövetség ládjának és számolyául Istenünk lábainak, elő is készítettem az építést. **3** De az Isten azt mondta

nekem: Nem fogsz házat építeni nevemnek, mert háborúk embere vagy és vért ontottál. **4** Kiválasztott engem az Örökkévaló Izrael Istene atyámnak egész házából, hogy királlyá legyek Izrael fölött örökre; mert Jehúdát választotta fejedelemnek s Jehúda házában atyámnak házát, atyám fiai között pedig engem kedvel, hogy királlyá tegyen egész Izrael fölött. **5** És mind a fiaim közül, mert sok fiat adott nekem az Örökkévaló, kiválasztotta Salamont az én fiamat, hogy üljön az Örökkévaló királyságának trónján Izrael fölött. **6** És mondta nekem: a te fiad Salamon, ő fogja felépíteni házamat és udvaraimat; mert őt választottam ki magamnak fiamul s én leszek neki atyjául. **7** És megszilárdítom királyságát mindörökre, ha erős lesz megtenni parancsolataimat és rendeleteimet, mint az van a mai napon. **8** Most pedig egész Izraelnek, az Örökkévaló gyülekezetének szemei előtt és Istenünknek fülei előtt: őrizzétek s keressétek mind az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek parancsolatait, azért, hogy bírjátok a jó földet s örökül adjátok fiaitoknak ti utánatok mindörökre. **9** És te fiam Salamon, ismerd meg atyád Istenét és szolgálj őt teljes szívvel és buzgó lélekkel, mert mind a szíveket kutatja az Örökkévaló s a gondolatoknak minden hajlamát érti; ha keresed őt, megtaláltatja magát általad, de ha elhagyod őt, el fog téged vetni örökre. **10** Lásd most, hogy az Örökkévaló kiválasztott téged, szentélynek való házat építs, legyél erős és cselekedjél. **11** Ekkor átadta Dávid fiának Salamonnak mintáját a csarnoknak, meg házainak és kincstárainak, emeleteinek, belső kamaráinak és a fedél házának; **12** és mintáját mindannak, ami lelkében volt: az Örökkévaló házának udvarairól és mind a kamarákról köröskörül, az Isten házának tárházairól és a szentségek tárházairól; **13** s a papok és leviták osztályairól és az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkájáról és az Örökkévaló háza szolgálatának minden edényéről, **14** az aranyról, az arany súlya szerint minden egyes szolgálatnak mind az edényei számára, mind az ezüst edényekről, súly szerint, minden egyes szolgálat mind az edényei számára; **15** és súlyát az arany lámpásoknak és arany mécseseiknek, minden egyes lámpásnak és mécsesének súlya szerint; és az ezüst lámpásoknak az egyes lámpásnak és mécseseinek súlya szerint, minden egyes lámpás szolgálata szerint; **16** és az aranyat súly szerint a rend asztalai számára, minden egyes asztal számára, s ezüstöt az ezüst asztalok számára; **17** és a villák és tálak és kannák számára tiszta aranyat és az arany serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára és az ezüst

serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára; 18 s a füstölő oltár számára tisztított aranyat súlya szerint; és mintáját a szekérnek, az arany keruboknak, amint szárnyaikat kiterjesztve befödik az Örökkévaló szövetségének ládáját: 19 mindezt írásban az Örökkévaló kezétől, ahogy engem oktatott, a mintának mind a munkáit. 20 És mondta Dávid fiának Salamonnak: Legyél erős és bátor és cselekedjél, ne félj s ne rettegj, mert az Örökkévaló, az Isten, az én Istenem veled van, nem enged ellankadnod és nem hagy el téged, míg be nem fejeződik az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkája. 21 És íme itt vannak a papok és leviták osztályai az Isten házában minden szolgálatára és veled vannak minden munkában, mindenki, aki bölcsességgel ajánlkozik minden szolgálatra, meg a nagyok és az egész nép minden dolgaik számára.

29 És mondta Dávid király az egész gyülekezetnek: Az én fiam Salamon, az az egy, akit kiválasztott Isten, fiatal és gyöngye; a munka pedig nagy, mert nem ember számára lesz a vár, hanem az Örökkévaló az Isten számára. 2 Én minden erőmhöz képest előkészítettem Istenem háza számára az aranyat az arany, az ezüstöt az ezüst, a rezet a réz, a vasat a vas s fát a fatárgyak számára, sóhám és befoglaló köveket, fényes és tarka követ s mindenféle drágakövet és márványköveket bőségesen. 3 És továbbá, mivel kedvelem Istenem házát, amim van, tulajdonomat aranyat és ezüstöt adtam Istenem háza számára, mindazon felül, amit előkészítettem a szent ház számára: 4 háromezer kikkár aranyat, Ófir-aranyból, meg hétezer kikkár tisztított ezüstöt a házak falainak bevonására, 5 aranyat az arany- és ezüstöt az ezüst tárgyak számára s minden munkára a művészek által. És ki akar adakozni, megtöltve kezét, ma az Örökkévalónak? 6 Ekkor adakoztak az atyai házak nagyjai és Izrael törzseinek nagyjai, az ezrek és százak nagyjai és a király munkájának nagyjai. 7 És adtak az Isten házában szolgálatára aranyat ötezer kikkárt és tízezer adarkónt, ezüstöt tízezer kikkárt, rezet tizenhatalmat kikkárt és vasat százezer kikkárt. 8 És akiknél találtak kövek, odaadták az Örökkévaló háza kincstárának, a gersóni Jechiél kezéhez. 9 És örült a nép adakozásuk miatt, mert teljes szívvel adakoztak az Örökkévalónak, és Dávid király is örült nagy örömmel. 10 Ekkor áldotta Dávid az Örökkévalót az egész gyülekezet szeme előtt, és mondta Dávid: Áldva legyél Örökkévaló, oh Izrael atyánk Istene, öröktől örökké. 11 Tied, oh Örökkévaló, a nagyság és a hatalom és az ékesség és a győzelem és a

fenség, bizony minden az égen s a földön; tiéd oh Örökkévaló, a királyság, aki fölülemelkedik mindenk fölé fejül. 12 És a gazdagság s a dicsőség tőled vannak a te uralkodsz mindenen s a te kezében van erő és hatalom, és kezében van, naggyá és erőssé tenni mindent. 13 És most, oh Istenünk, hálát adunk neked és dicséretet mondunk a te dicsőséges nevednek. 14 Hiszen ki vagyok én s ki az én népem, hogy erővel bíránk, ilyképpen adakozni, mert tőled van minden és kezedből adtunk te neked. 15 Mert jövevények vagyunk előtted és zsellérek, mint őseink mind, mint az árnyék napjaink a földön és nincs reménység. 16 Oh Örökkévaló, Istenünk, ez az egész gazdagság, amelyet előkészítettünk, hogy neked házat építsünk a te szent nevednek, a te kezedből való s tied minden. 17 És tudom én, oh Istenem, hogy te vizsgálod a szívet s az egyenességet kedveled; én a szívem egyenességében adakoztam mindezeket és most a népedet, azokat, kik itt találtatnak, láttam örömmel adakozni neked. 18 Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael őseink Istene, őrizd ezt meg örökre, mint néped szíve gondolatának hajlamát és szilárdítsd szívüket magadhoz. 19 Fiamnak Salomonnak pedig adj teljes szívet, hogy megőrizze parancsolataidat, biznyságaidat és törvényeidet, és hogy mindent megtegyen és hogy fölépítse a várat, melyet előkészítettem. 20 Erre mondta Dávid az egész gyülekezetnek: Áldjátok csak az Örökkévalót, a ti Istenteket! És áldotta az egész gyülekezet az Örökkévalót, az ő Istenüket s meghajoltak s leborultak az Örökkévaló előtt és a király előtt. 21 És vágtak az Örökkévalónak vágóáldozatokat és hoztak égőáldozatokat az Örökkévalónak annak a napnak másnapján: ezer tulkot, ezer koszt, ezer juhot és öntőáldozataikat, és vágóáldozatokat bőségesen egész Izrael számára. 22 Ettek és ittak az Örökkévaló előtt ama napon nagy örömben, és királlyá tették másodszer Salomont, Dávid fiát és fölcenték az Örökkévalónak fejedelmül, Cádókot pedig papul. 23 És ült Salamon az Örökkévaló trónján királyul atyja Dávid helyett és szerencsés volt; és rá hallgatott egész Izrael. 24 És mind a nagyok és a vitézek és Dávid királynak mind a fiai is kezét adtak Salomon király alá. 25 És naggyá tette az Örökkévaló Salomont, felette naggyá egész Izrael szemei előtt; és ráadta a királyság fenségét, amely nem volt egy királyon sem előtte Izrael fölött. 26 És Dávid, Jisáj fia uralkodott egész Izrael felett. 27 A napok pedig, melyeken át uralkodott Izrael felett: negyven év; Chebrónban uralkodott hét évig és Jeruzsálemben uralkodott harmincháromig. 28 És meghalt jó vénségben,

megtelten napokkal, gazdagsággal és dicsőséggel és király lett fia Salamon helyette. 29 És Dávid király dolgai, az előbbiek és az utóbbiak meg vannak írva Sámuelnek, a látónak szavaiban meg Nátánnak, a prófétának szavaiban és Gádnak, a jósnak szavaiban: 30 egész uralkodásával és hatalmával együtt, meg az időkkel, melyek elhaladtak felette és Izrael felett és mind az országok királyságai felett.

2 Krónika

1 És megerősödött Salamon, Dávid fia, az ő királyságában és az Örökkévaló, az ő Istene vele volt, naggyá tette őt felette naggyá. **2** És mondta Salamon egész Izraelnek, az ezrek és százak nagyjainak, meg a bírácoknak s egész Izrael minden főemberének, az atyai házak fejének; **3** s elmentek Salamon s az egész gyülekezet vele a Gibeónban levő magaslatra, mert ott volt Istennek a találkozás-sáttra, melyet készített Mózes, az Örökkévaló szolgája a pusztában. **4** A azonban az Isten ládáját felvitte Dávid Kirját-Jeárimból azon helyre, melyet előkészített számára Dávid, mert sátrat vont számára Jeruzsálemben. **5** De a rézoltár, melyet készített Becalél, Úrnak, Chúr fiának fia, ott volt az Örökkévaló hajléka előtt, azt kereste fel Salamon meg a gyülekezet. **6** És áldozott Salamon ott az Örökkévaló előtt levő rézoltáron, mely a találkozás sátrához tartozott, áldozott rajta ezer égőáldozatot. **7** Amaz éjjel megjelent az Isten Salomonnak és mondta neki: Kérj, mit adjak neked? **8** És mondta Salamon Istennek: Te nagy szeretetet műveltél atyámmal Dáviddal, és királynak tettél engem ő helyette. **9** Most, oh Örökkévaló Isten, valósuljon meg atyámnak tett ígéd; mert te királynak tettél engem, oly nép fölött, mely számos, mint a föld pora. **10** Most bölcsséget és tudást adj nekem, hogy kivonuljak és bevonuljak eme nép előtt, mert ki lehet bírása a nagy népednek? **11** És mondta Isten Salomonnak: Mivelhogy ez van a szívedben s nem kértél gazdagságot, birtokokat és dicsőséget, sem nem gyűlölnödnek életét, hosszú életet sem kértél, hanem kértél magadnak bölcsességet és tudást, hogy bírása légy népemnek, amely fölél királynak tettelek: **12** a bölcsesség és a tudás meg van adva neked, de gazdagságot s birtokokat és dicsőséget fogok neked adni, amilyen még nem volt az előtted volt királyoknak a utánad sem lesz olyan. **13** És eljött Salamon Jeruzsálemba a Gibeónban levő magaslatról, a találkozás sáttra elől, és király volt Izrael felett. **14** És gyűjtött Salamon szekereket és lovakat: volt neki ezer négyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban s a király mellett Jeruzsálemben. **15** S olyanná tette a király az ezüstöt és az aranyat Jeruzsálemben, mintha kő volna; s a cédrusfákat annyivá tette, mint az alföldön levő vad fügefákat sokaságra. **16** A Salamon számára való lovaknak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői, csapatonként bizonyos

áron: 17 fölhoztak és kivittek Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüstön, egy lovat pedig százötvenen. Így mind a hittiták királyai és Arám királyai számára is átaluk történt a kivitel.

2 És arra gondolt Salamon, hogy házat épít az Örökkévaló nevének és házat a saját királyságának. **2** És számlált Salamon hetvenezer embert teherhordónak, meg nyolcvanezer embert kővágónak a hegyben és felügyelőket fölöttük háromezerhatszázát. **3** És küldött Salamon Chúrámhoz, Czór királyához, mondván: Amint cselekedtél atyámmal Dáviddal s küldtél neki cédrusfákat, hogy magának házat építsen, hogy lakják benne. – **4** Íme, én házat építék az Örökkévaló, Istenem nevének, hogy azt neki szenteljem arra, hogy előtte füstölögtessenek fűszeres füstölőszert és az állandó kenyérendre és égőáldozatok részére reggel meg este szombatokon, újholdakon és az Örökkévaló ami Istenünk ünnepein: örökre tartozik ez Izraelre. **5** A ház pedig, amelyet én építeni akarok, nagy lesz, mert nagyobb a mi Istenünk mind az isteneknél. **6** S ki bírna erővel, hogy neki házat építsen, mert az egek s az egek egei be nem fogadják őt, és ki vagyok én, hogy házat építsek neki, hacsak nem arra, hogy füstölögtessenek előtte. **7** Már most küldj nekem bölcs férfiút, aki dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, meg piros bíborban, karmazsinban, kék bíborban, s aki ért vésések véséséhez, azon bölcssekkel együtt, akik velem vannak Jehúdában és Jeruzsálemben, akiket előkészített atyám Dávid. **8** És küldj nekem cédrus-, cyprus- és szantálfát a Libanonról; mert én tudom, hogy a te szolgálid értenek a Libanon fáinak kivágásához, s íme itt vannak az én szolgálaim a te szolgáliddal együtt. **9** És hogy készítsenek elő nekem fát bőségesen, mert a ház, amelyet én építeni akarok, csodálatosan nagy legyen. **10** És íme a favágóknak, a fák kivágóinak adok búzát eleségül, szolgálid számára húszezer kórt, s árpát húszezer kórt, s bort húszezer bátot, s olajat húszezer bátot. **11** És válaszolt Chúrám, Czór király, írásban s megküldte Salomonnak: Mivel szereti az Örökkévaló az ő népét, tett téged föléljük királynak. **12** És mondta Chúrám: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki alkotta az eget és a földet, aki Dávid királynak adott bölcs fiat, kinek van tudása, eszessége s értelme, hogy házat építsen az Örökkévalónak s házat a saját királyságának. **13** Már most küldök egy bölcs férfiút, akinek van tudása és értelme, Chúrám Ábít; **14** az fia egy asszonynak Dán leányai közül, atyja pedig Czórbeli ember, aki ért

hozzá, hogy dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, kőben, fában, piros bíborban, kék bíborban, bysszusban s karmazsinban s hogy mindenféle véssét véssen s mindenféle gondolatot kigondoljon, bármilyen adatok elé, együtt a te bölcséiddel s uramnak, Dávid atyádnak bölcséivel. 15 S már most a búzát és az árpát, az olajat és a bort, amit uram mondott, küldje el szolgálóinak. 16 És mi vágni fogunk fákat a Libanonból egész szükségleted szerint s elvisszük neked tutajokként a tengeren Jáfóba; te pedig felviszed azokat Jeruzsálembe. 17 És megszámlálta Salamon mind a jövevény embereket, akik Izrael országában voltak, ama számlálás után, mellyel megszámlálta őket atya Dávid, s találtattak százötvenháromezren és hatszázan. 18 S alkalmazott közülük hetvenezer teherhordót a nyolcvanezer kővágót a hegyben és háromezerhatszázat felügyelőkné a népnek dolgoztatásánál.

3 És elkezdte Salamon építeni az Örökkévaló házát Jeruzsálemben a Mórija hegyén, ahol megjelent atyjának Dávidnak, azon helyen, melyet előkészített Dávid a jebúsi Ornán szérűjén. 2 És elkezdett építeni a második hónapban, annak másodikán, királyságának negyedik évében. 3 És ezek Salamon alapításának módjai Istennek házána fölépítésénél: a hosszúság – könyökökben az alábbi mérték szerint – hatvan könyök, a szélesség húsz könyök. 4 A csarnok pedig, mely hosszúságával elől volt a ház szélessége oldalán, húsz könyöknyi, s a magasság százhúsz; és bevonta belül tiszta arannyal. 5 És a nagy házat beborította ciprusfával a beborította jó arannyal és rátett arra pálmákat és láncokat. 6 És bevonta a házat drágakövel, ékességül; az arany pedig Parvájim aranya volt. 7 És beborította a házat, a gerendákat, a küszöbököt, meg falait s ajtait arannyal és kerubokat vésett a falakra. 8 És készítette a szentek szentjének házát; hossza a ház szélessége oldalán húsz könyök és szélessége húsz könyök, s beborította jó arannyal hatszáz kikkárbból. 9 És a szegek súlya ötven sékel arany; és az emeleteket beborította arannyal. 10 És készített a szentek szentjének házában két kerubot, szobrás munkát, s bevonták őket arannyal. 11 S a kerubok szárnyainak hossza húsz könyöknyi, az egyiknek szárnya, öt könyöknyi, a ház falához ért, s a másik szárny, öt könyöknyi, a másik kerubnak szárnyához ért. 12 S a másik kerub szárnya, öt könyöknyi, érintette a ház falát, és a másik szárnya, öt könyöknyi, hozzátapadt a másik kerub szárnyához. 13 E kerubok szárnyai kiterjesztve húsz könyöknyiek voltak; s ők lábukon álltak s arcuk befelé volt. 14 És

készítette a függőnyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból s bysszusból, és tett rá kerubokat. 15 És készített a ház elé két oszlopot, harmincöt könyöknyi a hosszúság, és a tetején levő oszlopfő öt könyöknyi. 16 És készített láncokat a debírben s tette azokat az oszlopok tetejére, a készített száz gránátalmát, s tette a láncokra. 17 S felállította az oszlopokat a templom előtt, egyet jobbról s egyet balról, s elnevezte a jobbról valót Jákhinnak s a balról valót Bóaznak.

4 És készített réz-oltárt, húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége és tíz könyök a magassága. 2 És készítette a tengert öntött rézből, tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik széléig, köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonal futja azt köröskörül. 3 És ökrök alakjai alul rajta köröskörül, amelyek körülveszik, tíz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül, két sorban voltak az ökrök öntve annak az öntésével. 4 Állt tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hátulja befelé. 5 És vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan, mint serleg szélének a munkája, mint a lilium virága; háromezer bátot fogad be. 6 És készített tíz medencét és elhelyezett ötöt jobbról és ötöt balról, hogy azokban mossanak – az égőáldozathoz valót mosták le bennük – míg a tenger arra való, hogy a papok mosakodjanak benne. 7 És készítette az arany lámpásokat, tizet rendjük szerint, s elhelyezte a templomban, ötöt jobbról s ötöt balról. 8 S készített tíz asztalt és tette a templomba, ötöt jobbról s ötöt balról; s készített száz arany tálat. 9 És készítette a papok udvarát s a nagy előcsarnokot és ajtókat az előcsarnokra, s ajtókat bevonta rézzel. 10 S a tengert elhelyezte a jobb oldalra keletnek dél felé. 11 És készítette Chúrám a fazekakat, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chúrám azzal, hogy elkészítse a munkát, melyet készített Salamon király számára az Isten házában. 12 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő gombot és oszlopfőt kettőt; hálót kettőt, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot. 13 Gránátalmát négyyszázat a két háló számára, két sor gránátalmát mindegyik hálóra, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot; 14 s a talapatokat készítette és a medencéket készítette a talapatokra; 15 az egy tengert meg az alatta levő tizenkét ökröt. 16 A fazekakat, a lapátokat, a villákat és mind az edényeiket készítette Chúrám-Ábiv Salamon király számára az Örökkévaló házána, csiszolt rézből. 17 A Jordán kerületében öntötte

azokat a király agyagos földben Szukkót és Czeréda között. **18** És készítette Salamon mind ez edényeket nagyon bőségesen, mert nem vizsgáltatott meg a réznek súlya. **19** És készítette Salamon mind az Isten házában levő edényeket: aranyoltárt, az asztalokat, melyeken a szín kenyér van; **20** a lámpásokat és mécseseiket, hogy meggyújtás a törvény szerint a debír előtt, finomított aranyból; **21** a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból, még pedig merő aranyból; **22** a késeket, a tálakat, a kanalakat és a serpenyőket finomított aranyból; és a ház bejáratát, belső ajtóit a szentek szentjéhez s a ház ajtóit a templomhoz aranyból.

5 És befejeződött mind a munka, melyet készített Salamon az Örökkévaló házának; erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és mind az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstáraiban. **2** Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és mind a törzsek fejeit Izrael fiai atyai házáinak fejedelmeit Jeruzsálemben, hogy fölvigyék az Örökkévaló szövetségének ládáját Dávid városából, az Cziön. **3** Egybegyűltek tehát a királyhoz mind az Izrael emberei ünnepkor – az a hetedik hónap. **4** És eljöttek mind az Izrael vénei és vitték a leviták a ládát. **5** Fölvitték az Örökkévaló ládáját meg a találkozás sátorát, és mind a sátorban levő szent edényeket; azokat fölvitték a papok és a leviták. **6** Salamon király pedig és Izrael egész községe, ahová összesereglettek, a láda előtt, áldoztak apró jószágot és marhát annyit, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. **7** És bevitték a papok az Örökkévaló szövetségének ládáját a helyére a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kerubok szárnyai alá. **8** A kerubok ugyanis kiterjesztik a szárnyaikat a láda helye fölé, úgy hogy a kerubok befödtek a ládát és annak rúdait felülről. **9** És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a láda felől a debír elülső részén, de kívül nem látszottak; s ott voltak mind e mai napig. **10** Nem volt semmi a ladában, csupán a két tábla, amelyeket adott Mózes a Chórében, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptomból. **11** És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből mert mind a papok, akik találtattak, szentelték magukat, nem lévén tekintettel az osztályokra, **12** s a leviták, az énekesek valamennyien, Ászáf, Hémán, Jedútún és fiaik meg testvéreik byssusba öltözve, cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal álltak az oltártól keletre és velük papok százhuszan, kik trombitákkal trombitáltak; **13** s a

trombitásoknak és énekeseknek egyetemben kellett megszólalni egy hangon, hogy dicséretet és hálát mondjanak az Örökkévalónak, s amint emelték a hangot trombitákkal s cimbalmokkal s hangszerekkel és dicséretet mondva az Örökkévalónak, mert jószágos, mert örökké tart a kegyelme, – a ház megtelt felhővel, az Örökkévaló háza. **14** És nem állhattak meg a papok a felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Istennek házát.

6 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni. **2** Én pedig építettem neked hajlékra való házat, helyet, a te lakásodra örökre. **3** Erre vissza fordította a király az arcát s megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael egész gyülekezete pedig állt. **4** És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megígérte szájával és teljesítette kezével, mondván: **5** azon nap óta, hogy kivezettem népemet Egyiptom országából, nem választottam várost mind az Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem s nem választottam férfiút, hogy fejedelem legyen Izrael népem felett; **6** hanem választottam Jeruzsálemet, hogy nevem ott legyen és választottam Dávidot, hogy legyen Izrael népem felett. **7** Szívemben is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **8** De szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szívedben volt, hogy nevemnek házat építesz – jól tetted, hogy ez volt szívedben; **9** csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékaidból származik, az fogja építeni a házat nevemnek, **10** Fönn is tartotta az Örökkévaló az ígését, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ültem, amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **11** És elhelyeztem ott a ládát, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötött Izrael fiaival. **12** Ekkor oda állt az Örökkévaló oltára elé, Izrael egész gyülekezetének szeme láttára s kiterjesztette kezeit; **13** – Mert Salamon készített egy medencét rézből és elhelyezte azt az előcsarnok közepébe; öt könyöknyi a hossza, öt könyöknyi a szélessége s három könyöknyi a magassága, arra fölállt s leereszkedett terdeire Izrael egész gyülekezete előtt és ég felé terjesztette kezeit. **14** Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint te az égen és a földön, aki megőrzöd a szövetséget és a szeretetet szolgálóknak, kik járnak előtted egész szívükkel; **15** te, aki megtartottad szolgálódnak Dávid atyámnak azt, amit neki ígértél; megígérted száddal és keziddel teljesítetted, amint

van a mai napon. **16** Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd meg szolgálódnak, Dávid atyámnak amit neki ígértél, mondván: el nem fogy előttem, aki föléd ül Izrael trónján, hacsak megőrzik fiaid útjukat, járván az én tanom szerint, amit te jártál előttem. **17** Most tehát. Örökkévaló, Izrael Istene, valósuljon meg az ígéd, melyet kimondtál szolgálódnak Dávidnak. **18** Mert, valóságban lakhatik-e Isten az emberrel a földön? Íme az egek s az egek egei be nem fogadnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. **19** Fordulj tehát szolgáló imádságához a könyörgéséhez, Örökkévaló én Istenem, hallgatva a fohászzkodásra és az imádságra, mellyel szolgáló imádkozik előtted: **20** hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra, nappal és éjjel, azon helyre, melyről mondtad, hogy oda teszed a te nevedet, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgáló majd imádkozik a hely felé. **21** Akkor hallgass szolgálódnak és Izrael népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak a hely felé; te pedig hallgass rá lakásod helyén az égben, hallgass rá és adj bocsánatot. **22** Hogy ha vétkezik valaki felebarátja ellen és megesketve őt esküt vetnek rá és eljön esküre oltárod elé ebben a házban: **23** akkor halljad az égből és tedd meg, hogy törvényt tesz szolgálódnak a gonosznak fejére hártva az útját és hogy fölmentsd az igazságost, juttatva neki igazsága szerint. **24** És ha vereséget szenved Izrael néped ellenség előtt, mivel vétkeztek ellened, de megtérnek és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek előtted ebben a házban: **25** akkor halljad az égben és bocsásd meg Izrael néped vétkeit és vezed őket vissza a földre, amelyet adtál nekik és őseiknek. **26** Mikor bezárul az ég s nem lesz eső, mert vétkeztek ellened, de imádkoznak a hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküktől, midőn megalázkod őket: **27** akkor halljad az égben és bocsásd meg szolgálóid és Izrael néped vétkeit, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet birtokol adtál népednek. **28** Éhség ha lesz az országban, dögvész ha lesz, üszög, rozsdá, sáska, szöcske ha lesz, midőn szorongatja őt ellensége országának kapuiban – bármi csapás, bármi betegség, **29** minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izrael néped közül, midőn megtudja ki-ki csapását és baját és kiterjeszti kezeit a ház felé: **30** akkor halljad az égben, lakásod helyén, adj bocsánatot és juttass kinek-kinek mind az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered az ember fiainak szívét; **31** azért hogy féljenek téged, járva a te utaidban mind azon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. **32** És az idegenre is; aki

nem Izrael néped közül való, de eljön messze földről nagy neved s erős kezéd és kinyújtott karod kedvéért, eljőnek és imádkoznak a ház felé: **33** akkor halljad az égben, lakásod helyén és tegyél mind aszerint, ahogy kiált hozzád az idegen; azért hogy megismerjék mind a föld népei nevedet, hogy féljenek téged, mint Izrael néped és hogy megtudják, hogy nevedről nevezetik a ház, melyet építettem. **34** Midőn néped háborúba vonul ki ellenségei ellen az úton, melyen küldöd őket és majd imádkoznak hozzád a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: **35** akkor halljad az égben imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. **36** Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy hogy fogságba viszik őket a foglyul ejtőik távoli vagy közeli országba; **37** és szívükre veszik az országban, ahová fogságba vittek, megtérnek és könyörögnek hozzád fogságuk országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és gonoszak voltunk; **38** megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel fogságuk országában, ahová fogságba vitték őket és imádkoznak országuk felé, melyet adtál őseiknek s a város felé, melyet választottál s a ház felé, amelyet építettem nevednek: **39** akkor halljad az égben, lakásod helyén, imádságukat és könyörgéseiket és szerezd meg jogukat és bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened. **40** Most, oh Istenem, legyenek, kérlek, szemeid nyitva és füleid figyelmesek a helynek imádságára! **41** És most, oh Örökkévaló Isten, kelj föl nyugóhelyedre, te és hatalmad ládája; papjaid, oh Örökkévaló, Isten, öltözzenek segedelembe s a te jámboraid örvendjenek a jóval! **42** Oh Örökkévaló, Isten, ne utasítsd vissza föl Kentednek arcát, emlékezzél a szolgálódnak Dávidnak jutott kegyekről!

7 És amint Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék, tűz szállt le az égből s elemesztette az égőáldozatot és a vágóáldozatokat, s az Örökkévaló dicsősége megtöltötte a házat. **2** És a papok be nem mehettek az Örökkévaló házába, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házat. **3** És mind az Izrael fiai látták, mikor leszállt a tűz és az Örökkévaló dicsőségét a ház felett; akkor letérdeltek arccal a földre a kövezeten és leborultak és hálát adtak az Örökkévalónak, mert jószágos, mert örökké tart a kegyelme. **4** És a király meg az egész nép áldoztak vágóáldozatot az Örökkévaló előtt. **5** És áldozta Salamon király a vágóáldozatot: marhát huszonkétezret és aprójószágot százhuszszetret. Így

fölvatták az Isten házát a király meg az egész nép. **6** A papok pedig álltak vala őrizeteiken és a leviták az Örökkévaló hangszereivel, melyeket készített Dávid király, hálát adva az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme, Dávid dicső énekével a kezükben s a papok trombitáltak velük szemben, s egész Izrael állt. **7** És fölszentelte Salamon az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét, mert ott készítette el az égőáldozatokat és a békeáldozatok zsiradék részeit, a rézoltár, melyet készített Salamon, nem fogadhatta be az égőáldozatot és a lisztáldozatot és a zsiradék részeket. **8** És megtartotta Salamon az ünnepet abban az időben hét napig és vele egész Izrael, igen nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig. **9** És tartottak a nyolcadik napon ünneplő gyülekezetet, mert az oltár felavatását tartották hét napig s az ünnepet hét napig. **10** És a hetedik hónap huszonharmadik napján elbocsátotta a népet sátraikba, örvendve és vidám szívvel, azon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkévaló Dáviddal és Salomonnal és népével Izraellel. **11** Így befejezte Salamon az Örökkévaló házát és a király házát és mindazt, ami szívébe jutott Salomonnak, hogy elkészítse az Örökkévaló házában s a maga házában, szerencsésen bevégezte. **12** És megjelent az Örökkévaló Salomonnak éjjel és mondta neki: Hallottam imádságodat és kiválasztottam magamnak ezt a helyet áldozat házául. **13** Ha az eget elzárom, hogy ne legyen eső, és ha ráparancsolom a sáskára, hogy megeméssze a földet, és ha dögvépsz bocsátok népemre, **14** és megalázkodik a népem, akik fölött neveztetik nevem és imádkoznak a keresik arcomat s megtérnek rossz útjaikról: akkor hallani fogom az égből és megbocsátom vétküket s meggyógyítom országukat. **15** Most szemeim nyitva lesznek s füleim figyelmesek e helynek imádságára. **16** Hiszen most kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, hogy ott legyen a nevem örökre és ott lesznek az én szemeim és szívem minden időben. **17** Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, cselekedvén mind aszerint, amint neked panancsoltam és törvényeimet és rendeleteimet megőrzöd: **18** akkor fenntartom királyságod trónját, amint szövetséget kötöttem Dávid atyáddal, mondván: nem fogy el tőled való férfiú, ki uralkodik Izraelen. **19** De ha ti el fogtok fordulni s elhagyjátok törvényeimet és parancsolataimat, melyeket elétek adtam, és mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük: **20** akkor kiszakítom őket földemből, melyet nekik adtam, ezt a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem színem elől, és teszem példázattá

és gúnyrá mind a népek közt. – **21** És ez a ház, mely legfelsőbb volt – bármi elmegy mellette, eliszonyodik és mondja: miért tett így az Örökkévaló ez országgal és e házzal? **22** És majd azt mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét, aki kivette őket Egyiptom országából, de ragaszkodtak más Istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket: azért hozta rájuk mind e veszedelmet?

8 És volt azon húsz év múltán, melyek alatt fölépítette Salamon az Örökkévaló házát és saját házát- **2** a városokat pedig, melyeket Chúrám adott Salomonnak, azokat fölépítette Salamon és letelepítette ott Izrael fiait – **3** elment Salamon Chamát-Czóbába és meghódította. **4** És fölépítette Tadmórt a pusztában, meg mind az éléstár-városokat, melyeket Chamátban épített. **5** És fölépítette a felső Bét-Chóront és az alsó Bét-Chóront, erősített városokat falakkal, ajtókkal és retesszel; **6** meg Bálalátot és mind az éléstár-városokat, melyek Salomonéi voltak, meg mind a szekérhad városait és a lovasok városait és Salomonnak minden kívánalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a Libanonon, meg uralmának egész országában. **7** Mindazon nép, mely megmaradt, a chitti, az emóri, a perizsi, a chivvi és a jebúsi közül, azok, akik nem Izraelből valók – **8** a fiaik közül, kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izrael fiai nem pusztítottak ki, azokra robotmunkát vetett ki Salamon mind e mai napig. **9** De Izrael fiai közül senkit sem tett Salamon szolgájává munkájánál, hanem ők voltak a harcosok, katonáinak tisztjei, szekérhadának és lovasainak tisztjei. **10** És ezek a felügyelők tisztjei, akik Salamon királyéi voltak: kétszázötvenen, akik uralmat vittek a nép fölött. **11** És Fáraó leányát fölhozta Salamon Dávid városából azon házba, melyet számára épített, mert azt mondta: nem engedhetem, hogy asszony lakjék Dávidnak, Izrael királyának házában, mert szentség azok, amelyekbe jutott az Örökkévaló ládája. **12** Akkor bemutatott Salamon égőáldozatokat az Örökkévalónak az Örökkévaló oltárán, melyet épített a csarnok előtt; **13** mégpedig mindent a maga napján, bemutatva Mózes parancsolata szerint, a szombatokon. Újholdakon és az ünnepeken, háromszor az évben: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén. **14** És föllállította atyja Dávid elrendezése szerint a papok osztályait szolgálatukhoz és a levitákat őrizeteikhez, hogy dicséretet mondjanak és szolgálatot tegyenek a papokkal szemben, mindent a maga napján, és a kapuőröket osztályaikban mindegyik kapuhoz, mert

Így volt Dávidnak, Isten emberének parancsolata. **15** És nem tértek el a király parancsolatától a papok és a leviták íránt minden dologra és a tárházakra nézve. **16** Így megállapodott Salamon minden munkája az Örökkévaló háza alapításának napjától bevégződéséig; teljesen meglett az Örökkévaló háza. **17** Akkor elment Salamon Ecjón-Géberbe és Élótba, a tenger partján, Edóm országában. **18** És küldött neki Chúrám szolgálói által hajókat és a tengerhez értő szolgálókat, és elmentek Salamon szolgálóival Ófirba s vettek onnan négy százötven kikkár aranyat s elhozták Salamon királynak.

9 Sába királynéja pedig hallotta Salamon hírét s eljött, hogy próbára, tegye Salamont rejtvényekkel, Jeruzsálemben igen tekintélyes sereggel s tevékkel, melyek vittek fűszert és aranyat bőségesen meg drágakövet; eljött Salamonhoz s elmondta neki mindazt, ami szívében volt. **2** És megfelelt neki Salamon mind az ő szavaira; s nem volt semmi sem elrejtve Salamontól, amire meg nem felelt volna neki. **3** Láttá Sába királynője Salamon bölcsességét és a házat, melyet épített, **4** meg asztala étkeit, szolgálóinak ülését és szolgálattévőinek állását és az ő ruháikat, meg pohárnokait és ruházatukat és felvonulását, ahogy fel szokott vonulni az Örökkévaló házába; akkor nem maradt több benne lélek, **5** és szólt a királyhoz: Igaz a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed felől. **6** De nem hittem szavaiknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, s íme nem beszéltek el nekem felét sem bőséges bölcsességednek; tetézted a hírt, melyet hallottam. **7** Boldogok embereid és boldogok a szolgálóid, kik mindig előtted állnak és hallják bölcsességedet. **8** Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged az ő trónjára, királyul az Örökkévalónak, a te Istenednek; mivel szereti a te Istened Izraelt, hogy fenntartsa örökre, megtett téged főléjük királynak, hogy jogot és igazságot művelj. **9** És adott a királynak százhusz kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet s nem volt még olyan fűszer, mint az, melyet adott Sába királynője Salamon királynak. **10** Chúrám szolgálói is, meg Salamon szolgálói, akik aranyat hoztak Ófirból, hoztak szantálfát és drágakövet. **11** És készítette a király a szantálfából lépcsőket az Örökkévaló háza számára s a király háza számára, meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem láttak még olyanokat annak előtte Jehúda országában. **12** Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azonkívül amit ő hozott a királyhoz. Ekkor fordult

és elment országába, ő meg szolgálói. **13** És volt az aranyak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt, hatszázhatvanhat kikkár arany. **14** Azonkívül, amit behoztak kereskedő emberek meg a kalmárok; és mind az Arábia királyai és az ország helytartói hoztak aranyat és ezüstöt Salomonnak. **15** És készítette Salamon király kétszáz nagy pajzsot vert aranyból, hatszáz vert arany meg egy nagy pajzsra; **16** és háromszáz pajzsot vert aranyból; háromszáz arany meg egy pajzsra. És elhelyezte azokat a király a Libanon erdőházában. **17** És készítette a király nagy elefántcsont trónt és bevonta tiszta arannyal. **18** Hat lépcsőfoka volt a trónnak meg egy zsámolya arannyal a trónhoz erősítve; és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroslán állt a karok mellett; **19** meg tizenkét oroslán állt ott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. **20** És Salamon királynak minden ivóedénye arany volt és a Libanon erdőháznak minden edénye finomított arany; ezüst nem véteget semmibe Salamon napjaiban. **21** Mert hajói voltak a királynak, melyek Tarsisba jártak Chúrám szolgálóival; három évben egyszer szoktak érkezni a Tarsis hajók, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. **22** Így nagyobb volt Salamon király mind a föld királyainál gazdagságra és bölcsességre. **23** És mind a föld királyai fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe. **24** És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre. **25** És volt Salomonnak négyezer jászol lova meg szekerei, és tizenkétezer ménje; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. **26** És uralkodott mind a királyokon a folyamtól egészen a filiszteusok országáig és Egyiptom határáig. **27** És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő volna, s a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő vadfügefákat, sokaságra. **28** És kihoztak Salamon számára lovakat Egyiptomból és mind az országokból. **29** Salomonnak egyéb dolgai pedig, az előbbieket és az utóbbiakat, nemde meg vannak írva Nátán próféta szavaiban és a Silóbeli Achijja prófetaságában és Jéedó látónak látomásában Járobeám, Nebát fia felett. **30** Király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izrael felett negyven évig. **31** És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették atyjának Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Rechabeám.

10 És elment Rechabeám Sekhémbe; mert Sekhémbe gyűlt egész Izrael, hogy őt királyá

tegyék. 2 És volt midőn hallotta Járobeám, Nebát fia – ő ugyanis Egyiptomban volt, ahová megszökött Salamon király elől – visszatért Járobeám Egyiptomból. 3 És küldtek s hivatták őt, s odament Járobeám meg egész Izrael, s beszéltek Rechabéámhoz, mondván: 4 Atyád keménnyé tette jármunkat, most tehát könnyíts atyád kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet ránk vetett, és szolgálunk neked. 5 Erre szólott hozzájuk: Még három napot, akkor jöjjetek vissza hozzám. S elment a nép. 6 Akkor tanácskozott Rechabéám király az öregekkel, kik atyja Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népnek? 7 Beszéltek hozzá, mondván: Ha jó lesz e nép iránt s kedveled őket s beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor szolgálid lesznek neked minden időben. 8 De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl, kik ölelőtte álltak. 9 És szólott hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak hozzám, mondván: könnyíts a jármon, amelyet ránk vetett atyád? 10 Beszéltek vele az ifjak, akik vele nőttek föl mondván: Így mondjad a népnek, akik beszéltek hozzád, mondván: atyád nehezé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk; így szólj hozzájuk: kis ujjam vastagabb atyám derekánál; 11 most tehát atyám nehéz jármot rakott rátok, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenytett benneteket, én pedig skorpiókkal! 12 És odament Járobeám meg az egész nép Rechabéámhoz harmadnapon, ahogy szólt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. 13 Keményen felelt nekik a király; elhagyta Rechabéám király az öregek tanácsát, 14 és beszélt hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám nehezé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom azt; atyám ostorokkal fenytett benneteket, én pedig skorpiókkal. 15 A király azért nem hallgatott a népre, mert így volt okozva Isten részéről, azért hogy az Örökkévaló fenntartsa szavát, amelyet szólt a Silóbeli Achijáhu által Járobeámhoz, Nebát fiához. 16 Látta tehát egész Izrael, hogy nem hallgatott rájuk a király, s válaszolt a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jísaj fiában! Kiki sátraidhoz, Izrael! Most nézz házad után, Dávid! S elment egész Izrael a sátraikhoz. 17 A Jehúda városaiban lakó Izrael fiai azok fölött király volt Rechabéám. 18 Küldte Rechabéám király Hadórát, aki a robot fölött volt és meghajigálták őt kövel Izrael fiai, úgy hogy meghalt; Rechabéám király pedig erőlködött, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálembé. 19 Így pártolt el Izrael Dávid házától mind e mai napig.

11 Megérkezett Rechabéám Jeruzsálembé s egybegyűjtötte Jehúda házát és Benjámint, száznolcvanezer válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraellel, hogy visszaszerezzék a királyságot Rechabéámnak. 2 És lett az Örökkévaló igéje Semájáhuhoz, Isten emberéhez, mondván: 3 Szólj Rechabéámhoz, Salamon fiához, Jehúda királyához s egész Izraelhez Jehúdában s Benjáminban, mondván: 4 Így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok fel s ne harcoljatok testvéreitekkel; térjete vissza kiki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek és nem mentek Járobeám ellen. 5 És lakott Rechabéám Jeruzsálemben, s épített városokat erősségül Jehúdában. 6 És fölépítette Bét-Léchemet, Étámot és Tekóát; 7 Bét-Czúrt, Szókhót és Adullámot; 8 Gátet, Márésát és Zífet; 9 Adórájimot, Lákhist és Azékát; 10 Czoreát, Ajjálont és Chebrónt, amelyek Jehúdában és Benjáminban voltak, erősített városokat. 11 És megerősítette a várakat és tett beléjük vezéreket, meg éléstárakat, meg olajat és bort, 12 és minden egyes városba pajzsokat és lándzsákat s megerősítette azokat felette nagyon; így lett az övé Jehúda s Benjámin. 13 És a papok meg a leviták, akik egész Izraelben voltak, mellé álltak minden területükről, 14 mert elhagyták a leviták közlegelőiket s birtokukat s elmentek Jehúdába és Jeruzsálembé, mert elvetette őket Járobeám s fiai, hogy papjai ne legyenek az Örökkévalónak, 15 s kikendelt magának papokat a magaslatokhoz s a bakokhoz s a borjakhoz, amelyeket készített. 16 S utánuk mind az Izrael törzseiből azok, akik ráadták szívüket, hogy felkeressék az Örökkévalót, Izrael Istenét, Jeruzsálembé jöttek, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, őseik Istenének. 17 És megerősítették Jehúda királyságát és megszilárdították Rechabéámot, Salamon fiát, három évig, mert három évig jártak Dávid és Salamon útján. 18 És feleséget vett magának Rechabéám, Machlátot Jerimótnak, Dávid fiának leányát, meg Abichájilt, Eliábnak, Jísaj fiának, leányát; 19 s szült neki fiaikat: Jeúst, Semarját és Záhamot. 20 És őtátana elvette Máakhát, Absalóm leányát; és szülte neki Abiját, Attajt, Zízát és Selómitot. 21 És jobban szerette Rechabéám Máakhát, Absalóm leányát, mind a feleségeinél s ágyasainál, mert tizennyolc asszonyt vett el s hatvan ágyast; és nemzett huszonnyolc fiat és hatvan leányt. 22 És fejujl állította fel Rechabéám Abiját, Máakha fiát, fejedelmül testvérei közt, mert királlyá akarta tenni. 23 És okosan cselekedett és szétosztott mind a fiai közül Jehúda s Benjámin minden országai szerint

mind az erősített városokba, és adott nekik eleséget bőségesen s keresett számukra tömérdek asszonyt.

12 És volt amint megszilárdult Rechabeám királysága s amint megerősödött, elhagyta az Örökkévaló tanát, s egész Izrael vele együtt. **2** És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, mert hűtlenkedtek az Örökkévaló ellen, **3** ezerkétszáz hadi szekérrel és hatvanezer lovassal, s nem volt száma a népnek, amely vele jött Egyiptomból: lúbiak, szukkiak és kúsiak; **4** s bevette az erősített városokat, amelyek Jehúdáé voltak, s eljutott egész Jeruzsálemig. **5** Semája próféta pedig eljött Rechabeámhoz és Jehúda nagyjaihoz, akik Sisák elől Jeruzsálembe gyülekeztek, s mondta nekik: Így szól az Örökkévaló: ti elhagytatok engem, tehát én is elhagylak titeket, Sisák kezébe. **6** Ekkor megalázkodtak Izrael nagyjai s a király s mondták: Igazságos az Örökkévaló. **7** Midón pedig az Örökkévaló látta, hogy megalázkodtak, lett az Örökkévaló igéje Semájához, mondván: Megalázkodtak, el nem pusztítom őket, de teszkek közülük egy csekély részt menekülésé s ki nem ömlik haragom Jeruzsálem ellen Sisák által; **8** hanem szolgálóivá legyenek neki, hogy megismerjék az én szolgálatomat és az országok királyságainak szolgálatát. **9** És fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, s elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házának kincseit, mindent elvett; elvette az arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. **10** Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábízta a futárok tisztjeire, akik őrt álltak a király házának bejáratán. **11** És volt, valahányszor a király az Örökkévaló házába ment, eljöttek a futárok s vitték azokat s visszatették a futárok szobájába. **12** Midón tehát megalázkodott, visszatért tőle az Örökkévaló haragja, hogy végkép el ne pusztítsa; s Jehúdában is jó dolgok voltak. **13** És megerősödött Rechabeám király Jeruzsálemben s király volt; mert negyvenegy éves volt Rechabeám, midón király lett s tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Örökkévaló kiválasztott, hogy ott helyezze el nevét mind az Izrael törzsei közül; anyjának neve pedig az ammóni Náama. **14** S tette azt, ami rossz, mert nem irányította szívét arra, hogy az Örökkévalót keresse. **15** Rechabeám dolgai pedig, az előbbieket és az utóbbiakat, hiszen meg vannak írva Semájának a prófétának és Iddónak a látónak beszédeiben a származás följegyzésével; a háborúk voltak Rechabeám és Járobeám között minden

időben. **16** És feküdt Rechabeám ősei mellé s eltemették Dávid városában. És király lett helyette fia, Abija.

13 Járobeám király tizennyolcadik évében király lett Abija Jehúda fölött. **2** Három évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Mikhájáhú, Úriél leánya Gibeából; és háború volt Abija és Járobeám között, **3** És megkezdte a harcot Abija harci vitézek seregével, négyszázezer válogatott emberrel; Járobeám pedig sorakozott ellene csatára nyolcszázezer válogatott emberrel, derék vitézzel. **4** És felszállt Abija Czemarájim hegyére, amely Efraim hegységében van, s mondta: Hallgassatok meg engem, Járobeám s egész Izrael. **5** Nemde kellene tudnotok, hogy az Örökkévaló, Izrael Istene Dávidnak adott uralmat Izrael fölött örökre, neki a fiainak sószövetségekpen? **6** De fölkelt Járobeám, Nebát fia, Salomonnak, Dávid fiának szolgálója a fellázadt ura ellen; **7** és gyülekeztek ellene üres férfiak, alávaló emberek a erősködtek Rechabeám, Salamon fia ellen; Rechabeám ugyanis fiatal és gyöngeszívű volt, s nem szilárdult meg előttük. **8** S már most ti azt mondjátok, hogy megszilárdultok az Örökkévalónak Dávid fiai kezében levő uralma előtt, ugyanis nagy tömeg vagytok s veletek az arany borjak, amelyeket készített nektek Járobeám istenekül! **9** Nemde eltaszítottátok az Örökkévalónak papjait, Áron fiait s a levitákat, s papokat tettetek meg magatoknak, az ország népei módjára? Mindenki, aki jött, hogy megtöltsék kezét, fiatal tulokkal és hét kossal, papja lett a nem-isteneknek. **10** Mi pedig az Örökkévaló a mi Istenünk, s nem hagytuk el őt, s a papok, akik az Örökkévalónak szolgálatot tesznek, Áron fiai, s a leviták a szolgálatban vannak, **11** s füstölögtetnek az Örökkévalónak égőáldozatokat reggelenként s esténként és fűszeres füstölőszert, és ott a kenyér rendje a tiszta asztalon, az arany lámpást pedig és mécseseit fölgyújtják esténként, mert mi megőrizzük az Örökkévalónak, a mi Istenünknek őrizetét, de ti elhagytátok őt. **12** És íme, velünk van élünkön az Isten meg papjai és a riadás trombitái, hogy riadjunk ellenetek. Izrael fiai, ne harcoljatok az Örökkévalóval, őseitek Istenével, mert nem fogtok boldogulni. **13** És Járobeám megfordultatta a lescsapatot, hogy azok mögé kerülnének; ők maguk tehát Jehúda előtt voltak, a lescsapat pedig azok mögött. **14** Midón Jehúda megfordult, s íme ellenük a harc előlről és hátulról is, akkor kiáltottak az Örökkévalóhoz és a papok trombitáltak a trombitákon. **15** És riadoztak Jehúda emberei, és volt, midón Jehúda emberei riadoztak,

akkor sújtotta az Isten Járobeámot s egész Izraelt Abija és Jehúda előtt. 16 És megfutamodtak Izrael fiai Jehúda előtt, és Isten kezükbe adta őket. 17 És megverték őket Abija s az ő népe nagy vereséggel, és megölték estek el Izraelből ötszázezeren, válogatott emberek. 18 Így megaláztattak Izrael fiai abban az időben, s megerősödtek Jehúda fiai, mert az Örökkévalóra, őseik Istenére, támaszkodtak. 19 És üldözte Abija Járobeámot s elfoglalt tőle városokat: Bét-Élt s leányvárosait, Jesánát s leányvárosait és Efrájmint és leányvárosait. 20 És Járobeám nem bírta többé erővel Abijáhu idejében, és sújtotta őt az Örökkévaló, és meghalt. 21 Abijáhu pedig megerősödött; vett magának tizennégy feleséget, s nemzett huszonkét fiat és tizenhat leányt. 22 Abijának egyéb dolgai pedig, meg útjai a beszédei meg vannak írva Iddó prófétának fejtegető iratában.

14 És feküdt Abijja ősei mellé s eltemették őt Dávid városában. És király lett helyette fia, Ásza; az ő napjaiban nyugta volt az országnak tíz évig. 2 És tette Ásza azt, ami jó és helyes az Örökkévalónak, az ő Istenének szemében. 3 És eltávolította az idegen oltárokat s a magaslatokat, és összetörte az oszlopokat s kivágta a szent fákat. 4 És meghagyta Jehúdának, hogy keressék az Örökkévalót, őseik Istenét, és hogy megtegyék a tant és a parancsolatot. 5 És eltávolította mind a Jehúda városaiból a magaslatokat s a naposzlopokat; és nyugta volt a királyságnak alatta. 6 És épített erősített városokat Jehúdában, mert nyugta volt az országnak, s nem volt vele háború emez években, mert nyugalmat szerzett neki az Örökkévaló. 7 És mondta Jehúdának: Hadd építsük fel ezeket a városokat s vegyük körül fallal, tornyokkal, kapukkal és reteszekkel, lévén még az ország előttünk, mivel kerestük az Örökkévalót, ami Istenünket; kerestük s ő nyugalmat szerzett nekünk köröskörül. Tehát építettek és boldogultak. 8 S volt Ászának hadserege: vért- s lándzsahordó Jehúdából háromszázezer, és Benjáminból pajzshordók meg ijjasok kétszáznyolcvanezer; mindezek derék vitézek. 9 És kivonult ellenük a kúsi Zérach ezerszer ezernyi hadsereggel s háromszáz szekérrel; s eljutott Mérésáig. 10 És kivonult Ásza ellenébe és harcra sorakoztak a Marésa melletti Czufáta völgyben. 11 És kiáltott Ásza az Örökkévalóhoz az ő Istenéhez s mondta Örökkévaló, senki sincs kívüled, ki segíthetne a hatalmas és az erőtlén között: segíts meg minket, Örökkévaló, mi Istenünk, mert terád támaszkodunk s a te nevedben jöttünk eme tömeg ellen; Örökkévaló, te vagy az Istenünk, melletted nem bír az ember

erővel. 12 És sújtotta az Örökkévaló a kúsiakat Ásza előtt és Jehúda előtt és megfutamodtak a kúsiak. 13 És üldözte őket Ásza s a nép, amely vele volt egészen Geráig; és elestek a kúsiak közül úgy, hogy nem volt feléledésük, mert megtörettek az Örökkévaló előtt és tábora előtt; és elvittek igen sok zsákmányt. 14 És megverték mind a városokat Gerár körül, mert rajtuk volt az Örökkévaló rettegése; és kiprédálták mind a városokat, mert sok préda volt azokban. 15 A jószág sátrait is megverték és foglyul vittek juhot sokat meg tevéket; s visszatértek Jeruzsálembe.

15 Azarjáhu, Ódéd fia, pedig – rajta volt Isten szelleme. 2 És kiment Ásza elé s mondta neki: Hallgassatok meg engem, Ásza s egész Jahúda meg Benjámin; az Örökkévaló veletek van, midőn ti vele vagytok, és ha ti kerestek őt, megtalálhatja magát általatok s ha elhagyjátok őt, el fog hagyni titeket. 3 És sok idő múlt el Izrael számára igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül és tan nélkül. 4 De szorultságában megtért az Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez; keresték őt s ő megtaláltatta magát általuk. 5 És azokban az időkben nem volt békéje aki- és bejárónak, mert nagy zavarok érték mind az országok lakóit. 6 És odaütöközött nemzet nemzethez s város városhoz, mert Isten megzavarta őket mindenféle szűkséggel. 7 De ti legyetek erősek s kezeitek ne lankadjanak, mert van jutalma munkátoknak. 8 És midőn hallotta Ásza e szavakat és Ódéd próféta prófétai igéjét, erőlködött és eltávolította az undokságokat Jehúda és Benjámin egész országából s a városokból, amelyeket elfoglalt Efraim hegységéből; és megújította az Örökkévaló oltárát, amely az Örökkévaló csarnoka előtt volt. 9 És összegyűjtötte egész Jehúdát és Benjámint és a náluk Efraimból, Menasséból és Simeonból tartózkodókat, mert átpártoltak hozzá Izraelből tömegesen, midőn látták, hogy az Örökkévaló, az ő Istene vele van. 10 És gyülekeztek Jeruzsálembe, a harmadik hónapban, Ásza királyságának tizenötödik évében. 11 És áldoztak azon a napon az Örökkévalónak a zsákmányból, amelyet hoztak: hétszáz szarvasmarháé és hétezer juhot. 12 És beléptek a szövetségbe, hogy keresik az Örökkévalót, őseik Istenét, egész szívükkel s egész lelkükkel. 13 S mindenki, aki nem keresi az Örökkévalót, Izrael Istenét, ölessék meg, kicsinytől nagyjáig, férfítól asszonyig. 14 És megesküdték az Örökkévalónak fennhangon, meg riadással és trombitákkal és harsonákkal. 15 És örült egész Jehúda az eskü fölött, mert egész szívükkel esküdtek és egész akaratukkal keresték őt s ő megtaláltatta magát velük; és nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül.

16 Máakhát is, Ásza király anyját, eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel az aséra számára förtelmes képet készített; kivágatta Ásza a förtelmes képet és finomra törte és elégette a Kidrón völgyében. 17 De a magaslatoz nem szűntek meg Izraelből; csak Ászának szíve volt tökéletes minden napjaiban. 18 És bevitte atyjának: szentségeit és a maga szentségeit az Istennek házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. 19 Háború pedig nem volt Ásza uralkodásának harmincötödik évéig.

16 Ásza uralkodásának harminchatodik évében fölönvult Bácsa, Izrael királya, Jehúda ellen s építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni, Ásza, Jehúda királyának részéről. 2 Akkor kivett Ásza ezüstöt meg aranyat az Örökkévaló házának és a király házának kincstáraiból és elküldte Ben-Hadádhoz, Arám királyához, aki Darmészekben székelt, mondván: 3 Szövetség van köztem és közötted, atyám s atyád között; íme küldtem neked ezüstöt meg aranyat, menj, bontsd föl szövetségedet Báesával, Izrael királyával, hogy elvonuljon tőlem. 4 Hallgatott Ben-Hadád Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izrael városai ellen és megverték ljjónt, Dánt, Ábel-Májimot és Naftáli városainak mind az éléstárait. 5 És volt, midőn meghallotta Báesa, föl hagyott Ráma építésével és beszüntette munkáját. 6 Ásza király pedig vitte mind a Jehúdabelieket és elhordták Ráma köveit és fáit, melyekkel épített Báesa, és építette azokból Gébát és Micpát. 7 És abban az időben jött Chanáni, a látó, Ászához, Jehúda királyához, és szólt hozzá: Mivelhogy támaszkodtál Arám királyára és nem támaszkodtál az Örökkévalóra, a te Istenedre, azért megmenekült Arám királyának hadserege kezedből. 8 Nemde a kúsiak és a lúbiak nagy sereggel voltak, szekérhaddal és lovasokkal felette sokan? De mivelhogy az Örökkévalóra támaszkodtál, kezedbe adta őket. 9 Mert az Örökkévalónak szemei bejárják az egész földet, hogy erősnek bizonyuljon azok mellett, akiknek szíve tökéletes hozzá; balgául cselekedtélt ebben, mert mostantól fogva háborúk lesznek veled. 10 És megharagudott Ásza a látóra és betette őt a kalodába; mert haragvásban volt íranta emiatt. És elnyomott Ásza sokakat a nép közül abban az időben. 11 S íme Ásza dolgai, az előbbieket s az utóbbiak, nemde azok meg vannak írva Jehúda és Izrael királyainak könyvében. 12 És megbetegedett Ásza a lábain, uralkodása harminckilencedik évében, felette erős lett a betegsége; de betegségében sem kereste az Örökkévalót, hanem az orvosokat. 13 És feküdt Ásza

ősei mellé és meghalt uralkodása negyvenegyedik évében. 14 És eltemették őt azon sírhelyén, amelyet ásott magának Dávid városában, és fektették őt a fekvőhelyre, amelyet megtöltöttek illatszerekkel és különféle fűszerrel, kenőcskeverés művével keverve és nagy máglyát égettek neki fölötte nagyon.

17 És királlyá lett fia Jehósáfát helyette, és megerősödött Izrael ellen. 2 És sereget tett mind a Jehúda erősített városaiba és őrsöket tett Jehúda országába és Efraim városaiba, amelyeket atya Ásza elfoglalt. 3 És volt az Örökkévaló Jehósáfáttal, mert atyjának Dávidnak korábbi útjai szerint járt és nem kereste a Báalokat, 4 hanem atyjának Istenét kereste s az ő parancsolatai szerint járt s nem Izrael cselekedete szerint. 5 És megszilárdította az Örökkévaló az uralmat a kezében s adott egész Jehúda ajándékot Jehósáfátnak; és volt neki gazdagsága és tisztelete bőven. 6 És midőn emelkedett a szíve az Örökkévaló útjain, még eltávolította a magaslatozkat és a szent fákat Jehúdából. 7 És uralkodása harmadik évében küldte nagyjait: Ben Chajilt, Óbadját, Zekharját, Netanélt és Mikhájáhút, hogy tanítsanak Jehúda városaiban. 8 És velük voltak a leviták: Semájáhú, Netanjáhú, Zebadjáhú, Aszáel, Semírámót, Jehónátán, Adónijáhú, Tóbijáhú és Tób-Adónija, a leviták; és velük voltak Elisámá és Jehoram, a papok. 9 És tanítottak Jehúdában, midőn is velük volt az Örökkévaló tanának könyve; és körüljártak mind a Jehúda városaiban és tanítottak a nép között. 10 És volt az Örökkévaló rettegése mind az országok birodalmain, amelyek Jehúda körül voltak, és nem harcoltak Jehósáfáttal. 11 És a filiszteusok közül hoztak Jehósáfátnak ajándékot és ezüstöt adóképen; az arabok is hoztak neki juhokat, kosokat, hétezerhétszázat, és bakokat hétezerhétszázat. 12 Így egyre nagyobb lett Jehósáfát, felette nagy; és épített Jehúdában várakat és éléstár városokat. 13 És nagy gazdasága volt neki Jehúda városaiban, és harcosai, derék vitézek, Jeruzsálemben. 14 És ez a megszámlálásuk atyái házaik szerint: Jehúdából mint ezrek vezérei, Adna a vezér és vele derék vitézek: háromszázezren. 15 És mellette Jehóhánán, a vezér, s vele kétszáznyolcvanezren. 16 És mellette Amaszja, Zikhri fia, aki fölajánlotta magát az Örökkévalónak; és vele kétszázezer derék vitéz. 17 És Benjáminból a derék vitéz, Éljudá; és vele íjjal és pajzsral fegyverzetek kétszázezren. 18 És mellette Jehózábád; s vele száznyolcvanezren hadra készen. 19 Ezek voltak, akik a királynál szolgálatot tettek azokon

kívül, akiket a király az erősített városokba tett egész Jehúdában.

18 És volt Jehósáfátnak gazdagsága s tisztelete bőven; és sógorságra lépett Achábbal. **2** És évek múltán lement Achábhhoz Sómronba, és Acháb vágott számára juhokat és szarvasmarhát sokat és a vele levő nép számára; és rábeszélte őt, hogy menjen fel Rámót-Gileádba. **3** És szólt Acháb, Izrael királya, Jehósáfáthoz, Jehúda királyához: Eljössz-e velem Rámót-Gileádba? Mondta neki Én úgy mint te, és úgy mint a te néped az én népem s veled vagyok a háborúban! **4** Majd szólt Jehósáfát Izrael királyához: Kérdezd csak meg ma az Örökkévaló igéjét. **5** És összegyűjtötte Izrael királya a prófétákat, négyszáz embert és szólt hozzájuk: Elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, vagy abban hagyjam-e? Mondták: Menj fel; adni fogja az Isten a királynak kezébe. **6** És mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy őtöle kérdezhessük? **7** Szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlölöm őt, mert nem szokott felőlem prófétálni jóra, hanem minden napjaiban rosszra; Mikhájehú, Jimla fia az. Erre szólt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. **8** Szólt tehát Izrael királya egy udvari tisztet s mondta: Hamar hívd Mikhájehút, Jimla fiát. **9** Izrael királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királya ültek, kiki a trónján, ruhákba öltözve ültek a szérún Sómron kapujának bejáratán és mind a próféták prófétáltak előttük. **10** És készített magának Czidkijáhú, Kenána fia, vasszarvakat és mondta: Így szól az Örökkévaló: ezekkel döföd le Arámot, míg meg nem semmisíted. **11** Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **12** A követ pedig, aki ment hívni Mikhájehút, beszélt hozzá, mondván: Lám, a próféták egyhangúlag jól beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad olyan, mint azok egyikéé, hogy jól beszélj. **13** De mondta Mikhájehú: Él az Örökkévaló, bizony amit majd szól az Istenem, azt fogom beszélni. **14** Erre odament a királyhoz, és szólt hozzá a király: Mikha, elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, avagy abbahagyjam? Szólt: Menjetek föl és legyetek szerencsések és adassanak kezetekbe. **15** Ekkor szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszélj hozzám az Örökkévaló nevében? **16** Mondta: Láttam egész Izraelt elszéledve a hegyeken mint a juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szólt az Örökkévaló: nincs ezeknek uruk, menjenek vissza,

kiki a házába, békében! **17** Ekkor szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem csak rosszat! **18** És szólt: Azért halljátok az Örökkévaló igéjét: Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égnek egész serege áll jobbjáról s baljáról. **19** És mondta az Örökkévaló: Ki beszélné rá Achábot, Izrael királyát, hogy fölvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szólt – az egyik így szólt vala, a másik meg amúgy szólt. **20** Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló eléállt a mondta: Én beszélem rá! És szólt hozzá az Örökkévaló: Mivel? **21** Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedjél ekképpen! **22** Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind a prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki rád. **23** Erre odalépett Czidkijáhú, Kenána fia, és arcul ütötte Mikhájehút és mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szelleme én tőlem, hogy veled beszéljen? **24** Mondta Mikhájehú: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. **25** Ekkor szólt Izrael királya: Vegyétek Mikhájehút és vezessétek vissza Ámónhoz, a város nagyjához, és Jóáshoz, a király fiához; **26** s mondjátok: Így szól a király, vessétek ezt a fogházba s adjatok neki enni szűken kényeret és szűken vizet, míg visszatérek békében. **27** Ekkor szólt Mikhájehú: Ha békében fogsz visszatérni, nem az Örökkévaló beszélt általam. És szólt: halljátok ti népek mind! **28** Fölvonult tehát Izrael királya meg Jehósáfát Jehúda királya, Rámót-Gileádba. **29** És szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Elmásítván magamat, megyek a harcba, te meg öltsd fel a magad ruháit. És elmásította magát Izrael királya s a harcba mentek. **30** Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada vezéreinek, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel, naggyal, hanem egyedül Izrael királyával. **31** És volt, amint meglátták a szekérad vezérei Jehósáfátot, azt mondták: bizony Izrael királya az, és körülfogták őt, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát, és az Örökkévaló megsegítette őt, és eltérítette Isten őket tőle. **32** És volt, amint látták a szekérad vezérei, hogy nem Izrael királya az, elfordultak tőle. **33** Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta íját és eltalálta Izrael királyát a kapcsok és a páncél között. Ekkor azt mondta a szekérhajtónak: Fordítsd meg kezedet és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem. **34** És nekihevesedett a harc ama napon, Izrael királya pedig állva marad a kocsiban Arámmal szemben estig; és meghalt a nap lenyugta idején.

19 És visszatért Jehósáfát; Jehúda királya, a házába békében Jeruzsálembe. **2** És kiment elé Jehú, Chanáni fia, a látó, és szólt Jehósáfát királyhoz: A gonosznak kellett-e segítened és az Örökkévaló gyűlölőit szereted? Emiatt van rajtad harag az Örökkévalótól! **3** Azonban jó dolgok találtak nálad, mert kispusztítottad az aserákat az országból és irányítottad szívedet, hogy keresd az Istent. **4** És maradt Jehósáfát Jeruzsálemben; aztán ismét kiment a nép közé Beér-Sebától Efráim hegységéig és visszatérítette őket az Örökkévalóhoz, őseik Istenéhez. **5** És bírákat állított az országban mind a Jehúda erősített városaiban, minden egyes városba. **6** És szólt a bírákhoz: Nézzétek, mit tesztek, mert nem az embernek ítélték, hanem az Örökkévalónak; és ő veletek van az ítélet ügyében. **7** Most tehát legyen rajtatok az Örökkévaló rettegése, vigyázva cselekedjétek, mert az Örökkévalónál, ami Istenüknél nincs jogtalanság, sem személyre való tekintet, sem vesztegetés elfogadása. **8** És Jeruzsálemben is állított Jehósáfát a leviták és papok és az atyai házak fejei közül Izraelből az Örökkévaló ítélete számára és a perre; és visszatértek Jeruzsálembe. **9** És megparancsolta nekik, mondván: Így cselekedjétek az Örökkévaló félelmében, hűséggel és tökéletes szívvel. **10** És minden per, amely hozzátok jut testvéreitektől, akik a városaikban laknak, vér és vér között, tan és parancsolat között, törvények s rendeletek között – ítéletek meg őket, hogy ne essenek bűnbe az Örökkévaló iránt és harag volna rajtatok s testvéreiteken; így cselekedjétek és ne essetek bűnbe. **11** És íme Amarijáhú, a főpap, fölöttetek legyen az Örökkévaló minden ügyében és Zebadjáhú, Jismaél fia, az előljáró Jehúda házából, a király minden ügyében, és tisztviselők legyenek a leviták előttetek; legyetek erősek és cselekedjétek és az Örökkévaló lesz azzal, aki jó.

20 És történt ezután, jöttek Móáb fiai meg Ammón fiai és velük a Máónbeliek közül Jehósáfát ellen háborúra; **2** jöttek s tudtára adták Jehósáfátnak, mondván: Jött ellened nagy tömeg a tengerentúlról, Arámból, s íme ők Chacecón-Támárban vannak, Én-Gédi az; **3** akkor félt és arra irányította arcát Jehósáfát, hogy keresse az Örökkévalót; és bójtört hirdetett egész Jehúdára. **4** És gyülekeztek a Jehúdabeliek, hogy kérjék az Örökkévalót; mind a Jehúda városaiból is jöttek, hogy kérjék az Örökkévalót. **5** És ott állt Jehósáfát Jehúda és Jeruzsálem gyülekezetében, az Örökkévaló házában, az új udvar előtt. **6** És mondta: Örökkévaló, őseink Istene, nemde te vagy

az Isten az égben s te uralkodsz mind a nemzetek királyságain, s a te kezeden van erő s hatalom, s nincs senki, hogy melletted megállhatna. **7** Nemde te, oh Istenünk, elűzted ennek ez országnak lakóit néped Izrael elől s odaadtad barátod Ábrahám magzatjának örökre, **8** s ők megtelepedtek abban és építettek neked abban szentélyt neved számára, mondván: **9** Ha jönne miránk baj, kard, büntetés, vagy dögvész, vagy éhség: hadd állunk eme ház elé és a te színed elé, mert a te neved van ebben a házban, s kiáltunk tehozzád szorultságunkból, és te hallod és segítesz. **10** És most, íme Ammón fiai és Móáb és a Széir hegybeliek, akik közé mennie Izraelnek nem engedted, midőn Egyiptom földjéről jöttek, hanem kitértek előlük és nem semmisítették meg őket- **11** íme ők viszonozzák minekünk, eljövén, hogy elűzzenek minket örökségedből, amelyet nekünk örökre adtál – **12** Istenünk, nemde ítéletet teszel rajtuk, mert bennünk nincs erő eme nagy tömeggel szemben, amely jön ellenünk; s mi nem tudjuk mit tegyünk, hanem csak te feléd fordulnak szemeink. **13** És egész Jehúda ott állt az Örökkévaló színe előtt, kisdedeik is, nejeik s fiaik. **14** És Jachazíél, Zekharjáhú fia, Benája fia, Jeiel fia, Mattanja fia, az Aszáf fiai közül való levita – volt rajta az Örökkévaló szelleme a gyülekezet közepette. **15** És mondta: Figyeljétek egész Jehúda és Jeruzsálem lakói és te Jehósáfát király! Így szól nektek az Örökkévaló: ti ne féljétek s ne rettegjétek a nagy tömegtől, mert nem tietek a harc, hanem az Istené. **16** Holnap szálljatok le ellenük; íme ők feljönnek a Czicz hágóján, s megtaláljátok őket a völgy végén, Jerulél pusztával szemben. **17** Nem tinektek kell itt harcolnotok; állapotod meg, álljatok meg és lássátok az Örökkévalónak segítségét ti veletek. Jehúda és Jeruzsálem! Ne féljétek s ne rettegjétek, holnap vonuljatok ki ellenük, s az Örökkévaló veletek lesz. **18** És meghajtotta magát Jehósáfát arccal a földre; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem lakói levetették magukat az Örökkévaló előtt, leborulván az Örökkévaló előtt. **19** És felkeltek a kehhátiak fiai közül és a kórachiak fiai közül való leviták, hogy dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét, felette nagy hangon. **20** És felkeltek reggel s kimentek Tekóa pusztájába; s midőn kivonultak, odaállt Jehósáfát s mondta: Hallgassatok meg engem, Jehúda és Jeruzsálem lakói, bízzatok az Örökkévalóban, a ti Istenetekben és biztosságtok lesz, bízzatok prófétáiban s szerencsések lesztek. **21** És tanácskozott a néppel s felállított énekeseket az Örökkévalónak, akik ugyanis dicsérték szent díszen, midőn vonultak a fegyveres csapat előtt s mondták: Adjatok hátát az Örökkévalónak, mert

örökké tart az ő kegyelme. 22 És amidőn elkezdettek fohászkodással és dicsérő dallal, akkor az Örökkévaló lesbenállókat szerzett Ammón fiai meg Móáb és a Széir hegybeliek ellen, akik Jehúda ellen jöttek volt, és sújtva lettek. 23 És felkeltek Ammón fiai és Móáb Széir hegyének lakói ellen, hogy kiirtsák és megsemmisítsék és midőn végeztek Széir lakóival, akkor egyike a másikat segítette elpusztításra. 24 Jehúda pedig odament a pusztára tekintő magaslatra, s a tömeg felé fordultak, és íme azok földre terült hullák, menekülés nélkül. 25 És odament Jehósáfát s népe, hogy elprédálják zsákmányukat, s találtak közöttük tömegesen vagyont is, ruhákat is, meg drága edényeket, és elvitték maguknak, úgy hogy elhordani nem bírták; s így három napig prédálták el a zsákmányt, mert sok volt. 26 A negyedik napon pedig gyülekeztek Berákha völgyében, mert ott áldották az Örökkévalót; azért így nevezték el azt a helyet: Berákha völgye, mind a mai napig. 27 És visszafordultak mind Jehúda és Jeruzsálem emberei és Jehósáfát az élükön, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe örömmel, mert megörvendeztette őket az Örökkévaló ellenségeik fölött. 28 És megérkeztek Jeruzsálembe lantokkal, hárfákkal és trombitákkal, az Örökkévaló házához. 29 És volt az Isten rettegése mind az országok királyságain, midőn meghallották, hogy az Örökkévaló harcolt Izrael ellenségeivel. 30 És nyugodt volt Jehósáfát uralma, s nyugalmat szerzett neki Istene köröskörül. 31 És uralkodott Jehósáfát Jehúda fölött; harmincöt éves volt, midőn király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. 32 És járt atyjának, Ászának útján, nem tért le arról, tévén azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. 33 Csak a magaslatok nem szűntek meg, és a nép még nem irányította szívét ősei Istene felé. 34 Jehósáfát egyéb dolgai pedig, az előbbieket és utóbbiakat, íme meg vannak írva Jehúnak, Chanáni fiának beszédei között, amelyek fölvéttettek Izrael királyainak könyvébe. 35 És azután szövetkezett Jehósáfát, Jehúda királya, Achazjával, Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett. 36 És szövetségesévé tette őt, hogy készítsenek hajókat, melyek Tarsisba menjenek; és készíttettek hajókat Ecjón-Géberben. 37 És prófétált Eliézer, Dódáváhu fia, Márésából, Jehósáfát ellen, mondván: Mivelhogy szövetkeztél Achazjával, rést tört az Örökkévaló a te műveden. És a hajók összetörtek és nem bírtak Tarsisba menni.

21 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában; és király lett helyette fia,

Jehóráam. 2 Neki voltak testvérei, Jehósáfát fiai: Azarja, Jechiél, Zekharjáhu, Azarjáhu, Mikháél és Sefatjáhu; mindezek Jehósáfátnak, Izrael királyának fiai. 3 És adott nekik atyjuk sok ajándékot, ezüsből, aranyból s drágaságokból, Jehúdában levő erősített városokkal együtt; a királyságot pedig átadta Jehóráamnak, mert ő volt az elsőszülött. 4 Midőn Jehóráam támadt atyja királysága fölött s megerősödött, akkor megölte mind a testvéreit karddal, és Izrael nagyjai közül is. 5 Harminckét éves volt Jehóráam, midőn királlyá lett és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. 6 És járt Izrael királyainak útján, amint cselekedtek az Acháb házából valóik, mert Achábnak leányát vette feleségül; tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 7 De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Dávid házát a szövetség kedvéért, amelyet Dáviddal kötött, s amint mondta, hogy ad mécseset neki a fiainak minden időben. 8 Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól, és tettek maguk fölé királyt. 9 Ekkor vonult Jehóráam a vezéreivel és az egész szekérráddal övele; s ő felkelt éjjel s megverte Edómot, amely körülvette őt és a szekérrád vezéreit. 10 Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben keze alól, mert elhagyta az Örökkévalót, ősei Istenét. 11 Ő is készített magaslatokat Jehúda hegyein és paráznaságra vitte Jeruzsálem lakóit és eltántorította Jehúdát. 12 És eljutott hozzá egy írás Élijáhu prófétától, mondván: Így szól az Örökkévaló, ősdőnek Dávidnak Istene: mivelhogy nem jártál atyádnak Jehósáfátnak útjain és Ászának, Jehúda királyának útjain, 13 hanem jártál Izrael királyainak útján és paráznaságra vitted Jehúdát meg Jeruzsálem lakóit, amint paráznaságot okozott Acháb háza, s testvéreidet is, atyád házát, akik jobbak nálad, megölted: 14 íme az Örökkévaló sújtja népedet nagy csapással, meg fiadat és feleségeidet s egész vagyonodat. 15 Te pedig sokféle betegségben leszel, beleidnek betegségében, mígnem beleid kimennek a betegség által napokon és napokon át. 16 És fölébresztette az Örökkévaló Jehóráam ellen a filiszteusok és az arabok szellemét, akik a Kúsbek oldalán laktak. 17 És fölvonultak Jehúdába és elfoglalták azt és fogságba vitték az egész vagyont, amely a király házában találtatott, meg fiait s feleségeit is; és nem maradt meg neki fia, csakis Jehóácház, fiainak legkisebbje. 18 És mindezután sújtotta őt az Örökkévaló belein betegséggel gyógyíthatatlanul. 19 És volt napok és napok múlva, midőn két év múlva lejárt a vég, kimentek belei betegsége közben s meghalt kínos betegségekben; és nem rendezett számára a népe

máglyaégetést, őseinek máglyaégetése módjára. 20 Harminkét éves volt, midőn királlyá lett s nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben; és ment kedveltetés nélkül, s eltemették őt Dávid városában, de nem a királyok sírjaiban.

22 És királlyá tették helyette Jeruzsálem lakói Achazjáhút, legkisebbik fiát, mert mind az idősebbeket megölte az a csapat, amely az arabokkal a táborba jött; és király lett Achazjáhú, Jehórám Jehúda királyának fia. 2 Negyvenkét éves volt Achazjáhú, midőn király lett s egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omri leánya. 3 Ő is Acháb házának útjain járt, mert anyja volt tanácsadója a gonosztevéseben. 4 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, úgy mint Acháb háza, mert ők voltak tanácsadói atyjának halála után, az ő romlására. 5 Járt is az ő tanácsuk szerint; s elment háborúba Jehórámmal, Acháb fiával, Izrael királyával Chazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádba; de megverték az Arámbeliek Jórámot. 6 És visszament, hogy gyógyíttassa magát Jizreélben, mert sebei voltak, melyeket ütöttek rajta Rámában, midőn harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Azarjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jehórámot, Acháb fiát, Jizreélben, mert beteg volt. 7 És Istentől volt Achazjáhú vesztere, hogy elment Jórámhoz, s midőn odaért, kiment Jehórámmal Jéhú, Nimsi fia ellen, akit az Örökkévaló fölkent volt, hogy kiirtsa Acháb házát. 8 És volt, midőn Jéhú ítéletet tartott Acháb háza fölött, találta Jehúda nagyjait s Achazjáhú testvéreinek fiait, akik szolgálatot végeztek Achazjáhúnál, és megölte őket. 9 És kereste Achazjáhút s elfogták őt – ő ugyanis elrejtőzött Sómrónban – s elvitték őt Jéhúhoz s megölték őt s eltemették, mert azt mondták: Jehósáfát fia ő, aki kereste az Örökkévalót egész szívével. És nem volt Achazjáhú házából senki, aki erővel bírt volna az uralomra. 10 Ataljáhú pedig, Achazjáhú anyja látta, hogy meghalt a fia, akkor felkelt s elpusztította Jehúda házában minden az uralomra való magzatját. 11 De Jehósabeát, a király leánya vette Jóást, Achazjáhú fiát, s ellopta a megölésre szánt királyfiak közül, s betette őt meg dajkáját az ágyak termébe; és elrejtette őt Jehósabeát, Jehórám király leánya, Jehójádá papnak felesége, mert ő volt Achazjáhúnak nővére, Ataljáhú elől, úgy hogy nem ölhetette őt meg. 12 És volt velük elrejtőzve az Istennek házában hat évig, míg Ataljáhú uralkodott az ország fölött.

23 A hetedik évben pedig megerősödött Jehójádá és szövetségbe vette magával a századok

tisztjeit: Azarját, Jeróchám fiát, Jismáélt, Jehóchánán fiát, Azarjáhút, Óbéd fiát, Máaszéjáhút, Adájáhú fiát és Elísáfátot, Zikhri fiát. 2 És körüljártak Jehúdában és összegyűjtötték a levitákat mind a Jehúda városaiból és Izrael atyai házainak fejeit, s eljöttek Jeruzsálembé. 3 És kötött az egész gyülekezet szövetséget a királlyal az Istennek házában; s ő mondta nekik: Íme a király fia legyen király, amint az Örökkévaló kimondta Dávid fiai felől. 4 Ez az, amit tegyetek: a harmadrész közületek, akik szombaton bevonulnak, a papok és leviták közül, kapuőrök legyenek a küszöböknel; s egy harmadrész pedig a király házában, s egy harmadrész az alap kapujánál, s az egész nép az Örökkévaló házában udvaraiban. 6 És ne menjen be az Örökkévaló házába más, mint a papok s a leviták közül a szolgálattelvők; ők menjenek be, mert szentek ők, az egész nép pedig őrizze az Örökkévaló őrizetét. 7 És a leviták közbefogják a királyt köröskörül, ki-ki fegyvereivel kezében, s aki bemege a házba, ölessék meg; és legyetek a királynál, midőn be és kijár. 8 És cselekedtek a leviták s egész Jehúda mind aszerint, amint parancsolta Jehójádá pap a vette kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt, mert Jehójádá pap el nem bocsátotta az osztályokat. 9 Ekkor adta Jehójádá pap a századok tisztjeinek a lándzsákat és a pajzsokat és a fegyvereket, a Dávid királytól valókat, amelyek az Isten házában voltak. 10 És fölállította az egész népet, s ki-ki volt az ő fegyverével kezében, a háznak jobb oldalától a háznak baloldaláig; az oltár mellé és a ház mellé, körülfogva a királyt. 11 Erre kivezették a király fiát, ráadták a koronát s a díszet, s királlyá tették őt; s felkenték őt Jehójádá meg fiai és mondták: Éljen a király! 12 Midőn Ataljáhú hallotta a nép s a futárok hangját, mint dicsérték a királyt, bement a néphez az Örökkévaló házába. 13 És látta, íme a király ott áll az oszlopa mellett a bemenetnél, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett, s mind az ország népe örvendve s fújva a trombitákat s az énekesek hangszereikkel s jelt adva a dicsérésre: ekkor megszagatta Ataljáhú a ruháit s mondta: Összeesküvés, összeesküvés! 14 Ekkor kivezette Jehójádá pap a századok tisztjeit, a sereg fölét rendelteket, s szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között s aki utána megy, ölessék meg karddal! Mert azt mondta a pap: ne öljétek meg az Örökkévaló házában. 15 És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak kapujának bejáratán át a királyi házba, s megölték őt ott. 16 Ekkor Jehójádá szövetséget kötött maga között, az egész nép között és a király között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak. 17 Erre bement az

egész nép a Báal házába és lerombolták azt, oltárait és szobraikat összetörték; Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték az oltárok előtt. 18 És rendelt Jehójáda tisztségeket az Örökkévaló házába a levita papok kezébe, akiket Dávid beosztott az Örökkévaló háza fölé, hogy bemutassák az Örökkévaló égőáldozatait, amint írva van Mózes tanában, örömmel s énekkel, Dávid rendje szerint. 19 És fölállította a kapuőröket az Örökkévaló házában, hogy ne menjen be az, aki tisztátalan valamely dologban. 20 És vette a százaadok vezéreit, meg a hatalmasokat s azokat, akik uralkodnak a népen, meg az ország egész népét és levezette a királyt az Örökkévaló házából s bementek a felső kapun a király házába; s ültették a királyt a királyi trónra. 21 És örült mind az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal.

24 Hét éves volt Jóás, midőn király lett s negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Czibja Beér-Sébából. 2 És tette Jóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, Jehójáda pap minden napjaiban. 3 És vett neki Jehójáda két feleséget; s nemzett fiaikat s leányokat. 4 És történt azután, az volt Jóás szívében, hogy megújítja az Örökkévaló házát. 5 És összegyűjtötte a papokat s a levitákat, s mondta nekik: Induljatok ki Jehúda városaiba s gyűjtsétek egész Izraelből pénzt kijavítani Istenek házát évről évre, s ti siessetek a dologgal! De a leviták nem siettek. 6 Ekkor hívta a király Jehójádat, a főpapot s mondta neki: Miért nem ügyeltél a levitákra, hogy hozzák Jehúdából és Jeruzsálemből a Mózes, az Örökkévaló szolgálója, és Izrael gyülekezete által kivetett adót a biznyság sátra számára? 7 Mert a gonosz Ataljáhú – az ő fiai rést törtek az Istennek házán s az Örökkévaló házában minden szentségét is elhasználták a Báalok számára. 8 És meghagyta a király s készítettek egy ládát, s elhelyezték azt az Örökkévaló házában kapuján kívülről. 9 És hírt adtak Jehúdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák az Örökkévalónak a Mózes, Isten szolgálója által Izraelre a pusztában kivetett adót. 10 És örültek mind a nagyok s az egész nép, s hoztak s bedobták a ládába, egész a megtelésig. 11 És volt, midőn a ládát odavitték a levitáktól kezelt királyi hivatalba, s midőn látták, hogy sok a pénz, akkor eljött a király írója s a főpap tisztje és kiürítették a ládát s vitték azt s visszahelyezték helyére; így cselekedtek nap-nap után s gyűjtöttek pénzt bőven. 12 És odaadták azt a király meg Jehójáda az Örökkévaló háza szolgálata munkavezetőinek s ezek béreltek kővágókat és ácsokat, hogy kijavítsák

az Örökkévaló házát, meg vas- és rézműveseket, hogy kijavítsák az Örökkévaló házát. 13 És dolgoztak a munkavezetők és sikerült a munka befejezése általuk; s felállították az Isten házát méretei szerint s megerősítették azt. 14 És midőn elvégezték, bevitték a király s Jehójáda elé a többi pénzt, s készített abból edényeket az Örökkévaló háza számára, szolgálati s áldozati edényeket és csészéket és arany meg ezüst edényeket; és bemutattak égőáldozatokat az Örökkévaló házában állandóan Jehójáda minden napjaiban. 15 És megöregedett Jehójáda s megtelt napokkal s meghalt; százharminc éves volt, midőn meghalt. 16 És eltemették őt Dávid városában a királyok mellé, mert jót cselekedett Izraellel s az Isten s annak háza iránt. 17 És Jehójáda halála után jöttek Jehúda nagyjai a leborultak a király előtt; akkor hallgatott a király rájuk. 18 És elhagyták az Örökkévalónak, őseik Istenének házát, s szolgálták az aserákat s a bálványokat; és harag volt Jehúda és Jeruzsálem fölött eme vétkezésük miatt. 19 És ő küldött hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítsék az Örökkévalóhoz; intették is őket, de azok nem figyeltek. 20 És az Isten szelleme szállta meg Zekharját, Jehójáda papnak fiát s odaállt a nép elé s mondta nekik: Így szól az Isten: miért szegitek meg az Örökkévaló parancsolatait, hogy ne boldoguljatok? Mivel elhagyjátok az Örökkévalót, elhagy ő is titeket. 21 És összeesküdtek ellene s meghajigálták követ a király parancsára, az Örökkévaló házában udvarában. 22 És meg nem emlékezett Jóás király a szeretetről, amelyet tett vele annak atyja Jehójáda, s megölte a fiát: s halálakor mondta: Lássza az Örökkévaló és kérje számom! 23 És volt az év fordultakor felvonult ellene Arám serege s behatoltak Jehúdába és Jeruzsálemben, s elpusztították mind a nép nagyjait a nép közül, minden zsákmányukat pedig elküldték Darmészek királyának. 24 Bár kevés emberrel jött Arám hadserege, de az Örökkévaló kezükbe adott igen nagy hadsereget, mert elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét; Jóáson pedig büntetést végeztek. 25 És midőn elmentek tőle, bizony nagy betegségekben hagyták őt – összeesküdtek ellene a szolgálói, Jehójáda pap fiainak kiontott vére miatt, s megölték őt ágyában s meghalt; s eltemették őt Dávid városában, de nem temették őt el a királyok sírjaiban. 26 És ezek azok, akik összeesküdtek ellene Zábád, Simeátnak az ammóni nőnek fia, és Jehózábád, a móabi nőnek Simritnek fia. 27 És fiai, meg a róla való sok prófétai beszéd s az Isten házában megalapítása, íme meg vannak írva a királyok fejtegető könyvében. És királyá lett helyette fia, Amacjáhu.

25 Huszonöt éves korában lett király Amacjáhú és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán Jeruzsálemből. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, de nem teljes szívből. **3** És volt, midőn megerősödött nála a királyság, megölette szolgáit, akik agyonütötték volt atyját, a királyt. **4** De gyermekeiket nem ölette meg, hanem, amint írva van a tanban, Mózes könyvében, hogy megparancsolta az Örökkévaló, mondván: ne haljanak meg az atyák a gyermekeik miatt s a gyermekek ne haljanak meg az atyák miatt, hanem mindenki a maga vétkéért haljon meg. **5** És összegyűjtötte Amacjáhú Jehúdát s fölállította őket atyai házak szerint, az ezrek tisztjei szerint s a százak tisztjei szerint, egész Jehúdából s Benjáminból; és megszámlálta őket húsz évestől fölfelé s talált köztük háromszázezer válogatottat, hadbavonulót, lándzsás és pajzshordót. **6** És bérelt Izraelből százezer derék vitézt száz kikkár ezüstön. **7** De az Isten embere jött hozzá, mondván: Oh király, ne menjen veled Izrael serege, mert nincs az Örökkévaló Izraellel, mind az Efraim fiaival. **8** Hanem menj te egyedül, cselekedjél, légy erős a háborúra, nehogy elejtsen téged az Isten az ellenség előtt, mert Istennél van a hatalom, segíteni és elejteni. **9** És mondta Amacjáhú az Isten emberének: S mit tegyek a száz kikkárral, amit Izrael csapataért adtam? S mondta Isten embere: Van az Örökkévalónak, hogy adhat neked többet ennél. **10** És elkülönítette Amacjáhú azt a csapatot, amely hozzá jött Efraimból, hogy menjenek helyükre; s fellobbant a haragjuk nagyon Jehúda ellen s visszatértek helyükre fellobbant haraggal. **11** Amacjáhú azonban megerősödött és elvezérelte a népét s ment a Sósvölgybe s megverte Széir fiait, tízezret. **12** Tízezret pedig elevenen fogtak el Jehúda fiai s elvitték őket a szikla csúcsára, s letaszították őket a szikla csúcsáról, és mindannyian szétzúzódtak. **13** Ama csapat legényei pedig, amelyet Amacjáhú visszaküldött, hogy ne menjenek vele a háborúba, portyáztak Jehúda városaiban Sómróntól egészen Bét-Chórónig; agyonütöttek közülük háromezret s prédáltak nagy prédát. **14** És volt, miután Amacjáhú megjött az Edómbeliek megverése után, akkor elhozta Széir fiainak isteneit s felállította azokat magának istenekül; előttük borul le s azoknak füstölögtet. **15** És föllobbant az Örökkévaló haragja Amacjáhú ellen s küldött hozzá prófétát és szólt hozzá: Miért kerested fel azon nép isteneit, amelyek nem mentették meg népüket a te kezedből? **16** És volt, midőn szólt hozzá, akkor mondta neki: Vajon a király tanácsadójaul tettünk-e meg téged? Hagyd abba, miért verjenek meg

téged? S abbahagyta a próféta s mondta: Tudom, hogy elhatározta Isten, hogy elpusztítson téged, mivelhogy ezt tetted s nem hallgattál tanácsomra. **17** És tanácskozott Amacjáhú, Jehúda királya, s küldött Jóáshoz, Jéhu fia, Jehóácház fiához, Izrael királyához, mondván: Gyere, nézzünk egymás szemébe. **18** Erre küldött Jóás, Izrael királya, Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libanonon levő tövis küldött a Libanonon levő cédrushoz, mondván: add leányodat fiannak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libanonban volt s összetaposta a tövist. **19** Azt mondatd, íme megverted Edómot s ezért elkopott téged a szíved tiszteletszerzésre; most maradj a házában! Miért ingerled fel a veszedelmet, hogy elessél te és Jehúda teveled? **20** De nem hallgatott rá Amacjáhú, mert Istentől való volt, azért hogy őket kézbe adja, mivel keresték Edóm isteneit. **21** És fölvonult Jóás, Izrael királya, s szembenéztek egymással, ő és Amacjáhú, Jehúda királya, a Jehúdabeli Bét-Sémesben. **22** És vereséget szenvedett Jehúda Izrael előtt s megfutamodtak kiki a sátraihoz. **23** Amacjáhút pedig, Jehúda királyát, Jóásnak, Jehóácház fiának fiát, elfogta Jóás, Izrael királya Bét-Sémesben; elvitte őt Jeruzsálembé és rést ütött Jeruzsálem falában, Efraim kapujától a sarokkapuig, négyyszáz könyöknyit, **24** meg minden aranyat, ezüstöt s mind az edényeket, melyek találtak az Isten házában Óbéd-Edómnál s a király házában kincseit, valamint a tűszoktat; s visszatért Sómrónba. **25** És élt Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya, Jóásnak, Jehóácház fiának, Izrael királyának halála után tizenöt évig. **26** Amacjáhú egyéb dolgai pedig, az előbbiek s az utóbbiak nemde meg vannak írva Jehúda és Izrael királyainak könyvében. **27** És az időtől kezdve, hogy Amacjáhú eltávozott az Örökkévalótól, összeesküvést szöttek ellene Jeruzsálemben, és elmenekült Lákhisba; de küldtek utána Lákhisba s megölték ott. **28** Elvitték őt lovakon és eltemették őt ősei mellé Jehúda városában.

26 Erre vette Jehúda egész népe Uzzijáhút, ő pedig tizenhat éves volt, s királlyá tették őt, atyja, Amacjáhú helyett. **2** Ő fölépítette Élótot s visszaszerezte Jehúdának, azután hogy ősei mellé feküdt a király. **3** Tizenhat éves volt Uzzijáhú, midőn király lett s ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhalja Jeruzsálemből. **4** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atyja, Amacjáhú. **5** És azon volt, hogy Istent keresse Zekharjáhú napjaiban, aki értett az isteni látomáshoz; s ameddig kereste

az Örökkévalót, szerencsésé tette őt az Isten. **6** És kivonult s harcolt a filiszteusok ellen s rést tört Gát falán s Jabné falán és Asdód falán; s épített városokat Asdódban s a filiszteusok között. **7** És megsegítette őt az Isten a filiszteusok és az arabok ellen, akik laktak Gúr-Báalban és a Máónbeliek ellen. **8** És adtak az Ammónbeliek ajándékot Uzzijáhnak, s terjedt a híre Egyiptom tájáig, mert felette erőssé lett. **9** És épített Uzzijáhu tornyokat Jeruzsálemben a sarkokapu fölött és a völgy kapuja fölött és a szöglet fölött, s megerősítette azokat. **10** És épített tornyokat a pusztában és vajt számos vermet, mert sok jószága volt neki, mind az alföldön, mind a síkságon, földművesei s vincellérei a hegyekben és a termőföldön, mivel a földnek kedvelője volt. **11** És volt Uzzijáhnak hadviselő serege, akik csapatban hadba vonultak, számlálásuk száma szerint, Jeié, az író által és Máaszéjáhú, a tisztviselő által, a király nagyjai közül való Chananjáhu kezében. **12** Az atyai házak fejzeinek egész száma, derék vitézekből: kétezerhatszáz **13** és kezük alatt hadseregül: háromszázhétezer s ötszáz, akik hadat viselnek a seregnek erejével, segítván a királyt az ellenség ellen. **14** És készített nekik Uzzijáhu az egész sereg számára pajzsokat, lándzsákat, sisakokat, páncélokat, íjakat és parittyaköveket. **15** És készített Jeruzsálemben mesterséges műveket, mesterségesen gigondolva, hogy legyenek a tornyokon s a sarkokon, hogy lőhessen a nyilakkal s nagy kövekkel; és terjedt a híre messzire, mert csodásan segített meg, úgy hogy erőssé lett. **16** S amint megerősödött, emelkedett a szíve a megromlásig s hűtlenkedett az Örökkévaló, az ő Istene ellen; s bement az Örökkévaló templomába, hogy füstölögtesse a füstölőszer oltárán. **17** És bement utána Azarjáhu pap s vele az Örökkévaló papjai, nyolcvan derék ember. **18** És elálltak Uzzijáhu királynak s mondták neki: Nem téged illet, Uzzijáhu, az Örökkévalónak füstölögtenni, hanem a papokat, Áronnak fiait, akik füstölögtenni szentelvék; menj ki a szentségből, mert hűtlenkedtél, s nem lesz neked dicsőségül az Örökkévalótól az Istentől. **19** És fölháborodott Uzzijáhu, kezében pedig volt a füstölődedény a füstölésre; de midőn háborgott a papokkal, a belpoklosság kiűtött homlokán a papok előtt, az Örökkévaló házában, a füstölőszer oltára mellett. **20** És midőn feléfordult Azarjáhu a főpap s mind a papok s íme, ő belpoklos volt a homlokán, akkor sietve elűzték őt onnan; és ő is sietve ment kifelé, mert sújtotta őt az Örökkévaló. **21** És Uzzijáhu király belpoklos volt halála napjáig s mint belpoklos lakott az elzárás házában, mivel

kizáratott az Örökkévaló házából; fia Jótám pedig a király háza fölött volt, törvényt szolgáltatva az ország népének. **22** Uzzijáhnak egyéb dolgait pedig, az előbbieket s az utóbbiakat, megírta Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta. **23** És feküdt Uzzijáhu az ősei mellé s eltemették őt ősei mellé a királyok temetési mezején, mert azt mondták: belpoklos ő. És király lett helyette fia Jótám.

27 Huszonöt éves volt Jótám, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jerusa, Czádók leánya. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben mind aszerint, amint tett atyja, Uzzijáhu; csak hogy nem ment be az Örökkévaló templomába, de a nép még mindig romlott volt. **3** Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját s az Ófel falán sokat épített. **4** És városokat épített Jehúda hegységében és az erdőkben épített várakat és tornyokat. **5** És ő harcolt Ammón fiai királyával s győzött fölöttük, s adtak neki Ammón fiai abban az évben száz kikkár ezüstöt, meg tízezer kór búzát, s árpát tíezret. Ezt fizették neki Ammón fiai a második s harmadik évben is. **6** És megerősödött Jótám, mert az Örökkévaló, az ő Istene előtt szilárdította útjait. **7** Jótámnak egyéb dolgai pedig s mind a háborúi s útjai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében. **8** Huszonöt éves volt, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. **9** És feküdt Jótám ősei mellé, s eltemették őt Dávid városában; s király lett helyette fia Áchá. **28** Húsz éves volt Áchá, midőn király lett s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; és nem tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, mint atyja Dávid; **2** hanem járt Izrael királyai útjain; és öntött képeket is készített a Báaloknak. **3** S ő füstölögtetett Ben-Hinnóm völgyében s átvezette gyermekeit a tűzön, mint a nemzetek utálatai, amelyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. **4** Áldozott s füstölögtetett a magaslatokon s a halmokon s minden zöldellő fa alatt. **5** És átadta őt az Örökkévaló az ő Istene Arám királya kezébe, s megverték őt s ejtettek közülük sok foglyot s elvitték Darmészekbe; és Izrael királya kezébe is adatott, és ez megverte őt nagy vereséggel. **6** És megölt Pékach, Remaljáhú fia, Jehúdában százhuszszerezet egy napon, mindannyi vitéz ember, mivel hogy elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét. **7** És megölte Zikhri, Efraim vitéze, Maaszéjáhút, a király fiát, és Azrikámót, a ház előjáróját és Elkánát, a király mellett a másodikat. **8** És elfogtak Izrael fiai testvéreikből kétszázszerezet, asszonyokat, fiúkat és

leányokat, s nagy zsákmányt is prédáltak el tőlük, s elvitték a zsákmányt Sómrónba. **9** És ott volt az Örökkévalónak egy prófétája, neve Ódéd, s ez kiment a sereg elébe, amely Sómrón felé jött s mondta nekik: Íme az Örökkévalónak, őseitek Istenének Jehúda ellen való haragjában adta őket kezetekbe, s ti öldöstedek közöttük oly dühvel, amely az egekig ért. **10** S most, Jehúda és Jeruzsálem fiait szolgáluk és szolgálókul szándékozzatok magatoknak alávetni! Nemde ez csak nektek lesz bűnösségül az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt. **11** Most tehát hallgassatok meg engem, s adjátok vissza a foglyokat, akiket ejtettetek testvéreitekből, mert az Örökkévaló föllobbant haragja van ellenetek. **12** Ekkor odaálltak férfiak Efraim fiainak fejei közül: Azarjáhú, Jehóchánán fia, Berekhjáhú, Messillémót fia, Chizkijáhú, Sallúm fia és Amásza, Chadláj fia, a hadból érkezők elé, **13** s mondták nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert azért hogy legyen rajtunk bűnösség az Örökkévaló előtt, szándékoztok hozzátenni vétkeinkhez s bűnösségünkhöz, mert nagy bűnösségünk van s föllobbant harag Izrael ellen. **14** Erre elengedte a fegyveres csapat a foglyokat és a prédát a nagyok s az egész gyülekezet előtt. **15** És felkeltek a név szerint megnevezett férfiak s támogatták a foglyokat, s a mezíteleneket közülük felöltöztették a zsákmányból, s ellátták őket ruhával meg saruval, s enniük és inniük adtak s megkenték őket s elvezették őket szamarakon mind a gyengéket, s elvitték őket Jerichóba, a pálmák városába, testvéreik mellé, s visszatértek Sómrónba. **16** Abban az időben küldött Ácház király Assúr királyaihoz, hogy segítsenek neki. **17** És azonfelül jöttek az Edómbeliek, vereséget okoztak Jehúdában s foglyokat ejtettek. **18** A filiszteusok pedig portyáztak az Alföld városaiban és Jehúda délvidékén s elfoglalták Bét-Sémest, Ajjálónt, Gedérót, Szákhót s leányvárosait, meg Timnát s leányvárosait, és Gimzót meg leányvárosait s megtelepedtek ott. **19** Mert megalázta az Örökkévaló Jehúdát Ácház, Izrael királya miatt, mivel elvadította Jehúdát s hűtlenkedve hűtlenkedett az Örökkévaló ellen. **20** És jött ellene Tilgat-Pilneészer, Assúr királya s szorongatta, de nem támogatta őt. **21** Bár Ácház kifosztotta volt az Örökkévaló házát és a király meg a nagyok házát s adta Assúr királynak, de nem a maga segítségére. **22** És midőn szorongatta őt, továbbra is hűtlenkedett az Örökkévaló ellen: ő, Ácház király. **23** És áldozott Darmészek isteneinek, akik neki vereséget okoztak, s azt mondta: Minthogy Arám királyainak Istenei segítették meg őket, azoknak fogok áldozni, hogy megsegítsenek engem; de ezek lettek neki elbukására

és egész Izraelnek. **24** És összeszedte Ácház az Isten házának edényeit s letörte az Isten házának edényeit s bezárta az Örökkévaló házána kapuit s készített magának oltárokat minden sarkon Jeruzsálemben. **25** És Jehúda minden egyes városában készített magaslatoakat, hogy füstölögtessen más isteneknek; s bosszantotta az Örökkévalót, ősei Istenét. **26** És egyéb dolgai s mind az ő útjai, az előbbieket és az utóbbiakat, íme meg vannak írva Jehúda és Izrael királyai könyvében. **27** És feküdt Ácház ősei mellé s eltemették őt a városban, Jeruzsálemben, mert nem vitték el őt Izrael királyai sírjaiba. S király lett helyette fia Jechizkijáhú.

29 Jechizkijáhú király lett huszonöt éves korában és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyja neve pedig Abija, Zekharjáhú leánya. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tette őse Dávid. **3** Ő, uralkodásának első évében, az első hónapban, megnyitotta az Örökkévaló házána kapuit s kijavította azokat. **4** És hozatta a papokat s levitákat s összegyűjtötte őket a kelet felé fekvő téren. **5** És mondta nekik: Hallgassatok meg engem, leviták, most szenteljétek meg magatokat és szenteljétek meg az Örökkévalónak, őseitek Istenének házát s távolítsátok el az undokságot a szentségből. **6** Mert hűtlenkedtek az őseink s cselekedték azt, ami rossz az Örökkévaló, a mi Istenünk szemeiben s elhagyták őt, s elfordították arcukat az Örökkévaló hajlékától s hátat mutattak. **7** Be is zárták a csarnok ajtait s eloltották a mécseseket s a füstölő szert nem füstölögtették s égőáldozatot nem mutattak be a szentélyben Izrael Istenének. **8** Lett tehát az Örökkévaló haragja Jehúda és Jeruzsálem ellen s tette őket iszonyodássá, iszonyattá s pisszegéssé, amint látjátok szemeitekkel. **9** És íme, elestek a mi őseink kard által, fiaink s leányaink s nejeink pedig fogságban vannak emiatt. **10** Most az van szívemben, hogy szövetséget kössek az Örökkévalóval, Izrael Istenével, hogy hártsa el mirőlünk az ő fellobbant haragját. **11** Fiaim, ne lankadjatok, mert titeket választott ki az Örökkévaló, hogy álljatok előtte, neki szolgálatot végezni ahogy legyetek neki szolgálattévői s füstölögtetői. **12** Ekkor felkeltek a leviták: Máchat, Amászaj fia, Jóél, Azarjáhú fia, a Keháti fiai közül, Merári fiai közül pedig: Kis, Abdí fia s Azarjáhú, Jehallelél fia; s a Gérsunni közül: Jóách, Zimma fia, s Éden, Jóách fia; **13** s Elicáfán fiai közül: Símri és Jefél; s Ászáf fiai közül Zekharjáhú s Mattanjáhú; **14** s Hémán fiai közül Jechiél meg Simei; a Jedútún fiai közül: Semája

és Uzziél. 15 És összegyűjtötték a testvéreiket s megszentelték magukat s bementek a királynak az Örökkévaló igéi szerint adott parancsa szerint, hogy megtisztítsák az Örökkévaló házát. 16 És bementek a papok az Örökkévaló házának bensejébe a tisztítás végett, s kivítették mindazt a tisztátlanságot, amelyet találtak az Örökkévaló templomában, az Örökkévaló házának udvarába; s átvették a leviták, hogy kivigyék a Kidrón patakjába künn. 17 És megkezdték a szentelést az első hónap elején, s a hó nyolcadikán bementek az Örökkévaló csarnokába s megszentelték az Örökkévaló házát nyolc nap múlva: így bevégezték az első hónap tizenhatodik napján. 18 Ekkor bementek belülré Chizkijáhu királyhoz s mondták: Megtisztítottuk az Örökkévaló egész házát s az égőáldozat oltárát s mind az edényeit s a kenyérrend asztalát s mind az edényeit; 19 s mind az edényeket, amelyeket Ácház király uralkodása alatt hűtlenségében elvetett, helyükre tettük s megszenteltük, s íme ott vannak az Örökkévaló oltára előtt. 20 És fölkelte Jechizkijáhu király korán reggel s összegyűjtötte a város nagyjait s fölment az Örökkévaló házába. 21 És bevitték hét tulkot, hét kost, meg hét juhot és hét kecskebakot vétekáldozatul a királyságért, a szentélyért és Jehúdáért; s meghagyta Áron fiainak a papoknak, hogy mutassák be az Örökkévaló oltárán. 22 És levágták a szarvasmarhát, s a papok fölfogták a vért és ráhintették az oltárra; s levágták a kosokat s ráhintették a vért az oltárra; s levágták a juhokat s ráhintették a vért az oltárra. 23 És odavitték a vétekáldozatra való bakokat a király s a gyülekezet elé, s rátették azokra kezeiket. 24 És levágták azokat a papok s tisztításul rátették vérüket az oltárra, hogy engesztelést szerezzenek egész Izraelért; mert egész Izraelnek szánta a király az égőáldozatot s a vétekáldozat. 25 És felállította a levitákat az Örökkévaló házában cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal, Dávidnak s Gádnak, a király látójának s Nátán prófétának parancsolata szerint, mert az Örökkévaló rendelete szerint volt e parancs az ő prófétái által. 26 És odaálltak a leviták Dávid hangszereivel s a papok a trombitákkal. 27 És meghagyta Chizkijáhu, hogy mutassák be az égőáldozatot az oltáron; s midőn megkezdődött az égőáldozat, megkezdődött az Örökkévaló éneke s a trombiták, még pedig Dávidnak, Izrael királyának hangszerei alapján. 28 És az egész gyülekezet leborult, s az ének fölhangzott s a trombiták trombitáltak; mindez az égőáldozat befejeztéig. 29 És mihelyt bevégezték az áldozást, letérdeltek a király s akik mellette voltak, és leborultak. 30 És meghagyta Jechizkijáhu király meg a nagyok a

levitáknak, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak és Ászáfnak, a látónak szavaival, s dicsérték egész örömmel s meghajtották magukat s leborultak. 31 És megszólalt Jechizkijáhu s mondta: Most megtöltöttétek kezetekeket az Örökkévalónak, lépjeteke ide s hozzatok vágóáldozatokat s hálaáldozatokat az Örökkévaló házába; s hozott a gyülekezet vágóáldozatokat s hálaáldozatokat meg égőáldozatokat minden arra hajló szívű. 32 És volt az égőáldozat száma, melyet hozott a gyülekezet, szarvasmarha hetven, kos száz, juh kétszáz; égőáldozatul az Örökkévalónak mindez. 33 S a szentségek: szarvasmarha hatszáz, s aprójószág háromezer. 34 Csakhogy a papok kevesen voltak s nem tudták mind az égőáldozatoknak bőrét lehúzni; és támogatták őket testvéreik a leviták, mígnem bevégződött a munka s mígnem a papok megszentelték magukat, mert a leviták egyenesebb szívűek voltak a megszentelkedésre, mint a papok. 35 És égőáldozat is sok volt a békeáldozatok zsiradékaival s az égőáldozathoz való italáldozatokkal. Így megszilárdult az Örökkévaló házának szolgálata. 36 És örült Jechizkijáhu s az egész nép afelett, amit az Isten a népnek szerzett, mert hirtelen történt a dolog.

30 És küldött Jechizkijáhu egész Izraelhez s Jehúdához, s leveleket is írt Efraimhoz s Menasséhez, hogy jöjjenek el az Örökkévaló házába Jeruzsálemben, megtartani a pészachot az Örökkévalónak, Izrael Istenének. 2 És elhatározta a király meg nagyjai s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy megtartják a pészachot a második hónapban. 3 Mert nem tudták megtartani abban az időben, mivelhogy a papok nem szentelték meg magukat elegendő számban s a nép nem gyűlt volt össze Jeruzsálemben. 4 És helyesnek tetszett a dolog a király szemeiben s az egész gyülekezet szemeiben. 5 És megállapították, hogy hírt vigyenek szét egész Izraelben Beér-Sébától Dánig, hogy jöjjenek a pészachot megtartani az Örökkévalónak, Izrael Istenének. Jeruzsálemben, mert nem sokaságban tartották meg, amint írva van. 6 És elmentek a futárok a király s nagyjai kezéből való levelekkel egész Izraelbe s Jehúdába s a király parancsa szerint mondván: Izrael fiai, térjeteke vissza az Örökkévalóhoz, Ábrahám, Izsák s Izrael Istenéhez, hogy odaforduljon a maradékhoz, amely megmaradt közületek Assúr királyai kezéből. 7 És ne legyeteke olyanok, mint őseitek s mint testvéreteite, akik hűtlenkedteke az Örökkévaló, őseitek Istene ellen, s tette őket iszonyattá, amint látjátok. 8

Már most ne keményítsétek meg nyakatokat, mint őseitek; adjatok kezét az Örökkévalónak s gyertek az ő szentélyébe, amelyet örökre megszentelt, s szolgálatok az Örökkévalót a ti Istenteket, hogy elforduljon tőletek az ő föllobbant haragja. **9** Mert ha visszatértek az Örökkévalóhoz, testvéreitek s fiaitok irgalomra lesznek foglyul-ejtőik előtt s visszatérnek ebbe az országba, mert könyörületes s irgalmas az Örökkévaló, a ti Istentek, s el nem fordítja arcát tőletek, ha visszatértek hozzá. **10** De midőn a futárok vonultak városról városra Efraim s Menasse országában egészen Zebulúnig, nevettek rajtuk s kigúnyolták őket. **11** Csak némelyek Ásérből, Menasseból és Zebulúnból megalázkodtak s eljöttek Jeruzsálembé. **12** Jehúdán is volt az Istennek keze; adva nekik szívet, hogy megtegyék a király s a nagyok parancsát az Örökkévaló ígéje szerint. **13** És sok nép gyülekezett Jeruzsálembé, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét a második hónapban, fölötte számos gyülekezet. **14** És fölkeltek s eltávolították az oltárokat, amelyek Jeruzsálemben voltak, s mind a füstölőket eltávolították s bedobták a Kidrón patakjába. **15** És levágták a pészacháldozatot a második hónap tizennegyedikén, és a papok s leviták szégyenkeztek volt és megszentelték magukat s bemutatnak égőáldozatokat az Örökkévaló házában. **16** És álltak állásukon rendjük szerint, Mózes az Isten emberének tana szerint; a papok hintették a vért a leviták kezéből. **17** Mert sokan voltak a gyülekezetben, akik nem szentelték meg magukat, tehát a leviták voltak a pészacháldozatok levágásánál minden nem tiszta helyett, hogy megszenteljék az Örökkévalónak. **18** Mert sokasága a népnek, sokan Efráimból meg Menasseból, Jisszákhárból s Zebulúnból nem tisztálkodtak, hanem ették a pészacháldozatot nem előírás szerint; hanem Jechizkijáhu imádkozott értük, mondván: az Örökkévaló, a jóságos, engesztelést ad **19** mindenkiért, aki megszilárdította szívét, hogy keresse az Istent, az Örökkévalót, ősei Istenét, ha nem is a szentség tisztasága szerint. **20** És hallgatott az Örökkévaló Jechizkijáhúra s meggyógyította a népet. **21** És megtartották Izrael fiai, akik találattak Jeruzsálemben, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig nagy örömmel, s dicsérték az Örökkévalót nap-nap után a leviták s a papok hatalmas hangszerekkel az Örökkévalónak. **22** És szívére szólt Jechizkijáhu mind a levitáknak, akik igazi eszességet tanúsítottak az Örökkévaló iránt, s ették az ünnepi kenyeret hét napig, áldozva békeáldozatokat s vallomást téve az Örökkévalónak, ősei Istenének. **23** És elhatározta az egész gyülekezet, hogy megtart más hét napot;

s tartottak hét napot örömben. **24** Mert Chizkijáhu, Jehúdáh királya adományozott a gyülekezet részére ezer tulkot s hétezer juhot, s a nagyok adományoztak a gyülekezet részére ezer tulkot s tízezer juhot; és a papok megszentelték magukat sokaságban. **25** És örült Jehúda egész gyülekezete, meg a papok és a leviták, meg az egész gyülekezet, amely Izraelből jött, s a jövevények, akik Izrael országából jöttek, s akik Jehúdában laktak. **26** És volt nagy öröm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának napjai óta nem volt ilyesmi Jeruzsálemben. **27** És fölkeltek a papok, a leviták, s megáldották a népet; és szavuk meghallgatásra talált s eljutott az imádságuk az ő szent lakába, az égbe.

31 És midőn mindezt elvégezték, kiment az egész ottlevő Izrael Jehúda városaiba, s összetörték az oszlopokat s kivágták az asérákat, s lerontották a magaslatokat s az oltárokat egész Jehúdából; Benjáminból, Efraimban és Menasseben is végképen; s visszatértek mind az Izrael fiai kiki az ő birtokába, a városaikba. **2** És fölállította Jechizkijáhu a papok s leviták osztályait osztályaik szerint, kit-kit a papok s leviták közül szolgálata szerint égőáldozat s békeáldozat mellé, hogy szolgálatot tegyenek s hálát mondjanak s dicsérjenek az Örökkévaló táborainak kapuibán. **3** És illetményt adott a király a vagyonából az égőáldozatokra, a reggeli s esti égőáldozatokra, a szombatokon, újholdakon és ünnepeken való égőáldozatokra, amint írva van az Örökkévaló tanában. **4** És meghagyta a népnek, Jeruzsálem lakóinak, hogy adják a papok s a leviták illetményét, azért hogy megerősödjenek az Örökkévaló tanában. **5** S midőn híre terjedt a dolognak, bőven hozták Izrael fiai zsenyéjét a gabonának, mustnak, olajnak s méznek s a mező minden termésének; s mindennek tizedét bőségesen hozták. **6** És Izrael meg Jehúda fiai, akik laktak Jehúda városaiban, ők is hozták tizedét a szarvasmarhának s apró jószágoknak, meg tizedét a szentségeknek, amelyek szenteltettek az Örökkévalónak, az ő Istenüknek hozták, s adakoztak asztagszámra. **7** A harmadik hónapban kezdték az asztagokat rakni s a hetedik hónapban bevégezték. **8** És eljöttek Jechizkijáhu és a nagyok s látták az asztagokat; ekkor áldották az Örökkévalót s népét Izrael. **9** És midőn Jechizkijáhu megkérdezte a papokat s levitákat az asztagok felől, **10** akkor szólt hozzá Azarjáhu, a főpap Czádók házából, s mondta: Amióta kezdték az adományt hozni az Örökkévaló házába, ettünk, jóllaktunk s hagytunk is egész sokat, mert az Örökkévaló megáldotta az ő népet, s ami

megmaradt ez a gazdagság itt. **11** Ekkor meghagyta Jechizkijáhú, hogy rendezzenek be kamarákat az Örökkévaló házában, s berendeztek; **12** s bevitték az adományt, meg a tizedet és a szentségeket hűségben; és az előljáró azok felett volt a levita Kánanjáhú, meg testvére Símei mint második; **13** Jechiél pedig, meg Azazjáhú, Náchat, Aszáél, Jerimót, Józábád, Eliél, Jiszmákhjáhú, Máchat és Benájáhú felügyelők voltak Kánanjáhú meg testvére Símei kezéből Jechizkijáhú királynak, meg Azarjáhúnak, az Isten háza előljárójának megbízásából. **14** És Kóré, Jimna fia, a levita, a kelet felől való kapuőr, az Istennek szánt fölajánlások fölött volt, hogy átadhassák az Örökkévaló adományát s a szentek szentjét. **15** És alatta voltak: Éden, Minjámín, Jésúa, Semájáhú, Amarjáhú, Sekhanjáhú, a papok városaiban, hűségben, hogy átadják testvéreiknek az osztályokban, nagyok úgy mint kicsinynek, **16** azokon kívül, akik származás szerint följegyzettek, a férfiak három évestől fölfelé, mindaz, aki bement az Örökkévaló házába, a napról-napra valónak dolgában, szolgálatuk szerint, őrizeteikben osztályaikhoz képest. **17** A származási feljegyzése a papoknak az atyai házaik szerint történt s a levitáké húsz évestől fölfelé, őrizeteikben, osztályaikban, **18** még pedig származás szerint feljegyzettek minden kisedükkal, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal az egész gyülekezetre nézve, mert hűségükben szentnek szentelték magukat. **19** Áron fiainak pedig, a papoknak, városaik közlegelőinek mezéjén, minden egyes városban, a név szerint följegyzett férfiaknak adtak illetményeket minden férfinak a papok közül, s minden a származás szerint följegyzettnek a leviták közül. **20** És ekképp cselekedett Jechizkijáhú egész Jehúdában, és tette azt, ami jó és helyes és ami igaz az Örökkévaló, az ő Istene előtt. **21** És minden tetteiben, amelyet megkezdett az Isten házában szolgálatában és a tanban és a parancsolatban, Istenét keresvén, egész szívvel tette és szerencsés volt.

32 E dolgok és igazság után eljött Szanchérib, Assúr királya, behatolt Jehúdába s táborozott az erősített városok ellen s azt mondta, hogy magának elfoglalja. **2** Midőn Jechizkijáhú látta, hogy eljött Szanchérib s arca a Jeruzsálem ellen való harcra irányul, **3** akkor tanácskozott nagyjaival s vitézeivel, hogy eltömik a források vizeit, amelyek a városon kívül voltak, s ők segítették őt. **4** És gyülekezett sok nép s eltömték mind a forrásokat s a patakat, amely az ország közepette folyik, mondván: miért jöjjenek Assúr királyai s találjanak sok vizet? **5**

És erőlködött s megépítette az egész áttört falat s magasabbra építette a tornyokat a kinn egy másik falat, s megerősítette a Millót Dávid városában, s készített fegyvereket bőven és pajzsokat. **6** S helyezett hadi tiszteket a nép fölé, s összegyűjtötte őket magához a város kapujának terére a szívükre beszélt, mondván: **7** Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek s ne rettegjetek Assúr királya előtt s az egész vele levő tömeg előtt, mert velünk több van, mint ővele. **8** Vele van halandónak karja, de velünk van az Örökkévaló, ami Istenünk hogy megsegítsen minket s hogy viselje harcainkat. S a nép támaszkodott Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának szavaira. **9** Ezután küldötte Szanchérib, Assúr királya az ő szolgáit Jeruzsálembe – ő pedig és egész hatalma ővele Lákhis előtt volt – Jechizkijáhúhoz, Jehúda királyához s egész Jehúdához, mely Jeruzsálemben volt, mondván: **10** Így szól Szanchérib, Assúr királya: miben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok az ostrom alatt? **11** Nemde Jechizkijáhú csábítgat titeket, adván benneteket a halálnak éhség s szomjúság által, mondván: az Örökkévaló a mi Istenünk, meg fog minket menteni Assúr királya kezéből? **12** Nemde ő, Jechizkijáhú, eltávolította az ő magaslatait s oltárait és szólt Jehúdának és Jeruzsálemnek, mondván: Egy oltár előtt boruljatok le s azon füstölögtesetek? **13** Vajon nem tudjátok-e, mit tettem én meg őseim mind az országok népeinek; vajon bírták-e az országok nemzeteinek istenei országukat megmenteni kezemből? **14** Ki az, mind eme nemzetek istenei közül, amelyeket az én őseim kiirtottak, aki bírta megmenteni népét az én kezemből, hogy a ti istentek bírna megmenteni titeket a kezemből? **15** S most ne ámítson titeket Chizkijáhú s ne csábítgasson titeket illetéknéppen s ne higgyetek neki, mert semmiféle nemzetnek és királyságnak bármely istene nem bírta megmenteni népét kezemből és őseim kezéből; hát még hogy a ti istenetek nem fog titeket megmenteni kezemből. **16** És még beszéltek szolgái az Örökkévaló az Isten ellen és szolgája Jechizkijáhú ellen; **17** leveleket is írt, hogy káromolja az Örökkévalót, Izrael Istenét s hogy szóljon róla, mondván: amilyenek az országok nemzeteinek istenei, amelyek nem mentették meg népüket kezemből, úgy nem fogja megmenteni népét Jechizkijáhú istene a kezemből. **18** És kiáltottak fennhangon zsidóul Jeruzsálem népéhez, amely a falon volt, hogy őket megijesszék s megrémítsék, azért, hogy bevehessék a várost. **19** És beszéltek Jeruzsálem Istenéről mint az ország népeinek isteneiről, az ember kezeinek művéről. **20** És imádkozott Jechizkijáhú király és

Jesajáhú, Ámóc fia, a próféta, e miatt, s kiáltottak az eget felé. **21** És küldött az Örökkévaló angyalt, és megsemmisített minden derék vitézt és tisztet s vezért Assúr királya táborában; s visszatért arca szegényében országába, s midőn bement istenének házába, az ő istenének származottjai elejtették őt ott karddal. **22** Így megsegítette az Örökkévaló Jechizkijáhút meg Jeruzsálem lakóit Szancheribnak, Assúr királyának kezéből s mindenkinek kezéből s vezérelte őket a körülvevők ellenében. **23** És sokan hoztak ajándékat az Örökkévalónak Jeruzsálembe s drágaságokat Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának, és felülemelkedett mind a nemzetek szemeiben ennek utána. **24** Ama napokban halálosan megbetegedett Jechizkijáhú s imádkozott az Örökkévalóhoz, s ez szólt hozzá s csodajelt adott neki. **25** De nem a vele történt jótétemény szerint viszonzott Jechizkijáhú, hanem fennhéjázott szíve és lett harag ellene és Jehúda meg Jeruzsálem ellen. **26** De megalázkodott Jechizkijáhú szíve fennhéjázásában, ő meg Jeruzsálem lakói, s nem jött rájuk az Örökkévaló haragja Jechizkijáhú napjaiban. **27** És volt Jechizkijáhúnak gazdagsága s tisztelete felette sok, s kincstárakat készített magának az ezüst, az arany, a drágakő, meg illatszerek és pajzsok s mindenféle drága edény számára; **28** s éléstárakat gabona meg must és olaj termése számára és jászlakat mindennemű állat számára és szállásokat a nyájak számára. **29** És városokat szerzett magának és juhokat és szarvasmarhát sokat, mert adott neki Isten felette nagy vagyon. **30** S ugyancsak Jechizkijáhú eltölte a Gíchón vize felső eredőjét és terelte lefelé Dávid városának nyugati részébe; és szerencsés volt Jechizkijáhú minden tetteiben. **31** Épp így Bábel nagyjainak követeivel, akik hozzáküldtek, hogy kérdezzék a csodajelt, mely az országban történt, elhagyta őt az Isten, csakhogy kipróbálja őt, hogy megtudja mindazt, ami szívében van. **32** És Jechizkijáhú egyéb dolgai s kegyes tettei, íme azok meg vannak írva Jesajáhú profétának, Amóc fiának látomásában, Jehúda s Izrael királyainak könyvében. **33** És feküdt Jechizkijáhú az ősei mellé s eltemették őt Dávid fiai sírjainak hágóján; s tisztességet tettek neki halálakor egész Jehúda s Jeruzsálem lakói. S király lett helyette fia Menasse.

33 Tizenkét éves volt Menasse, midőn király lett s ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon nemzetek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. **3** Újra építette a magaslatokat, melyeket lerombolt atyja Jechizkijáhú;

felállított oltárokat a Báaloknak s készített aserákat s leborult az ég egész serege előtt s szolgálta azokat. **4** És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálemben lesz a nevem örökre; **5** épített ugyanis oltárokat az ég egész seregének az Örökkévaló házában mindkét udvarában. **6** S ugyanő átvezette fiait a tűzön Ben-Hinnóm völgyében, jövendölést meg jósolgatást s kuruzslást űzött s tartott szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, ami rossz az Örökkévaló szemeiben az ő bosszantására. **7** Elhelyezte a bálvány képét, melyet készített, az Isten házában, melyről szólt az Isten Dávidhoz s fiához, Salamonhoz: ebbe a házba s Jeruzsálembe, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül, helyezem el örökre a nevemet; **8** és nem távolítom el többé Izrael lábát azon földről, melyet fenntartottam őseiteknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy megtegyék mindazt, amit parancsoltam nekik mind a Mózes által adott tan és törvények és rendeletek szerint. **9** De eltévélyítette Menasse Jehúdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izrael fiai elől. **10** És beszélt az Örökkévaló Menasséhez s népéhez, de nem figyeltek rá. **11** És rájuk hozta az Örökkévaló Assúr királya hadvezéreit, s elfogták Mennassét kampókkal s megkötözték őt bilincsekkel s elvitték Bábelbe. **12** S midőn megszorult, könyörgött az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez s nagyon megalázkodott ősei Istené előtt. **13** És imádkozott hozzá, és engedett fohászának s meghallotta könyörgését s visszavitte őt Jeruzsálembe a királyságába; ekkor megtudta Menasse, hogy az Örökkévaló az Isten. **14** Ezután épített külső falat Dávid városának nyugatra a Gíchontól, a völgyben, és amerre a halak kapuja felé mennek, s fordult az Ófel felé, s nagyon magasbította azt; s elhelyezett hadvezéreket mind az erősített városokban Jehúdában. **15** És eltávolította az idegen isteneket s a bálványt az Örökkévaló házából s mind az oltárokat, amelyeket épített volt az Örökkévaló háza hegyén és Jeruzsálemben, s kidobta a városon kívülre. **16** És helyeállította az Örökkévaló oltárát s áldozott rajta békeáldozatokat és hálaáldozatot; és meghagyta Jehúdának, hogy szolgálják az Örökkévalót, Izrael Istenét. **17** Azonban még mindig áldozott a nép a magaslatokon, bárcsak az Örökkévalónak, Istenüknek. **18** Menassénak egyéb dolgai pedig s imádsága az ő Istenéhez s a látók beszédei, akik beszéltek hozzá az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevében, íme azok meg vannak írva Izrael királyai történetében. **19** És imádsága s fohászának elfogadása s minden vétke

s hűtlensége s a helyek, amelyeken magaslatoakat épített s fölállította az asérákat s a faragott képeket megalázkodása előtt: íme azok meg vannak írva a látók beszédjeiben. **20** És feküdt Menasse az ősei mellé s eltemették őt a házában. S király lett helyette fia, Ámón. **21** Huszonkét éves volt Ámon, mikor király lett s két évig uralkodott Jeruzsálemben. **22** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tette atyja Menasse; mind a faragott képeknek is, amelyek atyja Menasse készítette, áldozott Ámón s szolgálta azokat. **23** De meg nem alázkodott az Örökkévaló előtt, amint megalázkodott atyja Menasse, mert ő, Ámón, sok bűnt követett el. **24** És összeesküdtek ellene a szolgálai s megölték őt a házában. **25** De az ország népe megölte mindazokat, kik összeesküdtek Ámón király ellen s helyébe királlyá tette az ország népe fiát, Jósijáhút.

34 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben; járt ősenek, Dávidnak útjaiban s nem tért el se jobbra, se balra. **3** S uralkodása nyolcadik évében, midőn ő még ifjú volt, kezdte keresni ősenek, Dávidnak Istenét s a tizenkettedik évben kezdette megtisztítani Jehúdát meg Jeruzsálemet a magaslatoaktól, az aséráktól, meg a faragott és öntött képektől. **4** S lerombolták jelenlétében a Báalok oltárait a naposzlopokat pedig, amelyek azokon fölül voltak, kivágta; s az asérákat, meg a faragott s öntött képeket összezúzta és porrá törte s elhintette azoknak sírja fölé, akik azoknak áldoztak. **5** S a papok csontjait elégette oltáraikon; így megtisztította Jehúdát és Jeruzsálemet. **6** Továbbá Menasse meg Efraim és Simeón városaiban egészen Naftáliig, azok romjaiban köröskörül – **7** lerombolta az oltárat, és az asérákat meg a faragott képeket porrá zúzta, mind a naposzlopokat pedig kivágta Izrael egész országában; erre visszatért Jeruzsálembe. **8** És uralkodása tizennyolcadik évében, tisztítván az országot s a házat, küldte Sáfánt, Acaljáhú fiát, s Máaszéjáhút, a város nagyját s Jóácho, Jóácház fiát, a kancellárt, hogy kijavítsák az Örökkévaló, az ő Istene házát. **9** És elmentek Chilkiáhúhoz, a főpaphoz s adták a pénzt, amelyet hoztak volt az Isten házába, amelyet gyűjtöttek volt a leviták, a küszöbőrök, Menasséból, meg Efráimból s Izrael minden maradékából s egész Jehúdából, meg Benjáminból, s visszatértek Jeruzsálembe. **10** És adták a munka vezetőknél kezébe, kik rendelve voltak az Örökkévaló házára, s adták azon munkavezetőknél, kik az Örökkévaló házában dolgoztak, a háznak

javitása és kiigazítása végett; **11** s átadták a faműveseknek s az építőknél, hogy faragott köveket vegyenek, meg fát kapcsokra s hogy gerendázzák a házakat, amelyeket elrontottak Jehúda királyai. **12** És a férfiak hűséggel jártak el a munkában s feljűk kirendelve voltak: Jáchat meg Óbadjáhú, a leviták, Merári fiai közül és Zekharja s Mesullám, a kehatiák fiai közül felűgyeletre, és a leviták közül mindenki, aki hozzáértett a hangszerekhez. **13** És a teherhordók fölé és felűgyelőknél minden munkás fölé mindenféle szolgáltnál; és a leviták közül voltak írók, felűgyelők és kapuőrök. **14** És midőn kivették az Örökkévaló házába hozott pénzt, megtalálta Chilkiáhú pap, az Örökkévaló tanának Mózes által adott könyvét. **15** És megszólalt Chilkiáhú és szólt Sáfánhoz az írőhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. S átadta Chilkiáhú a könyvet Sáfánnak. **16** És elvitte Sáfán a könyvet a királyhoz s még jelentést is vitt a királynak, mondván: Mindaz, ami átadatott a te szolgálid kezébe, feldolgozzák ők; **17** s kiöntötték a pénzt, mely az Örökkévaló házában találtatott s adták azt a kirendeltel kezébe s a munkavezetők kezébe. **18** És jelentette Sáfán az írő a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkiáhú pap. S felolvastott belőle Sáfán a király előtt. **19** És volt, amint hallotta a király a tannak szavait, megszagatta ruháit. **20** És parancsolta a király Chilkiáhúnak, meg Achikámnak, Sáfán fiának, meg Abdónnak, Mikha fiának, meg Sáfánnak az írónak és Aszjájanak, a király szolgáljának, mondván; **21** Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót értem s az Izraelben meg Jehúdában megmaradt részért a megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely miránk kiomlott, mivel hogy nem őrizték meg őseink az Örökkévaló igéjét, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint írva van ebben a könyvben. **22** Ekkor elment Chilkiáhú s akiket a király küldött Chulda prófétánőhöz, feleségéhez Sallúmnak, Tokehat, Chaszra fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott Jeruzsálemben, a második városrészben s beszéltek hozzá ilyenképpen. **23** Erre mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; mondjátok meg a férfúnak, ki titeket hozzám küldött, **24** így szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre s lakóira, mind amaz átkokat, amelyek írva vannak abban a könyvben, melyet felolvastak Jehúda királyja előtt. **25** Azért mivel elhagytak engem s fűstölögtenek más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kiomlik haragom e helyre s nem alszik ki. **26** Jehúda királyához pedig, aki küldött bennetel megkérdezeni az Örökkévalót, így

szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izrael Istene a szavak felől, melyeket hallottál: 27 Mivelhogy meglágyult a szíved s megalázkodtál az Isten előtt, midőn hallottad szavait eme helyről és lakóiról, s megalázkodtál előttem és megszagattad ruháidat és sírtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. 28 Íme én engedlek betérni őseidhez s betakarítsz sírodba békében, úgy hogy nem látják meg szemeid mind a veszedelmet, melyet hozni akarok e helyre s lakóira. S vittek a királynak választ. 29 Erre küldött a király s összegyűjtötte Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. 30 Fölment a király az Örökkévaló házába, meg mind a Jehúda emberei s Jeruzsálem lakói és a papok és leviták és az egész nép nagyjától aprajáig; s felovasta fülük hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találatott az Örökkévaló házában. 31 Erre felállt a király a helyére s megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy jár az Örökkévaló után s hogy megőrzi parancsolatait, bizonyosságait meg törvényeit egész szívével s egész lelkével, megtéve a szövetség szavait, amelyek írva vannak ebben a könyvben. 32 És erre kötelezett mindenkit, aki találatott Jeruzsálemben s Benjáminban; és cselekedtek Jeruzsálem lakói Istennek, őseik Istenének szövetsége szerint. 33 És eltávolította Jósijáhu mind az utálatosságokat Izrael fiainak minden országából s ráhajtott mindenkit, aki találatott Izraelben, hogy szolgálja az Örökkévalót, Istenüket; egész életében nem távolodtak el az Örökkévalótól, őseik Istenétől.

35 És tartott Jósijáhu Jeruzsálemben pészachot az Örökkévalónak, s levágták a pészacháldozatot az első hónap tizennegyedikén. 2 És fölállította a papokat őrizetükre s megerősítette őket az Örökkévaló háza szolgálatára. 3 És meghagyta a levitáknak, akik értelmeztek egész Izraelnek, akik szentek voltak az Örökkévalónak: tegyétek a szent ládát a házba, melyet épített Salamon, Dávid fia, Izrael királya; nincs nektek vállatokra való teher; most szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Istenteket, s népét Izraelt. 4 S legyetek kész atyai házaitek szerint, osztályaitokhoz képest, Dávidnak, Izrael királyának irata szerint s fia Salamon írása szerint, 5 s álljatok a szentélyben testvéreitek a nép fiai atyai házai szerint való csoportoknak megfelelően egy-egy atyai háznak osztálya a levitákból; 6 s vágjátok le a pészacháldozatot s szenteljétek meg magatokat s legyetek kész testvéreitek számára, cselekedvén az Örökkévalónak Mózes által adott ígéje szerint. 7 És adományozott Jósijáhu a nép fiai számára

juhokat s fiatal kecskéket, mindet pészacháldozatokul, mindazok számára, akik találatok, szám szerint harminczet és háromezer szarvasmarhát: ezeket a király vagyonából. 8 Nagyjai pedig fölajánlásképpen a nép számára, a papok számára s a leviták számára adományoztak; Chilkijáhu, Zekharjáhu és Jechiél, az Isten házának előjárói, adtak a papoknak pészacháldozatokul kétezerhatszázat és háromszáz szarvasmarhát. 9 És Kánanjáhu, meg Semájáhu és Netanél, az ő testvérei, és Chasabjáhu, meg Jeiel és Józábád, a leviták nagyjai adományoztak a leviták számára pészacháldozatokul ötezetet és ötszáz szarvasmarhát. 10 Így megszilárdult a szolgálat, s fölálltak a papok állásukra s a leviták osztályaikhoz, a király parancsolata szerint. 11 És levágták a pészacháldozatot, s a papok hintettek kezükből, a leviták pedig lehúzták a bőrt. 12 És elkülönítették az égőáldozatot, hogy odaadják a nép fiainak atyai házai szerint való csoportoknak, hogy bemutassák az Örökkévalónak, amint írva van Mózes könyvében; és így a szarvasmarhákat. 13 És megfőzték a pészacháldozatot tűzön rendelet szerint; a szentségeket pedig megfőzték a fazekakban, üstökben s tálakban és sűrögve hordták mind a nép fiainak. 14 Azután pedig készítettek maguknak s a papoknak, mert a papok, Áron fiai, az égőáldozat s a zsiradék bemutatásánál voltak éjjelig; a leviták tehát készítettek maguknak s a papoknak Áron fiainak. 15 De az énekesek, Aszáf fiai, állásukon voltak, parancsolata szerint Dávidnak, Aszáfnek, Hémánnak meg Jedütunnak, a király látójának; a kapuőrök is egy-egy kapunál voltak; nem kellett eltávozniuk szolgálatuktól, mert testvéreik a leviták készítettek számukra. 16 És megszilárdult az Örökkévaló szolgálata azon a napon, mert tartották a pészacháldozatot s bemutatták az égőáldozatokat az Örökkévaló oltárán Jósijáhu király parancsolata szerint. 17 S tartották Izrael fiai, az ottlevők, a pészacháldozatot abban az időben, meg a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át. 18 És nem tartott Izraelben ilyen pészach Sámuel próféta napjai óta, s mind az Izrael királyai nem tartottak olyan pészachot, mint volt az, amelyet tartott Jójáhu meg a papok és a leviták, meg egész Jehúda s Izrael, amely találatott, meg Jeruzsálem lakói. 19 Jósijáhu uralkodásának tizennyolcadik évében tartott ez a pészach. 20 Mindezek után, hogy Jósijáhu helyrehozta a házat, felvonult Nekhó, Egyiptom királya, hogy harcoljon az Eufrátes mellett levő Karkemisnál; s kivonult ellene Jósijáhu. 21 És amaz követeket küldött hozzá, mondván: mi közöm hozzád, Jehúda királya?

Nem teellened megyek ma, hanem hadakozásom háza ellen, s Isten azt mondta, hogy siessek; állj el az Istentől, aki velem van, hogy meg ne rontson téged. 22 De Jósijáhú el nem fordította arcát tőle, hanem vele harcolni igyekezett, s nem hallgatott Nekhónak Isten szájából való szavaira s jött harcolni Megiddó síkságában. 23 És az íjások lőttek Jósijáhú királyra; s mondta a király a szolgálainak: Vigyetek el engem, mert nagyon megsebesültem. 24 És elvitték őt szolgálai a szekérről s ráültették másodrendű szekérére s Jeruzsálembe vitték s meghalt s eltemették ősei sírjaiban; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem gyászoltak Jóajáhú fölött. 25 És siralmat mondott Jirmejáhú Jósijáhú fölött, s mind az énekesek s énekesnők szóltak siralmaikban Jósijáhúról mind e mai napig, s törvényül tették meg Izraelben; s íme azok meg vannak írva a Siralmakban. 26 És Jósijáhúnak egyéb dolgai s kegyes tettei, aszerint ami írva van az Örökkévaló tanában, 27 és előbbi s utóbbi dolgai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében.

36 Erre vette az ország népe Jehóácházt, Jósijáhú fiát s királlyá tették őt atya helyett Jeruzsálemben. 2 Huszonhárom éves volt Jóácház, midőn király lett s három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. 3 És eltávolította őt Egyiptom királyja Jeruzsálemben, a megsarcolta az országot száz kikkár ezüsttel és egy kikkár arannyal. 4 És királlyá tette Egyiptom királyja testvérét, Eljákimot Jehúda és Jeruzsálem fölé s átváltoztatta nevét Jehójákimra; testvérét, Jóácházt pedig elfogta Nekhó s elvitte Egyiptomba. 5 Huszonöt éves volt Jehójákim, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben, 6 Ellene vonult fel Nebúkadneccár, Bábel királyja s megkötözte bilincsekben; hogy Bábelbe vigye. 7 És az Örökkévaló házának edényei közül elvitt Nebúkadneccár Bábelbe s betette azokat palotájába Bábelben. 8 Jehójákimnak egyéb dolgai pedig s utálatosságai, amelyeket elkövetett s ami róla találtatott, nemde meg vannak írva Izrael s Jehúda királyai könyvében. S király lett helyette Jehójákhin, az ő fia. 9 Nyolc éves volt Jehójákhin, mikor király lett és három hónapig s tíz napig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 10 Az év fordultával pedig küldött Nebúkadneccár király s elvitte őt Bábelbe az Örökkévaló házának drága edényeivel együtt. S királlyá tette testvérét Czikijáhút Jehúda s Jeruzsálem fölé. 11 Huszonegy éves volt Czikijáhú, mikor király lett s tizenegy

évig uralkodott Jeruzsálemben. 12 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben; nem alázkodott Jirmejáhú próféta előtt, aki az Örökkévaló szájából szólt. 13 Fel is lázadt Nebúkadneccár király ellen, aki Istenre megeskette őt; s megkeményítette nyakát a megszilárdította szívét, semhogya megtért volna az Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez. 14 A papok meg a nép nagyjai is mind sok hűtlenséget követtek el a nemzeteknek mind az utálatosságai szerint, s megisztálatlanították az Örökkévaló házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben. 15 És küldött hozzájuk az Örökkévaló, őseik Istene követei által, reggelenként küldve, mert megsajnálta népét és lakát. 16 De kigúnyolták az Isten követeit s megvetették szavait és csúfot úztek prófétaival, mígnem fölszállt az Örökkévaló haragja népe ellen, úgy hogy nem volt gyógyulás. 17 S felhozta ellenük a kaldeusok királyát, és ez megölte ifjait kard által szentélyük házában s nem sajnált meg ifjút s hajadont, vénet és aggastyánt; mindet kezébe adta. 18 És mind az Isten házának edényeit, a nagyokat s kicsinyeket, s az Örökkévaló házának kincseit s a király meg nagyjainak kincseit: mindet elvitte Bábelbe. 19 És elégették az Isten házát s lerombolták Jeruzsálem falát; s mind a palotáit elégették tűzben s mind a drága edényei pusztulásá lettek. 20 És számkivetésbe vitte a kardtól megmaradt részt Bábelbe, s voltak neki s fiainak szolgácul, a mígnem uralomra került Perzsia birodalma. 21 Hogy beteljesedjék az Örökkévaló ígéje Jirmejáhú által: míg a föld le nem rőtta szombatjait, elpusztultsága egész idején át pihent, elhagyván telni hetven évet. 22 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett az Örökkévaló ígéje Jirmejáhú szájában, fölébresztette az Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét s hírt küldött szét egész királyságában s írásban is, mondván; 23 Így szól Kóres, Perzsia királyja: Mind a földnek királyságait nekem adta az Örökkévaló, az ég Istene, s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, amely Jehúdában van; bárki köztetek van az ő egész népéből, vele legyen az Örökkévaló, az ő Istene s menjen föl!

Ezsdrás

1 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett az Örökkévaló igéje Jirmeja szájából, fölbresztette az Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét, és hirt küldött szét egész királyságában s írásban is, mondván: **2** Így szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nekem adta az Örökkévaló, az ég Istene; s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van. **3** Bárki köztetek van az ő egész népéből, legyen vele az ő Istene s menjen föl Jeruzsálembe, a mely Jehúdában van, s építse fel házat az Örökkévalónak, Izraél Istenének, az azon Isten, a ki Jeruzsálemben van. **4** S mindenki, a ki megmaradt, mindazon helyekből, a hol ő tartózkodik, támogassák őt az ő helyének emberei ezüsttel s arannyal s vagyonnal s marhával, a felajánlott adomány mellett az Isten házának, mely Jeruzsálemben van. **5** S fölkeltek Jehúda és Benjáminnak atyai házainak fejei s a papok s a leviták, mindenki, a kinek az Isten fölbresztette szellemét, hogy fölmenjenek, hogy építsék az Örökkévaló házat, mely Jeruzsálemben van. **6** És mind a körülöttük levők megerősítették kezeiket, ezüstedényekkel, arannyal, vagyonnal s marhával és drágaságokkal, mindazonkívül, a mit felajánlottak. **7** Kóres király pedig kiadta az Örökkévaló házának edényeit, a melyeket elvitt volt Nabúkadneczzár, Jeruzsálemből s betette istenének házába. **8** Kiadta azokat Kóres, Perzsia királya Mitredát a kincstáros kezébe és leszámíltta azokat Sésbacczárnak, Jehúda fejedelmének. **9** És ez a számuk: arany medence harmincz; ezüst medence ezer; metszőkés huszonkilencz. **10** Arany serleg harmincz; másodrendű ezüst serleg négyszáztiz; egyéb edény ezer. **11** Mind az edények aranyból és ezüsből valók; ötezernégyszáz. Mindezt fölvitte Sésbacczár, midőn fölvitetett a számkivetettség Bábélból Jeruzsálembe.

2 És ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogságából, a kiket számkivetett Nabúkadneczzár, Bábel királya Bábelbe, és visszatértek Jeruzsálembe és Jehúdába, kiki az ő városába; **2** a kik jöttek Zerúbábel, Jészúával, Nechemjával, Szerájával, Reélájával, Mordekhájjal, Bilsánnal, Mispárral, Bigvájjal, Rechúmmal, Báánával, Izraél népe fiainak száma: **3** areós fiai, kétezerszázhatszázötvenkettő. **4** Sefatja fiai, háromszázhatvenkettő. **5** Árach fiai, hétszázhatvenöt. **6** Páchat-Móáb fiai, Jészúa

és Jóáb fiai, kétezernyolczszáztizenkettő. **7** Élám fiai, ezerkétszázötvennégy. **8** Zattú fiai, kilencszáznegyvenöt. **9** Zakkáj fiai, hétszázhatvan. **10** Báni fiai, hatszáznegyvenkettő. **11** Bébáj fiai, hatszázhuszonhárom. **12** Azgád fiai, ezerkétszázhuszonkettő. **13** Adónikám fiai, hatszázhatvanhat. **14** Bigváj fiai, kétezerötvenhat. **15** Ádin fiai, négyszázötvennégy. **16** Átér fiai Jechizkijától, kilenczvenyolcz. **17** Béczáj fiai, háromszázhuszonhárom. **18** Jóra fiai, száztizenkettő. **19** Chásúm fiai, kétszázhuszonhárom. **20** Gibbár fiai, kilenczvenöt. **21** Bét-Léchem fiai, százhuszonhárom. **22** Netófa emberei, ötvenhat. **23** Anátót emberei, százhuszonnyolcz. **24** Azmávet fiai, negyvenkettő. **25** Kirját Árim, Kefirá és Beérót fiai, hétszáznegyvenhárom. **26** Ráma és Gébá fiai, hatszázhuszonegy. **27** Mikmász emberei, százhuszonkettő. **28** Bét-Él és Áj emberei, kétszázhuszonhárom. **29** Nebó fiai, ötvenkettő. **30** Magbís fiaí, százötvenhat. **31** A másik Élám fiai, ezerkétszázötvennégy. **32** Chárim fiai, háromszázhusz. **33** Lód, Chádíd s Ónó fiai, hétszázhuszonöt. **34** Jerichó fiai, háromszáznegyvenöt. **35** Szenáa fiai, háromezerhatszázharmincz. **36** A papok: Jedája fiai, Jészúa házából, kilencszázhatszázhatvenhárom. **37** Immér fiai, ezerötvenkettő. **38** Paschúr fiai, ezerkétszáznegyvenhét. **39** Chárim fiai, ezertizenhét. **40** A leviták: Jészúa és Kadmiél fiai, Hódavja fiaitól, hetvennégy. **41** Az énekesek: Ászáf fiai, százhuszonnyolcz. **42** A kapuőrök fiai Sallúm fiai, Átér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatítá fiai, Sóbáj fiai, mindössze százharminczkilencz. **43** A szentélyszolgák: Czícha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbáót fiai; **44** Kérósz fiai, Szíaha fiai, Pádón fiai; **45** Lebána fiai, Chagába fiai, Akkúb fiai; **46** Chágáb fiai, Szalmáj fiai, Chánán fiai; **47** Giddél fiai, Gáchar fiai, Reája fiai; **48** Reczín fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai; **49** Uzza fiai, Pászéách fiai, Bészáj fiai; **50** Aszna fiai, Meúnim fiai, Nefúszim fiai; **51** Bakkúb fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; **52** Baczlút fiai, Mechidá fiai, Charsa fiai; **53** Barkósz fiai, Sziszera fiai, Témach fiai; **54** Neczíach fiai, Chatífa fiai. **55** Salamon szolgáinak fiai; Szótaj fiai, Haszszóféret fiai, Perúda fiai; **56** Jáala fiai, Darkón fiai, Giddel fiai; **57** Sefatja fiai, Chattil fiai, Pókéret-Haczczebájim fiai, Ami fiai – **58** mind a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. **59** És ezek azok, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúbból, Addánból, Immérből és nem tudták megjelenteni atyai házukat és családjukat,

vajon Izraélból valók-e: **60** Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszszötvenkettő. **61** S a papok fiai közül: Chobajja fiai, Hakkócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzillaj leányaiból feleséget s az ő nevékről elneveztetett. **62** Ezek keresték származási irataikat, de nem találták s visszavettek a papságtól. **63** És azt mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a szentek szentjéből, míg nem támadna pap az úrim es tummim számára. **64** Az egész gyülekezet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. **65** Szolgáikon és szolgálóikon kívül; ezek: hétezerháromszázharminczhét; voltak énekesek és énekesnők: kétszáz. **66** Lovaik: hétszázharminczhat; öszvérek: kétszáznegyvenöt, **67** tevéik: négyezerháromszázöt; szamarak: hatezerhétszázhusz. **68** És az atyai házak fejei közül; midőn jöttek az Örökkévaló házába, a mely Jeruzsálemben van, voltak a kik fölajánlották az Isten háza részére, hogy azt felállítsák helyére. **69** Erejük szerint adakoztak a munka kincstárába: aranyat, hatvanegyezer darkemónt, s ezüstöt ötezer mánét, s papi köntösöket százat. **70** S letelepedtek a papok s a leviták s a nép közül valók s az énekesek s a kapuőrök s a szentélyszolgák a városaikban, s egész Izraél a városaikban.

3 S elérkezett a hetedik hónap, Izraél fiai pedig a városokban voltak, ekkor gyülekezett a nép mint egy ember Jeruzsálemben. **2** S fölkelt Jészua, Jóczádák fia s testvérei, a papok és Zerubbábel, Sealtiel fia s testvérei, s fölépítették Izraél Istenének oltárát, hogy hozzanak rajta égőáldozatokat, a mint irva van Mózesnek, Isten emberének tanában. **3** S fölállították az oltárt a talpazatain, mert félelem volt rajtuk az ország népeitől; és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak, a reggelre s estére való égőáldozatokat. **4** S megtartották a sátrak ünnepét, a mint irva van s az egyes napok égőáldozatát számszerint a minden napra valónak törvényéhez képest; **5** s azután az állandó égő áldozatot s az ujholdakét s mind az Örökkévalónak szentelt ünnepjeit, s mindenkiét, a ki fölajánlást hoz az Örökkévalónak. **6** A hetedik hónap első napjától fogva kezdtek hozni égő áldozatokat az Örökkévalónak, de az Örökkévaló templomának nem volt alapja megvetve. **7** S adtak pénzt a kővágóknak s az ácsoknak, és ételt meg italt s olajat a Czidónbelieknek s a Czórbelieknek, hogy hozzanak cédrusfákat Jáfó tengerébe Kóresnek Perzsia királyának nekik adott engedelmé szerint. **8** És a második évében, hogy jöttek az Isten házához

Jeruzsálemben, a második hónapban, hozzákezdtek Zerubbábel, Sealtiel fia, és Jészua, Jóczádák fia, s többi testvéreik a papok és a leviták s mindazok, a kik a fogságból jöttek Jeruzsálemben, s felállították a levitákat husz éves koruktól kezdve s fölfelé, hogy felügyeljenek az Örökkévaló házának munkájánál. **9** És ott állt Jészua, fiai és testvérei, Kadmiel és fiai, Jehúda fiai egyaránt, hogy felügyeljenek azok fölött, kik Isten házában munkát végeztek, Chénádád fiai, fiaik és testvéreik a leviták. **10** És alapját vetették az építők az Örökkévaló templomának; ekkor fölállították a papokat felöltözöttek, trombitákkal s a levitákat, az Ászáf fiait, czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak, Izraél királyának rendje szerint. **11** És megszólaltak dicséző énekkel s azzal, hogy hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme Izraél fölött; az egész nép pedig riadott nagy riadással, midőn dicséretet énekelt az Örökkévalónak azért, hogy alapja vetetett az Örökkévaló házában. **12** És sokan a papok és a leviták és az atyai házak fejei, a vének közül, a kik látták volt az első házat, midőn alapja vetetett ennek a háznak szemek előtt, sirtak fenhangon; de sokan riadással, örömmel emelték fel hangjukat. **13** És a nép meg nem ismerte az öröm riadásának hangját a nép sirásának hangja miatt; mert a nép nagy riadással riadott, s a hang elhallatszott messzire.

4 És meghallották Jehúda és Benjámin ellenségei, hogy a számkivettség fiai templomot építenek az Örökkévalónak, Izraél Istenének; **2** ekkor odaléptek Zerubbábelhez és az atyai házak fejeihez és mondták nekik: Hadd építsünk veletek, mert úgy mint ti, keressük mi is a ti Isteneket, és neki áldozunk Észar-Chaddónnak, Assúr királyának napjai óta, aki minket ide fölhozott. **3** És mondta nekik Zerubbábel meg Jészua és Izraél atyai házában többi fejei: Nincs közöttök hozzánk, hogy építsetek házat Istenünknek, hanem csakis mi építünk az Örökkévalónak, Izraél Istenének, amint megparancsolta nekünk a király, Kóres, Perzsia királya. **4** És az ország népe ellankasztotta Jehúda népe kezeit s elrémítette őket az építéstől. **5** Bérletk is ellenük tanácsosokat, hogy meghiusítsák az ő tanácsukat, Kóresnek, Perzsia királyának minden napjaiban egészen Darjávés, Perzsia királyának uralmáig. **6** És Achasvérós királysága alatt, királysága kezdetén vádat irtak Jehúda és Jeruzsálem lakói ellen. **7** És Artachaszta napjaiban irt Bislám, Mitredát, Tábeél s a többi társai Artachaszthoz, Perzsia királyához; és a levélnek irata arámul volt irva és arámul fordítva. **8** Rechúm, a főtanácsos és Simsáj

az író, irtak egy levelet Jeruzsálem ellen Artachsaszt királyhoz, következőképpen: **9** Ekkor Rechúm, a főtanácsos és Simsáj, az író és többi társaik, a díniai, az afarszáiai, tarpelaiak, afarszaiak, arkaik, bábeliek, súsániak, dehaiak, élámiak, **10** és a többi népek, akiket számkivetett Osznappár, a nagy és dicső, és letelepítette őket Sómrón városában és a Folyamontúlnak többi vidékén, és így tovább. **11** Ez a levél másolata, amelyet küldtek hozzá, Artachsaszt királyhoz: Szolgáid, a Folyamontúlnak emberei – s így tovább. **12** Tudtára legyen a királynak, hogy a zsidók, akik fölvonultak tőled, mihozzánk jöttek Jeruzsálembe, a lázadó és gonosz várost fölépítik, befejezik a falakat és az alapokat helyreállítják. **13** Már most tudtára legyen a királynak, hogy ha ez a város fölépül és a falak befejeztetnek, akkor adót, vámot és utipénzt nem fognak adni és végül a királyokat megkárosítja. **14** Már most minthogy mi a palotának sóját eszszük és a királynak kárát néznünk nem illik, ezért küldünk és tudtul adjuk a királynak: **15** hogy kutassanak őseid emlékeinek könyvében, és találni fogod az emlékek könyvében s megtudod, hogy ez a város lázadó város s a királyoknak meg tartományoknak károsítója s fölkelést mivelnek benne az őskor napjaitól fogva; ezért pusztítottat el a város. **16** Tudtul adjuk a királynak, hogy ha ez a város fölépül s a falak befejeztetnek, ennél fogva részed a Folyamontúlnak neked nem lesz. **17** Rendeletet küldött a király Rechúmhoz, a főtanácsoshoz és Simsájhoz, az íróhoz, s a többi társakhoz, akik laktak Sómrónban és a Folyamontúlnak többi vidékén: **18** Béke és így tovább. A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan fölolvastatt előttem. **19** Tőlem pedig parancs adatott és kutatták és találták, hogy ez a város az őskor napjaitól fogva királyok fölé emelkedett és lázadás és fölkelés miveltetett benne. **20** És hatalmas királyok voltak Jeruzsálem fölött és akik urak voltak az egész Folyamontúlon és adó, vám és utipénz adatott nekik. **21** Már most adjatok parancsot, hogy gátolják meg azokat a férfiakat s ez a város föl ne építtessék, mignem tőlem parancs adatik. **22** És óvatok legyenek, nehogy hanyagságot kövessetek el az iránt, miért növekedjék a baj a királyok megkárosítására? **23** Ekkor mihelyt Artachsaszt király levelének másolata felolvastatt Rechúm és Simsáj, az író és társaik előtt, sietve mentek Jeruzsálembe a zsidókhoz és meggátolták őket karhatalommal és erővel. **24** Ekkor megszűnt a Jeruzsálemben levő Isten házának munkája, és szűnetelt Darjávés Perzsia királya uralmának második évéig.

5 És prófétált Chaggáj próféta és Zekharja Iddó fia, a próféták a zsidók számára, kik Jehúdában és Jeruzsálemben voltak, Izraél Istenének nevében, mely fölöttük volt. **2** Ekkor fölkeltek Zerubbábel, Seáltiél fia és Jészúa, Jóczádák fia és kezdték felépíteni Isten házát, amely Jeruzsálemben van s velük Istennek prófétái, támogatva őket. **3** Abban az időben jött hozzájuk Tatnáj a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj meg társaik és így szóltak hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat építsétek és ezt a falazatot befejezzétek? **4** Ekkor következőképpen szóltunk hozzájuk: Melyek azon férfiak nevei, akik ezt az épületet építik? **5** De Istenük szeme volt a zsidók vénein, s nem gátolták meg őket, míg a jelentés Darjávéshez nem megy; s ekkor majd válaszul levelet küldenek eziránt. **6** Másolata a levélnek, melyet küldött Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj és társai az afarszekaiak, a Folyamontúliak Darjávés királyhoz. **7** Jelentést küldtek hozzá s ekkép volt írva benne: Darjávés királynak minden béke! **8** Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Jehúda tartományba a nagy Isten házába és az építetnek súlyos kőből és fa helyzetetik a falakba; s ez a munka buzgón végeztetik és sikerül kezükben. **9** Ekkor megkérdeztük azokat a véneket, következőképpen szóltunk hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat építsétek és ezt a falazatot befejezzétek? **10** És neveiket is kérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy fölírjuk az élükön álló férfiak nevét. **11** És következőképpen adtak nekünk választ, mondván: Mi szolgálai vagyunk az ég és föld Istenének és építjük a házat, amely építve volt ennek előtte sok éven át, és Izraélnek egy nagy királya építette és befejezte. **12** Hanem minthogy őseink megharagították az égnek Istenét, átadta őket Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, a kaldeusnak kezébe és ezt a házat lerombolta, a népet pedig számkivetette Bábelbe. **13** Azonban Kóresnek, Bábel királyának első évében, Kóres király parancsot adott, hogy Istennek ezt a házát felépítsék. **14** S az Isten házának arany- és ezüstedényeit is, amelyeket Nebúkadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból kivitt s elvitte azokat Bábel templomába, azokat kivette Kóres király Bábel templomából s átadattak annak, kinek Sésbacczár a neve, akit helytartóvá tett; **15** s mondta neki: ezeket az edényeket vedd, menj s vigyed le őket a Jeruzsálemben levő templomba és Isten háza építtessék fel a helyén. **16** Ekkor ez a Sésbacczár jött, megvetette a Jeruzsálemben levő Isten házánek alapjait s akkortól kezdve mostanig építetik, de be nem fejeződött. **17** Most tehát, ha a király előtt jönak

tetszik, kutassák a király kincsházában, mely ott van Babelben, vajon való-e, hogy Kóres királytól parancs adatott, hogy fölépítsék a Jeruzsálemben levő ezt az Isten házát és a király akarátát eziránt küldje hozzáik.

6 Ekkor Darjávés király parancsot adott, és kutatták a kincsházában, a hová leteszik az írásokat ott Babelben; **2** és találtatott Achmetában, a Média tartományban levő fővárosban egy tekercs, s így volt benne irva: Emlékezetül. **3** Kóres királynak első évében, Kóres király parancsolatot adott, Isten háza Jeruzsálemben – a ház fölépíttessék, mint oly hely, a hol áldozatokat áldoznak és alapfalai szilárdak, magassága hatvan könyök, szélessége hatvan könyök; **4** sulyos kőből való réteg három és fából való réteg egy, és a költség a király házából adassék. **5** S Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nebúkadnecczár kivitt a Jeruzsálemben levő templomból s elvitte Babelbe, adják vissza s jusson a Jeruzsálemben levő templomban a helyére s tedd le az Isten házába. **6** Már most Tatnaj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj s társaik, a Folyamontúlnak levő afárszekaiak, távol legyetek onnan. **7** Hagyjátok ez Isten házának munkáját; a zsidók helytartója és a zsidók véneik építsék föl ez Istenházát a helyén. **8** Tőlem pedig adatik rendelet arról, hogy mit tegyetek a zsidók véneivel ez Istenházának fölépítésére. És pedig a király javadalmaiból, a Folyamontúlnak adójából buzgón adassék meg a költség eme férfiaknak, hogy meg ne gátolják; **9** és a mik szükségesek és pedig fiatal tulkok, kosok, juhok égőáldozatokra az ég Istenének, búza, só, bor és olaj a papok szava szerint, a kik Jeruzsálemben vannak, adassék meg nekik napról-napra hanyagság nélkül; **10** hogy bemutassanak illatos áldozatokat az ég Istenének a imádkozzanak a király és gyermekei életéért. **11** És tőlem rendelet adatik ki, hogy minden embernek, a ki megmástitja ezt a parancsolatot, házából szakíttassék ki a gerenda s az föllállítatván veressék rá, háza pedig szemétdombbá tévessék e miatt. **12** És az Isten, a ki nevét lakoztatta ottan, döntson le minden királyt s népet, a ki kinyújtja kezét, hogy megváltoztassa, hogy megrontsa ez Isten házát, a mely Jeruzsálemben van. Én Darjávés adtam a rendeletet, buzgón végeztessék. **13** Ekkor Tatnaj, a Folyamontúlnak helytartója, SetárBóznaj és társaik, ahhoz képest, a mit küldött volt Darjávés király, a szerint buzgón cselekedtek. **14** A zsidók vénei pedig építettek és sikerük volt, Chaggaj próféta és Zekharja Iddó

fiának prófétálása folytán, és építettek és befejezték Izrael Istenének rendeletéből és Kóres, Darjávés és Artachsaszt Perzsia királyának rendeletéből. **15** És bevégeztetett e ház Adár hónap harmadik napjáig, és pedig Darjávés király uralmának hatodik évében. **16** És megtartották Izrael fiai, a papok s a leviták és a számkivetés többi fiai ez Isten házának fölvatását örömmel. **17** És bemutattak ez Isten házának fölvatására száz tulkot, kétszáz kost, négyszáz juhot és kecskebakokat, hogy engesztelést szerezzenek egész Izrael számára, tizenkettőt, Izrael törzseinek száma szerint. **18** És föllállították a papokat osztályaik szerint és a levitákat rendjeik szerint Isten szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének írása szerint. **19** És tartották a számkivetés fiai a pészachot, az első hónap tizennegyedikén. **20** Mert megtisztálkodtak a papok s leviták, mindannyian egyként tiszták voltak, és levágták a pészachot mind a számkivetés fiai számára s testvéreik, a papok számára és maguk számára. **21** És ették azt Izrael fiai, a kik visszatértek a számkivetésből és mindenki, a ki hozzájuk elkülönödött az ország népei tisztátalanságától, bogy fölkeressék az Örökkévalót, Izrael Istenét. **22** És megtartották a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig örömmel, mert megörvendeztette őket az Örökkévaló és feléjük fordította Assúr királyának szívet, erősítvén kezeiket az Isten, Izrael Istene házának munkájában.

7 E dolgok után pedig, Artachsaszt, Perzsia királya uralma alatt, Ezra, Szerája fia, Azarja fia, Chilkija fia, **2** Sallúm fia, Czádók fia, Achitúb fia, **3** Amarja fia, Azarja fia, Merájót fia, **4** Zerachja fia, Uzzí fia, Bukki fia, **5** Abísúá fia, Pínechász fia, Eleázár fia, Áron főpap fia – **6** ő, Ezra fölvonult Babelből, s ő írástudó volt, jártas Mózes tanában, a melyet adott az Örökkévaló Izrael Istene, s megadta neki a király, a mint rajta volt az Örökkévaló az ő Istene keze, minden kívánságát. **7** És felvonultak Izrael fiai közül a papok és a leviták, az énekesek s a kapuőrök és a szentélyszolgák közül Jeruzsálemben Artachsaszt király hetedik évében. **8** És elérkezett Jeruzsálemben az ötödik hónapban, ugyancsak a király hetedik évében. **9** Mert az első hónap elsején volt a Babelből való fölvonulás megkezdése, és az ötödik hónap elsején érkezett Jeruzsálemben, a mint rajta volt Istenének jóságos keze. **10** Mert Ezra arra irányította szívet, hogy kutassa és megtegye az Örökkévaló tanát, hogy taníton Izraelben törvényt és jogot. **11** És ez az irat másolata, melyet Artachsaszt király adott Ezrának, a papnak, az írástudónak, a

ki írástudó az Örökkévaló parancsolatai és Izraél számára adott törvényei szavaiban. **12** Artachsaszt, a királyok királya Ezrának, a papnak, a ki írástudója az ég Istene törvényének, teljesen és így tovább. **13** Tőlem adatik a rendelet, hogy mindenki, a ki felajánlkozik királyságomban Izraél népe és papjai és a leviták közül, hogy Jeruzsálemben menjen, veled menjen, **14** mivelhogy a király és a hét tanácsosa részéről kiküldve vagy vizsgálatot tartani Jehúda és Jeruzsálem fölött Istened törvénye szerint, a mely kezdedben van, **15** s hogy vigyél ezüstöt és aranyat, a mit a király s tanácsosai fölajánlottak Izraél Istenének, a kinek Jeruzsálemben van hajléka, **16** s minden ezüstöt s aranyat, a mit találsz Babel egész tartományában, a felajánlással együtt, a mit a nép s a papok fölajánlanak Istenük házában, mely Jeruzsálemben van. **17** Ennél fogva buzgón vásárolj ez ezüstön tulkokat, kosokat és juhokat meg a liszt- és öntő áldozataikat, s mutasd be azokat az oltáron, mely Istentek házában van Jeruzsálemben. **18** A mit pedig neked s testvéreidnek jónak tetszik tenni a többi ezüsttel s arannyal, Istentek akarata szerint tegyétek. **19** Az edényeket pedig, melyek neked adatnak Istened háza szolgálata számára, szolgáltatásd át Jeruzsálem Istene előtt. **20** És Istened házában többi szükségletét, a mit alkalmas lesz adni, adjad a király kincsházából. **21** S én tőlem, Artachsaszt királytól, adatik a rendelet mind a Folyamontúl kincstárosainak, hogy minden, a mit tőletek kér Ezra a pap, az ég Istene törvényének írástudója, buzgón végeztessék: **22** száz kikkár ezüstig, száz kór buzáig, éa száz bat borig, és száz bat olajig, só pedig előírás nélkül. **23** Mindaz, a mi az ég Istenedek rendeletéből való, végeztessék pontosan az ég Istenedek háza számára, mert minek legyen harag a királynak és fiainak uralma fölött. **24** Véletek pedig tudatjuk, hogy mind a papokra és levitákra, az énekesekre, kapuőrökre, szentélyszolgákra s ez Istenháza szolgálattveőire adót, vámot és utipénzt követni senkinek nem szabad. **25** Te pedig, Ezra, a te Istened bölcsesége szerint, a mely kezdedben van, rendelj bírákat s jogtudókat, hogy jogot mondjanak az egész népnek, a mely a Folyamon túl van, mindazoknak, a kik a te Istened törvényeit ismerik; a ki pedig nem ismeri, azzal ismertessétek meg. **26** S mindaz, a ki nem teszi meg Istenednek törvényét s a királynak törvényét, buzgón végeztessék rajta az ítélet: akár halálra, akár kiközösítésre, akár vagyonbeli büntetésre és börtönre. **27** Áldva legyen az Örökkévaló, őseink Istene, a ki ilyet adott a király szívébe, hogy megdicsőitse az Örökkévaló házát Jeruzsálemben; **28** felém pedig fordított kegyet a

király és tanácsosai előtt s mind a király vitéz nagyjai előtt. És én megerősödtem, a mint rajtam volt az Örökkévalónak, Istenemnek keze s összegyűjttem Izraélből főembereket, bogy velem fölvonuljanak.

8 És ezek atyai házaik fejei és származási rendjük; akik velem Babelből fölvonultak Artachsaszt király uralma alatt. **2** Pínechász fiai közül: Gérsóm; Itámár fiai közül: Dániél; Dávid fiai közül Chattús. **3** Sekhanja fiai közül, Pareós fiai közül: Zekharja és vele együtt származás szerint, férfiak százötvenen. **4** Páchat-Móáb fiai közül: Eljehoénáj, Zerachja fia s vele kétszázán, a férfiak. **5** Sekhanja fiai közül: Jachaziél fia s vele háromszázán, a férfiak. **6** És Ádin fiai közül: Ébed, Jónátán fia, s vele ötvenen, a férfiak. **7** És Élam fiai közül: Jesája, Atalja fia, s vele hetvenen, a férfiak. **8** És Sefatja fiai közül: Zebadja, Mikháél fia, s vele nyolczvan, a férfiak. **9** Jóáb fiai közül: Óbadja, Jechiél fia, s vele kétszáztizennyolczan, a férfiak. **10** És Selómit fiai közül: Jósizfia fia, s vele százhatvan, a férfiak. **11** És Bébáj fiai közül: Zekharja, Bébáj fia, s vele huszonnyolczan, a férfiak. **12** És Azgád fiai közül: Jóchánán, Hákkátán fia, s vele száztizen, a férfiak. **13** És Adónikám fiai közül az utolsó s ezek neveik: Elipélet, Jiejél és Semája s velök hatvan, a férfiak. **14** És Bigváj fiai közül: Útaj és Zakkúr, s velök hetvenen, a férfiak. **15** És összegyűjttem őket a folyóhoz, a mely Ahavába megy s ott táboroztunk három napig s én szemügyre vettem a népet és a papokat, de Lévi fiai közül valót nem találtam ott. **16** Ekkor kiküldtem Elížert, Ariélt, Semáját, Elnátánt, Járíbot, Elnátánt, Nátánt, Zekharját és Mesullámot, mint főembereket s Jójáríbot s Elnátánt, mint oktatókat; **17** s kirendeltem őket Iddóhoz, a főemberhez Kászifja helységben és szavakat adtam szájukba, hogy beszéljenek Iddóhoz és testvérehez, a szentélyszolgákhoz Kászifja helységében, hogy hozzanak nekünk, szolgálattveőket Istenünk háza számára. **18** S hoztak nekünk, a mint rajtunk volt Istenünknek jószágos keze, egy értelmes embert Machlínak, Izraél fia Lévi fiának fiai közül, és Sérébját meg fiait és testvéreit, tizennyolczat; **19** és Chasabját a vele Jesáját, Merári fiai közül, testvéreit s fiaikat, húszat. **20** A szentélyszolgák közül pedig, a kiket Dávid és a nagyok ajándékoztak a leviták szolgálatára: szentélyszolgák kétszázhuszan, mindannyiok névvel jelöltettek. **21** És hirdettem ott bőjtöt az Ahava folyó mellett, hogy sanyargassuk magunkat Istenünk előtt, kérve tőle egyenes utat magunk, gyermekeink és minden jószágunk részére. **22** Mert szégyeltem kérni a királytól hadi csapatot s lovasokat, hogy

segítenének minket ellenségőtől az úton, mert szóltunk a királynak, mondván: Istenünk keze mindazokon van jóra, a kik őt keresik, s hatalmas meg haragja mindazok ellen, kik őt elhagyják. 23 Bőjtöltünk tehát s megkértük Istenünket ez iránt; s ő engedett kérésünknek. 24 Ekkor elkülönítettem a papok nagyjai közül tizenkettőt; meg Sérébját, Chasabját, s velük testvéreik közül tízet. 25 És lemértem nekik az ezüstöt és az aranyat meg az edényeket, az Istenünk házának való adományt, a melyet adományoztak a király és tanácsosai és nagyjai meg mindaz ottlevő izraeliták. 26 És lemértem kezükre ezüstöt hatszázötven kikkárt s ezüst edényeket száz kikkárnyit, aranyat száz kikkárt; 27 és arany serleget huszat, ezer adarkónnyit, és finom fényesített rézből való edényt kettőt, becseseket, mint az arany. 28 És szóltam hozzájuk: Ti szentek vagytok az Örökkévalónak s az edények szentek, az ezüst meg az arany pedig felajánlás az Örökkévaló őseitek Istene részére. 29 Örökjetelek és vigyázatok, míg nem leméríték a papok s leviták nagyjai és Izrael atyai házáinak nagyjai előtt Jeruzsálemben, az Örökkévaló házának kamaráiban. 30 És átvették a papok és a leviták súly szerint az ezüstöt s az aranyat s az edényeket, hogy elvigyék Jeruzsálemben, Istenünk házába. 31 És elindultunk Ahava folyótól az első hónap tizenkettedikén, hogy menjünk Jeruzsálemben; Istenünk keze pedig rajtunk volt s megmentett minket ellenségnek s az úton leselkedőnek kezéből. 32 És eljöttünk Jeruzsálemben s ott maradtunk három napig; 33 a negyedik napon pedig leméretett az ezüst és az arany, meg az edények Istenünk házában Merémótnak, Urija fiának a papnak kezébe, s vele volt Eleázár, Pínechász fia, s velők voltak Józabád, Jésúa fia, s Nóadja Binnúj fia, a leviták; 34 számszerint, súly szerint minden, és feliratott az egész súly, abban az időben. 35 A kik megjöttek a fogságból, a számkivetés fiai, bemutatnak égőáldozatokat Izrael Istenének: tulkot tizenkettőt egész Izraelért, kost kilencvenhatot, juhot hetvenhetet, kecskebakot vétekáldozatra tizenkettőt, mindet égő áldozatul az Örökkévalónak. 36 És átadták a királynak rendeleteit, a király satrapáinak és a Folyamontúl helytartóinak; és megajándékozták a népet és Isten házat.

9 És ezeknek befejezése után odaléptek hozzám a nagyok, mondván: El nem különödött a nép, az izraeliták, a papok s a leviták az országok népeitől, utálataik szerint, a kanaánitól, chittitől, perizzitől, jebúsizitól, ammónitól, móábitól, az egyiptomitől és émóritól; 2 mert elvettek a leányaik közül maguknak és fiaiknak és összevegyült a szent magzat az

országok népeivel; a nagyok és vezérek keze pedig ebben a hűtlenségben legelő volt. 3 S midőn hallottam e dolgot, megszagattam ruhámat s köntösömet s kitéptem fejem és szakállam hajából s ültem eliszonyodva. 4 És hozzám gyülekezett mindenki, aki remegett Izrael Istenének szavaira a számkivetés hűtlensége miatt; én pedig ültem eliszonyodva az esti lisztáldozatig. 5 S az esti lisztáldozatkor fölkeltem bőjtölésemből megszagattott ruhámmal s köntösömmel és lehajoltam térdeimre és kiterjesztettem kezeimet az Örökkévalóhoz, Istenemhez. 6 És szóltam: Istenem! megszégyenültem s elpirultam, semhogy felemelhetném, oh Istenem, arcomat te hozzád, mert bűneink megsokasodtak fejünk föl és bűnösségünk egészen az égig nőtt. 7 Őseink napjai óta nagy bűnösségben vagyunk mind e mai napig; és bűneink által adattunk mi, királyaink, papjaink az országok királyainak kezébe, a kardnak, a fogságnak, a prédálásnak és az arc szégyenének, a mint van a mai napon. 8 És most alig egy pillanatig könyörület volt az Örökkévaló a mi Istenünk részéről, hogy meghagyott nekünk menedéket s adott nekünk szöveget az ő szent helyén, hogy megvilágosítsa Istenünk a mi szemünket és hogy adjon nekünk csekély föléledést a mi szolgáságunkban. 9 Mert szolgák vagyunk és szolgáságunkban el nem hagyott minket a mi Istenünk s felénk fordította a kegyet Perzsia királyai előtt, adván nekünk föléledést, hogy felemeljük Istenünknek házat s föltámaszszuk a romjait, s adván nekünk védőfalat Jehúdában és Jeruzsálemben. 10 És most miént mondjunk, Istenünk, ennekutána, mert elhagytuk a te parancsolataidat, 11 a melyeket megparancsoltál a te szolgáid, a próféták által, mondván: az ország, a melybe értek, hogy elfoglaljátok, fertőzet országa az országok népeinek fertőzete által, utálatosságai által, a melyekkel eltöltötték szinültig, az ő tisztátalanságunkban. 12 Most tehát leányaitokat ne adjátok fiaiknak s leányaikat ne vegyétek el fiaitoknak s ne keressétek békéjüket és javukat sohasem, azért hogy megerősödjetek s egyétek az ország javát a örökségül hagyjátok fiaitoknak örökre. 13 És mindaz után, a mi reánk jött gonosz cselekedeteinkért s nagy bűnösségünkért, habár te, oh Istenünk, kimélettel voltál, bűneinken alul, s adtál nekünk ilyen menedéket: 14 vajon újra megszegyük-e a parancsolataidat s összeházasodjunk-e emez utálatok népeivel? Nemde haragudni fogsz reánk végpusztításig, míg nem lesz maradék és menedék? 15 Oh Örökkévaló, Izrael Istene, igazságos vagy, mert mi megmaradtunk menedékül, mint ez van e mai

napon; íme itt vagyunk előtted bűnösségünkben, mert meg nem lehet állani teelőtted e miatt.

10 És midőn Ezra imádkozott s vallomást tett, sírva s arczra borulva az Isten háza előtt, gyülekezett hozzá Izraélből igen nagy gyülekezet: férfiak, nők s gyermekek, mert sírt a nép sokat sírva. **2** Ekkor megszólalt, Sekhanja, Jechiél fia, Élám fiai közül s mondta Ezrának: Mi hűtlenkedtünk Istenünk ellen, s idegen nőket vettünk magunknak az ország népeiből, de most van remény Izraél számára ez iránt. **3** S most kössünk szövetséget a mi Istenünkkel, hogy el fogjuk távolítani mind az asszonyokat s a tőlük születteket, határozata szerint az Urnak s azoknak, a kik remegnek Istenünk parancsolatára; s a tan szerint tétessek. **4** Kelj fel, mert téged illet a dolog, mi pedig veled vagyunk, légy erős és tégy. **5** Erre fölkel Ezra és megeskette a papoknak, a levitáknak s egész Izraélnek nagyjait, hogy e szerint fognak cselekedni; és megesküdtek. **6** És fölkel Ezra az Istennek háza elől s elment Jehóhánánnak, Eljásib fiának kamarájába; elment oda, kenyeret nem evett s vizet nem ivott, mert gyászol vala a számkivetés hűtelensége miatt. **7** És hírt vittek szét; Jehúdában és Jeruzsálemben mind a számkivetés fiaihoz, hogy gyülekezzenek Jeruzsálembé: **8** és mindenki, a ki el nem jön három nap alatt a nagyok és vének határozata szerint, átokká tétessék egész jószága, ő pedig elkülöníttessék a számkivetés gyülekezetéből. **9** És gyülekeztek mind a Jehúda s Benjámin emberei Jeruzsálembé három nap alatt, még pedig a kilenczedik hónapban, a hónap huszadikán; és leült az egész nép az Isten háza előtti téren, reszketve a dolog miatt s az esőzésektől. **10** És fölkel Ezra a pap és szólt hozzájuk: Ti hűtlenkedtetek és vettetek magatoknak idegen nőket, hozzátéve Izraél bűnösségéhez. **11** És most tegyetek vallomást az Örökkévalónak, őseitek Istenének a tegyéték meg az ő akarját s különödjetek el az ország népeitől s az idegen nőktől. **12** És felelt az egész gyülekezet s mondták fenhangon: Úgy van, szavad szerint kell nekünk cselekednünk; **13** azonban a nép számos s az idő esőzésnek ideje s nincs erő künn állani, a munka pedig nem egy napra s nem kettőre való, mert sokat vétkezünk a dologban. **14** Álljanak csak elő a mi nagyjaink az egész gyülekezet részére, s mindenki, a ki városainkban van, a ki idegen nőt vett magának, jöjjön el a meghatározott idő szerint s velük mindegyik városnak vénei s bírái, míg el nem hártottuk magunkról Istenünk föllobbant haragját a dolog iránt. **15** Csak Jónátán, Aszáél fia, s Jachzeja,

Tikva fia, állottak ellene ennek, és Mesullám és Sabbetáj, a levita támogatták őket. **16** És cselekedtek ekképen a számkivetés fiai, és kiszemeltettek Ezra a pap meg férfiak, az atyai házak fejei atyai házaik szerint a mindannyian nevükkel; és leültek a tizedik hónap első napján, hogy megvizsgálják a dolgot. **17** És végeztek mind a férfiakkal, a kik idegen nőket vettek maguknak az első hónap első napjáig. **18** És találtattak a papok fiai közül, a kik idegen nőket vettek maguknak: Jésúának, Jóczádák fiának s testvéreinek fiai közül: Máaszéja, Eliézer, Járíb és Gedalja. **19** És adták kezüket, hogy eltávolítsák nejeiket s bűnaldozatot hoznak, egy kost bűnükért. **20** És Immér fiai közül: Chanáni s Zebadja. **21** És Chárim fiai közül: Máaszéja, Élíja, Semája, Jechiél és Uzzija. **22** És Paschúr fiai közül: Eljóénáj, Máaszéja, Jismaél, Netanél, Józábád és Eleásza. **23** És a leviták közül: Józábád. Simei, Kélája, azaz Kelíta, Petachja, Jehúda és Eliézer. **24** És az énekesek közül: Eljásib. És a kapuőrök közül Sallúm, Télem és Uri. **25** És az izraéliták közül: Pareós fiai közül: Ramja, Jizzija, Malkija, Mijjámin, Eleázár, Malkija és Benája. **26** És Élám fiai közül: Mattanja, Zekharja, Jechiél, Abdi, Jerémót és Élíja. **27** És Zattú fiai közül: Eljóénáj, Eljásib, Mattanja, Jerémót, Zábád és Aziza. **28** És Bébáj fiai közül: Jehóhánán, Chananja, Zabbáj, Atláj. **29** És Báni fiai közül: Mesullám, Mallúk, Adája, Jásúb, Seál és Rámót. **30** És Páchat-Móáb fiai közül: Adná, Kelál, Benája, Máaszéja, Mattanja, Beczálél s Binnúj és Menasse. **31** És Chárim fiai közül: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeón; **32** Benjámin, Mallúk, Semarja. **33** Chásúm fiai közül: Mattenáj, Mattátta, Zábád, Elifélet, Jerémáj, Menasse, Simei. **34** Báni fiai közül: Máadáj, Amráms és Úél; **35** Benája, Bédja, Kelúhú; **36** Vanja, Merémót, Eljásib; **37** Mattanja, Mattenáj és Jáaszáj; **38** Báni, Binnuj, Simei; **39** és Selemja, Nátán s Adája; **40** Maknadbáj, Sásaj, Sáráj; **41** Azarél, Selemjánhú, Semarja; **42** Sallúm, Amarja, József. **43** Nebó fiai közül: Jeifél, Mattitija, Zábád, Zebína, Jaddáj, Jóél, Benája. **44** Mindezek elvettek idegen nőket s voltak közülük, kiknek a nőktől gyermekeik voltak.

Nehemiás

1 Nechemjának, Chakhalja fiának, szavai. Történt Kiszlév havában, a huszadik évben, én pedig Súsán fővárosban voltam. **2** Eljött Chanáni, egy a testvéreim közül, ő és férfiak Jehúdából; és megkérdeztem őket a zsidók felől, a menekültek felől, a kik megmaradtak a fogságból, és Jeruzsálem felől. **3** És mondták nekem: A megmaradottak, a kik a fogságból ott a tartományban megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban vannak; Jeruzsálem fala pedig át van törve s kapui tűzben vannak elégetve. **4** És volt, midőn hallottam e szavakat, leültem és sírtam s gyászoltam napokon át; böjtöltem és imádkoztam az ég Istene előtt. **5** És mondtam: Oh Örökkévaló, az égnek Istene, nagy és félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és szeretetet azoknak, kik őt szeretik s parancsolatait megőrzik. **6** Legyen, kérlek, a te füled figyelő, a szemeid nyitvák, hogy hallgass szolgálád imádságára, a mellyel én ma imádkozom teelőtted nappal és éjjel Izraél fiai, a te szolgáláidért és vallomást teszek Izraél fiai vétkeiről, melyekkel vétettünk ellened, én is, meg atyám háza vétkeztünk. **7** Vétve vétettünk ellened s meg nem őriztük a parancsolatokat, a törvényeket s a rendeleteket, a melyeket parancsoltál szolgáládnak, Mózesnek. **8** Emlékezzél, kérlek, az ígéről, melyet parancsoltál szolgáládnak, Mózesnek, mondván: ti hűtlenkedni fogtok, én pedig szétszórjak titeket a népek között. **9** De majd visszatértek hozzám s megőrizték parancsolataimat s megteszitek azokat; ha lesznek eltaszítottjaitok az ég végén, onnan is összegyűjtöm őket s elviszem őket arra a helyre, melyet kiválasztottam, hogy ott lakoztassam a nevemet. **10** Hisz ők a te szolgálád s a te néped, a kiket megváltottál nagy erőddel és erős kezeddal. **11** Oh Uram, legyen, kérlek, a te füled figyelő a te szolgálád imádságára és a te szolgálád imádságára, a kik kívánják félni a te nevedet; s adj, kérlek, szerencsét a te szolgáládnak ma s add őt irtalomra eme férfiú előtt! Én ugyanis pohárnoka voltam a királynak.

2 És volt Niszán havában Artachsaszt király huszadik évében, bor volt előtte s én vittem a bort s átadtam a királynak; s én nem voltam visszatetsző előtte. **2** És monda nekem a király: miért arcod oly szomorú, holott nem vagy beteg? Ez nem egyéb, mint szívnek szomorúsága. S én igen nagyon féltem. **3** És mondtam a királynak: A király örökké éljen! Miért ne legyen szomorú az arcom, mikor a város, őseim sírjainak helye romban van és kapui tűzben emésztettek föl? **4** Erre monda nekem a király: Mi

felől van neked kérésed? Én imádkoztam az Ég Istenéhez. **5** És mondtam a királynak: Ha a királynak jónak tetszik s ha szolgálád jónak tetszik előtted – hogy küldj engem Jehúdába, atyáim sírjainak városába, hogy felépítsem. **6** És monda nekem a király – a felesége pedig mellette ült: Meddig lesz az utazásod és mikor térsz vissza? S jónak tetszett a király előtt s elküldött engem s én megjelöltem neki az időt. **7** És mondtam a királynak: Ha a király előtt jónak tetszik, adjanak nekem leveleket a Folyamontúlnak helytartóihoz, hogy átutaztassanak, míg el nem jutok Jehúdába; **8** és levelet Ászáfhoz, a király parkja őréhez, hogy adjon nekem fákat, hogy gerendázzák a házhoz tartozó várnak kapuit, s a város fala számára, és a ház számára, a melybe én magam megyek. És megadta nekem a király, Istenem keze szerint, mely jóságos volt rajtam. **9** És eljöttem a Folyamontúlnak helytartóihoz s átadtam nekik a király leveleit; s küldött velem a király hadi tiszteket és lovasokat. **10** S meghallotta a chóróni Szanballát és Tóbija, az ammóni szolga s rosszul esett nekik, nagyon rosszul, hogy jött egy ember Izraél fiainak javát keresni. **11** És elérkeztem Jeruzsálembe és ott voltam három napig. **12** És felkeltem éjjel és néhány ember én velem, de nem adtam tudtára senkinek, hogy mit ad Istenem az én szívembe, hogy megtegyem Jeruzsálemért; állat sem volt velem, csakis azon állat, a melyen nyargaltam. **13** És én kimentem éjjel a Völgy kapuján s a sárkányforrás irányába és a szemét kapuja felé; és megszemléltem Jeruzsálem falait, a melyek át voltak törve, kapui pedig tűzben voltak főlemészelve. **14** És tova mentem a forrás kapujához s a király tavához s nem volt helye az állatnak, hogy alattam tova menjen. **15** Fölmentem tehát éjjel a Völgyben és megszemléltem a falat, erre fordultam és bementem a Völgy kapuján és visszatértem. **16** A vezérek pedig nem tudták, hová mentem s mit cselekszem; a zsidóknak ugyanis, a papoknak, a nemeseknek és a vezéreknek és a többi munkavégzőknek mindeddig nem adtam tudtukra. **17** És szóltam hozzájuk: Ti látjátok a bajt, a melyben vagyunk, hogy Jeruzsálem romban van, kapui pedig tűzben el vannak égetve; jöjjetek, hadd építsük föl Jeruzsálem falát, hogy ne legyünk továbbá gyalázattá. **18** És tudtul adtam nekik Istenemnek kezét, a mint az jóságos rajtam, meg a királynak szavait is, melyeket mondott nekem. Erre mondták: Fölkelünk és építünk. És megerősítették kezeiket a jóra. **19** Midőn a chóróni Szanballát s Tóbija, az ammóni szolga és az arábi Gésem ezt hallották, csúfoltak bennünket és gúnyolódtak rajtunk és mondták: Micsoda dolog ez, a mit ti műveltek;

vajon a király ellen akartok-e föllázadni? 20 S én adtam nekik választ s mondtam nekik: Az Ég Istene, ő ad nekünk szerencsét, mi pedig, az ő szolgálói, fölkelünk s építünk; de nektek nincs osztályrészetek, sem jogotok, sem emlékek Jeruzsálemben.

3 És fölkelt Eljásib a főpap, meg testvérei a papok s építették a juhok kapuját, ők szentelték azt meg s felállították ajtóit; egészen a száznak tornyáig – azt megszentelték – s egészen a Chananél tornyáig. 2 Oldala mellett építettek Jerichó emberei; s oldala mellett épített Zakkúr, Imri fia. 3 A halak kapuját építették Szerána fiai, ők gerendázták azt s fölállították ajtóit, zárait és reteszeit. 4 Mellettük erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia; s mellettük erősködött Mesullám, Berekhja fia, Mesészabél fia; s mellettük erősködött Czádók, Báana fia. 5 S mellettük erősködtek a Tekóabeliek; de hatalmasaik nem vitték be nyakukat Uruk szolgálatába. 6 Az óváros kapuján erősködtek Jojádá, Pászéach fia, és Mesullám, Beszódja fia; ők gerendázták azt s fölállították ajtóit, zárait és reteszeit. 7 S mellettük erősködött a gibeóni Melatja s a merónói Jádón; Gibeón s Miczpa emberei, a Folyamontúl helytartójának székéhez való. 8 Mellette erősködött Uzziél, Charhaja fia, ötvösök; s mellette erősködött Chananja, a kenőcskeverők közül való, s megerősítették Jeruzsálemet a széles falig. 9 És mellettük erősködött Refája, Chúr fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje. 10 És mellettük erősködött Jedája Charúmaf fia, még pedig házával szemben; s mellette erősködött Chattús, Chasabneja fia. 11 Egy második szakaszon erősködött Malkija, Chárim fia s Chassúb, PáchatMóáb fia meg a kemencék tornyán. 12 És mellette erősködött Sallúm, Hallóchés fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje; ő s leányai. 13 A Völgy kapuján erősködött Chánún, meg Zánóach lakói; ők építették s fölállították ajtóit, zárait és reteszeit és ezer könyöknyit a falból, a szemét kapujáig. 14 S a szemét kapuján erősködött Malkija, Rékháb fia, Bét-Hakérem kerületének főtisztje; ő építi s fölállítja ajtóit, zárait és reteszeit. 15 A forrás kapuján pedig erősködött Sallún, Kol-Chóze fia, Miczpa kerületének főtisztje; ő építi, betetözi s fölállítja zárait és reteszeit és a falat a király kertjéhez való vízvezeték tavánál, egészen a lépcsőig, a melyek leszállnak Dávid városából. 16 Utána erősködött Nechemja, Azbúk fia, Bét-Czúr kerülete felének főtisztje, egészen Dávid sírja tájáig s egészen az elkészített tóig s a vitézek házáig. 17 Utána erősködtek a levíták: Rechúm, Báni fia; mellette erősködött Chasabja, Keila kerülete felének főtisztje, kerületéért.

18 Utána erősködtek testvéreik: Bavváj, Chénádád fia, Keila kerülete felének főtisztje. 19 És erősködött mellette Ézer, Jésúa fia, Miczpa főtisztje, egy második szakaszon, a fegyvertár följárója tájától a szögletig. 20 Utána versenyezve erősködött Bárúkh Zakkáj fia, egy második szakaszon, a szögletől Eljásib főpap házának bejáratáig. 21 Utána erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia, egy második szakaszon, Eljásib házának bejáratától Eljásib házának végéig. 22 S utána erősködtek a papok, a Kerület emberei. 23 Utána erősködött Benjámin és Chassúb, házokkal szemben; utána erősködött Azarja, Mászēja fia, Ananja fia, háza mellett. 24 Utána erősködött Binnúj, Chénádád fia, egy második szakaszon, Azarja házától egészen a szögletig s a sarokig. 25 Pálál, Uzaj fia, a szöglet tájától és a felső tornyon, a mely kiszökik a király házából, mely az őrség udvarához való; utána Pedája, Pareós fia. 26 A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, egészen a víz kapuja tájáig, kelet felé és a kiszökellő toronyig. 27 Utána erősködtek a Tekóabeliek egy második szakaszon, a kiszökellő nagy torony tájától egészen az Ófel faláig. 28 A lovak kapuján fölül erősködtek a papok, kiki házával szemben. 29 Utána erősködött Czádók, Immér fia, házával szemben, s utána erősködött Semája, Sekhanja fia, a kelet kapujának őre. 30 Utána erősködött Chananja, Selemja fia és Chánún, Czáláfnak hatodik fia, egy második szakaszon; utána erősködött Mesullám, Berekhja fia, kamarájával szemben. 31 Utána erősködött Malkija, az ötvösök közül való, a szentélyszolgák és a kalmárok házáig, szemben a felügyelet kapujával, egészen a sarok emeletéig. 32 A sarok emelete és a juhok kapuja között pedig erősködtek az ötvösök és a kalmárok.

4 És volt, midőn meghallotta Szanballát, hogy mi építjük a falat, bosszantotta ez őt, nagyon haragudott és gúnyolódott a zsidókon. 2 És szólt testvérei és Sómrón hada előtt és mondta: Mit művelnek a nyomorult zsidók? Vajon hagyják-e őket, vajon áldozni fognak-e? vajon elvégezik-e a napon, vajon fölélesztik-e a köveket a porhalmazokból, holott azok elégetvék. 3 Az ammóni Tóbija pedig mellette volt és mondta: Az is, a mit építenek – ha fölmegy rá egy róka, áttöri kőfalukat. 4 Halljad, Istenünk, hogy csúfá lettünk és hártsd vissza gyalázásukat fejükre s tegyed őket prédává fogságnak országában; s ne född el bűnüket, és vétük színed elől ne töröltessék el, mert bosszantást műveltek az építők előtt. 6 És mi építettük a falat és összekapcsolódott az egész fal a feléig; és volt szíve a népnek, hogy

dolgozzék. 7 És volt, midőn hallotta Szanballát s Tóbija s az arabok s az ammóniak és az Asdóbeliek, hogy behegedt Jeruzsálem falainak sebe, hogy a rések kezdtek betömődni, ez nagyon bosszantotta őket. 8 És összeesküdtek mindnyájan egyaránt, hogy eljönnek harcolni Jeruzsálem ellen s hogy zavart okoznak neki. 9 És imádkoztunk a mi Istenünkhöz és őrséget állítottunk fel ellenük nappal és éjjel ő miattuk. 10 És mondta Jehúda: Meggyengült a teherhordónak ereje, a por pedig sok s mi nem bírunk építeni a falon. 11 És mondták szorongatóink: Nem tudják és nem látják, míg közübük nem rontunk s megöljük őket, hogy megszüntessük a munkát. 12 És volt, midőn jöttek a zsidók, a kik mellettük laktak és mondták nekünk tízszer is, minden helyről: hogy vissza kell térnetek hozzánk. 13 És fölállítottam a fal mögött való térnek alsó részei felől a kopár helyeken, fölállítottam a népet családok szerint kardjaikkal, lándzsáikkal és íjakkal. 14 Megnéztem és fölkeltem és szóltam a nemeseknek és vezéreknek és a többi népnek: Ne féljetek tőlük; a nagy és félelmetes Úrra gondoljatok és harcoljátok testvéreitekért, fiaitok és leányaitokért, feleségeitek és házaikért. 15 És volt, midőn meghallották ellenségeink, hogy tudomásunkra jutott és hogy Isten megíúsította tanácsukat, visszatértünk mindnyájunk a falhoz, kiki a munkájához. 16 És volt ama naptól fogva, legényeim fele dolgozott a munkán s felerészük tartotta a lándzsákat, a pajzsokat, az íjakat és a páncélokat; a nagyok pedig mögötte voltak Jehúda egész házában. 17 A kik a falon építettek s a kik a terhet magukra rakva vitték – egyik kezével dolgozott a munkán, a másik pedig tartotta a fegyvert. 18 És a kik építettek, kinek-kinek derekára volt kötve a kardja s így építettek, a harsona fúvója pedig mellettem volt. 19 És szóltam a nemesekhez és a vezérekhez s a többi néphez: A munka sok s terjedelmes; mi pedig szét vagyunk szórva a falon, távol egyik a másikatól. 20 Arra a helyre, a honnan halljátok a harsona hangját, oda gyülekezzetek mi hozzánk; Istenünk harcolni fog értünk. 21 Mi tehát dolgoztunk a munkán, míg a felerészük tartotta a lándzsákat, hajnal feljöttétől a csillagok feltűnéséig. 22 Azt is mondtam abban az időben a népnek: Kiki és legénye hájjanak Jeruzsálemben, hogy legyenek nekünk éjjel őrségre s nappal munkára. 23 De sem én meg testvéreim és legényeim, sem az őrség emberei, kik mögöttem voltak, nem vetettük le ruháinkat; vízre kiki fegyverével ment.

5 És nagy volt a népnek s nejeiknek kiáltása zsidó testvéreik ellen. 2 Voltak ugyanis, kik mondták: A

mi fiaink és leányaink sokan vannak és vennünk kell gabonát, hogy együnk és éljünk. 3 És voltak, a kik mondták: mezőinket, szőlőinket és házainkat el kell zálogosítanunk, hogy vegyünk gabonát az éhségben. 4 És voltak, a kik mondták: Pénzt vettünk kölcsön a király adójához mezőinkre és szőlőinkre. 5 És most, a milyen testvéreink húsa, olyan a mi húsunk, a milyenek az ő fiaik, olyanok a mi fiaink, s íme kényszerítenünk kell fiainkat a leányainkat szolgálká, és vannak leányaink közül, kik már kényszerítve vannak, nincsen mód a kezünkben, hisz mezőink és szőlőink másokéi. 6 Ez nagyon bosszantott engem, midőn hallottam kiáltásukat és eme beszédeket. 7 És tanácskozott szívem én bennem, és pöröltem a nemesekkel és a vezérekkel és mondtam nekik: Mint hitelezők bántok ti kiki testvérevel! És rendeztem ellenük nagy gyülekezetet. 8 És mondtam nekik: Mi megvettük zsidó testvéreinket, a kik eladva voltak a nemzeteknek, a mennyire tőlünk tellett; és ti még el is adnátok testvéreiteket, hogy minekünk eladassanak. Erre hallgattak s nem találtak választ. 9 És mondtam: Nem jó a dolog, a mit ti cselekszetek. Nemde a mi Istenünk félelmében kellene járnotok, a nemzeteknek, ellenségeinknek gyalázása miatt! 10 Én is, meg testvéreim és legényeim az ő hitelezőik vagyunk pénzzel és gabonával, hadd engedjük csak el ezt az adósságot. 11 Adjátok csak vissza nekik e napon mezőiket, szőlőiket, olajfaikat, házaikat és századát a pénznek és a gabonának, mustnak s olajnak, a mivel hitelezőik vagytok. 12 Erre mondták: Visszaadjuk s tőlük mit sem követelünk; úgy cselekszünk, a mint te mondd. És elhívtam a papokat s megesketttem őket, hogy ekképp fognak cselekedni. 13 Ki is ráztam ölemet és mondtam: Így rázzon ki Isten minden embert, a ki ezt a dolgot nem teljesíti, házából és szerzeményéből s így legyen kirázott és üres. Erre mondta az egész gyülekezet: Ámen! És dicsérték az Örökkévalót, és cselekedett a nép ezenképpen. 14 Attól a naptól fogva is, a melyen kirendeltek engem, hogy helytartójak legyek Jehúda országában, huszadik évtől harminckettedik évéig Artachsaszt királynak, tizenkét éven át, én a testvéreimmel a helytartó kenyerét nem ettem. 15 Az előbbi helytartók pedig, a kik előttem voltak, megterhelték a népet és vettek tőlük kenyér és bor fejében több mint negyven sékel ezüstöt, a legényeik is hatalmaskodtak a nép fölött; de én nem cselekedtem így, istenfélelemből. 16 És e fal munkájában is erősködtem s mezőt nem vettünk, mind a legényeim pedig egybegyűlve voltak ott a munkánál. 17 A zsidók pedig, mind a vezérek, százötven ember, s azok, a kik hozzánk jöttek a

körülöttünk levő nemzetek közül, asztalomnál voltak. **18** A mi pedig elkészítetett egy napra: egy ökör, hat válogatott juh, és szárnyasok készítettek el nekem és tíz napon belül jó sok mindenféle borból; mindamellert a helytartó kenyereit nem követeltem, mert terhes volt a szolgálat ezen a népen. **19** Emlékezzél meg, Istenem, javamra mindarról, a mit ezért a népért cselekedtem.

6 És volt, midőn hallomására jutott Szanballátnak és Tóbijának és az arab Gésemnek s többi ellenségünknek, hogy fölépítettem a falat s nem maradt rés benne – habár addig az ideig ajtókat nem állítottam föl a kapukban – 2 küldött Szanballát és Gésem én hozzám, mondván: Jer, hadd találkozzunk együtt a falvak egyikében, Ónó völgyében. Ők ugyanis arra gondoltak, hogy nekem bajt szereznek. **3** És küldtem hozzájuk követeket, mondván: Nagy munkát végzek én s nem mehetek le; miért szüneteljen a munka, a mikor én abbahagyom és lemegyek hozzátok. **4** Ekkor küldtek hozzám ekképpen négy ízben s én ugyanekképpen válaszoltam nekik. **5** És küldte hozzám Szanballát ekképpen ötödízben a legényét, nyílt levéllel a kezében. **6** Abban írva volt: A nemzetek között hírlík, Gasmú is mondja: te és a zsidók arra gondoltok, hogy fellázadjatok, azért építed te a falat; te pedig királyukká akarsz lenni eme beszédek szerint. **7** Prófétaikat is állítottál fel, hogy hirdessenek rólad Jeruzsálemben, mondván: király van Jehúdában! Már most hallomására fog jutni a királynak eme beszédek szerint; most tehát jer, hadd tanácskozzunk együtt. **8** És én küldtem hozzá, mondván: nem történt semmi eme beszédek szerint, a melyeket te mondasz; hanem szívedből koholod azokat. **9** Mert mindannyian megfélemlítettek bennünket, mondván: kezeik majd ellankadnak a munkától s nem fog elvégeztetni. Most tehát erősítsd kezeimet! **10** Én pedig bementem Semájának, Delája fiának, Mehétabél fiának házába ő ugyanis el volt zárva; és mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templomon belül, és zárjuk be a templom ajtait; mert jönnek megölni téged, és pedig éjjel jönnek megölni téged. **11** De én mondtam: Oly ember, mint én, megfusson és ki az, olyan mint én, a ki bemenne a templomba és életben maradna? Nem megyek be! **12** Én fölismertem, hogy íme nem Isten küldötte őt, mert e prófétaí igét ellenem mondta, és Tóbija meg Szanballát bérelték őt föl. **13** Azért volt ő bérelve, azért hogy féljek s így cselekedjem s vétekezem; s ez szolgálna nekik rossz hírül, hogy engem gyalázzanak. **14** Emlékezzél meg, Istenem, Tóbijáról és Szanballátról

eme cselekedetei szerint és Nóadja prófétaőről s a többi prófétaőről, a kik engem megfélemlítettek. **15** És befejeződött a fal Elul huszonötödikén, ötvenkét nap múlva. **16** És volt, midőn ezt hallották mind az ellenségeink, megfélemlítettek mind a körülöttünk levő nemzetek és nagyon sülyedtek saját szemeikben; megtudták, hogy Istenünk részéről végeztetett ez a munka. **17** Ama napokban is Jehúda nemesei sűrűn küldték Tóbijához menő leveleiket, a Tóbijától valóik pedig jöttek hozzájuk. **18** Mert sokan voltak Jehúdában az ő esküdt emberei, mert ő veje volt Sekhanjának, Árach fiának; a fia Jehóchánán pedig elvette Mesullámnak, Berekhja fiának leányát. **19** Az ő, jó tetteit is mondogatták előttem s az én szavaimat megvitték neki; leveleket küldött Tóbija megfélemlítésemre.

7 És volt, midőn fölépítetett a fal és föllállítottam az ajtókat és kirendeltek a kapuőrök, az énekesek s a leviták, 2 parancsot adtam testvéremnek, Chanáninak és Chananjának, a vár nagyjának Jeruzsálem felől, mert ő igaz ember volt és istenfélő, jobban sokaknál. **3** És mondtam nekik: Ne nyitassanak ki Jeruzsálem kapui, a míg a nap forrón nem süt, és a míg ők ott állnának, tegyék be az ajtókat és zárjátok el; és állítsátok föl Jeruzsálem lakóinak őrségeit, kit-kit őrizetére és kit-kit házával szemben. **4** De a város széles határú és nagy volt, a nép pedig kevés volt benne és nem voltak a házak fölépítve. **5** Ekkor szívembe adta az Istenem és összegyűjtöttem a nemeseket és vezéreket és a népet származásuk megállapítására; és meg is találtam a származás könyvét, azokét, a kik először fölmentek, s találtam írva benne: **6** Ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogságából, a kiket számkivetett Nebúkadnecczár, Bábel királya és visszatértek Jeruzsálembé és Jehúdába, kiki az ő városába. **7** A kik jöttek Zerúbábel, Jésúával, Nechemjával, Azarjával, Raamjával, Náchamánival, Mordekájjal, Bilsánnal, Mispérettel, Bigvájjal, Nechúmmal, Báanával. Izrael népe férfianak száma: **8** Pareós fiai: kétezerszázhetvenkettő. **9** Sefatja fiai: háromszáz-hetvenkettő. **10** Árach fiai: hatszázötvenkettő. **11** Páchat-Móáb fiai, Jésúa és Jóáb fiaitól: kétezernyolczszáztizennyolc. **12** Élám fiai: ezerkétszáz-ötvennégy. **13** Zattú fiai: nyolczszáznegyvenöt. **14** Zakkáj fiai: hétszázhatvan. **15** Binnúj fiai: hatszáznegyvennyolc. **16** Bébáj fiai: hatszázhuszonnyolc. **17** Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő. **18** Adónikám fiai: hatszázhatvanhét. **19** Bigváj fiai: kétezerhatvanhét.

20 Ádin fiai: hatszázötvenöt. 21 Átér fiai Chizkijától: kilencvennyolc. 22 Chásúm fiai: háromszázhuszonnyolc. 23 Béczáj fiai: háromszázhuszonnégy. 24 Charíf fiai: száztizenkettő. 25 Gibeón fiai: kilencvenöt. 26 Bét-Léchem és Netófa emberei: száznyolcvannolc. 27 Anátót emberei: százhuszonnyolc. 28 Bét-Azmávet emberei: negyvenkettő. 29 Kirjat Jeárim, Kefira és Beérót emberei: hétszáznegyvenhárom. 30 Ráma és Gébá emberei: hatszázhuszonegy. 31 Michmász emberei: százhuszonkettő. 32 Bét-Él és Áj emberei: százhuszonhárom. 33 A másik Nebó emberei: ötvenkettő. 34 A másik Élám fiai: ezerkétszázötvennégy. 35 Charím fiai: háromszázhusz. 36 Jerichó fiai: háromszáznegyvenöt. 37 Lód, Chádid és Ónó fiai: hétszázhuszonegy. 38 Szenáa fiai: háromezerkilencszázharminc. 39 A papok. Jedája fiai, Jésúa házából: kilencszázhetvenhárom. 40 Immér fiai: ezerötvenkettő. 41 Paschúr fiai: ezerkétszáznegyvenhét. 42 Charím fiai: ezertizenhét. 43 A leviták. Jésúa fiai, Kadmiéltól, Hódeva fiaitól: hetvennégy. 44 Az énekesek. Ászáf fiai: száznegyvennyolc. 45 A kapuőrök. Sallúm fiai, Átér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatíta fiai, Sóbáj fiai: százharmincnyolc; 46 A szentélyszolgák. Czícha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbáót fiai; 47 Kérosz fiai, Szia fiai, Pádón fiai; 48 Lebána fiai, Chagábá fiai, Szalmáj fiai; 49 Chánán fiai, Giddél fiai, Gáchar fiai; 50 Reája fiai, Reczín fiai, Nekóda fiai; 51 Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéach fiai; 52 Bészaj fiai, Meúnim fiai, Nefiseszim fiai; 53 Bakkúb fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; 54 Baczlít fiai, Mechída fiai, Charsa fiai; 55 Barkósz fiai, Szíszera fiai, Témach fiai; 56 Neczíach fiai, Chatífa fiai. 57 Salamon szolgáinak fiai. Szótaj fiai, Szóféret fiai, Perída fiai; 58 Jáala fiai, Darkón fiai, Giddél fiai; 59 Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókhéret-Haczebájim fiai, Ámón fiai. 60 Mind a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai: háromszáz-kilencvenkettő. 61 És ezek, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúb-Addónból és Immérből, de nem tudták megjelteni atyai házukat és családjukat, vajon Izraélból valók-e: 62 Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő; 63 És a papok közül: Chobája fiai, Hakócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzillaj leányaiból feleséget és az ő nevükről elneveztetett. 64 Ezek keresték származási iratukat, de nem találhattak, és visszavettek a papságtól. 65 És mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a szentek szentjéből, míg nem támadna pap az úrim és tummím számára. 66 Az egész gyülekezet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. 67 Szolgáikon és szolgálóikon kívül; ezek: hétezerháromszázharminchét; voltak énekesaik és énekesnők: kétszáznegyvenöt. 68 Lovaik: hétszázharminchat; öszvéreik: kétszáznegyvenöt; 69 tevék: négyszázharmincöt; szamarak: hatezerhétszázhusz. 70 És néhányan az atyai házak fejei közül adakoztak a munkára. A tirsáta adott a kincstárnak: aranyat ezer darkemónt, tálakat: ötvenet, papi köntösöket: ötszázharmincat; 71 és az atyai házak fejei közül adtak a munka kincstárának aranyat: húszezer darkemónt, és ezüstöt: kétezerkétszáz mánét. 72 A mit pedig a többi nép adott, arany: húszezer darkemón, és ezüst: kétezer máné, papi köntösök: hatvanhét. 73 És letelepedtek a papok és leviták, meg a kapuőrök s az énekesek és a népből valók, és a szentélyszolgák és egész Izraél városaiban. És elérkezett a hetedik hónap, Izraél fiai pedig városaiban voltak

8 ...akkor egybegyűlt az egész nép, mint egy ember, a víz kapuja előtt levő térre és mondták Ezrának, az írástudónak, hogy hozza el Mózes tanának könyvét, a melyet az Örökkévaló megparancsolt Izraélnek. 2 És elhozta Ezra pap a tant a gyülekezet elé, melyben volt férfi és asszony, mindenki, ki értelmes volt, hogy ráhallgasson, a hetedik hónap első napján. 3 És felolvasott belőle a víz kapuja előtt levő téren virradattól a nap feléig a férfiak és az asszonyok és az értelmesek előtt és az egész nép füle figyelt a tan könyvére. 4 És ott állt Ezra, az írástudó, egy faemlőn, melyet a dologra készítettek, s mellette állott Mattitja, Sémá, Anája, Úrija, Chilkija és Máaszéja a jobbján; baljáról pedig Pedája, Misáél, Malkija, Chásúm, Chasbaddána, Zekharja, Mesullám. 5 És fölnyitotta Ezra a könyvet az egész nép szeme láttára, mert az egész népen fölül volt; s a mint fölnyitotta, fölállott az egész nép. 6 És áldotta Ezra az Örökkévalót, a nagy Istent; és felelt az egész nép: Ámen, Ámen, kezeik fölemelésével, és meghajoltak és leborultak az Örökkévaló előtt arccal a földre. 7 Jésúa pedig és Báni, Sérébjá, Jámín, Akkúb, Sabbetáj, Hódija, Máaszéja, Kelíta, Azarja, Józabád, Chánán, Pelája a leviták értelmezték a népnek a tant, míg a nép álltában maradt. 8 És fölolvastak a könyvből, Istennek tanából világosan és értelmet adva, és így értelmezték a felolvasottat. 9 És mondta Nechemja, az a tirsáta, meg Ezra pap, az írástudó, és a leviták, a kik a népnek értelmezték, az egész népnek: Ez a nap szent az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, ne gyászoljatok és ne sírjatok – mert sírt az egész nép, midőn hallották a tannak szavait. 10

És mondta nekik: Menjetek, egyetek kövér ételeket s igyatok édes italokat, s küldjétek ajándékokat annak, akinek nincsen előkészítve; mert szent e nap az Urunknak és ne búsuljatok, az Örökkévalóban való öröm a ti erősségetek. **11** És a leviták elhallgattatták az egész népet, mondván: Csendesedjétek, mert e nap szent s ne búsuljatok. **12** És elment az egész nép, hogy egyenek és igyanak és hogy küldjenek ajándékokat és hogy tartsanak nagy örömet, mert megértették a szavakat, melyeket tudattak velük. **13** A második napon pedig egybegyűltek az egész nép atyai házáinak fejei, a papok s a leviták, Ezrához, az írástudóhoz, és pedig hogy ügyeljenek a tannak szavaira. **14** Találták ugyanis írva a tanban, hogy azt parancsolta az Örökkévaló Mózes által, hogy lakjanak Izraél fiai a sátrokban az ünnepen, a hetedik hónapban. **15** És azt, hogy hallassák és hírt vigyenek szét mind a városaikban és Jeruzsálemben, mondván: menjetek ki a hegységbe és hozzatok olajfaleveleket és vadolajfaleveleket, és mirtusleveleket és pálmaleveleket meg sűrű lombú fának leveleit, hogy készítsétek sátrakat, a mint írva van. **16** És kiment a nép, és hozták és készítették maguknak sátrakat, kiki a háza tetején és udvaraikban és az Isten házának udvaraiban és a víz kapuja terén és Efraim kapuja terén. **17** És készített az egész gyülekezet, azok, a kik visszatértek a fogságból, sátrakat, és laktak a sátrokban. Mert nem tettek így Izraél fiai, Jésúa, Nún fia napjaitól fogva egészen ama napig; és volt igen nagy öröm. **18** És fölolvastak Isten tanának könyvéből napról-napra, az első naptól az utolsó napig és tartottak ünnepet hét napon át, a nyolcadik napon pedig ünneplő gyülekezést a törvény szerint.

9 És e hónap huszonnegyedik napján egybegyűltek Izraél fiai bőjt mellett és zsákokban és földdel fejükön. **2** És elkülönödtek az Izraél magzatjából valók mind az idegenektől és felálltak és bevallották vétkeiket és őseik bűneit. **3** És megmaradtak álltukban, és felolvastak az Örökkévalónak, Istenüknek tana könyvéből a napnak egy negyedén át, és egy negyeden át vallomást tettek és leborultak az Örökkévaló, az ő Istenük előtt. **4** És álltak a levitáknak emelt helyén Jésúa és Báni, Kadmiél, Sebanja, Bunní, Sérébja, Báni, Kenáni; és kiállottak fennhangon az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhöz. **5** És mondták a leviták, Jésúa és Kadmiél, Báni, Chasabneja, Sérébja, Hódija, Sebanja, Petachja: Keljétek fel, áldjátok az Örökkévalót, a ti Isteneket, öröktől fogva örökké! És áldják a te dicsőséges

nevedet, a mely magasztos minden áldás és dicséret fölött! **6** Te vagy, oh Örökkévaló, egyedül, te alkottad az egeket, az egék egeit és minden seregüket, a földet és mindent, a mi rajta van, a tengereket és mindent, a mi bennük van, és te életben tartod mindnyájukat; s az egék serege leborul előtted. **7** Te vagy, oh Örökkévaló, az Isten, a ki kiválasztottad Ábrámot és kivezette őt Úr-Kaszdimból és megtette nevét Ábrahámnak; **8** és szívét hűségesnek találtad előtted, és megkötötted vele a szövetséget, hogy adjad a kánaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a jebúzi és a girgási országát, hogy adjad az ő magzatjának; és fenntartottad szavaidat, mert te igazságos vagy. **9** És láttad őseink nyomorát Egyiptomban, és jajkiáltásukat hallottad a nádastengernél. **10** Akkor adtál jeleket és csodákat Fáraó ellen s mind a szolgálai ellen és országának egész népe ellen, mert tudtad, hogy kevélykedtek rajtuk, és szereztél magadnak nevet, a mint van e mai napon. **11** És a tengert meghasítottad előttük és átvonultak a tenger közepén szárazon; üldözőiket pedig bedobtad a hullámokba, mint követ hatalmas vizekbe. **12** És felhőoszlopban vezette őket nappal s tűzoszlopban éjjel megvilágítva nekik az utat, a melyen járjanak. **13** És a Színaj hegyére szálltál le és beszéltél velük az égből, és adtál nekik egyenes rendeleteket és igaz tanokat és jó törvényeket és parancsolatokat. **14** És a te szent szombatodat tudattad velük és parancsolatokat, törvényeket és tant parancsolattal nekik szolgád Mózes által. **15** És kényeret az égből adtál nekik éhségükre és vizet a sziklából hoztál elő nekik szomjasságukra, és mondtad nekik, hogy menjenek be elfoglalni az országot, a melyről fölemelted kezedet hogy nekik adod. **16** De ők és őseink kevélykedtek és megkeményítették nyakukat, és nem hallgattak a te parancsolataidra; **17** és vonakodtak ráhallgatni és meg nem emlékeztek csodatetteidről, melyeket velük cselekedtél, hanem megkeményítették nyakukat és vezért választottak, hogy engedtlenségükben visszatérjenek szolgáságukba, de te a bűnbocsánatnak Istene vagy, kegyelmes és irgalmas, hosszantűró és bőséges a szeretetben és el nem hagytad őket. **18** Sőt midőn öntött borjút készítették maguknak és mondták: ez a te istened, ki fölhozott téged Egyiptomból, és nagy káromlásokat követtek el, **19** akkor te nagy irgalmadban el nem hagytad őket a pusztában; a felhőoszlop nem távozott tőlük nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel, hogy megvilágítsa nekik az utat, melyen járjanak. **20** És jó szellemedet adtad, oktatva őket, a te mannádat nem vontad meg

szájuktól és vizet adtál nekik szomjasságukra. 21 És negyven éven át eltartottad őket a pusztában, nem volt hiányuk; ruháik le nem koptak és lábaik meg nem dagadtak. 22 És adtál nekik királyságokat s népeket és elosztottad azokat határ szerint; és elfoglalták Szíchón országát – Chesbón királyának országát – és Ógnak, Básán királyának országát. 23 És fiaikat megsokasítottad, mint az égnek csillagait; és bevitted őket abba az országba, melyről mondtad őseiknek, hogy bemenjenek azt elfoglalni. 24 És eljöttek a fiak és elfoglalták az országot és te megaláztad előttük az ország lakóit, a kánaániakat és adtad őket kezükbe: királyaikat és az ország népeit, hogy tegyenek velük akarataik szerint. 25 És bevettek erősített városokat és kövér földet és elfoglaltak házakat, telve minden jóval, kivájt kutakat, szállóket és olajfákat és gyümölcsfát, számosat; és ettek és jóllaktak és meghíztak és gyönyörködtek a te nagy jóságodban. 26 De engedetlenkedtek és föllázdak ellened és hátuk mögé dobták tanodat, prófétáidat pedig megölték, a kik megintették őket, hogy visszatérítsék hozzád; de ők nagy káromlásokat követtek el. 27 Ekkor szorongatóik kezébe adtad őket, a kik őket szorongatták; és szorultságuk idején kiáltanak hozzád, és te az égből meghallod és nagy irgalmadban adsz nekik segítőket, hogy megsegítsék szorongatóik kezéből. 28 És a mint nyugtuk lett, újra rosszat tesznek előtted, és te átengeded őket ellenségeik kezébe, hogy uralkodjanak rajtuk, és újra kiáltanak téged; és te az égből meghallod s megmented őket irgalmadban sok ízben. 29 És megintted őket, hogy visszatérítsd tanodhoz, de ők kevelykedtek s nem hallgattak parancsolataidra és rendeleteid ellen vétkeztek, melyeket megtesz az ember és él általuk, és makacs vállat mutattak és nyakukat megkeményítették és nem hallgattak rád. 30 És elmúlni engedtel rajtuk sok esztendő és megintted őket szellemeddel prófétáid által, de nem figyeltek, és adtad őket az országok népeinek kezébe. 31 De nagy irgalmadban nem tettél velük végpusztítást és el nem hagytad őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy. 32 Most tehát, oh Istenünk, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és a szeretetet, ne legyen csekély előtted mind az a fáradalom, a mely ért minket, királyainkat, nagyjainkat, papjainkat, prófétáinkat és atyáinkat, és egész népedet Assúr királyainak napjaitól fogva egészen a mai napig. 33 De te igazságos vagy mind a mellett, a mi reánk jött, mert igazat cselekedtél, mi pedig gonoszok voltunk. 34 És a mi királyaink, nagyjaink, papjaink és atyáink nem

tették meg tanodat s nem figyeltek parancsolataidra és bizonyágaidra, melyekkel megintted őket. 35 Hisz ők az ő királyságukban és a bőséges javad mellett, a melyet adtál nekik s abban a tágas és kövér országban, a melyet eléjük adtál, nem szolgáltak téged s nem tértek meg rossz cselekedeteiktől. 36 Íme mi ma szolgálk vagyunk, az ország pedig, melyet őseinknek adtál, hogy egyék gyümölcsét s javát, íme mi szolgálk vagyunk rajta; 37 és termését szaporítja a királyok számára, a kiket főlénk tétél vétkeink miatt; s a testeink fölött uralkodnak és barmunk fölött tetszésük szerint és nagy szorultságban vagyunk mi. 38 S mindezért szilárd szövetséget kötünk és azt megírjuk; a lepecsételt iraton legyenek nagyjaink, levitáink, papjaink.

10 És a lepecsételt iratokon voltak: Nechemja, a tirsáta, Chakhajja fia, meg Czikdija; 2 Szerája, Azarja, Jirmeja; 3 Paschúr, Amarja, Malkija; 4 Chattús, Sebanja, Mallúkh; 5 Chárim, Merémót, Óbadja; 6 Dániél, Ginnetón, Bárúkh; 7 Mesullám, Abija, Mijjámín; 8 Maazja, Bilgáj, Semája; ezek a papok. 9 S a leviták: Jészua, Azanja fia, Binnúj, Chénádád fiai közül Kadmiél; 10 és testvéreik: Sebanja, Hodija, Kelíta, Pelája, Chánán; 11 Míkha, Rechób, Chasabja; 12 Zakkúr, Sérébjja, Sebanja; 13 Hódija, Báni, Benínú. 14 A nép fejei: Pareós, Páchat-Móáb, Élám, Zattú, Báni; 15 Bunni, Azgád, Bébáj; 16 Adónija, Bigvai, Adín; 17 Átér, Chizkija, Azzúr; 18 Hódija, Chásúm, Béczej; 19 Chárif, Anátót, Nébaj; 20 Magpiás, Mesullám, Chézír; 21 Mesézabél, Czádók, Jaddúja; 22 Pelatja, Chánán, Anája; 23 Hóséa, Chanja, Chassúb; 24 Hallóché, Pilchá, Sóbék; 25 Rechúm, Chasabna, Máaszéja; 26 Achija, Chánán, Ánán; 27 Mallukh, Chárim, Báana. 28 A többi nép pedig, a papok, a leviták, a kapuőrök, az énekesek, a szentélyszolgák s mindaz, a ki elkülönödött az országok népeitől az Isten tanához, nejeik, fiaik és leányaik, mindenki, a kinek tudása és értelme volt, 29 velük tartottak testvéreikkel, hatalmasaikkal és hitbe meg eskübe léptek, hogy járnak Isten tana szerint, a mely adatott Mózes, Isten szolgája által, és hogy megőrizzük: és megtesszük az Örökkévalónak, a mi Urunknak mind a parancsolatait és rendeleteit és törvényeit; 30 és hogy nem adjuk leányainkat az ország népeinek és az ő leányaikat nem vesszük el fiainknak. 31 És az ország népei, a kik hozzák az árukat és mindenféle eleséget szombat napján eladásra, azoktól nem vesszünk szombaton és szent napon; s hogy elhagyjuk a hetedik esztendőt s mindenemű adósságot. 32 És megállapítottuk magunk számára parancsolatképen,

hogy magunkra vállalunk egyharmad sékelt évente Istenünk házának szolgálatára; 33 a rend kenyerére, meg az állandó lisztáldozatra és az állandó égő áldozatra, a szombatra, az újhaldakra, az ünnepekre meg a szentségekre és vétekkáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izraél számára, és Istenünk házának minden munkájára. 34 És a sorsokat kivetettük a fa hozatalára, a papok, a leviták s a nép, hogy meghozzuk azt Istenünk házának, atyai házában szerint meghatározott időkből évről-évre, tüzelésül az Örökkévalónak, Istenünknek oltárán, a mint írva van a tanban. 35 És hogy meghozzuk földünk zsengejét s mindennemű fa minden gyümölcsének zsengejét évről-évre az Örökkévaló házába. 36 És elsőszülött fiainkat és barmainkat, a mint írva van a tanban, és hogy marháink meg juhaink elsőszülöttjeit elhozzuk Istenünk házába a papoknak, kik szolgálatot tesznek Istenünk házában. 37 És tésztánk elsejét és adományainkat s minden fa gyümölcsét, mustot s olajat elhozzuk a papoknak Istenünk házának kamaráiba s földünk tizedét a levitáknak; és maguk a leviták azok, a kik beszedik a tizedet mind a földművelő városainkban. 38 És együtt legyen egy pap, Áron fia, a levitákkal, midőn a leviták beszedik a tizedet; s a leviták vigyék föl a tizednek tizedét Istenünk házába a kamarákba, a kincstárba. 39 Mert a kamarákba viszik Izraél fiai és Lévi fiai a gabonának, a mustnak és az olajnak adományát; és ott vannak a szentély edényei, meg a szolgálattelvő papok s a kapuőrök s az énekesek. S el nem fogjuk hagyni Istenünknek házát.

11 És laktak a népnek nagyjai Jeruzsálemben, a többi nép pedig – sorsot vetettek, hogy behozzanak egyet tíz közül, hogy Jeruzsálemben, a szent városban lakjék, a kilenc rész pedig a városokban. 2 És megáldotta a nép mindazon embereket, akik följárnokoztak, hogy Jeruzsálemben lakjanak. 3 És ezek a tartomány fejei, akik Jeruzsálemben laktak; Jehúda városaiban pedig laktak, ki-ki az ő birtokán, városaikban, az izraeliták, a papok s a leviták s a szentélyszolgák meg Salamon szolgáinak fiai. 4 És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül meg Benjámin fiai közül. Jehúda fiai közül: Atája, Uzzija fia, Zekarja fia, Amarja fia, Sefatja fia, Máhalalél fia, Pérecz fiai közül; 5 meg Máaszéja, Bárúkh fia, Kol-Chóze fia, Chazája fia, Adája fia, Jójárib fia, Zekharja fia, a Silóni fia. 6 Mind a Pérecz fiai, kik Jeruzsálemben laktak, négyszázhatvannyolc, derék férfiak. 7 És ezek Benjámin fiai: Szallú, Mesullám fia, Jóéd fia, Pedája fia, Kólája fia, Máaszéja fia, Itiél fia, Jesája fia; 8 és

után Gabbáj, Szalláj, kilencszázhuszonnyolc; 9 és Jóél, Zikri fia, előljárójuk volt, Jehúda, Haszenúa fia pedig a város fölött mint második. 10 A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhin; 11 Szerája, Chilkija fia, Mesullám fia, Czádók fia, Merájót fia, Achitúb fia, az Isten házának fejedelme; 12 és testvéreik, akik a ház munkáját végzik, nyolcszázhuszonkettő. És Adája, Jeróchám fia; Pelajja fia, Amczi fia, Zekharja fia, Paschúr fia, Malkija fia; 13 és testvérei, atyai házak fejei, kétszáznegyvenkettő. És Amáseszaj, Azarél fia, Achzaj fia, Mesillémót fia, Immér fia; 14 és testvéreik, derék vitézek, százhuszonnyolc. Előljárójuk pedig Zabdiél, Hagedólim fia. 15 És a leviták közül: Semája, Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Bunni fia volt; 16 Sabbetaj pedig és Józábád, az Isten házának külső munkálatai fölött, a leviták fejei közül; 17 s Mattanja, Míkha fia, Zabdi fia, Ászáf fia, feje a dicsérő énekeknek, aki hálamondásra szólít az imádságnál, meg Bakbukja, mint második testvérei közül, s Abda, Sammúa fia, Gálál fia, Jedútún fia. 18 Mind a leviták a szent városban: kétszáznyolcvannegy. 19 És a kapuőrök: Akkúb, Talmón és testvéreik, akik a kapukban őrködnek: százhetvenkettő. 20 És a többi izraeliták, papok, leviták, mind a Jehuda városaiban, ki-ki az örökségében. 21 A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, és Czícha meg Gispa a szentélyszolgák fölött voltak. 22 És a leviták előljárója Jeruzsálemben: Uzzi, Báni fia, Chasabja fia, Mattanja, Míkha fia, Ászáf fiai az énekesek közül, az Isten házában munkája élén. 23 Mert a király rendelete volt számukra és biztos illetmény az énekesek számára, a mindennapi a maga napján. 24 És Petachja, Mesézából fia, Zérach, Jehúda fia fiai közül, a király meghatalmazottja volt a népnek minden ügyében. 25 S ami a falvakat illeti, mezőikön, Jehúda fiai közül laktak Kirjat-Arbában és leányvárosaiban, Dibónban és leányvárosaiban, Jekabczeélben és falvaiban; 26 Jészúában, Móládában, Bét-Péletben; 27 Chaczár-Súálban, Beér-Sébában és leányvárosaiban; 28 Cziklágban, Mekhónában és leányvárosaiban; 29 Én-Rimmónban, Czoreában, Jarmútban; 30 Zánóach, Adullám és falvaik, Lákhis és mezői, Azéka és leányvárosai, táboroztak Beér-Sébától Hinnóm völgyéig. 31 Benjámin fiai pedig Gébátó1 kezdve: Mikhmás, Ajja, Bét-Él és leányvárosai; 32 Anatót, Nób, Ananja; 33 Cháczó, Ráma, Gittájim; 34 Chádíd, Czebóim, Neballát; 35 Lód, Ónó, a mesteremberek völgye. 36 És a leviták közül Jehúdához való szakaszok Benjáminhoz tartoztak.

12 És ezek a papok, meg leviták, a kik fölmentek Zerubbábel, Sealtíel fiával és Jésúával: Szerája, Jirmeja, Ezra; 2 Amarja, Mallúkh, Chattús; 3 Sekhanja, Rechúm, Merémót; 4 Iddó, Ginnetój, Abija; 5 Mijjámin, Máadja, Bilga; 6 Semája, Jójárib, Jedája; 7 Szallú, Ámok, Chilkija, Jedája. Ezek a papok fejei és testvéreik Jésúa napjaiban. 8 És a leviták: Jésúa, Binnúj, Kadmiél, Sérébjá, Jehúda, Mattanja; ő és testvérei a hálaének fölött. 9 És Bakbukja meg Unni, az ő testvéreik, velük szemben osztályok szerint. 10 És Jésúa nemzette Jójákímot, és Jójákím nemzette Eljásíbót és Eljásíb nemzette Jójádát; 11 és Jójádá nemzette Jónátánt és Jónátán nemzette Jadduát. 12 És Jójákím idejében voltak papok, atyai házak fejei: Szerájától Merája, Jirmejától Chananja; 13 Ezrától Mesullám, Amarjától Jehóchánán; 14 Melíkhútól Jónátán, Sebanjától József; 15 Chárimtól Adna; Merájóttól Chelkaj; 16 Iddótól Zekharja; Ginnetóttól Mesullám; 17 Abijától Zikhrí: Minjámintól, Móadjától Piltaj; 18 Bilgától Sammúja; Semájától Jehónátán; 19 Jójáribtól Mattenaj; Jedájától Uzzi; 20 Szallajtól Kallaj; Amóktól Éber; 21 Chilkijától Chasabja; Jedájától Netanél. 22 A leviták Eljásíb, Jójádá, Jóchánán és Jaddúa napjaiban föl voltak írva, az atyai házak fejei, a papok is a perzsa Dárjávés uralmáig. 23 Lévi fiai, az atyai házak fejei, föl vannak írva a krónika könyvében; még pedig Jóchánánnak, Eljásíb fiának, napjaiig; 24 S a leviták fejei: Chasabja, Sérébjá, Jésúa Kadmiél fia, meg testvéreik velük szemben, dicséző éneke s hálamondásra Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint; osztály osztály mellett. 25 Mattanja; Bakbukja, Óbadja, Mesullám, Talmón, Akkúb kapuőrök, őrizetet tevők a kapuk tárházaiban. 26 Ezek voltak Jójákímnak, Jésúa, Jóczádák fia fiának napjaiban s Nechemja, a helytartó s Ezra pap, az írástudó napjaiban. 27 És Jeruzsálem falának fölavatásakor fölkeresték a levitákat mind a helyeikből, hogy bevigyék őket Jeruzsálembe, hogy tartsanak felavatást meg örömnünetet háladalokkal meg énekkel, cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal. 28 És egybegyűltek az énekesek fiai, még pedig a Jeruzsálem körül levő kerületből és a Netófabeliek falvaiból; 29 és Bet-Gilgálból és Gébá meg Azmávet mezőiről, mert falvakat építettek maguknak az énekesek Jeruzsálem körül. 30 És megtisztálkodtak a papok és a leviták; és megtisztították a népet meg a kapukat és a falat. 31 És fölvonultattam Jehúda nagyjait a fal fölé s fölállítottam két nagy hálakart s meneteket, jobbra a falon fölül, a szemét kapuja felé. 32 És ment utánuk Hósája s Jehúda nagyjainak fele; 33 és Azarja, Ezra, Mesullám; 34 Jehúda és Benjámin, meg Semája és Jirmeja. 35 És a papok fiai közül trombitákkal Zekharja, Jónátán fia, Semája fia, Mattanja fia, Mikhája fia, Zakkúr fia, Ászáf fia; 36 és testvérei: Semája, Azarél, Milelaj, Gilelaj, Mááj, Netanél, Jehúda, Chanáni, Dávidnak, Isten emberének hangszereivel; Ezra, az írástudó pedig előttük volt. 37 És a forrás kapuja felé egyenesen maguk előtt fölmentek Dávid városának lépcsőin a víz felhoz való feljáraton Dávid házán fölül egészen a víz kapujáig keleten. 38 A második hálakart pedig, a mely átellenben ment – annak én mentem utána – s a nép fele a falon fölül, a kemencék tornya felől egészen a széles falig; 39 és Efraim kapuja felől a régi kapu felé s a halak kapuja felé és Chananél tornyánál meg a Méa tornyánál egészen a juhok kapujáig, és megállottak az őrség kapujában. 40 És megállt a két hálakart az Isten házában, én is, meg a vezérek fele én velem; 41 és a papok: Eljákím, Máaszéja, Minjámin, Mikhája, Eljóéna, Zekharja, Chananja, trombitákkal, 42 és Máaszéja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jehóchánán, Malkija, Élám és Ézer. És hangjukat hallatták az énekesek, Jizrachja pedig volt az előjáró. 43 És áldoztak ama napon nagy vágóáldozatokat s örvendeztek, mert Isten megörvendeztette őket nagy örömmel; s a nők és a gyermekek is örvendeztek; és elhallatszott Jeruzsálem öröme messzire. 44 És kirendeltettek ama napon férfiak a kamarák fölé, az adományok, zsengek és tizedek tárházai számára, hogy azokban gyűjtsék össze a városok mezői szerint a tanban elrendelt illetményeket a papok és leviták részére, mert Jehúdának öröme telt a papokban s levitákban, kik ott álltak, 45 és őrizték Istenük őrizetét s a tisztaság őrizetét, az énekesek s kapuőrök is, Dávidnak és fiának, Salamonnak parancsolata szerint. 46 Mert Dávidnak és Ászáfnak, hajdanta az énekesek fejének napjai óta volt dicséző dal és hálamondás az Istennek tiszteletére. 47 És egész Izraél Zerubbábel napjaiban és Nechemja napjaiban adta az énekesek és a kapuőrök illetményeit, a mindennapit a maga napján; és juttattak szent részt a levitáknak s a leviták juttattak szent részt Áron fiainak.

13 Ama napon felolvastott Mózes könyvéből a nép füle hallatára és találtattott írva benne, hogy ne jusson be ammónita és móábita az Isten gyülekezetébe örökre; 2 mert nem mentek eléje Izraél fiainak kenyérrel és vízzel s fölbérelte ellene Bileámot, hogy megátkozza, de az Istenünk átváltoztatta az átkot áldássá. 3 És volt, midőn hallották a tant, elkülönítettek minden gyülevész népet Izraéltól. 4 Ennek előtte pedig Eljásíb, a pap, el volt helyezve

Istenünk házának kamarájában; rokona volt Tóbijának. 5 És berendezett neki egy nagy kamarát, s ott szokták azelőtt elhelyezni a lisztáldozatot, a tömjént meg az edényeket s a gabona, must és olaj tizedét, a leviták meg az énekesek és a kapuőrök illetményét és a papok adományát. 6 Mindez idő alatt nem voltam én Jeruzsálemben, mert Artachsásznak, Bábel királyának harminckettedik évében a királyhoz mentem el és egy idő múlva elkérezkedtem a királytól. 7 Érkeztem Jeruzsálembé és észrevettem a rosszaságot, a mit Eljásíb elkövetett Tóbijáért, berendezvén neki egy kamarát Isten házának udvaraiban. 8 S ez nagyon rosszul esett nekem és kidobtam Tóbija házának minden holmiját a kamarából az utcára. 9 És elrendeltem, megtisztították a kamarákat s visszahelyeztem oda az Isten házának holmiját, a lisztáldozatot meg a tömjént. 10 Megtudtam, hogy a leviták illetményei nem adattak meg s megszöktek kiki a mezőjére, a leviták meg az énekesek, a szolgálatot végzők. 11 Akkor pöröltem a vezérekkel s mondtam: Miért van elhagyatva az Isten háza? Erre összegyűjtöttem őket és állásukba fölállítottam őket. 12 Mind a Jehúdabeliek pedig elhozták a gabonának, mustnak és olajnak tizedét a tárházakba. 13 És a tárházak fölé rendeltem Selemját, a papot, és Czádókot, az írástudót és Pedáját a leviták közül s melléjük Chánánt, Zakkúrnak, Mattanja fiának fiát, mert hűségeseknek tekintetek s az ő dolguk volt, hogy részüket adják testvéreiknek. 14 Emlékezzél meg rólam, Istenem, e miatt; s el ne töröld, jótéteményeimet, a melyeket tettem Istenem házával és őrizeteivel. 15 Azokban a napokban láttam Jehúdában olyanokat, kik borsajtókat tapostak szombaton és behordták az asztagokat s fölrakták a szamarakra, meg bort is, szőlőt, fűgét s mindenféle terhet s bevitték Jeruzsálembé a szombat napján és én megintettem őket, a mely napon eleséget árusítottak. 16 És a Czórbeliek, a kik benne laktak, hoztak halat s mindenféle árút, s elárusították szombaton Jehúda fiainak, Jeruzsálemben. 17 Ekkor pöröltem Jehúda nemeseivel és mondtam nekik: Micsoda gonosz dolog ez, a mit ti műveltek és megszenteltétek a szombat napját? 18 Nemde így cselekedtek őseitek és hozta Istenünk mind e veszedelmet reánk és erre a városra; s ti még növelitek a haragot Izraél ellen, megszenteltétek a szombatot. 19 És volt, midőn árnyék lett Jeruzsálem kapuinál a szombat előtt, elrendeltem és bezárattak az ajtók és elrendeltem, hogy ki ne nyissák azokat a szombat utánig; legényeim közül pedig a kapukhoz állítottam, hogy teher be ne jusson a szombat napján. 20 És háltak a kalmárok

és minden árúnak elárusítóit Jeruzsálemben kívül egyszer s kétszer. 21 De én megintettem őket és szóltam hozzájuk: Miért háltok a fallal szemben? Ha ismétlitek, kezet nyújtok ki ellenetek! Attól az időtől fogva nem jöttek be szombaton. 22 És megmondtam a levitáknak, hogy megtisztálkodván, jöjjenek be a kapukat őrzők, hogy a szombat napját megszenteljék. E miatt is emlékezzél meg rólam, Istenem s könyörülj rajtam szereteted bősége szerint. 23 Azokban a napokban azt is láttam, hogy a zsidók elvettek asdódi, ammóni és móabi nőket; 24 és gyermekeik fele részében asdódi nyelven beszélnek, s nem is tudnak zsidóul beszélni, s mindenik népek nyelvén. 25 És pöröltem velük s megátkoztam őket s megvertem közülük néhányat és tépegettem őket; s megeskettem őket az Istenre: ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak s ne vegyetek el leányaik közül a ti fiaitoknak s magatoknak. 26 Nemde ezek által vétkezett Salamon, Izraél királya? pedig a sok nemzet között nem volt király olyan, mint ő és szeretettje volt Istenének és az Isten őt királlyá tette egész Izraél fölé; még őt is vétekre indították az idegen asszonyok. 27 És rólatok kell-e hallanunk, hogy mind e nagy rosszaságot elkövetitek, hűtlenkedve Istenünk iránt azzal, hogy idegen asszonyokat vettetek el? 28 És Jójádának, Eljásíb fiának, a főpapnak fiai közül volt egy veje a chóróni Szanballátnak; és én elkergettem őt mellőlem. 29 Emlékezzél meg róluk, Istenem, a papságnak és a papság meg leviták szövetségének bemozolása miatt. 30 És én megtisztítottam őket mindentől, a mi idegen s felállítottam őrizeteket a papok s a leviták számára, kinek-kinek munkájára, 31 és a fának meghatározott időkből való hozatalára és a zsengekre. Emlékezzél meg rólam, Istenem, javamra!

Eszter

1 Történet Ahasvéros idejéből. Ahasvéros Indiától Etiópiáig 127 tartomány uralkodója volt. **2** Amikor Susán városában, királyi trónján ült, **3** az összes vezető emberének és tisztségviselőjének uralkodásának harmadik évében – lakomát rendezett. **4** Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezetői. 180 napon át mutogatta nekik királyi gazdagságát és királyi nagyságának pompás fényét. **5** Ezt követően, Susán városában, a palota kertjében, hét napig tartó lakomát rendezett, melyen az egész nép aprajánagyja részt vett. **6** Fehér vászon és kék bíbor gyapjuszöttesekkel fehér gyapjú és bíbor kötelekkel és ezüstkarikákkal erősítettek márványoszlopokhoz. A sötétmárvány, gyöngyház és alabástrom közvetlen arany és ezüst kerevetek voltak. **7** Változatos formájú aranykelyhekből ittak. **8** A királyi bort királyi bőkezűséggel mérték; az ivásnál senkit sem erőltettek, mert a király minden udvarnagynak meghagyta, hogy a vendégek kedvére tegyenek. **9** Vásti királyné is készíttetett lakomát a nők számára, a királyi palotában. **10** A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól és megparancsolta Mehumánnak, Bizetának, Chárbónának, Bigetának, Ábágetának, Zétárnak és Chárkásznak a hét eunuchnak, akik Ahasvéros udvarában teljesítettek szolgálatot, **11** hogy vezessék be Vásti királynét a király elé, a királyi koronával a fején. (Ugyanis) meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép, mert igencsak szép megjelenésű volt. **12** De Vásti királyné nem volt hajlandó bemenni. Ezen a király nagyon felháborodott, és forrt benne a harag. **13** Megkérdezte tehát a (haragvó) király a múltat jól ismerő bölcseket – mint tudott, az idő tájt az volt a szokás, hogy a király minden ügyében a jogtudósok döntöttek. **14** A hozzá legközelebb állók: Kersená, Sétár, Admátá, Társis, Meresz, Marstená és Memuchán. Ezek heten voltak Perzsia és Média azon vezető emberei, akik bármikor megjelenhettek a király színe előtt, **15** hogy törvény szerint mit kell tenni Vásti királynéval, amiért nem teljesítette Ahasvéros király – udvari emberei által küldött – parancsát? **16** Ekkor ezt mondta Memuchán, a király és a vezető emberek előtt: nemcsak a király ellen vétett Vásti királyné, hanem Ahasvéros király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is. **17** Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik

férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvéros király is megparancsolta, hogy Vásti királynét vezessék elé, de ő nem ment. **18** És azon napon el fogják mondani Perzsia és Média nagyasszonyai, akik hallottak a királyné dolgáról, mind a király vezető embereinek, és elég nagy lesz a megvetés és harag. **19** Ha a király jónak látja, bocsásson ki királyi dekrétumot, és ezt a perzsák és médek megváltoztathatatlan törvényei közé iktassák, miszerint Vásti nem jelenhet meg többé Ahasvéros színe előtt, a királynéi méltóságot pedig a király adja át másnak, Vástinál méltóbbnak. **20** S ha kitudódik a király rendelete, melyet utasításba ad egész királyságában, mert nagy az, akkor minden asszony megadja a tiszteletet férjének, aprajától, nagyjáig. **21** Tetszett a dolog a királynak és a vezetőinek, és Memuchán szava szerint cselekedett a király. **22** És a király minden tartományába leveleket küldött, mindegyik tartományba annak írás módja szerint, és mindegyik néphez annak nyelve szerint: hogy minden férfi úr legyen a maga házában, s beszéljen népének nyelve szerint.

2 Ezek után lecsillapodott Ahasvéros király haragja, és eszébe jutott Vásti, az is amit tett, és az, amit határoztak róla. **2** A király szolgálatára kirendelt ifjú szolgák ekkor azt mondták: keresni kell a királynak szép termetű szűz lányokat. **3** Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományába, hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz lányt Susán városába, az asszonyok palotájába. Bízák rá őket Hégájra, a király háremőrére, és adjanak nekik szépítőszereket. **4** Az a lány legyen Vásti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak és eszerint járt el. **5** Volt Susán városában egy Mordecháj nevű zsidó ember, Jáir fia, Simei fia, aki Kis fia, és aki benjáminita volt. **6** Jeruzsálemből vitték fogságba azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jehonjával, Júdea királyával együtt hurcoltak el, amikor Nebukodnecár, Babilónia királya fogságba vitte őket. **7** Ő volt Hadasszá gyámja, azaz Eszter nagybátyja, mert nem volt neki apja-anyja. A lánynak jó alakja és szép arca volt. Amikor apja és anyja meghaltak, Mordecháj lányává fogadta. **8** És amint meghallatták a király szavát és törvényét, összegyűjtöttek sok lányt Susán fővárosba, és Eszter is elvitetett a király házába, Hégájnak, a nők őrzőjének felügyelete alá. **9** És tetszett neki a lány és kegyet nyert előtte, és sürgette, hogy adják neki szépítőszereit és ajándékait, és a hét lányt, akiket szolgálatára adnak a király palotájából, és kivételezett vele meg leányzóival az asszonyok

házában. **10** Eszter nem mondta meg, melyik népből való, és honnan származik, mert Mordecháj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg. **11** Mordecháj pedig naponta az asszonyok palotája előtti téren forgolódott, hogy megtudja, jól van-e Eszter és mi történik vele. **12** S mikor egy-egy lányra került a sor, hogy bemenjen Áchászéros királyhoz azután, hogy letelt neki az öt megillető tizenkét hónap – mert így telnek a szépítkezés napjai: hat hónapig mirhaolajjal és hat hónapig illatszerekkel és szépítőszerekkel – **13** bemehet a lány a királyhoz, és mindaz, amit kér, hogy elkísérje őt az asszonyok házából a király palotájába, megadatik neki. **14** Este bemegy és reggel visszatér egy másik asszonyok házába, Sáásgáznak, a király udvari tisztjének, az ágyasok órének felügyelete alá. Nem mehet be többé a királyhoz csak akkor, ha őt a király kívánja és név szerint hívátja. **15** És mikor Eszterre került a sor, Ávichájil, Mordecháj nagybátyja leányára, akit Mordecháj lányának fogadott, hogy bemenjen a királyhoz, nem kért semmit, csak azt, amit Hégáj, a király udvari tisztje, az asszonyok óre tanácsolt, és Eszter tetszést nyert azok szemében, akik őt látták. **16** És Eszter bevitetett Áchászéros királyhoz, királyi palotájába a tizedik hónapban, Tévét havában, királyságának hetedik évében. **17** És a király megszerette Esztert, jobban valamennyi asszonynál, és elnyerte tetszését és kegyét jobban mint bármelyik hajadon, királyi koronát tett a fejére és királynévá tette őt Vásti helyett. **18** És nagy lakomát rendezett a király mind vezető emberei és szolgálói számára, Eszter lakomáját. Engedményeket adott a tartományoknak és ajándékokat a királyi mértékben. **19** Amikor másodszer is gyűjtöttek szüzeket, Mordecháj a királyi udvarban volt, **20** nem mondta meg, kik a rokonai és melyik népből való, mert Mordecháj így parancsolta neki, éppúgy megfogadta Mordecháj szavát, mint mikor még a gyámsága alatt állt. **21** Egy ízben, amikor Mordecháj az udvarban tartózkodott, a király küszöbét őrző két háremőr, Bigtán és Teres megharagudott Ahaszáros királyra, és merényletet terveztek ellene. **22** Mordecháj azonban megtudta, és elmondta Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta a királynak. **23** A hír kivizsgáltatott és igaznak bizonyult, ezért a két háremőrt felakasztották. A történetet fel is jegyezték a királyi krónikák könyvében.

3 Ezek után nagy méltóságra emelte Ahaszáros király az agágita Hámánt, Hámdata fiát, és fejlebb tette székét a körülötte lévő összes vezető embernél. **2** A király összes udvari embere, akik a királyi udvarban voltak, tétet hajtottak és leborultak

Hámán előtt, mert így parancsolta a király. Mordecháj azonban nem hajtott tétet, és nem borult le. **3** És így szóltak Mordechájhoz a király szolgálói, kik a király kapujában voltak: Miért szeged meg a király parancsát? **4** És mikor napról-napra szóvá tették ezt neki, ő nem hallgatott rájuk. Jelentették Hámánnak, hogy helytálló-e Mordecháj védekezése, miszerint azért nem teszi meg, mert ő zsidó. **5** Amikor Hámán látta, hogy Mordecháj nem hajt tétet és nem borul le előtte, elöntötte Hámánt a méreg. **6** De nem elégedett meg azzal, hogy egyedül Mordechájra emelje kezét, mert tudtára adták neki, hogy melyik népből származik Mordecháj, ezért Hámán arra törekedett, hogy Mordechájjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahaszáros egész birodalmából. **7** Ahaszáros király uralkodásának **12.** évében, az első, Niszán hónapban, Hámán sorsot vetett, napról napra, hónapról hónapra, a tizenkettedik hónapig, vagyis Ádár haváig. **8** Ekkor azt mondta Hámán Ahaszáros királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönítetten él a népek között birodalmad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más népétől, és a király törvényeit nem tartják meg. A királynak nincs hasznára, ha meghagyja őket. **9** Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell veszejteni őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők kezébe, hogy vigyék a király kincstárába. **10** Ekkor a király lehúzta pecsétgyűrűjét és az agági Hámánnak, Hámdata fiának, a zsidók ellenségének adta. **11** És azt mondta a király Hámánnak: Az ezüst a tied, és a nép is, hogy azt tehess vele, amint akarsz. **12** Az első hónap tizenharmadik napján hívták a királyi írnokokat és megírtattak mindent Hámán parancsa szerint a kormányzóknak és a helytartóknak, akik az egyes tartományok élén álltak, és az egyes népek vezető embereinek, mindegyik tartományba írásmódja szerint, és mindegyik népnek nyelve szerint. Ahaszáros király nevében készült az írás és a király gyűrűjével pecsételték le, **13** és futárokkal küldették el a király valamennyi tartományába, hogy egyetlen napon, a **12.** hónap, vagyis az Ádár hónap tizenharmadikán, pusztítsanak el, gyilkoljanak le és semmisítsenek meg minden zsidót, ifjakat és öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, és hogy vagyonukat pedig zsákmányolják el. **14** Az irat másolata rendeletként adasson ki minden egyes tartományban, nyilvánosan minden népnek, hogy készek legyenek azon a napon. **15** A futárok sietve útnak indultak a király parancsával és Susán várában kihirdették a törvényt. A király és Hámán

leültek borozni és Susán városában nagy volt a megdöbbenés.

4 Mordecháj megtudta mindazt, ami történt, hamut szórt a fejére, kiment a városba és hangosan, keservesen jajveszékelt. **2** Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján, zsákba öltözve, nem volt szabad belépnie. **3** Minden egyes tartományban és helységben, ahová eljutott a király törvénye, nagy gyász szakadt a zsidókra. Bőjtöltek, sírtak, gyászolták magukat és sokan zsákruhában és hamuban fetrengtek. **4** És bementek Eszter szolgálólányai és udvari tisztjei, és tudtára adták azt neki. A királyné nagyon megrendült és ruhát küldött, hogy öltöztessék fel Mordecháj és a zsákruhát vegyék le róla, de ezt ő nem fogadta el. **5** Ekkor hívta Eszter Hátáchot, a király azon udvari tisztjei közül, akiket szolgálatára kirendeltek, és parancsot adott neki Mordechájra vonatkozólag, hogy megtudja, mi ez és miért van ez? **6** És elment Hátách Mordechájhoz a város (fő)utcájára, mely a király kapuja előtt vezet. **7** És tudtára adta neki Mordecháj mindazt, ami őt érte, és azt az ezüst mennyiséget, melyről Hámán mondta, hogy kiméri a királyi kincstárnak a zsidók megsemmisítéséért, **8** és a rendelet leiratának másolatát, melyet Susánban adtak ki, hogy őket megsemmisítsék. Odaadta neki, hogy megmutassa Eszternek és tudtára adja, hogy azt parancsolja neki, menjen be a királyhoz, könyörögjön neki és kérelmet intézzon hozzá népéért. **9** Hátách bement és elmesélte Eszternek Mordecháj szavait. **10** Eszter azt válaszolta Hátáchnak megparancsolva Mordechájra vonatkozólag: **11** a király minden szolgálója és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfire és asszonyra, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba anélkül, hogy hívták volna, az az egy rendelet áll, hogy kivégzik, kivéve ha a király az arany pálcáját felé nyújtja, akkor maradhat életben. Engem pedig nem hívtak, hogy bemehessek a királyhoz, immár harminc napja. **12** És elmondták Mordechájnak Eszter szavait. **13** Ekkor Mordecháj azt üzenete vissza Eszternek: ne áltasd magad azzal, hogy te, a királyi palotában, megmenekülhetsz. **14** Mert ha te most néma maradsz, máshonnan támad majd a zsidók számára menekvés, de te és családod elpusztul! Ki tudja, nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királyi méltóságra?! **15** Ekkor Eszter azt üzenete Mordechájnak: **16** menj és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Susánban található és bőjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig, se éjjel, se nappal. Én is ugyanúgy bőjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek

a királyhoz, a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát elveszek! **17** Mordecháj ezután elment és mindenben úgy járt el, ahogy azt Eszter meghagyta neki.

5 Három nap múltán Eszter királynői öltözéket öltött és megállt a királyi palota belső udvarán, a trónteremmel szemben. A király pedig ott ült a trónján, szemben a bejáratnál. **2** Amint a király meglátta, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyet talált a szemében és kinyújtotta Eszter felé a kezében lévő aranypálcát. Eszter közelebb lépett és megérintette a pálcá végét. **3** A király megkérdezte tőle: mi járásban vagy, Eszter királyné és mi a kívánságod? Még ha országom felét is [kéred], megadom neked! **4** Eszter válaszolt: Ha a király jónak látja, jöjjön ő és Hámán ma lakomára, amelyet neki készítettem. **5** S így szólt a király: Hamar hozzátok Hámánt, hogy teljesülhessen Eszter szava! Így hát elment a király és Hámán a lakomára, melyet Eszter készített. **6** Ekkor azt mondta a király Eszternek borívás közben: Amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! **7** Eszter pedig azt felelte: Kérésem és kívánságom: **8** ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja megadni kérésem és teljesíteni kívánságom – jöjjön el a király, Hámánnal együtt a lakomámra, amelyet készíték. Holnap aztán felelek majd a király kérdésére. **9** Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott [a lakomáról]. De meglátta Hámán, a király kapujában Mordecháj, aki nem kelt fel előtte, meg se moccant, s ezért előntötte őt a düh. **10** Hámán erőt vett magán és hazament. Majd hívatta barátait és feleségét Zerest, **11** és elsorolta nekik, milyen nagy a vagyona, mennyi fia van és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél. **12** Majd így szólt Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királyon kívül a lakomához, melyet készített, mint engem, és holnapra is én vagyok hivatalos hozzá a királyon kívül. **13** Mindez, azonban, mit sem ér nekem, amíg a zsidó Mordecháj a királyi udvarban látom. **14** Zeres a felesége meg mind a barátai ezt válaszolták neki: Készítesz bitófát, ötven árná magasat. Reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordecháj, s menj be a királlyal a lakomára örvendve. Tetszett a dolog Hámánnak és elkészíttette a bitófát.

6 Azon az éjszakán került az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és olvassanak fel belőle neki. **2** És rátaláltak arra a feljegyzésre, hogyan jelentette fel Mordecháj Bigtánt és Terest, a király küszöbét őrző

két háremőrt, akik merényletet terveztek Ahasvéros király ellen. **3** A király megkérdezte, milyen méltóságot és kitüntetést adtak ezért Mordechájnak? A király szolgálatára álló ifjak azt felelték, hogy semmit nem adtak neki. **4** Akkor azt kérdezte a király: ki van az udvarban? Hámán ugyanis megérkezett és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztassa fel Mordechájt arra a bitófára, amit készíttetett neki. **5** Ezért a királynak ifjú szolgálai azt mondták: Íme Hámán, itt áll az udvarban. A király erre azt válaszolta: Jöjjön be! **6** Hámán bement, és a király azt kérdezte tőle: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni? Hámán azt gondolta szívében: Ki más kívánna a király kitüntetni, ha nem engem? **7** Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni, **8** hozzanak királyi öltözetet, olyat, amilyenbe a király szokott öltözni, meg lovat, amilyenben a király szokott kilovagolni és tegyenek a fejére királyi koronát. **9** Adják át a ruhát és a lovat az egyik királyi nemes úrnak, öltöztessék fel azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város (fő)utcáján, és kiáltásuk előtt: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni. **10** Siess, hozd a ruhát és lovat, amiről beszéltél, és tégy így a zsidó Mordechájjal, aki a királyi udvarban van. Semmit ne hagyj el abból, amit mondtál! **11** Hámán tehát fogta a ruhát és a lovat, felöltöztette Mordechájt, majd végiglovagoltatta a város (fő)utcáján és azt kiáltotta előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni! **12** Majd visszatért Mordecháj a király kapujába, Hámán pedig hazasietett gyászosan és beborított fővel. **13** Hámán elmesélte feleségének Zeresnek és minden barátainak mindazt, ami őt érte. Erre azt válaszolták neki bölcsei és felesége Zeres: Ha a zsidók ivadékából való ez a Mordecháj, aki előtt bukni kezdte, akkor nem bírsz vele, hanem teljesen el fogsz bukni előtte! **14** Még beszélgettek vele, mikor a király udvari tisztjei megérkeztek és sietve vitték Hámánt a lakomára, melyet Eszter készített.

7 A király és Hámán eljöttek, hogy igyanak Eszter királynéval. **2** És így szólt a király Eszterhez a második napon is a borivás közben: amit csak megkívánsz Eszter királyné, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! **3** Eszter királyné pedig azt felelte: Ha kegyet találtam szemeidben, ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja, adja nekem életemet kérésemre és népemet kívánságomra! **4** Mert eladtak engem és népemet, megsemmisítésre, legyilkolásra és elpusztításra, és hogyha szolgáknak és szolgálóknak

adtak volna el minket, hallgattam volna – mert nincs szorongatás, mely felérne a király kárával. **5** Ahasvéros király ekkor azt kérdezte Eszter királynétől: ki az, és hol van az, aki arra mert vetemedni, hogy ilyet tegyen? **6** Eszter pedig mondta: ez az ember, a gonosz Hámán, a mi ádáz ellenségünk! Hámán erre megijedt a király s a királyné előtt. **7** A király indulatosan felkelt a borivástól, a palota kertje felé indult, és Hámán ott állt, hogy az életéért könyörögjön Eszter királynénál, mert látta, hogy a visszatért a palota kertjéből a borivás házába, és Hámán éppen leborult a kerevetre, melyen Eszter volt. Ekkor így szólt a király: Még bántalmazni is mered a királynét az én jelenlétemben? A szó elhagyta a király ajkait és Hámán arca elborult. **9** Chárbóná, egy az udvari tiszték közül, így szólt a király előtt: Íme a bitófa is, melyet Hámán készített Mordecháj számára, aki jót mondott a királyról. Ott áll Hámán házában, ötven ámá magas. A király pedig azt mondta: Akasztatok fel rá! **10** Így felakasztották Hámánt a bitófára, melyet Mordecháj számára készített, és a király indulata lecsillapodott.

8 Azon a napon, Ahasvéros király Eszter királynénak adta Hámánnak, a zsidók ellenségének házáat. Mordecháj pedig a király közvetlen környezetébe került [szó szerint: bement a király elé], mert Eszter felfedte, ki ő neki. **2** A király lehúzta pecsétgyűrűjét amit elvett Hámántól és odaadta Mordechájnak, és Eszter kinevezte Mordechájt Hámán háza fölé. **3** Ezután Eszter ismét beszélt a királlyal, lába elé borult és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agágita Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt. **4** A király odanyújtotta Eszternek az aranypálcat, így Eszter felkelt, megállt a király előtt, **5** és azt mondta: ha jónak látja a király, s ha jóindulattal tekint rám, s helyesli a dolgot, és elnyertem a tetszését, adjon ki egy dekrétumot, melyben visszavonják az agágita Hámánnak, Hámdata fiaának a leveleit, melyeket minden tartományba elküldött a zsidók kipurításáról, **6** mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elviselni rokonaim pusztulását? **7** Ahasvéros király így felelt Eszter királynénak és a zsidó Mordechájnak: Hámán házáat már Eszternek adtam, őt pedig felakasztották, mert kezét emelt a zsidókra. **8** Ti meg írtatok a király nevében, amit a zsidók ügyében jónak láttok és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Ugyanis az a rendelet, amit a király nevében írtak és a király gyűrűjével pecsételtek le – visszavonhatatlan.

9 Abban az időben a harmadik hónapban, Sziván havában, annak huszonharmadik napján hívták a király írnokait, akik leírták mindazt, amit Mordecháj megparancsolta, a zsidóknak, a kormányzóknak, a helytartóknak és a tartományok vezető embereinek, melyet Indiától Etiópiáig, 127 tartományba, minden nép saját nyelvén, a tartomány saját írásmódja szerint elküldtek, valamint a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén. 10 Ahasvéros király nevében íratta és megpecsételte a király gyűrűjével, és elküldte a leveleket a lovas futárokkal, akik a ménesekből származó úri paripákon nyargaltak: 11 megengedte a király, hogy az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, elpusztíthatóak, megölhessék és elveszejthessék a népek és tartományok velük szemben ellenséges erőit, gyermekeiket és asszonyaikat, és hogy vagyonukat elzsákmányolják – 12 ugyanazon a napon Ahasvéros király valamennyi tartományában, a tizenkettedik hónapnak, Ádár havának tizenharmadik napján. 13 Az irat másolatát rendeletként adták ki mindegyik tartományban, nyilvánosan mind a népeknek, és a zsidóknak, hogy készen legyenek ezen a napon bosszút állni ellenségeiken. 14 Az úri paripákon nyargaló futárok pedig sebtiben és sietve indultak a király parancsára. A rendeletet pedig kiadták Susán fővárosban. 15 Ezután Mordecháj távozott a király színe elől bíborkék és fehér királyi öltözetben nagy arany koronával, bisszva és bíborpiros palástban. Susán városa ujjongott s örvendett. 16 A zsidóknak fény és öröm jutott, meg vígság és megbecsülés. 17 Minden egyes tartományban és helységben, ahová a király parancsa eljutott örültek a zsidók. Az ország lakosságából sokan zsidóvá lettek, mert elfogta őket a zsidóktól való félelem.

9 A tizenkettedik hónapban, Ádár havában, annak tizenharmadik napján pedig, amelyről a király parancsa és rendelete szólt, hogy cselekedjenek azon a napon, – amikor a zsidók ellenségei azt remélték, hogy elbánhatnak velük – fordulat következett be, mert a zsidók bánhattak el azokkal, akik gyűlölték őket. 2 Összegyűltek a zsidók városaikban, Ahasvéros király valamennyi tartományában, és rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek. Senki nem tudott nekik ellenállni, mert rettegés fogta el tőlük az egész lakosságot. 3 A tartományok vezetői, a kormányzók, a helytartók és királyi hivatalnokok kedveztek a zsidóknak, mert a Mordechájtól való félelem fogta el őket. 4 Mordecháj, ugyanis, nagy ember lett a királyi palotában és híre eljutott valamennyi tartományba,

ugyanis a férfiú, Mordecháj, nőttön nőtt. 5 A zsidók pedig lesújtottak mind az ellenségeikre karddal, legyilkolták és elpusztították őket, kedvük szerint bántak gyűlölöikkel. 6 Susán fővárosban pedig a zsidók megöltek és elpusztítottak ötszáz embert, 7 meg Pársándátát, Dálfont és Ászpátát, 8 Porátát, Ádálját és Áridátát, 9 Pármástát, Áriszajt, Áridajt és Vájzátát, 10 Hámánnak, Hámdatát fiának, a zsidók szorongatójának, tíz fiát megölték, de a zsákmányra nem tették rá kezüket. 11 Azon a napon a legyilkoltak számát tudatták a királlyal Susán fővárosban, 12 s a király azt mondta Eszter királynénak: Susán fővárosban a zsidók megöltek és elpusztítottak ötszáz embert, meg Hámán tíz fiát. És a király többi tartományaiban mit tettek! Tehát amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, úgy is lesz! 13 Eszter pedig így válaszolt: ha jónak látja a király, engedd meg holnap is a Susánban lévő zsidóknak, hogy a mai nap rendelete szerint cselekedjenek. Hámán tíz fiát pedig akasszák fel a bitófára. 14 A király erre azt mondta, hogy úgy legyen, és kiadatott a rendelet Susánban. Hámán tíz fiát pedig felakasztották. 15 Ádár havának tizennegyedik napján is összegyűltek a Susánban lévő zsidók és megöltek háromszáz embert Susánban, de a zsákmányra nem tették rá a kezüket. 16 A többi zsidó pedig, akik a király tartományaiban voltak, összegyűltek és kiálltak életükért, nyugalmat leltek ellenségeiktől. Megöltek gyűlölöik közül hetvenötzetet, de a zsákmányra nem tették rá kezüket 17 Ádár havának tizenharmadik napján, és annak tizennegyedikén megpihentek, megtették azt lakoma és öröm napjának. 18 A Susánban levő zsidók pedig összegyűltek tizenharmadikán és tizennegyedikén, és megpihentek tizenötödikén, és megtették azt lakoma és öröm napjának. 19 Ezért a zsidók, akik a nyílt városokban laknak, Ádár havának tizennegyedik napját tartják vidámságra, lakomára, ünnepre és arra, hogy ajándékokat küldjön egyik a másikának. 20 Mordecháj leírta mindezen eseményeket, majd levelet küldött mindazon zsidóknak, akik Ahasvéros király tartományaiban laktak közel vagy távol. 21 Kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg Ádár hó 14. és 15. napját, évről évre, 22 mivel ezek a napok, melyektől kezdve a zsidók nyugtot lelhetnek ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyben bánatuk örömré, gyászuk ünnepre fordult. Tegyék ezeket a lakoma és öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat és a nélkülözőknek adományokat küldenek. 23 A zsidók pedig megfogadták, hogy folytatják, amit elkezdtek, ahogyan azt Mordecháj megírta nekik. 24

Mert az agági Hámán, Hámdata fia, az összes zsidó szorongatója, kitervelte a zsidók ellen, hogy elveszíti őket, s purt, azaz sorsot vetett, hogy megzavarja és elveszítse őket. 25 Azonban amikor [Eszter] a király elé járult, az kimondta levélben, hogy [Hámánra] visszaszálljon gonosz gondolata, melyet a zsidók ellen kitervelt, a saját fejére, így felakasztották őt megfiat a bitófára. 26 Ezért nevezték el ezeket napokat Purimnak, a pur nevéől, ezen levél minden szava miatt és amiatt, amiről ekkor meggyőződtek és amit ekkor megtapasztaltak. 27 Megállapították és elfogadták a zsidók maguk számára, leszármazottjuk számára és mindenki számára, ki hozzájuk csatlakozott, hogy ne szeghessék meg ezen két nap megtartását előírásuk és idejük szerint minden évben, 28 hogy ezekre a napokra megemlékezzenek és megtartsák őket minden nemzedék nemzedékben, mindegyik családban, mindegyik tartományban és mindegyik városban. A Purimnak ezek a napjai ne tűnjenek el nyomtalanul a zsidókból és emlékük ne szűnjön meg leszármazottjuknál. 29 Eszter királyné, Ávichájil lánya, és a zsidó Mordecháj újra megírták a levelet, és hangsúlyozottan követelték ezen második Purim-levél rendelkezéseinek teljesítését. 30 Elküldték a leveleket az összes zsidóhoz, Achasvéros királyságának százhuszonhét tartományába, békének és igazságnak szavaival, 31 hogy megtartsák Purim ezen napjait a maguk idejében, amelyet meghatározott számukra Mordecháj, a zsidó, és Eszter, a királyné, valamint amelyet meghatároztak saját maguk számára és leszármazottjuk számára a böjtök és kiáltások dolgában. 32 Eszter szavai elismertették Purimot, mint ünnepet és beírták a könyvbe.

10 Ahasvéros király adót vetett ki az országra és a tenger szigeteire. 2 Minden nevezetes hőstette és Mordecháj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király – mindez meg van írva a méd és perzsa királyok történetének könyvében. 3 Mert a zsidó Mordecháj második ember volt Ahasvéros király után, tekintélyes volt a zsidók között, és honfitársai többsége kedvelte őt, mert népe javát kereste és nemzetségének békéjén tevékenykedett.

Jób

1 Volt egy ember Úcz országban, neve Jób; volt pedig az az ember gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **2** És született neki hét fia és három leánya. **3** És volt jószága: hétezer juh és háromezer teve és ötszáz iga marha és ötszáz nőtény számar és igen nagy cselédség; és volt az az ember nagyobb mind a Kelet fiainál. **4** Mentek a fiai s lakomát rendeztek kinek-kinek házában a maga napján; s küldtek és meghívták három nővéreket, hogy egyenek és igyanak velök. **5** Volt pedig, midőn sorban lefolytak a lakoma napjai, küldött Jób és megszentelte őket; fölkelt reggel és bemutatott égőáldozatokat mindnyájok száma szerint, mert azt mondta Jób: hátha vétkeztek fiam és káromolták Istent szívükben. Így szokott tenni Jób minden időben. **6** Történt egy napon, jöttek Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elé; s eljött a Vádló is köztük. **7** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Honnan jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **8** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfördítottad-e szívedet az én szolgámra Jóbra? Mert nincs olyan mint ő a földön: ember, a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **9** Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Ok nélkül féli-e Jób az Istent? **10** Nemde to kerítetted őt körül, meg házát és mindenét, amiye van, köröskörül? Kezei munkáját megáldottad és jószága kiterjeszkedett az országban. **11** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj hozzá mindenéhez, amiye van, ha nem arczodba fog-e áldani téged? **12** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezekben minden, amiye van, csak ő rá magára ne nyújtsd ki kezedet. És elment a Vádló az Örökkévaló színe elől. **13** Történt pedig egy napon, fiai és leányai ettek s ittak bort elsőszülött fivérük házában, **14** jött egy követ Jóbhoz és mondta: A marha szántott és a nőtény számarak legeltek mellette. **15** Ekkor berontottak a Sábabeliek s elvitték azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **16** Még ez beszélt, jött a másik: és mondta: Isten tüze hullott az égből és megégette a juhokat és a legényeket és megemésztette őket; én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **17** Még ez beszélt, jött a másik és mondta: Kaldeusok három csapatot alkottak és portyázva ráütöttek a tevékre, s elvették azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **18** Míg ez beszélt, jött a másik

és mondta: Fiaid és leányaid ettek és ittak bort elsőszülött fivérük házában, **19** és íme nagy szél jött túl a pusztáról, hozzá ért a ház négy sarkához s rászakadt a fiatalokra és meghaltak; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **20** Ekkor fölkelt Jób, megszagatta köntösét, megnyírta fejét, földre vetette magát és leborult. **21** És mondta: Meztelen jöttem ki anyám méhéből s meztelen térek vissza oda; az Örökkévaló adta s az Örökkévaló elvette: legyen áldva az Örökkévaló neve! **22** Mind a mellett nem vétkezett Jób és nem fogott fonakságot Istenre.

2 S történt egy napon, jöttek az Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elé, és jött a Vádló is köztük, hogy oda álljon az Örökkévaló elé. **2** Szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Merről jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **3** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfördítottad-e szívedet szolgámra Jóbra, mert nincs olyan mint ő a földön, ember a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó; és tovább ragaszkodik gáncstalanságához, s fölingerelt engem ellene, hogy ok nélkül megromtsam! **4** S felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Bört bőrért, és mindenét, a mije az embernek van, oda adja életéért. **5** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj csontjához és húsához, ha nem arczodba fog-e káromolni téged? **6** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezekben ő, csak az életét őrizd meg! **7** S elment a Vádló az Örökkévaló színe elől és megverte Jóbot gonosz fekélyvel lába talpától feje tetejéig. **8** Cserepet vett, hogy vakarja magát vele, és a hamuban ült. **9** És mondta neki felesége: Tovább is ragaszkodol gáncstalanságodhoz? Áldjad Istent és halj meg! **10** És szólt hozzá: Ahogy beszél egyike az aljas nőknek, úgy beszélsz te! A jót ugyan elfogadjuk Istentől, és a rosszat ne fogadjuk el? Mind a mellett nem vétkezett Jób ajkaival. **11** S hallotta Jób három barátja ezt az egész szerencsétlenséget, mely reá jött; akkor jöttek kii helyéből a Témánbeli Elifáz, a Súachbeli Bildád és s Náamabeli Czófár. Összetalálkoztak, hogy oda menjenek, megszánni őt és megvigasztalni. **12** És fölemelték messziről szemeket, de nem ismertek rá; ekkor fölemelték hangjukat és sírtak. Megszaggatták ki-ki köntösét és port hintettek fejükre ég felé. **13** És üttek vele a földön hét nap és hét éjjel, és senki sem szólt hozzá semmit, mert látták, hogy igen nagy volt a fájdalom.

3 Ezután felnyitotta Jób a száját és megátkozta napját. **2** Megszóllalt Jób és mondta: **3** Vesszen el a nap, melyen születtem, s az éj, mely mondta: fiúgyermek fogantatott. **4** Az a nap legyen sötétség, ne tartsa számon Isten fölülről s ne tündököljön reája napfény. **5** Válsák magukhoz sötétség és vakhomály, lakozzék rajta felhőzet, ijessék nappalnak elborulásai. **6** Az az éj – vigye el homályosság, ne örvendjen az év napjai között, a hónapok számába ne jusson. **7** Íme, az az éj legyen meddő, ne jusson belé ujjongás. **8** Szidalmazzák a napnak átkozói, kik készek felriasztani a levíatánt. **9** Sötétedjenek el szürkületének csillagai, reménykedjenek világosságra, de ne legyen, s ne lássa a hajnal szempilláit. **10** Mert nem zárta el méhemnek ajtait, hogy elrejtette volna a szenvedést szemeim elől. **11** Miért nem haltam el az anyaméhtől fogva, hogy a méhből kijövet kimúltam volna? **12** Miért jöttek élembe térdek, s miért emlék, hogy szopjak? **13** Mert most fekünném és pihennék, aludnám, akkor nyugtom volna; **14** királyokkal s országtanácsosokkal együtt, a kik romokat építettek maguknak, **15** vagy nagyokkal, kiknek aranyuk van, kik ezüsstel töltötték meg házaikat. **16** Vagy úgy, mint az elföldelt idéten, nem volnék, mint kisdedek, kik világosságot nem láttak! **17** Ott felhagynak a gonoszok a háborgással, s ott nyugosznak a fáradt erejűek. **18** Egyaránt gond nélkül vannak a rabok, nem hallják a robotisztnek hangját. **19** Kicsiny és nagy ott van, s a szolga szabad az urától. **20** Miért ad a szenvedőnek világosságot s életet az elkiseredett lelkűeknek? **21** Kik várják a halált, de nincs, jobban ásnak utána, mint kincsek után; **22** kik örülnek ujjongásig, örvendenek, midőn a irt találják. **23** A férfinak, kinek útja el van rejtve, a kit az Isten körülkerített? **24** Mert kenyérem előtt jön sóhajtásom, és ömlenek, mint a víz, jajdulásaim. **25** Mert mitől rettegve rettegtem, az utolért, és a mitől féltem, az reám jött. **26** Nem volt boldogságom, s nem volt pihenésem és nem volt nyugtom, s jött a háborgás.

4 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: **2** ajjon ha szólni próbálnánk hozzád, terhedre volna-e; de visszatartani a szavakat ki bírja? **3** Íme, oktattál sokakat, és lankadt kezeket megerősítettél; **4** a megbotlót föntartották szavaid és görnyedező térdeket megszilárdítottál. **5** Most hogy reád jött, terhedre van, hozzád ér, és megrémültél? **6** Nemde istenfélelmed a te bizodalmad, reményed pedig újaid gáncstalansága! **7** Gondolj csak rá: ki az, ki ártatlanul veszett el, és hol semmisültek meg egyenesek? **8** A mint én láttam: kik jogtalanságot szántottak és bajt

vetettek, azt aratják is; **9** Isten lehetetétől elvesztek, s haragja fuvallatától elenyésznek. **10** Oroszlán ordítása, vadállat üvöltése és az oroszlánkölykök fogai kitörtek. **11** Oroszlán elvesz ragadmány híján, s a nőstényoroszlán fiai szerteüzlenek. **12** De én hozzám egy ige lopódzott, és neszt fogott fel fülem belőle. **13** Képzetek közt az éj látományaitól, mikor mély álom esik az emberekre: **14** rettegés lepett meg és remegés, és összes csontjaimat megrettentette. **15** S egy szellem suhant el arcom mellett, borzadott testemnek hajaszála. **16** Ott áll, de nem ismerem meg ábrázatát, egy alak van szemeim előtt; suttagást meg hangot hallok: **17** Igaznak bizonyul-e halandó az Isten előtt, vagy alkotója előtt tisztának-e a férfi? **18** Lám, szolgálban nem hisz és angyalaira vet gáncsot; **19** hát még kik agyagházakban laknak, a kiknek a porban van alapjuk, összezúzzák őket hamarább molynál. **20** Reggeltől estig összetöretnek, észrevétlenül elvesznek örökre. **21** Nemde megszakad bennök kötelük, meghalnak, de nem bölcsességben!

5 Kiálts csak, van-e, ki felel neked, s kihez fordulnál a szentek közül? **2** Mert az oktalant megöli a bosszúság, s az együgyűre halált hoz a vakbuzgalom. **3** Én láttam az oktalant meggyökeredzeni, és rögtön megátkoztam hajlékát. **4** Távól esnek gyermekei a segítségétől, összezúzatnak a kapuban és nincs mentő. **5** A kinek aratását megeszi az éhező, tövisek közül is elveszi, és áhítja vagyonukat a hurok. **6** Mert nem a porból nő ki a baj, s nem a földből sarjad a szenvedés; **7** hanem az ember szenvedésre született, a mint a villám fiai magasba repülnek. **8** Azonban én Istenhez fordulnék, és az Istenhez intézném ügyemet. **9** A ki nagyokat tesz, kikuthatatlanul, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen. **10** A ki esőt ad a földnek színére s vizet küld a térségek színére, **11** hogy az alacsonyokat magasra tegye, s a búsulók segítségére emelkednek. **12** Megbontja a ravaszok gondolatait, s nem végeznek kezeik olyat, a mi valódiság. **13** Megfogja a bölcseket ravaszágukban, s a ferdék tanácsa elhamarkodott; **14** nappal sötétségre találunk, és mint éjjel tapogatóznak délben. **15** Így megsegíti a kardtól, szájtuktól, és az erősnek kezétől a szűkölködőt; **16** s lett remény a szegény számára, és a jogtalanság elzárta száját. **17** Íme boldog a halandó, kit Isten megfenyít, s a Mindenható oktatását meg ne vesd; **18** mert ő fájdit és bekötöz, sebet üt és kezei gyógyítanak. **19** Hat szorongatásban megment és hétben nem ér téged baj: **20** Éhségben megváltott a haláltól s háborúban kard hatalmától; **21** a nyelv ostora elől rejtve vagy s nem félsz pusztítástól, midőn

jön; 22 pusztításon s éhínségen nevetsz, s a föld vadjától nem kell félned, 23 mert a mező köveivel van szövetséged s a mező vadja békére állott veled. 24 Megtudod, hogy béke a te sátorod; vizsgálód hajlékodat és nincs vétked; 25 tudod, hogy sok a magzatod és sarjaid akár a földnek füve. 26 Erő teljében jutsz el sírhoz, a mint földmén az asztag a maga idején. 27 Íme, ez az, a mit kikutattunk, így van, hallgass rá és ismerd meg te!

6 Felelt Jób és mondta: 2 Vajha mérve mérnék bosszúságomat a gyötrelmemet mérlegre vetnék egyaránt! 3 Mert most tengerek fövényénél nehezebb, azért megzavarodtak szavaim. 4 Mert a Mindenható nyilai vannak bennem, a melyeknek mérgét lelkem issza; Isten ijedelmei sorakoznak ellenem. 5 Ordít-e a vadszamar a pázsiton, avagy bőg-e az ökör abra mellett? 6 Ehető-e a mi ízetlen, só nélkül, avagy van-e íz a tojás fehérjében? 7 Vonakodott hozzá nyúlni a lelkem; azok az én kórságos ételem. 8 Bárcsak beteljesednék kérésem s reményemet megadná Isten; 9 s tetszenék Istennek, hogy összezúzzon engem, megoldaná kezét, hogy véget vessen nekem! 10 Akkor volna még vigasztalásom – fölszökném kíméletlen fájdalomban – hogy nem tagadtam meg a Szentnek szavait. 11 Mi az erőm, hogy váraкоzzam, s mi a végem, hogy tűrtessem magam? 12 Avagy kövek ereje-e az én erőm, vagy érc az én húsom? 13 Hiszen segítségem nincs bennem, és üdvösségem elutasítottat tőlem. 14 Az elcsüggedőt barátjától szeretet illeti, ha el is hagyja a Mindenható félelmét! 15 Testvéreim hűtelenek lettek mint a patak, mint a hogy medrükben a patakok eltűnnek. 16 A melyek sötétlenek a jégtől, bennök rejtőzik el a hó; 17 mikor hőség éri, megsemmisülnek, midőn meleg van, elenyésznek helyükből. 18 Kanyarodnak útjuk ösvényei, elhúzódnak a pusztaságban és elvesznek. 19 Ide tekintetek Téma karavánjai, Sába vándorcsoportai reménykedtek bennük; 20 megszágyenyültek, hogy bíztak, elértek odáig és elpirultak. 21 Mert most az övéi vagytok, láttok rettegést és félték. 22 Hát mondtam-e: adjatok nekem, és vagyontokból vesztegetést ajáljatok értem, 23 és szabadítsatok ki szorongatón kezéből s zsarnokok kezétől váltsatok meg engem? 24 Tanítsatok engem s én elhallgatok, és ha mit tévedtem, értessétek meg velem. 25 Mi hathatóság az egyenes beszédek, de miképp fedne feddés, minő a tietek? 26 Szókat tekintetek-e feddésnek és szélnek az elcsüggedettnak beszédeit? 27 Még árvának is nekiestek és áskálódtok barátotok ellen. 28 Most hát egyeztetek bele, forduljatok felém, arcotokba vajon hazudom-e? 29

Térjete meg, kérek, ne essék jogtalanság, igen, térjete meg, folyton áll ebben az igazam! 30 Van-e nyelvem jogtalanság, avagy ínyem nem érezné-e a gyötrelmeket?

7 Nemde szolgálati ideje van a halandónak a földön, és mint a béres napjai olyanok a napjai! 2 Mint rabszolga, ki liheg árnyék után, s mint a zsoldos, ki reményli munkabérért: 3 úgy kaptam én örökbe bajnak hónapjait és szenvedésnek éjszakáit rendelték nekem. 4 Ha lefeküdtem, azt mondom: mikor kelek fel, és nyúlik az este és jóllakom a hánykódással szürkületig. 5 Magára öltött húsom férget és porgöröngyöt, bőrom felfakadt s megevesedett. 6 Napjaim gyorsabbak a vetélnél, s remény nélkül enyésztek el. 7 Gondolj rá, hogy lehet az életem, jót nem fog többé látni a szemem; 8 nem pillant meg engem nézőm szeme, szemeid rajtam vannak, de nem vagyok. 9 Felhő elenyészett és eltűnt: úgy ki alvilágba száll, nem jöhet fel, (Sheol h7585) 10 nem tér vissza többé házába és nem ismer rá többé az ő helye. 11 Én sem tartóztatom számat, hadd beszéljek lelkem szorultában, hadd panaszkodjam lelkem keservében! 12 Tenger vagyok-e avagy szörnyeteg, hogy őrséget vetsz reám? 13 Ha azt mondom: majd megvigasztal ágyam, panaszomat viselnem segít fekvőhelyem: 14 akkor rémítgetsz engem álmokkal és látomások által ijesztesz engem. 15 Választotta lelkem a megfulladást, a, halált inkább csontjaimnál. 16 Megvettem: nem örökké élek; hagyj föl velem, mert lehet a napjaim! 17 Mi a halandó, hogy nagyra tartod, s hogy reá fordítod szívedet, 18 és reá gondolsz reggelenként, percenként megvizsgálod őt? 19 Meddig nem tekintesz el tőlem, nem eresztasz el, míg nyálam lenyelhetem? 20 Vétettem: mit cselekszem neked, emberőrző? Miért tettél engem támadásul magadnak, hogy önmagamnak terhére lettem? 21 S mit nem bocsátd meg; bűnőmet s nem veszed el vétkemet? Mert most porban fekdüdném, keresnél engem és nem volnék.

8 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Meddig beszélsz efféléket? hatalmas szél szádnak mondásai! 3 Vajon Isten jogot fordít-e, avagy igazságot fordít-e a Mindenható? 4 Ha fiad vétkeztek ellene, odabocsátotta őket bűnük kezébe. 5 Ha te keresve fordulnál Istenhez s a Mindenhatóhoz könyörögnél; 6 ha tiszta és egyenes vagy: bizony most virrasztana feletted s békét adna igazságos hajlékodnak; 7 s ha csekély volt múltad, a te jövőd felette nagy lesz. 8 Mert kérdezd csak az előbbi nemzedéket s figyelj őseik kutatására; 9 mert mi tegnapiak vagyunk és

nincs tudomásunk, mert árnyék napjaink a földön! 10 Nemde ők oktatnak majd téged, megmondják neked és szívökből fakasztnak szavakat: 11 Magasra nő-e a sás mocsár nélkül, nagyra-e a káka víz híján? 12 Még rügýében van, le nem szakítható, és minden fúnél előbb szárad el. 13 Ilyenek az útjai mind az Istenről fedelkezőknek s az istentelennek reménye elvész. 14 A kinek megszakad a bizodalma és pókháló a menedéke; 15 rátámaszkodik házára, de meg nem áll, hozzá kapaszkodik, de nem marad meg. 16 Nedvében álló ő a nap előtt, s kertjén túl tejed a hajtása; 17 kőhalmon fonódnak össze gyökerei, kőházat szemel ki magának. 18 Ha kipusztítják helyéből, megtagadja őt: nem láttalak! 19 Lám, az az útjának a vígsága s a porból mások sarjadnak ki. 20 Lám, Isten nem veti még a gáncstalant s nem fogja kézen a gonosztevéket. 21 A míg nevetéssel tölti szájadat s ajkaidat rivalgással, 22 gyűlöldöd szégyent öltének, s nincs meg a gonoszoknak sátra.

9 Felelt Jób és mondta: 2 Valóban tudom, hogy így van; miképpen is igazulhat Istennel szemben a halandó? 3 Ha kíván pörölni velem, nem felel neki egyre sem ezer közül. 4 Szívre bölcs, erőre hatalmas! Ki keményítette meg magát ellene és sértetlen maradt? 5 A ki hegýeket mozdít el, s nem is tudja, a melyeket felforgatott haragjában; 6 a ki megreszketeti a földet a helyéről, hogy oszlopai megrendülnek; 7 a ki szól a napnak s nem ragyog fel, s a csillagokra pecsétet tesz; 8 kiterjeszti az eget egymagában s lépdel a tenger magaslatain; 9 teremti a gönczölszekekrét, az óriót s a fiastyúkot meg a Délnek kamaráit; 10 a ki nagyokat tesz kikutathatatlanul, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen: 11 lám, elvonul mellettem s nem látom, elhalad s nem veszem észre; 12 ha kit elragad, ki utasítaná vissza, ki szólna hozzá mit mívelsz? 13 Isten nem fordítja el haragját, alatta legörnyedtek Ráháb segítői; 14 hát még hogy felelnék én neki, választanám szavaimat vele szemben! 15 A ki, ha igazam volna, nem felelnék, az én bírámhoz könyörögnék. 16 Ha szólítanám s felelne nekem, nem hinném, hogy figyel szavamra. 17 A ki viharban rám rohan, hogy sebeimet sokasítsa ok nélkül. 18 Nem enged lélegzetet vennem, hanem jóllakat keserűségekkel. 19 Ha erón fordul meg: íme a hatalmas, és ha ítéleten: ki idéz meg engem? 20 Ha igazam volna, szájam ítélné el engem; gáncstalan vagyok, fonákká tesz engem. 21 Gáncstalan vagyok, nem ismerem lelkemet, megvetem életemet! 22 Egyre megy; azért azt mondom: Gáncstalant és gonoszt semmisít ő meg. 23 Ha hirtelen öl az ostor, az

ártatlanok elcsüggedésén gúnyolódik. 24 Az ország gonoszok kezébe adatott; bírának arczát eltakarja, ha ő nem, ugyan kicsoda? 25 Napjaim pedig gyorsabbak voltak a futárnál, eliramodtak, nem láttak jót. 26 Tovavonultak akár gyékényhajók, mint sas lecsap az étkére. 27 Ha azt mondtam, hadd felejem el panaszsomat, hagyom abba bánatos arczomat s hadd derülök fel: 28 megfélemedtem mind a fájdalmaimtól, tudtam, hogy nem fogsz engem ártatlannak mondani. 29 Nekem bűnösnek kell lennem – minek fáradozzam hát hiába? 30 Ha megmosakodnám hóvizben s lúggal tisztítanám kezeimet: 31 akkor a verembe mártánál engem, hogy megutálnának ruháim. 32 Mert nem ember ő mint én, bogy felelhetnék neki, hogy együtt mehetnénk be ítéletre. 33 Nem létezik, ki közöttünk dönt, ki rá tenné kezét mindkettőnkre. 34 Távoltítsa el rólam vesszejét, s rettentése ne ijesszen engem: 35 majd beszélnek s nem félnék tőle, mert nem olyan vagyok én magamban.

10 Megundorodott lelkem életemtől, nekieresztem majd panaszsomat, hadd beszéljek lelkem keservében. 2 Megmondom Istennek: Ne kárhoztass engem, tudasd velem, mi miatt pörölsz velem! 3 Illik-e hozzád, hogy nyomorgatsz, hogy megveted kezeid szerzeményét, míg a gonoszok tanácsa fölött fényt árasztasz? 4 Testi szereim vannak-e neked, avagy mint halandó lát, úgy látsz-e? 5 Mint halandó napjai, olyanok-e napjaid, avagy éveid, mint férfi napjai, 6 hogy keresgéled bűnömet és vétkem után kutatsz, 7 noha tudod, hogy nem vagyok bűnös s nincs, ki kezedből menthet? 8 Kezeid alakítottak engem és elkészítettek egyaránt köröskörül – és megsemmisítnél? 9 Gondolj csak rá, hogy mint agyagot készítettél te engem, s porba térítsz engem vissza? 10 Nemde mint a tejet kiöntöttél engem s mint a sajtot összefolyattál; 11 bőrbé és húsba öltöztetted és csontokkal meg inakkal átszótél; 12 életem és szeretetet míveltél velem s gondviselésed megőrizte szellememet. 13 De ezeket tartogtad szívedben, tudom, hogy ez volt benned: 14 ha vétkezem, megvigyázol engem és bűnöm alól föl nem mentesz. 15 Ha gonosz vagyok, jaj nekem; s ha igaz vagyok, föl nem emelhetem fejemet, jóllakva szégyennel és eltelve nyomorommal. 16 S ha magasra emelkednék, mint fenevadra vadász nál rám, s ismételve csodálatosan bálnál velem; 17 megújítanád tanúidat ellenem, sokszor tanúsítanád haragodat velem szemben: egymást felváltó hadak ellenem! 18 S miért hoztál ki engem az anyaméhből? kimúltam volna s szem nem látta engem; 19

mintha nem lettem volna, olyan volnék, a méhből a sírba vitettem volna. **20** Nemde kevesek a napjaim, hagyj föl tehát; fordulj el tőlem, hogy földerülhessek egy keveset! **21** Mielőtt elmennék, hogy ne térjek vissza, sötétségnek és vakhomálnak országába, **22** országba, mely borús mint a homály, vakhomály, rend nélkül s fénylik – mint homály.

11 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: **2** Szavak bőségére ne legyen felelet, avagy az ajkak emberének legyen igaza? **3** Fecsegésed férfiakat hallgattasson el? Gúnyolódnál s ne legyen, ki rád pirít? **4** Azt mondod: Tiszta a tanom, szeplőtlen vagyok szereid előtt! **5** Azonban vajha beszélne az Isten s nyitná fel ajkait veled szemben, **6** hogy jelentse meg neked a bölcsesség rejtelmeit mert kétszereset ér valódi tudásra nézve – s tudd meg, hogy elenged neked Isten a bűnödből. **7** Istent kikutatni eléred-e, avagy a Mindenhatónak végéig elérsz-e? **8** Egek magasságai – mit tehetsz? Mélyebb az alvilágnál mit tudhatsz meg? (Sheol h7585) **9** Hosszabb a földnél mérete és szélesebb a tengernél. **10** Ha elvonul és bezár és gyűlést tart – ki utasíthatja vissza? **11** Mert ő ismeri a hamisság embereit, látta a jogtalanságot, pedig nem is ügyel. **12** Hisz üres férfi is eszéssé válik, s vadszamar vemhe emberré szülededik. **13** Ha te irányítod szívedet s feléje terjeszted kezeidet – **14** ha igaztalanság van kezekben távolítsd el, s ne lakoztass sátraidban jogtalanságot – **15** bizony akkor felemelheted arcodat mocsoktalanul és szilárd leszel s nem kell félned; **16** bizony te elfelejted a szenvedést, mint elfolyt vizekre emlékszel reá. **17** S délnél fényesebben kél a földi lét, ha borulat van, olyan az mint a reggel. **18** És bízatsz, mert van remény; körülfigyelsz – bizton fekszel le; **19** heversz; és nincs a ki följlesztene és sokan fognak neked hízelegni. **20** De a gonoszok szemei elepednek, menekvés elveszett számukra, reményük pedig: léleknek kilehelése.

12 Felélt Jób és mondta: **2** Valóban, ti vagytok ám a nép, s veletek kihal a bölcsesség! **3** Nekem is van szívem mint nektek, nem esem messze tőletek, hisz kinél nem volnának effélék? **4** Nevetségűl vagyok barátnak, ki Istent szólította s ő meghallgatta; nevetségűl az igaz, a gáncstalan! **5** A balvégzetnek megvetés, a gondtalannak vélekedése szerint, készen áll, a tántorgó lábúaknak. **6** Boldogságban vannak a rablók sátrai és biztosság azoké, kik Istent haragítják, azé, ki istenét kezében hordja. **7** Azonban kérdezd csak meg a barmot, majd tanít téged, s az ég madarát, majd megjeleníti neked; **8** vagy szőlj a földnek, majd

tanít téged, és elbeszéli neked a tenger halai. **9** Ki ne tudná mindezekből, hogy az Örökkévaló keze cselekedte ezt; **10** kinek kezében van minden élőnek a lelke, s minden ember testének a szelleme. **11** Nemde a fül vizsgálja a szavakat s az íny az ételt ízeleli meg? **12** Aggastyánokban van bölcsesség, s hosszú élet: értelmesség. **13** Ő nála van bölcsesség és erő, övé tanács és értelmesség! **14** Lám, lerombol s nem építtetik föl, rázár valakire s nem nyitattik ki neki. **15** Im elrekeszt vizeket s kiszáradnak – megeresztí őket s felúlják a földet. **16** Ő nála van hatalom és üdvösség, övé a tévelygő és a megtévesztő. **17** Járatja a tanácsosokat megfosztottan s a bírákat megtévelytj; **18** a királyok kötelékét föloldotta és reakötött övet az ő derekukra; **19** járatja a papokat megfosztottan s a szilárdakat elferdíti; **20** megvonja a biztosságuk beszédjét s a véneknek eszét elveszi; **21** csúfot önt a nemesekre s a hatalmasoknak kötését meglazítja. **22** Feltár mély dolgokat a sötétségből s kihozza világosságra a vakhomályt. **23** Nagyra növeszti a nemzeteket s elveszti, kiterjeszti a nemzeteket és elviszi. **24** Szívét veszi az ország népe fejének s eltévelyíti úttalan pusztaságban; **25** tapogatóznak sötétségben világosság nélkül, s eltévelyíti őket mint a részegyet.

13 Lám, mindet látta szemem, hallotta fülem s meg értette. **2** Tudástokhoz képest tudom én is, nem esem messze tőletek. **3** Azonban én a Mindenhatóval beszélnek s Istennel szemben védekezni kívánok. **4** Azonban ti hazugsággal tapasztók vagytok, semmit se gyógyítók mindnyájatok. **5** Vajha hallgatva hallgatnátok, s az bölcseségül lenne nektek! **6** Halljátok csak védekezésemet s ajkaim pörlésére figyeljete. **7** Istenerő beszélték-e jogtalanságot és érte beszéltek csalárdságot? **8** Személyét tekintitek-e, avagy Istenerő pöröltök? **9** Jó lesz-e, midőn kikutat benneteket, avagy mint embert ámtanátok, ámtíjátok őt? **10** Feddve fedd majd titeket, ha titokban személyt válogattok. **11** Nemde a fensége megrémítene benneteket, s rátok esne rettentése? **12** Emlékmondásaitok hamu-példázatok, akár agyagmagaslatok a ti magaslataitok. **13** Hallgassatok el előttem, hadd beszéljek én, essék meg rajtam bármi is! **14** Bármiképpen – fogaim között viszem húsumat, s lelkemet tenyeremre teszem. **15** Lám, megöl engem: várakozom ő rá; csak útjaimat védeném arca előtt. **16** Az is segítségemre való, hogy színe elé nem juthat képmutató. **17** Hallva halljátok szavamat és közlésemet füleitekkel. **18** Íme, kérlek, elrendeztem a jogügyet, tudom, hogy nekem lesz igazam. **19** Ki

az, ki perbe száll velem, mert most ha hallgatnom kell, kimúlok. **20** Csak kettőt ne tégy velem, akkor színed elől nem rejtőzöm el: **21** Kezedet távolítsd el rólam, és ijesztéted ne rémítsen engem; **22** aztán szólíts és én felelek, vagy beszélek én s te válaszolj nekem. **23** Mennyi bűnöm és vétkem van nekem, büntetemet és vétkemet tudasd velem! **24** Miért rejtet el arcodat és ellenségednek tekintesz engem? **25** Vajon elhajtott levelet riasztasz-e, és száraz tarlót üldözöl? **26** Hogy keserűségeket irsz föl ellenem s örökölteted velem ifjúkorom bűneit; **27** és karóba tested lábaimat, megvigyázod mind az ösvényeimet, lábaim gyökerei köré húzod jeledet. **28** És ő mint a rothadék szétmállik, mint ruha, melyet moly emésztett:

14 az ember asszony szülöttje, rövid életű és jól lakva háborgással. **2** Mint virág hajtott ki és elfonnyadt, eliramodott mint az árnyék s meg nem áll. **3** Erre is fölnyitottad szemedet s engem viszel törvényre magaddal! **4** Származhat-e tiszta tisztátalanból? Egy sem! **5** Ha kiszabvák napjai, nálad van hónapjainak száma, törvényét megalkottad, melyen túl nem léphet: **6** tekints el tőle, hogy szünete legyen, míg nem lerója, mint béres, a napját. **7** Mert van a fának reménye: ha kivágják, ismét megújul és csemetéje nem szűnik meg. **8** Ha megvénül a földben gyökere és a porban elhal törzsöke: **9** víznek illatától felvirul és gallyat hajt mint ültetvény. **10** De férfi elyengülvén, meghal, kimúlván az ember, hol van? **11** Kiapadtak a vizek a tengerből, és a folyó elszárad, elsikkad: **12** az ember is lefekszik s föl nem kél; az ég enyészéig nem ébrednek ők és nem serkennek föl álmukból. **13** Vajha az alvilágba tennél el engem, elrejténél, míg lecsillapodik haragod, tűznél nekem törvényt s megemlékeznél rólam. (Sheol h7585) **14** Ha elhal férfi, föléled-e? Szolgálati időm minden napjaiban várakoznám, míg nem megjön felváltásom. **15** Szólitánál és én felelnék neked, kezeid műve után vágyakoznál. **16** Mert most lépteimet számlárod, nem is várod be vétkemet! **17** Zacszóba van pecsételve büntettem, s betapasztottad bűnömet. **18** Azonban düledező hegy szétomlik, szikla is kimozdul helyéből; **19** köveket szétmorzsol a víz, elsodorja áradása a földnek porát: így vesztetted el a halandónak reményét. **20** Lebirod örökre, és eltűnt, eltorzítván arczat, elűzted őt. **21** Tiszteletre jutnak fiai – nem tud róluk, csekélyekké válnak, nem veszi őket észre; **22** csak fájdalmat érez teste ő rajta, és lelke gyászol ő benne.

15 Felelt a Témánbeli Elifáz s mondta: **2** Vajon bölcs felel-e szeles tudással s megtölti-e keleti széllel belsejét – **3** bizonyítgatva mitsem érő beszéddel és szavakkal, melyekkel nem használ. **4** Te az Isten félelmét is megbontod, csökkented az imaszót Isten előtt. **5** Mert bűnöd tanítja szájadat s a ravaszok nyelvét választod. **6** Szájad ítél el téged s nem én, s ajkaid vallanak ellened. **7** Elsőnek születél-e az emberek közt a a halmoknál előbb létesültél? **8** Isten tanácsában hallottál-e valamit és csentél magadnak bölcsességet? **9** Mit tudsz te, mit mi nem tudunk, mit értesz, a mi nem volna mi nálunk? **10** Vén is, aggastyán is van közöttünk, napokra apádnál korosabb. **11** Kevés-e neked Isten vigasztalása s az ige, mely csínján bánt veled? **12** Mit ragad el téged szíved, és mit integetnek szemeid, **13** hogy Isten ellen fordítod indulatodat és szájadból kibocsátasz szavakat? **14** Mi a halandó, hogy tiszta legyen, s hogy igaz legyen asszony szülöttje? **15** Lám, szentjeiben nem hisz, az egék sem tiszták szemeiben; **16** hát még az utálatos és megromlott, az ember, ki mint vizet issza a jogtalanságot. **17** Hadd oktatlak, hallgass reám, s a mit láttam, hadd beszéljem el; **18** a mit hirdetnek bölcsek, és nem titkolták el őseik részéről – **19** nekik egyedül adatott az ország, s idegen nem járt közöttük: **20** A gonosznak minden napjaiban kínlódik ő, s az évek száma alatt, melyek fentartvák az erőszakosnak. **21** Rettetések hangja a fülében: békében jön reá pusztító. **22** Nem hiszi, hogy visszatér a sötétségből, ki van szemelve a kard számára. **23** Bolyong ő kenyér után, hol van; tudja, hogy készen áll oldalán a sötétség napja. **24** Ijesztik őt szükség és szorongás, megragadja őt mint csatára kész király. **25** Mert Isten ellen nyújtotta ki kezét a Mindenható ellen hősködik; **26** nyakkal szalad ellene, pajzsainak vastag dudoraival. **27** Mert arczat befődte zsírjával s hájat szerzett ágyékára. **28** Letelepült megsemmisített városokban, házakban, melyeket nem laknak, melyek rendelve vannak kőhalmoknak. **29** Nem gazdagszik meg, nem áll fönn a vagyona, nem hajlik a földre szerzeménye; **30** nem térhet ki a sötétség elől, csemetéjét láng szárítja el s eltűnik – az ő szája lehetetétől. **31** Ne higyen a semmiségben, a ki megtévedett, mert semmiség lesz, a mit cserébe kap. **32** Mielőtt itt volna a napja, beteljesedik, s pálmaága nem zöldellő. **33** Mint szőlőtő elvetélt egresét, s mint olajfa hullatja el virágát. **34** Mert az istentelennek községe meddő, és tűz emészti a megvesztegetés sátrait: **35** bajt fogannak és jogtalanságot szülnék, és belsejük csalárdságot készít.

16 Felelt Jób és mondta: 2 Hallottam efféléket sokat, bajt hozó vigasztalók vagytok mindannyian! 3 Vége van-e a szeles szavaknak, vagy mi készíted téged, hogy felelj? 4 Én is úgy beszélnék, mint ti, ha lelketek volna az én lelkem helyén, összefűznék beszédeket ellenetek, csóválánám fölöttetek fejemet! 5 Szilárdítanálak titeket szájjammal, és ajkaim szánalma enyhülést adna. 6 Ha beszélnék, nem enyhül fájdalmam; s ha abbahagynám, mi tűnik el tőlem? 7 Ámde most kifárasztott engem; pusztává tetted egész környezetemet. 8 Ránczossá tettél, az tanuló tett, soványságot ellenem támadt, szemembe vall. 9 Haragja tépott, gyűlölettel támadt engem, vicsorított reám fogaival, szorongatóm szemeit feni reám. 10 Feltátották ellenem szájukat, gyalázattal verték orcáimat, együttesen összecsődülnek ellenem. 11 Álnoknak szolgált ki engem Isten és gonoszok kezébe dönt engem. 12 Boldog voltam és összemorzolt, nyakszirtre fogott és összezúzott és céltáblálul állított engem magának. 13 Körül fognak engem ijászai, átfúrja veséimet s nem kímél, földre ontja epémet. 14 Rést tör rajtam, rést résre, mint vitéz nekem rohan. 15 Zsákot varrtam foszló bőrömrre és porba dugtam bele szarvamat. 16 Arczom kivörösödött a sírástól, és szempilláimon vakhomály ül: 17 bár nincs erőszak kezeimben és imádságom tiszta. 18 Oh föld, ne fedd be véretem, s ne legyen hely kiáltásom számára! 19 Most is, íme az égben van tanúm, és bizonyosságom a magasságban. 20 Csúfolóim – barátim: Istenhez könnyezve tekint szemem; 21 hogy döntsön a férfi mellett Istennel szemben, és ember fiával szemben a barátja mellett. 22 Mert még csak kisszámú évek jönnek, és útra, melyről vissza nem térek, megyek el.

17 Szellemem meg van törve, napjaim elenyésztek, sírok várnak rám! 2 Bizony csúfolkodással illetnek engem, és zaklatásukon kell időznie szememnek. 3 Állj jót, kérlek: kezeskedjél értem tenmagadnál! Ki az, ki kezét csap velem? 4 Mert az ő szívöket elzártad az eszességtől, azért nem engedted felülkerekedniök. 5 Ki osztályrészéért elárul barátot, fiainak szemei el fognak epedni. 6 Oda állított engem, hogy példálózsanak népek, s azzá lettem, hogy arczúl köpnek. 7 Elhomályosult bosszúságtól szemem, s tagjaim akár az árnyék mindannyi. 8 Eliszonyodnak e miatt az egyenesek, s az ártatlan fölgerjed az istentelen ellen; 9 és az igaz ragaszkodik útjához s a tiszta kezű gyarapodik szilárdságban. 10 Azonban ti mindannyian csak jöjjetek újra, de nem találó köztetek bölcslet. 11 Napjaim elmúltak,

gondolataim elszakadtak, szívemnek tulajdonai! 12 Az éjszakát nappallá teszik, a világosságot közelebbé a sötétségé! 13 Ha az alvilágot házamu reméltem, a sötétségben megterítette mágyamat, (Sheol h7585) 14 a veremnek így szóltam: atyám vagy! anyám és testvérem! a féregnek: 15 hol van tehát reménységem, és reménységem – ki látja meg? 16 Az alvilág reteszeihez szállanak le, ha egyaránt porban lesz nyugalom. (Sheol h7585)

18 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Meddig fogtok szavakra vadászni? Észe térjetek s azután beszéljünk! 3 Miért tekintetünk baromnak, tisztátalanokká váltunk szemeitekben? 4 Ki önnönmagát széttépi haragjában, vajon miattad elhagyottá legyen-e a föld, és szikla mozduljon el helyéből? 5 Mégis a gonoszok világossága kialszik, és nem fénylik tűzének lángja. 6 Világosság elsötétült sátorában, és mécsese ő fölötté kialszik. 7 Megszorulnak erős léptei s oda veti őt saját tanácsa. 8 Mert hálóba kergettetett lábaival és rácsozat fölött járkal; 9 sarkon kapja a kelepce, megragadja a hurok; 10 a földön van elrejtve kötele és csapdája az ösvényen. 11 Köröskörül ijesztették rémülések, hogy izzék őt lépten-nyomon. 12 Éhes lesz az ereje, és balsors kész az oldalán. 13 Megezi bőrének tagjait, megezi tagjait halálnak elsőszülöttje. 14 Kiszakíttatik sátrából bizalma, és lépnie kell a rémülések királyához. 15 Lakni fog sátrában – már nem az övé – kénkö szórátik hajlékára. 16 Alul elszáradnak gyökerei, a felül elfonnyad a gallya. 17 Emlékezete elveszett az országból és nincs neki neve a tájakon. 18 Taszítják őt világosságból sötétségbe és a világból elbolyongtatják. 19 Nincs neki sarjadéka, sem ivadéka népében, és nincs maradék tanyáján. 20 Napja miatt eliszonyodtak a nyugotiak, s a keletieket borzadály fogja el. 21 Bizony ilyenek a jogszalannak lakásai, és ilyen a helye annak, ki nem ismerte meg az Istent.

19 Felelt Jób és mondta: 2 Meddig búsítjátok lelkemet és összezúztok szavakkal? 3 Immár tizedszer pirítottatok reám, nem szégyenlitek durván bánni velem? 4 De ha valóban tévedtem is, magamnál marad tévedésem. 5 Ha valóban fennhéjázatok ellenem s rám bizonyítjátok gyalázatomat: 6 tudjátok meg tehát, hogy Isten elnyomott engem s körülfogott engem hálójával. 7 Lám, kiáltok erőszak, de reám hallgattatom meg, fohászkodom, de nincs ítélet. 8 Utamat elfalazta, reám vonulhatok tova, s ösvényeimre sötétséget vet. 9 Méltóságomat lehúzta rólam s levette fejem koronáját. 10 Leront engem köröskörül,

hogy eltűnök, s kirántotta, mint a fát, reményemet. **11** Fellobbantotta ellenem haragját s olyannak tekint engem mint ellenségeit. **12** Egyaránt jöttek csapatai és feltöltik ellenem útjukat és táboroznak körülöttem sátoromnak. **13** Testvéreimet eltávolította tőlem, és ismerőseim bizony elidegenedtek tőlem. **14** Elmaradtak rokonaim, és meghittjeim elfelejtettek. **15** Házam zsellérei és szolgálói idegennek tekintenek engem, ismeretlen lettem szemeikben. **16** Szolgámat hívtam s nem felel, szájjammal kell könyörögnöm neki. **17** Leheletem undorító a feleségemnek, és szagom a velem egy méhből valóknak. **18** Gyerkcőzők is megvetnek engem, a mint felkeltem, beszéltek ellenem. **19** Megutáltak mind a bizalmas embereim, és a kiket szerettem, ellenem fordultak. **20** Bőrömhöz és húsomhoz tapadt csontom, a csak fogaim bőrével menekültem meg? **21** Könyörüljetek, könyörüljetek rajtam ti, én barátaim, mert Isten keze megérintett engem! **22** Mért üldöztök engem mint Isten s nem laktok jól hússal? **23** Bárha felíratnának szavaim, bárha csak könyvben jegyeztetnének föl; **24** vastollal meg ólommal örökre sziklába vésetnének be! **25** De én tudom, megváltóm él s utolsóknak ott fog állni a por fölött. **26** S bőröm után leverték azt – s húsom nélkül fogom látni Istent! **27** A kit én magam fogok látni, és szemeim látják meg s nem idegen: elapednek veséim belsőmben. **28** Midőn mondjátok: mennyire üldözzük őt! s hogy a dolog gyökere én bennem találatik: **29** rettegjetek hát a kardtól, mert harag éri a kardnak való bűnöket, azért hogy tudjátok, hogy ítélet vagyok.

20 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: **2** Azért gondolataim válaszra bírnak, s minthogy bennem van fel buzdulásom. **3** Megszégyenítésem feddését hallom, és szellemem az én értelmemből bír feleletre. **4** Nem tudod-e azt, a mi öröktől fogva van, a mióta embert tettek a földre, **5** hogy a gonoszok ujjongása rövid ideig tart a az istentelennek öröme egy pillanatig? **6** Ha égbe nyúl föl emelkedése és feje a felhőig ér: **7** mint sara örökre elvész, a kik látták, azt mondják: hol van? **8** Mint álom elrepül, s nem találják meg, s elűzetik, mint éji látomány; **9** a szem rátekinített, de nem teszi többé, és nem pillantja őt meg újra helye. **10** Fiai kérlelik a szegényeket, s önkezei adják vissza jogtalan vagyonát. **11** Csontjai tele vannak ifjú erejével, s vele együtt porba fekszik. **12** Ha édesnek ízlik szájában a rosszaság, rejtegeti nyelve alatt, **13** kíméli, de nem ereszi el, és visszatartja ínyében: **14** beleiben elváltozik étele, viperák mérge van belsejében. **15** Vagyont nyelt el és kihányta, hasából hajtja ki Isten. **16** Viperamérget szopik, megöli

őt az áspis nyelve. **17** Nem szabad néznie ereit, folyóit, patakjait méznek és tejnek. **18** Visszaadja a szerzeményt, a nem nyeli le, cserébe vett vagyonával nem fog örvideni. **19** Mert elnyomta, cserben hagyta a szegényeket, házat rabolt s nem építi föl. **20** Mert nem ismert nyugtot hasában, azzal a mit megkívánt, nem menekül meg. **21** Nincsen maradék evéséből; azért nem lesz maradandó az ő java. **22** Bősége teljében meg fog szorulni; a szenvedésnek minden keze reá jön. **23** Lesz majd hasának megtöltésére: belé bocsjája fellobbant haragját, esőként hullatja a testébe. **24** Menekül a vasfegyver elől, érczj járja által; **25** húzza és kijön hátából, villogó nyíl megy ki epéjéből – rajta ijedelmek. **26** Minden sötétség ólálkodik kincseire, megemészti őt szítatlan tűz, lelegeti a maradékot sátrában. **27** Bűnét feltárják az eget s föltamad ellene a föld. **28** Elköltözik háza terméke, szétfoly haragja napján. **29** Ez a gonosz ember része az Istentől és a rá kimondott örökség Istentől.

21 Felelt Jób és mondta: **2** Hallva halljátok szavaimat s ez legyen vigasztalástok. **3** Túrjatek el engem, majd én beszéllek, s miután beszéltem, gúnyolódhatsz! **4** Vajon embernek szöve az én panaszom, avagy miért nem volnék türelmetlen? **5** Forduljatok hozzám, iszonyodjatok el s tegyétek kezeteiket szátokra! **6** Hisz, ha rá gondolk, megrémülök, s borzadály fogja el testemet. **7** Miért élnek a gonoszok, megszilárdulnak, meg is erősödnek vagyonban? **8** Magzatjuk bizton áll előttük, velők, és ivadékaik szemeik előtt. **9** Házaiak csupa béke, félelem nélkül, és nincsen rajtuk Isten vesszeje. **10** Bikája hág s el nem vetél, tehene ellik és nem szül idétlent. **11** Kieresztek, mint a juhokat, gyerkőczeit, és gyermekeik ugrádoznak. **12** Énekelnek dobszó és hárfá mellett s örülnek a fuvola hangjánál. **13** Jóban végzik el napjaikat a egy pillanat alatt az alvilágba szállanak alá. (Sheol h7585) **14** Pedig mondták Istennek: Távozz tőlünk s útadat megismerni nem kívánjuk; **15** mi a Mindenható, hogy szolgáljuk őt, s mi hasznunk lesz, ha imádjuk őt? **16** Lám, nem kezökben van javuk, – a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! **17** Hányszor alszik ki a gonoszok mécsese, és jön reájuk szerencsétlenségök, midőn részeket oszt ki haragjában! **18** Lesznek olyanok, mint szalma szél előtt s mint polyva, melyet elragad a vihar. **19** Isten majd gyermekei számára teszi el jogtalanságát. – Fizessen neki magának, hogy érezze; **20** saját szemei lássák vesztét és a Mindenható haragjából igyék! **21** Mert mi dolga van ő utána házával a

hónapjainak száma után, melyek neki rendeltettek? 22 Istent lehet-e tanítani tudásra, őt, ki a magasakat is ítéli? 23 Emez teljes épségében hal el, egészen gondtalan és boldog; 24 sájtárai telve voltak tejjel és csontjainak veleje üde. 25 Amaz pedig keserű lélekkel hal meg és nem élvezett a jóból: 26 Együtt a porban fekűsznek és féreg fedi el őket. 27 Lám, ismerem a ti gondolataitokat a a fondorlatokat, melyekkel erőszakot műveltek ellenem. 28 Midőn mondjátok: hol van a hatalmasnak háza és hol a gonoszoknak sátra, lakása? 29 – nem kérdeztétek-e az úton járókat, hisz az ő jeleiket nem ismerhetétek félre: 30 hogy a szerencsétlenség napjára tartatik fenn az, a ki rossz, a harag napjára vitetik el? 31 Ki mondja meg neki szemébe az útját, s a mit cselekedett, ki fizeti meg neki? 32 Hisz ő a sírkertbe vitetik és a sírhalom fölött virraszt; 33 édesek neki a völgy göröngyei, és ő utána húzódik minden ember, s őelőtte számtalanok. 34 Hogy vigasztaltok hát engem hiábavalóval, hisz válaszaitok – a mi marad, hűtelenség!

22 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: 2 Istennek tesz-e hasznót az ember? Bizony önmagának tesz hasznót az eszes! 3 Érdeke van-e a Mindenhatónak abban, hogy igaz vagy, avagy nyeresége, hogy gáncstalanná teszed útaidat? 4 Vajon istenfélelmed miatt fenyít-e meg téged, száll veled ítéletedre? 5 Nemde nagy a te rosszaságod, s nincs vége bűneidnek! 6 Mert megzalogoltad testvéreidnek nélkül, s a meztelenek ruháit lehúzd; 7 nem adtál vizet inni az elbágyadtnak s az éhezőtől megvontad a kenyeret. 8 S az erős kar emberéé az ország s a nagytekintetű marad benne lakónak. 9 Özvegyeket üresen bocsátottál el s az árvák karjai összezúzóztak. 10 Azért vannak körülötted törők, s rettegés rémít meg téged hirtelen. 11 Vagy nem látod-e a sötétséget, a vízáradatot, mely téged elborít? 12 Nemde Isten az ég magasságában van, s nézd a csillagok tetejét, mily magasak! 13 S te azt mondd: Mit tudhat Isten, vajon sűrű ködön keresztül ítélhet-e? 14 Felhő az ő rejteke s nem lát s az egék körén járkal. 15 Vajon az őskor ösvényét követed-e, melyet tapostak a jogtalanság emberei? 16 Kik megragadtattak idő előtt, folyammmá omlott szét alapjuk; 17 kik azt mondták Istennek: távozz tőlünk, s hogy mit tehet nekik a Mindenható 18 holott ő megtöltötte házaikat jóval: de távol legyen tőlem a gonoszok tanácsa! 19 Látják az igazak s örülnek s az ártatlan gúnyolódik rajtuk: 20 bizony megsemmisült a mi támadónk, s a mi maradt tőlük, tűz emésztette meg! 21 Szegődjél csak hozzá s békéd lesz, az által jön reád a jó; 22 fogadj csak el szájából

tant és vedd mondásait szívedbe. 23 Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, fölépülsz, ha eltávolítsz jogtalanságot sátradból; 24 s porba helyezd az érczet s patakok kavicsába az Ófir-aranyat, 25 s legyen a Mindenható a te érczed s ragyogó ezüstöd neked: 26 akkor bizony a Mindenhatóban fogsz gyönyörködni s felemelheted Istenhez arcodat. 27 Fohászodol hozzá s ő hallgat rád a fogadalmaidat megfizetheted. 28 A mely szóval határozol, az beteljesül neked, és útaid fölött világoosság derült föl. 29 Ha kit megaláztak s azt mondd: emelkedés! a lecsüggedt szeműt megsegíti ő; 30 megmenti a nem ártatlant s megmenekül kezeid tisztasága által.

23 S felelt Jób és mondta: 2 Ma is ellenszegülő a panasom: csapásom ránehezedik nyögésemre. 3 Vajha tudnám, hogy található, hogy eljutok székhelyéig: 4 eléje terjeszteném az ügyet és szájamat megtölteném bizonyításokkal; 5 tudnám mely szavakkal felel nekem, s megérteném, mit mond nekem. 6 Vajon erőnek teljével pörölne-e velem? Nem! Csakhogy ügyelne ő rám! 7 Akkor az egyenes szállt vele vitára, s örökre megmenekülnék bírámtól. 8 Lám, keletre megyek – s ő nincs ott, nyugatra: s nem veszem észre; 9 balról midőn működik, nem nézhetem meg, jobbra fordul és nem látom. 10 Mert ismeri az utat, melyet követek; megvizsgálna: mint az arany kerülnek ki. 11 Ösvényéhez ragaszkodott lábam, útját őriztem meg és nem hajlok el. 12 Ajkai parancsától nem mozdulok el, törvényemnél fogva megóvtam szája szavait. 13 De ő az egy, ki térítheti el? S a mit lelke megkívánt, azt megcselekszi. 14 Bizony befejezi azt, mi kiszabva van nekem s efféle sok van nála. 15 Azért rémülök meg miatta, elgondolkozom és rettegek tőle. 16 Hisz Isten csüggesztette el szívemet s a Mindenható rémített meg engem; 17 mert nem a sötétség miatt semmisültem meg, sem mivel arczomat a homály borította.

24 Miért nincsenek eltéve a Mindenható által idők s ismerői nem láthatják meg az ő napjait? 2 Határokat tolnak el, nyáját raboltak s legeltették. 3 Árvák szamarát elhajtják, zálogul veszik özvegy marháját. 4 Az útról elhajtják a szülőkölődöket, egyaránt elbújtak az ország szegényei. 5 Lám, akár vadszamarak a pusztákban, kimentek dolgukra az eledelt keresve: sivatag neki kenyere a gyermekek számára. 6 A mezőn learatják abrakjukat s tallóznak a gonosznak szőlőjében. 7 Meztelenül hálnak, öltözet híján s nincs takarójuk a hidegben; 8 hegyek záporától átáznak s menedék híján sziklát ölelnek. 9 Emlőtől elrabolják az árvát s a mi rajta van a szegényen,

zálogul veszik; 10 meztelenül járnak öltözet híján s éhesen hordanak kévét. 11 Falaik között olajat készítenek, a présházakban sajtoltak és szomjaztak. 12 A városból emberek hörögnek, a megöltek lelke könyörög és Isten ügyet sem vet a fonákságára. 13 Azok vannak a világosság ellen lázadók közt, nem ismerték fel útjait s nem laktak ösvényein. 14 Virradatra fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan lesz mint a tolvaj. 15 A házasságtörő szeme leste az alkonyatot, mondván nem pillant meg engem szem, és leplet tesz arczára. 16 Sötétben betörnek házakba, nappal elzárták magukat, nem ismerik a világosságot; 17 mert egyaránt reggel nekik a vakhomály, mert ismerik a vakhomály rémségeit. 18 Gyorsan eltűnik a víz színén, átkozott a birtokuk az országban, nem fordul a szőlők útjára. 19 Szárazság meg hőség elrabolják a hó vizét, az alvilág azokat, kik vétkeztek. (Sheol h7585) 20 Elfelejté őt az anyaméh, édesnek találja a féreg; többé nem emlékeznek rá, s mint a fa, megtöretik a jogtalanság: 21 a ki kifosztja a magtalan nőt, ki nem szül, s az özvegygel nem tesz jót. 22 Ereje által tartós életű a hatalmas, fennmarad, bár nem bízik életében. 23 Megadja neki, hogy biztos támaszkodik, és szemei rajta vannak útjaikon. 24 Emelkedtek, kevés még s nincsenek, aláhanyatlottak, mint minden elkapatnak s mint kalász feje levágnak. 25 S ha nem így van, ki hazudtol meg engem, hogy semmivé tegye szavamat?

25 Felelt a Súčahbeli Bildád és mondta: 2 Uralom és rettegés van nála; békét szerez magasságaiban. 3 Van-e száma csapatainak, s ki fölött nem támad az ő fényessége? 4 Miképpen is lehet igaz Istennel szemben a halandó, s hogy lehet tiszta asszony szülöttje? 5 Lám, még a hold sem ragyog, s a csillagok nem tiszták a szemeiben: 6 hát még a halandó, a féreg s az ember fia, a kukac.

26 Felelt Jób és mondta: 2 Mint gyámolítottad a tehetetlent, segítetted az erőtlennek karját! 3 Mit tanácsoltál a bölcsességtelennek s valódi tudást bőven ismertettél! 4 Kinek adtál tudtul szavakat s kinek szelleme fakadt belőled? 5 Az árnyak megreszketnek alul a vizeken és lakóikon. 6 Meztelen az alvilág ő előtte s takarója az enyészet neki. (Sheol h7585) 7 Kiterjeszti az Északot az úr fölé, lebegteti a földet a semmiségen; 8 beköti a vizet felhőibe, s nem hasad meg felleg alatta; 9 befogja a trón felszínét, kiterítette reá fellegét. 10 Határt vont a vizek színén odáig, hol vége van a világosságnak a sötétség mellett. 11 Az ég oszlopai megrázkódnak s elámulnak dorgálásától. 12 Erejével felkavarta a tengert s értelmével összezúzta,

Ráhábot. 13 Fuvallata által derültté válik az ég, átszúrta keze a futó kigyót. 14 Lám, ezek útjainak szélei, mily csekély nesz az, a mit róla hallunk, de hatalmának döngését ki foghatja föl!

27 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta: 2 Él az Isten, ki elvette jogomat, s a Mindenható, ki elkeserítette lelkemet: 3 bizony, valamеддig lelkem bennem van és Isten lehelete orromban; 4 nem beszélnek; ajkaim jogtalanságot s nyelvem nem szól csalárdságot! 5 Távol legyen tőlem, nem adok nektek igazat, amíg ki nem múltam, nem vétetem el magamtól gáncstalanságomat. 6 Igazságomhoz ragaszkodom, nem engedem el, nem szid szívem egyet sem napjaim közül. 7 Legyen olyan mint a gonosz az ellenségem és támadóm olyan, mint a jogtalan! 8 Mert mi az istentelennek reménye, midőn elvágja, midőn kirántja Isten a lelkét? 9 Kiáltását hallja-e Isten, midőn rája jön a szorongatás? 10 Avagy gyönyörködni fog-e a Mindenhatóban, hívhatja-e Istent minden időben? 11 Megtanítlak benneteket Isten keze iránt, a mi a Mindenhatónál van, azt nem titkolom el. 12 Lám, ti mindnyájatok láttátok, minek is hivalogtok hiábavalóan? 13 Ez a gonosz ember osztályrésze Istennél s az erőszakosok birtoka, melyet a Mindenhatótól kapnak. 14 Ha sokasodnak gyermekei – a kard számára, s ivadékaik nem fognak jóllakni kenyérrrel; 15 maradékai halálvészben temettetnek el s özvegyei nem fognak sírni. 16 Ha fölhalmoz ezüstöt, mint a por és öltözéket szerez, mint az agyag: 17 szerez, de az igaz ölti fel, s az ezüstön az ártatlan osztozkodik. 18 Felépítette, mint a moly, a házát s mint a kunyhót, melyet csósz készített: 19 gazdagon fekszik le, mint a ki nem ragadtatik el; kinyitotta szemeit s nincsen. 20 Utoléri őt, mint a víz, a rémség, éjjel lopta el a szélvész. 21 Felkapja őt a keleti szél, és eltűnik, és elviharozza helyéből. 22 Hajít reá s nem kímél, keze elől kell futva futnia; 23 összecsapják fölötte kezüket és pisszegnek rajta az ő helyéről.

28 Mert van az ezüstnek eredete és helye az aranyak, ahol olvasztják; 2 a vasat a porból veszik és rézzé öntik meg a követ. 3 Véget vetett a sötétségnek és végesvégiig kutatja át a homálynak és vakhomálynak követ. 4 Aknát tört távol a lakóktól; a kik elfelejték a lábtól, lebegtek, bolyongtak, távol a halandóktól. 5 A föld – belőle ered a kenyér, s alatta fel van dúlva, mint tűzzel. 6 Zafírnak helye az ő kövei, s aranyporai vannak. 7 Ösvény az, melyet nem ismer ragadozó madár s nem villant rá a sólyom szeme; 8 nem tiporták meg a büszke vadak, nem vonult el

rajta oroszlán. **9** A kovára nyújtotta ki kezét, feldúlta tövükből a hegyeket. **10** A sziklákban csatornákat hasított s minden drágaságot meglátott a szeme. **11** Hogy ne könnyezzenek, elkötötte a vízereket s a rejtelmet napvilágra hozza. **12** De a bölcsesség honnan található és merre van az értelem helye? **13** Halandó nem ismeri a becsét a nem található az élők országában. **14** A mélység mondta: nincs bennem, s a tenger mondta: nincsen nálam. **15** Finom arany nem adható helyébe s árául nem mérhető le ezüst; **16** nem mérhető föl Ófir színaranyával, drága sóhammal és zafírral; **17** nem ér fel vele arany és üveg, se nem cserében érte aranyedény; **18** a korál és kristály nem is említhető, s a bölcsesség birtoka gyöngyöknél külömb; **19** nem ér fel vele Kús topáza, tiszta színarannyal nem mérhető fel. **20** A bölcsesség tehát honnan jön, s merre van az értelem helye? **21** El van az rejtve minden élőnek szeme előtt, s az ég madarai előtt eltakarva. **22** Enyészet és halál mondták: füleinkkel hallottuk hírét. **23** Isten érti az útját és ő tudja helyét. **24** Mert ő a föld széléig tekint, a mi az egész ég alatt van, látja, **25** hogy a szélnek súlyát szabja, s a vizet mérték szerint határozza meg. **26** Midőn az esőnek törvényt szabott és tat a mennydörgő villámnak: **27** akkor látta őt, számba foglalta, megállapította, át is kutatta; **28** és mondta az embernek: lám, az Istenfélelem – az bölcsesség, s a rossztól távozni – értelem.

29 És továbbá előadta Jób a példázatát és mondta: **2** Vajha úgy volnék, mint a múltnak hónapjaiban, mint a napokban, mikor Isten megőrzött engem; **3** mikor ragyogott fejem fölött a mécsese s világosságánál sötétben jártam! **4** Mint a hogy voltam férfikorom napjaiban, midőn Isten meghittsége volt sátorom felett; **5** midőn még velem volt a Mindenható, körülöttem gyermekeim; **6** midőn lépteim tejfőben fürödtek; s a szikla ontott mellettem olajpatakokat. **7** Midőn a kapuhoz mentem a városba, a piacon választottam ülőhelyemet: **8** megláttak ifjak s elbújtak, aggastyánok fölkeltek, megállottak; **9** vezérek visszatartották beszédjüket és kezüket tették szájukra; **10** előkelőknek hangja elbújt és nyelvök inyökhöz tapadt. **11** Mert fül, mely hallott, boldognak mondott engem és szem, mely látott, tanúskodott mellettem. **12** Mert megmentettem a szegényt, ki esedezett, és az árvát, kinek nem volt segítője. **13** Bujdosónak áldása reám szállt és özvegynek szívét ujjongtattam. **14** Igazságot öltöttem fel s az felöltött engem, mint köpeny és süveg volt jogosságom. **15** Szeme voltam a vaknak és lába én a

sántának; **16** apjuk én a szűkölködőknek, és annak, kit nem ismertem, pörét átkutattam. **17** Összetörtem a joggalannak zápfogait, és fogai közül vetettem ki a ragadmányt. **18** Mondtam: fészkemmel együtt fogok kimúlni s mint a fönix sokasítom napjaimat; **19** gyökerem nyitva van a víznek, és harmat időz gallyamon; **20** dicsőségem szinte új nálam s íjam a kezemben megifjodik. **21** Rám hallgattak és várakoztak és csendben figyeltek tanácsomra. **22** Szavam után nem szóltak többet, rájuk cseppegett beszédem; **23** s mint esőre várakoztak: reám, és szájukat tátották tavaszi esőre. **24** Mosolyogtam rájuk, nem hitték; de arczom világosságát nem sötétítették el. **25** Választottam újtjokat s fejtől ültem s ott időztem, mint király a csapatban mint a ki gyászolókat vigasztal.

30 És most kaczagnak rajtam, kik korra fiatalabbak nálam, kiknek atyáit megvettem, hogy nyájam ebei mellé sem helyeztem volna el. **2** Kezeik ereje is minek nekem? Rájuk nézve elveszett erejük telje, **3** szűkölködés és éhezés által kiaszva. A kik bekószálják a sivatagot, a pusztát és a pusztaság éjjelét; **4** a kik leszakítanak sós füvet a bokor mellett s rekettye gyökere az ő kenyerek. **5** Az emberek köréből kiűzetnek, riadnak rájuk mint a tolvajra. **6** Rettenetes szakadékokban kell lakniok, földi lyukakban és sziklákban. **7** Bokrok között ordítanak, csalánok alatt verődnek össze. **8** Alávalónak fiai, meg név nélkül valónak a fiai, kiverettek az országból. **9** De most gúnydaluk vagyok, lettem nekik szóbeszédül. **10** Megutáltak, eltávoztak tőlem, s arczomat nem kímélték a köpéstől. **11** Mert inamat megoldotta és elsanyarodott, neki eresztették előttem a gyeplőt. **12** Jobbról kél a fajzat, lábaimat ellökték, és feltöltötték ellenem veszedelmes ösvényeiket. **13** Lerontották utamat, elősegítik balsorsomat, ők, kiknek nincsen segítőjük. **14** Mint széles résen át jönnek, rom matt hőmpölyögnek tova. **15** Rémség fordult rám, üldözi, mint a szél, nemes voltomat, s eltűnt, mint a felhő, segítségem. **16** És most elomlik bennem a lelkem, elfogtak engem a nyomorúság napjai. **17** Az éjszaka levájta rólam csontjaimat, és idegeim nem pihennek. **18** Nagy erő által elváltozott öltözékem, mint köntösöm nyílása szorít engem. **19** Lecsapott a sárba, hogy hasonlónak lettem porhoz, hamuhoz. **20** Fohászokodom hozzád, de nem hallgatsz meg, megálltam és te rám meredtél; **21** kegyetlenre változol irántam, kezéd hatalmával gyűlölsz engemet. **22** Felkapsz a szélre, hajtatsz engem és elcsüggesztesz engem üdvösségtől. **23** Mert tudom, halál felé viszel, s minden élőnek találkozó házába. **24** Csak rom

ellen ne nyújtson ki kezét, ha ugyan dől tében van győzelme! 25 Avagy nem sírtam-e a nehéz sorsún, nem bánkódtott-e lelkem a szűkölködőn? 26 Mert jól reméltem és rossz jött, fényre várahoztam és homály jött. 27 Beleim fornak s nem csillapodnak, elém törtek a nyomor napjai. 28 Elkomorodva járok, napfény nélkül, felállok a gyűlésben – könyörgök. 29 Testvére lettem a sakáloknak és társa a struczmadaraknak. 30 Bőröm lefeketélt rólam, és csontom ég a hévtől. 31 Így lett gyásszá a hárfám és lantom síróknak hangjává.

31 Szövetséget kötöttem szemeimmel, hogyan vetnék hát ügyet hajadonra? 2 Hisz mely osztályrész jut Istentől felülről s mely örökség a Mindenhatótól a magasból? 3 Nemde balsors a jogtalanak s viszontagság a gonosztevőknek. 4 Nemde ő látja útaimat s mind a lépéseimet megszámlálja! 5 Ha hamissággal jártam és csalárdságra sietett a lábam – 6 mérjen meg engem igaz serpenyőn s tudja meg Isten gáncstalanságomat – 7 ha léptem elhajolt az útról és szemeim után járt a szívem, kezeimhez hiba tapadt: 8 hadd vessek és más egyék, és sarjaim tépessenek ki gyökerestül! 9 Ha szívem elcsábította magát asszony miatt, felebarátom ajtaján leskelődtem: 10 másnak őrlőjén a feleségem és mások hajoljanak reá; 11 mert gazság az, s bírák elé való bűn az, 12 mert tűz az, mely az enyészetig emészt, s minden termésemet gyökerestül tépi ki! 13 Ha megvetettem szolgálóm és szolgálóm jogát, mikor pöröltek velem – 14 hiszen mit teszek majd, midőn Isten fölkel s midőn számon kér, mit felelek neki, 15 hiszen az anyaméhben ki engem alkotott, alkotta őt és Egy formált minket a méhben – 16 ha megvontam a kívántat a szegényektől s az özvegy szemeit epesztettem, 17 s én egyedül ettem falatomat s árva nem evett belőle 18 – hisz ifjúkorom óta nálam nőtt fel, mint atyánál, s mint anyám méhéből valót úgy vezettem -; 19 ha láttam bujdosót öltözet nélkül s takarója nincs a szűkölködőnek, 20 ha nem áldottak engem ágyéka s bárányaim nyíretéből fel nem melegedett; 21 ha fölemeltem kezemet az árvára, midőn a kapuban láttam segítségemet: 22 vállam essék ki a lapoczkájából és törjék el karom a szárából; 23 mert rettenet nekem az Istentől való balsors, s fensége miatt nem tehetném! 24 Ha aranyat tettem bizalmammá és a színaranyat mondtam bizodalammak; 25 ha örültem, hogy nagy a vagyonom s hogy sokat ért el kezem; 26 ha láttam a napvilágot, hogy ragyog, s a holdat, a mint dicsón halad, 27 és szívem elcsábult titokban és kezem

csókra nyúlt a szájamhoz: 28 az is bíró elé való bűn, mert megtagadtam volna Istent felülről! 29 Ha örültem gyűlőlőm elesésén s felbuzdultam, midőn baj érte – 30 hisz nem engedtem ingyemet, hogy vétkezzen, hogy átokkal kérjem lelkét -; 31 ha nem mondták sátram emberei: bár volna, ki húsából nem lakott jól 32 az utcán nem hált meg jövevény, az út felé tartam ki ajtaimat -; 33 ha emberek módjára takargattam bűntetteimet, keblemre rejtve bűnömöt, 34 mert rettettem a nagy tömegtől s megijesztett a családok gúnyja, úgy hogy csendben voltam, nem mentem ki a kapun! 35 Vajha volna, ki rám hallgatna – íme jegyem, feleljen nekem a Mindenható – és a vádlevél, melyet írt a pörös felem: 36 bizony, vállamon hordanám azt, felfűzném koszorúnak magamra, 37 lépéseim számát bevallanám neki, akár egy fejedelem közeledném hozzá! 38 Ha ellenem kiáltott földem s egyaránt sírtak barázdái; 39 ha erejét emésztettem pénz nélkül és gazdájával kileheltettem lelkét: 40 búza helyett sarjadjon bogáncs, és árpa helyett gazfű! Vége Jób beszédeinek.

32 S megszűnt ez a három férfi felelni Jóbnak, mert igaz volt a maga szemeiben. 2 Akkor föllobbant haragja Elihúnak, a Búzbeli Barakél fiának a Rám nemzetségből; Jób ellen lobbant föl haragja, mivelhogy igazabbnak vélte magát Istennél, 3 s három barátja ellen lobbant föl haragja, mivelhogy nem találtak feleletet, de Jóbot gonosznak ítélték. 4 Elihú pedig kívárta Jóbot szavaival, mert azok korra öregebbek voltak nálánál. 5 De látta Elihú, hogy nincsen felelet a három férfi szájában, akkor föllobbant haragja. 6 S megszólalt Elihú, a Búzbeli Barakélinek fia és mondta: Fialat vagyok én korra, ti pedig aggastyánok, azért tartózkodtam és féltem attól, hogy tudásomat közöljem veletek. 7 Azt mondtam: Napok beszéljenek és az évek sokasága tudasson bölcsséget. 8 Ámde a szellem az a halandóban s a Mindenható lehelete, a mi értelmessé teszi őket. 9 Nem a sokéviiek bölcssek, s nem a vének értenek ítéletet; 10 azért mondtam: hallgass reám, hadd közöljem én is tudásomat. 11 Lám, várahoztam szavaitokra, figyeltem értelmezéseitekre, míg átkutatnátok a beszédeket. 12 Ügyeltem is reátok, de íme nincs, ki Jóbot megcáfolná, ki közületek mondásaira felelné. 13 Nehogy mondjátok: találtunk bölcsességet; Isten taszítsa őt el, nem ember! 14 De nem én hoztam intézett beszédet, nem is a ti mondásaitokkal válaszolnék neki. 15 Megrettentek, nem felelték többet, elszakadtak tőlük a szavak. 16 Várahozzam-e, mert ők nem beszélnek, mert

elállottak, nem feleltek többé? 17 Hadd felelek: én is a részemmel, hadd közlöm én is tudásomat. 18 Mert tele vagyok szavakkal, szorít engem bensőm szelleme. 19 Íme bensőm olyan, mint nyitatlan bor, mint a mely új tömlőkből kifakad. 20 Hadd beszéljek, hogy megkönnyebbüljek, kinyitom ajkaimat és felelek. 21 Nem kell senki személyét tekintenem és embernek nem fogok hízelkedni; 22 mert nem is tudok én hízelkedni; csakhamar elvinne engem alkotóm.

33 Azonban halljad csak, Jób, beszédemet és mind a szavaimra figyelj. 2 Íme, kérék, megnyitottam számat, nyelvem megszólalt ínyemen. 3 Szívem egyenessége az én mondásaim, s a tudást tisztán mondják meg ajkaim. 4 Isten szelleme alkotott engem, s a mindenható lehelete éltet engem. 5 Ha teheted, válaszolj nekem, sorakozz elém, állj ki. 6 Lám, én olyan vagyok Isten előtt, mint te magad, agyagból szakasztattam én is. 7 Íme, az én rettenésem nem ijeszt téged, és nyomásom nem nehezül rád. 8 Ugyancsak mondottad füleim hallatára, és szavak hangját hallottam: 9 Tiszta vagyok, büntett nélkül, mocskotalan vagyok és nincs bűnöm; 10 lám, ürügyeket talál ki ellenem, tekint engem a maga ellenségének; 11 karóba teszi lábaimat, megvigyázza mind az ösvényeimet. 12 Lám, ebben nincs igazad, felelem neked, mert halandónál nagyobb az Isten. 13 Miért pöröltél ellene, hogy semmi szavával nem felel? 14 Mert egyszer beszél Isten, meg kétszer – nem látja meg. 15 Álomban, éjjeli látományban, mikor mély álom esik az emberekre, szendergéskor a fekvőhelyen: 16 akkor megnyilatkozik az emberek füle előtt és fenytésükre pecsétet tesz, 17 hogy eltávolítsa az embert attól a mit tett s a férfiu elől a gőgöt eltakarja, 18 visszatartsa lelkét a sírveremtől, és életét attól, hogy fegyver által ne múljjék ki. 19 S büntettetik fájdalom által fekvőhelyén, meg csontjainak legtöbbször állandóan; 20 s ondorrá teszi előtte élete a kenyeret és lelke a kívánatos ételt. 21 Húsa lefogy, úgy hogy láthatatlan, s lekopasztattak csontjai, melyeket nem láttak; 22 s közeledett lelke a veremhez és élete a halálhozókhöz. 23 Ha van mellette szószóló angyal, ezer közül egy, hogy valljon az ember mellett egyenességéről: 24 akkor megkegyelmez neki és mondja: nehogy a verembe szálljon, mentsd föl, találtam váltságot! 25 Duzzad a húsa az ifjú erőttől, visszatér fiatal kora napjaihoz. 26 Fohászkodik Istenhez, és kedvesen fogadja, riadás közt látja színét és viszonozza az embernek az ő igazságát. 27 Éneket mond az emberek előtt és szól: vétkeztem, az egyenest elgörcsítettem, de nem bánt

velem hasonlóan; 28 megváltotta lelkemet, nehogy a verembe szálljon, és életem láthatja a világosságot. 29 Lám, mindezeket míveli Isten, kétszer, háromszor a férfival; 30 hogy visszahozza lelkét a sírveremből, hogy megvilágosodjék az élet világosságában. 31 Figyelj, Jób, hallgass rám, légy csendes, majd beszéljek én! 32 Ha vannak szavaid, válaszolj nekem, beszélj, mert kívánom, hogy igazoljalak; 33 ha nincsenek, hallgass te reám, légy csendes, és majd tanítlak bölcsességre.

34 S megszólalt Élíhu és mondta: 2 Halljátok, bölcssek, szavaimat, és tudók ti, figyeljetek rám; 3 mert a fül vizsgálja, a szavakat s az íny ízlel, hogy egyék. 4 Válasszuk magunknak, a mi jog, tudjuk meg egymás közt, mi a jó. 5 Mert azt mondta Jób: igazam van, de Isten elvette jogomat. 6 Jogom ellenére hazudjak-e? Végzetes a nyíl, mely talált, büntett nélkül. 7 Ki oly férfi, mint Jób, ki mint vizet issza a gúnyt; 8 s elmegy társulni jogtalanság cselekvőivel és jární gonoszság embereivel! 9 Mert azt mondta: nincs haszna a férfinak, midőn Istennél kedvessé teszi magát. 10 Azért, ész emberei, hallgassatok reám, távol legyen Isten a gonoszságtól s a Mindenható a jogtalanságtól! 11 Mert az ember művét megfizeti neki s a férfi útja szerint, úgy juttat neki. 12 Úgy bizony, Isten nem tesz gonoszságot, és a Mindenható nem ferdít jogot. 13 Ki bírta reá a földet, s ki tette reá az egész világot? 14 Ha csak önnönmagára fordítaná szívét, önnönmagához visszavonná szellemét és leheletét: 15 kimúlna minden halandó együttesen s az ember porhoz térne vissza. 16 Ha tehát van értelem, halljad ezt, figyelj beszédem szavára. 17 Vajon ki a jogot gyűlöli, kormányozhat-e, avagy az igazságot, hatalmast kárhoztathatod-e? 18 Mondhatni-e királynak: alávaló, nemeseknek: gonosz? 19 A ki nem tekintette fejedelmek személyét a nem tűntette ki az előkelőt a szegénnyel szemben, mert kezeinek műve mindannyian. 20 Pillanat alatt meghalnak, és éjfélkor megrendül a nép s eltűnik s elmozdítják a zsarnokot – nem kézzel. 21 Mert szemei rajta vannak az ember útjain, és mind a lépéseit látja. 22 Nincs sötétség, nincs vakhomály, hogy ott elrejtőzzenek a jogtalanság cselekvői. 23 Mert nem kell többé ügyelnie az emberre, hogy Istenhez törvényre menjen. 24 Megtöri a hatalmasakat kutatás nélkül s másokat állít helyökbe. 25 Ennélfogva ismeri tetteiket, feldúlja őket éjjel és szétűzetnek; 26 Mint gonoszokat lecsapta őket, nézőknek a helyén. 27 Mivelhogy eltávoztak mellőle s mind az útjaira nem vetettek ügyet, 28 juttatván eléje a sanyarúnak jalkiáltását, hallja is a szegények jalkiáltását. 29 S ha Ó nyugalmat

szerez, ki kárhoztatná őt, s ha elrejtí arczát, ki láthatja őt – mind népen, mind emberen egyaránt; **30** nehogy uralkodjék istentelen ember, nehogy legyenek népek törői. **31** Mert Istennek mondhatni-e: bűnhődöm, bár nem vétettem; **32** a mit nem látok, arra taníts te, ha jogtalanságot cselekedtem, nem teszem többé? **33** Vélekedésed szerint fizessen-e, inert megvetted, mert te választasz s nem én? A mit tudsz, mondd el! **34** Eszes emberek megmondják nekem, s bölcs férfiú, ki rám hallgat: **35** Jób nem tudással beszél és szavai nem belátással valók. **36** Vajha vizsgálatnék Jób mindvégig válasza miatt jogtalan emberek módjára; **37** mert vétkéhez hozzá tesz büntettet, tapsolgat köztünk és sokasítja mondásait Istenhez.

35 S megszólalt Elíhú és mondta: **2** Ezt gondolod-e jognak, erről mondod-e: igazságom Isten előtt, **3** hogy azt mondod, mi hasznod van, mit érek el többet, mint vétkemmel? **4** Én válaszolok neked szavakkal s barátainak veled együtt. **5** Tekints az égbe s láss, s nézd a fellegeket, melyek magasabbak nálad! **6** Ha vétketél, mit mivelsz ellene, s ha sok a büntetted, mit teszel neki; **7** ha igazad van, mit adsz neki, vagy mit fogad el kezedből? **8** A magadféle férfit illeti gonoszságod, és ember fiát igazságod. **9** A sok zsarolás miatt kiáltanak, panaszkodnak sokaknak a karja miatt; **10** de nem mondják, hol van Isten, teremtőm, a ki adja, hogy énekre keljek éjjel, **11** a ki oktat minket a föld barmai által, s az ég madarai által bölcsökké tesz. **12** Akkor kiáltanak, de nem felel, a rosszak gőgje miatt. **13** Bizony, hamisságot nem hall az Isten, s a Mindenható nem látja meg; **14** hát még midőn mondod, hogy nem látod Őt, előtte van az ügy és to vársz reá. **15** És most azzal, hogy: semmiért büntetted haragja és nem nagyon tudott büntettről – **16** Jób hiábavalóságra nyitja meg a száját, tudás nélkül szaporít szavakat.

36 És folytatta Elíhú és mondta: **2** Várj reám egy kicsit, hadd közöljem veled, mert még van Isten mellett mondani valóm. **3** Messzünnen hozom tudásomat és alkotómnak adok igazat. **4** Mert valóban, szavaim nem hazugság, teljes tudású van szemben veled. **5** Lám, Isten hatalmas, de kit sem vet meg, észérőre hatalmas. **6** Nem hagyja életben a gonoszt, s a szegényeknek jogát megadja. **7** Nem vonja el az igaztól szeméit, sőt királyok mellé, a trónra ültette őket örökre, hogy kimagasodtak. **8** S ha bilincsekkel vannak megkötve, ha megfogatnak a nyomorúság köteleivel: **9** megmondja nekik cselekedetüket és büntetteiket, hogy hősködtek; **10** megnyitja fülüket a feddésnek és azt mondja, hogy térjenek meg a

jogtalanságtól. **11** Ha hallgatnak rá és szolgálják őt, jólétben töltik el végig napjaikat és éveiket kellemetességben; **12** de ha nem hallgatnak reá, fegyver által tűnnek el s kímúlnak megismerés híján. **13** S az istentelen szívűek haragot táplálnak, nem esedeznek, midőn megkötözte őket. **14** Ifjúkorban kell elhálnia lelküknek és életüknek a ledérek között. **15** Kiszabadítja a nyomorgót nyomorúsága által s a szorongatás által megnyitja fülüket. **16** Kicsábít téged is a szükség szájából, tág térre, melynek helyén nincs szorongás, s a mi rászáll asztalodra, tele van zsiradékkal. **17** De ha a gonosz ítéletével vagy tele, ítélet és törvény megragadnak téged. **18** Bizony, ne csábítson el téged a harag tömérdekségével és a váltság bősége ne hajlítson el. **19** Hát szorongás nélkül rendezze-e segítségedet s az erőszak minden megfeszítése nélkül? **20** Ne áhítsd az éjéjszakát, midőn népek tűnnek el helyükről. **21** Őrizkedjél, ne fordulj jogtalanság felé, mert ezt inkább választottad a nyomorúságnál. **22** Lám, Isten felmagasztosul erejében; ki olyan oktató, mint ő! **23** Ki kéri számon tőle újját, s ki mondja: jogtalanságot műveltél! **24** Gondolj rá, hogy magasztald művét, melyet szemlétek férfiak; **25** mind az emberek néztek rá, a halandó messziről tekinti. **26** Lám, Isten magasztos, nem ismerjük meg, éveinek száma ki nem kutatható. **27** Mert felvonja a víznek cseppjeit, hogy az ő köde számára tisztuljanak esővé, **28** melyet folytatnak a fellegek, csurgatnak a sok emberre. **29** Avagy értik-e a felhő terjedelmeit, sátrának robaját? **30** Lám, magára terítette fényét s ráborította a tenger gyökereit, **31** mert velők ítel népeket, eleséget ad busásan. **32** Kezeire fényt borított s kirendelte azt a támadó ellen. **33** Hirdet róla az ő dörgése, a csorda is a keletkező viharról.

37 Igenis, ezért remeg szívem s felszökken helyéből. **2** Hallva halljátok hangja háborgását s a morajt, mely szájából kél; **3** az egész ég alatt van terjedése és fénye a föld szélein. **4** Utána ordít a hang: dörög fenséges hangján, s nem tartja vissza, midőn hallatszík hangja. **5** Csodásan dörög Isten a hangján, nagyokat tesz, s nem ismerjük meg. **6** Mert a hónap mondja: szállj a földre, meg a hulló esőnek, hatalmasan hulló esőjének **7** Minden ember kezét lepecsételi, hogy megismerje alkotását minden halandó. **8** S bemegy a vad a leshelyre, és tanyáiban lakozik. **9** A kamarából szélvész jó és a szóró szelektől a hideg. **10** Isten lehetétől jég keletkezik s a vizek tágassága szilárdná lesz. **11** Nedvességgel meg is terheli a felleget, széterjeszti fényének felhőjét. **12** S az körökben egyre forog,

kormányzása által, cselekvésük szerint, bár mire rendeli őket a földkerekség színén; 13 hol ostorul, ha földjének javára van, hol szeretetre nyújtja. 14 Figyelj erre, Jób, állj meg és vedd észre Isten csodáit! 15 Tudsz-e róla, midőn Isten ügyel rájuk, s tündökölteni felhőjének fényét? 16 Tudsz-e a fellegnek lengéséről, a tökéletes tudásúnak csodáiról? 17 Te, kinek melegek a ruhái, midőn a földet pihenteti a déli szél által. 18 Vele boltozod a mennyeket, melyek erősek, mint a szilárd tükör? 19 Tudasd velünk, mit mondjunk neki! Mit sem hozhatok fel a sötétség miatt. 20 Jelentetik-e neki, hogy beszélek, avagy szól-e ember, hogy elpusztíttassék? 21 Most ugyan nem látni a fényt, mely ragyogó a mennyekben; de a szél átvonul s megtisztítja azokat. 22 Észak felől arany jön, Isten mellett félelmes fenség. 23 A Mindenhatót, nem érjük őt fel, a nagy erejét, de a jogot és teljes igazságot nem sérti meg. 24 Azért félik őt az emberek, nem nézi ő mind a bölcsszívűeket.

38 S felelt az Örökkévaló Jóbnek a viharból és mondta: 2 Ki az, ki elhomályosítja a tanácsot, tudás nélküli szavakkal. 3 Övezd csak föl férfiként ágyéködat, hadd kérdelek, s te tudasd velem. 4 Hol voltál, midőn alapítottam a földet, jelentsd ki, ha tudsz értelmet! 5 Ki vonta méreteit, ha tudod, vagy ki nyújtotta ki reá a mérőzsinórt? 6 Mire süllyesztettek le oszloplábai, vagy ki vetette oda sarokkövét? 7 Midőn együtt ujjongtak a reggel csillagai s riadoztak mind az Istenfiak; 8 s elrekesztette ajtókkal a tengert, midőn előtörve kijött a méhből; 9 midőn felhőt tettem öltözetévé és sűrű ködöt pólyájává, 10 és reája szabtam törvényemet és elhelyeztem reteszt meg ajtókat, 11 és mondtam, ideig jöjj s ne tovább, s itt legyen határa vetve hullámaid gőgijének! 12 Világéletemben rendeltél-e reggelt, tudattad-e a hajnallal az ő helyét? 13 Hogy megragadja a földnek széleit, hogy lerázassanak róla a gonoszok: 14 elváltozik mint pecsét agyag, a minden előáll mint egy ruha; 15 s megvonatik a gonoszoktól világosságuk, s a fölemelt kar megtöretik. 16 Eljutottál-e a tenger örvényéig, s a mélység fenekén járkáltál-e? 17 Feltárultak-e neked a halál kapui s láttad-e a vakhomálynak kapuit? 18 Figyeltél-e a föld tágasságáig? Jelentsd ki, ha mindezt tudod. 19 Melyik az út oda, a hol lakik a világosság, és a sötétségnek merre van helye, 20 hogy elvinnéd határához, a hogy értenéd házának ösvényét? 21 Tudhatod, mert akkor született, és sok a te napjaidnak száma! 22 Eljutottál-e a hó tárházaihoz, és a jégeső tárházait láttad-e, 23 melyet tartogattam szorongatás idejére,

harcz és háború napjaira. 24 Melyik az út oda, a hol széteszlik a világosság, szétterjed a keleti szél a földre? 25 Ki hasított csatornát az áradatnak és utat a mennydörgés villámának, 26 hogy esőt hullasson földre, hol nincs férfi, pusztára, melyben ember nincs. 27 Hogy jól lakasson pusztát és pusztaságot, és hogy sarjasztóvá tegye a pázsit eredőjét? 28 Van-e az esőnek apja, vagy ki nemzette a harmat cseppjeit? 29 Kinek méhéből eredt a jég, s az égnek derét ki szülte? 30 Mint a kő összezsugorodnak a vizek, s a mélység felszíne összefogódik. 31 Megkötőd-e a fiastyúknak köteleiket, vagy megoldod-e órión pórázait; 32 kihozod-e a csillagzatokat idején, és a gönczölszekeret fiaival együtt vezeted-e? 33 Ismered-e az ég törvényeit, avagy te állapítod-e meg kormányát a földön? 34 Emeled-e a hangodat a felhőhöz, hogy víznek bősége borítson el téged? 35 Kiküldesz-e villámokat, hogy menjenek s hogy azt mondják neked: íme itt vagyunk? 36 Ki helyezett a vesékbe bölcsséget, vagy ki adott a gondolatba értelmességet? 37 Ki számlálja meg a fellegeket bölcsséggel s az ég tömlőit ki folytatja ki? 38 Mikor tömörre tömörül a por s a göröngyök összetapadnak? 39 Vadászol-e a nőoroszlánnak ragadmányt, s a fioreszlánok vágyát kitöltöd-e; 40 midőn guggolnak az odúban, lesre ülnek a bozótban? 41 Ki készíti el a hollónak az ő prédáját, midőn gyermekei Istenhez fohászknak, kóvályognak eledel nélkül?

39 Ismered-e a kőszáli zergék ellésének idejét, a szarvasúrnak vajúdását megvigyázod-e; 2 számlálod-e a hónapokat, melyeket kitöltenek, s ismered-e ellésük idejét? 3 Legörnyednek, kölykeiket világra hozzák, fájdalmaikat elbocsátják. 4 Fiaik erőre kapnak, felnövekednek a szabadban, kimennek és nem térnek vissza. 5 Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, s az erdei zamár köteleit ki oldotta meg? 6 Amelynek a sivatagot tettem házává, és lakásává a sós földet; 7 nevet a városnak zaján, a hajtónak lármázását nem hallja; 8 a mit a hegyeken kifürkészett, az legelője, s minden zöld után kutat. 9 Akarna-e a reém téged szolgálni, avagy meghál-e jászolodnál? 10 Odakötöd-e a reémet istrángjával a barázdához, vagy boronálja-e a völgyeket to utánad? 11 Bízatsz-e benne, mert nagy az ereje, s ráhagyhatod-e szerzeményedet? 12 Hiszel-e benne, hogy behordja vetésedet s begyűjti szérűdre? 13 A strucznak szárnya vígan csattog, vajon tolla jámbor-e, meg tollazata? 14 Mert a földnek hagyja tojásait és a poron melegíti, 15 s felejtí, hogy a láb eltiporja s a mező vadja széttapossa; 16 keménykedik fiókáival,

mintha nem volnának övéi, hogy hiába a fáradalma, az nem a rettegése; 17 mert Isten elfeledette vele a bölcsséget, s nem adott neki részt az értelemben. 18 A midón a magasba szökött, neveti a lovat és lovasát. 19 Adsz-e a lónak erőt, öltesz-e nyakára sörényt? 20 Ugráltatod-e mint a sáskát? 21 Fenséges tüsszögése – rettenet. 22 Kémelenek a síkon, akkor örvend erejében, kivonul a fegyver elébe; nevet a félelemnek, s nem retten meg s nem hátrál meg kard elől. 23 Fölötte zörög a tegez, villogó dárda és lándzsa; 24 tombolva és háborogva habzsolja a földet, s nem marad helyén, a mikor hallik a harsona. 25 A mint hallik a harsona, azt mondja: Haj; messziről szimatolja a csatát, a vezérek dörgedelmét és a riadást. 26 A te értelméből repül-e fel a karvaly s terjeszti szárnyait a délnek; 27 avagy parancsodra emelkedik-e a sas, midőn magasba rakja fészékét? 28 Sziklán lakik és honol, sziklának fokán és hegyi várban; 29 onnan kémlel eledelre, messzire tekintenek ki szemei: 30 fiókáik pedig vért hörpölnek, s a hol holttetemek vannak, ott van ő.

40 És felelt az Örökkévaló Jóbnak és mondta: 2 Pörölni mer-e a Mindenhatóval a gáncsoló? Istennek a feddője feleljen rá! 3 S felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: 4 Lám, csekély vagyok, mit válaszoljak neked? Szájamra tettem kezemet; 5 egyet szoltam – nem felelhetek, kettőt, de nem teszem többé. 6 S felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta: 7 Övezd csak fel férfiként ágyékidat, hadd kérdelek s te tudasd velem. 8 Vajon ítéletemet bontod-e meg, kárhoztatsz engem, hogy neked legyen igazad? 9 Hát van-e karod olyan mint Istené, és olyan hanggal. dörögsz-e mint ő? 10 Ékesítsd csak magadat büszkeséggel és fenséggel, dicsőséget és díszet ölts fel! 11 Szórd szét haragod kitöréseit, s láss minden büszkét és alacsonyítsd le; 12 láss minden büszkét és alázd meg és zúzd össze a gonoszokat a maguk helyén; 13 rejtsd el őket a porba egyaránt, kötözd le arcukat a rejtkekbe: 14 akkor én is magasztallak téged, hogy tenjobbod segít neked. 15 Íme csak a víziló, melyet alkottam, mint tégedet: fűvet eszik mint a marha. 16 Íme csak, derekában van az ereje, és hatalma hasának izmaiban. 17 Mereszti farkát, akár a czedrus, czombjainak inai összefonódnak. 18 Csontjai érczsatornák, tagjai akár a vasdorong. 19 Ő Isten útjainak eleje, a ki alkotta, oda nyújtotta kardját 20 Mert takarmányt a hegyek teremnek neki, s a mező minden vadja játszadozik ott. 21 Lótuscserjék alatt fekszik, nádak és mocsárnak rejtkekében. 22 Befödik őt árnyékául lócus-cserjék, a

patak fűzei körülveszik őt. 23 Ha folyam szorongatja, nem ijed meg, bizakodik, midőn egy Jordán tör szájába. 24 Szemei láttára megfoghatni-e őt, törökkel átlukasztva az orrát?

41 Kihúzd-e a leviátánt horoggal, s kötéllel lenyomod-e nyelvét? 2 Teszel-e kákgúzst orrába és kampóval átlukaszthatod-e állkapcsát? 3 Fog-e könyörögni neked, avagy szelíden beszél-e hozzád? 4 Köt-e veled szövetséget, veheted-e örökre szolgálú? 5 Játszatsz-e vele mint madárral, s megkötöd-e leányzoid számára? 6 Alkudnak-e rajta kalmártársak, szétosztják-e kereskedők közt? 7 Megrakod-e tuskékkal a bőrét és halászszigonnyal fejét? 8 Vesd rá kezedet, gondolj harcra – nem teheted többé. 9 Lám, az ember várakozása megcsalatozott, hisz már láttára is leterül. 10 Nincs vakmerő, ki felingerelné: ki az tehát, ki én elémbé áll? 11 Ki előzött meg valamivel, hogy fizessen? Mi az egész ég alatt van, enyém az. 12 Nem hallgathatom el tagjait, sem hatalmának mivoltát, sem testalkatának kellemét. 13 Ki takarta fel ruhájának felszínét, páros fogsora közé ki hatol be? 14 Arczának ajtait ki nyitotta fel, fogai körül rettenet! 15 Büszkeség pajzsainak csatornái, szoros peccsétellel lezárva; 16 egyik éri a másikat, s levegő sem jut közéjük; 17 egyik tapad a másikhoz, összefogódnak s nem válnak szét. 18 Tüsszentése fényt sugározat és szemei olyanok mint a hajnal szempillái. 19 Szájából fátylak csapnak ki, tüzes sziporkák szökkennek el. 20 Orrlyukaiból füst megy ki, mint forró üstből kákatörzsön. 21 Lehelete parazsat lobbant föl, és láng megy ki szájából. 22 Nyakán erő tanyázik, előtte szökik a csüggedés. 23 Húsának lafanytúi feszesek, szilárdak rajta, nem fityegnek. 24 Szíve szilárd mint a kő és szilárd mint az alsó malomkő. 25 Emelkedésétől hatalmasak félnek, megtörésétől megzavarodnak. 26 Ha ki karddal éri, ez nem áll meg benne, sem dárda, kopja s nyílvas. 27 Szalmának tekinti a vasat, korhadt fának az érczet; 28 meg nem szalasztja az íj fia, tarlóvá változnak át rajta parittyakövek. 29 Tarlónak tekinti a buzogányt, s nevet a lándzsának süvítésén. 30 Alul rajta kiélezett cserepek, cséplőszánt terít az iszapra. 31 Felforralja, mint a fazekat, a mélységet, olyanná teszi a tengert, mint keverő üstöt. 32 Mögötte világít egy ösvény, őszhajnak lehet gondolni az árt. 33 Nincs földön párja neki, mely alkotva van rettenthetetlennek. 34 Minden magast lenéz, király ő mind a büszke vadak fölött.

42 És felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: 2 Tudom, hogy mindent tehetsz, s nem vonható meg tőled semmi szándék. 3 Ki az, ki elburkolja a

tanácsot tudás nélkül? – Azért hát olyat hirdettem, mit nem értek, olyakat, a mik csodásak nekem s nem tudom. - 4 Halljad csak, majd beszélek én, hadd kérdelek, s te tudasd velem. – 5 Fülhallás szerint hallottam rólad, de most szemem látott téged. 6 Azért elvetem és megbánom, porban és hamuban. 7 És volt, miután elmondta az Örökkévaló e szavakat Jóbnak, szólt az Örökkévaló a Témánbeli Élífázhhoz: Föllobbant haragom ellened és két barátod ellen, mert nem beszéltetek rólam helyeset, úgy mint szolgám Jób. 8 Most tehát vegyetek magatoknak hét tulkot és hét kost s menjetek szolgámhoz, Jóbhoz és hozzatok magatokért égőáldozatot; Jób szolgám pedig imádkozni fog értetek, mert csak az ő személyét tekintem, hogy valami csúfságot nem tesztek veletek, mert nem beszéltetek rólam helyeset, úgy mint szolgám, Jób. 9 És mentek a Témánbeli Élífáz, a Súachbeli Bildád és a Náamabeli Czófar és cselekedtek, a mint szólt hozzájuk az Örökkévaló; és tekintettel volt az Örökkévaló Jób személyére. 10 Az Örökkévaló pedig helyrehozta Jób veszteségét, midőn barátjaiért imádkozott; s megtoldotta az Örökkévaló mind azt, a mi Jóbé volt, kétszeresére. 11 Eljöttek hozzá mind a fivérei és mind a nővérei és mind az előbbi ismerősei s ettek kenyeret vele az ő házában, szánakoztak rajta és megvigasztalták őt mind azon veszedelem miatt, a melyet reá hozott az Örökkévaló, és adtak neki ki-ki egy készítát és ki-ki egy arany gyűrűt. 12 S az Örökkévaló megáldotta Jób végét, inkább mint a kezdetét; és volt neki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer iga marhája és ezer nőtény számar. 13 S volt neki hét fia és három leánya. 14 És elnevezte az egyiket Jemímának, a másodiknak neve pedig Keczia és a harmadiknak neve Kéren-Happúkh. 15 S nem találtattak oly szép nők, mint Jób leányai, az egész országban; s adott nekik atyjok birtokot fivéreik között. 16 És élt Jób ezután száznegyven esztendő, és látta gyermekeit és gyermekeinek gyermekeit: négy nemzedéket. 17 És meghalt Jób öregén és napokkal telten.

Zsoltárok

1 Boldog a férfi, a ki nem járt gonoszok tanácsán, sem vétkesek útján nem állt, sem csúfolók ülésében nem ült; **2** hanem az Örökkévaló tanában telik kedve és az ő tanáról elmélkedik nappal és éjjel. **3** Olyan lesz, mint vízerek mellé ültetett fa, mely gyümölcsét megadja a maga idejében, és levele nem hervad el; És mindenben, a mit tesz, szerencsés lesz. **4** Nem így a gonoszok; hanem mint a polyva ők, melyet elhajt a szél. **5** Azért nem állanak meg a gonoszok az ítéletben és a vétkesek az igazak községében. **6** Mert ismeri az Örökkévaló az igazak útját, míg a gonoszok útja elvész.

2 Miért csődültek a népek, és gondolnak hiábavalót a nemzetek, **2** összeállanak a föld királyai, és együtt tanakodnak a fejedelmek az Örökkévaló és az ő fölkenntje ellen? **3** Szakítsuk szét kötelékeiket, s vessük le magunkról bilincseiket! **4** Az égben trónoló nevet, az Úr gúnyolódik rajtuk, **5** akkor beszél hozzájuk haragjában és hevében megrettentíti őket: **6** Hísz én iktattam be királyomat Cziónon, az én szent hegyemen. – **7** Hadd adok hírt törvényről! Az Örökkévaló szólt hozzám: fiam vagy, én ma szülőd lettem. **8** Kérj tőlem, s majd adok nemzeteket birtokolod s tulajdonodul a földnek végeit; **9** majd megtöröd őket vaspálczával, mint a fazekasedényt szétzúzod őket! **10** Most tehát királyok, térjetelek észre, okuljatok, földnek bírái; **11** szolgáljatok az Örökkévalót félelemben és ujjongjatok remegés közt. **12** Hódoljatok a fiúnak, nehogy haragudjék s elvesznétek az úton; mert kevés híján felgyúl a haragja. Boldogok mind, kik benne keresnek menedéket!

3 Zsoltár Dávidtól, midőn elmenekült fia Absalom elől. Örökkévaló, mily sokan vannak szorongatóim, sokan támadnak ellenem! **2** Sokan mondják lelkemről: Nincs segítség számára Istenben. Széla. **3** De te, Örökkévaló, paizs vagy körülöttem, dicsőségem és fejem fölemelője. **4** Hangommal az Örökkévalóhoz kiáltottam föl, és ő meghallgatott engem szent hegyéről. Széla. **5** Én lefeküdtem és aludtam, fölébredtem, mert az Örökkévaló támogat engem. **6** Nem félek a népek tízezeitől, kik kőröskörül nekem szegültek. **7** Kelj föl, Örökkévaló, segíts meg engem, Istenem! Mert állkapcsom ütöttem mind az ellenségeimet, a gonoszok fogait széttörted. **8** Az Örökkévaló a segítség, népedre az áldásod! Széla.

4 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Dávidtól. Mikor fölkiáltok: hallgass meg, igazságom Istene; a szorultságban tág tért adtál nekem, kegyelmezz nekem és halljad imádságomat! **2** Emberfiak, meddig legyen becsületem becsméréssé, szeréitek a hiábavalóságot, keresitek a hazugságot? Széla. **3** Tudjátok hát meg, hogy az Örökkévaló megkülönböztette az ő jámborát, az Örökkévaló hallja, mikor fölkiáltok hozzá. **4** Reszketsetek és ne vétkeszetek; szóljatok szívetekben fekvőkelyeteken s csillapodjatok! Széla. **5** Áldozatok igaz áldozatokat, s bizzatok az Örökkévalóban! **6** Sokan mondják: ki látta velünk jót; emeld felénk arcod világoosságát, Örökkévaló! **7** Örömet adtál szívembe, inkább mint mikor gabonájuk és mustjuk megsokasodnak.

8 Békében egyaránt lefekszem és alszom; mert te, Örökkévaló, magánosságban bizton lakoztatsz engemet.

5 A karmesternek, a Nechílótra. Zsoltár Dávidtól. Szavaimra figyelj, Örökkévaló, ügyelj elmélkedésemre. **2** Figyelmezz fohászom szavára, királyom és Istenem, mert hozzád imádkozom. **3** Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel folyamodom hozzád és reménykedem. **4** Mert nem gonoszságot kedvelő Isten vagy, nem időzhet nálad, a ki rossz. **5** Nem állhatnak meg kevélykedők szemeid előtt, gyűlölöd mind a jogtalanság cselekvőit. **6** Elveszítéd a hazugság beszélőit, vérontás és csalás emberét utálja az Örökkévaló. **7** De én szereteted bőségében bemegyek házadba, leborulok szent templomod felé a te félelmedben. **8** Örökkévaló, vezess engem igazságodban meglesőim miatt, tedd egyenessé előttem utadat! **9** Mert nincs szájukban, a mi őszinte, belsőjűk veszedelem; nyitott sír a torkuk, nyelvüket simává teszik. **10** Bűnhődtesd őket, Isten, essenek el az ő tanácsaik miatt; büntetteik sokasága miatt taszítsd el őket, mert engedetlenkedtek irántad. **11** S örülnek majd mind a benned menedéket keresők, örökké ujjonganak, megoltalmazod őket és vigadnak benned, a kik nevedet szeretik. **12** Mert te megáldod az igazat; Örökkévaló, kegyeddal, mintegy paizszsal, környezed.

6 Karmesternek, hárfajátékon a nyolczásra. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, ne haragodban fenyíts engem, s ne hevedben büntess engem! **2** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, mert fonnyadt vagyok; gyógyíts engem, Örökkévaló, mert megrémültek csontjaim; **3** és lelkem megrémült nagyon – te pedig, Örökkévaló, meddig még? **4** Fordulj felém, Örökkévaló, szabadítsd ki lelkemet, segíts meg szereteted

kedvéért! **5** Mert nincs a halálban emlékezés rólad; az alvilágban ki ad hálát neked? (Sheol **h7585**) **6** Elfáradtam sóhajtozásomban, áztatom minden éjjel ágyamat, könnyemmel elárasztom nyoszolyámat. **7** Elsorvadt bosszúságomtól szemem, eltompult mind a szorongatóim miatt. **8** Távozzatok tőlem, ti jogtalanság cselekvői mind, mert hallotta az Örökkévaló sírásom hangját. **9** Meghallgatta az Örökkévaló könyörgésemet, az Örökkévaló elfogadja imádságomat. **10** Szégyenkezzenek és rémüljenek meg mind az ellenségeim, hátráljanak meg, szégyenkezzenek egy pillanat alatt!

7 Siggájón Dávidtól, melyet énekelt az Örökkévalónak a Benjáminbeli Kús dolgában. Örökkévaló, Istenem, benned keresek menedéket; segíts engem mind az üldözőimtől, és ments meg engem! **2** Nehogy oroszlánként szétépje lelkemet, ragadozva s nincs, a ki megment. **3** Örökkévaló, Istenem, ha én tettem ezt, ha van jogtalanság kezeimen, **4** ha rosszat követtem el a velem békében levővel, – hisz kiszabadítottam azt, ki ok nélkül szorongatott -: **5** üldözze ellenség lelkemet, s érbe utól és tiporja földre éltemet, és fedtesse orba méltóságomat! Széla. **6** Kelj föl, Örökkévaló, haragodban, emelkedjél szorongatóim dühöngései ellen; és serkenj értem: ítéletet rendeltél. **7** Nemzetek gyülekezete körülvesz téged és fölötte térj vissza a magasságba! **8** Az Örökkévaló népeket ítél, szerezz jogot nekem, Örökkévaló, igazságom szerint és gáncstalanságom szerint, mely bennem van. **9** Szűnjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és szilárdítsd meg az igazat! Hiszen szívek és vesék vizsgálója az igazságos Isten! **10** Paizsom Istennél van, ki segít az egyenesszívűeket. **11** Isten igazságos bíró, Isten ő, ki mindennap haragszik. **12** Ha ki meg nem tér, kardját feni, íjját feszítette és irányította; **13** és ellene elkészített halálos fegyvereket, nyílait égökké csinálja. **14** Íme vajudik jogtalansággal; bajt fogant és hazugságot szült. **15** Vermet ásott és kivájta azt, de beleesett a gödörbe, melyet csinált. **16** Visszahárul baja a maga fejére, és az ő feje tetejére száll le erőszaka. **17** Hadd magasztalom az Örökkévalót igazsága szerint, hadd zengem nevét az Örökkévalónak, a legfelsőnek!

8 A karmesternek, a Gittitre. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a neved az Egész földön, a ki fenségedet tetted az egekre! **2** Kisdedek és csecsemők szájából alapítóttal hatalmat, elleneid miatt, hogy elnémts ellenséget és boszúvagyót. **3** Midőn látom egeidet, újjaid művét,

holdat és csillagokat, melyeket megszilárdítottál -: **4** mi a halandó, hogy megemlékszel róla, és az ember fia, hogy gondolsz reá? **5** Kevéssel tetted csekélyebbé Istennél, dicsőséggel és dízszel koronáztad; **6** uralkodóvá tetted kezed művein, mindet lábai alá helyezted: **7** juhokat és ökröket mindmegannyit, s a mező állatait is, **8** az ég madarát, s a tenger halait – átkel ő tengerek ösvényein. **9** Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a te neved az egész földön!

9 A karmesternek, Mút-labbénre. Zsoltár Dávidtól. Hadd magasztalom az Örökkévalót egész szívemmel, hadd beszéljem el mind a csodatoteidet! **2** Hadd örvendek és ujjongok benned, hadd zengem nevedet, oh Legfelső! **3** A mikor hátrafordulnak ellenségeim, megbotlanak s elvesznek színed előtt. **4** Mert te elvégezted ítéletemet és ügyemet, trónra ültél, igazságos bíró. **5** Megdorgáltál nemzeteket, elveszítetted a gonoszt, eltörölted nevüket mindörökre. **6** Az ellenségek eltűntek – romok mindéig; városokat szakítottál ki – elveszett az ő emlékük. **7** De az Örökkévaló örökké trónol, megszilárdította az ítéletre trónját. **8** És ő ítéli igazsággal a világot, megbírálja a nemzeteket egyenességgel; **9** hogy legyen az Örökkévaló mentsvárúl az elnyomottak, mentsvárúl az inség idejében. **10** Bízna tehát benned, a kik nevedet ismerik, mert nem hagyta el a téged keresőket, Örökkévaló. **11** Zengjete az Örökkévalónak, ki Cziónban székel, jelentsétek a népek közt cselekedeteit. **12** Mert a ki az elontott vért követeli, megemlékezett azokról, nem felejtette el az alázatosak kiáltását. **13** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, lásd nyomorgásomat gyűlölöimtől, ki fölemelsz engem a halál kapuiból; **14** azért, hogy elbeszélhessem minden dicséretedet, Czión leányának kapuiban vigadhassak segítségemben. **15** Elsülyedtek nemzetek a veremben, melyet készítettek; a hálóban, melyet elrejtettek, megfogott a lábuk. **16** Megismertette magát az Örökkévaló: ítéletet elvégzett, keze művei által törbe esik a gonosz. Higgájón. Széla. **17** Az alvilágba térnek a gonoszok, mind a nemzetek, az istenfelejtők. (Sheol **h7585**) **18** Mert nem mindéig felejtetik el a szűkölködő, a szegények reménye nem vész el örökké. **19** Kelj föl, Örökkévaló, ne hatalmaskodjék a halandó, ítéltessenek a nemzetek a te színed előtt; **20** szerezz, Örökkévaló, félelmet nekik, tudják meg a nemzetek, hogy halandók ők! Széla.

10 Miért, Örökkévaló, állsz távolban, elhúzódsz az inség idejében? **2** A gonoszok gőgje által ég a szegény; fogassanak el a fondorlatokban, melyeket

kigondoltak. **3** Mert dicsekedett a gonosz lelkének vágyával, s a nyereszkedő áldotta, káromolta az Örökkévalót. **4** A gonosz – gőgje szerint: Nem kér számon, nincs Isten – mind az ő gondolatai. **5** Sikerülnek az útjai minden időben; magasan vannak ítéleteid, messze tőle; mind a szorongatói – mibe sem veszi. **6** Azt mondta szívében: Nem tántorodom, nemzedékre meg nemzedékre nem leszek bajban! **7** Átokkal tele a szája, meg csalásokkal és elnyomással, nyelve alatt baj és jogtalanság. **8** Ott ül tanyáknak lelökélyén, hogy rejtekben ölje meg az ártatlant, szemei a nyomorúságot kémlelik. **9** Leselkedik a rejtekben, mint oroszlán a sűrűjében; leselkedik, hogy megragadja a szegényt; megragadja a szegényt, midőn hálójába húzza. **10** Lehajlik, leguggol, és ereje által elesnek a nyomorúságosak. **11** Azt mondta szívében: Elfelejtette Isten, elrejtette arcát, nem látta soha. **12** Kelj föl, Örökkévaló, Isten, emeld föl kezedet, ne felejtkezzél meg az alázatosakról! **13** Miért káromolta Istent a gonosz, azt mondta szívében: nem kérsz számon? **14** Láttad! Mert te nézed a bajt és a bosszantást, hogy kezedbe vedyed; reád hagyja magát a nyomorúságos, árvának te vagy segítője. **15** Törd meg karját a gonosznak, a rossznak keresed gonoszságát, ne találjad. **16** Az Örökkévaló király mindörökké, országából kivesznek a nemzetek. **17** Az alázatosak vágyát meghallottad, Örökkévaló, megszilárdítod szívüket, figyelted füledet; **18** hogy jogát szerezzed árvának és elnyomottnak, hogy többé már ne erőszakoskodják a földi halandó.

11 A karmesternek. Dávidtól. Az Örökkévalóban van menedékem; hogyan mondhatjátok lelkemnek: bujdosz el hegyetekre, madár! **2** Mert íme a gonoszok íjjat feszítenek, igazították nyilukat a húron, hogy homályban lőjenek az egyenes szívűekre. **3** Midőn ledöntetnek az alapok, mit mível az igaz? **4** Az Örökkévaló a szent templomában, az Örökkévaló, kinek égben a trónja – szemei látják, szempillái vizsgálják az ember fiait. **5** Az Örökkévaló az igazat megvizsgálja, és a gonoszt és a ki erőszakot szeret, gyűlöli a lelke. **6** Esőként hullasson töröket a gonoszokra; tűz meg kén és égető szél serlegük része! **7** Mert igaz az Örökkévaló, igazságot szeret; az egyenesek látják az ő színét.

12 A karmesternek, a nyolczasra. Zsoltár Dávidtól. Segíts, Örökkévaló, mert elfogyott a jámbor, mert eltűntek a hűségesek az emberek fiai közül! **2** Hamisat beszélnek kiki a másikával, sima ajakkal, kettős szívvel beszélnek. **3** Irtsa ki az Örökkévaló mind a sima ajkakat, s nyelvet, mely nagyokat beszél;

4 kik azt mondták: nyelvünkkel győzünk, ajkaink velünk, ki új rajtunk? **5** Szegényeknek pusztulása, szűkölködőknek nyögése miatt fölkelek most, azt mondja az Örökkévaló; üdvbe helyezem azt, ki szorongásban van. **6** Az Örökkévaló mondásai, tiszta mondások, ezüst, olvasztva kőhóban a földön, megtisztítva hétszeresen. **7** Te, Örökkévaló, megőrzöd őket, megóvsz minket a nemzedéktől örökre. **8** Kőröskörül járdognának a gonoszok, a mint magasra jut az emberfiak hitványsága.

13 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. **2** Meddig, oh Örökkévaló, feledsz el engem örökre, meddig rejted el arcodat tőlem? **3** Meddig tartogassak tanácsokat lelkemben, bánatot szívemben nappal; meddig emelkedjék ellenségem én fölém? **4** Tekints rám, hallgass meg, Örökkévaló, én Istenem, világosítsd meg szemeimet, nehogy aludjam a halál álmát. **5** Nehogy mondja ellenségem: Legyőztem őt! — szorongatóim ne vigadjanak, midőn tántorgok. **6** De én szeretetedben bízom, vigadjon szívem segítségemben, hadd énekel az Örökkévalónak, mert jót tett értem.

14 A karmesternek. Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosat cselekedtek; nincs, ki jót tenne. **2** Az Örökkévaló az égből tekintett le az emberfiakra, hogy lássa, van-e eszes, a ki Istent keresi. **3** Mind elpártolt, egyaránt megromlottak; nincs, ki jót tenne, nincs egy sem. **4** Nemde megtudják mind, a kik jogtalanságot cselekszenek, kik népemet eszik, a mint kenyeret esznek, az Örökkévalót nem szólították! **5** Ott rettegve rettegtek, mert Isten az igaz nemzedék mellett van. **6** A szegénynek tanácsát megszegényíthetitek; bizony, az Örökkévaló neki menedéke! **7** Vajha eljönne Cziónból Izrael segítése; mikor az Örökkévaló visszahozza népének foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izrael.

15 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, ki időzhet sátorodban, ki lakhatik szent hegyeden? **2** A ki gáncstalanságban jár, igazságot mível és igazat beszél szívében; **3** nem rágalmazott nyelvvel, nem tett felebarátjának rosszat, és gyalázást nem ejtett ki társa ellen; **4** a ki megvetni való, az szemében becstelen; de az istenfélőket tiszteli; kárára esküszik, de meg nem változtatja; **5** pénzét nem adta kamatra, és megvesztegetést ártatlan ellen el nem fogadott: a ki ezeket cselekszi, nem tántorodik meg soha.

16 Dal Dávidtól. Őrizz engem, Örökkévaló, mert benned kerestem menedéket. **2** Mondtam az

Örökkévalónak: Uram vagy, javam nincsen rajtad kívüli. **3** A szenteknek pedig, kik az országban vannak, és a dicsőknek, kikben egész kedvem van: **4** Sokasodnak azoknak fájdalmai, kik más isteneket cserélnék; nem ontom véres ontóáldozataikat és nem veszem neveiket ajkaimra. **5** Az Örökkévaló osztályomnak és serlegemnek része; te tartod az én sorsomat. **6** A mérő kötelek kellemetes helyekre estek számomra; birtokom is kedves előttem. **7** Áldom az Örökkévalót, ki nekem tanácsot adott, éjszakákon is oktattak engem veséim. **8** Az Örökkévalót mindig magam előtt tartottam; mert jobbon van, nem tántorgok. **9** Annak örült szívem, és vigad méltóságom; testem is bizton lakozik. **10** Mert nem hagyod lekemet az alvilágra, nem engeded jámborodat vermet látnia. (Sheol h7585) **11** "Tudatod velem az élet ösvényét: örömeik bősége van színed előtt, kellemetesség a te jobboldban mindéig!

17 Ima Dávidtól. Hallgass, Örökkévaló, igazsággal, figyelj fohászkozásomra, figyelmezz imádságomra nem család ajkából! **2** Te tőled eredjen ítéletem; szemeid az egyenességet nézik. **3** Megvizsgáld szívemet, gondoltál rám éjjel, kipróbáltál, nem találtál gonosz gondolatot bennem, szájamon sem lépett át. **4** Emberek cselekvéseinél, ajkaid igéje által, őrizkedtem az erőszakosnak ösvényeitől; **5** követték lépteim nyomdokaidat, nem tántorogtak lábaim. **6** Én szólítottalak, mert meghallgatsz engem, Isten, hajtsd füledet felém, halljad beszédemet. **7** Csodálatosan míveld kegyeidet, te, a ki segíted azokat, kik támadók elől jobboldban keresnek menedéket. **8** Őrizz meg engem, mint a szemnek fényét, szárnyaid árnyékában rejts el engem, **9** a gonoszok elől, kik engem pusztítottak, ellenségeimtől, kik dühvel körülfogtak engem. **10** Hájukban eltompultak, szájukkal gőgösen beszéltek. **11** Lépteinkben mostan körülvettek minket, szemeiket irányozzák, hogy földre terítsenek. **12** Hasonló ő az oroszlánhoz, mely ragadozni vágyik, fiatal oroszlánhoz, mely rejtekben ül. **13** Kelj föl, Örökkévaló, szállj vele szembe, görnyeszd le őt, szabadítsd ki lekemet a gonosztól kardoddal, **14** emberektől kezeddél, oh Örökkévaló, a világ embereitől; részök van az életben, kincseddel megtöltöd a hasukat; jól laknak fiakkal és hagyják vagyonukat gyermekeiknek. **15** Én- igazságban hadd látom színedet, hadd lakom jól ébredéskor alakoddal.

18 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól; a ki elmondta az Örökkévalónak ez ének szavait, a mely napon megmentette őt az

Örökkévaló mind az ellenségei kezéből és Sálul kezéből. Mondta: Szeretlek, Örökkévaló, én erőm! **2** Az Örökkévaló szírtem és váram és megszabadítóm, Istenem, sziklám, kibem menedékem van, paizsom, üdvöm szarúja, mentsváram! **3** A dicséretet szólítom, az Örökkévalót, és elleneimtől megsegíttetem. **4** Körülfogtak halálnak kötelei, vésznek árjai ijesztenek; **5** alvilágnak kötelei környékeztek, elem kerültek a halálnak törei. (Sheol h7585) **6** Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és Istenemhez fohászodom; hallja templomából szavamat, fohászom eléje jut, füleibe. **7** Ingot, regett a föld, a hegyek alapjai megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. **8** Füst szállott fel orrából és tűz emésztett a szájából, parázs izzott belőle. **9** meghajtotta az eget és leszállt, s ködhamály lábai alatt. **10** Kérubra ült és repült; suhant a szélnek szárnyain. **11** Sötétséget tett rejtekévé, maga körül sátorául, vizek sötétjét, felegek sűrűjét. **12** A fénytől öelötte elvonultak felhő – jégeső és tűzparaszak. **13** Égben dörgött az Örökkévaló, s a legfelsőbb adja hangját – jégesőt és tűzparaszat. **14** Küldte nyilait és szétszórta őket, villámokat lőtt és megzavarta őket. **15** Meglátszottak a vizeknek medrei, feltárultak a világ alapjai, dorgálásodtól, oh Örökkévaló, orrod fuvallatának leheletétől. **16** Lenyúl a magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. **17** Megment hatalmas ellenemtől, és gyűlölőimtől, mert erősbe nálam. **18** Elém törtek balsorsom napján, de az Örökkévaló támasgom volt. **19** Kivezetett engem tágas térre, kiragadott, mert kedvelt engem. **20** Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint viszonz nekem. **21** Mert megőriztem az Örökkévaló útjait és nem tértem el gonoszul Istenemtől; **22** mert ítéletei mind előttem vannak, és törvényei nem távolítom el magamtól. **23** Gáncstalan voltam ő vele: őrizkedtem bűnömötől. **24** S viszonzott nekem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint szemei előtt. **25** Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan férfiúval gáncstalanul; **26** megtisztulttal tisztán bánsz, fonákkal ferdén. **27** Mert te a szegény népet megsegíted és a büszke szemeket leslád. **28** Mert te világgítatod mécsesemet, az Örökkévaló, én Istenem fénynye teszi sötétségemet. **29** Mert veled rohanok meg csapatot, s Istenemmel ugrok fel falra. **30** Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salaktalan, paizsa ő mind a benne menedéket keresőknek. **31** Mert ki Isten az Örökkévalón kívüli, és ki a szikla Istenünkön kívüli. **32** Az Isten az, ki felövez engem erővel, és gáncstalaná tette útamat. **33** Olyanná teszi lábaimat, mint az özők, állnom

enged magaslataimon. **34** Karczra tanítja kezeimet, hogy érczijjat ragadjanak karjaim. **35** Adtad nekem üdvödnök paizsát, jobbod támaszt engem, és nagygyá tesz a nyájasságod. **36** Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. **37** Üldözöm ellenségeimet és ütolérem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam őket. **38** Széztúzom őket, hogy föl sem kelhetnek, elhullanak lábaim alatt. **39** Felőveztl érövel a karczra, legörnyeszted támadóimat alattam. **40** Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlölömet, hogy megsemmítsem. **41** Fohászokodnak, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket. **42** Szétmorzsolom őket, mint port szél előtt, mint utczak sarát, kiürítem őket. **43** Megszabadítottál népnek küzdelmeitől, teszel engem nemzetek fejevé, nem-ismertem nép szolgál engem. **44** Fülhallásra engednek nekem, külföldnek fiai hízelegnek nekem. **45** Külföldnek fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt helyeikből. **46** Él az Örökkévaló, áldva legyen a sziklám, magasztaltassék üdvöm Istene; **47** az Isten, ki nékem megtorlást enged és népeket álám hódoltat, **48** megszabadít ellenségeimtől, támadóim közül is fölemelsz, erőszaknak emberétől megmentesz. **49** Azért magasztallak a nemzetek közt, oh Örökkévaló, és nevednek hadd dallok; **50** ki nagygyá teszi királyának segítségét és kegyet mível fölkenntjével, Dáviddal és magzatjával örökké.

19 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Az egek elbeszéli Isten dicsőségét, s kezei művét hirdeti a boltozat. **2** Nap napnak ömledezted beszédet, és éjszaka éjszakával közöl tudást. **3** Nincs beszéd, nincsenek szavak, nem hallható a hangjuk. **4** Az egész földre kiterjedt a rendjük, és a világ szélére az ígéik, a napnak sátrat vont rajtuk. **5** Az pedig olyan, mint vőlegény, a ki menyezetéből jön ki, örvend mint hős, hogy megfutja a pályát. **6** Az egek széléről van kijövele, s körfutása azoknak szélein, és nincs mi rejtve van a hevétől. **7** Az Örökkévaló tana gáncstalan, felüdfíti a lelket; az Örökkévaló bizonyosága hűséges, bölcscsé teszi az egygűyt; **8** az Örökkévaló rendeletei egyenesek, megörvendeztetik a szívet; az Örökkévaló parancsa fényes, megvilágosítja a szemeket; **9** az Örökkévaló félelme tiszta, fennáll örökké; az Örökkévaló ítéletei igazság, jogosak egyaránt. **10** Kívánatosbak azok aranytól és sok színaranytól, és édesebbek méznél, s csúrgó színméznél. **11** Szolgád is meginteti magát általuk; megörzésökben nagy jutalom van. **12** Tévedéseket ki vehet észre? rejtett dolgoktól tisztává tégy engem! **13** Gonosz szándéktól is tartóztasd szolgádat, ne uralkodjék

rajtam; akkor gáncstalan leszek és tisztává leszek nagy büntől. **14** Legyenek kedvességre szájam beszédei és szívem gondolata előtted, oh Örökkévaló, sziklám és megváltóm!

20 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Hallgasson meg téged az Örökkévaló a szorultság napján, ótalmazzon téged Jákób Istenének neve; **2** küldje segíségeket a szentélyből, és Czióból támogasson téged! **3** Emlékezzék meg mind a lisztáldozatidról és égőáldozatodat kövérnek fogadja! Széla. **4** Adjon neked szíved szerint, és minden tanácsodat teljesítse. **5** Hadd ujjongunk segíségeidben, és Istenünk nevében emelünk zászlót; teljesítse az Örökkévaló mind a kérelmeidet! **6** Most tudom, hogy megsegítette az Örökkévaló az ő fölkenntjét, meghallgatja őt szent egeiből segítő jobbjának hatalmas tetteivel. **7** Ezek a szekérhaddal, azok a lovakkal – de mi az Örökkévalónak, Istenünknek nevé emlegetjük. **8** Ők görnyedtek és elestek, de mi fölkenntünk és fennmaradtunk. **9** Örökkévaló, segíts! A király hallgasson meg bennünket, a mely napon felkiáltunk.

21 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hatalmadnak örül a király, és segíségeidben mily nagyon ujjong! **2** Szíve kívánságát megadtad neki, és ajkainak óhaját nem vontad meg. Széla. **3** Mert eléje jössz a jónak áldásával, teszel fejére színarany koronát. **4** Életet kért tőled, adtál neki, hosszú életet mind örökké. **5** Nagy az ő dicsősége segíségeid által; fenséget és fényt helyezel reá. **6** Mert teszed őt áldássá mindéig, megvidámítod örömmel színed előtt. **7** Mert a király bízik az Örökkévalóban, és a Legfelsőnek kegye által nem tántorodik meg. **8** Eléri kezéd mind az ellenségeidet, jobbod eléri gyűlölőidet. **9** Teszed őket mintegy tűzes kemenezébe haragvósd idején; az Örökkévaló az ő haragjában megsemmisíti őket, s tűz emészti meg őket. **10** Gyümölcsüket elveszítéd a földről, és magzatjukat az ember fiai hűzöl. **11** Mert gonoszságot czéloztak ellened, kigondoltak fondorlatot – mit sem tehetnek. **12** Mert teszed őket háttal fordulóká, húrjaidat arczukna, k feszítéd. **13** Emelkedjél, Örökkévaló, hatalmadban, hadd énekeljük és zengjük erődet!

22 A karmesternek. A Hajnal szarvasünője azerint. Zsoltár Dávidtól. Istenem, Istenem, miért hagytlál el engem, távol vannak segítségemtől kiáltásom szavai? **2** Istenem, nappal hívlak és nem felelzs, s éjjel, és nincs számomra csillapulás. **3** Pedig te szent v agy. lakozol Izraél dicsérő dalai közt; **4** te benned

bíztak őseink, bíztak és te kiszabadítottad őket. 5 Hozzád kiáltottak és megmenekültek, benned bíztak és nem szégyenültek meg. 6 De én féreg vagyok és nem férfi, emberek esúfja a népnek megvetette. 7 Mind a kik látanak, gúnyolódtak rajtam, félrehúzzák az ajkat, fejet ráznak. 8 Hárítsd az Örökkévalóra! Majd megszabadítja őt, megmenti, mert kedveli őt. 9 Igen is, te vagy az, a ki anyaméhből kivontál, biztatóm anyámnak emlőin; 10 te reád vettem születéstől fogva, anyám méhétől fogva Istenem vagy. 11 Ne légy távol tőlem, mert közel a szorongatás, mert nincs, a ki segít. 12 Környékezték engem tulkok, sokan, Básán bikái hekerítettek engem; 13 fölnyitották reám szájukat, akár széttépő és ordító oroszlán. 14 Mint a víz, öntettem ki, szétváltak mind a csontjaim; olyan lett szívem, mint a viasz, elolvadt belsemben. 15 Kiszáradt mint cserép az eröm, nyelvem oda tapasztva szájakcsaimhoz: halál porába fektetsz engemet. 16 Mert környékeztek engem ebek, gonosztevők hordája körülfogott engem, mint oroszlán, kezeimen és lábaimon; 17 megazámlálhatom mind a csontjaimat: ők tekintenek, néznek reám. 18 Szétszóják maguk közt ruháimat, és öltözetemre sorsot vetnek. 19 Te pedig, Örökkévaló, ne légy távol, én erősségem, segítségemre siess! 20 Mentsd meg a kardtól lelkemet, ebnek hatalmától magános lelkemet. 21 Segíts meg engem oroszlán szájából és rémek szarvaitól – vajha meghallgatnál! 22 Hadd beszéljem el nevedet testvéreimnek, gyülekezet közepette dicsérlek téged. 23 Istenfélők ti, dicsérjétek őt, Jákób egész magzatja, tiszteljétek őt és remegjétek tőle, Izrael egész magzatja! 24 Mert nem vetette meg és nem utálta meg a nyomorúnak nyomorát és nem rejtette el arcát előle, és mikor fohászodott hozzá, hallgatott rá. 25 Tőled való dicséző dalom nagy gyülekezetben, fogadásaimat megfizetem azok előtt, kik őt félik. 26 Egyenek az alázatosak és lakjanak jól, dicsérjék az Örökkévalót, kik őt keresik éledjen fel szívetek mindéig! 27 Megemlékeznek róla és megtérnek az Örökkévalóhoz mind a föld szélei, és leborulnak előtted mind a nemzetek családjai. 28 Mert az Örökkévaló a királyság, s ő uralkodik a nemzeteken. 29 Ettek és leborultak mind a föld kövérjei; előtte letérdelnek mind a porba süllyedők, és a ki lelkét nem tartotta fenn. 30 Ivadék fogja őt szolgálni, elbeszélnek majd az Lrról a nemzedéknek; 31 jönnek majd és hirdetik igazságát a születendő népnek, hogy ő cselekedte!

23 Zsoltár Dávidtól. Az Örökkévaló a pásztorom, nincs hiányom. 2 Pázsitos réteken heverésztet

engem, nyugodalmas vizekhez terelget engem. 3 Lelkemet felűdíti, vezet engem az igazság ösvényén, az ő neve kedvéért. 4 Ha járok is homálynak völgyében, nem félek bajtól, mert te vagy mellettem; botod és istápod – azok vigasztalnak engem. 5 Terítesz számomra asztalt, szorongatóimnak előtte, bekened olajjal fejemet, serlegem telistele. 6 Csupa jószág és szeretet követneh engem életem minden napjaiban, és ülök az Örökkévaló házában hosszú életem át.

24 Dávidtól zsoltár. Az Örökkévaló a föld és teljessége, a világ és a benne – lakók. 2 Mert ő tengerek mellé alapította és folyamok mellé szilárdította meg. 3 Ki mehet fel az Örökkévaló hegyére, és ki állhat meg az ő szent helyén? 4 A tiszta hezú és tisztult szívű, a ki hamisságra nem adta rá lelkét és nem esküdött csalás végett. 5 Áldást nyer majd az Örökkévalótól és iga. zságot üdvössége Istenétől. 6 Ez a hozzáfördülőknak nemzedéke: az arcodat keresők Jákób. Széla. 7 Emeljétek, ti kapúk, fejeteket és emelhetjétek, ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya! 8 Ki az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló hatalmas és hős; az Örökkévaló a karcznak hőse. 9 Emeljétek, ti kapúk, fejeiteket, emeljétek ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya! 10 Kicsoda az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló, a seregek ura, ő a dicsőség királya! Széla.

25 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, viszem lelkemet. 2 Istenem, tebenned bízom, ne hagyj megszégyenülnöm, ne újjongjanak ellenségeim rajtam! 3 Nem is szégyenülnek meg a téged remélők mind; megszégyenülnek a léhán hűtelenkedők. 4 Útjaidat, oh Örökkévaló, tudasd velem, ösvényeidre taníts engem, mert te vagy üdvösségem Istene, téged remélek egész nap. 6 Emlékezzél meg irgalmadról, oh Örökkévaló, és kegyelmeidről, mert öröktől fogva valók. 7 Ifjúhórom vétkeire és bűntetteimre ne emlékezzél; kegyelmed szerint emlékezzél te rólam jószágod kedvéért, oh Örökkévaló! 8 Jóságos és egyenes az Örökkévaló, azért útba igazítja a vétkeket. 9 Járatja az alázatosakat a jog szerint és tanítja az alázatosokat az ő útjára. 10 Mind az Örökkévalónak ösvényei szeretet és igazság azoknak, kik megtartják szövetségét és bízonsága. it. 11 Neved kedvéért, oh Örökkévaló, bocsásd meg bűnömet, mert nagy az. 12 Ki az a férfi, a ki istenfélő? Azt igazítja azon útra, melyet válaszszon. 13 Lelke jólétben marad és magzatja bírni fogja az országot. 14 Az

Örökkévaló titka az ő tisztelőinél van, és szövetségét tudatja velük. **15** Szemeim mindig az Örökkévalóra néznek, mert ő húzza ki a hálóból lábaimat. **16** Fordulj hozzám és kegyelmezz nekem, mert magános és szegény vagyok. **17** Szívem szorongásai vajha tágnálnának, szorultságaimból vezess ki engem! **18** Lásd nyomorúságomat és szenvedésemet és bocsásd meg mind a vétkeimet. **19** Lásd ellenségeimet, hogy sokan vannak, és erőszakot tevő gyűlölettel gyűlölnék engem. **20** Őrizd meg lelkemet és mens meg engem, ne szégyenüljek meg, mert benned van menedékelem. **21** Gáncstalanság és egyenesség óvjanak meg engem, mert téged remélek. **22** Váltsd meg, Isten, Izraélt mind a szorongásaiból!

26 Dávidtól. Szerezz jogot nekem, Örökkévaló, mert én gáncstalanságomban jártam és az Örökkévalóban bíztam, nem ingok meg. **2** Vizsgálj engem, Örökkévaló, és kísérs meg, próbáld ki veséimet és szívemet. **3** Mert szereteted szemeim előtt van és járok a te igazságodban. **4** Nem ültem hamisság embereivel és alattomosokhoz nem mentem be. **5** Gyűlölöm a gonosztevők gyülekezetét és gonoszokkal nem ülök. **6** Tisztaságban mosom kezeimet, hogy körüljárhassam oltárodát, Örökkévaló, **7** hogy hallassam a hála hangját és hogy elbeszéljem mind a csodatotteidet **8** Örökkévaló, szeretem házad hajlékát és dicsőséged lakásának helyét. **9** Ne vedd el vétkesekkel lelkemet és a vérontás embereivel éltemet, **10** a kiknek kezeiben gázság van és jobbjuk telve megvesztegetéssel! **11** De én gáncstalanságomban járok: válts meg és kegyelmezz nekem. **12** Lábam egyenes helyen áll; gyülekezetekben áldom az Örökkévalót.

27 Dávidtól. Az Örökkévaló a világosságom és üdvöm, hitől féljek? Az Örökkévaló életemnek erőssége, kitől remegjek? **2** Mikor gonosztevők közelítettek felém, hogy húsomat egyék, az én szorongatóim és ellenségeim – ők botlottak meg és estek el. **3** Ha táboroz ellenem táhor, nem fél szívem; ha támad ellenem ha. rez, mindamellert bízok én. **4** Egyet kértem az Örökkévalótól, azt kívánom: lassabban az Örökkévaló házában éltem minden napjaiban, hogy nézzem az Örökkévaló kellemét és szemléljem templomát. **5** Mert tartogat engem kunyhójában veszedelem napján; rejteget engem sátora rejtekében, sziklára fölelem. **6** És most fölemelkedik fejem ellenségeim fölé, körülöttem; hadd áldozok sátorában riadás mellett áldozatokat, hadd éneklek és hadd zengek az Örökkévalónak! **7** Halljad,

Örökkévaló, hangommal felkiáltok, kegyelmezz nekem és hallgass meg engem! **8** Rólad mondja szívem: Keressétek arczomat! – Arczodat, Örökkévaló, keresem én. **9** Ne rejsd el arczodat előlem, ne utasítsd el haragban szolgálodat; segítségem voltál; ne vess el és ne hagyj el engem, üdvöm Istene! **10** Mert atyám s anyám elhagytak, de az Örökkévaló befogad engem. **11** Igazíts engem, Örökkévaló, a te útra, és vezess egyenes ösvényen meglesőim miatt! **12** Ne adj át azorongatóim dühének, mert támadtak ellenem hazug tanúk s erőszakot lehelők. **13** Ha nem hittem volna, hogy majd látom az Örökkévaló jóságát az élők országában! **14** Remélj az Örökkévalóban! Légy erős és bátorodjék szíved, és remélj az Örökkévalóban!

28 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, kiáltok fel, sziklám, ne hallgass, elfordulva tőlem, nehogy, midőn hallgatag elfordulsz tőlem, hasonlónvá legyek a gödörbe szállókhhoz! **2** Halljad könyörgésem hangját, mikor fohászok hozzád, mikor fölemelem kezeimet szent templomod felé. **3** Ne ragadj el gonoszokkal és jogialanság cselekvőivel, kik békét beszélnek felebarátjaikkal, de rosszaság van szívükben. **4** Adj nekik művök szerint és cselekvéseik rosszasága szerint, kezeik munkája szerint adj nekik, viszonzod tetteiket nekik. **5** Mert nem ügyelnek az Örökkévaló cselekedeteire és kezeinek művére; rontsa le a ne építse fel őket! **6** Áldva legyen az Örökkévaló, mert meghallotta könyörgésem szavát. **7** Az Örökkévaló az én erőm és paizsom, benne bízott szívem és megsegítettem, újjongott a szívem és énekemmel magasztalom őt. **8** Az Örökkévaló erejük nekik és segítő erőssége az ő fölkenntjének ő. **9** Segítsd meg nepedet és áldd meg birtokodat, legeltesd és vidd őket öröl: hé!

29 Zsoltár Dávidtól. Adjatok az Örökkévalónak, istenfiak ti, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat! **2** Adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben! **3** Az Örökkévaló hangja a vizek fölött: a dicsőség istene mennydörög, az Örökkévaló nagy vizek fölött. **4** Az Örökkévaló hangja erővel, az Örökkévaló hangja díszszel; **5** az Örökkévaló hangja czédrusokat tör, összetörte az Örökkévaló a Libánon czédrusait; **6** szökdellette őket, mint a borjú, a Libánon és Szirjont, mint a reémek fia. **7** az Örökkévaló hangja tűzlángokat hasít. **8** Az Örökkévaló hangja megreszketteti a pusztát, megreszketteti a Örökkévaló Kádés pusztáját. **9** Az Örökkévaló hangja szarvasünöket vajudtat és lehánt erdőket – templomában pedig mindnyája szól: Dicsőség!

10 Az Örökkévaló a vízőzönkor trónra ült, ül is az Örökkévaló mint király örökké. 11 Az Örökkévaló hatalmat adjon népének, az Örökkévaló áldja meg népét békével.

30 Zsoltár. Ének a ház fölavatásakor. Dávidtól. Magasztallak, Örökkévaló, hogy kihúztál engem és nem örvendeztetted rajtam ellenségeimet. 2 Örökkévaló, én Istenem, fohászkodtam hozzád és te meggyógyítottál. 3 Örökkévaló, fölhoztad az alvilágból lelkemet, föléléstetted a gödörbe szállók közül. (Sheol h7585) 4 Zengjete az Örökkévalónak, ti jámborai, és hálát mondjatok szent nevének. 5 Mert pillanatnyi a haragja, életnyi a kegyelme; estve meghál a sírás, s reggelre – újjongás. 6 Én pedig mondtam, jólétemben: nem tántorodom meg soha. 7 Örökkévaló, kegyelmedben állítottál erős hegyre; elrejtetted arcodat, rémültté lettem. 8 Hozzád, Örökkévaló, kiáltok föl, és az Úrhoz könyörgök: 9 Mi haszon van véremlen, verembe szálltamban? Por magasztal-e téged, hirdeti-e hűségedet? 10 Halljad, Örökkévaló, és kegyelmez nekem; Örökkévaló, légy segítő nekem. 11 Fordítottad gyászolásomat körtánczra nekem; feloldoztad zsákomat és felöveztl örömmel. 12 Azért hogy zengjen neked a lelkem, s ne hallgasson el: Örökkévaló, én Istenem, örökké magasztallak.

31 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Benced, Örökkévaló, van menedékem, ne hagyj megszégyenülnöm soha, igazságoddal szabadíts meg engem! 2 Hajlítsd hozzám füledet, ments meg hamar, légy nekem erősségem sziklájává, váram házává, hogy megsegíts engem. 3 Mert szírtam és váram vagy, és neved kedvéért vezess és vezérelj engem. 4 Kijuttatsz engem a hálóból, melyet elrejtettek számomra, mert te vagy erősségem. 5 Kezre bízom lelkemet; megváltasz engem, Örökkévaló, igaz Isten! 6 Gyűlölöm azokat, kik hamis hiábavalóságokat őriznek; én pedig az Örökkévalóban bízom. 7 Hadd újjongok és örülök szeretetedben, a ki lát. tad nyomoromat, tudtl lelkem szorongásairól; 8 és nem szolgálta. ttál át ellenség kezébe, állítottad tágas helyre lábamat. 9 Kegyelmez nekem, Örökkévaló, mert megszorultam, elsorvadt boszúságtól szemem, lelkem és testem. 10 Mert bánatban fogyott el életem, éveim pedig sóhajtásban; elgyengült bűnömben erőm, esontjaim pedig elarvadtak. 11 Mind a szorongatóim által gyalázottá lettem, szomszédaimnak nagyon, és rettegése meghittjeimnek; kik az utcán láttak, szöktek előlem. 12 El vagyok felejtve, mint a halott, a szívből, olyanná lettem, mint veszendő edény. 13 Mert

hallottam sokaknak híresztelését: Rémület köröskörül! Midőn tanakodnak ellenem egyaránt, lelkemet elragadni a szándékuk. 14 Én pedig benned biztam, Örökkévaló, azt mondtam: Istenem vagy. 15 Kezdedben éltemnek idői; ments meg engem ellenségeim kezéből és üldözőimtől. 16 Világíttasd arcodat szolgálád fölött, segíts engem szeretetedben. 17 Örökkévaló, ne hagyj megszégyenülnöm, mert hívtalak, szégyenüljenel; meg a gonoszok, enyészzenek el az alvilágba! (Sheol h7585) 18 Némuljanak meg a hazugaág ajkai, melyek daczosat beszélnek az igaz ellen, göggel és gúnynyal. 19 Mily nagy a te jószágod, melyet tartogatsz tisztelőidnek, miveltl a benned menedéket keresőknek, a. z ember fiainak előtte. 20 Elrejtetted őket arcod rejtékében, emberi fondorkodások elől, tartogated őket. sátorban nyelvek pörlése ellen. 21 Áldva legyen az Örökkévaló, hogy csodásan mivelte szeretetét irántam, ostrom alatt levő városban. 22 Én pedig mondtam elhamarkodásomban: elszakítottam szemeid elől; ámde hallottad könyörgésem szavát, mikor fohászkodtam hozzád. 23 Szeressétek az Örökkévalót, jámborai ti mind! A hűségeseket megóvja az Örökkévaló és megfizet fölösen a göggel cselekvőnek. 24 Legyetek erősek és bátorodjék szívetek; mind, a kik váraoztok az Örökkévalóra.

32 Dávidtól. Oktató dal. Boldog, kinek meg van bocsátva a bűntette, eltakarva a vétke! 2 Boldog az ember, hinek nem számít be az Örökkévaló bűnt, és lelkében nincsen csalárdság. 3 Midőn hallgattam, sorvadoztak csontjaim, kiáltásomban egész nap, 4 mert nappal és éjjel rám nehezedett kezed, átváltozott üdeségem nyári szárazsággá. Széla. 5 Vétkeket tudattam veled és bűnöm nem takartam el; mondtam: megvallom bűntetteimet az Örökkévalónak! És te megbocsátottad vétkennek bűnét. Széla. 6 Ezért imádkozzék hozzád minden jámbor, a mely időben talál téged; bizony nagy vizek áradásakor ő hozzá nem érhetnek. 7 Te rejtetek vagy nekem, szorongástól megóvsz engem; szabadulás íljongásival hörülveszel engem. Széla. 8 Hadd oktatlak és igazítlak az útra, melyen járj, hadd tanácsolok, rajtad a szemem: 9 Ne legyetek mint ló, mint öszvér értelem nélkül; kantárral és zabolával, az ő diszével kell fékezni őt, nehogy közeledjék hozzád. 10 Sok a gonosznak fájdalma; de ki az Örökkévalóban bízjék, azt szeretettel veszi körül. 11 Örüljete az Örökkévalóban és vigadjatok, ti iga, zak; és újjongjatek mind, ti egyenes szívűek!

33 Újjongjatok, igazak, az Örökkévalóban, az egyenesekhez illik a dicséző dal. 2 Hálalkodjatok az Örökkévalónak hárfával, tízhúrú lanton zengjetez neki; 3 énekeljetez neki új éneket, szépen hárfázzatok riadással! 4 Mert egyenes az Örökkévaló igéje, s minden tette hűséggel való. 5 Szeret igazságot és jogot, az Örökkévaló szeretetével tele a föld. 6 Az Örökkévaló igéje által készültek az egek és szája lehellete által egész seregük. 7 Összegyűjti mint gátha a tenger vizeit, tárházakba teszi a hullámokat. 8 Féljenek az Örökkévalótól mind a földön levők, tőle rettegenek mind a világ lakói. 9 Mert ő mondta és lett, parancsolta s előállt. 10 Az Örökkévaló megbontotta a nemzetek tanácsát, meghúsiította a népek gondolatait. 11 Az Örökkévaló tanácsa örökkön fennáll, szíve gondolatai nemzedékre meg nemzedékre. 12 Boldog a nemzet, melynek az Örökkévaló az Istene, a nép, melyet birtoknl választett magának. 13 Égből tekintett le az Örökkévaló, látta mind az ember fiait; 14 székének helyéből nézett a föld minden lakóira 15 ő, ki egyetemben alkotja szívöket, a ki figyel mind a tetteikre. 16 Nem győztes a király hadnak sokaságával, hős nem menekszik erőnek sokaságával; 17 hazug a ló győzelemre, erejének nagyságával meg nem ment. 18 Íme az Örökkévaló szeme tisztelői felé fordul, azokra, kik vároznak szeretetére, 19 hogy haláltól megmentse lelköket, és életben. tartsa öket éhinségben. 20 Lelkünk reménykedett az Örökkévalóban – segítségünk és paizsunk ő; 21 mert ő benne örül szívünk, mert szent nevében bízunk. 22 Legyen szereteted, Örökkévaló, mi rajtunk, a hogy várokozunk reád!

34 Dávidtól, midőn elváltoztatta az eszét Abímélek előtt, és az őt elűzte, és elment. Hadd áldom az Örökkévalót minden időben, állandóan dicsérete a szájamban. 2 Az Örökkévalóval dicsekszik lelkem, hallják az aláztatosak és örüljenek. 3 Mondjátok nagynek az Örökkévalót velem együtt, s hadd magasztaljuk nevét egyetemben! 4 Kerestem az Örökkévalót és meghallgatott engem, s minden félelmemből megmentett. 5 Hozzá tekintettek föl és ragyogtak, s arczuk el nem pirulhat. 6 Ez az a szegény, ki felkiáltott, s az Örökkévaló hallotta, és mind a szorongásaiból megaegította. 7 Táborozik az Örökkévaló angyala az ő tisztelői hörül, és kiszabadítja öket. 8 Éreztétek meg és lássátek, hogy jó az Örökkévaló; boldog a férfi, ki menedéket talál benne! 9 Féljétek az Örökkévalót, szentjei ti, mert nincs hiánya tisztelőinek. 10 Fiatal oroszlánok hoplaltak és éheztek, de kik az Örökkévalót keresik, nincsenek

híján semmi jónak. 11 Jertek, fiúk, hallgassatok reám, istenfélelemre tanítlak meg. 12 Ki az az ember, ki életet kíván, szereti élte napjait, hogy jót lászon? 13 Óvd meg nyelvedet a rossztól és ajkaidat csalárd beszédőtől; 14 távozz a rossztól s tégy jót, keresd a békét és törekedjél rája. 15 Az Örökkévaló szemei az igazak felé fordulnak, és fülei az ő fohászadásuk felé. 16 Az Örökkévaló arca a gonoszok ellen fordul, hogy kiírta a földről emléküket. 17 Kiáltottak s az Örökkévaló hallotta, s mind a szorongásaiból megmentette öket. 18 Kőzel van az Örökkévaló a megtört szívűekhez, és a zúzott lelkűeket megsegíti. 19 Sok az igaznak a baja, de mindnyájából megmenti az Örökkévaló. 20 Megőrzi mind a csontjait, egy sem törik meg azok közül. 21 Megöli a rosszaság a gonoszt, és az igaznak gyűlöli majd bűnhődnek. 22 Megváltja az Örökkévaló szolgálainak lelkét és nem bűnhődnek mind, a kik menedéket keresnek benne.

35 Dávidtól. Perelj, Örökkévaló, perlóimmal, karczolj harczóóimmal! 2 Ragadj paizsot és vértet, és kelj föl védelmemre. 3 Ránts ki dárdát és zárd el útját üldözömmek, mondd lelkemnek: segítséged vagyok. 4 Szégyenüljenek meg és piruljanak el, a kik lelkemre törnek. Hátráljanak meg és gyalázatúl legyenek, a kik vesztemet kigondolják. 5 Legyenek mint polyva a szél előtt, s az Örökkévaló angyala taszítja öket; 6 legyen útjuk sötétség és sikamlósság, és az Örökkévaló angyala üldözi öket. 7 Mert ok nélkül rejtették el nekem hálós vermüket, ok nélkül ásták azt lelkemnek. 8 Jőjjön rá vész, melyet nem sejt, és hálója, melyet elrejtett, fogja meg őt, a vészbe essék bele. 9 Lelkem pedig újjong az Örökkévalóban, örvend segítségében. 10 Mind a csontjaim mondják: Örökkévaló, ki olyan mint te, a ki megmented a szegényt a nála erősebbőtől, szegényt és szűkölködőt rablójától! 11 Fölállanak jogtalan tanúk, olyat, a mit nem tudok, kérdeznél tőlem. 12 Rosszat fizetnek nekem jóért, gyötrelmére lelkemnek. 13 Pedig én – betegségükben öltözetem zsák volt, bőjttel sanyargattam lelkemet; imádságom pedigölembé szálljon vissza! 14 Mintha ő barátom, testvérem volna, úgy viselkedtem, mint a ki anyát gyászol, elbúsultan görny edtem meg. 15 De az én bukásomkor örültek és összegyűltek; összegyűltek ellenem elvetemültek, kiket nem ismerek, szaggattak és nem hallgattak el. 16 Mint a kik körben ülve trágáruul gúnyolódnak, vicSORítják rám fogaikat. 17 Uram, meddig nézed? Hozd vissza lelkemet tembolásaiktól, fiatal oroszlánok közül magános lelkemet. 18 Hadd magasztallak nagy gyülekezetben, tömérdek nép

közt hadd dicsérlek! **19** Ne örüljenek rajtam, kik hazugul ellenségeim, kik ok nélkül gyűlölöm, ne liunyorgassar. ak szemmel. **20** Mert nem békét beszélnek és az ország nyugalmasai ellen csalá. rd dolgokat gondolnak ki. **21** Tágra nyitották ellenem szájukat, azt mondták: hah, hah, látta a szemünk, **22** Te láttad Örökkévaló, ne hallgass; Uram, ne légy távöltölem! **23** Serkenj és ébredj jogomért, Istenem és Uram, ügyemért! **24** Szerezz jogot nekem igazságod szerint, Örökkévaló, én Istenem, hogy ne örüljenek rajtam; **25** ne mondják szívükben: Hah, a vágyunk! ne mondják: elnyeltük őt. **26** Szégyenüljenek meg és piruljanak e1 egyetemben, kik örülnek bajomon, öltsenek szégyent és gyalázatot, kik fenhéjaznak ellenem. **27** Újjongjanak és örüljenek, kik igazamat kívánják, és mondják mindig: nagy az Örökkévaló, ki l: ivánja szolgálja békéjét. **28** Nyelvem pedig rebejje el igazságodat, egész nap a te dicséretedet!

36 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól. Szózata van Bűnnek a gonoszhoz: úgy van szívemben – nincs Istentől való rettegés szemei előtt. **2** Mert simán bánt vele, úgy tetszik szemeiben, hogy megtalálja bűnét, a gyűlölni valót. **3** Szája beszédei: jogtalanság és csalárdság, fölhagyott azzal, hogy eszes legyen, jót tegyen. **4** Jogtalanságot gondol ki fekvőkelyén, odaáll a nem-jónak útjára, rosszat nem vet meg. **5** Örökkévaló, az égig ér a szereteted, hűséged a felhőkig: **6** igazságod olyan mint az Isten hegyei, ítéleteid – a nagy mélység: embert és állatot megsegítség, Örökkévaló! **7** Mily drágalátos a te szereteted, oh Isten, s az emberfiak szárnyaid árnyékában találnak menedéket. **8** Megtelnek házad zsiradékával, és gyönyöreid patakját adod inniok. **9** Mert nálad van az élet kútfeje, a te világosságodban látunk világosságot. **10** Tartósan add szeretetedet megismerőidnek, és igazságodat az egyenes szívűeknek. **11** Ne jöjjön rám a gőgnek lába, s a gonoszok keze ne tegyen bűjdosóvá! **12** Ott elestek a jogtalanság cselekvői; eltaszítottak s nem bírtak fölkelni.

37 Dávidtól. Ne gerjedj föl a gonosztevők ellen, ne irigykedj azokra, kik jogtalant mívelnek. **2** Mert mint a fű gyorsan levágnak, s mint zöld pászit elhervadnak. **3** Bizzál az Örökkévalóban és tégy jót, lakjál az országban és járj hűség után. **4** S gyönyörködjél az Örökkévalóban, s megadja neked szíved kérelmeit. **5** Hárítsd az Örökkévalóra útadat, bizzál benne, ő majd megcselekszi; **6** majd kihozza mint a világosságot igazadat, és jogodat, mint a déli fényt. **7** Csendsben várj az Örökkévalóra és várakozzál

reá, ne gerjedj fel az ellen, ki szerencsés az útján, oly férfi ellen, ki fondorlatokat mível. **8** Hagyj föl a haraggal, hadd abban a fölhevülést, ne gerjedj fel csakis gonosztevésre visz. **9** Mert a gonosztevők kiirtatnak, de kik az Örökkévalót remélik – ők fogják bírni az országot. **10** Még egy kevés – s nincs gonosz, oda figyelj helyére a nincsen; **11** de az alázatosak bírni fogják az országot és gyönyörködni fognak a béke bőségében. **12** Fondorkodik a gonosz az igaz ellen és vicsoiritja rá fogát. **13** Az Úr nevet rajta, mert látta, hogy eljön a napja. **14** Kardot rántottak a gonoszok és feszítették ijjukat, hogy elejtsenek szegényt és szűkölködőt, hogy levágják az egyenes ítuakat. **15** Kardjuk önnönszívükbe hat be, és fíjai eltöretnek. **16** Jobb a kevés, a mi az igazé, mint sok gonosznak gazdagsága; **17** mert a gonoszok karjai eltöretnek, de az igazak támogatója az Örökkévaló. **18** Ismeri az Örökkévaló a gáncstalanok napjait és birtokuk örökre meglesz. **19** Nem szégyenülnek meg bajnak idejében és éhínség napjaiban jóllaknak. **20** Mert a gonoszok elvesznek, s az Örökkévaló ellenségei olyanok, mint a rétek dísze: elenyésztek, a füstben enyésztek el. **21** Kölcsön vesz a gonosz és nem fizet, de az igaz könyörül és adakozik. **22** Mert az ő áldottjai fogják bírni az országot, és az átkozottjai kiirtatnak. **23** Az Örökkévalótól szilárdítottak meg a férfi léptei, és útját kedveli; **24** midőn elesik, nem hajíttatik el, mert az Örökkévaló támogatja kezét. **25** Fialat voltam, meg is öregedtem, de nem láttam igazat elhagyatva és magzatját, a mint kenyeret koldul. **26** Egész nap könyörül és kölcsön is, magzatja pedig áldásúl van. **27** Távozz a rossztól, tégy jót, hogy örökre megmaradj. **28** Mert az Örökkévaló szereti a jogot, s nem hagyja el jámborait; örökké megőriztetnek, míg a gonoszok magzatja kiirtatik. **29** Az igazak fogják bírni az országot és laknak mindétig rajta. **30** Igaznak szája bölcsességet szól, és nyelve jogosságot beszél; **31** Istenének tana szívében van, nem inognak meg lépései. **32** Leselkedik a gonosz az igazra, és arra tör, hogy megölje. **33** Az Örökkévaló nem hagyja meg kezében, s nem kárhoztatja el, midőn megítéltetik. **34** Remélj az Örökkévalóhoz, és őrizd meg útját; majd felmagasít, hogy bírjad az országot, a gonoszok kiirtását nézed. **35** Láttam egy gonoszt, erőszakost, s a ki terpeszkedett mint zöldelő honor fa: **36** elhaladtak arra, s íme nincsen; kerestem őt, de nem volt található. **37** Vigyázd meg a gáncstalan és nézd az egyeneset, mert van jövője a béke emberének. **38** De az elpártolók megsemmisítették egyaránt, a gonoszok jövője kiirtatott. **39** Az igazak segedelve pedig az Örökkévalótól van, erősségük

ő a szorongatás idején. 40 Megsegítette őket az Örökkévaló és megszabadította; megszabadítja a gonoszoktól és megvédi őket, mert benne kerestek menedéket.

38 Zsoltár Dávidtól. Emlékeztetésül. Örökkévaló, ne a te haragodban büntess engem, és ne hevedben fenýíts engem! 2 Mert nyílaid belém sülyedtek és reám sülyedt a kezed. 3 Nincs épség húsomban haragvásod miatt, nincs egészség csontjaimban vétkem miatt. 4 Mert bűneim túlhaladtak fejemem, nehéz teherhént nagyon is nehezek nekem. 5 Megbűzhödtek, senyvedtek sebeim oktalanságom miatt. 6 Lehorgadtam, meggörnyedtem felette nagyon, egész nap elbúsultan jártam. 7 Mert ágyékaim telve vannak üszöggel és nincsen épség húsomban. 8 Megdermedtem és megtörődtem felette nagyon, ordítottam szívem sohajtásától. 9 Uram, előtted minden híváságom, és nyögésem nincs elrejtve előled. 10 Szívem hánytorog, elhagyott erőm, szemeim világoossága – az sincs meg nálam. 11 Barátaim és társaim csapásommal szemben félre állanak, és a hozzám közel levők messzűnően álltak meg. 12 Tört vetettek, kik életemre törnek, és a kik bajomat keresik, veszedelmeket beszélnek, és csalásokat szólnak egész nap. 13 De én akár a süket nem hallok és akár a néma, a ki nem nyitja föl száját. 14 Olyan lettem mint férfi, a ki nem hall, s a kinek szájában nincsenek ellenvetések. 15 Mert reád, Örökkévaló, várokotam, te feelsz majd Uram, Istenem. 16 Mert azt mondtam: csak ne örüljenek rajtam, midőn lábam megtántorodott, fenhéjázta ellenem. 17 Mert én bukásra vagyok elkészűlve, és fájdalmam mindég előttem van. 18 Mert jelentem bűnőmet, aggódok vétkem miatt. 19 De ellenségeim életben vannak, hatalmasak, és sokan vannak, kik engem hazugul gyűlölnék: 20 s a kik rosszal fizetnek jóért, megvádolnak azért, hogy jóra törekedtem. 21 Ne hagyj el, Örökkévaló; Istenem, ne légy távol tőlem. 22 Siess segítségemre, Uram, segedelmem!

39 A karmesternek, Jedútúnak. Zsoltár Dávidtól. Azt mondtam: Hadd őrzöm meg útjaimat, hogy ne vétekezzen nyelvemmel; hadd őrzöm meg szájamnak zaboláját, a meddig a gonosz előttem van! 2 Elnémultam csendességgel, hallgattam a jónak híján és fájdalmam megza-varodott; 3 hevűlt a szívem belsőmben, tűnődésemben tűz égett, kimondtam nyelvemmel: 4 Tudasd velem, Örökkévaló, végemet, és napjaim mértékét, mennyi az! Hadd tudjam, mi mulandó vagyok. 5 Íme, arasznyira szabta napjaimat, s földi létem olyan előtted, mint

a semmi. Bizony, csupán lehelet minden ember, ki fennáll. Széla. 6 Bizony, mint árnykép jár-kél a férfi, bizony, hiábavalóságért zajonganak, főlhalmoz s nem tudja, ki gyűjti be. 7 Most pedig mit remélek, Örökkévaló, várokotásom te benned van! 8 Mind a bűneimtől ments meg engem, aljasnak gyalázatává ne tégy! 9 Elnémultam, nem nyitom meg számat, mert te eselekedted. 10 Vedd le rólam csapásodat, kezed támadásától elfogytam én! 11 Büntetésekkel bűnért fenýítottad a férfit, szétfolytattad, mint a moly, gyönyörűségét: bizony, lehelet minden ember! Széla. 12 Halljad meg imámat, Örökkévaló, fohászokodásomra figyelj, könnyemre ne hallgass; mert jövevény vagyok nálad, zsellér, mint őseim mind. 13 Tekints el tőlem, hogy erősödhessem, mielőtt elmegyek és nem vagyok.

40 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Remélve reméltem az Örökkévalót, hozzám hajlott és hallgatta fohászomat; 2 felhozott engem pusztulás verméből, az iszapos sárból, sziklára állította lábamat, megszilárdította lépteimet. 3 És adott szájamba új éneket, dicsérő dalt Istenűnknek: majd látják sokan és félnek és bíznak az Örökkévalóban. 4 Boldog a férfi, ki az Örökkévalót tette bizalmává és nem fordult a daczosokhoz és a hazugságra pártolókhöz. 5 Sokat tettél te Örökkévaló, én Istenem: csodáidat és gondolataidat érettűnk, lehetetlen előtted fől sorolni; hirdetném, elmondanám – számosabbak, semhogy elbeszélhetném. 6 Vágóáldozatot és lisztáldozatot nem kívántál – füleket vajtál nekem – égő áldozatot és vétekáldozatot nem kértél. 7 akkor azt mondtam: Íme jöttem – könyvtékercsben élém van írva 8 megtenni akarodat, Istenem, kívánom s tanításod belsőmben van. 9 Hirdettem igazságot nagy gyűlekezetben; íme ajkaimat nem tartóztatom; Örökkévaló, te tudod! 10 Igazságodat nem takartam el szívemben, hú voltodat és segedelmedet elmondtam, nem titoltam el szeretetedet és hűségedet, nagy gyűlekezetnek. 11 Te, Örökkévaló, nem tartóztatod irgalmadat tőlem, szereteted és hűséged mindig óvna engem. 12 Mert körülfogtak engem bajok, hogy számuk sincsen, útolértek engem bűneim s nem bírok látni; számosabbak lettek fejem hajszálainál, és szívem elhagyott. 13 Legyen akaratom, Örökkévaló, megmenteni engem; Örökkévaló, segítségemre siess! 14 Szégyenűljenek meg és gyalázásúl legyenek egyaránt, a kik lelkekre törnek, hogy elpusztítsák; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kívánják. 15 Iszonyodjanak el szégyenűk miatt, kik nekem mondják: Hah, hah! 16 Örvendjenek és

örüljenek benned mind a te keresőd, mondják mindig: nagy az Örökkévaló – a kik szeretik segedelmedet! 17 Én pedig szegény vagyok és szűkölködő, az Úr tudja be nekem; segítségem és szabadítóm vagy, Istenem ne késsél!

41 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Boldog az, ki ügyet vet a szegényre; bajnak napján megmenti őt. az Örökkévaló. 2 Az Örökkévaló megőrzi és élteni őt, úgy hogy boldognak mondják az országban –és ne add át ellenségei dühébe. 3 Az Örökkévaló támasztja őt a sínylődés ágyán, egész fekvőkelyét megforgattad betegségében. 4 Én azt. mondtam: kegyelmezz nekem, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened! 5 Ellenségeim rosszat mondanak rólam: mikor hal meg és vész el a neve? 6 És ha ki látogatni jön, hamisat beszél, szíve álnokságot gyűjt magába; kimegy az utczára, elmondja. 7 Egyaránt összesúgnak ellenem mind a gyűlölőim; kigondolják ellenem, a mi rossz nekem: 8 Pokoli dolog ömlik el rajta, és a hogy lefeküdt, nem fog többé fölkelni! 9 Meghitt emberem is, a kiben bíztam, a ki kenyeremet eszi, sarkot emelt reám. 10 De te, Örökkévaló, kegyelmezz nekem és engedj fölkelnem, hadd fizessek meg nekik. 11 Ez által tudom meg, hogy kedved telik bennem, hogy nem riadoz felettem ellenségem. 12 Én pedig – gáncstalanságomban tartasz engem és magad elé állítottál örökre. 13 Áldva legyen az Örökkévaló, Izraél Istene, öröktől örökké. Ámen és Ámen.

42 A karmesternek. Oktató dal. Kórach fiaitól. Mint szarvasünő, mely kiáltoz vizek medrei felé, úgy kiáltoz a lelkem te feléd, oh Isten. 2 Szomjuhozik lelkem Istenre, az élő Istenre; mikor mehetek el s jelenhetem meg Isten színe előtt? 3 Könnyem lett nekem kenyerem nappal és éjjel, mikor így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 4 Ezekre hadd emlékezem és öntsem ki magamban lelkemet: midőn vonultam a tömeggel, ballagtam velük Isten házáig az ünneplő sokaságnak újjongás- és hálahangja közt. 5 Mit görnyedezel, én lelkem és zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert én fogom őt magasztalni arca segítségével. 6 Istenem! Bennem görnyedez a lelkem; azért gondolkodok reád a Jordán földjéről, a Chermfinokról, a kicsiny hegyről. 7 Vízár vízárnak szól zuhatagjaid morajánál – mind a hullámaid és habjaid átvonultak rajtam. 8 Nappal kirendeli az Örökkévaló az ő kegyelmét, éjjel pedig az ő éneke van én velem: imádság éltem Istenéhez. 9 Hadd mondok Istennek: szírtem, miért felejtettél el engem, miért járok elbúsultan ellenség nyomása alatt? 10 Gyilkolás lévén csontjaimban, gyaláztak engem ellenségeim,

midőn így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 11 Mit görnyedezel, én lelkem és mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arczom segítségével és Istenemet.

43 Jogot szerezz nekem, Isten és vidd ügyemet nem kegyes nemzet ellen; családtság és jogtalanság emberétől szabadíts meg engem. 2 Mert te vagy erősségem istene, mért vetted el engem; mért járok elbúsultan ellenség nyomása alatt? 3 Küldd világosságodat és hűségedet, azok vezéreljenek engem, vigyenek el szent hegyedhez és hajlékaidhoz; 4 hadd mehessek be Isten oltárához, újjongó örömöm Istenéhez, hadd magasztallak téged hárfán, oh Isten, én Istenem! 5 Mit görnyedezel, én lelkem és mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arczom segítségével és Istenemet.

44 A karmesternek. Kórach fiaitól. Oktató dal. Isten, füleinkkel hallottuk, őseink elbeszélétek nekünk; művet műveltél napjaik-ban, a hajdan napjaiban. 2 Tenn kezded elűztél nemzeteket, és elültetted őket; sújtottál népeket, és kiterjesztetted őket. 3 Mert nem kardjukkal foglaltak el országot és karjuk nem segített nekik; hanem jobbod és karod és arczod világossága, mert kedvelted őket. 4 Te vagy királyom, oh Isten, rendeld e1 Jákób segítségét! 5 Általad döfjük le szorongatóinkat, neveddel tiporjuk le támadóinkat. 6 Mert nem íjamban bízom, és kardom nem segít engem; 7 hanem te segítettél meg szorongatóinktól, és gyűlölőinket megszégyenítetted. 8 Istennel dicsekszünk egész nap és nevedet örökké magasztaljuk. Széla. 9 Am elvetettél s meggyaláztál minket, és nem vonülsz ki hadainkkal; 10 hátrafordulnunk engedsz szorongató elől, és gyűlölőink kedvükre prédálnak. 11 Odaadsz bennünket mint juhokat edeledül, és a nemzetek közé elszórtál minket. 12 Eladod népedet potom díjért, és nem tartottad sokra az ő árukat. 13 Gyaláztatá tettel bennünket szomszédaink előtt, gúnynyá és csúffá a körülöttünk levőknek. 14 Példázattá teszel bennünket a nemzetek közt, fejesóválássá a népek közt. 15 Egész nap előttem van gyalázatom, és arczom szégyene elborított engem, 16 gyalázónak és káromlónak szavától, ellenség és boszúvágyó miatt. 17 Mindez reánk jött, mégsem felejtkeztünk meg rólad, s nem tagadtuk meg szövetségedet, 18 Meg nem hátrált a mi szívünk, hogy léptünk elhajolt volna ösvényedről, 19 úgy hogy összezúztál minket sakálok helyén és homályt borítottál ránk. 20 Ha megfelejtkeztünk volna Istenünk nevérol, hogy

terjesztettük volna kezeinket idegen istenhez: 21 nemde Isten kutatná ezt, mert ő ismeri a szív rejtelmeit! 22 Bizony, miattad öldöstek bennünket egész nap, úgy tekintetek mint vágásra való juhohat. 23 Ébredj, miért alszol, Uram? Serkenj, ne vess el mindéig! 24 Miért rejtet el arcodat, megfelejtkezel sanyarúságunkról és elnyomatásunkról. 25 Mert legörnyedt a porig lelkünk, földhöz ragadt a mi testünk. 26 Kelj föl segítségül nekünk, és válts meg minket szereteted kedvéért!

45 A karmesternek. A Liliomok szerint. Kórach fiaiól. Oktató dal. Szerelemnek éneke. Szép beszédre buzdult a szívem; azt mondom én művem a királyé, nyelvem jártas írónak a tolla. 2 Szépségesebb vagy az ember fiainál, bájosság ömlik el ajkaidon; azért megáldott téged Isten örökre. 3 Kösd fel kardodat csípődre, oh vitéz, díszedet és ékességedet. 4 És ékességdben szökjenj föl, nyargalj az igazság ügyéért és a megalázott jogért, és tanítson téged félelmetes tettekre a te jobbold! 5 Nyilaid élesítvék – népek hullanak alád – szívébe a király ellenségeinek. 6 Trónod, az Istentől való, mindörökké tart, egyenesség pálczája a te királyi pálczád. 7 Szeretsz igazságot, és gyűlölsz gonoszaágot; azért fölkent téged Isten, a te Istened, vígság olajával a te társaid föl. 8 Myrrha és áloé, kasszia mind a ruháid, elefántcsontos palotákból zenezerekkel örvendeztetek téged. 9 Királyok lányai vannak drága nőid közt, ott áll a feleség jobboldon Ófir aranyában. 10 Halljad leány, lásd és hajlítsd füledet s felejtset el népedet és atyádnak házát. 11 Majd megkivánja a király szépségedet, mert ő az urad, hódolj meg előtte. 12 Czór leánya te, ajándékkal hízelegnek neked a népnek gazdagjai. 13 Merő dicsőség a királyleány ott benn, aranszövésű az öltözte. 14 Hímzett ruhákban vezetik oda a királynak; hajadonok mögötte, az ő társnői, vitetnek neked. 15 Oda vezetik őket öröm és újjongás közt, bemennek a király palotájába. 16 Őseid helyett lesznek majd fiaid, megteszed őket vezéreké az egész országban. 17 Hadd emlegetem nevedet minden nemzedékben meg nemzedékben; azért magasztalnak téged népek mindörökké.

46 A karmesternek. Kórach fiaiól. Alámót szerint. Ének. Isten nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen megtalálható. 2 Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe. 3 Zúgnak, forrnak vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla. 4 Folyam van: erei örvendeztetik Isten városát, a legfelsőnek szentséges lakait. 5 Isten van közepében,

nem inog meg; megsegíti Isten, reggelre ha fordul. 6 Zúgtak nemzetek, inogtak királyságok; hallatta hangját, olvad a föld. 7 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene. Széla. 8 Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, a ki pusztításokat végzett a földön; 9 megszüntet háborúkat a föld végéig, íjjat tör össze, dárdát vág széllyel, szekereket éget el tűzben. 10 Hagyjatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok Isten, magas vagyok a nemzetek közt, magas a földön! 11 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene! Széla.

47 A karmesternek. Kórach fiaiól. Zsoltár. Ti népek mind, csapjátok össze kezeteiket, riadozzatok Istennek újjongás hangjával! 2 Mert az Örökkévaló, a legfelső, félelmetes, nagy király ő az egész föld fölött. 3 Népeket hódoltat alá s nemzeteket lábaink alá. 4 Kiválasztja számunkra birtokunkat, büszkeségét Jákóbnak, a kit szeret. Széla. 5 Felszállt Isten riadás közt, az Örökkévaló karsona hangja közt. 6 Zengjete Istennek, zengjete; zengjete királyunknak, zengjete! 7 Mert királya az egész földnek Isten, zengjete dalt. 8 Királylány lett az Isten a nemzetek fölött, Isten ráült az ő szent trónjára. 9 Népek nemesei gyülekeztek, Ábrahám Istenének a népe; mert Istenéi a föld paizsai: igen emelkedett ő!

48 Ének. Zsoltár Kórach fiaiól. Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, Istenünk városában, az ő szent hegyén. 2 Szép emelkedésű, az egész földnek öröme, Czión hegye — észak hátulján — nagy királynak a vára. 3 Kastélyaiban az Isten megismertette magát mentsvárnak. 4 Mert íme, a királyok összejöttek eltűntek egyetemben. 5 Ők láttak, akképen bámultak, megrémültek, elsiettek. 6 Reszketés fogta el őket ott, vajadás mint a szülő nő. 7 Keleti széllel összetörsz Tarsis-hajókat. 8 Ahogy hallottuk, úgy láttuk az Örökkévalónak, a seregek urának városában, Istenünk városában: Isten szilárdítsa azt meg örökre. Széla. 9 Elképzeltük, Isten, a te kegyedet benn a templomodban. 10 A milyen a neved Isten, olyan a dicséreted, a föld széléig; igazsággal teli a jobbold. 11 Örül Czión hegye, újjonganak Jehúda lányai, ítéleteid okából. 12 kerüljétek meg Cziónt, és járjátok körül, számláljátok meg tornyait. 13 Fordítsátok szíveteket bástyájára, lépdeljetek át kastélyain, azért hogy elbeszéljétek az utóbbi nemzedéknek. 14 Mert ez Isten, a mi Istenünk, mindörökké; ő vezérel minket holtiglan.

49 A karmesternek. Kórach fiaitól. Zsoltár. Halljátok ezt, mind a népek, figyeljeteK, mind a világ lakói, 2 ember fiai is, férfi fiai is, egyaránt gazdag és szűkölködő! 3 Szájam bölcseséget beszél és szívem gondolata értelem. 4 Példázatnak hajtom oda fülemet, hárfá mellett nyitom meg rejtvényemet. 5 Miért félek bajnak napjaiban, mikor bűn környez sarkaimon 6 A kik vagy onukban bíznak s nagy gazdagságukkal dicsekszenek – 7 testvérét megváltani nem váltja meg senki, nem adhatja Istennek a váltságdíjat. 8 Hisz drága volna saját lelkük megváltása – abban is hagyja örökre – 9 hogy tovább élne, mindéig, nem látná a vermet. 10 Bizony, látja! Bölcsék meghalnak, balga és okatlan egyaránt elvesznek és másokra hagyják vagyonukat. 11 Belső gondolatuk: házaik örökre megmaradnak, lakásaik nemzedékre meg nemzedékre; nevükkel nevezték meg a földeket. 12 De az ember az ő dicsőségében nem marad meg, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak. 13 Ez az útjuk az ő balgaságuk; utánuk is lesznek, kik beszédjüket kedvelik. Széla. 14 Mint juhokat, az alvilágba tették, a halál legelteti őket; majd uralkodnak rajtuk reggelre az egyenesek, és alakjukat elenyészeti az alvilág, hogy hajlékuk se legyen. (Sheol h7585) 15 Ámde Isten megváltja lelkemet az alvilág hatalmától, mert magához vesz engem. Széla. (Sheol h7585) 16 Ne félj, midőn meggazdagszik valaki, midőn sokasodik háza dicsősége; 17 mert holtában nem visz el semmit, nem száll le ő utána dicsősége. 18 Bár életében önnönmagát áldja, és magasztalnak téged, midőn jót teszel magaddal: 19 odajutsz őseid nemzedékéhez, kik örökre nem látnak világságot. 20 Ember az ő dicsőségében, de értelem híján, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak.

50 Zsoltár Ászáftól. Isten, az Isten, az Örökkévaló beszélt, hívta a földet, napkeltétől napnyugtáig. 2 Cziónból, a tökéletes szépségűből feltündöklött az Isten – 3 jöjjön Istenünk és ne hallgasson – tűz emészt előtte és körülötte viharzik nagyon. 4 Szólija az eget felülről és a földet, hogy ítélje népét. 5 Gyűjtsetek eléM a jámboraimat, kik áldozat mellett kötik meg szövetségemet 6 És hirdetik az ezek az ő igazságát, hogy Isten itélni készül. Széla. 7 Halljad népem, hadd beszéljek, Izraél, hadd intéselek téged; Isten, a te Istened vagyok. 8 Nem vágóáldozataid miatt dorgállak, hisz égőáldozataid mindég előttem vannak; 9 nem fogadok el házadból tulkot, aklaidból bakokat. 10 Mert enyém minden vadja az erdőnek, a barmok hegyek ezrein; 11 ismerem a hegyek madarát mind, s mi a mezőn sűrög, velem van. 12 Ha éhezném, nem

mondanám neked, mert enyém a világ és teljessége. 13 Eszem-e én a bikák húsát s a bakok vérét iszomlakói? 14 Áldozz Istennek hálaáldozatot, és fizesd meg a legfelsőnek fogadásaidat; 15 és szólíts engem a szorongatá. s napján, kiragadlak s te majd tisztelsz engem. 16 A gonosznak pedig mondja az Isten: Mit reeked elbeszélned törvényeimet, s miért veszed szájadra szövetségemet? 17 Holott te gyűlölöd az oktatást s magad mögé dobtad szavaimat. 18 Ha tolvajt láttál, czimboráltál vele és házasságtörökkel van osztályrészed. 19 Szájadat neki eresztetted rosszra, s nyelvedet csalárdsághoz tapasztod. 20 Ülsz, testvéred ellen beszélsz, anyád fiára mocskot vetsz. 21 Ezeket tetted, és hallgattam, azt képzelted, olyan vagyok mint te; hadd dorgállak meg, hadd sorolom föl szemeid előtt. 22 Értsétek hát ezt meg, ti Istenfelejtők, nehogy szaggassak s nincs, a ki mentene. 23 A ki hálaáldozatot áldoz, tisztel engemet, s a ki az útra ügyel, azzal láttatom Isten üdvösségét!

51 a karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Mikor odament Nátán próféta hozzá, a midőn bement volt Bát-Sébához. Könnyürül rajtam, Istenem, kegyelmed szerint; irgalmad bősége szerint töröld el bűntetteimet. 2 Sokszorosan moss meg engem bűnömötől, és vétkemtől tisztíts meg. 3 Mert bűntetteimet tudom én, és vétkem előttem van mindig. 4 Egyedül ellened vétkeztem, a mi rossz a szemeidben, azt tettem; azért, hogy igaznak bizonyulj szóltadban, jogosnak íteltedben. 5 Lám, bűnben születtem, s vétekben fogant engem anyám. 6 Lám, igazat kívánsz a vesékben, s a bensőben bölcseséget tudatsz velem. 7 Tisztíts meg engem izsóppal, hogy tiszta legyek, moss meg, hogy hónál fehérebb legyek. 8 Hallass velem vígságot és örömet, újjongjanak a csontok, melyeket összezúztál. 9 Rejtsd el az arcodat vétkemtől s mind a bűneimet töröld el. 10 Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szell emet ujíts meg én bennem. 11 Ne vess el engem színed elől, s szent szellemedet ne vedd el tőlem. 12 Add vissza nekem üdvöd vígságát, és készséges szellemmel támassz engem. 13 Hadd tanítsam az elpártolókat újtáidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek. 14 Ments meg engem vérbűntől, Isten, segedelmem Istene; újjongjon a nyelvem igazságodon. 15 Uram, ajkaimat nyisd meg, hogy szájam hirdesse dicséretedet. 16 Mert nem kívánsz vágóáldozatot, hisz adnám; égőáldozatot nem kedvelsz. 17 Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet, oh Isten, nem vetsz meg. 18 Tégy jót Cziónnal kedvességében, építsd fel Jeruzsálem falait; 19

akkor kívánsz majd igazsággal való vágóáldozatokat, égőáldozatot és egész áldozatot, akkor tulkok feljutnak oltárodra.

52 A karmesternek. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljött az edómi Dóég s jelentette Sáulnak, és mondta neki: Dávid bement Achímélek házába. Mit dicsekszel a rosszasággal, vitéz te? Isten szeretete egész nap tart. **2** Veszedelmet gondol ki a nyelved, akár köszörült borotva. te csalárdság cselekvője! **3** Szeretsz rosszat, inkább mint jót, hazugságot inkább mint igazságot beszélni. Széla. **4** Szeretsz minden ártalmas beszédet, csalárdságos nyelvet. **5** Le is ront téged az Isten mindéig, elvonszol és kiszakít téged a sátorból, és gyökereستől kitép az élők országából. Széla. **6** Majd látják az igazak és félnék, és ő fölötte nevetnek: **7** Íme a férfi, ki nem Istent teszi erősségének, hanem sok gazdagságában bízik, hatalmaskodik vágyában! **8** Én pedig olyan vagyok, mint a zöldelő olajfa Isten házában, bízom Isten szeretetében mindörökké. **9** Magasztallak örökké, hogy megcselekedted, és remélem nevedet, mert jóságos az jámboraidnak előtte.

53 A karmesternek, Máchalát szerint. Oktató dal Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosan míveltek jogtalanságot, nincs ki jót tenne. **2** Isten az égből tekintett le az emberfiakra, hogy lássa, van-e eszes, ki Istent keresi. **3** Mindnyája eltért, egyaránt megromlottak; nincs ki jót tenne, nincs egy sem. **4** Nemde megtudják a jogtalanságot cselekvők, kik népemet eszik, a mint kenyeret esznek, Istent nem szólították. **5** Ott rettegve rettegtek meg, a hol nem volt rettegés; mert Isten szerteszórta az ellened táborzók csontjait, megszegyenyítottd, mert Isten megvetette őket. **6** Vajha jönne Cziónból Izraél segítsége; mikor visszahozza Isten népének foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél!

54 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljöttek a Zífbeliek es mondták Sáulnak: Nemde Dávid nálunk rejtőzködik. Isten, neveddel segíts engem s hatalmaddal szerezz nekem jogot! **2** Isten, halljad imámat, figyelj szájam beszédeire! **3** Mert idegenek támadtak ellenem és erőszakosak törtek lelkemre; nem tartották Istent maguk előtt. Széla. **4** Íme Isten segítóm nekem, az Úr az, ki lelkem támogatója. **5** Viszonozza a rosszat meglesőimnek igazságodért semmisítsd meg őket. **6** Készséggel hadd áldozok neked, magasztalom nevedet, Örökkévaló, mert jóságos; **7** mert minden

szoron-gatásból megmentett engem, és ellenségeimet nézte szemem.

55 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Figyelj, oh Isten, imámra, ne húzdójd el könyörgésemtől! **2** Figyelmezz rám és hallgass meg engem, erőlködöm panaszomban és nyögök: **3** az ellenség szavatól, a gonosznak szorítása miatt; mert jogtalanságot zúdítanak reám, és haraggal gyűlölnék engem. **4** Szívem reszket én bennem, s halálos ijedelmek estek reám; **5** félelem és remegés jön belém, s elborít a borzadály. **6** Mondtam: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak, repülnék és megpihennék; **7** íme, messze elbujdosnék, megszállnék a pusztában! Széla. **8** Oda sietnék, a hol menedékem van rohanó szél elől, vikar elől. **9** Rontsd meg, Uram, oszlasd meg nyelvüket, mert erőszakot és viszályt láttam a városban: **10** Nappal és éjjel körüljárják azt falain; jogtalanság és baj van ő benne. **11** Veszedelem van ő benne s nem mozdul el piaczárol elnyomás és csalárdság. **12** Mert nem ellenség gyaláz engem, azt elviselném, nem gyűlölöm fenhéjazott ellenem, ő előle elrejtőzném; **13** hanem te magamféle ember, társam és meghittem, **14** a kivel együtt édesen tanakodtunk, Isten házába jártunk a sokadalom közt. **15** Rontson rájuk a lialál, szálljanak le az alvilágba elevenen; mert gonoszságok vannak lakukban, belsejükben. (Sheol h7585) **16** Én az Istenhez kiáltok fel, és az Örökkévaló megsegít engem. **17** Este és reggel és délben panaszodom és nyögök, és ő hallotta szavamat; **18** kiváltotta békében lelkemet, az ellenem viselt harczból, mert sokan voltak ellenem. **19** Meghallja Isten és lealazza őket, az ősidőben trónoló — Szelá – kik számára nincsen változás és nem félték Istent. **20** Kinyújtotta kezeit meghittjeire, megszegyenyítette szövetségét. **21** Simább a vajnál szája, de harc a szíve; lágyabbak szavai az olajnál, de azok kirántott kardok. **22** Vesd az Örökkévalóra terhedet, ő majd eltart téged; nem engedi soha tántorogni az igazat! **23** Te pedig, Isten, leszállítod őket a verem gödrébe; vérontás és csalárdság emberei napjaik felét sem érik el, de én bízom benned.

56 A karmesternek. Távoli néma galamb szerint. Dávidtól dal. Midőn elfogták őt a filiszteusok Gátban. Kegyelmezz nekem, Isten, mert lihegett rám ember, egész nap szorít engem harczoló. **2** Lihegtek meglesőim egész nap, mert sokan küzdenek ellenem nagyfennem. **3** A mely napon félnem kell, én te benned bízom. **4** Isten által dicsérhetem igéjét, Istenben bízom, nem félek: mit tehet halandó nekem? **5** Egész nap bántják dolgaimat,

ellenem vannak mind az ő gondolataik, rosszra. **6** Összesereglenek, kémlenek, sarkaimat lesik ők, a midőn lelkekre törtek. **7** Jotgalanságért szabadulásuk legyen? Haragban dönts le a népeket, Isten! **8** Bujdosásomat te megszámláltad, tedd könnyemet tömlődbe! Nemde könyvedben vannak! **9** Akkor hátra fordulnak ellenségeim, a mely napon felkiáltok; ezt tudom: hogy Isten mellettem van. **10** Isten által dicsérhetem az igét, az Örökkévaló által dicsérhetem az igét! - **11** Istenben bízom, nem félek mit tehet ember nekem? **12** Rajtam, oh Isten, fogadalmaid, hálaáldozatokat fizetek neked; **13** mert megmentetted lelkemet a haláltól, nemde lábaimat is a tisztástól, hogy járhassak Isten előtt az élet világosságában.

57 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Midőn Sául elől a barlangba szökött. Kegyelmezz nekem, Isten, kegyelmezz nekem, mert benned menedéket kerestem a lelkem, és szárnyaid árnyékába menekülök, míg el nem vonul a veszedelem. **2** Felkiáltok Istenhez, a legfelsőhöz, Istenhez, ki végez felőlem. **3** Lenyúl az égből és megsegít – káromolt a reám lihegő, Széla – küldi Isten az ő szeretetét és igazságát. **4** Lelkem oroszlánok közt van, fekdűnöm kell lángolókat közt; emberfiak ők, kiknek fogai dárdá és nyilak, és nyelvök éles kard. **5** Emelkedjél az egек fölé, Isten, az egész föld fölé dicsőségeddel! **6** Hálót készítettek lábaimnak, legörnyesztették lelkemet; vermet ástak előttem beléje estek. Széla. **7** Szilárd a szívem, oh Isten, szilárd a szívem, hadd énekelek, hadd zengek! **8** Ébredj, méltóságom; ébredj lant és hárfá! Hadd ébresztem a hajnalt! **9** Magasztallak téged népek közt, Uram, zengek neked a nemzetek közt. **10** Mert nagy az egекig szereteted és a felhőkig igazságod. **11** Emelkedjél az egек fölé, oh Isten; az egész föld fölé dicsőségeddel.

58 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Valóban némán beszéltek-e igazságot, egyenességgel ítéletek az emberfiakat? **2** Sőt szívben jotgalanságokat cselekesztek, kezeitek erőszakát méritek az országban. **3** Elvetemedtek a gonoszok anyaméhtől fogva, eltévelyedtek születéstől fogva a hazugságot beszélők. **4** Mérgük van, olyanféle mint a kígyó mérgé, mint a siket viperáé, mely bedugja fülét, **5** hogy meg ne hallja hangját a sugdosóknak, kiokult igézőnek igézését. **6** Isten, rombold le fogaikat szájukban, a fiatal oroszlánok zápfogait rontsd le, Örökkévaló! **7** Olvadjanak el, mint a vizek, melyek szétfolynak – nyilait úgy fészitse, mintha letörnének! – **8** mint a csiga, mely olvadva mászik, mint koraszülött, mint vakondok, melyek napot nem láttak. **9** Mielőtt

megéreznék fazekaitok a tövist, mintegy nyersen, mintegy haragban elviszi a vihar. **10** Örül az igaz, mert megtorlást látott, lábait fűrszti a gonoszok vérében. **11** Majd így szól az ember: Bizony van gyümölcs az igaz számára, bizony van Isten, a ki bíró a földön.

59 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Mikor Sául oda küldött és őrizték a házát, hogy megöljék. Ments meg engem ellenségeimtől, Istenem, támadóimtól ótalmaz engem! **2** Ments meg a jotgalanságot cselekvőktől, és a vérontás embereitől segíts meg! **3** Mert íme lestek lelkeimre, összesereglenek ellenem erősek; se büntettem, se vétkem nincsen, oh Örökkévaló! **4** Bűnöm nélkül sűrögnek és készülődnek; serkenj elibém és lásd! **5** És te, oh Örökkévaló, Isten, seregek ura, Izraél Istene, ébredj, megbüntetni mind a nemzeteket, ne kegyelmezz mind a jotgalan hűtelenkedőknek! Széla. **6** Estére visszatérnek, mordúlnak, mint az eb, s körüljárják a várost. **7** Íme, szót bugyogtatnak szájukkal, kardok az ajkaikon, mert ki hallja! **8** Te pedig, Örökkévaló, nevensz, rajtuk, gúnyolódol mind a nemzeteken. **9** Öröm! Te rád hadd várok, mert Isten a mentsvárom. **10** Szeretetem Istene elémbé jön, Isten néz nem engedi meglesőimet. **11** Ne öld meg őket, nehogy elfelejtse népem, bujdosasd őket hatalmaddal, és dönts le őket, oh paizsunk, Uram. **12** Szájuk vétke, ajkuk szava által fogassanak meg gőgjükben, az esküdözés miatt és hazudozás miatt, melyeket mondogatnak. **13** Semmisítsd meg hévvel, semmisítsd, hogy ne legyenek; és megtudják, hogy Isten uralkodik Jákóbon a föld végeig. Széla. **14** S visszatérnek estére, mordúlnak mint az eb, s körüljárják a vá. rost. **15** Ők bujdosnak eledel után, ha nem laknak jól, úgy kell meghálniok. **16** Én pedig énekelem erődet, és újjongok reggelre szereteteden; mert mentsváru voltál nekem s menedékem, a mely napon megszorultam. **17** Öröm, rólad hadd zengek mert Isten az én mentsvárom, szeretetem Istene.

60 A karmesternek, Tanúság lilioma szerint. Dal Dávidtól, tanításra. Midőn háborúskodott Arám-Nakarájimmal és Arám-Czóbával; Jóáb pedig visszatért s megverte Eódótot a Sós-völgyben, tizenkétezer embert. Isten, elvetettél minket, rést ütöttél bennünk, haragudtál: bárcsak helyreállítanál minket! **2** Megrendítottd a földet, szétrepesztetted, gyógyítsd meg töréseit, mert megingott. **3** Lattattál népeddel keményet, itattad velünk a támolygás borát. **4** A dtál tisztelőidnek jelzészlót, hogy jeleskedjenek, az igazságnak miatta! Széla. **5** Azért hogy megszabadíttassanak kedveltjeid, segíts jobboldal

és hallgass meg! **6** Isten beszélt szentségében: Hadd ujjongok, hadd osztom ki Sekhémét, és Szukkót völgyét hadd mérem fel. **7** Enyém Gilsád és enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvénytálcám. **8** Móáb mosdó medenczém, Edómra vetem sarumát; felém, Peléset, riadozzál! **9** Ki vezet engem az ostromlott városba, ki vezérel engem Edómig? **10** Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! **11** Adj nekünk segítséget a szorongató ellen; hisz hiábavaló embernek segedelme. **12** Istennel végzünk hatalmasat és ő tiporja le szorongatóinkat.

61 A karmesternek. Hárfajátékra. Dávidtól. Halljad Isten fohászomat, figyelj imádságomra! **2** A föld végéről hozzád kiáltok föl, mikor szívem elborul; sziklára, mely magas nekem, vezérelj engem. **3** Mert menedék voltál nekem, erős torony ellenség elől. **4** Hadd időzőm sátradban örökké, keresek menedéket szárnyaid rejtékében. Széla. **5** Mert te, Isten, hallgattál fogadásaimra, megadod neved tisztelőinek örökségét. **6** Napokat tégy hozzá a király napjaihoz, évei annyi mint nemzedék meg nemzedék! **7** Székeljen örökké Isten előtt, szeretet és hűség, rendeld, hogy megóvják! **8** Ekképen hadd zengem nevedet mindéig, hogy megfizessem fogadásaimat napról napra!

62 A karmesternek. Jedútún számára. Zsoltár Dávidtól. Bizony, Isten iránt légy csendben, lelkem; tőle van a segítségem. **2** Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsvárom: nem tántorodom nagyot. **3** Meddig rohantok egy férfira — gyilkolnátok őt mindnyájan, — mint egy dűlő falra, betaszított kerítésre? **4** Bizony, fenségéről őt letaszítani határozták, hazugságot kedvelnek: kiki szájával áldanak, de belsejükben átkoznak. Széla. **5** Bizony, Istenre csendben várj, lelkem, mert tőle van reményem. **6** Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsvárom: nem tántorodom. **7** Istennél van üdvöm és dicsőségem, erős sziklám, menedékem Istenben van. **8** Bízatok benne minden időben, oh nép, öntsétek ki előtte szíveteket; Isten menedék nekünk! Széla. **9** Bizony, lehelet az ember fiai, hazugság a férfi fiai; felkerülvén a mérlegre, ők leheletnél könnyebbek egyaránt. **10** Ne bízatok a zsarolásban s rablással ne hivalkodjatok; vagyon midőn virul, szívet ne fordítsatok rá. **11** Egyet beszélt Isten, kettő az, mit hallottam: hogy Istené az erő. **12** És tied, Uram, a szeretet, te fizetsz kinek-hinek cselekedete szerint.

63 Zsoltár Dávidtól. Midőn Jehúda pusztájában volt. Isten, én Istenem vagy, kereslek; szomjuhozok reád lelkem, eped utánad testem, száraz és bágyadt földön, víz nélkül. **2** Így szemléltetek a szentélyben, látván erődet és dicsőségedet. **3** Mert jobb a szereteted az életnél; ajkaim dicsérnek téged. **4** Így áldalak életemben, nevedben emelem föl kezeimet. **5** Mintegy zsírral és zsiradékkal lakik jól a lelkem, és ujjongó ajkakkal dicsér szájam. **6** Ha reád emlékezem ágyamon, őrszakonként elmélkedem rólad. **7** Mert segítség voltál nekem, és szárnyaid árnyékában ujjongok. **8** Ragaszkodott hozzád a lelkem, engem tartott a te jobbod. **9** Azok pedig veszedelemre keresik lelkemet, majd bejutnak a föld mélységeibe. **10** A kard hatalmába hányják, rókák osztályrésze lesznek. **11** A király pedig örvendezni fog Istenben; dicsekszik mindaz, ki esküszik rá, mert bezárul a hazugságot beszélők szája.

64 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Halljad, Isten, hangomat panaszsomban; ellenség rettentésétől óvd meg éltetem. **2** Rejts el engem a gonosztevők tanakodásától, csődüléstől a jogtalanság cselekvőinek: **3** a kik élesítették, mint a kardot, nyelvüket, fe. szíttették nyilukat, a keserű szót, **4** hogy meglőjék rejtékben a gáncstalant, hirtelen lövik meg s nem félnek. **5** Megerősödnek ők, a rossz dolgot elbeszélők, hogy töröket rejtenek majd; azt mondják, ki látja őket? **6** Jogtalanságokat fürkészenek ki: Elvégeztük a fürkésztet fürkésztést! A férfi belseje pedig és a szíve mélységes. **7** Meglőtte őket Isten, nyiltól hirtelen lettek a sebeik. **8** Megejtette őket magukat a nyelvük: fejet csóválnak mind, a kik nézik. **9** S megfélemlettek az emberek mind; hirdetik az Isten cselekvését és művét szemlélik. **10** Örülni fog az igaz az Örökkévalóban és menedéket talál benne, és dicsekszenek mind az egyenesszívűek.

65 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Ének. Hozzád illő a dicséző dal, oh Isten, Czióban, és neked fizettség a fogadalom! **2** Meghallója az imának, te eléd járul minden halandó. **3** A bűnök dolgai elhatalmasodtak rajtam; bűntetteinket, te bocsásd meg azokat! **4** Boldog, a kit megválasztasz és közeledni engedsz, hogy lakozzék udvaraiban! Hadd lakjunk jól javával háznak, szent templomodnak! **5** Félelmetes dolgokkal igazságban hallgass meg minket, üdvünk Istene, bizodalma mind a föld végeinek és a távoli tengernek; **6** a ki megszilárdítja a hegyeket erejével, felövezkedve hatalommal, **7** lecsillapítja tengerek zajongását, hullámaik zajongását és nemzetek zúgását. **8** S megfélemlettek a végek lakói jeleitől,

reggel és est keletjeit megujjongtatod. **9** Gondoltál t földre és megázattad, bőven meggazdagítod, Isten patakjából, mely vízzel teli; elkészíted gabnájukat, mert így készíted őt elő: **10** barázdáit öntözve, lelapítva göröngyeit, záposrésővel megpuhítod, megáldod növényzetét. **11** Megkoronázod az esztendő jószágoddal, és ösvényeid zsiradékotl csurognak. **12** Csurognak a pusztá tanyái s ujjongással övezkednek a halmok; **13** öltöttek juhokat a rétek és a völgyek gabonába burkolóznak, riadoznak meg énekelnek!

66 A karmesternek. Ének. Zsoltár. Riadozzatok Istennek mind a földön levők; **2** zengjétek neve tiszteletét, adjatok tiszteletet, dicsérő dalával, **3** mondjátok Istennek: Mi félelmetes a te műved, nagy erőd miatt hízelegnek neked ellenségeid. **4** Mind a földön levők leborúlnak előtted és zengenek neked, zengik nevedet. Széla. **5** Jertek és lássátok az Isten cselekvéseit, tettben félelmetes ő az ember fiai fölött. **6** Szárazra változtatta a tengert, a folyamon lábbal keltek át; ott örülhetünk benne. **7** Hatalmában örökké uralkodik, szemei kémlelik a nemzeteket: a pártütők ne emelkedjenek föl. Széla. **8** Áldjátok, népek, Istenünket és hallassátok dicséretének hangját: **9** a ki életet engedett lelkünknek és tántorodásnak nem adta át lábunkat. **10** Mert megvizsgáltál minket, Isten, megolvasztottál, a mint ezüstöt olvasztanak. **11** Hálóba juttattál minket, szorítót tettél derekunkra; **12** nyargalni engedél embert fejünkön, tűzbe meg vízbe kerültünk, de kijuttattál minket bőségre. **13** Bemegyek majd házadba égő áldozatokkal, megfizetem neked fogadalmaimat; **14** a melyekre ajkaím megnyíltak és kimondta azájam szorultomban. **15** Égő áldozatokul kövér barmokat hozok neked, kosoknak füstölő áldozatával, elkészíték tulkokat bakokkal. Széla. **16** Jertek, halljátok, hadd beszéljem el, ti istenfélők mind, a mit tett lelkemnek. **17** Hozzája kiáltottam föl szájjammal, hogy magasztaltassék nyelvemen. **18** Jogtalanságot ha láttam szívemben, ne hallja meg az Úr! **19** Ámde meghallotta az Isten, figyelt imádságom hangjára. **20** Áldva legyen az Isten, a ki nem távolította el imádságomat, sem az ő kegyelmét tőlem.

67 A karmesternek. A hárfájátékon. Zsoltár. Ének. Isten kegyelmezzen nekünk és áldjon meg minket, arczát felénk világíttassa. Széla. **2** Hogy megismerjék a földön utadat, mind a nemzetek között segítségedet. **3** Magasztaljanak téged népek, oh Isten, magasztaljanak a népek mindannyian. **4** Örüljenek és ujjongjanak a nemzetek, mert egyenességgel itéled a népeket s a nemzeteket a földön vezérled. Széla. **5** Magasztaljanak téged népek, oh Isten,

magasztaljanak téged a népek mindannyian. **6** A föld megadta termését; áldjon meg bennünket Isten, a mi Istenünk, **7** áldjon meg minket Isten és féljék őt mind a föld végei.

68 A karmesternek. Dávidtól. Zsoltár. Ének. Keljen föl Isten, széledjenek el ellenei és futamodjanak meg gyűlölöi előle. **2** Mint elhajtatik füst, hajtsad el őket; mint elolvad viasz tűz elől, veszszenek el a gonoszok Isten elől! **3** De az igazak örüljenek, vigadjanak Isten előtt, örvendjenek örömmel! **4** Énekeljétek Istennek, zengjétek nevét; töltsétek föl utat, a pusztaságokon hajtónak – Jáh a neve – és vigadjatok előtte! **5** Árváknak atya s özvegyeknek bírája Isten, az ő szent hajlékában; **6** Isten magánosokat letelepít a házban, foglyokat kivezet boldogulásra; ámde pártütők sívár földön laknak. **7** Isten! mikor elindultál néped előtt, mihor lépdeltél a sivatagon – Széla – **8** a föld megrendült, az egek is csepegtek Isten előtt, ez a Színáj Isten, Izraél Istene előtt. **9** Esőt bőviben permeteztetsz, Isten; birtokodat, a lankadat, te szilárdítod meg. **10** Csapatod letelepedett benne, elkészíted azt jószágodban a szegénynek, oh Isten. **11** Az Úr szózatot ad, a hirhozók nagy seregben vannak: **12** Seregek királyai bolyongnak, bolyongnak, s a háznak aszszonya osztja a zsákmányt. **13** Avagy fekdüdnétek az aklok között? Galambnak szárnyai ezüsttel borítvák és szárnyottalai zöldes arannyal. **14** Mikor a Mindenható szétszórta benne a királyokat, hófehéres volt a Czalmónon. **15** Isten hegye a Básán hegye, kúpozatos hegy a Básán hegye. **16** Miért sandítotok, kúpozatos hegyek ti, a hegyre, melyet Isten megkívánt székhelyéül? Lakni is fogja az Örökkévaló mindétig. **17** Isten szekere sok tízezernyi, ismételten ezernyi; az Úr van rajtuk – Színaj a szentélyben! **18** Fölszálltal a magasba, ejtettél foglyot, vettél ajándékokat az emberek közül; pártütők is lakni fognak Jáhnál, Istennél. **19** Áldva legyen az Úr, napról-napra, hord bennünket; az Isten a mi segítségünk. Széla. **20** Az Isten nekünk segítségésre való Isten, a az Örökkévalónál, az Úrnál vannak kiszabadítások a halálból. **21** Bizony, Isten összezúzza ellenségei fejét, hajas fejetetejét a bűneiben járónak. **22** Szólt az Úr: Básánból hozom vissza, visszahozom a tenger mélységeiből: **23** azért hogy vérbe mártsd lábadat, ebeid nyelvéned az ellenségekben legyen része. **24** Látták járataidat, Isten, Istenemnek, királyomnak járatait a szentélyben. **25** Elöl mentek énekesek, azután hárfások, dobverő leányzók közepette. **26** Gyülekezetekben áldjátok Istent, az Urat, Izraél forrásából valók ti! **27** Ott van Benjámin, a

legifjabbik, vezetőjük, Jehúda nagyjai, néptömegükkel, Zebulún nagyjai, Naftáli nagyjai. 28 Elrendelte Istened hatalmadat – hatalmas légy, oh Isten, a ki ezt művelted értünk, 29 templomodból Jeruzsálem fölött! Neked visznek királyok ajándékot. 30 Dorgáld meg a nádasnak vadját, bikák csordáját népek borjai közt, az ezüst rudakon tipródót, szétszórv a karczokat kedvelő népeket. 31 Eljönnek főurak Egyiptomból, Kús sietve terjeszti kezeit Istenhez. 32 Királyságai a földnek, énekeljete Istennek, zengjete az Úrnak-Széla-, 33 annak a ki hajt az ósrégi egek egein; íme hallatja hangját, hatalmas hangot. 34 adatok hatalmat Istennek! Izraelén van fensége és hatalma a felhőkben. 35 Félelmetes az Isten a te szentéleiből; Izrael Istene, ő ad hatalmat és erősödést a népnek. Áldva legyen Isten.

69 A karmesternek. Liliomok szerint. Dávidtól.

Segíts engem Isten, mert lélekig hatoltak a vizek. 2 Belesüllyedtem a mélység iszapjába, s nincs megállhatás; bejutottam vizek mélyeibe és áradat sodort el engem. 3 Elfáradtam kiáltásomban, kihevült a torkom, elepedtek szemeim, várván Istenemre. 4 Többen vannak fejem haj szálainál, kik ok nélkül gyűlölöm, számok a megsemmisítőim, kik hazugul ellenségeim; a mit el nem raboltam, azt kell megtérítenem. 5 Isten, te ismered oktalanságomat, és bűneim előtted nincsenek eltitkolva. 6 Ne szégyenüljenek meg általam a téged remélők, Uram, Örökkévaló, seregek ura; ne piruljanak el általam a téged keresők, Izrael Istene. 7 Mert éretted viseltem gyalázatot, borította szégyen arczomat; 8 elidegenítve lettem testvéreimnek, isméretlenné anyám fiainak. 9 Mert a házadért való buzgólkodás megemészített engem, és gyalázód gyalázásai én reám estek. 10 Bőjtben sírtam lelkemből, gyalázássá lett nekem; 11 öltözetemmé zsákot tettem: lettem nekik példabeszéddé. 12 Szólnak rólam a kapuban ülők és a borívóknak danái. 13 De én – hozzád van az imádságom, Örökkévaló, a kegy idején; Isten, nagy szeretettedben hallgass meg engem üdvöd igazságával. 14 Ments ki engem a sárból, s ne engedj elsüllyednem; hadd menekülök meg gyűlölőimtől s vizek mélyeiből. 15 Ne sodorjon el a víz áradata s ne nyeljen el a mélység, s ne zárja rám száját a verem. 16 Hallgass meg, Örökkévaló, mert jó a szeretetted, nagy irtalmad szerint fordulj hozzám. 17 S ne rejsd el arczodat szolgádtól; mert megszorultam, gyorsan hallgass meg. 18 Közeledj lelkemhez, váltsd meg azt, ellenségeim okából válts ki engem. 19 Te ismered gyalázatomat, szégyenemet

és pirulásomat; előtted vannak mind a szorongatóim. 20 Gyalázatot törte meg szívemet és sínylődtem; reméltem megszánást, de nincs, vigasztalókat, de nem találtam. 21 Étkemül adtak mérget és szomjamra itattak velem eczetet. 22 Legyen asztaluk előttük törre és a bátorságosoknak csapdává. 23 Sötétüljenek el zemeik, hogy ne lássanak, és derekukat mindig tántorogtasd meg. 24 Önts ki rájuk haragvásodat, és föllobbant haragod érje utól őket. 25 Legyen tanyájuk elpusztult, sátraikban ne legyen lakó. 26 Mert a kiket te megvertél, üldöztétek, és megöltéid fájaldalmáról beszélnek. 27 Tégy bűnt a bűnűkre s ne jussanak be igazságodba. 28 Törültesse ki az élők könyvéből és igazakkal együtt be ne irassanak. 29 Én pedig szegény és szenvedő vagyok; segítségem, oh Isten, ótalmazzon engem. 30 Hadd dicsérem Isten nevét énekkel és nagynak mondom őt hálaszóval, 31 az jobban tetszik az Örökkévalónak ökörnél, szarvaspatás tuloknál. 32 Látták az alázatosak, örülnek; Istent keresők ti, éledjen föl szívetek! 33 Mert hallgat a szűkölködőkre az Örökkévaló, s az ő foglyait nem vetette meg. 34 Dicsérjék őt ég és föld, tengerek s mind a mi mozog bennök: 35 mert Isten megsegíti Cziót s fölépíti Jehúda városait, hogy lakjanak ott. és birtokba vegyél; 36 és szolgálóinak magzata öröklí azt, a kik nevét szeretik, lakoznak benne.

70 A karmesternek. Dávidtól. Emlékeztetésül. Isten, megmentésemre, Örökkévaló, segítségemre siess! 2 Szégyenüljenek meg és gyalázásul legyenek, a kik lelkemre törnek; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kívánják. 3 Forduljanak vissza szégyenük miatt, kik azt mondják: Hah, hah! 4 Örvendjenek és örüljenek mind a te keresőd, és mondják mindig: nagy az Isten! a kik szeretik segítségedet! 5 Én pedig szegény vagyok és szűkölködő, Isten siess felém; segítségem és szabadító vagyok, Örökkévaló, ne késsél!

71 Benced, Örökkévaló, van menedékem, ne hagyj megszegényülnöm soha! 2 Igazságoddal ments meg és szabadíts meg engem, hajlítsd hozzám füledet és segíts meg! 3 Légy nekem menedék sziklájává, hogy bemehessek mindig: rendeld segítésemre, mert szírtam és váram vagy. 4 Istenem, szabadíts ki engem gonoszok kezéből, jogtalankodónak és erőszakoskodónak markából. 5 Mert te vagy reményem; az Úr, az Örökkévaló bizodalمام ifjúkoromtól fogva. 6 Te reád támaszkodtam születéstől fogva, anyám méhéből te vontál ki, rólad szól dicsérodalom mindig. 7 Mintegy csodája lettem sokaknak, de te vagy erős menedékem. 8 Teljék meg

szájam dicséretteddel, egész nap dicsőségeddel. **9** Ne dobj el engem vénség idején; midőn fogytán van erőm, ne hagyj el engem. **10** Mert szóltak rólam ellenségeim, és lelkem meglesői tanácsokztak együtt, **11** mondván: Isten elhagyta őt, üldözzétek és fogjátok meg, mert nincs megmentő! **12** Isten, ne távozzál tőlem, Istenem, segítségemre siess. **13** Szégyenüljenek meg, fogyjanak meg lelkem vádlói, gyalázat és szégyen burkolja őket, a kik bajomat keresik. **14** Én pedig mindig várakozom, hogy megtoldhassam minden dicséretedet. **15** Szájam elbeszéli igazságodat, egész nap segedelmedet, mert számát sem tudom. **16** Bemegyek az Úrnak, az Örökkévalónak hatalmas tetteivel, említém igazságodat, egyedül a tiedet. **17** Isten, megtanítottál ifjúkoromtól fogva, egész eddig hirdetem csodás tetteidet. **18** De öregségig és vénségig se hagyj el, Isten, miglen hirdetem karodat a nemzedéknek, mind a jövődőknek a te hatalmat. **19** Hisz igazságod, Isten, a magas égig ér; a ki nagyokat miveltél, Isten, ki olyan mint te? **20** A ki láttattál velem sok szorongatást és veszedelmeket, újra éltesz engem, és a föld mélységeiből újra hozz föl engem! **21** Növeljed nagyságomat és fordulj, hogy megvizgatszál. **22** Én is magasztallak majd lantszerrel hűségédért, Istenem; zengek neked hárfán, oh Izraél szentje. **23** Ujjonganak ajkaim, mert zenghetek neked, meg a lelkem, melyet kiváltottál. **24** Nyelvem is egész nap elrebegi igazságodat; mert megszégyenültek, mert elpirultak, kik bajomat keresik.

72 Salamontól. Isten, ítéleteidet add a királynak és igazságodat a király fiának; 2 ítélje népedet igazsággal és szegényeidet jog szerint. **3** Teremjenek a hegyek békét a népnek és a halmok igazságot. **4** Jogot szerezzen a nép szegényeinek, segítsen a szűkölködő fiainak és zúzza szét a fosztogatót. **5** Féljenek téged, a meddig nap van, s a míg hold lesz, nemzedéken, nemzedékeken át. **6** Szálljon le, mint eső a kaszáló rétre, mint zápor, mely áztatja a földet. **7** Viruljon napjaiban az igaz, és bővíben legyen béke a hold enyészéig. **8** És uralkodjék tengertől tengerig s a folyamtól a föld végéig. **9** Előtte térdeljenek a pusztalakók, és ellenségei port nyaldossanak. **10** Tarsis és a szigetek királyai ajándékkal adózzanak, Sebá és Szebá királyai adót mutatnak be. **11** És leborúlnak előtte mind a királyok, mind a nemzetek szolgálják őt. **12** Mert megmenti a szűkölködőt, ki esedezik és a szegényt, meg azt, kinek nincsen segítője; **13** szánakozik ügyefogyottan és szűkölködőn és a szűkölködők lelkeit megsegíti; **14** elnyomástól és erőszaktól megváltja lelküket, és drága az ő vérük

szemeiben. **15** Majd föléled s ad neki Sebá aranyából; imádkozik érte mindig, egész nap áldja őt. **16** Legyen gabonának bősége az országban a hegyek esúcsán, renjen mint a Libánon a termése és virágozzanak ki a városból, mint a földnek füve. **17** Legyen neve örökre, a míg nap lesz, aarjadozzék never és áldják magukat vele, mind a nemzetek boldognak mondják! **18** Áldva legyen az Örökkévaló, az Isten, Izraél Istene, ki egyedül művel csodás tetteket! **19** És áldva legyen dicsőséges neve örökre és teljék meg dicsőségével az egész föld! Ámen és Ámen! **20** Vége Dávid, Jísaj fia imáinak.

73 Zsoltár Ászáftól. Bizony, jóságos Izraélhez az Isten, a tisztult szívűekhez. **2** Én pedig, kevés híja elhajlottak lábaim, semmi híja megcsúsztak lépteim. **3** Mert megírgyeltém a, kevélykedőket, midőn a gonoszok jólétét láttam. **4** Mert nincsenek kínjaik halálukig, hízott az erejük. **5** Halandónak szenvedésében nincsenek benne s emberekkel együtt nem sújtatnak. **6** Azért nyakukat díszíti gögősség, ruhaként borítja őket erőszak. **7** Kidülledt kövérségtől szemük, túlsapongtak szívük képzeldései. **8** Csúfolódnak és gonoszúl fosztogatásról beszélnek, szinte a magasból beszélnek: **9** az egekbe helyezték szájukat, de nyelvük a földön jár. **10** Azért erre felé tér az ő népe, s tele szürcsölik magukat vízzel; **11** és mondják: Miként tudhatja Isten, s van-e tudás a legfelsőbben? **12** Íme, gonoszok ezek és mint örökkön gondtalanok gyarapítottak vagyont. **13** Bizony, hiába tisztítottam szívemet és mostam ártatlanságban kezeimet; **14** de sújtva vagyok egész nap s reggelenként itt a fenyítésem. **15** Ha mondanám, hadd beszélék olykép, íme gyermekeid nemzedékét elárulnám. **16** Gondolkodtam is, hogy megtudjam ezt, gyötrődés volt az szemeimben **17** míg be nem mentem Isten szentélyébe, s figyelhettem az ő végükre. **18** Bizony, sikamlós térre helyezted őket, ledöntöd őket romokká. **19** Miként lettek pusztulássá egy pillanat alatt; eltűntek, végük lett a réműlettől. **20** Mint álmat ébredés után, Uram, fölserkenvén képüket megveted. **21** Midőn elkeseredett szívem és töprenkedtem veséimben: **22** oktan voltam és tudásom nem volt, akár a barom voltam veled szemben. **23** De én mindig veled vagyok, megragadod jobb kezemet; **24** tanácsoddal vezetsz engem, és aztán dicsőséggel magadhoz veszel engem. **25** Kim van nekem az egekben? S melletted mit sem kívánok a földön. **26** Elfogyott bár húsom és szívem – szívem sziklája és osztályrészem az Isten örökké. **27** Mert íme a tőled eltávolodók elvesznek, megsemmisítesz

mindenkit, ki elparáználkodik tőled. 28 Én pedig – Isten közelsége jó nekem; az Úrba, az Örökkévalóba helyeztem bizalmamat, hogy elbeszéljem mind a te műveidet.

74 Oktató dal. Ászáftól. Miért vetted el, Isten, mindenkorra, füstöl haragod legelőd juhait ellen? 2 Emlékezzél meg községedről, melyet szereztél hajdanában, örökséged törzséről, melyet megváltottál; Czión hegyéről, a melyen lakoztál! 3 Emeld lépteidet az örök romok felé; mindenképen rombolt az ellenség a szentélyben. 4 Ordítottak szorongatóid gyülekezőhelyed belsejében, tették az ő jeleiket jelekké. 5 Úgy tűnik föl, mint a ki fölfelé viszi a fák sűrűjébe a fejszéket; 6 s most faragványait egyaránt baltákkal és csákányokkal leütik. 7 Tűzbe borították szentélyedet, földig szentségtelenítették meg neved hajlékát. 8 Mondták szívükben: Nyomjuk el egyaránt! Elégették Istennek mind a gyülekező helyeit az országban. 9 Jeleinket nem láttuk, nincs többé próféta és nálunk senki sincs, a ki tudná, meddig? 10 Meddig, oh Isten, gyaláz a szorongató, káromolja az ellenség nevedet mindéig? 11 Mért vonod vissza kezedet s jobbodat? Húzd ki öledből, semmisíts! 12 Hiszen Isten a királyom hajdantól fogva, ki segítséget mivel a földön. 13 Te szétmorzoltad erőddel a tengert, összetörted a szörnyetegek fejét a vize-ken; 14 te szétzúztad a leviatán fejét, adod eledelül a pusztalakók népének; 15 te hasítottál forrást és patakat, te kiszáritottál tartós folyamokat. 16 Tied a nappal, tied az éjjel is, te készítettél világítót és napot; 17 te megállapítottad mind a föld határait, nyár és tél, te alkottad őket. 18 Emlékezzél meg erről: ellenség gyalázta az Örökkévalót és aljas nép káromolta nevedet. 19 Ne add a vadnak gerliczéd lelkét, szegényeid életét ne felejtse el mindenkorra. 20 Tekints a szövetségre; mert megteltek az ország sötét helyei erőszak tanyáival. 21 Ne térjen vissza megszegyenülten az elnyomott, szegény és szűkölködő dicsérvék nevedet! 22 Kelj föl, Isten, vidd ügyedet, emlékezzél gyalázásodról az aljas részéről egész nap. 23 Ne felejtse el szorongatóid hangját, támadóid zajongását, mely folyton felszáll!

75 A karmesternek. Ne ronts szerint. Zsoltár Ászáftól. Ének. Hálát adtunk neked, Isten, hálát adtunk; hisz közel a neved: elbeszélték csodatotteidet. 2 Midőn kitűzöm a határidőt, én egyenességgel ítélek. 3 Megbomlanak a föld és minden lakói, én megszilárdítottam oszlopaikat. Széla. 4 Mondtam a kevélykedőknek: ne kevélykedjétek a gonoszoknak:

ne emeljétek szarvat; 5 ne emeljétek a magasba szarvatokat, ne beszéljétek nyakasan daczosat! 6 Mert nem keletről és nyugatról, se nem pusztá felől van emelkedés; 7 hanem Isten a bíró: ezt lealázza és amazz fölemeli. 8 Mert serleg van az Örökkévaló kezében és habzik a bor – telve itallal s abból csurgat: bizony a seprűjét szívják, isszák mind a föld gonoszai. 9 De én örökké hirdetem; hadd zengjenek Jákób Istenének. 10 És a gonoszok szarvait mind levágom, emelkedjenek az igaznak szarvai.

76 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Ászáftól. Ének. Ismeretes az Isten Jehúdában, Izraélben nagy a neve. 2 Sálémben van az ő sátora és hajléka Cziónban. 3 Ott törte össze az íj villámain, paizsot és kardot és a harczot. Széla. 4 Tündöklő vagy, hatalmas, a ragadmány hegyei felől. 5 Kifosztattak az erős szívűek, szendergik álmukat, és nem találták kezüket mind a had emberei. 6 Dorgálásodtól, Jákób Istene, mélyen alszik mind a szekérhad, mind a ló. 7 Te félelmetes vagy, s ki állhat meg előtted, mihelyt haragszol! 8 Az égből hallattál ítéletet, a föld megfélemlt és lecsendesedett, 9 midőn fölkel Isten a törvényre, hogy megsegítse mind a föld aláztatóságait. Széla. 10 Mert az emberek dühe magasztal téged, midőn maradékuk dühösségbe övezkedik. 11 Tegyetek fogadást és fizessétek meg az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek; mind a körülötte levők vigyenek ajándékot a félelmesnek, 12 aki leszeli a fejedelmek indulatát, félelmetes a föld királyainak.

77 A karmesternek. Jedútún számára. Ászáftól. Zsoltár. Hangommal az Istenhez hadd kiáltok, hangommal az Istenhez, és ő figyel reám. 2 Szorultságom napján az Urat kerestem; kezem éjjel kinyújtva van s nem dermed meg, vonakodott lelkem megvigasztalódni. 3 Istenre ha emlékezem, sóhajtanom kell; ha gondolkodom, elborul lelkem. Széla. 4 Tartod szemem őrzőt, nyugtalanokodom s nem beszélhetek. 5 Elgondolom a hajdankor napjait, az ősidőknek éveit. 6 Ha emlékezem éjjel hárfajátékoma, gondolkodnom kell szívemben és fürkész lelkem: 7 Örökre elvet-e az Úr és nem fog már többé kedvelni? 8 Megszűnt-e kegyelme mindenkorra, elfogyott-e az ígélet nemzedékre meg nemzedékre? 9 Elfelejtett-e könyörölni Isten, avagy haragban elzárta-e irlalmát? Széla. 10 Azt mondtam: az a szenvedésem, hogy megváltozott a legfelsőnek jobbjá. 11 Emlékezem Jáh cselekedeteire, midőn emlékezem hajdankori csodádról; 12 elmélkedem minden tetterdről és cselekményeiden elgondolkodom.

13 Isten, szentségben van az utad; ki oly nagy isten, mint az Isten? 14 Te vagy az Isten, ki csodát mível, tudatad a népek közt erődöt. 15 Megváltottad karoddal népedet, Jákób és József fiait. Széla. 16 Láttak téged a vizek, oh Isten, láttak a vizek, megremegtek, meg is reszkettek a mélységek. 17 Vízet ömlesztettek a felhők, dőrejt hallattak a fellegek, nyilaid is szerte jártak; 18 hallik dörgésed a forgatagban, megvilágították villámok a világot, megreszketett és megrendült a föld. 19 Tengeren át volt utad és ösvényed nagy vizeken, és nyomdokaid nem voltak fölismerhetők. 20 Vezetted népedet, mint juhokat, Mózes és Áron által.

78 Oktató dal. Ászátfól. Figyelj, népem, tanomra, hajtásatok fületek szájam beszédjeire! 2 Hadt nyitom meg példázattal szájamat, bugyogtatok rejtvényeket a hajdankorból. 3 Miket hallottunk és megtudtuk és őseink elbeszéltek nekünk: 4 nem titkoljuk el fiaiktól, az utóbbi nemzedéknek elbeszélve az Örökkévaló dicsőreteit, hatalmát s csodás tetteit, melyeket mívelt. 5 Fölállított bizonyosságot Jákóbban, tant helyezett el Izraelben, melyeket megparancsolt őseinknek, hogy azokat tudassák fiaikkal; 6 azért, hogy tudja az utóbbi nemzedék, a születendő fiak, keljenek föl és beszéljék el az ő fiaiknak: 7 hogy Istenbe vessék bizalmukat, s ne felejték el Isten cselekedeteit és parancsolatait óvják meg, 8 s ne legyenek mint őseik, makacskodó és engedetlen nemzedék, nemzedék, mely nem szilárdította szívét, s Istenhez nem volt hűség a lelke. 9 Efraim fiai, fegyverkezett íjások, megfordultak a harcnak napján. 10 Nem őrizték Isten szövetségét és vonakodtak tana szerint járni; 11 elfelejtették cselekményeit és csodatotteit, melyeket láttatott velük. 12 Őseik előtt tett csodát Egyiptom országában, Czóan mezején. 13 Meghasította a tengert a átvonultatta őket, s megállította gátképpen a vizeket. 14 Vezette őket felhővel nappal, s egész éjjel tűz fényével. 15 Sziklákat hasított a pusztában, s itatta bőven mint mélységekből; 16 fakasztott folyó vizeket a szirtből, s aláeresztett folyamokként vizeket. 17 De még tovább is vétektek ellene, engedetlenkedve a Legfelső iránt a sivatagban. 18 Megkísértették Istent szívükben, eledelt kérvén vágyuknak. 19 Isten ellen beszéltek, mondták: Bír-e Isten asztalt teríteni a pusztában? 20 Lám, ráütött a sziklára és vizek folytak és patakok ömlöttek: kenyeret is bír-e adni, avagy húst készíthet-e népének? 21 Azért, meghallván az Örökkévaló, fölgerjedt, és tűz gyuladt ki Jákób ellen s harag is szállt föl Izrael ellen; 22 mert nem hittek Istenben és nem bíztak segítségében. 23 Megparancsolta tehát a felhőknek

fölül és az ég ajtóit megnyitotta, 24 hullatott rájuk mannat, hogy egyenek, égi gabonát adott nekik; 25 menybeliek kenyerét ette az ember, eleséget küldött nekik jóllakásra. 26 Keleti szelet indított az égen és hajtotta erejével a déli szelet; 27 hullatott rájuk húst, mint a por, s mint a tengerek fövénye, szárnyas madarat; 28 leesni engedte táborá közepébe, az ő hajlékai körül. 29 Ettek és jóllaktak nagyon és a mire vágyódtak, elhozta nekik. 30 El sem álltak vágyuktól, még szájukban volt ételük, 31 és Isten haragja ellenük fölszállt, öldökölt kövéreik közt és Izrael ifjait legörnyesztette. 32 Mindemellett még vétektek és nem hittek csodatetteiben; 33 így hiábavalóságban fogyatta el napjaikat és esztendeiket réműletben. 34 Ha ölte őket, keresték őt és újra fölkeresték Istent, 35 megemlékeztek, hogy Isten a sziklájuk s a legfelső Isten a megváltójuk. 36 És hitegették őt szájukkal, és nyelvükkel hazudtak neki; 37 de szívük nem volt szilárd iránta s nem voltak hűségesek szövetségében. 38 De ő irgalmas, megbocsát bűnt és nem pusztít, sokszorta elfordítja haragját és nem ébreszti föl egész hevét. 39 Megemlékezett, hogy bús ők; lehellet, mely elszáll és meg nem tér. 40 Hányszor engedetlenkedtek iránta a pusztában, búsították a sivatagban! 41 Újra megkísértették Istent és Izrael szentjét felbőszítették, 42 nem emlékeztek meg kezéről, a napról, melyen kiváltotta őket a szorongatótól, 43 hogy Egyiptomban tette jeleit és csodáit Czóan mezején. 44 Vérré változtatta folyamaikat, hogy nem ihatták folyóvizeiket. 45 Bocsátott rájuk gyülevész vadat és az emésztette őket, békát és az pusztította őket. 46 A tücsöknök adta át termésüket és szerzeményüket a sáskának. 47 Megölte jégesővel szőlőjüket, s vadfügefáikat jeges kövel. 48 Átszolgáltatta a jégesőnek a barmukat és jószágukat a villámoknak. 49 Bocsátotta rájuk föllobbant haragját: felindulást, haragvást és szorongatást, vészangyalok csapatját. 50 Ösvényt egyengetett haragjának, nem vont a haláltól lelküket és éltüket kiszolgáltatta a dögvésznek; 51 megvert minden elsőszülöttet Egyiptomban, erők zsenyéjét Chám sátraiban. 52 Elindította népét mint a juhokat és vezérelte mint a nyáját a pusztában; 53 vezette őket bizton és nem rettegtek, ellenségeiket pedig elborította a tenger. 54 Elvitte őket szent határába, a hegyhez, melyet jobbjá szerzett. 55 Kiűzött előlük nemzeteket, juttatta azokat kiosztott birtokul és lakoztatta sátraikban Izrael törzseit. 56 De megkísértették és engedetlenkedtek Isten a Legfelső, iránt és bizonyosságait nem őrizték meg. 57 Eltértek és hűtelenkedtek, mint őseik, megfordultak, mint a csalfa íj. 58 Bosszantották magaslataikkal és faragott

képeikkel ingerelték. **59** Hallotta Isten és fölháborodott és megvetette nagyon Izraélt. **60** Ott hagyta Siló hajlékát, a sátrát, ahol emberek közt lakozott. **61** Fogságra adta hatalmát, és dicsőségét szorongatónak a kezébe. **62** Átszolgáltatta népét a kardnak és fölháborodott birtoka ellen. **63** Ifjait tűz emésztette, hajadonai pedig nászéneket nem értek. **64** Papjai a kard által estek el, és özvegyei nem siratták. **65** Ekkor fölébredt mint alvó az Úr, mint vitéz, ki felujjong bortól; **66** s megverte szorongatóit, s meghátráltak; örök gyalázatot juttatott nekik. **67** De megvetette József sátrát s Efraim törzsét nem választotta; **68** hanem kiválasztotta Jehúda törzsét, Czión hegyét, melyet megszeretett. **69** És fölépítette, mint a magas eget, szentélyét, mint a földet, melyet örökre megalapított. **70** S megválasztotta szolgáját Dávidot s elvette őt a juhok aklai mellől; **71** szoptatós juhok mögől hozta el őt, hogy legeltesse népét Jákóbot és Izraélt, az ő birtokát; **72** legeltette is őket szívének gáncstalansága szerint, s kezei értelmességével vezette őket.

79 Zsoltár Ászáftól. Isten, birtokodba behatoltak nemzetek, megtisztátalanították szent templomodat, romhalmazzá tették Jeruzsálemet. **2** Odaadták szolgálid hulláját eledelül az ég madarának, jámboraid húsát a föld vadjának. **3** Víz gyanánt ontották vérüket Jeruzsálemnek körülötte s nem temetett senki. **4** Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, gúnyná és csúffá a körülöttünk levőknek. **5** Meddig, Örökkévaló, haragszol mindéig, ég mint a tűz buzgalmad? **6** Öntsd ki hevedet a népekre, melyek téged nem ismernek, s a királyságokra, melyek nevedet nem szólítják; **7** mert megették Jákóbot és hajlékát elpusztították. **8** Ne emlékezzél rovásunkra az elődök bűneiről, gyorsan elénbe jöjjön irgalmad, mert megfogytunk nagyon. **9** Segíts minket, üdvünk Istene, neved dicsőségének dolgáért; ments meg és bocsásd meg vétkeinket neved kedvéért! **10** Miért mondják a nemzetek: hol az Istenük? Legyen tudomásul a nemzetek közt, szemeink láttára, szolgálid kiontott vérének megtorlása! **11** Jusson eléd a foglyok nyögése! Karod nagysága szerint tartsd fönn a halálnak fiait! **12** És térítsd meg szomszédainknak hétszeresen az ő őlükbe gyalázásukat, mellyel téged gyaláztak, Uram! **13** Mi pedig, a te néped s legelőd juhai, hálát adunk neked örökké, nemzedékre meg nemzedékre beszéljük el dicséretedet!

80 A karmesternek. Liliomok szerint. Tanuság Ászáftól. Zsoltár. Izraél pásztora, figyelj, aki mint juhokat vezeted Józsefet, kérubok fölött trónoló,

tündökölj fel! **2** Efraim, Benjamin és Menasse előtt serkentsd fel hatalmadat és jer segítségül nekünk! **3** Isten, állíts helyre minket, s világítsd arcodat, hogy megsegítségünk! **4** Örökkévaló, Isten, seregek ura, meddig füstöl haragod néped imádsága mellett? **5** Adtál enniök könnyet kenyérül, itattad őket könnyekkel mércze számra. **6** Viszályá tettel minket szomszédainknak, s ellenségeink gúnyolódnak. **7** Isten, seregek ura, állíts helyre minket s világítsd arcodat, hogy megsegítségünk! **8** Szőlőtől szakítottál ki Egyiptomból, elűztél nemzeteket és azt elűtted. **9** Helyet készítettél előtte, meggyökerezette gyökereit és megtöltötte az országot. **10** Hegyek borítottak be árnyékától s ágai akár Isten cédrusai. **11** Tengerig eresztette indáit s a folyamig hajtásait. **12** Miért törted át kerítéseit úgy, hogy leszedik mind az útonjárók; **13** lerágja vadkan az erdőből, s mi a mezőn sűrög, lelegeli? **14** Isten, seregek ura, fordulj, kérlek, tekints le az égből és lásd és gondolj rá erre a szőlőtőre, **15** s oltalmazd azt, amit jobbod ültetett, s a csemetét, melyet erőssé neveltél magadnak. **16** Meg van égetve tűztől, le van vagdalva; arczod dorgálásától vesszenek el! **17** Legyen kezéd jobbodnak embere fölött, az emberfia fölött, kit erőssé neveltél magadnak. **18** S mi nem térünk el tőled, éltesz minket, hogy nevedet szólítsuk. **19** Örökkévaló, Isten, seregek ura, állíts helyre minket, világítsd arcodat, hogy megsegítségünk!

81 A karmesternek, a Gittire. Ászáftól. Ujjongjatok Istennek, a mi erőnknek, riadozzatok Jákób Istenének! **2** Hangoztassatok dalt és hallassatok dobot, kedves hárfát, lanttal együtt! **3** Fújjátok újhordkor a harsonát, holdtöltekor, ünnepünk napjára. **4** Mert törvény az Izraél számára, rendelete Jákób Istenének; **5** bizonyosságul tette azt Józsefben, midőn kivonult Egyiptom országa ellen: Nyelvet, melyet nem ismerek, hallok. **6** Elvontam a tehertől vállát, kezei megszabadultak a kosártól. **7** A szorultságban hívtál és kiragadtalak, meghallgattalak a mennydörgés rejtekében, megvizsgáltalak a porlekedés vizénél. Széla. **8** Halljad népem, hadd intselek téged, Izraél, bár hallgatnál rám. **9** Ne legyen közted idegen isten, s ne borulj le idegen nép istene előtt. **10** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki felhoztalak téged Egyiptom országából: tágra nyisd szájad, megtöltöm azt. **11** De népem nem hallgatott szavamra, s Izraél nem engedett nekem. **12** Magukra bocsátottam tehát szívük makacságában, járjanak saját tanácsaik szerint. **13** Vajha népem hallgatna reám, Izraél utaim szerint járna: **14** rövidesen megaláznám

ellenségeiket, s szorongatóikra fordítanám kezemet; 15 az Örökkévaló gyűlöli hízelegnének neki s örökké tartana az idejük. 16 Ennie adott búza zsiradékából, és sziklából jóllakattalak mézzel.

82 Zsoltár Ászáftól. Isten ott áll isteni gyülekezetben, istenek közepette itél: 2 Meddig ítélték joggalansul s a gonoszok személyét tekintitek? Széla. 3 Szereztek jogot ügyefogyottnak és árvának, nyomorút és szegényt mentsetek föl; 4 szabadítsatok meg ügyefogyottat és szűkölködőt, a gonoszok kezéből mentsetek meg! 5 Nem tudnak és nem értenek, sötétségben járnak, meginognak mind a föld alapjai! 6 Én azt mondtam: istenek vagytok, a Legfelsőnek fiai mindnyájatok. 7 Ámde mint emberek haltok meg s mint a nagyok egyike estek el. 8 Kelj föl, Isten, íteld a földet! Mert te vagy birtokosa mind a nemzeteknek.

83 Ének, zsoltár Ászáftól. Isten, ne legyen nyugtod, ne hallgass s ne légy csendes, Isten! 2 Mert íme ellenségeid zúgnak és gyűlöldiöd fölemelték fejüket. 3 Néped ellen ravaszul tanakodnak és tanácskoznak oltalmazottjaid ellen. 4 Azt mondták: jertek, semmisítsük meg őket a nemzetek sorából, hogy többé ne említették Izraél neve! 5 Mert egy szívvel tanácskoztak egyaránt, ellened szövetséget kötnek: 6 Edóm sátrai, meg az ismaeliták, Móáb és a hágáriak, 7 Gebál és Ammón és Amálék, Pelését Czórnak lakóival együtt. 8 Assúr is csatlakozott hozzájuk, karjukká lettek Lót fiainak. Széla. 9 Tégy velük mint Midjánnal, mint Szíszérával, mint Jábinna Kisón patakjánál! 10 Megsemmisültek Endórban, trágyájává lettek a földnek. 11 Tedd őket, nemesseiket, olyanokká mint Órébet és Zeébet, és mint Zébachot és Czalmunnát mind a fejedelmeiket. 12 Akik azt mondták: foglaljuk el magunknak Isten hajlékait! 13 Istenem, tedd őket olyanokká mint a porfogatagot, mint a tarlót a szél előtt! 14 Mint tűz, mely erdőt éget, és mint a láng, mely föllobbant hegyeket. 15 Úgy üldözd őket viharoddal, és szélvészteddel rémítsd el. 16 Töltsd el arcukat szégyennel, hogy keressék nevedet, oh Örökkévaló! 17 Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké, piruljanak és vesszenek el! 18 S tudják meg, hogy te, meg neved, oh Örökkévaló egyedül vagy, a legfelső az egész föld fölött.

84 A karmesternek, a Gittire. Kórach fiaiól. Zsoltár. Mi kedvesek a te lakaid, Örökkévaló, seregek ura! 2 Vágyódott és epedt is a lelkem az Örökkévaló udvarai után; szívem s húsom ujjonganak az élő Isten felé. 3 A madár is talált házat és a fecske

fészket magának, a hová fiókáit tette, a te oltáraid mellett, oh Örökkévaló, seregek ura, én királyom és Istenem. 4 Boldogok, kik házatad lakják, egyre dicsérnek téged. Széla. 5 Boldog az ember, kinek benned van az ereje, kiknek útjaid vannak szívükben; 6 kik átvonulnak a sírás völgyén, forrássá teszik azt, áldásba is burkolja a tavaszi eső. 7 Haladnak erőről erőre, megjelennek Isten előtt Czióban. 8 Örökkévaló, Isten, seregek Ura, halljad imádságomat, figyelj, Jákób Istene! Széla. 9 Mi paizsunk, lásd, oh Isten és tekintsd fölkednednek arcát. 10 Mert jobb egy nap udvaraidban ezernél, inkább választom a küszöbön időzni Istenem házában semmint lakni gonoszságnak sátraiban. 11 Mert nap és paizs az Örökkévaló, az Isten; kegyet és dicsőséget ád az Örökkévaló – nem vonja meg a jót a gáncstalanul járóknak. 12 Örökkévaló, seregek Ura, boldog az ember, ki benned bízik!

85 A karmesternek. Kórach fiaiól. Zsoltár. Kedvelted, Örökkévaló, országodat, visszahoztad Jákób foglyait, 2 megbocsátottad néped bűnét, eltakartad minden vétkeket. Széla. 3 Visszavontad egész indulatodat, elfordítottad föllobbant haragodat. 4 Térj vissza hozzánk, üdvünk Istene, és oszlasd el bosszúságodat ellenünk. 5 Örökké haragszol-e reánk, elhúzd haragodat nemzedékig meg nemzedékig? 6 Nemde te újra fölélesztesz majd minket, hogy néped örüljön benned! 7 Engedd látnunk, Örökkévaló, szeretetedet, és üdvödet add nekünk! 8 Hadd hallom, mit beszél az Isten, az Örökkévaló, midőn békét beszél népéhez és jámboraihoz, csak balgaságba ne essenek vissza. 9 Bizony közel van tisztelőihez az ő üdve, hogy dicsőség lakozzék országunkban. 10 Szeretet és hűség találkoztak, igazság és béke csokolóztak; 11 hűség a földből sarjad, igazság az égből tekint le. 12 Az Örökkévaló is adja a jót és országunk megadja természetét. 13 Igazság járjon előtte s útnak eressze lépteit.

86 Ima Dávidtól. Hajlítsd, oh Örökkévaló, füledet, hallgass meg, mert szegény és szűkölködő vagyok. 2 Őrizd meg lelkemet, mert jámbor vagyok; segítsd meg szolgálodat, te oh Istenem, azt a ki benned bízik. 3 Kegyelmezz meg nekem, Uram, mert hozzád kiáltok föl egész nap. 4 Örvendeztesd meg szolgálod lelkét, mert hozzád, Uram, viszem lelkemet. 5 Mert te, Uram, jóságos vagy és bűnbocsátó, bőséges a szeretetben mindazok iránt, kik téged hívnak. 6 Figyelj, Örökkévaló, imádságomra, s figyelmezz könyörgéseim szavára. 7 Szorultságom napján hívlak,

mert meghallgatsz engem. **8** Nincs olyan mint te az istenek közt, Uram, és semmi olyan mint a műveid. **9** Mind a nemzetek, melyeket alkottál, majd jönnek és leborulnak előtted, Uram, és tiszteletet adnak nevednek; **10** mert nagy vagy és csodákat művelő te, oh Isten, egyedül. **11** Igazíts engem, Örökkévaló, útra, hogy járjak igazságodban, egyesítsd szívemet, hogy félje nevedet. **12** Hadd magasztallak Uram, Istenem, egész szívemmel és hadd tisztelem nevedet örökké; **13** mert szereteted nagy én rajtam, és kimentetted lelkeket a mélységes alvilágból. (Sheol h7585) **14** Isten, kevélyek támadtak ellenem és erőszakosok csapátja tört lelkekre, és téged nem tartottak szemük előtt. **15** De te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszantűró és bőszéges a szeretetben és igazságban. **16** Fordulj felém és kegyelmezz nekem, add erőt a te szolgádnak és segíts szolgálód fiának. **17** Tégy rajtam jelt, a jóra, hogy lássák gyűlölöm és szégyenüljenek meg, hogy te, Örökkévaló, megsegítettél és megvigasztaltál engem.

87 Kórach fiaiól. Zsoltár, ének. Alapítását szent hegyeken **2** szereti az Örökkévaló, Szión kapuit, Jákób minden hajlékai fölött. **3** Dicsó dolgokat beszélnek rólad, Isten városa te! Széla. **4** Megemlítem Ráhábót és Bábelt ismerőimül; íme Peléset meg Czór Kússal együtt: ez született ott! **5** Cziónról pedig mondják Ember meg ember született benne – és ő, a Legfelső, szilárdítsa meg! **6** Az Örökkévaló számlálgatja, mikor beírja a népeket: ez született ott! Széla. **7** Énekesek meg fuvalások – mind a forrásaim te benned vannak!

88 Ének, zsoltár. Kórach fiaiól. A karmesternek, Máchalát szerint, éneklésre. Oktató dal az ezráchi Hémanótl. Örökkévaló, segítségem Istene, nappal kiáltok, meg éjjel teelőttem; **2** jusson eléd imádságom, hajlítsd füledet fohászzkodásomra. **3** Mert jóllakott lelkem bajokkal és életem az alvilághoz ért. (Sheol h7585) **4** Azokhoz számíttattam, kik a gödörbe szállnak, olyan lettem mint erő nélkül levő férfi **5** a holtak között, odavetve, miként megöltek, sírban fekvők, kikről nem emlékezel többé, hisz ők elszakítottak kezedtől. **6** Helyeztél engem a legal só gödörbe, sötétségbe, mélységbe. **7** Haragod reám eresztette súlyát, és mind a hullámaiddal sújtottál. Széla. **8** Eltávolítottad ismerőseimet tőlem, utálattá tettél engem nekik, elzárva vagyok, nem juthatok ki. **9** Szemem elepedt a nyomortól, hívtalak téged, Örökkévaló, mindennap, kiterjesztettem hozzád kezeimet. **10** A holtaknak teszel-e csodát, avagy

árnyak kelnek-e föl, magasztalnak-e téged? Széla. **11** Elbeszélík-e a sírban szeretetedet, hűségedet az erýszetben? **12** Ismerik-e a sötétségben csodádat, és igazságodat a feledés országában? **13** Én pedig hozzád, oh Örökkévaló, fohászzkodtam és reggel elédbe jut imádságom. **14** Miért, oh Örökkévaló, veted el lelkeket, rejtetted el arcodat előlém? **15** Szegény vagyok én és sínylódó ifjúságtól fogva, visелеm ijedelmeidet, oda vagyok. **16** Elvonulnak fölöttem föllobbanásaid, rettentéseid megsemmisítettek engem. **17** Körülvettek mint a víz egész nap, közrefogtak engem egyaránt. **18** Eltávolítottál tőlem barátot és társat, ismerőseim – csupa sötétség.

89 Oktató dal az ezráchi Étántól. Az Örökkévaló kegyeit hadd éneklek örökké, nemzedékre meg nemzedékre szájjammal tudatom hűségedet. **2** Mert mondom: Örökre fölépül a kegy, az egekben ott szilárdítod meg hűségedet. **3** Szövetséget köttem kiválasztottammal, megesküdtem Dávid szolgáltnak: **4** mindörökre megszilárdítom magzatodat, fölépítem trónodat nemzedékre meg nemzedékre. Széla. **5** És magasztalják az egek csodádat, Örökkévaló, hűségedet is a szentek gyülekezetében. **6** Mert ki a mennyben vethető egybe az Örökkévalóval, hasonlít az Örökkévalóhoz az istenfiak között? **7** Isten rettenetes a szentek tanácsában nagyon, és félelmetes mind a körülötte levők fölött. **8** Örökkévaló, seregek Istene, ki olyan mint te, hatalmas, oh Jáh? Hűséged körülöttem van. **9** Te uralkodol a tenger gögösségén, mikor emelkednek hullámai, te csendesíted le. **10** Te összezúztad, mint megölöttet, Ráhábót; erős karoddal szerteszórtad ellenségeidet. **11** Tied az ég, tied a föld is, világ és teljessége – te alapítottad meg. **12** Észak és dél te teremtetted; Tábor és Chermón nevedben újjonganak. **13** Tied a kar a hatalommal együtt, erős a kezed, magas a jobbod. **14** Igazság és jog trónod talpzata, szeretet és hűség színed elé járulnak. **15** Boldog a nép, mely ismeri a riadást; Örökkévaló, arcod világosságában járnak. **16** Nevedben vígadnak egész nap és igazságodban felmagasodnak. **17** Mert erős ékességük vagy s kedvelésed által emelkedik szarvunk. **18** Mert az Örökkévaló a mi paizsunk és Izraél szentjéé a mi királyunk. **19** Akkoron szóltál látomásban jámboraidhoz s mondtad: segítséget nyújtottam egy vitéznek, kiemeltem egy ifjút a nép közül; **20** megtaláltam szolgálmat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt. **21** A ki mellett szilárdan lest a kezem, karom is erősíti őt. **22** Nem fogja

őt szorítani ellenség, s jogtalanság embere nem sanyargatja. 23 Szétütöm előle szorongatóit, és sújtom gyűlöllőit. 24 Hűségem és kegyem velem van s nevem által emelkedik szarva. 25 Rávetem kezét a tengerre és folyamokra jobbát. 26 Ő szólít engem Atyám vagy, Istenem és segítségem sziklája; 27 én meg elsőszülötté teszem őt, legfelsőbbjévé a föld királyainak. 28 Örökké megőrzöm neki kegyemet, és szövetségem hűséges íránta. 29 Mindig maradónak teszem magzatát és trónját olyanná, mint az ég napjai. 30 Ha elhagyják fiait tanomat és rendeleteim szerint nem járnak; 31 ha törvényeimet megszenteltelenítik és parancsaimat nem őrzik meg: 32 vesszővel büntetem meg elpártolásukat és csapásokkal bűnüket. 33 De kegyemet nem bontom meg, hogy elvegyem tőle, és nem tagadom meg hűségemet. 34 Nem szentségtelenítem meg szövetségemet, s a mi kijött ajkaimon, nem változtatom meg. 35 Egyet esküdtem szentségemre, nem hazudom Dávidnak: 36 Magzata örökké lesz, és a trónja mint a nap előttem; 37 mint a hold szilárdan lesz örökké és tanu van a mennyben, hűséges. Széla. 38 De te megutáltál és megvetéttél, fölháborodtál fölkenetted ellen. 39 Meghíusítottad szolgálóid szövetségét, földig megszenteltelenítetted koronáját. 40 Áttörted mind a kerítéseit, rettegéssé tetted erősségeit; 41 kifosztották mind az utonjárók, gyalázatává lett szomszédjainak. 42 Emelkedni engedted szorongatóinak jobbát, megörvendeztetted mind az ellenségeit. 43 Sőt visszafordítottad kardjának élet és nem engedted megállni a karczban. 44 Megszüntetted tiszta fényét, és trónját földre döntötted. 45 Megrövidítetted ifjúsága napjait, borítottál szegyeint rá. Széla. 46 Meddig, oh Örökkévaló, rejtőzöl el örökre, ég mint a tűz a haragod? 47 Emlékezzél, mi mulandó vagyok, mi hiábavalóságra teremtetted mind az ember fiait! 48 Mely férfi él és nem lát halált, menti meg lelkét az alvilág hatalmától? Széla. (Sheol h7585) 49 Hol vannak előbbi kegyeid, Uram, melyekről hűségemben esküdtél meg Dávidnak? 50 Emlékezzél, Uram, szolgálóid gyalázatáról, melyet hordok ölemben, mind a sok nép részéről, 51 melylyel gyalázták ellenségeid, oh Örökkévaló, melylyel gyalázták felkenettednek nyomdokait. 52 Áldva legyen az Örökkévaló, örökre! Ámen és Ámen!

91 A ki lakik a Legfelsőnek rejtékében, a Mindenhatóan árnyékában honol – 2 azt mondom az Örökkévalóról menedékem és váram, Istenem, a kiben bízom. 3 Mert ő megment téged a madarásznak törétől, a veszedelmes dögvészstől. 4 Szárnyatollával beföd téged és szárnyai alatt találsz menedéket; paizs és páncél az ő hűsége. 5 Nem kell félned az éjszaka rettegésétől, a nyíltól, mely nappal repül; 6 a dögvészstől, mely a homályban jár, a pestistől, mely délben pusztít. 7 Elhull oldalodról ezer, és tizezer a jobbdóról: te hozzád nem közelít. 8 Csak szemeiddel fogod nézni, a gonoszoknak fizetségét látni. 9 Mert te azt mondtad: az Örökkévaló az én menedékem, a Legfelsőt tetted menhelyeddé. 10 Nem esik meg rajtad szerencsétlenség, és csapás nem közeledik sátorodhoz; 11 mert az ő angyalait rendeli melléd, hogy megőrizzenek téged mind az utjaidon. 12 Tenyerükön hordanak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. 13 Oroszlán és vipera fölött lépdelsz, letiprasz fiatal oroszlánt és sárkányt. 14 Mert én rajtam csüng, tehát megszabadítom, mególtalmazom, mert ismeri nevemet. 15 Szólít engem és én meghallgatom, velem vagyok szorongatásban, kiragadom és tiszteltté teszem. 16 Hosszú élettel lakatom jól és látnia engedem segítségemet.

90 Ima Mózesről, az Isten emberétől. Uram! Menedék voltál te nekünk nemzedékben meg nemzedékben. 2 Mielőtt hegyek születtek és létesítőtől földet és világot és öröktől örökké te vagy Isten. 3 Viaszatérinted a halandót szétporlásig és azt monddod: térjetek vissza, emberfia! 4 Mert

ezert esztendő a te szemeidben, akár a tegnapi nap, midőn elvonnol s az őrzsak az éjjelen. 5 Elsodortad őket, mintegy alvásban vannak: reggel mint a fű felsarjad, 6 reggel virul és felsarjad, estére elhervad és elszárad. 7 Mert elfogyatkoztunk haragod által, és heved által megrémültünk. 8 Magad elé helyezted bűneinket, rejtelminket arczod világosságába. 9 Mert mind a napjaink eltűntek felindulásod által, elfogyasztottuk éveinket, mint lehetetet. 10 Éveink napjai – van azokban hetven esztendő s ha jó erőben, nyolczvan esztendő; és büszkeségük: fáradtság és baj, mert sebesen ellilán s mi tova rebentünk. 11 Ki ismeri haragodnak hatalmát, s a mely olyan mint a félelmed, felindulásodat? 12 Napjainkat számlálni ekkép tudasz, hogy bölcs szívet nyerjünk. 13 Fordulj felénk, Örökkévaló, – meddig még? – és könyörülj meg szolgálóidon. 14 Engedj jóllakunk reggel szeretetteddel, hadd ujjongjunk és örüljünk minden napjainkban. 15 Örvendeztess minket, mint a hány napon át szenvedtetted, a hány éven át bajt láttunk. 16 Jelenjék meg szolgálóidnak a te cselekvésed és a te díszed gyermekeiken. 17 S legyen az Úrnak a mi Istenünknek kelleme mi rajtunk, s kezeink munkáját szilárdítsd meg nálunk, a kezeink munkáját – szilárdítsd azt meg!

91 A ki lakik a Legfelsőnek rejtékében, a Mindenhatóan árnyékában honol – 2 azt mondom az Örökkévalóról menedékem és váram, Istenem, a kiben bízom. 3 Mert ő megment téged a madarásznak törétől, a veszedelmes dögvészstől. 4 Szárnyatollával beföd téged és szárnyai alatt találsz menedéket; paizs és páncél az ő hűsége. 5 Nem kell félned az éjszaka rettegésétől, a nyíltól, mely nappal repül; 6 a dögvészstől, mely a homályban jár, a pestistől, mely délben pusztít. 7 Elhull oldalodról ezer, és tizezer a jobbdóról: te hozzád nem közelít. 8 Csak szemeiddel fogod nézni, a gonoszoknak fizetségét látni. 9 Mert te azt mondtad: az Örökkévaló az én menedékem, a Legfelsőt tetted menhelyeddé. 10 Nem esik meg rajtad szerencsétlenség, és csapás nem közeledik sátorodhoz; 11 mert az ő angyalait rendeli melléd, hogy megőrizzenek téged mind az utjaidon. 12 Tenyerükön hordanak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. 13 Oroszlán és vipera fölött lépdelsz, letiprasz fiatal oroszlánt és sárkányt. 14 Mert én rajtam csüng, tehát megszabadítom, mególtalmazom, mert ismeri nevemet. 15 Szólít engem és én meghallgatom, velem vagyok szorongatásban, kiragadom és tiszteltté teszem. 16 Hosszú élettel lakatom jól és látnia engedem segítségemet.

92 Zsoltár. Ének a szombat napjára. Jó hálát mondani az Örökkévalónak és zengeni a te nevedet, Legfelső, 2 hirdetni reggel a te szeretetedet és hűségedet az éjszakákon: 3 a tizhúron és a lanton, zeneszóval a hárfán. 4 Mert megörvendeztettél, oh Örökkévaló, cselekvésseddel, kezeid művein ujjongok. 5 Mi nagyok a te műveid, Örökkévaló, nagyon mélységesek a gondolataid! 6 Oktalan ember nem tudja, és balga nem érti ezt: 7 mikor virólnak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a jogtalanságot cselekvők – hogy megsemmisüljenek mindenkorra. 8 Te pedig örökké a magasban vagy, oh Örökkévaló! 9 Mert íme ellenségeid, oh Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek, elszélednek mind a jogtalanságot cselekvők. 10 De magassá tettetted mint a rémét szarvamat, kenve vagyok friss olajjal. 11 Nézdegéli szemem a meglesőimet; az ellenem támadókat, a gonosztevőket elhallgatják füleim. 12 Az igaz mint a pálmafa virúl, mint czédrus a Libánonban nagyra nő; 13 elültetve az Örökkévaló házában, Istenünk udvaraiban virítanak. 14 Még gyümölcsöt teremnek a vénségben, üdék és zöldelők lesznek; 15 hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, sziklám, és nincs benne jogtalanság.

93 Az Örökkévaló király lett, fenséget öltött, öltözött az Örökkévaló, erőbe övezkedett; szilárdan is áll a világ, nem inog meg. 2 Szilárd a trónod régtől fogva, öröktől fogva vagy Te. 3 Fölemelték a folyamok, oh Örökkévaló; fölemelték a folyamok hangjukat, fölemelik a folyamok zúgásukat. 4 Nagy vizek hangjánál hatalmasabbak a tenger hullámai; hatalmas a magasban az Örökkévaló! 5 Bizonyosságaid hűségesek nagyon; házatad szentség illeti, Örökkévaló, hosszú időre.

94 Megtorlásnak Istene, Örökkévaló, megtorlásnak Istene, jelenj meg! 2 Emelkedjél, bírálja a földnek, hártsd vissza tettüket a gőgösökre. 3 Meddig fognak a gonoszok, oh Örökkévaló, meddig fognak a gonoszok ujjongani? 4 Bugyogtatnak, beszélnek daczosat, kérkednek mind a jogtalanságot cselekvők. 5 Népedet, Örökkévaló, zúzzák, és birtokodat sanyargatják; 6 özvegyet és jövevényt ölnek és árvákat gyilkolnak. 7 S azt mondták Nem látja Jáh s nem ügyel rá Jákób Istene. 8 Ügyeljetek, ti oktalanok a nép közt, s ti balgák, mikor tértek észre? 9 Vajon a ki fület plántál, nem hall-e, avagy a ki szemet alkot, nem lát-e? 10 Vajon a ki nemzeteket fenýít, nem büntet-e, ő, ki az embert tudásra tanítja? 11 Az Örökkévaló tudja az ember gondolatait, hogy hiábavalóság azok. 12 Boldog a férfi, kit megfenýítsz, Jáh, és tanodra

tanítod; 13 hogy nyugtot adj neki bajnak napjaitól, míg megásatik a gonoszoknak a verem. 14 Mert nem veti el népét az Örökkévaló, s birtokát nem hagyja el. 15 Mert igazságához tér vissza az ítélet, és utána mennek mind az egyenesszívűek. 16 Ki támad mellém a gonosztevők ellen, ki áll oda mellém a jogtalanságot cselekvők ellen? 17 Hogyha nem volna az Örökkévaló segítségül nekem, kevés híján sír csendjében lakott volna a lelkem. 18 Ha azt mondtam: megingott a lábam – szereteted, oh Örökkévaló támogat engem. 19 Mikor sok a tépelődés én bennem, a te vigasztalásaid vidámítják föl lelkemet. 20 Vajon társul-e veled a veszedelmek trónja, az a ki bajt alkot a törvény ellenére? 21 Összecsődülnek az igaznak lelke ellen, s az ártatlan vért kárhoztatják. 22 De nekem az Örökkévaló mentsvárul lett, és Istenem menedékem sziklájává; 23 s visszahárította rájuk gázságukat s rosszaságukban megsemmisíti őket, megsemmisíti őket az Örökkévaló, a mi Istenünk.

95 Jertek, ujjongjunk az Örökkévalónak, riadjunk üdvünk sziklájának. 2 Járljunk színe elé hálaszóval, dalokkal riadjunk neki! 3 Mert nagy Isten az Örökkévaló s nagy király mind az istenek fölött; 4 kinek kezében vannak a föld mélységei, s övéi a hegyek magasságai; 5 kié a tenger, s ő készítette, s a szárazföldet kezei alkották. 6 Jőjjetek, boruljunk le s hajoljunk meg, térdejlünk az Örökkévaló, a mi teremőnk előtt. 7 Mert Ő a mi Istenünk, s mi legelésének népe és kezének juhái – e napon vajha hallgatnátok szavára. 8 Ne keményítsétek meg szíveteket mint Meribánál, mint Massza napján a pusztában, 9 a hol megkisértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták cselekvésemet. 10 Negyven évig undorodtam a nemzedéktől s mondtam: tévelygő szívűek népe ők, s ők nem ismerik utjaimat; 11 úgy hogy megesküdtem haragomban: nem fognak bemenni nyugvó helyembe!

96 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, énekeljetek az Örökkévalónak mind a földön levők! 2 Énekeljetek az Örökkévalónak, áldjátok nevét, hirdessétek napról napra segítségét! 3 Beszéljétek a nemzetek közt dicsőségét, mind a népek közt csodatetteit! 4 Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, félelmetes Ő mind az istenek fölött. 5 Mert mind a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget készítette. 6 Fenség és dísz van előtte, erő és pompa szentélyében. 7 Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és erőt; 8 adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, vigyetek ajándékot és menjetek be udvaraiba! 9

Borúljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben, reszketsetek tőle mind a földön levők! **10** Mondjátok a nemzetek közt: Az Örökkévaló király lett, szilárdan áll a világ, nem inog meg; népeket ítél egyenességgel. **11** Örüljenek az egek s vigadjon a föld, dörögjön a tenger s teljessége; **12** újjongjon a mező s mind a mi rajta van, akkor örvendjenek mind az erdő fái: **13** az Örökkévaló előtt, mert jön, mert jön ítélni a földet; ítéli a világot igazsággal s a népeket hűségében.

97 Az Örökkévaló király lett: vigadjon a föld, örüljenek a sok szigetek! **2** Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának talapzata. **3** Tűz jár előtte s elégeti szorongatóit köröskörül. **4** Megvilágították villámai a világot, látta és reszketett a föld. **5** Hegyek mint a viasz elolvadtak az Örökkévaló elől, az egész föld ura elől. **6** Megjelentették az egek az ő igazságát, hogy lássák dicsőségét mind a népek. **7** Megszégyenülnek mind a képimádók, kik dicsekszenek a bálványokkal: leborúl-tak előtte mind az istenek. **8** Hallotta és megörült Czión és vigadtak Jehúda leányai ítéleteidnek miatta, Örökkévaló! **9** Mert te, Örökkévaló, legfelső vagy az egész föld fölött, nagyon fölemelkedél mind az istenek fölé. **10** A kik szeretitek az Örökkévalót, gyűlöljétek a rosszat! Megőrzi jámborai lelkeit, gonoszoknak kezéből megmenti őket. **11** Világosság van elvette az igaznak, s az egyenes szívűeknek öröm. **12** Örüljétek, igazak, az Örökkévalóban, és mondjátok hálát szent nevének!

98 Zsoltár. Énekeljétek az Örökkévalónak új éneket! Mert csodatetteket művelt; segített neki jobbjá és szentséges karja. **2** Megismertette segítségét az Örökkévaló, a nemzetek szemei előtt Megnyilvánította igazságát. **3** Megemlékezett szeretetéről és hűségéről Izraél háza iránt, látták mind a föld népei Istenünk segítségét. **4** Riadjatok az Örökkévalónak, mind a földön levők, fakadjatok ki és újjongjatok és zengjétek! **5** Zengjétek az Örökkévalónak hárfával, hárfával és zeneszóval; **6** trombitákkal és harsonaszóval, riadjatok a király, az Örökkévaló előtt! **7** Dörögjön a tenger és teljessége, a világ és a benne lakók; **8** folyamok csapják össze tenyerüket, együttesen újjongjanak a hegyek: **9** az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet; ítéli a világot igazsággal s a népeket egyenességgel.

99 Az Örökkévaló király lett: remegnek a népek – a ki kérubokon trónol: meginog a föld. **2** Az Örökkévaló Cziónban nagy, és magas ő mind a népek fölött. **3** Dicsőítsék nevedet: nagy és félelmetes,

szentséges ő. **4** S erejét a királynak, ki jogot szeret, te szilárdítottad meg egyenességgel; jogot és igazságot Jákóbban te szereztél. **5** Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok lábai számolyához: szentséges Ő! **6** Mózes és Áron papjai közül valók, Sámuel neve szőlítói közül: szőlítják az Örökkévalót s ő meghallgatja őket. **7** Felhőszipban beszél hozzájuk; megőrizték bizonyosságait és a törvényt, melyet nekik adott. **8** Örökkévaló, mi Istenünk, te meghallgattad őket, megbocsátó Isten voltál nekik, megtorló is cselekvéseik miatt. **9** Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok le szent hegyéhez, mert szent az Örökkévaló, a mi Istenünk.

100 Zsoltár hálaáldozatnál. Riadjatok az Örökkévalónak mind a földön levők! **2** Szolgáljátok az Örökkévalót örömmel, jöjjetek eléje újjongással! **3** Tudjátok meg, hogy az Örökkévaló az Isten, ő teremtet minket s övéi vagyunk, népe és legelésének nyája. **4** Jöjjetek kapuiba hálaszóval, udvaraiba dicsérettel; mondjátok hálát neki, áldjátok nevét! **5** Mert jóságos az Örökkévaló, örökké tart a kegyelme, s nemzedéki meg nemzedéki a hűsége.

101 Dávidtól. Zsoltár. Szeretetet és jogot hadd énekelek, neked, Örökkévaló, hadd zengek. **2** Hadd ügyelek gáncstalan útra – mikor jössz majd hozzám? Járn fogok szívem gáncstalanságában az én házamban. **3** Nem tartok szemeim előtt alávaló dolgot; elpártolást elkövetni, azt gyűlölöm, rám ne ragadjon. **4** Ferde szív távozzék tőlem, rosszról ne tudjak; **5** ki titkon megszólja felebarátját, azt megsemmisítem, a büszke szeműt és telhetetlen szívűt, azt nem viselem el. **6** Szemeimet az ország híveire vetem, hogy velem lakjanak; ki gáncstalan úton jár, az szolgáljon engem. **7** Ne lakjék az én házamban csalárdságot tevő, hazugságokat beszélő ne álljon meg szemeim előtt. **8** Reggelenként megsemmisítem mind az ország gonoszait, hogy kiirtsam az Örökkévaló városából azokat, kik jogtalant tesznek.

102 Imádság, egy szegény számára, midőn ellankad és az Örökkévaló előtt kiönti panasztát. Örökkévaló, halljad imámat, s fohászkodásom jusson hozzád! **2** Ne rejsd el arczodat tőlem szorultságom napján; hajlítsd hozzám füledet, amely napon felkiáltok, gyorsan hallgass meg! **3** Mert füstben enyésztek el napjaim, és csontjaim átizzottak mint égéstől. **4** Megveretett, mint a fű, úgy hogy elszáradt a szívem; bizony, elfeledtem megenni kenyereimet. **5** Nyögésem

hangjától odatapadt csontom húsomhoz. **6** Hasonlítok a pusztá pelikánjához, olyan lettem, mint kukik a romokban. **7** Virrasztottam s olyan lettem, mint magános madár a háztetőn. **8** Egész nap gyaláztak ellenségeim; az ellenem tombolók reám esküdtek. **9** Mert hamut kenyér gyanánt ettem, s italomat sírással elegyítettem: **10** indulatod és haragod miatt, mert felkaptál és elhajítottál. **11** Napjaim akár a megnyúlt árnyék, és én elszáradok, mint a fű, **12** De te, Örökkévaló, örökké trónolsz, s neved nemzedékig meg nemzedékig tart. **13** Te majd felkelsz, irgalmazol Cziónnak, mert ideje, hogy kegyelmezz nekik, mert eljött a határidő; **14** mert szolgálid kedvelik a köveit és porát kegyelik. **15** S majd félik a nemzetek az Örökkévaló nevét, s mind a föld királyai dicsőségedet; **16** mert megépítette az Örökkévaló Cziónt, megjelent az ő dicsőségében. **17** Odafordult a hontalanok imájához, s nem vetette meg imádságukat. **18** Fölríratik ez az utóbbi nemzedék számára, s a megteremtendő nép majd dicséri Jáht: **19** hogy letekintett szent magasságából, az Örökkévaló az égből a földre nézett, **20** hogy meghallgassa a fogolynak jajgatását, hogy megoldozza a halál fiait; **21** hogy hirdessék Czióban az Örökkévaló nevét és dicséretét Jeruzsálemben, **22** mikor népek gyűlnek együvé és királyságok, hogy szolgálják az Örökkévalót. **23** Megsanyargatta az úton erőmet, megrovidította napjaimat. **24** Azt mondom: Istenem, el ne ragadj napjaim felében, nemzedéken meg nemzedékeken át a te éveid! **25** Hajdanában alapítottad a földet s kezeid mívű az ég; **26** ők elvesznek, de te megállasz, s mindannyian mint a ruha elkopnak: mint az öltözetet váltod őket, s ők elváltoznak. **27** De te ugyanaz vagy, és éveidnek nincsen vége. **28** Szolgálid fiai lakni fognak s magzatjuk megszilárdul előtted.

103 Dávidtól. Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s egész belsóm az ő szent nevé! **2** Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s ne feledkezzél meg mind az ő tetteiről! **3** Ő az, ki megbocsátja minden bűnödöt, ki meggyógyítja minden betegségedet; **4** ki veremből váltja meg életedet, ki körülvesz téged szeretettel s irgalommal; **5** ki jóval tartja el díszedet, hogy megújhodik sasként ifjúságod. **6** Igazságot tesz az Örökkévaló és jogot mind a zsaroltaknak. **7** Megismerteti útjait Mózesrel, Izraél fiaival cselekvéseit: **8** irgalmas és kegyelmes az Örökkévaló, hosszantűrő és bőséges a szeretetben. **9** Nem mindéig fog pörölni s nem örökké haragot tartani. **10** Nem vétkeink szerint járt el velünk, s nem

bűneink szerint bánt velünk. **11** Mert amint magas az ég a föld fölött: hatalmas volt szeretete az ő tisztelői fölött. **12** Amint távol van kelet nyugattól: eltávolította tőlünk bűntetteinket. **13** Amint atya irgalmaz gyermekeinek, irgalmazott az Örökkévaló az ő tisztelőinek. **14** Mert ő ismeri hajlamunkat, emlékezik rá, hogy por vagyunk. **15** Halandónak akár fű a napjai, mint a mező virága úgy virágzik; **16** mert szél vonult el rajta s nincsen, s nem ismeri őt többé a helye. **17** De az Örökkévaló szeretete öröktől-örökké van tisztelői fölött, s igazsága jut gyermekeik gyermekeinek: **18** azoknak kik szövetségét megőrzik s megemlékeznek rendeleteiről, hogy megtegyék. **19** Az Örökkévaló az égben szilárdította meg trónját és királysága a mindenségen uralkodik. **20** Áldjátok az Örökkévalót, ti angyalai, ti hatalmas erejűek, akik végezitek igéjét, hallgatván igéjének szavára! **21** Áldjátok az Örökkévalót mind a seregei, szolgálattelvi ti, akaratának végzői! **22** Áldjátok az Örökkévalót, mind a művei ti, uralmának minden helyein! Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót!

104 Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Örökkévaló, én Istenem, felette nagy vagy, fenséget és dísz öltöttél. **2** Világosságba burkolózik, mint palástba, kiterjeszti az eget, mint a szőnyeget. **3** Aki vizekben gerendázta emeleit, aki fellegeket tesz szekerévé, aki jár a szélnek szárnyain. **4** Szeleket tesz követeivé, szolgálivá lobogó tüzet. **5** Talapzataira alapította a földet, hogy meg ne inogjon mindörökké. **6** Vízárral, mint ruhával takartad be, a hegyeken vizek állnak; **7** dorgálásodtól megfutamodnak, dörgésed hangjától szétsietnek – **8** felemelkednek hegyek, alá süllyednek síkságok – arra a helyre, melyet alapítottál nekik. **9** Határt vetettél, hogy át ne lépjék, hogy újra be ne borítsák a földet. **10** Aki forrásokat bocsát a völgyekbe, hegyek között folynak. **11** Itatják minden vadját a mezőnek, vadszamarak a szomjukat oltják. **12** Fölöttük lakozik az ég madara, a lombok közül hangot hallatnak. **13** Megitatja a hegyeket emeleiteiből, műveid gyümölcséből jóllakik a föld. **14** Fűvet sarjaszt a baromnak, meg növényt az ember munkája által, előhozván kenyeret a földből, **15** és bort, mely örvendezteti halandónak szívét, fénylővé tevén az arcot olajtól, a kenyér pedig erősíti a halandónak szívét. **16** Jóllaknak az Örökkévaló fáit, Libánonnak czedrusai, melyeket ültetett; **17** ahol madarak fészkelnek, a gólya – cziprusfák a háza. **18** A magas hegyek a zergéknek valók, a sziklák menedékkül a hegyi nyulaknak. **19** Teremtette a holdat ünnepek számára, a nap ismeri lementét; **20** szeresz

sötétséget s léssen éjszaka, akkor mozog minden vadja az erdőnek. **21** Fiatalt oroszlánok ordítanak ragadmányért, így kérvén Istentől eledelőket. **22** Felsüt a nap visszahúzódnak és tanyáikba heverednek. **23** Dolgára kimegy az ember és munkájára egész estig. **24** Mily számosak a te műveid, Örökkévaló! Mindnyáját bölcseséggel teremtetted, telve van a föld szerzeményekkel. **25** Emitt a tenger, nagy és széles határu: ott van csúszó-mászó és száma sincs, kicsiny állatok nagyokkal együtt. **26** Ott hajók járnak, a leviátán, melyet alkottál, hogy játszadozzon abban. **27** Mindnyájan hozzád reménykednek, hogy megadjad eledelőket a maga idején. – **28** Adsz nekik szedegetnek; megnyitod kezedet: megtelnek jóval. **29** Elrejtéd arcodat: megrémülnek; visszavonod lehetőséget: kimúlnak s porukhoz térnek vissza. **30** Kibocsátod lehetőséget: megteremtetnek; így újítod meg a föld színét. **31** Legyen az Örökkévaló dicsősége örökre, örüljön az Örökkévaló az ő művein! **32** Aki letekintett a földre s az megrengett, megérinti a hegyeket és füstölögnek. **33** Hadd énekelek az Örökkévalónak életemben, hadd zengjenek Istenemnek, amíg vagyok! **34** Legyen kellemes neki beszédem; én örüljek az Örökkévalóban. **35** Veszszenek a vétkesek a földről, s gonoszok ne legyenek többé! Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Halleluja!

105 Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevét, tudassátok a népek közt cselekményeit! **2** Énekeljétek neki, zengjétek neki, gondolkodjatok el mind az ő csodatettein! **3** Dicsekedjétek szent nevével; örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek! **4** Keressétek föl az Örökkévalót és hatalmát, arcát keressétek mindig! **5** Emlékezzetek csodateteiről, melyeket mívelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről. **6** Szolgájának Ábrahámnak magzatja ti, Jákób fiai, az ő kiválasztottjai! **7** Ő az Örökkévaló, a mi Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. **8** Örökké megemlékezett szövetségéről, az ígéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, **9** melyet kötött Ábrahámmal, és Izsáknak tett esküjéről; **10** megállapította Jákóbnak törvényül, Izraelnek örök szövetségül; **11** mondván: neked adom Kanaán országát, birtoktok osztályául! **12** Midőn csekély számúak voltak, csak kevesen és benne tartózkodók: **13** akkor jártak nemzettől nemzethez, egyik királyságból más néphez. **14** Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket, s megfenyített miattuk királyokat: **15** ne nyúljatok fölkenyéimhez és prófétáimat ne bántsátok! **16** Éhséget szólított az országra, eltörte a kenyér minden pálcáját. **17**

Küldött előttük egy férfiút, rabszolgául adatott el József. **18** Békóval sanyargatták lábát, vasba jutott a lelke, **19** az időig, hogy bekövetkezett az igéje, az Örökkévaló szava megtisztította őt. **20** Küldött a király s feloldozta, népek uralkodója s kiszabadította. **21** Úrrá tette háza fölött és uralkodóvá minden vagyonán, **22** hogy megköthesse nagyjait kedve szerint, és bölcseséget tegye véneit. **23** És Egyiptomba jutott Izrael, s Jákób tartózkodott Chám földjén. **24** S megsaporította népét nagyon és számosabbá tette szorongatóinál. **25** Átváltoztatta szívüket, hogy meggyűlöljék népét, hogy fordorkodjanak szolgálai ellen. **26** Küldte Mózeset, az ő szolgáját, Áront, akit kiválasztott; **27** elvégezték köztük jeleinek dolgait meg csodákat Chám földjén. **28** Küldött sötétséget és sötét lett, s nem engedetlenkedtek igéje iránt. **29** Átváltoztatta vizeiket vérré s megölte halukat. **30** Hemzsegett országuk békáktól, királyaik szobáiban. **31** Szólt és jött gyülevész vad, férgesek egész határukba. **32** Jégesőt adott nekik esőjük gyanánt, lobogó tüzet országukban; **33** elverte szőlőjüket és fügefájukat és összetörte határuk fát. **34** Szólt és jött sáska, nyálós sáska szám nélkül, **35** s megemésztt minden füvet országukban, s megemészttette földjük gyümölcsét. **36** Megölt minden elsőszülöttet országukban, zsengejét minden tehetségöknek. **37** Erre kivonultatta őket ezüsttel és arannyal, és törzsei közt nem volt gyöngéledő. **38** Örült Egyiptom kivonultukon, mert rájuk esett rettenetességük. **39** Kiterített felhőt takarónak, meg tüzet, hogy világítson éjjel. **40** Kértek s hozott fúrjet és égnek kenyérével jóllakatta őket. **41** Sziklát nyitott és vizek folytak, jártak a sivatagban folyamként. **42** Mert megemlékezett szent igéjéről Ábrahámmal, az ő szolgájához. **43** És kivette népét vígságban, ujjongásban kiválasztottjait; **44** adta nekik nemzetek országait, hogy elfoglalják népek fáradalmát: **45** avégett, hogy megőrizzék törvényeit és megtartsák a tanait. Halleluja!

106 Halleluja! Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. **2** Ki mondhatja el az Örökkévaló hatalmas tetteit, hirdetheti minden dicséretét? **3** Boldogok, akik megőrzik a jogot, aki igazságot mível minden időben. **4** Emlékezzél reám, Örökkévaló, a néped iránt való kedvességgel, gondolj reám a te segítségiddel, **5** hogy láthassam választottaid jólétét, hogy örüljek nemzeted örömén, hogy dicsekedjem birtokoddal együtt. **6** Vétkezünk, őseinkkel együtt, búnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk. **7** Őseink Egyiptomban nem

fogták föl csodatetteidet, nem emlékeztek kegyeid bőségére s engedetlenkedtek a tenger mellett, a nádastengernél. **8** Megsegítette őket neve kedvéért, hogy tudassa hatalmát. **9** Megdorgálta a nádastengert és kiszáradt s vezette őket mélységekben, akár a pusztában. **10** Megsegítette őket gyüülőnek kezéből, megváltotta őket ellenségnek kezéből; **11** vizek borították be szorongatóikat, egy sem maradt meg közülök. **12** És hittek szavaiban, énekelték dicséretét. **13** Hamar felejtették el tetteit, nem várták be határozatát: **14** vágygylal vágyakoztak a pusztában, s megkísértették Istent a sivatagban; **15** meg is adta nekik kérésöket, de soványságot bocsátott lelkökre. **16** Felbuzdultak Mózes ellen a táborban, Áron, az Örökkévaló szentje ellen. **17** Megnyílt a föld s elnyelte Dátánt, s befödte Abírám községét; **18** tűz égett községük között, láng lobbasztotta el a gonoszokat. **19** készítették borjút a Chórébnél, s leborultak öntött kép előtt. **20** Felcserélték dicsőségöket, képmásával ökornek, fűvet evőnek. **21** Elfelejtették Istent, segítőjüket, ki nagyokat mívelt Egyiptomban, **22** csodás tetteket Chám földjén, félelmeteseket a nádastenger mellett. **23** Kimondta, hogy megsemmisíti őket, hacsak Mózes az ő választottja nem áll a résben előtte, hogy elfordítsa hevét, nehogy rontson. **24** Megvetették a gyönyörűséges országot, nem hittek ígéjének; **25** zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az Örökkévaló szavára. **26** Akkor kezét emelt felőlük, hogy elejti őket a pusztában, s hogy magzatukat a nemzetek közé ejti, s hogy szétszórja őket az országokban. **28** Csatlakoztak Báal-Peórhoz és ették halottaknak áldozatait; **29** bosszantották cselekedeteikkel és csapás tört ki köztük. **30** Akkor odaállt Pínechász s ítéletet tett és elállt a csapás; **31** betudatott az neki igazságot nemzedékre meg nemzedékre örökké. **32** Megharagították a pörlekedés vizénél, s rosszul járt Mózes ő miattuk, **33** mert engedetlenkedtek szelleme iránt, s elszólta magát ajkaival. **34** Nem semmisítették meg a népeket, melyeket mondott nekik az Örökkévaló; **35** hanem összevegyültek a nemzetekkel s eltanulták tetteiket. **36** Szolgálták bálványaikat, úgy hogy tőrül lettek nekik; **37** áldozták fiaikat és leányaikat a gonosz szellemeknek. **38** Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik véré, akiket áldoztak Kanaán bálványainak, úgy hogy fertőzötté lett az ország a vérbüntől. **39** Tisztátalanokká lettek tetteik által s paráználkodtak cselekedeteikkel. **40** És föllobbant az Örökkévaló haragja népe ellen, s megútalta birtokát; **41** adta őket nemzetek kezébe, s uralkodtak rajtuk gyüülőlők, **42** szorították őket

ellenségeik s megalázkodtak kezök alatt. **43** Sok ízben mentette meg őket, de ők engedetlenkedtek öntanácsuk szerint s összerokadtak bűnükben. **44** De látta szorultságukat, midőn meghallotta fohászukat; **45** s megemlékezett számukra szövetségéről és sajnálkozott kegyeinek bősége szerint, **46** s adta őket irgalomra mind a foglyulejtők előtt. **47** Segíts meg minket, Örökkévaló, Istenünk, s gyűjts össze a nemzetek közül, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódjunk dicséreteddel! **48** Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, öröktől fogva örökké. S mondja az egész nép: Ámen! Hallelúja!

107 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! **2** Ezt mondják az Örökkévaló megváltottjai, akiket megváltott szorongatónak kezéből, **3** és országokból gyűjtötte őket össze: keletről és nyugatról, északról és a tenger felől. **4** Tévelyegtek a pusztában, sivatag úton, lakó várost nem találtak; **5** éhesek, szomjasak is, lelkük ellankad ő bennök. **6** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megmentette őket, **7** járatta őket egyenes úton, hogy lakó városba menjenek. **8** Adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelemért, és csodatoteiért az emberfiaival; **9** mert jóllakatta az elepedt lelket, s az éhes lelket megtöltötte jóval! **10** Kik sötétségben és homályban ülnek, nyomorúságnak s vasnak foglyai, **11** mert engedetlenkedtek Isten szavai iránt és a Legfelsőnek tanácsát megvetették; **12** hát megalázta szenvedésben szívöket, megbotlottak s nincs, ki segítsen. **13** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegíti őket, **14** kivezeti őket sötétségből és homályból, és kötelékeiket szétszakítja. **15** Adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatoteiért az emberfiaival; **16** mert összetört érczajtókat és vasreteszeket szétvágott. **17** Akik okatlanok büntettük útja miatt és bűneik miatt sanyarognak, **18** minden eledelt utál a lelkük s eljutottak a halál kapuihoz. **19** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegíti őket, **20** ígéjét küldi és meggyógyítja őket s kiszabadítja vermeikből; **21** adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatoteiért az emberfiaival, **22** s áldozzanak hálaáldozatokat, s beszéljék el tetteit ujjongással! **23** Kik tengerre szállanak hajókon, munkát végeznek nagy vizeken, **24** ők látták az Örökkévaló tetteit és csodatetteit a mélységben: **25** szólt s támasztott szélvihart s az fölemelte hullámain, **26** föl szállnak égbe, lesüllyednek mélységekbe, lelkük elcsüggedt a

bajban, 27 forognak és inognak mint a részeg, és minden bölcseségök elenyészik. 28 És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, és szorongásaikból kivzeti őket; 29 megállítja a vihart csendességgé s lecsillapodtak hullámaik; 30 s örültek, hogy elhallgattak, s elvezette őket kívánságuk révébe. 31 Adjanak hátát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival, 32 s magasztalják őt népek gyülekezetében s vének ülésében dicsérik őt! 33 Folyamokat tett pusztává s víznek eredőt tikkadtsággá, 34 termékeny országot sós földdé a benne lakók rosszasa miatt; 35 pusztát tett vizes tóvá és sivatag földet víznek eredővé, 36 és letelepített ott éhezőket s lakó várost alapítottak. 37 Bevetettek mezőket és ültettek szőlőket, és gyümölcsöt, termést szerettek. 38 Megáldotta őket, s megsokasodtak nagyon és barmukat nem kevésbítette. 39 De megkevesbedtek és meggörnyedtek bajnak és bánatnak nyomásától. 40 Csúfot önt nemesekre s eltévelyítette őket úttalan pusztaságban; 41 de felmagasította a szűkölködőt a nyomorúságból s olyanná tette a családokat, mint a juhok. 42 Látják az egyenesek és örülnek, s minden joggatlanság elzárja száját. 43 Ki oly bölcs, hogy megőrizze ezeket, hogy ügyeljének az Örökkévaló kegyelmeire.

108 Ének. Zsoltár Dávidtól. Szilárd a szívem, oh Isten, hadd énekelek, hadd zengek – méltóságom is! 2 Ébredj lant és hárfá! Hadd ébresztem a hajnalt! 3 Magasztallak téged népek közt, Örökkévaló, és zengek neked a nemzetek közt. 4 Mert nagy az egeken felül szereteted s a felhőkig igazságod. 5 Emelkedjél az egetől, oh Isten, s az egész föld fölé dicsőségeddel! 6 Azért hogy megszabadíttassanak kedveltjeid, segíts jobboldal és hallgass meg! 7 Isten beszélt szentségében: hadd ujjongok, hadd osztoz ki Sekhém, és Szukkót völgyét hadd mérem fel. 8 Enyém Gileád, enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvény-pálcám. 9 Móáb mosdómedenczém, Edómra vetem sarumát, Pelését fölött riadozom. 10 Ki vezet engem az erősített várba, ki vezérel engem Edómg? 11 Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! 12 Adj nekünk segítséget a szorongatótól, hisz hiábavaló embernek segedelme. 13 Istennel végzünk hatalmast, és ő letiporja szorongatóinkat.

109 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Dicséretem Istene, ne hallgass! 2 Mert gonoszok száját és csalfaságnak száját nyitották rám, beszéltek velem

hazug nyelvel. 3 És gyűlölet szavaival környékeztek, és harcoltak ellenem ok nélkül. 4 Szeretetemért vádolnak engem, holott én csna imádság vagyok. 5 Tettek velem rosszat jóért, s gyűlöletetszeretetemért. 6 Rendelj föléje gonoszt, és vádló álljon jobbjánál! 7 Mikor megítélték, kerüljön ki bűnösnek és imája váljék vétékké! 8 Legyenek napjai kevesek, a mi neki szárná volt, más vegye el! 9 Legyenek gyermekei árvák, és felesége özvegy! 10 S bujdosva bujdosanak el gyermekei, kéregessenek és kolduljanak, el a romjaiktól! 11 Törbe ejtse hitelező mindazt a mi az övé, és idegenek prédálják el szerzeményét. 12 Ne legyen neki, ki tartósan mivel szeretetet s ne legyen árváinak, ki rajtuk könyörül! 13 Legyenek utódai kiirtásra, a másik nemzedékben törültsék el nevök! 14 Emlékezésre legyen őseinek bűne az Örökkévalónál, es anyjának vétke el ne törültsék! 15 Legyenek mindig előtte az Örökkévalónak, s irtsa ki az országból emléküket! 16 Mivelhogy nem gondolt arra, hogy szeretetet míveljen s üldözött szegény és szűkölködő embert s levert szívűt, hogy megölhesse. 17 Szerette az átkot, tehát rája jött, nem kedvelte az áldást, tehát eltávozott tőle. 18 Felöltötte az átkot mint ruháját, tehát bement mint a víz a belsejébe, s mint az olaj csontjaiba. 19 Legyen neki mint ruha, melybe burkolózik, és övül, melyet mindig felköt. 20 Ez munkabére vádlóimnak az Örökkévalótól, s azoké, kik rosszat beszélnek lelkem ellen! 21 Te pedig Örökkévaló, én Uram, tégy velem neved kedvéért, mert jó a te kegyelmed, ments meg engemet! 22 Mert szegény és szűkölködő vagyok, és szívem megebesült én bennem. 23 Mint árnyék, mikor megnyúlik, eltűnedezem, elriaszítottam mint a sáska. 24 Térdeim elgyengültek a bőjtől, és húsom elsoványodott, zsírtalan. 25 És én gyalázásra lettem nekik; meglátnak, fejüket csóválják. 26 Védellezz meg, Örökkévaló, én Istenem, segíts engem szereteted szerint! 27 Hadd tudják meg, hogy a te kezéd ez, te, oh Örökkévaló, cselekedted! 28 Átkozzanak ők, te pedig áldasz; támadtak, de megszegyenültek, szolgád pedig örül. 29 Öltsenek vádlóim gyalázatot, s burkolózzanak mint a köpenybe szegényökbé! 30 Magasztalom az Örökkévalót szájjammal nagyon, és sokak közepette dicsérem őt; 31 mert ott áll jobbjánál a szűkölködőnek, hogy megsegítse lelkének birától.

110 Dávidtól zsoltár. Ugymond az Örökkévaló uramnak: Ulj jobbmra, mígnem teszem ellenségeidet lábaidnak számolyául. 2 Hatalmas pálczádat kinyújtja az Örökkévaló Cziónból: uralkodjál

ellenségeid között! 3 Néped csupa készség hadsereged napján; szentséges díszben, hajnal méhéből feléd száll fiatalságod karmatja. 4 Megesküdött az Örökkévaló s nem bánja meg: Te pap vagy örökké Malkiczédek módjára. 5 Az Úr a te jobboldon szétzúzott haragjának napján királyokat. 6 Ítéletet tart a nemzetek fölött teli holttestekkel minden – összezúzta a fejet tágas földön. 7 A patakból az úton iszik, azért fölemeli a fejet.

111 Hallelúja! IZagasztalom az Örökkévalót egész szívből, egyeneseknek tanácsában és községben. 2 Nagyok az Örökkévaló tettei, keresni valók mind a kedvelőiknek. 3 Fenség és fény a cselekvése, örökre megáll az igazsága. 4 Emlékét szerzette csodatetteinek, kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló. 5 Eledelt adott tisztelőinek, örökké megemlékezik szövetségéről. 6 Tetteinek erejét tudtul adta népének, adván nekik nemzetek birtokát. 7 Kezeinek tettei igazság és jog, hűségesek mind az ő rendeletei. 8 Szilárdak mindenkorra, örökre, megalkotva igazsággal és egyenességgel. 9 Megváltást küldött népének, örökre rendelte el szövetségét, szent és félelmetes a neve. 10 A bölcsesség kezdete istenfélelem; jó eszeség jut minden mivelőjének, örökké megáll a dicsérete.

112 Hallelúja! Boldog a férfi, ki az Istent féli, parancsolatait kedveli nagyon! 2 Hatalmas lesz magzatja az országban, az egyenesek nemzedéke megáldatik. 3 Vagyon és gazdagság van házában, s örökké megáll az igazsága. 4 A sötétségben világosság tündöklék föl az egyeneseknek: a kegyelmes és irgalmas és igazságos. 5 Jól jár férfi, ki könyörül és kölcsön ad, elintézi dolgait jog szerint; 6 mert örökké nem tántorodik meg, örök emlékezetül léssen az igaz. 7 Rossz hírtől nem fél, megállapodott a szive, az Örökkévalóban bizakodó. 8 Szilárd a szive, nem fél, mígnem rájuk néz szorongatóira. 9 Szórva adott a szűkölködőknek, örökké megáll az igazsága, szarva emelkedik dicsőségben. 10 A gonosz látja és boszankodik, fogait vicsorítja és elcsügged; a gonoszok vágya elvész.

113 Hallelúja! Dicsérvétek, szolgálj ti az Örökkévalónak, dicsérvétek az Örökkévaló nevét! 2 Legyen az Örökkévaló neve áldott mostantól mindörökké! 3 Napkeltétől napnyugtáig dicsérve legyen az Örökkévaló neve. 4 Magasztos mind a nemzetek fölött az Örökkévaló, az ég fölött van a dicsősége. 5 Ki olyan, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk? Ki magasan székel, 6 ki mélyen

letekint az égben és a földre; 7 föltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szűkölködőt, 8 hogy ültesse a nemesek mellé, népének nemesei mellé. 9 Megnépesíti a magtalan nővel a házat, mint gyermekek anyja örvend. Hallelúja!

114 Mikor Izrael kivonult Egyiptomból, Jákób háza érthetetlen nyelvű nép közül: 2 lett Jehúda szentélyévé, Izrael az ő uradalmává. 3 A tenger látta és megfutamodott, a Jordán hátra kanyarult; 4 a hegyek szökdeltek mint kosok, a halmok mint fiatal juhok. 5 Mi lett, oh tenger, hogy megfutamodol, oh Jordán, hogy hátra kanyarúlsz, 6 hegyek ti, hogy szökdeltek mint kosok, halmok, mint fiatal juhok? 7 Az Úr elől reszkess, oh föld, Jákób Istene elől, 8 ő ki a sziklát vizes tóvá változtatja, a kovát víznek forrásává.

115 Ne nekünk, Örökkévaló, ne nekünk, hanem nevednek adj dicsőséget szeretetedért, igazságodért! 2 Miért mondják a nemzetek: hol van hát az ő istenünk? 3 Holott Istenünk az égben van; mindent, a mit akar, megtesz. 4 Bálványaik ezüst és arany, ember kezeinek műve. 5 Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; 6 füleik vannak, de nem hallanak, orruk van, de nem szagolnak; 7 kezeik, de nem tapintanak, lábaik, de nem járnak, nem lehelnek torkukkal. 8 A milyenek ők, legyenek a készítőik, mindenki, ki bennök bízik. 9 Izrael, te bízzál az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 10 Áron háza, bizatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 11 Istenfélők, bizatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 12 Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáldja, megáldja Izrael házat, megáldja Áron házat, 13 megáldja az istenfélőket, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. 14 Gyarapítson titeket az Örökkévaló, titeket és gyermekeiteket! 15 Áldva legyetek az Örökkévalótól, ki égnek és földnek alkotója. 16 Az ég az Örökkévalónak ege, de a földet az ember fiainak adta. 17 Nem a halottak dicsérik Jáht s nem mind, a kik sír csendjébe szállnak. 18 R De mi áldjuk Jáht mostantól mindörökké. Hallelúja!

116 Szeretem, hogy meghallja az Örökkévaló hangomat, könyörgésemet. 2 Azért hajlította felém fülét, s napjaimon át szólított. 3 Körülfogtak engem halálnak kötelei, és alvilágnak szorongásai érték, szorongást és bánatot értem; (Sheol h7585) 4 de az Örökkévalónak nevét szólítom: oh Örökkévaló, szabadítsd meg lelkemet! 5 Kegyelmes az Örökkévaló és igazságos, s Istenünk irgalmas. 6 Megőrzi

az együgyűeket az Örökkévaló; megfogytam, de segített nekem. 7 Térj vissza, lelkem, nyugalmadra, mert az Örökkévaló jót végzett rajtad! 8 Bizony, megmentetted lelkeket a haláltól, szememet a könyvtől, lábamat a taszítástól. 9 Járhatek az Örökkévaló előtt az élők országában. 10 Én hiszek, midőn így szólok: sanyarogtam én nagyon. 11 Mondtam én elhamarkodásomban: az ember mind hazug. 12 Mivel viszonzom az Örökkévalónak mind a jótéteményeit én irántam? 13 Segítségnek serlegét emelem s az Örökkévalónak nevéét szóltom. 14 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 15 Drága az Örökkévalónak szemeiben jámborainak a halála. 16 Oh Örökkévaló – mert szolgálád vagyok, szolgálád vagyok, szolgálód fia, megoldottad kötelekeimet. 17 Neked áldozom hálának áldozatát, s az Örökkévaló nevéét szóltom. 18 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 19 Az Örökkévaló házában udvaraiban, közepedben, oh Jeruzsálem! Halleluja!

117 Dicsérjétek az Örökkévalót, ti nemzetek mind, magasztaljátok őt, ti népek mind! 2 Mert hatalmas volt felettünk az ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Halleluja!

118 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. 2 Mondja csak Izraél: mert örökké tart a kegyelme! 3 Mondják csak Áron háza: mert örökké tart a hegyelme! 4 Mondják csak az istenfélők mert örökké tart a kegyelme! 5 szorongásból szólítottam Jáht, tág térrel meghallgatott engem Jáh. 6 Az Örökkévaló mellettem van, nem félek; mit tehet ember nekem? 7 Az Örökkévaló mellettem van segítőim közt, s én majd rájuk nézek gyűlölöimre. 8 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni az emberben. 9 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni nemesekben. 10 Mind a nemzetek körülvettek – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 11 Körülvettek, körül is fogtak – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 12 Körülvettek mint a méhek – ellohadtak mint a tövises tűze; az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 13 Taszítva taszítottál engem, hogy elessem, de az Örökkévaló megsegített. 14 Erőm és énekem Jáh, ő lett nekem segítségül. 15 Újjongás és segítség hangja az igazak sátraiban; az Örökkévaló jobbjá hatalmast végez! 16 Az Örökkévaló jobbjá fölelem, az Örökkévaló jobbjá hatalmast végez! 17 Nem halok meg, hanem élni fogok és elbeszéltem Jáh tetteit. 18 Fenyítve fenyített engem Jáh, de a halálnak nem adott át. 19 Nyissátok ki nekem az igazság

kapuit, bemegyek rajtuk, magasztalom Jáht. 20 Ez a kapu az Örökkévalóé, igazak mennek be rajta. 21 Hadd magasztallak, mert meghallgattál s lettél nekem segítségül. 22 A kő, melyet megvetettek az építők, saroknak fejévé lett. 23 Az Örökkévalótól történt ez, csodálatos az szemeinkben. 24 Ez az a nap, melyet szerzett az Örökkévaló, hadd vigadjunk és örüljünk rajta, 25 Oh Örökkévaló, segíts csak, oh Örökkévaló, boldogíts csak! 26 Áldva legyen, a ki jön az Örökkévaló nevében, áldunk titeket az Örökkévaló házából. 27 Isten az Örökkévaló és világhosszágát adott nekünk, kössétek hozzá az ünnepi áldozatot kötelekkel az oltár szarvaihoz. 28 Istenem vagy s magasztallak, én Istenem, dicsőítlek. 29 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme!

119 Boldogok a gáncstalan útuak, kik az Örökkévaló tana szerint járnak! 2 Boldogok, kik megóvják bizonyosságait, egész szívvel keresik őt; 3 nem is cselekedtek joggatlanságot, az ő útjaiban jártak! 4 Te pasancsoltad, rendeleteidet hogy megőrizzük nagyon, 5 Vajha megszilárdulnának útjaim, hogy megőrizzem törvényeidet! 6 Akkor nem szégyenülök meg, mikor tekintek mind a parancsaidra. 7 Magasztallak szívnek egyenességében, mikor tanulom igazságos ítéleteidet. 8 Törvényeidet megőrzöm, ne hagyj el oly nagyon! 9 Miáltal teszi tisztává ifjú az ösvényét; Hogy megőrizi igéd szerint! 10 Egész szívemmel kerestelek; ne engedj eltévednem parancsaidtól! 11 Szívembe rejtettem szavadat, azért, hogy ne vétkezem ellened. 12 Áldva légy, Örökkévaló, taníts engem törvényeidre! 13 Ajkaimmal beszéltem el mind a szájad ítéleteit. 14 Bizonyosságaid útján örvendtem mint mindenféle vagyon fölött. 15 Rendeleteiden hadd elmélkedem, és hadd tekintsem ösvényeidet. 16 Törvényeidben gyönyörködöm, nem felejttem el igédet. 17 Végezz jót szolgálón, hadd éljek és őrizzem meg igédet. 18 Nyisd meg szemeimet, hogy láthassak csodás dolgokat tanodból! 19 Jövevény vagyok a földön; ne rejtse el tőlem parancsaidat! 20 Megtörődik a lelkem, vágyakozva ítéleteid után minden időben. 21 Megdorgáltad az átkozott kevélyeket, kik eltevétek parancsaidtól! 22 Gördíts le rólam gyalázatot és csúfságot, mert bizonyosságaidat megóvtam. 23 Bár ültök is nagyok, egymással beszéltek ellenem: a te szolgálád elmélkedik törvényeidet. 24 Gyönyörűségem is a te bizonyosságaid, azok a tanácsosaim. 25 A porhoz tapadt a lelkem; élessz fel engem igéd szerint! 26 Útjaimat elbeszéltem s te meghallgattál: taníts

engem törvényeidre! 27 Rendeleteid útját értesd meg velem, hadd elmélkedem csodatetteiden, 28 Szétfolyt a lelkem bánattól: támaszsz föl engem igéd szerint! 29 Hazugság útját távoztasd tőlem, s tanoddal kegyelmezz nekem. 30 Hűség útját választottam, ítéleteidet magam előtt tartottam. 31 Ragaszkodtam bizonyosságaidhoz: Örökkévaló, ne szégyeníts meg! 32 Parancsaid útján futok, mert tágga teszed szívemet. 33 Igazíts engem, Örökkévaló, törvényeid útjára, hadd óvjam meg mindvégig! 34 Értesd meg velem, hogy megóvhassam tanodat s megőrizzem egész szívvel. 35 Járáss engem parancsaid ösvényén, mert azt kedvelem. 36 Hajlítsd szívemet bizonyosságaidhoz, s ne nyereszkedéshez! 37 Térítsd el szemeimet, hogy ne lássanak hamisat, útaidon éltesd engem! 38 Tartsd meg szolgálódnak a te szavadat, a mely visz a félelmedre. 39 Térítsd el gyalázatodat, melytől félek, mert jók a te ítéleteid. 40 Íme vágyakoztam rendeleteidre: igazsággal éltesd engem! 41 Jöjjenek rám kegyelmeid, oh Örökkévaló, segedelmed szavad szerint! 42 Hogy megfelelhessenek gyalázómnak; mert bízam a te igédben. 43 Ne ragadd ki az igazság szavát szájamból fölötte nagyon, mert ítéleteidre várok. 44 Hogy megőrizhessem tanodat állandóan, mindörökké. 45 Hogy járhasss tág téren, mert rendeleteidet kerestem. 46 Hogy beszélhessek bizonyosságaidról királyoknak előtte s ne szégyenkezzem. 47 Majd gyönyörködöm parancsaidban, melyeket szeretek; 48 s főlemelem kezeimet parancsaidhoz, melyeket szeretek, hogy elmélkedjem törvényeidben. 49 Emlékezzél a szolgálódnak jutott ígéről, mivelhogy engem reméltettél. 50 Ez vizsgálatom nyomorúságomban: hogy szavad föléllesztett engem. 51 Kevélyek csúfoltak engem fölötte nagyon; tanodtól nem hajoltam el. 52 Gondoltam öröktől fogva való ítéleteidre, Örökkévaló, és megvizsgáltódtam. 53 Forróság ragadott meg engem a gonoszok miatt, kik elhagyták tanodat. 54 Dalok voltak nekem törvényeid jövevényiségem házában. 55 Gondoltam éjjel nevedre, a megőriztem tanodat. 56 Ez jutott nekem, mert megóvtam rendeleteidet. 57 Osztályrészem, oh Örökkévaló – úgy mondtam – hogy megőrzöm szavaidat. 58 Könyörögtem előtted egész szívvel kegyelmezz nekem szavad szerint! 59 Elgondoltam útjaimat s visszatéríttem lábaimat bizonyosságaidhoz. 60 Siettem és nem késedelmeztem, hogy megőrizsem parancsaidat. 61 Gonoszok csapatjai körülfogtak; tanodat nem felejtettem el. 62 Éjjelkor kelek föl, hogy hálát adjak neked a te igazságos ítéleteidért. 63 Társa vagyok mindazoknak, kik téged félnek és rendeleteid megőrzőinek. 64 Szereteteddel, Örökkévaló, tele van a föld, törvényeidre taníts engem. 65 Jót tettél szolgálóddal, Örökkévaló, a te igéd szerint. 66 Jó értelemre és tudásra taníts engem, mert hittem parancsaidban. 67 Mielőtt sanyarogtam, tévelygő voltam, de most megőrzöm a szavadat. 68 Jó vagy te és jótévő: taníts engem törvényeidre! 69 Rám fogtak hazugságot a kevélyek, én egész szívvel megóvóm rendeleteidet. 70 Eltoppult mint hájtól a szívük, én tanodban gyönyörködtem. 71 Jó nekem az, hogy sanyargattattam, azért hogy tanuljam törvényeidet. 72 Jó nekem szájad tana, inkább mint ezrei aranynak és ezüstnek. 73 Kezeid készítettek és szilárdítottak engem: értesd meg velem, hogy tanulhassam parancsaidat! 74 Tisztelőid majd látnak engem és örülnek, mert igédre várok. 75 Tudom, Örökkévaló, hogy igazság a te ítéleteid és hűséggel sanyargattál. 76 Legyen, kérek, szereteted a vizsgálatomra, a szolgálódnak jutott szavad szerint! 77 Jöjjön rám irgalmad, hogy éljek, mert tanod az én gyönyörűségem. 78 Szégyenüljenek meg a kevélyek, mert hazugsággal elnyomtak engem; én elmélkedem rendeleteiden. 79 Forduljanak felém tisztelőid és bizonyosságaid ismerői. 80 Legyen szívem gáncstalan a te törvényeidben, azért hogy meg ne szégyenüljek. 81 Epedett lelkem a segedelmedért, igédre várok. 82 Epednek szemeim szavadért, mondván: mikor vizsgátlasz meg engem? 83 Mert olyan lettem, mint tömlő a füstben; törvényeidet nem felejtettem el. 84 Meddig tartanak szolgálódnak napjai? Mikor tetszel ítéletet üldözőimen? 85 vermeket ástak nekem a kevélyek, a kik nem tanod szerint valók. 86 Mind a parancsaid hűség, hazugsággal üldöznek: segíts engem! 87 Kevés híján semmivé tettek az országban, de én nem hagytam el rendeleteidet. 88 Szereteted szerint éltesd engem, hogy megőrizhessem szájad bizonyosságát. 89 Örökké, oh Örökkévaló, fönnáll igéd az égben. 90 Nemzedékre meg nemzedékre van a te hűséged; megszilárdítottad a földet és megállt. 91 Ítéleteid szerint megállanak ma is, mert mind a te szolgálóid. 92 Ha tanod nem a gyönyörűségem, akkor elvesztem volna nyomorúságomban. 93 Soha sem felejttem el rendeleteidet; mert általuk éltetted engem. 94 Tied vagyok: segíts engem, mert rendeleteidet kerestem. 95 Reám vártak a gonoszok, hogy elveszítsenek; bizonyosságaidra ügyelek én. 96 Minden epedésnek láttam végét; tágas a te parancsod nagyon. 97 Mint szeretem tanodat! Egész nap ó az elmélkedésem. 98 Ellenségeimnél bölcsébbé tesz parancsod, mert örökké enyém az. 99 Mind a tanítóimnál eszesébbé lettem, mert bizonyosságaid

az én elmékedésem. 100 Véneknél értelmesebb vagyok, mert rendeleteidet megóvtam. 101 Minden rossz ösvénytől tartóztattam lábaimat, azért hogy megőrizsem ígédet. 102 Ítéleteidről nem távoztam el, mert te oktattál engem. 103 Mennyivel édesebbek szavaid inyennek, mint a méz szájamnak! 104 Rendeleteid által értelmes vagyok, azért gyűlölök minden hazug ösvényt. 105 Mécses a lábamnak a te ígéd és világosság ösvényemnek. 106 Megesküdtem s teljesítettem, hogy megőrzöm igazságos ítéleteidet. 107 Sanyarognom kellett nagyon oh Örökkévaló, éltes ígéd szerint! 108 Szájam felajánlásait vedd kedvesen, Örökkévaló, és ítéleteidre taníts engem. 109 Lelkem a tenyeremen van mindig, de tanodat nem felejtettem el. 110 Tört vetettek gonoszok nekem, de rendeleteidről nem tévedtem el. 111 Birtokul vettem biznyságaidat örökre, mert szívem vígsága azok. 112 Ráhajlítottam szívemet, hogy megtegyem törvényeidet örökké, mindvégig. 113 Tétevázókat gyűlölök, s tanodat szeretem. 114 Rejtekem és pajzsom vagy, ígédre várokztam. 115 Távozzatok tőlem, gonosztevők, hadd óvom meg Istenem parancsait! 116 Támogass engem szavad szerint, hogy éljek, s ne engedj megszégyenülnöm reményemmel! 117 Erősíts engem, hogy megsegítessem, hogy gyönyörködhessem mindig törvényeiden. 118 Elvetted mind, kik törvényeidtől eltévelyegnek, mert hazug az ő csalfaságuk. 119 Mint salakot elmozdítottad mind a föld gonoszait, azért szeretem biznysága-idat. 120 Borzadtott rettegésedtől testem, és ítéleteidről félek. 121 Cselekedtem jogen és igazságot, ne engedj át zsarolóimnak! 122 Kezeskedjél szolgálóidra a jóra; ne zsaroljanak engem kevélyek. 123 Szemeim epedtek segítségédért és igazságos szavadért. 124 Tégy szolgálóddal szereteted szerint és törvényeidre taníts engem. 125 Szolgáló vagyok, értesd meg velem, hadd ismerjem meg biznyságaidat! 126 Ideje cselekedni az Örökkévalóért: megbontották a te tanodat. 127 Azért szeretem parancsaidat jobban aranynál és színananyánál. 128 Azért helyeslek mindenről való minden rendeletet, minden hazug ösvényt gyűlölök. 129 Csodásak a te biznyságaid, azért megóvtá azokat lelkem. 130 Szavaidnak megkezdése világít, értelmessé tesz együgyűeket. 131 Feltátoztam szájamat s lihgtem, mert parancsaira vágyódtam. 132 Fordulj hozzám és kegyelmezz nekem, joga szerint azoknak, kik nevedet szeretik. 133 Lépteimet szilárdítsd meg szavaddal, s ne engedj uralkodni rajtam semmi jogtalanságot. 134 Válts ki engem ember zsarolásától, hogy megőrizhessem rendeleteidet. 135 Arczodat világíttasd szolgálóidra és taníts engem

törvényeidre! 136 Vízpatakoktól kiáradnak szemeim, mivel nem őrizték meg tanodat. 137 Igazságos vagy, Örökkévaló, és egyenesek ítéleteid. 138 Igazsággal megparancsoltad biznyságaidat és hűséggel nagyon. 139 Sorvasztott engem buzgalmam, mert elfelejtették szavaidat szorongatóim. 140 Salaktalan a te szavad nagyon és szolgáló szereti azt. 141 Csekély vagyok és megvetett; rendeleteidet nem felejtettem el. 142 Igazságod örökre igazság és igaz a te tanod. 143 Szorultság és szükség értek engem, parancsaid az én gyönyörűségem. 144 Igazság a te biznyságaid örökre, értelmet adj nekem, hogy éljek! 145 Egész szívvel felkiáltottam: hallgass meg, Örökkévaló, törvényeidet hadd óvom meg! 146 Hívtalak, segíts engem, hogy megőrizhessem biznyságaidat. 147 Megelőztem a szürkületet és fohászoktam; ígédre várokztam. 148 Megelőzték szemeim az őrszakokat, hogy elmélkedjem szavadról. 149 Hangomat halljad szereteted szerint, Örökkévaló, ítéleted szerint éltes engem! 150 Közélednek a gagságot hajhászók, tanodtól eltávolodtak. 151 Közeli vagy, Örökkévaló, s mind a parancsaid igazság. 152 Régen tudom biznyságaidból, hogy örökre alapítottad azokat. 153 Lásd nyomorúságomat és ragadj ki, mert tanodat nem felejtettem el. 154 Vidd ügyemet és válts meg engem, szavad szerint éltes engem! 155 Távol van a gonoszoktól segítség, mert törvényeidet nem keresték. 156 Irgalmad nagy, oh Örökkévaló, ítéteid szerint éltes engem! 157 Sokan vannak üldözőim és szorongatóim, biznyságaidtól nem hajoltam el. 158 Láttam hűtlenkedőket és elundorodtam, a kik szavadat nem őrizték meg. 159 Lásd, hogy szeretem rendeleteidet, Örökkévaló, szereteted szerint éltes engem! 160 Ígédnek összege igazság és örökké tart minden igazságos ítéleted. 161 Nagyok üldöztek engem ok nélkül, de ígédől megrettent szívem. 162 Örvendek én a te szavadon, mint ki nagy zsákmányt talál. 163 Hazugságot gyűlölök és utálok; tanodat szeretem. 164 Hétezer naponta dicsértelek, igazságos ítéteidért. 165 Bőséges béke jut azoknak, kik szeretik tanodat, s nincs számukra botlás. 166 Reménykedtem segítségédre, Örökkévaló, s parancsaidat megtettem. 167 Megőrizte lelkem biznyságaidat és megszerettem őket nagyon. 168 Megőriztem rendeleteidet és biznyságaidat, mert mind az útjaim előtted vannak. 169 Közeli jusson színedhez fohászoklásom, Örökkévaló, ígéd szerint adj nekem értelmet. 170 Jusson könyörgésem színed elé, szavad szerint ments meg engem! 171 Ömledztesse nek ajkaim dicséretet, mert törvényeidre tanítasz engem. 172 Hangoztassa nyelvem szavadat,

mert mind a parancsaid igazság. 173 Legyen kezed megsegítésemre, mert rendeleteidet választottam. 174 Vágyódtam üdvödre, oh Örökkévaló, és tanod az én gyönyörűségem. 175 Hadd éljen lellem és dicsérjen téged. és ítéleteid segítsenek engem. 176 Eltévedtem, mint bujdosó bárányt keresd szolgádat, mert parancsaidat nem felejtettem el.

120 Zarándoklás éneke. Szorultságomban az Örökkévalóhoz kiáltottam föl és ő meghallgatott engem. 2 Örökkévaló, mentsd meg lelkemet hazug ajaktól, csalárdság nyelvtől! 3 Mit ad neked és mit gyarapít neked a csalárdság nyelve? 4 Vitéznek élesített nyilai, meg rekettyének parazsa! 5 Jaj nekem, hogy Méseknél tartózkodtam, lakoztam Kédár sátrai mellett! 6 Sokat lakozott a lelkem a béke gyűlölői mellett. 7 Én merő béke vagyok; de midőn beszélek, ők harczra készek.

121 Ének a zarándoklásra. A hegyek felé emelem szemeimet: honnan jön segítségem? 2 Segítségem az Örökkévalótól, ki égnek és földnek teremtője. 3 Ne engedje ingadozni lábadat, ne szunnyadjon a te őriződ! 4 Íme, nem szunnyad és nem alszik Izrael őrzője. 5 Az Örökkévaló a te őrződ, az Örökkévaló a te árnyékod, jobb kezed mellett. 6 Nappal nem ver téged a nap, sem éjjel a hold. 7 Az Örökkévaló megőrzi téged minden rossztól, megőrzi lelkedet. 8 Az Örökkévaló megőrzi mentedet és jöttödöt, mostantól mindörökké!

122 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örültem, mikor azt mondták nekem: az Örökkévaló házába menjünk. 2 Ott álltak lábaink kapuidban, oh Jeruzsálem! 3 Jeruzsálem, mely építve van, mint oly város, mely egyaránt összekapcsoltatott; 4 hová felvonáltak a törzsek, Jáh törzsei, bizonyosságul Izraelnek, hogy hálát adjanak az Örökkévaló nevének. 5 Mert ott ültek trónokon törvényre, trónjain Dávid házának. 6 Kérdeztétek Jeruzsálem békéjét: boldogok legyenek, kik téged szeretnek! 7 Legyen béke bástyádon, boldogság palotáidban! 8 Testvéreim és társaim kedvéért, hadd szílok: Béke benned! 9 Az Örökkévalónak Istenünknek háza kedvéért, hadd kérjek jót neked!

123 Zarándoklás éneke. Hozzád emeltem szemeimet, te ki az égben trónolsz! 2 Íme, mint szolgák szemei uruknak kezére, mint szolgáló szemei úrnője kezére: úgy fordulnak szemeink az Örökkévalóhoz Istenünkhöz, míg nem kegyelmez nekünk. 3 Kegyelmezz nekünk, Örökkévaló, kegyelmezz nekünk, mert bőven jóllaktunk a

csúfolással; 4 bőven is jóllakott lelkünk, gúnyjával a gondtalanoknak, csúfolásával a gógós elnyomóknak.

124 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt – így szóljon Izrael 2 ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt, midőn ránk támadtak emberek: 3 akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, midőn haragjuk föllobbant ellenünk; 4 akkor a vizek elsodortak volna bennünket, patak ment volna át lelkünk fölött; 5 akkor átmentek volna lelkünk fölött a kevély vizek. 6 Áldva legyen az Örökkévaló, ki nem adott bennünket ragadmányul fogaiknak! 7 Lelkünk mint a madár megmenekült a madarászok töréből; a tör eltörött és mi megmenekültünk. 8 Segítségünk az Örökkévaló nevében van, ki égnek és földnek teremtője.

125 Zarándoklás éneke. Akik az Örökkévalóban bíznak, akár a Czión hegye, mely nem ingadozik, örökké megmarad. 2 Jeruzsálem hegyek vannak körülötte, az Örökkévaló pedig körülötte az ő népének, mostantól mindörökké. 3 Mert nem marad végig a gonoszság vesszeje az igazak sorsán, azért, hogy ne nyújsák ki az igazak joggalanságra kezeiket. 4 Tégy jót, Örökkévaló, a jókkal és azokkal, a kik egyenesek szíveikben! 5 De a kik elhajolnak görbe útjaira – vigye el őket az Örökkévaló a joggalanságot cselekvőkkel! Béke Izraelre!

126 Zarándoklás éneke. Midőn visszahozta az Örökkévaló Czión foglyait, úgy voltunk, mint a kik álmodnak. 2 Akkor megtelt szájunk nevetéssel és nyelvünk újjongással; akkor szóltak a nemzetek közt: nagyokat mívelt az Örökkévaló ezekkel! 3 Nagyokat mívelt az Örökkévaló velünk; vidámak voltunk. 4 Hozd vissza, Örökkévaló, foglyainkat, mint folyammedreket a délvídeken. 5 Akik könnyel vetettek, újjongással aratnak: 6 menve mén és sír, aki viszi a vetőmag szórátját; jöttön jó, újjongással, aki viszi kévét.

127 Zarándoklás éneke. Salamontól. Ha az Örökkévaló nem építi fel a házat, hiába fáradoztak vele építői; ha az Örökkévaló nem őrzi meg a várost: hiába virraszt az őr. 2 Hiába az nektek, kik korán keltek, későn ültök, kik eszitek a gyötrődés kenyereit: így ad ő kedveltjének alvásban. 3 Íme, birtok az Örökkévalótól gyermekek, jutalom a testnek gyümölcse. 4 Mint nyilak vitéznek kezében, olyanok az ifjúkor gyermekei; 5 boldog a férfi, ki megtöltötte tegzét velök, nem szégyenülnek meg, midőn ellenségekkel beszélnek a kapuban.

128 Zarándoklás éneke. Boldog mindaz, a ki féli az Örökkévalót, a ki útjaiban jár! **2** Kezeid szerzeményét midőn eszed, boldog vagy és jó dolgod van. **3** Feleséged akár a gyümölcsstermő szőlőtő házad belsejében; gyermekeid akár olajfacsemeték körülötte asztalodnak. **4** Íme, bizony így áldatik meg a férfi, aki féli az Örökkévalót! **5** Áldjon meg téged az Örökkévaló Cziónból és nézd Jeruzsálem jólétét élted minden napjaiban, **6** és lásd gyermekeket gyermekeidőtől! Béke Izraélre!

129 Zarándoklás éneke. Sokat szorongattak engem ifjúkorom óta – mondja csak Izraél – **2** sokat szorongattak engem ifjúkorom óta, még sem bírtak velem! **3** Hátamon szántottak a szántók, hosszúra húzták barázdájukat. **4** Az Örökkévaló igazságos: szétvágta a gonoszok kötelét. **5** Szégyent valljanak és hátráljanak meg mind a Czión gyűlölői; **6** legyenek mint a háztetők fűve, mely mielőtt kitépik, elszáradt; **7** melylyel nem töltötte meg markát az arató, sem ölet a kévekövő, **8** s nem mondták az arra menők: az Örökkévaló áldása reátok! Áldunk titeket az Örökkévaló nevében!

130 Zarándoklás éneke. A mélységből szólítottak, Örökkévaló! **2** Uram, hallgass szavamra, legyenek füleid figyelmesek könyörgésem szavára! **3** Ha bűnöket őrizöl meg, Jáh, Uram, ki állhat meg? **4** Mert nálad a bűnbocsátás, azért hogy féljünk téged. **5** Reménykedtem az Örökkévalóban, reménykedett a lelkem és ígéjére várokotam. **6** Lelkem várt az Úrra, inkább mint örök a reggelre, mint örök a reggelre. **7** Várokotzáll, Izraél, az Örökkévalóra, mert az Örökkévalónál van a szeretet, és bőviben van nála a megváltás; **8** és Ő meg fogja váltani Izraélt mind a bűneitől!

131 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örökkévaló, nem volt fenhéjázó a szívem, s nem voltak büszkék a szemeim, s nem jártam dolgokban, melyek nagyok és csodálatosak nekem. **2** Bizony csitítottam és csendesítettem lelkemet: mint az elválasztott gyermek az anyjánál, mint az elválasztott gyermek, olyan bennem a lelkem. **3** Várokotzáll, Izraél, az Örökkévalóra, mostantól mindörökké

132 Zarándoklás éneke. Emlékezzél meg, Örökkévaló, Dávid számára mind az ő sanyargásáról. **2** Aki megesküdött az Örökkévalónak; fogadást tett Jákób hatalmasának: **3** nem megyek be házam sátrába, nem szállok föl ágyam nyoszolyájára, **4** nem engedek álmat szemeimnek,

szempilláimnak szendergést, **5** mígnem találok helyet az Örökkévalónak; lakást Jákób hatalmasának. **6** Íme, hallottuk Efrátban, találtuk az erdő mezejében. **7** Hadd menjünk be lakásába, boruljunk le lábai zsámolyához! **8** Kelj föl, Örökkévaló, nyugvóhelyedre, te és hatalmad ládája. **9** Papjaid öltözzenek igazságba és jámboraid ujjongjanak! **10** Dávid szolgálá miatt ne utasítsd vissza fölkenednek arcát. **11** Megesküdött az Örökkévaló Dávidnak igazában, a mitől el nem tér: Teted gyümölcséből valót helyezek a te trónodra; **12** ha fiaid megőrzik szövetségemet s bizonyosságomat, melyre őket tanítottam, fiaik is mindenkorig üljenek a te trónodon! **13** Mert kiválasztotta az Örökkévaló Cziónt, megkívánta azt magának lakóhelyül: **14** ez nyugvóhelyem mindenkorra, itt fogok lakni, mert megkívántam azt. **15** Eleségét áldva áldom, szűkölködőt jóllakatom kenyérrel, **16** papjait meg üdvbe öltöztetem, és jámborai ujjongva ujjonganak. **17** Ott sarjastok szarvat Dávidnak, elrendezek mécesst fölkeneteknek. **18** Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, rajta pedig tündöklök koszorúja.

133 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Íme, mi, jó és mi kedves, hogy testvérek együtt laknak! **2** Akár a jó olaj a fejen, a szakállra lefolyó, Áron szakállára, a mely lefoly ruháinak szélére; **3** akár a, Chermón karmata, a mely lefoly Czión hegyeire mert oda rendelte az Örökkévaló az áldást, életet mindörökké!

134 Zarándoklás éneke. Íme, áldjátok az Örökkévalót, mind az Örökkévaló szolgálai, kik álltok az Örökkévaló házában az éjjeleken. **2** Emeljétek föl kezeiteket a szentély felé és áldjátok az Örökkévalót! **3** Áldjon meg téged az Örökkévaló Cziónból, ki égnek és földnek teremtője!

135 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, dicsérjétek, az Örökkévaló szolgálai ti, **2** a kik álltok az Örökkévaló házában, Istenünk házának udvaraiban! **3** Dicsérjétek Jáht, mert jóságos az Örökkévaló; zengjétek nevének, mert kedves. **4** Mert Jákóbot választotta ki magának Jáh, Izraélt kiváló tulajdonául. **5** Mert tudom én, hogy nagy az Örökkévaló s a mi Urunk inkább mind az isteneknél. **6** Mindent, a mit akart az Örökkévaló, megtett az égben és a földön, a tengerekben és mind a mélységekben. **7** Fölszállat felhőket a föld végéről, villámokat készít az esőköz, kihoz szelet tárházaiból. **8** A ki megverte Egyiptom elsőszülötteit, embertől baromig; **9** küldött jeleket és csodákat közepedbe, oh Egyiptom, Fáraóra és mind a szolgálaira. **10** A ki megvert sok nemzetet, s megölt

hatalmas királyokat: 11 Szíchónt, az Emóri királyát és Ógot, Básán királyát, és Kanaán királyságait mind; 12 s adta országukat birtokul, birtokul Izraél népének. 13 Örökkévaló, neved örökké tart; Örökkévaló, hied nemzedékre meg nemzedékre! 14 Mert igazát szerzi az Örökkévaló népének és szolgáin szánakozik. 15 A nemzetek bálványai ezüst és arany, ember kezeinek művei. 16 Szájuk van, de nem beszélnek, szemek vannak, de nem látnak; 17 füleik vannak, de nem hallanak, még lehet sincsen szájukban. 18 A milyenek ők, legyenek készítőik, mindenki, ki bennök bízik. 19 Izraél háza, áldjátok az Örökkévalót, Áron háza, áldjátok az Örökkévalót! 20 Lévi háza, áldjátok az Örökkévalót, istenfélők ti, áldjátok az Örökkévalót! 21 Áldva legyen az Örökkévaló Cziónból, a Jeruzsálemben lakozó! Hallelúja!

136 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! 2 Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart a kegyelme. 3 Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart a kegyelme. 4 Annak, ki egyedül mivel nagy csodatettek, mert örökké tart a kegyelme. 5 Annak, ki értelemmel készítette az eget, mert örökké tart a kegyelme. 6 Annak, ki a földet kiterítette a vizek fölé, mert örökké tart a kegyelme. 7 Annak, ki nagy világítókat készített, mert örökké tart a kegyelme. 8 A napot uralkodásra nappal, mert örökké tart a kegyelme. 9 A holdat és csillagokat uralkodásra éjjel, mert örökké tart a kegyelme. 10 Annak, ki megverte Egyiptomot elsőszülöttjeikben, mert örökké tart a kegyelme. 11 S kivette Izraélt közülök, mert örökké tart a kegyelme. 12 Erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké tart a kegyelme. 13 Annak, ki hasábkra hasította a nádas tengert, mert örökké tart a kegyelme. 14 És közepén átvonluttatta Izraélt, mert örökké tart a kegyelme. 15 És behajította Fáraót és hadát a nádas tengerbe, mert örökké tart a kegyelme. 16 Annak, ki a pusztában járatta népét, mert örökké tart a kegyelme. 17 Annak, ki megvert nagy királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 18 S megölt hatalmas királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 19 Szíchónt, az Emóri királyát, mert örökké tart a kegyelme. 20 És Ógot, Básán királyát, mert örökké tart a kegyelme. 21 És adta országukat birtokul, mert örökké tart a kegyelme. 22 Birtokul Izraélnek, az ő szolgájának, mert örökké tart a kegyelme. 23 A ki alacsonyágunkban megemlékezett rólunk, mert örökké tart a kegyelme. 24 S megváltott minket szorongatónkiól, mert örökké tart a kegyelme. 25 Kenyeret ad minden halandónak, mert örökké tart

a kegyelme. 26 Adjatok hálát az ég Istenének, mert örökké tart a kegyelme.

137 Bábel folyóinál – ott ültünk, sirtunk is, mikor megemlékeztünk Cziónról. 2 A fűzfákra aggattuk benne hárfáinkat. 3 Mert ott kértek tőlünk foglyulejtőink énekszót, és zaklatóink vígságot: énekeljetek nekünk Czión énekeiből! 4 Hogyan énekeljük az Örökkévaló énekét. idegen földön? 5 Ha rólad megfeledekzem, Jeruzsálem, feledkezzék rólam a jobbam! 6 Tapadjon nyelvem inyemhez, ha meg nem emlékezem rólad, ha föl nem emelem Jeruzsálemet örömöm tetejére! 7 Emlékezzél meg, Örökkévaló, Jeruzsálem napjáról, Edóm fiairól, a kik azt mond- ták: dúljátok, dúljátok az alapig benne! 8 Bábel leánya, pusztulásra való te – boldog, a ki megfizeti néked tettetted, melyet elkövettél rajtunk! 9 Boldog, a ki megragadja. és szétzúzza kisdedeidet a sziklán!

138 Dávidtól. Magasztallak egész szívemmel, szemben az istennel, zengek neked. 2 Leborulok szent templomod felé és magasztalom nevedet szeretetedért és hűségédért, mert, nagygyá tettet minden neved fölött a szavadat. 3 A mely napon hivtalak, meghallgattál; büszkéné teszel, lelkemben erő van. 4 Magasztaljanak téged, Örökkévaló, mind a föld királyai, mert hallották szájad szavait, 5 és énekeljék meg az Örökkévaló útjait, mert nagy az Örökkévaló dicsősége. 6 Mert magas az Örökkévaló, de látja az alacsonyt s a fenhéjazót messziről ismeri. 7 Ha járok szorongatás közepette, életben tartasz; ellenségeim haraga ellen kinyújtod kezedet, s megsegít engem a te jobbod. 8 Az Örökkévaló végez érettem; Örökkévaló, kegyelmed örökké tart, kezeid műveit ne hagy cserben!

139 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, átkutatál engem és megismertél. 2 Te ismered ültemet és keltemet, érted gondolatomat messziről. 3 Jártamat és fektemet meghánytad, s mind az útjaimat kitapasztaltad, 4 mert nincs szó nyelvem; immár Örökkévaló, ismered azt egészen. 5 Hátul és elől körülzártál engem és reám tettet kezedet. 6 Csodálatos nekem a megismerése, túlmagas, nem birom meg. 7 Hová menjek szellemedtől, s hová szökjem színed elől? 8 Ha felszállok az égbe, te ott vagy, s ha ágyat térítenék az alvilágban, ímhol vagy. (Sheol h7585) 9 Venném hajnalnak szárnyait, laknám tengernek végén: 10 ott is kezded vezet engem, és megragad a te jobbod. 11 Ha mondom: bizony, sötétség borít el engem és éjjellé válik a világosság

körülöttem: 12 a sötétség sem sötét neked, s az éjjel világít mint a nappal, akár sötétség akár világosság! 13 Mert te szerzedet veséimet, szóttél engem anyám testében. 14 Magasztallak azért, hogy félelmetesen csodás lettem; csodásak a műveid és lelkem tudja nagyon. 15 Nem volt rejtve előtted csontozatom, a hogy alkottattam titokban, himeztettem földnek aljaiban. 16 Idomtalan testemet látták szemeid; a könyvedben mind be vannak írva-e a napok, melyek alkotandók, midőn egy sem volt még közülök. 17 Nekem pedig mi drágák a gondolataid, oh Isten, mi tetemesek az összegeik! 18 Megolvasnám – számosabbak a fenyvénél; fölébredek és még veled vagyok. 19 Vajha megölnéd, oh Isten, a gonoszt! És vérontás emberei ti, távozzatok tőlem! 20 Kik téged megemlítenek fondorlatnál, hamisan ejtették ki nevedet ellenségeid. 21 Nemde gyűlölőidet, oh Örökkévaló, gyűlölöm és az ellened támadóktól elundorodom. 22 Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek nekem! 23 Kutass át engem, Isten s ismerd meg szívemet; vizsgálj meg, s ismerd meg tépelődésemet! 24 S lásd, van-e bennem bosszantásnak útja, s vezess engem az örök útra!

140 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Szabadíts meg, Örökkévaló, rossz embertől, erőszakos férfiútól óvj meg engem! 2 Kik szívben rosszaságokat gondoltak ki, mindennap harczokat szítanak. 3 Élesítették nyelvüket, mint a kigyó, vipera mérge van ajkaik alatt. Széla. 4 Őrizz meg, Örökkévaló, gonosznak kezeitől, erőszakos férfiútól óvj meg engem, kik arra gondoltak, hogy meglökjék lábaimat. 5 Cspadát rejtettek el ellenem a gőgösek meg köteleket, hálót terítettek ki, útnak oldalán töröket vetettek nekem. Széla. 6 Mondom az Örökkévalónak: Istenem vagy; figyelj, Örökkévaló, könyörgésem szavára! 7 Örökkévaló, én Istenem, segítségem erőssége, befödted fejemet harczolás napján. 8 Ne add meg, Örökkévaló, a gonosznak vágyait, szándékát ne engedd teljesedni, midőn emelkedik. Széla. 9 Bekerítőim fejét borítsa ajkaik nyomorultsága! 10 Hulljon rájuk parázs, tűzbe döntse őket, gödrökbe, hogy fel ne keljenek! 11 A nyelv embere ne szilárduljon meg az országban, az erőszak embere – baj hajszolja őt ledőlésig. 12 Tudom, hogy megszerzi az Örökkévaló a szegénynek igazát, a szűkölködőknek jogát. 13 Bizony az igazak hálát mondanak nevednek, egyenesek ülnek színed előtt.

141 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hívtalak, siess felém; figyelj szavamra, mikor hívlak téged! 2 Álljon meg előtted imádságom füstölő szer gyanánt,

kezeim fölemelése esti áldozat gyanánt! 3 Tégy, Örökkévaló, őrizetet szájamnak, vigyázz ajkaim ajtajára. 4 Ne hajlítsd szívemet rossz dologra, hogy gaszág tetteire vetemedjem jogtalanságot cselekvő férfiakkal, és ne étkezzen csemegéikből. 5 Őt engem az igaz – szeretet az fedd engem – fejre való olaj az; ne szabadkozzék fejem, mert egyre van imádságom rosszaságaik ellen 6 Szikla oldalára zuhantak bíránk és hallgatták szavaimat, hogy kedvesek. 7 Mint mikor fölszaggatják és hasogatják a földet, szétszórtak csontjaink az alvilág szájához. (Sheol h7585) 8 Mert hozzád, Örökkévaló, én Uram, fordulnak szemeim, benned kerestem menedéket, ne önts ki lelkeket! 9 Őrizz meg a tőrtől, melyet nekem vetettek, és a jogtalanság cselekvőinek csapdaitól; 10 essenek kiki a hálójába a gonoszok egyaránt, míg én elhaladok!

142 Oktató dal Dávidtól, midőn a barlangban volt. Ima. Hangommal az Örökkévalóhoz kiáltok, hangommal az Örökkévalóhoz könyörgök. 2 Kiöntöm előtte panaszaomat, szorultságomat elmondom előtte. 3 Midőn elborul bennem szellemem – hisz te ismered ösvényemet – az úton, melyen járok, tőrt rejtettek el nekem. 4 Tekints jobbra s nézd: nincs senkim, a ki ismerne; menekvés elveszett előlem, nincs ki lelkemmel törődne. 5 Kiáltottam hozzád, Örökkévaló, azt mondtam: te vagy menedékem, osztályrészem az élők országában. 6 Figyelj fohászomra, mert megfogytam nagyon, ments meg engem üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam! 7 Hozd ki a börtönből lelkeket, hogy magasztalja nevedet, velem ékeskednek az igazak, midőn jót végezel rajtam.

143 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, halljad imádat, figyelj könyörgésemre; hűségemben hallgass meg, igazságodban! 2 S ne szállj ítéltre szolgálóddal, mert nem bizonyul igaznak előtted semmi élő. 3 Mert ellenség üldözte lelkeket, földig zúzta életemet, lakoztatott engem sötét helyeken, mint őskornak holtjait. 4 S elborult bennem szellemem, belsemben eliszonyodik a szívem. 5 Megemlékeztem a hajdankor napjairól, elmélkedtem minden tettedről, kezéd művéről elgondolkodtam. 6 Kezeimet terjesztettem hozzád; lelkem, mint a bágyadt föld, eped feléd. Széla. 7 Gyorsan hallgass meg, Örökkévaló, lelkem elepedt; ne rejsd el tőlem arcodat, hogy ne legyek hasonlóa a gödörbe szállókhoz. 8 Hallasd velem reggel szeretetedet, mert benned bízam; tudasd velem az utat, melyen járjak, mert hozzád vittem lelkeket. 9 Ments meg ellenségeimtől, Örökkévaló, hozzád menekültem. 10 Taníts engem, hogy megtegyem

akarodat, mert te vagy Istenem; jóságos szellemed vezessen engem síkság földjén. **11** Neved kedvéért tarts életben, igazsággal vezesd ki lelkemet a szorultságból. **12** És kegyelmedben semmisítsd meg ellenségeimet, és veszítsd el mind a lelkem szorongatóit, mert szolgáló vagyok.

144 Dávidtól. Áldva legyen az Örökkévaló én sziklám, ki kezeimet háborúra tanítja, újjaimat harcra. **2** Kegyelmem és váram, mentsváram és megszabadítóm nekem, pajzsom, s ő benne kerestem menedéket, a ki népeket leigáz én alám. **3** Örökkévaló, mi az ember, hogy őt megismerted, a halandó fia, hogy őt számba vetted? **4** Az ember a lehelethez hasonlít, napjai mint a muló árnyék. **5** Örökkévaló, hajtsd meg egedet és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstlőlgenek; **6** hajts villámot és szórd szét őket, küldd nyilaidat és zavarj meg őket. **7** Nyújtsd ki kezedet a magasból, ragadj ki és ments meg nagy vizektől, az idegenek kezéből; **8** kiknek szája hamisat beszélt és jobbjuk hazugság jobbja, **9** Isten, új éneket hadd énekelek neked, tíz huru lanton hadd zengek nehed. **10** Ki segedelmet adott királyoknak, ki kiragadta szolgálját, Dávidot gonosz kardtól: **11** ragadj ki és ments meg engem az idegenek kezéből, kiknek szája hamisat beszélt, és jobbjuk hazugság jobbja; **12** A midőn fiaink akár csemeték, nagyra nevelve ifjúkorukban, leányaink akár sarokpillérek, kivágvá templomnak mintájára; **13** csürjeink telvék, nyújtva eleséget eleségre, juhaink ezrivel szaporodnak, tizezrivel térségeinken; **14** ökreink megterhelve – sem rés, sem kivonulás, sem sikoltás piaczaikon: **15** boldog a nép, melynek így vagyon dolga, boldog a nép, melynek az Örökkévaló az ő Istene!

145 Dicséző dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh király, s hadd áldom nevedet mindörökké. **2** Mindennap hadd áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké. **3** Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatatlan az ő nagysága. **4** Nemzedék nemzedéknek dicsőíti műveidet és hatalmas tetteidet hirdetik. **5** Fenséges dicsőségéd díszén és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el. **6** S félelmes tetteid erejéről szóljanak, és nágyságodat hadd beszéltem el. **7** Nagy jóságod hírét ömlesztészek, és igazságodon ujjongjanak. **8** Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszantűró és nagy szeretetű. **9** Jóságos az Örökkévaló mindenekhez, és irgalma rajta van mind az ő művein. **10** Magasztalnak téged, Örökkévaló, mind a műveid, és jámboraid áldanak téged. **11** Királyságod

dicsőségéről szólnak, és hatalmat elmondják, **12** hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága díszének dicaőségét. **13** Királyságod minden időknek királysága, és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben. **14** Támogatja az Örökkévaló mind az elesőket, s fölegyenesíti mind a görnyedteket. **15** Mindenek szemei hozzád reménykednek, s te megadod nekik eledelőket a maga idején. **16** Megnyitod kezedet és jóllakatsz minden élőt jóakarattal. **17** Igazságos az Örökkévaló mind az útjain és kegyes mind az ő művei iránt. **18** Közel van az Örökkévaló mind a szólítóhoz, mindazokhoz, kik igazán szólítják. **19** Tisztelőinek akarátát megteszi s fohászukat hallja és megsegíti őket. **20** Megőrzi az Örökkévaló mindazokat, a kik őt szeretik, de mind a gonoszokat megsemmisíti. **21** Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden halandó szentséges nevét mindörökké!

146 Hallelúja! Dicsérd, én lelkem, az Örökkévalót! **2** Hadd dicsérem az Örökkévalót életemben, hadd zengek Istenemnek, a míg vagyok. **3** Ne bízzatok nemesegekben, ember fiában, kinek nincsen segedelme: **4** elszáll szelleme, visszatér földjéhez, azon a napon elvesznek szándékai. **5** Boldog, kinek Jákób Istene a segítsége, kinek reménye van az Örökkévalóban, az ő Istenében, **6** ki készítette az eget és földet, a tengert és mindazt, mi bennük van; a ki hűséget tart örökké, **7** jogot szerez a zsaroltaknak, kenyeret ad az éhezőknek. Az Örökkévaló fölszabadítja a foglyokat; **8** az Örökkévaló látókká teszi a vakokat; az Örökkévaló fölegyenesíti a görnyedteket; az Örökkévaló szereti az igazakat; **9** az Örökkévaló megőrzi a jövevényeket, az árvát és özvegyet föntartja – de a gonoszok útját elgörbíti. **10** Az Örökkévaló király lesz örökké, Istened, oh Czión, nemzedékre meg nemzedékre! Hallelúja!

147 Hallelúja! Mert jó zengeni Istenünknek, mert kellemes, illendő a dicséret. **2** Fölépíti Jeruzsálemet az Örökkévaló, Izrael eltaszítottjait egybegyűjti. **3** Ő, ki meggyógyítja a megtört szívűeket és bekötözi fájdalmaikat; **4** számát olvassa meg a csillagoknak, mindnyájukat néven szólítja. **5** Nagy az urunk és sok erejű, értelmének nincsen száma. **6** Föntartja az alázatosakat az Örökkévaló, földig alázza le a gonoszokat. **7** Énekeljete az Örökkévalónak hálaszóval, zengjete Istenünknek hárfával! **8** A ki felhőkkel borítja az eget, ki esőt készít a földnek, ki fűvet sarjaszt a hegyeken; **9** megadja kenyerét a baromnak, a hollófiának, a melyek felkiáltanak. **10** Nem a lónak erejében telik kívánsága, nem a férfi czombjaiban telik kedve. **11** Kedveli az Örökkévaló

azokat, kik őt félik, azokat, kik várakoznak kegyelmére. **12** Dicsőítsd, Jeruzsálem, az Örökkévalót, dicsérd Istenedet, oh Czión! **13** Mert megerősítette kapuid reteszeit, megáldotta gyermekeidet tebened. **14** Ő, ki békét teszen határodul, búzának javával jóllakat téged; **15** ki szavát a földre küldi, hamarosan szalad az igéje; **16** ki havat ad, akár a gyapju, deret szór, akár a hamu, **17** dobja jegét, akár kenyérdarabok, fagya előtt ki állhat meg? **18** Küldi igéjét s elolvastja azokat, fuvatja szelét: folynak a vizek, **19** Tudtára adja igéjét Jákóbnak, törvényeit és rendeleteit Izraélnek. **20** Nem tett úgy egy nem yetnek sem, és rendeleteit – nem ismerik azokat. Hallelúja!

148 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévalót az égből, dicsérjétek a magasságban! **2** Dicsérjétek mind az ő angyalai, dicsérjétek mind az ő seregei! **3** Dicsérjétek, nap és hold, dicsérjétek mind a világító csillagok! **4** Dicsérjétek, egek egei s a vizek, melyek az egeken fölül vannak! **5** Dicsérjék az Örökkévaló nevét, mert ő parancsolta, s megteremtődtek; **6** odaállította őket mindenkorra, örökre, törvényt adott, meg nem szeghetőt. **7** Dicsérjétek az Örökkévalót a földről, tengeri szörnyek és mind a mélységek; **8** tűz és jégeső, hó és füst, szélvihar, igéjének végezője; **9** a hegyek és mind a halmok, gyümölcsfa és mind a czédrusfák; **10** a vad és minden barom, csúszó-mászó és szárnyas madár; **11** föld királyai és mind a nemzetek, vezérek és mind a föld birái. **12** ifjak még hajadonok is, vének fiatalokkal együtt. **13** Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, mert magasztos az ő neve egyedül — fensége föld és ég fölött van. **14** Felemelte népe szarvát, dicséretül mind a jámborainak, Izraél fiainak, a hozzá közelvaló népeknek. Hallelúja!

149 Hallelúja! Énekeljete az Örökkévalónak új éneket, dicsérete hangozzék a jámborok gyülekezetében! **2** Örüljön Izraél a teremtőjében, Czión fiai vigadjanak királyukban! **3** Dicsérjék nevét körtáncz mellett, dobbal és hárfával zengjenek neki. **4** Mert az Örökkévalónak kedve telik népében, megdicsőíti az alázatosakat segítséggel. **5** Vigadjanak a jámborok dicsőségben, ujjongjanak fekvőkelyeiken; **6** Isten magasztalása torkukban, és két élű kard kezükben **7** hogy bosszút végezzenek a nemzeteken, fenyítéseket a népeken; **8** hogy megkössék királyaikat bilincsekkel, s előkélőiket vashétklyókkal; **9** hogy végezzék rajtuk a megírott törvényt. Dísze az mind az ő jámborainak. Hallelúja!

150 Hallelúja! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek hatalmas mennyboltozatában! **2** Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek bőséges nagysága szerint! **3** Dicsérjétek harsona fuvásával, dicsérjétek lanttal és hárfával! **4** Dicsérjétek dobbal és körtánczcal, dicsérjétek zeneszerekkel és fuvalával! **5** Dicsérjétek hangzatos czimbalmokkal, dicsérjétek riadásos czimbalmokkal! **6** Minden lélek dicsérje Jáht! Hallelúja!

Példabeszédek

1 Példabeszédei Salomonnak, Dávid fiának, Izraél királyának. **2** Hogy tudjunk bölcsességet és oktatást, hogy értsük az értelmesség mondásait; **3** hogy elfogadjunk belátásra való oktatást, igazságot, jogot és egyenességet; **4** hogy adjanak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak tudást és meggondolást; **5** hallja a bölcs s gyarapodjék tanulásban, s az értelmes útmutatást szerezzon; **6** hogy értsünk példázatot s ékes beszédet, bölcsék szavait és rejtvényeiket. **7** Istenfélelem a tudás kezdete; bölcsességet és oktatást az oktanok megvetnek. **8** Halljad, fiam, atyád oktatását és el ne hagyjad anyád tanítását; **9** mert kecses füzér azok fejednek és díszlánc a te nyakadnak. **10** Fiam, ha téged vétkesek csábítanak, ne engedj! **11** Ha azt mondják: jer velünk, leselkedjünk vére, ólalkodjunk ártatlanra ok nélkül; **12** nyeljük el őket elevenen, mint az alvilág és egészen, mint a verembe szállókat; (Sheol h7585) **13** mindenféle drága vagyont találunk, megtöltjük házainkat zsákmánnyal; **14** sorsodat veted közöttünk, egy zacskónk lesz mindnyájunknak; **15** fiam, ne járj az úton velük, tartsd vissza lábadat ösvényüktől; **16** mert lábaik rosszra futnak, és sietnek vért ontani. **17** Hisz hiába van kivette a háló minden szárnyas szemei előtt. **18** Ők pedig a maguk véreire leselkednek, a maguk lelkére ólalkodnak. **19** Ilyenek útjai mindenkinek, ki nyereszkedést úz: gazdájának lelkét veszi az el. **20** Bölcsesség az utczán megszólal, a piacokon hallatja hangját; **21** zajongó utczák sarkán hirdet, kapuk bejáratain, a városban mondja el mondásait; **22** Meddig, együgyűek, szeretitek az együgyűséget, s kívánják meg a csúfolók a csúfolást, és gyűlölik a balgák a tudást? **23** Fordulnátok feddésemmel! Íme, ömleszteném nektek szellememet, tudatnám veletek szavaimat. **24** Mivel hívtalak, de ti vonakodtatok, kinyújtottam kezemet, de senki sem figyelt, **25** elvetettétek minden tanácsomat és feddésemmel nem engedtetek: **26** én is nevetek majd szerencsétlenségteken, gúnyolódok, mikor eljő rettegésetek, **27** mikor eljő mint zivatar a ti rettegésetek és szerencsétlenségtek mint szélvész érkezik, mikor jó reátok szorultság és szükség. **28** Akkor hívnak majd engem, de nem felelek, keresnek engem, de nem találnak meg; **29** mivelhogy gyűlölték a tudást a az istenfélelmet nem választották, **30** nem engedtek tanácsomnak, megvetették minden feddésemet. **31** Egyenek hát az újtók gyümölcséből, s lakjanak jól a maguk tanácsaiból. **32** Mert az

együgyűek megátalkodottsága megöli őket, s a balgák gondatlansága elveszti őket; **33** de a ki rám hallgat, biztos fog lakni s nyugodt lesz a veszedelem rettegésétől.

2 Fiam, ha elfogadod mondásaimat és parancsaimat magadnál rejtjed, **2** figyeltelve füledet a bölcségre, szívedet az értelemlre hajtod; **3** bizony, ha az értelmességet hívod, az értelemért hallatod szavadat; **4** ha keresed azt, mint az ezüstöt, s mint a kincseket kutatod: **5** akkor megérted az Isten félelmét, s Isten megismerését találod. **6** Mert az Örökkévaló ad bölcsességet, szájából tudást és értelmet; **7** üdvöt tartogat az egyeneseknek, pajzsa ő a gáncstalanul járóknak, **8** megóva a jognak ösvényeit és őrizve jámborainak útját. **9** Akkor értesz igazságot és jogot és egyenességet – a jónak minden nyomdokát. **10** Mert bölcsesség jut szívedbe, és tudás kedves lesz a lelkednek. **11** Meggondolás fog őrködni feletted, értelem meg fog óvni tégedet. **12** Hogy megmentsen téged a rossznak útjától, embertől, ki ferdeségeket beszél, **13** a kik elhagyják az egyenesség ösvényeit, hogy járjanak sötétség útjain; **14** kik örülnek azon, hogy rosszat tesznek, vígadnak a rossznak ferdeségén; **15** kik ösvényeiken fonákok s álnokok a nyomdokaiban. **16** Hogy megmentsen téged idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette mondásait; **17** ki elhagyta ifjúkori társát és Istene szövetségét elfelejtette. **18** Mert halálra hanyatlak az ő házával és az árnyakhoz nyomdokai. **19** Mind, a kik bemennek hozzá, nem térnek vissza s nem érik el az élet ösvényeit. **20** Azért, hogy járj a jóknak útján s megőrizzed az igazak ösvényeit. **21** Mert az egyenesek fogják lakni az országot és a gáncstalanok megmaradnak benne. **22** De a gonoszok ki fognak irtatni az országból és a hűtlenkedőket kiszakítják belőle.

3 Fiam, tanomat el ne felejtsd s parancsaimat óvja meg a szíved; **2** mert hosszú életet s életnek meg békének az éveit gyarapítják neked. **3** Szeretet és hűség ne hagyjanak el téged, kösd azokat nyakadra, írdad szíved táblájára; **4** hogy találj kegyet és kiváló észtl Isten és ember szemeiben. **5** Bízzál az Örökkévalóban egész szíveddel, és értelmességedre ne támaszkodjál. **6** Minden útjaidban ismerd meg őt s ő majd egyengeti ösvényeidet. **7** Ne légy bölcs a magad szemeiben, féljed az Örökkévalót és távozz a rossztól. **8** Gyógyítás lesz az testednek, s üdítés csontjaidnak. **9** Tiszteld az Örökkévalót vagyonodból s minden termésed zsengejéből, **10** s megtelnek csűreid bőséggel s musttól áradnak el présházaid. **11** Az Örökkévaló oktatását, fiam, meg ne vedd s

ne utáld meg fenyítését; **12** mert a kit szeret az Örökkévaló, azt fenyíti, miként atya, a ki fiát kedveli. **13** Boldog az ember, ki bölcsességet talált és az ember, ki értelemre szert tett; **14** mert jobb az ő megszerzése mint ezüst megszerzése és finom aranynál a jövedelme. **15** Becsesebb az koráloknál, és mind a drágaságaid nem érnek föl vele. **16** Hosszú élet van jobbában, baljában gazdagság és dicsőség. **17** Útjai kellemesség útjai és mind az ösvényei béke. **18** Élet fája az a hozzá ragaszkodóknak, és bár ki tartja, boldognak mondható. **19** Az Örökkévaló bölcsességgel alapította a földet, megszilárdította az eget értelemmel; **20** tudása által hasadtak meg a mélységek és a fellegek harmattól csepegtek. **21** Fiam, ne mozduljanak el szemeid elől, óvd meg a valódi belátást és a meggondolást; **22** s majd lesznek életül a te lelkednek és kedvességül a te nyakadnak. **23** Akkor bizton fogsz járnı utadon, s lábadat meg nem ütöd. **24** Ha lefekszel, nem rettegsz, s mikor lefeküdtél, kellemes lesz az álmod. **25** Nem kell félned hirtelen rettegéstől s a gonoszoknak zivatarától, midőn megjő. **26** Mert az Örökkévaló lesz bizodalmasd megőrizi lábadat a kelepcczétől. **27** Ne vond meg a jót gazdájától, midőn kezed hatalmában van, hogy megtegyed. **28** Ne mondd felebarátodnak: menj és térj vissza, majd holnap adok – holott van nálad. **29** Ne koholj felebarátod ellen rosszat, holott ő bizton lakik nálad. **30** Ne perelj emberrel ok nélkül, ha nem tett veled rosszat. **31** Ne irigykedj erőszakos férfira és ne válaszd semmi útját: **32** mert az Örökkévaló utálata az álnok, de egyenesekkel van meghittsége. **33** Az Örökkévalónak átka van a gonosznak házában, de az igazak hajlékát megáldja. **34** Ha csúfolókkal jár el, megcsúfolja őket, de az alázatosoknak kegyet ad. **35** A bölcsék dicsőséget kapnak birtokul, de a balgák szégyent visznek el.

4 Halljátok, fiúk, az atya oktatását s figyeljetek, hogy meg ösmerjétek az értelmességet; **2** mert jó tanulságot adtam nektek, tanomat el ne hagyjátok. **3** Mert fia voltam atyámnak, gyöngéd s egyetlen az anyám előtt; **4** az tanított meg engem, s mondta nékem: Tartsa meg szavaimat szíved, őrizd meg parancsaimat, hogy élj. **5** Szerezz bölcsességet, szerezz értelmességet; ne felejtset el, ne hajolj el szájam mondásaitól. **6** Ne hagyj el őt s megőriz téged, szeresd őt és megóv téged. **7** Kezdede a bölcsességnek: szerezz bölcsességet! s minden szerzeményeden szerezz értelmességet! **8** Tüntesd ki őt és fölemlé téged, tiszteltté tesz téged, midőn átkarolod. **9** Ad majd fejednek kecses füzért, díszes

koronával ajándékoz meg téged. **10** Halljad fiam s fogadd el mondásaimat, hogy megsokasodjanak a te életed éve. **11** Bölcsesség útjára tanítottalak, járattalak az egyenesség nyomdokaiban. **12** Jártadban nem szorul meg lépésed, s ha futsz, nem botlasz meg. **13** Ragaszkodjál az oktatáshoz, ne hagyj abba, óvd meg őt, mert ő az életed. **14** A gonoszok ösvényére ne menj, és ne haladj a rosszak útján. **15** Vesd el, ne vonulj rajta, térj le róla s vonulj el. **16** Mert nem alusznak, ha rosszat nem tesznek, s el van rabolva álmuk, ha botlást nem okoznak. **17** Mert ették a gonoszság kenyérét és az erőszakoskodás borát isszák. **18** S az igazak ösvénye akár a fényes napvilág, mely egyre világosabb lesz a nappal megszilárdultáig; **19** a gonoszok útja akár az éjhomály, nem tudják, miben botlanak meg. **20** Fiam, szavaimra figyelj, mondásaimra hajtsd füledet; **21** ne mozduljanak el szemeid elől, őrizd azokat szíved belsejében: **22** mert élet azok megtalálók számára s egész testöknek gyógyulás. **23** Minden őrzendőnél jobban óvjad szívedet, mert abból erednek az élet forrásai. **24** Vesd le magadról a szájnak görbességét, s az ajkak ferdeségét távolítsd el magadtól. **25** Szemeid előre tekintsenek és szempilláid egyenesen nézzenek magad elé. **26** Mérlegeld lábaid nyomdokát s mind az útjaid megszilárdulnak. **27** Ne hajolj jobbra és balra, távoztasd lábaidat a rossztól.

5 Fiam, bölcsességemre figyelj, értelmemre hajtsd füledet, **2** hogy megőrizd a meggondolást s a tudást óvják meg az ajkaid. **3** Mert színméztől csepegnek az idegen nőnek ajkai és ínye simább az olajnál; **4** de a vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard. **5** Lábaid halálra szállnak le, az alvilágot tartják lépteit; (Sheol h7585) **6** az élet ösvényeit nehogy mérlegelje, tétováztak nyomdokai, a nélkül hogy tudná. **7** Most pedig, fiúk, hallgassatok reám, s ne térjete el szájam mondásaitól! **8** Távol tartsd tőle údat, s ne közeledjél háza bejáratához. **9** Nehogy másoknak adjad díszedet és esztendőidet a kegyetlennek; **10** nehogy idegenek lakjanak jól erőddelel és fáradalmaiddal idegen ember házában. **11** Sőhajtasz majd végeden, midőn elfogy tested és húsod, **12** és azt mondot: mint gyűlöltem az oktatást s a feddést megvetette szívem, **13** és nem hallgattam oktatóim szavára s tanítóim felé nem hajtottam fületem! **14** Kevés híján benn voltam minden bajban, gyülekezett és község közepette! **15** Igyál vizet saját vermedből és folyóvizet saját kutadból. **16** Az utczára omoljanak forrásaid, a piacokra vízpatakok? **17** Legyenek egyedül a tiéd s nem idegenekéi

veled együtt. 18 Legyen a te kútfőd áldott s örülj
íjűkorod feleségével. 19 Szerelmes őzike, kedves
zerge: emlí iitasísanak minden időben, szerelmében
mámorosodjál mindig; 20 hisz miért mámorosodnál,
fiam, idegen nővel s ölelnéd más asszonynak keblét?
21 Mert az Örökkévaló szemei előtt vannak a férfi útjai
s mind a nyomdokait mérlegeli. 22 Bűnei megfogják
a gonoszt és vétke kötelekeivel fogva tartatik. 23
Ő meg fog halni oktatás híján s oktalanságának
nagyságában eltévelyeg.

6 Fiam, ha kezes lettél felebarátodnál, tenyeredet
összecsaptad az idegennél, 2 törbe jutottál szájad
mondásai által, megfogattál szájad mondásai által: 3
tedd ezt ugyan, fiam, hogy megmenekülj, minthogy
felebarátod markába kerülél: menj, tiportasd magadat
és ostromold felebarátodat; 4 ne engedj álmat
szemeidnek, sem szendergést szempilláidnak; 5
menekülj, mint szarvas a kézről, s mint a madár
a madarász kezéből. 6 Menj a hangyához, rest,
nézd útjait, hogy okulj: 7 ő, a kinek nincs vezére,
felügyelője és uralkodója, 8 elkészíti nyáron a
kenyerét, összegyűjtötte aratáskor az eledelét. 9
Meddig, rest, fogsz feküdni, mikor kelsz fel álmodból?
10 Egy kis alvás, egy kis szendergés; egy kis
kézősszekulcsolás, hogy feküdj: 11 majd eljön, mint
vándor, a te szegénység és szűkölködésed, mint a
pajzsos férfi. 12 Alávaló ember, jogtalan férfi, szájnak
görbeségével jár, 13 hunyorgat szemeivel, kapargat
lábaival, mutogat ujjáival; 14 ferdeség a szívében,
rosszat kohol minden időben, viszályokat indít. 15
Azért hirtelen jön meg szerencsétlensége, rögtön
megtöretik és nincsen gyógyulás. 16 Hat dolog van, a
mit gyűlöl az Örökkévaló és hét, a mi lelkének utálatosa:
17 Fennhéjázó szemek, hazug nyelv, és ártatlan vért
ontó kezek; 18 szív, mely jogtalan gondolatokat kohol,
lábak, melyek futva sietnek a rosszra; 19 hazugságnak
lehelője, hamis tanú, s a ki viszályokat indít testvérek
közt. 20 Óvd meg, fiam, atyád parancsát és el ne
hagyjad anyád tanítását; 21 kösd azokat szívedre
mindenkor, fűzd azokat nyakadra. 22 Mikor jársz, az
vezetni fog téged, mikor lefekszel, őrködik feletted,
s mikor felébredtél, az beszélget veled. 23 Mert
mécses a parancs és a tan világosság, és élet útja
az oktatásnak feddésai. 24 Hogy megőrizzen téged
a rossz asszonytól, a simanyelvű idegen nőtől. 25
Ne kívánd meg szépségét szívedben, s el ne fogjon
téged szempilláival. 26 Mert parázna asszonyért egy
cipő kenyerre jutsz, s férjes asszony a drága lelket
vadássza. 27 Kaparhat-e valaki tüzet az ölében és
ruhái el nem égnek, 28 avagy járhat-e valaki parázson

és lábai meg nem perzselődnek? 29 Olyan az, a
ki bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad
büntetlenül, bárki hozzányúl. 30 Nem gúnyolják a
tolvajt, midőn lop, hogy kielégítse lelkét, midőn éhezik;
31 ha rajtakapják, hétszeresen fizet, házának egész
vagyonát odaadja. 32 Ki házasságot tör asszonnyal,
esztelen; a ki önmagát megrontja, az cselekszi ezt.
33 Kárt és szegényt talál, és gyalázata nem töröltetik
el. 34 Mert féltékenység a férfiúnak dühe s nem kímél
a bosszú napján, 35 nincs tekintettel semmi váltságára
s nem enged, noha sokasítod az ajándékokat.

7 Fiam, őrizd meg mondásaimat és parancsaimat
rejtss el magadnál. 2 Őrizd meg parancsaimat,
hogy élj és tanomat, mint szemeid fényét. 3 Kösd
azokat ujjaidra, írad azokat szíved táblájára. 4
Mondd a bölcsességnek: nővérem vagy, s rokonnak
nevezd az értelmességet; 5 hogy megőrizzen idegen
asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette beszédjét. 6
Mert házam ablakán, rácsozatomon át tekintettem
ki. 7 Ekkor láttam az együgyűek között, észre
vettem a fiúk közt egy esztelen ifjút: 8 elhalad
az utcán annak szöglete mellett és a házához
menő úton lépdel, 9 szürkületkor, a nap estéjén,
éj sötétségében és homályban. 10 S íme elejébe
egy asszony, parázna ruhájú és álnok szívű; 11
zajongó ő és csapongó, házában nem nyugsznak
lábai: 12 egyszer az utcán, másszor piaczkokon,
minden szöglet mellett leleselkedik. 13 Megragadja
őt, megcsókolja őt, szemérmetlen arczczal mondja
neki: 14 Békeáldozatokkal tartozom, ma megfizettem
fogadalmaimat; 15 azért jöttem ki elédbe, hogy
fölkeressem színedet, és megtaláltalak. 16 Takarókkal
takartam le nyoszolyámat, egyiptomi tarka szövettel;
17 behintettem fekvőhelyemet myrrhával, aloéval
s fahéjjal. 18 Jöjj! ittasodjunk szeretettel reggelig,
enyelegjünk szerelemben. 19 Mert nincs otthon a
férfi, útra ment messzire; 20 a pénzes zacskót kezébe
vette, holdtölte napjára fog haza jönni. 21 Elhajlította
őt sok rábeszélésével, a jai simaságával eltántorítja.
22 Megy utána hirtelen, mint ökör, mely a levágásra
megyen, s mint békóban fenytéséhez az oktalan; 23
mígnem nyil fúrja át máját, a mint madár siet a törhöz,
s nem tudja, hogy életébe kerül. 24 Most tehát, fiúk,
hallgassatok reám s figyeljete szájam mondásaira:
25 ne térjen az ő útjaira szíved, ne tévelyegj ösvényein;
26 mert sokan vannak a megöltek, kiket elejtett, és
számosak mind a meggyilkoltjai. 27 Az alvilág útjai
vannak házában, levisznek a halál kamaráihoz. (Sheol
h7585)

8 Nemde, szólít a bölcsesség és az értelem hallatja hangját; **2** magaslatok tetején, az útnál, ösvények közében ott áll, **3** kapuk oldalán, város elején, ajtók bejáratánál megszólal: **4** Hozzátok szólok, férfiak, s hangommal az ember fiaikhoz. **5** Értsetek, együgyűek, okosságot, s balgák ti, értelmes szívűek legyetek! **6** Halljátok, mert jeles dolgokat beszéltek s ajkaim megnyílása egyenesség: **7** mert igazat szól ínyem és ajkaim utálata a gonoszság. **8** Igazsággal vannak szájam minden mondásai; nincs közöttük ferde és görbe; **9** mindnyájan egyenesek az értelmesnek és helyesek azoknak, kik tudást találnak. **10** Fogadjátok el oktatásomat és ne az ezüstöt, s a tudást inkább válogatott arannyal. **11** Mert jobb a bölcsesség koráloknaál, és semmi drágaság nem ér fel ő vele. **12** Én bölcsesség lakom az okosság mellett és tudást, meggondolást találok. **13** Istenfélelem: gyűlölni a rosszat; gőgöt és gőgösséget, rossz utat és álnok száját gyűlölök. **14** Enyém a tanács és valódi belátás, én vagyok az értelem, enyém az erő. **15** Általam uralkodnak királyok, és törvényt szabnak fejedelmek igazsággal; **16** általam vezérelem vezérek és a nemesek, mind a földnek bírái. **17** Azokat, kik engem szeretnek, szeretem, s kik engem keresnek, meg fognak találni. **18** Gazdagság és dicsőség nálam van, tartós vagyon és igazság. **19** Jobb gyümölcsöm arannyal és szízarannyal és jövedelemem a válogatott ezüstről. **20** Az igazság pályáján járok, a jog ösvényeinek közepette: **21** hogy azoknak, kik engem szeretnek, valódi vagyon adjak birtokul és megtöltsem kincstáraikat. **22** Az Örökkévaló szerzett engem útja kezdetén, cselekedetének elején régtől fogva. **23** Őskortól fogva avattattam fel, kezdetől, a föld eleitől fogva. **24** Mikor nem voltak mélységek, létesíttem, mikor nem voltak források, vízzel terheltek; **25** mielőtt a hegyek elsüllyesztettek, a halmoknak előtte létesíttem; **26** míg nem alkotott még földet és térségeket, a világ porainak összegét. **27** Midőn megszilárdította az eget, ott voltam, midőn megszabta a kört a mélység felszínén; **28** midőn megerősítette a fellegeket felülről, midőn erősekké lettek a mélység forrásai; **29** midőn a tengernek megadta a törvényt, s hogy a vizek meg ne szegjék parancsát, midőn megszabta a földnek alapjait. **30** Voltam nála növendékül, voltam gyönyörűségül napról napra, játszadozva előtte minden időben, **31** játszadozva földje világában, a gyönyörűségem telik az ember fiaival. **32** Most tehát, fiúk, hallgassatok reám; hisz boldogok, kik útjaimat őrzik. **33** Halljátok az oktatást, hogy bölcsökké legyetek, és el ne vessétek. **34** Boldog az az ember, ki rám hallgat, örködvén

ajtóimon napról napra, megőrizvén kapuim ajtófélfáit. **35** Mert a ki engem talált, életet talált és kegyet nyert az Örökkévalótól; **36** de a ki engem elvet, önmagát bántalmazza, mind kik engem gyűlölnek, a halált szeretik.

9 Bölcsesség fölépítette házát, kivágta oszlopait, hetet. **2** Levágta a lakomájára valót, töltötte borát, el is rendezte asztalát. **3** Küldte leányzóit, vendégeket hí meg a város magaslatainak tetején. **4** Ki együgyű, térjen ide; esztelen – annak mondja: **5** Jertek, egyetek kenyereimből és igyatok a borból, melyet töltöttem! **6** Hagyjátok az együgyűséget, hogy éljetekek és haladjatok az értelem útján. **7** A ki csúfolót oktat, szégyent szerez magának, s a ki gonoszt megint, hibát önmagának. **8** Ne intsd meg a csúfolót, nehogy meggyűlöljön, intsd meg a bölcset és megszeret téged. **9** Adj a bölcsnek és még bölcsőbb lesz, tudasd az igazzal és gyarapodik tanulásban. **10** A bölcsesség kezdete az istenfélelem, és a Szentnek megismerése értelem. **11** Mert általam sokasodnak napjaid és meggyarapodnak a te életed éve. **12** Ha bölcs lettél, magadnak lettél bölcs, s ha csúfoló lettél, egyedül te viseled. **13** Balgaság asszony zajongó, együgyű és mitsem tud. **14** Háza bejáratába ül, székre, a város magaslatain, **15** hogy meghívja az úton arra menőket, kik egyenesen járnak ösvényeiken. **16** Ki együgyű, térjen ide, és esztelen – annak mondja: **17** Lopott víz édes és titkosság kenyere kellemes! **18** És nem tudja, hogy árnyak vannak ott, az alvilág mélységeiben vannak meghívottjai. (Sheol h7585)

10 Salamon példabeszédei. Bölcs fiú megőrvendezteteti atyját, s balga fiú anyjának bánata. **2** Nem használnak gonoszság kincsei, de az igazság megment a haláltól. **3** Nem éhezteteti az Örökkévaló az igaznak lelkét, de a gonoszok vágyát eltaszítja. **4** Szegénnyé lesz, ki renyhe kézzel dolgozik, de a szorgalmasak keze gazdagít. **5** Nyáron gyűjt az eszes fiú, aratáskor mélyen alszik a szegyenletes fiú. **6** Áldások az igaznak fejére, de a gonoszok szája erőszakot takar. **7** Az igaznak emlékezete áldásra való, de a gonoszok neve elrothad. **8** A bölcs szívű elfogad parancsokat, de az okatlan ajkú elbukik. **9** A ki gáncstalanságban jár, bizton jár, de a ki elgörbíti útjait, bűnhődik. **10** Ki szemmel hunyorgat, fájdalmat okoz, s az okatlan ajkú elbukik. **11** Életforrás az igaznak szája, de a gonoszok szája erőszakot takar. **12** A gyűlölség viszályokat ébreszt, de minden büntettet eltakar a szeretet. **13** Az értelmesnek ajkain bölcsesség található, de bot való az esztelen hátának. **14** A

bölcscek rejtegetik a tudást, de az oktalannak szája közeli rettegés. 15 A gazdagnak vagyona az ő erős vára, a szegények rettegése szegénységük. 16 Az igaznak munkabére életre visz, a gonosznak jövedelme vétekre. 17 Életnek pályáján jár, ki az oktatást megőrzi, de a ki a feddést elhagyja, tévelyeg. 18 Gyűlölséget takargat a hazug ajkú, de a ki rágalmat terjeszt, az balga. 19 Sok szó mellett nem marad el a bűn, de ajkait tartóztatja a belátó. 20 Válogatott ezüst az igaznak nyelve, a gonoszok szíve vajmi kevés. 21 Az igaznak ajkai sokakat vezérlenek, de az oktalanok esztelen által halnak meg. 22 Az Örökkévaló áldása – az gazdagít, s mellette nem gyarapít a fáradalom. 23 Mintegy nevetség a balgának gázságot cselekedni, és bölcsességet az értelem emberének. 24 A gonosznak félelme – az jön rá, de az igazak kívánsága megadatik. 25 A mint elvonul a szélvész, máris nincs a gonosz, de az igaz örök alap. 26 Mint eczet a fogaknak s mint füst a szemeknek, olyan a rest a küldőinek. 27 Az istenfélelem gyarapítja a napokat, de a gonoszok évei megrövidülnek. 28 Az igazak várakozása öröm, de a gonoszok reménye elvész. 29 Menedék a gáncstalanságnak az Örökkévaló útja, de rettegés a jogtalanságot cselekvőknek. 30 Az igaz soha sem inog meg, de a gonoszok nem fogják lakni az országot. 31 Az igaznak szája bölcsességet terem, de a ferdeség nyelve kiírtatik. 32 Az igaznak ajkai jóakaratot ismernek, de a gonoszok szája ferdeség.

11 Csalárd mérleg utálat az Örökkévalónak, de teljes súlykő kedvére van. 2 Jött a kevelység és jött a szégyen is; de a szerényeknél bölcsesség van. 3 Az egyenesek gáncstalansága vezeti őket, de a hűtlenkedők ferdesége elpusztítja őket. 4 Nem használ a vagyon a haragnak napján, de az igazság megment a haláltól. 5 A gáncstalannak igazsága egyenessé teszi útját, de gonoszsága által elesik a gonosz. 6 Az egyenesek igazsága megmenti őket, de vágyuk által megfogatnak a hűtlenkedők. 7 Gonosz ember halálával elvész a remény, s a jogtalanság várakozása elveszett. 8 Az igaz kiszabadult a szorongatásból, és jött helyébe a gonosz. 9 Szájjal rontja meg felebarátját az istentelen, de tudás által kiszabadulnak az igazak. 10 Mikor jó dolguk van az igazaknak, vigad a város, s mikor elvesznek a gonoszok, ujjongás van. 11 Az egyenesek áldása által emelkedik a város, de a gonoszok szája által lerombolhatik. 12 Gúnyolódik felebarátján az esztelen, de az értelmes ember hallgat. 13 Ki mint rágalmazó jár, feltárja a titkot, de a hűségeselemű eltakarja a dolgot. 14 Útmutatások

nélkül elesik a nép, de a tanácsosok sokaságában győzelem van. 15 Nagyon rosszul jár, ha ki idegenért kezeskedett, de a ki gyűlöli a kézcspást, az biztos van. 16 Kedves asszony megtartja a tiszteletet, és az erősek megtartják a gazdagságot. 17 Saját lelkével tesz jót a kegyes ember, de saját testét megzavarja a kegyetlen. 18 gonosz hazug munkabért szerez, de a ki igazságot vet, igaz jutalmat. 19 Igazságos becsületesség életre visz, de ki a rosszat hajhássza, halálára teszi. 20 Az Örökkévaló utálat az álnok szívűek, de kedvre vannak a gáncstalan útuak. 21 Kezet kézre! Nem marad büntetlenül a rossz, de az igazak magzatja megmenekül. 22 Arany gyűrű sertésnek orrában, szép asszony, de ész híján. 23 Az igazak kívánsága csupán a jó, a gonoszok reménye – harag. 24 Van, a ki szór és még gyarapszik, de a ki megvon attól, a mi illő – csak szűkölködésre teszi. 25 Áldásos lélek bőségben részesül, s a ki telít, maga is telítetik. 26 A ki visszatartja a gabonát, azt megátkozta a nép, de áldás száll a gabonaeladónak fejére. 27 A ki jóra igyekszik, kedvességet keres, de a ki rossz után tör, ő reá jön az. 28 A ki gazdagságában bízik, az el fog esni, de mint a falevél virulnak az igazak. 29 A ki megzavarja házát, szelet kap birtokul, és szolgálja lesz az oktalan a bölcs szívűnek. 30 Az igaznak gyümölcse életnek fája, és lelkeket nyer meg a bölcs. 31 Lám az igaznak a földön fizetnek, hát még a gonosznak és vétkezőnek.

12 A ki szereti az oktatást, szereti a tudást, de a ki gyűlöli a feddést, az oktalan. 2 Kedvességet nyer a jó az Örökkévalótól, de a fondorlatok emberét kárhoztatja. 3 Nem szilárdul meg az ember gonoszság által, de az igazak gyökere meg nem inog. 4 A derék asszony férjének koronája, de mint rothadás csontjaiban a szégyenletes. 5 Az igazak gondolatai jogosság, a gonoszok tanácsai csalárdság. 6 A gonoszok szavai: vérré leselkedni, de az egyenesek szája megmenti őket. 7 Megfordulnak a gonoszok és máris nincsenek, de az igazak háza főnnáll. 8 Eszéhez képest dicséretik a férfi, de az elferdült szívű csúffá lesz. 9 Jobb, a kit lenéznek, de van szolgálja, mint a ki előkelőködik, de kenyér híjával van. 10 Ismeri az igaz barmának lelkét, de a gonoszok irlalma kegyetlenség. 11 A ki földjét műveli, jól fog lakni kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, esztelen. 12 Kívánta a gonosz hálóba keríteni a rosszakat, de az igazak gyökere megmarad. 13 Az ajkak bűnében gonosz tör van, de az igaz kikerült a szorongatásból. 14 Szájának gyümölcséből jóval lakik jól a férfi, s az ember kezeinek tettét visszafizetik neki. 15 Az

oktalannak útja egyenes az ő szemeiben, de tanácsra hallgat a bölcs. 16 Az oktalannak aznap tudódik ki bosszúsága, de eltakarja a szégyent az okos. 17 A ki hűséget terjeszt, igazság szerint vall, de hazug tanú a csalárd. 18 Van a ki fecseg akár kardszúrások, de a bölcsnek nyelve gyógyítás. 19 Az igaz ajak főnnáll örökre, de csak szempillantásig a hazug nyelv. 20 Csalárdság van a rosszat koholók szívében, de a békét tanácsolóknak öröm jut. 21 Nem esik meg az igazon semmi joggalanság, de a gonoszok telvék rosszal. 22 Az Örökkévaló utálat a hazug ajkak, de kedvére vannak a. hűséggel cselekvők. 23 Okos ember eltakarja a tudást, de a balgák szíve kikiáltja az oktalanságot. 24 A szorgalmasak keze uralkodni fog, de a renyheség alattvalóvá lesz. 25 Aggódás az ember szívében leveri azt, de a jó szó felvidítja. 26 Útbaigazítja társait az igaz, de a gonoszok útja eltévelyíti őket. 27 Nem sűti meg a renyhe a vadját, de drága vagyona az embernek a szorgalom. 28 Az igazság pályáján élet van, és ösvényének útján nem halál.

13 A bölcs fiú hallgatott atya oktatására, de a csúfoló nem hallgatott dorgálásra. 2 Szájának gyümölcséből eszik jót a férfi, de a hűtlenkedők lelke erőszak. 3 A ki megóvja száját, megőrzi lelkét, de a ki fölszakítja ajkait, számára rettegés! 4 Kivánczik, de hiába, a restnek lelke, de a szorgalmasak lelke bőségben részesül. 5 Hazug szót gyűlöl az igaz, de a gonosz megszégyenít és meggyaláz. 6 Az igazság megőrzi a gáncstalan útút, de a gonoszság megdönti a vétkest. 7 Van a ki gazdagnak tettei magát, de nincs semmije, a ki szegénynek tettei magát, s nagy vagyona van. 8 Az ember lelkének váltsága a gazdagsága, de a szegény nem hallgatott dorgálásra. 9 Az igazak világossága vígan ég, de a gonoszok mécsese kialszik. 10 Kevélységgel csak czivódás okoztatik, de a tanácskozóknál bölcsesség van. 11 Hiábavalóság által szerzett vagyon kevesbedik, de a ki markonként gyűjt, gyarapít. 12 Halogatott várakozás beteggé teszi a szívet, de élet fája a bekövetkezett kívánság. 13 A ki gúnyolja az ígét, lekötetik neki, de a ki féli a parancsot, az megjutalmaztatik. 14 A bölcsnek tanítása életforrás, hogy távozzunk a halál tőreitől. 15 Igazi egészség kegyet szerez, de a hűtlenkedők útja kemény. 16 Minden okos tudással cselekszik, de a balga kitérja az oktalanságot. 17 Gonosz követ bajba esik, de gyógyítás hűséges küldött. 18 Szegénységet és szégyent ér, a ki elveti az oktatást, de a ki megőrzi a feddést, tiszteltetik. 19 Megvalósult kívánság kellemes a léleknek, de utálat

a balgáknak kerülni a rosszat. 20 A ki bölcssekkel jár, bölcsé lesz, de a ki balgákkal társul, rosszul jár. 21 A vétkeket üldözi a rosszaságuk, de az igazaknak jóval fizetnek. 22 A jó örököt hagy fiai fiainak, de az igaz számára van eltéve a vétkezőnek vagyona. 23 Bő eleséget terem a szegények ugara, de van, a ki tönkre jut jog híján. 24 A ki visszatartja vesszejét, gyűlöli fiát, de a ki szereti, idején keresi föl fenytéssel. 25 Az igaz eszik lelke jóllaktáig, de a gonoszok hasa hiányt érez.

14 Az asszonyok legbölcsőbbike fölépítette házát, de az oktalanság önkezeivel lerontja. 2 Egyenességében jár, a ki az Örökkévalót féli, de álnok az útjain, a ki őt megveti. 3 Az oktalannak szájában a gőgnek vesszeje van, de a bölcsnek ajkai megőrzik őket, 4 Örök híján tiszta a jászol, de termések bősége a marha erejében van. 5 Hűséges tanú nem hazudik, de hazugságokat terjeszt hazug tanú. 6 Keresett a csúfoló bölcsességet, de nincs, az értelmesnek azonban könnyű a tudás. 7 Menj el a balga ember közelébből, és nem ismerted meg tudásnak ajkait, 8 Az okosnak bölcsessége: érteni az útját, de a balgák oktalansága csalárdság. 9 Az oktalannak közt tolmács a bűn és az egyenesek közt a jóakarát. 10 A szív ismeri önmagának keservét, és örömebe nem vegyül idegen. 11 A gonoszok háza megsemmisül, de az egyenesek sátra virul. 12 Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. 13 Nevetés közt is fájhat a szív, és az öröme vége bánat. 14 Saját útjaiból lakik jól a tévedt szívű, az övéiből a jó ember. 15 Az együgyű minden szónak hisz, de az okos ügyel lépésére. 16 A bölcs fél és kerüli a rosszat, de a balga fölháborodik és elbizakodik. 17 A hirtelen haragú oktalanságot követ el, és a fondorlatok embere meggyűlöltetik. 18 Birtokul nyertek az együgyűek oktalanságot, de az okosok körül fogják a tudást. 19 Legörnyedtek a rosszak a jók előtt és a gonoszok az igaznak kapuinál. 20 Társánál is gyűlöletessé válik a szegény, de a gazdagnak barátai sokan vannak. 21 A ki gúnyolódik felebarátján, vétkezik, de a ki könyörül a szegényeken, boldog az. 22 Nemde eltévelyegnek a rosszat koholók, de szeretetet és hűséget találnak a jót koholók. 23 Minden fáradalomból nyereség származik, de az ajkak beszédje csak hiányra visz. 24 A bölcsnek koronája a gazdagságuk, a balgák oktalansága oktalanság. 25 Lelkeket ment meg az igaz tanú, de hazugságokat terjeszt a csalárd. 26 Az istenfélelemben erős bizalom van, fiainak is menedékük lesz. 27 Az istenfélelem életforrás, hogy

távozzunk a halál tőreitől. **28** Abban, hogy sok a nép, van a király dísze, és a nemzet fogytában a fejedelem rettegése. **29** A késedelmes haragú nagy értelmességű, de a hirtelen indulatú oktalanságot visz el. **30** A testnek élete a szelíd szív, de a csontok rothadása a vakbuzgalom. **31** A ki nyomorgatja a szegényt, az káromolta alkotóját, de tiszteli őt, a ki könyörül a szűkölködőn. **32** Szerencsétlenségében eltaszítatik a gonosz, de halálakor is bízik az igaz. **33** Az értelmesnek szívében bölcsesség nyugszik, de a balgák közepében kitudódik. **34** Igazság felemeli a nemzetet, de a népek gyalázata a véték. **35** A király jóakarata az eszes szolgálé, de haragja lesz a szegényletetés.

15 Gyöngéd felelet elfordítja az indulatot, de bántó szó haragot kelt. **2** A bölcsnek nyelve jó tudást ad és a balgák szája oktalanságot bugyogtat. **3** Minden helyen vannak az Örökkévaló szemei, szemlélve a rosszakat és jókat. **4** A nyelv szelídsége életnek fája, de ferdeség benne romlás a lélekben. **5** Az okatlan megveti atyjának oktatását, de a ki a feddést megőrzi, okossá lesz. **6** Az igaznak házában nagy készlet van, de a gonosznak jövedelmében zavarodás. **7** A bölcsnek ajkai szórják a tudást, de a balgák szíve helytelen. **8** A gonoszok áldozata utálat az Örökkévalónak, de az egyenesek imádsága kedvére van. **9** Az Örökkévaló utálat a gonosznak útja, de az igazságra törekvőt szereti. **10** Súlyos fenytetés jut annak, ki az utat elhagyja, a ki a feddést gyűlöli, meghal. **11** Alvilág és enyészet az Örökkévaló előtt vannak, hát még az ember fiainak szívei. (Sheol h7585) **12** Nem szereti a csúfoló, hogy feddik őt: bölcsnekhez el nem jár. **13** Örvendő szív derültté teszi az arcot, de a szív fájalmában levert a lélek. **14** Értelmes szív tudást keres, de a balgák szája oktalanságot követ. **15** A szegénynek napjai mind szomorúak, de a vidám szívű – állandó lakoma. **16** Jobb kevés istenfélelemmel, mint sok kincs és háborúság vele. **17** Jobb egy étel zöldség, a hol szeretet van, mint hizlalt ökor és gyűlölet mellette. **18** Az indulatos ember viszályt gerjeszt, de a hosszantűró lecsendesíti a pörlekedést. **19** A restnek útja akár a tövis-sövény, de az egyenesek pályája fel van töltve. **20** Bölcs fiú megörvendeztetni atyját, s ember, a ki balga, megveti anyját. **21** Az oktalanság öröm az esztelennek, de az értelem embere egyenesen jár. **22** Meghiúsulnak a gondolatok tanácskozás híján, de ha sok a tanácsadó, megállanak. **23** Öröm jut az embernek szája feleletében, és szó a maga idején – mi jó! **24** Az élet pályája fölfelé megy az

eszes számára, azért hogy távozzék az alvilágtól alant. (Sheol h7585) **25** A gőgösek házát kiszakítja az Örökkévaló, de fönnállni engedi az özvegynek határát. **26** Az Örökkévaló utálat rossz gondolatok, de tiszták a kedves beszédek. **27** Megzavarja házát a nyereszkeskedést űző, de a ki ajándékokat gyűlöli, élni fog. **28** Az igaznak szíve gondolkozik azon, mit feleljen, de a gonoszok szája bugyogtatja a rosszaságokat. **29** Távol van az Örökkévaló a gonoszoktól, de az igazak imádságát meghallja. **30** A szemek világossága megörvendeztetni a szívet, jó hír zsírrossá teszi a csontot. **31** Fül, mely hallgat az élet feddésére, bölcsnek között fog időzni. **32** A ki elveti az oktatást, megveti a lelkét, de a ki feddésre hallgat, észet szerez. **33** Istenfélelem oktatás a bölcsességre, és a tisztelet előtt jár az alázatosság.

16 Az emberéi a szívnek szándékai, de az Örökkévalótól való a nyelv felelete. **2** Mindenik útja az embernek tiszta az ő szemében, de az elméket meghatározza az Örökkévaló. **3** Háritsd az Örökkévalóra dolgaidat, és majd megszilárdulnak gondolataid. **4** Mindet a maga céljára alkotta az Örökkévaló, és a gonoszt is a bajnak napjára. **5** Az Örökkévaló utálat minden büszke szívű; kezét kézre, nem marad büntetlenül. **6** Szeretettel és hűséggel megengeszteltetik a bűn, és istenfélelem által távozzunk a rossztól. **7** Midőn kedveli az Örökkévaló a férfi útjait, ellenségeit is megbékélteti vele. **8** Jobb kevés igazsággal, mint termések bősége jog nélkül. **9** Az ember szíve kigondolja útját, de az Örökkévaló igazítja lépését. **10** Varázs van királynak ajkain: az ítéletben ne vétsen szája. **11** Jogos mérleg és serpenyő az Örökkévalóé, az ő műve minden súlykó a zacskóban. **12** Királyoknak utálat gonoszságot cselekedni, mert igazság által szilárdul meg a trón. **13** Királyoknak kedve az igazság ajkai; s a ki egyeneset beszél, azt szereti. **14** Királynak indulata: halál követi, de bölcs ember megengeszteli azt. **15** Király arczának világosságában élet van, és jóakarata olyan mint a tavaszi eső felhője. **16** Bölcsességet szerezni mennyivel jobb az aranynál, és értelmet szerezni becsebbe az ezüstmél. **17** Az egyenesek pályája: távozni a rossztól; lelkét őrizi meg, a ki megóvjja útját. **18** Romlás előtt jár a gőg, és botlás előtt lélek büszkesége. **19** Jobb alázatos lelkűnek lenni szerények közt, mint zsákmányt osztani gőgösökkel. **20** A ki ügyel az ígére, jót fog találni, s a ki az Örökkévalóban bízik, boldog az! **21** A bölcsszívűt nevezik értelmesnek, s az ajkák édessége gyarapítja a tanulságot. **22** Életforrás az ész a gazdájának, s az

oktalanok fenytése az oktalanság. 23 A bölcsnek szíve oktatja száját és ajkain gyarapítja a tanulságot. 24 Színméz a kellemes beszéd, édes a léleknek és gyógyítás a csontnak. 25 Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. 26 A dolgozónak vágya dolgozott érette, mert szorította őt a szája. 27 Az alávaló ember veszedelmet ás, ajkán pedig mintha égető tűz volna. 28 A ferdeség embere viszályt indít, és a sottogó barátot választ el. 29 Az erős szak embere elcsábítja felebarátját, hogy vezesse őt úton, mely nem jó. 30 A ki behunyja szemeit, hogy ferdeséget gondoljon ki, a ki fintorgatja ajkait: elhatározta a rosszat. 31 Díszes korona az ősz haj, igazság útján találtatik. 32 Jobb a hosszantúró, mint a hős, és az indulatán uralkodó, mint a ki várost vesz be. 33 Őlbe vetik a sorsot, de az Örökkévalótól való minden ítélete.

17 Jobb száraz darab kenyér és nyugalom mellette, mint ház tele háborúságos áldozatokkal. 2 Eszes szolga uralkodni fog a szegényletes fiún, és a testvérek közt osztzkodni fog az örökségen. 3 Tégely az ezüstnek s kohó az aranynak, de a szívek vizsgálója az Örökkévaló. 4 A gonosztevő figyel a jogtalanság ajkára, a hazug hallgat a veszedelem nyelvére. 5 A ki gúnyolódik a szegényen, káromolta alkotóját, a ki örvend szerencsétlenségen, nem marad büntetlenül. 6 Az öregek koronája gyermekeik gyermekei és a gyermekek dísze a szülei. 7 Nem illő az aljashoz fennhéjázó beszéd, hát még a nemeshez hazug beszéd. 8 Bűvös kő a megvesztegetés gazdája szemében: bármerre fordul, boldogul. 9 A ki eltakarja a büntettet, szeretetet keres, de a ki ismételteti a dolgot, barátot választ el. 10 Mélyen hat a dorgálás az értelmesre, inkább mint mikor százszer ütik a balgát. 11 Csak bajt keres az engedetlen, a kegyetlen követ bocsátatik ellene. 12 Találjon rá az emberre kölykétől megfosztott medve, és ne a balga az ő oktalanságában. 13 A ki rosszat fizet jóért, nem mozdul el házából a baj. 14 Víznek kieresztése a viszály kezdete: mielőtt kitörne, hagyj abba a pört. 15 A ki fölmenti a bűnöst és elítéli az igazat: az Örökkévaló utálata mindkettejük. 16 Minek is a vételár balgának kezében, hogy bölcsességet vegyen, s nincsen ész! 17 Minden időben szeret a barát, de testvér szorongatás idejére születik. 18 Esztelen ember kézbe csap, kezességet vállal felebarátja előtt. 19 A ki a büntettet szereti, szereti a szívódást; a ki magasra teszi bejáratát, romlást keres. 20 Álnok szívű nem talál jót, s a ki nyelvvel ferde, bajba esik. 21 A ki balgának szülője, az neki bánatára van,

és nem örül az aljnak atyja. 22 Örvendő szív jó gyógyítást ad, de a levert lélek kiszárítja a csontot. 23 Megvesztegetést vesz ki öléből a gonosz, hogy elhajlítsa a jog ösvényeit. 24 Az értelmesnek arcza előtt van a bölcsesség, de a balgának szemei föld végén járnak. 25 Bosszúsága atyjának a balga fiú, és keserúsége szülőanyjának. 26 Még bírságotni az igazat sem jó, megverni a nemeseket a méltányosság ellenére. 27 Visszatartja beszédét a ki tudást ismer, tartózkodó lelkű az értelmes ember, 28 Az oktalan is, midőn hallgat, bölcsnek tekintetik, a ki becsukja ajkait, értelmesnek.

18 Kívánságát keresi a különváló, minden ellen, a mi üdvös, kitör. 2 Nem talál kedvet a balga az értelemben, hanem abban, hogy feltáruljon a szíve. 3 A gonosz jöttével jön a gúny is, a szégyennel együtt a gyalázat. 4 Mélységes vizek a férfi szájának szavai, bugyogó patak, bölcsesség forrása. 5 Tekintettel lenni a gonoszra nem jó, elhajítani az igazat az ítéletben. 6 A balgáknak ajkai pörbe kerülnek, és szája az ütlegeket híja. 7 A balgának szája rettegés neki, és ajkai lelkének a töre. 8 A sottogónak szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. 9 Az is, ki munkájában henyelkedik, testvére a rontó embernek. 10 Erős torony az Örökkévaló neve; abba fut az igaz és mentve van. 11 A gazdagnak vagyona az ő erős vára és mint magas fal – képzeletében. 12 Romlás előtt büszkélkedik az ember szíve, de a tisztelnek előtte alázatosság van. 13 A ki feleletet ad mielőtt hallaná, oktalanság az rá nézve és szégyen. 14 A férfi lelke elbíra betegségét; de a levert lelket ki viseli el? 15 Az értelmesnek szíve tudást szerez, s a bölcsnek füle tudást keres. 16 Az ember ajándéka tág tért ad neki, és a nagyok elé vezeti őt. 17 Igaza van az elsőnek a pörében, de jön majd a társa és kikutatja. 18 Viszályokat megszüntet a sorsvetés és erőseket szétválaszt. 19 A megsértett testvér keményebb az erős várnál, és viszályok akár a kastély retesze. 20 A férfi szájának gyümölcséből jól lakik teste, ajkai terméséből lakik jól. 21 Halál és élet a nyelv kezében, s a ki szereti, élvezi gyümölcsét. 22 Asszonyt talált, jót talált és kegyet nyert az Örökkévalótól. 23 Könnyörögve beszél a szegény, de a gazdag keményen felel. 24 Vannak társak arra, hogy rosszul járjunk, s van barát, ki ragaszkodóbb testvérnél.

19 Jobb a szegény, a ki gáncstalanságában jár, mint az álnok ajkú, a ki balga. 2 Hogy lélek tudás nélkül van, az sem jó, és a ki lábaival hamarkodik, vétkezik. 3 Az ember oktalansága elferdíti útját, és az Örökkévaló ellen háborog szíve. 4 A vagyon

hozzászerez sok barátot, de a szegénynek a társa is elválik. 5 Hazug tanú nem marad büntetlenül, és a ki hazugságokat terjeszt, nem menekül meg. 6 Sokan hízelegnek a bőkezűnek, és mindenki barátja az adakozó embernek. 7 A szegénynek minden testvérei gyűlölik őt, mennyivel inkább távoznak tőle társai. Ki szöbeszédet hajhász, az övé az. 8 A ki szívet szerez, szereti lelkét, a ki megőrzi az értelmet, jót fog találni. 9 Hazug tanú nem marad büntetlenül, s a ki hazugságokat terjeszt, elvész. 10 Nem illik a balgához a gyönyörködés, hát még a szolgálóhoz uralkodni urakon! 11 Az embernek esze hosszantűróvé teszi, és díszessége: elnézni a büntettet. 12 Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a király haragja, s mint harmat a fűre az ő kegye. 13 Veszedelemre van atyjának a balga fiú, és csepegő eres az asszony czivódása. 14 Ház és vagyon ősök öröke, de az Örökkévalótól van az eszes asszony. 15 Restség mély álomba ejt, és a renyhének lelke éhezik. 16 A ki megőrzi a parancsolatot, megőrzi lelkét, a ki megveti utjait, meg fog halni. 17 Az Örökkévalónak ad kölcsön, ki könyörül a szegényen, és tettét megfizeti néki. 18 Fenyítsd fiadat, mert van remény, de megölésére ne vidd lelkedet. 19 A nagy indulatú viseli a bírságot, mert ha megmentenéd, még növelnéd. 20 Halljad a tanácsot és fogadd el az oktatást, azért hogy bölcs légy a végeden. 21 Sok a gondolat a férfi szívében, de az Örökkévaló tanácsa – az áll fönn. 22 Az ember kívánsága az ő szeretete, és jobb a szegény a hazugság emberénél. 23 Az Istenfélelem életre visz, s jóllakottan hál meg, nem ér hozzá baj. 24 Bedugta kezét a rest a tálba, még a szájához sem viszi vissza. 25 A csúfolót ütöd és az együgyű lesz okossá; s ha feddik az értelmest, megérti a tudást. 26 Atyját pusztítja, anyját megfutamtja szégyenletes és gyalázatos fi. 27 Hallgatva oktatásra, szűnj meg, fiam, eltévelyegni a tudás szavaitól! 28 Alálával tanú megcsúfolja a jogot, és a gonoszok szája elnyeli a jogtalanságot. 29 Készen vannak a csúfolóknak a büntetések és ütlegek a balgák hátának.

20 Csúfoló a bor, zajongó a részegítő ital; és bárki megmámorodik benne, nem lesz bölcs. 2 Mint fiatal oroszlán ordítása, olyan a király ijesztése, a ki magára haragítja, lelke ellen vét. 3 Dicsősége a férfúnak elállni a pörtől, de minden oktan kitör. 4 Ősztől kezdve nem szánt a rest, majd kér aratáskor, de nincs. 5 Mélységes víz a tanács az ember szívében, de az értelem embere merít belőle. 6 A legtöbb ember – kiki hirdeti szeretetét, de hűséges embert ki talál? 7 Gáncstalanságában jár az igaz, boldogok a fiai ő

utána. 8 A király, ki az ítélet trónján ül, szemével szór szét minden rosszat. 9 Ki mondhatja: megtisztítottam szívemet, tiszta lettem vétkemtől; 10 Kétféle súlykő, kétféle mérő; az Örökkévaló utálata mindakettő. 11 Cselekedeteiben megismerszik a fiú is, vajon tiszta s vajon egyenes-e a míve. 12 Halló fül és látó szem, az Örökkévaló teremtette mind a kettőt. 13 Ne szeresd az alvást, nehogy elszegényedjél, nyisd ki szemeidet, lakjál jól kenyérrrel. 14 Rossz, rossz! mondja a bevő, s midőn elmegy, akkor dicsekszik. 15 Van arany és korál bőven, de drága ékszer a tudás ajkai. 16 Vedd el ruháját, mert másért kezeskedett, és idegen nő miatt zálogold őt meg. 17 Kellemes az embernek a hazugság kenyere, de azután kavicssal telik meg a szája. 18 Gondolatok tanács által szilárdulnak meg, és útmutatásokkal viselj háborút. 19 Feltárja a titkot, ki mint rágalmazó jár, és csakskaajkúval ne állj össze. 20 A ki átkozza atyját és anyját, annak mécsese kialszik sötétség homályában. 21 Kezdetben hamarkodva szerzett birtok – annak vége nem lesz áldott. 22 Ne mondd: Hadd fizetek rosszal; remélj az Örökkévalóhoz, s majd megsegít téged. 23 Utálata az Örökkévalónak kétféle súlykő, és csalárd mérleg nem jó. 24 Az Örökkévalótól valók a férfi léptei, s az ember – miképp értheti az utját? 25 Tör az embernek hirtelen kiejteni: szentség! és azután fontolgtatni a fogadalmakat. 26 A gonoszokat szétszórja a bölcs király, és rájuk fordította a kereket. 27 Mécsese az Örökkévalónak az ember lelke, átkutatja mind a testnek kamaráit. 28 Szeretet és hűség megóvják a királyt, és szeretettel támasztja trónját. 29 Az ifjak ékessége erejük, s az öregek dísze az ősz haj. 30 Útésnek kelevénye kenőcs a rosszra s a verések a test kamaráiba hatolnak.

21 Vízerek: a király szíve az Örökkévaló kezében, valamerre akarja, hajlítja azt. 2 Az embernek minden útja egyenes az ő szemében, de az Örökkévaló határozza meg a szíveket. 3 Igazságot és jogot cselekedni becselebb az Örökkévaló előtt áldozatnál. 4 Szemek büszkesége és szívnek gőgje: a gonoszok vétektermő mezeje. 5 A szorgalmasnak gondolatai csak nyereségre visznek, de minden hamarkodó csak hiányra jut. 6 Kincsek megszerzése hazug nyelvel: elhajtott lehelet – halált keresnek. 7 A gonoszok erőszakossága elhurcolja őket, mert vonakodtak jogot cselekedni. 8 Tekervényes az ember útja ég elhajló, de a tisztának egyenes a cselekvése. 9 Jobb a háztető sarkában lakni, mint a czivódó asszony és közös ház. 10 A gonosznak lelke vágyódott a rosszra, nem talál kegyet szemében

a társa. **11** Midőn büntetik a csúfolót, bölccsé lesz az együgyű, s midőn oktatják a bölcset, elfogad tudást. **12** Úgyel az igaz a gonosznak házára, elferdít gonoszokat veszedelembe. **13** Ki bedugja fülét a szegény jalkiáltása elől, ő is kiáltani fog, de nem fog meghallgattatni. **14** Adomány titokban lenyűgzi a haragot, és ajándék az ölben az erős indulatot. **15** Öröm az igaznak a jognak cselekvése, de rettegés a joggalanságot művelőknek. **16** Ember, ki eltévelyeg a belátás útjáról, az árnyak gyülekezetében fog nyugodni. **17** Szűkölködés embere lesz, ki szereti a vigalmat; a ki a bort és az olajat szereti, nem lesz gazdaggá. **18** Válsága az igaznak a gonosz, és az egyenesek helyébe jön a hűtlenkedő. **19** Jobb lakni pusztnak földjén, mint czivódó és bosszús asszonnyal. **20** Kívánatos kincs meg olaj van a bölcsnek hajlékában, de a balga ember eldőzsöli. **21** Ki igazságot és szeretetet követ, találni fog életet, igazságot és tiszteletet. **22** Vitézek városára szállt föl a bölcs és ledöntötte bizodalmának erősségét. **23** A ki megőrzi száját és nyelvét, szorongatásoktól őrzi meg a lelkét. **24** A hetye kevélynek csúfoló a neve, cselekszik kevélységnek túlcsapongásával. **25** A restnek kívánsága megöli őt, mert kezei vonakodtak dolgozni. **26** Egész nap kívánsággal kívánczik, de az igaz ad és nem tart vissza. **27** A gonoszok áldozata utálat, hát még ha gazsággal hozzák. **28** A hazug tanú el fog veszni, de ember, a ki figyel, mindéig fog beszélni. **29** A gonosz ember arczátlankodik, de az egyenes megérti útját. **30** Nincs bölcsesség és nincs értelmesség és nincs tanács az Örökkévalóval szemben. **31** Készen áll a ló a csata napjára, de az Örökkévaló a győzelem.

22 Becesebb a név nagy gazdagságnál, ezüstnél és arannyal jobb a kedvesség. **2** Gazdag és szegény találkoztak; mindnyájuk alkotója az Örökkévaló. **3** Az okos látta a bajt és elrejtőzött, de az együgyűek tova haladtak és lakoltak. **4** Nyomában az alázatosságnak, az istenfélelemnek van gazdagság és dicsőség és élet. **5** Tövisek, török vannak az álnok útján; a ki lelkét megőrzi, távol marad tőlük. **6** Neveld a fiút az ő módja szerint, ha megöregszik sem tér el attól. **7** A gazdag uralkodik a szegényeken, és szolgálja a kölcsönvevő a kölcsönadó embernek. **8** A ki joggalanságot vet, bajt fog aratni, és haragjának vesszeje megsemmisül. **9** A ki jóságos szemű, az meg fog áldatni, mert kenyereből adott a szegénynek. **10** Űzd el a csúfolót és elmegy a viszály, s megszűnik per és szégyen. **11** Szereti a tiszta szívűt, barátja a kedves ajkúnak a király. **12** Az Örökkévaló szemei megóvták

a tudást és ő elferdítette a hűtelennek szavait. **13** Mondta a rest: oroszlán van az utczán, a piaczkó közepén meg fognak engem ölni. **14** Mélységes gödör idegen nők szája, az Örökkévaló átkozottja esik oda bele. **15** Az oktalanság hozzá van kötve a fiú szívéhez, a, fenyítés pálczája eltávolítja tőle. **16** A ki fosztogatja a szegényt, hogy a magát gyarapítsa, a gazdagnak ad majd – bizony szűkölködére jut. **17** Hajlítsd füledet és halljad a bölcsnek szavait, és szívedet fordítsd tudásomra. **18** Mert kellemes az, hogy megőrzöd kebledben, megszilárdulnak egyaránt ajkaidon. **19** Hogy az Örökkévalóban legyen bizodalmad, te veled is tudattam e napon. **20** Nemde fölirtam neked kiváló dolgokat, tanácsokkal és tudással; **21** hogy tudassak veled valódiságot, igaz mondásokat, hogy küldőidnek válaszolhass igaz mondásokkal. **22** Ne rabold meg a szegényt, mivel szegény, s ne zúzd össze a nyomorút a kapuban; **23** mert az Örökkévaló viszi ügyüket s megfosztja kifosztóikat az élettől. **24** Ne barátokozál haragos emberrel és heveskedő férfival ne jöjj össze; **25** nehogy eltanuljad az ő ösvényét és tőrt szereznél lelkednek. **26** Ne légy azok közt, kik kézbe csapnak, a kik kezeskednek adósságokért; **27** ha nincs neked miből fizetni, miért vegye el ágyadat alólad. **28** Ne told el az ősrégi határt, melyet vetettek az őseid. **29** Láttál valakit, a ki ügyes az ő munkájában, királyok előtt állhat, ne álljon a sötét sorban levők előtt.

23 Midőn leülsz étkezni az uralkodóval, ügyelve ügyelj arra, hogy ki van előtted; **2** kést tennél a torkodra, ha vágynak vagy az embere. **3** Ne kíváncozál csemegéi után, hisz hazugság étele az. **4** Ne fáradozzál, hogy meggazdagodj, eszességédnél fogva hagyj föl avval. **5** A mint ráröpted szemeidet, nincs meg; mert bizony szárnyakat csinál magának, mint a sas, mely az égbe röpül. **6** Ne etkezzél az irigyszeműnek ételéből és ne kíváncozál csemegéi után. **7** Mert olyan ő, a mint lelkében számíthat; egyél és igyál mondia neked, de szíve nincs veled. **8** Falatodat, melyet megettél, kihányod, elvesztegetted kedves beszédeidet. **9** Balgának fülei előtt ne beszélj, mert kigúnyolná szavaid eszes voltát. **10** Ne told el az ősrégi határt, s az árvák földjeibe ne lépj be; **11** mert megváltójuk erős, ő viszi majd ügyüket ellened. **12** Nyújtsd oda az oktatásnak szívedet és füledet a tudás mondásainak. **13** Ne vond meg a fiútól a fenyítést; midőn vesszővel vered, nem hal meg; **14** te vesszővel vered őt és lelkét az alvilágtól mented meg. (Sheol h7585) **15** Fiam, ha bölcs lett a szíved, örül az én szívem is; **16** és vigadnak veséim, mikor ajkaid egyeneset beszélnek. **17** Ne irigykedjék szíved

a vétekesekre, hanem istenfélelemben legyen egész nap. **18** Mert bizony van jövendő, és reményed nem írtatik ki. **19** Halljad, fiam te, és légy bölcs, és igazítsd az útra szívedet. **20** Ne légy azok közt, kik bort isznak, azok közt, kik húsban dőzsölnek. **21** Mert az iszákos és dőzsölő elszegényedik, és rongyokba, öltöztet a szendergés. **22** Hallgass atyádra, a ki téged nemzett, s ne gúnyolódjál, midőn megvénült az anyád. **23** Igazságot szerezz és ne add el, bölcsességet és oktatást és értelmet. **24** Ujjongva ujjong az igaznak atyja, s a ki bölcsnek szülője, örül vele. **25** Örüljön atyád és anyád, és ujjongjon az, ki téged szülte. **26** Adjad, fiam, szívedet éneknem, és szemeid óvják meg az útjaimat. **27** Mert mélységes verem a parázna nő, és szűk kút az idegen nő; **28** sőt mint a rabló, úgy leleszkedik ő, és hűteleneket az emberek közt gyarapít. **29** Kinek jai; kinek baj, kinek vizálykodás, kinek panasz, kinek sebek ok nélkül, kinek szemek vörössége? **30** Azoknak, kik későig ülnek a bor mellett, azoknak, kik bemennek vizsgálni a kevert italt. **31** Ne nézd a bort, mint piroslik, mint mutatja színét a serlegben, simán csúszik le! **32** A végén mar mint a kígyó, és mint a baziliszka sebesít. **33** Szemeid idegen dolgokat látnak majd, és szíved ferdeségeket beszél; **34** s olyan lész, mint a ki a tenger közepén fekszik s mint a ki fekszik az árbócznak tetején. **35** Megverték, nem fájt nekem, ütöttek, nem éreztem; mikor ébredek föl? Még továbbra is keresem.

24 Ne irigykedjél a rosszasaág embereire, és ne kíváncsizzál velök lenni; **2** mert pusztítást gondolt ki szívök és bajt beszélnek ajkaik. **3** Bölcsesség által épül fel a ház és értelem által szilárdul meg; **4** és tudás által telnek meg a kamarák, mindennemű drága és kedves vagyonnal. **5** Bölcs férfi hatalmas és a tudás embere bátor erejű. **6** Mert útmutatásokkal viselhetsz háborút, és győzelem van a tanácsosok sokaságában. **7** Magas az oktalannak a bölcsesség: a kapuban nem nyitja meg a száját. **8** A ki azon gondolkodik, hogy rosszat tegyen, azt fondorlatok emberének hívják. **9** Oktalanság gondolata a vétek, és utálata az embereknek a csúfóló. **10** Ha elernyedtel a szükség napján, szűknek bizonyult az erőd. **11** Mentse meg a halálra vitteket, és a megölésre támolygókat hát ha elvonnád. **12** Ha azt mondod: lám nem tudtunk róla, nemde a szívek meghatározója, ő ügyel rá, és lelked megóvója – ő tudja, és viszonz az embernek tette szerint. **13** Egyél, fiam, mézet, mert jó, és színméz édes az ínyednek. **14** Ilyen, tud meg, a bölcsesség a te lelkednek; ha megtaláltad, van jövendő és reményed nem írtatik ki. **15** Ne

leselkedjél, te gonosz, az igaznak hajlékára, ne pusztítsd el heverő helyét; **16** mert hétszer elesik az igaz, de fölkel, de a gonoszok megbotlanak a szerencsétlenségben. **17** Midőn elesik az ellenséged, ne örülj, s midőn megbotlik, ne vigadjon szíved; **18** nehogy lássa az Örökkévaló és rossznak tetszenék szemeiben és elfordítaná tőle haragját. **19** Ne gerjedj föl a gonosztevők ellen, ne irigykedjél a gonoszokra; **20** mert nem lesz jövendője a rossznak, a gonoszok mécsese kialszik. **21** Féljed az Örökkévalót, fiam, és a királyt, az elszakadókkal ne állj össze; **22** mert hirtelen támad szerencsétlenségük, és mindkettejük balvégzetét ki ismeri? **23** Ezek is bölcsektől valók. Személyt válogatni az ítéletben nem jó. **24** A ki azt mondja a gonosznak: igaz vagy, azt átkozzák a népek, szidják a nemzetek; **25** de a megfeddőknek kellemes lesz a dolguk, és reájuk száll a jónak áldása. **26** Az ajkakat csókolja, a ki helyes szavakkal válaszol. **27** Készítsd el odakünn munkádat, és intézd el azt magadnak a mezőn; azután építsd fel házádat. **28** Ne légy ok nélkül tanú felebarátod ellen; vajon ámtánád-e ajkaiddal? **29** Ne mond: amint velem tett, úgy teszek ő vele, viszonzok az embernek tette szerint. **30** Rest ember mezeje mellett mentem el, és esztelen ember szőlleje mellett; **31** s íme egészen benötte a tövis, ellepte színét a csalán, és kőfala le volt rombolva. **32** Nézttem én, ráfordítottam szívemet, láttam, tanulságot vettem. **33** Egy kis alvás, egy kis szendergés, egy kis kézösszekulcsolás, hogy fekédj; **34** majd el jön vándorként a te szegénységed és szűkölködésed, mint a pajzos férfi.

25 Ezek is Salamon példabeszédei, melyeket összeszedtek Chizkija, Jehúda királyának emberei. **2** Isten dicsősége elrejteti a dolgot, s a királyok dicsősége: kikutatni a dolgot. **3** Az ég magasságra s a föld mélységre – s a királyok szíve kikutathatatlan. **4** Eltávolították a salakot az ezüsből, s előállt az ötvös számára az edény: **5** távolítsák el a gonoszt a király elől, s megszilárdul az igazság által trónja. **6** Ne büszkélkedjél a király előtt és a nagyoknak helyére ne állj; **7** mert jobb, ha mondják neked: jer fel ide, semhogy megalázzanak a nemes előtt, a hogy látták szemeid. **8** Ne indulj hamar pörre, mert ugyan mit teszel majd a végén; mikor téged megszegényít felebarátod. **9** Pörödet viseld felebarátoddal, de másnak titkát ne áruld el; **10** nehogy meggyalázzon téged az, a ki hallja, és rossz híred nem szűnik meg. **11** Arany almák ezüst díszítményekben: a maga módjára elmondott szó. **12** Arany gyűrű és színarany ékszer: bölcs feddő halló fülnek. **13** Mint hónap hideg

aratás napján, olyan a hűséges követ a küldőinek, és urának lelkét felüdíti. **14** Felhők meg szél, de nincs eső: ember, ki dicsekedik hazug adománnyal. **15** Hosszantűrés által rábeszélhető a fejedelem és puha nyelv csontot tör. **16** Mézet találta, egyél a míg elég neked, nehogy, jól lakván vele, kihányád. **17** Gyérré tedd lábadat barátod házában, nehogy jól lakván veled, meggyűlölné téged. **18** Buzogány és kard és élesített nyíl: ember, a ki felebarátja ellen hamis tanúként vall. **19** Romlott fog, tántorgó láb: menedék, mely cserben hagy a szorongatás napján. **20** A ki leveti a ruhát fagnak napján, eczet a salétromra: olyan a ki énekeknek énekel szomorú szívre. **21** Ha éhezik gyűlölőd, adj ennie kenyeret, és ha, szomjazik, adj innia vizet; **22** mert parazsat kaparsz fejére, és az Örökkévaló megfizet neked. **23** Az északi szél esőt szül, és bosszús arcot a titkos nyelv. **24** Jobb a háztető sarkában lakni, mint czivódó asszony és közös ház. **25** Hideg víz a bágyadt lélekre, olyan a jó hír messze országból. **26** Fölkavart forrás és elrontott kútfő: az igaz, a ki meginog a gonosz előtt. **27** Mézet sokat enni nem jó, s a dicsőség kutatása dicsőség. **28** Város, melybe rést törtek, mely fal nélkül van: ember, kinek indulatára nincsen fékezés.

26 Mint a hó nyáron és mint eső aratáskor, úgy nem illő a tisztelet a balgához. **2** Mint a veréb, midőn költözik, mint a fecske, midőn repül: olyan az oknélküli átok, nem következik be. **3** Ostor a lónak, kantár a számárnak, és vessző a balgák hátának. **4** Ne felelj a balgának az ő oktalansága szerint, nehogy hasonló légy hozzá te is. **5** Felelj a balgának oktalansága szerint, nehogy bölcs legyen a maga szemében. **6** Levágja lábait, erőszakot iszik, a ki üzenetet küld balgával. **7** Lelógnak a lábszárak a sántáról: olyan a példabeszéd a balgák szájában. **8** Mint a ki követ köt meg parittyában, olyan a ki a balgának tiszteletet ad. **9** Tüske akadt a részeg kezébe: olyan a példabeszéd a balgák szájában. **10** Íjász, a ki mindenkit megsebesít: olyan az, ki balgát bérel föl és csavargókat bérel föl. **11** Mint kutya, mely visszatér okádásához: balga, a ki megismételi oktalanságát. **12** Láttál valakit, a ki bölcs a maga szemében – reménye van a balgának, inkább mint neki. **13** Mondta a rest: fenevad van az úton, oroszlán a piacok közt. **14** Az ajtó megfordul a sarkában s a rest az ő ágyában. **15** Bedugta kezét a rest a tálba, restelli szájához visszavinni. **16** Bölcsőbb a rest a maga szemében, mint heten, kik ésszel felelnek. **17** Megfogja az ebnek füleit: a ki arra menve felháborodik pörön, mely nem az övé. **18** Mint a

hóbortos, ki tüzes szereket lő, nyilakat meg halált: **19** olyan azon ember, ki megcsalta felebarátját és azt mondja: hiszen én tréfálok. **20** Fa híján elalszik a tűz, mikor nincs suttogó, elhallgat a viszály. **21** Szén a paráznak és fa a tűznek és viszálykodás embere a pörnek szítására! **22** A suttogó szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. **23** Salakos ezüst rávonva cserépre: forró ajkak és gonosz szív. **24** Ajkaival tettei magát a gyűlölő, de belsejében cselet hány. **25** Midőn kedvessé teszi hangját, ne higgy ő benne, mert héd utálatosság van szívében. **26** Eltakarja magát a gyűlölet ámitással: nyilvánvalóvá lesz rosszasága a gyülekezetben. **27** A ki vermet ás, abba beleesik és a ki követ gördít, hozzá tér az vissza. **28** A hazug nyelv gyűlöli a kiket összezúzott, és a sima száj elcsúszást okoz.

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod mit szül a nap. **2** Dicsérjen más téged és ne tenszájad idegen és ne tenajkaid. **3** Kő nehézsége, fővény súlyossága: de az oktalannak bosszúsága kettejőknél nehezebb. **4** Indulatnak kegyetlensége és haragnak áradása; de ki állhat meg a féltékenység előtt? **5** Jobb a nyílt feddés, mint a rejtett szeretet. **6** Hűségesek a barátok veresei, s bőségesek a gyűlölőnek csókjai. **7** Jólakott lélek tapossa a színmézet, de éhező léleknek minden keserű édes. **8** Mint madár, mely elbujdosik fészékéből, olyan a férfi, ki elbujdosik helyéből. **9** Olaj meg füstölőszer megörvendezteteti a szívet: olyan a barát édessége lelkének tanácsából. **10** Barátodat és atyád barátját el ne hagyj, és testvéred házába ne menj szerencsétlenséged napján; jobb a közeli szomszéd, mint távoli testvér. **11** Légy bölcs, fiam, és örvendeztesd meg szívedet, hogy megfelelhessenek gyalázómnak! **12** Az okos látta a bajt és elrejtőzött; az együgyűek tova haladtak, lakoltak. **13** Vedd el ruháját, mert kezeskedett másért, az idegen nőért zálogold őt meg. **14** A ki barátját fennhangon áldja korán reggel, átoknak tudatik az be neki. **15** Csepegő eresz esőzés napján és czivódó asszony egyenlő; **16** a ki őt elrejtette, szelet rejtett el, és olaj a jobbában elkiáltja magát. **17** Vasat vason élesítenek, és ember élesíti társának tekintetét. **18** A ki őri a fűgefát, enni fogja gyümölcsét, s a ki megőrzi urát, azt tisztelni fogják. **19** Mint a víz az arcot az arcnak, úgy a szív az embert az embernek. **20** Alvilág és enyészet nem laknak jól, s az ember szemei sem laknak jól. (Sheol 17585) **21** Tégely az ezüstnek, kohó az aranynak, és az ember dicsérete szerint. Mert nem örökké tart a gazdagság; avagy a korona nemzedékre meg

nemzedékre marad-e? 22 Ha megtöröd az oktalant mozsárban dara között a törővel, nem távozik tőle az ő oktalansága. Eltűnt a fű, mutatkozott a sarjű, és betakaríttatnak a hegyek füvei; 23 Ismerd meg jól nyájad színét, fordítsd szívedet a nyájakra. 26 juhok a ruházásodra és mező vételárául bakok; 27 és kecskéké teje eleségedül elegendő, házad népe eleségéül, meg élelmül szolgálóidnak.

28 Megfutamodtak, bár üldöző nincs, a gonoszok, de az igazak olyanok, mint bátorságos oroslán.

2 Az ország bűne által sokan vannak vezérei, de ember által, ki ért és tud, szilárdan marad sokáig. 3 Ember, ki szegény és fosztogatja a gyöngéket: eső, mely elsöpör, de kenyér nincs. 4 A kik elhagyják a tant, dicsérik a gonoszokat, de a kik megőrzik a tant, fölgerjednek ellenük. 5 Rossz emberek nem értik a jogot, de kik az Örökkévalót keresik, mindent értenek. 6 Jobb a szegény, ki gáncstalanságában jár, mint a ki fonák az utjain, ha gazdag is. 7 Megóvja a tant az értelmes fiú, s a ki dőzsölőkkel társul, szégyent hoz atyjára. 8 A ki sokasítja vagyonát kamattal és többlettel, annak gyűjti, ki szegényeken könyörül. 9 A ki elfordítja fülét, hogy ne hallja a tant, annak imádsága is utálat. 10 A ki megteveszti az egyeneseket rossz úton, ő esik bele a vermébe, de a gáncstalanok jót fognak örökölni. 11 Bölcs a maga szemében a gazdag ember, de a szegény, a ki értelmes, kikutatja őt. 12 Midőn ujjonganak az igazak, nagy a dicsőség, de midőn felülkerekednek a gonoszok, keresni kell az embert. 13 A ki eltakarja büntetteit, nem fog boldogulni, de a ki bevallja és elhagyja, irgalmat fog találni. 14 Boldog az ember, ki mindig retteg, de a ki megkeményíti szívét, bajba esik. 15 Ordító oroslán és mohó medve: gonosz uralkodó szegény népen. 16 Fejedelem, hiányos az értelmességben és nagy a zsarolásban – a ki gyűlöli a haszonlesést, az soká fog élni! 17 Ember, kit megöltnek vére nyomaszt, a gödörig fusson, ne tartsák őt! 18 Ki gáncstalanul jár, megsegíttetik, de a ki fonák az útjain, az egyikén elesik. 19 A ki földjét műveli, jóllakik kenyérral, de a ki üres dolgokat hajhász, jóllakik szegénységgel. 20 Hűséges embernek bő áldás jut; de a ki siet meggazdagodni, nem marad büntetlenül. 21 Tekintélyt ismerni nem jó, s egy darab kenyérért bűnössé lesz a férfi. 22 Utána rohan a vagyonnak az irigy szemű ember, és nem tudja, hogy hiány jön rá. 23 A ki megint az embert, utóbb kegyet fog találni, inkább mint a sima nyelvű. 24 A ki megrabolja atyját és anyját és azt mondja: nincs bűn, társa ő a rontó embernek.

25 A telhetetlen lelkű vizsályt gerjeszt, de a ki az Örökkévalóban bíz, bőségben részesül. 26 A ki önszívében bíz, az balga, de a ki bölcsességben jár, az megmenekszik. 27 A ki szegénynek ad, annál nincs hiány, de a ki elfordítja szemét, annak bő átok jut. 28 Mikor felülkerekednek a gonoszok, elrejtőzik az ember, de mikor elvesznek, megsokasodnak az igazak.

29 A feddés embere, a ki megkeményíti nyakát, hirtelen fog megtöretni és nincs gyógyulás.

2 Midőn sokasodnak az igazak, örül a nép; de midőn uralkodik a gonosz, nyög a nép. 3 Ember, ki bölcsességet szeret, megőrvendezteti atyját, de a ki parázna nővel társul, elveszíti a vagyont. 4 A király jog által fennállást ad az országnak, de az adók embere lerombolja. 5 Férfi, ki hízeleg felebarátjának, hálót terít ki lábainak. 6 Rossz ember büntetésben tőr van, de az igaz ujjong és örül. 7 Ismeri az igaz a szegények jogát, a gonosz nem érti meg a tudást. 8 A csúfolás emberei fölszítják a várost, de a bölcslek lecsillapítják a haragot. 9 Bölcs ember, ki pörösködik oktalan emberrel, akár háborog, akár mosolyog, nincs nyugta. 10 A vérontás emberei gyűlölik a gáncstalan, és az egyenesek gondoskodnak lelkükről. 11 Egész indulatát szabadon engedi a balga, de a bölcs utójára lecsendesíti. 12 Uralkodó, ki hazug szóra figyel, annak szolgálai mind gonoszok. 13 Szegény és elnyomás embere találkoztak, mindkettejük szemének megvilágosítója az Örökkévaló. 14 Király, ki igazsággal ítéli a szegényeket, annak trónja mindenkorra megszilárdul. 15 Vessző és intés bölcsességet ad, de a szabadjára eresztett fiú szégyent hoz anyjára. 16 Midőn megsokasodnak a gonoszok, sokasodik a bűn, de az igazak meglátják elestüket. 17 Fenyítsd fiadat és nyugalmat ad neked, és gyönyöröket szerez lelkednek. 18 Látomás nélkül elvadul a nép, de a ki megőrzi a tant, boldog az! 19 Szavak által nem okul a szolgál, mert érti ugyan, de nincs felelet. 20 Láttál embert, ki hirtelenkedik beszédében; inkább van a balgának reménye, mint neki. 21 Ki elkényezteti ifjúkortól fogva szolgáját, a végén az úrfivá lesz. 22 Haragos ember vizsályt gerjeszt, és indulatos embernél sok a büntett. 23 Az ember büszkesége megalázza őt, de az alázatos lelkű szert tesz tiszteletre. 24 Ki tolvajjal osztozkodik, gyűlöli a lelkét; esküt hall, de nem vallhat. 25 Az ember rettegése tört szerez, de ki az Örökkévalóban bíz, mególmaztatik. 26 Sokan keresik fel az uralkodó színét, de az Örökkévalótól van az ember igaza. 27 Az

igazak utálata a jogtalanság embere és a gonoszok utálata az egyenes útu.

30 Águrnak, Jáhé fiának szavai. Beszéd. Úgymond a férfi Itiélnék, Itiélnék és Ukálnak. **2** Bizony tudatlanabb vagyok bárkinél, és emberi értelmem nincs nekem; **3** s nem tanultam bölcsességet, és a Szentnek megismerését nem tudom. **4** Ki szállt fel az égbe és szállt alá; ki gyűjtött szelet a markába; ki kötött vizet ruhájába; ki állapította meg a föld végeit mind? Mi a neve, és mi fiának neve, hogyha tudod? **5** Istennek: minden szava salaktalan, pajzsa ő mind a benne menedéket keresőknek. **6** Ne tégy hozzá szavaihoz, nehogy rád czáfoljon és hazugnak bizonyulj. **7** Kettőt kértem tőled, ne vond meg tőlem, mielőtt meghalok. **8** Hamisságot és hazug szót távoztass tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nekem, edelőül add nekem kiszabott kenyeremet: **9** nehogy jóllakjam és tagadóvá lennék s mondanám, ki az Örökkévaló; s nehogy elszegényedjem és lopnék s megsérteném Istenemnek nevét. **10** Ne vádold be a szolgát uránál, nehogy átkozzon téged és te bűnhődnél. **11** Nemzedék, mely átkozza atyját, és anyját nem áldja; **12** nemzedék, mely tiszta a maga szemeiben, de szennyétől nem mosatott meg; **13** nemzedék – mily büszké a szemei, és szempillái hogy emelkednek! **14** Nemzedék, melynek kardok a fogai és kések a zápfogai, hogy megegyék a szegényeket, ki az országból, és a szűkölködőket el az emberek közül. **15** Alúkának két lánya van: adj, adj; hárman vannak, kik nem laknak jól, négyen, kik nem mondják: elég! **16** Alvilág, elzárt anyaméh, a föld, mely nem lakik jól vízzel, és a tűz, mely nem mondja: elég! (Sheol h7585) **17** Szem, mely kigúnyolja atyját és kicsúfolja az anyja iránt való engedelmisséget, azt kivájják a völgynek hollói és megeszik a fiatal sasok. **18** Három az, a mi csodálatos nekem, és négy, amit nem tudok: **19** a sasnak útja az égen, kígyónak útja a sziklán, hajónak útja a tenger szívében és férfi útja a fiatal nőnél. **20** Ilyen az útja az asszonynak, ki házasságot tör: evett, megtörölte száját és mondja: nem cselekedtem jogtalanságot. **21** Három alatt reszket a föld s négy alatt – nem bírja elviselni: **22** szolga alatt, midőn király lesz, s aljas alatt, midőn jóllakik kenyérrrel; **23** gyűlölt nő alatt, midőn férjhez megy és szolgáló alatt, midőn örököse lesz úrnőjének. **24** Négyen vannak a földnek kicsinyei és azok bölcsességes bölcsék: **25** a hangyák nem erős nép és elkészítették nyáron a kenyérüket; **26** a hegyi nyulak nem hatalmas nép és a sziklába rakták házukat; **27** királya nincs a sáskának és kivonult

rendezetten mindnyája; **28** a gyíkot kézzel foghatod, és ott van a királyi palotában. **29** Hárman vannak a szép léptűek és négyen a szép járásúak: **30** az oroszán hős az állatok közt s nem tér ki senki elől; **31** a ürge derekú vagy a kecskebak, és a király, kivel szemben nincs megállhatás. **32** Ha elvetemültél emelkedésedben és ha gazul viselkedtél: kezét szájra! **33** Mert tejnek szorítása kihoz vaját és ornak szorítása kihoz vért, és harag szorítása kihoz viszályt.

31 Lemúel királynak szavai. Beszéd, mellyel oktatta őt az anyja. **2** Mit, én fiam, mit én méhem fia és mit én fogadalmim fia? **3** Ne add az asszonyoknak erődöt, sem útjaidat a királyrontóknak. **4** Ne a királyoknak, Lemúel, ne a királyoknak borivás, ne a fejedelmeknek részegítő italt! **5** Nehogy igyék és elfelejtené a szabott törvényt és elváltoztatná a nyomorúság minden fiának jogát. **6** Adjatok részegítő italt a bujdosónak és bort az elkeseredett lelkűeknek; **7** igyék és felejtse el szegénységét és szenvedésére ne emlékezze többé. **8** Nyisd meg szájadat a némának, a mulandóság minden fiának jogáért. **9** Nyisd meg szájadat, ítéld igazsággal és szerezd jogát a szegénynek és szűkölködőnek. **10** Derék asszonyt ki talál, a korálok felülmúlja értéké. **11** Bizott benne férjének szíve és nyereség sem hiányzott. **12** Jót tett vele s nem rosszat éltének minden napjaiban. **13** Gondja volt gyapjúra és lenre, és dolgozott kezei kedvével. **14** Úgy volt, mint a kalmár hajói, meszszünnen hozta kenyerét. **15** Fölkelt, midőn még éjszaka, s kiadta, az edelt házának, s a kiszabott kenyeret szolgálóinak. **16** Gondolt mezőre és megvette, kezének gyümölcséből ültetett szőlőt. **17** Erővel övezte föl derekát és szilárdította karjait. **18** Megérezte, hogy jó a keresete nem alszik el éjjel mécsese. **19** Kezeit kinyújtotta a guzsalyra és ujjai tartották az orsót. **20** Tenyerét megnyitotta a szegénynek és kezeit kinyújtotta a szűkölködőnek. **21** Nem féltette házát a hótól, mert egész háza karmazsinba van öltözve. **22** Takarókat készített magának, bysszus és bíbor az öltözete. **23** Ismeretes a kapukban férje, midőn együtt ül az ország véneivel. **24** Gyolcsot készített és eladta és övet, melyet adott a kanaáinak. **25** Erő és dísz az öltözete és nevetett a jövő nap elé. **26** Száját fölnyitotta bölcsességgel, s szeretetnek tana a nyelvén. **27** Szemléli házának menetét, és a restség kenyerét nem eszi. **28** Előálltak fiai és boldognak mondták, férje és megdicsérte. **29** Sok a nő, kik derekasat végeztek, de te föléje jutottál mindnyájának. **30** Hazugság a kellem, és hiábavalóság a szépség; asszony, ki istenfélő, az

dicsértessék. 31. Adjatok neki kezei gyümölcséből és
dicsérjék őt a kapukban tettei!

Prédikátor

1 Szavai Kóhéletnek, Dávid fiának, a ki király volt Jeruzsálemben. **2** Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, hiúságok hiúsága, minden hiúság! **3** Mi nyeresége van az embernek minden fáradságában, melylyel fárad a nap alatt? **4** Nemzedék megy s nemzedék jön, de a föld fönnáll örökké. **5** S fölkél a nap és lenyugszik a nap, s a helyére siet, a hol fölkél. **6** Megy délnek, majd északnak kerül át, folyton kerülve jár a szél és kerüléseihez tér vissza a szél. **7** Mind a patakok a tengerbe folynak, de a tenger nem telik meg; azon helyre, a hova folynak a patakok, oda folynak ők ismét. **8** Mind a dolgok fáradoznak: nem bírja senki elmondani, szem nem lakik jól látással és fűl nem telik meg hallással. **9** A mi volt, ugyancsak az, a mi lesz, a mi történt, ugyancsak az, a mi történni fog; s nincs semmi új a nap alatt. **10** Van dolog, melyről azt mondják: nézd, ez új – rég meg volt az ősidőkben, melyek előttünk voltak. **11** Nincs megemlékezés az előbbiekről, s az utóbbiekről sem, a kik lesznek majd, nem lesz megemlékezés azoknál, kik legutóbb lesznek. **12** Én, Kóhélet, király voltam Izraél fölött Jeruzeálemben. **13** És rá adtam szívemet, hogy kutassak és vizsgálódjam a bölcsességgel mind arról, a mi történt az ég alatt; rossz egy bajlódás az, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **14** Láttam mind a dolgokat, melyek történtek a nap alatt; s íme mind hiúság és szélnék hajhászása. **15** A mi görbe, nem bír egyenessé válni, és hiányt nem lehet számlálni. **16** Beszéltem én szívemmel, mondván: én íme nagyobbítottam és gyarapítottam bölcsességemet mindazok fölött, kik előttem voltak Jeruzsálem fölött, és szívem sok bölcsességet és tudást látott. **17** És ráadtam szívemet, hogy megismerjek bölcséséget, és megismerjek eszelősséget és balgaságot; megismertem, hogy ez is szélnék hajhászata. **18** Mert a hol sok a bölcsesség, sok a boszúság; és a ki tudást gyarapít, fájdalommal gyarapít.

2 Mondtam én szívemben: jer csak, hadd kísértelek meg az örömmel és élvezd a jót! És íme, ez is hiúság. **2** A nevetésről mondtam: eszelős, és az örömről: mit tesz az? **3** Vizsgálódtam szívemben, hogy jól tartom borral testemet – szívem pedig bölcsességgel vezet – s megragodom a balgaságot, mígnem látom, mi a jó az ember fiai számára, a mit cselekedjenek az ég alatt életük napjai tartamára? **4** Nagy műveimet megalkottam: építettem magamnak házakat, ültettem magamnak szőlőket;

5 készítettem magamnak kerteket és parkokat és ültettem bennük mindennemű gyümölcsfát; **6** készítettem magamnak víztavakat, hogy megáztassak belőlük fákat sarjasztó erdőt. **7** Vettem szolgálakat és szolgálókat, házban szülöttjeim is voltak nekem; jószágom is volt marhában és jűhban, több mint mindazoknak, kik előttem voltak Jeruzsálemben. **8** Gyűjtöttem magamnak ezüstöt és aranyat is, királyoknak meg a tartományoknak kincsét; szereztem magamnak énekeseket és énekesnőket, és az ember fiainak gyönyörűségét: asszonyt meg asszonyokat. **9** S nagygyá lettem és gyarapodtam inkább mindazoknál, kik előttem voltak Jeruzsálemben; bölcsességem is megmaradt nekem. **10** S mind azt, a mit kívántak szemeim, nem vontam meg tőlük, nem tartottam vissza szívemet semmi örömtől, mert szívem örült minden fáradságom által; hisz ez volt osztályrészem minden fáradságomból. **11** Fordultam én mind a tettemek felé, melyeket kezeim cselekedtek és a fáradság felé, melylyel munkálkodva fáradtam: s íme, minden hiúság és szélnék hajhászása, és nincsen nyereség a nap alatt. **12** És fordultam én, hogy nézzem a bölcséséget, az eszelősséget meg a balgaságot; mert mit tehet az ember, a ki majd a király után jön: azt, a mit már rég tettek! **13** Láttam én, hogy van elsőbbsége a bölcsességnek a balgaság fölött, a milyen a világosság elsőbbsége a sötétség fölött. **14** A bölcsnek – fejében a szemei, de a balga sötétségben jár; de azt is tudom én, hogy azon egy eset esik meg mindnyájukon. **15** Mondottam én szívemben: A milyen a balgának esete, úgy esik meg velem is; miért lettem én tehát akkor kiválóan bölcses? Beszéltem hát szívemben, hogy ez is hiúság! **16** Mert nincs megemlékezés a bölcsről a balgával együtt, örökre; mivel hogy a jövőendő napokban rég el lesznek felejtve mind, s miképen hal meg a bölcs a balgával együtt! **17** Meggyűlöltem tehát az életet; mert rossznak tetszett nekem a dolog, mely történt a nap alatt; mert mind hiúság és szélnék hajhászása. **18** Meggyűlöltem én minden fáradságomat, melylyel fáradtam a nap alatt, hogy ráhagyjam azon emberre, ki utánam lesz; **19** hisz ki tudja, bölcs lesz-e, vagy balga? Pedig uralkodni fog minden fáradságomon, melylyel fáradtam és melynél bölcs voltam a nap alatt. Ez is hiúság! **20** S megfordultam én, hogy csüggedtté tegyem szívemet mindazon fáradságért, melylyel fáradtam a nap alatt. **21** Mert van ember, kinek fáradsága volt bölcsességgel és tudással és ügyességgel, és oly embernek, a ki nem fáradott vele, adja oda osztályrészeül. Ez is hiúság és nagy baj! **22** Mert mi jut az embernek minden fáradságáért

és szívének törekedéseért, melylyel ő fáradozik a nap alatt? **23** Mert mind a napjai fájdalma, és boszúsága az ő bajlódása; éjjel sem nyugszik az ő szíve. Ez is hiúság! **24** Nincs jobb az ember számára, mint hogy egyék és igyék és jót élvezessen lelkével az ő fáradságáért; ez is, úgy láttam én, Isten kezétől van. **25** Mert ki ehét s ki sűröghet énnám különben? **26** Mert az embernek, a ki ölelté jó, adott bölcseséget és tudást meg örömet, de a vétkesnek adott bajlódást, hogy gyűjtsön és felhalmozzon, hogy oda adja annak, a ki Isten előtt jó. Ez is hiúság és szélnek hajhászata.

3 Mindennek megvan a kora, és ideje van minden dolognak az ég alatt. **2** Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje van az ültetésnek és ideje az ültetés kiszakításának. **3** Ideje van a megölésnek és ideje a gyógyításnak; ideje a lebontásnak és ideje az építésnek. **4** Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje van a gyásztartásnak és ideje a tánczolásnak. **5** Ideje van a kövek eldobásának és ideje a kövek fölhalmozásának; ideje van az ölelésnek és ideje az öleléstől való távolodásnak. **6** Ideje van a keresésnek és ideje az elvesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. **7** Ideje van a megszagatásnak és ideje az összevarrásnak; ideje van a hallgatásnak és ideje a beszélésnek. **8** Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje van a háborúnak és ideje a békének. **9** Mi nyeresége van a munkálónak abban, a miben fáradozik? **10** Láttam a bajlódást, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **11** Mindent szépen alkotott a maga idejében, az örökkévalóságot is adta szívükbe, a nélkül bogy az ember fölfoghatná azon művet, melyet Isten alkotott, kezdettől végig. **12** Megismertem, bogy nincs számára jó, hanemha bogy örüljön és jót tegyen magával életében. **13** Az is, bármely ember, a ki eszik és iszik és jót élvez minden fáradságáért: Isten adománya az. **14** Tudom, hogy mind az, a mit Isten cselekszik, megmarad örökké, ahhoz nem lehet hozzá tenni, sem belőle nem lehet elvenni semmit; Isten pedig úgy cselekedte, hogy féljenek tőle. **15** A mi lett, már régen van és a mi majd lesz, már régen volt; Isten pedig fölkeresi azt, a mi eltűnt. **16** És továbbá láttam a nap alatt a jognak helyén ott a gonoszság, és az igazság helyén ott a gonoszság. **17** Mondtam én szívemben: az igazat és a gonoszt itéli az Isten; mert ideje van minden dolognak és minden cselekedetért ottan. **18** Mondtam én szívemben: az ember fiai kedvéért van az, hogy megvizsgálja őket az Isten, és hogy lássák, hogy ők magukban olyanok mint a barom. **19** Mert eset éri az

ember fiait, és eset éri a barmot, és azon egy esetjük van: a milyen ennek a halála, olyan annak a halála, és egy lelkük van mindnek; és az ember elsőbbsége az állat fölött semmi, mert minden hiúság! **20** Minden anon egy helyre megy, minden a porból lett és minden visszatér a porhoz. **21** Ki ismeri az ember fiainak lelkét, vajon felszáll-e fölfelé, és a barom lelkét, vajon alászáll-a lefelé a földre? **22** És láttam, hogy nincsen jobb, mint hogy örüljön az ember a műveivel, mert az az ő osztályrésze; mert ki hozza őt majd ide, hogy nézze azt, a mi utána leszen?

4 S rátértem én és láttam mindazon elnyomásokat, melyek történnek a nap alatt; s íme az elnyomottak könnye, s nincs nekik vigasztalójuk, s elnyomóik kezéből erőszak kél, de nincs nekik vigasztalójuk. **2** És dicsértem én a holtakat, azokat, kik rég meghaltak, inkább mint az élőket, kik még életben vannak; **3** de boldogabbnak mindkettőjüknél azt, ki még nem is lett, a ki nem látta; a rossz dolgot, mely történik a nap alatt. **4** És láttam én minden fáradságot és a cselekvésnek minden ügyességét, hogy az az egyiknek irigysége a másik ellen. Ez is hiúság és szélnek hajhászása. **5** A balga összefonja kezeit és saját húsát emészti. **6** Jobb teli tenyérrny nyugalom, mint két teli maroknyi fáradság és szélhajhászás. **7** És rátértem én és láttam egy hiúságot a nap alatt: **8** van egy s nincs vele második, sem fia, sem testvére nincs neki; de nincs vége minden fáradságának, szeme sem lakik jói gazdagsággal: kiért fáradoz én tehát, és megvonom lelkemtől a jót? Ez is hiúság és rossz egy bajlódás! **9** Jobb a kettő mint az egy, mert van nekik jó jutalmuk fáradságukért. **10** Mert ha elesnek, az egyik fölemeli társát; de jaj neki az egynek, ki elesik, és nincs második, hogy fölemelje. **11** Épúgy, ha ketten fekszenek, melegjük lesz, de az egynek mikép legyen melege? **12** És ha valaki megtámadja az egyiket, a kettő áll neki ellen; s a hármas fonál nem egyhamar szakad szét. **13** Jobb szegény és bölcs ifjú, mint vén és balga király, a ki többé nem képes intést elfogadni. **14** Mert a foglyok házából jött ki, hogy király legyen, bár királyságában szegénynek született is. **15** Láttam mind az élőket, kik járnak a nap alatt, az ifjú, ama másik mellett, a ki helyette támad. **16** Nincs vége mind a népnek, mindazoknak, kiknek élén van; de nem fognak vele sem örülni az utóbbiak, mert ez is hiúság és szélnek hajhászata.

5 Őrizd lábadat, midőn Isten házába mész; a odalépni, hogy figyelj, jobb mint mikor a balgák áldozatot adnak, mert nincs tudásuk, úgy hogy rosszat cselekesznek. **2** Ne hirtelenkedjél szájjaddal, és szíved

ne siessen szót kiejteni Isten előtt, mert Isten az égben van, te pedig a földön vagy, azért legyenek a te szavaid kevesek. **3** Mert jön az álom sok bajlódással és a balgának hangja sok beszéddel. **4** Midőn fogadást teszel Istennek, ne késsél azt megfizetni, mert nem telik kedve a balgákban; a mit fogadtál, fizesd meg! **5** Jobb, ha nem fogadsz, mintsem hogy fogadsz és nem fizeted meg. **6** Ne engedd szádnak, hogy vétekebe ejtse a te testedet, s ne mondd a küldött előtt, hogy tévedés volt; mért haragudjék Isten haragod miatt és rontsa meg kezéd munkáját? **7** Mert sok álom és sok hiúság mellett sok beszéd is van; hanem az Istent féljed. **8** Ha szegénynek elnyomását és jognak és igazságnak megrablását látod a tartományban, ne csodálkozzál a dolgon; mert magas öröködik magas fölött, és legmagasabb van fölöttük. **9** S az országnak nyeresége mindenképen az: király, ki szolgája lett a szántóföldnek. **10** A ki szereti az ezüstöt, nem lakik jól ezüsttel, s a ki szereti a gazdagságot, annak nincs termése. Ez is hiúság. **11** Megsokasodván a jószág, megsokasodtak annak emésztői, s mi haszna van a gazdjának abban, hacsak nem szemeinek látása? **12** Édes a munkásnak alvása, akár keveset, akár sokat eszik; s a gazdagnak jóllakottsága nem engedi őt aludni. **13** Van egy fájó baj, melyet láttam a nap alatt: gazdagság megőrizve gazdjának a saját bajára. **14** S elvész ama gazdagság gonosz bajlódás mellett; fiat nemzett, de nincs kezében semmi. **15** A mint kijött anyja méhéből, mezítelen megy megint oda, úgy a mint jött; és mit sem visz el fáradságáért, hogy elvigye kezében. **16** És ez is fájó baj: megfelelően annak, a hogy jött, úgy fog elmenni; mi nyeresége van tehát neki, hogy a szélnek fáradozik. **17** Sőt mind az ő napjaiban sötétségben élvez és boszankodik sokat, betegsége is van meg harag. **18** Íme a mit én jónak, a mit szépnek láttam: hogy egyék és igyék és élvezze a jót minden fáradságáért, melylyel fáradozik a nap alatt élete napjainak tartamára, melyet Isten adott neki; mert az az ő osztályrésze. **19** Az is bármely ember, kinek adott az Isten gazdagságot éa javakat és urává tette annak, hogy élvezzen belőle és hogy kivegye az osztályrészét és hogy örüljön fáradságában – az Istennek az adománya. **20** Mert nem sokat fog emlékezni élete napjairól, mivel Isten megengedi szívének örömet.

6 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, és sokszor nehezedik az emberre: **2** Valaki, kinek Isten ad gazdagságot és javakat és dicsőséget, és nincs híjával a maga számára semminek mind abból, a

mit kíván, de Isten nem teszi úrává annak, hogy élvezzen belőle, hanem idegen ember fogja élvezni: ez is hiúság és gonosz betegség! **3** Ha százat is nemzene valaki és sok esztendőt élne és legyenek bármily számosak életének éveit, de lelke nem lakik jól a jóból és még temetése sem volt neki: azt mondom, jobb nálánál az idéten! **4** Mert hiúsággal jött és sötétségben megy, és sötétségbe boríttatik a neve; **5** a napot sem látta s nem ismerte: nyugalma ennek inkább van, mint amannak. **6** S habár ezer esztendőt él kétszer, de jót nem lát: nemde egy helyre megy el minden? **7** Az embernek minden fáradsága a szájáért van, de a lélek még sem telik meg. **8** Mert mi elsőbbsége van a bölcsnek a balga fölött, mi a szegénynek, ki tud járni az élők előtt? **9** Jobb a szemnek látása, mint a lélek barangolása. Ez is hiúság és szélnek hajhászása. **10** Minden, a mi van, rég neveztetett annak neve, s tudva van, hogy az ember micsoda, és nem tud pörölni azzal, ki nálánál hatalmasabb. **11** Noha van sok beszéd, mely hiúságot sokasít: mi nyeresége van az embernek? **12** Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben, hívságos élete napjainak tartamára, melyeket eltölt mint az árnyék? Ugyanis ki mondja meg az embernek, hogy mi lesz ő utána a nap alatt?

7 Jobb a név a jó olajnál és a halál napja a születés napjánál. **2** Jobb menni a gyásznak házába, mint menni a lakomának házába, mivelhogy az minden embernek a vége s az élő szívére veszi. **3** Jobb a bánat a nevetésnél, mert szomorú arc mellett felvidül a szív. **4** A bölcsnek szíve a gyász házában van, a balgák szíve pedig az öröm házában. **5** Jobb hallgatni a bölcsnek dorgálását, mint hogy valaki hallgatja a balgák énekét; **6** mert a milyen a tövisok ropogása a fazék alatt, olyan a balgának nevetése. S ez is hiúság! - **7** Mert az elnyomás megtébolyítja a bölcslet s a szívet elveszíti az ajándék. **8** Jobb a dolog vége mint kezdete; jobb a türelmes lelkű a büszke lelkűnél. **9** Ne hírtelenkedj lelkedben boszankodásra, mert a boszúság a balgák ölében nyugszik. **10** Ne mondd: hogy van az, hogy az előbbi napok jobbak voltak emezeknél? Mert nem bölcseségből kérdezted ezt! **11** Jó a bölcsesség a birtokkal és nyereség a napot látóknak. **12** Mert árnyékul van a bölcsesség, árnyékul az ezüst, de a tudás elsőbbsége: a bölcsesség életben tartja gazdját. **13** Nézd az Isten művét; mert ki egyenesítheti ki azt, a mit ő meggörbített? **14** A jónak napján légy jóban és a bajnak napján lásd: emezt is megfelelően amannak alkotta Isten, annak okából, hogy az ember nem talál maga után semmit. **15**

Mindent láttam hiúságom napjaiban; van igaz, a ki elvész igazságában, és van gonosz, ki sokáig él gonoszságában. 16 Ne légy szerfőlött igaz, s ne mutakozzáj bölcsnek túlságosan; minek pusztúlnál el? 17 Ne légy szerfőlött gonosz s ne légy balga; miért hálnál meg időd előtt? 18 Jó, hogy megragadod ezt is és amattól sem vonod meg kezedet; mert az Istenfélő mindannyitól szabadúl. 19 A bölcsesség erejévé válik a bölcsnek, inkább mint tíz hatalmas, kik a városban vannak. 20 Mert ember nincs igaz a földön, ki jót cselekszik és nem vétkezik. 21 Mindazon beszédekre, melyeket beszélnek, ne add szívedet, nehogy halljad szolgálodat, a mint átkoz tégedet. 22 Mert bizony sok ízben úgy tudja szíved, hogy te is átkoztál másokat. 23 Mindezeket megkísérlettem bölcseséggel; mondtam hadd leszek bölcs, de ő távol van én tőlem! 24 Távol van az, a mi van, s mély, mély: ki találhatja meg? 25 Fordultam én és arra volt szívem, hogy tudjak és vizsgálódjam, keressek bölcseséget meg számítást és tudjam, hogy a gonoszság balgaság, a balgatagság pedig eszelősség. 26 És találtam én a halálnál keserűbbnek az asszonyt, a ki olyan, hogy csupa tőr, és háló a szíve és bilincsek a kezei; a ki Isten előtt jó, megmenekül tőle, de a vétkes megfogatik általa. 27 Lásd, ezt találtam, mondja Kóhélet, egyet egyhez adván hogy megtaláljam a számítást. 28 Amit lelkem még kerestem, de nem találtam: férfit egyet találtam ezer közt, de asszonyt mindezek közt nem találtam. 29 Csupán, lásd, ezt találtam: hogy Isten az embert egyenesnek alkotta, de ők sokféle mesterkedést kerestek.

8 Ki olyan, mint a bölcs, s ki tudja a dolog megfejtését? Az embernek bölcsége megvilágosítja arcát és arcának keménysége megváltozik. 2 Én azt mondom: a király parancsát őrizd meg, és pedig az Isten esküje kedvéért, 3 Ne hirtelenkedjél elmenni tőle; ne állj meg rossz dologban, mert mindent, a mit akar, megcselekszik. 4 Mivelhogy a király szava hatalmas s ki mondja neki: mit cselekszel? 5 A ki megőrzi a parancsot, rossz dolgot nem ismer; és időt és ítéletet ismer a bölcs szíve. 6 Mert minden dolognak megvan a maga ideje és ítélete, mert nagy az embernek rosszasága ő rajta. 7 Mert nem tudja azt, a mi lesz, mert a midőn lesz, ki mondja meg neki? 8 Nincs ember, ki úr a szél fölött, hogy elzárja a szelet; s nincs uralom a halál napja fölött, s nincs elbocsátás a háborúban s meg nem menti a gonoszság az ő gazdáját. 9 Mindezt láttam és rá adtam szívemet minden dologra, mely történik a nap alatt, oly időben, a midőn úr lett

az ember az emberen annak kárára. 10 És azután láttam gonoszokat, kik eltemetettek és betértek, míg szent helyről eltávoznak és a városban elfelejtetnek azok, kik helyesen cselekedtek. Ez is hiúság! 11 Mivel nem történik ítélet a rossz tett ellen gyorsan, azért van tele az ember fiainak szíve azzal, hogy rosszat cselekedjenek; 12 mivel a vétkes százszorta cselekszik rosszat és hosszúéletű – bár tudom én azt is, hogy jó dolguk lesz az istenfélőknek, mivel tőle félnek. 13 De jó dolga nem lesz a gonosznak s nem lesz hosszú életű, úgy mint az árnyék, mivel nem fél az Istentől. 14 Van egy hiúság, mely történik a földön: vannak igazak, kiknek jut a gonoszok cselekedete szerint és vannak gonoszok, kiknek jut az igazak cselekedete szerint. Mondtam, hogy ez is hiúság! 15 Tehát dicsértem én az örömet, mivel nincs jó az ember számára, hacsak nem az, hogy egyék és igyék és örüljön, és az kíséri majd őt fáradsága mellett életének napjaiban, melyeket adott neki Isten a nap alatt. 16 Midőn ráadtam szívemet, hogy megismerjek bölcseséget s hogy lássam a bajlódást, mely történik a földön; hogy sem nappal, sem éjjel álmat a szememben nem lát: 17 láttam az Istennek minden cselekvését, hogy nem bírja az ember megtalálni a dolgot, mely történt a nap alatt, bármennyire fáradjon is az ember, hogy keresse, de nem találja; ha mondja is a bölcs, hogy ismeri, nem bírja megtalálni.

9 Mert mindezt szívemre vettem, hogy megvizsgáljam mindezt: hogy az igazak és a bölcsék és az ő tetteik az Isten kezében vannak; sem szeretetet, sem gyűlöletet nem ismer az ember, minden előttük van. 2 Minden mindenkinek egyformán: azon egy esete van az igaznak és a gonosznak, a jónak meg a tisztának és a tisztátalannak, az áldozónak és annak, a ki nem áldoz; olyan a jó, mint a vétkező, olyan, a ki esküszik, mint az ki esküdtől fél. 3 Ez a baj mindenben, a mi történik a nap alatt, hogy azon egy esete van mindnek, és az ember fiainak szíve tele is van rosszassággal és eszelősség van szívükben életükön át, s annak utána – a holtakhoz. 4 Mert valaki, a ki mind az élőkhöz csatolva van, annak számára van bizalom; mert az élő ebnek jobb a dolga, mint a holt oroszlánnak. 5 Mert az élők tudják, hogy meg fognak halni, de a holtak mit sem tudnak, és nincs többé számukra jutalom, mert felejtve van emlékezetük. 6 Szeretetük is, gyűlöletük is, irigységük is rég elveszett; és osztályrész nincs számukra többé örökké, mindabban, ami történik a nap alatt. 7 Menj, egyed örömmel kenyeredet és igyad vidám szívvel

borodat, mert már megkedvelte Isten a te tetteidet. **8** Minden időben legyenek a te ruháid fehérek és olaj ne hiányozzék a fejedén. **9** Élvezd az életet az asszonyhal, a kit szeretsz, hívságos életed minden napjaiban, melyeket adott neked a nap alatt, mind a te hívságos napjaidban; mert az a te osztályrészed az életben és fáradságodért, melylyel fáradozol a nap alatt. **10** Mindent, a mit elér kezded, hogy erőddel megtegyed, tedd meg, mert nincsen cselekvés és számítás és tudás és bölcsesség az alvilágban, a hová te mégy. (Sheol h7585) **11** Rátértem és láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás s sem a vitézeké a harc, nem is a bölcské a kenyér s nem is az értelmeské a gazdagság és nem is a tudósoké a kedvesség, mert idő és véletlen esik meg mindannyin. **12** Mert nem is ismeri az ember az ő idejét – mint a halak, melyek megfogatnak gonosz varsában és mint a madarak, melyek megfogatnak a törben: mint ők törbe ejtetnek az ember fiai a szerenesétlenség idejében, a midőn rájuk esik hirtelenül. **13** Ezt is bölcseségnek láttam a nap alatt s az nagy énelőttem: **14** Kis város és ember benne kevés és jön ellene nagy király, körülzárja azt és épít ellene nagy ostromműveket; **15** és találatik benne egy szegény ember, a ki bölcs: az megmenti a várost bölcsességével, és senki sem gondolt arra a szegény emberre. **16** Mondtam én tehát: jobb a bölcsesség a vitézségnél, bár a szegénynek bölcsesége megvetve van, és szavai nem hallgattattak meg. **17** A bölcsök szavai, nyugodtsággal elmondva, meghallgattatnak, inkább mint uralkodónak kiáltása a balgák közt. **18** Jobb a bölcsesség a hadiszernél, és egy vétékes sok jót veszíthet el.

10 Halált hozó légy büzhödtté, erjedővé teszi a kenőcskeverőnek olaját; nyomósabb bölcseségnél, dicsőségnél egy kevés balgaság. **2** A bölcsnek szive jobbjá felől van, és a balgának szive balja felől. **3** Az úton is, a midőn a balgatag jár, hiányzik a szíve, és mindenkinek azt mondja, hogy balgatag ő. **4** Ha az uralkodónak indulata fölgerjed ellened, helyedet el ne hagyd, mert a szelídség nagy vétségeket enyhít. **5** Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, – mint egy tévedés, mely a hatalmastól ered: **6** a balgaság nagy magasságba helyzetetett, míg a gazdagok alacsonyosságban ülnek. **7** Szolgákat láttam lovakon, míg vezérek a földön jártak, miként szolgák. **8** A ki vermet ás, belé esik; s a ki falat áttör, azt kígyó marja meg. **9** A ki köveket szakít ki, megsérül általuk, a ki fát hasogat, veszélyeztetik általa. **10** Ha megtompult a vas s ő nem köszörilte meg az élet, akkor meg

kell feszíteni az erőt, s ügyes eljárás nyereségét a bölcsesség adja. **11** Ha mar a kígyó, nem lévén igézés, akkor nincsen nyeresége a nyelv emberének. **12** A bölcs szájának szavai csupa kellem, de a balgának ajkai megrontják őt; **13** szája szavainak kezdete balgaság, szájának vége pedig gonosz eszelősség. **14** S a balgatag szaporítja a szókat; nem tudja az ember azt, a mi lesz, és ahogy lesz ő utána, ki mondhatja meg neki? **15** A balgának fáradsága kifárasztja őt, a ki nem tud a városba menni. **16** Jaj neked ország, te melynek királya gyermek, míg vezéreid reggel étkeznek! **17** Boldog vagy ország, te melynek királya nemesek fia, míg vezéreid a maga idején étkeznek – erőben és nem ivásban. **18** Renyheség folytán súlyed a gerendázat és a kezek tunyasága folytán csepeg a ház. **19** Vígásra készítenek lakomát és a bor megörvendeztetti az életet; a pénz módot ad mindenre. **20** Még gondolatodban se átkozd a királyt és hálóazobáidban se átkozd a gazdagot; mert az ég madara elviszi a hangot és a szárnyas tudtúl adja a szót.

11 Bocsásd kenyeredet a víznek színére, mert sok idő multán megtalálod. **2** Adj részt hétnak és nyolcnak is, mert nem tudod, mily szerencsétlenség lesz a földön. **3** Ha megtelnek a felhők esővel, a földre ürítik; és akár délen, akár északon ledől egy fa, a helyen, a hol ledől a fa, ott marad. **4** A ki a szelet vigyázza, nem vet, s a ki a felhőket nézi, nem arat. **5** Valamint nem tudod, mi a szélnek útja s milyenek a csontok a várandós nő testében: azonképen nem ismered Istennek cselekvéseit, aki mindezt cselekszi. **6** Reggel vesd el magodat és este se nyugodtasd kezedet, mert nem tudod, melyik fog sikerülni, ez-e vagy amaz, avagy mind a kettő egyaránt jó? **7** És édes a világosság és jó a szemeknek látni a napot. **8** Mert ha sok esztendő él az ember, mindannyiban örüljön és gondoljon a sötétség napjaira, hogy számosak lesznek: minden a mi jön, hiúság! **9** Örülj, ifjú, gyermekkorodban és vidítson téged szíved ifjúságod napjaiban, és járj szíved útjaiban és semeid látása szerint; de tudd meg, hogy mindezekért Isten majd ítéletbe visz tégedet! **10** S távolíts el boszúságot szívedből és mozdítsd el a bajt testedtől, mert a gyermekkor és a fiatalok hiúság!

12 És gondolj teremődre ifjúságod napjaiban, a mig el nem jönnek a bajnak napjai és el nem érkeznek az évek, melyekről azt mondod: nem telik bennük kedvem; **2** a mig el nem sötétül a nap s a világosság, meg a hold és a csillagok, és viaszatérnek a felhők az

eső után; 3 azon napon, midőn meginognak a háznak őrzői és meggömbülnek a vitéz férfiak és szünetelnek az őrlőnők, mert megfogytak, és elsötétülnek az ablakokon kitekintők. 4 És elzártnak az ajtók az utcán, midőn alászáll a malom hangja és fölkel az ember a madár hangjára és halkká válnak mind az ének leányai; 5 a magastól is félnek, s ijedelmek vannak az úton; s kivirúl a mandolafa és vánszorog a sáska és hasztalannak bizonyúl a kapor; mert elmegy az ember az ő örök házába és körüljárnak az utcán a gyásztartók. 6 Míg el nem szakad az ezüst kötél és szétzúzódik az arany csésze és eltörik a korsó a forrásnál és összezúzatik a kerék, be a gödörbe; 7 és visszatér a por a földbe, a mint volt azelőtt, és a szellem visszatér Istenhez, a ki adta. 8 Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, minden hiúság. 9 Azonfelül, hogy Kóhélet bölcs volt, még tanította a népet megismerésre, és fontolgatott és vizsgálódott, sok példabeszédet szerzett. 10 Törekedett Kóhélet értékes szavakat találni és a helyességgel irottat: igaz szavakat. 11 A bölcsök szavai olyanok, mint az ösztökék és mint a bevert szögek a gyülekezetben levőkéi: egy pásztortól adattak. 12 És amazokon felül, fiam, óvakodjál! A sok könyvcsinálásnak nincsen vége, és a sok tanulás testnek kifárasztása. 13 A dolognak végén az egész így értendő: Az Istent féljed és parancsolatait őrizd meg, mert ez az egész ember. 14 Mert minden cselekvést törvénybe fog vinni az Isten, minden rejtett dolog fölött, akár jó az, akár rossz.

Énekek Éneke

1 Énekek éneke, Salamontól. **2** Csókoljon engem szája csókjaival: mert bornál jobb a szerelmed. **3** Illatnak jók az olajaid, kiöntött olaj a neved; azért szeretnek téged a leányzók. **4** Vonj engem, utánad hadd szaladjunk – termeibe bevitt engem a király – hadd ujjongjunk és örvendjünk benned, hadd emlegessük szerelmedet inkább a bornál: méltán szeretnek téged. **5** Fekete vagyok, de szép, ti Jeruzsálem leányai, mint Kédár sátrai, mint Salamon szőnyegek. **6** Ne nézzetek rám, hogy kissé fekete vagyok, hogy lesütött engem a nap! Anyám fiai megharagudtak reám, tettek engem őrzőjévé a szőlőknek: a magam szőlőjét nem őriztem. **7** Mondd meg nekem te, kit leltem szeret, merre legeltetsz, merre heverésztetsz délben? Mert minek legyek, mint aki elburkolja magát, társaid nyájainál? **8** Ha te ezt nem tudod, legszebbike az asszonyoknak, indulj el a juhok nyomdokain és legeltesd gödölyéidet a pásztorok hajlékainál. **9** Paripámhoz Fáraó szekereinél mondlak hasonlónak, kedvesem! **10** Bájosak az orczáid a füzérekben, nyakad a gyöngyörökben. **11** Aranyfüzéretet készítenek neked ezüst gombocskákkal. **12** Mialatt a király asztalkörében ült, az én nárdusom megadta illatát. **13** Myrrhacsokor az én barátom nekem, mely kebleim között piben; **14** ciprusfűrt az én barátom nekem, Én-Gédi szőlőiben. **15** Íme, szép vagy te kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok. **16** Íme, szép vagy te barátom, kedves is, nyoszolyánk is zöldelő; **17** házaink gerendái cédrusok, padozatunk ciprusok.

2 Én vagyok a Sárón nárciszsa, a völgyek liliuma. **2** Mint lilium a tövisek közt, olyan kedvesem a leányok között. **3** Mint almafa az erdő fái közt, olyan barátom a fiúk közt, árnyékát megkívántam és ültem benne, és gyümölcse édes az ínyemnek. **4** Bevitt engem a boros házba és zászlója fölöttem a szerelem. **5** Erősítetek engem szőlőlepenyvel, üdítetek föl almával, mert betegje vagyok a szerelemnek. **6** Balja fejemen alól és jobbra átölel! **7** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, a szarvasünlőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **8** Hallga, barátom ímhol jön, szökdél a hegyeken, ugrándoz a halmokon. **9** Hasonlít barátom a szarvashoz vagy az őzök gidájához; ímhol áll házfalunk mögött, betekint az ablakon át, bepillant a rácson át. **10** Megszólalt barátom és mondta nekem: Kelj föl, kedvesem, én

szépem, és jőj el! **11** Mert íme a tél elmúlt, az esőzés elvonult, elment; **12** a virágok mutatkoztak az országban, az ének ideje elérkezett, és a gerle hangja hallatszott országunkban; **13** a fügefá érelni kezdte gyümölcseit s a szőlőtők virágban állnak, illatot adnak: kelj föl, kedvesem, én szépem, és jőj el **14** Galambom a sziklahasadékokban, a lejtő rejtekében, hadd látnom ábrázatodat, hadd hallanom hangodat, mert hangod kellemes és ábrázatod bájos. **15** Fogjátok meg nekünk a rókákat, a kis rókákat, szőlőrontókat, hisz a mi szőlőink virágban állanak. **16** Barátom az enyim s én vagyok az övé, a ki a liliumok közt legeltet. **17** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, fordulj, légy hasonlóná, barátom, a szarvashoz vagy az őzök gidájához a szakadékos hegyeken.

3 Fekvőhelyemen az éjszakákon kerestem azt, kit leltem szeret, kerestem, de nem találtam. **2** Hadd kelek csak föl, hadd járok körül a városban, az utcákon és tereken, hadd keressem azt, kit leltem szeret; kerestem, de nem találtam. **3** Találtak engem az örök, kik körüljárják a városban: azt, kit leltem szeret, láttátok-e? **4** Alig, hogy odébb mentem tőlük, már is találtam azt, kit leltem szeret; megfogtam és nem is engedem el, míg be nem viszem anyám házába, szülőm kamarájába. **5** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai a szavasünlőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **6** Mi az, a mi feljön a pusztá felől, mint füstnek oszlopai, áttálatozva myrrhától és tömjéntől, a kalmár minden fűszerporától? **7** Íme ágya Salomonnak- hatvan vitéz körülötte Izrael vitézei közül; **8** mindannyian kardot fogók, harcshoz szokottak, mindegyiknek kardja a csipőjén az éjszakák rettegése miatt. **9** Gyaloghintót készített magának Salamon király a Libánon fáiból; **10** oszlopait ezüsből készítette, támláját aranyból, ülését bíborból; belseje pedig kirakva szerelemmel Jeruzsálem leányaitól. **11** Menjetek ki és nézzétek, Czión leányai, Salamon királyt, a koszorúban, melylyel megkoszorúzta őt az anyja, nászának napján, lelke örömének napján.

4 Íme szép vagy te, kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok fátyolod mögött; hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek Gileád hegyéről. **2** Fogaid mint a lenyírt juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, amelyek mind párosak és meddő nincs közöttük. **3** Mint karmazsinfonal ajkaid, és beszéded bájos; mint gránátalma hasábjába a halántékod fátyolod mögött. **4** Mint Dávid tornya a nyakad, mely fokozatokban épült; ezer pajzs van

rá akasztva, mind fegyverei a vitézeknek. **5** Két emlőd mint két gida, szarvasünnőnek ikrei, melyek lilimok között legelnek. **6** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, elmegyek én a myrrhás hegyre és a tömjénes halomra. **7** Mindenestül szép vagy, kedvesem, és hiba nincsen benned. **8** Velem a Libánonról, arám, velem jőjj el a Libánonról, tekints le az Amána csúcsáról, a Szenír és Chermón csúcsáról, oroszlánok tanyáiról, párduczok hegyeiről. **9** Felbátorítottál engem, én nővérem, én arám, felbátorítottál egyikevel a te szemeidnek, egyik lánczával a te nyakdíszednek. **10** Mily szép a te szerelmed, én nővérem, én arám, mily jó a szerelmed, inkább a bornál, olajaid illata minden fűszernél. **11** Színméztől csepegnek ajkaid, arám, méz és tej van nyelved alatt; s ruhád illata olyan, mint Libánon illata. **12** Elzárt kert az én nővérem arám, elzárt kútfő, lepecsételt forrás. **13** Hajtásaid díszkert: gránátfák drága gyümölcsökkel, cziprusok nárdusokkal; **14** nárdus és sáfrány, illatos nád meg fahéj, mindenféle tömjénfákkal, myrrha és alóék, mindenféle kiváló fűszerekkel. **15** Kertek forrása, élő vizek kútja és a melyek lefolynak a Libánonról. **16** Serkenj, észak, s jőjj el, dél, leheld át a kertemet, folyjanak fűszerei. Jöjjön barátom az ő kertjébe s egye drága gyümölcsseit.

5 Eljöttem kertembe, én nővérem, én arám, leszedtem myrrhám fűszeremmel együtt, ettem lépemet a mézemmél együtt, ittam boromat a tejemmel együtt; egyetek, társaim, igyatok és részegedjete, barátaim! **2** Alszom én, de szívem ébren van. Hallga, barátom kopog: nyiss ki, nővérem, kedvesem, galambom, jámborom, mert fejem harmattal van tele, fürteim az éjnek csepejeivel. **3** Levettem köntösömet, hogyan ölténém föl, megmostam lábaimat, hogyan szennyezném be? **4** Barátom benyújtotta kezét a nyíláson, és beleim zúgtak miatta. **5** Fölkeltem én kinyitni barátomnak, s kezeim csepegtek myrrhától és ujjaim myrrhától, mely folyt a závár ágaira. **6** Kinyitottam én barátomnak, de barátom elfordult, eltűnt – lelkem elszállt beszéde alatt- kerestem őt, de nem találtam; szólítottam, de nem felelt nekem. **7** Találtak engem az örök, kik körüljárnak a városban, vertek engem, megsebesítettek, levették fátyolomat rólam a falak őrei. **8** Megeskettek titeket, Jeruzsálem leányai: ha találjátok barátomat, mit mondjátok neki? Hogy betegje vagyok a szerelemnek. **9** Miben különb a barátod más barátnál, te legszebbike az asszonyoknak, miben különb a barátod más barátnál, hogy úgy megesketsz minket? **10** Barátom fehér és piros, kiemelkedő tízezer közül; **11** feje finom arany,

fürtjei bodrosak, feketék mint a holló; **12** szemei mint galambok a víz medreinél, tejbén fürödnek, foglalatlan ülnek; **13** orczái mint fűszeres virágágyak, illatszereket termők; ajkai lilimok, csepegve folyó myrrhától; **14** kezei aranyhengerek tarsiskövekkel foglalva, teste remekmű elefántcsontból, borítva zafírkövekkel; **15** lábszárai márványoszlopok, ráillesztve arany talpakra; ábrázata olyan, mint a Libánon, válogatott, mint a czedrusok; **16** ínye édesség és mindenestől gyönyörűség. Ez az én barátom s ez az én társam, Jeruzsálem leányai!

6 Hová ment barátod, legszebbike te az asszonyoknak, hová fordult barátod, hadd keressük együtt veled? **2** Barátom lement kertjébe, a fűszeres virágágyakhoz, hogy legeltesse a kertekben és hogy lilimot szedjen. **3** Én barátomé vagyok és barátom az enyém, ki lilimok között legeltet. **4** Szép vagy te, kedvesem, mint Tircza, bájos mint Jeruzsálem, félelmetes, mint a zászlós hadak. **5** Fordítsd el tőlem szemeidet, mert azok, megzavartak engem! Hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek a Gileádról. **6** Fogaid mint a juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, melyek mind párosak és meddő nincs közöttük. **7** Mint gránátalma hasábja a halántékd fátyolod mögött. **8** Hatvanan vannak a királynők és nyolcvan az ágyasak, leányzók pedig szám nélkül: **9** egy ő az én galambom, jámborom, egy ő az anyjának, kiváló ő a szülőjének; látták a leányok és boldognak mondták, királynők és ágyasak s dicsérték. **10** Ki az, ki letekint mint a hajnal, szép mint a; hold, fényes mint a nap s félelmetes mint zászlós hadak? **11** A diófás kertbe mentem le, megnézni a völgynek rügyeit, látni, vajon kivirult-e a szőlő, kivirágoztak-e a gránátfák. **12** Nem tudom, lelkem tett engem Amminádáb szekereire. **13** Térj vissza, térj vissza Sulammit, térj vissza, térj vissza, hadd nézzünk téged. Mit akartok nézni Sulammiton? Olyat mint a máchanájimi tánczot!

7 Mily szépek a te lábaid a sarukban, nemesnek leánya te; csipőid fordulatai mint ékszerek, művész kezeinek munkája. **2** Köldököd mint a kerek medencze-ne legyen híján a kész italnak; hasad buzahalmaz, bekerítve lilimokkal. **3** Két emlőd mint két gida, szarvasünnőnek ikrei; **4** nyakad mint elefántcsont-torony, szemeid ama tavak Chesbónban, a népes város kapuja mellett; orrod mint a Libánon tornya, mely Damaszkus felé tekint. **5** Fejed te rajtat mint a Karmel, s fejed hajzata olyan, mint a bíbor: király, megkövte fürtökben. **6** Mily szép vagy és mily kedves vagy, szerelem, a gyönyörűségekben! **7** Ez a te termeted

hasonlít a pálmához és emlőid szőlőfürtökhöz; **8** azt mondtam: hadd megyek föl a pálmára, megragadom galyait; s legyenek a te emlőid mint szőlőtőnek fűrtjei és orrod illata, mint az almaké, **9** és ínyed mint a jó bor – mely símán folyik barátomnak, megszólaltatja az alvók ajkait. **10** Én barátomé vagyok s hozzám van vágyakozása. **11** Jer, barátom, menjünk ki a mezőre, háljunk meg a falvakon; **12** korán induljunk a szőlőkbe, lássuk, vajon kivirult-e a szőlőtő, megnyílt-e a szőlővirág, kivirágoztak-e a gránátfák: ott adom neked szerelmemet. **13** A nadragulyák illatot adnak és ajtóink mellett mindenféle drága gyümölcsök, újak is, régiek is: számadra, barátom, tettem el.

8 Vajha úgy volnál mint testvérem nékem, ki anyám emlőit szopta; találnálak az utcán, megcsókolnálak, nem is gúnyolódnának rajtam. **2** Elvezetnélek, bevinnélek anyám házába, hogy tanítson engem; inni adnék neked fűszeres borból, gránátalmám mustjából. **3** Balja fejem alatt és jobbra átólel. **4** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **5** Ki az, a ki feljön a pusztá felől, támaszkodva barátjára? Az almafa alatt ébresztettelek föl; amott vajudott veled az anyád, amott vajudott az, ki téged szült. **6** Tégy engem mint a pecsétgyűrűt szívedre, mint a pecsétgyűrűt karodra; mert erős mint a halál a szerelem, kemény mint az alvilág a féltékenység, hevei tűznek hevei, Istennek lángja. (Sheol h7585) **7** Sok víz nem bírja kioltani a szerelmet és folyamok nem sodorják el; ha háza egész vagyonát adná valaki a szerelemért, gúnyolódva gúnyolódnának rajta. **8** Van nekünk kis nővérünk és emlői nincsenek; mit tegyünk nővérünkkel azon a napon, a melyen majd megkérjük? **9** Ha kőfal ő, építünk rá ezüst toronysort; s ha kapu ő, zárjuk el őt czédrusfa táblával. **10** Én kőfal vagyok és emlőim mint a tornyok; akkor lettem szemében, mint nő, a ki békét talált. **11** Volt Salamonnak egy szőlője Báal-Hámónban; átadta a szőlőt az őrzőknek, ki-ki hoz fejében ezer ezüstöt. **12** Az én szőlőm előttem van, az ezer a tied, Salamon, s a kétszáz azoké, kik őrzik a gyümölcsét. **13** Te, ki a kertekben lakol, társak figyelnek hangodra, hallasd velem! **14** Fuss el, barátom és légy hasonlóvá a szarvashoz vagy az őzök gidájához a fűszerek hegyein.

Ézsaiás

1 Jesájáhúnak, Ámócz fiának látomása, melyet látott Jehúda és Jeruzsálem felől, Uzzijáhú, Jótám, Áchá, Jechizkijáhú, Jehúda királyainak napjaiban. **2** Halljátok eget és figyelj rá föld, mert az Örökkévaló szól! Gyermekeket neveltem és föleltem, de ők elpártoltak tőlem. **3** Ismeri az ökör a gazdáját és a számár urának jászlát; Izrael nem ismer engem, népem nem ügyel rám. **4** Oh vétkező nemzet, bűnnel terhelt nép, gonosztevők fajtajta, elvetemült gyermekek! Elhagyták az Örökkévalót, káromolták Izrael szentjét, hátrafelé fordultak. **5** Hová verjenek benneteket, midőn még növelitek az elszakadást? Minden fej beteg és minden szív kóros. **6** Lába talpától fejéig nincs rajta épség; csupa seb, kelevény és friss ütés; nem nyomták ki, nem kötözték be és nem lágyították olajjal. **7** Országotok pusztaság, városaitokat tűz égette el, földetek – szemetek láttára idegenek emésztk, és pusztaság, mint idegenek dúlásakor. **8** És megmaradt Czión leánya mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkásban, mint ostromlott város. **9** Ha csak az Örökkévaló, a seregek ura nem hagy meg nekünk csekély maradékot, úgy jártunk volna, mint Szodoma, Amórához volnánk hasonlók. **10** Halljátok az Örökkévaló igéjét, Szodoma vezérei, figyeljétek Istenünk tanára, Amóra népe! **11** Minek nekem áldozataitok sokasága, szól az Örökkévaló: jóllaktam a kosok égőáldozataival és a hízó barmok zsírával, a tulkok, juhok és bakok vérével nem kedvelem. **12** Midőn jöttök, megjelenni színem előtt, ki követelte ezt tőletek, hogy tapossátok pitvaraimat? **13** Ne hozzátok többé hiábavaló lisztáldozatot, utálatos füstölgés az nekem, újhold és szombat, gyülekezeti hirdetése – nem tűrhetek jogtalanságot ünnepléssel. **14** Újhajdajaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem, terhemre lettek, meguntam elviselni. **15** És mikor kiterjesztétek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek; ha sokat is imádkoztok, nem hallom: kezeitek vérrel telvék. **16** Mosakodjatok, tisztuljatok meg, távolítsátok el szemeim elől tetteitek rosszaságát, szűnjétek meg rosszat tenni! **17** Tanuljatok jót tenni, törekedjétek jogosságra, igazítsátok útba az erőszakost; szerezzétek jogot az árvának, vigyétek az özvegy ügyét. **18** Gyertek csak, szálljunk perbe egymással, szól az Örökkévaló. Ha vétkeitek olyanok volnának, mint a bíbor, megfehérülnek mint a hó; ha vörösek volnának, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. **19** Ha engedtek és hallgattok, az ország javát fogjátok enni. **20** De ha vonakodtok és

engedetlenkedtek, kard esz meg benneteket; mert az Örökkévaló szája beszélt. **21** Mint lett paráznává a hűséges város! Telve jogossággal, igazság lakozott benne, és most – gyilkosok. **22** Ezüstöd salakká lett, borod vízzel elegyítve. **23** Nagyjaid pártúttok és tolvajok társai, mindannyija szereti az ajándékot és hajhássza a fizetést; az árvának nem szereznek jogot és az özvegynek ügye nem jut eléjük. **24** Azért, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael hatalmasa, oh, majd vigasztalódom elleneimen és bosszút állok ellenségeimen. **25** És feléd fordítom kezemet és kiolvasztom mint lúggal salakodat és eltávolítom minden ónodat; **26** és ismét adok neked bírakat, mint azelőtt, tanácsosokat, mint kezdetben. Azután neveznek téged az igazság várának, hűséges városnak. **27** Czión jog által váltatik meg és megtérő igazság által. **28** De romlás éri az elpártolókat és vétkeket egyetemben, és akik elhagyták az Örökkévalót, elenyésznek. **29** Mert megszegényülnek a tölgyfák miatt, melyeket kedveltetek, és elpirultok a kertek miatt, melyeket választottatok. **30** Bizony lesztek mint tölgyfa, melynek hervad a levele, és mint kert, melynek nincsen vize. **31** Csepűvé lesz a hatalmas s az ő műve szikrává; égni fog mindkettő egyetemben és nincs aki oltsa.

2 Az ige, melyet látott Jesájáhú, Ámócz fia, Jehúda és Jeruzsálem felől. **2** És lesz az idők végén, szilárdan fog állni az Örökkévaló házának hegye a hegyek élén és felülemelkedik a dombokon, és özőnlenek hozzá mind a nemzetek. **3** És mennek számos népek és mondják: Gyertek, menjünk föl az Örökkévaló hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járjunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás és az Örökkévaló igéje Jeruzsálemből. **4** És ítélt a nemzetek között és dönt a sok nép fölött; és összetörik kardjaikat kapakká és dárdáikat kacorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot és nem tanulnak többé háborút! **5** Jákob háza, gyertek, járjunk az Örökkévaló világosságában. **6** Bizony elhagytad népedet, Jákob házát, mert tele vannak keleti babonákkal és kuruzslókkal, mint a filiszteusok, és idegenek szülöttjeivel érik be. **7** Betelt országa ezüsttel és arannyal és nincs vége kincseinek, betelt országa lovakkal és nincs vége szekereinek; **8** betelt országa bálványokkal, kezei műve előtt kiki leborul, az előtt, amit készítettek ujjai. **9** Megalázkodott az ember, lealacsonyodott a férfi – ne bocsáss meg nekik! **10** Bemennek a sziklába, elrejtőznek a porba az Örökkévaló rémülete elől, felséges fénytől. **11** Az ember büszke szeme

lealacsonyodik, és megalázkodik a férfiak kevélysége; és egyedül az Örökkévaló lesz magasztos ama napon. **12** Mert napja van az Örökkévalónak, a seregek urának, minden büszke és magas fölött, és minden emelkedett fölött, hogy lealacsonyodjék; **13** a Libanonnak minden magas és emelkedett cédrusai fölött és Básánnak minden terebinthusai fölött; **14** mind a magas hegyek fölött és mind az emelkedett halmok fölött: **15** minden magas torony fölött és minden erősített várfal fölött; **16** mind a Tarsis-hajók fölött és minden gyönyörű kép fölött. **17** És megalázkodik az emberek büszkesége és lealacsonyodik a férfiak kevélysége, és egyedül az Örökkévaló lesz magasztos ama napon. **18** A bálványok pedig végképen eltűnnek. **19** És bemennek a sziklák barlangjaiba és a föld odvaiba az Örökkévaló rémülete elől és felséges fénytől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **20** Ama napon eldobja az ember ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket készítettek maguknak, hogy leboruljanak előttük, a vakondokoknak és a denevéreknek: **21** hogy behatoljanak a szirtek repedéseibe és a sziklák hasadékaiba az Örökkévaló rémülete elől és felséges fénytől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **22** Hagyjatok föl az emberrel, kinek orrában lehelet van, mert mire becsülhető ő!

3 Mert íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura eltávolít Jeruzsálemből és Jehúdából támaszt és támasztékot, a kenyér minden támaszát és a víz minden támaszát; **2** hőst és harcost, bírót és prófétát, jóst és vénet; **3** ötvenes tisztet és tekintélyben állót, tanácsost, bölcs mestert és az igazsághoz értőt. **4** És fiatalokat teszek fejedelmikül és gyermekek fognak uralkodni rajtuk. **5** És toladodik a nép, ember emberre, kiki felebarátjára; felzúdul a fiatal a vén ellen, a nemtelen a nemes ellen. **6** Ha aki megragadja testvérét atyja házában: neked van ruhád, te leszel a vezérünk és legyen ez az omladék a te kezéd alatt – **7** megszólal ama napon, mondván: nem leszek orvos; és házamban nincs kenyér és nincs ruha, ne tegyetek engem a nép vezérévé. **8** Mert összeomlott Gyereuzsálem és Jehúda ledőlt, mert nyelvük és cselekedeteik az Örökkévaló ellen vannak, dicsőséges szemeinek bosszantására. **9** Arcuk kifejezése tanúskodott ellenük; vétküket mint Szodoma mondják el, nem titkolták: jaj lelküknek, mert rosszat tettek önmagukkal! **10** Mondjátok az igazról, hogy jól jár, mert cselekedeteik gyümölcsét fogják enni; **11** jaj a gonosznak, rosszul jár, mert kezeinek tette szerint történik vele. **12** Népem – zsarnokai gyermekek és asszonyok uralkodnak rajta; népem,

vezetőid tévesztők és ösvényeid útját elrontották. **13** Előáll perelni az Örökkévaló, és odaáll, ítélni népeket. **14** Az Örökkévaló törvénybe száll népének véneivel és nagyjaival: Hiszen ti lelegettétek a szőlőt, a szegénytől rablott jószág van házaitokban. **15** Mielőtt, hogy összezúzzátok népemet és a szegények arcát megőrítetek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura. **16** És szólt az Örökkévaló: Mivelhogy büszkélkedtek Czión leányai, jártak kinyújtva torkukat és kacsintva szemekkel, tipegve járton-járnak és lábaik láncokkal csörgetnek – **17** varassza teszi tehát az Úr Czión leányainak feje tetejét és az Örökkévaló megmezteleníti hajzatukat. **18** Azon a napon eltávolítja az Úr a pompás lábláncokat, a napocskákat és holdacskákat; **19** a függőket, a láncokat és a fátyolokat; **20** a fejdíszeket, a bokaláncokat, a díszöveket, az illatszelenecéket és bűvés eszközöket; **21** a gyűrűket és az orrkarikákat; **22** a díszruhákat és köpenyeket, a palástokat és a zacskókat; **23** a tükröket és golycskendőket, a fejkötőket és az átalvetőket. **24** És lesz illatszert helyett rothadság, óv helyett kötél, fodros hajmú helyett kopaszság, díszköntös helyett zsákövezet, égési seb szépség helyett. **25** Férfiaid kard által esnek el, vitézséged harcban. **26** Keseregnek és gyászolnak kapui és ő kifosztva a földre ül.

4 És megragad hét asszony egy férfiút ama napon, mondván: A mi kenyérünket esszük majd, a mi ruhánkba öltözködünk, csak nevedről neveztezzünk, vedd le gyalázatunkat! **2** Azon a napon lesz az Örökkévaló sarjadéka ékesség és dicsőség és az ország gyümölcse büszkeség és díszesség Izrael megmenekült részének. **3** És lesz, aki megmaradt Czióban és aki meghagyott Jeruzsálemben – szentnek fogják mondani: mindenki, aki életre van fölírva Jeruzsálemben. **4** Ha majd lemosta az Úr Czión leányainak szennyét és Gyereuzsálem vérét kitorította közepéből, az ítélet szellemével és a kipusztítás szellemével, **5** akkor terem az Örökkévaló Czión hegyének minden helye fölé és a gyülekezeti fölé felhőt nappal, meg füstöt és lángoló tűznek fényét éjjel, mert minden dicsőség felett oltalom lesz. **6** És sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedékül és oltalmul zivatar és eső ellen.

5 Hadd énekeljek barátomról, kedveltem énekét szőlőjéről. Szőlője volt barátomnak kövér hegyfokon. **2** Bekerítette s megtisztította kövektől és beültette nemes venyigével, tornyot épített közepébe, sajtót is vágott ki benne; azt remélte, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt. **3** S most, Gyereuzsálem

lakója és Jehúda embere, ítéletek csak köztem és szőlőm között! 4 Mit kellett még tenni szőlőmmel, amit nem tettem vele; miért reméltem, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt? 5 Most tehát, hadd tudatom csak veletek, mit teszek majd szőlőmmel: eltávolítom sövényét, hogy lelegettessék, áttöröm kerítését, hogy eltapodtassék; 6 és parlaggá teszem, nem nyesik és nem kapálják, benövi tövis és gaz és a felhőknek megparancsolom, hogy ne hullassanak rá esőt. 7 Mert az Örökkévalónak, a seregek urának szőlője Izrael háza és Jehúda embere gyönyörűséges ültetvénye; remélt igazságot és íme gazság, jogosságot és íme jajgatás. 8 Jaj, kik házat házhoz toldanak, mezőt mezőhöz csatolnak, míg nincs hely és ti egyedül lesztok lakók az országban! 9 Fülelem hallatára szólt az Örökkévaló, a seregek ura bizony sok ház pusztává lesz, nagyok és szépek lakó nélkül. 10 Mert tíz hold szőlő egy bátot terem és egy chómer vetés egy éfát terem. 11 Jaj, akik korán fölkelnek reggel, hogy részegítő ital után járjanak, későig ülnek este, hogy a bor hevítse. 12 És hárfá és lant, dob és fuvola, meg bor van lakomájukon, de az Örökkévaló cselekvését nem tekintik és kezének művét nem látják. 13 Azért számkivetésbe megy népem tudás hiányában, előkelői éhség emberei; sokasága pedig szomjtól tikkadt el. 14 Azért az alvilág kitágította lelkét és kítátotta száját szertelenül, és alászáll díszé és zúgása és zajongása, meg aki vígságos köztük. (Sheol h7585) 15 És megalázkodik az ember és lealacsonyodik a férfiu, és a büszkék szemei lealacsonyodnak. 16 És felmagasztalódik az Örökkévaló, a seregek ura az ítélet által és a szent Isten megszenteltetik igazság által. 17 Akkor legelnek majd a juhok, mint saját rétükön, és a kövérek romjait jövevények emésztik. 18 Jaj, akik húzzák a bűnt a hamisság köteleivel és mint szekér istrángjával a vétket. 19 Akik mondják: siettesse, gyorsítsa művét, hogy meglássuk; ám közeledjék és következék be Izrael szentjének tanácsa, hogy megtudjuk. 20 Jaj, akik a rosszat jónak mondják és a jót rossznak, akik sötétséget világossággá tesznek és világosságot sötétséggé, akik keserűt édessé tesznek és édest keserűvé. 21 Ja, akik bölcsék a maguk szemeiben és önnönmaguk előtt eszesek. 22 Jaj, akik hősök borivásban és derék emberek részegítő ital töltésében; 23 akik fölmentik a gonoszt vesztegetés fejében és az igazak igazságát elveszik tőlük. 24 Azért amint megemészti a tarlót a tűznek nyelve és aszott fű elsüpped a lángban, az ő gyökerük olyan lesz, mint a korhadék és viráguk felszáll mint a por, mert megvetették az Örökkévalónak, a seregek urának

tanát és Izrael szentjének szavát káromolták! 25 Ezért fellobbant az Örökkévaló haragja az ő népe ellen, kinyújtotta kezét ő ellene, megverte, hogy reszkettek a hegyek és lett hullájuk mint söpredék az utcák közepén. Mind amellel nem fordult el haragja és egyre kinyújtva keze! 26 Zászlót emel a nemzeteknek messzire és csalogatja őt a föld végéről és íme hamar, gyorsan eljő. 27 Nincs bágyadt és nincs gyöngé közte, nem szendereg és nem alszik, nem. Oldódik meg csípőinek öve és nem szakad el saruinak szíja. 28 Akinek nyilai élesítvek, és ijai mind feszítvek; lovainak patái kovának gondolhatók, kerekei szélvésznek. 29 Ordítása olyan, mint az oroszláné, ordít mint a fiatal oroszlánok, megmordul és megragadja a zsákmányt; elhordja és nincs, aki megmenti. 30 És mordul rá ama napon mint tenger morajlása; a földre tekintenek, és íme sötétség, szorongás, és a napvilág elsötétült fellegei által.

6 Uzzijáhú király halála évében láttam az Urat, ülve magas és emelkedett trónon, szegélyei pedig betöltik a templomot. 2 Szeráfok állnak felette, hathat szárnya mindegyiknek, kettővel befödi arcát, kettővel befödi lábait és kettővel repül. 3 És szólt egyik a másiknak és mondta: Szent, szent, szent az Örökkévaló, a seregek ura, tele az egész föld az ő dicsőségével. 4 És meginogtak a küszöbök gerendái a szőlőnek hangjától, a ház pedig megtelt füsttel. 5 Ekkor mondtam: Jaj nekem, mert elvesztem, mert tisztátalan ajkú férfiu vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom, mert a királyt, az Örökkévalót, a seregek urát látták szemeim. 6 És repült hozzám egy a szeráfok közül, kezében pedig parázs; fogóval vette az oltárról. 7 Megérintette számat és mondta: Íme, ez hozzá ért az ajkaidhoz, és eltávozik bűnöd s vétked; engesztelve van. 8 És hallottam az Úrnak szavát, amint mondja: Kit küldjek és ki megy el nekünk? Mondtam: Itt vagyok én, küldj engem. 9 És mondta: Menj és mondd meg ennek a népnek: halva halljátok, s ne értsétek, látva lássátok, s ne tudjátok! 10 Kövérítsd meg a nép szívét és füleit nehezítsd meg és szemeit tapaszt be, hogy ne lásson szemével, füleivel ne halljon és szíve ne értsen, hogy megtérjen és meggyógyuljon. 11 Mondtam: Meddig, Uram? És mondta: Míg pusztán nem állnak városok lakó nélkül, és házak ember nélkül, és a föld sivataggá nem pusztul. 12 És eltávolítja az Örökkévaló az embert, és nagy lesz az elhagyottság az ország közepében. 13 És marad még benne tizedrés; újra pusztulássá lesz, mint a tölgyfa és a terebinthus, amelyekből vágáskor törzsök marad – szent magzat az ő törzsöke.

7 Történt Ácháznak, Jótám, Uzzijáhú fia, fiának, Jehúda királyának napjaiban, felvonult Reczín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izrael királya, Gyereuzsálem alá, harcra ellene; de nem bírt harcolni ellene. **2** És jelentették Dávid házának, mondván: Táboroz Arám Efraimmal együtt! És megingott szíve és népének szíve, amint meginognak az erdő fái a széltől. **3** És szólt az Örökkévaló Jeszáhúhoz: Menj csak ki Áház elejébe, te és Seár-Jásúb fiad, a felső tó vízvezetékének széléhez, a mosók mezejének útjára. **4** És szólj hozzá: Légy vesztig és légy nyugodt, ne félj és szíved el ne lágyuljon ama két füstölgő üszökvégtől, Reczín meg Arám és Remaljáhú fia fellobbant haragja miatt. **5** Mivelhogy rosszat határozott ellened Arám, Efraim és Remaljáhú fia, mondván: **6** menjünk fel Jehúdába, rettentsük meg és foglaljuk el magunknak és tegyük meg benne királlyá Tábeal fiát. **7** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nem áll meg és nem lesz! **8** Mert Arám feje Damaszkus és Damaszkus feje Reczín és hatvanöt év múlva megtöretik Efraim, nem lesz nép – **9** és Efraim feje Sómrón és Sómrón feje Remaljáhú fia. Ha nem bíztok, bizony nem lesz biztosságotok. **10** És tovább is beszélt az Örökkévaló Áházhhoz, mondván: **11** Kérj magadnak jelt az Örökkévalótól, Istenedtől, mélységest kérj, vagy fenn; magasban levőt. (Sheol h7585) **12** Mondta. Áház: Nem kérek és nem kísértem meg az Örökkévalót. **13** És mondta: Halljátok csak, Dávid háza! Vajon kevés-e nektek embereket fásztani, hogy Istenemet is fásztjátok? **14** Ezért ad maga az Úr nektek jelt: íme a fiatal nő várandós lesz és fiat szül és így nevezi őt: Immánuel. **15** Vajat és mézet fog enni, mielőtt megvetni tudja a rosszat és választani a jót; **16** mert mielőtt a fiú megvetni tudná a rosszat és választani a jót, elhagyatva lesz a föld, melynek két királyától te rettegsz. **17** Majd hoz az Örökkévaló rád és népedre és atyád házára napokat, aminők nem jöttek ama naptól fogva, hogy elszakadt Efraim Jehúdától – Assúr királyát. **18** És lesz ama napon csalogatja az Örökkévaló a legyet, mely Egyiptom folyóinak szélén van és a méhet, mely Assúr országában van; **19** eljönnek és megszállnak mindannyian a pusztaságok völgyeiben és a sziklák hasadékaiban és mind a túskebokrokon és mind a legelőkön. **20** Azon napon levágja az Úr a folyam partjain bérelt borotvával – Assúr királyával a haját és a lábak szőrét és a szakált is elveszi. **21** És lesz ama napon, tartani fog valaki egy üszőt és két juhot; **22** és lesz, azért, hogy sok tejet nyer, vajat fog enni, mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt az országban. **23** És lesz ama napon, minden hely, ahol ezer szőlőtő ezer

ezüstöt ér, tövissé és gazzá lesz; **24** nyilakkal és íjjal mennek oda, mert tövissé és gazzá lesz az egész ország. **25** Mindazon hegyek pedig, melyeket kapával kapálnak – oda be nem mész a tövis és gaz félelme miatt; és arravalók lesznek, hogy rábocsássák az ökröt és hogy eltapossa a juh.

8 Szólt hozzám az Örökkévaló: Végy magadnak nagy táblát és írd rá emberi írással: Gyorsan a zsákmány siet a préda; – **2** hadd veszek magamnak megbízható tanukat: Úrjítát a papot és Zakarjáhút, Jebérékjáhú fiát. **3** És közeledtem a prófétaasszonyhoz, várandós lett és fiút szült; és szólt hozzám az Örökkévaló: E néven hívd Gyorsan a zsákmány, siet a préda. **4** Mert mielőtt tudna szólni a fiú: atyám, anyám, viszik Damaszkus vagonát és Sómrón zsákmányát Assúr királya előtt. **5** Még tovább is beszélt hozzám az Örökkévaló, mondván: **6** Mivelhogy megvetette ez a nép a Sílóachnak lassan folyó vizét és öröme telik Reczínben és Remaljáhú fiában: **7** ezért íme az Úr fölhozza rájuk a folyamnak hatalmas és sok vizét – Assúr királyát és egész dicsőségét – és feljő minden medre fölé és túlme gy minden partján. **8** Átvonul Jehúdán, elárasztva átme gy, nyakig ér; és lesz szárnyainak kiterjedése országod teljes szélessége szerint, oh Immánuel! **9** Szövetkezzetek népek – hogy megtörjete k, figyeljete k, földnek távolságai mind; fegyverkezzete k – hogy megtörjete k, fegyverkezzete k – hogy megtörjete k. **10** Hozzatok határozatot – hogy meghiusíttassék; szóljate k szót, hogy meg ne álljon, mert velünk Isten. **11** Mert így szólt hozzám az Örökkévaló, mikor rajtam volt keze hatalma, és oktató t engem, hogy ne járjak e nép útján, mondván: **12** Ne mondjate k összeesküvésnek mindent, amit a nép mond összeesküvésnek, amitől fél, attól ne féljete k és ne rettegjete k. **13** Az Örökkévalót, a seregek urát, ő t mondjate k szentnek, ő az, kitől féljete k, és ő, akitől rettegjete k! **14** És lesz-szenté llyé és megütközés kövévé és megbotlás sziklájává Izrael két házának, tórré és csapdává Gyereuzsálem lakójának. **15** És megbotlanak köztük sokan, elesnek és összetöretnek, megejete k és megfogate k. **16** Kösd be a biztosságot, pecsételd, le a tanítást tanítványaimban. **17** Én meg vára kozo m az Örökkévalóm, aki elre jti arcát Jákob házatól, és reméle k benne. **18** Íme, én és a gyermeke k, kike t adott nekem az Örökkévaló, jele k ül és csodá k ul Izraelben, az Örökkévalótól, a seregek urától, aki Czión hegyén lakik. **19** És ha szólna k hozzátok: kérdezzete k meg a szellemidézö k et és a halottjósoka t, akik sipognak és suttognak – vajon nem Istenét kérdezi-e meg

a nép, tán az élőkért a holtakat? **20** Tanításul és bizonyosságul! Valóban ilyen szót mondanak majd azok, kiknek számára nincsen hajnal. **21** És bolyong ott elkeseredett és kiéhezett; és lesz, mikor éhezik, felbőszül és átkot mond királyára és istenére; fordul fölfelé, **22** a földre is tekint és íme ínség és sötétség, a szorongatás borongása, a homályba taszítva!

9 Mert nincsen-e borongás, ahol szorongás van?

Mostanában az első könnyűt végzett Zebulún országában és Naftáli országában; de az utóbbi nehezet végez a tenger felé, a Jordán mellékén, a népek kerületében. **2** A nép, mely sötétségben járt, nagy világosságot látott; a homály országának lakói – világosság fénylett fölöttük. **3** Megsokasítottad a nemzetet, öregbítetted örömét, örültek előtted, amint örülnek aratásban, valamint ujjonganak, mikor zsákmányt osztanak. **4** Mert terhének jármát és hátának vesszejét, elnyomójának botját összetörted, mint Midján napján. **5** Mert a csatazajban fegyverkezőnek fegyverzete és a vérben hurcolt ruházat el lesz égetve, s a tűznek eledele. **6** Mert gyermek született nekünk, fiú adatot nekünk és vállán van az uralom és e néven hívják: Csodálatosat határoz a hatalmas Isten, Örök atya, Béke fejedelme; **7** az uralom nagyobbítására és békére vég nélkül Dávid trónján és királysága fölött, hogy megszilárdítsa és megtámassza joggal és igazsággal mostantól mindörökké. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. **8** Igét küldött az Úr Jákobba és leszállt Izraelben; **9** hogy megtudja az egész nép, Efraim meg lakója Sómórnnak, kik büszkeséggel és a szív fennhéjázásával mondják: **10** téglák dőltek le, majd faragott kővel építünk, vadfügefák vágattak ki, majd cédrusokkal pótoljuk. **11** És fölmagasította ellene az Örökkévaló Reczín szorongatóit, és ellenségeit feluszítja. **12** Elöl arám s hátul a filiszteusok, és falták Izraelt egész szájjal. Mind amellet nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! **13** A nép pedig nem tért meg ahhoz, aki verte és az Örökkévalót, a seregek urát nem keresték. **14** És kiirtott az Örökkévaló Izraelből fejet és farkat, palmaágot és kákát egy napon. **15** Vén és tekintélyben álló, az a fej; próféta, ki hazugságot tanít, ez a fark. **16** És lettek e nép vezetői tévesztők és a vezetettjei elveszítettek. **17** Azért nem örül ifjain az Úr és nem irgalmaz árváinak és özvegyeinek, mert mindnyája istentelen és gonosztevő és minden száj aljasságot beszél. Mind amellet nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! **18** Mert égett mint a tűz a gonoszság, tövist és gazt emészt, és meggyújtotta az

erdő sűrűjét és felgomolyog benne az emelkedő füst. **19** Az Örökkévalónak, a seregek urának haragjától elborult az ország és mint tűznek eledele lett a nép, egyik a másikán nem könyörül. **20** Jobbfelől vágott le és éhezett, ettek balfelől és nem laktak jól, ki-ki karjának húsát eszi: **21** Menasse Efraimot, és Efraim Menassét, együttesen ők Jehúda ellen. Mind amellet nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze!

10 Jaj azoknak, kik jogtalan végzéseket végeznek és az irkálóknak, kik bajt irkáltak; **2** hogy elhajlítsák a törvénytől – a szegényeket és elrabolják népem nyomorúinak jogát! hogy az özvegyek az ő zsákmányuk legyenek és kifosszák az árvákat. **3** De mit fogtok tenni a büntetés napján és a vészben, mely messziről jön? Kihez futamodtok segítségért és hol hagyjátok dicsőségteket? **4** Ha csak foglyok között nem görnyednek, a megöltek között fognak elesni. Mindamellet nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! **5** Oh Assúr, haragomnak vesszeje, föliindulásom bot az ő kezükben. **6** Istentelen nemzet ellen küldöm ki, haragvásom népe ellen rendelem, hogy zsákmányt zsákmányoljon és prédát – prédáljon és hogy eltapossa, mint az utcák sarát. **7** De ő nem így képzeli, és szíve nem így gondolja, hanem pusztítás van a szívében és kiirtása nem kevés nemzetnek. **8** Mert azt mondja: Nemde vezéreim egyaránt királyok! **9** Nemde olyan, mint Karkemis Kalnó, avagy nem mint Árpád-e Chamát, avagy nem mint Damaszkus-e Sómórón? **10** Amint elérte kezem a bálványok királyságait, holott több a képük, mint Jeruzsálemnek és Sómórnnak – **11** nemde amint cselekedtem Sómórnnal és bálványaival, úgy cselekszem majd Jeruzsálemmel és bálványképeivel? **12** És lesz, midőn elvégzi az Úr egész művét Czión hegyén és Jeruzsálemben, megbüntettem Assúr királya kevély szívének gyümölcsét és fennhéjázó szemének dicsekvését. **13** Mert azt mondta: Kezem erejével cselekedtem, és bölcsességemmel, mert eszes vagyok; eltávolítottam a népek határait és kincseiket fosztogattam, és hatalmasként lerántok trónon ülőket. **14** És elérte kezem mint fészket a népek vagyonát és mint fölszednek elhagyott tojásokat, úgy az egész földet fölszedtem én és nem volt, ki szárnyát mozgatná, száját kinyitná és csipogna. **15** Vajon dicsekszik-e a fejseze annak ellenében, ki vele vág, avagy büszkélkedhetik-e a fűrésze annak ellenében, ki forgatja? Mintha forgatná a bot azt, ki fölemeli, mintha fölemelné a pálca azt, ki nem fa! **16** Ezért bocsát az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, kövéreire soványságot és dicsősége alatt égés fog égni, mint

tűznek égése. 17 És lesz Izrael világossága tűzzé és az ő szentje lánggá, és gyűjt és megemészti tövisét s gazát egy napon. 18 És erdejének és termőföldjének dicsőségét lelkestől testestől megsemmisíti, és lesz mint mikor senyved a sorvadó. 19 És erjeje fáinak maradéka csekély számú lesz, egy fiú is fölírhatja. 20 És lesz ama napon, nem fog többé Izrael maradéka és Jákob házának menekült része arra támaszkodni, aki megveri, hanem támaszkodik az Örökkévalóra, Izrael szentjére igazán. 21 Maradék tér meg, Jákob maradéka, a hatalmas Istenhez. 22 Mert ha néped Izrael olyan volna, mint a tenger fővénye, maradék tér meg közüle: végpusztulás elhatározva, áradozva igazsággal. 23 Mert végezve van és elhatározva; az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura cselekszi az egész földön. 24 Ezért így szól az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura: Ne félj népem, Czión lakója, Assúrától, aki vesszővel ver téged és botját emeli ellened Egyiptom módjára. 25 Mert még egy kevés – és vége van a felindulásnak és haragom elenyészésükre fordul. 26 És támaszt ellene az Örökkévaló, a seregek ura, ostort, amilyen volt Midján veresége Oréb szikláján; és botját a tenger fölé emeli Egyiptom módjára. 27 És lesz ama napon, eltávozik terhe hátadról és járma nyakadról és széttöretik a járom kövérség miatt. 28 Jött Ajjátba, átvonult Migrónon; Mikhmasban hagyja podgyászát. 29 Átmentek a szoroson, Gébában tértek hálásra; megremegett Ráma, Gibeát-Sául megfutamadott. 30 Csendítsd meg hangodat Gallim leánya, figyelj Lajsa, szegény Anatót. 31 Elköltözött Madména, Gébím lakói menekültek. 32 Még e napon kell megállnia Nóbbán, fölemeli kezét Czión leányának hegye, Gyereuzsálem dombja ellen. 33 Íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, letöri a felső, gallyakat rettentő erővel és a magas termetűek kivágnak és a kiemelkedők megalacsonyodnak. 34 És leüti az erdő sűrűjét vassal és a Libanon hatalmas által dől el.

11 És ered majd vessző Jísaj törzsökéből és ág hajt ki gyökereiből. 2 És nyugszik rajta az Örökkévaló szelleme, a bölcsesség és értelem szelleme, a tanács és erő szelleme, a megismerés és istenfélelem szelleme. 3 És ítélkezése lesz istenfélelemmel; nem szeme látása szerint fog ítélni, se nem füle hallása szerint dönten. 4 Igazsággal ítél a szegényeknek és egyenességgel dönt az ország alázatosai számára; megveri az országot szája vesszejével és ajkai lehetével megöli a gonoszt. 5 És lesz az igazság derekának öve és a hűség ágyékának öve. 6 És lakozik a farkas a báránnyal és a párdúc a gödölyével heverész; borjú, oroszlánkölök

és hízóbarom együtt, és egy kisfiú vezeti őket. 7 Tehén és medve lelelésznek együtt heverésznek kölykeik; az oroszlán pedig, mint az ökör, szalmát eszik. 8 És játszadozik a csecsemő a vipera lyukánál és a baziliszkus szemére az elválasztott gyermek nyújtja ki kezét. 9 Nem ártnak és nem rontanak egész szent hegyemen, mert megtelt az ország az Örökkévaló megismerésével, mint vízzel, melyek a tengert borítják. 10 És lesz ama, napon, Jísaj gyökere, mely ott áll népek zászlójául hozzá fordulnak a nemzetek és nyugvóhelye dicsőséges lesz. 11 És lesz ama napon, másodsor kinyújtja az Úr az ő kezét, hogy megszerezze népe maradékát, amely megmarad Assútból és Egyiptomból, Patrószból, Kúsból, Élámból, Sineárból és Chamátból, meg a tenger szigeteiből. 12 És zászlót emel a nemzeteknek és összegyűjti Izrael elszéledteit és Jehúda elszórtjait egybehozza a földnek négy széléről. 13 És megszűnik Efraim irigysége és Jehúdanak szorongatói kiirtanak; Efraim nem irigykedik Jehúdára és Jehúda nem szorongatja Efraimot. 14 És repülnek a filiszteusok vállára nyugat felé, együttesen prédálják a kelet fiait, Edóm és Móáb kezük alá kerülnek, Ammón fiai meghódnak nekik. 15 Akkor sújtja az Örökkévaló Egyiptom tengerének nyelvét, és fölemeli kezét a folyam fölét fuvallatának hevével; hét patakra csapja és átjárható lesz saruval. 16 És országújtja lesz népe maradékának, amely megmarad Assútból, valamint volt Izraelnek, amely napon fölment Egyiptom országából.

12 És szólsz ama napon: Hálát adok neked, Örökkévaló, mert haragudtál rám; elfordult haragod és megvigasztalsz engem. 2 Íme Isten, az én segítségem, bízom és nem rettegek; mert hatalmam és énekem Jáh, az Örökkévaló, ő lett nekem segítségül. 3 És vizet fogtok meríteni vígsággal a segítség forrásából. 4 És szóltok ama napon: Adjatok hálát az Örökkévalónak, hirdessétek nevét, tudassátok a népek között cselekedeteit, emlegessétek, hogy magasztos a neve. 5 Zengjetek az Örökkévalónak, mert fenségeset cselekedtet; tudtára van ez az egész földnek. 6 Örvendj és ujjongj, Czión lakója, mert nagy tebenned Izrael szentje.

13 Beszéd Bábelről, melyet látott Jesájáhú, Amócz fia, 2 Kopár hegyre vigyetek zászlót, emeljetek feljűk hangot, intsetek kézzel, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapuin. 3 Én kirendeltem megszenteltjeimet, el is hívtam vítezeimet haragomra, büszke ujjongóimat. 4 Zúgás hangzik a hegyekben, nagyszámú néphez hasonlóan, összegyűlt népek

királyságai zajongásának hangja: az Örökkévaló, a seregek ura hadsereget számlál. 5 Messze földről jönnek, az ég széléről, az Örökkévaló haragjának fegyverei, hogy megrontsák az egész földet. 6 Mint szűnt meg a zsarnok, megszűnt a kényuralom! 5 Jajgassatok, mert közel van az Örökkévaló napja, mint pusztítás jó a Mindenhatótól. 7 Ezért mind a kezek ellankadnak és minden emberi szív elolvad. 8 Megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el, mint a szülő asszony vajúdnak, kiki a másikká bámul, lángban álló arc az arcuk. 9 Íme az Örökkévaló napja jó, kegyetlenül, haragvással és föllobbant haraggal, hogy pusztasággá tegye a földet és vétkeseit kiirtsa belőle. 10 Mert az ég csillagai és orionjai nem ragyogtatják fényüket; a nap elsötétült fölkeltekor és a hold nem tündökölteti fényét. 11 És megbüntettem a világon a rosszaságot és a gonoszokon bűnüket; megszüntetem a kevélyek gőgjét és a zsarnokok gőgösségét megalázom. 12 Ritkábbá teszem a halandót színaranynál és az embert Ófir aranyánál. 13 Ezért megreszkettetem az eget és megrendül a föld az ő helyéről, az Örökkévalónak a seregek urának haragvása miatt és föllobbanó haragjának napján. 14 És lesz, mint a kergetett szarvas és mint juhok, mikor nincsen összegyűjtő, kiki a népéhez fognak fordulni és kiki az országába menekülnek. 15 Mindenki, akit találunk, átszúratik, és mindenki, akit elfognak, kard által esik el. 16 Kisdedeik szétzúratnak szemük láttára, kifosztatnak házaik és feleségeik meggyaláztatnak. 17 Íme fölkeltem ellenük a médehet, akik ezüstöt nem tekintenek és aranyban nem telik kedvük. 18 Az íjak ifjakat zúznak szét; a méh gyümölcsének nem irgalmaznak, gyermekeket nem szán meg szemük. 19 És lesz Babel, a királyságok dísze, a kaldeusok büszke ékessége olyan, mint mikor feldúlta Isten Szodomát és Amórát. 20 Nem lakják soha többé s nem lesz lakója nemzedékre s nemzedékre; nem fog ott sátorozni az arab és pásztorok nem heverésztetnek ott. 21 Hevernek ott pusztai állatok s megtelnek házaik baglyokkal; lakoznak ott strucc madarak és bakok ugrálnak ott. 22 Vad ebek üvöltenek kastélyaikban és sakálók a kéjes palotákban: közel van hogy eljön az ideje és napjai nem késnek.

14 Mert irgalmazni fog az Örökkévaló Jákobnak és újra választja Izraelt, s elhelyezi őket földjükön; csatlakozik hozzájuk a jövevény és hozzásegődnek Jákob házához. 2 Veszik népek őket és elviszik helyükre, és birtokába veszi azokat Izrael háza az Örökkévaló földjén szolgáluk és szolgálókul; foglyul ejtik foglyulejtőiket és uralkodnak zsarnokaikon. 3 És lesz azon napon, hogy nyugalmat ad neked az

Örökkévaló gyötrelmedtől és háborgásodtól és a kemény szolgálattól, mellyel szolgálnod kellett. 4 akkor elmondod ezt a példázatot Babel királyáról és szólsz: Mint szűnt meg a zsarnok, megszűnt a kényuralom! 5 Eltörte az Örökkévaló a gonoszok botját, az uralkodók vesszejét. 6 Aki népeket vert dühvel, szüntelen való veréssel, aki nemzeteket leigázott haraggal, üldöztetik szakadatlanul. 7 Megnyugodott, megpihent az egész föld, ujjongásra fakadtak. 8 A ciprusok is örültek rajtad, a Libanon cédrusa: amióta fekszel, nem, jó fel ellenünk, aki levágna. 9 Az alvilág alulról háborgott miattad, a te jöttöd elejébe; fölkelte miattad az árnyakat, a föld hatalmasait, fölállította trónjaikról mind a nemzetek királyait. (Sheol h7585) 10 Mindnyájan megszólalnak és mondják neked: Te is elgyengültél mint mi, hozzánk lettél hasonlóvá! 11 Az alvilágba szállított le fenséged, lantjaid zúgása; alád terítettek férget, takaród pedig kukac. (Sheol h7585) 12 Mint hullottál le az égről, fényes csillag, hajnal fia, levágattál a földre, ki népek fölött sorsot vetettél! 13 Te pedig azt mondtad szívedben: az égbe megyek föl, Isten csillagain fölül emelem trónomat, és ott ülök a találkozás hegyén, az észak hátulján; 14 fölmegek a felhő magaslataira, egyenlővé leszek a legfelsőbbel! 15 Ámde az alvilágba szállítanak le a gödör hátuljába! (Sheol h7585) 16 Akik látnak, rád tekintenek, oda, figyelnek rád: Ez-e a férfi, ki megreszketteti a földet, megrendíti a királyságokat? 17 Pusztává tette a világot és lerombolta városait, foglyait nem bocsátotta haza. 18 Mind a nemzetek királyai, valamennyien fekűsznek dicsőségben, kiki a házában. 19 Te pedig kivettétél sírodból mint megutált gally, takarva megöltekel, a kardtól leszúrtakkal, akik leszállnak a gödör köveihez, mint eltiprott dög. 20 Nem egyesülsz velük temetésben, mert országodat megrontottad, népedet megölted; nem neveztetik soha a gonosztevők magzatja. 21 Készítetek fiai számára, vágóhelyet, atyáik bűne miatt, hogy föl ne keljenek és elfoglalják a földet, hogy megteljen a világ színe városokkal. 22 Fölkelek ellenük, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és kiirtom Babelnek nevét és maradékát, sarjadékát és ivadékát, úgymond az Örökkévaló. 23 És teszem őt sündisznó birtokává és vizek posványáivá; és elsöpöröm a megsemmisítés söprőjével, úgymond az Örökkévaló a seregek ura. 24 Megesküdött az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Bizony amint gondoltam, úgy lett, amint határoztam az áll meg: 25 hogy megtöröm Assúrt országomban és hegyeimem letiprom, hogy távozzék ő róluok az igája és terhe vállalól távozzék. 26 Ez a határozat, mely határozva van az egész földre és

ez a kéz, mely ki van nyújtva mind a nemzetekre. 27 Mert az Örökkévaló, a seregek ura határozott, ki bontaná meg? Az ő keze, mely ki van nyújtva, ki utasítaná vissza? 28 Áház király halálának évében volt ez a beszéd. 29 Ne örülj, te egész Peléset, hogy eltörtetett megverődnek vesszeje; mert kígyó gyökeréből baziliszkus jó ki, és gyümölcse repülő sárkány. 30 Legelnek majd a szegények elsősülöttjei, és a szűkölködők biztosságban heverésznek; és kiölöm éhséggel gyökeredet és maradékodat megöli. 31 Jajgass kapu, kiáltás város, csüggedj el, egész Peléset; mert északról füst jó, nincs különmaradó az ő gyülekezeteiben. 32 És mit feleljenek a nemzetek követeinek? Hogy az Örökkévaló megalapította, Cziónt és benne menedéket találnak népének szegényei!

15 Beszéd Móábról. Bizony éjjel pusztítottat el Ár-Móáb, megsemmisült; bizony éjjel pusztítottat el Kír-Móáb, megsemmisült. 2 Fölment Bájit meg Díbón a magaslatokra sírásra; Nebó fölött és Médeba fölött jajgat Móáb, minden fején kopaszság, minden szakáll levágva. 3 Utcáin zsákok kötöttek föl, háztetőin és piacain mindnyája jajgat, sírásban folyik szét. 4 Kiáltott Chesbón és Eleálé, Jáhaczig hallatszott hangjuk; ezért felriadnak Móáb fegyveresei, lelke megremegett őbenne. 5 Szívem Móábért kiált, szökevényei egész Czóarig, Eglat-Selísjáiig; mert Lúchit hágóján sírással mennek fel, mert Chórónájim felé vészkiáltást keltenek. 6 Mert Nimrim vizei pusztasággá lesznek; mert elszáradt a fű, eltűnt a pázsit, nincs zöld többé. 7 Ezért a vagyont, melyet szereztek, és tulajdonukat a fűzfák patakján viszik át. 8 Mert körülvette a kiáltás Móáb határát, egész Eglájimig a jajgatása; Beér-Élimig a jajgatása. 9 Mert Dímón vizei megteltek vérrel, mert Dímón ellen még többet hozok, Móáb menekült része ellen oroszlánt, meg a föld maradéka ellen.

16 Küldjétek az ország uralkodójának járó bárányt Szélából a pusztaság felé Czión leányának hegyére. 2 És lesz, mint bujdosó madár, kiűzött fészek, úgy lesznek Móáb leányai az Arnón gázlójánál. 3 Szerezz tanácsot, tégy ítéletet, tedd olyanná mint éjjel árnyékodat délközben, rejsd el az elszéledteteket, a bujdosót el ne árulj. 4 Hadd tartózkodjanak benned száműzötteim, Móábei, légy oltalmuk a pusztító ellen; mert vége lesz a nyomásnak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az eltiprók az országból. 5 És megszilárdul szeretet által a trón, és ül rajta hűségben, Dávid sátrában egy bíró, jogot kutató és igazságban jártas. 6 Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös,

gőgösségét meg gőgjét és döllyfösségét és alaptalan kérdését. 7 Azért jajgat Móáb Móábért, mindnyája jajgat; Kír-Charészet aszú szőlői miatt nyögtök, végképp megtörve. 8 Mert Chesbón mezőségei elhervadtak; Szibma szőlőtője – a nemzetek urai leütötték venyigéit; Jáezérig értek, a pusztába tévedtek, indái terjeszkedtek, átmentek a tengeren. 9 Ezért siratom Jaezér sírásával Szibma szőlőtőjét, megázatlak könnyemmel, Chesbón és Eleálé, mert szüretedre és aratásodra kurjantás esett. 10 Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és a szőlőkben nem vigadnak és nem rivalognak; bort prészázakban nem sajtol a sajtoló, a kurjantást megszüntettem. 11 Azért zúgnak beleim Móábért mint a hárfa, és belsöm Kír-Chéreszért. 12 És lesz, hogyha megjelenik, hogyha kifárad Móáb a magaslaton és bemegy a szentélyébe, hogy imádkozzék – mit sem tehet. 13 Ez az ige, melyet szolt az Örökkévaló Móábról régtől fogva; 14 most pedig szól az Örökkévaló, mondván: Három év múlva, mint a béres éve, megaláztatik Móáb dicsősége az egész nagy néptömeeggel, és maradéka kevés, csekély lesz, nem sok.

17 Beszéd Damaszkusról. Íme Damaszkust megszüntetik, hogy város ne legyen, és lesz omladékká, rommá. 2 Elhagyatvák Aróer városai; nyájakéi lesznek, hevernek és nincs ki följeszti. 3 Megszűnik Efraimból az erősség és a királyság; Damaszkusból és Arám maradékától: olyanok lesznek mint Izrael fiainak dicsősége, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 4 És lesz azon napon, lefogy Jákob dicsősége és hűségének kővérsége lesoványodik. 5 És olyan lesz, mint mikor az arató begyűjti az álló gabonát és karjával learatja a kalászatokat; és olyan lesz, mint aki kalászatokat szed Refáim völgyében. 6 És marad benne böngészni való, mint mikor leverik az olajfát, két-három bogó a felső gally csúcsán, négy-öt a gyümölcstermőnek ágain, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene. 7 Azon napon tekinteni fog az ember az ő alkotójához és szemei Izrael szentjére fognak nézni; 8 és nem tekint az oltárookra, kezei művére, s amit ujjai csináltak, azt nem nézi, sem az asérákat és naposzlopokat. 9 Azon napon olyanok lesznek erős városai, mint az erdőnek és facsúcsnak elhagyatottsága, amelyeket elhagytak volt Izrael fiai elől; és lesz pusztasággá. 10 Mert elfelejtetted üdvöd Istenét és menedéked sziklájáról nem emlékeztél meg; ezért ültetsz gyönyörűséges ültetvényeket ég idegenből való venyigével beoltod. 11 Amely napon elülteted, bekeríted és reggel felvirágoztatod csemetédet: eltűnt az aratás a

gyötrelem és kínos fájdalom napján. 12 Oh sok nép zúgása, mint zúgnak a tengerek, úgy zúgnak, és nemzetek zajongása, mint a hatalmas vizek zajongása úgy zajonganak. 13 Nemzetek mint nagy vizek zajongása zajonganak: megdorgálja őt és messzire fut; űzetik mint a hegyek polyvája a szél elől, mint a porforgatag a vihar elől. 14 Estnek idején íme rémület, mielőtt reggel volna, nincs ő már: ez osztályrésze fosztogatóinknak és sorsa prédálóinknak.

18 Oh, csattogó szárnyak országa, mely Kús folyóin túl van; 2 mely követeket küld a tengeren, gyékény hajókon a víz színén! Menjetek, gyors követek, a természetes és fényes nemzethez, a néphez, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetéhez, melynek országát folyók hasítják. 3 Mind a világ lakói és a földnek lakosai, amint zászlót emelnek a hegyeken, majd látjátok és amint fűjják a harsonát, meghalljátok. 4 Mert így szólt az Örökkévaló hozzám: Hadd legyek nyugodt és hadd nézzem helyemen, mint a fényes forráság a napsugárban, mint harmatos felhő az aratás forráságában. 5 Mert aratás előtt, midőn vége van a virágzásnak és érő bogyóvá lesz a virág, levágja a gallyakat a kacorokkal és az indákat eltávolítja, lemetszi. 6 Ott hagyatnak egyaránt a hegyek madarának és a föld vadjának; nyaralni fog rajta a madár és mind a föld vadja rajta fog telelni. 7 Abban az időben ajándékot visznek az Örökkévalónak, a seregek urának, a természetes és fényes néptől, azon néptől, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetétől, melynek országát folyók hasítják, az Örökkévaló a seregek ura nevének helyére, Ción hegyére.

19 Beszéd Egyiptomról. Íme az Örökkévaló gyors felhőre ül és bemegy Egyiptomba; meginognak Egyiptom bálványai előtte és Egyiptom szíve elcsügged a belsejében. 2 Felöstökélem Egyiptomot Egyiptom ellen, hogy harcoljanak kiki a testvérei és kiki a társa ellen, város város ellen, királyság királyság ellen. 3 Elfogyatkozik Egyiptom szelleme őbenne és tanácsát megrontom; és megkérdezik a bálványokat és a hívősöket és a szellemidézőket és a halottjósokat. 4 És szolgáltatom Egyiptomot kemény úr kezébe és erős király uralkodik rajtuk, úgymond: az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. 5 És kiapadnak a vizek a tengerből és a folyó elszárad, elsikkad. 6 Megbűzhödnék a folyók, elfogynak és elszáradnak Egyiptom csatornáin, nád és sás elfonnyadnak. 7 Pusztulás a folyam mellett, a folyam partján; és a folyam minden veteménye elszárad, eltűnik és nincs többé. 8 Keseregnek a

halászok és gyászolnak mind akik horgot vetnek a folyamba, és akik hálót terítenek ki a víz, színére, búslakodnak. 9 És megszegyenülnek a fésült len feldolgozói és akik fehér szövetet szőnek. 10 És alapjai össze lesznek zúzva, mind a zsilipkészítők bánatos lelkűek. 11 Bizony oktalanok Czóan nagyjai, Fáraó legbölcsebb tanácsosai – elbult a tanácsuk; hogyan mondhatjátok Fáraónak: bölcsek fia vagyok, ősrégi királyok fia! 12 Ugyan hol vannak a te bölcseid, hadd jelentsék csak neked és tudják meg, mit határozott az Örökkévaló a seregek ura Egyiptom felől. 13 Megbolondultak Czóan nagyjai, megcsalódtak Nóf nagyjai; megtévesztették Egyiptomot törzseinek sarkkövei. 14 Az Örökkévaló belétöltötte a szédelgés szellemét, hogy megtévezzék Egyiptomot minden művében. amint a részeg támolyog okádékában. 15 És nem lesz Egyiptomnak műve, melyet művelne fej és fark, pálmaág és káka. 16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom mint az asszonyok: remeg és retteg az Örökkévaló, a seregek ura kezének fölemelésétől, melyet ő föleml ellene. 17 És Jehúda földje Egyiptomnak rémulésére lesz; bárki megemlíti azt előtte, megrettenni fog az Örökkévalónak a seregek urának határozatától, melyet ő határoz felőle. 18 Azon a napon öt város lesz Egyiptom országában, melyek Kánaán nyelvét beszélik és esküsznek az Örökkévalónak, a seregek urának. Rombolás városának fog nevezetni az egyik. 19 Azon napon oltára lesz az Örökkévalónak Egyiptom serege közepében és oszlop a határa mellett az Örökkévalónak; 20 és jelül és tanúságul lesz az Örökkévalónak a seregek urának Egyiptom országában; ha kiáltani fognak az Örökkévalóhoz elnyomók miatt, akkor küld nekik segítőt és védőt, hogy megmentse őket. 21 És megismerteti magát az Örökkévaló Egyiptommal, és megismerik az egyiptomiak az Örökkévalót ama napon és szolgálják vágóáldozattal és lisztáldozattal, és fogadást tesznek az Örökkévalónak és megfizetik. 22 És sújtja az Örökkévaló Egyiptomot, sújtva és gyógyítva, és megtérnek az Örökkévalóhoz, enged fohászkodnak és meggyógyítja őket. 23 Azon a napon országút lesz Egyiptomból Assúrba és bemegy Assúr Egyiptomba, Egyiptom pedig Assúrba; és szolgál majd Egyiptom Assúrral együtt. 24 Azon a napon Izrael harmadik lesz Egyiptom és Assúr mellett, áldásul a földnek közepette, 25 amellyel megáldotta az Örökkévaló a seregek ura, mondván: áldva legyen népem Egyiptom és kezeim műve Assúr és birtokom Izrael!

20 Amely évben Tartán Asdód alá ment, amikor küldte őt Szargón, Assúr királya és harcolt Asdód ellen és bevette azt – 2 abban az időben szólt az Örökkévaló Jesájához, Ámócz fia által, mondván: Menj és oldd le a zsákok derekadról és sarudat húzd le lábadról. És így cselekedett, járván meztelenül és mezítláb. **3** És szólt az Örökkévaló: Amint járt Jesájához szolgám meztelenül és mezítláb, három évre jelül és csodául Egyiptom felől és Kús felől, **4** úgy fogja vezetni Assúr királya Egyiptom foglyait és Kús számkivetettjeit, ifjakat és véneket, meztelenül és mezítláb, megmeztelenített alféllel, Egyiptom szégyenére. **5** És megrettennek és megszégyenülnek Kús miatt, mely felé tekintettek és Egyiptom miatt, amellyel dicsekedtek. **6** És mondja a partvidék lakója azon napon: Íme így járt, aki felé tekintettünk, ahova futottunk segítségért, hogy Assúr királyától megszabaduljunk, hát miképpen menekülünk meg mi?

21 Beszéd a tenger pusztájáról. Mint viharok a délvídeken, akképp vonul, pusztából jó, félelmetes földről. **2** Kemény látomást jelentettek nekem: a hűtlenkedő hűtlenkedik, a pusztító pusztít; gyere föl Élam, ostromolj Média, minden sóhajtását megszüntettem! **3** Azért telvék ágyékaim reszkétese kínok fogtak el, mint a szülőnő kínjai, elszedültem, úgyhogy nem hallok, megrémültem, úgy hogy nem látok. **4** Támolygott a szívem, borzadály ijesztett engem; kéjem estéjét remegéssé tette számomra. **5** Rendezik az asztalt, terítik a terítőt, esznek-isznak – fel vezérek, kenjetek pajzsot! **6** Mert így szólt hozzám az Úr: Menj, állíts föl őt, amit látni fog, jelentse. **7** ha lát nyargaló csapatot, egy pár lovas, számaron nyargalókat, tevén nyargalókat, akkor figyeljen figyelemmel, nagy figyelemmel. **8** És kiáltott mint oroszlán: Őrhelyen, Uram, állok én mindig nappal, és őrizetemen ott állok mind az éjszakákban. **9** És íme itt jön egy nyargaló embercsapat, egy pár lovas. Ekkor megszólalt és mondta: Elesett, elesett Babel és isteneinek mind a képeit földre zúzta! **10** Oh, te megcsépeltem, szérúmnek fia, amit hallottam az Örökkévalótól a seregek urától, Izrael Istenétől, jelentettem nektek. **11** Beszéd Dúmáról. Hozzám szólnak Széirből: ör, mennyire van az éjszaka, ör, mennyire van az éjszaka? **12** Mondta az ör: Eljött a reggel meg az éjjel is; ha kérdeni akartok, kérjdetek, újból jöjjetek el. **13** Beszéd Arábiáról. Az erdőben, Arábiában háltok, dedániak karavánjai. **14** A szomjúhozó elé hoznak vizet; Téma országának lakói kenyérével mentek elé a bujdosónak. **15** Mert a

kardok elől bujdosnak el, a kirántott kard elől és a feszített íj elől, a háborúnak súlya elől. **16** Mert így szólt hozzám az Úr: Egy év múlva, a napszámos évei szerint, elenyészik Kédár egész dicsősége: **17** Kédár vitéz fiai ifjainak megmaradt száma pedig csekély lesz, mert az Örökkévaló, Izrael Istene szólt.

22 Beszéd a Látomás völgyéről. Mi lelt vajon, hogy fölmentél mindenestől a háztetőkre? **2** Zajjal teli zúgó város, ujjongó város megöltjeid nem kardnak megöltjei és nem harcnak halottjai. **3** Vezéridek mind elszótktek egyetemben, íj nélkül fogattak el: mind, akik a tied közül találtattak, elfogattak egyetemben: messzire menekültek. **4** Azért mondtam: Forduljatok el tőlem, hadd sírjak keservesen; ne erőlködjete vigasztalni engem népem leányának pusztulása miatt. **5** Mert megzavarás, eltiprás és zavarodás napja lesz az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregivel: urának a látomás völgyében, szétrombolva a falat, és kiáltás a hegy felé. **6** És Elám felvette a tegezt, szekérhad emberei meg lovasok, Kír pedig pajzsot meztelenített. **7** És völgyeidnek java telve lett szekérhaddal, és a lovasok elhelyezkedtek a kapu felé. **8** És fölfedte Jehúdának takaróját, és föltekintettél azon napon az erdőház fegyverére; **9** s Dávid városának repedéseit láttátok, hogy számosak; és összegyűjtöttétek az alsó tó vizét; **10** és Jeruzsálem házait megszámláltátok és lebontottátok a házakat, hogy erősítsétek a falat; **11** és vízfogót csináltatok a két fal között a régi tó vizének, de nem tekintettetek arra, aki ezt teszi, és aki régtől fogva alkotja, azt nem láttátok. **12** És felhívott az Úr, az Örökkévaló a seregek ura ama napon sírásra és gyásztartásra, kopaszúságra és gyászözvezésre; **13** de íme vígság és öröm, ölnék marhát és vágnak juhot, esznek húst és isznak bort: együnk és igyunk, mert holnap meghalunk. **14** És megnyilatkozott füleim előtt az Örökkévaló a seregek ura: nem bocsátatik meg nektek ez a bűn, míg meg nem haltok, szólt az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. **15** Így szól az Úr, az Örökkévaló a seregek ura: Eredj, menj el ehhez az intézőhöz, Sebnához, ki a ház fölött van. **16** Mid van itt és kid van itt, hogy magadnak sírt vágtál itt? Aki magasban vágja sírját, a sziklában váj magának hajlékot! **17** Íme az Örökkévaló elhajt téged elhajítással, oh férfi, megragadva megragad téged, **18** gomolytva gomolyt téged gomolyítással, mint labdát széles határú földre; ott fogsz meghalni, ott lesznek dicső szekereid, urad házának szégyene te! **19** Letaszítlak állásodról, és helyedről ledöntenek téged. **20** És lesz azon napon, hívom szolgámat Eljákimot, Chilkijához fiát; **21** és

felöltöttem a köntösödbe és öveddel erősítem, és uralmatad kezébe adom, hogy atyjává legyen Jeruzsálem lakójának és Jehúda házának. 22 És teszem vállára Dávid házának a kulcsát; ha nyit, nem zár senki; ha zár, nem nyit senki. 23 És beütöm szegül szilárd helyre, és dicsőség székévé lesz atya házának. 24 És ráaggatják atya házának egész dicsőségét, a csemetéket és hajtásokat, mind a kis edényeket a medence edényektől egészen a korszó edényekig. 25 Ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, elmozdul a szilárd helyre beütött szeg, levágatják, leesik, és elpusztul a teher, mely rajta volt, mert az Örökkévaló szólt.

23 Beszéd Czórról. Jajgassatok, Tarsis-hajók, mert elpusztított, úgy hogy nincs ház, se bemenés; Kittím országából nyilvánított nekik. 2 Némuljatok el ti partnak lakói; te part, melyet Czidón kereskedői, a tengeren utazók, eltöltöttek. 3 És nagy vizeken a Síchór vetése, a folyam aratása volt a jövedelme, és lett a népek áruja. 4 Szégyenkezéssel Czidón, mert szólt a tenger, a tenger erőssége, mondván: nem vajúdtam, nem szültem, és nem neveltem nagyra ifjakat, se nem magasra hajadonokat. 5 Amint Egyiptomba jut a hír, reszketnek, amint oda jut a Czórról való hír. 6 Menjete át Tarsisba, jajgassatok, partnak lakói ti! 7 Ez-e a ti ujjongó városok? Óskor napjaitól, az ő elejétől fogva viszik lábai, hogy távolban lakozzék. 8 Ki határozta ezt a koronákat osztó Czór felől, melynek kereskedői fejedelmek, kalmárai a földnek előkelői. 9 Az Örökkévaló a seregek ura határozta, hogy meggyalázza minden dísznek büszkeségét. hogy lealázza mind a földnek előkelőit. 10 Járd be országodat, mint a folyam, Tarsis leánya, nincs többé kötelék! 11 Kezét kinyújtotta a tengerre, megremegtetett királyságokat; az Örökkévaló elrendelte Kánaán felől, hogy megsemmisítsék erősségeit. 12 És mondta: Nem fogsz már többé ujjongani, te megbántalmazott, Czidón szűz leánya, Kittímbe fel, menj át, ott sem lesz nyugodt. 13 Íme a kaldeusok országa – ez a nép, mely nem volt Assúr alapította a puszták lakóknak, felállították tornyaikat, feldúlták palotáit, omladékká tették. 14 Jajgassatok Tarsis-hajók, mert elpusztított erősségtetek. 15 És lesz ama napon, el lesz felejtve Czór hetven évig azon egy király évei szerint; hetven év múltán úgy lesz Czórral, mint a parázna nő dala szól: 16 Végy elő hárfát, kerüld meg a várost, elfelejtett parázna; szépen hárfázz, sokat dalolj, hogy megemlékezzenek rólad! 17 És lesz hetven a múltán, rá gondol az Örökkévaló Czóra,

hogy visszatérjen paráznabéréhez; és paráználkodik mind a föld királyságaival a föld színén. 18 De keresete és bére szentség lesz az Örökkévaló számára, nem halmozták sem kincssé sem készletté: hanem az Örökkévaló előtt lakóké lesz a keresete, evésre, jóllakásra és tartós ruházatra.

24 Íme az Örökkévaló megüresíti és pusztává teszi a földet, felfogatja a színét és szétszórja lakóit 2 És olyan lesz a nép mint a pap, a szolga mint az úr, a szolgáló mint az úrnője, a vevő mint az eladó, a kölcsönadó mint a kölcsönvevő, a hitelező mint akinek hitelez. 3 Megüresedve megüresedik a föld és kifosztódva kifosztódik, mert az Örökkévaló mondta ki ezt az igét. 4 Gyászol, hervad; a föld, elfonnyad, elhervad a világ, elfonnyadnak a föld népének magasai. 5 És a föld fertőzötté; lett a lakói alatt, mert megszegtek tanokat, megtörtek törvényt, megbontották az örök szövetséget. 6 Ezért átok emésztette a földet és bűnhődtek a rajta lakók; ezért megégtek a föld lakói és csekély számban maradt ember. 7 Gyászolt a must, fonnyadt a szőlő, sóhajtoznak a vígszívűek. 8 Megszűnt a dobok vigassága, elmaradt az ujjongók zaja, megszűnt a hárfá vigassága. 9 Dal mellett nem isznak majd bort, keserű lesz ivóink a részegítő ital. 10 Megtörtetett a semmiség városa, elzárattott minden ház, nincs bemenés. 11 Kiáltás van a borért az utcákon, lealkonyodott minden öröm, elköltözött a föld vigassága. 12 Maradt a városban pusztulás és rommá zúzatik szét a kapu. 13 Mert így lesz az a földön, a népek közepette, mint mikor leverik az olajfát, mint böngészéskor, ha vége van a szüretnek. 14 Amazok fölemelik hangjukat, ujjonganak, az Örökkévaló fensége miatt vigadnak a tenger felől. 15 Ezért a fénytájakon tiszteljétek az Örökkévalót, a tenger szigetén az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevét. 16 A föld széléről dalokat hallottunk: Díszt az igaznak. Én meg mondtam: végem van, végem van, jaj nekem; hűtlenek hűtlenkedtek és hűtlenséggel hűtlenkedtek a hűtlenek. 17 Rettegés, örvény és tőr ellened, lakója a földnek! 18 És lesz, aki futamodik a rettegés hangjától, beleesik az örvénybe, és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben. Mert ablakrácsok a magasból megnyíltak és megrendültek a föld alapjai. 19 Zúzva szétzúzódtott a föld, megszólva elmozsolódott a föld, tántorodva megtántorodott a föld. 20 Inogva inog a föld, mint a részeges és megrázkódik mint a kaliba; rá nehezedik bűne, elesik és több föl nem kel. 21 És lesz azon napon, megbünteti az Örökkévaló a magasság seregét a magasságban és a föld királyait

a földön. **22** És összegyűjtetek, mint foglyokat gyűjtetek a börtönbe és elzártak zárt helyre; de sok nap után gondolnak rájuk. **23** És elpirul a hold és megszegyenül a nap, mert király lett az Örökkévaló, a seregek ura Czión hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt dicsőség van.

25 Örökkévaló, én Istenem vagy, felmagasztallak, dicsőítem nevedet, mert csodat műveltél, régtől való határozatokat, hűségesen, híven. **2** Mert kőhalmazzá tetted a várost, az erősített várt omladékká; az idegenek kastélyát, hogy nincs város, soha sem épül fel. **3** Ezért tisztel téged erős nép, erőszakos nemzetek várai félnek téged. **4** Mert menedéke voltál a szegénynek, menedéke a szűkölködőnek, megszorultában; oltalom zivatar ellen, árnyék hőség ellen, mert az erőszakosok dühe olyan, mint zivatar a falnak. **5** Mint hőséget a sivatagban, lenyomod az idegenek zajongását, mint hőség a felhő árnyéka által, elnyomatik az erőszakosok éneke. **6** És szerez majd az Örökkévaló a seregek ura mind a népeknek ezen a hegyen lakomát zsíros étkekből, lakomát seprűs borból, velővel készített zsíros étkekből, megtisztított seprűs borokból. **7** És megsemmisíti ezen a hegyen a fátyolt, mely elfátyolozza mind a népeket és a takarót, mely rá van takarva mind a népekre. **8** Megsemmisíti a halált örökre és eltörli az Úr az Örökkévaló a könyút minden arcról; és népének gyalázatát eltávolítja az egész földről, mert az Örökkévaló szólt. **9** És mondják ama napon: Íme ez az Istenünk, akiben reménykedünk, hogy megsegít bennünket: ez az Örökkévaló, akiben reménykedünk, ujjongunk és örülünk az ő segítségének. **10** Mert nyugodni fog az Örökkévaló keze ezen a hegyen és összetiportatik Móáb a maga helyén, amint összetiportatik a szalma a ganéjgödörben. **11** Kiterjeszti ott kezeit, amint kiterjeszti az úszó, hogy ússzon; és lealacsonyítja gőgösségét kezének cselfogásaival. **12** Falaidnak magas erősségét pedig lealázta, lealacsonyította, földhöz érte, a porig.

26 Azon a napon éneklik azt a dalt Jehúda országában: Erős városunk van, a segítséget teszi fallá és bástyává. **2** Nyissátok ki a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nemzet, a hűséget őrző. **3** A lelkiület szilárd, megóvod a békét, a békét; mert benned bízunk. **4** Bízatok az Örökkévalóban mindéig, mert Jáh, az Örökkévaló örök szikla. **5** Mert lealázta a magasban lakókat, a fölemelkedő várat; lealacsonyítja, alacsonyítja a földig, éreti a porig.

6 Láb tapossa, a szegénynek lábai, a szűkölködők léptei. **7** Az igaznak útja egyenesség; egyenes, te az igaznak ösvényét egyengeted. **8** Ítéleteid útján is, Örökkévaló, reméltünk benned, nevedre és emlékedre kívánczik a lélek. **9** Lelkimmel kívántalak az éjjel, szellememmel is én bennem kereslek: mert midőn ítéleteid a földre jutnak, igazságot tanulnak a világ lakói. **10** Ha megkegyelmeztetik a gonosz, nem tanul igazságot, a jogosság országában joptalankodik és nem látja az Örökkévaló felségét. **11** Örökkévaló, magas a te kezed, de nem látják, lássák szégyenülve a népért való buzgalmat, az ellenségeidet érő tűz is eméssze meg őket. **12** Örökkévaló, békét szerzel majd nekünk, mert mind a mi dolgainkat is műveltet nekünk. **13** Örökkévaló, mi Istenünk, bírtak bennünket urak rajtat kívül; egyedül általad emlegetjük nevedet. **14** Holtak nem élednek föl, árnyak nem támadnak föl, ezért rendelted és megsemmisítetted őket és kipusztítottad minden emléküket. **15** Gyarapítottad a nemzetet, Örökkévaló, gyarapítottad a nemzetet, megdicsőültél, messzivé tetted mind a föld végeit. **16** Örökkévaló, a szorultságban gondoltak rád, halk fohászuk ömlött, midőn fenytésed érte őket. **17** Mint várandós, ki közel van a szüléshez, vajúdik, kiált fájdalmaiban, úgy voltunk mi előtted, Örökkévaló. **18** Várandósak voltunk, vajúdtunk, mintegy szelet szültünk; segítség nem érkezett az országba és nem születnek meg világlakók. **19** Éledjenek föl a te halottaid, hulláim támadjanak föl; ébredjetek és ujjongjatok, ti porban lakozók, mert világosság harmata a te harmatod és a föld megszűli az árnyakat. **20** Eredj népem, menj be kamaráidba és zárd be mögötted ajtódat, rejtőzzél el kis pillanatra, míg elmúlik a harag. **21** Mert íme az Örökkévaló elindul helyéről, hogy megbüntesse bűnéért a föld lakóját; és feltakarja a föld a rajta elontott vért és nem fedi be többé a rajta megölteket.

27 Ama napon megbünteti az Örökkévaló az ő kemény és nagy és erős kardjával a leviatánt, a futó kígyót és a leviatánt, a tekerődző kígyót és megöli a szörnyeteget, mely a tengerben van. **2** Azon napon énekeljete bortermő szőlőről. **3** Én az Örökkévaló óvom őt, minden pillanatban öntözöm; hogy ne bántsák, éjjel és nappal óvom őt. **4** Haragom nincs nekem; ki ad elem tövist és tüskét – harcban hadd lépek beléje, felgyújtom egyetemben. **5** Avagy megragadja oltalmamat, szerez békét velem; békét szerez velem. **6** A jövődőben meggyökerezik Jákob kivirul és virágzik Izrael, és megtelik a világ színe gyümölcssel. **7** Vajon a megverőjének verésével

verte-e őt meg, vagy az ő megöltjeinek ölésével öletett-e meg? **8** Mértéktelenen elküldésével ítélte őt – elmozdította ádáz szelével a keleti szélnek napján. **9** Ezért ezzel nyer engesztelést Jákob bűne és ez vette eltávolításának egész gyümölcse midőn mind az oltár köveit olyanokká teszi, mint az összezúzott mészkövek, nem állnak fenn az asérák és naposzlopok. **10** Mert az erős város magános, néptelen és elhagyatott hajlék mint a pusztá; ott legel a borjú és ott heverész és emészti gallyait. **11** Midőn elszáradnak ágai, letöretnek, asszonyok jönnek és eltűzelik; mert nem értelmes nép az, azért nem irgalmaz neki teremtője és alkotója nem kegyelmez neki. **12** És lesz ama napon, cséplést tart az Örökkévaló a folyam folyásától fogva Egyiptom patakjáig; ti pedig egyenként össze fogtok szedetni, Izrael fiai. **13** És lesz ama napon, megfúvatik a nagy harsona és jönnek, akik bujdosnak Assúr országában és akik elszéledtek Egyiptom országában, és leborulnak az Örökkévaló előtt a Szent hegyen Jeruzsálemben.

28 Oh Efraim részegeinek büszke koronája, pompás díszének elhervadó virága, mely a bortól leverték kővér völgyének hegycsúcsán van. **2** Íme egy erős és hatalmas az Úrtól, mint jégeső s zápor, vészés vihar; mint hatalmas áradó vizek zápora földhöz sújt erővel. **3** Lábbal tapostatik el Efraim részegeinek büszke koronája. **4** És olyan lesz pompás díszének elhervadó virága, mely a kővér völgynek hegycsúcsán van, mint a korán érő füge, mielőtt gyümölcsszedés volna, amelyet ha. meglát, aki látja, amíg még kezében van, lenyeli. **5** Azon a napon lesz az Örökkévaló, a seregek ura díszes koronájává és pompás koszorújává népe maradékának; **6** meg a jog szellemévé annak, ki a jog székén ül és erővé azoknak, akik a kapuba térítik el a háborút. **7** De ezek is a borban tévelyegtek és a részegítő italban tántorogtak; pap és próféta tévelyegtek részegítő italtól, elnyelettek a bortól, tántorogtak a részegítő italtól; tévelyegtek a látásban, inogtak az ítélemben. **8** Mert mind az asztalok telve vannak okádással, undoksággal, nincs többé hely. **9** Kit tanít ő tudásra, kivel értet hirdetést, a tejtől elváltakat, az emlőtől elszakadtakat? **10** Mert parancs parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott. **11** Bizony dadogó ajkúakkal és idegen nyelvvél fog beszélni ehhez a néphez; **12** aki azt mondta nekik, ez a nyugalom: szereztek nyugtot a fáradtnak, és ez a pihenés: de nem akarták hallani. **13** Lesz tehát nekik az Örökkévaló ígéje parancs

parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott; hogy menjenek és hátra botoljanak és megtöressenek és törbe jussanak és megfogassanak. **14** Azért halljátok az Örökkévaló ígését csúfolódás emberei ti, példázói a népnek Jeruzsálemben! **15** Mert azt mondjátok: szövetséget kötöttünk a halállal és az alvilággal csináltunk szerződést, az elsodró ostor, ha átvonul, nem jön ránk, mert a hamisságot tettük oltalmunkká és a hazugságban rejtjük magunkat. (Sheol h7585) **16** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én alapul teszek le Czióban követ, kipróbált követ, becses sarkkövet, alapozott alapul aki hisz, nem sürget. **17** És teszem a jogot mértékzinórrá és az igazságot mérleggé, és elsőpri a jégeső a hamisság titalmát és a rejteket vizek sodorják el. **18** És eltöröltetik szövetségtek a halállal és szerződésetek az alvilággal nem áll meg; az elsodró ostor ha átvonul, taposásul lesztek neki; (Sheol h7585) **19** Valahányszor átvonul, elragad benneteket, mert reggeltől reggelre fog átvonulni, nappal és éjjel, és csupa iszonyodás lesz, mikor megértik a hirdetést. **20** Mert rövidebb az ágy, semhogy nyújtózkodhatnának és szűkebb a takaró, semhogy betakarózhatnának. **21** Mert miként a Peráczim hegyén, úgy kel fel az Örökkévaló, miként Gibeón völgyében, úgy haragszik, hogy megcselekedje cselekedetét – idegenszerű a cselekedete, és hogy művelje művét – szokatlan a műve. **22** Most tehát ne csúfolódjatok, hogy ne erősödjenek köteleitek, mert végzést és határozást hallottam az Úrtól, az Örökkévalótól, a seregek urától az egész föld fölött. **23** Figyeljetek és halljátok szavamat, ügyeljetek és halljátok beszédemet. **24** Vajon egész nap szánt-e a szántó, hogy vessen, hasogatja és boronálja-e földjét? **25** Nemde, ha egyengette annak színét, szór fekete kőményt és kőményt hint, letesz búzát a sorba és árpát a megjelölt helyre és tönkölyt a határába? **26** Így oktatta a rendre, Istene tanítója. **27** Mert nem cséplőszánnal cséplik a fekete kőményt és a szekér kerekét nem viszik rá kőményre, hanem bottal verik ki a fekete kőményt és a kőményt vesszővel. **28** A kenyérmagot zúzzák-e? Bizony nem örökké csépli, hanem hajja szekérének kerekét meg lovait, nem zúzza szét. **29** Ez is az Örökkévalótól, a seregek urától eredt, csodálatos a tanácsa, nagy a bölcsessége.

29 Oh Ariél, Ariél, város, melyben Dávid lakozott! Adjatok hozzá évet évhez, forogjanak az ünnepek. **2** Akkor szorongatom Ariélt és lesz jajgatás és jajdulás, és olyan lesz nekem mint Ariél. **3** És tábornok körben ellened és ostromollak fölállított

haddal és fölvetek ellened sáncokat. 4 Lealacsonyítva a földből fogsz szólni és lealázva a porból hallatsz szavad; és mint a szellemidéző lesz a földből hangod és a porból sipogni fog szavad. 5 És lesz mint a finom por ellenségeid sokasága és mint a tovaszálló polyva az erőszakosak sokasága és lesz az hamarjában, hirtelen. 6 Az Örökkévalótól a seregek urától lesz a büntetés, mennydörgéssel, földrengéssel és nagy robajjal, szélvész és vihar és emésző tűznek lángja. 7 És olyan lesz, mint álom, éjjeli látomás, mind a nemzetek sokasága, amelyek Ariél ellen sereglettek, mind akik sereglenek ellene és vára ellen és akik szorongatják. 8 És lesz, valamint álmodik az éhező, mintha ennék, de felébred és lelke üres, és valamint álmodik a szomjazó, mintha innék, de felébred s íme bágyadt és lelke elepedt olyan lesz mindazon nemzetek sokasága, amelyek Czión hegye ellen sereglettek. 9 Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok! Részegek lettek, de nem bortól, támolyognak, de nem részegítő italtól. 10 Mert kiöntötte rátk az Örökkévaló mély álom szellemét, lezárta szemeiteket, a, prófétákat és fejeiteket, a látókat betakarta. 11 És olyan lett nektek minden látomás, mint a lepecsételt könyvnek szavai, melyet adnak könyvtudónak, mondva: olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudom, mert le van pecsételve; 12 és adják a könyvet olyannak, aki nem tud könyvhöz, mondva, olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudok könyvhöz. 13 És szólt az Úr: Mivelhogy e nép közeledett, szájával és ajkaival tisztelt engem, de szíve távolodott tőlem, és félelmük irántam betanított emberi parancs volt: 14 ezért íme tovább is csodásan bánok a néppel, csodálatos csodásan; el fog veszni bölcsseinek bölcsessége és értelmeseinek értelmessége el fog rejtőzni. 15 Jaj azoknak, akik mélyen elrejtik a tanácsot az Örökkévaló előtt, hogy sötétségben legyen a művük és azt mondták: ki lát bennünket, ki tud rólunk? 16 Mi ferdeség tőletek! Avagy mint az agyag, úgy tekintessék a fazekas? Hogy azt mondja a készítmény a készítőjéről: nem készítet engem, és az alkotás azt mondta alkotójáról: nem értett hozzá! 17 Valóban, még egy kevés – és a Libanon termőföldé lesz, a termőföld pedig erdőnek fog tekinteni. 18 És meghallják ama napon a süketek a könyv szavait, és homályból és sötétségből látnak a vakok szemei. 19 És gyarapodnak az alázatosak az Örökkévaló által örömben és az emberek legszegényebbei Izrael szentje által ujjonganak. 20 Mert vége van az erőszaknak és elpusztult a csúfoló és kiirtattak mind a jogtalanságra lesők; 21 akik vétkesnek mondják az

embert egy szóért és a kapuban feddőt törbe kerítik és semmisséggel jogát hajlítják az igaznak. 22 Ezért így szól az Örökkévaló Jákob házáról, az aki megváltotta Ábrahámot: nem fog mostmár megszegényülni Jákob és nem fog most már elhalványulni arca. 23 Mert mikor meglátják gyermekei kezem művét közepében, megszentelik nevemet: szentnek mondják Jákob szentjét és félelmesnek Izrael Istenét. 24 Akkor tudnak a tévelygő lelkűek értelmet és a zúgolódók tanulságot tanulnak.

30 Oh a pártütő fiak, úgymond az Örökkévaló, hogy tanácsot tartanak, de nem tőlem valót, és szövetséget szőnek, de szellemem nélkül, azért hogy tetőzzék a vétket vétkekkel; 2 akik indulnak, hogy lemenjenek Egyiptomba, de szájamat nem kérdezték meg, hogy oltalmuk legyen Fáraó oltalmában és hogy menedékük legyen Egyiptom árnyékában. 3 Lesz tehát nektek Fáraó oltalma szégyenné és a menedék Egyiptom árnyékában gyalázattá. 4 Mert Czóbanban voltak nagyjai és követei Chánészbe értek. 5 Mind szégyent vallottak egy nép miatt, mely nem használ nekik; sem segítségre, sem hasznukra nincs, hanem szégyenre és gyalázatra is. 6 Beszéd a Délvidék állatairól. A szükség és szorongás országában, ahonnan valók nőstény és hím oroszlán, vipera és repülő kígyó, viszik a szamarak hátán vagyonukat és a tevék púpján kincseiket egy néphez, mely nem használ. 7 Egyiptom pedig hiábavalóan és semmis módon segít; azért úgy neveztem őt: döllyfösködők, veszteg-ülők. 8 Most gyere, írd föl táblára és könyvbe rójad, hogy meg legyen a végső napig mindéig örökre. 9 Mert engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, kik nem akarták hallani az Örökkévaló tanát: 10 akik mondták a látóknak, ne lássatok és a jósooknak, ne jósoljatok nekünk igazakat, beszéljete nekünk hízelgéseket, jósoljatok ámtításokat, 11 térjete el az útról, hajoljate el az ösvényből, hagyjate békét nekünk Izrael szentjével! 12 Ezért így szól Izrael szentje: Mivelhogy megvetitek ezt az ígét és hízatok zsarolásban és álnokságban és támaszkodtate rá: 13 ezért olyan lesz nektek a bűn mint omladozó rés, mely kidűl egy magas falon, amelynek hirtelen, hamarjában jön a törése: 14 és összetöri, amint összetörnek egy fazekas korsót darabokra zúzva, kímélet nélkül; és nem találatic darabjai közt cserép, hogy tüzet kaparjanak a tűzhelyről és vizet merjenek a veremből. 15 Mert így szól az Úr az Örökkévaló, Izrael szentje: Békesség és nyugalom által fogtok megsegíttetni, nyugodtságban és bizalomban lesz a ti erőtök; de ti nem akartátok, 16 hanem mondtátok

nem, hanem lovon futunk – azért futni fogtok, és gyors állaton nyargalunk, ezért gyorsak lesznek üldözőitek.

17 Egyezzen egynek a fenyegetése elől, ötnék a fenyegetése elől fogtok futni, amíg úgy maradtok mint a pózna a hegy csúcsán, mint a jelzészlő a dombon.

18 És ezért vár az Örökkévaló, hogy kegyelmezzen nektek és ezért késik, hogy irgalmazzon nektek; mert a jognak Istene az Örökkévaló, boldogok, kik rá várakoznak. **19** Oh te nép, mely Czióban, Jeruzsálemben lakik, nem fogsz sírva sírni, könyörülve fog könyörölni rajtad kiáltásod hangjára, mihelyt hallja, meghallgat téged.

20 És ad nektek az Úr szűken kenyeret és nyomorral vizet: nem vonul félre többé tanítód és szemeid látni fogják tanítódodat: **21** és füleid hallani fogják a szót mögötted, mely mondja: ez az út, járjatok rajta, akár jobbra akár balra mentek. **22** És megfertőztetitek faragott képeid ezüst burkolatát és öntött képeid arany köpönyegét; elhányod mint undorító dolgot, ki veled! mondod neki.

23 És adni fog esőt vetőmagodra, amellyel beveted a földet és kenyeret, a földnek termését, és kövér és zsíros lesz; legelni fog jószágod azon napon széles réten. **24** Az ökrök és a szamarak pedig, a földnek művelői, sós abrakot fognak enni, melyet rostával és szórólappal szórtak.

25 És minden magas hegyen és minden emelkedett dombon patakok, víznek folyói lesznek, a nagy öldöklés napján, amikor ledőlnek a toronyok. **26** És olyan lesz a hold világa, mint a nap világa és a nap világa hétszer olyan mint a hét nappalnak világa, amely napon bekötözi az Örökkévaló népének törését és a rajta üttöt sebet meggyógyítja.

27 Íme az Örökkévaló neve messziről jön, és a haragja súlyos füstfelleggel, ajkai telvék haragvással és nyelve olyan mint az emésztő tűz; **28** és lehelete olyan mint az áradó patak, amely nyakig ér, hogy megsztálja a népeket a semmisülés szitáján és a tévesztő zabola a nemzetek állkapcsán legyen. **29** Éneketek lesz, mint az ünnep megszentelésének éjszakájában, és szívnek öröme mint azé, ki fuvola mellett megy, hogy az Örökkévaló hegyére jusson. Izrael sziklájához.

30 És hallatja az Örökkévaló fenségének hangját és karjának alászállását láttatja a harag hevében és emésztő tűznek lángjával – szélvész és zápor és jégesős kő. **31** Mert az Örökkévaló hangjától megretten Assúr, mely vesszővel ver. **32** És lesz az elrendelt vessző minden sújtása, melyet rábocsát az Örökkévaló, dobszó és hárfaszó mellett; emelt kéz harcával harcol ellene. **33** Mert elkészítve van tegnaptól fogva a tűzhely, az is a királynak van szánya, mélylé és szélessé tették a máglyáját, tűz és

sok fa, az Örökkévaló fuvallatja kénpataként gyújtja meg.

31 Jaj azoknak, kik lemennek Egyiptomba segítségért, lovakra támaszkodnak; bíznak szekérhadban, mert sok és lovasokban, mert nagyon számosak, de Izrael szentjére nem tekintettek és az Örökkévalót nem keresték. **2** De ő is bölcs és veszedelmet hoz és szavát nem másította meg, hogy támadjon a gonosztevők háza ellen és a jogtalanság cselekvőinek segítsége ellen. **3** Egyiptom pedig ember és nem Isten és lovaik hús és nem szellem; és az Örökkévaló kinyújtja kezét, megbotlik a segítő és elesik a segített és együttesen mindnyájan elenyésznek. **4** Mert így szólt hozzám az Örökkévaló: Valamint ordít az oroslán és az oroslán kölyke zsákmánya sokelett, hogyha összehivatik ellene a pásztorok sokasága, hangjuktól nem retten meg és tömegük előtt nem alázódik meg: úgy száll le az Örökkévaló a seregek ura, hogy hadakozzék Czión hegyén és dombján. **5** Mint repülő madarak úgy fogja védeni az Örökkévaló a seregek ura Jeruzsálemet, védve és megmentve, kímélve és megszabadítva. **6** Térjetek vissza ahhoz, akitől oly mélyen elpártoltak Izrael fiai. **7** Mert ama napon megvetik kiki ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket kezeitek készítettetek nektek vétékül. **8** És elesik Assúr nemférfi kardja által és nem-ember kardja emészti meg, megfutamodik a kard elől és ifjai robotra kerülnek. **9** És kőszirtje félelemtől eltűnik s megrettennek a zászlótól nagyjai, úgymond az Örökkévaló, kinek tüze van Czióban és kemencéje van Jeruzsálemben.

halljátok szavamat, bizakodó leányok, figyeljétek beszédemre. **10** Esztendőn fölül napok múlva remegni fogtok ti bizakodók, mert elveszett a szüret, gyümölcszedés nem lesz. **11** Reszkessetek ti gondtalanok, remegjétek ti bizakodók, vetközözetek, meztelenedjétek, gyászt öltsetek az ágyéokra! **12** Mellet verdesnek a gyönyörűségeis mező miatt, a termékeny szőlő miatt. **13** Népem földjén tövis és tüske nő ki, bizony mind a vígságos házain az ujjongó városnak. **14** Mert a kastély pusztán maradt, a zajos város elhagyatott, bástya és őrtorony barlangokká váltak örökre, vadszamarak vígságául, nyájuk legelőjéül. **15** Mígnem kiömlik ránk a szellem a magasból és a pusztá termőfölddé lesz és a termőföld erdőnek tekintetik. **16** És lakozik a pusztában jogosság és igazság a termőföldön lakik. **17** És lesz az igazságnak műve béke és az igazság munkája békesség és biztonság mindörökre. **18** És lakni fog népem a béke hajlékában és biztos lakásokban és gondtalan nyugalomban. **19** És jégeső lesz, mikor ledől az erdő és alacsonyra alacsonyul a város. **20** Boldogok ti; akik magot szórtek minden víz mellett, kik szabadon bocsátjátok az ökr és számár lábát.

33 Oh pusztító, de téged nem pusztítottak, hűtlenkedő, de ellened nem hűtlenkedtek! Amint végeztél a pusztítással, téged fognak pusztítani; amint befejezté a hűtlenkedést, ellened fognak hűtlenkedni. **2** Örökkévaló, könyörülj rajtunk, hozzád reménykedtünk; légy a karjuk reggelenként, segítségünk is a szorongatás idejében. **3** A zajongás hangjától elbujdostak népek; felemelkedésedtől elszoródtak nemzetek. **4** És összeszedik zsákmányotokat, amint összeszedik a sáskát, amint futkos a szöcske, úgy futkosnak rajta. **5** Magasztos az Örökkévaló, mert magasban lakozik, megtöltötte Cziónt joggal és igazsággal. **6** És meglesz időd biztossága, üdvnek gazdagsága, bölcsesség és megismerés; az istenfélelem az az ő kincse. **7** Íme hőseik kiáltanak kinn, a béke követei keservesen sírnak. **8** Elpusztultak az országutak, megszánt az útonjáró; fölbontott szövetséget, megvetett városokat, nem vett semmibe embert. **9** Gyászol, elhervadt a föld, megszegyenül a Libanon, elfonnyadt; olyan lett a Sárón mint a sivatag, lombját leveti Básán és Kármell. **10** Most felkelek, mondja az Örökkévaló, most fölmagasodom, most felemelkedem. **11** Fogantok pozdorját, szültök tarlót, leheletetek tűz, mely megemész benneteket. **12** És lesznek a népek mészkemencék, levágott tövis, tűzzel gyújtatnak meg. **13** Halljátok távollevők, mit

cselekedtem és tudjátok meg közelvalók hatalmamát. **14** Remegtek Czióban a vétkesek, reszketés fogta el az istenteleneket ki lakhatik közülünk emésztő tűznél, ki lakhatik az örök lángoknál? **15** Aki igazságban jár és egyenességet beszél, megveti a zsarolt nyereséget, megrázza kezét, hogy ne fogjon vesztegetést, betömi fülét, hogy ne halljon vérbűnt és behunyja szemeit, hogy ne lásson rosszat: **16** az magasban fog lakozni, sziklák várai az ő menedéke: kenyere megadatik, vize maradandó. **17** Királyt az ő szépségében nézik majd szemeid, látni fognak tágas országot. **18** Szíved félelemmel gondolja: hol az író, hol a mérlegelő, hol aki összeírja a tornyokat? **19** A durva népet nem látod, a homályos ajkú népet, mely meg nem érthető, a dadogó értelem nélküli nyelvűt. **20** Nézd Cziónt, gyülekezésünk városát, szemeid látni fogják Jeruzsálemet gondtalan hajléknak, sáturnak, mely nem mozdul, melynek szögeit soha nem szakítják ki, melynek kötelei nem szakadnak szét, egy sem. **21** Hanem hatalmas ott számunkra az Örökkévaló, folyók, széles partú folyamok helyett, rajta nem jár evezős hajóraj, és hatalmas hajó nem kel át rajta. **22** Mert az Örökkévaló a bíránk, az Örökkévaló a törvényadónk, az Örökkévaló a királyunk, ő megsegít bennünket. **23** Meglazultak köteleid, nem tartják erősen árbócfájuk talapját, nem feszítik ki a vitorlát; akkor osztottak zsákmányos ragadmányt sokat, sánták prédáltak prédát, **24** és nem mondja lakos: beteg vagyok – a nép, mely benne lakik, ment a büntől.

34 Közeledjétek népek, hogy halljátok, és ti nemzetek figyeljétek, hallja a föld és teljessége a világ és mind a sarjadékai. **2** Mert haragja van az Örökkévalónak mind a népek ellen és föllobbanása mind a seregük ellen; átokká tette, odaadta a mészárlásnak. **3** Elestetteik pedig eldobatnak és dögeiknek fölszáll a bűze; és szétfolynak a hegyek véruktól. **4** Elkorhad az égnek egész serege, összetekerődnek mint a könyv az egzek és egész seregük elhervad, amint hervad a levél a szőlőtőről, mint hervadt lomb a fügefáról. **5** Mert megittasult az égben kardom, íme leszáll Edómra és átkom népére, ítéletre. **6** Az Örökkévaló kardja tele van vérrel, zsírossá lett zsiradékától, a bárányok és bakok vértől, a kosok veséinek zsiradékától; mert áldozása van az Örökkévalónak Boczrában és nagy mészárlása Edóm országában. **7** És reémekek dőlnek le velük meg tulkok bikákkal, és megittasul országuk a vértől és poruk zsírossá lesz a zsiradékától. **8** Mert bosszú napja van az Örökkévalónak, a fizetés éve Czión pörének. **9** Átváltoznak patakjai szurokká és pora

kénné és lesz a földje égő szurokká. 10 Éjjel és nappal nem fog kialudni, örökké száll fel a füstje, nemzedékről nemzedékre pusztulva marad, örökön örökké nincs ki átmenne rajta. 11 Birtokba veszik pelikán és sün, bagoly és holló lakoznak benne kifeszíti rá a pusztaság zsinórját és az üresség súlyköveit. 12 Nemesei nincsenek ott, hogy királyságot kiáltanának ki: és mind a nagyjai semmivé lesznek. 13 És kinő kastélyaiból tövis, csalán és bogáncs az erősségeiben; és sakálok lakává lesz, struccmadarak tanyájává. 14 És találkoznak pusztai állatok vad ebekkel, szőrösbak társára kiált; bizony ott megpihen Lilit, és talál magának nyugvó helyet. 15 Ott fészkelte a nyílkigyó, tojt és költött és melengetett az ő árnyékában, bizony ott gyülekeztek a kányák egyik a másikával. 16 Kutassátok az Örökkévaló könyvéből és olvassátok, egy sem hiányzik azokból, egyik sincs másik nélkül, mert a szájam, az rendelte és a lehelete, az gyűjtötte egybe. 17 És ő vetett nekik sorsot és keze osztotta el nekik zsinórral; örökre veszik birtokba, nemzedékről nemzedékre lakoznak benne.

35 Örvendenek majd pusztá és sivatag, és ujjong a vadon és virul mint a nárcisz. 2 Virulva virul és ujjong, bizony ujjongva és vigadva: a Libanon dicsősége adatott neki, a Karmel és Sárón dísz; ők látni fogják az Örökkévaló dicsőségét, Istenünk díszét. 3 Erősítetek lankadt kezeket és ingó térdeket szilárdítsatok meg. 4 Mondjátok a hamarkodó szívűeknek: erősödjetek, ne féljete; itt az Istenetek, bosszú jó. Isten viszonzása, ő jön és megsegít benneteket. 5 Akkor megnyílnak a vakok szemei és a süketek fülei fölnyitvatnak. 6 Akkor ugrándozik mint az őz a sánta és ujjong a némának nyelve; mert vizek fakadnak a pusztában és patakok a vadonban. 7 És a délibáb tóvá lesz és a szomjas föld vízforrásokká; a sakálok lakásában, heverőhelyükön tanyája van a nádak és sásnak. 8 És lesz ott ösvény meg út, szent útnak nevezik majd azt, nem járja tisztátalan, hanem az övök lesz; aki ezúton jár, még oktalanok sem tévednek el. 9 Nem lesz ott oroszlán, vad ragadozó nem megy rajta, nem találtaik ott; hanem járnak a megszabadultak. 10 És az Örökkévaló megváltottjai visszatérnek és jönnek Cziónba ujjongással, örökös öröm a fejükön, vigtságot és örömet érnek és elfut bú és sóhaj.

36 És volt Chizkijáhu király tizennegyedik évében felment Szanchéríb, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. 2 És küldte Assúr királya Rabsákét Lákhisból Jeruzsálembé Chizkijáhu királyhoz hatalmas sereggel. És megállott

a felső tónak vízvezetékénél a mosómező útján. 3 Erre kiment hozzá Eljákim, Chilkijáhu fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár. 4 És szólt hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhuának: így szól a nagy király, Assúr királya: micsoda bízalom az, mellyel bíztál? 5 Azt mondtam, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kibem bíztál, hogy föllázadtál ellenem? 6 Íme bíztál erre a törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik, behatol a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya, mindazoknak, kik benne bíznak. 7 De ha így szólsz hozzám: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk, hiszen ő az, akinek eltávolította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt boruljatok le! 8 Most tehát állj csak fogadásba urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e lovasokat adni rájuk? 9 Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is, uramnak legkisebb szolgálai közül? És te Egyiptomra bíztad magadat szekérhad és lovasok dolgában? 10 Ámde vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl ez ország ellen, hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez ország ellen és pusztítsd el! 11 Erre szólt Eljákim meg Sebna és Jóách Rabsákéhez: Beszélj kérlek szolgálidhoz arámul, mert mi értjük; és ne beszélj hozzánk zsidóul azon nép füle hallatára, mely a falon van. 12 És mondta Rabsáké: Vajon uradhoz és te hozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, akik a falon ülnek, hogy egyébe a ganéjukat és igyák vizeletüket veletek együtt. 13 Erre odaállt Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul: és mondta: Halljátok a nagy királynak Assúr királyának szavát: 14 Így szól a király: Ne ámtson benneteket Chizkijáhu, mert nem menthet meg titeket. 15 És ne biztasson benneteket Chizkijáhu az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló, nem adatik e város Assúr királyának kezébe. 16 Ne hallgassatok Chizkijáhu! Mert így szól Assúr királya: Kössetek velem békét és gyertek ki hozzám, hogy ehessétek kiki az ő szőlőtőjét és kiki az ő fügefáját és hogy ihassátok kiki az ő kútja vizét. 17 Amíg eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan mint a ti országotok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába. 18 Nehogy csábítson titeket Chizkijáhu, mondván: az Örökkévaló majd megment bennünket. Hát megmentették-e a nemzetek istenei kiki az ő országát Assúr királyának kezéből? 19 Hol vannak Chamát és Árpád istenei, hol Szezarvájim istenei, és vajon megmentették-e Sómrónt

kezemből? **20** Kik azok mind ez országok istenei közül, akik megmentették országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? **21** De hallgattak és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne feleljetek neki! **22** Erre bement Eljákím, Chizkijáhu fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár, Chizkijáhuhoz megszagattott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

37 És volt amint meghallotta Chizkijáhu király, megszagatta ruháit, zsákot öltött magára és ment az Örökkévaló házába. **2** És küldte Eljákímot, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az író és a papok véneit, zsákba öltözötten, Jesájáhuhoz, Ámócz fiához, a prófétához. **3** És szóltak hozzá: Így szól Chizkijáhu: szorongatásnak, fenyítésnek és gyalázatnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésre. **4** Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsáké szavait, akit küldött az ő ura, Assúr király, hogy káromolja az élő Istent és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. **5** És elmentek Chizkijáhu király szolgálói Jesájáhuhoz. **6** Akkor mondta nekik Jesájáhu: Így szóljatok uratokhoz; így szól az Örökkévaló, ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának legényei. **7** Íme én olyan lelket adok belé, hogy hírt hallván visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. **8** Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyt Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhisból. **9** Ekkor hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondták: Íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra követeket küldött Chizkijáhuhoz, mondván: **10** Így szóljatok Chizkijáhuhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ámitson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. **11** Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? **12** Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, amelyeket megrontottak őseim: Gózánt és Cháránt és Réczefet és Éden fiait Telasszárban? **13** Hol van Chamát királyja és Árpád királyja, meg királyja Szefarvájim városának, Hénáé és Ivváé? **14** És vette Chizkijáhu a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhu az Örökkévaló színe előtt. **15** Imádkozott Chizkijáhu az Örökkévalóhoz, mondván: **16** Örökkévaló, seregek ura, Izrael Istene, aki a kerubokon székelsz, te

vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az eget és a földet. **17** Hajtsd, Örökkévaló, füledet és halljad, nyisd meg, Örökkévaló, szemeidet és lásd; halljad Szanchéribnek mind a szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Istent. **18** Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai mind az országokat és saját országukat; **19** és tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezeinek műve, fa és kő, tehát megsemmisítették. **20** Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadíts meg minket kezéből, hogy megtudják mind a föld királyságai, hogy te vagy, oh Örökkévaló, egyedül. **21** És küldött Jesájáhu, Ámócz fia, Chizkijáhuhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, én akithez imádkoztál, Szanchérib, Assúr királya felől. **22** Ez az ige, melyet szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Czión szűz leánya, mögötted fejt rázta Jeruzsálem leánya. **23** Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot és hordtad magasan szemeidet? Izrael szentje ellen! **24** Szolgáid által káromoltad az Urat és mondtad: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libanon legvégebe; kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső magasságig, termőföldje erdejéig. **25** Én ástam és ittam vizet és kiszáritottan lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyóit. **26** Nemde hallottad, régtől azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem, most véghez vittem: úgy legyen az, hogy romhalmokká, rombolnak erősített városokat. **27** Lakóik pedig kurta kezűek, megtörték és megszégyenültek, lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint a tetők moha, mint a mezőség, mielőtt megnőtt a gabona. **28** Hiszen ismerem ültödet, mentedet és jöttödet, meg háborgásodat ellenem! **29** Mivelhogy háborogsz ellenem és gőgösséged fölzállt fülembé, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. **30** És ez neked a jel ez évben utótermést esztek, a második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőket és egyétek gyümölcüket. **31** És Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcstöt terem felül. **32** Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész Czión hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. **33** Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyilat, nem rohan meg pajzssal és nem hány föl ellene töltést. **34** Az úton, amelyen jött, azon tér vissza: de ebbe a városba nem jön be, úgymond az Örökkévaló. **35** Megvédem a várost, hogy megsegítem, a magam

kedvéért és Dávid szolgám kedvéért. **36** És kivonult az Örökkévaló angyala és megölt Assúr táborában száznolcivanötezer embert: mikor korán reggel felkeltek, íme mindannyian holt hullák. **37** Erre elindult, elment és visszatért Szanchéríb Assúr királya és maradt Ninivében. **38** És történt, midőn éppen leborult istenének Niszrókhnak házában, megölték őt karddal fiaai Adrammélek és Saréczer és ők Arárát országába menekültek; és király lett helyette fia Észar-Chaddón.

38 Ama napokban halálosan megbetegedett Chizkijáhú; bement hozzá Jesájáhú, Ámós fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezél házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz fel. **2** Ekkor a fal felé fordította Chizkijáhú arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz. **3** Mondta: Oh Örökkévaló, emlékezzél csak meg; arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemekben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhú nagy sírással. **4** És lett az Örökkévaló igéje Jesájáéhoz; mondván: **5** Menj és szólj Chizkijáéhoz: így szól az Örökkévaló, Dávid ősidnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könyűdet; íme hozzáadok napjaidhoz tizenöt évet. **6** És Assúr királyának markából megmentelek téged, meg a várost és megvédem a várost. **7** És ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megteszi az Örökkévaló ezt az ígét, melyet kimondott: **8** Íme visszamenesztem a fokok árnyékát, mely lement volt Áház napóráján a nap által tíz fokkal. És visszament a nap tíz fokkal, a fokokkal, amelyekkel lement volt a napóra. **9** Chizkijáhú, Jehúda királyának irata, mikor beteg volt és felgyógyult betegségéből. **10** Én mondtam, napjaim nyugodtságában kell mennem az alvilág kapuiba, megfosztattam hátralevő éveimtől. (Sheol **h7585**) **11** Azt mondtam, nem fogom látni Jáht, Jáht az élők országában, meg nem látok többé embert a világ lakóinál. **12** Lakásom lebontatott és elköltözött tőlem, mint a pásztorsátor; összegomolyítottam mint a takács életemet, a fonalról leszakít engem: nappaltól estig végzel velem! **13** Túrítottam magam reggelig, mint az oroszlán úgy tőri össze minden csontjaimat; nappaltól estig végzel velem. **14** Mint fecske és daru, úgy sipogok, búgok mint a galamb, sóvárogok szemeim a magasba Uram, szorongatva vagyok, légy kezesem! **15** Mit beszéljek? Hisz szólt nekem és ő megtette, lépdelni fogok mind az éveimben leltem keserűségében. **16** Uram, ezáltal élünk, és egészen benne van leltem élete; így erősíts és gyógyíts föl engem. **17** Íme üdvömrre van a keserűség, a keserűség; te pedig szeretve mentetted meg lelketem

az enyészet verméből, mert hátad mögé vetted mind a vétkemet. **18** Mert nem az alvilág magasztal téged, a halál nem dicsér téged, nem reménykednek a gödörbe szállók hűségedben. (Sheol **h7585**) **19** Az élő, az élő, az magasztal téged, miként én ma; atya a gyermekekkel tudatja hűségedet. **20** Örökkévaló, segíts meg engem és dalainkat daloljuk majd életünk mindennapjaiban, az Örökkévaló házában. **21** És mondta Jesájáhú, hogy vegyenek egy darab fügelepényt és kenjék a fekélyre, hogy meggyógyuljon. **22** És mondta Chizkijáhú: mi a jele, hogy fel fogok menni az Örökkévaló házába?

39 Abban az időben küldött Meródkah Báládán, Báládán fia, Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkijáéhoz; hallotta ugyanis, hogy beteg volt és felépült; **2** És örült rajtuk Chizkijáhú és megmutatta nekik kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, az illatszereket és a finom olajat meg egész fegyveresházát és mindent, ami találtott kincstáraiban; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész birodalmában. **3** Ekkor bement Jesájáhú próféta, Chizkijáhú királyhoz és szólt hozzá: Mit mondtak ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhú: Távoli országból jöttek hozzám, Bábelből. **4** És mondta: Mit láttak házadban? Mondta Chizkijáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáraimban. **5** Erre szólt Jesájáhú Chizkijáéhoz: Halljad az Örökkévalónak, a seregek urának igéjét! **6** Íme napok jönnek és elvisznek mindent, ami házadban van és amit őseid gyűjtöttek mind e mai napig, Bábelbe, nem marad meg semmi, mondja az Örökkévaló. **7** Fiaid közül is, kik majd származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tiszték legyenek Bábel királyának palotájában. **8** Ekkor szólt Chizkijáhú Jesájáéhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondtál. És mondta: Hiszen ha csak béke és biztonság lesz az én napjaimban.

40 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, mondja Istenetek. **2** Beszéljete Jeruzsálem szívére és hirdesse neki, hogy letelt a szolgálat ideje, hogy leróva bűne, hogy kapott az Örökkévaló kezéből kétszeresen mind a vétkéért. **3** Egy szólónak hangja: A pusztában törjétek az Örökkévaló útját, egyengessetek a sivatagban pályát Istenünknek. **4** Minden völgy emelkedjék és minden hegy és domb alacsonyodjanak; legyen a mi görbe rónává és a hegyhátak síksággá; **5** hogy megnyilvánuljon az Örökkévaló dicsősége és lássa minden halandó egyaránt, hogy az Örökkévaló szája beszélt. **6** Egy

hang, mely mondja: Szólj! Egy másik mondja: Mit szóljak? Minden halandó fű és minden kegye olyan, mint a mező virága. 7 Elszáradt a fű, elhervadt a virág, mert az Örökkévaló lelke lehel rá; valóban fű a nép. 8 Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünknek igéje fennmarad örökre. 9 Magas hegyre menj föl, hírhozója Cziónnak, emeld föl erővel hangodat, hírhozója Jeruzsálemnek: emeld fel, ne félj, mondd meg Jehúda városainak: itt az Istenetek! 10 Íme az Úr, az Örökkévaló mint hatalmas jön, karja az, mely uralkodik: íme, jutalma vele van és munkabére öelötte. 11 Mint pásztor, ki nyáját legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és öleiben viszi, a szoptatósakat vezeti. 12 Ki mérte meg markával a vizeket és határozta meg arasszal az egeket és foglalta mércébe a föld porát és mázsált mérlegen hegyeket és dombokat a serpenyőkben? 13 Ki határozta meg az Örökkévaló szellemét, ki a férfi, ki tanácsát tudatta vele? 14 Kivel tanácskozott, hogy oktatta volna és tanította volna a jog ösvényére, hogy tanította volna tudásra és az értelem útját tudatná vele? 15 Lám, a nemzetek mint csepp a vederből és a serpenyők porszemeként becsültetnek; lám, szigeteket mint parányt emel föl. 16 És a Libanon nem elégséges tüzelésre, és vadja nem elégséges égőáldozatra. 17 Mind a nemzetek olyanok előtte mint semmi, valami semmisnek és hiábavalónak tekintenek általa. 18 Kivel hasonlítjátok hát össze az Istent, és minő hasonlóságot állítotok mellé? 19 A képet művész öntötte és ötvös bevonja arannyal és ezüstláncokat olvaszt rá. 20 Aki ily adományra szegény, fát választ, mely nem rothad; bölcs művészt keres magának, hogy képet alkosson, mely nem inog. 21 Nem tudjátok-e, nem hallottátok-e, nem mondatott-e meg nektek kezdettől fogva, nem értettétek-e meg a föld alapjait? 22 Ő az, ki székel a föld köre felett, annak lakói pedig olyanok, mint sáskák; aki kiterjesztette mint kárpitot az egeket és kinyújtotta mint sátort, mely laknivaló; 23 aki semmivé tesz fejedelmeket, a föld bíráit hiábavalósággá tette. 24 Alig ültették be, alig vetették el, alig gyökerezik meg a földben törzsük, már is fuvallott rájuk és elszáradtak és vihar viszi el őket mint a tarlót. 25 Kivel hasonlítotok össze engem, hogy vele egyenlő volnék, mondja a szent. 26 Emeljétek fel a magasba szemeiteket és lássátok, ki teremtette ezeket? Ő, ki, szám szerint vezeti ki seregüket, mindnyájukat néven szólítja, a nagy hatalmú és szilárd erejű előtt egy sem hiányzik. 27 Minek mondd Jákob és szólsz Izrael: el van rejtve utam az Örökkévalótól és Istenemet elkerülte jogom? 28 Nem tudod-e, avagy nem hallottad-e: örök Isten az Örökkévaló teremtője a föld végeinek, nem bágyad

el és nem fárad el, kikutathatatlan az ő értelme! 29 Erőt ad a bágyadtnak és az erőtlennek sok hatalmat juttat. 30 Elbágyadnak bár fiatalok és elfáradnak, és ifjak botolva botlanak 31 de az Örökkévalóban reménykedők erőt váltanak, szárnyat emelnek mint a sasok, szaladnak és el nem fáradnak, mennek és el nem bágyadnak.

41 Hallgassatok rám, szigetek és a nemzetek váltsanak erőt; lépjenek ide, aztán beszéljenek, együtt álljunk elő ítéletre. 2 Ki ébresztette fel keletről azt, kinek lábához szólítja a győzelmet, eléje ad nemzeteket és királyokat vet alá, adja por gyanánt kardja elé, őrözt tarló gyanánt íja elé. 3 Üldözi őket, halad épségben ösvényen, melyre lábaival soha nem lépett. 4 Ki művelte és cselekedte? Aki szólítja kezdettől fogva a nemzedékeket; én az Örökkévaló, az első és az utolsóknál én vagyok! 5 Látták a szigetek és félnek, a föld végei remegnek: közeledtek és eljöttek. 6 Egyik a másikat segítik, és testvéreinek azt mondja: légy erős. 7 Fölbátorította a művész az ötvöst, a kalapáccsal simító azt, aki az ülöt veri; azt mondja a forrasztásról: jó az, és megerősítette szögekkel, hogy ne inogjon. 8 Te pedig szolgám Izrael, Jákob te, kit választottam, magzatja Ábrahámnak az én barátomnak; 9 te, akit megragadtalak a föld széleiről és a végeiről hívtalak és mondtam neked: szolgám vagy, választottalak és nem vetettek meg. 10 Ne félj, mert veled vagyok, ne aggódjál, mert én vagyok Istened, megerősítetek, segítettek is, tartottalak is győzelmes jobbommal. 11 Lám, megszegyenülnek és elpirulnak mind, akik felgerjednek ellened; olyanok lesznek mint a semmi és elvesznek a te pörös feleid; 12 keresni fogod, de nem találsz őket, a te vizályos feleidet; olyanok lesznek, mint a semmi, és mint ami nincs; a te harcos feleid. 13 Mert én az Örökkévaló, a te Istened, megragadom jobbodot, aki azt mondja neked: ne félj, én megsegítetek. 14 Ne félj, Jákob férge, Izraelnek csekély népe; én megsegítetek, úgymond az Örökkévaló és a te megváltó Izrael szentje. 15 Íme éles, új, sokfógu cséplőszánná teszlek, megcsépepsz hegyeket és összemorzsolod, és dombokat polyvává teszel. 16 Megszórod őket és szél viszi el és vihar elszéleszti őket; te pedig ujjongani fogsz az Örökkévalóban és Izrael szentjében fogsz dicsekedni. 17 A szegények és szűkölködők vizet keresnek és nincs nyelvük szomjúságtól zikkadt el; én, az Örökkévaló meghallgatom őket, Izrael Istene, én nem hagyom el őket. 18 Majd fakasztok kopár csúcsokon folyókat és völgyek közepén forrásokat, pusztát teszlek

vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé. **19** Adok a pusztában cédrust, akácot, mirtust és vadolajfát tesztek a sivatagba ciprust, jegenyét és fenyőt egyetemben. **20** Hogy lássák és tudják és észrevegyék és belássák egyetemben, hogy az Örökkévaló keze cselekedte ezt és Izrael szentje teremtette. **21** Hozzátok ide ügyeteket, szól az Örökkévaló, terjesszéték elő erősségeiteket, szól Jákob királya. **22** Terjesszék elő és jelentsék meg nekünk, hogy mik fognak történni, az előbbieket – mik azok, jelentsétek meg, hogy ráfordítsuk szívünket és megtudjuk végüket, vagy a jövődöket hallassátok velünk. **23** Jelentsétek meg az utóbb bekövetkezőket, hogy megtudjuk, hogy istenek vagytok, jót is, meg rosszat is tesztek, hogy bámuljunk és lássuk egyetemben. **24** Lám, ti semmiből vagytok és művetek semmis; utálat, ki titeket választ. **25** Fölébresztettem északról és eljött, napkeletről azt, aki szólítja nevemet, jön a helytartókra mint agyagra és mint fazekas, ki a sarat tapossa. **26** Ki jelentette meg kezdettől, hogy megtudjuk és régtől fogva, hogy ezt mondjuk: igaz! Nincs sem jelentő, sem hirdető, sem, aki hallja szavaitokat! **27** Mint első mondom Cziónnak: íme itt vannak! – és Jeruzsálemnek hírmondót adok. **28** Nézek, de nincs senki – ezek közül, de nincs tanácsadó, hogy megkérdézzem őket és választ adjanak. **29** Lám, mindannyian semmisek, semmik a műveik, szél és hiábavalóság az öntvényeik.

42 Íme az én szolgám, akit tartok, az én választottam, akit kedvel a lelkem. Ráadtam szellememet, hogy törvényt vigyen szét a nemzeteknek. **2** Nem kiált, nem szól hangosan, nem hallatja az utcán szavát. **3** Törött nádat nem tör el, és pislogó kanócot nem olt el, igazságra viszi szét a törvényt. **4** Nem lankad el és nem törik meg, míg a törvényt nem helyezi el a földön és tanítására nem várakoznak a szigetek. **5** Így szól az Isten, az Örökkévaló, aki teremtette az egeket és kinyújtotta azokat, aki kiterítette a földet meg sarjadékait, aki lehetet adott a rajta levő népnek és szellemet a rajta járóknak: **6** Én az Örökkévaló hívtalak igazsággal és megfogom kezedet; megóvlak és teszlek a nép szövetségévé, a nemzetek világosságává; **7** hogy megnyissad a vak szemeket, hogy kihozzad börtönből a foglyot, a fogházból a sötétségben ülőket. **8** Én vagyok az Örökkévaló, az a nevem; és dicsőséget másnak nem adom, se nem dicséretemet a bálványképeknek. **9** Az előbbiek íme bekövetkeztek és ujjakat jelentek én, mielőtt sarjadanának, hallatom veletek. **10** Énekeljete az Örökkévalónak új éneket, dicséretét a föld végéről,

akik tengerre szálltok és annak teljessége, szigetek és azok lakói. **11** Hangosan szóljanak a pusztá és annak városai, a tanyák, melyeken Kédár lakik, ujjongjanak a szikla lakói, a hegyek csúcsáról kiáltanak. **12** Adjanak az Örökkévalónak dicsőséget és dicséretét jelentsék a szigetek. **13** Az Örökkévaló mint a hős indul ki, mint a harcos vitéz ébreszt fel buzgóságot, riadoz, sikolt is, ellenségein győzedelmeskedik. **14** Hallgattam régtől fogva, csendes maradtam, erőt vettem magamon; mint a szülőnő nyögök, pihegek és lihegek egyetemben. **15** Elpusztítok hegyeket és dombokat és minden fűvüket elszárazstom; tesztek folyókat szigetekké és tavakat kiszáritok. **16** És vezetek vakokat oly úton, melyet nem ismernek, ösvényeken, melyeket nem ismernek, járatom őket; tesztek sötétséget előttük világossággá és a görbe helyeket rónává ezek a dolgok, melyeket megcselekszem és nem hagyom el. **17** Meghátráltak, megszégyenülnek szégyennel, akik bíznak a bálványképben, akik azt mondják az öntött képnek: ti vagytok isteneink. **18** Ti süketek halljátok, és ti vakok tekintetek, hogy lássatok! **19** Ki vak, ha csak nem a szolgám és süket mint a követem, akit küldök; ki vak mint az önmegadó és vak mint az Örökkévaló szolgája? **20** Sokat látsz, de nem tartod meg; megnyitják a füleit, de nem hall. **21** Az Örökkévaló kívánta az ő igazsága kedvéért, hogy nagygyá tegye a tant és dicsővé tegye. **22** De ő kiprédált és kifosztott nép, fogva tartják mindnyáját odúknak, és fogházakba eldugattak; prédává lettek és nincs megmentő, kifosztva lettek, és nincs ki mondja: add vissza. **23** Közületek ki figyel erre, ügyel és hallgat rá a jövőért? **24** Ki adta kifosztásra Jákobot és Izraelt a prédálóknak? Nemde az Örökkévaló, aki ellen vétkeztünk, akinek útjain nem akartak járni és akinek tanára nem hallgattak? **25** Kiöntötte tehát rá haragjának hevét és háború hatalmát az lánggal vette őt körül, de ő nem tudta, meggyújtotta, de nem vette szívére.

43 Most pedig így szól az Örökkévaló, teremtőd, oh Jákob és alkotód, oh Izrael; ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak, enyém vagy. **2** Ha átkelsz vízen, veled vagyok, és ha folyókon nem sodornak el; ha tűzbe mész nem perzselődsz meg és láng meg nem gyújt. **3** Mert én az Örökkévaló, a te Istened, Izrael szentje, a te segítő, Egyiptomot adom váltságodul, Kúst és Szebát helyetted. **4** Minthogy drága vagy szemeimben, becses vagy és én szeretlek, embert adok helyetted és népeket lelked helyett. **5** Ne félj, mert veled vagyok; keletről hozom magzatodat és nyugatról gyűjtitek össze. **6** Mondom az északnak:

add és a délnek: ne tartsd vissza, hozd el fiaimat távolról és leányaimat a föld végéről; 7 mindenkit, ki nevémről nevezeték s akit dicsőségemre teremtettem, alkottam és készítettem. 8 Hozzák ki a népet, mely vak, bár szemei vannak és a süketeket, kiknek füleik vannak. 9 Mind a nemzetek gyűljenek össze egyaránt és gyülekezzenek a népek! ki közülük jelenti ezt meg, és az előbbieket hallassák velünk; adják tanúikat, hogy igazaknak bizonyuljanak, vagy hallják ők és mondják: igazság! 10 Ti vagytok tanúim, úgymond az Örökkévaló, és szolgám, akit választottam; azért hogy tudjátok és nekem higgyetek és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem nem alkottott Isten és utánam nem lesz. 11 Én, én vagyok az Örökkévaló és nincs rajtam kívül segítő. 12 Én jelentettem és segítettem és hirdtettem és idegen nem volt köztetek: hisz ti vagytok a tanúim, úgymond az Örökkévaló és én vagyok Isten. 13 Mától fogva is én vagyok az és nincs kezemből megmentő cselekszem és ki gátolja meg? 14 Így szól az Örökkévaló, megváltótok, Izrael szentje: Kedvetekért küldöttem Babelbe és leszállítom szökevényekként mindnyájukat és a kaldeusokat vigalmas hajóikon. 15 Én az Örökkévaló vagyok a ti szentetek, Izrael teremtője, a ti királyotok. 16 Így szól az Örökkévaló, ki utat adott a tengerben és hatalmas vizekben ösvényt: 17 aki kivonultatott szekeret meg lovat, hadat és hatalmast, egyaránt feküsznek, nem kelnek föl, elpislogtak, mint a kanóc kialudtak. 18 Ne emlékezzetek meg az előbbiekről és a régiekre ne ügyeljetek! 19 Íme újat alkotok, most fog sarjadzani, hisz meg fogjátok tudni; utat is szerez a pusztában, sivatagban folyókat. 20 Tisztelni fog engem a mező vadja, sakálok és struccmadarak; mert vizet adtam a pusztában, folyókat a sivatagban, hogy megitassam népemet, választottamat, 21 a népet, melyet alkottam magamnak, hogy dicséretemet elbeszéljék. 22 De engem nem szólítottál, Jákob, hogy fáradtál volna velem, Izrael. 23 Nem hoztad nekem égőáldozataid bárányát és vágóáldozataiddal nem tiszteltél engem, nem terheltelek lisztáldozattal és nem fásasztottalak tömjénnel. 24 Nem vetél nekem pénzen fűszernádat és áldozataid zsiradékával nem tartottál jól; de bizony terheltél engem vétkeiddel, fásasztottál bűneiddel. 25 Én, én vagyok az, ki eltörli bűneidet a magam kedvéért és vétkeidről nem emlékszem meg. 26 Emlékeztess, szálljunk ítéletbe együttesen, beszélj el te, hogy igaznak bizonyulj. 27 Első atyád vétkezett és szószólóid elpártoltak tőlem; 28 úgy, hogy megszentégtelenítettem szent vezéreket és átokra kellett adnom Jákobot és meggyalázásra Izraelt.

44 Most pedig halljad, szolgám Jákob, és Izrael, akit választottam. 2 Így szól az Örökkévaló, aki teremtett és anyaméhtől fogva téged alkotott, ki téged megsegít: ne félj szolgám Jákob és Jesúrún, akit választottam. 3 Mert vizet öntök szomjas földre és folyóvizeket a szárazra, szellememet öntöm magzatodra és áldásomat sarjadékaidra. 4 És növekedjenek fűnek közepette, mint a fűzfák víz patakjai mellett. 5 Ez mondja: az Örökkévaló vagyok az Jákob nevével nevezi magát; az Örökkévaló az Örökkévaló és Izrael nevével jelzi magát. 6 Így szól az Örökkévaló, Izrael királya, és megváltója, az Örökkévaló a seregek ura: Én vagyok az első és én az utolsó és rajtam kívül nincs Isten. 7 És ki hirdet úgy mint én mondja meg hát és terjessze elem – amióta elhelyeztem az őskor népét? A jövődöket és amik be fognak következni, hadd mondják meg! 8 Ne rettegjete és ne féljete! Nemde régtől fogva hallattam veled és megmondtam, hisz ti vagytok a tanúim; van-e Isten rajtam kívül, nincs szikla, nem ismerek. 9 A bálványkép alkotói mindnyájan semmisek és gyönyörűségeik nem használnak, hisz tanúik maguk se nem látnak se nem tudnak, azért hogy megszegyenüljenek. 10 Ki alkotott istent és öntött bálványképet, hogy ne használjon? 11 Lám mind a hívei megszegyenülnek, és a művészek maguk jobban más embereknél; összegyűlnek valamennyien, állnak, rettegnek, megszegyenülnek egyetemben. 12 A vasműves baltát készít, munkálkodik a szénnel és pörölyökkel alakítja; megmunkálja, erős karjával, éhezett is s nem volt ereje, nem ivott vizet és elbágyadt. 13 A faműves zsinórt feszített ki, megrajzolja krétával, megdolgozza gyalukkal és a körzővel rajzolja, kidolgozta férfi képmására, ember ékességére, hogy házat lakják. 14 Vágott magának cédrusokat, vett cserfát és tölgyet, válogatott magának az erdő fái közül, fenyőt ültetett és az eső növeszti. 15 Lesz majd embernek tüzelésre, vett belőlük és megmelegedett, be is fűt, hogy kenyeret süssön; istent is készített és leborult, feldolgozta bálványképpé és meghajtotta magát előtte. 16 Felét tűzben égette el, fele mellett húst eszik, süttet süt és jóllakik, mag is melegszik és azt mondja: melegedtem, tüzet éreztem. 17 A maradékát pedig istenné dolgozta föl, bálványképévé; meghajtja magát előtte és leborul, imádkozik hozzá és mondja: ments meg, mert istenem vagy! 18 Nem tudnak és nem értenek, mert be vannak tapadva, úgy hogy nem látnak, szemek is úgy hogy nem értenek, szíveik. 19 És nem veszi szívére, nincs tudás és nincs értelem, hogy mondaná: felét tűzben égettem el, süttöttem is paraszán kenyeret, húst sütök

és eszem, a többit pedig utálatá dolgozzam föl, fatuskó előtt hajtsam meg magamat? 20 Hamu után jár, elámitott szív vezette félre; tehát nem menti meg lelket és nem mondja: hiszen hazugság van jobbomban! 21 Emlékezzél meg ezekről Jákob és Izrael, mert szolgám vagy; szolgámul alkottalak téged magamnak, Izrael, nem fogsz tőlem elfelejtenni. 22 Eltörölöm mint a felhőt bűntetteidet s mint a felleget vétekeidet; térj vissza hozzám, mert megváltottalak. 23 Ujjongjatok egek, mert az Örökkévaló cselekedte, riadjatok mélységei a földnek, fakadjatok ujjongásra hegyek, erdő és minden fa benne; mert megváltotta az Örökkévaló Jákobot és Izrael által megdicsőül. 24 Így szól az Örökkévaló, megváltód és anyaméhtől fogva alkotód: én vagyok az Örökkévaló, ki mindent teremtett, ki egyedül kifeszítem az egeket, kiterítettem a földet egymagam; 25 ki meghíúsítja a hazugok jeleit és a bűvészeket elbolondítja, meghátráltatja a bölcsüket és tudásukat elbutítja; 26 ki föntartja szolgájának szavát és köveinek tanácsát teljesíti ki azt mondja Jeruzsálemről: lakottá lesz, és Jehúda városairól: fel fognak épülni, romjait pedig föltámasztom; 27 ki azt mondja a mélységnek: száradj ki és folyóidat elszikkasztom; 28 ki azt mondja Kóresről: pásztorem, és minden akaratomat teljesíti, hogy mondja Jeruzsálemről: fel fog épülni és a templomról: meg fog alapíttatni.

45 Így szól az Örökkévaló a fölkenjtéről, Kóresről, akinek megfogtam jobbát, hogy leigázzak előtte nemzeteket és királyok derekát leoldjam, hogy megnyissak előtte ajtókat, és kapuk el ne zárassanak. 2 Én előttem járok és görbeségeket egyengetek, érckapukat összetörök és vasreteszeket szétvágok. 3 És adom neked a sötétség kincseit és a rejtekek gazdagságait, azért hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló, ki neveden szólítalak, Izrael Istene. 4 Szolgám Jákob kedvéért és választottam Izraelért, neveden szólítottalak, kitüntettelek, holott nem ismertél engem. 5 Én vagyok az Örökkévaló és nincs más, rajtam kívül nincs Isten; felőveztelek, holott nem ismertél engem. 6 Azért hogy megtudják napkeletről és napnyugatról, hogy nincs senki kívülem; én vagyok az Örökkévaló és nincs más, 7 aki alkot világosságot és teremt sötétséget, szerez békét és teremt rosszat; én az Örökkévaló teremtem mindezeket. 8 Harmatozzatok egek fölülről és a fellegek folyjanak igazsággal; nyílják meg a föld, azok teremjenek üdvöt, ez meg igazságot sarjasszon egyetemben: én az Örökkévaló teremtettem. 9 Jaj annak, ki perel alkotójával, cserép a föld cserepei közt,

mondja-e az agyag az ő alakítójának: mit csinálsz és művednek nincsenek kezei? 10 Jaj annak, ki az atyának mondja: mit nemzel? és az asszonyoknak: mit vajúdsz? 11 Így szól az Örökkévaló, Izrael szentje és alkotója: A jövőndöket kérdezzétek tőlem, fiaim felől és kezeim műve felől rendelkeznétek-e velem? 12 Én alkottam a földet és embert teremtettem rajta, az én kezeim nyújtották ki az egeket, és mind a seregüket én rendeltem ki. 13 Én ébresztettem őt fel győzelemre és mind az útjait egyengetem; ő fogja felépíteni városomat és elbocsátani számkivetett népemet, nem díjért és nem ajándékért, szól az Örökkévaló, a seregek ura. 14 Így szól az Örökkévaló: Egyiptom szerzeménye és Kús keresete és a szabeusok, a természetes emberek hozzád kerülnek át és a tied lesznek; te utánad mennek, bilincsekben kerülnek át, előtted leborulnak, hozzád imádkoznak: csak nálad van az Isten és nincs más Isten senki. 15 Bizony, rejtőző Isten vagy te, Izrael Istene, segítő! 16 Megszégyenültek és el is pirultak mindnyájan; egyaránt gyalázatban jártak a képek mesterei. 17 Izrael megsegítették az Örökkévaló által örökös segítséggel; nem fogtok megszégyenülni és nem fogtok elpirulni, soha örökké. 18 Mert így szól az Örökkévaló, az ég teremtője, ő az Isten, a föld alkotója és készítője, ő szilárdította meg, nem pusztaságnak teremtette, arra hogy lakják, alkotta; én vagyok az Örökkévaló és nincs más. 19 Nem rejtekben beszéltem, sötétség országának helyén, nem mondtam Jákob magzatijának: pusztaságban keressetek engem; én, az Örökkévaló igazságot szólok, egyenességet hirdetek. 20 Gyülekezzetek és jöjjetek, közeledjete egyetemben, ti menekültjei a nemzeteknek; nincs tudásuk azoknál, kik bálványképük fáját viszik és imádkoznak istenhez, ki nem segít. 21 Hirdessétek és terjesszétek elő, tanácskozzanak is egyetemben; ki hallatta ezt elejétől fogva, régtől fogva ki hirdette? Nemde én, az Örökkévaló, és nincs több Isten rajtam kívül, igazságos és segítő Isten nincs kívülem. 22 Forduljatok hozzám, hogy megsegíttessetek, mind a föld végei, mert én vagyok az Isten, és nincs más. 23 Magamra esküdtem, igazság jött ki számból, ige, mely vissza nem tér: hogy előttem fog meghajolni minden térd, rám fog esküdni minden nyelv. 24 Csak az Örökkévalóban – úgy szólnak rólam – van győzelem és hatalom, hozzá jönnek és megszégyenülnek mind, akik fölgerjedtek ellene. 25 Az Örökkévalóban igazulnak meg és vele dicsekszenek mind az Izrael magzatijából valók.

46 Meggörnyedt Bél, meggörbül Nebó, bálványképeik az állatra és baromra kerültek; akiket ti hordoztok, felrakatnak terhéül az elbágyadt baromnak. **2** Meggörbültek, meggörnyedtek egyetemben, nem bírták megmenteni a terhet, maguk is fogságba mentek. **3** Hallgassatok rám, Jákob háza és Izrael házának egész maradéka, akiket az anyaméhtől fogva felraktam, és születéstől fogva hordoztam; **4** öregségig is az vagyok, vénségig is én visellek, én cselekedtem és hordozok, és én viselek és megmentek. **5** Kivel hasonlítotok engem össze és tesztek egyenlővé, kivel vetek egybe, hogy hasonlók legyünk? **6** Akik aranyat ráznak ki az erszényből és ezüstöt mérnek a mérlegen, ötvöst bérelnek, hogy földolgozza istenné, meghajítják magukat, le is borulnak. **7** Vállra emelik, hordják, leteszik a maga helyére, hogy álljon, helyéből el nem mozdul; kiált is hozzá, de nem felel, szorultságából nem segíti őt ki. **8** Gondoljatok erre és erősödjétek, vegyétek szívetekre, ti elpártolók! **9** Gondoljatok az előbbiekre őskortól fogva: hogy én vagyok Isten és nincs más, az Isten, és nincs olyan mint én: **10** aki kezdettől fogva hirdeti a véget és elejétől fogva azokat, amik nem történtek, aki mondja: tanácsom fönn fog állni és minden akaratomat megteszem: **11** aki keletről hívja a sást, messze földről tanácsom emberét; mondtam is, el is hozom, alkottam, meg is teszem. **12** Hallgassatok rám, konok szívűek, akik távol vannak az igazságtól. **13** Közel hoztam igazságomat, nem távozik az és segítségem nem késik; majd adok Czióban segítséget, Izraelnek dicsőségemet.

47 Szállj le és űlj a porba, Bábelnek szűz leánya, űlj a földre, trón nélkül, Kaszdím leánya; mert nem fognak többé nevezni téged gyöngédnek és elkényeztetettnek. **2** Végy malmot és öröjl lisztet, takard föl fátyolodat, gyűrd föl az uszályt, takard ki a lábszárt, kelj át folyókon. **3** Takartassék föl szemérmed, meg is láttassék a gyalázatot; bosszút állok a nem kímélek embert. **4** Megváltónk, az Örökkévaló, seregek ura az ő neve, Izrael szentje. **5** Űlj hallgatagon és menj a sötétségbe, Kaszdím leánya, mert téged többé nem neveznek királyságok úrnőjének. **6** Haragudtam népemre, megszenteltelenítettem birtokomat és kezembe adtam azokat; nem juttattál nekik irtalmat, az öregem nehézzé tetted igádat nagyon. **7** Azt mondtad: örökké úrnő leszek, úgy hogy nem vetted ezeket szívedre, nem gondoltál a végére. **8** Most tehát halljad ezt, te elpuhult, ki biztonságban ülsz, ki azt mondja szívében: én és senki más, nem fogok özvegyként ülni, nem fogok ismerni gyermektelenséget! **9** Majd jön rád

a kettő egy pillanat alatt, egy napon: gyermektelenség és özvegyiség; teljességükben jönnek rád kuruzslásod sokasága, bűvészeted nagyon számos volta mellett is. **10** Bíztaál rosszaságodban, azt mondtad: nem lát senki: bölcsességed és tudásod az csábított el téged, és mondtad szívedben: én és senki más. **11** Majd jön rád veszedelem, melyet nem tudsz elhárítani, és rád dől balsors, melyet nem tudsz kiengesztelni, és hirtelen jönni fog rád pusztulás, melyet nem ismersz. **12** Állj csak oda bűvészeteddel és sok kuruzslásoddal; melyekkel fáradoztál ifjúkorod óta; talán segíthetsz magadon, talán féltelmetes leszel. **13** Belefáradtál sok tanakodásodba! Álljanak csak elő és segítsenek meg téged az égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, újhaldanként jelentik azokat, mik rád jönnek. **14** Íme lettek mint a tarló, tűz égette el őket, nem mentik meg lelkiüket a láng hatalmától: nem parázs az melegedésre, tűz, hogy mellette üljenek. **15** Így jártál azokkal, akikkel fáradtál; akik veled kereskedtek ifjúkorod óta, kiki a maga irányában elbujdostak, nem segít meg senki!

48 Halljátok ezt, Jákob háza, ti az Izrael nevéen nevezettek és akik Jehúda vizeiből származtak; akik esküsznek az Örökkévaló nevére és Izrael Istenét emlegetik – nem igazságban és nem jogosságban. **2** Mert a szent városról nevezettek és Izrael Istenére támaszkodtak; Örökkévaló, seregek ura az ő neve! **3** Az előbbieket régen te hirdettem, számból kijöttek és hallattam; hirtelen megcselekedtem és bekövetkeztek. **4** Mivel tudtam, hogy kemény vagy és vas-ín a nyakad, homlokod pedig érc. **5** Hirdettem tehát neked régen te, mielőtt bekövetkeznék, hallattam veled; nehogy azt mondd: bálványom cselekedte azokat, faragott képem és öntött képem rendelte el. **6** Hallottad, nézd mindannyit, és ti, nemde hirdetni fogjátok; hallattam veled új dolgokat mostantól fogva, rejtetteket s amiket nem tudsz. **7** Most létesültek és nem régen te és e nap előtt nem hallottad, ne hogy azt mondd: hiszen tudtam. **8** Se nem hallottál, se nem tudtál róla, sem régen te nem volt nyitva a füled, mert tudtam, hogy hűtlenül hűtlen vagy és anyaméhtől fogva elpártolónak neveztek téged. **9** Nevem kedvéért türtőztetem haragomat és dicsőségemért megfékezem miattad, hogy ki ne irtsalak. **10** Íme megolvastottalak, de nem ezüstképen, megvizsgáltalak a nyomorúság kohójában. **11** A magam kedvéért, a magam kedvéért teszem, mert hogyan szentségtelenítenék meg, és dicsőségemet másnak nem adom. **12** Hallgass rám, Jákob és Izrael én hivatottam: én vagyok az, én az első, én az utolsó is. **13** Ugyancsak kezem alapította a

földet és jobbam mérte ki az eget, megszólítottam őket, előállnak egyetemben. **14** Gyülekeztek mindnyájan és halljátok! Ki hirdette közülvük ezeket: akit az Örökkévaló szeret, végezni fogja akaratát Bábelben és hatalmát Kaszdímon. **15** Én, én beszéltem, el is hívtam, elhoztam őt és szerencsés lesz az útján. **16** Közeledjete hozzám, halljátok ezt: kezdettől fogva nem titokban beszéltem; amióta van, ott vagyok én! – És most az Úr, az Örökkévaló küldött engem meg szellemét. **17** Így szól az Örökkévaló, megváltód, Izrael szentje: Én, az Örökkévaló, a te Istened, tanítlak téged hasznodra, vezetek az úton, amelyen járj. **18** Vajha figyeltél volna parancsolataimra, olyan volna mint a folyam jóléted és igazságod mint a tenger hullámai; **19** olyan volna mint a főveny magzatod és tested sarjadékai mint annak szemecskéi, nem irtatik ki és nem pusztítottatik ki neve én előlem. **20** Menjete ki Bábelből, szökjete Kaszdímból, ujjongás hangjával hirdessétek, hallassátok ezt, vigyétek ki a föld végéig; mondjátok: Megváltotta az Örökkévaló az ő szolgáját, Jákobot; **21** és nem szomjaztak mikor pusztaságokban vezette őket, vizeket a sziklából ömlesztett nekik: hasított sziklát és folytak vizek. **22** Nincs béke, úgymond az Örökkévaló, a gonoszok számára!

49 Hallgassatok rám, szigetek és figyeljete, nemzetek messziről: Az Örökkévaló az anyaméhtől fogva hívott engem, anyám testétől fogva emlegette nevemet. **2** Szájamat éles karddá tette, kezének árnyékában rejtegetett engem; simított nyíllá tett, tegzében elrejtett. **3** És mondta nekem: Szolgám vagy, Izrael te, akivel dicsőítem magamat. **4** Én pedig azt mondtam: Hiába fáradoztam, és semmiségért és hiábavalóságért fogyasztottam erőmet, ámde jogom az Örökkévalónál van és munkabérem Istenemnél. **5** És most mondta az Örökkévaló, ki anyaméhtől fogva alkotott engem a maga szolgájává, hogy Jákobot hozzá térítsem és hogy Izrael hozzá gyülekezzék – s én dicső vagyok az Örökkévaló szemében és az Istenem lett az erősségem – **6** azt mondta: csekély az, hogy nekem szolgám légy, hogy föltámaszd Jákob törzseit és hogy Izrael megőrzötteit visszatérítsed; tehát tesznek nemzetek világosságává, hogy segítségem a föld végéig érjen! **7** Így szól az Örökkévaló, Izrael megváltója, szentje, ahhoz, kit lélek megvet, nemzet megutál, az uralkodók szolgájához: Királyok látják és fölkelnek, fejedelmek és leborulnak az Örökkévaló kedvéért, aki hűséges, Izrael szentéért, aki téged kiválasztott. **8** Így szól az Örökkévaló: A kegy idejében meghallgatlak

és az üdv napján megsegítlek, megóvlok és nép szövetségévé teszek, hogy föltámassz országot és birtokba adj elpusztult birtokokat; **9** hogy mondjad foglyoknak: menjete ki, a sötétségben levőknek: mutakoztatok. Az utakon fognak legelni, minden hegycsúcson a legelőjük; **10** nem éheznek és nem szomjaznak, nem veri őket délibáb és nap, mert irgalmazójuk vezetű őket és vízforrások felé vezérli. **11** És mind a hegyeimet úttá teszem és országutaim emelkednek. **12** Íme, ezek messziről jönnek és íme azok északról és nyugatról és amazok a Színim országából. **13** Ujjongjatek egek és vigadj föld, és ujjongásra fakadjatek hegyek, mert megvigasztalta az Örökkévaló az ő népét és szegényeinek irgalmaz. **14** De azt mondta Czión: Elhagyott az Örökkévaló engem és az Úr megfélekedzett rólam! **15** Vajon megfélekedzik-e az asszony a kisedéről, hogy nem irgalmazna méhe fiának? Ezek is megfélekednek, de én nem feledkezem meg rólad. **16** Lám, tenyereimre véstelek, falaid mindig előttem vannak. **17** Idesiettek fiaid, rombolóid és pusztítóid eltávoznak belőled. **18** Emeld föl szemeidet köröskörül és nézd: mindnyájuk összegyűltek, hozzád jöttek el; ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, mindnyájukat mint ékszerű öltöd fel és felkötöd, mint a menyasszony. **19** Mert romjaid és pusztulásaid és rombolt országod – bizony most szűk lesz a lakónak és eltávolodnak megsemmisítőid. **20** Még fogják mondani füleid előtt gyermektelenséged fia: szűk nekem a hely, menj odébb, hogy ülhessek. **21** Azt mondog majd szivedben: ki szülte nekem ezeket, hisz én gyermektelen és meddő voltam, számkivetett és bolyongó, és ezeket ki nevelte; lám én egyedül maradtam, ezek honnan valók? **22** Így szól az Úr az Örökkévaló: Íme fölemelem a nemzetek felé kezemet és a népek felé magasra tartom zászlómat; és elhozzák fiaidat ölben és leányaidat vállon viszik. **23** És királyok lesznek ápolóid és fejedelmnök dajkaid, arcukkal földre borulnak előttd és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló, én, ki által nem szégyenülnek meg, akik bennem reménykednek. **24** Vajon elveszik-e a hóstól a ragadmányt, avagy győztesnek a foglyai megmenekülnek-e? **25** Mert így szól az Örökkévaló: hősnek a foglyait is elveszik és zsarnoknak ragadmánya megmenekül; pörlőddel majd pörölök én és fiaidat én segítem meg. **26** Szorongatóiddal megetetem önnön húsukat, és mint musttól önnön véréktől részegednek meg; és megtudja minden halandó, hogy én, az Örökkévaló, vagyok a segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa.

50 Így szól az Örökkévaló: hol van anyátok válólevele, mellyel elküldöttem, vagy ki az hitelezőim közül, kinek eladtalak benneteket? Lám bűneitekért eladattatok és bünteteitekért elküldetett anyátok. **2** Miért jöttem és nem volt senki, szólítottam és nem felelt senki? Vajon rövid lett-e már a kezem a megváltásra, vagy nincs-e erő bennem a megmentésre? Lám dorgálásommal kiszárasztom a tengert, tesztek folyókat pusztává, megbűzhdök a haluk víznek híján és meghal a szomjúságtól. **3** Sötétségbe öltöztetem az egeket és zsákok tesztek ruhájukká. **4** Az Úr, az Örökkévaló, tanultak nyelvét adta nekem, hogy tudjam fölsegíteni a bágyadtat szóval; fölkelti, reggelenként fölkelti fületem, hogy hallgassak rá, mint a tanultak. **5** Az Úr, az Örökkévaló megnyitotta fületem, én meg nem voltam engedetlen, hátra nem húzódtam. **6** Hátamat odaadtam az ütőknek és orcáimat a tépőknek, arcomat nem rejtettem el gyalázásoktól és köpéstől. **7** De az Úr, az Örökkévaló segít rajtam, azért nem szégyenültem meg, azért olyaná tettem arcomat, mint a kova, és tudtam, hogy nem vallok szégyent. **8** Közel van az én igazolóm, ki pörölhet velem? Álljunk elő együtt! Ki az én ellenfelem? Lépjén ide hozzám! **9** Lám az Úr, az Örökkévaló segít nekem; ki az, ki engem elítélne? Lám, mindnyájuk elkopnak mint a ruha, moly eszi meg őket. **10** Ki van közületek istenfélő, aki hallgat szolgájának szavára? Aki sötétségben járt és nem volt számára fény, bízzék az Örökkévaló nevében és támaszkodjék Istenére. **11** Lám mindnyájatok tüzet gyújtók, lángnyilakkal fegyverkezők, menjetek tüzetek hevébe és a lángnyilakba, melyeket meggyújtottatok! Az én kezemből lett ez nektek, fájdalomra feküsztek le.

51 Hallgassatok rám, igazságra törekvők, az Örökkévalót keresők, tekintsetek a sziklára, amelyből vágattatok és a kút nyílására, melyből vajatatok. **2** Tekintsetek Ábrahámrá atyátokra és Sárára, aki szült benneteket, mert egymagát őt hívtam, megáldottam és megsokasítottam. **3** Mert megvizsgáltta az Örökkévaló Cziónt, megvizsgáltta mind a romjait s pusztáját olyaná tette, mint az Éden és sivatagát olyaná, mint az Örökkévaló kertje; vígság és öröm találatik benne, hálászó és dalnak hangja. **4** Figyeljetez rám, népem, és nemzetem, rám hallgassatok; mert tanítás ered tőlem és törvényemet a népek világosságául helyezem el. **5** Közel van az igazságom, megindult az üdvöm és karjaim népek fölött ítélnék; bennem szigetek remélnek és káromra várakoznak. **6** Emeljetez fel az égre szemeiteket és

tekintsetek a földre alant, mert az egek mint a füst elmállanak és a föld mint a ruha elkopik, lakói pedig mint a szúnyog meghalnak; de segítségem örökké tart és igazságom nem törik meg. **7** Hallgassatok rám, igazságot ismerők, nép, akiknek szívében van az én tanom: ne féljetez az emberek gyalázatától és szidalmazásaiktól ne rettegjetez. **8** Mert mint a ruhát megeszi őket a moly és mint a gyapjút megeszi őket a szú; de igazságom örökké tart és segítségem nemzedékről nemzedékre. **9** Ébredj, ébredj, öltö erőt, Örökkévaló karja te, ébredj, mint a hajdan napjaiban, az ősidők korszakaiban! Nemde te vagy az, aki levágta Ráhábot, átszúrta a sárkányt; **10** nemde te vagy az, aki megszártotta a tengert, a nagy mélység vizeit, ki a tenger fenekét úttá tette, hogy átvonuljanak a megváltottak. **11** És az Örökkévaló kiváltottjai visszatérnek és eljutnak Cziónba ujjongással, örökké tartó örömmel a fejükön; vígságot és örömet érnek el, eltűnnek bánat és sóhaj. **12** Én, én vagyok a vigasztalótok; ki vagy, hogy félsz embertől, kinek halnia kell, és emberfiától, ki fűként adatik oda; **13** és megfélekedztél az Örökkévalóról, ki az alkotód, kiterjesztője az egeknek és megalapítója a földnek, és remegtél folyton, egésznap, a szorongatónak dühétől, amint célzott, hogy megrontson téged – de hol a szorongatónak dühe? **14** A görnyedező hamar felszabadul, nem hal meg a sírba szállva, és kenyere nem hiányzik. **15** Hisz én az Örökkévaló vagyok, a te Istened, ki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve; **16** szádba tettem szavaimat és kezem árnyékával betakartalak, hogy meglántáljam az egeket és megalapítsam a földet és azt mondjam Cziónnak: népem vagy! **17** Ébredézz, ébredézz, kelj föl Jeruzsálem, aki megittad az Örökkévaló kezéből haragjának serlegét, a támolygás öblös serlegét megittad, kiszíttad. **18** Nincs ki vezetné őt mind a fiak közül, kiket szült; nincs, ki megfogná kezét mind a fiak közül, kiket fölnevelt. **19** Kettő esett meg rajtad, ki szán meg téged? A pusztulás és romlás, az éhség és kard, miképpen vigasztaljalak meg? **20** Fiaid elájultak, hevertez minden utca sarkán, mint a hálóba jutott zerge, megtelten az Örökkévaló haragjával, Istened dorgálásával. **21** Ezért halljad csak ezt szegény te és ittasodott, de nem bortól! **22** Így szól Urad, az Örökkévaló és Istened, aki viszi népének ügyét: íme kivettem kezedből a támolygás serlegét, haragom öblös serlegét nem fogod inni többé. **23** Hanem tesztem megbántóid kezébe, kik azt mondták lelkednek: hajjól le, hogy átjárjunk rajta; és

te olyaná tted hátadat, mint a föld és mint az utca az átjáróknak.

52 Ébredj, ébredj, öltsd fel erődöt Czión, öltsd fel díszes ruháidat, Jeruzsálem, a szent város, mert már többé nem jön beléd körülmetéletlen s tisztátalan. **2** Rázd ki magadat a porból, kelj föl, ülj le Jeruzsálem, oldd le magadról nyakad kötelekeit, Cziónnak fogoly leánya. **3** Mert így szól az Örökkévaló: Ingyen adattatok el és nem pénzen fogtok megváltani. **4** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Egyiptomba ment le népem azelőtt, hogy ott tartózkodjék Assúr semmiért nyomorgatta. **5** Most pedig, mi dolgom itt, úgymond az Örökkévaló, hogy elvételtem népem ingyen? Uralkodói tombolnak, úgymond az Örökkévaló, és folyton egésznap káromolják a nevem. **6** Ezért megismeri népem a nevemet, igenis ama napon, hogy én, az aki szólt, íme itt vagyok! **7** Mi kedvesek a hegyeken a hírhözónak lábái, ki békét hirdet, jót hoz hírül, segítséget hirdet, azt mondja Cziónnak: király lett az Istened! **8** Hallga, őreid fölemelték hangjukat, egyetemben ujjonganak, mert szemtől szembe látják, amint visszatér az Örökkévaló Cziónba. **9** Ujjongva fakadatok egyetemben, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalta az Örökkévaló az ő népét, megváltotta Jeruzsálemet, **10** Feltúrte az Örökkévaló szent karját mind a nemzetek szeme láttára; és látni fogják mind a föld végei Istenünk segítségét. **11** Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalant ne érintsetek; vonuljatok ki belőle, tisztálkodjatok, az Örökkévaló edényeinek vivői! **12** Mert nem sietséggel fogtok kivonulni és nem futással fogtok elmenni: mert előttetek megy az Örökkévaló és bezárja a menetet Izrael Istene. **13** Íme, boldogulni fog az én szolgám, fölmagasodik, fölemelkedik és magas lesz nagyon. **14** Valamint eliszonyodtak rajtad sokan – annyira eltorzított, nem is emberi volt az ábrázata és alakja nem olyan mint az ember fiaié – **15** akképpen megdöbbent sok nemzetet, miatta királyok zárják el szájukat; mert a mi nem beszéltetett el nekik, azt látták, és amit nem hallottak, azt észlelték.

53 Ki hitt a mi hírünknek, és az Örökkévaló karja kibén nyilvánult? **2** Felnevekedett előtte mind a csemete, és mint gyökér elszikkadt földből, sem alakja neki, sem dísz; nézzük, de nincs ábrázata, hogy megkedvelnék. **3** Megvetett és az emberek elhagyottja, fájdalmak embere és betegség meghittje; és mint aki elől elrejtik az arcot, megvetett, és nem tekintettük. **4** De bizony a mi betegségeinket ő viselte és a mi fájdalmainkat ő hordozta, pedig mi őt tekintettük sújtottnak, Istentől

vertnek és nyomorgatottnak; **5** megsebzett volt a mi bünteteinktől, összezűzött a mi bűneinktől, jólétünkre való fenyítés volt rajta és az ő sebei által nekünk lett gyógyulás. **6** Mindannyiunk mint a juhok tévelyegtünk, kiki a maga útjára fordultunk; az Örökkévaló pedig őt illette mindnyájunk bűnével. **7** Szorongattott, míg ő megalázta magát és nem nyitotta ki száját, mint a bárány, mely levágásra vitetik és mint a juh, mely nyírói előtt elnémul; nem nyitotta ki száját. **8** Elnyomás által és ítélet által elragadtattott, kortársai közt pedig ki gondol arra, hogy kivágatott az élők országából: népem büntette miatt ő sújtattott? **9** Gonoszok mellé tették a sírját és gazdag mellé halálában, noha nem követett el erőszakot és nem volt álnokság a szájában. **10** De az Örökkévaló akarta őt összezúzni, szenvedtetni: ha lelke bűnázdozattá teszi magát, látni fog magzatot, hosszú életű lesz, és az Örökkévaló akarata sikerül kezében. **11** Lelkének fáradalmából fog látni, jóllakni; megismerésével visz igazságra az igaz, az én szolgám, sokakat és bűneiket ő hordozza. **12** Ezért kiosztok neki a sokak közt és hatalmasokkal osztja a zsákmányt, azért, hogy odaengedte halálra lelkét és bűnösökhöz számíttatta magát pedig ő sokaknak a vétékét viselte és a bűnösökért közbenjárt.

54 Ujjongj, te magtalan, ki nem szült, fakadj ujjongásra és vigadj, aki nem vajúdott, mert többen vannak az elhagyottnak gyermekei, mint a férjezettnek gyermekei, mondja az Örökkévaló. **2** Tágítsd ki sátrad helyét, hajlékaid szőnyegeit nyújtsák ki, ne gátold meg; hosszabbítsd meg köteleidet és szögeidet erősítsd meg. **3** Mert jobbra és balra fogsz kiterjeszkedni, és magzatod nemzeteket fog elűzni és elpusztult városokat be fognak népesíteni. **4** Ne félj, mert nem fogsz megszegyenülni, ne pirulj, mert nem leszel gyalázattá; mert ifjúkorod szégyenét el fogod felejteni és özvegykorod gyalázatára nem fogsz többé emlékezni. **5** Mert férjed az alkotód, az Örökkévaló, a seregek ura az ő neve, és megváltód Izrael szentje, az egész föld Istenének nevezetik. **6** Mert mint elhagyott és megbántott lelkű asszonyt hívott téged az Örökkévaló és mint ifjúkori feleséget, hogyha megvettetett, mondja Istened. **7** Rövid pillanatra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtlek majd. **8** Áradó haragban egy pillanatra elrejtettem előtted arcomat, de örökké tartó szeretettel irgalmazok neked, mondja megváltód, az Örökkévaló. **9** Mert olyan ez nekem, mint Nóé vizei: ahogy esküdtem, hogy Nóé vizei többé nem árasztják el a földet, úgy esküdtem, hogy nem haragszom többé rád és nem dorgállak meg. **10** Mert a hegyek megmozdulnak és a dombok

meginognak, de szeretetem tőled nem mozdul el, és békém szövetsége nem inog meg, mondja irgalmazód, az Örökkévaló. **11** Szegény te, szélhányatott, megvigasztalatlan, íme fénymázba rakom köveidet és zafírokkal alapítlak meg. **12** És teszem rubinttá ormaidat és kapuidat karbunkuluskövekké, és egész határodát drágakövekké. **13** És mind a fiaid az Örökkévaló tanítványai, és sok lesz fiaidnak békéje. **14** Igazság által szilárdulsz meg, távol lesz a nyomorgatástól, mert nem kell félned, és a rettegéstől, mert nem közeledik hozzád. **15** Ha sereglelve sereglenek, nem tőlem való ez; aki sereglük ellened, elbukik rajtad. **16** Íme én teremtettem kovácsot, aki megfújja a szén tűzét és előhoz szerszámot művéhez; és én teremtettem pusztítót a rontásra. **17** Minden szerszám, mely ellened alkotait, nem fog beválni, és minden nyelvet, mely ítéletre támad ellened, elkárhoztatsz: ez az Örökkévaló szolgálainak birtoka és igazságuk tőlem, úgymond az Örökkévaló.

55 Oh, mind aki szomjúhozik, jöjjetek a vízre, az is, kinek nincs pénze; jöjjetek, vegyetek gabonát és egyetek, jöjjetek, vegyetek gabonát pénz nélkül, és díj nélkül bort és tejet. **2** Minek mérmétek le ezüstöt nem kenyérért és szerzeményteket azért, amivel nem laktok jól? Hallgatva hallgassatok rám, hogy jót egyetek, és kövérségben gyönyörködjék lelketek. **3** Hajlítsátok fületeket és jöjjetek hozzám, halljátok, hogy föléledjen lelketek, hadd kössek veletek örökké tartó szövetséget, a Dávidnak jutott maradandó kegyeket. **4** Lám, népek tanújává tettem őt, fejedelemmé és népek parancsolójává. **5** Lám, nemzetet, melyet nem ismer, hívni fogsz és nemzet, mely téged nem ismer, hozzád fog sietni, az Örökkévaló, a te Istened kedvéért és Izrael szentéért, mert megdicsőített téged. **6** Keressétek az Örökkévalót, midőn megtaláltatja magát, hívjátok, midőn közel van. **7** Hagyja el a gonosz az útját és a jogtalanság embere gondolatait; térjen vissza az Örökkévalóhoz, hogy irgalmazzon neki, és Istenünkhöz, mert sokat bocsát meg. **8** Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim, úgymond az Örökkévaló. **9** Mert miként magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál és gondolataim a ti gondolataitoknál. **10** Mert valamint leszál az eső és a hó az égből és oda vissza nem tér, hanem ha megáztatta a földet és megtermékenyítette és sarjasztóvá tette, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az evőnek: **11** olyan lesz az én ígém, mely számból ered, nem tér hozzám vissza üresen, hanem ha megcselekedte amit akartam és

sikert ér abban, amire küldtem. **12** Mert örömmel fogtok kivonulni és békében fogtok vezetettetni; a hegyek és a dombok ujjongásra fakadnak előttek, mind a mezőnek fái összecsapják tenyerüket. **13** A túskebokor helyett ciprus terem, a csalán helyett mirtus terem; és lesz az Örökkévalónak dicsőségül, örök jelül, mely ki nem íratik.

56 Így szól az Örökkévaló: Őrizzétek meg a jogot és cselekedjétek igazságot; mert közel van az én segítségem, hogy eljőjön és igazságom, hogy megnyilvánuljon. **2** Boldog a halandó, aki ezt cselekszi és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik, ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse és megőrzi kezét, hogy semmi rosszat ne cselekedjék. **3** És ne mondja az idegen, ki az Örökkévalóhoz csatlakozott, mondván: el fog engem különíteni az Örökkévaló az ő népétől; és ne mondja a herélt: lám én száraz fa vagyok. **4** Mert így szól az Örökkévaló a heréletről, akik megőrzik szombatjaimat és azt választják, amiben kedvet találok és ragaszkodnak szövetségemhez. **5** Adok nekik házamban és falaim közt emléket és nevet, jobbat fiaknál és leányoknál, örökké tartó nevet adok neki, mely ki nem íratik. **6** Az idegenek pedig, akik csatlakoztak az Örökkévalóhoz, hogy őt szolgálják és hogy szeressék az Örökkévaló nevét, lévén neki szolgálóivá, mindenki, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse, és akik ragaszkodnak szövetségemhez – **7** elviszem őket szent hegyemhez és megörvendeztetem imaházamban, égőáldozataik és vágóáldozataik kedvességül lesznek oltáromon, mert házam imaháznak fog neveztetni mind a népek számára. **8** Úgymond az Úr, az Örökkévaló, összegyűjtője Izrael elszórtjainak; összegyűjtők még hozzája, az ő összegyűjtötteihez. **9** Minden vadja a mezőnek, jöjjetek falni, minden vad az erdőben! **10** Őrei vakok valamennyien, mit sem tudnak, mindnyájan néma kutyák, nem tudnak ugatni; álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni. **11** És a kutyák erős vágyúak, nem tudnak betelni, és maguk a pásztorok nem tudnak ügyelni; mindnyájan útjukra fordultak, kiki nyereségére egytől-egyig. **12** Jertek, hadd hozok bort, hadd igyunk részegítő; és olyan mint ez lesz a holnap nap, nagy, felette bőséges.

57 Az igazságos elveszett és senki sem veszi szívére; és a kegyes emberek elragadtatnak és nincs ki arra ügyel, hogy a rosszaság miatt ragadtatott el az igazságos. **2** Betér békében, nyugosznak fekvőhelyeiken, az egyenességben járók. **3** Ti pedig közeledjétek ide, boszorkánynő fiai, magzatja házasságtörőnek és paráználkodó nőnek. **4** Ki felett

gyönyörködtek, ki ellen tájtátok fel szájakokat, öltitek ki nyelveteket? Hiszen ti vagytok a bűn szülöttjei, a hazugság magzata! **5** Aki hevültök a tölgyfánál, minden zöldellő fa alatt, kik levágjátok a gyermekeket a völgyekben, a sziklák hasadécai alatt. **6** A völgy sima köveiben van a te részed, azok, azok a te sorsod; nekik is töltöttél öntőáldozatot, mutattál be listáldozatot: vajon ezek mellett megnyugodhatom-e? **7** Magas és emelkedett hegyre tetted fekvőhelyedet, fel is mentél oda, vágni vágóáldozatot. **8** S az ajtó és a félfá mögé tetted emlékjeledet, mert eltávolodva tőlem kitakartad magadat és fölszálltál, kiszélesítetted fekvőhelyedet és magadhoz szegődöttél közülük, szeretted hálásukat, helyet szemléltél ki. **9** És járultál a királyhoz olajjal és megsokasítottad kenőszereidet; küldözgetted követeidet messzire és mélyen egész az alvilágig. (Sheol **h7585**) **10** Sok utadtól elfáradtál, nem mondtad: hiába! kezed életet tapasztaltad, azért nem éreztél bajt. **11** Hát kitől aggódtál és féltél, hogy hazudoztál és rólam meg nem emlékeztél, nem vetted szívedre? Nemde, én hallgatok és régtől fogva, tehát nem félsz tőlem! **12** Én majd hirdetem igazságodat, de a te műveid – azok nem használnak neked. **13** Midőn kiáltasz, mentsenek meg összegyűjtött bálványaid! De mindnyájukat elviszi a szél, elragadja a lehelet; de aki bennem keres menedéket, bírni fogja az országot és elfoglalni szent hegyemet. **14** Így szól: Töltsetek föl, töltsetek föl, törjetek utat, vegyetek el gáncsot népem útjából. **15** Mert így szól a magas és fenséges, aki örökké székel, Szent az ő neve: magasságban és szentségben székelek, s a lesújtottnál és alázatos lelkűnél is, hogy felélesszem az alázatosak lelkét és hogy felélesszem a lesújtottak szívét. **16** Mert nem örökké pörölkök, és nem mindéig haragszom, mert elepedne előttem a szellem, meg a lelkek, melyeket én alkottam. **17** Kapzsiságánál; bűne miatt haragudtam, vertem őt elrejtve színemet és haragudtam; de ő járt elpártoltan szívének útján. **18** Útjait láttam és meggyógyítom őt; majd vezetem és juttatok vigasztalást neki és gyászolóinak. **19** Megteremtem az ajkak gyümölcsét: béke, béke a távollevőnek és a közellevőnek, mondta az Örökkévaló, én őt meggyógyítom. **20** De a gonoszok olyanok mint a felkavart tenger; mert lecsillapodni nem tud és vizei fölkavartak iszapot és sarat. **21** Nincs béke, mondta az Istenem, a gonoszok számára.

58 Kiálts tele torokkal, ne tartsd vissza, mint a harsona emeld fel hangodat; mondd meg népemnek büntettüket és Jákob házának vétkeiket. **2** Pedig engem nap nap után keresnek és útjaim

megismerését kívánják; mint oly nemzet, mely igazságot hirdet és Istenének törvényét nem hagyta el, kérdeznek tőlem igaz törvényeket, Isten közelségét kívánják. **3** Miért bőjtöltünk és te nem láttad, sanyargattuk lelkünket és te nem tudod? Lám, bőjtötök napján dologra találtok és mind a munkáitokat sürgetitek. **4** Lám, pörre és civódásra bőjtöltök, és arra, hogy üssetek a gonoszság öklével; nem bőjtöltök e napon, hogy szavokat a magasságba hallassátok. **5** Vajon ilyen legyen-e a bőjt, melyet kedvelek, a nap, melyen az ember sanyargatja lelkét? Vajon arra, hogy mint a nád hajlítsa fejét és zsákokat meg hamut terítsen ki? Vajon ezt nevezed-e bőjtnek és kedvesség napjának az Örökkévaló részére? **6** Nemde ez a bőjt, melyet kedvelek: feloldani a gonoszság bilincseit, kibontani a járom köteleit és szabaddá bocsátani a szorongatottakat és hogy minden jármot széttéptek. **7** Nemde, hogy megszeged az éhezőnek kenyeredet és bujdosó szegényeket beviszel a házba; midőn meztelet látsz, betakarod és véredtől el nem húzódsz. **8** Akkor fölhasad, mint a hajnal, világosságod és gyógyulásod gyorsan sarjadzik; és jár előtted igazságod, az Örökkévaló dicsősége kísér téged. **9** Akkor kiáltasz és az Örökkévaló felel, fohászodsz és ő azt mondja: itt vagyok, ha majd eltávolítasz közepedből jármot, ujjnak kinyújtását és jogtalanság beszélését; **10** és odaadod az éhezőnek lelkedet és sanyargatott lelket jóllakatsz: akkor feltündöklök a sötétségben világosságod és homályod olyan lesz, mint a dél. **11** Vezetni fog téged az Örökkévaló mindig s jóllakítja száradt tájakon lelkedet, csontjaidat pedig megerősíti; olyan lesz, mint a gazázott kert, és mint vízforrás, melynek vizei nem hazudoznak. **12** És belőled valók felépítenek őskori romokat, múlt nemzedékek alapjait feltámasztod; és így neveznek téged: résnek a falazója, aki ösvényeket helyreállít, hogy lakni lehessen. **13** Ha visszavonod a szombattól lábadat, hogy nem végzed dolgaidat szent napomon, hanem gyönyörnek nevezed a szombatot, tiszteltnek az Örökkévaló szent napját és megtiszteted, hogy nem végzed útjaidat, nem keresed ügyedet és szót nem beszélsz róla: **14** akkor gyönyörködni fogsz az Örökkévalóban, hajtani engedlek a föld magaslatain és enned engedem Jákob atyádnak örökségét – mert az Örökkévaló szája beszélt.

59 Lám, nem rövid az Örökkévaló keze, hogy nem segíthetne, és nem nehéz a füle, hogy nem hallana. **2** Hanem bűneitek választottak el benneteket Istentektől és vétkeitek elrejtetik velem arcát tőletek, úgy hogy nem hall. **3** Mert kezeitek vérről mocskítottak

be és ujjaitok bűnnel, ajkaitok hazugságot beszéltek, nyelvetek álnokságot szól. **4** Senki sem hirdet igazságot, senki sem száll ítéletre hűséggel; bíznak a semmisségben, és beszélnek hiábavalóságot, fogannak bajt és szülnék jogtalanságot. **5** Baziliszsk tojásokat költöttek ki és pókhálókat szőnek, aki tojásaikból eszik, meghal, s ami kitiportatik, viperának kel ki. **6** Hálóik nem válnak ruhává és nem takaróznak műveikkel; műveik jogtalanság művei és erőszak tette van kezeikben. **7** Lábaik rosszra futnak, és sietnek ártatlan vért ontani, gondolataik jogtalanság gondolatai, pusztulás és romlás pályáikon. **8** A béke útját nem ismerik, nincs jog a nyomdokaikban, az ő ösvényeiket elferdítették, bárki rálép, nem ismer békét. **9** Azért eltávolodott tőlünk a jog és nem ér utol bennünket az igazság; remélünk világosságot és íme sötétség, fényességet – homályosságban járunk. **10** Tapogatnunk kell, mint a vakok a falat és mint a világtalanok tapogatózunk, megbotlunk délben, mint alkonyatkor, az egészségesek között, mint a holtak. **11** Morgunk mint a medvék mindnyájan, és mint a galambok búgva búgunk, remélünk jogot, de nincs, segítséget eltávolodott tőlünk. **12** Mert megsokasodtak előtted a mi bűntetteink és vétkeink vallottak ellenünk, mert bűntetteink velünk vannak és bűneink – ismerjük azokat. **13** Elpártoltunk és megtagadtuk az Örökkévalót, elhúzódtunk Istenünk mellől, beszéltünk elnyomást és elszakadást, fogantunk és kiejtettünk szívünkéből hazug szavakat. **14** Így hátraszorított a jog és az igazság távolról áll, mert megbotlott a piacon az igazmondás és az egyenesség be nem jöhet. **15** És hiányzóvá lett az igazmondás és aki távozik a rossztól, kifosztódik; látta az Örökkévaló és rossznak tetszett szemeiben, hogy nincs jog. **16** Látta, hogy nincs senki, bámult, hogy nincs közbenjáró; tehát segített neki a karja és igazsága – az támogatta. **17** És felöltött igazságot mint páncélt és a segítség sisakja a fején; felöltötte a bosszú ruháit öltözetül és magára vette mint köpenyt a buzgalmat. **18** Cselekedetek szerint azok szerint fizet: haraggal elleneinek, cselekedetet ellenségeinek, a szigeteknek cselekedetet fizet meg. **19** És félni fogják nyugat felől az Örökkévaló nevét és napkelet felől az ő dicsőségét, mert jön mint a szűk folyam, melyet az Örökkévaló szele hajt. **20** És jön Czión számára megváltó és a bűntől megtérők számára Jákobban, úgymond az Örökkévaló. **21** Én pedig – ez a szövetségem velük, mondja az Örökkévaló: szellemem, mely rajtad van és szavaim, melyeket szádba tettem, nem mozdulnak el szádból és magzatod szájából és magzatod magzatjának

szájából, mondja az Örökkévaló, mostantól fogva mindörökké.

60 Fel, világosodjál meg, mert eljött a te világosságod és az Örökkévaló dicsősége feltündöklött fölötted. **2** Mert íme sötétség borítja a földet és sűrű köd a népeket, de te fölötted feltündöklött az Örökkévaló és dicsősége megláttatik fölötted. **3** És nemzetek járnak majd világosságodnál és királyok tündöklésed fényénél. **4** Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd: mindannyian összegyűltek, hozzád jöttek; fiad távolról jönnek és leányaid karon vitetnek. **5** Azután látni fogod és földerülsz, remeg és tágul szíved, mert feléd fordítatik a tenger gazdagsága, a nemzetek vagyona hozzád jön. **6** Tévék csapata borít el téged, Midján és Éfa tevecsikói, mindannyian Sábából jönnek, aranyat és tömjént visznek és az Örökkévaló dicsőreitei adják hírül. **7** Mind a Kédár juhai hozzád sereglenek össze, Nebájót kosai szolgálnak téged; feljutnak kedvességül oltáromra, és dicsőséges házamat megdicsőítem. **8** Kik ezek, kik mint a felhők repülnek és mint a galambok dúcaikhoz? **9** Mert engem remélnék a szigetek és Tarsis hajói legelőbb, hogy a távolról elhozzák fiaidat, ezüstjüket és aranyuk velük van, az Örökkévaló a te Istened nevének és Izrael szentjének, mert megdicsőített téged. **10** És fölépítik majd idegenek falaidat, és királyaik szolgálnak téged, mert haragomban vertelek, és kegyelmemben irgalmazok neked. **11** És nyitva állnak kapuid mindig, nappal és éjjel nem záratnak be, hogy bevigyék hozzád a nemzetek vagyonát és vezetve az ő királyaikat. **12** Mert az a nemzet és az a királyság, melyek nem szolgálnak téged, elvesznek, és a népek pusztulva pusztulnak el. **13** A Libanon díszé hozzád jön, ciprus, jegenye és fenyő egyetemben, hogy megdicsőítsem szentélyem helyét, hogy lábaim helyét megdíszítsem. **14** És mennek hozzád meggörnyedten sanyargatóid fiai, és leborulnak lábaid talpához mind a te káromlód és így neveznek téged: Örökkévaló városa, Izrael szentjének Ciónja. **15** Ahelyett, hogy elhagyott és gyűlölt voltál és senki nem járt feléd, örök büszkeséggé teszlek, nemzedék meg nemzedék vígságává. **16** Szopni fogod nemzetek tejét és királyok emlőjét fogod szopni; és megtudod, hogy én az Örökkévaló vagyok segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa. **17** A réz helyett aranyat hozok, a vas helyett ezüstöt hozok, a fa helyett rezet és a kő helyett vasat; és hatóságoddá a békét teszem, felügyelőddé az igazságot. **18** Nem hallatik többé erőszak országodban, pusztulás és romlás határaidban, és nevezed a segítséget falaidnak és

kapuidnak a dicsőséget! **19** Nem lesz többé neked a nap világosságul nappal, és fényül a hold nem világít neked; hanem lesz neked az Örökkévaló örök világosságul és Istened dicsőségedül. **20** Nem áldozik le többé napod és holdod nem tűnik le; mert az Örökkévaló lesz neked örök világosságul és betelnek gyászod napjai. **21** Néped pedig – valamennyien igazak, örökre fogják bírni az országot, ültetvényeim csemetéje, kezeim műve a magam megdicsőítésére. **22** A kicsiny ezerré lesz és a csekély hatalmas nemzetté; én az Örökkévaló a maga idejében megcsiettetem.

61 Az Úrnak, az Örökkévalónak szelleme rajtam van, mivelhogy fölkent engem az Örökkévaló, hogy hírt hozzak az alázasoknak, küldött engem, hogy bekötözsem a megtört szívűeket, hogy hirdessek foglyoknak szabadságot és megbilincselteknek kiszabadulást; **2** hogy hirdessem az Örökkévaló kegyének évét és az Istenünk bosszú napját, hogy megvigasztaljak minden gyászolót; **3** hogy nyújtsak Czión gyászolónak, hogy adjak nekik dísz hamu helyett, vígság olaját gyász helyett, dicsőség palástját elborult lélek helyett, és majd nevezik őket az igazság tölgyeinek, az Örökkévaló ültetvényének, hogy magát megdicsőítse. **4** És felépítik az őskor romjait, az elődök pusztult helyeit föltámasztják, megújítják a romba dőlt városokat, nemzedék meg nemzedék elpusztult helyeit. **5** Ott állnak idegenek és legeltetik juhaitokat és külföldiek lesznek földműveseitek és vincelléritek. **6** Ti pedig az Örökkévaló papjainak fogtok nevezetni, Istenünk szolgálattévőinek mondanak benneteket; a nemzetek vagyonát eszitek és gazdagságukkal büszkélkedtek. **7** Szégyentek helyett kétszeresen – a gyalázatért ujjonganak részükkel; ezért országukban kétszerest bírnak, örökké tartó öröm jut nekik. **8** Mert én az Örökkévaló szeretem a jogot, gyűlölöm a rablást a jogtalansággal; megadom munkabérüket igazság szerint és örökké tartó szövetséget kötök velük. **9** És ismeretes lesz a nemzetek közt magzatjuk és ivadékaik a népek közepette; mind akik látják, fölismerik őket, hogy az Örökkévaló áldotta magzat ok. **10** Örvendve örvendek az Örökkévalóban, vigadjon lelکم Istenemben, mert az üdv ruhába öltöztetett engem, az igazság köpenyét adta rám, mint a vőlegény, ki papi fejdísz vesz magára és mint a menyasszony, ki ékszereivel díszíti magát. **11** Mert mint a föld, mely előhossa sarjadékát, és mint a kert, mely sarjasztja veteményeit, úgy fog az Úr, az Örökkévaló sarjasztani igazságot és dicsőséget mind a nemzetek szeme láttára.

62 Ción kedvéért nem hallgatok és Jeruzsálem kedvéért nem nyugszom, míg föl nem kel mint a fény az igazsága és segítsége mint az égő fáklya. **2** És nemzetek látják igazságodat és mind a királyok dicsőségedet; elneveznek téged új névvel, melyet az Örökkévaló szája határoz meg. **3** És lesz díszes koszorú az Örökkévaló kezében és királyi süveg Istened tenyerében. **4** Nem mondanak téged többé elhagyottnak és országotat nem mondják többé pusztaságnak, hanem téged így neveznek: Kedvem benne, és országotat férjeztettek; mert kedve van az Örökkévalónak tebened, országotat pedig férjnél lesz. **5** Mert amint az ifjú elvesz hajadont, elvesznek téged fiaid; és amint örvend a vőlegény a menyasszonynak, örvend neked Istened. **6** Falaidra, Jeruzsálem, rendeltem öröket, egésznapi és egész éjjel soha nem hallgatnak; akik az Örökkévalót emlékeztetitek, ne legyen nyugtotok! **7** És ne adjatok neki nyugtot, míg meg nem szilárdítja és nem teszi Jeruzsálemet dicsőséggé a földön. **8** Megesküdtök az Örökkévaló a jobbára és hatalmas karjára: Nem adom többé gabonátat eledelül ellenségeidnek és nem isszák külföldiek mustodat, amellyel fáradoztál; **9** hanem begyűjtői fogják enni és dicsérik az Örökkévalót; és beszédői fogják inni szent udvaraimban. **10** Vonuljatok, vonuljatok át a kapukon, törjétek a népnek útját, töltsétek föl, töltsétek föl a pályát, tisztítsátok meg a kötőt, emeljetek zászlót a népek felé! **11** Íme az Örökkévaló hallatta a föld végéig: Mondjátok Czión leányának, íme üdvőd jön, íme jutalma vele van és munkabére öleltte. **12** És nevezik őket szent népek, az Örökkévaló megváltottjainak, téged pedig neveznek fölkeresettnek, el nem hagyott városnak.

63 Ki ez, aki Edómból jön, piros ruhában Boczrából ez, aki díszes az öltözetében, lépdelve ereje bőségében? Én vagyok, ki igazsággal beszél, ki nagy a segítségben! **2** Miért vörös a te öltözeted és ruháid olyanok mint a prést tipróé? **3** Sajtót tiportam én egyedül, és a népek közül senki sem volt velem, tiportam őket haragomban és tapostam hevemben; ruháimra freccsent a levűk és egész öltözékemet bemocsoltam. **4** Mert bosszú napja volt a szívemben, és megváltottjaim éve eljött. **5** Néztem és nincs segítő, bámultam és nincs támogató; akkor segített nekem az én karom és hevem, az támogatt engem. **6** És összetiportam népeket haragomban és megrészegítettem hevemmel, és lefolyattam a földre levűket. **7** Az Örökkévaló kegyeit emlegetem, az Örökkévaló dicséreteit mind azok szerint, amiket művelt velünk az Örökkévaló, a nagy

jóságot Izrael háza iránt, amelyet velük művelt irgalma szerint és kegyeinek bősége szerint. 8 Azt mondta: bizony népem ők, fiak, akik nem hazudnak – és lett nekik segítőtül. 9 Minden szorultságukban ő szorult meg, arcának angyala segítette meg őket, szeretetében és könyörületében ő váltotta meg őket; felvette és vitte őket az őskor mindennapjaiban. 10 De ők engedetlenkedtek és megbúsították szentséges szellemét és ellenséggé változott irántuk, ő harcolt ellenük. 11 Ekkor megemlékezett az őskor napjairól, Mózesről, a népe: Hol van, ki felvezette őket a tengerből nyája pásztorával, hol van, aki beletette szentséges szellemét? 12 Aki járatta Mózes jobbján dicsőséges karját, meghasította a vizeket előttük, hogy szerezzen magának örök nevet. 13 Járatta őket mélységekben, mint a ló a pusztában nem botlottak meg. 14 Mint állat, mely leszáll a síkságra, nyugodni viszi őt az Örökkévaló szelleme: úgy vezetted népedet, hogy szerez magadnak dicsőséges nevet. 15 Tekints az égről és láss, szent és dicsőséges hajlékodból! Hol van buzgalmad és hatalmad? Belsőid megindulása és irgalmad túrtörteték magukat irántam! 16 Mert te vagy atyánk, mert Ábrahám nem tud rólunk és Izrael nem ismer bennünket; te Örökkévaló vagy az atyánk, öröktől való megváltónk a te neved. 17 Miért tévelyegtetsz el bennünket, Örökkévaló, a te utaidról, elkeményítetd szívünket a te félelmedtől? Térj vissza a te szolgálád, örökséged törzsei kedvéért! 18 Csekély ideig bírta szent néped, szorongatóink összetipták szentélyedet. 19 Olyanok lettünk, mint akiken soha nem uralkodtál, akik fölött nem neveztetted a te neved.

64 Ha szétszakasztanád az egeket, leszállnál, hegyek folynának szét előtted. 2 Amint a tűz meggyújtja a rőzsét és a vizet felforrálja a tűz – hogy tudassad nevedet elleneiddel, 3 előtted nemzetek reszkessenek; midőn félelmetes dolgokat művelsz, amiket nem reméltünk – leszállnál, hegyek folynának szét előtted. 4 Hiszen öröktől fogva nem hallottak, nem figyeltek, szem nem látott, oh Isten, rajtad kívül olyant, aki cselekszik a rá várakozóért. 5 Eléjöttél az örvendezőnek és az igazságot cselekvőnek, kik utaidon megemlékeznek rólad. Lám, haragudtál és mi vétkeztünk, holott azokon örökre megsegítettünk volna. 6 És lettünk mint a tisztátalan mindnyájunk és mint a megfertőzött ruha minden igazságunk; hervadtunk mint a falevél mindnyájunk és bűneink mint a szél elhordanak minket. 7 És nincs ki szólítja nevedet, ki fölserken, hogy hozzád szegődjék, mert elrejtetted arcodat előttünk és elcsüggesztettél vétkeink által. 8 Most pedig Örökkévaló, atyánk

vagy; mi vagyunk az agyag és te vagy alkotónk és kezded műve vagyunk mindnyáján. 9 Ne haragudj, Örökkévaló, felette nagyon és ne mindétig emlékezzél meg a bűnről; lám, nézd csak, néped vagyunk mindnyáján. 10 Pusztává lettek szent városaid; Czión pusztává lett, Jeruzsálem sivataggá. 11 Szentséges és dicsőséges házunk, ahol dicsértek téged őseink, tűzben égettetted el, és minden drágaságunk rommá lett. 12 Mindezek mellett túrtörtetted-e magad, Örökkévaló, hallgatsz s megalázol bennünket felette nagyon?

65 Megkerestem magamat azoktól, kik nem kérdeztek, megtaláltam magam azoktól, akik nem kerestek; mondtam: íme, íme itt vagyok, oly nemzetnek, mely nem nevezetett nevemen. 2 Kiterjesztetem kezeimet egész nap egy makacskodó nép felé, kik a nem jó utat járják, gondolataik után. 3 Oly nép ők, mely szemembe bosszant engem mindig, áldozva a kertekben és füstölögtetve a téglákon: 4 akik ülnek sírokban és a rejtett helyeken éjjeleznek, akik eszik a sertés húsát és undokságok leve van edényeikben; 5 akik azt mondják: maradj magadnál, ne közeledj hozzám, mert szent vagyok neked – ezek füst orromban, egész nap égő tűz. 6 Íme meg van írva előttem, nem hallgatók, hanem ha fizettem, ölükbé fizettem – 7 bűneitekért és őseitek bűneiért egyetemben, mondja az Örökkévaló, akik a hegyeken füstölögtettek és a dombokon gyaláztak engem – és előbb ölükbé mértem cselekedetüket. 8 Így szól az Örökkévaló: Valamint találtatik a must a szőlőfűrtben és azt mondják, ne rontsd el, mert áldás van benne; úgy fogok cselekedni szolgálaim kedvéért, el nem rontva mindet. 9 És származtatok Jákobtól magot és Jehúdából hegyeim birtokosát és bírní fogják választottaim és szolgálaim ott fognak lakni. 10 És lesz a Sárón juhok legelőjévé és Ákhór völgye ökrök heverőjévé népem számára, mely engem megkeresett. 11 Ti pedig, kik elhagyjátok az Örökkévalót, akik elfelejtitek szent hegymet, kik asztalt rendeztek el a Szerencsének és akik halt töltötök a Végzetnek; 12 úgy végzem, hogy kardé lesztek és mindnyáján levágásra görnyedtek alá, mivelhogy hívtam és ti nem feleltetek, beszéltem és ti nem hallottátok; cselekedtétek azt a mi rossz a szemeimben és amit nem kedvelek, azt választottátok. 13 Ezért így szól az Úr az Örökkévaló: Íme szolgálaim enni fognak, ti pedig éheztek, íme szolgálaim inni fognak, ti pedig szomjúhoztok, íme szolgálaim örülni fognak, ti pedig megszegyenyültök; 14 íme szolgálaim ujjongani fognak szívük vidámságától, ti pedig kiáltatok szívetek

fájdalmától, és lelketek megtörésétől jajgattok. 15 És hagyjátok neveteket eskünek az én választottaim számára: Öljön meg téged az Úr, az Örökkévaló; szolgálit pedig más néven nevez, 16 úgy hogy aki áldja magát az országban, az igaz Istennel áldja magát, és aki esküszik az országban, az igaz Istenre esküszik; mert elfelejtettek az előbbi szorultságok és mert elrejtetnek szemeim elől. 17 Mert íme én teremtek új eget és új földet, nem emlékeznek meg az előbbiekről és észbe se jutnak. 18 Hanem örvendeztetek és vigadjatok mindörökké azzal, amit teremtek; mert íme én teremtem Jeruzsálemet vígsággá és népét örömmé. 19 És vigadok Jeruzsálemen és örvendek népemen; és nem hallatik többé benne sírás hangja és jajkiáltás hangja. 20 Nem lesz onnan többé néhány napos kiseded, sem öreg, ki nem tölti be napjait; mert az ifjú száz éves korában fog meghalni és a vétkes száz éves korában átkoztatik meg. 21 Építenek házakat és laknak bennük, ültetnek szőlőket és eszik gyümölcsüket. 22 Nem építenek és más lakik, nem ültetnek és más eszik; mert mint a fának napjai az én népem napjai és kezük munkáját elfogyasztják választottaim. 23 Nem fáradnak hiába, nem nemzenek réműletre, mert az Örökkévaló áldottjainak magzatja és velük a sarjadékaik. 24 És lesz mielőtt hívnának, felelek én, még beszélnek és én meghallom, 25 Farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán mint a marha szalmát eszik, a kígyónak pedig por a kenyere; nem ártnak és nem rontanak egész szent heggyemen, mondja az Örökkévaló.

66 Így szól az Örökkévaló: Az ég az én trónom és a föld lábaim zsámolya; melyik az a ház, melyet építetek nekem, és melyik a hely az én nyugalmamra? 2 Hiszen mindezeket kezem alkotta, és lettek mindezek, úgymond az Örökkévaló; de erre tekintek: szegényre és levert lelkűre és aki ígémre remeg. 3 Ki ökröt vág, embert öl; ki bárányt áldoz, ebnek szegi nyakát; ki lisztáldozatot hoz, sertésvért hint; ki tömjént illatoztat, bálványt áld. Ők is választották a maguk útjait és undokságaikat kedvelte lelkük: 4 én is választom megcsúfolásukat és rettegésüket rájuk hozom, mivelhogy hívtam és senki sem felelt, beszéltem és nem hallották; cselekedték azt a mi rossz a szemeimben és amit nem kedveltem, azt választották. 5 Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti kik remegtek az igéjére! Azt mondták testvéreitek, akik benneteket gyűlölnék, eltaszítanak az én nevemért: dicsőüljön az Örökkévaló, hogy láthassuk örömötöket – de ők meg fognak szégyenülni. 6 Zajongás hangja a városból, hang a templomból, az

Örökkévaló hangja, ki megfizeti tettüket ellenségeinek. 7 Mielőtt vajúdnék, szült, mielőtt jönne a fájdalma, fiúgyermeket hozott világra. 8 Ki hallott olyet, ki látott ilyesmiket? vajon világra jön-e ország egy napon, avagy születik-e nemzet egyszerre, hogy vajúdott és meg is szülte Czión a gyermekeit? 9 Vajon méhszájig juttassak-e és ne engedjek szülni, mondja az Örökkévaló, avagy én, aki szülni engedek, elzárjam-e, mondta Istened. 10 Örüljetek Jeruzsálemmel és vigadjatok rajta, mind akik szeretitek; örvendjeteke vele örvendezéssel mind, akik gyászoltok miatta; 11 azért hogy szopjatok és jóllakjatok vigaszainak emlőjéből, azért hogy szívjátok és gyönyörködjeteke dicsőségének teljéből. 12 Mert így szól az Örökkévaló: Íme felé fordítom folyóként a békét, és áradozó patakként a nemzetek gazdagságát, hogy szívjátok; karon fogtok vitetni és térden dédelgettetni. 13 Mint férfi, kit anyja vigasztal, úgy vigasztallak én benneteket, és Jeruzsálemben fogtok vigasztaltatni. 14 Látni fogjátok és örvend a szívetek, és csontjaitok mint a fű virulnak; és megismertetik az Örökkévaló keze az ő szolgálínál, de haraggal illeti ellenségeit. 15 Mert íme az Örökkévaló tűzben jó, és mint a szélvész a szekerei, hogy végrehajtsa hévvel haragját és dorgálását tűzlángokkal. 16 Mert tűzzel száll ítéletre az Örökkévaló, és kardjával minden halandóval: és sokan lesznek az Örökkévaló megöltjei. 17 Akiik szentelkednek és tisztálkodnak a kertek számára, egyvalaki mögött a középben, kik a sertés húsát eszik, meg az undok állatot és az egeret, egyetemben pusztulnak el, úgymond az Örökkévaló. 18 Én pedig ismerem műveiket és gondolataikat; eljön az idő, hogy összegyűjtöm mind a nemzeteket és nyelveket, hogy jöjjenek és lássák dicsőségemet. 19 Jelt tesztek köztük és elküldök közülük menekülteket a nemzetekhez: Társishoz, Pülhöz és Lúdhhoz, az íjászokhoz, Túbálhoz és Jávánhoz, a távoli szigetekre; melyek nem hallották híretem és nem látták dicsőségemet, hogy hirdessék dicsőségemet a nemzetek közt. 20 És majd hozzák mind a testvéreiteket mind a nemzetekből ajándékol az Örökkévalónak, lovakon, szekereken, fődött hintókon, öszvéreken és dromedárokön az én szent heggyemre, Jeruzsálemben, mondja az Örökkévaló; amint hozzák Izrael fiai az ajándékot tiszta edényben az Örökkévaló házába. 21 És közülük is veszek papokat, levitákat, mondja az Örökkévaló. 22 Mert valamint az új ég és az új föld, melyeket alkotok, megállnak előttem, úgymond az Örökkévaló, úgy fog megállni magzatotok és nevetek. 23 És lesz újholdról újholdra, és szombatról szombatra el fog jönni minden halandó, hogy leboruljon előttem, mondja az Örökkévaló.

24 És kimennek és nézik azon emberek hulláit,
kik elpártoltak tőlem; mert férgük ki nem hal és
tűzük el nem alszik és undorodássá lesznek minden
halandónak.

Jeremiás

1 Jirmejáhú, Chilkijáhú fiának beszédei, a papok egyikének, kik Anátótban, Benjámin vidékén laktak; **2** kihez lett az Örökkévaló igéje Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban, uralkodásának tizenharmadik évében; **3** és lett Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának napjaiban, egészen végéig Czidkijáhú, Jósijáhú fia, Jehúda királya tizenegyedik évének, Jeruzsálem számkivetéséig az ötödik hónapban. **4** Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Mielőtt az anyaméhben alkottalak, ismertelek, és mielőtt kijöttél a méhből, megszenteltelek, prófétává tettelek a nemzetek számára. **6** És mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló íme, én nem tudok beszélni, mert fiatal vagyok. **7** Szólt hozzám az Örökkévaló: Ne mondd, fiatal vagyok, hanem bárkihez küldelek, menj és bármit parancsolok neked, beszélj. **8** Ne félj tőlük, mert veled vagyok, hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. **9** Erre kinyújtotta az Örökkévaló a kezét és megérintette vele számat; és szólt hozzám az Örökkévaló: Íme, szavaimat adtam szádba. **10** Lásd, rendeltelek e mai napon a nemzetek és királyságok fölé, hogy kiszakíts és leronts, hogy pusztíts és rombolj, hogy építs és plántálj. **11** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: Mit látsz, Jirmejáhú? Mondtam: Mandulavesszőt látok. **12** És szólt hozzám az Örökkévaló: Jól láttál, mert őzködöm az én ígém fölött, hogy megtegyem. **13** És lett hozzám az Örökkévaló igéje másodszer, mondván: Mit látsz? Mondtam: Forró fazekat látok és előrésze észak felől van. **14** És szólt hozzám az Örökkévaló. Észak felől nyílik meg a veszedelem mind az ország lakóira. **15** Mert íme én elhívom az északi királyságoknak mind a nemzetségeit, úgymond az Örökkévaló, eljönnek és oda teszik kiki a trónját Jeruzsálem kapuinak bejáratához és mind a falai ellen köröskörül és mind a Jehúda városai ellen. **16** És kimondom ítéleteimet felettük minden rosszaságuk miatt, hogy elhagytak engem és más isteneknek füstölögtettek és leborultak kezeik művei előtt. **17** Te pedig övezd föl derekadat, kelj fel és mondd el nekik mindazt, amit neked parancsolok, ne rettegj tőlük, hogy meg ne rettentselek előttük. **18** És én, íme teszek ma erősített várossá, vízoszloppá és ércfalakká az egész ország ellen, Jehúda királyainak, nagyjainak, papjainak és az ország népének: **19** harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megmentselek.

2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Menj és hirdesd Jeruzsálem fülei hallatára, mondván: Így szól az Örökkévaló: Megemlékezem számodra ifjúkorod kegyéről, menyasszonykorod szeretetéről, hogy követtél engem a pusztában, be nem vetett földön. **3** Szentség Izrael az Örökkévalónak, termésének zsengeje, mind akik megeszik, bűnbe esnek, veszedelem jön rájuk, úgymond az Örökkévaló. **4** Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jákob haza, és mind az Izrael házának nemzetségei. **5** Így szól az Örökkévaló: mi jogtalanságot találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem és jártak a hiábavalóság után és hiábavalókká lettek? **6** És nem mondták: Hol van az Örökkévaló, ki felhozott bennünket Egyiptom országából, ki bennünket vezetett a pusztában, sivatag és gödör földjén, szárazság és sötétség földjén, oly földön, melyen nem ment át senki és ahol ember nem lakott. **7** És elvittelek benneteket termőföld országába, hogy egyétek gyümölcsét és javát; de ti bejöttetek és megtisztátalanítottátok országomat, birtokomat pedig utálatná tettétek. **8** A papok nem mondták, hol van az Örökkévaló, a tan kezelői nem ismertek engem, a pásztorok elpártoltak tőlem, és a próféták a Báalban prófétáltak és nem-használók után jártak. **9** Ezért egyre pörölök veletek, úgymond az Örökkévaló, és fiaitok fiaival is pörölök. **10** Mert keljetek át a kittimbeliek szigeteire és lássátok, s Kédárba küldjetek és figyeljetek meg nagyon és lássátok, vajon történt-e ilyesmi? **11** Vajon cserélt-e nemzet istent – noha azok nem istenek – népem pedig felcserélte dicsőségét nem használóval! **12** Iszonyodjatok amiatt egek, borzadjatok és irtózzatok nagyon, úgymond az Örökkévaló. **13** Mert két gonosztságot követett el a népem: engem elhagytak, élő víz forrását, hogy kutakat vájjanak ki maguknak, repedezett kutakat, melyek nem fogják a vizet. **14** Rabszolga-e Izrael, avagy házban születő-e, miért lett prédává? **15** Ráordítottak oroszlánok, hallatták hangjukat; országát pusztulásá tették, városai felgyújtattak, nincs lakójuk. **16** Nóf és Tachpanchész fiai is zúzzák fejed tetejét. **17** Nemde ezt az hozza rád, hogy elhagytad az Örökkévalót, Istenedet, midőn vezetőd volt az úton! **18** Most pedig mi dolgoz van az Egyiptomba való úton, hogy a Síchór vizét igyad? És mi dolgoz van az Assúrba való úton, hogy a folyam vizét igyad? **19** Megfenyít téged a gonosztságod és elpártolásaid megbüntetnek téged: tudd meg hát és lásd, hogy rossz és keserű az, hogy elhagytad az Örökkévalót, Istenedet, és nincs rajtad az én félelmem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura. **20** Mert régtől fogva eltörted igádát, széttépted köteleidet és

mondta: nem szolgálok; mert minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt leterülsz, te parázna! 21 Én pedig nemes verigéül ültettelek, csupa igaz magot; és hogyan változtál át idegen szőlő vadhajtásává! 22 Bizony, ha lúggal mosakodnál és tékoznál magadra a szappant, folt előttem a te bűnöd, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 23 Hogy mondhatod: nem tisztálanodtam meg, a Báalok után nem jártam! Lásd utadat a völgyben, ismerd meg mit cselekedtél, gyors kancateve, mely összekuszálja útjait! 24 Nőstény vadszamár, szokva a pusztához, lelke vágyában lihegett levegő után, kívánságát ki gátolja meg? Mind a keresői nem fáradnak el, az ő hónapjában megtalálják. 25 Óvd lábadat a meztelenségétől és torkodat a szomjúságtól! De azt mondat: hiába, nem, mert szeretem az idegeneket és utánuk megyek. 26 Valamint megszegyenül a tolvaj, midőn rajtakapják. úgy vallott szégyent Izrael háza,ők, királyaik, nagyjai, papjaink és prófétáink. 27 Azt mondják a fának: atyám vagy, és a kőnek: te szültél bennünket, mert háttal fordultak felém és nem arccal, de veszedelmük idején azt mondják kelj fel és segíts meg bennünket! 28 Hol vannak hát isteneid, melyeket készítettél magadnak? Keljenek fel, vajon megsegítenek-e téged veszedelmed idején! Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, oh Jehúda. 29 Miért pereltek ellenem? Mindnyájatok elpártoltatok tőlem, úgymond az Örökkévaló. 30 Hiába vertem fiaitokat, fenyítést nem fogadtak el, megemésztette kardotok prófétáitokat, mint pusztító országnak. 31 Nemzedék ti, lássátok az Örökkévaló igéjét! Vajon pusztá voltam-e Izraelnek vagy sötétség országa; miért mondta népem: dacolunk, nem jövünk többé hozzád. 32 Vajon elfelejti-e a hajadon az ő díszét, a menyasszony az ő övét? Népem pedig elfelejtett engem számtalan napokon át. 33 De jól intézed utadat, hogy szerelmet keress ezért a rossz nőket is tanítottad újjá. 34 Ruháid szélén is találtatott megölt ártatlan szegényeknek vére, nem betörésen érted őket, hanem mind a helyeken! 35 Azt mondat: ártatlan vagyok, bizony elfordul tőlem haragja; íme én ítéltre szállok veled, mivelhogy azt mondat: nem vétkeztem. 36 Mit járkálsz oly nagyon megváltoztatva utadat? Egyiptom miatt is meg fogsz szégyenülni, amint megszegyenültél Assúr miatt. 37 Ettől is kimész kezeiddel fejed fölött: mert megvetette az Örökkévaló a te birodalmadat és nem fogsz velük boldogulni.

3 Mondom: Ha elküldi a férj a feleségét és elmegy tőle s más férfié lesz, vajon visszaveheti-e még,

nemde fertőzött fertőzve volna amaz ország? És te paráználkodtál sok társal és visszatérnél hozzám úgymond az Örökkévaló? 2 Emeld fel szemeidet a hegycsúcsokra és lásd, hol nem háltak veled! Az utakon vártál rájuk, mint az arabs a pusztában: és megfertőztetted az országot paráznaságaidal és gonoszsággal. 3 És megvonatott a zápor, és a tavaszi eső nem volt, de olyan volt homlokod, mint parázna asszonyé, vonakodtál elpirulni. 4 Nemde mostantól fogva hívsz engem: atyám, ifjúkorom hitvese vagy; 5 vajon örökké tart-e haragot, avagy mindéig megőri-e? Íme beszéltél és megcselekszed a gonoszságokat és képes vagy rá! 6 Szólt hozzám az Örökkévaló Jósijáhu király napjaiban: Láttad-e, mit cselekedett Izrael, az elpártolt? Elmegy minden magas hegyre és minden zöldellő fa alá és paráználkodik ott. 7 Mondtam ugyan: miután mindezeket cselekedte, hozzám tér vissza, de nem tért vissza; ezt látta nővére, Jehúda, a hűtlen. 8 És láttam, hogy miután mind amiatt, amiért házasságot tört Izrael, az elpártolt, elküldtem őt és adtam neki válólevelét, mégsem félt nővére Jehúda, a hűtlen, hanem ment és paráználkodott ő is; 9 úgy, hogy hitvány paráznaságától meg van fertőzve az ország és házasságot tört a kővel meg a fával. 10 És mindamellett sem tért meg hozzám nővére Jehúda, a hűtlen, egész szívével, hanem hazugsággal, úgymond az Örökkévaló. 11 És szólt hozzám az Örökkévaló: Igazabbnak bizonyult Izrael, az elpártolt, mint Jehúda, a hűtlen. 12 Menj és kiáltd e szavakat észak felé és mondjad: Térj meg Izrael, te elpártolt, úgymond az Örökkévaló, nem leszek rátok haragos, mert kegyes vagyok, úgymond az Örökkévaló, nem örökké tartok haragot. 13 Csakhogy ismerd be bűnödöt, hogy az Örökkévalótól, Istenedtől elpártoltál és szétszórtad útjaidat az idegeneknek minden zöldellő fa alá, de szavamra nem hallgattatok, úgymond az Örökkévaló. 14 Térjete meg, ti elpártolt gyermekek, úgymond az Örökkévaló, mert én vagyok az uratok, majd veszlek benneteket, egyet a városból és kettőt a nemzetségből és elhozlak Cziónba. 15 És adok nektek pásztorokat szívem szerint, és legeltetnek benneteket tudással és belátással. 16 És lesz, midőn sokasodtok és szaporodtok az országban ama napokban, úgymond az Örökkévaló, nem mondják többé: az Örökkévaló szövetségének ládája; észbe sem jut, nem emlékeznek róla és nem gondolnak rá, nem is készítik többé. 17 Amaz időben nevezni fogják Jeruzsálemet az Örökkévaló trónjának és hozzágyűlnek mind a népek az Örökkévaló nevéért Jeruzsálembe; és nem járnak többé gonosz szívűk macacssága után. 18

Ama napokban menni fog Jehúda háza Izrael házával, és bemennek együttesen az észak országából azon országba, melyet birtokul adtam őseiteknek. **19** Azt mondtam én: Míképpen helyezlek el a gyermekek közt, adok neked gyönyörűséges országot, a nemzetek legeslegdíszesebb birtokát; azt mondtam: atyának fogsz engem nevezni és tőlem nem fogsz elpártolni. **20** Ámde miként hűtlen lett egy asszony a hitvese iránt, úgy hűtlenkedtetek ellenem, Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. **21** Hang hallatszott a hegycsúcsokon, Izrael fiainak könyörgő sírása, mert elferdítették útjukat, elfelejtették az Örökkévalót, Istenüket. **22** Térjetek meg, elpártolt gyermekek, meggyógyítom elpártolásotokat! Íme mi jöttünk hozzád, mert te vagy az Örökkévaló, mi Istenünk. **23** Valóban hazugul van a zajongás a halmokról, a hegyeken; valóban az Örökkévalóban, Istenünkben van Izrael segedelme. **24** És a szégyen emésztette meg őseink szerzeményét ifjúkorunktól fogva, juhaikat és ökreiket, fiaikat és leányaikat. **25** Feküdnünk kell szégyenünkben, elborít bennünk gyalázatunk, mert az Örökkévaló, Istenünk ellen vétkeztünk, mi és őseink, ifjúkorunktól fogva mind e mai napig, és nem hallgattunk az Örökkévalónak, Istenünknek szavára.

4 Ha megtérsz, Izrael, úgymond az Örökkévaló, hozzám megtérsz és ha eltávolítom undokságaidat színem elől és nem kóborolsz, hanem esküszölél az Örökkévaló, hűségben, jogosságban és igazságban: akkor áldani fogják magukat vele a nemzetek és vele dicsekednek. **3** Mert így szól az Örökkévaló Jehúda embereihez és Jeruzsálemhez: Szántsatok föl magatoknak ugart és ne vessetek tövisek közé. **4** Metéltjétek körül magatokat az Örökkévalónak és távolítsatok el szívetek előbőrét, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói, nehogy tűzként törjön ki haragom és égjen és senki nem oltja cselekedeteitek gonoszsága miatt. **5** Jelentsétek Jehúdában és Jeruzsálemben hallassátok, mondjátok fújjátok meg a harsonát az országban, kiáltásatok mi teljes erővel és mondjátok: gyülekezzetek, hadd megyünk az erősített városokba. **6** Emeljétek zászlót Czión felé, meneküljétek el, ne álljatok meg, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást. **7** Fölkerekedett az oroszlán az ő sűrűjéből és a népek megrontója elindult, kijött helyéből, hogy országot pusztulássá tegye, városaid elpusztuljanak, lakó nélkül. **8** Emiatt kössetek föl zsákot, gyászt tartsatok és jajgassatok, mert nem fordult el tőlünk az Örökkévaló fellobbant haragja. **9** És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló, elvész a királynak szíve és a nagyoknak szíve és

eliszonyodnak a papok, és a próféták elámulnak. **10** Én megmondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, valóban ámitva ámitottad ezt a népet és Jeruzsálemet, mondván: békétek lesz, holott a lélekig ért a kard. **11** Abban az időben azt mondják a népről és Jeruzsálemről forró szél a hegycsúcsokról a pusztában népem leánya felé – nem szórásra és nem tisztításra; **12** ezeknél teljesebb szél ér engem. Most én is ítéletet mondok ki felettük. **13** Íme mint a felhők jön fel, s mint a szélvész olyanok a szekerei, gyorsabbak a sasoknál lovai, jaj nekünk, mert elpusztítottunk. **14** Mosd meg szívedet a gonoszságtól, Jeruzsálem, hogy megsegíttessél, meddig lakozzanak benned jogtalan gondolataid! **15** Mert hallga, hírmondó Dán felől és vésznek hallatója Efraim hegyéről. **16** Jelentsétek a nemzeteknek, íme hallassátok Jeruzsálem felől, ostromlók jönnek messze földről és Jehúda városai ellen emelik hangjukat: **17** mint mezőőrök, úgy vannak ellene köröskörül, mert irántam engedetlenkedett, úgymond az Örökkévaló. **18** Utad és cselekedeteid tették neked ezt, ez a te gonoszságod, azt, hogy keserű, hogy szívedig ért. **19** Beleim, beleim, hogy remegek, szívem falai, zúg az én szívem, nem hallgathatok, mert harsona hangját hallottad lelkem, harcnak riadását. **20** Romlást romlásra hirdetnek, mert elpusztítottat az egész ország, hirtelen elpusztítottak sátraim, egy pillanat alatt kárpitjaim. **21** Meddig kell látnom a zászlót, hallanom a harsona hangját? **22** Bizony oktalan a népem, engem nem ismernek, dőre fiuk és nem értelmesek ők, bölcsék ők rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak. **23** Néztem a földet és íme pusztaság és üres, az egekre es nincs meg a világosságunk. **24** Néztem a földet és íme megrengnek és mind a halmok megrázkódnak. **25** Néztem és íme nincs meg az ember és mind az ég madara elköltözött. **26** Néztem és íme a termőföld pusztává lett és mind a városai romba dőltek az Örökkévaló miatt, fellobbant haragja miatt. **27** Mert így szól az Örökkévaló: Pusztulássá lesz az egész ország, de végpusztítást nem teszek. **28** Emiatt gyászol a föld és elsötétülnek az egek fölülről, amiatt, hogy szóltam, szándékoltam s nem bántam meg, sem attól el nem térek. **29** A lovas és íjász zajától megfutamodik az egész város, a sűrűkbe mentek és a sziklákra szálltak: az egész város elhagyatva, senki sem lakik bennük. **30** Te pedig, kifosztatván, mit fogsz cselekedni? Bár bíborba öltözöl, bár aranydíszel díszíted magad, bár kendőzve föltéped szemeidet, hiába szépíted magad, megvetettek téged a szeretők, életedre törnek. **31** Mert hangot mint vajdó nőét hallottam, jajkiáltást mint először szülőét, Czión leányának hangját, piheg,

terjesztgeti kezeit: Oh, jaj nekem, mert elbágyadt a
lelkem öldöklőtől!

5 Járjatok szerte-széjjel Jeruzsálem utcáin és
lássátok csak és tudjátok, és keressetek piacain,
vajon találtak-e valakit, van-e, aki jogosságot
cselekszik, hűséget keres és megbocsátok neki.
2 És ha azt mondják: él az Örökkévaló, bizony
hazugul esküsznek. 3 Örökkévaló, szemeid nemde
hűségre tekintenek? Verted őket, de nem fájlalták,
enyésztetted őket – vonakodtak elfogadni oktatást;
erősebbé tették arcukat a sziklánál, vonakodtak
megtérni. 4 És én azt mondtam, csak szegények azok,
oktalankodnak, mert nem ismerik az Örökkévaló útját,
Istenük törvényét. 5 Hadd megyek el a nagyokhoz,
hadd beszéljek velük, mert ők ismerik az Örökkévaló
útját, Istenük törvényét; ámde ők egyaránt eltörték a
jármot, szétszakították a köteleket. 6 Azért őli őket
oroszlán az erdőből, a sivatagok farkasa pusztítja,
őket, párduc leselkedik városaikra, bárki kimegy
azokból, szétépetik, mert számosak lettek bűntetteik,
hatalmasak elpártolásaik. 7 Ugyan miért bocsássak
meg neked? Gyermekeid elhagytak engem és nem-
istenekre esküdtek, jóllakattam őket, de ők házasságot
törték és parázna nő házában csődültek össze. 8
Jól táplált lovak ők reggelenként, kiki felebarátja
feleségére nyerítenek. 9 Vajon ezeket ne büntessem-e
meg, úgymond az Örökkévaló, avagy ilyen nemzeten
ne álljon bosszút a lelkem? 10 Menjetez föl falaira és
rontsatok, de végpusztítást ne tegyetek, távolítsátok
el hajtásait, mert nem az Örökkévalóé azok. 11
Mert hűtlenkedve hűtlenkedtek irántam Izrael háza
és Jehúda háza, úgymond az Örökkévaló. 12
Megtagadták az Örökkévalót és mondták: nem ő az, és
nem fog ránkjönni a veszedelem és kardot és éhséget
nem fogunk látni; 13 a próféták pedig széléé lesznek
és az ige nincs bennük: így történjék velük! 14 Ezért
így szól az Örökkévaló, a seregek Istene: minthogy
szóltátok e szót, íme szavaimat a te szádban tűzzé
teszem és ezt a népet fává, hogy megeméssze őket.
15 Íme én hozok rátok népet távolról, oh Izrael háza,
úgymond az Örökkévaló; kemény nép az, őskortól
való nép az, nép, melynek nem ismered nyelvét és
nem érted, mit beszél. 16 Tegze olyan, mint a nyitott
sír, mindnyájan hősök. 17 És megesi terméseted és
kenyeredet, melyet ennének fiaid és leányaid, megesi
juhaidat és ökrideit, megesi szőlődet és fügefádat;
szétrombolja erősített városaidat, amelyekben bizol,
a karddal. 18 De azokban a napokban is, úgymond
az Örökkévaló, nem teszek rajtatok végpusztítást.
19 És lesz, ha, azt mondjátok, mi miatt tette velünk

az Örökkévaló, a mi Istenünk mindezeket – akkor
szólj hozzájuk: Amint ti elhagytatok engem és
szolgáltatok idegen isteneket országokban, úgy
fogtok szolgálni idegeneket oly országban, mely
nem a tietek. 20 Hirdessétek ezt Jákob házában és
hallassátok Jehúdában, mondván: 21 Halljátok csak
ezt, dőre, ész nélküli nép, akiknek szemük van és
nem látnak, fülük van és nem hallanak. 22 Vajon
engem nem félték-e, úgymond az Örökkévaló, avagy
tőlem nem reszkettek-e, aki fővenyt tettem határu
a tengernek örök törvényül, hogy meg ne szegje;
megmozognak, de nem bírnak, és zúgnak hullámai,
de nem szegik meg. 23 De e népek macaks és
engedetlen szíve volt, elszakadtak és elmentek. 24 És
nem mondták szívükben: féljük csak az Örökkévalót,
Istenünket, ki esőt ad, őszi esőt és tavaszi esőt a
maga idején, az aratás megszabott heteit megőrzi
nekünk. 25 Bűneitek elhajlították ezeket, és vétkeitek
megvonták tőletek a jót. 26 Mert találatnak népemben
gonoszok, fürkésznek, mint ahogy leguggolnak a
madarászok; föllállítottak csapdát, hogy embereket
fogjanak. 27 Mint madárral teli kalitka, úgy telvék házaik
csalárdsággal; azért nőttek és gazdagodtak meg. 28
Mekkövéredtek, megfényesedtek, túl is csaptak a
gonosz beszédek, törvényt nem tesznek, törvényt
az árvának, az árva igazságát, hogy boldoguljanak,
és a szűkölködőknek nem szolgáltattak jogot. 29
Vajon ezeket ne büntessem-e meg, úgymond az
Örökkévaló, avagy ily nemzeten ne álljon bosszút
lelkem? 30 Iszonyúság és borzasztóság történt az
országban. 31 A próféták hazugan prófétáltak és a
papak uralkodnak mellettük és népem szereti így, de
mit tesztek majd a végén?

6 Meneküljetez el, Benjámin fiai, Jeruzsálemből,
és Tekóában fújjátok meg a harsonát és Bét-
Kérem fölött emeljetez tűzjelt, mert veszedelem
tekint ide észak felől és nagy romlás. 2 A szépet
és elkényeztetet megsemmisítem, Czión leányát.
3 Jönnek hozzá, pásztorok és nyájaik; felütöttek
mellette sátrakat köröskörül, lelegették kiki helyét. 4
Szenteljetez ellene harcot, rajta, menjünk fel délben!
Jaj nekünk, mert lehanyatlott a nap, mert megnyúlnak
az estnek árnyékai! 5 Rajta, menjünk föl éjjel és
rontsuk le palotáit. 6 Mert így szól az Örökkévaló,
a seregek ura: Vágjátok le fáját és hányjátok föl
Jeruzsálem ellen töltést; ez büntetni való város, benne
csupa fosztogatás. 7 Valamint húsen tartja kút a
vizét, úgy húsen tartotta ő a gonoszságát; erőszak
és pusztítás hallatszik benne színem előtt mindig,
betegség és seb. 8 Okulj Jeruzsálem, nehogy lelkem

elszakadjon tőled, nehogy pusztasággá tegeylek, nem lakott földed. **9** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Böngészve leböngészik, mint a szőlőtőt, Izrael maradékát – fordítsd kezedet, mint a szüretelő az indák felé! **10** Kihez beszéljek, kit intsek, hogy hallják? Íme körülméletlen a fülük és nem bírnak figyelni; íme az Örökkévaló igéje gyalázásra lett nekik, nem kedvelik azt. **11** De az Örökkévaló haragjával teltem meg, elfáradtam tartóztatni: Önts ki a gyerekre az utcán és az ifjak gyülekezetére egyaránt; mert férfi is, asszony is megfogatnak, az öreg a teljes korúval. **12** És átszállnak házaik másokra, mezők és feleségek egyaránt, mert kinyújtom kezemet az ország lakóira, úgymond az Örökkévaló. **13** Mert aprajától nagyjáig mindnyája nyereszkedik, és prófétától papig mindnyája hazugságot művel. **14** És gyógyították népem romlását könnyedén, mondván: béke, béke, és nincs béke. **15** Szégyent vallottak, mert utálatosságot cselekedtek; sem szégyenkezve nem szégyenkeznek, sem pirulni nem tudnak, azért el fognak esni az elsők között, amidőn megbüntetem őket, el fognak botlani, mondja az Örökkévaló. **16** Így szól az Örökkévaló: Álljatok az utakra és lássátok, és kérdezősködjétek az őskor ösvényeiről, melyik a jónak útja és járjatok rajta s találjatok nyugalmat lelketeknek. De azt mondták: nem megyünk. **17** És támasztottam számotokra őrköt: Figyeljétek a harsona hangjára! De azt mondták: nem figyelünk. **18** Azért halljátok nemzetek és tud meg gyülekezet, hogy mi van közöttük! **19** Halljad föld: Íme én veszedelmet hozok erre a népre, gondolataik gyümölcsét; mert szavaimra nem figyeltek, tanomat pedig megvetették. **20** Minek is nekem tömjén, mely Sábából jön és az illatos nád messze földről? Égőáldozataitok nem kedvességre valók, és vágóáldozataitok nem kellemesek nekem. **21** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én vetek e nép elé gáncokat, és megbotlanak általuk atyák és fiúk egyaránt, lakó meg társa elvesznek. **22** Így szól az Örökkévaló: Íme nép jön észak országából és nagy nemzet serken föl a föld hátuljáról. **23** Íjat és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem irgalmaznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak: felkészülve mint harcra kész férfi, ellened, Czión leánya. **24** Hallottuk hírért, ellankadtak kezeink, szorultság ragadt meg minket, vajúdás, mint a szülőnő. **25** Ne menjetek ki a mezőre és az úton ne járjatok; mert kardja az ellenségnek, félelem köröskörül! **26** Népem leánya, köss fel zsákot és fetrengj a hamuban; egyetlenért való gyászt tarts, keserű siratást, mert hirtelen jön a pusztító ránk. **27** Vizsgálóvá tettelek népemben, örtonnyá, hogy

megtudjad és vizsgáljad útjukat. **28** Valamennyien pártoskodó pártutók, rágalmazva járók, réz és vas, valamennyien elvetemültek ők. **29** Átízott a fúvó a tűztől, elfogyott az ólom; hiába olvasztottak meg olvasztottak, de a rosszak nem szakítottak ki. **30** Megvetett ezüstnek nevezték őket, mert megvetette őket az Örökkévaló.

7 Az ige, mely lett Jirmejáhuhoz az Örökkévalótól, mondván: **2** Állj az Örökkévaló házána kapujába és hirdesd ott ezt az igét, és mondjad: halljátok az Örökkévaló igéjét mind a Jehúdabeliek, kik a kapukba jöttök, hogy leboruljatok az Örökkévaló előtt. **3** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: javítsátok utaitokat és cselekedeteiteket, hogy lakoztathassalak benneteket e helyen. **4** Ne bízzátok el magatokat hazug beszédek által, mondván: az Örökkévaló temploma, az Örökkévaló temploma, az Örökkévaló temploma azok! **5** Mert ha javítva megjavítjátok útjaitokat és cselekedeteiteket, ha csakugyan igazságot tesztek ember és felebarátja között, **6** jövevényt, árvát és özvegyet nem fosztogattok és ártatlan vért nem ontatok e helyen, és más istenek után nem jártok a ti bajotokra: **7** akkor lakoztatlak benneteket e helyen, azon országban, melyet őseiteknek adtam öröktől fogva mindörökké. **8** Íme, ti elbízzátok magatokat a hazug beszédek által, melyek nem használnak. **9** Úgy-e lopni, ölni, házasságot törni, hazugul esküdni, és füstölögtetni a Báálnak és járnai más istenek után, amelyeket nem ismertek: **10** azután jöttök és álltok előttem e házban, mely nevemről neveztetik és azt mondjátok: mentve vagyunk, – azért, hogy megtegyétek mindez utálatosságokat. **11** Vajon latrok barlangja lett-e e ház, mely nevemről neveztetik, a ti szemeitekben? Én is íme láttam, úgymond az Örökkévaló. **12** Mert menjetek csak az én helyemre, mely Silóban van, ahol azelőtt lakoztattam nevement és lássátok, hogy mit cselekedtem vele Izrael népem rosszasága miatt. **13** Most tehát, mivelhogy tesztek mind a tetteket, úgymond az Örökkévaló, én pedig beszéltem hozzátok reggelenként beszélve és ti nem hallottátok, hivatalok benneteket és ti nem feleltetek: **14** tesztek tehát azon házzal, mely nevemről neveztetik, amelyben ti bíztok és azon helyel, amelyet adtam nektek és őseiteknek, amint tettem Silóval. **15** És elvetlek benneteket színem elől, amint elvettem mind a testvéreiteket, Efraim egész magzatját. **16** Te pedig ne imádkozzál a népért, ne emelj értük könyörgést és imát és ne kérlelj engem, mert nem hallgatok rád. **17** Nem látod-e, hogy mit tesznek ők Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin?

18 A gyermekek fát szednek és az apák meggyűjtik a tüzet és az asszonyok tésztát gyúrnak, hogy kalácsot süssenek az ég királynőjének és öntőáldozatokat öntsenek más isteneknek azért, hogy bosszantsanak engem. 19 Vajon engem bosszantanak-e, úgymond az Örökkévaló, nemde önmagukat arcuk szégyene végett. 20 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme haragom és hevem kiömlik e helyre, az emberre és az állatra, a mező fájára és a föld gyümölcsére; égni fog és ki nem alszik. 21 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Égőáldozataitok tegyéktek hozzá vágóáldozataitokhoz és egyetek húst. 22 Mert nem beszéltem őseitekkel és nem parancsoltam nekik, a midőn kiveztem őket Egyiptom országából, égőáldozat és vágóáldozat dolgában; 23 hanem ezt a dolgot parancsoltam nekik, mondván: hallgassatok szavamra, és leszek nektek Istenül s ti lesztek nekem népül és járjatok mind az úton, melyet majd parancsolok nektek, azért hogy jó dolgokat legyen. 24 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, sőt jártak tanácsok szerint, gonosz szívük macacssága szerint; és jutottak hátra és nem előre. 25 Azon naptól fogva, hogy kivonultak őseitek Egyiptom országából, mind e mai napig küldtem hozzátok mind az én szolgálmat, a prófétákat naponta reggelenként küldve. 26 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket és megkeményítették nyakukat, gonoszzal cselekedtek őseiknél. 27 Elmondod nekik mind e szavakat, de nem hallgatnak rád, hívod őket, de nem felelnek neked. 28 Szólj tehát hozzájuk: Ez az a nemzet, mely nem hallgatott az Örökkévalónak, Istenének szavára, mely nem fogadott el oktatást; elveszett a hűség, kiirtatott szájukból. 29 Nyírd le hajzatodat és vesd el, és kezdj a hegycsúcsokon gyászdal, mert megvetette az Örökkévaló és otthagya haragjának népét. 30 Mert cselekedték Jehúda fiai azt, ami rossz a szemeimben, úgymond az Örökkévaló, elhelyezték undokságaikat azon házban, mely nevemről neveztetik, hogy megtisztátalanítsák. 31 És építették a Tófet magaslatait, mely Ben-Hinnóm völgyében van, hogy fiaikat és leányaikat elégessék tűzben, amit nem parancsoltam és ami nem jutott eszembe. 32 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, nem mondják többé: Tófet és Ben-Hinnóm völgye, hanem: öldöklés völgye, és temetni fognak a Tófetben hely híján. 33 És tesz a nép hullája eledelül az ég madarának és a föld vadjának és nincs aki elriasztsza. 34 És megszüntetem Jehúda városából és Jeruzsálem utcáiból a vígság hangját és az öröm hangját, a völgyény hangját és a menyasszony hangját, mert rommá lesz az ország.

8 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, kiveszik Jehúda királyainak csontjait és nagyjaiak csontjait, a papok csontjait és a próféták csontjait, meg Jeruzsálem lakóinak csontjait sírjaikból 2 és kiterítik a nap elé és a hold elé és az ég egész serege elé, amelyeket szerettek és amelyeket szolgáltak és amelyek után jártak és amelyeket kerestek s amelyek előtt leborultak; nem szedetnek össze és nem temettetnek el, trágyává lesznek a föld színén. 3 És kívánatosabb lesz a halál az életnél az egész maradéknak, azoknak, kik megmaradtak e gonosz nemzetségből, mind a megmaradt helyeken, ahová eltaszítottam őket, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 4 Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: vajon elesnek-e és nem kelnek fel, avagy eltér-e és nem tér vissza? 5 Miért pártolt el ez a nép, Jeruzsálem, tartós elpártolással, ragaszkodtak a csalárdáshoz, vonakodtak megtérni? 6 Figyeltem és hallottam, nem helyesen beszélnek, nincs senki, ki megbánná gonoszságát, hogy mondaná: mit cselekedtem? Mindnyája eltér futásában, mint a harcban rohanó ló. 7 A gólya is, az égen, tudja időszakait, gerlice, fecske és daru megőrzik jöttüknek idejét, de népem nem tudja az Örökkévaló törvényét. 8 Hogyan mondhatjátok: bölcsek vagyunk és az Örökkévaló tana nálunk van? Ámde, íme hazugul munkált az írók hazug tolla. 9 Szégyent vallottak a bölcsek, megrettentek és megfogatnak; íme az Örökkévaló igéjét megvetették, hát mi bölcsességük van? 10 Azért másoknak adom feleségeiket, mezőiket hódítóknak, mert kicsinytől nagyig mindnyája nyereszkedve nyereszkeedik, prófétától papig mindnyája hazugságot cselekszik. 11 És gyógyígtatták népem leányának romlását könnyedén, azt mondván: béke, béke, de nincs béke! 12 Szégyent vallottak, mert utálatosságot cselekedtek: szégyenkezve nem is szégyenkeznek és pirulni nem tudnak, azért elesnek az elesők között, büntetésük idején megbotlanak, mondja az Örökkévaló. 13 Elveszítve elveszítem őket, úgymond az Örökkévaló, nincs szőlő a szőlőtőn, nincs füge a fügefán és a levél elhervadt, és amiket adtam nekik, eltűntek tőlük. 14 Mi végett ülünk? Gyűljetek össze, menjünk be az erősített városokba és semmisüljünk meg ott, mert az Örökkévaló, a mi Istenünk, megsemmisített bennünket és méreg vizet adott innunk, mert vétkeztünk az Örökkévaló ellen! 15 Békét remélnek, de semmi jó, gyógyulás idejét, de íme ijedség. 16 Dán felől hallatszott lovainak tüsszögése, ménei nyerítésének hangjától rengett az egész ország, jöttek és megemésztették az országot és teljét, a várost és a benne lakókat. 17 Mert íme

én bocsátok rátk kígyókat, baziliszkokat, amelyek ellen nincs igézés, és megmarnak benneteket, úgymond az Örökkévaló. 18 Erősítést nekem a bánat ellen, beteg bennem a szívem! 19 Íme hallatszik, népem leányának fohása a messze földről: vajon az Örökkévaló nincs-e Czióban, avagy királya nincs-e benne? Miért bosszantottak engem bálványképeikkel, idegen hiábavalóságokkal! 20 Elmúlt az aratás, vége van a gyümölcszedésnek, de mi nem segítettünk meg! 21 Népem leányának törése miatt megtörettem, elbúsultam, iszonyat fogott el engem. 22 Nincs-e balzsam Gileádban, avagy nincs ott orvos, miért nem hegedt be népem leányának sebe?

9 Vajha fejem víz volna és szemem könnyek forrása, hogy siratnám nappal és éjjel népem leányának megöltjeit! 2 Vajha volna számomra, a pusztában utasok szállása, hogy elhagynám népemet és elmennék tőlük, mert mindnyájan házasságtörők, hűtlenkedők gyülekezete. 3 Kifeszítették nyelvüket, az ő íjukat, hazugságra, nem hűségért hatalmaskodtak az országban, mert rosszaságtól rosszaságra indultak és engem nem ismernek, úgymond az Örökkévaló. 4 Kiki barátjától óvakodjatok és még testvérben se bízzatok, mert minden testvér csalva csal és minden barát rágalmazva jár. 5 Kiki felebarátját ámitja és igazat nem beszélnek, nyelvüket tanították hazugságot beszélni, ferdén cselekedni fáradoztak. 6 Lakozásod csalárdság közepette van, csalárdságból vonakodnak megismerni engem, úgymond az Örökkévaló. 7 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megolvasztom őket, hogy megvizsgáljam, mert mi másképpen cselekedhetném népem leánya miatt? 8 Sebző nyíl az ő nyelvük, kiki csalárdságot beszél, szájával békét beszél felebarátjával, de belsejében lest hány neki. 9 Vajon ezekért ne büntessem-e meg őket, úgymond az Örökkévaló, avagy oly nemzetem, mint ez, ne álljon-e bosszút lelkem? 10 A hegyek fölött hangoztatok sírást és jajgatást és a pusztá tanyái fölött gyászalt, mert elpusztultak, úgy, hogy ember ott nem jár, és nem hallják a nyájnak hangját; az ég madarától a vadig, elköltöztek, tovaementek. 11 És teszem Jeruzsálemet köhalmokká, sakálok tanyájává, és Jehúda városait teszem pusztasággá, lakó nélkül. 12 Ki a bölcs férfiú, hogy megértse ezt és amit szólt hozzá az Örökkévaló szája, hogy jelentse: mi miatt veszett el az ország, pusztult el, mint a sivatag, úgy hogy nem járnak ott? 13 Mondta az Örökkévaló: Mert elhagyták tanomat, melyet eléjük tettem, nem hallgattak szavamra és nem jártak aszerint: 14 és jártak szívük macacssága szerint és a Báalok

után, melyekre tanították őseik. 15 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én enni adok a népek ürmöt és inni adok nekik méregvizet. 16 Szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket nem ismertek sem ők, sem őseik és utánuk bocsátom a kardot, míg meg nem semmisítettem őket. 17 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Gondoljátok meg és hívjátok el a siratónőket, hadd jöjjenek, és a bölcs nőkhöz küldjétek, hadd jöjjenek el. 18 Siessenek és hangoztassanak fölöttünk jajgatást, hogy szemekink szétáradjanak könnyektől és szempilláink folyjanak víztől. 19 Mert jajgatás hangja hallatszott Cziónból: hogyan pusztultunk el! Nagyon megszegyenültünk, mert elhagytuk az országot, mert kivetettek bennünket hajlékaink. 20 Mert halljátok, asszonyok, az Örökkévaló igéjét, és vegye be fületek szájának igéjét: tanítsátok leányaitokat jajgatásra és egyik asszony a másikat gyászdalra. 21 Mert fölszállt a halál ablakainkba, bejött palotáinkba, hogy kiirtson gyermeket az utcáról, ifjakat a piacokról 22 – beszélj, így szól az Örökkévaló – és esni fog az ember hullája, mint a trágya a mező színén, s mint a kéve az arató mögött, és nincs ki összeszedi. 23 Így szól az Örökkévaló: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével és ne dicsekedjék a vitéz az ő vitézségével, ne dicsekedjék a gazdag az ő gazdagságával, 24 hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekszik: hogy belátó és hogy megismer engem, hogy én, az Örökkévaló, szeretetet, jogot és igazságot művelek a földön, mert ezekben van kedvem, úgymond az Örökkévaló. 25 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetek minden körülmetéltet a körülmetéletlenséggel együtt: 26 Egyiptomot, Jehúdát, Edómot, Ammón fiait és Móábot, és mind a levágott hajszerűeket, kik a pusztában laknak, mert mind a nemzetek körülmetéletlenek, Izrael egész háza pedig körülmetéletlen szívű.

10 Halljátok az igét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok, Izrael háza. 2 Így szól az Örökkévaló: A nemzetek útjához ne szokjatok és az ég jeleitől ne rettegjétek, mert a nemzetek remegnek aoktól. 3 Mert a népek törvényei – hiábavalóság az, mert fa az, melyet erdőből vágtak, művész keze munkája, a baltával; 4 ezüsttel és arannyal szepíti, szögekkel és pörölyökkel erősíti, hogy meg ne inogjon, 5 olyanok ők, mint az ugorkamező oszlópa és nem beszélnek, vinni kell őket, mert nem léphetnek; ne féljétek tőlük, mert nem tesznek rosszat és jót tenni sem áll rajtuk. 6 Senki sincs olyan mint te, oh Örökkévaló; nagy vagy te és nagy a te neved hatalomban. 7 Ki ne félne

téged, nemzetek királya, mert téged illet; mert mind a nemzetek bölcsei között és minden birodalmukban nincs senki olyan, mint te! **8** De egyben tudatlanok ők és balgák: a hiábavalóságok tana – fa az; **9** lapított ezüst, Tarsisból hozatik és arany Úfázból, művész munkája és ötvös kezéé, kék bíbor és piros bíbor öltözetük, bölcsek munkája mindannyi. **10** De az Örökkévaló igaz Isten, ő élő Isten és öröktől való király; haragjától megremeg a föld és nemzetek nem bírják el fölindulását. **11** Ekként szóljatok hozzájuk: Az istenek, melyek az eget és a földet nem teremtették, azok el fognak veszni a földről és az ég alól. **12** Teremtette a földet erejével, készítette a világot bölcsességével, és értelmével kiterjesztette az eget. **13** Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hoz fel a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból. **14** Elbutult minden ember, nincs megismerése, szégyent vallott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye, és nincs szellem bennük. **15** Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. **16** Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a mindenség alkotója ő, és Izrael birtokának törzse, az Örökkévaló a seregek ura az ő neve. **17** Szedd össze az országból holmidat, te, ki ostrom alatt ülsz. **18** Mert így szól az Örökkévaló: Íme kihajítom az ország lakóit ez ízben szorongatom őket, hogy megkapják. **19** Jaj nekem a törésem miatt, kínzó a sebem; én meg azt mondtam volt: csak ez a betegség, majd elviselem. **20** Sátram elpusztítottat, mind a köteleim elszakadtak; gyermekeim elmentek tőlem és nincsenek meg, nincs többé, ki felüsse sátramát, felvonná kárpitjaimat. **21** Mert elbutultak a pásztorok és az Örökkévalót nem keresték; ezért nem boldogultak és egész legelő nyájuk elszéledt. **22** Hallga, íme hír jön és nagy rengés észak országából, hogy Jehúda városait pusztulásáá tegyék, sakálók tanyájává. **23** Tudom, oh Örökkévaló, hogy nem az emberé útja, nem a járóé férfiúé, hogy lépteit meghatározza. **24** Fenyíts meg engem, oh Örökkévaló, csakhogy ítélet szerint, ne haragodban, nehogy megfogyassz engem. **25** Onsd ki hevedet nemzetekre, melyek téged nem ismernek, a nemzetségekre, melyek nevedet nem szólítják, mert ették Jákobot, megették és megsemmisítették és hajlékát elpusztították.

11 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól, mondván: **2** Halljátok a szövetség szavait és beszéljétek Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz. **3** Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; átkozott a férfi, aki nem hallgat

a szövetség szavaira, **4** melyeket parancsoltam őseiteknek, amely napon kiveztem őket Egyiptom országából, a vaskohóból, mondván: hallgassatok szavamra és tegyétek meg azokat, mind aszerint, amit parancsolok nektek, hogy népül legyetek nekem, és én leszek nektek Istenül. **5** Azért hogy fenntartsam az esküt, amelyet esküdtem őseiteknek, hogy adok nekik tejlet és mézzel folyó országot, mint az van e mai napon. Feleltem és mondtam: Ámen, Örökkévaló. **6** És szólt hozzám az Örökkévaló: Hirdesd mind e szavakat Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, mondván: halljátok e szövetség szavait és tegyétek meg azokat. **7** Mert intve intettem őseiteket, amely napon fölveztem őket Egyiptom országából mind e mai napig, reggelenként intve, mondván: hallgassatok szavamra. **8** De nem hallgattak és nem hajlították fülüket és jártak kiki gonosz szívük macacssága szerint és elhoztam rájuk mind e szövetség szavait, melyekről parancsoltam, hogy megtegyék, de nem tették meg. **9** Szólt hozzám az Örökkévaló: Összeesküvés találtatik Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói között; **10** visszatértek őseik régi bűneihez, akik vonakodtak hallgatni szavaimra, és ők maguk más istenek után jártak, hogy szolgálják azokat; megszegték Izrael háza és Jehúda háza szövetségemet, melyet kötöttem őseikkel. **11** Azért így szól az Örökkévaló: Íme hozok rájuk veszedelmet, amelyből nem bírnak kiszabadulni; kiáltani fognak hozzám, de nem hallgatok rájuk. **12** Elmennek majd Jehúda városai és Jeruzsálem lakói és kiáltanak az istenekhez, melyeknek ők füstölögtetnek, de segíteni nem segítenek nekik veszedelmük idején. **13** Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, Jehúda, és Jeruzsálem utcáinak száma, szerint állítottatok oltárokat a szégyennek, oltárokat, hogy füstölögtessetek a Báalnak. **14** Te pedig ne imádkozzál a népért és ne emelj értük könyörgést és imát; mert nem hallom, midőn kiáltanak hozzám veszedelmük miatt. **15** Mi dolga van kedvesemnek az én házamban? Elkövetvén a sokféle galádságot, hát a szent hús mozdítsa el rólad, hogy akkor gonoszságodban ujjonghass? **16** Zöldellő olajának, formás gyümölcsével szépnék nevezett el téged az Örökkévaló, nagy tombolásnak zaja mellett tüzet gyújtott rá és letörnek az ágai. **17** És az Örökkévaló, a seregek ura, aki téged ültetett, veszedelmet mondott ki rólad Izrael házának és Jehúda házának gonoszsága miatt, amelyet elkövettek, hogy bosszantsanak, füstölögtetve a Báalnak. **18** Az Örökkévaló tudatta velem és én tudom; akkor láttattad velem cselekedeteiket. **19** Én pedig olyan voltam mint a kezes bárány, mely

vágásra vitetik, és nem tudtam, hogy ellenem terveket gondoltak ki: rontsuk meg a fát gyümölcsével együtt és vágjuk ki az élők országából, hogy neve ne említettessék többé. 20 Oh Örökkévaló, seregek ura, igazságos bíró, vesék és szívnek vizsgálója, hadd lássam bosszúdat rajtuk, mert neked tártam fel ügyemet. 21 Azért így szól az Örökkévaló Anatót embereiről, akik életedre törnek, mondván: ne profétájl az Örökkévaló nevében, hogy meg ne halj kezünk által, 22 ezért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme, én megbüntettem őket: az ifjak kard által fognak meghalni, fiaik és leányaik éhség által fognak meghalni. 23 És maradék nem lesz közülük; mert veszedelmet hozok Anatót embereire, büntetésük évét.

12 Igaz vagy, Örökkévaló, ha pörölnék veled, csakhogy jogosságról beszélék veled: Miért szerencsés a gonoszok útja, miért boldogulnak mind a hűtlenkedők? 2 Elültetted őket, meg is gyökereszték, haladnak, gyümölcsöt is termettek, közel vagy szájukban, de távol veséiktől. 3 De te, Örökkévaló, ismersz engem, látsz engem és megvizsgálod szívemet te irántad; szakítsd ki őket, mint a juhokat vágásra, szenteld őket az öldöklés napjára. 4 Meddig gyászoljon az ország és száradjon el az egész mező füve? A bennlakók gonoszága miatt elfogyott barom és madár, mert azt mondják; nem látja végünket. 5 Midőn gyalogosokkal futottál, kifárasztottak téged, hát miképpen versenyeznél lovakkal; béke országában biztos vagy, de miképpen fogsz cselekedni a Jordán büszkeségében? 6 Mert testvéreid és atyád háza, azok is hűtlenkedtek irántad, azok is kiáltottak utánad tele, torokkal: ne higgy bennük, mikor jót beszélnek hozzád. 7 Elhagytam házamat, elvettem birtokomat, odaadtam lellem kedvességét ellenségeinek kezébe. 8 Lett nekem birtokom mint oroszlán az erdőben, hangját emelte ellenem, azért meggyűlöltem. 9 Tarka madár-e nekem az én birtokom, madár gyűl-e ellene köröskörül? Gyertek, gyűjtsétek össze a mező minden vadját, jöjjetek el falni. 10 Sok pásztor rontotta, el szőlőmet, összetiporták telkemet, tették az én drága telkemet sivatag pusztává. 11 Tették sivataggá, gyászol előttem elpusztultan; elpusztult az egész ország, mert nincs senki, ki szívére venné. 12 Mind a hegycsúcsokra a pusztában pusztítók jöttek, mert kardja az Örökkévalónak emészt az ország végétől az ország végéig; nincs béke semmi halandó számára! 13 Búzáat vetettek és tövist arattak, kínlódtak, de nem volt hasznuk: szégyenkeztek terméstek miatt

az Örökkévaló fellobbant haragjától! 14 Így szól az Örökkévaló mind a rossz szomszédaim felől, akik hozzányúlnak a birtokhoz, melyet birtokba adtam népemnek, Izraelnek: Íme én kiszakítom őket földjükből és Jehúda házát kiszakítom öközülk. 15 És lesz, miután kiszakítottam őket, újból irtalmazok nekik; és visszahozom őket, kikit birtokába és kikit országába. 16 És lesz, ha majd megtanulják népem útjait, hogy nevemre esküsznek: él az Örökkévaló, amint tanították népemet a Báalra esküdni, akkor fel fognak épülni népem közepében. 17 De ha nem hallgatnak rá, kiszakítom azt a népet, kiszakítva és elveszítve, úgymond az Örökkévaló.

13 Így szólt hozzám az Örökkévaló: Menj és vegyél magadnak len-övet és tedd azt derekadra, de a vízbe ne tedd. 2 Megvettem az övet az Örökkévaló igéje szerint és derekamra tettem. 3 És lett hozzám az Örökkévaló igéje másodszer, mondván: 4 Vedd az övet, melyet megvettél, amely a derekadon van, és kelj fel, menj Perátba és dugd ott el egy sziklahasadékban. 5 Elmentem és eldugtam Perátban, amint megparancsolta nekem az Örökkévaló. 6 És volt sok idő múlva, szólt hozzám az Örökkévaló: Kelj föl, menj Perátba és vesd el onnan az övet, amelyről parancsoltam neked, hogy ott eldugjad. 7 Elmentem Perátba, ástam és elvettem az övet azon helyről, ahova eldugtam volt; és íme elromlott az öv, nem volt semmire sem alkalmas. 8 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Így szól az Örökkévaló: Ekképpen fogom lerontani Jehúda büszkeségét és Jeruzsálem nagy büszkeségét. 10 Ez a rossz nép, akik vonakodnak szavaimra hallgatni, akik járnak után azokat szolgálva és leborulva előttük – olyan legyen, mint ez az öv, mely semmire sem alkalmas. 11 Mert valamint kapcsolódik az öv a férfi derekához, úgy kapcsoltam magamhoz Izrael egész házát és Jehúda egész házát, úgymond az Örökkévaló, hogy legyenek nekem népül és hírnevül, dicsőségül és díszül; de nem hallgattak rá. 12 És mondjad nekik ezt az ígét: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; minden tömlő megtelik borral. Ők meg szólnak majd hozzád: vajon nem tudjuk-e jól, hogy minden tömlő borral telik meg? 13 Akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: íme én megtöltöm mind ez ország lakóit meg a királyokat, akik a Dávid trónján ülnek és a papokat és a profétákat és mind a Jeruzsálem lakóit részegséggel. 14 És összecsapom őket, egyiket a másikához, az apákat és a gyermekeket egyetemben, úgymond az Örökkévaló; nem könyörülök és nem kímélek és

nem irgalmazok, hogy meg ne rontsam őket. **15** Halljátok és figyeljeteK, ne büszkélkedjeteK, mert az Örökkévaló beszélt. **16** Adjátok az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, tiszteletet, mielőtt besötétednéK és mielőtt megütköznének lábaitok az alkonyat hegyein és ti reméltek világosságot, de ő homállyá teszi, sűrű köddé fordítja. **17** De ha nem halljátok, rejtetekben sír a lelkem a gőgössége miatt: könnyezve könnyezik és könnytől szétfolyik szemem, mert fogságba került az Örökkévaló nyája. **18** Mondd a királynak és az uralkodónőnek: Alacsonyra üljeteK, mert leesett fejeteKről díszes koronátok. **19** A Délvidék városai elzárattak és senki sem nyitja ki, számkivetésbe vitetett egész Jehúda, számkivetésbe vitetett teljesen. **20** EmeljéteK fel szemeiteket és lássátok az északról jövöket! Hol a nyáj, mely neked adatott, díszes juhaid? **21** Mit fogsz mondani, midőn majd fölédrendeli, akiket társaknak szoktattál magadhoz fejekül; nemde fájdalmak fognak el, mint a szülő asszonyé? **22** És ha azt mondod szívedben: miért értek engem ezek? Bűnöd nagyságáért takartattak fel uszályaid, bántalmaztattak sarkaid. **23** Vajon megváltoztatja-e kúsita a bőrést és párduc a foltjait? Ti is tudnátok jót tenni, ti gonosztevéshöz szoktátok! **24** Elszórom tehát őket, mint az elszálló polyvát a pusztá szelének. **25** Ez a te sorsod, kimért osztályrészed én tőlem, úgymond az Örökkévaló, mivel megfeledezteK rólam és hazugságban bíztál. **26** Fel is takartam tehát uszályaidat arcod fölé, hogy megláttassék gyalázatod. **27** Házasságtöréseidet és nyerítéseidet, paráználkodásod galádságát a halkomok, a mezőn láttam undokságaidat: jaj neked Jeruzsálem, nem fogsz megtisztulni – még meddig nem?

14 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhuhoz a szárazság dolgában. **2** Gyászol Jehúda, kapui pedig elfonnyadtak, búsulva ülnek a földre; és Jeruzsálem jajkiáltása felszáll. **3** És hatalmasaik vízért küldték jobbágyaikat, odajöttek a gödrökhöz, nem találtak vizet, visszatértek üres edényekkel, szegyenkeztek, meggyaláztattak és beborították fejüket. **4** A föld miatt, mely megrettent, mert nem volt eső az országban, szegyenkeztek a földművesek, beborították fejüket. **5** Mert a szarvasúró is amit szült, elhagyta, mert nem volt pázsit. **6** És a vadszamarak a hegycsúcsokon álltak, levegő után lihegtek, mint a sakálók; epedtek a szemeik, mert nincsen fű. **7** Ha bűneink vallottak ellenünk, oh Örökkévaló, cselekedjél neved kedvéért, mert számosak a mi elpárolásaink, ellened vétettünk. **8** Izrael reménye, segítője szorongatás idején, miért vagy úgy mint

jövevény az országban és mint utas, aki hálni tért be? **9** Miért vagy olyan, mint megdőbönt ember, mint hős, ki nem tud segíteni? Holott köztünk vagy, Örökkévaló, és nevedről neveztetünk, ne hagyj bennünket. **10** Így szól az Örökkévaló ennek a népnek: Ekként szerettek bolyongani, lábaitok nem tartóztatták meg, az Örökkévaló pedig nem kedvelte őket, most megemlékszik bűnükéről és gondol vétkükre. **11** És szólt hozzám az Örökkévaló: Ne imádkozzál ezért a népért a jóra. **12** Midőn bőjtölnek, nem hallgatok könyörgésükre és midőn égőáldozatot és lisztáldozatot hoznak, nem kedvezem őket, hanem karddal, éhséggel, és dögvésszel semmisítem meg őket. **13** Erre mondtam: Jaj uram Örökkévaló, íme a próféták azt mondják nekik, nem fogtok kardot látni és éhség nem lesz rajtatok, mert igaz békét adok nektek ezen a helyen. **14** És szólt hozzám az Örökkévaló: Hazugságot prófétálnak nevemben a próféták, nem beszéltem hozzájuk; hazug látomással és semmis jósolással és szívük csalárdságával prófétáskodnak nálatok. **15** Azért így szól az Örökkévaló a prófétákról, akik nevemben prófétálnak, holott én nem küldöttem őket, ők pedig mondják, kard és éhség nem lesz ebben az országban: kard által és éhség által fognak elveszni ama próféták. **16** És a nép, akiknek ők prófétálnak, odavetve lesznek Jeruzsálem utcáira az éhség és a kard miatt, és nincs ki eltemeti őket, ők, feleségeik és fiaik és leányaik; így öntöm ki rájuk gonoszságukat. **17** És mondd meg nekik ezt az ígét: Könnytől folyjanak szét szemeim éjjel és nappal és ne csillapodjanak; mert nagy töréssel töretett meg népem szűz leánya, nagyon kínzó sebbel. **18** Ha kimentem a mezőre, íme a kard elesettjei, és ha bementem a városba, íme éhség beteget; bizony, próféta is, pap is oly országba költöztek, melyet nem ismernek. **19** Megvetve megvetetteK-e Jehúdát, avagy Cziónt megutálta-e lelked; miért vertél bennünket és nincs számunkra gyógyulás? Remélünk békét, de semmi jó, gyógyulás idejét és íme rémület. **20** Ismerjük, Örökkévaló, gonoszságunkat, őseink bűnét, mert vétkezünk ellened. **21** Ne vedd el neved kedvéért, ne gyalázd meg dicsőséged trónját; emlékezzél, ne bontsd föl szövetségedet velünk. **22** Vannak-e a nemzetek hiábavalóságai között esőt adók, avagy az egek adnak-e záport; nemde te vagy az, oh Örökkévaló, mi Istenünk, és hozzád remélünk, mert te teremtetted mindezeket.

15 És szólt hozzám az Örökkévaló: ha Mózes és Sámuel állna elem, lelkem nem hajolna a

néphez; küldd el szíнем elől, hadd menjenek el.
2 És lesz, midőn szólnak hozzád: hová menjünk? szólj hozzájuk: így szól az Örökkévaló: aki halálra való, a halálra, aki kardra, a kardra, aki éhségre, az éhségre, és aki fogságba, a fogságba. 3 És kirendelek ellenük négy nemzetséget, úgymond az Örökkévaló: a kardot, hogy öljön, a kutyákat, hogy hurcoljanak, az ég madarát és a föld vadját, hogy faljon és elpusztítson. 4 És teszem őket iszonyattá mind a föld királyságainak Menasse, Jechizkijáhu fia, Jehúda királya miatt, azért, amit Jeruzsálemben cselekedett. 5 Mert ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, ki szánakozik rajtad és ki tér be, hogy békéd felől kérdezősködjék? 6 Te elhagytál engem, úgymond az Örökkévaló, hátrafelé vonultál, tehát kinyújtottam rád kezemet és megrontottalak, meguntam könyörölni. 7 Megszórtam őket szórólappal az ország kapuiban, gyermekeitől megfosztottam, elveszítettem népemet, útjaikról nem tértek meg. 8 Számosabbak lettek nekem özvegyei tengerek fővényénél, elhozta nekik az ifjú anyjára pusztítót délben, rávettem hirtelen izgalmat és rémületet. 9 Elfonnyadt az, aki hetet szült, kilehelte lelkét, leáldozott a napja, midőn még nappal volt, megszégyenült és elpirult – maradékukat a kardnak adom ellenségeik előtt, úgymond az Örökkévaló. 10 Jaj nekem anyám, hogy szültél engemet, pernek emberét és viszálynak emberét, az egész országnak; nem hiteleztem és nekem nem hiteleztek, mindannyian átkoznak engem. 11 Szól az Örökkévaló: Bizony megtartalak jóra, bizony könyörögtetem hozzád a veszedelem idején és a szorongatás idején az ellenséget. 12 Megtörök-e a vas, északi vas, és az érc? 13 Vagyonodat és kincseidet prédául adom nem áráért, és pedig mind a vétkeidért, és pedig mind a határaidban. 14 És szolgáltatom veled ellenségeidet országban, melyet nem ismersz; mert tűz gyulladt ki haragomban, ellenetek gyújtatik meg. 15 Te tudod, Örökkévaló, emlékezzél meg rólam és gondolj rám és vegyél értem bosszút üldözőímen; hosszantűrésed szerint ne ragadj el engem; tudjad, hogy érted viselek gyalázatot. 16 Mihelyt akadtak szavaid, megettem őket, és vált nekem a te igéd vígságra és szívem öröme, mert nevedről neveztettem el, Örökkévaló, seregek Istene. 17 Nem ültem a mulatozók gyülekezetében, hogy ujjongtam volna; kezed miatt magányosan ültem, mert bosszúsággal töltöttél el. 18 Miért lett fájdalom örökretartó és sebem halálos; vonakodik gyógyulni? Olyan vagy te nekem, mint a csalóka patak, nem hűségés víz. 19 Azért úgy szól az Örökkévaló: Ha visszatérsz, visszatérni engedlek, hogy előttem állj,

és ha kibontod a becsest a hitványból, mintegy szájam lesz; térjenek ők tehozzád, de te ne térj ő hozzájuk. 20 És teszek téged a népnek erősített ércfallá, harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled; mert veled vagyok, hogy megsegítselek és hogy megmentsselek, úgymond az Örökkévaló. 21 És megmentelek a rosszak kezéből és kiváltalak az erőszakosok markából.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ne vegyél magadnak feleséget és ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen. 3 Mert így szól az Örökkévaló a fiakról és leányokról, akik a helyen születtek és anyáikról, akik szülték őket és atyáikról, akik nemzették őket ebben az országban: 4 Sokféle kínos halállal fognak meghalni, nem siratják őket és nem temetik el, trágává lesznek a föld színén, a kard és az éhség által pusztulnak el, és hullájuk eledelőül lesz az ég madarának és a föld vadjának. 5 Mert így szól az Örökkévaló: Ne menj be siralomnak házába, ne menj siratni és ne szánakozz rajtuk; mert elvettem békémet a néptől, úgymond az Örökkévaló, a szeretetet és az irgalmat. 6 És meg fognak halni nagyok és kicsinyek ez országban, nem temetik el: se nem siratják őket, se nem vagdalják magukat; se nem kopasztják magukat miattuk. 7 És nem szegnek nekik kenyeret gyászban, hogy megvigasztalják a halottért és nem itatják velük a vigasztalás poharát, kit-kit atyjáért és anyjáért. 8 De lakodalomnak házába se menj be, hogy leülj velük enni és inni. 9 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme megszüntetem ezen a helyen szemeitek előtt és napjaitokban a vígság hangját és az öröm hangját, a vőlegény hangját és a menyasszony hangját. 10 És lesz, midőn megmondod a népnek mind e szavakat, ők meg szólnak hozzád: miért mondta ki felőlünk az Örökkévaló ezt az egész nagy veszedelmet és mi a bűnünk és mi a vétkünk, mellyel vétettünk az Örökkévaló, a mi Istenünk ellen? 11 akkor szólj hozzájuk: Mivelhogy elhagytak engem őseitek, úgymond az Örökkévaló, jártak más istenek után és szolgálták őket és leborultak előttük, engem pedig elhagytak és tanomat nem őrizték meg; 12 de ti rosszabbul cselekedtetek őseiteknél, és íme jártok kiki rossz szívének macacssága után, rám nem hallgatva. 13 Elhajítalak tehát benneteket ez országból oly országba, amelyet nem ismertek, sem ti, sem őseitek; és szolgálni fogtok más isteneket nappal és éjjel, mivel nem adok nektek könyörületet. 14 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé: él az Örökkévaló

aki fölhozta Izrael fiait Egyiptom országából, 15 hanem: él az Örökkévaló, aki fölhozta Izrael fiait az észak országából és mindazon országokból, ahová eltaszította őket; ugyanis visszahozom őket földjükre, melyet adtam őseiknek. 16 Íme én küldök sok halászárt, úgymond az Örökkévaló, hogy halásszák őket és azután küldök sok vadászárt, hogy vadásszák őket minden hegyről és minden dombról és a sziklák hasadékaiból. 17 Mert szemeim mind az ő utjainon vannak, nincsenek rejtve előttem, és nincsen eltitkolva az ő bűnük szemeim előtt. 18 És megfizetem legelőbb kétszeresét bűnüknek és vétküknek, amiért megszensteleníteték országomat: undokságaik és utálatosságai dögével megtöltötték birtokomat. 19 Oh Örökkévaló, erőm és erősségem és menedékem a szorongatás napján; hozzád jönnek majd nemzetek a föld végeiről és azt mondják: csak hazugságot örököltek őseink, hiábavalóságot és nincs azok közt aki használna. 20 Vajon csinálhat-e magának ember istent? és azok nem is istenek. 21 Azért íme én megismertetem velük ez ízben, meg fogom ismertetni velük kezemet és hatalmamot; és megismerik, hogy nevem Örökkévaló.

17 Jehúda vétke írva van vastolla, gyémánt hegygyel, bevésve szívük táblájára és oltáraitok szarvaira. 2 Miként gyermekeikről, emlékeznek oltáiraikról és aséiraikról, a zöldellő fák mellett, a magas dombokon. 3 Hegyem a mezőn, vagyonodat, mind a kincseidet prédául adom, magaslataidat a vétekért mind a határaidban. 4 És elszakadsz, tenmagad miatt, birtokodtól, melyet neked adtam és szolgáltatam veled ellenségeidet oly országban, melyet nem ismertél, mert tüzet gyújtottatok haragomban, örökké fog égni. 5 Így szól az Örökkévaló: Átkozott a férfiú, ki emberben bízik és halandót tesz karjává, az Örökkévalótól pedig eltér a szíve. 6 Olyan lesz mint a boróka a sivatagban és nem látja; hogy jön a jó: aszott földön lakik a pusztában, sós földön, mely lakatlan. 7 Áldott a férfiú, ki az Örökkévalóban bízik és kinek az Örökkévaló a bizodalma. 8 Olyan lesz mint a fa, mely víz mellé van ültetve és mely folyó mellé bocsátja gyökereit, mely nem látja, mikor jön a hőség és zöldellő lesz a levele; a szárazság évében sem aggódik és nem szűnik meg gyümölcsöt teremni. 9 Álnokabb a szív mindennél és kóros az: ki ismer meg? 10 Én az Örökkévaló kutatom a szívet, vizsgálom a veséket, és pedig hogy kinek-kinek adjak útjai szerint, cselekedeteinek gyümölcse szerint. 11 Mint a fogoly madár, mely azt költi, amit nem tojt, olyan az, aki gazdagságot szerez, de nem jog útján, napjainak

felében elhagyja azt és a végén balgataggá lesz. 12 Dicsőség trónja, magasságban levő kezdettől fogva, szentélyünk helye, 13 Izrael reménye, oh Örökkévaló! Mind akik elhagynak téged, megszegyenülnek, és akik elszakadnak tőlem, a földre iratnak, mert elhagyták az élő víznek forrását, az Örökkévalót. 14 Gyógyíts meg engem, oh Örökkévaló, hogy meggyógyuljak, segíts meg, hogy meg legyek segítve, mert dicséretem vagy. 15 Íme ők azt mondják nekem: hol van az Örökkévaló igéje, következéské csak be! 16 Én pedig nem szegültem ellene, hogy ne járjak utánad és a végzetes napot nem óhajtottam, te tudod; ami kijött ajkaimról színed előtt volt. 17 Ne legyél nekem rettegésül, menedékem vagy a veszedelem napján. 18 Szégyenüljenek meg üldözőim és ne szégyenüljek meg én, rettegjenek ők és ne rettegjek én; hozd rájuk a veszedelem napját és kétszeres töréssel törd meg őket. 19 Így szólt hozzám az Örökkévaló: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, amelyen bejönnek Jehúda királyai és amelyen kimennek, és Jeruzsálem minden kapuiban, 20 és szólj hozzájuk: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és egész Jehúda és Jeruzsálem lakói mind, akik bejönnek ezeken a kapukon. 21 Így szól az Örökkévaló: Órizkedjétek lelketekért és ne vigyetek terhet a szombat napján, hogy bevinnétek Jeruzsálem kapuin. 22 És ne vigyetek ki terhet házaikból a szombat napján és semmiféle munkát ne végezzetek; szenteljétek meg a szombat napját, amint megparancsoltam őseiteknek. 23 De ők nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, hanem megkeményítették nyakukat, hogy ne hallgassanak rá és oktatást el ne fogadjanak. 24 És lesz, ha hallgatni fogtok rám, úgymond az Örökkévaló, hogy nem visztek be terhet e város kapuin a szombat napján és hogy megszentelitek a szombat napját, nem végezvén azon semmiféle munkát: 25 akkor be fognak jönni e város kapuin királyok meg nagyok, azok, akik Dávid trónján ülnek, szekereken és lovakon járva, ők és nagyjaik, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói; és lakva lesz e város örökké. 26 Ha bejönnek Jehúda városaiból és Jeruzsálem környékéből és Benjámin országából és az alföldről és a hegységről és a Délvidékről, akik hoznak égőáldozatot, vágóáldozatot, lisztáldozatot és tömjént, és akik hoznak hálaáldozatot az Örökkévaló házába. 27 De ha nem hallgatok rám, hogy megszenteljétek a szombat napját és hogy ne vigyetek terhet és be ne jöjjetek Jeruzsálem kapuin a szombat napján: akkor tüzet fogok gyújtani kapuiban és megemészti Jeruzsálem palotáit és nem alszik el.

18 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól, mondván: 2 Kelj föl és menj le a fazekasnak házába, és ott majd hallatom veled szavaimat. 3 Lementem tehát a fazekasnak házába, és íme, ő munkát végzett a korongon. 4 És amint elromlott az edény, melyet az agyagból készített, a fazekas kezében, ismét más edényt készített belőle, amint helyesnek tetszett a fazekas szemében, hogy készítse. 5 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 6 Vajon mint ez a fazekas, nem tehetek-e veletek Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. Íme mint az agyag a fazekas kezében, úgy vagytok ti az én kezemben, Izrael háza. 7 Egy pillanatban kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy kiszakítom, lerontom és elpusztítom; 8 de megtér gonoszságától ama nemzet, amelyről azt kimondtam: akkor meggondolom a veszedelmet, amelyet szándékoztam rajta véghezvinni. 9 Egy pillanatban pedig kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy fölépitem és elplántálom; 10 de teszi azt, ami rossz a szemeimben, nem hallgatva szavamra: akkor meggondolom a jót, amellyel akartam vele jót tenni. 11 Most tehát szólj csak Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz, mondván: Így szól az Örökkévaló: íme én készítek ellenetek veszedelmet és kigondolok ellenetek gondolatot; térjetek csak meg ki-ki gonosz útjáról és javítsátok meg útjaitokat és cselekedeteiteket. 12 De ők mondták hiába, mert gondolataink után fogunk járni és kiki rossz szívének makacsságát fogjuk cselekedni. 13 Azért így szól az Örökkévaló: Kérdezzétek csak a nemzetek közt: ki hallott ilyeneket? Nagyon borzadalmost cselekedett Izrael szüze. 14 Vajon fölenged-e a mező sziklájáról a Libanon hava, avagy megszakadnak-e a bugyogó, buzogó, csergedező vizek, 15 ahogy engem elfelejtett az én népem, a semminek füstölögtetnek, megbotlatták őket útjaikon, ősrégi csapásokban, hogy járjanak ösvényeken, föl nem töltött úton; 16 hogy országukat iszonyodássá tegyék, örökké tartó piszegéssé, bárki elmegy mellette, eliszonyodik és fejét csóválja. 17 Mint keleti széllel elszőrom őket ellenség előtt, hátukat és nem arcukat fogom látni balsorsuk napján. 18 És mondták: Gyertek, gondoljunk ki Jirmejáhu ellen gondolatokat, mert nem vész el tan a paptól, sem tanács a bölcstől, sem ige a prófétától; gyertek, verjük meg a nyelvvel és ne figyeljünk semmi szavára. 19 Figyelj rám, oh Örökkévaló és halld meg a velem pörlők szavát. 20 Vajon fizetnek-e a jóért rosszat, hogy vermet ástak életemnek! Emlékezzél, mint álltam előtted, hogy jót beszéljek felőlük, hogy elfordítsam tőlük haragodat. 21 Azért add át fiaikat

az éhségnek és hányd őket a kard hatalmába, hogy asszonyaik gyermektelenek és özvegyek legyenek és férfiak a halál megöltjei legyenek, ifjauk a kard levertjei a harcban. 22 Hallassék jalkiáltás házaikból, midőn hirtelen hozol rájuk csapatot, mert vermet ástak, hogy engem megfogjanak és töröket rejtettek el lábaimnak. 23 Te pedig, Örökkévaló, ismered minden halálos tanácsukat ellenem, ne adj enyhítést bűnükért és vétküket előled ne töröld el, megbotlatottak legyenek előtted, haragod idején bánj el velük.

19 Így szól az Örökkévaló: Menj és végy cserépkancsót a fazekastól, és néhányval a nép vénei közül és a papok vénei közül 2 menj ki Ben-Hinnóm völgyébe, mely a Charszit-kapu bejáratánál van és hirdesd ott a szavakat, melyeket szólni fogok hozzád. 3 És mondjad: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és Jeruzsálem lakói. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én oly veszedelmet hozok e helyre, hogy bárki hallja megcsendülnek fülei. 4 Mivelhogy elhagytak engem és idegenné tették ezt a helyet, füstölögtettek benne más isteneknek, amelyeket nem ismertek, ők és őseik és Jehúda királyai, és megtöltötték ezt a helyet ártatlanok vérével. 5 És építették a Báal magaslatait, hogy fiaikat tűzben égessék el, égőáldozatokul a Báalnak, amit nem parancsoltam és nem mondtam és ami nem jutott eszembe. 6 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem nevezik többé ezt a helyet Tófetnek és Hinnóm fia völgyének, hanem öldöklés völgyének. 7 Es kiürítem Jehúda és Jeruzsálem tanácsát ezen a helyen és elejtem őket kard által ellenségeik előtt és azok keze által, kik életükre törnek, és hullájukat eledelül adom az ég madarának és a föld vadjának. 8 És teszem ezt a várost iszonyattá és pisszegéssé; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és pisszeg mind a csapásai miatt. 9 És megetetem velük fiaik húsát és leányaik húsát és kiki felebarátjának húsát eszi a körülzárásban és a szorongatásban, mellyel szorongatják őket ellenségeik és azok, kik életükre törnek. 10 Erre törd el a kancsót azon emberek szeme láttára, kik veled mennek. 11 És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Úgy fogom eltörni ezt a népet és ezt a várost, amint eltörök a fazekas edényét, amely többé helyre nem állítható; és majd Tófetben temetnek, mert nincs hely temetésre. 12 Így fogok tenni e hellyel, úgymond az Örökkévaló, és lakóival, hogy olyanná teszem ezt a várost, mint Tófet. 13 Olyanok lesznek ugyanis Jeruzsálem házai és Jehúda királyainak házai, mint Tófet helye, tisztátalanok,

mindama házak, amelyeknek tetőin füstölögtettek az ég egész seregének és öntőáldozatokat öntöttek más isteneknek. **14** És jött Jirmejáhú Tófetből, ahová őt az Örökkévaló küldötte volt, hogy prófétáljon, és megállt az Örökkévaló házának udvarában és szólt az egész néphez: **15** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én elhozom a városra és mind a városaira azt az egész veszedelmet, melyet kimondtam ellene, mert megkeményítették nyakukat, nem hallgatva szavamra.

20 És midőn hallotta Paschúr, Immér fia, a pap – ő pedig főfelügyelő volt az Örökkévaló házában – Jirmejáhút, amint prófétálja e szavakat, **2** akkor megverte Paschúr Jirmejáhú prófétát és tette őt a Benjámin felső kapujában levő kalodába, mely az Örökkévaló házában volt. **3** Volt pedig másnap és Paschúr kieresztette Jirmejáhút a kalodából; ekkor szólt hozzá Jirmejáhú nem Paschúrnak nevezett el téged az Örökkévaló, hanem: Rémület köröskörül. **4** Mert így szól az Örökkévaló: Íme én teszek rémületté magadnak és mind a barátainak és elesnek ellenségeik kardja által, szemeid pedig látják; és egész Jehúdát Bábel királyának kezébe adom és számkivetésbe viszi őket Bábelbe és megöli a karddal. **5** És majd odaadom a városnak egész gazdagságát és minden szerzeményét és minden drágaságát – és Jehúda királyainak kincseit mind adom ellenségeik kezébe, elpredálják és elviszik és Bábelbe hozzák. **6** Te pedig Paschúr és mind a házad lakói fogságba fogtok menni; Bábelbe fogsz jutni és ott fogsz meghalni és ott fogsz eltemettetni, te és mind a barátaid, akiknek hazugsággal prófétáltál. **7** Rábeszéltem engem, oh Örökkévaló, és rábeszéltettem magamat, erőt vettél rajtam és győztél, nevetséggé lettem egésznap, mindnyája gúnyolódik rajtam. **8** Mert valahányszor beszélek, kiáltoznom kell, kiáltanom: erőszak és pusztítás! mert lett nekem az Örökkévaló igéje gyalázással és csúfolással egész napon. **9** És ha mondom: nem emlékezem meg róla és nem beszélek többé az ő nevében, akkor úgy van szívemben, mint égő tűz, csontjaimba zárva, úgy hogy meguntam elviselni és nem győzöm. **10** Mert hallottam sokaknak rágalmozását, rémületet köröskörül: Jelentsétek meg, jelentsük őt fel! Minden meghitt emberem bukásomat lesi: talán rászedhető és legyőzhetjük, és bosszúnkat megvehetjük rajta! **11** De az Örökkévaló velem van mint hatalmas hős, ezért üldözőim megbotlanak és nem győznek; nagyon megszegyenültek, mert nem boldogultak, örökkétartó szégyennel, mely el nem felejtetik. **12** De, Örökkévaló, a seregek ura, aki

megvizsgálja az igazságost, látja a veséket és a szívet, hadd látom bosszúdat rajtuk, mert neked föltártam ügyemet. **13** Énekeljétek az Örökkévalónak, dicsérjétek az Örökkévalót, mert megmentette a szűkölködőnek lelkét a gonosztevők kezéből. **14** Átkozott a nap, amelyen születtem, a nap, amelyen szült engem anyám, ne legyen áldott! **15** Átkozott az ember, ki hírt hozott atyámnak, mondván: fiúgyermek született neked – örvendeztetve megörvendeztette őt. **16** Legyen az az ember olyan, mint a városok, melyeket feldúlt az Örökkévaló és meg nem bánta; halljon jajkiáltást reggel és riadást délnek idején. **17** Hogy meg nem ölt az anyaméhtől fogva, hogy anyám lett volna sírom és méhe örökösen várandós! **18** Miért is jöttem ki az anyaméhből, hogy lássak szenvedést és bánatot és hogy szégyenben teljenek el napjaim?

21 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, midőn küldte hozzá Czidkijáhú király Paschúrt, Malkija fiát és Czefanját, Máaszéja fiát, a papot, mondván: **2** Kérdezd meg csak értünk az Örökkévalót, mert Nebúkadnecczár, Bábel király harcol ellenünk, talán cselekszik velünk az Örökkévaló mind az ő csodatettei szerint, hogy elvonuljon tőlünk. **3** És szólt hozzájuk Jirmejáhú: Így szóljatok Czidkijáhúhoz. **4** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: íme én visszafordítom a hadi fegyvereket, melyek kezetekben vannak, amelyekkel ti a falon kívül harcoltok Bábel király ellen és a titeket ostromló kaldeusok ellen és begyűjtöm azokat ebbe a városba. **5** És én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, haraggal és hévvel, és nagy haragvással. **6** És megverem e város lakóit, mind az embert mind az állatot, nagy dögvészben halnak meg. **7** És azután, úgymond az Örökkévaló, adom Czidkijáhút, Jehúda királyát és szolgálait és a népet és azokat, kik megmaradtak a városban a dögvészről, a kardtól és az éhségtől, Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe és ellenségeik kezébe és azok kezébe, kik életükre törnek; megöli őket a kard élével, nem szánakozik rajtuk, nem kímél és nem irgalmaz. **8** E néphez pedig szólj: Így szól az Örökkévaló, íme én elétek teszem az élet útját és a halál útját. **9** Aki e városban marad, meg fog halni kard, éhség és dögvész által; de aki kimegy és átpártol a titeket ostromló kaldeusokhoz, az élni fog és lelke lesz neki zsákmányul. **10** Mert rosszra és nem jóra fordítottam arcomat a város ellen, úgymond az Örökkévaló, Bábel királyának kezébe adatik és tűzben égeti el. **11** És Jehúda király házának: Halljátok az Örökkévaló igéjét. **12** Dávid háza! Így szól az Örökkévaló: tartsatok

reggelenként ítéletet és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, nehogy mint a tűz törjön ki haragom és égne és nincs ki eloltaná cselekedeteitek rosszassága miatt. **13** Íme én ellened vagyok, lakója a völgynek, a síkság sziklájának, úgymond az Örökkévaló, kik azt mondjátok ki száll le hozzánk, ki jön be hajlékainkba? **14** Megbüntettek benneteket cselekedeteitek gyümölcse szerint, úgymond az Örökkévaló, és tüzet gyújtok erdejében és megemészti mind azt, ami körülötte van.

22 Így szól az Örökkévaló: Menj le Jehúda királyának házába és mondd el ott ezt az ígét. **2** Szólj: Halljad az Örökkévaló igéjét, Jehúda királya, ki Dávid trónján ülsz, te meg szolgálid és néped, akik bejönnek e kapukon. **3** Így szól az Örökkévaló: Cselekedjetek jogot és igazságot és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, jövevényt, árvát és özvegyet ne szorongassatok, erőszakot ne tegyetek és ártatlan vért ne ontsatok e helyen. **4** Mert ha megteszitek ezt a dolgot: akkor bejönnek e ház kapuin királyok, kik Dávidnak ülnek a trónján, szekereken és lovakon járnak, ő meg szolgálí és népe. **5** De ha nem hallgattok e szavakra, magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, hogy rommá lesz e ház. **6** Mert így szól az Örökkévaló Jehúda királyának házáról: Gileád vagy nekem, Libanon csúcsa, bizony pusztává teszek, lakatlan városokká. **7** És szentelek ellened pusztítókat, kikit szerszámmal, és levágják válogatott cédrusaidat és tűzbe vetik. **8** És elmegy sok nemzet e város mellett és így szólnak egyik a másikához miért tett így az Örökkévaló e nagy várossal? **9** És mondják: mert elhagyták az Örökkévalónak, Istenüknek szövetségét, és leborultak más istenek előtt és szolgálták őket. **10** Ne sírjatok a halottért és ne szánjatok senkit érte, sírjatok az elmenőért, mert nem tér többé vissza, hogy lássa szülőföldjét. **11** Mert így szól az Örökkévaló Sallúmról, Jósijáhu, Jehúda királyának fiáról, aki király lett atyja Jósijáhu helyett, s aki eltávozott e helyről: Nem fog oda visszatérni többé; **12** hanem azon helyen, ahová őt számkivetették, ott fog meghalni, és ezt az országot nem fogja többé látni. **13** Oh, aki házat igazság nélkül építi és emeleteit jog nélkül, felebarátjával ingyen dolgoztat és munkabérét nem adja meg neki. **14** Aki azt mondja: majd építék magamnak tágas házat és téres emeleteket; vág magának ablakokat, bepadlózza cédrusával és befesti vörös festékkel. **15** Vajon király vagy-e, hogy cédrusfában versenyzel? Atyád nemde evett és ivott és cselekedett jogot és igazságot, akkor jó volt dolga. **16** Jogot szerzett a

szegénynek és szűkölködőnek, akkor jól volt. Nemde ez az: engem megismerni, úgymond az Örökkévaló. **17** De a szemed és szíved nincsen másra, ha csak nem nyereségedre és az ártatlannak véérére, hogy ontsad és a fosztogatásra és elnyomásra, hogy megtegyed. **18** Azért így szól az Örökkévaló Jehójákimról, Jósijáhu fiáról, Jehúda királyáról: nem tartanak érte gyászt: Jaj, fivér és jaj, nővér! nem tartanak érte gyászt: Jaj, úr és jaj, fensége! **19** Amint szamarat temetnek, fogják őt temetni, hurcolva és eldobva messze Jeruzsálem kapuitól. **20** Menj föl a Libanonra és kiálts, és Básánban hallasd hangodat, kiálts az Abárimról, mert megtörtetek mind a szeretőid. **21** Beszéltem hozzád jólétedben, azt mondtad: nem hallom; ez a te utad ifjúkorodtól fogva, hogy nem hallgattál szavamra. **22** Mind a legeltetőidet legeltetni fogja a szél és szeretőid fogságba mennek; bizony akkor meg fogsz szegyenülni és el fogsz pirulni minden gonoszságod miatt. **23** Ki a Libanonon lakozol, cédrusfák közt fészkel, mely sajnálni való vagy, midőn jönnek rád fájdalmak, vajúdás mint a szülő nőre. **24** Ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, ha Konjáhú, Jehójákim fia, Jehúda királya, pecsétgyűrű volna jobb kezemen, bizony onnan szakítanálak le. **25** Azok kezébe adlak téged, kik életedre törnek és azok kezébe, kiktől félsz: Nebúkadnecczár, Babel királyának kezébe és a kaldeusok kezébe. **26** És elhajlítottak téged és anyádat, aki téged szült, más országba, amelyben nem születtetek, és ott fogtok meghalni. **27** Azon országba pedig, ahova vágyódik a lelkük, hogy oda visszatérjenek, oda nem fognak visszatérni. **28** Vajon megvetett eltört csinálmány-e ez az ember Konjáhú, avagy edény-e, melyet nem kedvelnek, miért hajlítottak el ő és magzatja és eldobattak oly országba, melyet nem ismertek? **29** Ország, ország, ország, halljad az Örökkévaló igéjét! **30** Így szól az Örökkévaló: Írjátok be ezt az embert gyermektelennek, férfiúnak, ki soha napjaiban nem boldogul, mert magzatjából nem boldogul senki, hogy üljön Dávid trónján és még uralkodjék Jehúdán.

23 Oh pásztorok, kik elveszítik és elszélesztik legelőm juhait, úgymond az Örökkévaló. **2** Azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a pásztorok felől, kik népemet legeltetik: Ti szélesztettétek el juhaimat és eltaszítottátok és nem gondoltatok velük; íme én megbüntettem rajtatok cselekedeteitek rosszasságát, úgymond az Örökkévaló. **3** És én össze fogom gyűjteni juhaim maradékát mindazon országokból, ahová eltaszítottam őket és visszahozom őket tanyájukra és majd szaporodnak és sokasodnak. **4** És állítok fölélük

pásztorokat, hogy legeltessék őket, nem fognak többé félni és nem rettegnek és nem lesz köztük hiány, úgymond az Örökkévaló. 5 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és támasztok Dávidnak igaz csemetét, uralkodik mint király és boldogul és jogot és igazságot tesz az országban. 6 Napjaiban megsegítitek Jehúda és Izrael biztosságban fog lakni; és ez a neve, amelyen nevezik: az Örökkévaló a mi igazságunk. 7 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé: él az Örökkévaló, aki felhozta Izrael fiait Egyiptom országából; 8 hanem: él az Örökkévaló, aki felhozta és bevitte Izrael házának magzatját az észak országából és mindazon országokból, ahova eltaszítottam őket, és lakni fognak földükön. 9 A prófétáknak. Meg van törve bennem a szívem, megreszkettek mind a csontjaim, olyan lettem, mint részeg ember és mint férfi, kit előntött a bor, az Örökkévaló miatt és az ő szent szavai miatt. 10 Mert megtelt házasságtörökkel az ország, mert átok miatt gyászol az ország, elszáradtak a puszta tanyái és futásuk a rosszaságra volt és erejük igaztalanságra. 11 Mert próféta is, pap is istentelének, házamban is találtam gonoszságukat, úgymond az Örökkévaló. 12 Azért olyan lesz nekik az útjuk, mint sikamlósság a sötétségben, elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. 13 Sómrón prófétáiban is bohóságot láttam; prófétáskodtak a Báal nevében és megtévesztették népemet, Izraelt. 14 Jeruzsálem prófétáiban pedig borzasztóságot láttam: házasságot törtek és hazugságban jártak és megerősítették a gonosztevők kezeit, úgy hogy nem tértek meg kiki gonoszságától; olyanok lettek számomra mindannyian, mint Szodoma, és lakói mint Amóra. 15 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura a próféták felől: Íme én adok enniük ürmöt és adok inniük méregvizet, mert Jeruzsálem prófétáitól indult ki az istentelenség az egész országra. 16 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ne hallgassatok a próféták szavaira, akik nektek prófétálnak, hiábavalóval hitegetnek benneteket, szívük látomását beszélnek, nem az Örökkévaló szájából. 17 Mondogatják káromlóimnak: Megmondta az Örökkévaló: béke lesz számotokra; és bárki jár szíve makacssága szerint, annak mondják: nem jön rátok veszedelem. 18 Mert ki állt az Örökkévaló tanácsában, hogy lássa és hallja az ő igéjét, ki figyelt igéjére, hogy hallotta volna? 19 Íme az Örökkévaló vihara hévvel tör ki, forgó szélvész a gonoszok fejére fordul. 20 Nem tér meg az Örökkévaló haragja, míg meg nem tette és míg nem teljesítette szíve

gondolatait; a napok végén megértitek értelemmel. 21 Nem küldöttem a prófétákat és ők futottak, nem beszéltem hozzájuk és ők prófétáltak. 22 De ha tanácsomban álltak, akkor hallassák szavaimat a népeimmel és térítsék meg őket rossz útjukról és cselekedeteik rosszaságától. 23 Vajon közelről való Isten vagyok-e, úgymond az Örökkévaló, és nem távolról való Isten? 24 Avagy elrejtőzik-e valaki a rejtekben és én nem látom, úgymond az Örökkévaló, hiszen az eget és a földet töltöm én be, úgymond az Örökkévaló. 25 Hallottam azt, amit mondtak a próféták, akik hazugságot prófétálnak nembem, mondván: álmodtam, álmodtam. 26 Meddig még? Az van-e azon próféták szívében, akik hazugságot prófétálnak és akik szívük csalárdságának prófétái – 27 azt gondolják-e, hogy elfelejtetik nevemet népeimmel álmaik által, amelyeket elbeszélnek egyik a másikának, amint őseik a Báal által felejtették el nevemet? 28 A próféta, akinél álom van, beszéljen el álmot, és akinél az én ígém van, mondja el az én ígémet igazsággal! Mi dolga a szalmának a tiszta búzával, úgymond az Örökkévaló. 29 Nemde olyan az én ígém mint a tűz, úgymond az Örökkévaló, és mint a kalapács, mely a sziklát zúzza? 30 Azért íme én fordulok azon próféták ellen, akik ellopják szavaimat egyik a másikatól. 31 Íme én fordulok azon próféták ellen, úgymond az Örökkévaló, akik vették nyelvüket és azt mondták: Úgymond; 32 íme én fordulok azok ellen, akik hazug álmokat prófétálnak, úgymond az Örökkévaló, elbeszélétek azokat és megtévesztették népemet hazugságaikkal és fitogtatásukkal, holott én nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik, de használni sem használnak ennek a népnek, úgymond az Örökkévaló. 33 És ha kérdez téged e nép vagy a próféta, vagy pap, mondván: mi az Örökkévaló beszéde? mondd meg nekik, hogy mi a beszéd: elvetlek benneteket, úgymond az Örökkévaló. 34 A próféta pedig és a pap és a nép, mely azt mondja: az Örökkévaló beszéde meg fogom büntetni azt az embert és a házat. 35 Így szóljatok kiki a társához és kiki a testvéréhez: mit felelt az Örökkévaló és mit mondott az Örökkévaló? 36 De azt, hogy Örökkévaló beszéde, ne említsétek többé, mert beszéddé lesz kinek kinek saját szava, s így elferdítitek szavait az élő Istennek, az Örökkévalónak, a seregek urának, a mi Istenünknek. 37 Így szóljatok a prófétához: mit felelt neked az Örökkévaló, és mit mondott az Örökkévaló? 38 De ha azt mondjátok: az Örökkévaló beszéde – azért így szól az Örökkévaló: mivelhogymondátok e szót: az Örökkévaló beszéde, én pedig küldöttem hozzátok, mondván, ne mondjátok: az Örökkévaló

beszéde – **39** azért íme én elszakítva elszakítottalak benneteket és elvetek benneteket és a várost, melyet adtam nektek és őseiteknek, szíнем elől. **40** És adok rátok örök gyalázatot és örök szégyent, mely el nem felejtethető.

24 Láttatta velem az Örökkévaló, és íme, két kosár füge, odaállítva az Örökkévaló temploma előtt, miután számkivetette Nebúkadnecczár, Babel királya, Jehonijáhút, Jehójákim fiát, Jehúda királyát és Jehúda nagyjait és a kovácsokat és lakatosokat Jeruzsálemből és elvitte Babelbe. **2** Az egyik kosár igen jó füge, mint korán érő füge, a másik kosár pedig igen rossz füge, amely nem ehető rosszasága miatt. **3** És szólt hozzám az Örökkévaló: Mit látsz Jirmejáhú? Mondtam: fűgét; a jó füge igen jó, a rossz pedig igen rossz, úgyhogy nem ehető rosszasága miatt. **4** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Miként megismerik e jó fűgét; úgy fogom megismerni Jehúda számkivetettjeit, akiket elküldtem e helyről Kaszdím országába, a jóra; **6** rájuk fordítom szememet a jóra és visszahozom őket ez országba; felépítem őket és nem rombolom le, elplántálom őket és nem szakítom ki. **7** És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engem, hogy én vagyok az Örökkévaló és lesznek nekem népül, én pedig leszek, Istenül nekik; midőn majd visszatérnek hozzám egész szívükből. **8** És amilyen a rossz füge, mely nem ehető rosszasága miatt – bizony így szól az Örökkévaló, úgy teszem Czidkijáhút, Jehúda királyát és nagyjait és Jeruzsálem maradékát, azokat, kik megmaradtak ez országban és akik Egyiptom országában laknak – **9** teszem őket iszonyattá, veszedelemmé, mind a föld királyságainak, gyaláztatá és példabeszéddé, gúnyá és átokká mindazon helyeken, ahová eltaszítom őket. **10** És rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvétszt, míg el nem tűntek a földről, melyet adtam nekik és őseiteknek.

25 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, Jehúda egész népe felől, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, első éve az Nebúkadnecczárnak, Babel királyának, 2 melyet szólt Jirmejáhú próféta Jehúda egész népéhez és mind a Jeruzsálem lakóihoz, mondván: **3** Jósijáhú, Ámón fiának, Jehúda királyának tizenharmadik évétől mind e mai napig, immár huszonhárom éve lett hozzám az Örökkévaló igéje és én beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de ti nem hallottátok. **4** Küldte az Örökkévaló hozzátok mind az ő szolgálait, a prófétákat, reggelenként küldve – de ti nem hallottátok és nem hajlíttátok fületeket a hallásra – **5** mondván:

térjete csak meg kiki rossz újtjáról és cselekedeteitek rosszaságától, hogy lakhassatok a földön, melyet az Örökkévaló adott nektek és őseiteknek, öröktől örökké; **6** és ne járjatok más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük, és ne bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszat ne tegyek veletek. **7** De nem hallgattatok rám, úgymond az Örökkévaló, azért hogy bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszul járjatok. **8** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Mivelhogy nem hallgattatok szavaimra, **9** íme én küldök és veszem mind az észak nemzetéseit, úgymond az Örökkévaló, meg Nebúkadnecczárhoz, Babel királyához, az én szolgálomhoz, és elhozom őket ez ország ellen és lakói ellen és mind a nemzetek ellen köröskörül; kipusztítom őket és teszem őket iszonyodássá és pisszegéssé és örök romokká. **10** És eltüntetem tőlük a vígság hangját és öröm hangját, vőlegény hangját és menyasszony hangját, malomnak hangját és mécsesnek világát. **11** És ez egész ország rommá és pusztulássá lesz és szolgálni fogják e nemzetek Babel királyát hetven évig. **12** És lesz, amint eltelt hetven év, megbüntettem Babel királyán és ama nemzetén, úgymond az Örökkévaló, az ő bűnüket, meg Kaszdím országán, és teszem azt örök pusztasággá. **13** És elhozom amaz országra mind a szavaimat, melyeket szóltam felőle, mindazt, ami írva van a könyvben, amit prófétált Jirmejáhú mind a nemzetek felől. **14** Mert leigázzák őket is számos nemzetek és nagy királyok; és fizetek nekik tettük szerint és kezeik műve színel. **15** Mert így szólt hozzám az Örökkévaló, Izrael Istene: Vedd kezemből a harag borának a serlegét és itasd azt meg mind a nemzetekkel, melyekhez téged küldlek; **16** igananak és inogjanak meg és tomboljanak a kard miatt, amelyet közéjük küldök. **17** Vettem a serleget az Örökkévaló kezéből és megittam mind a nemzetekkel, amelyekhez az Örökkévaló engem küldött: **18** Jeruzsálemmel és Jehúda varosaival, királyaival és nagyjaival, hogy tegyem őket rommá, iszonyodássá, pisszegéssé és átokká, mint az e mai napon van; **19** Fáraóval, Egyiptom királyával, meg szolgálvaival és nagyjaival és egész népével; **20** és az egész Érebbel és Úcz országának mind a királyaival és a filiszteusok országának mind a királyaival: Askalónnal, Azzával, Ekrónnal és Asdód maradékával; **21** Edómmal, Móábbal és Ammón fiaival; **22** Czór minden királyaival és Czidón minden királyaival, meg a sziget királyaival, mely a tengeren túl van; **23** Dedánnal, Témával, Búzzal és mind a levágott hajszélűekkel; **24** Arábia minden királyaival és az Éreb minden királyaival, akik a pusztában

lagnak; **25** Zimri minden királyával, Élám minden királyával és Média minden királyával; **26** meg mind az észak királyával, a közel levőkkel és távol levőkkel egymás után és mind a föld királyságaival, melyek a föld színén vannak – Sésák királya pedig azok után fog inni. **27** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: igyatok, részegedjetek és okádjatok, essetek el és ne keljetek föl a kard miatt, melyet közitekbe küldök. **28** És lesz, midőn vonakodnak elfogadni kezedből a serleget, hogy iganak, akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, meg kell innotok! **29** Mert íme azon városnál, mely nevemről neveztetik, megkezdem a veszedelmet, és ti büntetlenül maradtátok? Nem maradtok büntetlenül, mert kardot szólítottok mind a föld lakóira, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **30** Te pedig prófétáld nekik mind e szavakat és szólj hozzájuk: az Örökkévaló a magasból ordít és szent hajlékából hallatja hangját; ordítva ordít tanyájára, kurjantást, mint a sajtolók, hangoztat mind a föld lakói ellen. **31** Eljut a zajongás, a föld végéig ér, mert póre van az Örökkévalónak a nemzetekkel, ítéltre száll minden halandóval; a gonoszokat a kardnak adta át, úgymond az Örökkévaló. **32** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme veszedelem indul nemzettől nemzethez és nagy szélvész kel a föld hátuljáról. **33** És lesznek az Örökkévaló megöltjei azon napon föld végétől föld végéig, nem siratják őket, nem szedik össze és nem temetik el, trágyává lesznek a föld színén. **34** Jajgassatok, pásztorok és kiáltatok, porban fetregjetekek ti hatalmasai a juhoknak, mert leteltek napjaitok a vágásra; elszórlak benneteket és elhulltok, miként drága edény. **35** És elvész menedék a pásztorok számára és menekülés a juhok hatalmasai számára. **36** Hallik a pásztorok kiáltása és a juhok hatalmasainak jajgatása, mert pusztítja az Örökkévaló legelőjüket. **37** És megsemmisülnek a béke tanyái az Örökkévaló fellobbant haragja miatt. **38** Elhagyta mint a fiatal oroszlán bozótját, mert pusztulássá lett országuk az elnyomó kard heve miatt és az ő fellobbant haragja miatt.

26 Jehojákim, Josijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának kezdetén volt ez az ige az Örökkévalótól, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló: Álj az Örökkévaló házában udvarába és mond el mind a Jehúda városainak, azoknak, kik jönnek leborulni az Örökkévaló házában, mind azon szavakat, melyeket parancsoltam neked, hogy elmondjad nekik; ne hagyj ki egy szót sem. **3** Háttha meghallják és megtérnek kiki rossz útjáról, és én meggondolom a rosszat,

melyet cselekedeteik rosszása miatt velük tenni szándékoztam. **4** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: ha nem hallgattok rám, hogy járjatok tanom szerint, melyet elétek tettem, **5** hallgatva szolgálóimnak, a prófétáknak szavaira, akiket hozzátok küldök, reggelenként küldve, de ti nem hallottátok: **6** olyanná teszem ezt a házat, mint amilyen Síló, e várost pedig átokká teszem, mind a föld nemzetekinek. **7** És hallották a papok és a próféták és az egész nép Jirmejáhút, amint elmondta a szavakat az Örökkévaló házában. **8** És történt, amint Jirmejáhú végzett azzal, hogy elmondja mind azt, amit az Örökkévaló megparancsolt, hogy elmondja az egész népnek, megfogták őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: meg kell hallnod. **9** Miért prófétáltál az Örökkévaló nevében, mondván: olyan lesz ez a ház, mint amilyen Síló és ez a város rommá lesz lakó nélkül És összegyűlt az egész nép Jirmejáhú ellen az Örökkévaló házában. **10** És hallották Jehúda nagyjai e dolgokat, akkor fölmentek a király házából az Örökkévaló házába és leültek az Örökkévaló új kapujának bejáratánál. **11** És szóltak a papok és a próféták a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Halálbüntetés illeti ezt az embert, mert prófétált e város felől, amint hallottátok fületekkel. **12** Ekkor szólt Jirmejáhú mind a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Az Örökkévaló küldött engem, hogy e ház és a város felől prófétáljam mind a szavakat, melyeket hallottatok. **13** Most tehát javítsátok utaitokat és cselekedeteiteket és hallgassatok az Örökkévalónak, Isteneteknek szavára, és majd meggondolja az Örökkévaló azt a rosszat, melyet kimondott fölöttek. **14** Én pedig, íme kezetekben vagyok; tegyetek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik szemeitekben. **15** Csakhogy tudnotok kell, hogyha megöltök engem, hogy ártatlan vért hoztok magatokra és a városra és lakóira, mert igazán küldött engem hozzátok az Örökkévaló, hogy elmondjam fületek hallatára mind e szavakat. **16** Erre szóltak a nagyok meg az egész nép a papokhoz és a prófétákhoz: Nem illeti ezt az embert halálbüntetés, mert az Örökkévalónak, a mi Istenünknek nevében beszélt hozzánk. **17** És fölkeltek emberek az ország vénei közül és szóltak a nép egész gyülekezetéhez, mondván: **18** Michá a Móréssetbeli prófétát Chizkijáhú, Jehúda királyának napjaiban és szólt Jehúda egész népéhez, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Czión mezővé fog fölzántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lesz és a háznak hegye erdős magaslatokká. **19** Vajon megölték-e őt Chizkijáhú, Jehúda királya, meg az egész Jehúda? Nemde félte az Örökkévalót és

könyörgött az Örökkévalóhoz, és meggondolta az Örökkévaló a rosszat, amit kimondott felőlük! És mi nagy rosszaságot kövessünk el lelkünk ellen? 20 Még egy ember prófétált az Örökkévaló nevében, Urijáhú, Semájáhú fia, Kirjat Jeárímból; prófétált a város felől és ez ország felől egészen Jirmejáhú beszédei szerint; 21 és hallották Jehójákím király, meg mind a vitézei és mind a nagyok az ő szavait és a király meg akarta őt ölni; de meghallotta Urijáhú, félt és megszökött és eljutott Egyiptomba. 22 Akkor küldött Jehójákím király embereket Egyiptomba, Elnátánt, Akhbór fiát meg embereket övele Egyiptomba; 23 kivitték Úrijáhút Egyiptomból és elhozták Jehójákím királyhoz, és megölte karddal; és eldobták hulláját a nép fiainak sírjaihoz. 24 Csakhogy Achikám, Sáfán fiának keze volt Jirmejáhúval, hogy ne adják a nép kezébe, hogy megölje.

27 Jehójákím, Jósijáhú fia, Jehúda király uralkodásának kezdetén lett ez az ige Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván: 2 Így szólt hozzám az Örökkévaló: készíts magadnak köteleket és igarudakat és tedd azokat nyakadra. 3 És küldd el azokat Edóm királyához és Móáb királyához és Ammón fiainak királyához és Czór királyához és Czidón királyához azon követek által, akik eljöttek Jeruzsálembé, Czidkijáhúhoz, Jehúda királyához. 4 És hagyd meg nekik uraik számára, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, így szóljatok uraitokhoz: 5 Én alkottam a földet, az embert és az állatot, amely a föld színén van, nagy erőmmel és kinyújtott karommal és adom azt annak, akinek adni helyesnek tetszik szemeimben. 6 Most pedig adtam én mindez országokat Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, az én szolgáltnak kezébe, és a mező vadját is nekiadtam, hogy őt szolgálja. 7 És szolgálni fogják őt mind a nemzetek, meg fiát és fiának fiát, míg megjön az ő országának is az ideje és alávetik őt számos nemzetek és nagy királyok. 8 És lesz azon nemzet és királyság, mely nem szolgálja Nebúkadnecczárt, Bábel királyát és mely nem teszi nyakát Bábel királyának jármába – a karddal, az éhséggel és a dögvésszel fogom megbüntetni azt a nemzetet, úgymond az Örökkévaló, míg végképen kezébe nem adtam. 9 Ti tehát ne hallgassatok prófétáitokra, jósaitokra és álmaitokra és kuruzslóitokra és varázslóitokra, akik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát. 10 Mert hazugságot prófétálnak nektek, azért hogy eltávolítsanak benneteket földetekről és eltaszítsalak benneteket és elveszettek. 11 Azon

nemzet pedig, mely Bábel királyának jármába viszi nyakát, hogy őt szolgálja, meghagyom azt a földjén, úgymond az Örökkévaló, hogy művelje és rajta lakozzék. 12 Czidkijáhúhoz, Jehúda királyához pedig beszéltem mind e szavak szerint, mondván: Vigyétek nyakatokat Bábel királyának jármába, szolgáljátok őt és népét, hogy éljetez. 13 Miért halnátok meg, te és néped, a kard, éhség és a dögvész által, amint kimondta az Örökkévaló azon nemzet felől, amely nem szolgálja Bábel királyát? 14 És ne hallgassatok azon próféták szavaira, akik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát, mert hazugságot prófétálnak ők nektek. 15 Mert nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló, és ők nevemben hazugul prófétálnak, azért hogy eltaszítsalak benneteket és elveszettek ti meg a próféták, kik nektek prófétálnak. 16 A papokhoz pedig és ez egész néphez beszéltem, mondván: Így szól az Örökkévaló: ne hallgassatok prófétáitok szavaira, akik prófétálnak nektek, mondván: íme az Örökkévaló házának edényei visszahozatnak Bábelből, most nemsokára, mert hazugságot prófétálnak ők nektek. 17 Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Bábel királyát, hogy éljetez; miért legyen ez a város rommá? 18 És ha próféták ők és ha van náluk az Örökkévaló igéje, kérleljék csak meg az Örökkévalót, a seregek urát, hogy Bábelbe ne jussanak az edények, melyek megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királyának házában és Jeruzsálemben. 19 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura az oszlopokról és a tengerről és a talapatokról és a többi edényekről, amelyek megmaradtak a városban, 20 melyeket el nem vett Nebúkadnecczár, Bábel király, midőn számkivetésbe vitte Jekhonját, Jehójákím fiát, Jehúda királyát, Jeruzsálemből Bábelbe, meg mind a Jehúda és Jeruzsálem nemeseit – 21 mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, azon edényekről, amelyek megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királyának házában és Jeruzsálemben: 22 Bábelbe fognak vitetni és ott lesznek azon napig, hogy rájuk gondolok, úgymond az Örökkévaló, és felviszem és visszahozom e helyre.

28 És volt ugyanazon évben, Czidkija, Jehúda király uralkodásának kezdetén, a negyedik évben, az ötödik hónapban, szólt hozzám Chananja, Azzúr fia, a Gibeónból való prófeta, az Örökkévaló házában, a papok és az egész nép szeme láttára, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: eltörtem Bábel királyának jármát. 3 Két esztendő múlva visszahozom e

helyre az Örökkévaló házána mind az edényeit, melyeket elvett Nebúkadnecczár, Bábel királya, e helyről és elvitte Bábelbe. 4 Jekhonját is, Jehójakim fiát, Jehúda királyát, meg mind a Jehúda számkivetettjeit, akik Bábelbe jutottak, visszahozom e helyre, úgymond az Örökkévaló, mert el fogom törni Bábel királyának jármát. 5 Ekkor szólt Jirmeja próféta Chananja prófétához, a papok szeme láttára és az egész nép szeme láttára, akik az Örökkévaló házában álltak, 6 szólt Jirmeja próféta: Ámen, így cselekedjék az Örökkévaló, tartsa fönn az Örökkévaló szavait, amelyeket prófétáltál, hogy visszahozza az Örökkévaló házána edényeit és az egész számkivetettséget Bábelből e helyre! 7 Ámde halljad csak ezt az ígét, melyet szólok füled hallatára és az egész nép füleinek hallatára. 8 Azon próféták, akik előttem és előtted voltak ósidőtől fogva, prófétáltak számos országról és nagy királyságokról, háború, veszedelem és dögvész felől. 9 Azon próféta, aki béke felől prófétál – midőn bekövetkezik a próféta ígéje, megismerszik a próféta, akit az Örökkévaló igazán küldött. 10 Ekkor vette Chananja próféta az igrudat Jirmeja próféta nyakáról és eltörte azt. 11 És szólt Chananja az egész nép szeme láttára, mondván: Így szól az Örökkévaló: ekképpen fogom eltörni Nebúkadnecczár, Bábel királyának jármát két esztendő múlva mind a nemzetek nyakáról. Erre elment Jirmeja próféta az útjára. 12 És lett az Örökkévaló ígéje Jirmejához, miután Chananja próféta eltörte az igrudat Jirmeja próféta nyakáról – mondván: 13 Menj és szólj Chananjához, mondván: így szól az Örökkévaló: Fából való igrudakat törtél el, csinálj helyettük vasból való rudakat. 14 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Vasjármot tettem mind a nemzetek nyakára, hogy szolgálják Nebúkadnecczár, Bábel királyát és fogják őt szolgálni és a mező vadját is nekiadtam. 15 És szólt Jirmeja próféta Chananja prófétához: Halljad csak Chananja, nem küldött téged az Örökkévaló és te hazugsággal bíztattad ezt a népet. 16 Azért így szól az Örökkévaló: Íme én elküldelek a föld színéről: ez évben meg fogsz halni, mert elpártolást beszéltél az Örökkévaló ellen. 17 És meghalt Chananja próféta azon évben, a hetedik hónapban.

29 És ezek azon levél szavai, melyet Jirmeja próféta küldött Jeruzsálemből a számkivetettség véneinek maradékához és a papokhoz és prófétákhoz és az egész néphez, melyet számkivetett Nebúkadnecczár Jeruzsálemből Bábelbe - 2 miután elmentek Jekhonja király és az uralkodónó és az

udvartisztek Jehúda és Jeruzsálem nagyjai és a kovácsok és lakatosok Jeruzsálemből 3 Eleásza, Sáfán fia és Gemarja, Chilkija fia által, akiket Czidkija, Jehúda királya küldött Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, Bábelbe, mondván: 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, az egész számkivetettséghöz; melyet számkivetettem Jeruzsálemből Bábelbe. 5 Építetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket; 6 vegyetek feleségeket és nemezzetek fiaikat és leányokat és vegyetek fiaitok számára feleségeket, leányaitokat pedig adjátok férjhez, hogy fiaikat és leányokat szüjljenek, sokasodjatok ott és ne kevesbedjete. 7 És keressétek azon város békéjét, ahova számkivetettek benneteket és imádkozatok érte az Örökkévalóhoz; mert az ő békéjében lesz számotokra is béke. 8 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: ne ámítsanak el benneteket prófétáitok, akik köztetek vannak és jóslóitok és ne hallgassatok álmaidokra, amelyeket álmodtatok; 9 mert hazugul prófétálnak nektek nevemben, nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló. 10 Mert így szól az Örökkévaló: Mihelyt letelt Bábelnek hetven éve, gondolk rátok és beteljesítem rajtatok az én jó ígémet, hogy visszahozalak benneteket e helyre. 11 Mert én ismerem a gondolatokat, melyeket felőletek gondolk, úgymond az Örökkévaló, gondolatokat békére és nem veszedelemre, hogy adjak nektek jövőt és reményt. 12 Ti majd hívtok engem, mentek és imádkoztok hozzám és hallgatni fogok rátok. 13 És majd kerestek engem és megtaláltok, hogyha fölkerestek engem egész szívetekből. 14 És megtalálátom magamat veletek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom foglyaitokat és összegyűjtelek benneteket mind a nemzetekből és mind a helyekről, ahová eltaszítottalak benneteket, úgymond az Örökkévaló, és visszahozlak benneteket azon helyre, ahonnan számkivetettek benneteket. 15 Mert azt mondtátok: az Örökkévaló prófétákat támasztott nekünk Bábelben. 16 Mert így szól az Örökkévaló a királyról, aki Dávid trónján ül és az egész népről, mely e városban lakik, testvéreitekről, akik nem mentek el veletek a számkivetettséghöz – 17 így szól az Örökkévaló, a seregek ura: íme én rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvészt, és olyanokká teszem őket, mint az utálatos fűgét, mely nem ehető rosszaság miatt. 18 És üldözöm őket a karddal, az éhséggel és a dögvésszel és teszem őket iszonyattá mind a föld királyságainak, átokká, iszonyodássá, pisszegéssé és gyalázzattá mindazon nemzetek közt, ahová eltaszítottam őket. 19 Azért hogy nem hallgattak szavamra, úgymond az

Örökkévaló, melyekkel küldtem hozzájuk szolgálókat, a prófétákat, reggelenként küldve, de ti nem hallgattatok rá, úgymond az Örökkévaló. 20 Ti pedig halljátok az Örökkévaló igéjét, az egész számkivetettség, akiket elküldtem Jeruzsálemből Bábelbe. 21 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, Achábról, Kólája fiáról és Czidkijáhúról, Máaszéja fiáról, akik nevemben hazugságot prófétálnak nektek: íme, én adom őket Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe, és megöli szemeitek láttára. 22 És majd vesznek róluk átkot Jehúda egész számkivetettségénél, amely Bábelben van, mondván: tegyen téged az Örökkévaló olyanra, mint Czidkijáhu és mint Acháb, akiket tűzben égetett el Bábel királya. 23 Mivelhogy aljasságot követtek el Izraelben és házasságot törtek felebarátjaik nejeivel és ígét mondtak nevemben hazugul, amit nem parancsoltam nekik, pedig én vagyok a tudója és tanúja, úgymond az Örökkévaló. 24 A Nechlámbeli Semájáhuhoz pedig szólj, mondván: 25 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: mivelhogy te leveleket küldtél nevedben az egész néphez, mely Jeruzsálemben van és Czefanjához, Máaszéja fiához; a paphoz és mind a papokhoz, mondván: 26 Az Örökkévaló pappá tett téged Jehójadá pap helyébe, hogy legyenek felügyelők az Örökkévaló házában, minden örült és prófétáskodó ember felett, hogy kalodába és nyaklóba tegyed. 27 Most tehát miért nem dorgáltad meg az Anátótbeli Jirmejáhút, aki nektek prófétáskodik? 28 Mert azért küldött hozzánk Bábelbe, mondván: Soká tart! Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket. 29 És felolvasta Czefanja pap ezt a levelet Jirmejáhu próféta füle hallatára. 30 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz, mondván: 31 Küldj az egész számkivetettséghez, mondván: Így szól az Örökkévaló a Nechlámbeli Semajáról, mivelhogy prófétált nektek Semája, holott én nem küldtem és hazugsággal bízottat benneteket, 32 azért így szól az Örökkévaló: Íme megbüntettem a Nechlámbeli Semáját és magzatát: nem lesz tőle senki, aki lakik a nép közepette, és nem fogja látni a jót, amit én majd cselekszem népemmel, úgymond az Örökkévaló, mert elpártolást beszélt az Örökkévaló ellen.

30 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól; mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, mondván: Írd föl magadnak könyvbe mind azon igéket, melyeket szóltam hozzád. 3 Mert íme, napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom népemnek, Izraelnek és Jehúdának foglyait, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket

azon országba, melyet őseiknek adtam, hogy birtokba vegyék. 4 És ezek a szavak, melyeket szólt az Örökkévaló Izrael és Jehúda felől. 5 Mert így szól az Örökkévaló: Ijedség szavát hallottuk, rettegés és nincs béke. 6 Kérdeztétek csak és lássátok, vajon szül-e férfi? Miért láttam minden férfit kezével a csípőin mint a szülő nő, és átváltozott minden arc sápadtsággá? 7 Jaj, mert nagy ama nap, nincs hozzá hasonló; szorongatás ideje az Jákobnak, de abból megszabadul. 8 És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, eltöröm jármát nyakadról és köteleidet szétszakítom és nem igázzák őt le többé idegenek, 9 hanem szolgálni fogják az Örökkévalót, Istenüket, és Dávidot, királyukat, akit majd támasztok nekik. 10 És te ne félj szolgálom Jákob, úgymond az Örökkévaló, és ne rettegj Izrael, mert íme én megsegítlek távolból és magzatodat fogságuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan, és nem ijeszti senki. 11 Mert veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megsegítselek; mert végpusztítást teszek mind azon nemzetek közt, ahová elszórtalak, ámde rajtad nem teszek végpusztítást, megfenyítlek igazság szerint, de büntetlenül nem hagyalak. 12 Mert így szól az Örökkévaló: Végzetes a törésed, kínoz a te sebed! 13 Senki sem szerez neked jogot nyavalyádban; sebhegesztő gyógyító szerek nincsenek számodra. 14 Mind a szeretőid elfelejtettek téged, felőled nem kérdezősködnék; mert amint ellenség ver, úgy vertelek, kegyetlennek a fenyítésével, azért, mert sok volt a bűnöd, számosak a vétkeid. 15 Mit kiáltasz törésed miatt, hogy végzetes a fájdamad? Azért mert sok volt a bűnöd, számosak vétkeid, cselekedtem ezeket veled. 16 Azért mind akik téged megemésztenek, megemésztetnek, s mind a szorongatóid, mindnyájan fogságba mennek és lesznek a fosztogatóid fosztogatásra és mind a prédálóidat prédává teszem. 17 Mert behegesztem sebedet és csapásaidból meggyógyítalak, úgymond az Örökkévaló, mert eltaszítottak neveztek téged: Cziön az, nincs ki felőle kérdezősködik. 18 Így szól az Örökkévaló: íme én visszahozom Jákob sátrainak foglyait és hajlékainak irtalmazok; fölépül a város a maga halmán és a palota a maga módja szerint lesz lakva. 19 És hálaszó ered belőlük és játszadozók hangja; megsokasítom őket és nem kevesbednek, dicsőkké teszem őket és nem kisebbednek. 20 És olyanok lesznek fiai, mint hajdan, és községe szilárdan áll előttem, és megbüntettem mind az elnyomóit. 21 És belőle lesz a hatalmasa és uralkodója az ő közepéből ered; közeledni hagyom őt, hogy hozzám lépjen; mert kicsoda az, aki rászánta szívét, hogy

hozzám lépjen, úgymond az Örökkévaló? 22 És ti lesztek nekem népül és én leszek nektek Istenül. 23 Íme az Örökkévaló vihara hévvel tör ki, rohanó szélvész, a gonoszok fejére fordul. 24 Nem tér meg az Örökkévaló föllobbant haragja, amíg meg nem tette és teljesítette szívének gondolatait; a napok végén meg fogjátok érteni.

31 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, leszek Istenül Izrael minden nemzetségeinek és ők lesznek nekem népül. 2 Így szól az Örökkévaló: Kegyet talált a pusztában a kardtól menekültek népe: elmegyek, hogy nyugtot szerezzek neki, Izraelnek. 3 Távolról jelent meg nekem az Örökkévaló! Hisz örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak kegyelemmel. 4 Még fölépítlek, és fölépülök Izrael szüze, még díszíted magadat dobjaiddal és kivonulsz a játszadozók körtáncában. 5 Még fogsz ültetni szőlőkerteket Sómron hegyein: ültették ültetők és tartottak szüretet. 6 Mert lesz nap, hogy kiáltják az Örök Efraim hegyén: Keljetek föl, hogy felmenjünk Cziónba, az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz. 7 Mert így szól az Örökkévaló Ujjongjatok Jákob felett örömmel és rivalgjatok a nemzetek élén; hallassatok dicséretet és mondjátok: segítsd meg, Örökkévaló, népedet, Izrael maradékát. 8 Íme elhozom őket az észak országából és összegyűjtöm a föld hátuljáról; köztük vak és sánta, várandós és szülő nő egyaránt; nagy gyülekezeti képen fognak visszatérni ide. 9 Sírással jönnek és könnyörgés közben vezérlém őket, menesztem viznek patakjaihoz, egyenes úton, melyen nem botlanak meg; mert atyjává lettem Izraelnek és Efraim az én elsőszülöttem. 10 Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti nemzetek és hirdessétek a szigeteken messzire és mondjátok: Izraelnek szétszórója összegyűjti őt és megőrzi, valamint pásztor a nyáját. 11 Mert kiváltotta az Örökkévaló Jákobot és megváltja a nálánál erősebbnek kezéből. 12 Jönnek majd és ujjonganak Czión magaslatán és özőnlenek az Örökkévaló javához, gabonához, musthoz és olajhoz, meg fiatal juhokhoz és marhához; és olyan lesz a lelkük mint áztatott kert és nem fognak többé csüggedni. 13 Akkor örülni fog a hajadon körtáncban meg ifjak és vének egyaránt; átváltoztatom gyászukat vígsággá, megvigasztalom és megörvendeztetem őket bánatukban. 14 És telítem a papok lelkét zsiradékkal, népem pedig javammal lakik jól, úgymond az Örökkévaló. 15 Így szól az Örökkévaló: Hang hallatszik Rámában, jajszó, keserves sírás; Ráchel sír a gyermekei miatt, vonakodott vigasztalódni gyermekei felől, mert nincsenek. 16 Így szól az

Örökkévaló: Tartsd vissza hangodat a sírástól és szemeidet a könnytől, mert van jutalma munkádnak, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek az ellenség országából. 17 És van reménye a jövődek, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek a gyermekek az ő határukba. 18 Hallva hallottam Efraimot, amint kesereg: megfenyítettél és megfenyítettem magamat mint meg nem szoktatott tinó; téríts meg, hogy megtérhessek, mert te, Örökkévaló, vagy az én Istenem. 19 Mert eltérésem után megbántam, és okulásom után csípőmre vertem; szégyenkeztem, el is pirultam, mert ifjúkorom gyalázatát viseltem. 20 Drága fiam-e nekem Efraim, avagy gyönyörűségem gyermeke-e, hogy valahányszor beszélék felőle, egyre megemlékszem róla? Azért zúgnak miatta belem, irgalmazva irgalmazok neki, úgymond az Örökkévaló, 21 Állíts magadnak útjelzőket, helyezz el magadnak oszlopokat, fordítsd szívedet az országútra, az útra, amelyen mentél, térj vissza, Izrael szüze, térj vissza a városaidba. 22 Meddig fogsz bujkálni, te elpártolt leány? Bizony újat teremtett az Örökkévaló a földön: nő környékez férfit. 23 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még mondani fogják a szót Jehúda országában és városaiban, midőn visszahozom foglyaikat: áldjon téged az Örökkévaló, igazság tanyája, szent hegy! 24 És laknak benne Jehúda meg mind a városai egyaránt, földművesek és akik a nyájjal vonulnak. 25 Mert megüdítettem az elbágyadt lelket és minden csüggedt lelket megelégitettem. 26 Erre felébredtem és láttam, és álomom kellemes volt nekem. 27 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, bevetem Izrael házát és Jehúda házát ember magvával és barom magvával. 28 És lesz, amint örködtem fölöttük, hogy kiszakítsak és lerontsak, romboljak és pusztítsak és veszedelmet hozzak, úgy fogok örködni fölöttük, hogy építsek és plántáljak, úgymond az Örökkévaló. 29 Ama napokban nem fogják többé mondani: az apák egrest ettek és a fiuk fogai vásznak belé; 30 hanem kiki a saját bűnében hal meg; minden embernek, aki az egrest ette, belé vásznak a fogai. 31 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, kötök Izrael házával és Jehúda házával új szövetséget, 32 Nem mint azon szövetség, melyet kötöttem őseikkel, midőn megfogtam kezüket, hogy kivezessek őket Egyiptom országából, amely szövetségetek ők megszegtek, holott én voltam az uruk, úgymond az Örökkévaló; 33 hanem ez a szövetség, melyet majd kötök Izrael házával ama napok után, úgymond az Örökkévaló: tanomat belsejükbe adom és szívükre írom, és lesznek nekik Istenül és ők lesznek nekem népül. 34 És

nem fogják többé tanítani egyik a másikat és egyik a testvérét, mondván: ismerjétek meg az Örökkévalót, mert mindnyájan megismerni fognak engem, aprajától nagyjáig, úgymond az Örökkévaló, mert megbocsátom bűnüket és vétkükre nem emlékezem többé. **35** Így szól az Örökkévaló, ki a napot adja világosságul nappal, a hold és a csillagok törvényeit világosságul éjjel, aki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve: **36** ha elmozdulnak előlem e törvények, úgymond az Örökkévaló, Izrael magzata is megszűnik népnek lenni előttem minden időben. **37** Így szól az Örökkévaló: Ha megmérhetőek lesznek az egkek fent és átkutatatók a föld alapjai alatt, én is megvetem Izrael egész magzatját mindazért, amit cselekedtek, úgymond az Örökkévaló. **38** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, fel fog épülni e város az Örökkévalónak, Chanánél tornyától a sarok-kapuig; és kimegy még a mérőzsinór egyenesen a Gáréb dombig és átkerül Góába. **39** és kimegy még a mérőzsinór egyenesen a Gáréb dombig és átkerül Góába. **40** És a hullák és hamu egész völgye és a mezőségek egészen a Kidrón patakáig, a lovak kapujának sarkáig, kelet felé: szent az az Örökkévalónak, nem szakítatik ki és nem romboltatik le soha többé.

32 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól Czidkijáhu, Jehúda királyának tizedik évében, az Nebúkanecczárnak tizenhétedik éve. **2** Akkor pedig Babel királyának hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Jirmejáhú próféta be volt zárva az őrség udvarában, mely Jehúda királyának házában volt, **3** ahová bezáratta őt Czidkijáhu, Jehúda király, mondván: miért profétálsz te, azt mondván: így szól az Örökkévaló, íme én ezt, a várost Babel királyának kezébe adom, hogy elfoglalja; **4** és Czidkijáhu, Jehúda király nem menekül meg a kaldeusok kezéből, hanem adatni fog Babel királyának kezébe és szája beszélni fog az ő szájával és szemei látni fogják az ő szemeit: **5** és Babelbe viszi majd Czidkijáhút és ott lesz, míg nem gondolok rá, úgymond az Örökkévaló: ha harcolni fogtok a kaldeusokkal, nem fogtok boldogulni. **6** És szólt Jirmejáhú: Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **7** Íme Chanámél, Sallúm nagybátyádnak fia, jön hozzád, mondván: vedd meg mezőmet, mely Anátótban van, mert tied a kiváltás joga, hogy megvegyed. **8** És jött hozzám Chanánél, nagybátyám fia, az Örökkévaló igéje szerint, az őrség udvarába és szólt hozzám: Vedd meg, kérlek, mezőmet, mely Anátótban, Benjámin országában van, mert tied az öröklés joga és tied a

kiváltás, vedd meg magadnak. És megtudtam, hogy az Örökkévaló igéje az. **9** Megvettem tehát Chanáméltól nagybátyám fiától a mezőt, mely Anátótban van és lemértem neki az ezüstöt, hét sékelt és tíz ezüstöt. **10** És fölírtam levélbe és lepecsételtem és állítottam tanukat és mérlegen lemértem az ezüstöt. **11** Erre vettem a vétellevelet, a lepecsétellet – a parancsolat és törvények szerint – és a nyitottat; **12** És adtam a vétellevelet Bárúkhnak, Nerija Machszéja fia fiának Chanámél rokonom szeme láttára, és a tanuk szeme láttára, kik aláírták a vétellevelet, mind a Jehúdabeliek szeme láttára, akik az őrség udvarában ültek. **13** És megparancsoltam Bárúkhnak szemeik láttára, mondván: **14** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura. Izrael Istene, vedd a leveleket, ezt a vétellevelet: mind a lepecsétellet, mind a nyitott levelet és tedd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak. **15** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még fognak venni házakat és mezőket és szőlőket ebben az országban. **16** És imádkoztam az Örökkévalóhoz, miután átadtam a vétellevelet Bárúkhnak, Nerija fiának, mondván: **17** Jaj, Uram, Örökkévaló! Íme te alkottad az eget és a földet nagy erőddel és kinyújtott karoddal, nem lehetetlen neked semmi sem; **18** aki kegyelmet cselekszik ezrediziglen és megfizeti az atyák bűnét, gyermekeik ölébe ő utánuk, a nagy és hatalmas Isten, Örökkévaló, seregek ura az ő neve; **19** nagy tanácsú és hatalmas cselekvésű, te akinek szemei nyitvák az ember fiainak mind az útjaira, hogy adják kikinek útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint. **20** Aki tettél jeleket és csodákat Egyiptom országában mind a mai napig, Izraelen is, az embereken is és szereztél magadnak nevet, mint ez van e mai napon; **21** és kivezted népedet Izrael Egyiptom országából, jelekkel és csodákkal meg erős kézzel és kinyújtott karral és nagy félelmetességgel; **22** és adtad nekik ez országot, melyről megesküdöttél őseiknek, hogy nekik adod, tejjel és mézzel folyó országot; **23** és jöttek és elfoglalták, de nem hallgattak szavadra és tanod szerint nem jártak, mind azt amit parancsoltál nekik, hogy megtegyék, nem tették és megtörténtted velük ezt az egész veszedelmet: **24** íme a töltések a városig értek, annak elfoglalására és a város az ellene harcoló kaldeusok kezébe adatik kard, éhség és dögvész által, és amit kimondtál, megtörtént, íme te látod; **25** pedig te azt mondtad nekem, oh Uram, Örökkévaló: vedd meg a mezőt ezüstön és állíts tanukat, holott a város a kaldeusok kezébe adatik! **26** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **27** Íme én vagyok az Örökkévaló, minden halandónak Istene,

vajon nekem lehetetlen-e bármi is? **28** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én a várost a kaldeusok kezébe adom és Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe, hogy elfoglalja. **29** És jönnek majd a kaldeusok, kik e város ellen harcolnak és tűzzel gyújtják fel e várost és elégetik, meg a házakat, amelyeknek tetőin füstölgöttetek a Báalnak és öntőáldozatokat öntöttek más isteneknek, azért hogy bosszantsanak engem. **30** Mert Izrael fiai és Jehúda fiai csakis azt szokták tenni, ami rossz szemeimben, ifjúkoruktól fogva, mert Izrael fiai csak bosszantanak engem kezeik művével, úgymond az Örökkévaló. **31** Mert haragomra és felindulásomra volt nekem e város azon naptól fogva, amelyen építették, egészen e mai napig, úgy, hogy eltávolítottam színem elől, **32** Izrael fiainak és Jehúda fiainak minden rosszasa miatt, amit tettek bosszantásomra, ők, királyaik, nagyjaik, papjaik és prófétáik, meg Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói. **33** Háttal fordultak felém és nem arccal, pedig tanítottam őket, reggelenként tanítva, de ők nem hallgattak rá, hogy elfogadtak volna oktatást. **34** Elhelyezték undokságaikat azon házban, amely az én nevemről nevezetik, hogy azt megtisztátalanítsák. **35** És építették a Báal magaslatait a Ben-Hinnóm völgyében, hogy átvezessék fiaikat és leányaikat a Molokhnak, amit nem parancsoltam nekik és nem jutott eszembe, hogy ez utálatosságot cselekedjék, azért hogy vétekre indítsák Jehúdát. **36** Most tehát azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a városról, melyről azt mondjátok: Bábel királyának kezébe adatott kard, éhség és dögvész által: **37** Íme én összegyűjtöm őket mindazon országokból, ahová eltaszítottam őket haragomban, felindulásomban és nagy haragvásban; és visszahozom őket e helyre és lakoztatom őket biztonságban. **38** És lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik istenül. **39** Adok nekik egy szívet és egy utat, hogy féljenek engem minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és gyermekeiknek utánuk. **40** És kötök velük örök szövetséget, mely szerint nem fordulok el tőlük, hogy velük jót tegyek, félelmemet pedig szívükbe adom, hogy ne térjenek el tőlem. **41** És majd örvendek rajtuk, hogy jót tegyek velük, és elplántálom őket ez országban igazán, egész szívemmel és egész lelkemmel. **42** Mert így szól az Örökkévaló: Valamint ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, úgy rájuk hozom mind a jót, amit kimondok felőlük. **43** És mező vétetik ebben az országban, amelyről azt mondjátok: pusztaság az, ember és állat nélkül, a kaldeusok kezébe adatott. **44** Mezőket pénzen fognak venni, levélbe írva, megpecsételve és tanukat állítva

Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein, meg Jehúda városaiban, a hegység varosaiban, az alföld városaiban és a Délvidék városaiban, mert vissza fogom hozni foglyaikat, úgymond az Örökkévaló.

33 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz másodszor, és ő még elzárva volt az őrség udvarába, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló; a megtevője: az Örökkévaló megalkotta, hogy megszilárdítsa, Örökkévaló az ő neve. **3** Szólj hozzám és felelni fogok neked; hadd tudatok veled nagyokat és hozzáférhetetleneket, amiket nem tudsz. **4** Mert így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a város háziról és Jehúda királyainak háziról, melyek lebontattak a töltések ellenében és a kard ellenében: **5** Jönnek harcolni a kaldeusokkal és hogy megtöltsék azokat azon emberek hulláival, akiket megöltem haragomban és felindulásomban és akiknek minden gonoszsa miatt elrejtettem arcomat e várostól. **6** Íme én engedek neki behagedést és meggyógyulást és meggyógyítom őket; föltárom nekik békének és igazságnak bőséget. **7** Visszahozom Jehúda foglyait és Izrael foglyait és fölépítem őket mint annak előtte. **8** És megtisztítom őket minden bűnűktől, amellyel ellenem vétkeztek és megbocsátom minden bűneiket, amellyekkel ellenem vétkeztek és melyekkel elpártoltak tőlem. **9** És lesz nekem hírnévül, örvendezésül, dicséretül és dicsőségül mind a föld nemzeteinél, akik hallani fogják mindazt a jót, amit velük teszek, és majd remegnek és reszketnek mindazon jó miatt és mindazon béke miatt, amelyet vele cselekszem. **10** Így szól az Örökkévaló: Még hallatszík e helyen, amelyről azt mondjátok: rommá lett, ember nélkül és állat nélkül, Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, amelyek pusztasággá lettek ember nélkül lakó nélkül és állat nélkül, **11** vígság hangja és öröm hangja, vőlegény hangja és menyasszony hangja, azoknak hangja, akik mondják: Magasztaljátok az Örökkévalót, a seregek urát; mert jóságos az Örökkévaló, mert örökké tart a kegyelme! – akik hálaáldozatot hoznak az Örökkévaló házába; mert vissza fogom hozni az ország foglyait mint annak előtte, mondja az Örökkévaló. **12** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még lesz ezen a helyen, amely rommá lett ember és állat nélkül, és mind a városaiban pásztorok tanyája, kik juhokat heverésztetnek. **13** A hegység városaiban, az alföld városaiban, a délvidék városaiban, Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein meg Jehúda városaiban, át fognak még menni a juhok a számlálónak kezén, mondja az Örökkévaló. **14** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, teljesíteni fogom azt a jó igét, melyet

kimondtam Izrael háza és Jehúda, háza felől. 15 Ama napokban és amaz időben sarjasztok Dávidnak igaz sarjadékot, és tenni fog jogot és igazságot az országban. 16 Ama napokban meg fog segíteni Jehúda és Jeruzsálem biztonságban fog lakni, és ez az ahogy nevezni fogják: az Örökkévaló a mi igazságunk! 17 Mert így szól az Örökkévaló: nem fogy el Dávidtól férfi, aki ül Izrael házában trónján. 18 És a levita papoktól sem fog elfogyi férfi előttem, aki bemutat égőáldozatot és füstölőtget lisztáldozatot és készíti vágóáldozatot minden időben. 19 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz, mondván: 20 Így szól az Örökkévaló: Ha felbonthatjátok szövetségemet a nappal és szövetségemet az éjszakával, úgy hogy ne legyenek a nap és az éjszaka a maguk idejében, 21 fölbontható Dávid szolgálammal való szövetségem is, úgy hogy nem volna neki fia, aki mint király ül a trónján, meg a levita papokkal, szolgálattévőimmel. 22 Ahogy nem számlálható meg az ég serege és nem mérhető meg a tenger fővénye, úgy fogom megsokasítani Dávid szolgálom magzatját és a levitákat, akik szolgálatot végeznek. 23 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz, mondván: 24 Nemde láttad, mit beszél ez a nép, mondván: azon két család, amelyet az Örökkévaló kiválasztott – megvetette azokat; népem pedig azzal káromolják, hogy többé nem lesz nemzet azok előtt. 25 Így szól az Örökkévaló: ha nincs meg szövetségem a nappal és az éjszakával, ha ég és föld törvényeit nem szabtam, 26 Jákobnak és Dávid szolgálom magzatját is meg fogom vetni, úgy, hogy ne vegyek magzatjából uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákob magzatja fölött; mert visszahozom foglyaikat és irgalmazok nekik.

34 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól – Nebúkadnecczár, Bábel királya pedig és egész hadserege s az uralma alatt levő földnek minden királyságai és mind a városai ellen – mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: menj és szólj Czikkijáhuhoz, Jehúda királyához és mondd meg neki: így szól az Örökkévaló, íme én adom ezt a várost Bábel királyának kezébe és elégeti tűzzel. 3 Te pedig nem fogsz megmenekülni kezéből, hanem bizony elfognak téged és kezébe fogsz adni és szemeid Bábel királyának szemeit fogják látni és szája a te száddal fog beszélni és Bábelbe fogsz jutni. 4 Azonban halljad az Örökkévaló igéjét, Czikkijáhu, Jehúda királya! Így szól felőled az Örökkévaló: nem fogsz kard által meghalni. 5 Békében fogsz meghalni és amint máglyát égettek atyáid, az előbbi

királyok számára, akik előtted voltak, úgy fognak számodra máglyát égetni, s így siratnak: jaj úr! Mert szót szoltam én, úgymond az Örökkévaló. 6 És elmondta Jirmejáhu próféta Czikkijáhu-nak, Jehúda királyának mind a szavakat Jeruzsálemben; 7 Bábel királyának hadserege pedig harcolt Jeruzsálem ellen és Jehúdának mind a megmaradt városai ellen, Lákhis ellen és Azéka ellen, mert azok maradtak meg Jehúda városai közül mint erősített városok. 8 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól, miután Czikkijáhu király szövetséget kötött az egész néppel, mely Jeruzsálemben volt, hogy szabadságot hirdessenek nekik; 9 hogy szabadon bocsássa kiki szolgáját és kiki szolgálóját, a hébert és a héber nőt, hogy senki sem dolgoztasson velük, a Jehúdabelivel, testvérel. 10 És hallgattak erre mind a nagyok és az egész nép, akik a szövetségbe léptek, hogy szabadon bocsássa kiki szolgáját és kiki a szolgálóját, hogy többé azokkal ne dolgoztassanak hallgattak rá és elbocsátották. 11 De azután újra visszahozták a szolgákat és szolgálókat, akiket szabadon bocsátottak; és kényszerítették őket szolgácul és szolgálócul. 12 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz; mondván: 13 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én szövetséget kötöttem őseitekkel, amely napon kiveztem őket Egyiptom országából, a szolgák hazából, mondván: 14 Hét év múltán bocsássátok el kiki héber testvérét, aki magát eladja neked, szolgáljon téged hat évig, aztán bocsásd szabadon magadtól; de nem hallgattak őseitek rám és nem hajlították fülüket. 15 És ti megtértetek a napon és cselekedtetek azt, ami helyes szemeimben, szabadságot hirdetve kiki felebarátjának, és szövetséget kötöttek előttem azon házban, mely nevemről neveztetik. 16 De újra megszentégtelenítettétek nevement és visszahoztátok kiki szolgáját és kiki szolgálóját, akiket szabadon bocsátottatok magukra, és kényszerítettétek őket, hogy szolgácul és szolgálócul legyenek nektek. 17 Azért így szól az Örökkévaló: Ti nem hallgattok rám, hogy szabadságot hirdesetek kiki testvérenek és kiki felebarátjának; íme én hirdetek nektek szabadságot, úgymond az Örökkévaló: a kardra, a dögvészre és az éhségre, és teszlek benneteket iszonyodássá mind a föld királyságainak. 18 És adom azon férfiakat, akik megszegték szövetségemet, akik nem tartották meg a szövetség szavait, amelyet előttem kötöttek, a borjúval, amelyet ketté vágtak és általmentek darabjai között, 19 Jehúda nagyjait és Jeruzsálem nagyjait, az udvari tiszteteket és a papokat és mind az ország népét, akik általmentek a borjú részei között 20 adom őket ellenségeik kezébe és azoknak

kezébe, akik életükre törnek, és hullájuk ededelül lesz az ég madarának és a föld vadjának. **21** És Czidkijáhút, Jehúda királyát és az ő nagyjait adni fogom ellenségeik kezébe és azok kezébe, akik életükre törnek és Bábel királya hadseregének kezébe, akik elvonultak tőletek. **22** Íme én parancsolom, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket, városhoz, harcolnak ellene, elfoglalják és elégetik tűzben, Jehúda városait pedig pusztasággá teszem, lakó nélkül.

35 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett az Örökkévalótól, Jehójákím, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának napjaiban, mondván: **2** Menj a Rékhábfiai házába, beszélj velük és vidd el őket az Örökkévaló házába, a csarnokok egyikébe és adj nekik bort inni. **3** Erre vettem Jáazanját, Jirmejáhu, Chábaczinja fiának fiát, meg testvéreit s mind a fiait és a Rékhábfiai egész házát: **4** és elvittem őket az Örökkévaló házába, a Chánán, az Isten embere, Jigdálja fia, fiainak csarnokába, mely a nagyok csarnoka mellett van, amely Máaszéjáhú Sallúm fia, a küszöb őrének csarnoka felett van. **5** És tettem a Rékhábfiai házában fiai elé borral telt serlegeket, meg poharakat; és szóltam hozzájuk: Igyatok bort. **6** Mondták: Nem iszunk bort, mert Jónádáb, Rékháb fia, a mi ősünk megparancsolta nekünk, mondván: ne igyatok bort, ti és fiaitok örökké; **7** és házat ne építsetek és vetőmagot ne vessetek és szőlőt ne ültessetek, sem effélétek ne legyen, hanem sátrakban lakjatok mindennapjaitokban, hogy sok ideig éljetez azon föld színén, ahol tartózkodtok. **8** És hallgattunk Jehónádáb, Rékháb fiának, ősünknek szavára, mindabban, amit megparancsolt nekünk: hogy nem iszunk bort mindennapjainkban, mi, feleségeink, fiaink és leányaink, **9** és hogy nem építünk házakat lakásunkra, és szőlőnk, mezőnk és vetőmagunk nincs. **10** Hanem sátrakban laktunk; így hallgattunk rá és cselekedtünk egészen aszerint, mint megparancsolta nekünk Jónádáb ősünk. **11** És volt, mikor Nebúkadnecczár, Bábel királya, feljött az országba, azt mondtuk: gyertek, menjünk be Jeruzsálembe a kaldeusok hadserege elől és Árám hadserege elől. Tehát letelepedtünk Jeruzsálemben. **12** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhuhoz, mondván: **13** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; menj és mondd meg Jehúda embereinek és Jeruzsálem lakóinak: Nem fogadtok-e el oktatást, hogy szavaimra hallgassatok, úgymond az Örökkévaló? **14** Megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának szavait, aki azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort,

és nem ittak mind e mai napig, mert hallgattak ősük parancsára; én pedig beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de nem hallgattatok rám. **15** Küldtem hozzátok mind a szolgálóimat a profétákat reggelenként küldve, mondván: térjetez csak meg kiki gonosz útjáról és javítsátok cselekedeteiteket és ne járjatek más istenek után, azokat szolgálva, hogy lakhassatok a földön, melyet adtam nektek és őseiteknek; de nem hajlítottátok fületeket és nem hallgattatok rám. **16** Igenis megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának fiai ősüknek parancsát, melyet parancsolt nekik, de ez a nép nem hallgatott rám. **17** Azért így szólt az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene: Íme, én elhozom Jehúdára és Jeruzsálem minden lakóira mindazt a rosszat, amit kimondtam felőlük, mivel beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rá, szólítottam őket, de nem feleltek. **18** A Rékhábfiai házában pedig mondta Jirmejáhu: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; mivelhogy hallgattatok Jehónádáb ősök parancsára és megőriztétetek mind a parancsait és cselekedtetek mind aszerint, amint megparancsolta nektek: **19** azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: nem fogy el Jónádábtól, Rékháb fiától férfi, aki áll előttem minden időben.

36 És volt Jehójákím, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, lett ez az ige Jirmejáhuhoz az Örökkévalótól, mondván: **2** Végy magadnak könyvtekeretsét és írd föl rá mindazon szavakat, amelyeket szóltam hozzád Izraelről és Jehúdáról, meg mind a nemzetekről, amely naptól fogva beszéltem hozzád, Jósijáhú napjaitól fogva mind e mai napig. **3** Hátha meghallják a Jehúda házabeliek mindazt a rosszat, amit szándékozom rajtuk cselekedni, azért hogy megtérjenek kiki rossz útjáról és megbocsássam bűnüket és vétküket. **4** És hívta Jirmejáhu Barúkhót, Nérija fiát; és fölírta Barúkh Jirmejáhu hazájából mind az Örökkévaló szavait, amelyeket szólt hozzá, könyvtekeretsbe. **5** És megparancsolta Jirmejáhu Barúkhnak, mondván: Én el vagyok zárva, nem mehetek be az Örökkévaló házába, **6** Menj be tehát te és olvasd föl a tekeretsből, melyet szájamból írtál, az Örökkévaló szavait a nép füle hallatára az Örökkévaló házában a böjt napján; s mind a Jehúdabeliek füle hallatára is, akik a városaikból bejöttek, olvasd föl azokat. **7** Hátha az Örökkévaló elé száll könyörgésük és megtérnek kiki gonosz útjáról, mert nagy a harag és a felindulás, melyet kimondott az Örökkévaló a nép felől. **8** És cselekedett Báruch Nérija fia mind aszerint, amint

parancsolta neki Jirmejáhú próféta, hogy olvassa a könyvből az Örökkévaló szavait az Örökkévaló házában. **9** És volt Jehójákím, Jósijáhú fia, Jehúda királyának ötödik évében, a kilencedik hónapban, böjtre szólították az Örökkévaló elé az egész népet Jeruzsálemben és az egész népet, mely bejött Jehúda városából Jeruzsálembe. **10** Akkor fölolvasta Báruch a könyvből Jirmejáhú szavait az Örökkévaló házában, Gemarjáhú, Sáfán fiának, az írónak csarnokában, a felső udvarban, az Örökkévaló háza új kapujának bejáratánál az egész nép füle hallatára. **11** Midőn meghallotta Mikhájehú, Gemárjáhú Sáfán fiának fia mind az Örökkévaló szavait a könyvből, **12** elément a király házába, az írónak csarnokába, és íme ott ültek mind a nagyok Elisámá az író, Delájáhú, Semájáhú fia, Élnátán, Akhbór fia, Gemarjáhú, Sáfán fia, Czidkijáhú, Chananjáhú fia és mind a nagyok. **13** És tudtukra adta Mikhájehú mind a szavakat, amelyeket hallott, midőn felolvastott Bárúkh a könyvből a nép füle hallatára. **14** Ekkor küldték mind a nagyok Báruchhoz Jehúdít, Netanjáhú fiát, Selemjáhú fiát, húsi fiát, mondván: Azon tekercset, melyből felolvastál a nép füle hallatára, vedd kezedbe és jöj el. És kezébe vette Bárúkh, Nérija fia a tekercset és elment hozzájuk. **15** És szóltak hozzá: Ülj csak le és olvasd azt fel fülünk hallatára. És fölolvastott Bárúkh fülük hallatára. **16** És volt, midőn hallották mind a szavakat, rettegve tekintettek egyik a másikára; és szóltak Báruchhoz: Tudtára kell adnunk a királynak mind e szavakat. **17** Báruchtól pedig megkérdezték, mondván: Add kérlek tudtunkra. hogyan írtad föl mind a szavakat az ő szájából. **18** Mondta nekik Báruch: Szájával mondja el nekem mind e szavakat, én pedig fölírom a könyvbe tintával. **19** És szóltak a nagyok Báruchhoz: Menj, rejtőzzél el, te és Jirmejáhú, hogy senki ne tudja, hol vagytok. **20** Erre bementek a királyhoz az udvarba, a tekercset pedig őrizetben hagyták Elisámá írónak csarnokában, és elmondták a király füle hallatára mind a dolgokat. **21** Ekkor küldte a király Jehúdít, hogy elhozza a tekercset; és elhozta Elisámá írónak csarnokából; és felolvasta Jehúdí a király füle hallatára és mindazon nagyok füle hallatára, akik a király körül álltak. **22** A király pedig a téli házban ült a kilencedik hónapban és előtte az üstben égett a tűz. **23** És volt, amint fölolvastott Jehúdí három hasábot vagy négyet, elmetszette az író késével és beledobta, a tűzbe, mely az üstön volt, míg vége lett az egész tekercsnek az üstön levő tűzön. **24** És nem rettegtek és nem szaggatták meg ruháikat, a király és mind a szolgálói, akik hallották mind a szavakat. **25** Elnátán ugyan és Delájáhú és Gemarjáhú kérték

a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk. **26** És megparancsolta, a király Jerachmiélnak, a királyfinak és Szerájáhúnak, Azriél fiának és Sélemjáhúnak, Abdiél fiának, hogy hozzák el Bárúkhot az író és Jirmejáhút a prófétát; de elrejtette őket az Örökkévaló. **27** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, miután elégette a király a tekercset és a szavakat, melyeket Báruch Jirmejáhú szájából írt, mondván: **28** Újból végy magadnak más tekercset és írd rá mind az előbbi szavakat, melyek az előbbi tekercsen voltak, amelyet elégetett Jehójákím, Jehúda királya. **29** Jehójákímról, Jehúda királyáról pedig mondjad: Így szól az Örökkévaló: te elégetted ezt a tekercset, mondván: miért írtad rá, mondván: el fog jönni Babel királya és elpusztítja ezt az országot és kiirt belőle embert és állatot! **30** Azért így szól az Örökkévaló Jehójákímról Jehúda királyáról: nem lesz tőle olyan, aki ül Dávid trónján és hullája odavetve lesz a hőségnek nappal és a fagynak éjjel. **31** És megbüntettem rajta és magzatján és szolgálain a bűnüket, és elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira és Jehúda embereire mindazt a rosszat, amelyet szóltam felőlük, de ők nem hallgattak rá. **32** Jirmejáhú pedig más tekercset vett és odaadta Báruchnak, Nérijáhú fiának, az írónak és ráírta Jirmejáhú szájából azon könyvnek minden szavait, melyet Jehójákím, Jehúda királya a tűzben elégetett, és még hozzátétegetett sok olyan szó, mint amazok.

37 Konjáhú, Jehójákím fia helyett királlyá lett Czidkijáhú, Jósijáhú fia, akit királlyá tett Nebúkadnecczár, Babel királya Jehúda országában. **2** És nem hallgatott sem ő, sem szolgálói, sem az ország népe az Örökkévaló szavaira, amelyeket Jirmejáhú próféta által szólt. **3** És küldte Czidkijáhú király Jehúkhált Selemja fiát és Czeфанjáhút Máaszéja fiát, a papot, Jirmejáhú prófétához, mondván: Imádkozzál, kérlek, értünk az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz. **4** Jirmejáhú pedig bejárt és kijárt a nép között, és nem vetették őt a fogházba. **5** És Fáraó hadserege elindult Egyiptomból, és midőn meghallották a Jeruzsálemet ostromló kaldeusok az ő híriket, elvonultak Jeruzsálem alól. **6** És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú prófétához, mondván: **7** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Így szóljatok Jehúda királyához, aki hozzám küldött benneteket, hogy engem megkérdezen: Íme Fáraó hadserege, mely segítségekre indult el, visszatér országába, Egyiptomba; **8** és visszatérnek a kaldeusok és harcolnak e város ellen, majd elfoglalják és elégetik tűzzel. **9** Így szól az Örökkévaló: Ne ámítsátok

magatokat, mondván: el fognak menni tőlünk a kaldeusok mert nem fognak elmenni. **10** Mert ha megvernétek az ellenetek harcoló kaldeusok egész hadseregét, és megmaradnának közülük átszúrt emberek, kiki sátrában fölkelnének és tűzzel elégetnék ezt a várost. **11** És volt midőn a kaldeusok hadserege elvonult Jeruzsálem alól Fáraó hadserege miatt, **12** kiment Jirmejáhú Jeruzsálemből, hogy Benjámín földjére menjen, hogy kivegye onnan részét, a népnek közepette. **13** Midőn ő Benjámín kapujában volt – ott pedig egy felügyeletes tiszt volt, neve Jiríja, Selemja, Chananja fiának fia – elfogta Jirmejáhú prófétát, mondván: a kaldeusokhoz akarsz átszökni! **14** Mondta Jirmejáhú: Hazugság, nem akarok átszökni a kaldeusokhoz. De nem hallgatott rá; és megfogta Jiríja Jirmejáhút és bevitte őt a nagyokhoz. **15** És haragudtak a nagyok Jirmejáhúra és ütötték és börtönbe vetették, Jehónátán írónak házába, mert azt tették fogházzá. **16** Így jutott Jirmejáhú a tömlöcbe és a boltozatokba; és ott maradt Jirmejáhú sok ideig. **17** És küldött Czidkijáhú király, elhozatta őt és kérdezte tőle a király a maga házában titokban és mondta: Van-e ige az Örökkévalótól? Mondta Jirmejáhú: Van. **18** És mondta: Bábel királyának kezébe fogsz adni. És szólt Jirmejáhú Czidkijáhú királyhoz: Mit vétettem neked és szolgálidnak és a népnek, hogy fogházba vetettetek engem? **19** És hol vannak prófétáitok, akik prófétáltak nektek, mondván: nem jön Bábel királya ellenetek és az ország ellen. **20** Most halljad csak, uram király, hadd jusson eléd könyörgésem és ne tégy vissza engem Jehónátán írónak házába, hogy ott meg ne haljak. **21** És megparancsolta Czidkijáhú király, és őriztetve tették Jirmejáhút az őrség udvarába és adtak neki egy cipó kenyeret napjára a sütők utcájából, míg el nem fogy ott minden kenyér a városból. És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában.

38 Meghallotta Sefatja, Mattán fia meg Gedaljáhú, Paschúr fia és Júkhal Selemjáhú fia és Paschúr, Malkija fia – azon szavakat, melyeket Jirmejáhú szólt az egész néphez, mondván: **2** így szól az Örökkévaló, aki a városban marad, meg fog halni kard által, éhség által és dögvész által, de aki kimegy a kaldeusokhoz, az élni fog és lelke zsákmányul lesz neki, hogy éljen; **3** így szól az Örökkévaló: adni fog a város Bábel királya hadseregének kezébe és elfoglalja azt. **4** Akkor szóltak a nagyok a királyhoz: Hadd ölessék meg ez az ember, minthogy ő ellankasztja a harcosok kezét, akik megmaradtak a városban, meg az egész nép kezét, beszélvén hozzájuk ily szavakkal; mert ez az ember nem a nép javára törekszik, hanem veszedelmére.

5 És mondta Czidkijáhú király: Íme ő kezetekben van, mert a király nem képes ellenetek semmire. **6** Erre vették Jirmejáhút és bedobták őt Malkijáhú királyfinak gödrébe, mely az őrség udvarában volt és lebecsátották Jirmejáhút kötelekkel; a gödörben pedig nem volt víz, hanem csak sár, és elmerült Jirmejáhú a sárban. **7** És hallotta Ébed-Mélekh, a kúsita, egy herélt ember, ki a király házában volt, hogy Jirmejáhú a gödörbe tették; a király pedig Benjámín kapujában ült. **8** Ekkor kiment Ébed-Mélekh a király házából és beszélt a királyhoz, mondván: **9** Uram király, rosszul cselekedtek ezek az emberek mind azzal, amit Jirmejáhú prófétával tettek, akit a gödörbe dobtak; majd hogy meg nem halt azon helyen az éhség miatt, mert nincs többé kenyér a városban. **10** És megparancsolta a király Ébed-Mélekhnek, a kúsitának, mondván: Végy magaddal innen harminc embert és hozd föl Jirmejáhú prófétát a gödörből, mielőtt meghalna. **11** És magával vitte Ébed-Mélekh az embereket, bement a király házába a kincstár alá, vett onnan, elnyúlt rongyokat és cafatos rongyokat és lebecsátotta azokat Jirmejáhúhoz a gödörbe kötelekkel. **12** És szólt Ébed-Mélekh, a kúsita, Jirmejáhúhoz: Tedd, kérek, az elnyúlt rongyokat és a cafatokat hónod alá a köteleken alul. És így tett Jirmejáhú. **13** És kihúzták Jirmejáhút a kötelekkel és felhozták őt a gödörből; és maradt Jirmejáhú az őrség udvarában. **14** És küldött Czidkijáhú király és magához hozatta Jirmejáhú prófétát a harmadik bejáratához, mely az Örökkévaló házában volt; és szólt a király Jirmejáhúhoz: kérdezek én tőled valamit, ne titkolj el tőlem semmit. **15** Szólt Jirmejáhú Czidhijáhúhoz: Ha megmondom neked, hiszen meg fogsz ölni, és ha tanácsot adok neked, nem fogsz rám hallgatni. **16** És titokban megesküdött Czidkijáhú király Jirmejáhúnak, mondván: Él az Örökkévaló, aki nekünk ezt a lelket teremtette, nem foglak megölni és nem adlak ez emberek kezébe, akik életedre törnek. **17** Ekkor szólt Jirmejáhú Czidkijáhúhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene, ha ki fogsz menni Bábel királyának nagyjaihoz, akkor életben marad a lelked és e város nem fog tűzzel elégettetni, és élni fogsz te, meg házad; **18** de ha nem mégy ki Bábel királyának nagyjaihoz, akkor a város a kaldeusok kezébe adatik és tűzzel égetik azt el, te pedig nem fogsz menekülni kezükből. **19** És szólt Czidkijáhú király Jirmejáhúhoz: Aggodalmam van azon Jehúdabeliek miatt, akik átszöttek a kaldeusokhoz, nehogy kezükbe adjanak engem és csúfot üznének velem. **20** Mondta Jirmejáhú: Nem fognak adni. Hallgass csak az Örökkévaló szavára abban, amit szólok hozzád,

hogy jó dolgod legyen és éljen a lelked. **21** De ha vonakodsz kimenni, ez az ige, melyet láttatott velem az Örökkévaló: **22** És íme, mind az asszonyok, akik megmaradtak Jehúda királyának házában, kivetnek Bábel királyának nagyjaihoz, s ők majd azt mondják: Csábítottak téged, le is győztek meghitt embereid, a mocsárba merültek lábaid, hátra fordultak. **23** Mind a feleségeidet pedig és gyermekeidet kiviszik a kaldeusokhoz és te nem fogsz megmenekülni kezükből, hanem Bábel királyának kezébe kerülsz megfogatva és ezen város tűzben fog elégettetni. **24** És szólt Czikkijáhú Jirmejáhúhoz: Senki ne tudjon e dolgokról, hogy meg ne halj. **25** És ha meghallják a nagyok, hogy beszéltem veled és jönnek hozzád és szólnak hozzád: add tudtunkra, kérek, mit beszéltél a királlyal, ne titkold el tőlünk, hogy meg ne öljünk, és mit beszélt veled a király: **26** akkor szólj hozzájuk könyörgésemet juttattam a király elé, hogy ne tegyen engem vissza Jehónátán házába, hogy ott meghaljak. **27** És jöttek mind a nagyok Jirmejáhúhoz és kérdezték tőle és tudtukra adta mind e szavak szerint, amelyeket parancsolt a király; és elhallgattak előtte, mert nem hallatszott a dolog. **28** És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában azon napig, hogy bevétellett Jeruzsálem.

39 Czikkijáhú, Jehúda királyának kilencedik évében, a tizedik hónapban Nebúkadnecczár, Bábel királya és egész hadserege Jeruzsálem alá jött és ostromolták azt. **2** Czikkijáhú tizenegyedik évében, a negyedik hónapban, a hó kilencedikén áttörtetett a város. **3** És jöttek mind a Bábel királyának nagyjai és leültek a középső kapuban, Nérgál-Száréczer, Számgár-Nebú, Szárszekhim, az udvari tisztek feje, Nérgál-Száréczer, a mágusok feje, és Bábel királyának mind a többi nagyjai. **4** És volt, midőn látták őket Czikkijáhú, Jehúda királya és mind a harcosok, megfutamodtak és kimentek éjjel a városból, a király kertje felé a két fal közötti kapun át; és kiment a síkság felé. **5** És üzöbe vette őket a kaldeusok hadserege és utolérték Czikkijáhút Jerichó síkságain, vették őt és felvitték Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, Riblába, Chamát földjén, és törvényt tartott fölötte. **6** És lemészárolta Bábel királya Czikkijáhú fiait Riblában az ő szeme láttára, és Jehúda nemeseit mind lemészárolta Bábel királya **7** Czikkijáhú szemeit pedig megvakította és béklyóba verte őt, hogy elvigye Bábelbe. **8** És a király házat és a nép házat tűzben égették el a kaldeusok, Jeruzsálem falait pedig lerombolták. **9** És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, kik hozzá átszöktek volt, és a többi megmaradt

népet számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök feje, Bábelbe. **10** A szegény népből pedig, azokból, akiknek nincs semmijük, otthagytott Nebúzaradán, a testőrök feje, Jehúda országaiban; és adott nekik szőlőket és szántóföldeket azon napon – **11** parancsot adott Nebúkadnecczár, Bábel királya, Jirmejahú felől, Nebúzaradán, a testőrök feje által, mondván: **12** Vedd őt és fordítsd rá szemedet és ne tégy vele semmi rosszat, hanem miként szólni fog hozzád, úgy tégy vele. **13** Ekkor küldött Nebúzaradán, a testőrök feje, meg Nebúszabán, az udvari tisztek feje és Nérgál-Száréczer, a mágusok feje és Bábel királyának minden nagyjai, **14** küldtek és kivették Jirmejáhút az őrség udvarából és átadták Gedaljáhúnak, Achikám, Sáfán fia, fiának, hogy hazaeressze. És maradt a nép között. **15** Jirmejáhúhoz pedig lett az Örökkévaló ígéje, midőn elzárva volt az őrség udvarában, mondván: **16** Menj és mondd meg Ébed-Mélekhnek, a kúsítának, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, íme én megvalósítom szavaimat e városon rosszra és nem jóra, és előtted lesznek ama napon. **17** És megmentek ama napon, úgymond az Örökkévaló, és nem fogsz adadni azon emberek kezébe, akiktől félsz. **18** Mert meg foglak szabadítani és a kard által nem fogsz elesni, és lesz neked a lelked zsákmányul, mert bízál bennem, úgymond az Örökkévaló.

40 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, miután őt elbocsátotta Nebúzaradán, a testőrök feje, Rámából, amikor vette őt, és ő bilincsekre volt verve, Jeruzsálem és Jehúda számkivetettsége között, mely számkivetésbe vitetett Bábelbe. **2** Vette ugyanis a testőrök feje Jirmejáhút és szólt hozzá: Az Örökkévaló, a te Istened kimondta ezt a veszedelmet e hely felől; **3** el is hozta és cselekedett az Örökkévaló, miként megmondotta, mert vétkeztetek az Örökkévaló ellen és nem hallgattatok szavára; tehát történt veletek ez a dolog. **4** És most íme kioldoztalak ma a kezeden levő bilincsekből, ha jónak tetszik szemeidben, hogy elijj velem Bábelbe, jövel, és majd rád fordítom szememet, de ha rossznak tetszik szemeidben, hogy elijj velem Bábelbe, hadd abban; lásd, az egész ország előtted van, ahová jónak és helyesnek tetszik szemeidben, hogy elmenj, oda menj - **5** de még nem fordult meg – és térj vissza Gedaljához, Achikám, Sáfán fia, fiához, akit Bábel királya Jehúda városai fölé rendelt és maradj vele a nép között, vagy bárhová helyesnek tetszik szemeidben, hogy menj, oda menj. És adott neki a testőrök nagya eleséget és ajándékot és elbocsátotta.

6 És odament Jirmejához Gedaljához, Achikám fiához Miczpába; és maradt vele e nép között, mely az országban megmaradt. 7 És hallották mind a hadsereg tisztjei, akik a mezőn voltak, ők meg embereik, hogy Bábel királya rendelte Gedaljáhút, Achihám fiát az ország fölé és hogy rábízott férfiakat, asszonyokat és gyermekeket és pedig az ország szegényei közül, azok közül, kik nem vitettek számkivetésbe Bábelbe. 8 Akkor odamentek Gedaljához Miczpába: Jismaél, Netánjáhú fia, Jóchánán és Jónátán, Káréach fiai, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófabeli Éfaj fiai és Jezanjáhú, a Máakhabeli fia, ők és embereik. 9 És megesküdött Gedaljáhú, Achikám, Sáfán fiának fia nekik és embereiknek, mondván: Ne féljeteek szolgálni a kaldeusoknak; maradjatok az országban és szolgáljatok Bábel királyának és jó dolgokat lesz. 10 Én pedig, íme én Miczpában maradok, hogy álljak a kaldeusok előtt, akik hozzánk jönnek. Ti pedig gyűjtsetek be bort és gyümölcsöt és olajat és tegyétek edényeitekbe és lakjatok városaitokban, amelyeket elfoglaltatok. 11 De mindazon Jehúdabeliek is, akik Móábban, Ammón fiai között és Edómban, és akik mind az országokban voltak, hallották, hogy Bábel királya maradékot adott Jehúdának és hogy följük rendelte Gedaljáhút, Achikám, Sáfán fiának, a fiát; 12 visszatértek tehát mind a Jehúdabeliek mindazon helyekből, ahová eltaszítottak és eljöttek Jehúda országába Gedaljáhúhoz Miczpába és begyűjtöttek bort és gyümölcsöt nagyon sokat. 13 Jóchánán pedig, Káréach fia és mind a hadsereg tisztjei, kik a mezőn voltak, eljöttek Gedaljáhúhoz Miczpába, 14 és szóltak hozzá: vajon tudod-e, hogy Baelísz, Ammón fiának királya, elküldötte Jismaélt, Netanja fiát, hogy agyonüssön téged? De nem hitt nekik Gedaljáhú, Achikám fia. 15 Jóchánán pedig, Káréach fia, titokban szólt Gedaljáhúhoz Miczpában, mondván: Hadd menjek csak, hogy megöljem Jismaélt; Netanja fiát és senki meg ne tudja; miért üssön agyon téged, hogy elszóródjanak mind a hozzád egybegyűlt Jehúdabeliek és elveszen Jehúda maradéka? 16 De Gedaljáhú, Achikám fia azt mondta Jóchánánnak, Káréach fiának: Ne tedd ezt a dolgot, mert hazugságot beszélsz Jismaél fölől.

41 És volt a hetedik hónapban, eljött Jismaél, Netanja, Elisámá fiának fia, a királyi magzatzól és a király nagyjai közül való, és tíz ember övele, Gedaljáhúhoz, Achikám fiához Miczpába, és együtt ettek ott kenyeret Miczpában. 2 És fölkelte Jismaél, Netanja fia meg a tíz ember, akik vele voltak és karddal leütötték Gedaljáhút, Achikám Sáfán fiának fiát, és

megölte őt, akit Bábel királya az ország fölé rendelt. 3 És mind a Jehúdabelieket, akik vele, Gedaljáhúval voltak Miczpában és a kaldeusokat, akik ott találtak, a harcosokat leütötte Jismaél. 4 És volt a második napon Gedaljáhú megölése után, és senki sem tudta, 5 jöttek emberek Sekhémből, Sílóból és Sómrónból, nyolcvan ember, lenyírt szakállal, megszagattott ruhával, megvagdaltan, és kezükben lisztáldozat meg tömjén, hogy az Örökkévaló házába vigyék. 6 És kiment eléjük Jismaél, Netanja fia Miczpából, egyre menve és sírva; és volt, amint rájuk talált, szót hozzájuk: Gyertek Gedaljáhúhoz, Achikám fiához. 7 És volt, amint a városba értek, lemészárolta őket Jismaél, Netanja fia a verembe, ő meg az emberek, kik vele voltak. 8 De találtak köztük tíz ember, akik azt mondták Jismaélnak: ne öl meg bennünket, mert kincseink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Erre abbahagyta és nem ölte meg őket testvéreik között. 9 A verem pedig, hova Jismaél beledobta mindazon emberek hulláit, akiket megölt Gedaljáhú oldalán, ugyanaz, melyet készített Ászá király Báesa, Izrael királya miatt; azt töltötte meg Jismaél, Netanjáhú fia megöltekkkel. 10 És fogságba ejtette Jismaél a Miczpában levő népek egész maradékát, a királyleányokat és a Miczpában megmaradt egész népet, melyet rábízott Nebúzaradán, a testőrök feje, Gedaljáhúra, Achikám fiára; fogságba ejtette azokat Jismaél, Netanja fia, és elment, hogy átkeljen Ammón fiaihoz. 11 És meghallotta Jóchánán, Káréach fia, meg mind a hadsereg tisztjei, kik vele voltak, mind azt a rosszat, amit cselekedett Jismaél, Netanja fia; 12 Akkor vették mind az embereket és mentek, hogy harcoljanak Jismaél, Netanja fia ellen és megtalálták őt a Gibeónban levő nagy vizeknél. 13 És volt, amint a Jismaéllal levő egész nép látta Jóchánánt, Káréach fiát és mind a hadsereg tisztjeit, kik vele voltak, megörültek. 14 És megfordult az egész nép, melyet fogságba ejtett Jismaél Miczpából: visszatértek és elmentek Jóchánánhoz, Káréach fiához. 15 Jismaél pedig, Netanja fia, elmenekült nyolc emberrel Jóchánán elől, és Ammón fiaihoz ment. 16 Erre vette Jóchánán, Káréach fia, meg mind a hadsereg tisztjei, akik vele voltak, a nép egész maradékát, amelyet visszahozott Jismaéltól, Netanja fiától, Miczpából, miután ez megölte volt Gedalját, Achikám fiát, a férfiakat, a harcosokat, meg az asszonyokat és gyermekeket és udvari tiszteket, akiket visszahozott Gibeónból. 17 Elmentek és maradtak Gérút-Kimhában, amely Bét-Léchem mellett van, hogy elmenjenek és eljussanak Egyiptomba, 18 a kaldeusok elől, mert féltek tőlük, mert megölte

Jismaél, Netanja fia Gedaljáhút, Achikám fiát, akit Bábel királya az országot fölé rendelt.

42 És odalétek mind a hadsereg tisztjei és Jóchánán, Káréach fia és Jezanja, Hósája fia és az egész nép, aprajától nagyjáig, **2** és szóltak Jirmejáhú prófétához: Jusson csak eléd a könyörgésünk és imádkozzál értünk az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez, ez egész maradékért, mert megmaradtunk kevesen a sokból, amint szemeid látnak bennünket: **3** hogy tudtunkra adja az Örökkévaló, a te Istened, az utat, amelyen járjunk és a dolgot, amelyet tegyünk. **4** Szólt hozzájuk Jirmejáhú proféta: Hallottam, íme én imádkozom majd az Örökkévalóhoz, a ti Istenedekhez szavaitok szerint, és lesz, mindazon ígét, amellyel az Örökkévaló felelni fog nektek, tudtokra adom, nem vonok meg tőletek semmit. **5** Oh pedig szóltak Jirmejáhúhoz: Legyen az Örökkévaló igaz és hűséges tanúvá ellenünk, ha nem egészen azon ige szerint, amellyel az Örökkévaló, a te Istened küldeni fog téged hozzánk, akképpen cselekszünk. **6** Akár jó, akár rossz, az Örökkévalónak, a mi Istenuknak szavára akihez küldünk téged, arra fogunk hallgatni, azért, hogy jó dolgunk legyen, midőn majd hallgatunk az Örökkévalónak, a mi Istenuknak szavára. **7** És volt tíz nap múltán, lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz. **8** És hívta Jóchánánt, Káréach fiát és mind a hadsereg tisztjeit, akik vele voltak és az egész népet, aprajától nagyjáig. **9** És szólt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, akihez küldtetek engem, hogy eljuttassam könyörgéseteket. **10** Ha megmaradni fogtok ez országban, akkor felépítelek benneteket és nem rombolland le, elplántállak benneteket és nem szakítalak ki, mert meggondoltam a veszedelmet, melyet veletek cselekedtem. **11** Ne féljetek Bábel királya miatt, aki miatt ti félték; ne féljetek tőle, úgymond az Örökkévaló, mert veletek vagyok, hogy megsegítselek és megmentsélek benneteket kezéből. **12** Majd adok nektek irgalmat, és irgalmazni fog nektek és visszatérít benneteket a ti földetekre. **13** De ha azt mondjátok, nem maradunk ez országban, nem hallgatva az Örökkévalónak, a ti Istenedeknek szavára, **14** mondván: nem, hanem Egyiptom országába megyünk, hogy ne lássunk háborút és harsonaszót ne halljunk, kenyérre pedig ne éhezünk és ott maradjunk: **15** most tehát azért halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda maradéka: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, ha ti csakugyan arra fordítjátok arcotokat, hogy Egyiptomba menjetek és oda mentek, hogy ott tartózkodjatok, **16** akkor

azon kard, amelytől félték, ott fog elérni benneteket Egyiptom országában, és azon éhség, amelytől aggódtok, oda fog követni benneteket Egyiptomba és ott fogtok meghalni. **17** És mindazon emberek, akik arra fordították arcukat, hogy Egyiptomba menjenek, hogy ott tartózkodjanak, meg fognak halni a kard, az éhség és a dögvész által, és nem lesz közülük megmaradó és megmenekülő azon veszedelem elől, amelyet rájuk hozok. **18** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: miként kiontatott haragom és hevem Jeruzsálem lakóira, úgy fog kiomlani hevem rátok, mikor Egyiptomba jöttök és lesztek esküvé és iszonyattá, és nem fogjátok látni többé ezt a helyet. **19** Megmondta nektek az Örökkévaló, Jehúda maradéka: ne menjetek be Egyiptomba; jól tudjátok, hogy meginttelek ma benneteket. **20** Mert önnönmagotokat ámitottátok, mert ti küldtetek engem az Örökkévalóhoz, Istenedekhez, mondván imádkozzál értünk az Örökkévalóhoz, Istenukhöz és egészen, amint szólni fog az Örökkévaló, a mi Istenuk, akképpen add tudtunkra, hogy megcselekedjük. **21** És én tudtokra adtam ma, de nem hallgattatok az Örökkévalónak, Istenedeknek szavára semmiben sem, amiben engem hozzátok küldött. **22** Most tehát tudjátok meg jól, hogy kard, éhség és dögvész által fogtok meghalni azon helyen, ahova menni kívántok, hogy ott tartózkodjatok.

43 És volt, miután végzett Jirmejáhú azzal, hogy elmondja az egész népnek mind az Örökkévalónak, Istenuknak szavait, melyekkel őt hozzájuk küldte az Örökkévaló, az ő Istenuk, mind eme szavakat; **2** akkor szólt Azarja, Hósája fia, meg Jóchánán, Káréach fia és mind a kevély férfiak, szólva Jirmejáhúhoz: Hazugságot beszélsz, nem küldött téged az Örökkévaló, a mi Istenuk, mondván: ne menjetek Egyiptomba, hogy ott tartózkodjatok; **3** hanem Bárúkh, Nérija fia, izgat téged ellenünk azért, hogy a kaldeusok kezébe adjon bennünket, hogy megöljenek és számkivetésbe vigyenek bennünket Bábelbe. **4** És nem hallgatt Jóchánán, Káréach fia, meg mind a hadsereg tisztjei és az egész nép az Örökkévaló szavára, hogy Jehúda országában maradjanak. **5** És vette Jóchánán, Káréach fia, meg mind a hadsereg tisztjei Jehúda egész maradékát, azokat, akik visszatértek volt mind a nemzetek közül, ahová eltaszítottak, hogy Jehúda országában tartózkodjanak: **6** a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, meg a királylányokat és mindazon személyeket, akiket otthagytott Nebúzarádán, a testőrök feje, Gedaljáhúnál, Achikám Sáfán fia

fiánál, meg Jirmejáhu prófétát és Bárúkhót, Nérijáhu és azért hogy átokká és gyalázzát legyetek a föld minden nemzetei között. **9** Elfelejtették-e őseitek gonoszságait és Jehúda királyainak gonoszságait és asszonyainak gonoszságait, meg a ti gonoszságaitokat és feleségeitek gonoszságait, amelyeket cselekedtek Jehúda országában és Jeruzsálem utcáiban? **10** Nem sújtattak le mind e mai napig és nem félték és nem jártak tanom szerint és törvényeim szerint, melyeket elétek és őseitek elé adtam. **11** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én ellenetek fordítom arcomat a rosszra és hogy kiirtsam egész Jehúdat. **12** És veszem Jehúda maradékát, azokat, akik arra fordították arcukat, hogy Egyiptom országába menjenek, hogy ott tartózkodjanak, és kivesznek mindnyájan, Egyiptom országában fognak elhullani, fegyver, éhség által fognak kivesszenni, aprajától nagyjáig, kard és éhség által fognak meghalni, és lesznek esküvé, iszonyattá, átokká és gyalázzattá. **13** És megbüntettem azokat, akik Egyiptom országában laknak, amint megbüntettem Jeruzsálemet, kard, éhség és dögvész által. **14** És nem lesz megmenekülő és megmaradó Jehúda maradékának, azoknak, akik jöttek, hogy ott tartózkodjanak Egyiptom országában és majd visszatérjenek Jehúda országába, ahova visszatérni vágyódik a lelkük, hogy ott lakjanak, mert nem fognak visszatérni, hanem csak menekülök. **15** És feleltek Jirmejáhuának mindazon férfiak, akik tudták, hogy feleségeik füstölögtetnek más isteneknek és mind az ott álló asszonyok, nagy gyülekezet és az egész nép, amely Egyiptom országában lakott, Patrósban, mondván: **16** Azon szó, melyet szótól hozzánk az Örökkévaló nevében – abban nem hallgatunk rád, **17** hanem meg fogunk tenni minden szót, amely szánkból eredt, hogy füstölögtetünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat, amint tettük mi és őseink, királyaink és nagyjaink, Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, akkor jóllaktunk kenyérrrel és jó dolgunk volt és rosszat nem láttunk. **18** De mióta megszűntünk füstölögtetni az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat önteni, hiányunk volt mindenben és kard és éhség által veszünk el. **19** És hogyha füstölögtetünk az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat öntünk, vajon férjeink tudta nélkül készítettünk-e neki kalácsokat, őt ábrázolva és öntöttünk neki öntőáldozatokat? **20** És szólt Jirmejáhu az egész néphez, a férfiakhoz és az asszonyokhoz és az egész néphez, akik szóval feleltek neki, mondván: **21** Nemde arról a füstölögtetésről, melyet végeztetek Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, ti és őseitek, királyaitok és nagyjaitok és az

44 Az ige, mely Jirmejáhuhoz lett, mind a Jehúdabeliek felől, akik Egyiptom országában laktak, akik laktak Migdóiban, Tachpanchészben, Nófban és Patrós országában, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; Ti láttátok mindazt a veszedelmet, amelyet hoztam Jeruzsálembe és mind a Jehúda városaira és íme azok romok e mai napon és nincs bennük lakó, **3** gonoszságuk miatt, amelyet elkövettél, hogy engem bosszantsanak, menvén füstölögtetni és szolgálni más isteneknek, amelyeket nem ismertek ők, ti és atyáitok. **4** És küldtem hozzátok mind az én szolgálóimat, a prófétákat, reggelenként küldve, mondván: ne tegyétek, kérlek, ezt az utálatos dolgot, amelyet gyűlölök. **5** De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, hogy megtérjenek gonoszságuktól, hogy más isteneknek ne füstölögtessenek. **6** Kiömlött tehát hevem és haragom és égett Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáiban, és lettek rommá, pusztulássá, mint ez van e mai napon. **7** És most így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene miért cselekedtek ti nagy rosszat lelketek vesztére, hogy kiirtsak közületek férfit és asszonyt, kisdedet és csecsemőt Jehúdából, nem hagyva nektek maradékot, **8** azzal, hogy engem bosszantotok kezeitek műveivel, füstölögtetve más isteneknek Egyiptom országában, ahová ti jöttök, hogy ott tartózkodjatok, azért hogy kiirtsalak benneteket

ország népe arról emlékezett meg az Örökkévaló és az jutott eszébe; 22 és az Örökkévaló nem bírta többé elviselni cselekedeteitek gonoszsága miatt, azon utálatosságok miatt, amelyeket cselekedtetek, úgy hogy országotok rommá, iszonyattá és átokká lett, lakó nélkül, mint az van e mai napon. 23 Amiatt, hogy füstölögtettetek és hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen és nem hallgattatok az Örökkévaló szavára, és tana és törvényei és bizonyosságai szerint nem jártatok, ezért ért benneteket ez a veszedelem, mint az van e mai napon. 24 És szólt Jirmejáhú az egész néphez és mind az asszonyokhoz: Halljátok az Örökkévaló igéjét, egész Jehúda, mely Egyiptom országában van. 25 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: Ti és feleségeitek, kimondtátok szájatokkal, kezeitekkel pedig teljesítettétek, mondván: végbe fogjuk vinni fogadásainkat, amelyeket fogadtunk, hogy füstölögtetünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat – ám tartásatok meg fogadásaitokat és vigyetek végbe fogadásaitokat. 26 Azért halljátok az Örökkévaló igéjét, mind a Jehúdabeliek, akik Egyiptom országában laknak: Íme én esküszöm az én nagy nevemre, mondja az Örökkévaló, nem lesz többé az én nevem szólítva Jehúda valamely emberének szájában, aki mondaná: él az Úr, az Örökkévaló, Egyiptom egész országában. 27 Íme én öröködöm fölöttük rosszra és nem jóra, és kivesznek mind a Jehúda emberei, akik Egyiptom országában vannak, kard és éhség által, mígnem végük lesz. 28 És kardtól menekülők csekély számban fognak visszatérni Egyiptom országából Jehúda országába és megtudja Jehúda egész maradéka, azok, akik Egyiptom országába jöttek, hogy ott tartózkodjanak, kinek szava fog megállni, az enyém-e vagy az övék. 29 És ez nektek a jel, úgymond az Örökkévaló, hogy megbüntetek benneteket e helyen, azért, hogy megtudjátok, hogy meg fognak állni szavaim ellenetek rosszra. 30 Így szól az Örökkévaló: Íme én adom Fáraó Chofrát, Egyiptom királyát, ellenségeinek kezébe és azoknak kezébe, kik életére törnek, amint adtam Czidkijáhút, Jehúda királyát, kezébe Nebúkadnecczárnak, Babel királyának, az ő ellenségének és az életére törőnek.

45 Az ige, amelyet szólt Jirmejáhú próféta, Bárúkhhoz, Néríja fiához, amikor könyvbé írta e szavakat, Jirmejáhú szájából, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, te felőled, Barúkh. 3 Azt mondtad: oh jaj nekem, hogy hozzá tett az Örökkévaló bánatot a fájdalmamhoz; elfáradtam

nyögésemben és nyugalmat nem találtam! 4 Így szól hozzá: így szól az Örökkévaló: íme amit építettem, azt lerombolom, amit elplántáltam, azt kiszakítom, és az egész földet illeti ez; 5 és te kérsz magadnak nagy dolgokat, ne kérj, mert íme én veszedelmet hozok minden halandóra, úgymond az Örökkévaló, de adom neked zsákmányul a lelketed mindazon helyeken, ahová megy.

46 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhú prófétához a nemzetek felől. 2 Egyiptomról, Fáraó Nekhó Egyiptom királyának hadserege felől, mely az Eufrátes folyam mellett Karkemisban volt, amelyet megvert Nebúkadnecczár, Babel királya, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében. 3 Fegyverkeztek pajzzsal és vérttel és lépjetez oda harcba. 4 Fogjátok be a lovakat és szálljatok a ménekre, álljatok fel sisakokban, csiszoljátok a lándzsákat, öltsetek fel a páncélokot. 5 Miért láttam őket megrettegve, hátrahúzódba, hőseik is összezúzatnak, futással futottak és meg nem fordultak, félelem köröskörül, úgymond az Örökkévaló. 6 Ne futhasson el a gyors lábú és ne meneküljön a hős; észak felé, az Eufrátes folyam mellett megbotlottak, elestek. 7 Ki az, ki felszáll, mint a Nílus, mint a folyamok hullámszanak vizei; 8 Egyiptom felszáll, mint a Nílus és mint a folyamok hullámszanak vizei; azt mondta: felszállok, elborítom a földet, megsemmisítek várost, meg a benne lakókat. 9 Jöjjetek fel lovak és tomboljatok szekerek, és vonuljanak ki a hősök, Kús és Pút, kik fogják a pajzst és a Lúdbeliek, kik fogják, feszítik az íjat. 10 És azon nap az Úré, az Örökkévalóé, a seregek uráé, a bosszúnak napja, hogy bosszút álljon ellenein; emészt a kard és jóllakik és megittasodik véruktól, mert áldozása van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának az észak földjén, az Eufrátes folyamnál. 11 Menj fel Gileádba és hozz balzsamot, Egyiptom szűz leánya; hiába sokasítottál gyógyító szereket, hegedés nincs számodra. 12 Hallották a nemzetek szégyenedet és kiáltással megtelt a föld, mert hős hősbe botlott, egyaránt estek el mindketten. 13 Az ige, melyet szólt az Örökkévaló Jirmejáhú prófétához, hogy jönni fog Nebúkadnecczár, Babel királya, hogy megverje Egyiptom országát. 14 Jelentsétek Egyiptomban és hallassátok Migdólblan, hallassátok Nófban és Tachpanchészben; mondjátok: állj ki és készülődjél, mert kard emésztett körülötted. 15 Miért terítettet le hatalmasad? Nem állt meg, mert letaszította az Örökkévaló. 16 Megsokasította az elbotlót, esett is egyik a másikára, mondták: rajta, térjünk vissza

népünkhöz és szülőföldünkhöz az elnyomó kard miatt. 17 Azt kiáltották ott: Fáraó, Egyiptom királya, csupa láрма, elmulasztotta az időt. 18 Hogy élek, úgymond a király, Örökkévaló, a seregek ura az ő neve, bizony mint a Tábór a hegyek közt, és mint a Karmel a tengerben, úgy jön. 19 Elköltözésre való holmit készíts magadnak, Egyiptom leányának lakója, mert Nóf pusztulásra lesz, felgyújtatik, nem lesz lakója. 20 Szépséges üsző Egyiptom, mészárlás északról jön, jön. 21 Zsoldosai is ő benne olyanok, mint a hízlalt borjúk, bizony ők is megfordultak, elfutottak egyaránt, nem álltak meg; mert balsorsuk napja jött rájuk, büntetésük ideje. 22 Hangja olyan, mint a csúszó kígyóé, mert haddal mennek oda és fejszékel jönnek rá, mint a favágók; 23 kivágják erdejét, úgymond az Örökkévaló, mert ki nem kutatható, mert többen vannak, mint a sáska és nincs számuk. 24 Szégyent vallott Egyiptom leánya, észak népének kezébe adatott. 25 Szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én megbüntettem a Nóból való Ámónt és Fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, Fáraót és a benne bízokat, 26 És adom őket azok kezébe; kik életükre törnek, Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának kezébe és szolgálóinak kezébe; de azután lakva lesz, mint ősidőkben, úgymond az Örökkévaló. 27 Te pedig, ne félj, szolgám Jákob, és ne rettegj Izrael, mert íme én megsegítelek távolból és magzatodat fogságuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan és nem ijeszti senki. 28 Te ne félj szolgám Jákob, úgymond az Örökkévaló, mert veled vagyok, mert végpusztítást tesztek mindazon nemzetek közt, ahová eltaszítottalak, ámde veled nem tesztek végpusztítást, megfenyítelek igazság szerint, de büntetlenül nem hagylak.

47 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhú profétához a filiszteusok felől, mielőtt megverte Fáraó Azzát. 2 Így szól az Örökkévaló: Íme vizek szállnak fel északról és áradó patakka lesznek és elárasztják az országot és ami betölti a várost és a benne lakókat; kiáltoznak az emberek és jajgat az ország minden lakója. 3 Ménei patáinak dübörgése hangjától, szekereinek robajától, kerekeinek zörejétől apák nem fordultak fiaikhoz a kezek lankadságától: 4 a nap miatt, mely jön, hogy elpusztítsa mind a filiszteusokat, hogy kiirtson Czórnak és Czidónnak minden megmaradt segítőt, mert elpusztítja az Örökkévaló a filiszteusokat, Kaftór szigetének maradékát. 5 Kopaszság jött Azzára, megsemmisült Askelón, lapályuk maradéka, meddig vagdalod magad? 6 Oh kardja az Örökkévalónak,

meddig nem fogsz nyugodni még? Térj be hüvelyedbe, pihenj meg és csendesedjél. 7 Hogy nyugodhatnál meg? Hiszen az Örökkévaló parancsolta neki, Askelón ellen és a tengerpart ellen, oda rendelte.

48 Móábról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Jaj Nebó fölött, mert elpusztítottat, szégyent vallott, bevétetett Kirjátájim, szégyent vallott Miszgáb és megrettent. 2 Nincs többé Móáb dicsősége, Chosbónban rosszat gondoltak ki ellene: gyertek, irtsuk ki, hogy ne legyen nemzet, te Madmén is megsemmisülsz, utánad megy a kard. 3 Hallatszük kiáltás Chórónájimból, pusztulás és nagy romlás. 4 Megtöretett Móáb, jajkiáltást hallattak a kicsinyei. 5 Mert Lúchít hágóján sírással sírva mennek föl, mert Chórónájim lejtőjén szorongva vészkiáltást hallottak. 6 Fussatok, mentsétek meg lelketeket; olyanok lesztek; mint a boróka a sivatagban. 7 Mert mivel bízál műveidben és kincseidben, téged is meghódítanak; számkivetésbe költözik Kemós, papjai és nagyjai egyetemben. 8 És jön pusztító minden városra, egy város sem menekül meg: elvész a völgy és megsemmisül a rónaság, ahogy mondta az Örökkévaló. 9 Adjatok szárnyat Móábnak, hogy elszállva elköltözzék; városai pusztulásra lesznek, nincs bennük lakó. 10 Átkozott, ki az Örökkévaló munkáját henyén végzi, és átkozott, ki vértől visszatartja kardját! 11 Gondtalan volt Móáb ifjúkorától fogva és nyugodt a seprűje fölött, nem ürtették ki edényből edénybe és számkivetésbe nem ment; azért megmaradt benne az íze, és illatja el nem változott. 12 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és bocsátok rá felborítókat, hogy felborítsák: edényeit kiürítik és összezúzzák korsóikat. 13 És megszegyenül Móáb Kemós miatt, amint megszegyenült Izrael háza Bét-Él, az ő bizodalomuk miatt. 14 Hogyan mondhatjátok: hősök vagyunk és derék emberek a harcra! 15 Elpusztítottat Móáb, városait megszállták és ifjainak java ledől mészárlásra, úgymond a király, Örökkévaló, seregek ura az ő neve. 16 Közel van Móáb balsorsa, hogy bekövetkezzék, és veszedelme siet nagyon. 17 Sajnálkozzatok rajta mind a körülötte levők és mind, akik nevét ismerik; mondjátok: mint töretett le a hatalmas bot, a díszes pálcá! 18 Szállj le a dicsőségről és ülj szomjúságban Dibón leányának lakója, mert Móáb pusztítója szállt rád, elrontotta erősségeidet. 19 Az útra állj és tekints szét, Arór lakója, kérdezd a futamodót és menekülőt, mondd meg: mi történt? 20 Szégyent vallott Móáb, bizony megrettent, jajgassatok és kiáltsatok; jelentsétek az Arnónnál, hogy Móáb elpusztítottat. 21 És

ítélet jött a rónaság földjére: Chólónra, Jahczára és Méfáatra; 22 Díbónra, Nebóra és Bét-Diblátajmra: 23 Kirjátajmra, Bét Gámúltra és Bét-Meónra; 24 Keríjóra és Boczrára, meg mind a Móáb országának városaira, a távoliakra és a közeliekre. 25 Leváगतott Móáb szarva és karja eltöretett, úgymond az Örökkévaló. 26 részegítsétek meg, mert fennhéjázott az Örökkévaló ellen, hogy odacsapjon Móáb az ő okadásába és ő is nevetséggé legyen. 27 Avagy nem nevenségűl volt-e neked Izrael, vajon tolvajok között érték-e rajt, hogy valahányszor beszédre volt róla, fejet csóváltál? 28 Hagyjátok el a városokat és tartózkodjatok a sziklában, Móáb lakói; és legyetek mint a galamb, mely az örvény szélének oldalain fészkel. 29 Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös, büszkeségét, gőgjét, gőgösségét és szívének fennhéjázását. 30 Én ismerem, úgymond az Örökkévaló, dőlyfösségét, az alaptalant, kérédesét s a mi alaptalant műveltek. 31 Ezért jajgatok Móáb miatt, és egész Móábert kiáltok; Kir-Chéresz emberei miatt nyögnek. 32 Jáezér siratásánál jobban siratlak téged, Szibma szőlőtője! Indáid túlmentek a tengeren, Jáezér tengeréig értek; gyümölcszedésekre és szüretedre a pusztító esett rá. 33 Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és Móáb országától, bort a présházakban megszüntettem, nem sajtolnak kurjantással; a kurjantás nem kurjantás. 34 A kiáltozó Chesbóntól Eleáléig, Jáhaccig hallatták hangjukat, Czóártól Chórónajimig, Eglat-Selísíjág, mert Nimrim vizei is pusztá helyekké lesznek. 35 És megszüntetek Móábnak, úgymond az Örökkévaló, olyat, aki magaslatra megy föl és istenének füstölögтет. 36 Azért fuvolaként bűg a szívem Móábert, és szívem Chéresz emberei miatt fuvolaként bűg, mivelhogy a vagyon, melyet szereztek, elveszett. 37 Mert minden fejen kopaszság és minden szakáll levágva, minden kezén vagdalások és a derékon zsák. 38 Mind a Móáb háztetőin és piacain csupa gyászolás; mert összetörtem Móábot, mint edényt, melyet nem kedvelnek, úgymond az Örökkévaló. 39 Mint rettent meg! Jajgassatok! Mint fordított Móáb hátat megszégyenülten! Így lesz nevetséggé Móáb és rettegéssé mind a körülötte levőknek. 40 Mert így szól az Örökkévaló: Íme sasként fog repülni és kiterjeszti szárnyait Móábra. 41 Bevétetett Keriót és a várak elfoglaltattak; s Móáb hőseinek szíve azon napon olyan lesz, mint a vajúdo asszony szíve. 42 És kiírtatik Móáb, hogy nép ne legyen, mert fennhéjázott az Örökkévaló ellen. 43 Remegés, örvény és tör ellened Móáb lakója, úgymond az Örökkévaló. 44 Aki futamodik a remegés miatt, az örvénybe esik és aki feljön az örvényből, megfogatik a törben,

mert hozom rá, Móábra, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. 45 Chesbón árnyékában megálltak erőtellenül a futamodók, mert tűz ment ki Chesbónból és láng Szíchón városából és megemészttette Móáb szélét és a zajongás fiainak fejetetjét. 46 Jaj neked Móáb, elveszett Kemós népe, mert elvitettek fiad a fogságba, leányaid rabságba. 47 De visszahozom Móáb foglyait a napok végén, úgymond az Örökkévaló. Idáig Móáb ítélete.

49 Ammón fiairól. Így szól az Örökkévaló: Vajon gyermekei nincsenek-e Izraelnek, avagy nincse örököse? Miért foglalta el Malkám Gádot és népe az ő városaiban telepedett le? 2 Azért, íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és harcnak riadását hallatom Ammón fiainak Rabbája ellen és rommá, pusztasággá lesz, leányvárosai pedig tűzben gyújtatnak föl; és elfoglalja Izrael az ő elfoglalóit, úgymond az Örökkévaló. 3 Jajgass Chesbón, mert elpusztítottatott Áj, kiáltatok Rabba leányai, kösetek föl zsákokat, gyászt tartsatok és barangoljatok az aklok közt, mert Malkám számkivetésbe megy, papjai és nagyjai egyetemben. 4 Mit dicsekszel a völgyekkel, bővelkedő völgyeddel, te elpártolt leány, aki kincseiben bízik: ki jöhet ellenem? 5 Íme én hozok rád remegést, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, mind a körülöttem levőktől, és el fogtok taszítani kiki maga elé és senki sem gyűjti össze a bujdosót. 6 De utáná vissza fogom hozni Ammón fiainak foglyait, úgymond az Örökkévaló. 7 Edómról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Vajon nincse többé bölcsesség Témánban, elveszett-e tanács az értelmesektől, megromlott-e bölcsességük? 8 Fussatok, forduljatok, mélyre menjete lakni, Dedán lakói, mert Ézsáu balsorsát hozom rá, amely időben megbüntettem. 9 Ha szüretelők jönnek hozzád, nem hagynak böngészetet, ha tolvajok éjjel, rontanak, amennyi elég nekik. 10 Mert én megmeztelenítettem Ézsáut, feltártam rejtekeit, elbűjni nem tud; elpusztítottatott a magzatja, meg testvérei és szomszédjai, és ő nincs meg. 11 Hagyjad el árvádat, én majd életben tartom, és özvegyeid bennem bizzanak. 12 Mert így szól az Örökkévaló: íme akiket nem illet meg inniuk a serleget, inniuk kell, és épen te maradnál büntetlen? Nem maradsz büntetlen, hanem innod kell. 13 Mert magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, bizony iszonyattá, gyalázzattá, borzadássá és átokká lesz Boczra, és mind a városai örök romokká lesznek. 14 Hírt hallottam az Örökkévalótól, és a nemzetek közé küldött követet: gyülekezettek és jöjeteek ellene és keljeteek fel a harcra. 15 Mert íme kicsinnyé teszlek

a nemzetek között, megvetetté az emberek közt. **16** Rémület rád! Elámított téged szíved kevélysége, aki lakozol sziklahasadékokban, aki tartod a domb magasságát. Ha fennen rakod fészkedet, mint a sas, onnan döntlek le, úgymond az Örökkévaló. **17** És pusztulássá lesz Edóm; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és püsszeg mind a csapásai fölött. **18** Szodoma és Amóra és szomszédjai feldúlásaként, mondja az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem tartózkodik benne ember fia. **19** Íme, mint oroslán, mely felszáll a Jordán büszkeségéből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt elűzöm őt onnan és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene. Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? **20** Azért halljátok az Örökkévaló határozatát, melyet Edómról határozott, és gondolatait, melyeket gondolt Témán lakóiról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebjeit, bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. **21** Esésük zajától megrendült a föld, jajkiáltás – a nádastengernél hallatszott a hangja. **22** Íme mint a sas száll föl és repül és kiterjeszti szárnyait Boczra felett; és lesz Edóm hóseinek szíve azon a napon, mint: a vajúdo asszony szíve. **23** Damaszkusról. Megszégyenült Chamát és Arpád, mert rossz hírt hallottak, elcsüggednek; a tengeren aggodás van, nem bír lecsillapodni. **24** Ellankadt Damaszkus, futásra fordult és reszketés fogta el, kín és fájdalmak ragadták meg, mint a szülő nő. **25** Hogy nem hagyott el a dicsőség városa, vígságom vára! **26** Azért esnek el ifjai a piacain és mind a harcosok megsemmisülnek azon a napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **27** És tüzet gyújtok Damaszkus falában, hogy megeméssze Ben-Hadád kastélyait. **28** Kédárról és Cháczór királyságairól, melyeket megvert Nebúkadnecczár, Babel királya. Így szól az Örökkévaló Föl, vonuljatok fel Kédár ellen és pusztítsátok el a Kelet fiait. **29** Sátraikat és juhaikat el fogják venni, kárpitjaikat és mind az edényeiket meg tevéiket el fogják vinni és azt kiáltják felőlük: rémület köröskörül! **30** Fussatok, bujdoszatok nagyon, mélyre menjete lakni, ti Cháczór lakói, úgymond az Örökkévaló; mert határozott ellenetek Nebúkadnecczár, Babel királya határozatot és gondolt ellenetek gondolatot. **31** Föl, vonuljatok fel egy boldog, biztonságban lakó nemzet ellen, úgymond az Örökkévaló, sem ajtó, sem retesze neki, egymagában lakik. **32** És tevéik prédává lesznek és jószáguk sokasága zsákmánnyá és elszórom őket minden szélnek, a levágot hajfűrtűeket; és minden oldalról elhozom balsorsukat, úgymond az Örökkévaló. **33** És lesz Cháczór sakálók tanyájává, pusztaság

mindörökké, nem fog ott lakni senki, nem tartózkodik benne ember fia. **34** Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhú prófétához, Élámról, Czidkijáhú, Jehúda királya uralkodásának kezdetén, mondván: **35** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én eltöröm Élám iját, vitézségük javát. **36** És hozok Élámra négy szelet az ég négy végéről, elszórom őket mind a szeleknek; és nem lesz az a nemzet, ahova nem jönnének Élám elszéledtjei. **37** És megrettentem Élámot ellenségeik előtt és azok előtt, kik életükre törnek és veszedelmet hozok rájuk, fellobbant haragomat, úgymond az Örökkévaló, és utánuk bocszámot a kardot, míg ki nem pusztítottam őket. **38** És elhelyezem trónomat Élámban es elveszítek onnan királyt és nagyokat, úgymond az Örökkévaló. **39** De lesz a napok végén, visszahozom Élám foglyait, úgymond az Örökkévaló.

50 Az ige, melyet szólt az Örökkévaló Babelről, Kaszdím országáról, Jirmejáhú prófeta által. **2** Jelentsétek a nemzetek között és hallassátok és emeljetek zászlót, hallassátok, ne titkoljátok el, mondjátok: Bevétekt Babel, szégyent vallott Bél, megrettent Meródakh, szégyent vallottak bálványai, megrettentek undokságai. **3** Mert felvonult ellene egy nemzet északról, az majd pusztává teszi országát és nem lesz benne lakó, embertől állatig elköltöztek, tovamentek. **4** Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, jönni fognak Izrael fiai, ők és Jehúda fiai egyetemben, egyre sírva fognak menni és az Örökkévalót, Istenüket fogják keresni. **5** Cziónt kérdezik, az ide vivő útra van az arcuk. Gyertek és csatlakozzatok az Örökkévalóhoz, örök szövetséggel, mellyel nem felejtethető. **6** Elveszett juhok volt a népem, pásztoraik megtevesztették őket, hegyekre csábították őket, hegyről halomra mentek, elfelejtették heverő helyüket. **7** Mind akik rájuk találtak, megették őket és szorongatóik azt mondták: nem esünk bűnbe; azért hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen, az igazság hajléka és őseik reménye, az Örökkévaló ellen! **8** Költözzetek el Babelből, és Kaszdím országából vonuljatok ki, és legyetek mint a bakok a nyáj előtt. **9** Mert íme én feltámasztom és felhozom Babel ellen nagy nemzetek gyülekezetét észak földjéről, hogy ellene sorakozzanak, onnan fog bevétenni. Nyilai olyanok, mint az öldöső hős, ki nem tér vissza, üresen. **10** És zsákmánnyá lesz Kaszdím, mind a zsákmánylói jóllaknak, úgymond az Örökkévaló. **11** Bár örültök, bár ujjongtok, ti birtokomnak fosztogatói, bár ugrándoztok, mint a nyomtató üsző és nyerítetek, mint a paripák: **12** megszégyenült: anyátok nagyon, elpirult a ti szülőtök: íme a nemzetek vége: pusztaság, vadon és sivatag.

13 Az Örökkévaló haragja miatt nem lesz lakva és pusztulássá lesz egészen; bárki elmegy Babel mellett, eliszonyodik és pisszeg mind a csapásai fölött. 14 Sorakoztatok Babel ellen köröskörül, mind akik az íjat feszítik, lőjétek rá, ne kíméljétek a nyilat, mert az Örökkévaló ellen vétkezett. 15 Riadozzatok ellene köröskörül: kezét nyújtotta, bedőltek alapzatai, leromboltattak falai, mert az Örökkévaló bosszúja az: álljatok bosszút rajta, amint cselekedett, úgy cselekedjétek vele! 16 Irtsatok ki magvetőt Babelból és sarlófogót az aratás idején; az elnyomó kard miatt kiki népéhez fordulnak majd és kiki az országába futnak. 17 Elszéledt juh Izrael, oroszlánok kergették el; az első megette: Assúr királya, ez utolsó pedig csontjait törte: Nebúkadnecczár, Babel királya. 18 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én megbüntettem Babel királyát és országát, amint megbüntettem Assúr királyát. 19 És visszatéritek Izraelt tanyájára, hogy legeljen a Karmellen és Básánban és Efraim hegyén, meg Gileádban jól lakják a lelke. 20 Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, keresik majd Izrael bűnét és nincsen és Jehúda vétkeit, de nem találtnak, mert megbocsátok annak, akit. meghagyok. 21 Merátájim ország ellen – menj föl ellene és Pekód lakói ellen: karddal öl és pusztíts utánuk, úgymond az Örökkévaló, és tégy mind aszerint, amint megparancsoltam neked. 22 Háború zaja van az országban és nagy romlás! 23 Mint vágatott le és törtetett el az egész föld kalapácsa, mint lett pusztulássá Babel a nemzetek között! 24 Tört vetettem neked és meg is fogattál, Babel, s te nem tudtad; megtaláltattál és meg is ragadtattál, mert az Örökkévaló ellen gerjedtél föl. 25 Kinyitotta az Örökkévaló az ő tárházát és kihozta haragjának fegyvereit, mert munkája van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának Kaszdím országában. 26 Gyertek ellene mindenfelől, nyissátok föl csúreit, hányjátok fel őt mint asztagokat és pusztítsátok ki, ne legyen maradéka. 27 Öljétek le mind a tulkait, dőljenek le vágásra: jaj nekik, mert megjött napjuk, büntetésük ideje. 28 Hallga, futamodók és menekülők Babel országából, hogy jelentsék Czióban, az Örökkévalónak, Istenünknek bosszúját, templomának a bosszúját. 29 Hívjatok egybe Babel ellen lövészeket, mindazokat, kik az íjat feszítik; táborozzatok ellene köröskörül, ne legyen menekvése, fizessetek neki cselekvése szerint, mind aszerint, amit tett, tegyetek vele, mert az Örökkévaló ellen kevélykedett, Izrael szentje ellen. 30 Azért hulljanak el ifjai a piacain és mind a harcosai semmisüljenek meg azon napon, úgymond az Örökkévaló. 31

Íme én ellened fordulok, kevélység, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, mert megjött a napod, a midőn megbüntettek. 32 És megbotlik a kevélység és elesik, és nincs aki feltámasztja; és tüzet gyújtok városaiban, hogy megeméssze mindazt, ami körülötte van. 33 Így szól az Örökkévaló a seregek ura: Ki vannak fosztogatva Izrael fiai és Jehúda fiai egyetemben, mind akik fogságba ejtették őket erősen tartották őket, vonakodtak őket elbocsátani. 34 Megváltójuk erős, Örökkévaló, seregek ura az ő neve, védve védi az ügyüket, hogy megengyugtassa a földet és megháborítsa Babel lakóit. 35 Kard a kaldeusokra, úgymond az Örökkévaló, és Babel lakóira, meg nagyjaira és bölcseire; 36 kard a hazugokra, hogy elbolonduljanak, kard hőseire, hogy megrettenjenek; 37 kard a lovaira és szekereire és mind a gyülevész népre, mely benne van, hogy asszonyokká legyenek, kard a kincseire, hogy elprédáltassanak! 38 Szárazság a vizeire, hogy elsikkadjanak, mert bálványképek országa az és rémekkel őrjöngnek. 39 Azért lagnak majd pusztai állatok vad ebekkel és lagnak benne struccmadarak; nem lakják soha, többé és nem lesz lakva nemzedékre s nemzedékre. 40 Mint mikor Isten feldúlta Szodomát és Amórát meg szomszédjait, úgymond az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem fog benne tartózkodni ember fia. 41 Íme nép jön északról, nagy nemzet, és sok királyok serkennek fel a föld hátuljáról. 42 Íjat és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem igalmaznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak, felkészülve, mint harcra kész férfi, ellened, Babel leánya. 43 Hallotta Babel királya a hírt és ellankadtak kezei, szorultság ragadta őt meg, vajúdás, mint a szülő nőé. 44 Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán büszkeségéből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt elűzöm őket onnan, és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene. Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? 45 Ezért halljátok az Örökkévaló határozatát, amelyet Babelről határozott és gondolatait, melyeket gondolt Kaszdím országról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit, bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. 46 Azon hírre, hogy elfoglaltatt Babel, megrendült a föld, jajkiáltás hallatszott a nemzetek között.

51 Így szól az Örökkévaló: íme én fölserkentem Babel ellen és Tamadóim-szíve lakói ellen egy pusztítónak szellemét; 2 és kiküldök Babel ellen megszorókat, hogy megszólják és kiűrtsék az országát; bizony ellene voltak köröskörül a

veszedelem napján. 3 Bárhol feszíti a feszítő az íját és bárhol fölemelkedik páncéljában, ne kíméljétek az ifjait, pusztítsátok ki egész seregét. 4 És hulljanak el megölöttek a kaldeusok országában és az átszúrtak az utcáiban. 5 Mert nem özvegy Izrael és Jehúda az Istenétől, az Örökkévalótól, a seregek urától; mert országuk megtelt bűnnel Izrael szentje ellen. 6 Fussatok Bábélból és mentsetek meg ki-ki a lelkét, meg ne semmisüljétek bűne által; mert a bosszú ideje az az Örökkévalónak, tettet fizet ő neki. 7 Arany serleg Bábél az Örökkévaló kezében, megrészegítője az egész földnek; borából ittak nemzetek, azért örjöngnek nemzetek. 8 Hirtelen elesett Bábél és megtörtetett; jajgassatok miatta, hozzatok balzsamot fájaldmára, hátha meggyógyítható. 9 Gyógyígtattuk Bábelt, de nem volt gyógyítható, hagyjátok el és menjünk ki-ki az országába, mert az égis ért az ítélete és fölemelkedett a fellegekig. 10 Kiderítette az Örökkévaló igazainkat; gyertek és beszéljék el Czióban az Örökkévalónak, Istenünknek művét. 11 Tisztítsátok a nyilakat, töltsétek meg a tegzeket, felszerkentette az Örökkévaló Média királyainak szellemét, mert Bábél ellen van szándéka, hogy elpusztítsa, mert az Örökkévaló bosszúja az, templomának a bosszúja. 12 Bábél falai ellen emeljétek zászlót, erősítsétek meg az őrséget, állítsatok föl őrköt. helyezzétek el a lesőket! Mert az Örökkévaló ki is gondolta, meg is cselekedte azt, amit kimondott Bábél lakóiról. 13 Nagy vizek mellett lakozó te, kincsekben bővelkedő, megjött a véged, kapzsiságod mértéke. 14 Megesküdtött az Örökkévaló, a seregek ura önmagára: Bizony megtöltelek annyi emberrel, mint a sáska és kurjantást hangoztatnak fölötted. 15 Teremtette a földet erejével, készítette a világot bölcsességével és értelmével kiterjesztette az eget. 16 Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hozott föl a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból. 17 Elbutult minden ember, nincs megismerés, szegyet vallott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye és nincs szellem bennük. 18 Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. 19 Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a mindenség alkotója ő, és Izrael birtokának törzse: Örökkévaló, a seregek ura, az ő neve. 20 Pörölyöm voltál nekem, harcnak a fegyvere: összezúzok veled nemzeteket és megrontok veled királyságokat: 21 összezúzok veled lovat és lovast, összezúzok veled szekeret és szekeret: 22 összezúzok veled férfit és asszonyt összezúzok veled öregot és fiatalot; összezúzok veled ifjút és hajadont: 23 összezúzok veled

pásztort meg nyáját, összezúzok veled földművet meg igamarháját, összezúzok veled helytartókat és kormányzókat. 24 De megfizetem Bábélnek és mind a Kaszdím lakóinak minden gonoszságukat, melyet elkövettek Czióban szemeteik láttára, úgymond az Örökkévaló. 25 Íme én ellened fordulok rontás hegye te, úgymond az Örökkévaló, amely megrontotta az egész földet; kinyújtom rád kezemet és legördítlek a sziklákról és kiégett hegygé teszlek. 26 És nem vesznek belőled követ sarokra, se követ alapzatra, mert örökös pusztasággá lesz, úgymond az Örökkévaló. 27 Emeljétek zászlót a földön, fújjatok harsonát a nemzetek között, szenteljétek ellene nemzeteket, hívjátok össze ellene Arárat, Minni és Askenáz királyságait, rendeljétek ellene vezért, hozzatok föl annyi lovat, mint a borzas sáska. 28 Szenteljétek ellene nemzeteket: Média királyait, helytartóit és mind a kormányzóit és uralmának egész országát. 29 Megrendült a föld és reszketett, mert beteljesedtek Bábél ellen az Örökkévaló gondolatai, hogy Bábél országát pusztulássá tegye, lakó nélkül. 30 Megszűntek harcolni Bábél vitézei, a várakban ültek, elapadt a vitézségük, asszonyokká lettek; felgyújtották lakhelyeit, eltörték reteszei. 31 Futár futárral szemben fut; hírmondó hírmondóval szemben, hogy hírül adják Bábél királyának, hogy városa bevételét mindenünnen; 32 és az átkelők elfoglaltattak és a mocsarakat elégették tűzben, a harcosok pedig megrémültek. 33 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Bábél leánya olyan mint a szérű, amikor tapossák; még egy kevés – és megjön az aratás ideje számára. 34 Megevett, kizavart engem Nebúkadneccsár Bábél királya, leállított üres edényként, elnyelt, mint a sárkány, megtöltötte hasát csemegéimmal, eltaszított engem; 35 sérelmem és húsom Bábélre, mondja Czión lakója, és vérem Kaszdím lakóira, mondja Jeruzsálem. 36 Azért így szól az Örökkévaló: íme én viszem az ügyedet, és bosszút állok érted; kiszárítom a tengerét és kiasztozom a forrását. 37 És kőhalmokká lesz Bábél, sakálok tanyájává, iszonyattá és pisszegéssé, lakó nélkül. 38 Egyaránt ordítanak mint fiatal oroszánok, kurrogtak, mint az oroszánok kölykei. 39 Mikor fölhevülnék, rendezem majd lakomájukat és megrészegítem őket, azért hogy ujjongjanak és aludjanak örök álmat és fel ne ébredjenek, úgymond az Örökkévaló. 40 Leszállítom őket mint báránokat a levágásra, mint kosokat bakokkal együtt. 41 Mint vétetett be Sésakh és elfoglaltatt az egész föld dicsősége; mint lett pusztulássá Bábél a nemzetek között! 42 Felszállt Bábélre a tenger, zúgó hullámaival elborítottatott. 43

Pusztulássá lettek városai, szárazság és sivatag földjévé, oly földdé, hogy bennük nem lakik senki és nem megy át rajtuk ember fia. **44** Megbüntetem Babelt Babelben és kiveszem szájából amit elnyelt, és nem özönlenek többé hozzá nemzetek; Babel fala is ledőlt. **45** Vonuljatok ki belőle, népem és mentsétek meg ki-ki a lelkét az Örökkévaló fellobbant haragjától. **46** De hogy ne csüggedjen szívetek, hogy félnétek a hír miatt, mely hallatszik az országban; jön ugyanis ez évben a hír és az utána való évben is hír, erőszak lesz az országban, uralkodó uralkodó ellen. **47** Azért íme napok jönnek és megbüntetem Babel bálványképeit és egész országa meg fog szégyenülni és mind a megöltjei elesnek közepette. **48** Akkor ujjonganak Babel fölött ég és föld és mind ami bennük van, mert északról jönnek ellene a pusztítók, úgymond az Örökkévaló. **49** Babelnek is el kell esnie, Izrael megöltjeiért: Babel miatt is elestek az egész föld megöltjei. **50** Kartdól menekülök ti, menjetek, ne álljatok meg, emlékezzetek meg messziről az Örökkévalóról, és Jeruzsálem jusson eszetekbe. **51** Megszégyenültünk, mert gyalázatot hallottunk, szégyen borította arcunkat, mert idegenek jöttek az Örökkévaló házának szentélyei ellen. **52** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetem az ő bálványképeit és egész országában hörögnek a megöltek. **53** Ha égbe száll Babel, ha megerősíti hatalma magasságát, tölem jönnek pusztítók ellene, úgymond az Örökkévaló. **54** Jajkiáltás hangja Babelből és nagy romlás Kaszdím országából! **55** Mert elpusztítja az Örökkévaló Babelt és elveszíti belőle a nagy zajt; zúgnak majd hullámaik, mint nagy vizek, hallatszik hangjuk zajongása. **56** Mert jön rá, Babelre, pusztító és elfogatnak vitézei, megtöretnek íjait, mert viszonzás Istene az Örökkévaló, fizetve fizet. **57** És megrészegítem nagyjait és bölcseit, helytartóit és kormányzóit és vitézeit, örök álmot alusznak és nem ébrednek fel, úgymond a király, Örökkévaló, a seregek ura az ő neve. **58** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Babel fala, a széles, rontva ronttatik le és magas kapui tűzben égettetnek el; fáradsz tehát a népek semmiért és a nemzetek a tűzért és elbágyadnak. **59** Az ige, melyet parancsolt Jirmejáhú próféta Szerájának, Néríja Machszéja fia fiának, midőn Czikkijáhúval, Jehúda királyával Babelbe ment, uralkodásának negyedik évében, Szerája pedig szállásmester volt. **60** És megírta Jirmejáhú mind a veszedelmet, mely majd Babelre jön, egy könyvben: a Babelről írt mind e szavakat. **61** És szólt Jirmejáhú Szerájához: Amint Babelbe érsz, lásd és olvasd mind e szavakat: **62** és

szólj: Örökkévaló, te kimondtad a helyről, hogy kiirtod, úgy, hogy nem lesz benne lakó, embertől állatig, mert örök pusztasággá lesz. **63** És lesz, amint végeztél azzal, hogy elolvastad a könyvet: akkor köss rá követ és dobd az Eufrátésbe; **64** és szólj: így süllyedjen el Babel és ne támadjon fel, azon veszedelem miatt, melyet én hozok rá; és lankadjanak el. Idáig Jirmejáhú szavai.

52 Huszonegy éves volt. Czikkijáhú, midőn király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákím. **3** Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, míg nem elvetette őket színe elől. És fellázadt Czikkijáhú Babel királya ellen. **4** És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebúkadnecczár, Babel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá, táboroztak ellene és építettek ellene ostromtornyokat köröskörül. **5** És ostrom alá került a város Czikkijáhú király tizenegyedik évéig. **6** A negyedik hónapban, a hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban és nem volt kenyere az ország népének. **7** Áttöretett a város, mind a harcosok pedig elszöktek és kimentek a városból éjjel a két fal közötti kapun át, mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. **8** De a kaldeusok hadserege űzőbe vette a királyt és utolérték Czikkijáhút Jerichó síkságain; egész hadserege pedig elszéledt tőle. **9** Elfogták a királyt és felvitték őt Babel királyához Riblába, Chamát országában, és törvényt tartott fölötte. **10** És lemészárolta Babel királya Czikkijáhú fiait az ő szeme láttára, mind a Jehúda nagyjait is lemészárolta Riblában. **11** Czikkijáhú szemeit pedig megvakította, béklyóba verte és elvitte őt Babel királya Babelbe és a börtön házába vetette halála napjáig: **12** És az ötödik hónapban, a hónap tizedikén – tizenkilencedik éve volt az Nebúkadnecczár királynak, Babel királynak – eljött Nebúzaradán, a testőrök nagyja, aki Babel királya szolgálatában volt Jeruzsálemben. **13** Elégette az Örökkévaló házát és a király házát, meg Jeruzsálem házait mind és minden nagy házat elégetett tűzben. **14** Jeruzsálem minden falait pedig köröskörül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. **15** A nép szegényéből pedig és a többi népet; mely a városban maradt, meg az átszökőket, akik átszöktek volt Babel királyához és többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök nagyja.

16 Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt voltak Bábelben. 33 Megváltoztatta fogházruháit: és Nebúzarádán, a testőrök nagyja vincelléreknek és evett előtte kenyeret mindig élete mindennapjaiban. földműveseknek. 17 És a rézoszlopokat, melyek 34 És ellátása, állandó ellátás, adatott neki Bábel az Örökkévaló házában voltak, a talapatokat és a király-e részéről, a mindennapra való, halála napjáig, réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, élete minden napjaiban. összetörték a kaldeusok és elvitték azoknak minden rezét Bábelbe. 18 A fazekakat pedig és a lapátokat és a késeket és a tálakat és a kanalakat és mind a rézedényeket, melyekkel szolgálatot tettek, elvitték. 19 És a csészéket és a serpenyőket és a tálakat és a fazekakat és a lámpásokat és a kanalakat és a kancsókat, mind az aranyból valókat, mind az ezüsből valókat, elvitte a testőrök nagyja. 20 A két oszlop, az egy tenger és a tizenkét réz-ökör, melyek a talapatok alatt voltak, amelyeket készített Salamon király az Örökkévaló háza számára mind ez edények rezének nem volt súlya. 21 Az oszlopok pedig – tizenhét könyök volt az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal futja körül, és vastagsága négyujjnyi, belül üres volt. 22 És oszlopfő volt rajta rézből; s egy oszlopfő magassága öt könyök, meg háló és gránátalmák az oszlopfőn körskörül, mind rézből; és ilyenei voltak a másik oszlopnak, gránátalmák is. 23 Volt pedig kilencvenhat gránátalma kifelé; mind a gránátalma száz, körskörül a hálón. 24 És elvitte a testőrök nagyja Szeráját, a főpapot, Czebánját, a másodpapot és a három küszöb-ört. 25 A városból pedig magával vitt egy udvari tisztet, azt, aki rendelve volt a harcosok fölé és hét férfit azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtattak a városban, és a hadvezér íróját, aki a seregbe írta az ország népét, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtattak a városban. 26 Elvitte azokat Nebúzarádán, a testőrök nagyja és Bábel királyához vezette őket Riblába. 27 És leütötte őket Bábel királya, és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az ő földjéről. 28 Ez a nép, melyet számkivetésbe vitt Nebúkadnecczár: a hetedik évben három ezer huszonhárom Jehúdabeli; 29 Nebukadnecczár tizennyolcadik évében: Jeruzsálemből nyolcszáz harminckét lélek; 30 Nebúkadnecczár huszonharmadik évében számkivetésbe vitt Nebúzarádán, a testőrök nagyja, Jehúdabelieket hétszáznegyvenöt lelket. Valamennyi lélek négyezerhatszáz. 31 És volt Jehójákhín, Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonötödikén, fölemelte Evíl-Meródákh, Bábel királya, amely évben királyságra jutott, Jehójákhín, Jehúda királyának fejét és kivette őt a fogházból. 32 Jóságosan beszélt vele és föléhelyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála

Jeremiás sir

1 Mint maradt magánosan a város, a népben bővelkedő! Olyan lett mint özvegy; aki nagy volt a nemzetek közt, úrnő az országok közt, robotolóvá lett! **2** Sírva sír az éjszakában s könnye az orczáján, nincs vigasztalója néki mind a szeretői közt, mind a barátai hűtelenek hozzá, lettek neki ellenségeivé. **3** Elbujdosott Jehúda az inség és nagy szolgaság miatt; leült a nemzetek közt, nyugalmat nem talált; mind az üldözői utólrérték őt a szorosok közepette. **4** Czión útjai gyászosak, ünnepre érkezők hián, mind a kapui elpusztulva, papjai sóhajtának, hajadonai bánkódók s ő – keserve van. **5** Szorongatói fejje lettek, ellenségei boldogok, mert az Örökkévaló megbúsította sok büntette miatt, kisdedei foglyul mentek a szorongató előtt. **6** Eltűnt Czión leányától minden ékessége; olyanok lettek nagyjai mint a szarvasok, melyek legelőt nem találtak, s mentek erőtlennül az üldöző előtt. **7** Megemlékezett Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága napjaiban mind a drágaságairól, melyek voltak a hajdan napjaitól fogva; midőn népe szorongatónak kezébe esett, s nem volt segítője, látták őt a szorongatók, nevettek elenyészten. **8** Vétket vétett Jeruzsálem, azért lett fertőzette; mind a tisztelői lekicsinyelték, mert látták meztelenségét, sóhajtott is ő és hátrafordult. **9** Tisztátalansága az uszályain, nem gondolt végére, csodálatosan hanyatlott, nincs neki vigasztalója: lásd, Örökkévaló, nyomorúságomat, mert fennhéjázott az ellenség! **10** Kezét vetette rá a szorongató mind a drágaságaira; bizony látott bemenni szentélyébe nemzeteket, melyekről parancsoltad: ne jussanak be a te gyülekezetedbe! **11** Mind az emberei sóhajtának, kenyeret koldulnak, odaadták drágaságaikat ételért, hogy lelküket üdíthessék; lásd, Örökkévaló, és tekintsd, hogy lekicsinyelt vagyok! **12** Ne nektek, ti úton járók mind! Tekintsetek ide és lássátok: van-a fájdalom mint az én fájdalmam, mely nekem okoztatott, kit megbúsított az Örökkévaló, haragja föllobbanásának napján? **13** Magasból küldött tüzet csontjaimba és gyötörte őket; hálót terített lábaimnak, hátra vetett engem, tett engem pusztultá, egész napon sínylővé. **14** Összerovatott keze által bűn tetteim járma, egybefonódnak, nyakamra szállnak, elgyengítette erőmet; odaadott engem az Úr olyannak kezeibe, ki előtt nem állhatok meg. **15** Elvette az Úr mind az erőseimet én bennem, hirdetett ellenem gyülekezést, hogy megtörje ifjaimat, prést tiprott az Úr Jehúda a szűz leányának. **16** Ezek miatt sírok én, szemem, víztől folyik szét,

mert távol van tőlem vigasztaló, lelkeket üdítő; lettek fiaim pusztultakká, hogy győzelmeskedett az ellenség. **17** Kitárta Czión a kezeit, nincs neki vigasztalója, Jákóbra rendelte az Örökkévaló körülötte szorongatóit; lett Jeruzsálem fertőzette közöttük. **18** Igazságos ő, az Örökkévaló, mert parancsa iránt engedetlen voltam; halljátok csak, oh népek mind és lássátok fájdalmamat: hajadonaim és ifjaim fogságba mentek. **19** Hívtam szeretőimet, ők megcsaltak engem, papjaim és véneim a városban múltak ki; mert ételt kerestek maguknak, hogy felüdíthessék lelküket. **20** Lásd, Örökkévaló, hogy megszorultam, belem megtüzesedtek, megfordult szívem én bennem, mert fölötte engedetlen voltam; kívülről öldös a kard, a házban mintha halál volna. **21** Hallották, hogy sóhajtok, nincs nekem vigasztalóm, ellenségeim mind hallották veszedelmemet, örvendeztek, hogy te cselekedted; ha majd elhoztad a napot, melyet hirdettél, olyanok lesznek mint én! **22** Jusson minden rosszaságuk te eléd, s bánj velök, amint velem bántál mind a büntetteim miatt; mert sok a sóhajtásom és sínylő a szívem.

2 Mint felhőzi be haragjával az Úr Czión leányát, az égből a földre vetette Izraél pompáját s nem emlékezett meg lábai zsámolyáról haragja napján! **2** Feldúlta az Úr s nem sajnálta mind a hajlékait Jákóbnak, lerombolta indulatában Jehúda leányának erősségeit, földre döntötte; megszentégtelenítette a királyságot és nagyjait. **3** Levágta föllobbant haragban Izraél minden szarvát, hátra vonta jobbját az ellenség elől; égette Jákóbot, mint lángoló tűz: emészttet köröskörül. **4** Feszítette íjját, mint ellenség, ott állva jobbával mint szorongató, s megölte mind a szemnek drágaságait; Czión leánya sátrában tűz gyanánt ontotta ki hevét. **5** Olyan lett az Úr mint ellenség, feldúlta Izraélt, feldúlta mind a kastélyait, megrontotta erősségeit; szaporított Jehúda leányában jajgatást és jajdulást. **6** Szétdúlta, mint a kertet, sátorát, megrontotta gyülekező helyét; elfeledtetett az Örökkévaló Cziónban ünnepet és szombatot, elvetett mérges haragjában királyt és papot. **7** Megutálta az Úr az ő oltárát, megcsúfította szentélyét, ellenség kezébe szolgáltatta kastélyainak falait; zajt csaptak az Úr házában, akár ünnepnapján. **8** Eltökélte az Örökkévaló, hogy megrontja Czión leányának falát, mérőzsinórt feszített ki, nem vonta vissza kezét a dúlástól; gyászba döntött bástyát és falat; egyaránt elbusúltak. **9** Földbe sülyedtek kapui, elveszítette és eltörte reteszeit; királya és nagyjai a nemzetek közt, nincsen tan, prófétái sem nyerne

látomást az Örökkévalótól. 10 Földön ülnek, hallgatnak Czión leányának vénei, port tettek föl fejükre, zsákokat kötöttek magukra, földre horgasztották fejüket Jeruzsálem hajadonai. 11 Könnyekben epedtek el szemeim, megtüzesedtek beleim, földre omlott májam népem leányának romlása miatt, midőn elalélt kisdéd és csecsemő a város terein. 12 Anyáiknak mondják: hol van gabona és bor? Midőn elaléltak sebzettként a város terein, midőn kiomlott lelkük anyáik ölébe. 13 Mit állítsak bizonyosságul neked, mit hasonlítsak össze veled, Jeruzsálem leánya? Mit mondjak veled egyenlőnek, hogy megvigasztaljalak, Czión hajadon leánya? Mert nagy mint a tenger a romlásod, ki gyógyíthatna téged? 14 Prófétáid hamisat és izetlent láttak számodra. S nem tárták fel bűnödöt, hogy visszahozzák foglyaidat; de láttak számodra hamis jóslatokat és elcsábítást. 15 Összecsapták fölötted kezüket, mind az úton járók, pisszegtek és csóválták fejüket Jeruzsálem leánya fölött. Ez e a város, melyről mondják: tökéletes szépségű, gyönyörűsége az egész földnek? 16 Szájukat nyitották rád mind az ellenségeid, pisszegtek és fogat vicsorítottak, mondták: feldúltuk! Bizony az a nap, melyet reméltünk, megértük, megláttuk! 17 Megtette az Örökkévaló, amit szándékolt, véghezvitte mondását, melyet elrendelt a hajdan napjai óta, rombolt és nem sajnált, örvendeztetett rajtad ellenséget, fölemelte szorongatóid szarvát. 18 Kiáltott az Úrhoz szívök. Czión leányának fala, folyass pataként könnyet nappal és éjjel, ne engedj szünetet magadnak, ne csendesedjék el szemgolyód! 19 Kelj föl, zokogj éjjel, az őrszakok elején, öntsd ki vízként szívedet az Úr színe előtt; emeld hozzá kezeidet kisdedeid lelkéért, kik éhségtől elaléltak minden utcának sarkán. 20 Lásd, Örökkévaló és tekintsd, kivel bántál így! Hát egyék a nők gyümölcsüket, becézett kisdedeiket, hát ölessék meg az Úrnak szentélyében pap és próféta? 21 Földön fekszenek utcaszerte fiatal és vén, hajadonaim és ifjaim kard alatt hullottak el: öltél haragod napján, mészárotlál, nem sajnáltál. 22 Összehívtad mint ünnepnapjára rémületeimet körkörül s nem volt az Örökkévaló haragjának napján megmenekülő és megmaradó; akiket becéztem és felnöveltem – ellenségem megsemmisítette.

3 Én vagyok a férfi, ki látta a nyomort indulatának vesszéjével. 2 Engem hajtott és elvitt sötétségben és nem világosságban. 3 Bizony ellenem újra meg újra fordítja kezét egész nap. 4 Elenyészettette húsomat és bőrömet, összetörte csontjaimat. 5 Épített

ellenem és közrefogott méreggel és fáradalommal. 6 Sötét helyeken lakoztatott, mint óskornak holtjait. 7 Körülfalazott engem, s nem mehetek ki, súlyosította bilincsemet. 8 Ha kiáltak is és fohászkodom, elrekeszti imámat. 9 Elfalazta útjaimat faragott kővel, elgörbítette ösvényeimet. 10 Leselkedő medve ő nekem, oroszlán a rejtékben. 11 Útjaimat eltérítette, szétvagdalt engem, pusztává tett. 12 Megfeszítette íjját s odaállított engem mint czélt a nyilnak. 13 Bevitte veséimbe tegzének fiait. 14 Nevetsége lettem egész népemnek, gúny daluk egész nap. 15 Jóllakatott engem keserűségekkel, megittasított ürömmel. 16 Megzúzta kavicssal fogaimat, leszorított a hamuba. 17 Letett a békéről lelkem, elfelejtettem a jólétet. 18 S mondtam: Elveszett az életerőm és várakozásom az Örökkévalótól. 19 Gondolj nyomoromra éa hontalanságomra; üröm és méreg! 20 Gondolva gondol rá és meggörnyed bennem a lelkem. 21 Ezt veszem szivemre, azért várakozom. 22 Az Örökkévaló kegyei bizony nem fogytak el, bizony nem lett vége irgalmának. 23 Újak reggelenként, nagy a te hűséged! 24 Osztláyrészem az Örökkévaló, mondta lelkem, azért várakozom reá. 25 Jóságos az Örökkévaló az őt remélőkhez, a lélekhez, mely őt keresi. 26 Jó, midőn hallgatagon várakozik az Örökké való segedelmére. 27 Jó a férfinak, midőn jármot visel, ifju korában! 28 Magánosan üljön és hallgasson, mert ő vetette rá. 29 Porba tegye száját – hátha van remény. 30 Odaadja orczáját az őt ütőnek, lakjék jól gyalázattal. 31 Mert nem vet el örökre az Úr. 32 Mert ha bűt okozott, majd irgalmaz kegyei bősége szerint. 33 Mert nem szíve szerint sanyargatta és búsította az ember fiait, 34 hogy valaki lesújtja lábai alá mind az ország foglyait, 35 hogy elhajlíja a férfi jogát a legfelsőnek színe előtt; 36 hogy elgörbíti az embert porében – nem látta volna az Úr? 37 Ki az, ki mondta, és lett, amit az Úr nem parancsolt volna? 38 A Legfelsőnek szájából nem származik-e a rossz és a jó? 39 Hát mit panaszkodik az ember, míg él, a férfi az ő vétkei mellett? 40 Kutassuk át utainkat s vizsgáljuk meg, bogy megtérjünk az Örökkévalóhoz! 41 Emeljük fel szívünket kezeinkkel együtt Istenhez az égben! 42 Mi el pártoltunk és engedetlenkedtünk, te nem bocsátottál meg. 43 Haragban elfödted magadat s üldöztél minket, öltél, nem sajnáltál. 44 Elfödted magadat felhővel; hogy át nem hatott imádság. 45 Szemétté és megvetéssé tettél minket a népek közt. 46 Szájukat nyitották reánk mind az ellenségeink. 47 Rettegés és örvény jutott nekünk, a pusztulás és romlás. 48 Vizpataktótl folyik szét szemem népem leányának romlása miatt. 49 Szemem elomlott s nem

csillapodott, szünet nélkül, 50 míg le nem tekint és nem látja az Örökkévaló az égből. 51 Szemem bűt okozott lelkemnek városomnak mind a leányai miatt. 52 Vadászva vadásztak rám, mint madárra, ok nélkül való ellenségim. 53 Gödörbe szorították éltemet s követ hajítottak reám. 54 Vízek áradtak fejem fölé, azt mondtam: el vagyok veszve. 55 Szóllítottam nevedet, Örökkévaló, mélységes gödörből. 56 Szavamat hallottad, ne rejsd el füledet, szabadulásom kedvéért, fohászom elől! 57 Közel voltál, amely napon hívtalak, azt mondtad: ne féj! 58 Vitted, Uram, lelkem ügyeit, megváltottad éltemet. 59 Láttad, Örökkévaló, bántalmamat, szerezz jogot nekem! 60 Láttad minden boszúállásukat, mind az ő gondolataikat ellenem. 61 Hallottad gyalázásukat, Örökkévaló, mind az ő gondolataikat ellenem. 62 Támadóim ajkai és elmélkedésük ellenem vannak egész nap. 63 Ültöket és keltöket tekintsd, én vagyok gúnydaluk. 64 Viszonzod nekik tettüket, Örökkévaló, kezeik műve szerint! 65 Adjad nekik szívnek elborulását: átkodat nekik! 66 Üldözd haragban és semmisítsd meg őket az Örökkévaló egei alól!

4 Jaj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép színarany, kiszórtak a szent hely kövei minden utca szegletére. 2 Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színarany, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának. 3 Még a sárkányok is oda nyujtják emléiket, szoptatják fiaikat; az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a pusztában. 4 A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdetek kenyeret kértek, és nem volt, a ki nyujtott volna nekik. 5 Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utcákon; a kik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik. 6 Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, a mely elsüllyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé. 7 Az ő náziреusai tisztábbak valának a hónál, fehérebbek a tejnél, testök pirosabb vala, mint a korál, termetök mint a zafir. 8 De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utcákon; bőrük csontjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa. 9 Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek meg, mint a kik éhen vesztek el; mert azok átveretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt. 10 Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az én népem leányának romlásakor. 11 Megteljesíté az Úr az ő búsulását, kiöntötte az ő felgerjett haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemésztette annak fundamentomait. 12 Nem hitték a föld királyai, sem

a föld kerekiségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin. 13 Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a kik az igazaknak vérét ontották abban. 14 Tántorogtak, mint vakok az utcákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették. 15 Távozzatok! tisztátalan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illesetek! Bizony elfutottak, bujdosnak is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig! 16 Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a papok orczáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek. 17 Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemek a hiábavaló segedelem után; esengve várokostunk olyan népre, a mely nem szabadított meg. 18 Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi utcáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk! 19 Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólálkodtak utánunk. 20 Orrunk lehellelte, az Úr felkentje megfogatták az ő vermeikben, a kiről azt mondtuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között. 21 Örülj és vígadozz, Edom leánya, a ki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel. 22 Eltörülte a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet.

5 Emlékezzél meg, mi lett velünk, tekintsd és nézd gyalázatunkat! 2 Birtokunk átszállt idegenekre, házaink külföldiekre. 3 Árvák lettünk, apátlanok, anyáink mintegy özvegyek. 4 Vízünket pénzért ittuk, fát díjon szerzünk. 5 Nyakunkon üldöztek minket, elfáradtunk, nem adatott pihennünk. 6 Egyiptomnak adtunk kezet, Assúrnak, hogy jóllakjunk kenyérrrel. 7 Atyáink vétkeztek és nincsenek, mi pedig bűneiket hordoztuk. 8 Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs ki kezökből kiszabadítana. 9 Lelkünk árán szerezzük kenyerünket a pusztának kardja miatt. 10 Bőrünk megfeketélt mint a kemence az éhség forrósága miatt. 11 Asszonyokat bántalmaztak Czióban, hajadonokat Jehúda városaiban. 12 Vezérek akasztattak fel kezük által, vének arcza nem tiszteltetett. 13 Ifjak malmot hordtak és fiuk a fában botlottak meg. 14 Vének eltűntek a kapuból, ifjak az ő daluktól. 15 Eltűnt szívünk vigalma, gyászra fordult körtáncunk. 16 Leesett fejünk koronája, oh jaj nekünk, hogy vétkeztünk. 17 Ezért lett sínylővé a szívünk, ezek miatt sötétültek el szemek: 18 Czión hegyéért, hogy elpusztult, rókák kószálnak rajta. 19

Te, Örökkévaló, székelsz örökre, trónod nemzedékre meg nemzedékre. **20** Miért felejtess el bennünket mindig, elhagysz minket hosszú időkre? **21** Téríts bennünket magadhoz, hogy megtérjünk, újítsd meg napjainkat mint hajdanta. **22** Avagy végkép elvetted minket, olyannyira haragudtál ránk!

Ezékiel

1 Volt a harmincadik évben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén – én pedig a számkivetettség között voltam a Kebár folyó mellett – megnyíltak az egek és isteni látomásokat láttam. **2** A hónap ötödikén – Jójákhín király számkivetésének ötödik éve volt – **3** lett az Örökkévaló igéje Jechezkélhez, Búzi fiához, a paphoz, Kaszdím országában, a Kebár folyó mellett, és volt ott rajta az Örökkévaló keze. **4** Láttam, íme szélvihar jött északról, nagy felhő egyre cikázó tűzzel és fény körülötte; közepéből pedig mintegy csillogó ércz színe, a tűz közepéből. **5** És közepéből négy állatnak alakja; és ez az ábrázatjuk: emberalakjuk volt nekik **6** és négy arcza mindegyiknek, és négy szárnya mindegyiküknek; **7** lábai pedig egyenes lábak, és lábai talpa olyan, mint borjú lábának a talpa és tündökölnék, mint a simított réznek színe. **8** És emberi kezek szárnyaik alatt négy oldalukon; és arcaik és szárnyaik mindnégyüknek – **9** szárnyaik egymáshoz voltak fűzve – nem fordultak meg mentükben, mindegyik arczának irányában mentek. **10** Arczuk alakja pedig: ember-arcz és oroslán-arcz jobbfelől mindnégyüknek és ökör-arcz balfelől mindnégyüknek, és sas-arcz mindnégyüknek. **11** Ilyenek arcaik, szárnyaik pedig különváltak felülről, mindegyiknek kettő, a másikhoz fűzve, meg kettő, mely befődte testeiket. **12** Mindegyik arczának irányában mentek; a hova indítja, a szellem, hogy menjenek, oda mennek, nem fordulnak meg mentükben. **13** És az állatok alakja: látszatuk olyan, mint égő tűznek parazsa, olyan mint fákyák látszata; az mozgott az állatok közt és a tűznek fénye volt és a tűzből villám eredt. **14** És az állatok ide-oda futkostak, olyan mint a villám látszata. **15** És néztem az állatokat, és íme egy-egy kerék a földön az állatok mellett a négy arcz szerint. **16** A kerekék látszata és a művük: olyanok, mint a tarsis színe, és egy alakjuk mindnégyüknek, látszatuk és művük olyan, mintha kerék volna a kereken belül. **17** Négy oldaluk szerint mennek mentükben, nem fordulnak meg mentükben. **18** És talpjai – azoknak fenségük van és félelmetességük – talpjai szemekkel telvék köröskörül mind a négyüknek. **19** És midőn mennek az állatok, mellettük mennek a kerekék, és midőn emelkednek az állatok a földről, emelkednek a kerekék. **20** A hová indítja a szellem, hogy menjenek, oda mennek, oda indítja a szellem, hogy menjenek; a kerekék pedig emelkedtek velük együtt, mert az állatok szelleme van a kerekékben. **21** Mikor azok mennek, mennek, és mikor azok állnak, állnak,

és mikor azok emelkednek a földről, velük együtt emelkednek a kerekék, mert az állatok szelleme van a kerekékben. **22** És boltozat alakja volt az állatok fejei felett, olyan, mint a félelmetes jégnek színe, kiterjedve fejeik felett felülről. **23** És a boltozat alatt szárnyaik egyenesen voltak egymáshoz érve, mindegyiknek kettő, mely befedte őket, mindegyiknek kettő, mely befedte őket, a testeiket. **24** És hallottam szárnyaik hangját, mint nagy vizek hangját, mint a Mindenható hangját, mentükben, tombolás hangját, mint tábor hangját; megálltukban lecsüggesztették szárnyaikat. **25** És hang hallatszott a fejükön levő boltozaton fölül – megálltukban lecsüggesztették szárnyaikat. **26** És a fejükön levő boltozaton fölül olyan, mint zafírkőnek a látszata trónnak alakja, és a trón alakján egy alak, mint embernek a látszata rajta felülről. **27** Láttam pedig mintegy csillogó ércznek színét; mint tűznek látszatát, melynek kerete van köröskörül, derekának látszatán fölül; derekának látszatán alul pedig láttam mintegy tűznek a látszatát, és fény volt körülötte: **28** mint a szivárvány látszata, mely a felhőben szokott lenni esőnek napján, olyan volt a fénynek látszata köröskörül. Az az Örökkévaló dicsősége alakjának látszata, Láttam és arcomra borultam és hallottam beszélőnek a hangját.

2 És szólt hozzám: Ember fia, állj lábaidra, hogy beszéljek veled. **2** És szellem szállt belém, a mint beszélt hozzám; az lábaimra állított, és hallottam a hozzám beszélőt. **3** És szólt hozzám: Ember fia, küldeni akarlak Izrael fiaihoz, fellázadt nemzetekhez, a melyek fellázadtak ellenem, ők és atyáik elpártoltak tőlem egészen e mai napig. **4** A fiak pedig kemény arczuak és makacs szívek – azokhoz akarlak téged küldeni; és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló! **5** És ők akár hallgatnak rád, akár vonakodnak – mert engedetlenség háza ők – megtudják, hogy próféta volt közöttük. **6** Te pedig, ember fia, ne félj tőlük s beszédjeiktől se félj mert csalának és bogáncsok vannak veled és skorpiók mellett ülsz – beszédjeiktől ne félj és miattuk ne rettegj, mert engedetlenség háza ők. **7** Mondd el tehát szavaimat hozzájuk, akár hallgatnak rád, akár vonakodnak, mert csupa engedetlenség ők. **8** Te pedig, ember fia, halljad azt, a mit én majd beszélek hozzád, ne légy engedetlen, mint az engedetlenség háza, nyisd ki szájadat és edd meg azt, amit neked adni fogok. **9** És láttam, s íme egy kéz kinyújtva felém, s íme abban könyvtekercs. **10** És kiterítette előttem és az be volt írva elül és hátul, és megírva rajta siralmak, nyögés és jaj.

3 És szólt hozzám: Ember fia, a mit találsz, azt add meg; add meg e tekercest és menj, beszélj Izraél házához. **2** Erre kinyitottam szájamat és enni adta nekem a tekercest. **3** És szólt hozzám: Ember fia, hasadat etesd és beleidet töltsd meg a tekerccsel, melyet neked adok. Megettem és édességre számban olyan volt, mint a méz. **4** És szólt hozzám: Ember fia, eredj, menj oda Izraél házához és beszélj szavaimmal hozzájuk. **5** Mert nem homályos ajkuak és nehéz nyelvűek népéhez vagy küldve, de Izraél házához; **6** nem homályos ajkú és nehéz nyelvű sok néphez, amelyeknek beszédeit nem értenéd – bizony, ha hozzájuk küldenélek, ők hallgatnának reád **7** – de Izraél háza nem akar majd reád hallgatni, mert nem akarnak reám hallgatni, mert Izraél egész háza – erős homlokúak és kemény szívűek ők. **8** Íme erőssé tettem arcodat az ő arczúkkal szemben és homlokodat erőssé az ő homlokukkal szemben. **9** Gyémántképpen a sziklánál erősebbé tettem homlokodat ne félj tőlük és ne rettegj miattuk, mert engedetlenség háza ők. **10** És szólt hozzám: Ember fia, mind a szavaimat, amelyeket szólni fogok hozzád, vedd be szívedbe és füleiddel halljad; **11** s eredj, menj oda a számkivetettséghez, néped fiaihoz és beszélj hozzájuk és mondd meg nekik: Így szól az Úr, az Örökkévaló – akár hallgatnak reá, akár vonakodnak. **12** Ekkor szellem vett föl engem és hallottam mögöttem nagy zajnak hangját: Áldva legyen az Örökkévaló dicsősége az ő helyéről! **13** – és hangját az állatok szárnyainak, a mint egymáshoz csapódtak és a kerekeknek hangját mellettük és nagy zajnak a hangját. **14** És szellem vett föl és elvitt engem és mentem keserűen, lelkem felindulásában, és az Örökkévalónak keze erős volt rajtam. **15** Eljöttem a számkivetettséghez Tél-Ábíbbá, azokhoz, kik a Kebár folyónál laktak és ültem, ahol ők ültek és álmélkodva ültem ott közöttük hét napig. **16** És volt hét nap múlva – lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **17** Ember fia, őrnek tettelek meg Izraél háza számára: majd hallasz igét szájból és intsd meg őket részemről. **18** Mikor azt mondom a gonosznak: meg kell halnod, és nem intted meg és nem beszéltél, elintve a gonoszt az ő gonosz útjától, hogy éljen: ő mint gonosz bűnében fog meghalni, de vérét kezdetől fogom követelni. **19** Te pedig – midőn meginttél egy gonoszt és nem tért meg gonoszságától és gonosz útjától, ő bűnében fog meghalni, te pedig megmentetted lelkedet. **20** És mikor egy igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, én meg gáncot vetek eléje, akkor meg fog halni; mivel nem intted meg, vétkében hal

meg és nem maradnak emlékezetben az ő igaz tettei, a melyeket cselekedett, de vérét kezdetől fogom követelni. **21** Te pedig – midőn őt megintteted, az igazat, hogy ne vétkezzék az igaz és ő nem vétkezett: életben fog maradni, mert megintteted, te pedig megmentetted lelkedet. **22** És volt ott rajtam az Örökkévalónak keze, és szólt hozzám: Kelj fel, menj ki a síkságra, ott majd beszélek veled. **23** Fölkeltem tehát és kimentem a síkságra és íme ott áll az Örökkévalónak dicsősége, mint ama dicsőség, melyet a Kebár folyónál láttam; és arczomra borultam. **24** És szellem szállt belém és lábaimra állított; erre beszélt velem és szólt hozzám: Menj be, zárkózzál el a házadban. **25** És te ember fia, íme köteleket tettek reád, azokkal megkötöznek, hogy ki ne menj közéjük. **26** Nyelvedet pedig ínyedhez fogom tapasztani, és el fogsz némulni, és nem lész számukra feddő ember, mert engedetlenség háza ők. **27** És mikor beszélni fogok veled, majd kinyitom szádat és szólsz hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló; a ki hallgat reá, hallgasson reá s aki vonakodik, vonakodjék, mert engedetlenség háza ők.

4 És te ember fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt magad elé és véss reá várost: Jeruzsálemet. **2** És készíts ellene ostromot, építs ellene ostromtornyokat, hányj föl ellene sánczot, készíts ellene táborokat és helyezz el ellene kosokat köröskörül. **3** És te végy magadnak vasserpenyőt, tedd azt vasfal gyanánt közéd és a város közé; és irányítsd feléje arcodat, hogy ostrom alatt legyen és ostromold azt: jel az Izraél háza számára **4** Te pedig fekédj bal oldalodra és tedd rá Izraél házának bűnét; azon napok száma szerint, a meddig rajta fekszel, viselni fogod bűnüket. **5** Én ugyanis adtam neked bűnük éveit napok száma szerint, háromszázkilencven napot, hogy viseljed Izraél házának bűnét. **6** Ha ezeket befejezted, másodszor fekédj, jobb oldalodra, és viseld Jehúda házának bűnét; negyven napnak, egy-egy napot egy-egy évre, adtam azt neked. **7** És Jeruzsálem ostroma, felé irányítsd arcodat, karod pedig feltúrva legyen, és profétálj róla. **8** És íme én köteleket tettem reád, hogy ne fordulj oldalodról oldalodra, míg be nem fejezted az ostromod napjait. **9** Te pedig végy magadnak búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt, tedd azokat azon egy edénybe és készítsd el számodra azokat kenyérnek, azon napok száma szerint, ameddig oldalodon fekszel, háromszázkilencven napon át fogod enni. **10** Ételed pedig, ahogy azt eszed, súly szerint legyen, hús s sékel egy napra, időtől időig fogod enni. **11** És vizet mérték szerint igyál, egy hatod

hínt időtől időig fogod inni. **12** Árpalepényként fogod enni, azt pedig emberganéj sarán süsd meg szemük láttára. **13** És szólt az Örökkévaló: Így fogják enni Izrael fiai kenyéruket tisztátalanul a nemzetek között, ahová őket eltaszítom. **14** Erre mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, íme a lelkem nincsen megtisztátalanítva, s elhullott és szétépett állatot nem ettem ifjúkoromtól fogva egész mostanáig és undokság húsa nem jutott az én számba. **15** És szólt hozzám: Lásd, megengedtem neked a marhaganéjt ember sara helyett, hogy azon készítsd el a kenyéredet. **16** És szólt hozzám: Ember fia, íme én eltöröm a kenyér pálcáját Jeruzsálemben és majd esznek kenyéret súly szerint és aggódással, vizet pedig mérték szerint és álmétkodással fognak inni; **17** hogy hiányuk legyen kenyérben és vízben, és eliszonyodnak egyik, a másikkán és elsínylenek bűnükben.

5 Te pedig, ember fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok borotvájául vedd magadnak, vezesd végig fejedem és szakálladon, erre végy magadnak mérőserpenyőket és osszad föl: **2** egyharmadot tűzben égess el a város közepén, amint letelnek az ostrom napjai, és végy egyharmadot és vagdald szét a karddal körülötte, egy harmadot pedig szórj a szélnek – és kardot fogok kirántani utánuk. **3** És végy onnan egy keveset és kösd be ruhád szögleteibe, **4** és abból végy ismét és vesd a tűzbe és égess el a tűzben; ebből tűz fog eredni Izrael egész házára. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ez a Jeruzsálem -nemzetek közibe helyeztem, körülötte pedig országok; **6** de engedetlenkedett rendeleteim iránt, hogy gonoszabb legyen a nemzeteknél, és törvényeim iránt jobban a körülötte levő országoknál; mert rendeleteimet megvetették és törvényeim szerint nem jártak. **7** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy engedetlenkedtetek, jobban a körülöttetek levő nemzeteknél, törvényeim szerint nem jártatok és rendeleteimet véghez nem vittétek, és a körülöttetek levő nemzetek rendeletei szerint sem cselekedtetek: **8** azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok én is és végzek közepetted ítéleteket a nemzetek szeme láttára; **9** és cselekszem rajtad olyat, amit nem cselekedtem és amihez hasonlót nem fogok többé cselekedni mind a te utálatosságaid miatt. **10** Azért atyák gyermekeket fognak enni közepetted és a gyermekek atyáikat eszik meg; és végzek rajtad büntetést és minden szélnek elszórom minden maradékodat. **11** Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel a szentélyemet megtisztátalanítottad mind a te undokságaiddal

és mind a te utálatosságaiddal, én is elvonom a szememet, hogy ne sajnáljon és én sem könyörülök. **12** Harmadrészed dögvészben hal meg és éhségben semmisül meg közepetted, egy harmadrész kard által esik el körülötted; harmadrészt pedig minden szélnek szórok el és kardot rántok ki utánuk. **13** Akkor fogytáig dül haragom és lecsillapítom rajtuk hevemet és megnyugtatom magamat; és megtudják, hogy én az Örökkévaló beszéltem buzgalmamban, midőn rajtuk bevégzettem hevemet. **14** És teszlek rommá és gyalázattá a körülöttem levő nemzetek között, minden arra járónak szeme láttára. **15** És így lesz gyalázás és káromlás, okulás és eliszonyodás a körülöttem levő nemzeteknél, midőn végzek rajtad büntetést haraggal és hévvel és a hévnek fenytéseivel; én az Örökkévaló beszéltem; **16** amikor az éhségnek rossz nyilait ellenük kibocsátom, amelyek pusztításra lesznek, amelyeket kibocsátok pusztítástokra; és éhséget tovább is hozok rátok, és eltöröm nálatok a kenyér pálcáját. **17** Bocsátok rátok éhséget és gonosz vadat; hogy gyermekeidről fosszanak meg téged és dögvész meg vér átvonul rajtad, és kardot hozok rád. Én az Örökkévaló beszéltem.

6 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arcodat Izrael hegyei felé és prófétájl rólok. **3** Szólj: Izrael hegyei, halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyekhez és dombokhoz, a medrekhez és völgyekhez, íme én hozok rátok kardot és megsemmisítem magaslataitokat; **4** és elpusztulnak oltáraitok és eltöretnek naposzlopaikat, és undokságaitok elé vetem megöltjeiteket. **5** És Izrael fiainak hulláit undokságaik elé teszem, és elszórom csontjaitokat oltáraitok körül. **6** Mind a lakóhelyeiken a városok romba dőlnek és a magaslatok elpusztulnak, azért hogy romba dőljenek és elpusztuljanak oltáraitok és eltörjenek és eltűnjenek undokságaitok és levágassanak naposzlopaikat és eltöröltessenek műveitek. **7** És megöltek esnek el köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **8** De hagyok maradékot, azzal, hogy lesznek közületek kardtól menekültek a nemzetek között, midőn elszóródtok az országokban. **9** Akkor majd megemlékeznek rólam menekültjeitek a nemzetek közt, ahova fogságba vitettek ők, kiknek megtörtem parázna szívüket, amely elpártolt tőlem és szemeiket, amelyek undokságaik után paráználkodtak; és megundorodnak önönmaguktól a gonoszságok miatt, melyeket elkövettek mind az ő utálatosságai szerint. **10** És megtudják, hogy én

vagyok az Örökkévaló; nem hiába mondtam meg, hogy megcselekszem velük ezt a veszedelmet. **11** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Verj a kezedbe és toppants lábaddal és mondj jajt Izrael házának mind a gonosz utálatosságai fölött, mivel kard, éhség és dögvész által fognak elesni. **12** A távollevő dögvészben fog meghalni, a közellevő kard által fog elesni, a megmaradt és ostrom alatt levő éhségben fog meghalni; így végzem el haragomat rajtuk. **13** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ott lesznek megöltjeik undokságai középette oltáiraik körül, minden magas dombon, mind a hegycsúcsokon és minden zöldellő fa alatt s minden sűrű lombú tölgy alatt, azon helyen, ahol kellemes illatot adtak mind az undokságaiknak. **14** És kinyújtom rájuk kezemet és teszem az országot pusztulássá és pusztasággá a pusztától egészen Dibláig mind a lakóhelyeiken, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

7 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló Izrael földjéhez: Vég, eljött a vég az ország négy sarkára **3** Most íme rajtad a vég, rádbocsátom haragomat, megítéllek útjaid szerint és rádvetem mind az utálatosságaidat; **4** nem fog téged sajnálni a szemem és nem fogok könyörölni, mert utaidat hártom rád és utálatosságaid középetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló: vész, egyetlen vész íme jön! **6** Vég jön, jön a vég, ébredt ellened, íme jön. **7** Jön a végzet rád, ország lakója, jön az idő, közül a nap zavarodás és nem kurjantás a hegyeken. **8** Most a közelben rád ontom hevemet és elvégzem rajtad haragomat, megítéllek útjaid szerint és rádvetem mind az utálatosságaidat. **9** És nem fog sajnálni a szemem és nem fogok könyörölni, útjaid szerint vetek rád és utálatosságaid középetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én az Örökkévaló verek. **10** Íme a nap, íme jön, kisarjadt a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység. **11** Az erőszak támadt, gonoszság vesszejél, nem marad semmi belőlük, sem tömegükből, sem tombolásukból, nincs sincsen értük. **12** Jött az idő, elérkezett a nap, a vévő ne örüljön és az eladó ne gyászoljon, mert harag lobbant föl egész tömege ellen. **13** Mert az eladó nem jut vissza az eladott jószágához, amíg az élők közt van az élete, mert látomás szól egész tömegének, nem fordul el, és kiki a bűne miatt életüket nem tartják meg. **14** Fújták a harsonát, elkészítettek mindent, de nincs ki harcba megy, mert haragom lobbant föl egész tömege ellen. **15** A kard künn s a dögvész meg az

éhség belül; ki a mezőn van, a kard által hal meg, s ki a városban van, azt éhség és dögvész emészti meg. **16** És menekülnek a menekülőik, s olyanok lesznek a hegyeken mint a völgyek galambjai, melyek búgnak mindannyian – ki-ki bűne miatt. **17** Mind a kezek ellankadnak és mind a térdek vízként folynak szét. **18** És zsákokat kötnek föl és borzadály borítja őket, minden arcon szégyen és mind a fejeiken kopaszság. **19** Ezüstjüket az utcára dobják és aranyuk fertőzötté lesz, ezüstjük és aranyuk nem mentheti meg őket az Örökkévaló haragjának napján, vágyukat nem elégitik ki és hasukat meg nem töltik, mert bűnre való botlásukká lett. **20** És ékes díszét göggé tették és utálatos képeiket, undokságaikat készítették belőle, azért tettem azt nekik fertőzötté. **21** És majd az idegenek kezébe adom prédául és a föld gonoszainak zsákmányul, hogy megszenteltelenítsék. **22** És elfordítom tőlük arcomat és majd megszenteltelenítik kincsemet, és bemennek abba garázdálkodók és megszenteltelenítik. **23** Készítsd a láncot, mert az ország telve van vérontó ítélettel és a város telve van erőszakkal. **24** És elhozom a nemzetek legrosszabbjait, hogy elfoglalják házaikat, és megszüntetem a hatalmasok göggjét és megszenteltelenítetnek szentélyeik. **25** Rettegés jön, keresnek békét, de nincsen. **26** Baleset jön balesetre, hír lesz hír után, keresnek látomást a prófétától, de tanítás elvész a paptól, tanács a vénektől. **27** A király gyászol, a fejedelem ámulatba öltözik, s az ország népének kezei megrémülnek; útjuk szerint fogok cselekedni velük és ítéleteik szerint fogom őket ítélni, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

8 És volt a hatodik évben, a hatodik hóban, a hónap ötödikén – én a házamban ültem és előttem ültek Jehúda vénei – rámesett ott az Úrnak, az Örökkévalónak keze. **2** És láttam, íme egy alak mint tűznek látszata, derekának látszatától lefelé tűz, s derekától felfelé mint fénynek a látszata, mint egy csillogó ércnek a színe. **3** És kinyújtott egy kézformát és megfogott engem hajam fürtjénél fogva; és fölvetett egy szellem a föld és az ég közé és elvitt engem Jeruzsálembe isteni látomásokban a belső kapu bejáratához, amely északnak fordul, a hol helye volt a bosszantás bálványának, a bosszantónak. **4** És íme ott volt Izrael Istenének dicsősége, mint azon látomás, amelyet a síkságban láttam. **5** És szólt hozzám: Ember fia, emeld csak fel szemeidet észak felé! És felemeltem szemeimet észak felé és íme északra az oltár kapujától a bosszantás eme bálványa

a bemenetnél. **6** És szólt hozzám: Ember fia, látod-e, mit cselekszenek ők? Azon nagy utálatosságokat, melyeket az Izrael házabeliek itt cselekszenek, hogy eltávolodjanak szentélyemtől? De még újra fogsz látni nagy utálatosságokat. **7** És bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, íme egy lyuk a falban. **8** És szólt hozzám: Ember fia, törd csak át a falat. Áttörtem a falat és íme egy ajtónyílás. **9** És szólt hozzám: Gyere és lásd a gonosz utálatosságokat, amelyeket ők itt cselekszenek. **10** Bementem és láttam és íme mindenféle alakja undok csúszómászónak és baromnak és Izrael házának mindenféle bálványai a falra festve, köröskörül. **11** És hetven férfi Izrael házának vénei közül – Jáazanjáhu, Sáfán fia pedig közöttük állt – előttük állva és mindegyiknek tömjéncsője a kezében és a tömjénelhőnek illata felszállt. **12** És szólt hozzám: Láttad-e, ember fia, hogy mit cselekszenek Izrael házának vénei a sötétben, ki-ki az ő képes kamaráiban? Mert azt mondják: az Örökkévaló nem lát bennünket, elhagyta az Örökkévaló az országot. **13** És szólt hozzám: Még újra fogsz látni nagy utálatosságokat, melyeket ők cselekszenek. **14** És bevitt engem az Örökkévaló háza kapujának bejáratához, mely észak felé volt, és íme ott ülnek az asszonyok, siratva a Tammúzt. **15** És szólt hozzám: Láttad-e, ember fia? Még újra fogsz látni ezeknél nagyobb utálatosságokat. **16** És bevitt engem az Örökkévaló házának belső udvarába, és íme az Örökkévaló templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között, mintegy huszonöt férfi, hátukkal az Örökkévaló templomához, arcukkal pedig kelet felé, ők leborultak kelet felé a nap előtt. **17** És szólt hozzám: Láttad-e, ember fia? Csekélység-e Izrael házának megcselekedni azon utálatosságokat, melyeket itt cselekedtek, hogy megtöltötték az országot erőszakkal, és újra megharagítottak engem? És íme orrukhoz nyújtják a vesszőt. **18** De én is haraggal fogok cselekedni, nem sajnálkozik a szemem és nem kímélek; nagy hangon kiáltanak fülem hallatára, de nem hallom őket.

9 És nagy hangon kiáltott fülem hallatára, mondván: Közeledjetek a városnak büntetői, s kikinek pusztító eszköze a kezében! **2** És íme, hat férfi jött a felső kapu felől, amely északra fordul, s kinek-kinek zúzó eszköze a kezében, egy férfi pedig közöttük lenbe volt öltözve, és írószer a derekán; jöttek és megálltak a rézoltár mellett. **3** Izrael Istenének dicsősége pedig elvonult a kerubról, amelyen volt, a ház küszöbére; és szólította a lenbe öltözött férfit, kinek derekán írószer volt. **4** És szólt hozzá az

Örökkévaló: Vonulj át a városon, Jeruzsálemen és jegyezz jegyet azon férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mind az utálatosságok miatt, melyek benne elkövetettek. **5** Amazokhoz pedig mondta fülem hallatára: Vonuljatok át a városon ő utána és verjete; ne sajnálkozzék szemetek és ne kíméljete. **6** Vént, ifjút és hajadont, gyermekeket és asszonyokat öljetek meg pusztításra, de senkihez, akin a jegy van, ne közeledjete; és szentélyemen kezdjete! És megkezdtek azon vén férfiakon, kik a ház előtt voltak. **7** És szólt hozzájuk: Tisztátlanítsátok meg a házat és töltsétek meg az udvarokat megölettekkel; menjete ki. És kimentek és vertek a városban. **8** És volt, midőn vertek, én pedig megmaradtam, leborultam arcomra, kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, el akarod-e pusztítani Izrael egész maradékát, midőn haragodat kiöntöd Jeruzsálemre? **9** És szólt hozzám: Izrael házának és Jehúdának bűne felette igen nagy, megtelt az ország vérontással és a város telve van joghajlítással, mert azt mondták: elhagyta az Örökkévaló az országot és az Örökkévaló nem lát. **10** De az én szemem sem fog sajnálkozni és nem fogok kímélni, útjukat a fejükre háritom. **11** És íme a lenbe öltözött férfi, kinek derekán az írószer volt, választ hozott, mondván: Tettem mind aszerint, amint parancsoltad nekem.

10 És láttam és íme a boltozaton, mely a kerubok feje fölött volt, mint egy zafirkö, mint egy trón alakjának látszata volt látható rajtuk. **2** És szólt a lenbe öltözött férfiúhoz és mondta: Menj be a kerekék közé a kerub alá és töltsd meg markodat tüzes parázssal onnét a kerubok közül és szórd a városra. És bement szemem láttára **3** A kerubok pedig a háztól jobbra álltak, midőn a férfiú bement; és a felhő megtöltötte a belső udvart. **4** És fölemelkedett az Örökkévalónak dicsősége a kerubról a ház küszöbére, és megtelt a ház felhővel, az udvar pedig tele volt az Örökkévaló dicsőségének fényével. **5** És a kerubok szárnyainak hangja hallatszott a külső udvarig, amilyen a mindenható Isten hangja, midőn beszél. **6** És volt, midőn megparancsolta a lenbe öltözött férfiúnak, mondván: végy tüzet a kerekék közül, a kerubok közül – bement és megállt a kerék mellett. **7** Ekkor a kerub kinyújtotta kezét a kerubok közül a kerubok között levő tűzhöz; abból fölvetett és adott a lenbe öltözött férfiúnak markába; az vette és kiment. **8** És meglátszott a kerubokon emberkéznek a formája szárnyaik alatt. **9** És láttam és íme négy kerék a kerubok mellett, egy kerék egy kerub mellett és egy kerék egy kerub mellett; és

a kerekék látszata olyan volt, mint a tarsis-kőnek színe. **10** És látszatuk: egy alakja volt mindnégyüknek, mintha kerék volna a kereken belül. **11** Mentükben négy oldaluk szerint mennek, nem fordulnak meg mentükben, hanem amely hely felé fordul a fej, utánamennek, nem fordulnak meg mentükben. **12** Egész testük pedig, hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekék tele voltak szemekkel köröskörül, mindnégyüknek kerekéi. **13** A kerekéket, azokat forgókeréknek nevezték fülem hallatára. **14** És négy arca mindegyiknek: az egyik arc kerub-arc, a második arc ember-arc, a harmadik oroszlán-arc és a negyedik sas-arc. **15** És felemelkedtek a kerubok – az amaz állat, melyet láttam a Kebár folyónál. **16** És midőn mennek a kerubok, mellettük mennek a kerekék is, és midőn a kerubok emelik szárnyaikat, hogy felemelkedjenek a földről, a kerekék sem fordulnak el mellőlük; **17** álltukban állnak és felemelkedésükben felemelkednek velük, mert bennük van az állatnak szelleme. **18** És kiment az Örökkévaló dicsősége a ház küszöbéről és megállt a kerubok felett. **19** Erre emelték a kerubok szárnyaikat és felemelkedtek a földről szemeim láttára kimentükben, és mellettük a kerekék. És megállt az Örökkévaló háza kapujának keleti bejáratánál, és Izrael Istenének dicsősége fölöttük volt, felülről. **20** Az amaz állat, amelyet Izrael Istene alatt láttam a Kebár folyónál: és megtudtam, hogy kerubok azok. **21** Négy-négy arca mindegyiknek és négy szárnya mindegyiknek és emberi kezek alakja szárnyaik alatt. **22** Arcuk alakja pedig azok az arckok, amelyeket a Kebár folyónál láttam, látszatuk és ők maguk, mindegyik arca, irányában mentek.

11 És fölvettem engem egy szellem és elvitt engem az Örökkévaló házában keleti kapujához, amely kelet felé fordul és íme a kapu bejáratánál huszonöt férfiú; és láttam közöttük Jáazanját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép nagyjait. **2** És szólt hozzám: Ember fia, ezek azon férfiak, akik jogtalanságot gondolnak ki és rosszra való tanácsot tanácsolnak e városban; **3** akik azt mondják: nincs az közel, hogy házakat építsünk ő a fazék, s mi a hús! **4** Azért prófétálj róluk, prófétálj, ember fia! **5** És rámesett az Örökkévalónak szelleme; és szólt hozzám: Szólj! Így szól az Örökkévaló: ekképp szóljatok, Izrael háza, és ami fölszáll lelketekben, azt ismerem. **6** Sokasítottátok megöltjeiteket e városban és megtöltöttétek utcáit megöltétek. **7** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Megöltjeitek, amelyeket benne ejtettetek, azok a hús, ő meg a fazék, titeket pedig kivisznek belőle. **8** Kardtól féltetek és kardot hozok

rátok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9** Kiviszlek benneteket belőle és adlak benneteket idegenek kezébe és büntetést végzek rajtatok. **10** Kard által fogtok elesni, Izrael határán ítélek meg benneteket és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **11** Ő nem lesz nektek fazékká, de ti lesztek benne hússá; Izrael határán ítélek meg benneteket. **12** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, én, akinek törvényei szerint nem jártatok és kinek rendeleteit nem tettétek meg, de a körülöttetek levő népek rendeletei szerint cselekedtetek. **13** És volt, amint prófétáltam, meghalt Pelatjáhú, Benája fia; acoma borultam és nagy hangon kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, végpusztítást teszel-e Izrael maradékával? **14** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **15** Ember fia, testvéreid, a te testvéreid, rokonságod emberei és Izrael egész háza, mindannyija, azok, kiknek mondták Jeruzsálem lakói: távolodjatok el az Örökkévalótól, nekünk adatott az ország örökségül – **16** azért szólj: így szól az Úr, az Örökkévaló: noha eltávolítottam őket a nemzetek közé és noha elszórtam az országokba, mégis egy kevéssé szentéllyé lettem számukra az országokban, ahová jutottak. **17** Azért szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: összegyűjtitek benneteket a népek közül és egybegyűjtitek benneteket azon országokból, amelyekbe elszórtatok, és adom nektek Izrael földjét; **18** eljönnek oda és eltávolítják mind az undokságait és mind az utálatosságait belőle. **19** És adok nekik egy szívet, és új szellemet adok beléjük, eltávolítom a kőszívet húsbukból és adok nekik hús-szívet; **20** azért hogy törvényeim szerint járjanak és megőrizzék rendeleteimet és megtegyék azokat; és majd népül lesznek nekem, én pedig leszek nekik Istenül. **21** S akiknek az ő undokságaik és utálatosságaik szíve felé jár a szívük, azoknak útját fejükre háritom, így szól az Úr, az Örökkévaló. **22** És emelék a kerubok szárnyaikat és a kerekék ő mellettük Izrael Istenének dicsősége pedig fölöttük volt, felülről. **23** És elvonult az Örökkévalónak dicsősége a város közepéről és megállt a várostól keletre levő hegyen. **24** Egy szellem pedig fölvettem engem és elvitt Kaszdímba, a számkivetettséghez, látomásban Isten szelleme által; és elvonult rólam a látomás, melyet láttam. **25** És elmondtam a számkivetettségnek az Örökkévaló szavait mind, melyeket láttattam velem.

12 Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Emberfia, az engedetlenség háza közt lakol, akiknek szemeik vannak, hogy lássanak, de nem

láttak, füleik vannak, hogy halljanak, de nem hallottak, mert engedetlenség háza ők. **3** Te pedig ember fia, készíts magadnak elköltözésre való holmit és költözz el nappal szemeik láttára; és költözz el a helyedről más helyre szemeik láttára, hátha látják, mert engedetlenség háza ők. **4** És vidd ki nappal holmidat mint elköltözésre való holmit szemeik láttára, te pedig menj ki este szemeik láttára, amint kimennek az elköltözők. **5** Szemeik láttára törd át magadnak a falat és vidd ki rajta. **6** Szemeik láttára vállon hordd, éjhomályban vidd ki, arcodat takard be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül tettelek Izrael háza számára. **7** És így tettem, amint nekem parancsoltatott: holmimat kivittem, mint elköltözésre való holmit nappal, este pedig kézzel áttörtem magamnak a falat; éjhomályban kivittem, vállon hordtam szemeik láttára. **8** És lett hozzám az Örökkévaló igéje reggel, mondván: **9** Ember fia, nemde szólt hozzád Izrael háza, az engedetlenség háza, mit cselekszel? **10** Szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: a fejedelemnek Jeruzsálemben szól ez a beszéd, meg Izrael egész házának, akiknek ő közepében van. **11** Szólj: én vagyok a ti csodajeletek; amint én tettem, úgy fog tétetni általuk, számkivetésbe, fogságba fognak menni. **12** És a fejedelem, aki közepükben van, vállán fog hordani éjhomályban és kimenni, a falat török át, hogy kivigyenek rajta; arcát be fogja takarni, azért hogy szemmel ne lássa ő az országot. **13** És kiteritem rá hálómat és megfogatik varsámban és elviszem őt Bábelbe, Kaszdím országába, de azt nem fogja látni és ott fog meghalni. **14** Mindazokat pedig, akik körülötte vannak, az ő segítségét és valamennyi csapatjait szét fogom szórni minden szélnek, és kardot fogok rántani utánuk; **15** hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn elszélesztem őket a nemzetek között és elszórom őket az országokban. **16** De meghagyok közülük csekély számban embereket, a kardtól, az éhségtől és a dögvéztől, azért hogy elbeszéljék mind az ő útalatosságait a nemzetek között, ahová eljutnak; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **18** Ember fia, kenyeredet remegésben egyed és vizedet reszketésben és aggodásban igyad. **19** És szólj az ország népéhez: Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálem lakóiról, Izrael földjén: kenyerüket aggodásban fogják enni és vizüket álmélkodásban fogják inni, azért hogy kipu sztuljon országuk a teljéből mind a benne lakóknak erőszaka miatt. **20** És a lakott városok romba dőlnek és a föld pusztasággá lesz, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **21** És lett hozzám az Örökkévaló

igéje, mondván: **22** Ember fia, micsoda nektek ez a közmondás Izrael földjén, hogy mondják: hosszúra nyúlnak a napok és elvész minden látomás? **23** Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: megszüntetem ezt a közmondást és nem fogják azt többé mondogatni Izraelben; hanem beszélj hozzájuk: közelednek a napok és minden látomásnak dolga. **24** Mert nem lesz többé semmi hamis látomás és simaszavú jóslat Izrael házának közepette. **25** Mert én az Örökkévaló beszélek, s amely szót szólok, az meg fog történni, nem húzódik többé, mert a ti napjaitokban, engedetlenség háza, szólok szót és megteszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **26** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **27** Ember fia, íme Izrael háza azt mondja: a látomás, amelyet ő lát, sok napra szól és távoli időkre profétál ő. **28** Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, nem fog többé húzódni semmi igém; amely szót szólok, az meg fog történni, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

13 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, profétálj Izrael profétáiról, akik profétálnak és mondd a saját szívéből való profétáknak: halljátok az Örökkévaló igéjét. **3** Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj az alias proféták fölött, akik saját szellemük után járnak és aszerint, amit nem láttak. **4** Mint rókák a romokban, olyanok a te profétáid, Izrael. **5** Nem hágtatok a résekbe, hogy falat vontatok volna Izrael háza körül, megállva a harcban, az Örökkévaló napján. **6** Hamisságot láttak és hazug jóslatot, akik azt mondták: Úgymond az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem küldte őket, és biztatnak az ige teljesezésével. **7** Nemde, hamis látomást láttatok és hazug jóslatot mondtatok, midőn mondtátok: Úgymond az Örökkévaló, holott én nem szóltam. **8** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy hamisságot beszéltek és hazugságot láttatok, azért íme én ellenetek fordulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9** És kezem lesz azon proféták ellen, akik hamisságot látnak és hazugságot jósolnak: népem tanácsában nem lesznek és Izrael házának jegyzékébe nem jegyeztetnek és Izrael földjére nem jutnak be; hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. **10** Csakis mivelhogy megtévesztették népemet, mondván: béke! és nincs béke; ő rekeszfalat épít és ők azt bevakolják mázzal. **11** Szólj a mázzal vakolókhöz, hogy le fog dőlni; lesz áradó eső és ti, jégkövek, hullani fogtok és viharuk szele ki fog törni? **12** És íme bedől a fal; nemde azt mondják nektek: hol a vakolás, amit vakoltatok? **13** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Kitöretem viharok szelét

hevemben és áradó eső lesz haragomban és jégkövek hévvel végpusztításra. **14** És lerombolom a falat, melyet mázzal vakoltatok be es a földhöz éretem, hogy föltárujlon alapja; le fog dőlni és ti elpusztultok benne, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **15** És elvégzem haragomat a falon és azokon, kik mázzal bevakolták; és azt mondom nektek: nincs a fal és sincsenek akik bevakolták. **16** Izrael prófétái, akik Jeruzsálemről prófétáltak és láttak neki béke-látomást, holott nincs béke, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **17** Te pedig, ember fia, fordítsd arcodat néped leányaihoz, akik saját szívükből prófétálgodnak és prófétálj róluk. **18** És szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj azoknak, akik párnákat varrogatnak minden kézcsuklóra és kendőket készítenek minden termet fejére, hogy lelkeket vadásszanak. Vajon népem lelkeit vadásszátok-e és magatoknak a lelkeit életben tartjátok-e? **19** Megszentségtelenítettetek engem népemnél néhány marok árpáért, néhány darab kenyérért, hogy lelkeket öljetek, amelyeknek nem kellene meghalniuk és hogy életben tartsatok lelkeket, melyeknek nem kellene élniük, amidőn hazudoztatok a hazugságra hallgató népemnek. **20** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok párnáitok ellen, amelyekkel a lelkeket, mint szárnyasokat vadásszátok, és leszaggatom azokat karjaitokról; és elbocsátom a lelkeket, amely lelkeket ti vadásztok, mint szárnyasokat. **21** És leszaggatom kendőiteket és megmentem népemet kezeteiből, és nem lesznek többé kezetekben vadászatra; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **22** Mivelhog hazugul bántalmaztatok az igaznak szívét, holott én nem búsítottam meg, és megerősítettetek a gonosznak kezeit, hogy ne térjen meg gonosz újtárol, úgy hogy életben maradna. **23** Azért hamisságot nem fogtok látni és jóslatot nem fogtok jósolni többé; és megmentem népemet kezeteiből, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló.

14 És jöttek hozzám férfiak Izrael vénei közül és ülték előttem. **2** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **3** Ember fia, ezek a férfiak szívükbe juttatták bálványait és bűnük botlását arcuk elé helyezték, vajon megkérdeszsem-e magamat általuk? **4** Azért beszélj velük és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mindenki Izrael házából, aki szívébe juttatja bálványait és bűnének botlását arca elé állítja és bemegy a prófétához – én az Örökkévaló kész vagyok neki felelni, aki sok bálványával jön, **5** azért hogy szívén fogjam meg Izrael házát, akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan. **6** Azért

szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló: térjete meg, fordítsátok el bálványaitoktól, igenis mind a ti utálatosságaitoktól fordítsátok el arcotokat! **7** Mert mindenki Izrael házából és a jövevény közül, aki Izraelben tartózkodik, ha elválik tőlem és szívébe juttatja bálványait és bűnének botlását arca elé teszi, és bemegy a prófétához, hogy megkérdessen engem: én az Örökkévaló kész vagyok felelni neki magammal; **8** fordítom arcomat ama férfiú ellen és teszem őt jellé és példabeszéddé és kiirtom népem közül, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **9** A próféta pedig, midőn rábeszélte és ígét mond, én az Örökkévaló beszéltem rá ama prófétát, majd kinyújtom ellene kezemet és kipusztítom Izrael népem közepéből. **10** És viselni fogják bűnüket; amilyen a kérdezőnek bűne, olyan lesz a prófétának bűne. **11** Hogy ne tévelyegjen el többé Izrael háza tőlem és többé meg ne tisztátalanítsák magukat mind az ő bűntetteik által, hogy nekem népül legyenek és én nekik Istenül leszek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **12** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **13** Ember fia, ország midőn vétkezik ellenem, hűtlenséget követve el, és kinyújtom ellene kezemet és eltöröm neki a kenyér botját és bocsátok rá éhséget és kiirtok belőle embert és állatot. **14** És volna benne ez a három férfiú: Nőé, Dániél és Jób: ők igazságuk által megmentik lelküket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Ha gonosz vadat járatok át az országon, hogy elnéptelenítse és pusztasággá lesz, átjáró nélkül, a vad miatt, **16** Ez a három férfiú benne, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiakat, sem leányokat nem mentene meg; egyedül ők menekülnek meg, az ország pedig pusztasággá válnék. **17** Vagy kardot hozok amaz országra és ezt mondom: kard járjon át az országon és kiirtok belőle embert és állatot; **18** és benne van ez a három férfiú, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem mentenek meg fiakat és leányokat, hanem egyedül ők menekülnek meg. **19** Vagy dögvészt bocsátok amaz országra és kiöntöm rá haragomat, vérrel kiirtva belőle embert és állatot, **20** és Nőé, Dániél és Jób volna benne, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiat, sem leányt nem mentenek meg, ők maguk igazságuk által mentik meg a lelküket. **21** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: hátha még az én négy gonosz büntetésemet: kardot, éhséget, vadállat és dögvészt bocsátom Jeruzsálemre, kiirtva belőle embert és állatot! **22** De íme megmarad benne menekült rész, azok, akik kivetnek, fiak és leányok, íme ők kijönnek hozzátok és látjátok útjukat és cselekedeteiket, akkor megvigasztalódtok azon veszedelem miatt, amelyet

Jeruzsálemre hoztam, mind amiatt, amit hoztam rá. **23** Ugyanis megvizgasztalnak benneteket, ha majd látjátok útjukat és cselekedeteiket; és meg fogjátok tudni, hogy nem hiába cselekedtem mindazt, amit cselekedtem rajta, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

15 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, mi lesz a szőlőtőnek fájával mind a fa között, a venyigével, mely az erdőnek fái között van? **3** Vesznek-e belőle fát, hogy földolgozzák munkára, avagy vesznek-e belőle szegyet, hogy ráaggassanak mindenféle edényt? **4** Íme a tűznek adatott főlemésztsére, ha két végét főlemesztette a tűz, közepe pedig megperzselődött, vajon alkalmas lesz-e munkára? **5** Íme, mikor ép volt, nem volt földolgozható munkára, hát még ha tűz emésztette föl és megperzselődött, földolgozható-e még munkára? **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mint a szőlőtőnek fáját az erdő fái között, amelyet a tűznek adtam főlemésztsére, úgy adom oda Jeruzsálem lakóit. **7** És ellenük fordítom arcomat; a tűzből mentek ki, és a tűz emészti meg őket, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ellenük irányítom arcomat. **8** És pusztasággá teszem az országot, mivelhogy hűtlenséget követtek el, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, tudasd Jeruzsálemmel az ő utálatosságait. **3** És szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálemhez: Eredeted és születésed a kánaáninak országából való; atyád emóri és anyád chittita nő. **4** Születésed pedig: amely napon születted, nem metszetted el köldököd, vízben nem fürösztetted tisztítás végett, sózni nem sózattál meg és pólyázni nem pólyáztattál be. **5** Szem nem sajnálkozott rajtad, hogy tetted volna veled egyet is ezek közül, megkönyörülve rajtad; hanem eldobattál a mező színére, mert lélek megutált téged, amely napon születted. **6** Ekkor elmentem melletted és láttalak véredben fetrengve és mondtam neked: véredben élj, és mondtam neked: véredben élj! **7** Sok ezerré mint a mező növényét tetted, gyarapodtál és nagygyá lettél és a díszek díszébe jutottál; az emlők megszilárdultak, hajad megnőtt, de meztelen és mezítelen voltál. **8** Elmentem melletted és láttalak s íme itt az időd, a szerelem ideje és rád teríttem ruhám szárnyát és befedtem meztelenségedet; megesküdtem neked és szövetségre léptem veled, úgymond az Úr az Örökkévaló, és enyém lettél. **9** És megfürösztöttelek vízben és leöblítettem rólad véredet és megkentelek olajjal; **10** felöltöztettelek hímes ruhába, felszaruztalak

táchásbőrrel és felkötöttem rád bysszust és selyemmel takartalak be: **11** és feldíszítettelek dísszel, karperecet adtam kezeidre és láncot a nyakadra. **12** Gyűrűt adtam orrodra, karikákat füleidbe és pompás koronát fejedre. **13** Díszítetted magadat arannyal és ezüzzel, öltözeted bysszus, selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél és szép voltál igen nagyon és királyságra voltál alkalmas. **14** És hírnév terjedt rólad a nemzetek közt szépséged miatt, mert tökéletes volt az én ékességem által, melyet rádtettem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** De elbizakodtál szépséged által és paráznalkodtál hirnevednél fogva és kiöntötted paráznaságodat minden arra menőnek, hogy övé legyen. **16** És vettél ruháidból és készítettél magadnak tarka magaslatokat és paráznalkodtál rajtuk: ilyesmi nem esett meg és nem lesz. **17** És vetted pompás holmidat, az én aranyomból és ezüstömből, amelyet adtam neked és készítettél magadnak férfikepeket és paráznalkodtál velük, **18** És vetted a te hímes ruháidat és betakartad őket; s olajomat és tömjénemet eléjük adtad. **19** És kenyereimet, amelyet neked adtam – lánglisztet, olajat és mézet adtam enned – azt eléjük adtad kellemes illatul s így volt, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **20** És vetted fiaidat és leányaidat, akiket szültél nekem és levágtad őket számukra eledeleül; vajon kevés volt-e a te paráznaságodból, **21** hogy leölted fiaimat is és odaadtad, tűzön átvezetve őket számukra. **22** És mind a te utálatosságaid és paráznaságaid mellett nem emlékeztl meg ifjúkorod napjairól, amidőn meztelen és mezítelen voltál, véredben fetrengő voltál. **23** És volt mind a te gonoszteited után, jaj, jaj neked, úgymond az Úr, az Örökkévaló – **24** építettél magadnak boltozatot és készítettél magadnak magaslatot minden piacon; **25** minden út elején építetted magaslatodat, utalattá tetted szépségedet és szétterpesztetted lábaidat minden aramenőnek és szaporítottad paráznaságaidat. **26** Paráznalkodtál Egyiptom fiai, nagytestű szomszédaid felé és szaporítottad paráznalkodásaidat, hogy megharagíts engem. **27** És íme kinyújtottam kezemet ellened és megcsökkentettem illetményedet és odaadtalak gyűlöliődnek dühébe, a filiszteusok leányainak, akik szégyenkeznek a te fajtalan utad miatt. **28** És paráznalkodtál Assúr fiai felé, mivelhogy nem laktál jól; paráznalkodtál velük és nem is laktál jól. **29** És megsokasítottad paráznalkodásodat a kalmárok országa, Kaszdím felé, de ezzel sem laktál jól. **30** Mi hervatag a te szíved, úgymond az Úr, az Örökkévaló, midőn mindezeket cselekedted, önhatalmú paráznánőnek cselekedeteit! **31** Midőn építetted boltozatodat minden út elején

és magaslataidat készítetted minden piacon, és nem voltál olyan mint parázna nő, megvetve a paráznabért. **32** Házasságtörő asszony te, aki férjed mellett idegeneket vesz el. **33** Mind a parázna nőknek adnak ajándékot, te pedig ajándékaidat adtad mind a szeretőidnek és megvesztegetted őket, hogy hozzád jöjjenek mindenünnen, a te paráznasággoddal. **34** Így történt veled a paráznalkodásodban ellenkezője az asszonyoknak, utánad ugyanis nem paráznalkodtak; és midőn paráznabért adtál, de neked nem adatott paráznabér, így lettél ellenkezőjükké. **35** Azért, paráznánő te, halljad az Örökkévaló igéjét. **36** Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivelhogy kiömlött az érced és feltárodott szemérmed a szeretőid felé omló paráznalkodásaidban és mind a te utálatos bálványaid miatt és gyermekeid elontott vére fejében, akiket nekik adtál: **37** azért íme én összegyűjtöm szeretőidet mind, akiknek kellemes voltál és mindazokat, akiket szerettél, azokkal együtt, akiket gyűlöltél, összegyűjtöm őket ellened mindenünnen és föltárom előtted szemérmedet, hogy lássák egész szemérmedet. **38** És ítélek fölötted, amint télnék házasságtörő és vérontó nők fölött és harag meg bosszú vérvé teszlek. **39** És kezükbe adlak téged és lerombolják boltozatodat és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik díszes ékszereidet; és otthagynak meztelenül és mezítelenül. **40** És fölhoznak ellened gyülekezetet és megköveznek téged kövel és összevagdálnak téged kardjaikkal. **41** És elégetik házaidat tűzben és végeznek rajtad büntetést sok asszony szemé láttára; és megszüntetem parázna létedet, és paráznabért sem fogsz többé adni. **42** És csillapítom az én hevemet rajtad és eltávozik bosszúságom tőled, és megnyugszom és nem haragszom többé. **43** Mivelhogy nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól és mindezekkel haragot okoztál nekem, tehát én is lám utadat fejedre háritom, úgymond az Úr, az Örökkévaló; avagy nem cselekedted-e a fajtalanságot mind a te utálatosságaid mellett? **44** Íme minden példázó terólad fog példázni, mondván: amilyen az anya, olyan a leánya. **45** Anyádnak leánya vagy, megutálja férjének, és gyermekeinek és nővére vagy nővéreidnek, akik megutálták férjüket és gyermekeiket; anyátok chittita nő és atyátok emóri. **46** Nagyobbik nővéred Sómrón, ő meg leányai, aki balkezedről lakik, a náladnál kisebb nővéred pedig, aki jobbkezedről lakik, Szodoma meg leányai. **47** Avagy nem az ő útjaidon jártál és nem az ő utálatosságaik szerint cselekedtél Kevés híján még romlottabb voltál náluk mind a te utaidon. **48** Ahogy én élek, úgymond

az Úr, az Örökkévaló, nem cselekedett Szodoma nővéred, ő meg leányai, amint cselekedtél te meg leányaid. **49** Íme, ez volt Szodoma nővérednek bűne: gőgösség; kenyérnek bősége és nyugodt jólét jutott neki és leányainak, de szegénynek és szűkölködőnek kezét nem támogatta. **50** És felfuvalkodtak és utálatosságot követtek el előttem, tehát eltávolítottam őket, amint láttam. **51** Sómrón pedig vétkeid felét sem vétkezte és te többé tetted utálatosságaidat az övéknél, úgy, hogy igazoltad nővéreidat mind a te utálatosságaid által, amelyeket elkövéttél. **52** Te is viseld gyalázatotod, mivelhogy mentségére lettél nővéreidnek: vétkeid által, melyekkel utálatosabban cselekedtél náluknál, ők igazoltabbak nálad; tehát te is szégyenkezzél és viseld gyalázatotod, midőn igazoltad nővéreidat. **53** Majd visszahozom foglyait, Szodomának meg leányainak foglyait és Sómrónnak meg leányainak foglyait és visszahozom a te foglyaidat közepettük; **54** azért, hogy viseld gyalázatotod és megszégyenülj mind amiatt, amit elkövéttél, midőn megvigasztaltad őket. **55** És nővéreid, Szodoma meg leányai visszatérnek, előbbi módjukba állítatnak és Sómrón meg leányai visszatérnek előbbi módjukba, és te meg leányaid visszatértek előbbi módotokba. **56** Avagy nem volt-e a te Szodoma nővéred híresztelésül a te szájadban gőgösködésed napján? **57** Mielőtt nyilvánvalóvá lett a te gonoszságod, mint amely időben gyaláztak téged Arám leányai és mind a körülötte levők, a filiszteusok leányai, akik kigúnyoltak téged kőröskörül. **58** Fajtalanságodat és utálatosságaidat, te viselted azokat, úgymond az Örökkévaló. **59** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd cselekeszem veled, amint cselekedtél te, aki megvetettél esküt, fölbontva szövetséget. **60** De megemlékezem én az ifjúkorod napjaiban veled kötött szövetségemről és fönntartok számodra örök szövetséget. **61** És meg fogsz emlékezni utaidról és megszégyenülsz, midőn magadhoz fogadod testvéreidat, a náladnál nagyobbakat a náladnál kisebbekkel együtt, és adom őket neked leányaidul, de nem a veled való szövetség folytán. **62** És én fenntartom szövetségemet veled, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló; **63** hogy megemlékezzél és szégyenkezzél és ne legyen neked többé szájnak megnyílása gyalázatotod miatt, amidőn engesztelést adok neked mind azért, amit elkövéttél, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

17 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, adj fel egy rejtvényt és mondj egy példázatot Izrael házáról. **3** És mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló. A nagy sas, a nagy szárnyú,

hosszú tollú, teli tollazatú, melynek tarka a színe, eljött a Libazonba és elvette a cédrusnak sudarát; **4** gallyainak legfelsőbbjét letépte és elvitte kalmárok országába, kereskedők városában helyezte el. **5** És vett az ország vetéséből és vetésre való mezőbe tette, elvitte nagy víz mellé, fűzfaképen helyezte el. **6** Kisarjadt és terjeszkedő szőlőtővé lett, alacsony természetű úgy hogy ágai hozzáhajoltak és gyökerei alatta voltak; és szőlőtővé lett, vesszőket hajtott és ágacskákat eresztett. **7** De volt egy nagy sas, nagy szárnyú és sok tollozatú és íme, ez a szőlőtő feléje görbítette gyökereit és ágait hozzá eresztette, hogy őt itassa, ültetvénye ágyaiból. **8** Jó mezőre, nagy víz mellé van ültetve, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy pompás szőlőtővé váljék. **9** Mondjad, így szól az Úr, az Örökkévaló: fog-e boldogulni? nemde ki fogja szakítani gyökereit és gyümölcsét lemetszi, hogy elszáradjon, minden kisarjadt levele el fog száradni; és nem nagy karral és sok néppel kell őt kirántani gyökereiből. **10** Íme el van ültetve, vajon fog-e boldogulni? Nemde, amint a keleti szél éri, száradva elszárad, sarjadása ágyain fog elszáradni. **11** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **12** Mondjad csak az engedetlenség házának: nemde tudjátok, mik ezek? Mondjad: Íme eljött Bábel királya Jeruzsálembé és elvitte királyát és nagyjait és vitte őket magához Bábelbe. **13** És vett; a királyi magzatból és kötött vele szövetséget és eskübe fogadta és az ország vezéreit elvitte, **14** hogy alacsony királyság legyen, hogy föl ne emelkedjék, megőrizze az ő szövetségét, hogy az fennálljon. **15** De fellázadt ellene, követet küldve Egyiptomba, hogy adjanak neki lovakat és sok népet; vajon fog-e boldogulni, megmenekül-e aki ezeket teszi? Szövetséget bontott föl, és megmeneküljön: **16** hogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony azon király székhelyén, aki őt királlyá tette, akinek esküjét megvetette és akinek szövetségét fölbontotta, ő nála, Bábel közepén fog meghalni. **17** És nem nagy hadsereggel és sok gyülekezettel fog vele együttműködni Fáraó a háborúban, mikor sáncot hánynak föl és ostromtoronyokat építenek, sok lélek kiirtására. **18** Hisz megvetette az esküt, fölbontva a szövetséget, és íme kezét adta és mindezeket tette: nem fog megmenekülni. **19** Azért, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ahogy élek, bizony az én eskümet, melyet megvetett és szövetségemet, melyet fölbontott, fejére hárítom. **20** És kiterítem rá hálómat és megfogatik varsámban és elviszem őt Bábelbe és ítéletre szállok ott vele hűtlenségéért, mellyel hűtlenkedett irántam. **21** És mind a szökevényei, minden csapatjában, kard által fognak elesni, és a

megmaradottak minden szélnek fognak elszórtni; és megtudjátok, hogy én az Örökkévaló beszéltem. **22** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd veszek én a cédrusnak magas sudarából és elültetem; legfelsőbb gallyaiból egy gyengét tépek le, és majd elplántálok én magas, ormos hegyre. **23** Izraelnek magasságos hegyén fogom elplántálni, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen és pompás cédrussá váljék; és majd lakik alatta minden madár, minden szárnyas, ágai árnyékában laknak. **24** És megtudják a mezőnek fái mind, hogy én az Örökkévaló alacsonyítottam le a magas fát, emeltem föl az alacsony fát, szárazítottam el a viruló fát és virágoztattam föl a száradt fát; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem.

18 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Mit akartok ti, midőn ezzel a példabeszéddel éltek Izrael földjén, mondván: az apák egest esznek és a fiúk fogai vásznak belé? **3** Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem lesz többé helye annak, hogy ezzel a példabeszéddel éljetez Izraelben. **4** Lám mind a lelkek az enyéim, úgy az atyának lelke mint a fiúnak lelke az enyéim; a vétkező lélek, az hal meg. **5** És ha valaki igaz lesz és jogot és igazságot művel: **6** a hegyeken nem evett és szemét nem emelte föl Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem fertőztette meg és nőhöz tisztulása alatt nem közeledik; **7** senkit nem szorongat, az adósságért vett zálogot visszaadja, rablást nem követ el, kenyerét adja az éhezőnek és a mezítelent ruhával takarja be; **8** kamatra nem ad és többletet nem vesz, jogtalanságtól visszavonja kezét, igaz ítéletet hoz ember és ember között; **9** törvényeim szerint jár és rendeleteimet megőrizte, hogy igazságot műveljen: igaz ő, élni fog, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **10** De ha nemzett erőszakos fiút, vérontót és aki csak egyet is tett ezek közül, **11** amaz pedig mindezeket nem tette, hanem a hegyeken is evett és felebarátjának feleségét megfertőztette; **12** szegényt és szűkölködőt szorongatott, rablásokat követett el, zálogot nem ad vissza, a bálványokhoz emelte fel szemeit, utálatosságot cselekedett; **13** kamatra adott és többletet vett – éljen-e? Nem fog élni, mind ez utálatosságokat cselekedte, meg fog halni, vére lesz rajta! **14** De íme nemzett egy fiat, és az látta atyjának minden vétkeit, amelyeket elkövetett; látta, és nem cselekszik azok szerint: **15** a hegyeken nem evett, szemeit nem emelte fel Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem fertőztette meg; **16** senkit nem szorongatott, zálogot nem vett el és rablást nem követett el, kenyerét az éhezőnek adta

és a mezítelent betakarta ruhával; 17 a szegénytől visszatartotta a kezét, kamatot és többletet nem vett, rendeleteimet megtette, törvényeim szerint járt; az nem hal meg atyjának bűnéért, élni fog. 18 Atya, mivel fosztogatást követett el és rablást követett el testvérén és azt, ami nem jó, cselekedte népe között, íme meghalt bűnéért. 19 És ti mondjátok, miért nem viselte a fiú is az atyjának bűnét? Hiszen a fiú jogot és igazságot művelt, mind a törvényeimet megőrizte és megcselekedte azokat: élni fog. 20 A vétkező lélek, az hal meg, a fiú nem viseli az atya bűnét és az atya nem viseli fia bűnét, az igaznak igazsága rajta magán lesz és a gonosznak gonoszsága rajta magán lesz. 21 De a gonosz, midőn elfordul mind a vétkeiktől, amelyeket elkövetett és megőrzi mind a törvényeimet és művel jogot és igazságot, élni fog, nem hal meg. 22 Mind a büntettei, melyeket elkövetett nem tartatnak neki emlékezetben; igazságért, amelyet művelt, élni fog. 23 Vajon kívánva kívánom-e a gonosznak halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nemde azt, hogy megtérjen útjairól és éljen. 24 De ha az igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, mindazon utálatosságok szerint cselekszik, amelyeket a gonosz cselekedett, éljen-e? Mind az igazságai, amelyeket cselekedett, nem tartatnak emlékezetben, hűtlenségéért, amellyel hűtlenkedett, és vétkéért, amellyel vétkezett, azokért hal meg. 25 És ti azt mondjátok, nem megfelelő az Úrnak útja! Halljátok csak, Izrael háza, vajon az én utam nem megfelelő-e; hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 26 Mikor az igazságos elfordul az igazságától és jogtalanságot követ el és ennek folytán meghal, azon jogtalanságáért, amelyet elkövetett, hal meg. 27 És mikor a gonosz elfordul gonoszságától, melyet művelt, és jogot s igazságot művelt, ő életben tartja lelkét: 28 látta ugyanis és elfordult mind a büntetteitől, melyeket cselekedett; élni fog, nem hal meg. 29 És Izrael háza azt mondja: nem megfelelő az Úrnak útja; vajon az én útjaim nem megfelelők-e, Izrael háza, hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 30 Azért kit-kit útjai szerint foglak megítélni benneteket, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló; forduljatok el és térjete meg mind a büntetteitektől, hogy ne legyen nektek bűnre való botlásul. 31 Dobjátok el magatoktól mind a büntetteiteket, melyekkel vétkezettetek és szereztetek magatoknak új szívet és új szellemet, hisz miért halnátok meg, Izrael háza! 32 Mert nem kívánom annak, aki meghal, a halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, térjete meg tehát és éljete!

19 Te pedig hangoztass gyászdal Izrael fejedelmeiről. 2 És mondjad: Mily nőoroszlán a te anyád, oroszlánok közt hevert, fiatal oroszlánok közepette nevelte föl kölykeit; 3 és nagyra nevelt egyet a kölykei közül, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. 4 Hallottak róla nemzetek, vermükben fogatott meg és karikákon vitték Egyiptom országába. 5 Midőn látta, hogy várakozott, de elveszett reménye, vett egyet kölykei közül, fiatal oroszláná tette. 6 Ez járt oroszlánok közepette, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. 7 Pusztította palotáikat és rommá tette városaikat, és elpusztult az ország meg teljessége, ordítása hangjától. 8 És elhelyezkedtek ellene nemzetek köröskörül a tartományokból és kiterítették rá hálójukat, vermükben megfogatott; 9 és ketrecbe tették karikákon és elvitték őt Bábel királyához, várba vitték, azért hogy hangja többé ne hallassék Izrael hegyein. 10 Anyád olyan, mint a szőlőtő, véreddel a víz mellé ültetve, termékeny és lombos volt a sok víztől. 11 És voltak neki hatalmas vesszői, uralkodók palcáira való; és egynek a termete kimagasodott a lombozat fölött és látható volt magasságában ágai sokaságával. 12 De kiszakított haragban, a földre vetetett, és a keleti szél elszáritotta gyümölcsét; leváltak és elszáradtak hatalmas vesszői, tűz emésztette meg. 13 És most a pusztába van ültetve, száraz és szomjas földbe. 14 És tűz csapott ki ágainak vesszejéből, megemésztette gyümölcsét, és nem volt több benne hatalmas vessző, uralkodásra való pálca. Gyászdal az, lett is gyászdallá.

20 És volt a hetedik évben, az ötödik hóban, a hónap tizedikén jöttek férfiak Izrael vénei közül, hogy megkérdezzék az Örökkévalót; és ültek előttem. 2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Ember fia, beszélj Izrael véneivel és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, engem megkérdezni jöttök-e? Ahogy élek, nem kérdeztem meg magamat általatok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 4 Itélni akarod-e őket, itélni akarod, ember fia? Óseik utálatosságait tudasd velük! 5 És szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló. Amely napon kiválasztottam Izraelt, fölemeltem kezemet Jákob háza magzatának és megismerttem magamat velük Egyiptom országában; fölemeltem kezemet nekik, mondván: Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek! 6 Azon napon fölemelem kezemet nekik, hogy kivezetem őket Egyiptom országából azon országba, melyet kikémleltem számukra, tejjel és mézzel folyót; díszte az mind az országoknak. 7 És szóltam

hozzájuk: Kiki szemeinek undokságait dobjátok el és Egyiptom bálványain ne tisztátalanítsátok meg magatokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. **8** De engedetlenkedtek irántam és nem akartak rám hallgatni, ki-ki szemeik undokságait nem dobták el és Egyiptom bálványait nem hagyták el; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk heveimet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat Egyiptom országa közepében. **9** De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségteleníttessék a nemzetek szeme láttára, amelyek között voltak, amelyeknek szeme láttára megismertettem magamat velük, hogy kivezessem Egyiptom országából. **10** És kivezettem őket Egyiptom országából és elvittem őket a pusztába. **11** És adtam nekik törvényeimet és rendeleteimeit tudattam velük, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk. **12** És szombatjaimat is adtam nekik, hogy jelül legyenek köztem és köztük, hogy megtudják, hogy én az Örökkévaló szentelem meg őket. **13** De engedetlenkedett irántam Izrael háza a pusztában, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet megvetették, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk, és szombatjaimat megszenségtelenítették nagyon; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk heveimet a pusztában, hogy megsemmisísem őket. **14** De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségteleníttessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. **15** Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy nem viszem be őket azon országba, melyet adtam, tejjel és mézzel folyót, dísze az mind az országoknak; **16** mivel rendeleteimet megvetették és törvényeim szerint nem jártak és szombatjaimat megszenségtelenítették, mert bálványaik után jár a szívük. **17** De sajnálkozott rajtuk a szemem, hogy meg ne rontsam őket és nem tettem velük végpusztítást a pusztában. **18** Erre szóltam fiaikhoz a pusztában: Atyáitok törvényei szerint ne járjatok és rendeleteiket ne őrizzék meg és bálványaikon ne tisztátalanítsátok meg magatokat; **19** én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, törvényeim szerint járjatok, és rendeleteimet őrizzék meg és tegyétek meg azokat; **20** és szombatjaimat szenteljétek meg, hogy jelül legyenek köztem és köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. **21** De engedetlenkedtek irántam a fiúk, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet nem őrizték meg, hogy megtegyék azokat, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk, szombatjaimat megszenségtelenítették; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk heveimet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat a pusztában. **22** De visszavontam kezemet és tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségteleníttessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. **23** Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy elszélesztem a nemzetek között és elszórom őket az országokban; **24** mivel rendeleteimet nem tették meg és törvényeimet megvetették és szombatjaimat megszenségtelenítették és atyáik bálványai után voltak a szemeik. **25** Adtam is nekik törvényeket, melyek nem jók, és rendeleteket, amelyek által nem élnek. **26** És megtisztátalanítottam őket adományaimmal, azzal, hogy tűzön átvitték az anyaméhnek minden megnyitóját, azért hogy elpusztítsam őket, azért hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **27** Azért beszélj Izrael házához, ember fia, és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, továbbá ezzel káromoltak engem őseitek, midőn hűtlenséggel hűtlenkedtek ellenem: **28** bevittem őket az országba, amelyről főemeltem kezemet, hogy nekik adom, és láttak minden magas dombot és minden sűrű lombú fát, ott áldozták vágóáldozataikat és letették ott bosszantó áldozatukat és bemutatták ott kellemes illataikat és kiöntötték ott öntőáldozataikat. **29** És szóltam hozzájuk: Mi az a magaslat, ahol ti vagytok a bemenők? És elneveztek magaslatnak mind e mai napig. **30** Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló, vajon őseitek módjára ti megtisztátalaníjtátok magatokat és undokságaik után ti paráználkodtok, **31** és azzal, hogy bemutajátok adományaitokat és azzal, hogy tűzön át viszitek gyermekeiteket, ti megtisztátalaníjtátok magatokat mind a ti bálványaitokon mindmáig: és én megkérdeztessem-e magamat általatok, Izrael háza? Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem kérdeztem meg magamat általatok! **32** Ami pedig lelketekben támad, az nem lesz meg, az amit ti mondtok: olyanok legyünk, mint a nemzetek, mint az országok nemzetségei, szolgálva fát és követ. **33** Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hével fogok rajtatok uralkodni. **34** Majd kivezettek benneteket a népek közül és összegyűjtelek benneteket azon országokból, amelyekbe elszórdtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hével. **35** És elviszlek benneteket a népek pusztájába és ítéletre szállok ott veletek színről-színre; **36** amint ítéletre szálltam őseitekkel Egyiptom országa pusztájában, úgy fogok ítéletre szállni veletek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **37** És elvezetlek benneteket a vessző alatt és behozlak benneteket a szövetség kötelékébe; **38** és kiválogatom közületek a fellázadókat és tőlem

elpartolókat, tartózkodásuk országából kivezetem őket, de Izrael földjére nem jönnek be; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **39** Ti pedig, Izrael háza, így szól az Úr, az Örökkévaló: ki-ki bálványait, menjetekeket, szolgáljátok azután is, ha nem akartok rám hallgatni; de az én szent nevemet többé meg ne szentségtelenítsétek adományaitokkal és bálványaitokkal. **40** Mert az én szent hegyemen, Izrael magasságos hegyén, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ott fog engem szolgálni Izrael egész kedvelni és ott fogom követelni adományaitokat és ajándékaitok zsengéjét, mind a szentségeitek szerint. **41** Kellemes illat mellett kedvelni foglak benneteket, amikor kivezetlek a népek közül és összegyűjtelek benneteket az országokból, amelyekbe elszóródtatok; és szentnek bizonyulok általatok a nemzetek szeme láttára. **42** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor beviszlek benneteket Izrael földjére, azon országba, melyről fölemeltem kezemet, hogy őseiteknek, adom. **43** És meg fogtok emlékezni ott az útjaitokról és mind a cselekedeteitekről, amelyek által megtisztátalanultatok; és meg fogtok undorodni önmagatoktól mind a gonoszságaitok miatt, amelyeket elkövettek. **44** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor eljárók veletek nevem kedvéért, nem a ti rossz útjaitok szerint és romlott cselekedeteitek szerint, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **45** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **46** Ember fia, fordítsd arcodat dél felé, szónokolj a déli tájék felől és prófétájj a mezőnek erdejéről a délvídeden. **47** És mondd a délvídek erdejének: halljad az Örökkévaló igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden viruló fát és minden száradt fát, nem alszik el, lobogó lángot, és megégettetik általa minden arc délvídektől északig. **48** És látni fogja minden halandó, hogy én az Örökkévaló gyújtottam meg, nem fog elaludni. **49** És mondtam: Jaj Uram, Örökkévaló, ők azt mondják rólam: hiszen ő példázatokat mondogat!

21 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arcodat Jeruzsálem felé és szónokolj a szentélyek felől és prófétájj Izrael földjéről. **3** És mondd Izrael földjének: Így szól az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, kihúzom kardomat hüvelyéből, hogy kiirtsak belőled igazat és gonoszt. **4** Mivelhogy kiirtok belőled igazat és gonoszt, azért kimegyen kardom hüvelyéből minden halandó ellen délvídektől északig. **5** És megtudja

minden halandó, hogy én az Örökkévaló húztam ki kardomat hüvelyéből, nem tér többé vissza. **6** Te pedig, ember fia, nyöggj megtört derékkal, és keserűséggel nyöggj szemük láttára. **7** És lesz, midőn szólnak hozzád, miért nyögsz te? mondjad: a hír miatt, mert jön, hogy megolvad minden szív és ellankadnak mind a kezek és eltompul minden szellem és mind a térdek vízként folynak szét; íme jön és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **8** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Ember fia, prófétájj és szólj! Így szól az Úr: Mondjad: kard, kard megélesítettet és megcsiszolatott; **10** azért hogy mészárlást végezzen, élesítettet meg, azért, hogy villogása legyen, csiszolatott meg. Avagy örvendjünk? Fiamnak vesszeje az, megvet minden fát. **11** Adta azt csiszolásra, hogy marokba fogják; az a kard megélesítettet és az csiszolatott meg, hogy az öldöklőnek kezébe adják. **12** Kiáltás és jajgass, ember fia, mert az fordul népem ellen, az Izraelnek minden fejedelmei ellen; a kardnak kiszolgáltatva lesznek népemmel együtt, azért üss a csípőre! **13** Mert kipróbáltott: Hát micsoda, ha nem lesz is megvető vessző, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **14** Te pedig, ember fia, prófétájj és csapj tenyeret tenyérhez: kétszeres lesz a kard, háromszoros, megölteknek kardja, az a nagy megöltöknek kardja, mely környékezi őket. **15** Azért hogy szív csüggedjen és sokan legyenek az elbotlottak, minden kapuik ellen intéztem a kardnak suhintását; ha el van készítve villogásra, kicsiszolva mészárlásra. **16** Rázkódjál ki, tarts jobbra, fordulj meg, tarts jobbra, ahova rendelve van az éled! **17** És én is tenyeremet csapom tenyeredhez, lecsillapítom hevemet; én az Örökkévaló beszéltem. **18** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **19** Te pedig, ember fia, csinálj magadnak két utat, ahol jönni fog Bábel királyának kardja, egy országból induljon ki mind a kettő; és helyet szemelj ki, a városba vivő út elején szemeld ki. **20** Utat csinálj, ahol jönni fog a kard Ammón fiainak Rabbája ellen, meg az erősített Jeruzsálemben levő Jehúda ellen. **21** Mert ott állt Bábel királya a váló úton, a két útnak elején, hogy jóslást tegyen: rázta a nyilakat, megkérdezte a teráfímot, megnézte a májat. **22** Jobbjáról volt a Jeruzsálemnek szóló jóslat, hogy elhelyezzen kosokat, hogy megnyissa száját ölésre, hogy fölemelje hangját riadásra, hogy elhelyezzen kosokat a kapuk ellen, hogy fölhányjon töltést, hogy építsen ostromtoronyokat. **23** És olyan lesz nekik, mint hamis jóslat az ő szemükben, hisz hétszeres esküik vannak; holott ő emlékezetbe hozza a bűnt, hogy megfogassanak. **24** Azért így szól

az Úr, az Örökkévaló: Mivel emlékezetbe hozták bűnötöket, amikor feltáruznak bűntetteitek, úgy hogy meglátszanak vétkeitek mind a ti cselekedeteitekben, mivel emlékezetbe juttok, kézzel fogattok meg. **25** Te pedig, gonosz megölni való, Izrael fejedelme, akinek eljött a napja, a végbűn idején. **26** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Vesd le a süveget, tedd le a koronát! Ez nem marad ez. Az alacsonyt magassá teszik, a magasat pedig alacsonnyá! **27** Rommá, rommá, rommá tesztem, ez sem lesz meg, míg nem jön az, aki az ítélet és neki adom. **28** Te pedig, ember fia, prófétájl és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló Ammón fiairól és gyalázásukról; mondjad: kard, kard, kivonva, mészárlásra csiszolva, pusztfításra, hogy villogása legyen; **29** amikor neked hamisat láttak, amikor neked hazugságot jósoltak, hogy tesznek téged gonosz megölni való nyakára, akiknek eljött a napjuk, a végbűn idején: **30** visszateszik a hüvelyébe! Amely helyen teremtettél, eredet országában ítéllek téged. **31** Kiontom rád haragomat, indulatom tüzeit szítom ellened és adlak téged tüzes emberek, rontó kovácsok kezébe. **32** A tűznek leszel eledelül, véred az ország közepén lesz, nem jutsz emlékezetbe; mert én az Örökkévaló beszéltem.

22 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** És te ember fia, ítélni akarsz-e, ítélni akarsz-e a vérontás városát? Tudasd hát vele mind az utálatosságait. **3** És mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló. Város, mely vért ont a maga közepén, hogy eljöjjön ideje, és bálványokat készített a területén, hogy megtisztátalanuljon. **4** Véred által, amelyet ontottál, bűnbe estél és bálványaid által, melyeket készítettél, megtisztátalanultál; így közel hoztad napjaidat és eljutottál éveidhez; azért tettelek gyalázattá a nemzeteknek és csúfolássá mind az országoknak. **5** A közel levők és a tőled távol levők csúfot úznak majd veled, tisztátalan nevű te, nagy zűrzavarú! **6** Íme, Izrael fejedelmei, ki-ki karja szerint voltak te benned, hogy vért ontsanak; **7** atyát és anyát gyaláztak benned, a jövőnnyel erőszakosan bántak közepetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned; **8** szentségeimet megvetted, szombatjaimat megszentégtelenítetted; **9** rágalmozó emberek voltak benned, hogy vért ontsanak; a hegyeken ettek benned, fajtalanságot követtek el közepetted; **10** az atyának szemérmét fölfedték benned, a tisztulásban levő tisztátalan nőt meggyalázták benned; **11** ki-ki felebarátjának nevével utálatosságot cselekedett, ki-ki menyét megfertőztette fajtalansággal és ki-ki nővérét, atyjának leányát

meggyalázta benned; **12** megvesztegetést fogadtak el benned, hogy vért ontsanak, kamatot és többletet vettél és nyereszkdétél felebarátaidon fosztogatással, rólam pedig elfelejtkezted, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **13** Íme hát összecsapom tenyeremet a te nyereszkdéted miatt, melyet elkövetted, és vérontásod miatt, mely közepetted volt. **14** Állhatatos lesz-e szíved, avagy erősek lesznek-e kezeid azon napokon, midőn elbánok veled? Én az Örökkévaló beszéltem és megteszem. **15** Elszélesztelek téged a nemzetek közé és elszórlak az országokban, és végkép elveszem tőled tisztátalanságodat; **16** és megszentégtelenítve leszel önmagad által a nemzetek szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **18** Ember fia, lett nekem Irrael háza salakká, mindnyájan réz és ón és vas és ólom a kohó közepette, ezüstsalakká lettek. **19** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel mindnyájatok salakká lettetek, azért íme én összegyűjtelek benneteket Jeruzsálem közepébe; **20** amint összegyűjtenek ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kohó közepébe, hogy tüzet szítsanak rá, hogy megolvassák, úgy foglak összegyűjteni haragomban és hevemben; beteszlek és megolvasztlak benneteket. **21** Egybehozlak benneteket, és szítom rátok indulatom tüzeit, hogy megolvadjatok közepette. **22** Valamint megolvad az ezüst a kohóban, úgy fogtok ti megolvaszatni benne; és megtudjátok, hogy én, az Örökkévaló ontottam rátok hevemet. **23** És lett hozzám az Örökkévalónak igéje, mondván: **24** Ember fia, mond nek: te meg nem tisztított ország vagy, melynek nem jutott eső a harag napján. **25** Prófétaimak összeesküvése van benne; olyanok, mint ragadmányt ragadozó, ordító oroszlán: lelkeket faltak, gazdagságot és drágaságot vesznek maguknak, özvegyeit szaporították közepette. **26** Papjai erőszakoskodtak tanomon és megszentégtelenítették szentségeimet, szent és nem-szent között nem tettek különbséget, a tiszta és tisztátalan közti különbséget nem ismertették meg; szombatjaimtól elrejtették szemüket, úgy, hogy megszentégtelenítettem közöttük. **27** Nagyjai őbenne olyanok, mint a ragadmányt ragadozó farkasok, vért ontanak, lelkeket semmisítenek meg, azért, hogy nyereszkdést üzzenek. **28** Prófétaim pedig mázzal vakoltak nekik, hamisat látva és hazugságot jósolva nekik, azt mondván: így szól az Úr, az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem beszélt. **29** Az ország népe fosztogatást művelt és rablást követett el, szegényt és szűkölködőt zaklattak s a jövőnyet

fosztogatták, jog ellenére. **30** És kerestem közülük valakit, aki falat volna és a résben állna előttem az országért, hogy el ne pusztítsam, de nem találtam. **31** Kiontottam tehát rájuk haragomat, indulatom tűzével megsemmisítettem őket, útjukat fejükre hártottam, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

23 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, volt két asszony, egy anyának leányai. **3** És paráználkodtak Egyiptomban, ifjúkorukban paráználkodtak ott nyomkodták előlőiket, ott szorították szűz mellüket. **4** Neveik pedig: Ohola az idősebbik, Oholíba a nővére; enyéim lettek és szültek fiakat és leányokat. És neveik: Sómrón Ohola és Jeruzsálem Oholiba. **5** És paráználkodott Ohola mellettem és gerjedezett szeretői iránt, az Assúrbeliek, a harcosok iránt; **6** kék bíborba öltözöttek, helytartók és kormányzók, kívánatos ifjak, mindannyian lovasok, lovakon nyargalók. **7** És odaadta paráználkodását nekik, kik valamennyien Assúr válogatott fiai: és mindazokkal, akik iránt gerjedezett, mind a bálványokkal megtisztátalodott. **8** De Egyiptombeli paráználkodását nem hagyta abban, mert vele háltak ifjú korában és szorították szűz mellét és ráöntötték paráználkodásukat. **9** Azért szeretőinek kezébe adtam őt, Assúr fiainak kezébe, akik iránt gerjedezett. **10** Ők felfedték szemérmét, fiai és leányait elvették, őt magát pedig karddal ölték meg; példává lett az asszonyoknak és büntetést végeztek rajta. **11** Látta ezt Oholiba nővére és romlottabban úzte gerjedezését nála és paráználkodását nővére paráznaságánál. **12** Assúr fiai iránt gerjedezett: helytartók, kormányzók, harcosok, teljes díszbe öltözöttek; lovasok, lovakon nyargalók, kívánatos ifjak valamennyien. **13** És láttam, hogy megtisztátlanult: egy útja van mindkettejüknek. **14** De még hozzátett paráználkodásához: látott a falra rajzolt férfiakat, kaldeusok; képeit, vörös festékekkel megrajzolva; **15** övkötők a derekukon lelógó süvegek a fejükön, látásra vitézek valamennyien, Babel fiainak hasonlóságára, Kaszdím a szülőföldjük: **16** és gerjedezett irántuk szemeinek látására, és küldött hozzájuk követeket Kaszdímba. **17** És eljöttek hozzá Babel fiai szerelmes hálásra és megfertőztették őt paráználkodásukkal, s megtisztátalantul általuk, és elszakadt tőlük a lelke. **18** S midőn feltárta paráználkodását és felfedte szemérmét, elszakadt tőle a lelkem, amint elszakadt volt lelkem a nővérétől. **19** És gyarapította paráználkodását, megemlékezvén ifjúkorának napjáról, midőn paráználkodott Egyiptom országában. **20** És gerjedezett ágyasai iránt, akiknek

számártest a testük és lovak ömlése az ömlésük. **21** Gondoltál ifjúkorod fajtalanságára, midőn az Egyiptombeliek szorították melledet ifjúkorod emlői kedvéért. **22** Azért, Oholíba, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én fölserkentem ellened szeretőidet, azokat, akiktől elszakadt lelked és rád hozom őket mindenfelől. **23** Babel fiai és mind a kaldeusokat, Pekód és Sóa és Kóa, mind az Assúr fiai ő velük; kívánatos ifjak, helytartók és kormányzók mindannyian, vitézek és hivatottak, lovakon nyargalók mindnyájan. **24** És ellened jönnek tömegben, szekérral s kerékkel és népek gyülekezetével, vérttel, pajzzsal és sisakkal megszállnak téged köröskörül: és eléjük teszem az ítéletet, hogy ítéljenek téged ítéletük szerint. **25** És végzem rajtad buzgalmamat és elbánnak veled haraggal: orrodát és füleidet eltávolítják és maradékok kard által fog elesni, ők el fogják venni fiaidat és leányaidat, és maradékok tűzben emésztetik föl. **26** És levetik rólad ruháidat és elveszik pompás holmidat. **27** És eltüntetem belőled fajtalanságodat és az Egyiptom országából való paráználkodásodat és nem fogod fölemelni hozzájuk szemeidet és Egyiptomról nem fogsz megemlékezni többé. **28** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én adlak téged azok kezébe, kiket gyűlölsz, azok kezébe, akiktől elszakadt a lelked. **29** És elbánnak veled gyűlölettel és elveszik minden szerzeményedet és ott hagynak meztelenül és mezítelenül, és fel fog tárulni a te parázna szemérméd, fajtalanságod és paráználkodásod. **30** Ezeket teszik veled, mivelhogy paráználkodtál nemzetek után, azért, hogy megtisztátlanultál bálványaikon. **31** Nővérednek útján jártál, adom tehát az ő serlegét a kezedbe. **32** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nővéred serlegét fogod inni, a mélyet és széleset – ez neveltségül és gúnyul lesz – a sokat magában foglalót – **33** részegséggel és bánattal fogsz megtelni – a pusztulás és pusztaság serlegét, Sómrón nővérednek a serlegét. **34** Megiszod azt és kiszívod és cserepeit lerágod és előlőidet megtéped; mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **35** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy megfélemedtetél rólam és hátad mögé vetted engem, viseld tehát te is fajtalanságodat és paráználkodásodat. **36** És szólt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, akarod-e ítélni Oholát és Oholíbat? Hát mondd meg nekik utálatosságait! **37** Hogy házasságot törtek és vér van kezeiken, bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, akiket nekem szültek, tűzön vezették át nekik eledelül. **38** Továbbá ezt tették velem: megfertőztették szentélyemet azon a napon, és szombatjaimat megszenteltelenítették. **39** S amikor levágták fiaikat

bálványainak, azon napon bementek szentélyembe, hogy megszenteltelentsék; íme így cselekedtek az én házamban. **40** Sőt hogy küldtek messziről jövő emberekhez, akikhez követ küldetik, és íme eljönnek, akiknek kedvéért megmosdottál, kendőzted szemeidet és díszítetted magadat dísszel; **41** És pompás ágyra ültél, s előtte terített asztal, és tömjénemet és olajamat tetted rája; **42** És jókedvű tömegnek zaja benne, és az emberek sokaságából való férfiakhoz hoztatnak részegesek a pusztából, és karpereczeket tettek kezeikre és pompás oronát a fejükre. **43** És azt mondtam a házasságtörésben elnyútról: Most majd paráználkodnak paráználkodása szerint, meg ő is. **44** Bementek hozzá, a mint bemennek parázna asszonyhoz; úgy mentek be Oholához és Oholibához, a fajtalan asszonyokhoz. **45** De igaz emberek – azok fogják őket ítélni, a mint ítélnék házasságtörőket és a mint ítélnék vérontónőket, mert házasságtörők ők és vér van kezeiken. **46** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Hozzanak rájuk gyülekezetet és tegyék őket iszonyattá és prédává. **47** És hajítson reájuk a gyülekezet követ és vágják őket szét kardjaikkal; fiaikat és leányaikat ölje meg, és házaikat égessék el tűzben. **48** És megszüntetem a fajtalanságot az országból, és okulni fognak mind az asszonyok és nem fognak cselekedni a ti fajtalanságtok szerint. **49** És reátok teszük fajtalanságtokat és a bálványokkal való vétkeiteket viselni fogjátok; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló.

24 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje a kilencedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, mondván: **2** Ember fia, ird fel magadnak a napnak nevét, éppen ezt a napot. Rávetette magát Bábél királya Jeruzsálemre éppen ezen a napon. **3** És mondj az engedetlenség házának példázatot és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: tedd föl a fazekat, tedd föl és tölts vizet is bele; **4** Gyűjtsd beléje a darabjait, minden jó darabot, combot és lapockát, a csontok javával töltsd meg; **5** A juhok javát vedd és sorba rakd a csontokat alája, forralva forrald fel, meg is főljenek benne csontjai. **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Jaj, te vérontás városa, fazék, melyen rajta van rozsdája és rozsdája nem távozott belőle; darabról darabra szed ki, nem esett reá sors. **7** Mert vére volt közepében, száraz sziklára tette; nem öntötte a földre, hogy port borítana reája. **8** Harag fölkeltésére, bosszú megindítására adtam vérét száraz sziklára, hogy be ne borítottassék. **9** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj te vérontás városa, én is nagygyá teszem a máglyát. **10** Szaporítsák

a fát, meggyújtják a tüzet, egészen megfőzik a húst, fölkeverik a levet és a csontok izzódnak. **11** És állítsd üresen a parázsra, hogy megmelegedjék és izzódjék az érce, hogy megolvadjon benne tisztátalansága, eltűnjék a rozsdája. **12** Bajlódásokat kifárasztott, de nem távozik belőle a sok rozsdája; tűzbe a rozsdája. **13** Tisztátalanságodban fajtalanság van. Mivel tisztítgattalak, de te nem tisztultál meg, tisztátalanságodtól nem fogsz többé megtisztulni, mígnem lecsillapítom rajtad hevemet. **14** Én az Örökkévaló beszéltem, megjön és megleszen, nem tágtok, nem sajnálkozom és nem gondolom meg; újaid és cselekedeteid szerint ítélek téged, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **16** Ember fia, íme én elveszem tőled szemed gyönyörűségét csapás által; ne tarts gyászt, ne sírj, ne folyjon könnyed; **17** Csendesesen nyögj, holtakért való gyászt ne tégy, fejdíszedet kösd fel magadra és sarúdat tedd rá a lábaidra; ne burkolózz be bajuszig és az emberek kenyerét ne egyed. **18** Beszéltem a néphez reggel, és este meghalt a feleségem; és cselekedtem reggel, a mint megparancsoltattam nekem. **19** És szólt hozzám a nép: Nem mondanád meg nekünk, mit jelent ez nekünk, hogy így cselekszel? **20** És szóltam hozzájuk: Az Örökkévaló igéje lett hozzám, mondván: **21** Mondd Izráél házának, így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én megszenteltelentem szentélyemet, erős büszkeségeket, a mi szemeteknek gyönyörű és a min lelketek könyörül; fiaitok pedig és leányaitok, a kiket ott hagytatok, kard által fognak elesni. **22** És majd cselekedtem: bajuszig nem fogtok beburkolózni és az emberek kenyerét nem fogjátok enni; **23** díszetek a fejeiteken, sarúitok a lábaitokon, nem fogtok gyászt tartani és nem fogtok sírni; el fogtok sínyleni bűneitekben és sóhajtoztok egyik a másika felé. **24** És lesz nektek Jechezkel csodajelül: mind a szerint a mint ő cselekedett, úgy fogtok ti cselekedni; amikor megjön, megtudjátok, hogy én vagy ok az Úr, az Örökkévaló. **25** Te pedig, ember fia, nemde, a mely napon elveszem tőlük erősségüket, dicsőséges örömeiket, azt a mi szereiknek gyönyörű és mire vágyódik a lelkük, fiaikat és leányaikat - **26** azon napon el fog jönni hozzád a menekülő, hogy hírt hallasson a fülekkel. **27** Azon a napon megnyílik szájad a menekülővel és beszélni fogsz és nem fogsz többé elnémulni; és leszel nekik csodajelül, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

25 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arczodat Ammón fiai felé és prófétájl róluk; 3 és monddj Ammón fiainak: halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel azt mondtad: Hah! szentélyemről, hogy megszenteltelenítetted és Izrael földjéről, hogy elpusztítottad és Jehúda házáról, hogy számkivetésbe mentek – 4 azért, íme én örökségül adlak a Kelet fiainak és elhelyezik benned telepeiket és beléd teszik hajlékaikat; ők eszik majd meg gyümölcsödöt és ők isszák meg tejedet. 5 És teszem Rabbát tevék tanyájává és Ammónt juhok heverőjévé; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 6 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel összecaptad kezedet és toppantottál lábaddal és örültél egész megvetéssel a lelkedben, Izrael földje fölött - 7 azért, íme én kinyújtom reád kezemet és prédául adlak a nemzeteknek, kiírtlak a népek közül és elveszítlek az országokból; megsemmisítlek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. 8 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel azt mondja Móáb meg Széir, íme olyan, mint a nemzetek mind, Jehúda háza - 9 azért íme megnyitom Móáb oldalát a városok felől, városai felől mindenünnen: Bét Hajjesimót országának díszét, Báal Meónt és Kirjátájimot. 10 Kelet fiainak, Ammónnal együtt, adom őt örökségül, hogy ne említették Ammón a nemzetek között. 11 Móábon pedig büntetést végzek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 12 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel Edóm bosszúállással cselekedett Jehúda háza ellen, bűnre bűnt követtek el és bosszút álltak rajtuk - 13 azért így szól az Úr, az Örökkévaló: kinyújtom kezemet Edómra és kiírtok belőle embert és állatot; rommá teszem Témán felől és Dedánig kard által fognak elesni. 14 És adom az Edómon való bosszúmat Izrael népem kezébe, és elbánnak Edómmal haragom és hevem szerint; és megismerik bosszúmat, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel a filiszteusok bosszúval cselekedtek és bosszút álltak, megvetéssel a lélekben, pusztítással, örök gyűlölettel 16 azért így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én kinyújtom kezemet a filiszteusokra és kiírtom a kerteiteket és megsemmisítem a tenger partjának maradékát. 17 És végzek rajtuk nagy megtorlásokat, haragnak fenytéseivel; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn bosszúmat végzem el rajtuk.

26 És volt a tizenegyedik évben, a hónap elsején, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, mivelhogy azt mondta Czór Jeruzsálemről:

ha! meg van törve a népek kapuja, én hozzám került át; hadd telek meg, ő leromboltatt - 3 azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok Czór: fölvezetek ellened sok: nemzetet, valamint fölveti a tenger az ő hullámai: 4 és elpusztítják Czór falait és lerombolják tornyait és elsöpröm a porát róla és száraz sziklává teszem. 5 Hálók kiterítő helyévé lesz a tenger közepén, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, és prédául lesz a nemzeteknek. 6 Leányai pedig, kik a mezőn vannak, karddal fognak megöletni; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én elhozom Czór ellen Nebúkadrecczart, Bábel királyát északról, a királyok királyát, lóval és szekérral, lovasokkal és gyülekezettel és sok néppel. 8 Leányaidat a mezőn karddal fogja megölni és elhelyez ellened ostromtornyokat és fölhány ellened töltést és fölállít ellened paizstetőt. 9 És faltörőjének lökését intézi falaid ellen és tornyaidat lerontja kardjaival. 10 Lovainak tömegétől elborít a poruk, lovasnak és keréknek és szekereknek zajától megrendülnek falaid, a mikor bevonul kapuidba, a mint bevonulnak ostrommal bevett városba. 11 Lovainak patáival összetapossa, mind az utcáidat, népedet karddal öli meg és hatalmas szobraid földre dőlnek. 12 És zsákmányul ejtik gazdagságodat és prédául viszik áruidat, lerombolják falaidat és gyönyörűséges házaidat lerontják: köveidet pedig és fáidat és porodat vízbe vetik. 13 És megszüntetem dalaid zúgását, és hárfáid hangja nem hallatszik többé. 14 És teszlek száraz sziklává, hálók kiterítő helye léssz, nem fogsz többé felépíttetni; mert én az Örökkévaló beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló Czórnak: Nemde bukásod zajától, a mikor nyögnek az elesettek, midőn öldöklés végeztetik közepetted, megrendülnek a szigetek. 16 És leszállanak trónjaikról mind a tenger fejedelmei, leteszik köpenyeiket és hímes ruháikat levetik, remegést öltenek, a földre ülnek, minden pillanatban megrepegnek és eliszonyodnak rajtad. 17 És hangoztatnak fölötted gyászdalt és mondják neked: Mint vesztél el, ki népesedtél a tengerektől, földicsért város, mely erős volt a tengerben, ő meg lakói, kik rátették rettegésüket minden lakóira. 18 Most megrepegnek a szigetek bukásod napján, és megrémülnek a tengerben levő szigetek a te véged miatt. 19 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn lerombolt városá teszlek, olyanná, mint azon városok, melyek nincsenek lakva, midőn felhozom rád a tenger árját és elborítanak téged a nagy vizek: 20 akkor leszállítalak a gödörbe szállókhhoz, az

őskor népéhez és lakatla a mélységek országában, őskor óta való romok gyanánt a gödörbe szállókkal, azért hogy ne légy lakva és dísz ne adjál az élők országában. 21 Rémületté teszlek és nem vagy többé; kerestetni fogsz, de nem fogsz találatni többé soha, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

27 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:

2 Te pedig, ember fia, hangoztass Czór fölött gyászdzald, 3 és mondjad Czórnak, mely a tenger bejáratainál lakik, mely a népekkel kereskedik sok sziget felé: Így szól az Úr, az Örökkévaló! Czór, te azt mondtad: én tökéletes szépségű vagyok. 4 A tengernek szívében vannak határaid, építőd tökéletessé tették szépségedet. 5 Szenír ciprusaiból építették neked mind a bordáidat, cédrust vettek a Libanonból, hogy árbocozot készítsenek reád. 6 Básán terebinthusaiból készítették evezőidet; padozatodat elefántcsonttal készítették fenyőkből a Kittímbeliek szigeteiről. 7 Bysszus hímes szövettel Egyiptomból volt a vitorlád, hogy neked zászlóul legyen; kék bíbor és piros bíbor Elísa szigeteiről volt a takaród. 8 Czídón és Arvád lakói voltak evezőseid; bölcseid, Czór, benned voltak, ők a kormányosaid. 9 Gebál vénei és bölcsei benned voltak, kijavítói lékeidnek; mind a tenger hajói meg hajóisai benned voltak, hogy vásárt űzzenek veled. 10 Párász meg Lúd és Pút voltak hadseregdedben mint harcosaid, paizsot és sisakot aggattak reád, ők adták a díszedet. 11 Arvád fiai meg hadseregded falaidon köröskörül és Gammádiak voltak tornyaidon; fegyvereiket aggatták falaidra köröskörül, ők tökéletessé tették szépségedet. 12 Tarsís kereskedik veled mindenféle vagyon bőségéből; ezüstöt, vasat, ónt és ólmot szolgáltatnak mint áruidat. 13 Jáván, Túbál és Mésekh ők a kalmáraid, emberlelkeket és rézedényeket szolgáltatnak, vásárodra. 14 Tógarma házából való lovakat, méneket és öszvéreket szolgáltatnak mint áruidat. 15 Dedán fiai a te kalmáraid, számos szigetek kezdetől függő kereskedőid; elefántcsontszarvakat és ébenfát fizettek adóul neked. 16 Arám kereskedik veled készítményeid bőségéből; gránátot, bíbort, hímes szövetet, gyolcsot, korált és rubintot szolgáltatnak mint áruidat. 17 Jehúda és Izraél országa – ők a kalmáraid; Minnítbéli búzát, pannágot, mézet, olajat és balsamot szolgáltatnak vásárodra. 18 Damaszkus kereskedett veled készítményeid bőségéért, mindenféle vagyon bőségéből, Chelbónbéli borral és fehérlő gyapjúval. 19 Vedán és Jáván fonásokat szállítottak mint áruidat; kovácsolt vas, kasszia és illatos nád volt vásárodon. 20 Dedán a te kalmárod lovaglásra való terítő ruhákkal.

21 Arábia és mind a Kédár fejedelmei – ők a te kezdetől függő kereskedők; juhokkal, kosokkal és bakokkal, azokkal kereskednek veled. 22 Sábának és Raemának kalmárai – ők a te kalmáraid; mindenféle kiváló fűszert és mindenféle drágakövet meg aranyat szolgáltatnak mint áruidat. 23 Chárán és Kanné és Éden, Sábának kalmárai, Assúr, Kilmád a te kalmáraid; 24 ők a te kalmáraid díszöltözetekkel, kék bíbor és hímes köpenyekkel és finom szövetek ládáival; kötelekkel átkötve és sorba téve kerültek kereskedelembe. 25 Tarsishajók a te karavánjaid vásárodon; megteltél és nagyon meggazdagodtál a tengerek szívében. 26 Nagy vizekre vittek a te evezőseid, a keleti szél eltört téged a tengerek szívében. 27 Vagyonod és áruid, vásárod, hajóisaid és kormányosaid, lékeid kijavítói, a veled vásárt űzők, és mind a benned levő harcosaid a közepetted levő egész gyülekezeteddel a tengerek szívébe esnek bele bukásod napján. 28 Kormányosaid jalkiáltásának hangjára megrendülnek a hullámok. 29 És kiszállanak hajóikból mind kik az evezőket tartják, a hajósok, mind a tenger kormányosai, a szárazföldre állnak; 30 és hallatják miattad hangjukat és keservesen kiáltanak, port tesznek föl a fejükre, hamuban fetrengenek, 31 és kopaszsgát csinálnak maguknak miattad és zsákokba övezkednek, és sírnak miattad lélek keservével, keserű gyászolással. 32 És hangoztatnak jajgatásukban gyászdzald rólad és megsiratnak téged: Ki olyan mint Czór, mint az az elcsendesült, a tenger közepén! 33 A mikor kijutottak áruid a tengerekből, sok népet lakattál jól; vagyonod és vásárod bőségével meggazdagítottad; a föld királyait. 34 Most eltörtél, ki a tengerekből, a vizek mélységeiben: vásárod és egész gyülekezeted benned beleestek. 35 Mind a szigetek lakói eliszonyodtak rajtad és királyaik borzadva borzadtak, remegett az arcuk. 36 A kereskedők a népek között püsszegték fölötted, rémületté lettél és nem vagy többé örökre!

28 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:

2 Ember fia, mondj Czór fejedelmének: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel büszke volt a szíved és azt mondtad isten vagyok, isteneknek székhelyét lakom a tengerek szívében, holott ember vagy és nem isten, de olyanak tartod szívedet, mint istenek szíve; 3 íme bölcsebb vagy Dánielnél, semmi rejtelmes nem volt homályos előtted. 4 Bölcsességeddel és értelemmel szerezted magadnak: gazdagságot és szerezted aranyat és ezüstöt kincstáraidban; 5 bölcsességed sokaságával kereskedelmed által gyarapítottad gazdagságodat: és büszke lett a szíved

gazdagságod által. **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy olyannak tartod szívedet, mint istene szíve, **7** azért íme én hozok reád idegeneket, a nemzetek legerőszakosabbjait, és kirántják kardjaikat bölcsességed szépsége ellen és megszenteltlenítik tündöklésedet. **8** A verembe; szállítanak téged és meg fogsz halni, a mint elesettek; meghalnak a tenger szívében. **9** Vajon fogod-e mondani megölnél előtt: isten vagyok, holott ember vagyok és nem Isten a gyilkosod kezében. **10** Amint körülméletlenül halnak meg, úgy fogsz meghalni idegenek keze által: mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **11** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **12** Ember fia, hangoztass gyászdalát Czór királyáról és mondjad neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te megpecsételődje a tökéletességnek, teli bölcsességgel és teljes szépségű, **13** Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő volt mennyezeted: ódem, piteda és jáhalóm, tarsis, sóham és jásfő, zafir, nőfekh és bárkat, meg arany; domborodásaid és nyílásaid műve rajtad volt, a mely napon teremtéssel, készítettetek. **14** Te kérub voltál, terjeszkedő szárnyú, azzá tettelek, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek között jártál. **15** Gáncstalan voltál utaidon teremtésed napjától fogva, míg nem jögtalanság találtatott rajtad. **16** Kereskedelmed sokasága által megtelt a te belső erőszakkal és vétkeztél; megszenteltlenítettelek tehát, el Isten hegyéről, és elveszítettelek, szárnyas kerub, tüzes kövek közül. **17** Büszke volt szíved szépséged által, megrontottad bölcségedet tündöklésed miatt, földre vetettelek, királyok elé adtalak, hogy látványuk legyen rajtad. **18** Bűneid sokasága folytán, kereskedelmed jögtalansága által megszenteltlenítetted szentélyeidet, tüzet támasztottam belőled, az emésztett meg téged és hamuvá tettelek a földön, mind a nézőid szeme láttára. **19** Mind a kik ismernek a népek közt, eliszonyodtak rajtad, rémületté lettél és nem vagy többé, örökre! **20** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **21** Ember fia, fordítsd arcodat Czidon felé és prófétálj fölé. **22** És mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, Czidon, hogy dicsőnek bizonyuljak benned; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn büntetést végzek rajta és megszenteltetem benne. **23** És bocsátok reád dögvészt és vért az utcáiban és elesnek közepében megöltek, az ellene köröskörül támadó kard által; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **24** És nem lesz többé szűrő tüske és fájdtató tövis Izrael háza számára mind a körülöttük levőktől, a kik megvetik őket; és megtudják, hogy én vagyok az Úr,

az Örökkévaló. **25** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn összegyűjtöm Izrael házát a népek közül, a melyek közt elszéledtek, meg fogok szenteltetni általuk a nemzetek szemeláttára; és lakni fognak földjüknön, a melyet adtam szolgálomnak, Jákóbnak. **26** És laknak rajta biztonságban, építenek házakat és ültetnek szőlőket és biztonságban laknak, midőn büntetést végzek mindazokon, kik őket megvetik a körülöttük levőktől. És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük.

29 A tizedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arcodat Fáraó, Egyiptom királya felé és prófétálj fölé és egész Egyiptom felől. **3** Beszélj és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én ellened fordulok Fáraó, Egyiptom királya, nagy szörnyeteg te, mely folyói közepette heverész, a ki azt mondta: enyém a folyóm, én csináltam azt magamnak. **4** Majd tesztek karikákat állkapcsaidra és odatapasztom folyóidnak halait pikkelyeidhez; és felhozlak folyóid közepéből meg folyóid minden halát, mely pikkelyeidhez tapad. **5** És kivetlek a pusztába, téged és folyóid minden halát; a mező színére hullasz, nem szednek össze és nem gyűjtenek egybe: a föld vadjának és az ég madarának adlak eledelül. **6** És megtudják mind az Egyiptom lakói, hogy én vagyok az Örökkévaló, mivel nádpálczája voltak Izrael házának. **7** Mikor megfognak téged a kézzel, elroppansz és elhasítod mindeniküknek vállát, s mikor reád támaszkodnak, eltörsz és megingatod mindeniküknek derekát. **8** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én hozok reád kardot és kiirtok belőled embert és állatot. **9** És Egyiptom országa pusztasággá és rommá lesz, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló; mivel azt mondta: a folyó enyém, és én csináltam! **10** Azért íme én ellened fordulok és folyóid ellen és teszem Egyiptom országát rommá, pusztaság romjává, sivataggá Migdóltól Szevéniéig és Kús határáig. **11** Nem fog rajta átvonulni ember lába, és állat lába nem fog rajta átvonulni és nem lesz lakva, negyven évig. **12** És teszem Egyiptom országát pusztasággá elpusztult országok közepette, és városai lerombolt városok közepette pusztasággá lesznek negyven évig; és elszéleszem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokba. **13** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Negyven év múltán egybegyűjtöm Egyiptomot azon népek közül, ahová elszéledtek. **14** És visszahozom Egyiptom foglyait, visszahozom őket Patrós országába, eredetük földjére, és lesznek ott alacsony királysággá. **15** A

királyságoknál alacsonyabb lesz és nem emelkedik többé föléje a nemzeteknek; megfogyasztom őket, hogy ne uralkodjanak a nemzetek felett. 16 És nem lesz többé Izrael háza számára bizalomnak, bűnre emlékeztetőnek, midőn feléjük fordulnak; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a huszonhetedik évben, az első hónapban, a hónap elsején lett hozzám az Örökkévaló ígéje, mondván: 18 Ember fia, Nebúkadrecczár, Bábel királya, munkáltatta hadseregét nagy munkával Czór ellen, minden fej megkopaszta és minden váll megtépve, de jutalma nem volt neki és hadseregének Czórtól, a munkáért, mellyel munkált ellene. 19 Azért, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én odaadom Nebúkadrecczárnak, Bábel királyának, Egyiptom országát; és elviszi sokaságát és zsákmányolja zsákmányát és prédálja prédáját, és jutalmul lesz hadseregének. 20 Béréül, a melyért munkált, odaadom neki Egyiptom országát, azért a mit számomra cselekedtek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 21 Azon a napon szarvat sarjasztok Izrael házának, neked pedig adom szájának megnyílását közepettük, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

30 És lett hozzám az Örökkévaló ígéje, mondván: 2 Ember fia, prófétájl és mondd: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jajgassatok, jaj ama nap miatt! 3 Mert közel van a nap, közel van napja az Örökkévalónak, felhőnek napja, nemzeteknek az ideje lesz. 4 És kard jön be Egyiptomba és remegés lesz Kúsban, midőn elesnek megöltek Egyiptomban, és elviszik sokaságát és leromboltnak alapjai. 5 Kús és Pút és Lúd és mind a gyűlevész nép és Kúb és a szövetséges ország fiai velük együtt kard által esnek el. 6 Így szól az Örökkévaló: Elesnek Egyiptom támogatói és ledől erős büszkesége; Migdóltól Szevéniég kard által esnek el benne, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 7 És elpusztulva lesznek elpusztított országok közepette, és városai romba dől városok között lesznek. 8 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor tüzet vetek Egyiptomra és megtöretnek mind a segítői. 9 Azon napon követek vonulnak ki tőlem hajókon, hogy megjíesszék a biztonságban levő Kúst, és remegés lesz közöttük, mint Egyiptom napján, mert íme jön. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Megszüntetem Egyiptom sokaságát Nebúkadrecczár, Bábel királya által. 11 Ő és népe ő vele, a nemzetek legerőszakosabbjai elhoznak, hogy megrontsák az országot, és kirántják kardjaikat Egyiptom ellen és megtöltik az országot megöltekkel. 12 És szárazzá teszem a folyókat és eladom az országot rosszaknak

kezébe; és elpusztítom az országot és teljességét idegenek által. Én az Örökkévaló mondottam. 13 Így szól az Úr az Örökkévaló: Elveszitem az undokságokat és eltüntetem a bálványokat Nóból, és fejedelem nem lesz többé Egyiptom országából; és félelmet vetek Egyiptom országára. 14 Elpusztítom Patrószt és tüzet vetek Czóanra és büntetést végzek Nón; 15 kiöntöm haragomat Színra, Egyiptom erősségére és kiirtom Nó sokaságát. 16 Tüzet vetek Egyiptomra, Szín remege remeg, és Nó ostrommal fog bevétetni, Nóf pedig – nappali ellenségek reá! 17 Áven és Píbészet ifjai kard által esnek el, és azok fogságba mennek. 18 És Techafnechészben elsőtétül a nap, midőn eltöröm ott Egyiptom járomrúdait és megszűnik benne erős büszkesége; őt felhő borítja és leányai fogságba mennek. 19 És büntetést viszek véghez Egyiptomon, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 20 És volt. a tizenegyedik esztendőben, az első hóban, a hónap hetedikén, lett hozzám az Örökkévaló ígéje, mondván: 21 Ember fia, Fáraónak, Egyiptom királyának karját eltörtem és íme nem kötözték be, gyógyszereket adva és póly át téve reá, bekötözve azt, hogy megerősödjék, hogy kardot foghasson. 22 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok Fáraó Egyiptom királya ellen, eltöröm karjait, az erőset meg az eltöröttet, és kiütöm a kardot kezéből. 23 És elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokban. 24 És megerősítem Bábel királyának karjait és kezébe adom kardomat, és eltöröm Fáraó karjait, hogy nyögjön előtte megöltek nyögéseivel. 25 És megerősítem Bábel királyának karjait, Fáraónak karjai pedig leessenek; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor Bábel királyának kezébe adom kardomat, hogy azt kinyújtsa Egyiptom országa ellen. 26 És elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokba; és megtudják, hogy én vagyok: az Örökkévaló.

31 És volt a tizenegyedik évben, a harmadik hóban, a hónap elsején, lett hozzám az örökkévaló ígéje, mondván: 2 Ember fia: Szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához és az ő sokaságához: kihez hasonlítottál nagyságodban? 3 Íme Assúr czédrus volt a Libánonon, szép lombú, árnyékos bozót és magas termetű: és lombozat között volt a sudara. 4 Vizek növesztették, az ár magasra nevelte: folyóival jár ültetvénye körül és csatornáit bocsátja a mező minden fáihoz. 5 Azért magasabb lett a termete a mező minden fainál és megsokasodtak ágai és hosszúra nőttek gallyai a sok víztől midőn kibocsátotta. 6 Ágain fészkeltek mind az ég madarai, és gallyai alatt szült a mező minden

vadja; árnyékában pedig lakik sok mindenféle nemzet. 7 Szép volt nagyságában, gallyainak hosszágában, mert gyökere a nagy vizek mellett volt. 8 Czédrusok nem homályosították el Isten kertjében, ciprusok nem hasonlítottak ágaihoz és gesztenyefák nem voltak olyanok, mint az ő gallyai: semmi fa az Isten kertjében nem hasonlított hozzá szépségében. 9 Szépnek alkottam ágainak sokasága által, és megirigyelték Éden minden fáit, az Isten kertjében levőket. 10 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel hogy termetre magas voltál; sudarát a lombzat közé nyújtotta és fölemelkedett a szíve magassága miatt, 11 adom őt tehát nemzetek hatalmasának kezébe; el fog bántani vele, gonoszsága szerint kiűztem őt. 12 És kivágták idegenek, a nemzetek legerőszakosabbjai és leterítették; a hegyekre és minden völgybe estek az ágai és eltörték gallyai mind az ország medreiben, és elszálltak árnyékából mind a föld népei és ott hagyták. 13 Ledől a törzsökén lakik az ég minden madara, és gallyain van a mező minden vadja. 14 Azért, hogy magasakká ne legyenek termetükkel a víz minden fáit és sudarukat ne nyújtsák a lombzat közé és ne álljanak meg hatalmaik magasságukban mind a vizet ivók; mert mindnyájan a halálnak adtak az alvilág országába az ember fiai közé, a gödörbe szállókhöz. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A mely napon leszáll az alvilágba, gyászoltam, eltartam miatta a mélységet és visszatartottam folyamait és elzárultak a nagy vizek; és elsötétíttem miatta, a Libánont, és mind a mező fái elepedtek miatta. (Sheol h7585) 16 Ledőltek zajától megrendíttem nemzeteket, midőn leszállítottam őt a gödörbe az alvilágba szállókkal, úgy hogy megvigasztalódtak az alvilág országában Éden minden fáit, a Libánonnak választottja és java, mind a vizet ivók. (Sheol h7585) 17 Ők is vele együtt leszálltak az alvilágba a kard megöltjeihez, és segítők, a kik árnyékában ültek a nemzetek között. (Sheol h7585) 18 Kihez hasonlítottál ilyenképpen dicsőségben és nagyságban az Éden fáit között? Leszállítottál tehát Éden fáival együtt az alvilág országába, a körülméletlenek között fogsz feküdni, a kard megöltjeivel együtt. Az Fáraó és egész sokasága, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

32 És volt a tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, hangoztass gyászdalt Fáraó, Egyiptom királya felett és szólj hozzá: Nemzetek orozslánja te, megsemmisültél! Holott olyan voltál, mint a szörnyeteg a tengerekben, kirottottál folyamaidban és vizeket zavartál fel

lábaiddal és felkavartad folyamaikat. 3 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Kiterítem reád hálómát sok nép gyülekezetében, és felhoznak téged varsámban. 4 És leterítlek a földön, a mező színére hajítlak és lakoztatom rajtad az ég minden madarát és jóllakatom veled az egész föld vadját. 5 A hegyekre vetem húsodat, és betöltöm a völgyeket büszkeségeddel. 6 És megáztatom áradásos földedet véreddel a hegyekig, és a, medrek megtelnek veled. 7 És betakarom, midőn eloltlak, az egeket és elsötétítem csillagaikat, a napot felhővel takarom be és a hold nem világíttatja világát. 8 Mind a világos világítókat az égen elhomályosítom miattad és sötétséget adok országodra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 9 És megbúsítom sok népnek szívét, midőn elviszem romlásodat a nemzetek közé, oly országokba, a melyeket nem ismertél. 10 És elszőnyűködtetek rajtad sok népet, és királyaik borzadnak miattad borzadással, midőn meglebbentem kardomat arcuk előtt; és megremegnek minden pillanatban kiki életéért, ledőltek napján. 11 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Bábel királyának kardja jön reád. 12 Vitézek kardjai által elejtem sokaságot, nemzetek legerőszakosabbjai valamennyien, és elpusztítják Egyiptom büszkeségét és megsemmisítetik egész sokasága. 13 És elveszítem minden állatát a nagy vizek mellől, nem zavarja föl azokat többé ember lába, és állat patái sem zavarják föl. 14 Akkor lecsillapítom vizeiket és folyamaikat járatom, mint az olaj, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Midőn Egyiptom országát pusztasággá teszem és kipusztul az ország a teljességéből, midőn megverem mind a benne lakókat; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 16 Gyászdal az, és gyászdalnak mondják el, a nemzetek leányai mondják azt el gyászdalnak; Egyiptom fölött és egész sokasága fölött fogják gyászdalnak elmondani, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a tizenkettedik évben, a hónap tizenötödikén, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, jajgass Egyiptom sokaságán és szállítsd le őt meg hatalmas nemzetek leányait az alvilág országába, a gödörbe szállókhöz. 19 Kinél voltál kedvesebb? Szállj alá és hadd fektessenek a körülméletlenekhez. 20 A kard megöltjei közt fognak elesni; adva van a kard, vonszoljátok le őt és egész sokaságát. 21 Beszélni fognak hozzá a vitézek hatalmasai az alvilágból segítőkivel együtt. Alszálltak, fekülnek a körülméletlenek, a kard megöltjei! (Sheol h7585) 22 Ott van Assúr és egész gyülekezete –körülötte sírjai, valamennyien megöltek, a kik a kard által elesetek – 23 a melynek helyeztetek

sírfiai a gödör hátuljába, úgy hogy gyülekezete ott van sírja körül; valamennyien megöltek, a kard által elesettek, a kik rettegést okoztak az élők országában. 24 Ott van Élám és egész sokasága sírja körül, valamennyien megöltek, a kik a kard által estek el, a kik leszálltak körülmételetlenül az alvilág országába, a kik tőlük való rettegést okoztak az élők országában és elvitték szegényüket a gödörbe szállókhoz. 25 Megöltek közt adtak neki fekvőhelyet egész sokaságával, körülötte az ő sírfiai, valamennyien körülmételetlenek, a kard meöltjei; mert okoztatott tőlük való rettegés az élők országában, és elvitték szegényüket a gödörbe szállókhoz – megöltek közé adattak. 26 Ott van Mésekh, Túbál és egész sokasága, körülötte sírfiai; valamennyien körülmételetlenek, kardnak meöltjei, mert tőlük való rettegést okoztak az élők országában. 27 És nem fekszenek vitézekkel a körülmételetlenekből elesettekkel, a kik az alvilágba szálltak hadi fegyverekkel és kiknek fejük alá tették kardjaikat, hanem bűneik csontjainkon vannak, mert vitézekből való rettegés volt az élők országában. (Sheol h7585) 28 Te is a körülmételetlenek közt fogsz megtörni, és fekvődni fogsz a kard meöltjeinél. 29 Ott van Edóm, királyai és mind a fejedelmei, a kik vitézségükben adattak a kard meöltjei mellé; ők a körülmételetleneknél fekszenek és a gödörbe szállóknál. 30 Ott vannak észak uralkodói mind és mind a Czidónbeliek, a kik alszállottak megöltekkel a tőlük való rettegés mellett vitézségüktől megszegényülten és felvitték körülmételetlenül a kard meöltjeihez és elvitték szegényüket a gödörbe szállókhoz. 31 Azokat látja majd Fáraó és megvizsgálódik egész sokasága felől, a kardnak meöltjei: Fáraó és egész hadserege, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 32 Mert okoztam a tőlem való rettegést az élők országában; lefektetem a körülmételetlenek között, a kardnak meöltjeivel, Fáraót és egész sokaságát, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

33 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, beszélj néped fiaihoz és szólj hozzájuk: Ország, midőn hozok reája kardot, és az ország népe vesz egy férfit a maga kebléből és megteszik őt maguknak őrré, 3 és látja a kardot, a mint jön az országra és megfújja a harsonát, hogy megintse a népet, 4 és hallja, a ki hallja a harsona hangját, de nem hajtott intésre és jött a kard és elragadta: annak vére a fején lesz. 5 A harsona hangját hallotta és nem hajtott intésre, vére ő rajta lesz; ha intésre hajtott, megszabadította volna a lelkét. 6 De az őr, midőn látja a kardot, a mint jön

és nem fújta meg a harsonát és a nép nem intett meg, tehát jött a kard és elragadott közülök egy lelkét: az bűnében ragdatatott el, a vérét pedig az ő kezétől fogom követelni. 7 Te pedig, ember fia, őrré tettelek Izraél háza számára, hogy ha igét hallasz számból, megintsed őket részemről. 8 Mikor azt mondom a gonosznak: gonosz, meg kell halnod, és nem beszéltél, hogy elintsed a gonoszt útjától, ő, a gonosz bűnében fog meghalni, de vérét kezdetől fogom követelni. 9 De midőn te elinttetted a gonoszt útjától, hogy megtérjen tőle, de nem tért meg útjától, ő bűnében fog meghalni, te pedig megmentetted lelkedet. 10 Te pedig, ember fia, szólj Izraél házához: Így szóltatok, mondván: bizony büntetteink és vétkeink rajtunk vannak és általuk sínylünk mi el, hát hogyan élhetünk? 11 Szólj hozzájuk: Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, nem kívánom a gonosznak halálát, hanem azt, hogy a gonosz megtérjen útjától és éljen. Térjete, térjete meg rossz útjaitoktól, miért halnátok meg, Izraél háza? 12 Te pedig, ember fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága nem fogja őt megmenteni, a mely napon büntettet követ el, és a gonosznak gonoszsága – nem fog abban megbotlani, a mely napon megtér gonoszságától; az igaz pedig nem bír élni az által, a mely napon vétkezik. 13 Mikor azt mondom az igazról: élni fog és ő bízik igazságában és jogtalanságot cselekszik, mind az igazsagai nem tartatnak emlékezetben és jogtalansága miatt, melyet cselekedett, azért fog meghalni. 14 És mikor azt mondom a gonosznak: meg kell halnod, és megtér vétkétől és cselekszik jogot és igazságot: 15 zálogot visszaad, a gonosz elrabolat megfizet, az élet törvényei szerint jár, nem cselekedve jogtalanságot: élni fog, nem hal meg. 16 Mind az ő vétkei, melyekkel vétkezett, nem tartatnak számára emlékezetben, jogot és igazságot cselekedett, élni fog. 17 De azt mondják néped fiai: nem megfelelő az Úrnak útja, holott az ő útjuk nem megfelelő. 18 Mikor eltér az igaz az ő igazságától és jogtalanságot cselekedett, ezért meghal. 19 S midőn megtér a gonosz az ő gonoszságától és jogot és igazságot cselekszik, azok által élni fog. 20 De ti mondjátok: nem megfelelő az Úr útja, kit-kit útjai szerint ítélek meg benneteket, Izraél háza. 21 És volt tizenkettedik évében – a tizedik hóban, a hónap ötödikén – számkivetésünknek, jött hozzám a menekülő Jeruzsálemből, mondván: Megveretett a város. 22 És az Örökkévaló keze volt rajtam este, a menekülőnek megérkezte előtt és megnyitotta számat, míg hozzám jött reggel: akkorra megnyit a szájam és nem némultam el többé. 23 És lett

hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **24** Ember fia, a romok lakói Izraél földjén azt mondják, mondván: egy volt Ábrahám és birtokul kapta az országot; mi pedig sokan vagyunk, nekünk adatott az ország birtokul! **25** Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: vér mellett esztek és szemeiteket felemelitek bálványaitokhoz és vért ontotok és az országot birtokul kapni akarjátok? **26** Kardotok mellett álltatok, undokságot cselekedtetek, és ki-ki felebarátja feleségét megfertőztettétek és az országot birtokul kapni akarjátok? **27** Így szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ahogy élek, bizony, a kik a romokban vannak, kard által esnek el és a ki a mező színén van, azt a vadnak adom, hogy megegye, és a kik a hegyvárakban és barlangokban vannak, dögvész által halnak meg. **28** És teszem az országot pusztulássá és pusztasággá és megszünik hatalmának büszkesége; és elpusztulnak Izraél hegyei, úgy hogy nem járnak ott. **29** És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor az országot pusztulássá és pusztasággá teszem, mind az ő utálatosságai miatt, melyeket elkövettek. **30** Te pedig, ember fia, néped fiai, akik beszélgetnek rólad a falak mellett és a házak bejáraitainál; beszél egyik a másikkal, kiki a testvérével, mondván: jertek csak és halljátok, mi az az ige, mely kijött az Örökkévalótól. **31** És bemennek hozzád, mint szokott bemenni a nép, és ülnek előtted a népembeliek és hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat, hanem szerelmi dal van a szájukban, ez az, amit tesznek, nyereségük után jár szívök. **32** És íme olyan vagy nekik, mint szerelmi dal, szép hangú és jól hárfázó; hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat. **33** De midőn az bekövetkezik – íme bekövetkezik – akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

34 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, prófétájl Izraél pásztorairól: prófétájl és szól hozzájuk, a pásztorokhoz. Így szól az Úr, az Örökkévaló: Oh Izraél pásztorai, a kik önmagukat legeltették, nemde a juhokat legeltessek a pásztorok? **3** A zsiradékot megeszitek, a gyapjút felöltitek, a kövéret levágjátok, a juhokat nem legeltetitek. **4** Az elgyengülteket nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem hoztátok vissza, az elveszettet nem kerestétek, és erővel uralkodtatok rajtuk és szigorúsággal. **5** És elszéledtek pásztor híján és eledelül lettek a mező minden vadjának és elszéledtek. **6** Tévelyegnek juhaim mind a hegyeken és minden magas halmon és az ország egész színén elszélednek juhaim, és nincs ki kutatja, nincs ki keresi. **7** Azért

pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét! **8** Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel juhaim prédává lettek és eledelül lettek juhaim a mező minden vadjának pásztor híján, és pásztoraim nem viselték juhaimnak gondját, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, de juhaimat nem legeltették: **9** azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét. **10** Így szól az Úr, az Örökkévaló: im én fordulok a pásztorok ellen és követelem juhaimat kezüktől és elmozdítom őket a juhok legeltetésétől, úgy hogy nem legeltetik többé magukat a pásztorok; és megmentem juhaimat szájukból, hogy ne legyenek nekik eledelül. **11** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy gondját viseljem juhaimnak és számon tartom őket. **12** A mint számon tartja a pásztor nyáját, a mely napon elkülönített juhai között van, úgy fogom számon tartani juhaimat, és megmentem őket mindazon helyekből, a hová elszéledtek felhő és sűrű ködnek napján. **13** És kivezetem őket a népek közül, összegyűjtöm az országokból és leviszem földjükre, és legeltetem őket Izraél hegyein, a medrek mellett és mind az ország lakóhelyein. **14** Jó legelőn legeltetem őket és Izraél magasságos hegyein lesz a tanyájuk; ott fognak heverészni jó tanyán és kövér legelőn legelnek Izraél hegyein. **15** Én legeltetem majd juhaimat és én heverésztetem őket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **16** Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszahozom, a megsérültet bekötözöm, a beteget erősítem, a kövért pedig és az erőset megsemmisítem, jogosság szerint fogom legeltetni. **17** Ti pedig, juhaim, így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ítélek bárány és bárány között, kosok és bakok között. **18** Kevés-e nektek, hogy a jó legelőn legeltek, hogy még legelőtök maradékát lábaitokkal tapossátok; lecsillapodott vizet isztok és a megmaradtat lábaitokkal kavarjátok fel? **19** Juhaim pedig, amit lábaitok letapostak, azon legeljenek, és a mit lábaitok felkavartak, azt igyák-e? **20** Azért így szól hozzájuk az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy ítélek kövér bárány és sovány bárány között. **21** Mivel oldallal és vállal taszítjátok és szarvaitokkal döfitek mind az elgyengülteket, míg el nem szélesztettétek őket kifelé: **22** segítem majd juhaimat, hogy prédára többé ne legyenek, és ítélni fogok bárány és bárány között. **23** És egy pásztort támasztok följük, hogy legeltesse őket, szolgámat Dávidot; ő fogja legeltetni őket és ő lesz nekik pásztorul. **24** Én, az Örökkévaló, pedig leszek nekik Istenül és Dávid szolgám fejedelem közöttük; én az Örökkévaló beszéltem. **25** És kötöm velök a béke szövetségét és elpusztítom a vadállatot az országból;

és biztonságban laknak a pusztában és alszanak az erdőkben. **26** És teszem őket meg halmom környékét áldássá s lebocsátom az esőt a maga idejében, áldásos esők lesznek. **27** És megadja a mező fája az, ő gyümölcsét, és a föld megadja termését, és biztonságban lesznek földjükön; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn eltöröm jármuk rudjait és megmentem őket leigázói kezéből. **28** És nem lesznek többé prédául a nemzeteknek, és az ország vadja nem eszi meg őket, és biztonságban laknak, és nincs, ki feljleszti. **29** És támasztok nekik hírnévre való ültetvényt; és nem lesznek többé éhség elragadottjai az országban és nem viselik többé a nemzetek gyalázatát. **30** És megtudják, hogy én, az Örökkévaló, az ő Istenük, velük vagyok, ők pedig az én népem, Izraél háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **31** És ti vagytok juhaim, legelőmnek ember-juhái vagytok; én vagyok Istenek, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

35 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arczodat Széir hegye felé és prófétájl róla. **3** És mondd neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok, Széir hegye, kinyújtom reád kezemet s pusztulássá és pusztasággá teszek. **4** Városaidat rommá teszem és te pusztulássá leszel; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. **5** Mivel örök gyűlölséged volt és Izraél fiait oda vetted a kard hatalmába, balsorsuk idején, a végbűn idején. **6** Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony vérré teszek és vér üldözzön téged, ha te nem gyűlölted a vért, tehát vér üldözzön téged. **7** És teszem Széir hegyét pusztasággá és pusztulássá, és kiirtok belőle járókelőt. **8** És megtöltöm hegyeit megöltjeivel, halmaid, völgyeid és mind a medreid – kard megöltjei esnek el rajtuk. **9** Örök pusztulássá teszek, városaid nem állnak helyre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **10** Mivel azt mondtad: az a két nemzet és az a két ország az enyém lesz és elfoglaljuk, holott az Örökkévaló ott volt. **11** Azért, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, cselekszem majd haragod és buzgalmad szerint, amellyel te cselekedtél gyűlöletedből ellenök; és megismertetem magamat köztük, midőn ítéllek tégedet. **12** És megtudod, hogy én az Örökkévaló hallottam mind a gyalázásaidat, a melyeket kimondottál Izraél hegyei ellen, mondván: elpusztultak, nekünk adattak eledelül. **13** És fennhéjázatok ellenem szátokkal és szaporítjátok ellenem szavaitokat: én hallottam. **14** Így szól az Úr, az Örökkévaló: midőn majd örül az

egész föld, pusztulást tesztek veled. **15** A mint örültél Izraél házának örökségén, mivelhogy elpusztult, úgy cselekszem veled: pusztulássá lesz Széir hegye és Edóm egészen; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

36 Te pedig, ember fia, prófétájl Izraél hegyeiről és szólj: Izraél hegyei, halljátok az Örökkévaló igéjét! **2** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondta rólatok az ellenség Hah! az örök magaslatok örökségül lettek nekünk: **3** azért prófétájl és szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivelhogy pusztítanak benneteket és köröskörül áhítoznak rátok hogy örökségül legyetek a nemzetek maradékának és jutottatok nyelvek ajkára és népek megszólására: **4** azért Izraél hegyei, halljátok az Úr, az Örökkévaló igéjét: Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyeknek és halmoknak, a medreknek és völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, a melyek prédává és gúnyjá lettek a körüllevő nemzetek maradékának. **5** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Bizony, buzgalmam tűzében beszéltem a nemzetek maradékáról és egész Edómról, a kik országomat a maguk örökségévé tették, az egész szívnek örömeiben, a léleknek megvetésével azért, hogy kiűzzék prédául. **6** Azért prófétájl Izraél földjéről és mondd a hegyeknek és halmoknak, a medreknek és völgyeknek: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme buzgalmamban és haragomban beszéltem én, mivel a nemzetek gyalázatát viseltétek. **7** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Én felemeltem kezemet, bizony a nemzetek, melyek körülöttek vannak, ők fogják viselni gyalázatukat. **8** Ti pedig, Izraél hegyei, lombotokat fogjátok adni és gyümölcsötöket fogjátok hordani Izraél népem számára, mert közel vannak, hogy eljöjjenek. **9** Mert íme, én hozzátok térek, hozzátok fordulok, hogy megműveltesetek és bevettessetek. **10** És megsokasítom rajtatok az embereket, Izraélnek egész házát és lakva lesznek a városok és a romok föl fognak épülni. **11** És megsokasítok rajtatok embert és állatot és megsokasodnak és megszaporodnak; és lakottá teszek benneteket, mint eleitekben és jót tesztek veletek inkább, mint ősidőitekben; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **12** És járatok rajtatok embereket, népemet, Izraélt, elfoglalnak téged és birtokul leszel nekik, és nem fogod őket többé gyermekteleníteni. **13** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondják nektek: embereket emésztő vagy és nemzeteid gyermektelenítője voltál; **14** azért nem fogsz többé embereket emészteni és nemzeteidet

nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 És nem hallatom többé ellened a nemzetek gyalázását és a népek szidalmazását nem fogod többé viselni, és nemzeteidet nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 17 Ember fia, az Izraél házabeliek, földjükhöz lakván, megtisztátalanították azt útjuk és cselekedeteik által; mint a tisztulásban levő nő tisztátalansága volt útjuk előttem; 18 kiontottam tehát reájuk hevemet a vér miatt, melyet a földre öntöttek, és bálványaikkal megtisztátalanították. 19 És elszélesztettem őket a nemzetek közé és elszóródnak az országokban, útjuk és cselekedeteik szerint ítéltém őket. 20 És odajöttek a nemzetekhez, a hová jöttek és megszentelteték szent nevemet, midőn azt mondják róluk: az Örökkévaló népe ezek és az ő országából mentek ki; 21 úgy hogy megsajnáltam szent nevemet; melyet megszentelteték Izraél háza azon nemzetek között, ahová jöttek. 22 Azért mondd meg Izraél házában: Így szól az Úr, az Örökkévaló, nem a ti kedvetekért cselekszem, Izraél háza, hanem szent nevemért, a melyet megszenteltetettetek a nemzetek között, a hová eljöttetek. 23 És megszenteltem a nemzetek közt megszenteltetett nagy nevemet, a melyet ti megszenteltetettetek közepettük; megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, úgymond az Úr; az Örökkévaló, midőn szentnek bizonyulok általatok, az ő szemek láttára. 24 És veszlek benneteket a nemzetekből és összegyűjtelek mind az országokból és elviszlek a ti földetekre. 25 És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok; mind a ti tisztátalanságaitoktól és bálványaitoktól megtisztítalak benneteket. 26 És adok nektek új szívet és új szellemet adok belétek és eltávolítom a kőszívet hústoktól és adok nektek hús-szívet. 27 És szellememet adom belétek és azt cselekszem, hogy törvényeim szerint járjatok és rendeleteimet megőrizzitek és megcselekedjétek. 28 És majd laktok az országban, melyet őseiteknek adtam; és lesztek nekem népül, én pedig leszek néktek Istenül. 29 És megszabadítalak benneteket mind a tisztátalanságaitoktól, és szólítom a gabonát és megsokasítom azt és nem adok többé reátok éhséget. 30 És megsokasítom a fának gyümölcsét és a mezőnek termését, azért hogy az éhség gyalázata többé ne jusson nektek a nemzetek között. 31 És majd megemlékeztek rossz útjaitokról és cselekedeteitekről, a melyek nem jók; és megundorodtok önmagatoktól bűneitekért és utálatosságaitokért. 32 Nem a ti kedvetekért cselekszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, tudomástokra legyen, szégyenkezettek és piruljatok útjaitok miatt, Izraél háza. 33 Így szól az Úr, az Örökkévaló; A mely napon megtisztítalak benneteket mind a bűneitektől, lakottá teszem a városokat és felépülnek a romok; 34 az elpusztult ország pedig műveltetni fog, a helyett hogy pusztulás volt minden arra járó szemek láttára. 35 És azt fogják mondani: ez az elpusztult olyan lett, mint Éden kertje és a romba dőlő és elpusztult és lerombolt városok meg vannak erősítve, lakottá lettek. 36 És megtudják mind a nemzetek, a melyek körülöttetek megmaradnak, hogy én az Örökkévaló építettem fel a leromboltakat, beültem az elpusztultat; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem. 37 Így szól az Úr, az Örökkévaló: még ebben is megkerestetem magamat Izraél házából, hogy megteszem nekik; megsokasítom őket juhokként emberrel. 38 Mint a szent áldozatok juhai, mint Jeruzsálem juhai az ünnep napjain, ilyenek lesznek a rombadőlő városok, telve emberjuhokkal; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

37 Volt rajtam az Örökkévaló keze, kivitt engem az Örökkévaló szelleme által és letett a síkság közepén, az pedig telve volt csontokkal. 2 És elvezetett engem mellettök köröskörül és íme sok volt belőlük a síkság színén és íme nagyon szárazak. 3 És szólt hozzám: Ember fia, fel fognak-e éledni ezek a csontok? Mondtam: Uram, Örökkévaló, te tudod. 4 És szólt hozzám: Prófétálj ezekről a csontokról és szólj hozzájuk: száraz csontok ti, halljátok az Örökkévaló igéjét. 5 Így szól az Úr, az Örökkévaló a csontoknak: Íme én hozok belétek szellemet, hogy föléledjétek; 6 és adok reátok inakat és hozok reátok húst és vonok reátok bőrt és adok belétek szellemet, hogy föléledjétek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 És profétáltam, a mint megparancsoltattam nekem; és zörej lett, amint profétáltam és íme rengés és közeledtek a csontok, csont a csontjához. 8 És láttam és íme voltak rajtuk inak és hús növekedett és bőr vonult rájuk felül, de szellem nem volt bennök; 9 És szólt hozzám: Prófétálj a szellemnek, profétálj, ember fia, és szólj a szellemhez: így szól az Úr, az Örökkévaló: a négy szél felől jöjj el szellem és lehelj ezekre a megöltekre, hogy föléledjenek. 10 És profétáltam, a mint megparancsolta nekem, és jött beléjük a szellem, föléledtek és lábaikra állottak, felette nagy sereg. 11 Erre szólt hozzám: Ember fia, ezek a csontok, Izraél egész háza azok. Íme azt mondják: elszáradtak csontjaink és elveszett reménységünk, el vagyunk

vágyva: 12 Azért prófétáj és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én megnyitom sírjaitokat és fölhozlak benneteket sírjaitokból, népem, és beviszlek benneteket Izrael földjére. 13 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor megnyitom sírjaitokat és mikor felhozlak benneteket sírjaitokból, népem. 14 És adom belétek szellememet, hogy föléledjete és odahelyezlek benneteket földetekre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, beszéltem és megcselekszem, úgymond az Örökkévaló. 15 És lett hozzám az Örökkévaló ígéje, mondván: 16 Te pedig, ember fia, végy magadnak egy fát és ird reá: Jehúdái és társaié, Izrael fiaié; és végy egy fát és ird reá: Józsefé, Efraim fája, és egész Izraélé, a társaié. 17 És közelítsd azokat egyiket a másikhoz egy fává neked, hogy eggyé legyenek kezekben. 18 És midőn majd így szólnak hozzád néped fiai, mondván: nem mondanád meg nekünk, mik ezek neked? 19 – beszélj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme átveszem József fáját, mely Efraim kezében van és Izrael törzseiét az ő társaiét, és teszem azokat vele együtt Jehúda fájához és egy fává teszem őket, hogy eggyé legyenek kezemben. 20 És legyenek a fák, a melyekre írni fogsz, a te kezében szemeik előtt; 21 akkor beszélj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én elveszem Izrael fiait azon nemzetek közül, a hova mentek és összegyűjtöm őket köröskörül és elviszem őket földjükre. 22 És egy nemzeté teszem őket az országban Izrael hegyein és egy király lesz mindnyájuknak királyul; és nem lesznek többé két nemzeté és nem oszlanak többé fel két királysággá. 23 És nem tisztátalanítják meg többé magukat bálványaikkal és undokságaikkal és mind a bűntetteikkel; és kiszabadítom őket mind az elpártolásaikból, a melyekkel vétkeztek és megtisztítom őket és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül. 24 És szolgám Dávid király fölöttük és egy pásztoruk lesz mindnyájuknak, és rendeleteim szerint fognak járni és törvényeimet megőrzik és cselekszik azokat. 25 És lakni fognak abban az országban, melyet Jákób szolgámnak adtam, a melyben laktak őseitek; lakni fognak rajta ők és fiaik és fiaik fiai örökké, Dávid szolgám pedig fejedelmük lesz nekik örökre. 26 És kötöm velök a béke szövetségét, örök szövetség lesz velök; elhelyezem és megsokasítom őket és szentélyemet teszem közéjük örökre. 27 És fölöttük lesz lakóhelyem és leszek nekik Istenül, ők pedig lesznek nekem népül. 28 És megtudják a nemzetek, hogy én, az Örökkévaló, szentelem meg Izraélt, midőn köztük van az én szentélyem örökre.

38 És lett hozzám az Örökkévaló ígéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arczodat Góg ellen Mágóg országában, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme ellen és prófétáj róla. 3 És szólj: így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok Góg, te Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 4 És eltérítlek és karikákat vetek állkapcsaidba és kivezetlek téged és egész hadseregedet, lovakat és lovasokat, teljes díszbe öltözve mindannyian, nagy gyülekezet vérttel és paizszsal, kardot fogók mindannyian. 5 Párasz, Kús és Pút velük, valamennyien paizszsal és sisakkal. 6 Gómer és mind a csapatjai, Tógarma háza az észak hátulján, mind a csapatjaival, sok népek veled. 7 Készülj és készülődjél te és egész gyülekezedet, a hozzád gyülekezettek, és légy nekik őrizetül. 8 Sok nap múlva ki fogsz rendeltetni, az évek végén bejössz egy kardtól visszatérített, sok nép közül összegyűjtött országba, Izrael hegyeire, amelyek mindig pusztulássá lettek; de ő kihozatott a népek közül és laknak biztonságban mindnyájan. 9 Fel fogsz vonulni, mint a vihar jössz be, mint a felhő leszel, beborítva a földet, te és mind a csapatjaid és sok népek teveled. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: És léssen azon napon, dolgok jutnak eszedbe és rossz gondolatot fogsz gondolni; 11 azt mondogod; fölvonulok nyit helyek országa ellen, jövök a nyugodtakra, a biztonságban lakókra; mindnyájan fal nélkül laknak, reteszük és kapujuk nincsenek nekik. 12 Hogy zsákmányolj zsákmányt és prédálj prédát, hogy ráfordítsad kezedet a lakottá lett romokra és a nemzetek közül egybegyűjtött népre, a mely jószágot és birtokot szerzett, a kik laknak a föld köldökén. 13 Sába és Dedán és Tarsis kereskedői és mind az oroszánjai azt mondják majd neked: Vajon zsákmányt zsákmányolni jössz-e, prédát prédálni gyülekezetted-e egybe gyülekezedet; hogy elvigyél ezüstöt és aranyat, hogy elvégy jószágot és birtokot, hogy nagy zsákmányt zsákmányolj? 14 Azért prófétáj ember fia és mondjad Gógnak: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nemde ama napon, midőn biztonságban fog lakni Izrael népem, megtudod, 15 eljössz helyedről, az észak hátuljáról, te és sok nép veled, lovon ülök mindnyájan, nagy gyülekezet és számos sereg. 16 Felvonulsz Izrael népem ellen mint a felhő, beborítva a földet; a napok végén lesz az, hogy ráhozlak országomra, azért hogy megismerjenek engem a nemzetek, midőn szentnek bizonyulok rajtad szemeik láttára, oh Góg. 17 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te vagy-e az, kiről régi napokban beszéltem szolgáim, Izrael prófétái által, a kik ama napokban éveken át prófétáltak, hogy elhozlak téged reájuk. 18 És léssen ama napon, a

mely napon eljön Góg Izraél földjére, úgymond az Úr, az Örökkévaló, föl fog szállani hevem orromban. 19 És buzgalmamban, felindulásom tűzében beszéltem, bizony ama napon nagy földrengés lesz Izraél földjén. 20 És megrendülnek előttem a tenger halai, az ég madara és a mező vadja és minden csúszó-mászó, mely a földön mászik, meg minden ember, ki a föld színén van; és leromboltatnak a hegyek és ledőlnek a fokozatos lejtők és minden fal a földre dől. 21 És szólítok ellene minden hegyeimre kardot, úgymond az Úr, az Örökkévaló, kinek-kinek kardja testvére ellen lesz. 22 És ítéletre szállok vele dögvésszel és vérrel, áradó esőt és jégeső köveit, tüzet és ként hullatok reá és csapatjaira és a vele levő sok népre. 23 És nagyok és szentnek bizonyulok és megismertetem magamat sok nemzet szeme láttára; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

39 Te pedig, ember fia, prófétálj Gógról és mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok Góg, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 2 Eltérítlek és csalogtatlak és felhozlak észak hátuljáról és beviszlek Izraél hegyeire. 3 És kiütöm íjadat bal kezedből és nyilaidat jobb kezedből ejtem ki. 4 Izraél hegyein fogsz elesni, te és mind a csapatjaid és a veled levő népek; ragadozó madárnak, minden szárnyasnak és a mező vadjainak adlak eledelül. 5 A mező színén fogsz elesni, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 6 És tüzet bocsátok Mágógra és a szigeteken biztonságban lakókra; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 Szent nevemet pedig megismertetem Izraél népem közepében és nem szentségtelenítettem meg többé szent nevemet, és megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ki szent Izraélben. 8 Íme bekövetkezik és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló; az a nap az, melyről beszéltem. 9 És majd mennek Izraél városainak lakosai és tüzelnek és fűtenek fegyverrel, paizszsal és vérttel, íjjal, és nyilakkal, kézi bottal és lándzsával és tüzet gyújtanak velük hét évig. 10 És nem fognak fát hordani a mezőről és nem fognak vágni az erdőből, hanem a fegyverrel fognak tüzet gyújtani; zsákmányolják az ő zsákmányolóikat és prédálják az ő prédálóikat, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 11 És léssen azon napon, adok Gógnak helyet, a hol sírja lesz, Izraélben; a vándorok völgyét, a tengertől keletre, és az elzárja a vándorokat; és ott eltemetik Gógot és egész sokaságát és így nevezik Góg sokaságának völgye. 12 És eltemetik őket az Izraél házabeliek, hogy megtisztítsák az országot, hét hónapig. 13 Temetni fog az ország

egész népe és lesz nekik hirnévül, a mely napon dicsőnek bizonyulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 14 És állandó embereket különítenek el, a kik bejárják az országot, eltemetve a vándorokat, az ország fölszínén megmaradtakat, hogy azt megtisztítsák; hét hónap végén fognak kutatni. 15 És körüljárnak, a kik bejárják az országot; s a ki embercsontot lát, épít mellette jelzőt, míg nem eltemették azt a temetők a Góg sokaságának völgyében. 16 A város neve is: Sokaság. Így megtisztítják az országot. 17 Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, mondd minden szárnyas madárnak és a mező minden vadjának: gyülekezzetek és jőjjetek, gyűjjetek össze köröskörül áldozásomra, melyet vágok számatokra, nagy áldozást, Izraél hegyein; majd esztek húst és isztok vért. 18 Vitézek húsát fogjátok enni és a föld fejedelmeinek vérért fogjátok inni; kosok, bárányok, bakok, tulkok, Básán hizlalt állatai valamennyien. 19 Enni fogtok zsiradékot jóllakásra és inni fogtok vért részegsége, áldozásomból, melyet vágok nektek. 20 És jóllaktok az én asztalomnál lóval és szekérral, vitézzel és minden harcossal, úgy mond az Úr, az Örökkévaló. 21 És oda teszem dicsőségemet a nemzetek közé és látni fogják mind a nemzetek ítéletemet, melyet míveltem és kezemet, melyet rájuk tettem. 22 És megtudja Izraél háza, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenök azon napon túl. 23 És megtudják a nemzetek, hogy bűne miatt számkivetésbe ment Izraél háza, azért hogy hűtelenkedtek ellenem és én elrejtettem tőlük arczomat és adtam őket szorongatóik kezébe és elestek a kard által mindnyájan. 24 Tisztátalanságuk szerint és bűntetteik szerint cselekedtem velök és elrejtettem tőlük arczomat. 25 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Most visszahozom Jákób foglyait és irgalmazok Izraél egész házának és buzgólkodom szent nevemért. 26 És viselik majd gyalázatukat és egész hűtlenségüket, mellyel hűtlenkedtek ellenem, midőn biztonságban laktak földjükön és nem volt, ki ijesztett. 27 Midőn visszahozom őket a népek közül és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból, akkor megszenteltetem általuk a sok nemzet szemeláttára. 28 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, midőn számkivetem őket a nemzetekhez, de összegyűjtöm őket földjükre és nem hagyok meg ott többé közülük. 29 És nem rejtem el többé arczomat tőlük, mivel kiöntöttem szellememet Izraél házára, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

40 Huszonötödik évében számkivetésünknek, az év elején, a hónap tizedikén, a tizennegyedik

évből, miután megveretett a város, ugyanezen napon rajtam volt az Örökkévaló keze, és elvitt engem oda. 2 Isteni látomásokban vitt el engem Izraél országába, letett engem igen magas hegyen, rajta pedig mint egy városnak építménye dél felől. 3 Elvitt engem oda és íme egy férfi, látszata mint réznek látszata és lenzsinór a kezében és mérő nád; és ő a kapuban állt. 4 És beszélt hozzám a férfi: Ember fia, lásd szemeiddel és füleiddel halljad és fordítsd szívedet mind arra, a mit neked mutatni akarok; mert azért hogy megmutassák neked, hozzattál ide, jelentsd mind azt, amit látsz, Izraél házában. 5 És íme egy fal a házban kívül köröskörül; a férfi kezében pedig a mérő-nád hat könyöknyi – mindegyik egy könyök és egy tenyér – és megmérte az épület szélességét egy nádnyit és a magasságát egy nádnyit. 6 És bejött a kapuba, melynek előrése kelet felé volt, fölment a lépcsőjén és megmérte a kapu küszöbét, egy nádnyi a szélessége, és egy másik küszöböt, egy nádnyi a szélessége; 7 a szobát pedig: egy nádnyi a hosszúsága és egy nádnyi a szélessége, és a szobák között öt könyöknyit, és a kapu küszöbét a kapu csarnoka mellett, belülről egy nádnyit. 8 És megmérte a kapu csarnokát belülről egy nádnyit. 9 És megmérte a kapu csarnokát nyolcz könyöknyit és pilléreit két könyöknyit, a kapu csarnoka pedig belülről volt. 10 A kapu szobái pedig kelet felé, három innen és három onnan, egy a mértéke hármajuknak és egy a mértéke a pilléreknél innen és onnan. 11 És megmérte a kapu bejáratának szélességét, tíz könyöknyit; a kapu hosszúsága tizenhárom könyöknyi. 12 És korlát a szobák előtt egy könyöknyi, és egy könyöknyi korlát amonnan; a szoba pedig hat könyöknyi innen és hat könyöknyi onnan. 13 És megmérte a kaput szoba tetejétől szoba tetejéig: szélessége huszonöt könyök, bejárat szemben bejárat. 14 És készítette a pilléreket hatvan könyöknyire és az udvar pillérének a kaput köröskörül. 15 És a bejáró kapunak előrésztől a belső kapu csarnokának előrészéig ötven könyök. 16 És csukott ablakai, a szobákhoz és pilléreihez belülről voltak a kapunak köröskörül, és éppúgy a fülkéknek; ablakok köröskörül belülről, a pilléren pedig pálmák. 17 És bevitt engem a külső udvarba és íme kamarák és kövezet, készítve az udvarnak köröskörül, harmincz kamara a kövezeten. 18 A kövezet pedig a kapuk oldalán volt a kapuk hosszának mentében: az alsó kövezet. 19 És megmérte szélességét, az alsó kapu előrésztől a belső udvar előrészéig kívülről száz könyöknyit – keletre és északra. 20 A kaput pedig, melynek előrése észak felé volt, a külső udvarra való, megmérte hosszát és szélességét. 21 Szobái pedig, három innen és három onnan, és pillérei és fülkéi voltak az első kapu mértéke szerint: ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyöknyi. 22 És ablakai, fülkéi és pálmái azon kapu mértéke szerint, a melynek előrése kelet felé volt, és hét lépcsőfokon mennek fel hozzá és fülkéi előttük. 23 És a belső udvarra való kapu az északra és keletre való kapuval szemben volt; és megmérte kaputól kapuig száz könyöknyit. 24 Erre vezetett engem dél felé és íme a dél felé való kapu, és megmérte pilléreit és fülkéit a méretek szerint. 25 És ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül ez ablakok szerint; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. 26 És hét lépcsőfok a feljárata és fülkéi előttük; és pálmái voltak egy innen és egy onnan a pillérein. 27 És a belső udvarra való kapu dél felé volt és megmérte kaputól kapuig dél felé száz könyöknyit. 28 Ekkor bevitt engem a belső udvarba a déli kapun át; és megmérte a déli kaput e méretek szerint. 29 Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretek szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. 30 És fülkék köröskörül, hossza huszonöt könyök, szélessége pedig öt könyök. 31 És fülkéi voltak a külső udvaron és pálmák a pilléreken, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. 32 Erre bevitt engem a belső udvarba kelet felé és megmérte a kaput a méretek szerint. 33 Szobái pedig és pillérei és fülkéi e méretek szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; a hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. 34 És fülkéi voltak a külső udvarra és pálmák a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. 35 Erre elvitt engem az északi kapuhoz és mért a méretek szerint. 36 Szobái, pillérei, fülkéi és ablakai voltak köröskörül; hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. 37 És pillérei voltak a külső udvarra és pálmák a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. 38 És kamara, meg ajtaja a kapuk pilléreinél; ott mossák az égőáldozatot. 39 És a kapu csarnokában két asztal innen és két asztal onnan, hogy levágják azokon az égőáldozatot és a vétekdáldozatot és a bűnáldozatot. 40 És az oldalnál kívülről, a kapu bejáratába fölmenőtől északra két asztal és a másik oldalnál, mely a kapu csarnokához való, két asztal. 41 Négy asztal innen és négy asztal onnan a kapu oldalánál: nyolcz asztal, azokon vágnak. 42 És négy asztal az égőáldozatnak, faragott kövekből, hosszuk egy és fél könyök, szélességük pedig egy és fél könyök, magasságuk egy könyök; azokra teszik a szerszámokat, a melyekkel levágják az égőáldozatot

és a vágóáldozatot. **43** És egy tenyérnyi horgok oda erősítve befelé köröskörül, és az asztalokon az áldozat húsa. **44** És a belső kapun kívül az énekesek kamarái a belső udvarban, a mely az északi kapu oldalánál van, előrsze dél felé van, a melyik a keleti kapu oldalánál van, előrsze észak felé van. **45** És beszélt hozzám: Ez a kamara, melynek előrsze dél felé van, a papoké, akik a háznak őrizetét őrzik; **46** a kamara pedig, melynek előrsze észak felé van, a papoké, akik az oltár őrizetét őrzik; Czádók fiai azok, akik Lévi fiai közül az Örökkévalóhoz közelednek, hogy őt szolgálják. **47** És megmérte az udvart száz könyöknyi hosszúságra és száz könyöknyi szélesre négyzetesen; az oltár pedig a ház előtt volt. **48** Erre elvitt engem a ház csarnokához és megmérte a csarnok pillérét: öt könyöknyi innen és öt könyöknyi onnan, a kapu szélessége pedig három könyöknyi innen és három könyöknyi onnan. **49** A csarnok hossza húsz könyök, szélessége pedig tizenegy könyök és lépcsőfokokon mennek fel hozzá; és a pillérek mellett oszlopok, egy innen és egy onnan.

41 És bevitt engem a templomba és megmérte a pilléreket, hat könyöknyi szélesség innen és hat könyöknyi szélesség onnan a sátor szélessége szerint. **2** És a bejárat szélessége tíz könyök és a bejárat oldalai öt könyök innen és öt könyök onnan; és megmérte hosszát negyven könyöknyire és szélességét húsz könyöknyire. **3** És bement a belső részbe és megmérte a bejárat pillérjét két könyöknyire, a bejárat pedig hat könyök és a bejárat szélessége hét könyök. **4** És megmérte a hosszát húsz könyöknyire és szélességét húsz könyökre a templom előtt, és szólt hozzám: ez a szentek szentje. **5** És megmérte a ház falát hat könyöknyire, és az oldalteremnek szélessége négy könyök köröskörül a ház körül. **6** Az oldalterem pedig: oldalterem oldalterem mellett harminczháromszor és a háznak falába mennek, mely az oldalterem felé van, köröskörül, hogy erősítve legyenek, de ne legyenek bele erősítve a ház falába. **7** És körülfutva kiszélesedik feljebb-feljebb az oldalterem végett, mert a ház körülfutó épülete feljebb-feljebb körülötte volt a háznak, azért kiszélesedése volt a háznak, felfelé, és így az alsóról feljárnak a felsőbe a középsőn át. **8** És láttam a háznál magasodást köröskörül; az oldalterem alapzata egy teljes mérőnádnyi: hat nagyméretű könyöknyi. **9** Az oldalterem falának szélessége, mely kifelé van, öt könyöknyi és a mi tér meghagyatott, az a ház oldal termeinek volt a helye; **10** és a kamarák közt húsz könyöknyi szélesség a ház körül, köröskörül. **11**

És az oldalterem bejárata a meghagyott térre volt: egy bejárat észak felé és egy bejárat dél felé és a meghagyott tér helyének szélessége öt könyöknyi volt köröskörül. **12** Az épület pedig, mely az elkülönített tér előtt volt, a nyugati oldal felé van, hetven könyök szélességű és az épület fala öt könyök szélességű köröskörül, hossza pedig kilenczven könyök. **13** És megmérte a házat: hossza száz könyök; és az elkülönített tért meg az épületeit és falait: hossza száz könyök. **14** És a ház előrszének és az elkülönített térnek szélessége kelet felé: száz könyök. **15** És megmérte az épület hosszát az elkülönített tér előtt a mely hátsó részén van és karzatait innen és onnan: száz könyöknyi; és a templomot, a belsőt, és az udvar csarnokait; **16** a küszöböket a csukott ablakokat és a karzatokat köröskörül mindhármuknál – a küszöbvel szemben fadeszkázat köröskörül – és a földtől az ablakokig – az ablakok tehát befedve voltak, **17** a bejáraton fölül egészen a belső házig és kívülről és az egész falon köröskörül a belsőben és a külsőben; méretek szerint. **18** És készítve voltak kérubok és pálmák, és pedig pálma kérub és kérub között és két arca volt a kérubnak: **19** emberarcz a pálma felé innen és oroslánarcz a pálma felé onnan; készítve az egész házon köröskörül. **20** A földtől egészen az ajtó fölé a kérubok és pálmák voltak készítve; a templom falán is. **21** A templomnak négyszögű ajtófélfája volt, a szentély előrsze pedig – formája olyan, mint amannak formája. **22** Az oltár fából, három könyöknyi magas, hossza pedig két könyök, szögletei voltak, hosszában pedig a falai fából. És beszélt hozzám: Ez az asztal, mely az Örökkévaló színe előtt van. **23** És két ajtaja a templomnak és a szentélynek. **24** És két ajtólapjuk az ajtóknak, két forduló ajtólap, kettő az egyik ajtónak és két ajtólapja a másiknak. **25** És készítve rajtuk, a templom ajtóin, kérubok és pálmák, a mint készítve voltak a falakon; és fadobogó volt a csarnok előtt kívülről. **26** És csukott ablakok meg pálmák innen és onnan a csarnok oldalain és a ház oldalkamaráin és a dobogókon.

42 Erre kivezetett engem a külső udvarba az észak: felé való úton; és elvitt engem a kamarához, mely az elkülönített térrel szemben és az épülettel szemben van északra. **2** A száz könyöknyi hosszoldal on volt az északi bejárat, szélessége pedig ötven könyök. **3** Szemben a belső udvar húsz könyökével és szemben a külső udvar kövezetével, karzat karzat előtt háromszorosan. **4** És a kamarák előtt tíz könyöknyi széles járó út, befelé, egy könyöknyi úttal, bejárataik pedig északra. **5** És a felső kamarák

megszűkítve voltak, mert elvesznek tőlük a karzatok épületet, az alsóktól és a középsőktől; **6** mert háromemeletesek azok és nincsenek oszlopaik, mint az udvarok oszlopai; azért szorosabbak voltak az alsóknál és középsőknél a földtől fogva. **7** És a kerítő fal, mely kívül van a kamarák mellett, a külső udvar felé a kamarák előtt – hossza ötven könyök. **8** Mert a külső udvarhoz való kamarák hossza ötven könyök; és íme a templom előtt száz könyök. **9** És e kamarákon alul a bevívó út keletről volt, midőn valaki beléjök ment a külső udvarról. **10** Az udvar kerítő falának szélességében kelet felé az elkülönített tér előtt és az épület előtt kamarák. **11** És út előttök olyan forma, mint az észak felé való kamarák előtt, a milyen a hosszuk olyan a szélességük, és mind a kijárataik azoknak módja szerint és bejárataik szerint; **12** és ilyenek a dél felé való kamarák bejáratai: bejárat az útnak elején, azon útnak, mely egyenesen a kerítő fal előtt volt kelet felé, midőn beléjök ment valaki. **13** És szólt hozzám: Az északi kamarák és a déli kamarák, melyek az elkülönített tér előtt vannak, a szent kamarák azok, a hol eszik a papok, kik az Örökkévalóhoz közel vannak, azt, a mi szentek szentje; ott teszik le azt, a mi szentek szentje és a lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a bűnáldozatot, mert a hely szent. **14** Mikor bemennek a papok – s ne menjenek ki a szentélyből a külső udvarba – ott teszik le ruháikat, melyekben szolgálatot végeznek, mert szentség azok, felötenek más ruhákat és közelednek a népnek való térhez. **15** Így befejezte a belső ház megmérését; erre kivitt engem a kapu felé, melynek előrésze kelet felé van és megmérte köröskörül. **16** Mérté a keleti oldalt a mérő náddal: ötszáz nád a mérő náddal köröskörül. **17** Mérté az északi oldalt: ötszáz nád, a mérő náddal köröskörül. **18** A déli oldalt mérte: ötszáz nád a mérő náddal. **19** Fordult a nyugati oldalra, mért ötszáz nádat a mérő náddal. **20** Négy oldalról mérte: fala van köröskörül, hossza ötszáz és szélessége ötszáz, hogy különválassa a szentet a nem szenttől.

43 És elvezetett engem a kapuhoz, azon kapuhoz, mely kelet felé fordul. **2** És íme Izrael Istenének dicsősége kelet felől jön és hangja mint nagy vizek hangja, a föld pedig világos lett dicsőségétől; **3** olyan volt a látomás látása, melyet láttam, mint azon látomás, melyet láttam, midőn jöttem a város elpusztítására, és látomások mint azon látomás, melyet a Kebár folyó mellett láttam; és leborultam arcomra. **4** Az Örökkévaló dicsősége pedig bement a házba a kapun át, melynek előrésze kelet felé van. **5** És fölvev

engem a szellem és bevitt a belső udvarba, és íme, megtöltötte az Örökkévaló dicsősége a házat. **6** És hallottam a házból hozzám beszélőt, egy férfi pedig állt mellettem. **7** És szólt hozzám: Ember fia, trónom helyét és lábaim talpainak helyét, a hol lakni fogok Izrael fiai közepette örökre – de meg ne tisztátalanítsák többé az Izrael házabeliek az én szent nevemet, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik hulláival, magaslataikkal; **8** azzal, hogy küszöbüket küszöböm mellé teszik és ajtófélfájukat ajtófélfám mellé, csak fal volt közöttem és közöttük, megtisztátalanították szent nevemet utálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, úgy hogy megsemmisítettem őket haragomban. **9** Most el fogják távolítani tőlem paráznaságukat és királyaik hulláit, és lakni fogok közepettük örökre. **10** Te, ember fia, jelentsd Izrael házának a házat, hogy szégyenkezzenek bűneik miatt; és mérjék meg az arányt, **11** ha ugyanis szégyenkeztek mind a miatt, a mit cselekedtek – a ház alakját és elrendezését, kijáratait és bejáratait, meg mind az alakjait, mind a törvényeit pedig és mind az alakjait és mind a tanait tudasd velük és írd fel szemük láttára; hogy megőrizzék egész alakját és mind a törvényeit és megtegyék azokat. **12** Ez a tan a házról. A hegy tetején egész határa köröskörül szentek szentje; íme ez a tan a házról. **13** És ezek az oltár méretei könyökben, a könyöke könyök és tenyér: egy könyöknyi mélyedés és könyöknyi a szélessége; pártázata pedig a szélén köröskörül egy arasznyi; ez az oltár talpa. **14** És a föld mélyedésétől az alsó párkányig két könyök, szélessége pedig egy könyök; és a kis párkánytól a nagy párkányig négy könyök, szélessége pedig egy könyök. **15** És a tűzhely négy könyöknyi; a tűzhelyen felül pedig a négy szarv. **16** És a tűzhelynek tizenkettő a hossza, tizenkettőnyi szélesség mellett: négyzetes a négy oldala szerint. **17** És a párkánynak tizennégy a hossza tizennégynyi szélesség mellett négy oldala szerint és a pártázat körülötte fél könyöknyi, és a mélyedése egy könyöknyi köröskörül és lépcsőfokai keletre fordulva. **18** És szólt hozzám: Ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, ezek az oltár törvényei, a mely napon elkészítetik: hogy égőáldozatot hozzanak és hintsenek rajta vért. **19** És adj a levita papoknak, a kik Czádók magzatából valók, a kik közel vannak hozzám, úgymond az Úr, az Örökkévaló, hogy engem szolgáljanak, egy fiatal tulkot vétekáldozatul. **20** És végy véreből és adj négy szarvára és a párkány négy sarkára és a pártázatra köröskörül, hogy megtisztítsd és engesztelést szerezz neki. **21** És vedd a tulkot, a vétekáldozatot, hogy elégessék a háznak arra rendelt helyén a szentélyen kívül. **22** A második napon pedig

mutass he egy ép kecskebakot vétekáldozatul, hogy tisztítsák az oltárt, a mint tisztították a tulokkal. 23 Midőn végeztél a tisztítással, mutass be ép fiatal tulkot és ép kost a juhok közül. 24 És mutasd be azokat az Örökkévaló színe előtt, és vessenek rájuk a papok sőt és hozzák azokat égőáldozatul az Örökkévalónak. 25 Hét napon át készíts egy vétekáldozatra való bakot egy napra és egy fiatal tulkot és egy kost a juhok közül, épeket készítsenek. 26 Hét napon át engesztelést szerezzenek az oltárnak és tisztítsák azt meg és avassák fel. 27 Így töltsék el a napokat, és léssen a nyolczadik napon túl, készítsék el a papok az oltáron égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, hogy kedveljelek benneteket, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

44 És visszavitt engem a szentély külső kapuja felé, mely keletre fordul, és az zárva volt. 2 És szólt hozzám az Örökkévaló: Ez a kapu zárva legyen, ne nyitassék meg és senki ne menjen be rajta, mert az Örökkévaló, Izraél Istene ment be rajta, legyen tehát zárva. 3 A fejedelem pedig – ő, a fejedelem üljön benne, hogy kenyeret egyék az Örökkévaló színe előtt, a kapu csarnokának útján jöjjön be és annak útján menjen ki. 4 Erre bevitt engem az északi kapu felé a ház előréséhez és láttam, íme megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házat: és leborultam arcomra. 5 És szólt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, fordítsd rá szívedet és lásd szemekkel, füleiddel pedig halljad mind azt, a mit beszélni akarok: veled az Örökkévaló házának minden törvényeiről minden tanairól és fordítsd szívedet a ház bejáratára a szentély minden kijárataiban. 6 És szólj az engedetlenségnek, Izraél házának: Így szól az Úr, az Örökkévaló, elég; nektek mind az utálatosságaitokból, Izraél háza! 7 A mikor behoztatok idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen húsuakat, hogy szentélyemben legyenek, megszenségtelenítve házamat, mikor bemutatátok kenyeremet: zsiradékot és vért, és megszegtetek szövetségemet, mind az utálatosságaitok felül; 8 és nem őriztetek szentségeim őrizetét, hanem rendeltetek, kik őrizték őrizetemet szentélyemben magatokért. 9 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Semmi idegen, körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen húsu ne jöjjön szentélyembe, semmiféle idegen, aki Izraél fiainak közepette van; 10 hanem a leviták, a kik tőlem eltávolodtak, mikor megtévedt Izraél, midőn eltévelyedtek tőlem bálványaik után, viseljék bűnüket; 11 legyenek szentélyemben szolgálattelvők, felügyelőkként a ház

kapuinál és szolgálva a házat: ők vágják le az égőáldozatot és a vágóáldozatot a népek és ők: álljanak előttük, hogy szolgálják őket. 12 Mivelhogy szolgálták őket bálványaik előtt és lettek Izraél házának a bűnnek botlására; azért felemeltem kezemet ellenük, úgymond az Úr, az Örökkévaló, viseljék tehát bűnüket, 13 és oda ne lépjenek hozzám, hogy papjaim legyenek, hogy tehát odalépnének mind a szentségeimhez, ahhoz, a mi szentek szentje; hanem viseljék szegyenüket és utálatosságaikat, melyeket cselekedtek. 14 És teszem őket a ház őrizetének őrizőivé annak minden szolgálatára és mindenre, a mi benne végeztek. 15 A levita papok pedig, Czádók fiai, a kik őrizték szentélyem őrizetét, midőn Izraél fiai eltévelyedtek tőlem, ők közeledjenek hozzám, hogy engem szolgáljanak; álljanak előttem, hogy nekem zsiradékot és vért mutassanak be, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Ők jöjjenek be szentélyembe és ők közeledjenek asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; és őrizzék őrizetemet. 17 És léssen, mikor bemennek a belső udvar kapuiba, lenből való ruhákat öltsenek föl és ne kerüljön rájuk gyapjú, midőn szolgálatot végeznek a belső udvar kapuiban és belül. 18 Lenből való fejdíszek legyenek fejükön és lenből való nadrág legyen derekukon, ne övezkedjenek izzasztóval. 19 És midőn kimennek a külső udvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a melyekben szolgálatot végeznek és tegyék le azokat a szent kamarákban; és öltsenek föl más ruhákat, hogy szenté ne tegyék a népet ruháikkal. 20 És hajukat ne nyírják le, de vadul se ereszsзék meg: nyirbálva nyirbálják hajukat. 21 Bort pedig ne igyanak, egy pap sem, mikor bemennek a belső udvarba. 22 És özvegyet és elváltat ne vegyenek feleségül maguknak; hanem hajadonokat Izraél házának magzatjából és oly özvegyet, ki pap után lesz özveggy, vehetnek el. 23 És népemet tanítsák a különbségre a szent és nem szent között és a tisztátlan és a tiszta közötti különbséget tudassák velük. 24 Pörnél pedig ők álljanak oda, hogy ítéljenek, rendeleteim szerint ítéljék meg azt; és tanaimat és törvényeimet mind az ünnepeimen őrizzék meg és szombatjaimat szenteljék meg. 25 Emberhalotthoz ne menjenek be, hogy megtisztálanodjanak, hanem atyjával és anyjával, fiával és leányával, fivérével és nővérével a ki nem volt férjnél, tisztátalanítsák meg magukat. 26 Megtisztulása után pedig hét napot számláljanak neki. 27 És a mely napon bemegy a szentélybe, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutassa be vétekáldozatát; úgy mond az Úr, az Örökkévaló. 28 És legyen

nekik birtokul, én vagyok birtokuk; de tulajdont ne adjatok nekik Izraelben, én vagyok tulajdonuk. 29 A lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a tűzáldozatot ők egyék meg és minden örökátok Izraelben övék legyen. 30 És elseje, minden zsengéje mindennek és minden adománya mindennek, mind a ti adományaitokból, a papoké legyen; és tésztátok elsejét a papnak adjátok, hogy áldás nyugodjék házadon. 31 Semmiféle dögöt vagy szétépettet, madárból vagy baromból, ne egyenek a papok.

45 És midőn birtokul juttatjátok az országot, vegyetek el adományt az Örökkévaló számára, szentrésznek az országból: hossza huszonötezernyi hosszú, szélessége pedig tízezer; szent rész az, egész határában köröskörül. 2 Legyen ebből a szentélynek ötszáz ötszázra: négyzetesen köröskörül, és ötven könyöknyi területe köröskörül. 3 És e mértékből mérj hosszában huszonötezet és szélességben tízezet; és abban legyen a szentély, szentek szentje. 4 Szentrész az az országból, a papoké, a szentély szolgáltevőié legyen, a kik közelednek, hogy szolgálják az Örökkévalót; és legyen nekik helyül házak számára és szenthelyül a szentély számára. 5 És huszonötezernyi hosszú és tízezernyi széles tér a levitáké legyen, a ház szolgáltevőié birtokul nekik: hús kamara. 6 És a város tulajdonául adjatok ötezernyi széles és huszonötezernyi hosszú tért a szentrész adományának mentén; Izrael egész házáé legyen. 7 A fejedelem pedig erről és arról a szentrész adománya előtt és a város tulajdona előtt a nyugati oldalról nyugatra és a keleti oldalról keletre; és hossza a részek egyikének mentében a nyugati határtól a keleti határig. 8 Az országból legyen neki tulajdonul izraelben, hogy fejedelmeim ne zaklassák többé az én népemet, az országot pedig Izrael házának adják törzseik szerint. 9 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Elég nektek, Izrael fejedelmei; erőszakot és pusztítást távolítsatok el, jogot és igazságot cselekedjetek, vegyétek el zsarolástokat népemről, úgymond az Úr, az örökkévaló. 10 Igaz mérleg igaz éfa és igaz legyen nálatok. 11 Az éfa és bát egy arányban legyen, hogy a chómer tizedét fogadja be a bát, a chómer tizedrésze pedig az éfa: a chómer szerint legyen az aránya. 12 És a sékel hús géra, hús sékel, huszonöt sékel, tíz és öt sékel legyen nálatok a máné. 13 Ez az adomány, melyet levegyetek: az éfa hatodrésze egy chómer búzából, és hatodrészt vegyétek az éfának egy chómer árából. 14 És az olaj illetménye egy bát olaj után a bát tizede, egy kór, azaz tíz bát vagyis egy chómer után, mert tíz bát a chómer.

15 És egy bárány a juhokból, kétszáz után Izrael kövér legelőjéből, lisztáldozatra, égőáldozatra és békeáldozatra, engesztelésül számukra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Az ország egész népe járuljon ez adományhoz, a fejedelem szármára Izraelben. 17 S a fejedelemre tartozik: az égőáldozatok és a lisztáldozat és az öntő áldozat az ünnepeken és az újholdakon és a szombatokon, Izrael házának minden ünnepnapjain; ő készítesse a vétekáldozatot, a lisztáldozatot, az égőáldozatot és a béke áldozatokat, engesztelésül Izrael házáért. 18 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Az első hóban, a hónap elsején végy ép fiatal tulkot, hogy megtisztítsd a szentélyt: 19 vegyen: a pap a vétekáldozat véréből és tegyen a ház ajtó mellékeére és az oltár párkányzatának négy sarkára, és a belső udvar kapujának ajtófélfájára. 20 És így cselekedjél a hónap hetedikén, tévedő vagy meggondolatlan ember miatt; és engesztelést szereztek a háznak. 21 Az első hóban, a hónap tizennegyedik napján legyen nálatok a pészach, ünnep hét napon át; kovásztalan kenyeret egyenek. 22 És készítsen a fejedelem azon napon önmagáért és az ország egész népéért vétekáldozatra való tulkot. 23 És az, ünnep hét napján készítsen égőáldozatot az Örökkévalónak; hét tulkot és hét kost, épeket naponként, hét napon át, és vétekáldozatul egy kecskebakot naponként. 24 És lisztáldozatot: egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen, meg egy hín olajat az éfához. 25 A hetedik hóban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen, készítse ezek szerint hét napon át, úgy a vétekáldozatot, mint az égőáldozatot, mint a lisztáldozatot s mint az olajat.

46 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A belső udvar kapuja, mely keletre fordul, zárva legyen, a hat munkanapon át, a szombat napján pedig; nyitassék meg és az újhold napján nyitassék meg. 2 És menjen be a fejedelem a kapu csarnokának útján kívülről és álljon meg a kapu ajtófélfájánál, és készítsék el a papok égőáldozatát és békeáldozatait, és leborulván a kapu küszöbén menjen ki; a kapu pedig ne zárássék be estig. 3 És boruljon le az ország népe ama kapu bejáratánál a szombatokon és az újholdakon, az Örökkévaló színe előtt. 4 Az égőáldozat pedig, melyet bemutat a fejedelem az Örökkévalónak: a szombat napján hat ép juh és egy ép kos; 5 és lisztáldozatul egy éfa a koshoz, a juhokhoz pedig; lisztáldozat kezeinek ajándéka szerint, meg egy hín olaj az éfához. 6 És az újhold napján egy ép fiatal tulok: és hat bárány meg egy kos, épek legyenek; 7 és egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz

készítsen lisztáldozatul, meg a juhokhoz a mennyi telik vagyónából, meg egy hín olajat az éfához. **8** És mikor bemegy a fejedelem, a kapu csarnokának útján menjen be, és annak útján menjen ki. **9** És mikor bemegy az ország népe az Örökkévaló színe elé az ünnepnapokon, az a ki bemegy az északi kapu útján, hogy leboruljon, a déli kapu útján menjen ki, az pedig, a ki bemegy a déli kapu útján, az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útján, melyen bement, hanem átellenében menjen ki. **10** A fejedelem pedig – közöttük, mikor bemennek, menjen be, és mikor kimennek; menjen ki. **11** És az ünnepeken és ünnepnapokon legyen a lisztáldozat egy éfa a tulokhoz és egy éfa a koshoz, a juhokhoz pedig; keze ajándéka szerint, meg egy hín olaj az éfához. **12** És mikor a fejedelem felajánlásából készíti égőáldozatot vagy békeáldozatokat, felajánlásul az Örökkévalónak, nyissák meg neki a keletre forduló kaput és készítsé égőáldozatát és békeáldozatait, a mint készíti a szombat napján; s midőn kiment, zárják be a kaput kimentése után. **13** És egy ép egy éves juhot készíts égőáldozatul naponként az Örökkévalónak, minden reggel készíts azt; **14** és lisztáldozatul készíts hozzája minden reggel egy hatod éfát, meg egy harmad hín olajat a lángliszt megnedvesítésére; lisztáldozatul az Örökkévalónak, örök törvényül, állandóan. **15** Készítsék a juhot és lisztáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul. **16** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn a fejedelem ajándékot ad valakinek fiai közül, birtokából való az, fiait legyen; az ő tulajdonuk az, birtokképen **17** És midőn ajándékot ad birtokából egynek a szolgálai közül, azé legyen a szabadság évéig, akkor visszatér a fejedelemhez; de fiainak jutott birtok az övék legyen. **18** És ne vegyen a fejedelem a nép birtokából, hogy kizaklassa őket tulajdonukból, a maga tulajdonából adjon birtokot a fiainak, azért, hogy ne széledjen el népem ki-ki a tulajdonából. **19** És bevitt engem a bejárón, mely a kapu oldalán volt, a papoknak való szent kamarákhoz, melyek északra fordulnak, és íme ott volt egy hely a hátsó részen nyugaton. **20** És szólt hozzám: Ez az a hely, a hol főzik a papok a bűnáldozatot és a vétekáldozatot, a hol sütik a lisztáldozatot, hogy ki ne hozzák a külső udvarba, hogy szentté ne tegyék a népet. **21** Erre kivitt engem a külső udvarba és elvezetett az udvar négy szögletéhez; és íme egy-egy udvar az udvarnak egy-egy szögletében. **22** Az udvarnak négy szögletében zárt udvarok, hosszúságuk negyven és szélességük harmincz, egy méretük mind a négynek, a szögletbe illesztve. **23** És kősor kőröskörül bennök mind a

négynek, meg főzőhelyek készítve a kősorokon alul kőröskörül. **24** És szólt hozzám: Ezek a főzők házai, a hol főzik a ház szolgálattevői a nép vágóáldozatát.

47 És visszavitt engem a ház bejáratához; és íme víz jön ki a ház küszöbe alól keletnek, mert a ház előrésze kelet felé volt; a víz pedig lefolyik a ház jobb oldala alól, az oltártól délre. **2** És kivezetett engem az északi kapu útján és kerültetett engem a külső úton a külső kapuhoz, a keletre forduló úton; és íme víz bugyog ki a jobb oldalról. **3** Midőn kiment a férfi keletnek zsinórral a kezében, megmért ezer könyöknyit és átvezetett engem a vizen, bokáig érő vize. **4** Erre mért ezret és átvezetett engem a vize, térdig érő vize; és mért ezret és átvezetett engem derékig érő vize. **5** És mért ezret: patak, a melyen nem bírtam átmenni, mert megdagadt a víz úzásra való vízzé, patakká, a melyen nem lehet átmenni. **6** És szólt hozzám: Láttad-e, ember fia? Erre elvezetett és visszavitt engem a patak partjára. **7** Midőn visszatértem, íme a patak partján igen sok fa, innen és onnan. **8** És szólt hozzám: Ez a víz kifolyik a keleti kerületbe és lefolyik a síkságra és bemegy a tengerbe, a tengerbe a kifolyt víz, és meggyógyul annak vize. **9** És léssen, minden élő lény, mely nyüzsög bárhová bemegy a két patak, élni fog, és igen sok: lesz a hal, mert oda bement e víz, úgy hogy meggyógyul, és élet lesz, bárhova bemegy a patak. **10** És léssen, állanak mellette halászok Én-Géditől Én-Eglájimig, hálók kiterítő helye lesz; neme szerint lesz a haluk, mint a nagy tenger hala, igen sok. **11** Mocsarai és tócsái nem gyógyulnak meg, sónak hagyattak meg. **12** A patak mellett pedig, a partján innen és onnan, felnő mindenféle gyümölcsfa, nem hervad a levele és nem fogy el a gyümölcs; hónaponként érlel, mert vize a szentélyből jön ki, és léssen gyümölcse eledelre, levele pedig gyógyításra. **13** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ez a határ, mely szerint birtokba vegyétek magatoknak az országot Izrael tizenkét törzse számára, József két rész. **14** És birtokba vegyétek azt, egyik úgy mint a másik, amelyről fölemeltem kezemet, hogy őseiteknek adom; és jutni fog nektek ez az ország birtokul. **15** És ez az ország határa. Az északi oldalról: a nagy tengertől Chetlón útján Czedád felé; **16** Chamát, Béróta, Szibrájim, a mely Damaszkus határa és Chamát határa közt van, a középső Cháczér, mely Chavrán határánál van. **17** Lesz tehát a határ a tengertől Chaczár-Énónig Damaszkus határáig és tovább északra Chamát határáig. Ez az északi oldal. **18** És a keleti oldal: Chavrán és Damaszkus közül,

Gileád és Izrael országa közül, a Jordán; a határtól a keleti tengerig mérték. Ez a keleti oldal. 19 És a délvidéki oldal dél felé: Támártól a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. Ez a déli oldal délvidéknek. 20 És a nyugati oldal: a nagy tenger a határtól egészen egyenest Chamát feléig. Ez a nyugati oldal. 21 És osszátok fel magatoknak ezt az országot Izrael törzsi szerint. 22 Úgy legyen hogy birtokul juttassátok azt magatoknak és a jövevényeknek, a kik tartózkodnak köztetek, a kik gyermekeket nemzettek köztetek; és legyen nektek mint a honos Izrael fiai közt: veletek együtt jusson nekil birtok Izrael törzsei közepe. 23 És legyen, hogy azon törzsből, melynél tartózkodik a jövevény, ott adjátok meg a birtokát. Úgymond az Úr Örökkévaló.

48 És ezek a törzsek nevei: az északi szélén, Chetlón útja mellett Chamát felé, Chamát-Énán, Damaszkus határáig északnak Chamát mellett, az övé legyen a keleti oldaltól a nyugatig: Dán, egy. 2 És Dán határán a keleti oldaltól nyugati oldalig: Ásér, egy. 3 És Ásér határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Naftáli, egy. 4 Naftáli határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Menasse, egy. 5 És Menasse határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Efraim egy. 6 És Efraim határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Reúbén egy. 7 És Reúbén határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jehúda, egy. 8 Jehúda határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig legyen azon adomány melyet majd elvesztek: huszonötezer a szélessége, hossza pedig mint a részek egyike a keleti oldaltól a nyugati oldalig; és középen legyen a szentély. 9 Az adomány, melyet elvesztek az Örökkévaló számára – hossza huszonötezer és szélessége tizezer. 10 És ezeké legyen a szent adomány: a papoké északra huszonötezer, nyugatra is tizezernyi szélességben, keletre is tizezernyi szélességben, délre pedig huszonötezernyi hosszúságban; és középen legyen az Örökkévaló szentélye. 11 A megszentelt papoké, Czádók fiaiei, akik őrizték őrizetemet, a kik nem tévelyedtek el, midőn Izrael fiai eltévelyedtek, a mint eltévelyedtél: a leviták. 12 És nekik legyen adományul az ország adományából, szentek szentje, a leviták határánál. 13 A levitáké pedig a papok határa mentében huszonötezernyi hosszúságban és tizezernyi szélességben, az egésznek hosszúsága huszonötezer és szélessége tizezer. 14 És ne adjanak el belőle és ne cseréljék el, hogy át ne származzassák az ország zsebéjét, mert szent az Örökkévalónak. 15 És a szélességből megmaradt ötezer a huszonötezernek előtte, nem-szent az, a

városé lakóhelynek és közelegőnek; és középen legyen a város. 16 És ezek a méretei: az északi oldal négyezeröttszáz, a déli oldal négyezeröttszáz, a keleti oldalról négyezeröttszáz és a nyugati oldal négyezeröttszáz. 17 És legyen közlegelője a városnak: északra kétszázötven, délre kétszázötven, keletre kétszázötven és nyugatra kétszázötven. 18 A mi megmarad a hosszúságból a szent adomány mentében, tizezer keletre és tizezer nyugatra, a mi tehát a szent adomány mentében van, annak termése kenyérül szolgáljon a város munkásainak. 19 És a város munkásai munkájuk azt Izrael minden törzseiből. 20 Az egész adomány huszonötezer huszonötezerre, négyzetben vegyétek el a szent adományt a város tulajdonával. 21 És a mi megmaradt, a fejedelemé innen és onnan a szent adománytól és a város tulajdonától, a huszonötezernek, az adománynak előtte a keleti határig, nyugatra, pedig a huszonötezernek előtte a nyugati határig a részek mentében a fejedelemé; és középen legyen a szent adomány és a ház szentélye. 22 És a leviták tulajdonától és a város tulajdonától, annak közepén, a mi a fejedelemé, Jehúda határa és Benjámin határa közt, a fejedelemé legyen. 23 A többi törzsek pedig a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy. 24 És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeón, 25 És Simeón határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jisszákhár, egy. 26 És Jisszákhár határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Zebulún, egy. 27 És Zebulún határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy. 28 És Gád határán, a déli oldalon dél felé legyen a határ Támártól a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. 29 Ez az ország, melyet birtokul juttassatok Izrael törzseinek, és ezek fölosztásaik. Úgymond az Úr, az Örökkévaló. 30 És ezek a város kijáraitai: Az északi oldalról négyezeröttszáznyi méret; 31 a város kapui pedig; Izrael törzseinek nevei szerint, három kapu északra: Rebúén kapuja egy, Jehúda kapuja egy, Lévi kapuja egy. 32 És a keleti oldalra négyezeröttszáz mérték és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy. 33 És a déli oldal négyezeröttszáznyi méret és három kapu: Simeón kapuja egy, Jisszákhár kapuja egy, Zebulún kapuja egy. 34 A nyugati oldal négyezeröttszáz. kapuja három: Gád kapuja egy, Ásér kapuja egy, Naftáli kapuja egy. 35 Köröskörül tizenhölcezer; s a város neve az naptól fogva: Ott az Örökkévaló.

Dániel

1 Harmadik évében Jehójákím Jehúda királya királyságának, Jeruzsálem ellen jött Nebúkadnecczár, Bábel királya s ostromolta azt. **2** S kezébe adta az Úr Jehójákímot, Jehúda királyát, meg egy részét az Isten háza edényeinek s elvitte őket Síneár országába az ő istenének házába, az edényeket pedig bevitte istenének kincsés házába. **3** És mondta a király Aspenáznak, udvari tisztjei fejének, hogy hozzon Izraél fiai közül és pedig a királyi nemzetségből és a főnemesek közül **4** fiúkat, a kikben nincs semmi hiba s a kik szép ábrázatuk és eszesek minden bölcseségben, ismernek tudást és értenek tudományt, kikben van erő, hogy álljanak a király palotájában és hogy tanítsák őket könyvre és a kaldeusok nyelvére. **5** És kirendelte számukra a király a minden napra valót annak napján a király ételéből s az ő ivó borából, s hogy neveljék őket három évig; azoknak végén pedig álljanak a király előtt. **6** És voltak köztük Jehúda fiaiból: Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja. **7** S adott nekik neveket az udvari tiszték nagyja; Dániélnek ezt a nevet adta: Bélsacczár, Chananjának Sadrák, Mísáélnak Mésák és Azarjának Abéd-Negó. **8** És föltette Dániél a szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és ivó borával; kérte tehát az udvari tiszték nagyjától, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. **9** És adta az Isten Dániélt kegyre és irgalomra az udvari tiszték nagyja előtt. **10** És mondta az udvari tiszték nagyja Dániélnak: Félek én uramtól a királytól, aki kirendelte evéstekeket és ivástokat, hogy miért lássa arczotokat kedvetlenebbnek a veletek egyivásu fiúkénál s főbenjáró bűnbe vinnétek a királynál? **11** Erre szólt Dániél a kamarásnak, a kit az udvari tiszték nagyja kirendelt Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja fölé: **12** Kisérelj csak meg szolgálodat tíz napig, hadd adjanak nekünk a veteményekből, hogy együnk és vizet, hogy igyunk; **13** s majd meglátászik előtted a mi ábrázatunk és azon fiúk ábrázata, a kik a király ételét eszik és a szerint, a mit látni fogsz, cselekedjél szolgáliddal. **14** És hallgatott rájuk e dologban s megkísérelte őket tíz napig. **15** Tíz nap végén pedig ábrázatuk jobbnak látszott és husban kövérebbek voltak, mint mindazon fiúk, kik a király ételét ették. **16** És a kamarás el szokta hordani ételüket és ivó borukat s adott nekik veteményeket. **17** E fiúknak pedig mindnyájuknak adott az Isten tudást és belátást minden könyvben és bölcseségben; Dániél pedig értett minden látomáshoz és álomhoz. **18**

És azon napok végén, a mikorra mondta a király, hogy elhozzák őket, bevitte őket az udvari tiszték nagyja Nebúkadnecczár színe elé. **19** És beszélt velők a király, és nem találattatot valamennyiök közül olyan, mint Dániél, Chananja, Mísáél és Azarja; és álltak a király előtt. **20** És a bölcseség és értelem minden dolgában, a mit kívánt tőlük a király, tízszerre kiválóbbaknak találta őket mindaz írástudóknál, a jósoknál, kik egész királyságában voltak. **21** És ott volt Dániél Kóres király első évéig.

2 Nebúkadnecczár királyságának második évében pedig álmokat álmodott Nebúkadnecczár s nyugtalanzkodott az ő lelke s álma oda volt öneki. **2** És mondta a király, hogy hívják az írástudókat s a jósokat s a kuruzslókat s a kaldeusokat, hogy megmondják a királynak az ő álmait; s eljöttek és álltak a király előtt. **3** És mondta nekik a király: Álmat álmodtam és nyugtalanzkodott lelkem, hogy az álmat megtudjam. **4** És beszéltek a kaldeusok a királyhoz arámul: Oh király, örökké élj! Mondjad az álmat szolgálidnak és a megfejtést megjelentjük. **5** Felelt a király s mondta a kaldeusoknak: A dolog biztos az én részemről; ha nem tudatjátok velem az álmat és megfejtését, darabokká fogtok vágnai és házaitek szemétdombbá fognak tétetni. **6** De ha az álmat és megfejtését megjelentitek, ajándékokat s jutalmat s nagy megtisztelést fogtok tőlem kapni; azért az álmat és megfejtést megjelentsétek nekem. **7** Feleltek másodszer és mondták: A király mondja el szolgálainak az álmat s a megfejtést majd megjelentjük. **8** Felelt a király és mondta: Bizonyosan tudom, hogy időt akartok nyerni, mivelhogy láttátok, hogy a dolog biztos az én részemről. **9** Hogy ha az álmat nem tudatjátok velem, azon egy rólatok a rendelet, és hazug és hamis dolgot készülődtetek elmondani előttem, mígnem változnék az idő. Azért az álmat megmondjátok nekem, és tudom, hogy a megfejtését megjelentitek nekem. **10** Feleltek a kaldeusok a király előtt és mondták: Nincsen ember a szárazföldön, aki a király dolgát megjelenteni tudná, mivelhogy egy nagy és hatalmas király sem kérdezett ilyen dolgot semmi írástudótól és jóstól és kaldeustól. **11** A dolog pedig, melyet a király kérdez, nehéz és más nincsen, a ki megjelentené a király előtt, csak az istenek, a kiknek lakása nincsen halandóknál. **12** E miatt a király nagyon fölháborodott és megharagudott s meghagyta, hogy vesszítsék el mind a Bábel bölcseit. **13** S a rendelet kiment s a bölcsök megölésre voltak szárvá; s keresték Dániélt és társait, hogy megölessenek. **14** Ekkor Dániél meggondolással és észszel válaszolt

Arjónak, a király testőrei fejének, a ki kivonult, hogy megölje Bábel bölcseit. 15 Megszólt és mondta Arjónak, a király meghatalmazottjának: Miért oly sürgős a rendelet a király részéről? Ekkor tudatta Arjók a dolgot Dániéllal. 16 Dániél pedig bement és kérte a királytól, hogy időt adjon neki és a megfejtést majd megjelenti a királynak. 17 Ekkor elment Dániél a házába és Chananjával, Mísáéllal s Azarjával, az ő társaival tudatta a dolgot, 18 és hogy irgalmat kell kérni az ég Istenétől eme titok felől, hogy el ne veszítsék Dániélt és társait Bábel többi bölcseivel. 19 Ekkor nyilvánított Dániélnak a titok éjjeli látomásban; ekkor Dániél áldotta az ég Istenét. 20 Megszólt Dániél és mondta: Legyen az Isten neve áldott öröktől fogva örökké, övé a bölcsesség s a hatalom; 21 s ő megváltoztatja az idöket és korokat, elmozdít királyokat és támaszt királyokat, ad bölcseséget a bölcseknek s tudást az értelem tudóinak. 22 Ő föltárja a mély és rejtett dolgokat, tudja mi van a sötétben, s a világosság nála lakozik. 23 Téged, oh őseim Istene, magasztallak és dicsőítlek, a ki bölcseséget s hatalmat adtál nekem, most pedig tudattad velem, a mit kértünk tőled, hogy a király dolgát tudattad velünk. 24 Ennek okából bement Dániél Arjókhoz, a kit a király kirendelt Bábel bölcseinek az elvesztésére; elment s így szólott hozzá: Bábel bölcseit el ne veszítsed, vígy be engem a király elé és a megfejtést megjelentem a királynak. 25 Ekkor sietséggel bevezette Arjók Dániélt a király elé s így szólott hozzá: Találtam egy férfiút a Jehúdabeli számkivetettség fiai közül, a ki tudatni fogja a királyllyal a megfejtést. 26 Megszólt a király s mondta Dániélnak, a kinek neve Béltasacczár: Képes vagy-e velem tudatni az álmat, a melyet láttam, s megfejtését? 27 Megszólt Dániél a király előtt és mondta: A titkot, melyet a király kérdez, bölcsek, jósök, írástudók, csillagjóslok nem tudják megjelteni a királynak. 28 De van Isten az égben, a ki feltár titkokat és tudatta Nebukadnecczár királyllyal azt, a mi a napok végén lesz. Álmod s a fejed látomásai a te fekvőhelyeden ez volt: 29 Te, oh király, a te gondolataid felszálltak fekvőhelyeden arról, a mi ezután leszen s a titkok feltárója tudatta veled azt, a mi léssen. 30 Én pedig – nem a bölcsesség által, mely bennem volna inkább, mint minden élőknben, nyilvánítottam nekem a titok, hanem annak okáért, hogy tudassák a királyllyal a megfejtést és hogy a szived gondolatait megtudjad. 31 Te, oh király, láttad vala s íme egy hatalmas szobor; ez a szobor nagy volt s fénye kiváló, előtted állt és ábrázata félelmetes. 32 Az a szobor – feje jó aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és csipői rézből 33 czombjai vasból,

Sadrákot, Mésákot s Abéd-Negót; Dániél pedig a király kapujában volt.

3 Nebúkadnecczár király készített aranszobrot: magassága hatvan könyök, szélessége hat könyök; felállította Dúra síkságán, Bábel tartományában. **2** És Nebúkadnecczár király küldött, hogy egybehívják a szatrapákat, kormányzókat, helytartókat, főbírákat, kincstárosokat, törvénytudókat, tanácsosokat s a tartományoknak mind a főtisztjeit, hogy jöjjenek el azon szobor fölvatására, amelyet fölállított Nebúkadnecczár király. **3** Ekkor egybegyűltek a szatrapák, kormányzók és helytartók, főbírák, kincstárosok, törvénytudók, tanácsosok s a tartományoknak mind a főtisztjei azon szobor fölvatására, melyet fölállított Nebúkadnecczár király s fölállottak a szoborral szemben, melyet fölállított Nebúkadnecczár. **4** A hírnök pedig kikiáltotta erővel: Nektek mondják, ti népek, nemzetségek s nyelvek! **5** A mely időben halljátok hangját a kürtnek, sípnek, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindennemű hangszernek, akkor vessétek le magatokat és boruljatok le az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebúkadnecczár király; **6** és a ki nem veti le magát és nem borul le: abban az órában vessék égő tűznek kemenczéjébe. **7** Ennélfogva, abban az időben, a mint hallották mind a népek hangját a kürtnek, sípnek, cziterának, hárfának, lantnak s mindennemű hangszernek, levetették magukat mind a népek, nemzetek s nyelvek leborultak az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebúkadnecczár király. **8** Ennélfogva abban az időben közeledtek kaldeus férfiak és megrágalmazták a zsidókat; **9** megszólaltak és mondták Nebúkadnecczár királynak: Oh király, örökké élj! **10** Te, oh király, parancsot adtál, hogy minden ember, a ki hallja hangját a kürtnek, sípnek, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindennemű hangszernek, vesse le magát és boruljon le az arany szobor előtt; **11** és ki nem veti le magát és nem borul le, vessék égő tűznek kemenczéjébe. **12** Vannak zsidó férfiak, a kiket kirendeltél Bábel tartományának igazgatására, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó; ezek a férfiak nem vetettek te reád, oh király, ügyet, istenedet nem szolgálják s az arany szobor előtt, melyet felállítottál, nem borulnak le. **13** Ekkor meghagyta Nebúkadnecczár haragban és indulatban, hogy hozzák el Sadrákot, Mésákot és Abéd-Negót; ekkor a király elé hozták ezeket a férfiakat. **14** Megszólalt Nebúkadnecczár és mondta nekik: Szándékosan-e, oh Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, nem szolgáljátok istenemet és nem borultok le az arany szobor előtt,

melyet fölállítottam? **15** Már most ha készen vagytok arra, hogy a mely időben halljátok hangját a kürtnek, sípnek, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindennemű hangszernek, levetni magatokat és leborulni a szobor előtt, melyet készítettem – de ha nem borultok le, abban az órában be fogtok vetetni égő tűznek kemenczéjébe; s ki az az isten, a ki megmenthet titeket a kezeimből? **16** Feleltek Sadrák, Mésák és Abéd-Negó és mondták a királynak: Oh Nebúkadnecczár, nem szükséges nekünk erre neked választ adnunk. **17** Ha Istenünk, a kit mi szolgálunk, képes minket megmenteni: az égő tűznek kemenczéjéből s a te kezedből, oh király, meg fog menteni; **18** de ha nem, tudva legyen előtted, oh király, hogy istenedet mi nem szolgáljuk és az arany szobor előtt, melyet fölállítottál, nem borulunk le. **19** Ekkor elvelt Nebúkadnecczár indulattal s arczának képe megváltozott Sadrák, Mésák és Abéd-Negó felett; megszólalt és meghagyta, hogy fűtsék a kemenczét hétszer annyira, mint a hogy való azt fűteni. **20** Néhány embernek pedig, a seregében levő derék vitézeknek, meghagyta, hogy kötözzék meg Sadrákot, Mésákot és Abéd-Negót, hogy vessék az égő tűznek kemenczéjébe. **21** Megkötöztettek ezek a férfiak nadrágaikban és köntöseikben, köpenyeikben és egyéb öltözkükben és bedobattak az égő tűznek kemenczéjébe, **22** minthogy a király parancsa sürgős volt, a kemencze pedig tulságosan fűtve volt, e férfiakat, a kik Sadrákot, Mésákot és Abéd-Negót föl vitték, azokat megölte a tűznek lángja. **23** Ama férfiak pedig mindhárman, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, megkötözve bele estek az égő tűznek kemenczéjébe. **24** Ekkor csodálkozott Nebúkadnecczár király s föl kelt sietségben; megszólalt és mondta tanácsosainak: Nemde három férfit vetettünk be megkötözve a tűzbe? Feleltek és mondták a királynak: Biztosan, oh király. **25** Felelt és mondta: Íme, én négy férfit látok feloldva járkalni a tűz közepén és sérelem nincs rajtuk, a negyediknek ábrázata pedig istenek fiához hasonlít. **26** Ekkor Nebúkadnecczár közeledett az égő tűz kemenczéjének ajtajához, megszólalt és mondta: Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, szolgálai a legfelső Istennek, menjetek ki s jöjjetek! Ekkor kimentek Sadrák, Mésák s Abéd-Negó a tűzből. **27** És egybegyűlvén a szatrapák, kormányzók, helytartók s a király tanácsosai, látták ezeket a férfiakat, hogy a tűz nem lett úrrá a testükön és fejük haja nem perzselődött meg és ruhájuk nem változott meg, a tűznek szaga nem ért hozzájuk. **28** Megszólalt Nebúkadnecczár és mondta: Áldva legyen Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene, a ki elküldötte angyalát

s megmentette szolgáit, a kik bíztak benne s a király parancsát megszegték és odaadták testüket, hogy semmi istent ne szolgáljanak s ne boruljanak le előtte, hanem csak a maguk Istenét. **29** Tőlem pedig kiadatik egy rendelet: hogy minden nép, nemzet s nyelv, a mely káromlást mond Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene ellen, az darabokra vágassék és háza szemétdombbá téessék, mivelhogy nincsen más Isten, a ki meg tudna menteni úgy, mint ez. **30** Ekkor a király rangban emelté Sadrákot, Mésákot és Abéd-Negót Bábel tartományában.

4 Nebúkadnecczár király mind a népekhez, nemzetekhez és nyelvekhez, a melyek az egész földön laknak Békétek nagy legyen! **2** A jeleket és csodákat, a melyeket mívelt velem a legfelsőbb Isten, jónak tetszik előttem közzé tenni. **3** Jelei mily nagyok s csodái mily hatalmasok; királysága örök királyság és uralma nemzedék meg nemzedéknél tart! **4** Én Nebúkadnecczár boldog voltam házamban és viruló a palotámban. **5** Álmod láttam, az megfélemlített engem s gondolatok fekvőhelyemen, s fejem látomásai megrémítettek engem, **6** s kiadatott tőlem a rendelet, hogy bevezessék elém mind a Bábel bölcseit, hogy az álom megfejtését tudassák velem. **7** Ekkor bejöttek az írástudók, jószok, kaldeusok és csillagjósok s az álmod előttem elmondtam, de a megfejtését nem tudatták velem. **8** Utolsónak aztán bejött elém Dániél, kinek neve Bélsacczár – istenem neve szerint – s a kibem a szent istenek szelleme van; s az álmod elmondottam előtte: **9** Bélsacczár, az írástudók feje, kiről tudom, hogy benned a szent istenek szelleme van, s hogy semmi titok nem zavar téged, álmod látomásait, a melyeket láttam s a megfejtését mondd meg! **10** Fejem látomásai pedig a fekvőhelyemen ezek: Láttam s íme egy fa a föld közepén és magassága nagy. **11** Nőtt a fa s erősödött, s magassága fölért az égig s ellátszott az egész föld végéig. **12** Lombozata szép s gyümölcsse sok s táplálék rajta mindnek; alatta hűsel a mező vadja s ágaiban lakoznak az ég madarai s belőle táplálkozik minden haladó. **13** Láttam fejem látomásaiban fekvőhelyemen, s íme egy őr meg szent alá száll az égből; **14** kiált erővel s így szól: Vágjátok ki a fát s messétek le ágait, hullassátok le lombozatát és szórjátok szét gyümölcsét; költözzék el alóla vad s a madarak az ágaiból. **15** Ámde gyökereinek tőkétjét hagyjátok a földben, és pedig vas- és rézbilincsben a mező füve között, s az ég harmatjával áztassák s a vaddal együtt legyen osztályrésze a föld fűvében. **16** Szívét az embertől elváltoztassák s állatnak szive adasaék neki s hét

időszak haladjon el fölötte. **17** Az örök végzéséből van e szó s a szentek parancsából a kijelentés annak okából, hogy tudják meg az élők, hogy uralkodik a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja, adja azt s az emberek legalacsonyabbját állítja föléje. **18** Ezt az álmod láttam én, Nebúkadnecczár király; to pedig Bélsacczár, mondjad el megfejtését, mivelhogy mind a királyságom bölcsei nem bírják velem tudatni a megfejtést, de te bírod, mert szent istenek szelleme van benned. **19** Ekkor Dániél, kinek neve Bélsacczár, elámúlt egy bizonyos ideig és gondolatai megrémítettek. Megszólalt a király és mondta: Bélsacczár, az álmod és megfejtése ne rémítsen meg téged! Felelt Bélsacczár és mondta: Uram! Az álmod a te gyűlöltöidnek és megfejtése ellenségeidnek! **20** A fa, melyet láttál, a mely nőtt és erősödött s magassága fölért az égig és ellátszott az egész földön, **21** s lombozata szép s gyümölcsse sok és táplálék rajta mindnek, alatta lakozik a mező vadja s ágaiban laknak az ég madarai: **22** te vagy az, oh király, a ki nőttél és megerősödtél s nagyságod nőtt, fölért az égig s uralmad a föld végéig. **23** Hogy pedig a király látott egy őrt és szentet, a mint alá szállt az égből és mondta: vágjátok ki a fát és rontsátok meg, ámde gyökereinek tőkétjét a földben hagyjátok és pedig vas- és rézbilincs közben a mező füve között s az ég harmatától áztassák s a mező vadjával legyen osztályrésze, míg hét időszak el nem halad felette: **24** ez a megfejtés, oh király, s a Legfelsőnek végzése az, a mely érte uramat, a királyt. **25** Téged ugyanis kiűznek az emberek közül s a mező vadjával lesz lakásod, s füvet, mint ökrökkel fognak etetni veled s az ég harmatjából áztatnak s hét időszak fog elhaladni fölötted, míg meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon, és a kinek akarja, adja azt. **26** S hogy azt mondták, hogy hagyják meg a fa gyökereinek tőkétjét: királyságod neked megmarad, mihelyt megtudod, hogy az Ég uralkodik. **27** Azért, oh király, tanácsom jónak tessék neked, vétkeidet igazság által váltsd meg és bűneidet szegényeken való könyörülés által, hátha lesz tartama a te boldogságodnak. **28** Mindez elérte Nebúkadnecczár királyt. **29** Tizenkét hónap multán járt vala Babel királyi palotáján. **30** Megszólalt a király és mondta: Nemde, ez az a nagy Babel, melyet én építettem királyi székvárosomnak erőm hatalmával s díszem dicsőségére! **31** Még a király szájában volt a szó és hang szállt le az égből: Neked mondják, oh Nebúkadnecczár király, uralmad eltávozott tőled. **32** S az emberek közül kiűznek téged, s a mező vadjával lesz lakásod, fűvel mint az ökröket fognak etetni

téged; s hét időszak fog elhaladni fölötted, a míg meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja adja azt. **33** Abban az órában beteljesedett a szó Nebúkadnecczáron; s az emberek közül kiüzetted, s füvet evett, mint az ökrök s az ég harmatjából áztatták a testét, míg a haja meg nem nőtt, mint a sasoké és körmei, mint a madaraké. **34** Napok múltán én Nebúkadnecczár az ég felé emeltem szemeimet s eszem hozzám visszatért s a Legfelsőt áldottam s az örökké élőt dicsértem s magasztaltam, a kinek uralma örök uralom és királysága nemzedéknél meg nemzedéknél tart, **35** s mind a földnek lakói mint a semmi tekintetnek, s az ő akarata szerint cselekszik az ég seregével s a föld lakóival s nincsen, a ki kezeit megakadályozná s azt mondaná neki: mit cselekedtél? **36** Abban az időben visszatért hozzám eszem és királyságom dicsőségére díszem és fényem visszatért hozzám, és tanácsosaim s nagyjaim engem fölkerestek, királyságom fölé helyeztettem és kiváló nagyság hozzáadott nekem. **37** Most tehát én Nebúkadnecczár dicsérem, dicsőítem és magasztalom az egék királyát, kinek mind a cselekedetei igazság s útjai jog s a kik a gőgösségben járnak, azokat lealacsonyíthatja.

5 Bélsacczár király nagy lakomát készített ötezer nagyjának s az ezer előtt bort ivott. **2** Bélsacczár a bornak kedvében mondta, hogy hozzák el az arany és ezüst edényeket, a melyeket kivitt atya Nebúkadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból, hogy igyanak belőlük a király s nagyjai, feleségei és ágyasai. **3** Ekkor elhozták az arany edényeket, a melyeket kivittek az Isten háza templomából, mely Jeruzsálemben volt; és ittak belőlük a király s nagyjai, feleségei s ágyasai. **4** Ittak bort s dicsérték az arany, ezüst, réz, vas, fa és kő-isteneiket. **5** Abban az órában előjöttek emberi kéznek ujjai és irtak a lámpással szemben a királyi palota falának meszére, a király pedig látta tövét a kéznek, a mely írt. **6** Ekkor a király arcafénye elváltozott rajta és gondolatai elrémítették és csipőjének izületei megoldódtak és térdei egymáshoz ütődtek. **7** A király erővel kiáltott, hogy hozzák be a jósokat, kaldeusokat és csillagjósolókat. Megszólt a király és mondta Bábel bölcseinek: Minden ember, a ki elolvassa ezt az írást és megfejtését megjelenti nekem, bíbort fog ölteni és arany lánczot a nyakára és mint harmadik fog uralkodni a királyságban. **8** Ekkor bementek mind a király bölcsei, de nem tudták elolvasni az írást, se nem megfejtését tudatni a királylyal. **9** Ekkor Bélsacczár király nagyon megrémült és arca

fénye elváltozott rajta, és nagyjai megzavarodtak. **10** A király s nagyjainak szavai folytán a királyné bement a lakoma házába; megszólt a királyné és mondta: Oh király, örökké élj! Ne rémitsenek téged gondolataid s arczod fénye ne változzék el! **11** Van egy férfi királyságodban, a kiben a szent istenek szelleme van s atyád napjaiban világosság és értelmesség s bölcsesség, a milyen az istenek bölcsesége, találatott benne; a király pedig, atyád Nebúkadnecczár- az. irástudók, jósook, kaldeusok, csillagjósók nagyjává, állította föl a te atyád a király. **12** Mivel hogy kiváló szellem és tudás és értelmesség, álmok megfejtése, titkok megjelentése és csomók megoldása találatott benne, Dániélben, akinek a király Bélsacczárára tette a nevét: most hát Dániél hívassék s a megfejtést jelentse meg. **13** Ekkor Dániél bevitetett a király elé; megszólt a király és mondta Dániélnek: Te vagy az a Dániél a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, a kiket elhozott atyám a király Jehúdából? **14** Hallottam rólad, hogy istenek szelleme van benned és világosság, értelmesség s kiváló bölcsesség találatott benned. **15** Most pedig behoztattak élelem a bölcsék, a jósook, hogy elolvassák ezt az írást és hogy megfejtését tudassák velem, de nem tudják a dolog megfejtését megjelenteni. **16** Én pedig hallottam rólad, hogy megfejtéseket tudsz adni és csomókat megoldani; most tehát ha tudod elolvasni az írást s a megfejtését velem tudatni, bíbort fogsz ölteni s arany lánczot a nyakadra és mint harmadik fogsz uralkodni a királyságban. **17** Ekkor felelt Dániél és mondta a király előtt: Ajándékaid a teied legyenek és jutalmaidat másnak adjad; de az írást elolvasom a királynak s a megfejtést tudatom veled. **18** Te, oh király – a legfelső Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és díszet adott a te atyádnak Nebúkadnecczárnak. **19** És azon nagyság miatt, melyet adott neki, mind a népek, nemzetek s nyelvek reszkettek és féltek tőle; a kit akart, megölt s a kit akart, életben hagyott; a kit akart, fölemelt s a kit akart, lealacsonyított. **20** S midőn fenhéjazott a szive s lelke a kevélységig elkeményedett, ledöntetted királyi trónjáról és a méltóságot elvették tőle. **21** És az emberek fiai közül kiüzetted és szíved az állatával tették egyenlővé s vadszamarakkal volt a lakása, füvel, mint az ökröket etették őt és az ég harmatjával áztatták a testét, a míg meg nem tudta, hogy uralkodó a legfelső Isten az emberek királyságán s a kit akar, állítja föléje. **22** Te pedig fia Bélsacczár szivedet meg nem aláztad, mind a mellett, hogy mindezt tudtad; **23** s az egék ura fölé emelkedtél és házának edényeit eléd hozták s te meg nagyjaid, nejeid és ágyasaid

bort isznak belőlük, és az ezüst, arany, réz, vas, fa s kőstenekeket dicsérted, a kik nem látnak s nem hallanak s nem tudnak; az Istent pedig, a kinek kezében van a lelked s a kiéi mind a te útjaid, nem tisztelted. **24** Ekkor ő előle küldetett egy kéznek a töve s ez az írás jegyeztetett föl. **25** Ez az írás pedig, a mely följegyeztetett: Mené-mené, tekél, úfarszin. **26** Ez a dolog megfejtése: Mené, megszámlálta Isten királyságodat és befejezte; **27** tekél: megmérettél a mérlegen s hiányosnak találtattál; **28** perész: elszakasztattó a királyságod és odaadatott Médianak és Perzsiának. **29** Ekkor meghagyta Belsacczár s felöltötték Dániélre a bíbort s aranyláncot a nyakára s kihirdették róla, hogy mint harmadik lesz uralkodó a királyságban. **30** Azon éjjel megöletett Bélsacczár, a kaldeus király. **31** És a méd Darjávés átvette a királyságot mintegy hatvankét éves korában.

6 Jónak tetszett Darjávés előtt s föllállított a királyság fölő százhusz szatrapát, hogy legyenek az egész királyságban, **2** azoknak fölője meg három főkormányzót, a kik közül az egyik Dániél volt, hogy ezek a szatrapák nekik számot adjanak s a király ne legyen károsítva. **3** Ekkor ez a Dániél felülmulta a főkormányzókat és szatrapákat, mivelhogy kiváló szellem volt benne s a király arra gondolt, hogy őt fölője állítja az egész királyságnak. **4** Ekkor a főkormányzók és szatrapák ürügyet akartak találni Dániél ellen a királyság részéről, de semmi ürügyet és hibát nem tudtak találni, mivelhogy hűséges volt és semmi hanyagság és hiba nem találtott rajta. **5** Ekkor ezek a férfiak mondták: Nem fogunk eme Dániél ellen semmi ürügyet találni, hacsak nem találunk ellene az ő Istene törvényében. **6** Ekkor ezek a főkormányzók éa szatrapák rárontottak a királyra s így szólottak hozzá: Darjávés király, örökké élj! **7** Tanácskoztak mind a királyság főkormányzói, a kormányzók és szatrapák, a tanácsosok és helytartók, hogy elrendelnek egy királyi rendeletet és erősítenek egy tilalmat: hogy mindenki, a ki harmincz napig kér valamit bármely istentől vagy embertől, hacsak nem tőled, oh király, oroslánok vermébe vetessék. **8** Most tehát, oh király, állapítsd meg a tilalmat és iktasd be az írást, hogy meg ne lehessen változtatni Média és Perzsia törvénye szerint, a mely meg nem szünik. **9** Mindennélfogva Darjávés király beiktatta az írást és tilalmat. **10** Dániél pedig, mihelyt megtudta, hogy be van iktatva az írás, bement házába – s felső szobájában voltak neki Jeruzsálem felé nyitott ablakai – s háromszor napjában leborult térdeire s imádkozott s hálát adott Istene előtt egészen ugy,

a mint szokta tenni ennek előtte. **11** Ekkor e férfiak rárontottak és találták Dániélt, a mint kér és könyörög Istene előtt. **12** Ekkor közeledtek és szóltak a király előtt a királyi tilalom fölő: Nemde, tilalmat iktattál be, hogy minden ember, a ki harmincz napig bármely Istentől vagy embertől kér, hacsak nem tőled, oh király, oroslánok vermébe vetessék? Felelt a király s mondta: Bizonyos a dolog Média és Páris törvénye szerint, mely meg nem szünik. **13** Ekkor feleltek és szóltak a király előtt: Dániél, a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, nem vetett reád ügyet, oh király, sem a tilalomra, melyet beiktattál, s háromszor napjában végzi könyörgését. **14** Ekkor a királynak, a mint a dolgot hallotta, nagyon rosszul esett és Dániélre fordította gondját, hogy megmentse és napnyugtáig erőlködött arra, hogy megszabadítsa. **15** Ekkor ama férfiak rárontottak a királyra, és mondták a királynak: Tudd meg, oh király, hogy törvénye az Médianak és Perzsiának, hogy semmi tilalmat és rendeletet, a melyet a király elrendelt, nem lehet megváltoztatni. **16** Ekkor meghagyta a király és elhozták Dániélt s bevetették az oroslánok vermébe. Megszólt a király s mondta Dániélnek: A te Istened, a kit te állandóan szolgálsz, ő fog megmenteni téged. **17** És elhozottat egy kő és tétetett a verem szájára; s lepecsételte a király pecsétjével s nagyjainak pecsétjével, hogy semmi dolog meg ne változzék Dániéllel. **18** Ekkor palotájába ment a király és bőjtölve töltötte az éjjelt s énekesnőket nem engedett vinni maga elé, s álma elköltözött tőle. **19** Ekkor hajnalban kelt föl a király, virradatokor, és sietve az oroslánok verméhez ment. **20** S midőn közeledett a veremhez, fájdalmas hanggal hívta Dániélt; megszólt a király és mondta Dániélnek: Dániél, szolgálja az élő Istennek, Istened, kit te állandóan szolgálsz, meg tudott-e téged menteni az oroslánoktól? **21** Ekkor beszélt Dániél a királylyal: Oh király, örökké élj! **22** Istennem elküldötte az ő angyalát és elzárta az oroslánok száját és nem bántottak engem, mivelhogy előtte érdem találtott mellettem; és előttem is, oh király, búnt nem követtem el. **23** Ekkor a királynak nagyon jó1 esett és meghagyta, hogy Dániélt felhozzák a veremből: s felhozottat Dániél a veremből s semmi sérelem rajta nem találtott, mivel hitt Isteneben. **24** És meghagyta a király és elhozták ama férfiakat, kik Dániélt megrágalmazták és az oroslánok vermébe vetették őket, fiaikat s feleségeiket, s a verem aljára sem értek, és máris az oroslánok hatalmukba kerítették őket s mind a csontjaikat összezúzták. **25** Ekkor irt Darjávés király mind a népeknek, nemzeteknek s nyelveknek, a kik az egész földön laknak. Békétek

nagy legyen! **26** Tőlem kiadatott rendelet, hogy királyságom egész birodalmában reszkessenek s féljenek Dániél Istenétől, mert ő az élő Isten s örökké fönmaradó; s az ő királysága meg nem rontható és uralma mindvégig tart. **27** Megment és megszabadít és mivel jeleket és csodákat az égen s a földön, a ki megmentette Dániélt az oroszlánok hatalmából. **28** Ez a Dániél pedig szerencsés volt Darjaves királysága alatt és a perzsa Kóres királysága alatt.

7 Bélsacczárnak, Babel királyának első évében álmot látott Dániél, fejének látomásait az ő fekvőhelyén. Ekkor felírta az álmot, elmondván a dolgok összegét. **2** Megszólat Dániél és mondta: Láttam látomásomban az éjszakában, s íme, az égnek négy szele eltör a nagy tengerre. **3** És négy nagy állat száll fel a tengerből, egymástól különbözők. **4** Az első olyan, mint az oroszlán és sasszárnyai vannak; láttam, a míg kitéptek szárnyai s fölemeltetett a földről, két lábra állíttatott ember módjára, s embernek szive adatott neki. **5** S íme egy más állat, a második, medvéhez hasonló s az egyik oldalra állíttatott s három borda volt szájában fogai között; s így szóltak neki: kelj fel, egyél sok húst. **6** Ezután láttam, s íme egy másik, olyan mint párducz s négy madárszárnya volt neki a hátán, s négy feje volt az állatnak és hatalom adatott neki. **7** Ezután láttam éjjeli látomásokban s íme egy negyedik állat, rettenetes és félelmes és kiválóan erős, és nagy vasfogai voltak neki, evett és zúzott, a maradékot pedig lábaival taposta; s az különböző volt mind az előtte látott állatoktól, és tíz szarva volt neki. **8** Szemlélttem a szarvakat s íme egy másik szarv, egy kicsi, nőtt föl közöttük, és három az előbbi szarvak közül kitépett előle, s íme szemek, mint ember szemei, voltak e szarvon és száj, mely nagyokat beszél. **9** Láttam, míg nem trónok állíttattak föl s egy napokban öreg leült; ruhája mint a fehér hó, fejének haja mint a tiszta gyapju, trónja tűznek lángjai, kerekai égő tűz. **10** Tűztenger húzódik és kiárad előle, ezernyi ezren szolgálják őt és tizezernyi tizezren állanak előtte; törvényt ül s könyvek nyitva vannak. **11** Láttam, ekkor a nagy szavak hangja miatt, melyeket beszélt a szarv – láttam, míg nem megöletett az állat és megsemmisített a teste és tűznek adatott át elégsére. **12** A többi állatnak pedig elvették uralmát, időtartam az életben adatott nekik ideig-óráig. **13** Láttam az éjjeli látomásokban, s íme, az ég felhőivel olyan mint ember fia jön vala s a napokban öreghez jutott és eléje engedték közeledni. **14** S neki adatott uralom, méltóság és királyság, és mind a népek, nemzetek és nyelvek neki szolgáltak;

uralma örök uralom, mely meg nem szűnik, és királysága meg nem rontható. **15** Megrendült a lelkem nekem Dániélnak hüvelyében, és fejem látomásai megrémítettek engem. **16** Közeledtem egyikhez az ott állók közül és bizonyosat kértem tőle mind e felől; megmondotta nekem s a dolgok megfajtsát tudatta velem. **17** Ezek a nagy állatok, a melyek négyen vannak: négy király fog támadni a földön; **18** de át fogják venni a királyságot a Legfelsőnek szentjei s birtokba fogják venni a királyságot örökké és örökön örökké. **19** Ekkor kívántam, hogy bizonyosat mondjon a negyedik állatról, a mely különböző volt valamennyitől; kiválóan rettenetes, fogai vasból, körmei rézből, evett, zúzott s a maradékot lábaival taposta; **20** s a fején levő tíz szarvról a a másíkról, mely felnőtt s a mely előtt három kihullott; ama szarvnak pedig szemei voltak és szája, mely nagyokat beszél és látszata nagyobb volt, mint társaié; **21** láttam, s ama szarv háborut viselt a szentekkel s legyőzte őket, **22** míg el nem jött a napokban öreg, és törvényt adatott a Legfelső szentjeinek s elérkezett az idő s a királyságot birtokba vették a szentek. **23** Így szólt: A negyedik állat egy negyedik királyság lesz a földön, mely különbözni fog mind a királyságoktól s megemészti az egész földet és eltiporja és összezúzza azt. **24** A tíz szarv pedig – abból a királyságból tíz király fog támadni, s egy másik fog támadni utánuk s ő különbözni fog az előbbiektől s három királyt fog lealacsonyítani. **25** És szavakat fog szólni a Legfelső ellen s a Legfelsőnek szentjeit fogja pusztítani, és azt véli, hogy megváltoztat idöket és törvényt, és kezébe adatnak idög s idögök és fél idög. **26** És törvény fog ülni s uralmát elveszik végig való kiirtásra és megsemmisítésre. **27** És királysága és uralma és nagysága az egész ég alatt levő királyságoknak átadatott a Legfelső szentjei népének; királysága örök királyság és mind a hatalmak neki fognak szolgálni s engedelmeskedni. **28** Eddig a dolog vége. Én Dániél nagyon megrémítettek engem gondolataim s arcom fénye elváltozott rajtam, a dolgot pedig szivemben megöríztem.

8 Bélsacczár király királyságának harmadik évében látomás jelent meg nekem, Dániélnak, az után, mely kezdetben megjelent nekem. **2** Láttam a látomásban és volt, midőn láttam, én Súsán fővárosban voltam, a mely Élám tartományban van; s láttam a látomásban, s én az Úlaj folyónál voltam. **3** Fölemeltem szemeimet s láttam, s íme egy kos a folyó előtt áll és két szarva van neki, a két szarv pedig magas s az egyik magasabb a másodíknál, s a

magasabb utóbb nőtt ki. 4 Láttam a kost, a mint dőf nyugatra és északra s délre és mind az állatok nem állnak meg előtte és nincs ki hatalmából megmentene; és akarata szerint cselekedett és nagyot mívelt. 5 Én pedig oda figyeltem s íme egy kecskebak jön nyugat felől az egész föld színén, s nem is érintette a földet; s a baknak tekintélyes szarva volt szemei között. 6 És elérkezett a két szarvú koshoz, melyet láttam állni a folyó előtt s nekiszaladt erejének dühével. 7 És láttam őt, a mint odaért a kos mellé és keseredetten neki ment, leverte a kost s összetörte két szarvát s nem volt erő a kosban, hogy megálljon előtte; ekkor leteppe a földre, letaposta és nem volt, ki megmentené a kost hatalmából. 8 A kecskebak pedig felette nagygyá lett s a mint elhatalmasodott, letörött a nagy szarv és négy tekintélyes nőtt föl helyébe az égnek négy szele felé. 9 S az egyikből közülük származott egy kicsi szarv, de szerfölött nagygyá lett, dél felé és kelet felé és a diszes ország felé. 10 És nagygyá lett az ég seregéig és ledöntött a földre a seregből s a csillagokból némelyeket és letaposta azokat. 11 És egészen a sereg vezéréig emelkedett föl és attól elvétellett az állandó áldozat s ledöntetett szentélyének helye, 12 és egy sereg odaadatik az állandó áldozat miatt a bűnért – és ledöntötte, a földre az igazságot és a mit cselekedett, abban szerencsés volt. 13 Hallottam egy szentet, a mint beszélt, és mondta egy szent ama bizonyosnak, a ki beszélt: Meddigre szól a látomás az állandó áldozatról és az iszonyatos bűnről, mióta taposásra adott szentélyt is, sereget is? 14 És szólt hozzám: Kétezer háromszáz estig reggelig s igazához jut a szentély. 15 És volt, midőn én, Dániél, láttam a látomást, kerestem az értelmet, s íme velem szemben állott valaki, ki férfiúnak látszott. 16 És hallottam emberi hangot az Úlj partjai közt, felkiáltott és mondta: Gábriél, értelmezd ennek a látomást. 17 S odajött mellém, a hol álltam s midőn jött, megijedtem és arczomra borultam; és szólt hozzám: Értsd meg, ember fia, mert végnek idejére szól a látomás. 18 S midőn hozzám beszélt, mély álomban arczommal a földre borultam; megérintett engem és felállított ott; a hol álltam. 19 És mondta: Íme, tudatom veled azt, a mi lesz a haragvás utolján, mert végnek határidejére szól. 20 A kos, melyet láttál, a két szarvú: Média és Perzsia királyai. 21 A szőrös bak pedig Jáván királya; s a nagy szarv, mely szemei között van, az az első király. 22 S az, hogy letörött és négy támadt helyébe: négy királyság fog támadni a nemzetekből, de nem az ő erejéből. 23 Királyságuk végén pedig, a mint megtelik a bűnösök bűne, támadni fog egy király, kemény arczu

és fondorlatokhoz értő; 24 és elhatalmasodik ereje, de nem öneréből, és csodálatosan fog pusztítani és szerencsés lesz és cselekedni fog s el fog pusztítani hatalmasokat és a szentek népét. 25 És esze által szerencsés lesz a kezével végzett cselfogásban és szívében fenhéjázik és gondtalanság közt sokakat elpusztít és a vezérek vezére ellen támad, de kéz nélkül fog megtörni. 26 S az este és reggelnek látomása, a mely mondatott, az igaz. Te pedig zárd el a látomást, mert sok időre szól. 27 Én Dániél pedig oda lettem, beteg voltam napokon át; s fölkeltem, elvégeztem a király munkáját. Álmékkodtam a látomás miatt, de senki észre nem vette.

9 Első évében Darjavesnek, Achászvéros fiának, Média magzatjából, a ki királylyá tétellett a kaldeusok királysága fölé, 2 uralkodása első évében, én Dániél kutattam a könyvekben az évek számát, a melyekről lett az Örökkévaló igéje Jirmejához a prófétához, hogy Jeruzsálem romjai fölött el hagy telni hetven évet. 3 És fordítottam arczomat az Úrhoz, az Istenhez, hogy keressek imádságot és könyörgést, bőjtben meg zsákban és hamuban. 4 És imádkoztam az Örökkévalóhoz, Istenemhez s vallomást tettem és mondtam: Oh, én Uram, a nagy és félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azok számára, kik őt szeretik s a kik parancsolatait megőrzik! 5 Vétkeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk és fellázdunk, s eltértünk a te parancsolataidtól s törvényeidtől; 6 s nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, a kik a te nevedben beszéltek királyainkhoz, nagyjainkhoz és őseinkhez s az ország egész népéhez. 7 Tied, Uram, az igazság, s miénk az arcznak szégyene, mint az van e mai napon, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakóié a egész Izraél, a kik közel vannak és a kik távol vannak mindazon országokban, a hová eltaszítottad őket hűtlenségükért, a melylyel hűtelenkedtek ellened. 8 Örökkévaló, mienk az arcznak szégyene, királyainké, nagyjainké és őseinké, a kik vétkeztünk ellened; 9 az Uré, Istenünké és irtalom és a megbocsátás, mert mi fellázdunk ellene, 10 s nem hallgattunk az Örökkévaló, a mi Istenünk szavára, hogy járnánk tanai szerint, a melyeket elénk adott szolgái a próféták által. 11 És egész Izraél megszegte tanodat s letért, nem hallgatva szavadra; reánk omlott az átok és az eskü, a mely irva van Mózesnek, Isten szolgájának tanában, mert vétkeztünk ellene. 12 És föntartotta szavát, a melyet szólt rólunk és biráinkról, kik bírak voltak felettünk, elhozván reánk, nagy veszedelmet, úgy hogy nem történt az egész ég alatt, a milyen

történt Jeruzsálemben; 13 mint írva van Mózes tanában, ez az egész veszedelem jött reánk, de nem fohászkodtunk az Örökkévalóhoz, a mi Istenünkhöz, megtérve bűneinktől s belátva a te igazságodat. 14 És örkdött az Örökkévaló a veszedelem fölött és elhozta reánk, mert igazságos az Örökkévaló a mi Istenünk mind az ő tetteiben, a melyeket tett, de mi nem hallgattunk szavára. 15 És most, oh Uram, Istenünk, a ki kivezettet népedet Egyiptom országából erős kézzel s nevet szerzettél magadnak, mint az van a mai napon, mi vétkeztünk, gonoszok voltunk. 16 Uram, minden igazságod szerint forduljon el, kérlek, haragod s indulatod városodtól, Jeruzsálemtől, a te szent hegyedtől, mert vétkeink által és őseink bűnei által Jeruzsálem s a te néped gyaláztatá lett mind a körülöttünk levőknek. 17 És most hallgass, oh Istenünk, szolgád imádságára s könyörgéseire s világítsd arczodat elpusztult szentélyed felé, Uram kedvéért. 18 Hajlitsd, oh Istenem, füledet s halljad, nyisd meg szemeidet és nézd pusztulásunkat s a várost, mely fölött neved neveztetik, mert nem a mi igazságunkért visszük könyörgésünket te eléd, hanem a, te nagy irgalmadért. 19 Uram, halljad, Uram, bocsáss meg, Uram, figyelj és cselekedj, ne késsél; a te kedvedért, Istenem, mert a neved neveztetik városod fölött és néped fölött. 20 Én még egyre beszéltem s imádkoztam s bevallottam vétkeimet s népemnek Izraélnak vétékét s könyörgésemet vittem az Örökkévaló, az én Istenem elé az én Istenem szent hegyéért- 21 én még egyre beszéltem az imádságban, és a férfi Gábríél, a kit a kezdetben láttam a látomásban fáradtságtól kifáradtan, hozzám érkezett az estéli áldozat idején; 22 és értelmezve beszélt velem és mondta: Dániél, most jöttem el, hogy oktassalak értelemre. 23 Könyörgésed kezdetén kijött az ige s én eljöttem tudnodra adni, mert kedvelt ember vagy; ügyelj hát az igére s értsd meg a látomást. 24 Hetven hét van megszabva népedre és szent városodra, a büntett befejezésére és a vétek betöltésére és a bűnnek engesztelésére és az örök igazság elhozására és a prófétai látomás megpecsételésére és a szentek szentjének fölkenésére. 25 S tudjad s értsd meg: attól, hogy kiindult az az ige Jeruzsálem helyreállítására és fölépítésére egész a fejedelmi fölkenésig hét hét van; és hatvankét hét mulva újból felépítetik térség és árok, és pedig az idők szorultságában. 26 A hatvankét hét után pedig kiirtatik egy fölket és nincs senkije; s a várost és a szentélyt elpusztítja egy fejedelemnek népe, a ki elérkezik és kinek vége lesz áradatban és végig lesz háboru, pusztulás van elhatározva. 27 És erős szövetséget köt sokakkal egy hétig, s egy fél

héten át beszűntet vágó áldozatot és lisztáldozatot s undokságok szárnyán pusztító jön, egész addig, hogy a végzet és határozat ráömlik a pusztítóra.

10 Kóresnek, Perzsia királyának harmadik évében egy ige nyilvánított Dániélnek, a ki így neveztetett el: Bélsacczár, s igaz az ige és nagy az időszak; megértette az igét s nagy értése volt a látomásban. 2 Ama napokban én Dániél gyászoltam három teljes héten át; 3 kedvelt kenyeret nem ettem s hús és bor nem jött szájamba s kenni nem kentem magamat, mígnem letelt három teljes hét. 4 És az első hónap huszonegyedik napján – és én voltam a nagy folyamnak, a Chiddékelnek partján - 5 fölemeltem szemeimet, és láttam s íme egy lenbe öltözött férfi s dereka átövezve úfázi arannyal; 6 teste pedig olyan, mint a tarsis s arca mint a villám, látszata s szemei mint a tüzes fáklák s karjai meg lábai mint a simított réznek színe; szavainak hangja pedig olyan, mint zúgó tömegnek hangja. 7 És én, Dániél, egyedül láttam a látomást, de az emberek, kik velem voltak, nem látták a látomást; azonban nagy ijedség esett reájuk, elrejtőzve megszöktek. 8 S én egyedül maradtam s láttam ezt a nagy látomást s nem maradt bennem erő; s arcom fénye elváltozott rajtam torzulásig s nem tartottam meg erőt. 9 S hallottam szavainak hangját; és a mint meghallottam szavainak hangját, mély álomban arcomra borultam s arcommal a földre. 10 S íme egy kéz érintett meg engem s megrázott, térdeimre s kezeim tenyerére állítva engem. 11 És szólt hozzám: Dániél, kedvelt férfiú, értsd meg a szavakat, a melyeket én hozzád szólok a állj fel, a hogy álltál, mert most kiküldtettem hozzád. S midőn beszéltem vele e szóval, fölláttam remegve. 12 Ne félj, Dániél, mert az első naptól kezdve, hogy értesre adtad szivedet és arra, hogy bőjtölj Istened előtt, meghallgattak szavaid s én eljöttem szavaidra. 13 És Perzsia királyságának vezére velem szemben állott huszonegy napig s íme Mikháél, a legelső vezérek egyike, jött segítségemre, és én ottmaradtam Perzsia királyai mellett. 14 És jöttem, hogy megértessem veled azt, a mi érni fogja népedet az idők végén, mert még időkre szól a látomás. 15 És midőn beszélt velem e szavak szerint, földre fordítottam arcomat s elnémultam. 16 S íme valaki, a ki ember fiához hasonlít, megérinti ajkaimat; s megnyitottam számat s beszéltem és szóltam ahhoz, a ki velem szemben állt: Uram, a látomás által fordulnak bennem fájdalmaim és nem tartottam meg erőt; 17 s hogyan lenne képes ez uramnak szolgálja beszélni ez urammal? Hisz én – mostantól kezdve nem áll meg bennem erő, lélekzet

sem maradt bennem. 18 S újból megérintett engem valaki, a ki embernek látszott s erősített engem, 19 s mondta: Ne félj, kedvelt férfiú, béke veled, erős meg erős légy. S midőn velem beszélt, megerősödtem és mondtam: Beszéljen uram, mert megerősítettél engem. 20 Mondta: Tudod-e, miért jöttem te hozzád? Most pedig visszatérek, hogy harcoljak Perzaia vezérével; s a mint azzal végzek, íme Jáván vezére jön. 21 Azonban megjelentem neked, a mi föl van jegyezve az igazság írásában, és nincs egy sem, ki erősködik mellettem ezek ellenében, csak Mikháél, a ti vezértek.

11 Én pedig a méd Darjávés első évében ott álltam erősítőül és ótalmul neki. 2 És most megjelentem neked az igazat. Íme még három királya támad Perzsiának, a negyedik pedig gazdag lesz, nagyobb gazdagsággal valamennyinél, s a mint gazdagsága által megerősödik, mindet fölgerjeszti Jáván királysága ellen; 3 majd támad egy vitéz király s uralkodik nagy uralommal, és cselekedni fog akarata szerint. 4 S a mint támad, megtöretik a királysága és szétoszlik az égnek négy szele felé; de nem az ivadéka részére, s nem az ő uralma szerint, melylyel uralkodott, mert kitépetik a királyság és pedig mások részére ezeken kívül. 5 És megerősödik a Délnek királya, s egy a vezérei közül erősödik ő föléje és uralkodó lesz, nagy uralom az ő uralkodása. 6 És évek múltán szövetkeznek és a Dél királyának leánya elmegy az Észak királyához, hogy egyezséget tegyen; de a kar nem tartja meg erejét, s ő sem állhat meg a karjával, és odaadatik a leánya, meg a kik őt oda hozták, meg szülője és a ki erősítője amaz időkben. 7 És támad gyökereinek sarjából való a helyére s elmegy a hadsereg ellen s behatol az Észak királyának erősségébe s elbánik velük s győztes lesz; 8 s isteneiket is öntött képeikkel, drága edényeikkel, ezüstöt meg aranyat fogságba viszi Egyiptomba s ő éveken át eláll az Észak királyától. 9 S majd jön a Dél királyának királyságába, de vissza fog térni a saját földjére. 10 Fiai pedig harczra támadnak és összegyűjtik számos hadseregük tömegét, s az behatolva behatol és elárasztva átvonul; a újból harczra támad egészen az ő erősségéig. 11 Ekkor nekikeseredik a Dél királya s kivonul s harcol vele, az Észak királyával; ez fölláll nagy tömeget, de átadatik a tömeg, amannak kezébe. 12 És elvitetik a tömeg, s felfuvalkodik szive s elejt tizezreket, de győzni nem fog. 13 Visszatér ugyanis az Észak királya s fölláll egy tömeget az elsőnél számosabbat, s időknek, éveknek multával hatolva behatol nagy hadsereggel

és bőséges készlettel. 14 És amaz időkben sokan támadnak a Dél királya ellen és néped, erőszakos fiai felemelkednek, hogy a látomást megállapítsák, de meg fognak botlani. 15 És jönni fog az Észak királya és töltést hány föl és bevesz erősített várost, a Délnek karjai pedig nem állnak meg, válogatottjainak népe sem, s nincs erő megállásra. 16 És cselekszik majd, a ki ellene jön, akarata szerint és nem áll meg semmi előtte; s megállapodik a Disz országában s végpusztítás a kezében. 17 És arra fordítja arczát, hogy erővel behatoljon egész királyságába, de egyezséget tesz vele; asszonyok leányát adja neki, hogy azt megrontsa, de az meg nem áll és nem lesz az övé. 18 És fordítja arczát a szigetek felé és bevesz sokakat, de egy hadvezér megszünteti a neki szánt gyalázását, ép csak gyalázását adja neki vissza. 19 Erre visszafordítja arczát országának erősségei felé, de megbotlik, elesik-s nem található. 20 És támad helyébe egy, a ki a királyság ékességére szorongatót járát, de egynehány nap mulva megtöretik, sem nem haraggal, sem nem háboru által. 21 Es támad helyére egy megvetni való, kire nem adták rá a királyság fonságát; s jön gondtalanság közben és magához ragadja a királyságot hízkeléssel. 22 És elárasztó karok által elsodortatnak előle és megtöretnek, s a szövetség fejedelme is. 23 A vele való szövetkezés után is csalárdságot követ el; s felvonul s hatalomra kap kevés néppel. 24 Gondtalanság közben, a tartomány kövérjébe fog behatolni s olyat tesz, a mit nem tettek ősei, sem őseinek ősei; prédát és zsákmányt és vagyonit szór nekik és az erősségek ellen kigondolja gondolatait, de csak ideig. 25 És fölgerjeszti az ő erejét és szivét a Délnek királya ellen nagy hadsereggel, a Délnek királya pedig háborura támad nagy és felette hatalmas hadsereggel, de meg nem áll, mert kigondolnak ellene gondolatokat. 26 Ugyanis az ő ételéből evők fogják őt megtörni, és hadserege elsodródik, és elesnek sokan a megöltek. 27 És a királyoknak, mindkettőnek szíve a gonosztevésre, egy asztal mellett hazugságot beszélnek; de nem sikerül, mert még határidőre szól a vég. 28 Visszatér országába nagy vagyonnal, szíve pedig a szent szövetség ellen cselekszik, és visszatér az ő országába. 29 A határidőre újból behatol a Délbe, de nem úgy lesz, mint az első és az utolsó izben. 30 Jönnek ugyanis ellene Bittimbeli hajók s elcsügged, s újból megharagszik a szent szövetség ellen és cselekedni fog; s újból ügyel a szent szövetség elhagyóira. 31 És karok fognak támadni tőle s megszenteltelenítik a szentélyt, az erősséget, s elmozdítják az állandó áldozatot és

elhelyezik a pusztító undokságot. **32** És a szövetség gonosz megszegőit elcsábítják hízkeléssel, de az Istenét ismerő nép erős lesz és cselekszik. **33** És a népnek belátói oktatni fognak sokakat; de el fognak botlani kard és tűzláng által, fogság és prédálás által sok időn át. **34** De botlásukban segítve lesznek csekély segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk hízkeléssel. **35** És a belátók közül botlani fognak, hogy köztük olvasszon; válogasson s fehéritsen a végnek idejéig, mert az még határidőre szól. **36** És akarata szerint fog cselekedni a király és magasra és nagyra emelkedik minden isten fölé s az Istenek Istene ellen csodálatosakat fog beszélni s szerencsés lesz, míg vége nem lesz a haragnak, mert el volt határozva, megtörtént. **37** Őseinek istenségére sem ügyel, arra sem, mely gyönyörűsége az asszonyoknak és semmiféle istenségre nem ügyel, hanem mind fölé emelkedik. **38** De az erősségek istenét, az ő helyén fogja tisztelni s oly istent, a kit nem ismertek, tisztelni fog arannyal, ezüsttel, drága kővel és drágaságokkal. **39** És el fog bánni az erősségek váraival az idegen istennel társulva; a kiket elismer, azoknak sok tiszteletet juttat és uralkodniok engedi sokak fölött s földet osztogat dijképen. **40** És a végnek idején összeütközik vele a Délnek királya, s vihar közt támad rá az Észak királya szekérhaddal s lovasokkal és sok hajóval s behatol az országokba és elárasztva átvonul. **41** És behatol a Disz országába és sokan megbotlanak; ezek pedig megmenekülnek kezéből: Edóm s Móáb és Ammón fiainak zsengeje. **42** S kinyújtja kezét az országok ellen, Egyiptom országának sem lesz menekülése. **43** És uralkodni fog az arany és ezüst kincsek fölött s mind az Egyiptom drágaságai fölött és Libyabeliek meg Kúsbabeliek kísérik őt. **44** De hírek fogják őt rémiteni kelet felől és észak felől és ki fog vonulni nagy indulattal, hogy, megsemmisítsen, elpusztítson sokakat, **45** s felüti palotája sátrait a tengerek és a szent Disz hegye között s elér végéhez s nincs számára segítő.

12 És abban az időben támad Mikháél, a nagy vezér, a ki mellettük áll a te néped fiainak és léssen szorongatás ideje, milyen még nem volt, a mióta nemzet létezik, egészen addig az időig; és abban az időben meg fog menekülni a te néped, mindenki, a ki fölírva találta a könyvben. **2** És sokan a föld porában alvók közül föl fognak ébredni: ezek örök életre s amazok gyalázatra, örök undorodásra. **3** De a belátók fényleni fognak, mint az égboltozat fénye, s azok, a kik sokakat igazságra visznek, mint a csillagok mind örökké. **4** Te pedig, Dániél, zárd el a

szavakat s pecsételjed le a könyvet a vég idejéig: buzgólkodni fognak sokan és gyarapodik a tudás. **5** És láttam én, Dániél, s íme más ketten állnak, az egyik a folyó partján innen, a másik a folyó partján tulnan. **6** És mondta a lenbe öltözött férfiúnak, a ki a folyó vizein fölül volt: Meddig a csodák vége? **7** És hallottam a lenbe öltözött férfiút, ki a folyó vizein fölül volt s fölemelte jobbját s balját az ég felé s esküdött az örökké élőre: egy időszak, két időszak s egy félnek multáig; s midőn végkép szétzúzzák a szent nép hatalmát, bevégeződnek mindezek. **8** Én hallottam ugyan, de nem értem meg; és mondtam: Uram, mi ezeknek utóljaja? **9** Mondta: Menj, Dániél, mert bezárva, lepecsételve vannak a szavak a végnek idejéig. **10** Meg fognak válogatni s fehéritetni s olvasztani sokan és gonoszul cselekesznek; mind a gonoszok nem fognak érteni, de a belátók fognak érteni. **11** És attól az időtől kezdve, hogy elvitetik az állandó áldozat és hogy elhelyezik a pusztító undokságot ezerkétszázkilenczven nap. **12** Boldog az, a ki vár s megéri az ezerháromszázharminczöt napot. **13** Te pedig menj a vég felé, s nyugodni fogsz és fel fogsz támadni sorsodra a napok végén!

Hóseás

1 A Örökkévaló igéje, mely lett Hóseához, Beéri fiához, Uzzija, Jótám, Ácház, Jechizkija, Jehúda királyainak napjaiban, és Járobeám, Jóás fia, Izraél királyának napjaiban. **2** Kezdetén annak, hogy beszélt az Örökkévaló Hóseával szolt az Örökkévaló Hóseához: Menj, végy magadnak parázna nőt, meg parázna gyermekeket; mert el fog paráználkodni az ország az Örökkévalótól. **3** Ment és elvette Gómert, Diblájim leányát; az várandós lett és szült neki fiat. **4** És szolt hozzá az Örökkévaló: Így nevezd el: Jizreél; mert még egy kevés és megbüntetem Jizreél elontott vérét Jehú házán s megszüntetem Izraél házának királyságát. **5** És léssen ama napon, eltöröm Izraél íjját Jizreél völgyében. **6** Újra várandós lett és szült leányt. És mondta neki: Így nevezd el: Nincs -irgalom-neki; mert továbbra nem fogok már irgalmazni Izraél házának, hogy bocsáta megbocsátának nekik. **7** De Jehúda házának fogok irgalmazni és megsegítem őket az Örökkévaló az ő Istenük által; s nem segítem meg őket íjj és kard meg háború által, lovak és lovasok által. **8** Elváltasztotta Nincs-irgalom-nekit; erre várandós lett és szült fiat. **9** Mondta Így nevezd el: Nem-népem; mert ti nem vagytok népem, én pedig nem leszek a tietek. **10** És léssen Izraél fiainak száma mint a tenger főnyeye, mely meg nem mérhető és meg nem számlálható; és léssen, a helyett, hogy azt mondanák nekik: nem vagytok népem, majd azt mondják nekik: élő Istennek fiai. **11** És gyülekeznek Jehúda fiai és Izraél fiai egyaránt, egy vezért tesznek: maguk fölé és elvonulnak az országból – mert nagy a. Jizreél napja.

2 Mondjátok: fivéreiteknek: Népem és nővéreiteknek: Irgalom neki! **2** Pöröljete anyáttal, pöröljete – mert ő nem a feleségem és én nem vagyok, a férje; távolítsa el paráznaságát arczáról s házasságtörését említi közül. **3** Nehogy meztelenre vetköztessem és úgy állítsam oda, mint születése napján, olyanná tegyem mint a pusztá, olyanná tegyem mint a szárazság földje s megöljem szomjúsággal. **4** Fiainak pedig nem irgalmazok, mert paráznaság fiai ők. **5** Mert paráználkodott az anyjuk, szégyenletessé vált szülőjük; mert azt mondta: hadd megyek szeretőim után, kik megadják kenyeremet és vizemet, gyapjamat és lenemet, olajomat és italomat. **6** Azért íme én bekerítem az utadat tövisekkel, elfalazom fallal, hogy rá ne találjon ösvényeire. **7** Hajhássza majd a szeretőt, de utol nem éri őket, keresi őket, de nem találja; majd mondja: hadd megyek és térek

vissza első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most. **8** De ő nem tudta, hogy én adtam neki a gabonát, a mustot és az olajat; ezüstöt is sokat adtam neki, meg aranyat – a Báalnak dolgozták föl. **9** Azért rátérek és elveszem a gabonámat a maga idején és mustomat a maga időszakában és elvonom gyapjamat és lenemet, mely betakarná szemérmét. **10** Most tehát feltárom gyalázatát, a szeretőinek szemeláttára, s senki sem menti meg kezemből. **11** És megszüntetem minden vígságát, ünnepét, újholdját és szombatját, meg minden ünnepnapját. **12** Elpusztítom szőlőtőjét és fügefáját, melyekről azt mondta: ajándék azok számomra, melyet adtak, nekem szeretőim: erdővé teszem őket és megemeszti a mező vadja. **13** És megbüntetem rajta a Báalok napjait, a kiknek füstölögtetni szokott: díszítette magát gyűrűjével s ékszerével és járt a szeretői után, engem pedig elfelejtett, úgymond az Örökkévaló. **14** Azért íme én csábítgatom őt es elvezetem a pusztába, és beszélék a szívére! **15** És megadom neki onnét a szőlőt, a megzavarás völgyét pedig a reménylens ajtajával – s felel majd otan mint ifjúkorának napjaiban s mint azon napon hogy felvonult Egyiptom országból. **16** S léssen ama napon, úgymond az Örökkévaló, híni fogsz engem: férjem! és nem fogsz engem többé híni: Báalom. **17** Eltávolítottam a szájából a Báalok neveit, hogy többé ne említettessenek nevükön. **18** És szövetséget kötök számukra ama a napon, a mező vadjával s az ég madaraival és a föld csőrök-mászójával: íjjat és kardot meg háborút eltörök ki az országból, s teszem hogy biztonságban feküldhetnek le. **19** Eljegyezlek: magamnak örökre; eljegyezlek magamnak igazsággal és joggal és szeretettel és irgalommal **20** eljegyezlek magamnak hűséggel, s megismered a Örökkévalót. **21** És léssen ama napon: meghallgatom, úgymond az Örökkévaló, meghallgatom az eget, és az meghallgatja a földet; **22** a föld pedig meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat; és azok meghallgatják Jizreélt. **23** És bevetem őt magamnak az országban, és megirgalmazol: Nincs-irgalom-neki-nek, azt mondom Nem-népemnek: népem vagy, ő pedig azt mondja: Istenem.

3 És szolt hozzám az Örökkévaló: Újból menj, szeress egy nőt, társától szeretettet, de házasságtörőt, miként szereti az Örökkévaló Izraél fiai, de ők más istenekhez fordulnak és szeretik a szőlőlepenyeket. **2** És megszereztem őt magamnak tizenöt ezüstön, meg egy chómer árpán és egy létekh árpán. **3** És szoltam hozzá: sok ideig várni fogsz reám, nem fogsz paráználkodni s nem léssz férjné, s

én is így tehozzád. **4** Mert sok ideig maradnak majd Izraél fiai király nélkül s vezér nélkül, áldozat nélkül és oszlop nélkül, éfód és teráfim nélkül. **5** Aztán megtérnek Izraél fiai és keresik az Örökkévalót, az ő Istenüket, meg Dávidot, az ő királyukat, s remegve sietnek az Örökkévalóhoz s az ő javához az idők végén.

4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Izraél fiai! Mert pöre van az Örökkévalónak az ország lakóival, hogy nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek megismerése az országban. **2** Esküsznek és hazudnak, gyilkolnak és lopnak és házasságot törnek: erőszakoskodtak és vérontás vérontást ért. **3** Azért gyászol az ország és elfonnyad minden benne lakó, a mező vadjával s az ég madarával együtt; a tenger halai is kipusztulnak. **4** Ám senki ne pöröljön, és ne feddjen senkit, hisz néped olyan, mint kik pappal pörölnek. **5** Elbotlasz nappal s elbotlik a próféta is veled éjjel – megsemmisítem tehát anyádat. **6** Megsemmisült a népem, megismerés híján. Mivel te a megismerést megvetetted, megvetettelek, hogy ne légy papom; elfelejtetted Istenednek tanát, majd elfelejtem én is gyermekeidet. **7** A mint sokasodtak, úgy vétkeztek ellenem; dicsőségüket szégyennel váltom föl. **8** Népemnek vétkét eszik ők és bűnére vágyódik lelkük. **9** És olyan lesz a nép, mint a pap: megbüntettem rajta az útjait, és cselekedeteit visszafizetem neki. **10** Esznek majd, de nem laknak jól; paráználnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az Örökkévalót, nem ügyelve reá. **11** Paráznalkodás, bor és must elveszi a szívet. **12** Népem a fáját kérdezi meg hogy pálczája jelentse neki; mert a paráznaság szelleme megtévesztette, és elparáznalkodtak Istenük mellől. **13** A hegyek csúcsain áldoznak és a halmokon füstölögtetnek, tölglyfa, nyárfa és terebinthus alatt, mert jó az árnyéka; azért majd paráználnak leányaitok, menyeyitek pedig házasságot törnek. **14** Nem büntetem meg leányaitokat, midőn paráználnak, sem a menyeyiteket, midőn házasságot törnek, mert ők maguk parázna nőkkel félre mennek és a szentelt nőkkel áldoznak; s a nép, mely nem ért, elbukik. **15** Ha parázna vagy te, Izraél, ne essél bűnbe, Jelnúda! Ne menjetek tehát Gilgába, ne vonuljatok fel Bét-Ávenbe, s ne esküdjetek: él az Örökkévaló! **16** Mert mint makacszkodó tehén makacszkodott Izraél: most legeltesse őket az Örökkévaló, mint juhót a tágas téren. **17** Bálványokhoz társult Efraim: hagyd magára! **18** Elfajult az iszákosságuk, paráznalkodva paráználnak, szeretve szeretik a szégyent, a

kik pajzsai neki. **19** Szél köti be őt a szárnyaiba, s megsegyenülnek áldozásaik miatt.

5 Halljátok ezt, ti papok, figyeljetek, Izraél háza s a királynak háza, figyelmezzetek, mert nektek szól az ítélet; mert tőr voltatok Miczpának és kiterített háló a Táboron. **2** Mélységesen romlottak meg az elpártolók; de én fenyítés vagyok mindnyájuknak. **3** Ismerem én Efraimot, és Izraél nincs elrejtve előlem; bizony most paráználkodtál, Efraim, tisztátalanná vált Izraél! **4** Nem engedik cselekedeteik megtérni Istenükhöz, mert a paráznaság szelleme bennük van és az Örökkévalót nem ismerik. **5** Vallani fog tehát Izraél gőgje az ő arczába; Izraél meg Efraim megbotlanak bűnükben, elbotlik Jehúda is ő velük. **6** Juhaikkal és marhájukkal mennek majd keresni az Örökkévalót, de nem találják meg: elvonta magát tőlük! **7** Az Örökkévaló ellen hűtlenkedtek, mert idegen gyermekeket nemzettek; most emészsze meg őket egy hónap alatt telkeikkel együtt! **8** Fűjjátok meg a harsonát Gibeában, a trombitát Rámában; riadatok Bét-Ávenben, utánad Benjámin. **9** Efraim pusztulássá lésszen a fenyítés napján; Izraél törzsei között tudattam hűségesen. **10** Olyanok lettek Jehúda nagyjai, mint a kik határt tolnak el; reájuk öntöm víz gyanánt haragomat. **11** Fosztogatva van Efraim, elnyomva jogában, mert tetszett neki követni a parancsot. **12** Én pedig olyan vagyok, mint a moly Efraimnak, s mint a rothadás Jehúda házának. **13** Látván Efraim a betegségét s Jehúda a nyavalyáját, elment Efraim Assiúrba s küldött Járéb királyhoz; de ő nem tud benneteket gyógyítani és nem enyhíti el rólatok a nyavalyát. **14** Mert én olyan vagyok, mint az oroszlán Efraimnak, s mint a fiatal oroszlán Jehúda házának; én, én szétépek és tovamegyek, felkapom és nincs a ki megmenti. **15** Megyek, hogy visszatérjek a helyemre, a míg bűnhődnek és keresik színemet; szorultságukban majd fölkeresnek engem!

6 Jertek, hadd térünk vissza az Örökkévalóhoz! Mert ő szétépett s meggyógyít bennünket; vert s bekötöz bennünket. **2** Föléleszt minket két nap múlva, harmad napra föltámaszt, és élni fogunk előtte. **3** Tudjuk hát és törekedjünk megismerni az Örökkévalót: mint a hajnal, oly biztos az ő kijövelete, eljön nekünk, mint az eső, mint tavasi eső, a földet áztató. **4** Mit tegyek veled, Efraim, mit tegyek veled, Jehúda? Hisz szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő, s mint a harmat, mely korán reggel eltűnik. **5** Azért vágtam a próféták által, öltem őket szájam szavaival; és ítéletem ellened világosság, mely kijön. **6** Mart szeretetet kívántam s nem vágóáldozatot,

Isten megismerését inkább égőáldozatoknál. 7 Ők azonban mint emberek megszegték szövetségemet; ottan hűtlenkedtek ellenem. 8 Gileád joggatlanságot tevőknek vára, beszennyezve vértől. 9 S mint emberre leselkedő csapatok, olyan a papok bandája, az úton gyilkolnak Sekhém felé; bizony fajtalanságot műveltek. 10 Izraél házában borzasztóságot láttam; ott a paráználkodása Efraimnak, tisztátalanná vált Izraél. 11 Jehúda, számodra is aratást készítenek, midőn visszahozom népem foglyait.

7 A mint gyógyítottam Izraélt, megnyilvánult Efraim bűne, meg Sómrón gonoszságai, mert hazugságot műveltek; tolvaj jön be, csapat portyázik künn. 2 De hogy mondják: ők szívüknek: minden gonoszságukról megemlékezem; most körülvették őket cselekedeteik: színem előtt vannak. 3 Gonoszságukkal megörvendeztetik a királyt és hazudozásaikkal a nagyokat. 4 Mindannyian házasságtörők, mint kemencze, melyet befűt a sütő; fölhangy a szítással, a tészta dagasztásával, annak megkeléséig. 5 Királyunk napján megbetegedtek a nagyok a bor hevétől; összejátszott a csúfolókkal. 6 Mert közelítették, mint a kemenczét, szívüket lestükben; egész éjszaka alszik a sütőjük, reggelre ég az, mint lángoló tűz. 7 Mindannyian hevülnek, mint a kemencze, és megemésztik a bíráikat; királyaik mind elestek, nincs közülük senki, ki engem szólítana. 8 Efraim a népek között elkeverődik; Efraim meg nem fordított lepény lett. 9 Idegenek emésztették erejét, s ő nem tudta; ősz haj is hintődött reá, s ő nem tudta. 10 Vallani fog tehát Izraél gőgje az ő arczába; s nem tértek meg az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhöz s nem keresték őt mindemellett. 11 Olyan lett Efraim, mint együgyű, okatlan galamb: Egyiptomot hívták, Assúrba mentek. 12 A min mennek, kiterítem ellenük hálómat, mint az ég madarát leszállítom őket; megfenyíttem őket, a községükhöz jutott hír szerint. 13 Jaj nekik, mert elköltöztek tőlem, pusztítás rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én ugyan megváltanám őket, de ők hazugságokat beszéltek felőlem. 14 És nem kiáltottak hozzám szívükben, hanem jajgatnak fekvőhelyeiken; gabona és must miatt összezsúdulnak, elszakadnak tőlem. 15 Pedig én neveltem őket, megerősítettem karjaikat, mégis ellenem rosszat gondolnak. 16 Fordulnak – nem fölfelé, olyanok lettek, mind a család íjj; kard által esnek el nagyjaik, nyelvük haragvása miatt ez a csúfságuk Egyiptom országában.

8 Szájadhoz harsonát! Mint a sas az Örökkévaló házára! Mivel megszegték szövetségemet és tanom ellen föllázdak. 2 Nekem kiáltják: Istenem,

ismerünk téged, mi Izraél. 3 Megutálta Izraél a jót, ellenség üldözze! 4 Királyokat választottak – de nem általam, vezéreket de nem tudtommal; ezüstjüket és aranyukat földolgozták; maguknak bálványokká – azért, hogy kiértassék. 5 Utálatos lett a borjad, Sómrón! Föllobbant haragom ellenük: meddig nem juthatnak tisztaságra? 6 Mert Izraélból való mester készítette s nem isten az; bizony pozdorjává lesz a Sómrón borjúja. 7 Mert szelet vetnek és vihart aratnak; álló gabona nem lesz abból; ha mi sarjad, nem terem lisztet, ha terem is, idegenek nyelik el. 8 Elyeletett Izraél! Most olyanok lettek a nemzetek között, mint edény, melyet nem kedvelnek. 9 Mert ők felmentek Assúrba magában csatangoló vadszamar; Efraim bért kínált szerelemért. 10 Ha bért kínálnak is a nemzetek közt, most összegyűjtöm őket; már kezdtek fogyni a vezérek királyának terhétől. 11 Mivel Efraim szaporított vétkezésre oltárokat, lettek neki az oltárok vétkezésre. 12 Főlírnám neki tanaim sokaságát, mint idegen valami tekintetnek. 13 Adományaimból való áldozatokat áldoznak és húst esznek, az Örökkévaló nem fogadta őket kedvesen; most megemlékezik bűnükéről és gondol vétkeikre: ők Egyiptomba fognak visszatérni. 14 Elfelejtette Izraél az alkotóját, és épített palotákat, Jehúda pedig szaporította az erősített városokat; bocsátok tehát tüzet a városaira, hogy föleméssze kastélyait.

9 Ne örülj Izraél ujjongásig mint a népek, mert elparáználkodtál Istenedtől; szeretted paráznabért, mind a gabonaszérűkön. 2 Szerű és présház nem táplálja őket, s a must cserben hagyj a őket. 3 Nem fognak lakni az Örökkévaló országában, hanem visszatér majd Efraim Egyiptomba, és Assúrban fognak tisztátalant enni. 4 Nem fognak az Örökkévalónak bort ontani s nem lesznek kellemesek neki vágóáldozataik; mint gyászolók kenyere az nekik: mind a kik eszik, megtisztátalanodnak; mert kenyerek, vágyukra való, nem jut be az Örökkévaló házába. 5 Mit teszten majd ünnepidő napján és az Örökkévaló ünnepének napján? 6 Mert íme elmentek a pusztítás miatt Egyiptom gyűjti össze őket, Móf temeti el őket; ezüstös drágaságaikat család foglalja el, tövis van sátraikban. 7 Eljöttek a büntetés napjai, eljöttek a fizetség napjai, tudja meg Izraél: bolond a próféta, örült a szellem embere bűnöd sokaságáért és mert sok a gyűlölség. 8 Más felé tekint Efraim Istenem mellett; a próféta – madarásznak tőre van minden útjain, gyűlölség Istenének házában! 9 Mélységesen romlottak meg mint Gibea napjaiban; megemlékezik bűnükéről, gondol

vétkeikre. **10** Mint szőlőszemeket a pusztában, találtam Izraélt; mint koránérett gyümölcsöt a fügefán, annak zsengéiben, úgy láttam őseiteket; ők Báal-Peórba érkeztek, odaadták magukat a Szégyennek és undoksággá lettek, mint az a mit szerettek. **11** Efraim – mint madár repül el a dicsőségtől: születéstől, anyaméhtől, fogantatástól. **12** Bizony, ha föl is nevelik fiaikat, gyermekeiktől megfosztom őket, nem hagyva embert; bizony jaj is nekik, midőn elfordulok tőlük. **13** Efraim, a mint láttam, olyan mint réten ültetett pálma; és Efraim – az öldöklőhöz kell kivinnie fiait. **14** Adj nekik, Örökkévaló – mit adjál? – adj nekik gyermekvesztő méhet és fonnyadt emlőket! **15** Egész gonoszságuk Gilgálban volt, bizony ott gyűlöltem meg őket; cselekedeteik gonoszsága miatt házamból elűzöm őket, nem fogom többé szeretni őket – mind a nagyjaik pártütők. **16** Meg van verve Efraim, gyökerük kiszáradt – gyümölcsöt nem teremnek; ha szülnek is, én megölöm testük gyönyörű gyümölcsseit. **17** Vesse meg őket Istenem, mert nem hallgattak rá, és legyenek bujdosók a nemzetek közt.

10 Terjeszkedő szőlőtő Izraél, megtermi gyümölcsét; a mint sokasodott gyümölcs, megsokasította az oltárokat, a mily jólétben volt országa, azon jól készített oszlopokat. **2** Megoszlott a szívök, most bűnhődjenek! Ő majd letöri oltárait, elpusztítja oszlopaikat. **3** Bizony, most mondhatják: nincsen királyunk: mert nem féltük az Örökkévalót, a király pedig, mit tehet értünk?! **4** Beszéltek beszédeket, hamis esküvel szövetséget kötve; és kivirít, mint a méregfű, az ítélet a mező barázdáin. **5** Bét-Ávennek borjaiért félnek Sómrón lakói; bizony gyászol miatta az ő népe, papjai pedig reszketnek miatta, dicsősége miatt, hogy elköltözött őtőle. **6** Őt magát is Assúrba viszik el, ajándokul Járéb királynak; szégyent vesz Efraim, és megszágyenül Izraél tanácsa miatt. **7** Sómrónnak megsemmisült a királya, mint forgács a víznek színén. **8** És elpusztíttatnak a bálványok magaslatai, Izraélnek a vétke, tüske és tövis nő föl az oltáraikon; és majd mondják a hegyeknek: borítsatok el minket, és a halmoknak: omoljatok reánk! **9** Gibea napjaitól fogva vétkeztlé, Izraél: ott álltak – nem éri el őket Gibeában háború – a gazság fiai mellett. **10** Kedvem szerint megfenyíttem őket, majd összegyűjtetek ellenük népek – a mikor oda kötöm őket kettős bűnükhöz. **11** Efraim pedig betanított üsző, szeret nyomtatni, én meg simogattam nyakának szépségét; majd befogom Efraimot, szántani fog Jehúda, boronálni fog Jákób. **12** Vessetek magatoknak igazság szerint, arassatok

szeretethez képest, szántatok föl magatoknak ugart; hisz ideje keresni az Örökkévalót, míg nem eljön és igazságot tanít nektek. **13** Szántottatok gonoszságot, gazságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét; mert bízta utadban, vitézeid sokaságában. **14** Majd támad zajongás népeid ellen és mind az erősségeid elpusztíttatnak, a mint elpusztította Salmán Bét-Arbélt, a harcznak napján: szétzúzatott anya gyermekestől. **15** Ezenképen bánnak veletek Bét-Élben, gonoszságtok gonoszsága miatt: hajnalban megsemmisülve megsemmisül Izraél királya!

11 Midőn fiatal volt Izraél, megszerettem; és Egyiptomból elhívtam fiamat. **2** Amint hívták őket, úgy mentek el előlük; a Báaloknak áldozgatnak, a képeknek füstölögtetnek! **3** Pedig én jártattam Efraimot, vevén őt karjainál; de nem tudták, hogy gyógyítgatom őket. **4** Emberi kötelekkel vonzottam, szeretetnek kötelékeivel, és olyan letem nekik, mint a ki megemelinti a jármot állkapcsukon, és nyújtottam neki ételt. **5** Nemde Egyiptom országába fog visszatérni és Assúr lesz a királya, mert vonakodtak megtérni. **6** Kard csap le a városaira, megsemmisíti reteszeit és megemésztí, az ő tanácsaik miatt. **7** Népem pedig azon csüng, hogy tőlem elpártol; fölfelé hívják, egyaránt nem emelkedik. **8** Hogy adnának oda, Efraim, szolgáltatnának ki, Izraél? hogy adnának, mint Admát, tennélek hasonlónak Czebójimhoz? Megfordult bennem a szívem, egészen megindult a szánalmam. **9** Nem teszem meg fellobbant haragomat, nem rontom meg ismét Efraimot; mert Isten vagyok s nem ember, közepetted szent és nem támadlak gerjedésben. **10** Az Örökkévaló után fognak menni, mint oroslán fog ordítani; igenis, ő ordítani fog és remegnek a falak a tenger felől. **11** Remegve jönnek mint madár Egyiptomból s mint galamb Assúr országából; letelepítem őket házaikba, úgymond az Örökkévaló. **12** Körülvett engem hamissággal Efraim és csalfasággal Izraél háza; Jehúda pedig egyre állhatatos Isten mellett és a Szent íránt hűséges.

12 Efraim szél után jár, keleti szelet kerget, egész nap hazugságot és pusztítást szaporít; szövetséget is kötnek Assúrral, olajat is visznek Egyiptomnak. **2** De pöre van az Örökkévalónak Jehúdával és büntetnie kell Jákóbot útjai szerint, cselekedetei szerint fizet majd neki. **3** Az anyaméhben sarkon fogta a testvérét s erejében küzdött Istennel. **4** Küzdött angyal ellen és győzött, sírt és könyörgött neki: Bét-Élben fogja őt találni, s ott beszél majd velünk. **5** És az Örökkévaló, a seregek Istene, Örökkévaló az ő neve! **6** Te pedig térj meg Istenedhez:

szereket és jogosságot őrizz és reméjl Istenedhez mindig. 7 Kanaán – kezében csalfa mérleg van, fosztogatni szeret. 8 Azt mondta Efraim: Csakugyan meggazdagodtam, vagyonra tettem szert: mind a fáradozásaim nem szereznek: nekem bünt, a mely vétek. 9 Én pedig vagyok az Örökkévaló, a te Istened, Egyiptom országától fogva, még lakatlak téged sátrakban, mint az ünnepidő napjaiban. 10 Beszéltem a prófétákhoz, és én szaporítottam a látomást és a próféták által szóltam hasonlatokban. 11 Ha Gileád hamisság, csakugyan semmisséggé lesznek; Gilgálban ökröket áldoztak, oltáiraik is olyanok mint a kőhalmok a mező barázdáin. 12 Elmenekült Jákób Arám mezőségére és szolgált Izrael egy asszonyért és egy asszonyért juhokat őrzött. 13 És próféta által hozta fel az Örökkévaló Izraélt Egyiptomból, és próféta által őriztetett. 14 Bosszantott Efraim keserűen: vérontását reá veti és gyalázatát megfizeti neki az Ura!

13 Ha csak szólt Efraim, reszketés lett, fejedelem volt ő Izraelben; de bűnbe esett a Báal által és meghalt. 2 Most pedig tovább vétkeznek, készítettek maguknak öntött képet ezüstjökből, értésük szerint bálványokat, mesterek műve mindannyia; róluk azt mondják: kik embert vágnak le, borjukat csókolnak. 3 Azért olyanok lesznek mint a reggeli felhő s mint a harmat mely korán reggel eltűnik, mint polyva, melyet vihar visz el a szérúról, s mint füst az ablakrácsból. 4 Én pedig vagyok az Örökkévaló a te Istened, Egyiptom országától fogva; s istent rajtam kívül ne ismerj, és segítő nincsen kívülem. 5 Én megismertelek a pusztában, a tikkadság földjén. 6 Amint legelőjük volt, úgy laktak jól, jól laktak és fennhéjázó lett a szívök: azért felejtettek el engem! 7 Olyan lettem irántuk mint az oroszlán, mint párduc leselkedem az úton. 8 Rájuk találok mint a kölykétől megfosztott medve, és eltéptem szívök zárját, megeszem ott őket, mint nőoroszlán, a mező vadja széthasítja őket. 9 Rontott téged, Izrael az, hogy ellenem, segítségem ellen vagy. 10 Hol van hát királyod, hogy segítsen téged mind a városaidban, meg bíráid, kikről mondtad: adj nekem királyt és vezéreket? 11 Adok neked királyt haragomban, és elveszem felindulásomban. 12 Bekötte van Efraim bűne, eltéve az ő vétké. 13 Szülónőnek fájdalmai jönnek reája; ő maga nem bölcs gyermek, mert most meg nem állna a méhszájban. 14 Az alvilág kezéből kiváltam-e őket, a haláltól megváltam-e? Hol dögvészeid, halál, hol pestised, alvilág? Könyörület rejtőzzék el szemeim elől! (Sheol h7585) 15 Bár ő virít testvérek között: eljő keleti

szél, szél az Örökkévalótól, a pusztából eredő, és elszárad a kútfeje, elszikkad a forrása – ő kifosztja minden drága edénynek kincstárát. 16 Bűnhódni fog Sómrón, mert engedetlen volt Istene iránt; kard által fognak elesni, kisdedeik széttúznak és várandósai fölhasítatnak.

14 Térj meg Izrael, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez – mert elbotlottál bűnöd által. 2 Vigyetek magatokkal szavakat és térjete meg az Örökkévalóhoz; szóljatok hozzá: egészen bocsásd meg a bünt és fogadd el a jót: – hadd fizessünk tulkok helyett ajkainkkal. 3 Assúr nem segít minket, lóra nem ülünk, és nem mondjuk többé: istenünk! kezeink művének – te, kiben irgalmat talál az árva! 4 Meggyógyítom elpártolásukat, szeretem őket önkéntes szeretettel; mert elfordult tőle haragom. 5 Mint a harmat úgy lesznek Izraélnak, virulni fog mint a lilium; gyökeret verjen mint a Libánon. 6 Terjedjenek gallyai és olyan legyen a mint az olajfáé a dísz, illata pedig olyan, mint a Libánoné. 7 Újra lesznek árnyékában ülők, termelnek gabonát és virulnak, mint a szőlőtő; híre olyan, mint a Libánon boráé. 8 Efraim: mi közöm többé a bálványokhoz? – Én meghallgattam és szemmel tartom; olyan vagyok mint a zöldellő cziprus, tőlem nyeretik gyümölcsöd! 9 Ki oly bölcs, hogy megértse ezeket, értelmes, hogy megismerje? Mert egyenesek az Örökkévaló útjai, s az igazak járnak rajtuk, az elpártolók pedig megbotlanak rajtuk.

Jóel

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Jóélhez, Petúél fiához. **2** Halljátok ezt, ti vének és figyeljeteK, mind az ország lakói! Vajon történt-e ez napjaitokban, avagy őseitek napjaiban? **3** Arról regéljeteK gyermekeiteKnek, gyermekeiteK pedig az ő gyermekeiknek, s az ő gyermekeik a jövő nemzedéknek. **4** A mit meghagyott a szőcske, megette a sáska, s a mit meghagyott a sáska, megette a nyaló, s a mit meghagyott a nyaló, megette a faló. **5** ÉbredjeteK, részegek és sírjateK; jajgassateK mind a borivók a must miatt, hogy elragadtatott szájatoktól. **6** Mert népség szállt az én országomra, hatalmas és szám nélkül; fogai oroszlánfogak, nőoroszlán zápjai vannak. **7** Szőlőtömet pusztulássá tette és fügefámat csupasszá: hántva lehántotta és eldobta, megfehéredtek a venyigéi. **8** Keseregj, mint hajadon, ki zsákot kötött föl ifjúkorának férjéért. **9** Elragadtatott lisztáldozat és öntőáldozat az Örökkévaló házátl; gyászolnak a papok, az Örökkévaló szolgálattevői. **10** Elpusztítottatott a mező, gyászba borult a föld, mert elpusztítottatott a gabona – kiszáradt a must, elhervadt az olaj. **11** Megszégyenültek a földművesek, jajgattak a vinczellérek a búza miatt és árpa miatt, mert odaveszett a mezőnek aratása. **12** A szőlőtő kiszáradt s a fügefá elhervadt, gránátfa, pálma is és almafa, mind a mező fái elszáradtak; bizony kiapadt a vígság az ember fiai közül. **13** ÖvezkedjeteK és tartsateK gyászt, oh papok, jajgassateK, oltárnak szolgálattevői, jöjjetek, háljateK zsákban, Istenemnek szolgálattevői; mert megvonatott Istenetek házátl lisztáldozat meg öntőáldozat. **14** SzenteljeteK böjtöt, hirdesseteK gyülekezést, gyűjtséteK egybe a véneket, mind az ország lakóit, az Örökkévaló, a ti Istenetek házába, és kiáltsateK az Örökkévalóhoz. **15** Jaj az a nap! Mert közel van az Örökkévaló napja s mint pusztítás jó a Mindenhatótól. **16** Nemde szemeeink láttára elragadtatott az eledel Istenünk házátl – öröm és ujjongás! **17** Elrothadtak a magvak göröngyeik alatt, elpusztultak a tárházak, összedőltek a pajták, mert kiszáradt a gabona. **18** Hogy nyög a barom, megzavarodtak a marhacsordák, mert nincs számukra legelő – a juhnyájak is szenvednek. **19** Hozzád, Örökkévaló, kiáltok; mert tűz emésztette a pusztá tanyáit és láng lobbantotta föl mind a mező fáit. **20** A mező vadja is bög tehozzád mert kiapadtak a vizek medrei és tűz emésztette a. pusztá tanyáit.

2 Fújjátok meg a harsonát Czióban és riadjateK szent hegyemen, reszkessenek mind az ország

lakói, mert jön az Örökkévaló napja, mert közel van; **2** sötétség és homály napja, felhő, sűrű ködnek napja; mint hajnal terül el hegyeken: számos és hatalmas nép, ahhoz hasonló nem volt öröktől fogva, utána sem lesz többé, nemzedék meg nemzedék évein át. **3** Előtte tűz emészt és utána láng lobbant, mint Éden kertje előtte az ország, és utána sivatag pusztá, menekvés sem volt tőle. **4** Mint lovak látszata az ő látszata, s mint mének úgy szaladnak. **5** Mint szekerek zöreje, a hegyek csúcsain ugrálnak, mint zizegése a tűz lángjának, mely tarlót emészt, mint hatalmas nép harczra sorakozva. **6** Miatta remegnek népek, minden arcz bevonja fényét. **7** Mint vitézek szaladnak, mint harcosok fölhágnak a falra – kiki a maga útján haladnak, nem kuszálják össze pályáikat. **8** Egyik a másikat nem szorítják, mindegyik a maga ösvényén haladnak, a fegyveren rohannak által, nem szakadnak meg. **9** A városban futkosnak, a falon szaladnak, a házakba másznak föl, az ablakokon által jönnek be mint a tolvaj. **10** Előtte a föld megreszketett, megrendült az ég, nap és hold elsötétültek, s a csillagok behúzták ragyogásukat. **11** S az Örökkévaló hallatta hangját az ő serege előtt, mert igen számos az ő tábora, mert hatalmas az igéjének végrehajtója; mert nagy az Örökkévaló napja, és félelmetes nagyon, és ki bírja el! **12** De most is, úgymond az Örökkévaló, térjeteK meg hozzám, egész szívetekkel, meg böjttel és sírással s gyászolással. **13** Szaggassátok meg szíveteket és ne ruhátokat, és térjeteK meg az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez – mert kegyelmes és irgalmas ő, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és a ki meggondolja a veszedelmet. **14** Ki tudja, hátha fordul és meggondolja; akkor hátrahagy maga után áldást, lisztáldozatot és öntőáldozatot az Örökkévaló, a ti Istenetek számára. **15** Fújjátok meg a harsonát Czióban, szenteljeteK böjtöt, hirdesseteK gyülekezést; **16** gyűjtséteK egybe a népet, szenteljeteK gyülekezetet, gyűjtséteK össze a véneket, gyűjtséteK egybe a kisdedeket és csecsszopókat, menjen ki a vőlegény kamarájából s a menyasszony mennyezetéből. **17** A csarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Örökkévalónak szolgálattevői; és mondják: sajnáld meg, oh Örökkévaló, népedet, s ne tedd birtokodat gyalázattá, hogy nemzetek uralkodjanak rajtuk; miért mondhassák a népek között: hol az Istenük? **18** És buzgólkodott az Örökkévaló az ő országáért, és megszánta népét. **19** És felelt az Örökkévaló és mondta népének: Íme én küldöm nekteK a gabonát, a mustot és az olajat, hogy jól lakjateK vele; és nem teszleteK benneteket többé gyalázattá a nemzetek

között. 20 Amaz északit pedig eltávolítottam tőletek, és eltaszítom szárazság és pusztaság földjére: elejét a keleti tengerbe és végét a nyugati tengerbe; s majd száll a búze, felszáll a dögszaga – mert nagyokat mívelt. 21 Ne félj, föld, ujjongj és örvendj, mert nagyokat mívelt az Örökkévaló! 22 Ne féljétek, mező vadjai, mert megzöldültek a pusztá tanyái, mert a fa megtermette gyümölcsét, fügefá és szőlőtő adták erejüket. 23 És ti Czión fiai, ujjongjatok és örvendjétek az Örökkévalóban, a ti Istentekben, mert adta nektek az igazságra tanítót, és hullatott nektek esőt, meg őszi esőt és tavaszi esőt az első hónapban. 24 És megtelnek a szérűk gabonával és áradoznak a présházak musttól meg olajtól. 25 És pótolom nektek azon éveket, melyeket megevett a sáska, a nyaló, a faló és a szöcske, az én nagy seregem, melyet bocsátottam rátok. 26 És enni fogtok, enni és jóllakni és dicséritek az Örökkévalónak, a ti Istenteknek nevét, ki csodálatosan cselekedett veletek; s nem fog megszégyenülni népem örökre. 27 S majd megtudjátok, hogy Izraél közepette vagyok én, s én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek és senki más; s nem fog megszégyenülni népem örökre. 28 Lészen pedig ez után: kiöntöm szellememet minden halandóra, és majd prófétálnak a fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak – ifjaitok látomásokat látnak. 29 Még a szolgálókra és szolgálókra is ama napokban kiöntöm szellememet. 30 És adok csodajeleket az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat. 31 A nap átváltozik sötétséggé, s a hold vérré, mielőtt eljőne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes. 32 És lészen, mind az a ki szólítja az Örökkévaló nevét, megmenekül; mert Czión hegyén és Jeruzsálemben menekvés lesz, a mint mondta az Örökkévaló, s azon megmaradtak közt, a kiket szólít az Örökkévaló!

3 Mert íme ama napokban és amaz időben, a mikor visszahozom majd Jehúdának és Jeruzsálemnek foglyait, 2 összegyűjtöm mind a nemzeteket és leviszem őket a Jehósáfát völgyébe, és pörbe szállok ott velök, népem és birtokon Izraél miatt, a melyet szétszórtak a nemzetek közt, országomat pedig fölosztották. 3 S népem fölött sorsot vetettek és odaadták a figyermeket egy parázna nőért s a leánygyermeket eladták borért, és ittak. 4 De mik is vagytok ti nékem Czór és Czídón és ti mind, Pelését kerületei? Vajon tettet akartok-e nekem fizetni, avagy tettet elkövetni akartok-e rajtam: könnyen, csakhamar visszahárítom tetteteket a ti fejetekre. 5 Akik ezüstömet és aranyomat elvettétek és legjobb

drágaságaimat bevittétek templomaitokba. 6 Jehúda fiait pedig és Jeruzsálem fiait eladtátok a Jávánbeliek fiainak, azért hogy eltávolítsátok az ő határuktól. 7 Íme én fölserkentem őket ama helyről, ahova eladtátok őket és visszahárítom tetteteket a ti fejetekre; 8 és eladom fiaitokat és leányaitokat Jehúda fiainak kezébe, hogy eladják őket a Sábabelieknek, egy távoli nemzethez; mert az Örökkévaló szólott. 9 Hirdessétek ezt a nemzetek közt; szenteljétek háborút; serkentsétek föl a vitézeket, lépijenek elő, vonuljanak föl mind a harcosok. 10 Törjétek össze kapátokat kardokká és kaczoraitokat lándzsákká; a gyöngé hadd mondja: vitéz vagyok. 11 Siessetek és jöjjetek el, ti nemzetek mind köröskörül és gyülekezzetek; oda vezesd le, oh Örökkévaló, a te vitézeidet! 12 Serkenjenek és vonuljanak föl a nemzetek Jehósáfát völgyébe; mert ott fogok ülni, hogy ítéljem mind a nemzeteket köröskörül. 13 Eresszétek neki a sarlót, mert megérett az aratás: jöjjetek, vonuljatok le, mert megtelt a sajtó, áradoznak a présházak, mert nagy az ő gonoszságuk. 14 Tömegek meg tömegek a döntés völgyében: mert közel van az Örökkévaló napja a döntés völgyében. 15 Nap és hold elsötétültek s a csillagok behúzták ragyogásukat. 16 Az Örökkévaló pedig Czión felől ordít és Jeruzsálem felől hallatja hangját, és megrendülnek ég és föld; de az Örökkévaló menedéke az őnépének és őtalma Izraél fiainak. 17 Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, a ki Cziónban, az én szent hegyemen lakik; és szent lesz Jeruzsálem s idegenek többé nem vonulnak át rajta. 18 És lészen ama napon: musttól csepegnek a hegyek, és a halmok tejtől folynak és mind Jehúdának medrei vízzel folynak; s egy forrás jön ki az Örökkévaló házából és megáztatja a Sittím völgyét. 19 Egyiptom pusztulássá lesz és Edóm sivatag pusztává lesz, a Jehúda fiain tett erőszak miatt, hogy ártatlan vért ontottak országukban. 20 Jehúda pedig örökre lakva lesz, és Jeruzsálem nemzedékre meg nemzedékre. 21 És megtorlom véroket, melyet meg nem toroltam; s az Örökkévaló lakik Cziónban!

Ámos

1 Ámós beszédei, ki a, baromtenyésztők közül való volt, Tekoából, a miket látott Izrael felől, Uzzija Jehúda, királyának napjaiban és Járobeám Jóás fia, Izrael királyának napjaiban, két évvel a földrengés előtt. **2** Mondta: Az Örökkévaló Cziön felől ordít és Jeruzsálemből hallatja hangját; gyászba borulnak a pásztorok tanyái és elszárad a Karmel csúcsa. **3** Így szól az Örökkévaló: Damaszkusnak három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt, hogy vasszánokkal csépeltek Gileádot. **4** Majd bocsátok tüzet Chazáél házára, és fölemésztí Ben-Hadád kastélyait. **5** És eltöröm Damaszkus retesztét és kiírtok lakót Áven síkságából és pálczatartót Bét-Édenből, és számkivetésbe megy Arám népe Kírba, mondja az Örökkévaló. **6** Így szól az Örökkévaló Azzának három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy számkivetésbe vittek teljes számkivetést, hogy kiszolgáltassák Edómnak. **7** Majd bocsátok tüzet Azza falára, és megemésztí kastélyait. **8** És kiírtok lakót Asdódból, és pálczatartót Askelónból; és kezemet fordítom Ekrón ellen, hogy kivesszen a filiszteusok maradéka, mondja az Úr, az Örökkévaló. **9** Így szól az Örökkévaló: Czórnak három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy kiszolgáltattak számkivetteteket teljes számban Edómnak és nem emlékeztek meg a testvéri szövetségről. **10** Majd bocsátok tüzet Czór falára, és megemésztí kastélyait. **11** Így szól az Örökkévaló: Edómnak három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy karddal üldözte testvérét és elfojtotta érzelmét, haragja szüntelen ragadozott és indulatát megőrizte örökre. **12** Majd bocsátok tüzet Témánra, és megemésztí Boczra kastélyait. **13** Így szól az Örökkévaló: Ammón fiaiak három büntette, miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy felhasították Gileádnak várandósait, azért hogy kitágítsák határukat. **14** Majd gyújtok tüzet Rabba falára, és fölemésztí kastélyait, riadás közt, harcznak napján, vihar közt, szélvész napján. **15** És számkivetésbe megy a királyuk, ő és nagyjai egyetemben, mondja az Örökkévaló.

2 Így szól az Örökkévaló: Móábnak három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy Edóm királyának csontjait elégette mésszé. **2** Majd bocsátok tüzet Móábra, és megemésztí Kérijót kastélyait, és meghal zajongás közt Móáb, riadás közt, harsona hangja, mellett. **3** És kiírtok bírót körepéből, és mind a nagyjait megölöm vele együtt, mondja az

Örökkévaló. **4** Így szól az Örökkévaló: Jehúdának három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy megvetették az Örökkévaló tanát és törvényeit nem őrizték meg, hanem eltvelyegtettek őket hazugságaik, melyek után őseik jártak. **5** Majd bocsátok tüzet Jehúdára, és fölemésztí Jeruzsálem kastélyait. **6** Így szól az Örökkévaló: Izraelnek három büntette miatt és négy miatt nem térítem el tőle: amiatt hogy pénzen adták el az igazat, és a szűkölködőt egy pár saruért. **7** A kik áhítoznak a föld porára a szegényeknek fején és az alázatosaknak útját elhajítják; s ki-ki apjával mennek a leányhoz, azért hogy megszentésgtelenítsék az én szent nevemet. **8** Zálogba vett ruhákon terülnek el minden oltár mellett, és bírságotlagnak borát isszák isteneik házában. **9** Pedig én megsemmisítettem előlük az emórit, kinek mint a czédrusok magassága olyan a magassága, és hatalmas volt mint a terebinthusok megsemmisítettem gyümölcsét felül és gyökereit alul. **10** Pedig én hoztalak fel benneteket Egyiptom országából, és vezettelek benneteket a pusztában, negyven évig, hogy elfoglaljátok az emóri országát. **11** És támasztottam fiaitok közül prófétákat, és ifjaitok közül názirokat: Vajon nincs ez így Izrael fiai? – úgymond az Örökkévaló. **12** De inni adtatok bort a názitoknak, és a prófétákra ráparancsoltatok, mondván: ne prófétáljatok! **13** Íme én szorítlak ott ahol vagytok, ahogy szorít a szekér, mely telve van kével. **14** És elvesz a menedék a könnyülábú elől, és az erős sem szedi össze erejét, s a vitéz nem menti meg a lelkét. **15** A ki az íjjal fogja, nem áll meg, s a gyorslábú nem menti meg, sem lovon nyargaló nem menti meg lelkét. **16** A legbátrabb szívú a vitézek közt meztelenül futamodik ama napon, úgymond az Örökkévaló.

3 Halljátok ezt az ígét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok, Izraeli fiai, azon egész nemzetségről, melyet felhoztam Egyiptom országából, mondván: **2** Csak titeket ismertelek mind a föld nemzetségei közül; azért megbüntetem rajtatok mind a ti bűneiteket. **3** Vajon mennek-e ketten együtt, hanemha megegyeztek? **4** Vajon ordít-e oroslán az erdőben, és szákmánya nincs neki? Vajon: hallatja-e fiatal oroslán hangját a barlangjából, hanemha fogott? **5** Vajon leesik-e madár a földön levő csapdára, és tőr nincs számára? Vajon emelkedik-e tőr a földről, és fogni nem fog? **6** Avagy megfuvatik-e harsona a városban s a nép nem ijed meg? Avagy van-e veszedelem a városban s az Örökkévaló nem tette? **7** Bizony, nem tesz az Úr az Örökkévaló

semmit, hanemha nyilvánította titkát az ő szolgálainak, a prófétáknak. **8** Oroszlán ordított: ki nem fél? Az Úr, az Örökkévaló beszélt: ki nem prófétát? **9** Hallasátok a kastélyok fölött Asdódban, meg a kastélyok fölött Egyiptom országában, és mondjátok: gyűljetek össze Sómrón hegyein és lássátok a sok zűrzavart öbenne és fosztogatást belsejében. **10** Nem is tudnak egyeneset cselekedni, úgymond az Örökkévaló, a kik erőszakot és zsarolást halmoznak fel kastélyaikban. **11** Azért így szól az Úr az Örökkévaló: Szorongató, az ország körül. Majd ledönti rólad hatalmadat, és kipredáltatnak kastélyaid. **12** Így szól az Örökkévaló: valamintmegment a pásztor az oroszlán szájából két lábszáratvagy egy füldarabot, úgy menekülnek majd meg Izrael fiai, akik ülnek Sómrónban ágnak szélén és nyoszolyának damasztján. **13** Halljátok és intsétek meg Jákób házat, úgymond az Úr az Örökkévaló, a seregek Istene. **14** Mert, a mely napon megbüntettem Izrael büntetteit őrajta, akkor büntetést végzek Bét-Él oltárain s levágnak az oltár szavai és földre esnek. **15** És szétütöm a téli házat a nyári házzal együtt és elvesznek az elefántcsontházak, és eltűnnek számos házak, úgymond az Örökkévaló.

4 Halljátok ezt az ígét, Básán tehenei, a kik Sómrón hegyén vannak; a kik fosztogatják a szegényeket, a kik elnyomják a szűkölközőket, a kik azt mondják uruknak: hozzál, hogy igyunk! **2** Megesküdött az Úr az Örökkévaló az ő szentségére, hogy íme napok jönnek rátok, és elvesznek benneteket horgokkal, s ivadékokat halászkampókkal. **3** És réseken fogtok kimenni, mindegyik maga előtt, és elfogtok dobadni Hermónba, úgymond az Örökkévaló. **4** Jöjjetek el Bét-Élbe – és vétkezetek, Gilgálba, sokat vétkezetek; s hozzátok reggelenként vágóáldozataitokat, három naponként tizedeiteket. **5** Füstölgetsetek kovászosból hálaáldozatot, és hirdessetek, hallasatok felajánlásokat, mert így szeretitek, Izrael fiai, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **6** De én is adtam nektek fogak tisztaságát mind a ti városaitokban, meg kenyér-hiányát mind a ti helyeitekben; s nem tértetek meg hozzám úgymond az Örökkévaló. **7** És én is megvontam tőletek az esőt, midőn már csak három hónap volt az aratásig esőt hullatok az egyik városra, de a másik városra nem hullatok esőt, az egyik telek kap esőt, a telek pedig melyre nem jut eső, elszárad; **8** és bolyong két-három város egy város felé, hogy vizet igyanak, de nem laknak jól – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **9** Vertelek Benneteket üszöggel, meg ragyával, azt a sok kerteteket és szőlőteket,

fügefáitokat és olajfáitokat fölemésztí a sáska – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **10** Bocsátottam reátok dögvézt Egyiptom módjára, megöltem karddal ifjaitokat, a mellett hogy fogva vitték el lovaitokat, hogy fölszállott táborotoknak bűze fel az orrotokba – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **11** Földülást végeztem köztetek, mint mikor földülta Isten Szodomát és Amórát és olyanok lettetek, mint az égésből kimentett üszög – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **12** Azért így tesztek majd veled, Izrael! Annak okáért, hogy ezt teszem majd veled, készülj Istened elejébe, Izrael! **13** Mert íme, aki a hegyek alkotója, a szél teremtője, megjelenti az embernek, mi a gondolata, hajnállá teszi a homályt és lépdel a földnek magaslatain: Örökkévaló, a seregeknek Istene az ő neve!

5 Halljátok ezt az ígét, melyet hangoztatok gyászdal képen fölöttetek, Izrael háza! **2** Elesett, nem fog többé fölkelni Izrael hajadona: elterült a földjén, nincs ki föltámasztja! **3** Mert, így; szól az Úr az Örökkévaló: A város, mely ezrével vonul ki, hátrahagy százat, és a mely kivonul százával, hátrahagy tizet Izrael háza számára. **4** Mert így szól az Örökkévaló Izrael házának: Keressetek engem, hogy éljete! **5** S ne keressétek Bét-Élt, és Gilgálba ne jöjjetek, Beérésbába pedig ne vonuljatok; mert Gilgál számkivetésbe fog menni és Bét-Él semmissé lesz. **6** Keressétek az Örökkévalót, hogy éljete, nehogy lecsapjon mint a tűz József házára és az emésztí, és nincs ki oltaná Bét-Élt **7** a kik örömmé változtatják a jogot s az igazságot földre terítik. **8** A ki a fiastyúknak és Óriónnak teremtője, s a ki reggellé változtatja a homályt, a nappalt éjjellé sötétítette, a ki szólította a tenger vizeit és kiöntötte a föld színére: Örökkévaló az ő neve: **9** aki erőssé teszi a pusztítást a hatalmas fölött, úgy hogy pusztítás jön az erős várra. **10** Gyűlölik a kapuban intőt, és az őszintén beszélőt megutálják. **11** Azért mivel letaposátok a szegényt, és gabona-ajándékok vesztek tőle: faragottkő-házakat építtetetek, de nem fogtok bennök lakni, gyönyörű szőlőket ültettetek, de nem fogjátok inni borukat. **12** Mert tudom, sok a bűnötök, és számos a vétketek, az igaznak szorongatói ti, váltságdíj elfogadóí, a kik a szűkölközőket elhajították a kapuban. **13** Azért aki eszes, abban az időben hallgatni fog, mert gonosz idő az. **14** Keressétek a jót, s ne a rosszat, azért hogy éljete; és legyen úgy az Örökkévaló, a seregek Istene veletek, miként mondtátok. **15** Gyűlöljétek a rosszat és szeressétek a jót, és állítsátok föl a

kapuban a jogot: talán megkönyörül az Örökkévaló, ki eltakarítja, hogy a csontokat kivigye a házból s azt mondja annak, ki a ház hátulján van: van-e még valaki nálad? – és azt mondja: nincsen! – akkor így szól: csitt, mert nem kell említeni az Örökkévaló nevét! Mind a téreken gyászolás s mind az utczákon azt mondják jaj, jaj; – gyászra szólítják a földművest és gyászolásra a siralomhoz értőket; 17 s mind a szőlőkön gyászolás, midőn végigvonulok közepetted, mondja az Örökkévaló. 18 Oh azok, kik óhajtják az Örökkévaló napját: minek is nektek az Örökkévaló napja? Sötétség az és nem világosság! 19 Amint futamodik valaki az oroszán elől és rátalál a medve, aztán bejön a házba és oda támasztja kezét a falhoz, és megmarja a kígyó! 20 Nemde sötétség az Örökkévaló napja, és nincs világosság, homályos és nincs számára fény! 21 Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket; nem tűrhetem gyülekezéseiteket. 22 Mert ha bemutatok neked égőáldozatokat meg lisztáldozataitokat, nem kedvelem: békeáldozatot hízó barmaitokból nem nézek. 23 Távoltís el tőlem énekeidnek zúgását, s lantjaidnak zenéjét! nem hallhatom! 24 Hadd hömpölyögjön mint a víz a jog s az igazság, mint a tartós patak! 25 Vajon vágóáldozatokat és lisztáldozatot hoztatok-e nekem a pusztában negyven esztendőn át, Izrael háza? 26 Majd viszitek Szikkútot, a ti királytokat, és Kijjunt, a ti képeteket, istenteknek csillagját, melyeket készítettetek magatoknak. 27 Számkivetlek benneteket Damaszkuson messze túl, mondja az Örökkévaló, a seregek Istene az ő neve!

6 Oh a gondatlanok Czióban és az elbizakodók Sómron hegyén, a nemzetek elsejének jelesei és a kikhez eljönnek az Izrael házabeliek! 2 KelljeteK át Kalnéba és lássátok, és menjeteK onnan a nagy Chamátba, és szálljateK le a filiszteus Gátba: vajon, jobbake eme királyságoknál, avagy nagyobb-e határuk a ti határotoknál? 3 Akik tova toljátok a veszedelem napját, de közel hoztátok az erőszak ülését. 4 Kik ott fekszenek elefántcsont ágyakon és elnyújtóznak nyoszolyáikon, és esznek juhokat a nyájból, meg borjakat a hizlalóból. 5 Akik danolnak hárfaszó mellett, mint Dávid, kigondoltak maguknak hangszereket. 6 A kik bort isznak tálakból, és az olajok legjavával kenik magukat, mert nem volt fájdalmuk József romlása miatt. 7 Azért most számkivetésbe mennek a számkivetettek élén és véget ér az elnyújtózók rivalgása. 8 Megesküdött az Úr az Örökkévaló önmagára, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, utálom én Jákób gőgjét és kastélyait gyűlölöm és kiszolgáltatom majd a várost és teljességét. 9 És léssen, ha hátramard tíz ember egy házban, meghalnak. 10 S ha fölveszi rokona, s a

ki eltakarítja, hogy a csontokat kivigye a házból s azt mondja annak, ki a ház hátulján van: van-e még valaki nálad? – és azt mondja: nincsen! – akkor így szól: csitt, mert nem kell említeni az Örökkévaló nevét! 11 Mert íme, az Örökkévaló parancsolja és szétüti a nagy házat darabokká s a kicsi házat roncsokká. 12 Vajon sziklán szaladhatnak-e lovak, avagy szánt-e valaki marhákkal? – hogy méreggév változtattátok a jogot, és az igazság gyümölcsét ürömmé? 13 Akik a semminek örülnek, akik mondják: nemde a mi erőnkkel szereztünk magunknak hatalmat! 14 Mert, íme, én támasztok ellenetek, Izrael háza, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, egy nemzetet; majd szorítanak benneteket, Chamnát felől egészen a sivatag patakjáig.

7 Így láttatta velem az Úr, az Örökkévaló: íme sáskát alkot a sarjú növéseinek kezdetén; s íme sarjú a király kaszálása után. 2 És volt, midőn véggépen fölemészttette a földnek fűvét, mondtam: Uram, Örökkévaló, bocsáss meg, kérlek! Miképen állhat meg; Jákób? Mert kicsiny ő! 3 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem léssen, mondja az Örökkévaló. 4 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme, a tűz által való harcot szólítja az Úr az Örökkévaló: az fölemészttette a nagy mélységet és felemészti a talajt. 5 És mondtam: Uram, Örökkévaló, hagyj föl, kérlek! Miképpen állhat meg Jákób? Mert kicsiny ő! 6 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem léssen ez sem, mondja az Úr az Örökkévaló. 7 Így láttatta velem: s íme az Úr ott áll egy ólommal mért falon s kezében mérő-ólmot. 8 És szólt hozzám az Örökkévaló: Mit látsz Ámósz? Mondtam: mérő-ólmot. Mondta az Úr: íme én mérő-ólmot alkalmazok Izrael népem közepette: többé már nem fogok megbocsátani neki. 9 És elpusztulnak Izsák magaslatai és Izrael szentélyei romba dőlnek és karddal támadok Járobeám háza ellen. 10 Ekkor küldött Amaczia. Bét-Él papja. Járobeámhoz, Izrael királyához, mondván: Összeesküdött ellened Ámósz Izrael házának közepette; nem bírja az ország elviselni mind az ő beszédeit. 11 Mert így szólt Ámósz: kard által fog meghalni Járobeám. Izrael pedig számkivetésbe fog menni, el a földjéről. 12 És szólt Amaczia Ámószhoz: Látó te, menj menekülj el Jehúda országába és ott egyél kenyeret és ott profétálj! 13 De Bét-Élben többé már ne profétálj, mert királyi szentély az, és birodalmi ház az. 14 Felelt Ámósz és szólt Amacziához: Nem vagyok proféta, sem profétának fia nem vagyok, hanem marhatenyészto vagyok és vadfügek szedegetője. 15 És vett engem az Örökkévaló a juhok mögül, és szólt

hozzám az Örökkévaló: menj, prófétálj népem Izraél felől. **16** Most pedig halljad az Örökkévaló igéjét: azt mondom te: ne prófétálj Izraél felől és ne szónokolj Izsáknak háza felől. **17** azért így szól az Örökkévaló: Feleséged a városban fog paráználkodni, fiaid és leányaid kard által fognak elesni, földed mérő-kötéllel fog elosztatni, te pedig tisztátalan földön halsz meg, és Izraél számkivetésbe fog menni, el a földjéről.

8 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme egy kosár gyümölcs. **2** És mondta: Mit látsz Ámós? Mondtam: Egy kosár gyümölcsöt. Erre szólt hozzám az Örökkévaló: Eljött a vég, népemre Izraélre, többé már nem fogok megbocsátani neki. **3** Jajgatássá lesznek a palota énekei azon a napon, úgymond az Úr az Örökkévaló: sok a hulla, minden helyen eldobják hallgatag! **4** Halljátok ezt ti, kik áhítottok a szűkölködőre, és arra, hogy eltüntessétek az ország szegényeit, **5** mondván: mikor múlik el az újhold, hogy eladhassunk gabonát, s a szombat, hogy kibocsáthassuk a búzát, megkisebbitve éfát és megnagyobbítva a sékelt és meggőrbítve a csalárd mérleget, **6** hogy pénzen vegyünk szegényeket és szűkölködőt egy pár sarúért, és a búzának hulladékát eladjuk. **7** Megešküdött az Örökkévaló Jákób büszkeségére: Nem felejttem el örökké mind az ő tetteiket. **8** Vajon emiatt ne reszkessen-e meg a föld, hogy gyászba borul minden rajta lakó, s fölemelkedik mint a folyam egészen, fölkavarodik és lecsillapodik, mint Egyiptomnak a folyama? **9** És léssen ama napon, úgymond az Úr az Örökkévaló, lenyugtatom a napot délben, és elsötétítem a földet világos nappal. **10** Átváltoztatom ünnepeiteket gyásszá és mind az énekeiteket gyászdallá és juttatok minden derékra zsákokat és minden fejre kopaszszágot s teszem olylyá, min ő a gyász az egyetlenért és végét olyanná, mint a keserű nap. **11** Íme napok jönnek, úgymond az Úr az Örökkévaló, és éhséget bocsátok az országra, nem éhséget kenyérre, s nem szomjúságot vízre, hanem arra, hogy hallják az Örökkévaló igéit. **12** S majd bolyongnak tengertől tengerig és északtól egészen keletig, kóborolnak, hogy keressék; az Örökkévaló igéjét, de nem találják. **13** Azon a napon ájúldoznak majd a szép hajadonok, meg az ifjak a szomjúság miatt. **14** A kik esküsznek Sómrón bűnére, és mondogatják: él az istened, Dán, meg: él a Beársébába vivő út! – elesnek és föl nem kelnek többé.

9 Láttam az Urat, állva az oltár mellett, és mondta: Üsd meg az oszlopcsúcsot, hogy megrendüljenek a küszöbök, és zúzd össze azokat, mindnyájuknak

fejére, az ivadékukat pedig karddal ölöm meg; nem futamodik közülök futamodó és nem menekül közülök menekvő. **2** Ha betörnek az alvilágba, onnan veszi el őket kezem; s ha fölszállnak az égbe, onnan szállítom le őket. (Sheol h7585) **3** S ha elbújnak a Kármel csúcán, onnan felkutatom és elveszem őket, s ha elrejtőznek szemeim elől a tenger fenekén, onnan rendelem a kígyót, hogy megmarja őket. **4** És ha fogságba mennek ellenségeik előtt, onnan rendelem a kardot, hogy megölje őket; és rájuk vetem szememet rosszra és nem jóra. **5** És az Úr, az Örökkévaló, a seregek Istene, aki megérinti a földet s megolvad és gyászba borulnak mind a rajta lakók, s fölemelkedik mint a folyam egészen és lecsillapodik, mint Egyiptomnak a folyama; **6** a ki megépítette az égben emeleiteit és boltozatát a földre alapította, a ki szólította a tenger vizet és kiöntötte a föld színére – Örökkévaló az ő neve! **7** Nemde mint a Kúsbéliek fiai, olyanok vagytok ti nekem, Izraél fiai, úgymond az Örökkévaló: nemde Izraélt felvezettem Egyiptom országából és a filiszteusokat Káftórból, és Arámot Kírból! **8** Íme, az Úrnak, az Örökkévalónak szemei fordulnak a vétkes királyság ellen, és megsemmisítem azt a föld színéről; csakhogy nem végképen fogom megsemmisíteni Jákób házát, úgymond az Örökkévaló. **9** Mert íme én megparancsolom, és szétrázom Izraél házát mind a nemzetek közé, amint a rostában ráznak és egy göröngy sem esik aljára. **10** Kard által hálnak meg mind a népem vétkesei, akik azt mondják: nem közelít hozzánk és nem lep meg bennünket a veszedelem. **11** Ama napon föltámasztom Dávid kunyhóját, a bedőltet: befalazom réseit, és omladékait föltámasztom, és fölépítem, mint az őskor napjaiban. **12** Azért hogy elfoglalják Edóm maradékát és mind a nemzeteket, melyek nevemről neveztetnek, úgymond az Örökkévaló, a ki ezt megteszi. **13** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és hozzá ér a szántó az aratóhoz, a szőlőt sajtoló a vetőmag-szóróhoz; majd csepegtetnek a hegyek mustot és mind a halmok olvadoznak. **14** És visszahozom népem Izraél foglyait, s felépítenek elpusztult városokat, hogy lakják, és ültetnek szőlőket, hogy borukat igyák, kerteket csinálnak, hogy egyék gyümölcsüket. **15** És elültetem őket földjükön és nem szakíttatnak többé el földjükről, melyet adtam nekik, mondja az Örökkévaló, a te Istened!

Abdiás

1 Óbadja látomása. Így szól az Úr, az Örökkévaló, Edomról! Hírt hallottunk az Örökkévalótól és követ küldetett a nemzetek közé: Keljetek föl, hadd keljünk ellene harczra? **2** Íme, kicsinnyé tesznek a nemzetek között, megvetve vagy nagyon. **3** Szíved kevélysége ámitott el téged, a ki lakozik sziklahasadékokban, magas székhelyén, a ki ezt mondja szívében: ki dönt le földre engem? **4** Ha magasra mint a sas, ha a csillagok közé rakod is fészkedet, onnan dönt le úgymond az Örökkévaló. **5** Ha tolvajok jönnek hozzád, ha éjjeli pusztítók – mint semmisültél meg! – nemde lopnak, a mennyi elég nekik; ha szüretelők jönnek hozzád, nemde hagynak böngészni valót? **6** Mint kutattattott át Ézsau; mint bolygattattak fel rejtekei! **7** A határig elkísértek téged mind a szövetséges embereid; elámítottak, legyőztek téged meghitt embereid, kenyered evői hálót tesznek alád – nincs ő benne értelem. **8** Nemde ama napon, úgymond az Örökkévaló, elveszíttem a bölcseket Edomból s az értelmet Ézsau hegyéről. **9** És megrettennek a te vitézeid, Témán, csak hogy kiírtassék a férfiú Ézsau hegyéről, az öldökléstől. **10** Jákób testvéreden tett erőszak miatt szégyen borít téged és kiírtatol örökre. **11** Amely napon ott álltál átellenben, amely napon fogságba vitték idegenek a vagyonát, és külföldiek bejöttek kapuiba és Jeruzsálem felett sorsot vetettek te is olyan voltál, mint egy közülük. **12** Nem kellett volna nézned testvérednek napját balsorsának napján, sem örvendened Jehúda fiain vesztük napján: sem nagyra nyitnod szádat a szorongatás napján; **13** sem bemenned népe kapujába szerencsétlensége napján; sem látnod neked is veszedelmét szerencsétlensége napján; sem kezded kinyújtánod vagyonára szerencsétlensége napján; **14** sem ott állnod a válóúton, hogy kiírta elmenekülőit, sem kiszolgáltatnod maradottjait a szorongatás napján. **15** Mert közel van az Örökkévaló napja, mind a nemzetek ellen; a mint tettél, úgy tétetik veled, tetted vissza száll fejedre. **16** Mert amint ittatok szent hegyemen, isznak majd mind a nemzetek mindig szüntelenül; isznak, és szörpölnek, és lesznek, mintha nem lettek volna. **17** Czión. hegyén pedig lesz menedék és szentté lesz, s birtokba veszik a Jákób házabeliek birtokaikat. **18** És léssen Jákób háza tűzzé és József háza lánggá, Ézsau háza pedig tarlóvá: felgyújtják őket és megemésztik, s nem lesz maradottja Ézsau házának; mert az Örökkévaló beszélt. **19** Majd birtokba veszik a Délvidék Ézsau

hegyét s az alföld a filiszteusokat, birtokba veszik Efraim mezőségét és Sómron mezőségét, Benjamin pedig Gileádot. **20** És ezen várnak számkivetettsége Izraél fiai közül, mely a kanaániak közt van Czáfáfátig, meg Jeruzsálem számkivetettsége, mely Szeférádban van, birtokba veszik a Délvidék városait. **21** És felvonulnak segítők a Czión hegyére, hogy ítéljék Ézsau hegyét; s az Örökkévaló léssen a királyság.

Jónás

1 Lett az Örökkévaló igéje Jónához, Amittáj fiához, mondván: **2** Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba és hirdess felőle; mert gonoszságuk föl szállt élém. **3** Erre fölkelt Jóna, hogy megszökjék Tarsisba az Örökkévaló elől lement Jáfóba, talált egy Tarsisba menő hajót, megadta a díját és beleje szállt, hogy oda menjen velük Tarsisba az Örökkévaló elől. **4** De az Örökkévaló nagy szelet vetett a tengerre, úgy hogy nagy vihar lett a tengeren, s már azt gondolták, hogy a hajótörést szenved. **5** Megfélemlettek a hajósok, kiáltottak kiki a maga istenéhez, és bevetették a hajón levő tárgyakat a tengerbe, hogy könnyítsenek magukon; Jóna pedig lement a hajó hátuljába, lefeküdt és mélyen aludt. **6** Ekkor közeledett hozzá a kormányos mester és mondá neki: mi van veled, hogy mélyen alszol? Kelj föl, szólítsd föl Istenedet, hátha ügyet vet ránk az Isten és nem vesszünk el. **7** Erre szóltak egyik a másikához: Jertek, vessünk sorsokat, hogy megtudjuk, kinek dolgáért ér minket a veszedelem. Sorsokat vetettek és reá esett a sors Jónára. **8** És szóltak hozzá: Mondd meg, kérek, nekünk, kinek dolgáért ért minket a veszedelem? Mi a mesterséged és honnan jössz, mi az országod és miféle nép közül való vagy? **9** Szólt hozzájuk: Heber vagyok s az Örökkévalót, az egék Istenét félem, a ki teremtette a tengert és a szárazföldet. **10** És félték az emberek nagy félelemmel és szóltak hozzája: Ugyan mit is tettél? Mert tudták az emberek, hogy az Örökkévaló elől akar megszökni, mert megmondta nekik. **11** És szóltak hozzá: Mit tegyünk veled, hogy elcsendesedjék a tenger körülöttünk? Mert a tenger egyre jobban viharzott. **12** Szólt hozzájuk: Fogjatok engem és vessetek a tengerbe, s majd elcsendesedik a tenger körülöttetek; mert tudom, hogy az én dolgomért jött reátok: a nagy vihar. **13** És erőlködtek az emberek, hogy visszafordítsák a szárazföldre, de nem bírták; mert a tenger egyre jobban viharzott körülöttük. **14** Ekkor szólították az Örökkévalót és mondták: Oh Örökkévaló, ne vesszünk el, kérek, ez ember lelkéért, s ne háriíts reánk ártatlan vért; mert te, Örökkévaló, ahogy akartad, úgy cselekedtél! **15** Erre fogták Jónát s bevetették a tengerbe; s elállt a tenger háborgásától. **16** És félték az emberek nagy félelemmel az Örökkévalót s áldoztak áldozatot az Örökkévalónak, és fogadásokat tettek. **17** De az Örökkévaló nagy halat rendelt, hogy elnyelje Jónát; és volt Jóna a hálnak beleiben három napig és három éjjelig.

2 És imádkozott Jóna az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez, a hálnak beleiből. **2** Mondta: Szóltattam szorultságomból az Örökkévalót és meghallgatott engem; az alvilág méhéből fohászkoztam, hallottad szavam. (Sheol h7585) **3** Bedobtál engem mélységbe, a tengerek szívébe, s folyam vett körül engem; mind a habjaid és hullámaid átvonultak rajtam! **4** Én azt mondtam volt: elűzettem a to szemeid elől; ugyan megpillanthatom-e még szent templomodat? **5** Vizek körülfogtak engem lelkemig, ár vett engem körül; nád fonódik a fejemhez. **6** Hegyek fenekéig szálltam alá, a földnek reteszei elzártak engem örökre, de felhoztad a veremből életemet, Örökkévaló, én Istenem! **7** Mikor bágyadozott bennem a lelkem, az Örökkévalóra gondoltam – és eljutott hozzád imádságom, a te szent templomodhoz. **8** Akik őrizgetnek hamis hiábavalóságokat, szeretetüket hagyják el. **9** Én pedig a hála szavával áldozni akarok neked, a mit fogadtam, meg akarom fizetni – a segítség az Örökkévalóé! **10** És szólt az Örökkévaló a hálnak, és kiköpte Jónát a szárazföldre.

3 És lett az Örökkévaló igéje Jónához másodsor, mondván: **2** Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd neki a hirdetést, melyet majd elmondok neked. **3** Fölkelt Jóna és elment Ninivébe, az Örökkévaló igéje szerint. Ninivé pedig nagy város volt Isten előtt, három napnyi járás. **4** S kezdett Jóna bemenni a városba, egy napnyi járást; és hirdetett és mondta: Még negyven nap, és Ninivé feldúlhatik! **5** És hittek Ninivé emberei Istenben, és hirdettek bűntöt, és zsákokat öltöttek nagyjától aprajáig. **6** Eljutott a dolog Ninivé királyához, fölkelt trónjáról, levette magáról köpenyét, betakarta magát zsákkal és a hamuba ült. **7** És kikiáltatta Ninivében és mondta: A királynak és nagyjainak határozatából mondatik: az ember és a barom, a marha meg az aprójszág ne izeljenek semmit, ne legeljenek s vizet ne igyanak; **8** S takarják magukat zsákokkal, az ember és a barom, és szólítsák az Istent erővel és térjenek meg, kiki a gonosz újtáról, meg az erőszakról, mely tenyereikben van! **9** Ki tudja, hátha fordul és meggondolja az Isten, és megtér föllobbant haragjától, hogy ne vesszünk el. **10** Látta az Isten tetteiket, hogy megtértek gonosz újtokról és meggondolta az Isten a veszedelmet, melyet szándékozott tenni velök, és nem tette.

4 És rosszul esett Jónának, nagyon rosszul, és bosszantotta őt. **2** És imádkozott az Örökkévalóhoz és mondta: Oh Örökkévaló, nemde ez volt a szavam, ameddig a földemen voltam! Azért elejét vettem megszökve Tarsisba; mert tudtam, hogy te kegyelmes

és irgalmas Isten vagy, hosszantűrő és bőszeges a szeretetben, s aki meggondolja a veszedelmet. **3** Most tehát Örökkévaló, vedd el, kérelek, tőlem lelkemet, mert jobb a halálom mint az életem! **4** Mondta az Örökkévaló: Hát méltán bosszant-e az téged? **5** Erre kiment Jóna a városból és letelepedett a várostól keletre és készített ott magának kunyhót, és leült alatta árnyékban, míg meg nem látja, mi lesz a várossal? **6** És rendelt az Örökkévaló az Isten egy kíkájónt, az felnőtt Jóna fölébe, hogy árnyék legyen a feje felett, hogy megmentse őt az ő bajától; és örült Jóna a kíkájón fölött nagy örömmel. **7** De az Isten rendelt egy férget, midőn fölkel a hajnal másnapira, az megverte a kíkájónt, hogy elszáradt. **8** És volt, a mint kisütött a nap, rendelt Isten tikkasztó keleti szelet és megverte a nap Jónát a fején és ájuldozott, és halálra kívánta a lelkét és mondta Jobb a halálom, mint az életem! **9** Ekkor szólt az Isten Jónához: Hát méltán bosszant-e téged a kíkájón dolga? Mondta: Méltán bosszant engem mind halálig. **10** És mondta az Örökkévaló: Te sajnálsz a Kíkájónt, a mellyel nem bajlódtál, s melyet föl nem neveltél, a mely egy éj alatt lett és egy éj alatt elveszett. **11** És én ne sajnáljam Ninivét, a nagyvárost, a melyben tizenkétszer tízezer embernél több van, a ki nem tud különbséget jobbjá és balja között, meg sok barom!

Mikeás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett a Mórészetbeli Míkhához Jótám, Ácház, Jechizkija Jehúda királyainak napjaiban, a mit látott Sómrón és Jeruzsálem felől. **2** Halljátok ti népek mind, figyelj föld meg teljessége! És legyen az Úr, az Örökkévaló tanú ellenetek, az Úr az ő szent templomából. **3** Mert íme, az Örökkévaló kivonul helyéről és leszáll és lépdel a föld magasatain; **4** elolvadnak a hegyek ő alatta és a völgyek széthasadnak, mint a viasz a tűz elől, mint lejtőn leomló vizek. **5** Jákób büntetteért mind ez, és Izraél házának vétkeiért! Mi Jákób büntette? Nemde Sómrón! És mik Jehúda magaslata? Nemde Jeruzsálem! **6** Teszem tehát Sómrónt rommá a mezőn, szőlőültetvényekké, leomlasztom a völgybe köveit, és alapjait föltárom. **7** Mind a faragott képei összetöretnek, s mind az ajándokai tűzben égettetnek el, és mind a bálványait pusztulásá teszem, mert parázna-ajándokból gyűjtötte össze, és ismét parázna-ajándokká válnak. **8** E miatt hadd tartok gyászt s hadd jajgatok, hadd járok mezítáb és meztelenül; tesztek oly siralmat, mint a sakálok, gyászt mint a struczmadarak. **9** Mert végzetes a csapása, mert eljutott Jehúdáig, odaért népem kapujához, Jeruzsálemhez! **10** Gátban ne jelentsétek, sírni ne sírjátok, Bét-Afrában porban fetrengj! **11** Költözzél el, Sáfír lakója, szegyenre meztelenítve! Nem vonult ki Czáanán lakója, Bét-Écel siralma elveszi tőletek az állomását. **12** Mert remegett a jóért Márót lakója, mert baj szállt alá az Örökkévalótól Jeruzsálem kapujára. **13** Fogd be a szekérbe az állatot, Lákhis lakója – vétek elseje az Cziön leányának- mert benned találtattak Izraél büntettei. **14** Azért hozzá adsz kísérő ajándékot Mórészet-Gáthoz; Akhzip házai csalókévá lesznek Izraél királyainak. **15** Még hozom reád az elfoglalót, Márésa lakója! Egész Adullámig jutni fog Izraél dicsősége. **16** Kopszad és nyírd magadat gyönyörűséges gyermekeid miatt, tágítsd kopszágodat mint a sas, mert számkivetésbe mentek tőled.

2 Oh azok kik jogtalanságot gondolnak ki és rosszat cselekesznek fekvőhelyeiken; a reggel virradtakor megcselekszik, mert van rá mód a kezükben. **2** Megkívánnak mezőket és elrabolják, házakat, és elveszik; kifosztják a férfit és házát, embert és birtokát. **3** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én kigondolok a nemzetség ellen veszedelmet, a honnan nem mozdíthatjátok el a nyakatokat, és nem járhattok magasan, mert gonosz idő az. **4** Ama napon

példázatot hangoztatnak rólatok: és jajgatnak jajgató jajgatással, mondván: Pusztítva pusztítottunk el, népemnek osztályrészét másnak adja – mint mozdít el engem! – a hódítónak, ki mezőnket felosztja. **5** Azért nem lesz neked, ki mérőkőtelet vet a sors útján az Örökkévalónak gyülekezetében! **6** Ne szónokoljatok! – szónokolják; ne szónokoljanak ezeknek, nem szűnik meg a gyalázkodás! **7** Mily mondás, oh Jákób háza, vajon kifogyott-e az Örökkévaló türeleme, avagy ilyenek-e az ő cselekedetei? Nemde jót tesznek szavaim az egyenesen járóval. **8** De népem ellenében ellenségül támadnak: felül a ruhán lehúzzátok a köpenyt azokról, kik bizton vonulnak, harczból visszatérve. **9** Népemnek asszonyait kiűzitek gyönyörködésük házából, kisdedeikről leszeditek az én ékességemet mindéig! **10** Keljetek föl s menjetek, mert nem ez a nyugalom, a rontó tisztátalanság, az iszonyú romlás miatt. **11** Ha valaki, ki széllel és hamissággal jár, azt hazudja szónokolok neked borról és részegítő italról, az lenne a népnek szónokklója. **12** Gyűjtve gyűjtelek, Jákób, egészen, összehozva összehozom Izraél maradékát, egyaránt olyá teszem, mint az akol juhait, mint nyáj a legelőjén, zajogni fognak embertől. **13** Haladt az úttörő előttük, áttörnek és elvonulnak, a kapun mentek ki; előttük vonult királyuk, az Örökkévaló élükön!

3 De mondtam: Halljátok csak, Jákób fejei, és Izraél házának vezérei. Nemde nektek kellene ismerni a jogot! **2** Gyűlölői a jónak és szeretői a rossznak! ki bőrüket rabolják le róluk és húsukat csontjaikról. **3** S a kik emésztették népemnek húsát és bőrüket húzták le róluk, csontjaikat pedig összetörték, és szétszedik mint a fazékban valót, és mint húst az üstben. **4** Akkor majd kiáltanak Örökkévalóhoz, de nem hallgatja meg őket, hanem elrejtí arczát tőlük abban az időben, a szerint, a mint rosszat tettek cselekedeteikben. **5** Így szól az Örökkévaló ama prófétákról, kik megtevesztik népemet, kik, ha harapni valójuk van fogaik alá, békét hirdetnek – de a ki nem ad szájukba valót, az ellen háborút indítanak. **6** Azért éjjel rátok látomás nélkül, is besötétedik rátok jóslás nélkül! Lenyugszik a nap a próféták felett, és elborul felettök a nappal. **7** Megszegyenülnek a látók, és elpirulnak: a jóslók, és bajuszig elburkolóznak: mindannyian, mert nincs felelet Istentől. **8** Azonban én telve vagyok erővel az Örökkévaló szellemétől, joggal és bátorsággal, hogy megmondjam Jákóbnak az ő büntetését, és Izraélnek az ő vétkeit. **9** Halljátok csak ezt, Jákób házának fejei, és Izraél házának vezérei, kik utájják a jogot és mindazt, ami egyenes, elgörbitik. **10** Cziönt

vérontással építik és Jeruzsálemet jogtalansággal. **11** Fejei vesztegetésért ítélnék, papjai díjért tanítanak és prófétái pénzért jósolnak, de az Örökkévalóra támaszkodnak, mondván: nemde az Örökkévaló közepünkben van, nem jön ránk veszedelem! **12** Azért timiattatok Czión mezővé fog fölzsántatni és Jeruzsálem romhalmazzá léssen és a Háznak hegye erdős magaslatokká.

4 És léssen az idők végén, állani fog szilárdan az Örökkévaló házának hegye a hegyek élén és felülemelkedik az a dombokon és feléje özönlenek népek. **2** És ennek számos nemzetek, és mondják: Jertek, menjünk fel, az Örökkévaló hegyére és Jákób Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járjunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás, s az Örökkévaló ígéje Jeruzsálemből. **3** És ítéi a sok nép között és dönt számos nemzetek fölött egész távolra; és összetörök kardjaikat kapákká és dárdáikat kaczorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot, és nem tanulnak többé háborút. **4** S majd ülnek, kiki szőlőtője alatt és fügefája alatt, és nincs ki ijeszti, mert az Örökkévaló a seregek urának szája beszélt. **5** Bizony, mind a népek járnak, kiki a maga istene nevében; mi pedig járunk az Örökkévaló, a mi Istenünk nevében, mindörökké. **6** Azon a napon, úgymond az Örökkévaló, összegyűjtöm a sántító juhok, s az eltévedtet egybehozom, meg amelyet megbántottam; **7** és teszem a sántítót maradékká s a messze eltévedtet hatalmas nemzeté, és uralkodni fog rajtuk az Örökkévaló Czión hegyén mostantól mindörökké. **8** Te pedig, nyájnak tornya, Czión leányának bástyája, hozzád eljut és megjön az előbbi uralom, Jeruzsálem leányának királysága! **9** Most, minek riadozol riadással? Király nincs-e benned avagy tanácslód elveszett-e, hogy vajúdás fogott el mint a szülő nő? **10** Vajúdálj és vergődjél, Czión leánya, mint a szülő nő, mert most ki fogsz menni a városból és lakni fogsz a mezőn és eljutsz Bábelig, ott majd megmenekülsz, ott megvált téged az Örökkévaló ellenségeid markából. **11** De most gyülekeznek ellened sok nemzetek, kik azt mondják: Fertőzötté lett, nézze meg Cziónt a mi szemünk! **12** De ők nem ismerték az Örökkévaló gondolatait és nem értették az ő tanácsát: hogy egybegyűjtötte mint kévét a szérűre! **13** Kelj föl és csépelj, Czión leánya, mert szarvadat vassá teszem én és patáidat teszem érczé, hogy összezúzzál sok népet; és örökszentséggé teszed az Örökkévalónak prédájukat és vagyonukat az egész föld urának.

5 Most össze fogsz csődülni, csődülés leánya – sánczot helyeznek el ellenünk; vesszővel verik orczáján Izraél bíróját. **2** Te pedig, Bét-Léchem Efráta, csekély arra, hogy Jehúda nemzetségei között légy, tőled származik nekem ki uralkodó legyen Izraélben, származása pedig hajdantól való, az őskor napjaiból! **3** Azért odaadja őket azon időig, hogy gyermeket szült a szülőnő, megmaradt testvérei pedig visszatérnek Izraél fiaival együtt. **4** Ott áll és legelteti őket az Örökkévalónak hatalmában, az Örökkévalónak, az ő Istenének fenségés nevében, és bizton laknak, mert most nagy lesz a föld végéig. **5** És ez léssen a béke: Assúr midőn bejön országunkba, és midőn megtapodja palotáinkat, fölállunk ellene hét pástort meg nyolcz fejedelmi embert; **6** és lelegeltetik Assúr országát karddal, és Nimród országát annak élével: ez majd megment Assúrtól, midőn bejön országunkba és megtapodja határunkat. **7** És léssen Jákób maradéka a sok nép közepette olyan mint a harmat az Örökkévalótól, mint a zápor a fűre, mely nem reménykedik emberben s nem várazokzik ember fiaira. **8** És léssen Jákób maradéka a nemzetek között, a sok nép közepette, olyan mint az oroszlán az erdő vadjai közt, mint oroszlán a juhok nyájai között, mely ha átvonul, tapos és szaggat s nincs ki mentene. **9** Emelkedjék a kezed szorongatóid fölé, és mind az ellenségeid irtassanak ki! **10** És léssen ama napon, úgymond az Örökkévaló, kiirtom lovaiddat közepedből és elveszítem szekereidét; **11** s kiirtom országod városait, s lerombolom mind az erősségeidét; **12** kiirtom a boszorkányságot kezedből, és kuruzslóid nem lesznek; **13** kiirtom faragott képeidét és oszlopaiddat közepedből, és nem borulsz le többé kezeid műve előtt; **14** kiszakítom szent fáidat közepedből és megsemmisítem városaidat. **15** És majd végzek haraggal és hévvel bosszút azon nemzetekkel, melyek nem hallgatnak rám.

6 Halljátok csak azt, amit az Örökkévaló mond: Fel, pörölj a hegyekkel és hallják meg a halmok hangodat. **2** Halljátok, hegyek, az Örökkévaló pörét és ti szilárdak, földnek alapjai, mert pöre van az Örökkévalónak az ő népével, és pöre száll Izraéllal. **3** Népem, mit tettem neked s mivel fárasztottalak? Vallj ellenem! **4** Mert felhoztalak Egyiptom országából és a rabszolgák házából kiváltottalak, és küldtem előtted Mózeszt, Árónt és Mirjámot. **5** Népem, emlékezzél csak, mi tanácsot kért Bálák, Móáb királya, s mit felelt neki Bileám, Beór fia – Sittímtől Gilgálig – hogy megismerjed az Örökkévalónak igaz tetteid. **6** Mivel járuljak eléje az Örökkévalónak,

hajoljak meg a magasság Istene előtt? Járuljak-e eléje égőáldozatokkal, egyéves borjakkal? 7 Kedvét találja-e az Örökkévaló kosok ezreiben, olajpatakok tízezeiben? Oda adjam-e elsőszülöttemet büntettemért, testem gyümölcsét lelkem vétkéért? 8 Megmondta neked, ember, mi a jó s mit kíván az Örökkévaló tőled, ha csak nem azt, hogy jogot cselekedjél és szeretetet kedvelj és alázatosan jársz Isteneddel! 9 Hangja az Örökkévalónak, a városhoz szól – s az üdv azé, ki tekint nevedre – halljátok a vesszőt és azt, hogy ki rendelte! 10 Még vannak-e a gonosznak házában gonoszság kincsei s a soványság átkozott éfája? 11 Igazulhatok-e a gonoszság serpenyőivel s a csalárd súlykövek zacskójával? 12 Amelynek gazdagai erőszakkal telvék, lakói hazugságot beszéltek, nyelvük pedig csalárdság a szájukban. 13 Ám én is betegre vertelek, pusztítva téged vétkeidért. 14 Eszel te, de nem lakol jól s éhességben nemszedsz; félre teszel, de nem mented meg, s a mit megmentesz, a kardnak adom. 15 Vetni fogsz te, de nem fogsz aratni, sajtolni fogsz te olajbogyót, de nem kened magadat olajjal, mustot is, de nem iszol bort. 16 Megőrzik maguknak Omri törvényeit meg Acháb házában minden cselekvésmódját, és jártatok az ő tanácsaik szerint; azért hogy pusztasággá tegyelek, lakóit pedig piszegéssé, és népek gyalázatát viseljétek.

7 Jaj nekem, mert olyan lettem, mint begyűjtéskor a gyümölcszedés után, mint böngészéskor a szüret után: nincs szőlőfürt evésre, korai fügét kívánt lelkem. 2 Elveszett a jámbor az országból, és becsületes az emberek között nincsen; mindannyian vérontásra leselkednek, kiki hálóval vadász testvéreire. 3 A rossznál két kéz is van, hogy jól elvégezzék, a vezér kér s a ki bíró, fizetésért az, s a ki nagy, lelkének vágya szerint beszélt, s így összekuszálják. 4 Legjobbikuk olyan, mint a tövisbokor, a becsületes rosszabb tüskés sövénynél őreidnek napja a te büntetésed bekövetkezett, most meglesz a zavarodásuk! 5 Ne higgyetek barátban, ne bízzatok társban: a nőtől, ki öledben fekszik, őrizd szájad ajtóit! 6 Mert fiú meggyalázza atyját, leány támad anyja ellen, meny a napa ellen; a férfi ellenségei házában emberei. 7 Én pedig az Örökkévalóban hadd reménykedem, hadd várom az üdvöm Isteneré; hallgat reám az én Istenem. 8 Ne örülj rajtam, ellenségem! Mert bár elestem, fölkelek; bár sötétségben ülök, az Örökkévaló világosság nekem. 9 Az Örökkévaló haragját viselem, mert vétkeztem ellene míg nem ügyemet viszi és igazamat szerzi, kivisz engem a világosságra, nézni

fogom igazságát. 10 Hadd lássa ellenségem és borítsa szégyen, ő, a ki így szólt hozzám: hol van az Örökkévaló, a te Istened? Szemeim majd nézik őt, majd taposássá lesz, mint az utcák sara. 11 Azon napon, hogy fölépítik falaidat – ama napnak távol van a határa- 12 azon napon hozzád jönnek el egészen Assúrból és Egyiptom városából, és Egyiptomtól egészen a folyamig, tengertől tengerig, hegységtől hegységig. 13 És pusztulássá lesz a föld az ő lakói miatt, cselekedeteik gyümölcsétől. 14 Legeltesd népedet vessződdel, birtokod nyáját, mely külön lakik, erdőben a termőföldet közepette; legeljenek Bászánban és Gileádban, mint az őskor napjaiban. 15 Mint Egyiptomból való kijöttödnék napjaiban – láttatok majd vele csodálatos dolgokat. 16 Látják nemzetek én megszegyenülnek minden hatalmuk mellett; kezét szájra tesznek, füleik megsiketülnek. 17 Port nyalnak mint a kígyó, mint a földön csúszók, reszkette jönnek elő zárt helyeikből; az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz remegve sietnek és félni fognak tőled! 18 Ki van Isten olyan mint te, a ki megbocsátja a bűnt, és elnézi a büntetett az ő birtoka maradékának; nem mindéig tartja meg haragját, mert ő kegyelmet kedvel. 19 Újra fog nekünk irgalmazni, lenyomja bűneinket – és bedobod a tenger mélységébe mind a vétketeiket. 20 Hűséget adsz Jákóbnak, szeretetet Ábrahámnak, ahogy megesküdöttél őseinknek a hajdankor napjaitól fogva.

Náhum

1 Beszéd Ninivéről. Az elkösi Náchúm látomásának könyve. **2** Buzgó és bosszuló Isten az Örökkévaló, bosszuló az Örökkévaló és hévvel teli; bosszuló az Örökkévaló ellenei iránt és haragot tartó ő az ellenségei iránt. **3** Az Örökkévaló hosszantűró és nagy erejű, de meglátatlanul nem hagy; az Örökkévaló, szélvészben és viharban van az útja, és felhő lábainak a pora. **4** Megdorgálja a tengert és szárazzá teszi, és mind a folyamokat kiapasztja; elhervadt Básán és Karmel, s a Libánon virágja elhervadt. **5** Hegyek rendültek meg előle, s a halmok olvadoztak, emelkedett a föld őelőtte, a világ és mind a benne lakók. **6** Haragvása előtt ki állhat meg, és ki maradhat meg föllobbanó haragja mellett? Heve kiomlott mint a tűz, és a sziklák szétrobbantak előle. **7** Jó az Örökkévaló, ótalom ő a szorongatás napján, és ismeri a hozzá menekvőket. **8** És átcsapó árral végpusztítást tesz annak helyével, ellenségeit pedig sötétségbe üldözi. **9** Mit gondoltok ki az Örökkévaló ellen? Végpusztítást tesz ő! Nem támad kétszer a szorongatás. **10** Mert ha bozótképen bogzódtak is és mint boruk átázottak, megemésztetnek, mint száradt tarló, teljesen. **11** Belőled származott az, ki rosszat gondolt ki az Örökkévaló ellen, alávalóságot tanácsoló! **12** Így szól az Örökkévaló: Bár teljesek, s még számosak is: mégis eltűntek s elmúltak, s téged ha megsanyargattalak, nem sanyargattak meg többé. **13** És most letöröm jármát terőlad, és köteleidet szétszakítom. **14** Rólad pedig elrendeli az Örökkévaló: Nem lesz magzat többé nevedről; istened házából kiírtok faragott és öntött képet: megcsináltam sírodat, mert könnyű voltál! **15** Íme a hegyeken a hírhozóknak lábai, ki békét hirdet: Ünnepeid, Jehúda, ünnepeidet, fizess meg fogadásaidat, – mert már nem fog többé rajtad átvonulni az alávaló, egészen kiíratott.

2 Felvonult ellenedbe a falbontó, ostrommal ostromolnak: leسد az utat, erősítsd a derekat, szedd össze erődöt nagyon! - **2** Mert helyreállítja az Örökkévaló Jákób büszkeségét, valamint Izraél büszkeségét; mert üresre szedték szedegetők, és venyigéiket megrontották. - **3** Hőseinek paizsa vörös, vitézei karmazsinba öltözöttek; tűzben villognak a szekerek, a mely napon elkészítik, s a czipruslándzsák megrázatnak. **4** Az utcákon tombolnak, a szekerek vágatnak a piacokon; látszatuk mint a fáklványké, mint a villámok úgy futkosnak. **5** Gondol hatalmasaira: megbotlanak menésükben, sietnek a falra, el van készítve a fedező. **6** A folyamok zsilipjei fölnyitattak és

a palota csügged. **7** Huczczáb pedig megmeztelenítve elhurczoltatott, és szolgálói búgnak a milyen a galambok hangja, verdesik mellüket. **8** S Ninivé olyan, mint a vizes tó – ősnapjaitól fogva – de őők futamodnak: álljatok meg, álljatok! De nincs, ki visszafordulna. **9** Prédáljatok ezüstöt, prédáljatok aranyat! Nincs vége a készletnek. Mily gazdagság mindenféle drága edényből! **10** Üresség, üresség és elpusztultság! Szétfolyt szív, térdek megingása, reszketés minden derékban, és mindnyájok arca bevonta a fényét. **11** Hol van az oroszlánok tanyája, s a mi legelője volt a fiatal oroszlánoknak, ahová hímm oroszlán, nőstény oroszlán járt, oroszlánnak kölyke és nem volt ki felriasztja. **12** Hímm oroszlán ragadozik kölykei számára, és fojtogat nőstényeiért; megtöltötte ragadozással odvait és tanyáit ragadmánnyal. **13** Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és felgyújtom füstben szekereit, s fiatal oroszlánaidat megemésztí a kard; kiirtom a földről ragadozásodat, és nem hallatszík többé követnednek hangja.

3 Oh vérontás városa! Mindenestül hazugság, martalékkal telve, nem szűnik meg a ragadozás. **2** Hallik az ostor, s hallik keréknek zaja, s üetőt ló és robogó szekér; **3** törtetőt lovas és kardnak lángja és dárdának villama, megölteknak sokasága és hulláknak tömege; vége sincs a holttesteknek, megbotlanak a holttesteiken. **4** Sok paráznsága miatt a parázna nőnek, a szépséges bájúnak, a boszorkányságot űzőnek, ki nemzeteket adott el paráznságával és nemzetségeket boszorkányságával. **5** Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és feltakarom uszályaidat arczod fölé, és láttatom nemzetekkel meztelenségedet a királyságokkal gyalázatodat. **6** És vetek reád undokságokat, elcsúfítalak, látványossággá teszlek. **7** És léssen, bárki lát téged, szökiék tőled és mondja: Elpusztított Ninivé, ki szánja meg őt! Honnét keressek vigasztalókat számodra? **8** Jobb vagy-e NóÁmónnál, mely folyók közt lakik, víz van körülötte, melynek bástyája tenger, a tengerből való a fala? **9** Kús a hatalma meg Egyiptom vég nélkül; Pút és líbiak voltak segítségédül. **10** Ő is számkivetetten fogságba ment; az ő kisdedei is szétfúzóttak minden utcának sarkán, előkelői fölött sorsot vetettek, s nagyjai mind bilincsekbe verettek. **11** Te is megrészegeled majd, kábulttá, lésszsz, te is otalmat keressz majd ellenség elől. **12** Mind az erősségeid fügefák, koraérett gyümölcscsel; ha megrázatnak, ráhullanak szájára az evőnek. **13** Íme embereid asszonyok középetted;

ellenségeidnek megnyitattak országodnak kapui;
tűz emésztette meg reteszeidet. **14** Ostromvizet
meríts magadnak, javítsd ki erősségeidet; menj be a
sárba, taposd az agyagot, erősítsd meg a tégláégetőt.
15 Ott megemésztt téged a tűz, kiírt téged a kard,
fölemésztt, mint a szöcskét: tömörülj mint a szöcske,
tömörülj mint a sáska. **16** Sokasítottad kalmáraidat,
az ég csillagainál jobban; szétterült a szöcske és
elrepült. **17** Vezéridek olyanok mint a sáska, főtisztjeid
mint a sáskaraj, mely a kerítésekben tanyáz hideg
napon: felsütött a nap és elköltözött, s meg nem
ismerszik a helye, hová lett. **18** Szunnyadoztak
a te pásztoraid, Assúr királya, nyugszanak a te
hatalmasaid; szétszóródtak embereid a hegyeken, és
nincs, ki összegyűjtené. **19** Nincs enyhítés törésed
számára, végzetes a te sebed; mind a kik hallják
híredet, összecsapják fölötted kezüket, mert kire nem
szállott a te; gonoszságod állandóan!

Habakuk

1 A beszéd, melyet látott Chabakkúk próféta. **2** Meddig, oh Örökkévaló, fohászkodom, és nem hallok; kiáltok hozzád: erőszak! és nem segítesz? **3** Miért láttatsz velem jogtalanságot és szemléltetsz nyomorúságot és van pusztítás és erőszak előttem, és viszály lett és perlekedés támad? **4** Azért elhanyaglik a tan és soha nem származik ítélet, mert gonosz környékezi az igazat; azért görbítve származik az ítélet. **5** Nézzetek szét a nemzetek közt és tekintetek és ámuljatok, bámuljatok, mert cselekvést cselekszik napjaitokban; nem hinnétek, ha elbeszelnék. **6** Mert íme támasztom a kaldeusokat, amaz epés és sebes nemzetet, mely elmegy a földnek tágasságaira, hogy elfoglaljon lakóhelyeket, nem az övéit. **7** Rettenetes és félelmetes ő; tőle származik ítélete és fensége. **8** Gyorsabbak párduczoknál lovai, hevesebbek az esti farkasoknál, és vágatnak lovasai, lovasai pedig messziről jönnek, repülnek mint a sas, mely a falásra siet. **9** Mindnyája erőszakra jön; arcukkal kelet felé törekednek, összeszedett foglyot mint a fővényt. **10** És ő királyokat csúfol ki és fejedelmek nevetség neki; ő minden erősségen nevet, felhalmozott port és bevette. **11** Akkor túlhaladt a szellem és túlsapongott és bűnbe esett, ő kinek ereje istenévé vált. **12** Nemde, te vagy régtől fogva Örökkévaló, Istenem, én Szentem: nem halunk meg! Örökkévaló, ítélet végett rendelted, és oh szikla, fenytetés végett alapítottad. **13** Tisztább szemű vagy semhogy rosszat láthatnál és nyomorúságot szemlélni nem tudsz; miért szemlélsz hűtleneket, hallgatsz, midőn elnyeli a gonosz a nálánál igazabbat. **14** És olyaná teszed az embereket, mint a tenger halai, mint csúszómászó, melyen nincs uralkodó. **15** Mindnyáját horoggal vonja föl, vonszolja a hálójával és összeszedi recéjébe; azért örül és vígad. **16** Azért áldoz hálójának és füstölöglet recéjének; mert általuk zsíros az osztályrésze és kővér az eledele. **17** Vajon azért őrítgesse-e ki hálóját és folyton öldököljön nemzeteket kíméletlenül?

2 Ör helyemen hadd álljak és megálljak a sáncon: és kitekintek, hogy lássam mit beszél velem és mi választ nyerek szemrehányásomra. **2** És felelt nekem az Örökkévaló és mondta: Írd föl a látomás, és pedig világosan táblákra, azért hogy végig fusson rajta, a ki olvassa. **3** Mert még csak időre szól a látomás és a vég felé siet és nem hazudik; ha késedelmezik, várj reá, mert jőni, jőni fog, nem késik el. **4** Íme felfuvalkodott, nem volt egyenes ő benne a lelke; de az igaz hűsége által él. **5** Hát még midőn a

bor hűtelen, a fennhéjázó férfi nem tud nyugodni, a ki kitágította mint az alvilág a lelkét, s ő maga olyan, mint a halál és nem lakik jól; egybeszedte magának mind a nemzeteket, s egybe gyűjtötte magának mind a népeket. (Sheol h7585) **6** Nemde ezek mindannyian ő róla példázatot hangoztatnak, ékes beszédet, rejtvényeket ő reá; mondják ugyanis Oh az, ki abból gyarapít, mi nem az övé – meddig még? – és megterheli magát sarczczal. **7** Nemde hirtelen támadnak kínzóid és ébrednek zaklatóid, hogy prédául légy nekik! **8** Mert te kifosztottál sok nemzetet, kifosztanak majd téged mind a megmaradt népek, emberek elottott vére miatt; meg az erőszak miatt, országon, városon és mind a benne lakókon. **9** Oh a ki nyereszkedik gonosz nyereszkedéssel a háza számára, hogy a magasban rakja meg fészket, hogy megmeneküljön a veszedelem markából. **10** Szégyent tanácsoltál háznak, kivágván sok népet, vétkeztél tenmagad ellen. **11** Mert kő a falból fog kiáltani és lécz a fa gerendázatból felel majd neki. **12** Oh a ki várost épít vérontással és várat megszilárdít jogtalansággal. **13** Nemde, íme, az Örökkévalótól, a seregek Urától van! Fáradnak tehát népek tűzért és nemzetek a semmiért bágyadnak el. **14** Mert megtelik majd a föld az Örökkévaló dicsőségének megismerésével, mint vizekkel, melyek a tengert borítják. **15** Oh aki megitatja felebarátját, ki hozzáöntöd mérgeket, meg is részegítve őt, azért hogy oda tekintsz meztelenségükre. **16** Jólaktál gyalázattal inkább mint dicsőséggel; igyál te is, és meztelenedjél meg, kerüljön át te hozzád az Örökkévaló jobbának serlege: csúfos gyalázat a te dicsőségedre! **17** Mert elborít téged a Libánonon tett erőszak és a vadakon elkövetett pusztítás, mely rettentti őket, emberek elottott vére miatt, meg az erőszak miatt országon, városon és mind a benne lakókon. **18** Mit használt a faragott kép, hogy faragta az alakítója, az öntött kép s a hazugságot tanító, hogy bízott az alakító az ő alkotásában, készítvén néma bálványokat? **19** Oh s ki a fának mondja: ébredj – serkenj föl! a merev kőnek! Az tanítson? Íme foglalva van aranyba, ezüstbe és semmi szellem nincsen benne. **20** De az Örökkévaló az ő szent templomában – csitt előtte az egész föld!

3 Íma Chabakkúk prófétától, sigjónót szerint. **2** Örökkévaló, hallottam híredet, megfélemltettem; Örökkévaló, művedet éveken belül szólítsd életre, éveken belül ismertesd meg; haragban irgalomra gondolj. **3** Isten Témánból jön és a Szent Párán hegyéről. Széla. Beborította az eget a fensége és dicséretével megtelt a föld. **4** Fény léssen mint a

napvilág, sugarak az ő oldalán; és ott hatalmának rejteke. **5** Előtte jár dögvész, és forró láz indul ki nyomdokaiban. **6** Állt és meginogtatta a földet, nézett és felszöktette a nemzeteket; szétfúzódtak az örök hegyek, elsüllyedtek az őskorú halmok– ősrégi járatai vannak. **7** Baj alatt láttam, Kúsán sátrait, reszketnek Midján országának kárpitjai. **8** Vajon folyamok ellen lobbant föl, oh Örökkévaló, avagy a folyamok ellen a haragod, avagy a tenger ellen a te haragvásod, midőn nyargalsz lovaiddal, győzedelmes szekereiden? **9** Meztelenre meztelenedik íjad, a megparancsolt hétszeres nyilvesszőkkel Széla – folyamokat hasít a föld. **10** Megláttak téged, remegnek a hegyek, vizek zápora megáradt, a mélység hallatta hangját; magasba emelte kezeit. **11** Nap, hold megállt lakában, nyilaid világossága mellett járnak, villogó dárdád fénye mellett. **12** Földre lépés a földön, haragban taposod a nemzeteket. **13** Kivonultál segítségére népednek, segítségére fölkettednek. Lezúrtad a csúcsot a gonoszok házáról, nyakig meztelenítve az alapot. Széla! **14** Átszúrtad nyilvesszőivel vezéreinek fejét: viharként jönnek szétszórni engem; ujjongásuk olyan, mint mikor megeszik a szegényt alattomban. **15** Lépdeltél a tengeren lovaiddal; nagy vizek tömegében. **16** Hallottam, és reszketett a belsőm, a hírre megcsendültek ajkaim, rothadás jön csontjaimba; a helyemen reszketek, hogy nyugton várjak a szorongatás napjára, melynek jönnie kell a népre, mely ellen összecsendülnek. **17** Mikor fügefa nem virágzik, és nincs termés a szőlőtőkön, cserben hagyott az olajfa gyümölcse, s a mezőség nem termett eleséget; elszakadt az akoltól a juh, és nincs marha az istállóban. **18** Én pedig az Örökkévalóban hadd ujjongok, hadd vigadok üdvöm Istenében. **19** Az Örökkévaló az Úr, én erőm, olyanná tette lábaimat, mint az őzek és magaslataimon lépdelnem enged. – A karmesternek hárfájátékomra.

Sofoniás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Czefanjához, Kúsi fiához, a ki fia Gedaljának, Chizkíja fia; Amarja fiának, Jósijáhu, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban. **2** Elveszítve elveszítetek; mindent a föld színéről, úgymond az Örökkévaló; **3** elveszítetek embert és állatot, elveszítetek az ég madarait és a tenger halait, és a botlás okait a gonoszokkal együtt; és kiirtom az embert a föld színéről, úgymond az Örökkévaló. **4** Kinyújtom kezemet Jehúda ellen, meg mind a Jeruzsálem lakói ellen, s kiirtom ebből a helyből a Báal maradékát, a bálványpapok; nevét a papokkal együtt; **5** meg azokat a kik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, s a leborulókat, kik esküsznek; az Örökkévalóra, és a kik esküsznek Malkámra; **6** és azokat, kik elhúzódnak az Örökkévaló mellől, és a kik nem keresték az Örökkévalót és nem kérdezték meg. **7** Csitt az Úr, az Örökkévaló előtt! Mert közel van az Örökkévaló napja; mert készített az Örökkévaló áldozást, szentelte meghívottjait. **8** És léssen az Örökkévaló áldozásának napján, megbüntettem a nagyokat meg a királyfiakat s mindazokat, kik idegen öltözékbe öltözködnek. **9** És megbüntettem mind azt, a ki a küszöbön átugrik, ama napon, a kik megtöltik uruknak házát erőszakkal és csalással. **10** És léssen ama napon, úgymond az Örökkévaló, hallik jajkiáltás a halak kapuja felől, és jajgatás a második városrész felől, és nagy romlás a halmokról. **11** Jajgassatok ti lakói a Mozsárnak, mert megsemmisült az egész kanaáni nép, kiírtattak mind az ezüsttel terheltek. **12** És léssen amaz időben, átkutatom Jeruzsálemet mécsesekkel és megbüntettem azon férfiakat, kik ott merevednek seprűjükön, akik azt mondják szívükben: nem tesz jót az Örökkévaló, se nem rosszat: **13** hogy legyen vagyonuk kifosztásra, házaik pedig pusztulásra; építenek házakat, de nem lakják, ültetnek szőlőket, de nem isszák borukat. **14** Közel van az Örökkévalónak nagy napja, közel van és siet nagyon; hallga, az Örökkévaló napja: keservesen sikolt ott a hős. **15** Haragnak napja ama nap, szorítás és szorongatás napja, vihar és viharzás napja, sötétség és homály napja, felhőnek és sűrű ködnek napja! **16** Harsona és riadás napja az erősített városok fölött és a magas ormok fölött. **17** És szorongatom az embereket, hogy járjanak mint a vakok, mert az Örökkévaló ellen vétkeztek, és majd ontatik a vérük mint a por, és húsup, mint a ganéj. **18** Sem ezüstjök, sem aranyuk nem mentheti majd meg őket, az Örökkévaló haragjának napján – és

buzgalmának tűzétől megemésztetik az egész föld. Mert végpusztítást, bizony rémületest visz véghez mind a föld lakóival.

2 Szedjétek össze magatokat, szedjétek, nemzet, mely erre nem vágyik! **2** Mielőtt megszületnék a végzés – mint – polyva múlnak a napok – mielőtt még nem jön reátok az Örökkévaló föllobbanó haragja, mielőtt még nem jön reátok az Örökkévaló haragjának napja. **3** Keressétek az Örökkévalót, ti mind az ország alázatosai, kik az ő törvényét cselekedték; keressetek igazságot, keressetek alázatosságot: hátha rejtve lehetnétek az Örökkévaló haragjának napján. **4** Mert Azza elhagyotttá léssen és Askelón pusztasággá; Asdódot délben kergetik ki és Ekrón gyökerestől kitépetik. **5** Oh ti lakói a tengermelléknek, kerétiék népe! Az Örökkévaló igéje rátok, Kanaan, filiszteusok országa: Elveszítelek, lakó nélkül léssz! **6** És léssen a tengermellék pásztorok tanyáivá, rétejeivé és juhok aklaivá. **7** És osztály része lesz Jehúda háza maradékának, azokon legettetnek: Askelón házaiban estennen heverésznék, mert gondol majd rájuk az Örökkévaló, az ő Istenök, és visszahozza foglyaikat. **8** Hallottam Móáb gyalázását, és Ammón fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták a népemet és fennhájáztak az ő határa ellen. **9** Azért, ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, Izraél Istene, bizony Móáb olyan lesz mint Szodoma és Ammón fiai mint Amóra, csalánnak birtoka és sónak bányája és pusztaság mindörökké: népem maradéka prédálja őket és nemzetem megmaradt része birtokba veszi őket. **10** Ez jut nekik göggyük fejében, a miért gyaláztak és fennhájáztak az Örökkévaló, a seregek Urának népe ellen. **11** Félelmetes az Örökkévaló felettük, mert elsorvasztotta mind a föld isteneit, és leborulnak előtte, kiki a maga helyéről, mind a nemzetek szigetei. **12** Ti is kúsíták, kardom megöltjei vagytok. **13** Nyújtsa ki kezét az észak ellen, veszítse el Assúrt és tegye Ninivét pusztasággá, szárazsággá, mint a sivatag. **14** És heverésznék benne nyájak, mindennemű vad, pelikán is, sün is, ott hálnak oszlopcsúcsain, énekelő hang az ablakban, rom a küszöbön, mert czédrusa csupasszá lett. **15** Ez az az ujjongó város, mely biztosságban lakott, a mely azt mondta szívében: én és senki más! Mint lett pusztulássá, vadnak heverőjévé! Bárki elmegy mellette, az pisszeg, rázza kezét.

3 Oh beszennyezett és bemocskolt te, zsaroló város! **2** Nem hallgatott szóra, nem fogadott oktatást; az Örökkévalóban nem bízott, Istenéhez nem közeledett. **3** Nagyjai őbenne ordító oroszlánok, bírái esti farkasok,

csontot sem hagytak reggelre; 4 prófétái könnyelműek, hűtelenség emberei; papjai megszenstelenítették a szentséget, erőszakoskodtak a tanon. 5 Az Örökkévaló igazságos ő benne, nem követ el jogtalanságot, reggelenként napfényre hozza ítéletét, nem hiányzik; de nem ismer szégyent a jogtalankodó. 6 Kiirtottam nemzeteket, elpusztultak ormaik, rommá tettem utcáikat, hogy nincs, ki arra jár; feldúlattak városaik, úgy, hogy nincs senki, nincsen lakó. 7 Mondtam: csakugyan félni fogsz engem, fogadsz oktatást, hogy ki ne írtassék hajléka, mind a mellett, a mit rendeltem ellene; ámde korán kelve, megrontották mind az ő cselekedeteiket. 8 Azért várjatok reám, úgymond az Örökkévaló, azon napra, hogy zsákmányra kelek! Mert ítéletem: hogy összegyűjtök nemzeteket, hogy egybegyűjtök királyságokat, hogy kiöntöm reájok haragvásomat, egész föllobbant haragomat: mert buzgalmam tüzétől megemésztetik az egész föld. 9 Bizony akkor megváltoztatom a népeket tisztult ajkuakká; hogy mindnyájan szólítsák az Örökkévaló nevét, szolgálva őt vállalva. 10 Túlról Kús folyóin fohászzkodók, fiai az elszórtaknak, viszik ajándékomat. 11 Ama napon nem fogsz megszégyenülni mind a cselekedeteid miatt, melyekkel elpártoltál tőlem, mert akkor eltávolítom belőled büszke ujjongóidat, és nem fogsz többé fennhéjázni szent hegyemen. 12 És meghagyok benned szegény és lefogyott népet; és ótalmuk lesz az Örökkévaló nevében. 13 Izraél meghagyottjai nem követnek majd el jogtalanságot s nem beszélnek hazugságot, és nem találtatik szájukban csalárd nyelv; bizony legelni fognak ők és heverészni és nincs, aki följesztené. 14 Ujjongj, Czión leánya; riadozz, Izraél! Örülj és vigadj egész szívvel Jeruzsálem leánya! 15 Eltávolította az Örökkévaló büntetéseidet, elhárította ellenségedet; Izraél királya, az Örökkévaló, benned van, nem kell többé bajtól félned. 16 Ama napon, Jeruzsálemnek az mondatik: ne félj; Czión, ne lankadjanak el kezeid! 17 Az Örökkévaló, a te Istened benned van, hős, ki megsegít, örvendez rajtad örömmel, – hallgat az ő szeretetében vigad rajtad ujjongással. 18 Az ünnep híján búsulókat egybegyűjtöttem, távol voltak tőled, hogy gyalázatot ne viseljenek miatta. 19 Íme, én elbánok mind a te sanyargatóiddal amaz időben, megsegítem a, sántító juhok és az eltévedtet összegyűjtöm; és teszem őket dicsőséggé és hírnévvé, kiknek az egész földön volt a szégyenük. 20 Amaz időben elhozlak titeket és akkor összegyűjtök titeket, mert teszek titeket hírnévvé és dicsőséggé, a földnek mind a népei között, amikor visszahozom foglyaitokat szemeitek láttára, mondja az Örökkévaló.

Aggeus

1 Darjávés király második évében, a hatodik hónapban, a hónapnak első napján, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által Zerubbábelhez, Sealtiel fiához, Jehúda helytartójához, meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Ez a nép azt mondta nem most jött el az ideje az Örökkévaló házának, hogy felépíttessék. **3** És itt az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **4** Vajon ti néktek itt-e az idő laknotok a ti pallózott házaikban, míg ez a ház romban lever? **5** Most tehát így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Fordítsátok szíveteket útjaitokra! **6** Vetettetek sokat, de keveset hordatok be; esztek, de nincs elég jóllakásra; isztok, de nincs elég melegedésre; ruházkodtok, de nincs elég melegedésre senkinek; és a ki bérért szegődik el, lyukas tarsoly számára szegődik el. **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Fordítsátok szíveteket útjaitokra! **8** Menjetelek fel a hegyre és hozzatok fát és építsetek házat, hogy kedvet találjan benne és dicsőnek bizonyuljan, mondja az Örökkévaló. **9** Oda fordultok a sokhoz, de íme kevéssé lett, behordjátok a házba, de ráleheltek; vajon miért, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. Az én házamért, mivel romban hever, míg ti szaladtok kiki a háza, felé. **10** Azért fölöttek visszatartotta az ég a harmatot, s a föld visszatartotta a termését. **11** És szólítottam szárazságot az országra és a hegyekre, a gabonára, a mustra és az olajra, meg arra, amit előhoz a föld, meg az emberre és állatra, a kezek minden fáradozására. **12** És hallgatott Zerubbábel, Saltiel fia, meg Józsu, Jehóczádák fia, a főpaphoz, meg a népnek egész maradéka az Örökkévalónak, Istenüknek szavára, meg Chaggáj prófétának szavaira, a mint küldte őt az Örökkévaló, az ő Istenük; és félt a nép az Örökkévalótól. **13** És szólt Chaggáj, az Örökkévaló követe, az Örökkévaló követségében, a népnek, mondván: Én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló. **14** És fölbresztette az Örökkévaló szellemét Zerubbábelnek, Saltiel fiának, Jehúda helytartójának, meg szellemét Józsuának, Jehóczádák fiának, a főpaphoz, meg szellemét a nép egész maradékának; jöttek tehát és végeztek munkát az Örökkévalónak, a seregek urának, az ő Istenüknek házában. **15** A hónap huszonnegyedik napján, a hatodik hóban, Darjávés király második évében.

2 A hetedik hóban, a hónap huszonegyedikén, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván:

2 Szólj csak Zerubbábelhez, Saltiel fiához, Jehúda helytartójához, meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, meg a nép maradékához mondván: **3** Ki köztetek: az, a ki fönnmaradt, a ki látta ezt a házat előbbi dicsőségében, és milyennek látjátok azt most? Nemde olyan az, mint a semmi a ti szemeitekben! **4** Most tehát légy erős, Zerubbábel, úgymond az Örökkévaló: és légy erős Józsu főpaphoz, Jehóczádák fia, és légy erős te egész népe az országnak, úgymond az Örökkévaló, és cselekedjete! Mert én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **5** Azon ige szerint, melyet kötöttem veletek, mikor kivonultatok Egyiptomból, fennáll a szellemem köztetek, ne féljete! **6** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még egy keveset, és én megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. **7** Megrendítem mind a nemzeteket, és ide jönnek drágaságai mind a nemzeteknek; megtöltöm a házat dicsőséggel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **8** Enyém az ezüst és enyém az arany, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Nagyobb lészen ez utóbbi háznak a dicsősége, mint az előbbié, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; és ezen a helyen majd békét adok, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **10** A kilencedik hónap huszonnegyedikén, Darjávés második évében, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **11** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: kérdezz csak a papoktól tant, mondván: **12** Lám, valaki szent húst visz a ruhája szögletében és oda ér ruhája szögletével a kenyérhez, vagy a főzelékhez, vagy a borhoz, vagy az olajhoz, vagy bármely ételhez: szentté válik-e? Felelték a papok és mondták: Nem! **13** És mondta Chaggáj: Ha halottól tisztátalan érinti mindezeket, tisztátalanná válik-e? Felelték a papok és mondták: Tisztátalanná! **14** Felelt Chaggáj és mondta: Ilyen ez a nép, és ilyen ez a nemzet énelöttem, úgymond az Örökkévaló, és ilyen kezeiknek minden műve; és amit ott áldoznak, tisztátalan az! **15** Most tehát fordítsátok szíveteket a naptól fogva visszafelé, mielőtt követ köre tettek az Örökkévaló templomában. **16** Amint odajött valaki egy húszas asztaghoz, lett belőle tiz; oda jött a préházhoz, fejteni ötven púrát, és lett belőle húsz. **17** Vertelek benneteket üszöggel és rozsdával és jégesővel, kezeitek minden művét, de ti nem hajlatok hozzám, úgymond az Örökkévaló. **18** Fordítsátok csak: szíveteket e naptól fogva visszafelé, a kilencedik hónap huszonnegyedik napjától fogva, az naptól fogva, hogy alapját tették le az Örökkévaló templomának, fordítsátok szíveteket: **19** ott van-e még a vetőmag a pajtában; s nem termett még a szőlőtő, a fügefafa, a

gránátfa és az olajfa. E naptól fogva áldást adok! 20 És lett az Örökkévaló igéje másodszor Chaggájhoz, a hónapnak huszonnegyedikén, mondván: 21 Szólj Zerubbábelhez, Jehúda helytartójához, mondván: Én megrendítem az eget és a földet. 22 És felfordítom a királyságoknak trónját és megsemmisítem a nemzetek királyságainak hatalmát, s felforgatom a szekeret s a rajta ülőket, és ledőlnek a lovak és a rajtuk ülők, kiki a, testvére kardja által. 23 Azon napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, veszlek téged, Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgám, úgymond az Örökkévaló és teszlek pecsétgyűrű gyanánt, mert téged választottalak ki, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura.

Zakariás

1 A nyolczadik hónapban, Darjávés második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekja, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **2** Haraggal haragudott az Örökkévaló őseitekre. **3** Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: térjetek vissza hozzám, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura s visszatérek tihozátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Ne legyetek olyanok mint, őseitek, a kiknek hirdették vala az előbbi próféták, mondván így szól az Úr az Örökkévaló, a seregek ura: térjetek csak vissza rossz utaitokról és rossz cselekedeteitektől; de nem hallgattak és nem figyeltek reám, úgymond az Örökkévaló. **5** Őseitek hol vannak? S a próféták örökké élnek-e? **6** Ámde szavaim és törvényeim, melyeket parancsoltam szolgálóimnak, a prófétáknak, nemde utolérték őseiteket? Akkor megtértek és mondták: amint szándékoztott velünk tenni az Örökkévaló, a seregek Ura, utjaink és cselekedeteink szerint, úgy tett rajtunk. **7** Huszonnegyedik napján a tizenegyedik hónapnak, Sebát hónap az, Darjávés második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekjájú, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **8** Láttam az éjjel és íme, egy férfi rajta ül egy vörös lovon és ő állt a mély völgyben levő mirthusok között, mögötte vörös, fakó és fehér lovak. **9** Mondtam: Mik ezek uram? És szólt hozzám az angyal, a ki velem beszélt Én megmutatom majd néked, mik ezek. **10** Erre megszólalt a mirthusok között álló férfi és mondta: Ezek azok, akiket küldött az Örökkévaló, hogy bejárják a földet! **11** És feleltek az Örökkévaló angyalának, ki a mirthusok között állt és mondták: Bejártuk a földet, s íme az egész föld csendes és nyugodt. **12** Erre megszólalt az Örökkévaló angyala és mondta: Örökkévaló, seregek ura, meddig nem irtalmazol te Jeruzsálemnek és Jehúda városainak, amelyekre haragszol immár hetven éve? **13** Felelt az Örökkévaló az angyalnak, ki velem beszélt, jószágos szavakkal, vigasztaló szavakkal. **14** És szólt hozzám az angyal, ki velem beszélt: Hirdesd, mondván: így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Buzgólkodtam Jeruzsálemért és Cziónért, nagy buzgalommal. **15** És nagy haraggal haragszom a gondtalan nemzetekre, mivel én keveset haragudtam, de ők bajra segédkeztek. **16** Azért így szól az Örökkévaló: Visszatértem Jeruzsálemhez irgalommal; házám fölépül benne, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és mérőzsinór feszítetik ki Jeruzsálemen. **17** Még hirdesd, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura még bővülni

fognak városaim a jótól, megvigasztalja még az Örökkévaló Cziónt és még kiválasztja Jeruzsálemet!

18 Fölemeltem szemeimet és láttam: íme négy szarv. **19** És szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt: Mik ezek? Szólt hozzám: Ezek a szarvak, melyek szétszórták Jehúdát, Izraélt és Jeruzsálemet. **20** Erre láttatott velem az Örökkévaló négy kovácsot. **21** Mondtam: Mit jönnek ezek tenni? És szólt, mondván: Ezek a szarvak, melyek szétszórták Jehúdát annyiban, hogy senki nem emelhette fel a fejét, jöttek tehát ezek, hogy elriasszák azokat, leütven a szarvait ama nemzeteknek, melyek szarvat emeltek vala Jehúda országa ellen, hogy szétszórják.

2 Fölemeltem a szemeimet és láttam, s íme egy férfiú, s kezében mérő kötél. **2** És mondtam: Hová mégy? Szólt hozzám: Kimérni Jeruzsálemet, hogy lássam, mennyi a szélessége és mennyi a hossza. **3** És íme, az angyal, ki velem beszélt, elment, és egy másik angyal kiment elejébe. **4** És szólt hozzá: Fuss, beszélj amaz ifjúhoz, mondván nyílt városként lesz majd lakva Jeruzsálem a benne levő ember és barom sokasága, miatt. **5** Én pedig leszek neki, úgymond az Örökkévaló, tüzes fal gyanánt köröskörül, és dicsőségül leszek benne. **6** Haj, haj, fussatok hát az észak országából, úgymond az Örökkévaló; mert az égnek négy széle szerint szórtalak el benneteket, úgymond az Örökkévaló. **7** Haj, Czión, menekülj, lakója te Bábel leányának. **8** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: dicsőség után küldött engem azon nemzetekhez, melyek kifosztottak benneteket; mert ki hozzátok nyúl, az saját szemefényéhez nyúl. **9** Mert íme, én kezemet emelem reájuk, hogy zsákmányul legyenek szolgálóknak; és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem. **10** Ujjongj és örülj, Czión leánya, mert íme én megyek, hogy lakozzam közepetted, úgymond az Örökkévaló. **11** Majd csatlakoznak számos nemzetek az Örökkévalóhoz ama napon és lesznek nekem népül és majd lakozom közepetted, és megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzád. **12** És bírni fogja az Örökkévaló Jehúdát, mint osztályrészt, a szerit földön, és újból kiválasztja Jeruzsálemet. **13** Csitt, minden halandó, az Örökkévaló előtt! Mert fölserkent az ő szent hajlékából.

3 És láttatta velem Józsuát, a főpapot, amint áll az Örökkévaló angyala előtt s a Vádló ott áll jobbjá felől, hogy vádolja. **2** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Megdorgál téged az Örökkévaló, te Vádló, igenis megdorgál téged az Örökkévaló, a ki

Jeruzsálemet kiválasztotta – nemde tűzből kiragadott üszök ez? **3** Józsuá pedig szennyes ruhákba volt öltözve, s ott állt az angyal előtt. **4** Megszólalt és szólt az előtte állókhöz, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat. Ekkor szólt hozzá: Lásd, eltávolítottam rólad bűnödöt, s majd öltöztetnek díszruhákba. **5** És mondtam: tegyenek tiszta süveget a fejére. És rátették a tiszta süveget a fejére és ruhákba öltöztették, az Örökkévaló angyala pedig ott állt. **6** És megintette az Örökkévaló angyala Józsuát, mondván: **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ha útjaim szerint jársz és ha őrizetemet megőrzöd, ha majd házamat is igazgatod te és udvaraimat is őrzöd: akkor adok neked járást az itt állók közt. **8** Halljad csak, Józsuá főpap, te meg társaid, kik előtted ülnek – mert jelnek való emberek ők – mert íme, én elhozom az én szolgálmat, Sarjadékat. **9** Mert íme, a kő, melyet Józsuá elé tettem – egy kövön hét szem – íme én megvéstem vésését, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura – és elmozdítom amaz országnak bűnét egy napon. **10** Ama napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hívjátok majd kiki a felebarátját, szólító alá és fűgefa alá.

4 S visszajött az angyal, ki velem beszélt és a felébresztett engem mint valakit, ki álmából fölébresztetik. **2** És szólt hozzám: Mit látsz? Mondtam: Láttam, és íme egy lámpás, egészen aranyból, csészéje pedig a tetején és a hét mécsese rajta, hét meg hét öntőcső a tetején levő mécsesek számára. **3** És két olajfa mellette, egy a csésze jobbjáról és egy a baljáról. **4** S megszólaltam és szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt, mondván: Mik ezek, Uram? **5** Felelt az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzám: Hát nem tudod, mik legyenek ezek? Mondtam: Nem, Uram! **6** Erre felelt és szólt hozzám, mondván: Ez az Örökkévaló igéje Zerubbábelhez, mondván: Nem hatalommal, sem nem erővel, hanem az én szellememmel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **7** Mi vagy te, nagy hegy! Zerubbábel előtt síksággá! Fölteszi a csúcskövet örömjaj mellett: Bájt, bájt neki! **8** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Zerubbábel kezei alapították ezt a házat s az ő kezei fogják bevégezni; s megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzátok. **10** Mert ki csúfolja a csekély dolgok napját? Majd örvendve látják a mérő ón követ Zerubbábel kezében ezek heten – az Örökkévaló szemei – ők járnak be az egész földet. **11** Erre megszólaltam és szóltam hozzá: Mi ez a két olajfa a lámpás jobbánál és baljánál? **12** És megszólaltam másodszer és szóltam hozzá:

Mi az a két olajfa-csokor, mely a két aranycsatorna oldalán van, amelyek öntik magukból az aranyat? **13** Szólt hozzám, mondván: Hát nem tudod, mik ezek? Mondtam: Nem, Uram. **14** És mondta: Az olajnak két fia ezek, akik ott állnak az egész föld Ura mellett.

5 Újra fölemeltem szemeimet és láttam, s íme egy repülő tekercs. **2** És szólt hozzám: Mit látsz? – Mondtam: Látok egy repülő tekercsot, hossza húsz könyöknyi, és szélessége tíz könyöknyi. **3** Erre szólt hozzám: Ez az átok, mely kihát az egész ország színére; mert mindenki, aki lop, innen, ahhoz képest, kipusztul és mindenki, aki esküszik, innen, ahhoz képest, kipusztul. **4** Kibocsátottam azt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hogy bemenjen a tolvajnak házába, meg annak házába, ki nevemre hazugul esküszik és háljon a háza közepette és enyésztesse el azt, meg fát és köveit. **5** Ekkor kiment az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzám: Emeld csak fel szemeidet és lásd, mi az, ami itt kijön. **6** Mondtam: Mi az? És mondta: Az éfa az, a mi kijön. És mondta: Ez az ő formájuk az egész országban. **7** S íme, egy kikkár ólom emelkedik és itt egy asszony ülve az éfában. **8** Erre mondta: A gonoszság az! És belé dobta őt az éfába és reádobta az ólomkővet annak szájára. **9** És fölemeltem szemeimet és láttam s íme, két asszony jön ki és szél van a szárnyaikban s olyan szárnyaik vannak, mint a gólya szárnyai; és fölemelték az éfát, föld és ég között. **10** És szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt: Hová viszik az éfát? **11** Szólt hozzám: Házat építeni számára Sineár országában; s elkészítetik, az pedig ott letéteik az ő helyén.

6 Újra fölemeltem szemeimet és láttam s íme, négy szekér jön ki a két hegy közül, a hegyek pedig rézhegyek. **2** Az első szekérben vörös lovak, a második szekérben fekete lovak; **3** a harmadik szekérben fehér lovak és a negyedik szekérben pettyes, barna lovak. **4** Megszólaltam és mondtam az angyalhoz, ki velem beszélt: Mik ezek, uram? **5** Felelt az angyal és szólt hozzám: Az égnek négy szele ezek, melyek kijönnek, miután ott álltak az egész földnek Ura mellett. **6** Amelyikben a fekete lovak vannak, azok az észak országába mennek ki; a fehérek pedig utánuk mentek ki és a pettyesek a dél országába mentek ki. **7** A barnák is kimentek és indulni kívántak, hogy bejárnak a földet. Mondta: Menjetek, járjátok be a földet! És bejárták a földet. **8** Hívott engem és beszélt hozzám, mondván: Lásd, azok, akik az észak országába mennek ki, lecsillapították lelkeket az észak országán. **9** Lett hozzám az Örökkévaló

igéje, mondván: **10** Fogadd el a számkivetettség részéről Cheldájtól, Tóbijától és Jedájától – menj te oda az nap, menj Jósijának, Czefanja fiának házába – a kik Babelből jöttek, **11** fogadd el az ezüstöt és aranyat és készíts koronákat és tegyed fejére Józsuának, Jehóczádák fiának, a főpapnak. **12** És szólj hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Íme egy férfiú, Sarjadék a neve és sarjadás lesz a helyéből: – az majd fölépíti az Örökkévaló templomát. **13** Ő építi fel az Örökkévaló templomát és ő fog viselni fenségeit, ülni fog, uralkodni a trónján, és léssen pap a trónja mellett és a béke tanácsa léssen kettejük között. **14** A koronák pedig lesznek Chélemnek, Tóbijának és Jedájának meg Czefanja. fia kegyének emlékezetül az Örökkévaló templomában. **15** És távoliak jönnek majd és építenek az Örökkévaló templomán, és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura kiküldött engem hozzátok. Léssen ez, ha hallgatva hallgattok az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek szavára.

7 Történt Darjávés királynak negyedik évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, a kilenczedik hónap negyedikén: Kiszlévben. **2** Küldte ugyanis Bét-Él Saréczt és Régem-Méleket meg embereit, hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz, **3** hogy szóljanak az Örökkévaló, a seregek ura házához való papokhoz meg a prófétákhoz, mondván: Vajon sírjak-e az ötödik hónapban, megtartózkodással, amint tettem immár annyi év óta? **4** Akkor lett hozzám az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: **5** Szólj az ország egész népéhez és a papokhoz, mondván: Midőn bőjtöltök és gyászt tartotok az ötödik és hetedik hóban – és pedig már hetven év óta – vajon nékem bőjtöltök-e bőjtölve? **6** S midőn esztek és midőn isztok, nemde ti vagytok az evők, és ti az ivők? **7** Nemde tudjátok azon szavakat, melyeket hirdetett az Örökkévaló, az előbbi próféták által, mikor Jeruzsálem lakva volt és jólétben, meg városai körülötte, a Délvidék s az Alföld is lakva volt! **8** És lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, mondván: **9** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Igaz ítélettel ítéljetek, s szeretetet és irgalmat míveljetek kiki testvérével. **10** Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt ne fosztogassatok, és rosszat senki a testvére ellen ne gondoljatok ki szívetekben. **11** De vonakodtak figyelni, makacs vállat mutattak és füleiket megnehezítették, úgy hogy nem hallottak; **12** szívöket pedig gyémánttá tették, úgy hogy nem hallották a tant és a szavakat, melyeket küldött az Örökkévaló, a seregek ura az ő szellemével, az előbbi próféták

által; és lett nagy harag az Örökkévaló, a seregek ura részéről. **13** És volt, valamint szólította, de nem hallgattak rá, úgy szólítottak ők, de nem hallgattam rájuk, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; **14** Vihar módjára szétszórta őket mind a nemzetekhez, amelyeket nem ismertek, az ország pedig elpusztult ő utánok, jár-keelő nélkül; így tették pusztasággá a gyönyörűséges országot.

8 És lett az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura Buzgólkodtam Cziónért nagy buzgalommal, és nagy hévvel buzgólkodtam érette. **3** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Visszatérek Cziónba és lakozom Jeruzsálem közepette; és elneveztetik Jeruzsálem igazság városának, s az Örökkévalónak, a seregek urának hegye szent hegynek. **4** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még fognak ülni öreg férfiak és öreg nők Jeruzsálemnek terein, kiki támasztó botjával a kezében napjaik sokasága miatt. **5** S a városnak terei megtelnek fiú- és leánygyermekkel, akik játszadoznak terein. **6** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Midőn ez csodálatos lesz e nép maradékának szemeiben ama napokban: az én szemeimben is csodálatos lesz, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megsegítem népemet, a kelet földjéről és a napnyugta földjéről; **8** elhozom őket, hogy lakjanak Jeruzsálem közepette; és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül, igazsággal és jogossággal. **9** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Erősödjenek meg a ti kezeitek, ti, kik halljátok a napokban ezeket a szavakat azon próféták szájából, a kik voltak ama napon, hogy megalapított az Örökkévalónak, a seregek urának háza, a templom, hogy felépüljön. **10** Mert ama napok előtt embernek nem volt meg a bére, sem állatnak nem volt bére s a kimenőnek és bemenőnek nem volt békéje a szorongatótól, és ráeresztettem mind az embereket, egyikét a másikára. **11** Most azonban nem mint az előbbi napokban vagyok én a nép maradéka iránt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura; **12** hanem lesz a békének vetése – a szőlőtő megadja gyümölcsét, s a föld megadja termését, s az ég megadja harmatját, s birtokba adom a nép maradékának mindezeket. **13** És léssen: valamint átok voltatok a nemzetek közt, Jehúda háza és Izraél háza, azonképen megsegítlek benneteket, hogy áldássá legyetek. Ne féljetek, erősödjenek meg a ti kezeitek! **14** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: valamint szándékoltam rosszat tenni veletek,

mikor őseitek engem megharagítottak, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és nem gondoltam meg: 15 azonképpen viszont szándékok eme napokban jót tenni Jeruzsálemmel és Jehúda házával. Ne féljete! 16 Ezek a dolgok, melyeket cselekedjete: Beszéljetek igazat egyik a másikával; igazsággal és béke ítéletével ítéljete a ti kapuitokban. 17 Egyik a másik ellen ne gondoljatek rosszat a szívetekben és hazug esküt ne szeresetek – mert mindezeket gyűlölöm, úgymond az Örökkévaló. 18 És lett hozzám az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: 19 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: A negyedik hónap bójtje, meg az ötödiknek bójtje, meg a hetediknek bójtje, meg a tizediknek bójtje Jehúda házának lesznek vígsággá és örömmé és jó ünnepnapokká; de az igazságot és a békét szeresete! 20 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még megtörténik, hogy népek jönnek és számos városoknak lakói, 21 és mennek az egyiknek lakói a másikhoz, mondván: menve menjünk, hogy könyörögjünk az Örökkévalóhoz és hogy keressük az Örökkévalót, a seregek urát; hadd megyek én is. 22 És jönnek sok népek és számos nemzetek, hogy keressék az Örökkévalót, a seregek urát Jeruzsálemben és hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz. 23 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ama napokban megtörténik, hogy megragadjá tíz ember a nemzetek minden nyelveiből, megragadják egy Jehúdabeli ember ruhájának szögletét, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, Isten veletek van!

9 Beszédje az Örökkévaló igéjének Chadrák országaról, és Damaszkus az ő alászállásának helye; mert az Örökkévalónak szeme van az emberekre, meg Izraélinek mind a törzseire; 2 Chamátra is, mely azzal határos, Czórra meg Czidónra, noha az nagyon bölcs. 3 Épített Czór magának várat – s fölhalmozott ezüstöt, mint a por, meg aranyat, mint az utcák sara. 4 Íme az Úr kikergeti s a tengerbe dönti bástyáját, ő maga pedig tűz által emésztetik meg. 5 Lássá Askelón és féljen, Azza és reszkessen nagyon, Ekrón is, mert szégyent vallott az, kire tekintett; majd kivesz király Azzából, Askelón pedig nem lesz lakva. 6 Lakni fog fattyú-fajzat Asdódban, és kiirtom a filiszteusok büszkeségét. 7 És eltávolítom vérbűnét szájából és undokságait fogai közül, hogy maradjon ő is Istenünknek; és léssen mint valamely nemzetség Jehúdában és Ekrón olyan, mint a Jebúsi. 8 És táborozok házam mellett sereg ellen, járó-kelő ellen, és nem vonul át többé rajtuk elnyomó, mert most láttam, szemeimmel. 9 Vigadj nagyon, Czión leánya, riadozzál, Jeruzsálem leánya!

Íme a királyod jön hozzád, igazságos és győztes ő; szegény és számaron nyargal, vemhén, nőtény számarának a fián 10 kiirtok szekerhadat Efraimból és lovat Jeruzsálemből, kiírtatik a harcznak íjja – majd békét beszél a nemzeteknek, uralma pedig tengertől tengerig, s a folyamtól a föld végéig. 11 Te is – szövetségednek vérénél fogva szabadon bocsátottam a te foglyaidat gödörből, melyben víz nincsen. 12 Térjete vissza erősséghez, reménynek foglyai ti! E napon is hirdetem: kétszereset fizetek neked. 13 Mert fesztettem magamnak Jehúdát, íjkképen fegyverkeztem Efraimmal, fölébreszttem fiaidat, Czión, a te fiad ellen, Jáván; és olyanná teszek, mint hősnek kardja. 14 Az Örökkévaló pedig megjelenik fölöttük, előtör mint a villám az ő nyila; s az Úr, az Örökkévaló, megfúja a harsonát és jár a délnek viharaiban. 15 Az Örökkévaló, a seregek ura, megvédi őket; letaposván parittyaköveket, esznek és isznak és zajonganak mint bortól, és megtelnek mint a medence, mint az oltárnak szögletei. 16 S megsegíti őket az Örökkévaló, az ő Istenük ama napon mint népét-nyáját, mert koronának kövei ő, melyek tündökölnek az ő földjén. 17 Igenis mekkora a jelessége és mekkora szépsége: gabna az ifjakat és must virultatja a hajdonokat.

10 Kérjete az Örökkévalótól esőt, tavaszi esőnek idején! Az Örökkévaló készít villámlásokat, hulló esőt ad nekik, kinek-kinek füvet a mezőn. 2 Mert a teráfimok semmiséget beszéltek és a jósolók hazugságot láttak és az álmok hamisságot beszélnek, hiábavalóval vigasztalnak; azért elvonultak, mint a juhok, sanyarognak, mert nincsen pásztor! 3 A pásztorok ellen lobbant fel haragom és a bakokat büntetem meg; mert gondolt az Örökkévaló, a seregek ura az ő nyájára, Jehúda házára s olyanná teszi, mint díszes lova a harczban. 4 Tőle való a sarokkő, tőle a sátorszög, tőle a harcznak íjja; tőle eltávozik minden elnyomó egyaránt. 5 És lesznek mint hősök, a kik tapossák az utcák sarát a harczban, és harcolnak, mert velők van az Örökkévaló, és szegényt vallanak a lovakon nyargalók. 6 Erőssé teszem Jehúda házát, és József házát megsegítem és visszahozom őket, mert irtalmazok nekik, és olyanok lesznek, mint akiket nem vettem el; mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük és meghallgatom őket. 7 Lesznek miként hősök az Efraimbeliek, örül a szívök, mint bortól; fiaik látják és örülnek, vigadjon szívök az Örökkévalóban! 8 Hadd csalogatom őket és összegyűjtöm, mert megváltottam őket, és sokasodnak mint ahogy sokasodtak. 9 Elszórom őket a népek közé, de a távolságokban megemlékeznek rólam; élni fognak

fiakkal együtt és visszatérnek. **10** Visszahozom őket Egyiptom országából és Assúrból összegyűjtöm őket: és Gileád országába és fel a Libánonhoz hozom el őket, de nem lesz elég nekik. **11** Átvonul a tengeren szorongatással, megcsapja a tengerben a hullámokat, kiszáradnak mind a folyamnak mélységei; ledöntetik Assúr büszkesége és Egyiptomnak vesszője eltávozik. **12** Erőssé teszem őket az Örökkévalóban, és az ő nevében fognak járni, úgymond az Örökkévaló.

11 Nyisd meg, Libánon, kapuidat, hogy tűz emésszen czédrusaid közt! **2** Jajgass, cziprusfa, hogy ledőlt a czédrus, mivel hatalmasok pusztítottak el; jajgassatok, ti Básán terebinthusai, hogy ledőlt a hatalmas erdő! **3** Hallik jajgatása a pásztoroknak, hogy elpusztított a pompájuk; hallik ordítása a fiatal oroszlánoknak, hogy elpusztított a Jordán büszkesége! **4** Így szól az Örökkévaló, az én Istenem: Legeltesd az öldöklésre való juhokat, **5** melyeknek vevői öldöklük őket s nem esnek bűnbe, eladójuk pedig mondja: áldott legyen az Örökkévaló, meggazdagodom; pásztoruk pedig nem könyörül rajtuk. **6** Mert nem könyörülök többé az ország lakóin, úgymond az Örökkévaló; sőt íme én juttatom az embereket, kit-kit felebarátjának a kezébe és királyának a kezébe: összetörök az országot és nem mentem meg a kezükből. **7** Legeltettem tehát az öldöklésre való juhokat, valóban a juhoknak legszegényebbjeit; és vettem magamhoz két botot: az egyiket neveztem kedvességnek, a másikat pedig egybekötésnek; és legeltettem a juhokat. **8** És megsemmisítettem a három pásztor egy hónapban; és rájuk unt a lelkem s az ő lelkök is megutált engem. **9** Mondtam tehát: nem legeltetlek titeket, a mi meghal, haljon meg, s a mi elpusztul, pusztuljon el, a megmaradtak pedig emésszék fel egyik a másikának a húsát. **10** Erre vettem botomat: a kedvességet, és szétvágtam azt, hogy fölbontsam szövetségemet, melyet kötöttem mind a népekkel. **11** Így bontatott föl ama napon, és megtudták ekképpen a juhok legszegényebbjei, amelyek vártak reám, hogy az Örökkévaló igéje az. **12** És szóltam hozzájuk: Ha jónak tetszik szemeitekben, adjátok meg a béremet, ha pedig nem, hagyjátok abban. És lemérték béremet: harmincz ezüstöt **13** És szólt hozzám az Örökkévaló: Dobb be a kincstárba azt a pompás drágaságot, mellyel drága voltam náluk. Vettem tehát a harmincz ezüstöt és bedobtam azt az Örökkévaló házában a kincstárba. **14** Erre szétvágtam a második botomat: az egybekötést, hogy fölbontsam a testvériséget Jehúda és Izraél között. **15** És szólt hozzám az

Örökkévaló: Még végy magadnak oklatan pásztornak való szerszámot. **16** Mert íme én támasztok egy pásztor az országban: az elpusztulókkal nem fog gondolni, a fiatal nem fogja keresni, a megsérültet nem fogja gyógyíthatni, a talpon állót nem fogja táplálni, a kövérnek húsát megeszi, patáikat is széttépi. **17** Oh ez a semmirekellő pásztor, ki a juhokat elhagyja – kardot a karjára, meg a jobbik szemére; karja száradva száradjon el, jobb, szeme pedig vakulva, vakuljon meg!

12 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraél felől. Úgymond az Örökkévaló, aki kiterjeszti az eget és megalapítja a földet, és megalkotja az embernek szellemét ő benne. **2** Íme én teszem Jeruzsálemet támoalgás csészejévé mind a népeknek körös-körül, és Jehúda számára is, mely ott lesz az ostromnál Jeruzsálem ellen. **3** És léssen ama napon, teszem Jeruzsálemet súlyemelés kövévé, mind a népeknek: mind a kik emelgetik, meg-megkarczolódnak, és összegyűlnek körülé mind a földnek nemzetei. **4** Ama napon, úgymond az Örökkévaló, megverek minden lovat bódultsággal, lovasát pedig tébolyodással – de Jehúda háza fölött nyitva tartom szememeimet – s a népeknek minden lovát vaksággal verem meg. **5** És mondják majd Jehúda nemzetsegei szívükben: Bátorításul vannak nekem Jeruzsálem lakói az Örökkévaló, a seregek ura, az ő istenük által! **6** Ama napon teszem Jehúda nemzetsegeit olyanokká, mint tűz-fazék a fa között és mint tűzfáklya a kéve között, és főlemészti jobbra és balra mind a népeket köröskörül; és marad még Jeruzsálem a maga helyén, Jeruzsálemben. **7** Erre legelőszőr megsegíti az Örökkévaló Jehúda sátrait, azért hogy ne nőjön Dávid házának dicsősége meg Jeruzsálem lakójának dicsősége föléje Jehúdának. **8** Ama nap megvédi az Örökkévaló Jeruzsálem lakóját, és léssen az elgyengült közöttük ama napon olyan, mint Dávid, Dávid háza pedig olyan, mint isten, mint az Örökkévaló angyala ő előttük. **9** És léssen ama napon: szándékozom kipusztítani mindazon nemzeteket, melyek eljöttek Jeruzsálem ellen. **10** És majd kiöntöm Dávid házára és Jeruzsálem lakójára a kegyelemnek és könyörületnek szellemét, és föltekintenek hozzám annak miatta, kit átszúrtak; és gyászt tartanak fölötte, mint mikor gyászt tartanak az egyetlen miatt, keseregnek fölötte, mint mikor keseregnek az elsőszülött miatt. **11** Ama napon nagy lesz a gyászolás Jeruzsálemben, mint Hadádrimmón gyászolása Megiddón sikságában. **12** Gyászt fog tartani az ország, minden egyes család külön: Dávid

házának családja külön, meg a nejeik külön; Nátán házának családja külön, meg a nejeik külön. 13 Lévi házának családja külön, meg a nejeik külön; Simei családja külön, meg a nejeik külön; 14 mind a többi családok, minden egyes család külön, meg nejeik külön.

13 Ama napon forrás lesz nyitva Dávid háza részére, meg Jeruzsálem lakói részére: vétek ellen és fertőzet ellen. 2 És léssen ama napon, ugymond az Örökkévaló, a seregek ura, kiirtom a 3 És léssen, midőn valaki még prófétát, akkor szólnak hozzá atya és anyja, az ő szülei: ne élj, mert hazugságot beszéltél az Örökkévaló nevében – és átszúrják atya és anyja, az ő szülei, a mikor prófétát. 4 És léssen ama napon, szégyenkeznek a próféták, kiki a látománya miatt, a mikor prófétálkodik, s nem öltenek föl szőrös köpenyt, azért hogy letagadják; 5 s azt mondja: nem vagyok én próféta, földet művelő ember vagyok, mert valaki birtokul juttatta nekem ifjúkoromtól fogva. 6 S ha szólnak hozzá; mik ez ütések a kezeid között? akkor mondja: a hogy ütöttek engem barátainnak házában. 7 Kard, serkenj pásztorem ellen, férfi ellen, ki nekem társam – ugymond az Örökkévaló, a seregek ura, üsd a pásztort, hogy elszéledjenek a juhok, s majd ráfordítom a kezemet a bojtárookra. 8 És léssen az egész országban, ugymond az Örökkévaló, két rész belőle kiirtatik, kiműlik, s egyharmada fennmarad benne. 9 És beviszem a harmadát a tűzbe, s megolvasztom őket, a mint megolvasztják az ezüstöt, és megvizsgálom, a mint megvizsgálják az aranyat; ő szólítja majd nevemet, és én meghallgatom őt, azt mondom: népem ő, és ő mondja: az Örökkévaló az én Istenem.

14 Íme, egy napja jön az Örökkévalónak, és zsákmányod osztatik szét közepetted. 2 Összegyűjtöm ugyanis mind a nemzeteket Jeruzsálem ellen harcra; bevétetik a város, kifosztatnak a házak s a nők meggyaláztatnak; s elmegy a város fele számkivetésbe, de a megmaradt nép nem irtatik ki a városból. 3 Akkor kivonul az Örökkévaló és harcol ama nemzetek ellen, mint a mely napon harcolt csata napján. 4 És állnak majd lábai ama napon az olajfák hegyén, mely Jeruzsálem előtt van kelet felől s meghasad az olajfák hegye felében, napkeletre és nyugotra, igen nagy völgygé; és elmozdul a hegynek fele északra, a másik fele pedig délre. 5 És megfutamodtok hegyeim völgyébe – mert eljut majd a hegyek völgye Áczalig – s megfutamodtok, a mint futamodtatok a földrengés

elől, Uzzija, Jehúda királyának napjaiban, és eljön az Örökkévaló, az én Istenem – mind a szentek teveled. 6 És léssen ama napon, nem lesz világosság, hanem nehezedő dermedtség. 7 Egy nap lesz az, az tudva lesz az Örökkévaló előtt: se nem nap, se nem éj; de léssen estnek idején, világosság leszen. 8 És léssen ama napon: élő vizek erednek Jeruzsálemből, felerészök a keleti tenger felé, s felerészök a nyugoti tenger felé; nyáron és télen leszen! 9 És léssen az Örökkévaló királyllyá az egész földön; ama napon egy lesz az Örökkévaló és egy az ő neve. 10 Átváltozik az egész ország mintegy síksággá Gébától Rimmónig, délre Jeruzsálemtől; és magas lesz az és marad a maga helyén, kezdve Benjámin kapujától egészen az első kapu helyéig, a sarok-kapuig, és Chanánél-tornyától egészen a királyi présházakig. 11 És lakni fognak benne, s átok nem lesz ott többé; és megmarad Jeruzsálem biztonságban. 12 Ez pedig lesz a csapás, melylyel sújtani fogja az Örökkévaló mindazon népeket, melyek Jeruzsálem ellen sereglettek: elrothad mindegyiknek a húsa, úgy a mint áll a lábain, szemei elrothadnak üregeikben és nyelve elrothad a szájában. 13 És léssen ama napon: lesz. nagy megzavarás az Örökkévalótól közöttük, megragadják kiki társának a kezét, és föléje kerekedik a keze társának keze fölé. 14 És Jehúda is harcol majd Jeruzsálemben, és egybegyűjtik mind a nemzetek vagyonát köröskörül: aranyat és ezüstöt és ruhát nagyon sokat. 15 És ép olyan lesz a csapás a lóra, az öszvérré, a tevére meg a számárra és mind az állatra, melyek ama táborokban lesznek, mint eme csapás. 16 És léssen, mind a megmaradtak mindazon nemzetek közül, melyek Jeruzsálem ellen jöttek, felvonulnak évről-évre, hogy leborúljanak a király, az örökkévaló, a seregek ura előtt és hogy megüljék a sátrak ünnepét. 17 És léssen a ki nem vonul fel a földnek nemzetségei közül Jeruzsálemben, hogy leborúljon a király, az Örökkévaló, a seregek ura előtt, — ő reájuk nem esik az eső. 18 És ha Egyiptom nemzetsége nem vonul fel és nem jön el, ő reájuk sem; meglesz a csapás, melylyel sújtja a az Örökkévaló azon nemzeteket, a melyek nem vonulnak fel, hogy megüljék a sátrak ünnepét. 19 Ez leszen vétke Egyiptomnak és vétke mind ama nemzeteknek, hogy nem vonulnak fel megülni a sátrak ünnepét. 20 Ama napon az lesz rajta a ló csengetyűjén: Szent az Örökkévalónak; és olyanok lesznek a fazekak az Örökkévaló házában, mint a. medenczék az oltár előtt. 21 És minden fazék Jeruzsálemben és Jehúdában szent lesz az Örökkévalónak a seregek urának, majd jönnek mind az áldozók és visznek belőlök és főznek

bennük; a nem lesz kalmár többé az Örökkévalónak,
a seregek urának házában ama napon.

Malakiás

1 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraelhez, Maleáki által. **2** Szeretek titeket, mondja az Örökkévaló. És ti azt mondjátok: miben szeretsz minket? **3** Nemde testvére Ézsau Jákobnak, úgymond az Örökkévaló, és én Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem: és tettem hegyeit pusztasággá és birtokát a puszta sakálainak adtam. **4** Midőn azt mondja Edóm: romba döntöttünk, de újra felépítjük a romokat – így szól az Örökkévaló, a seregek ura: ők építeni fognak, de én lerontok; és majd nevezik őket: Gonoszság területe és azon nép, melyet elátkozott az Örökkévaló mindörökre. **5** Szezeitek pedig látják majd és ti magatok mondjátok; Nagy az Örökkévaló, túl Izrael határán! **6** Fiú tiszteli atyját, és szolgál az urát. De ha atya vagyok, hol van tisztelem, és ha úr vagyok, hol van félelmem? mondja az Örökkévaló, a seregek ura: – néktek ti papok, nevemnek megvetői! De ti mondjátok: mivel vetettük meg a nevedet? **7** Azzal, hogy hoztok oltáromra bemoस्कolt kenyeret! De ti mondjátok: mivel mocskoltunk volna be téged? Azzal, hogy mondjátok: az Örökkévaló asztala megvetni való. **8** S midőn hoztok vakot áldozásra, nincs baj, s midőn hoztok sántát és beteget, nincs baj? Mutasd csak be helytartódnak, vajon kedvelni fog-e téged, avagy tekintetbe vesz-e téged, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Most tehát könyörögjete csak az Istenhez, hogy könyörüljön rajtunk! A ti kezetekből lett ez! Tekintetbe vehet-e bárkit közületek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **10** Ki is volna köztetek, hogy bezárná az ajtókat, hogy ne tüzelnének hiába oltáromon! Nincs nekem kedvem bennetek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és áldozatot nem kedvelek a kezetekből! **11** Mert napkeltétől napnyugtáig nagy az én nevem a nemzetek között: és minden helyen füstölögtenek, áldoznak az én nevem a nemzetek közt, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **12** Ti pedig megszenteltelítitek azt azzal, hogy mondjátok: az Úrnak asztala – bemoस्कolt az már, s az ő, jövedelme – megvetni való annak evése. **13** És azt mondjátok: íme, minő fáradalom! és ifjútok rája. mondja, az Örökkévaló, a seregek ura; és elhoztok rablottat meg a sántát és a beteget, így hozzátok az áldozatot, – vajon kedvelhetem-e azt kezetekből, mondja az Örökkévaló. **14** És átkozott is a ki fondorkodik: van ugyan a nyájában him állat, de fogad és áldoz hibásat az Úrnak. Mert nagy király vagyok én, mondja az

Örökkévaló, a seregek ura és a nevem félelmetes a nemzetek között.

2 És most hozzátok szól e parancsolat, ti papok. **2** Ha nem hallgattok rá és ha szívetekre nem veszitek, hogy tiszteletet adjatok nevemnek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, akkor rátok bocsátom az átkot, és megátkozom a ti áldásaitokat; már is megátkoztam, mert nem veszitek szívetekre. **3** Íme én megszidom a ti vetéstekeket és szórok ganajt a ti arczotokra, ünnepi áldozataitok ganaját – és kihordanak majd rája benneteket. **4** És megtudjátok, hogy kibocsátottam hozzátok ezt a parancsolatot, hogy meglegyen szövetségem Lévível – mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **5** Szövetségem volt ő vele: az élet és a béke, adtam neki azokat félelemül és félt engem, és nevem miatt rettegett ő. **6** Igaz tan volt a száján, és jogtalanság nem találtatott az ő ajkain; békében és egyenességen járt velem, és sokakat elfordított a bűntől. **7** Mert a papnak ajkai megőrzik a tudást, és tant kívánnak szájából, mert követje ő az Örökkévalónak, a seregek urának. **8** De ti letértetek az útról, botlásra vittetek sokakat a tanban; megrontottátok a Lévi szövetségét, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Tehát én is megvetni valókká és alacsonyokká tettelek benneteket, az egész nép előtt, ahoz képest, a hogy ti sem őrzitek meg utaimat és személyt tekintetek a tanban. **10** Nemde egy atyánk van mindnyájunknak, nemde egy Isten teremtett minket? miért hűtlenkednénk kiki testvére ellen, megszenteltelítve őseink szövetségét? **11** Hűtlenkedett Jehúda és útálatosság történt Izraelben és Jeruzsálemben, mert megszenteltelítette Jehúda az Örökkévaló szentségét, a melyet szeret, és összeházasodott idegen istennek a leányával. **12** Irton ki az Örökkévaló azon férfiútól, a ki azt teszi, ébrenlevőt és felelőt Jákób sátraiból, meg olyat, a ki áldozatot hoz az Örökkévalónak, a seregek urának! **13** És másodszer ezt teszitek: borítjátok könyvel az Örökkévaló oltárát, sírással és jajgatással, úgy hogy nem fordulhat többé az áldozathoz, hogy kedvességgel fogadná kezetekből. **14** És azt mondjátok: miért? Azért, hogy az Örökkévaló tanu volt közted és ifjúkori feleséged közt, a ki ellen te hűtlenkedtél, holott a társnőd és szövetséges feleséged. **15** Hát nem tette az az egy, pedig fölösen volt neki szelleme? De mi van azzal az egygyel? Isteni magzatot kíván! Őrizkedjete tehát lelketekért és ifjúkori feleségedet ne érje hűtlenség! **16** Mert gyűlölöm az elküldést, mondja az Örökkévaló, Izrael Istene, meg azt, ki erőszakot borított ruhájára, mondja

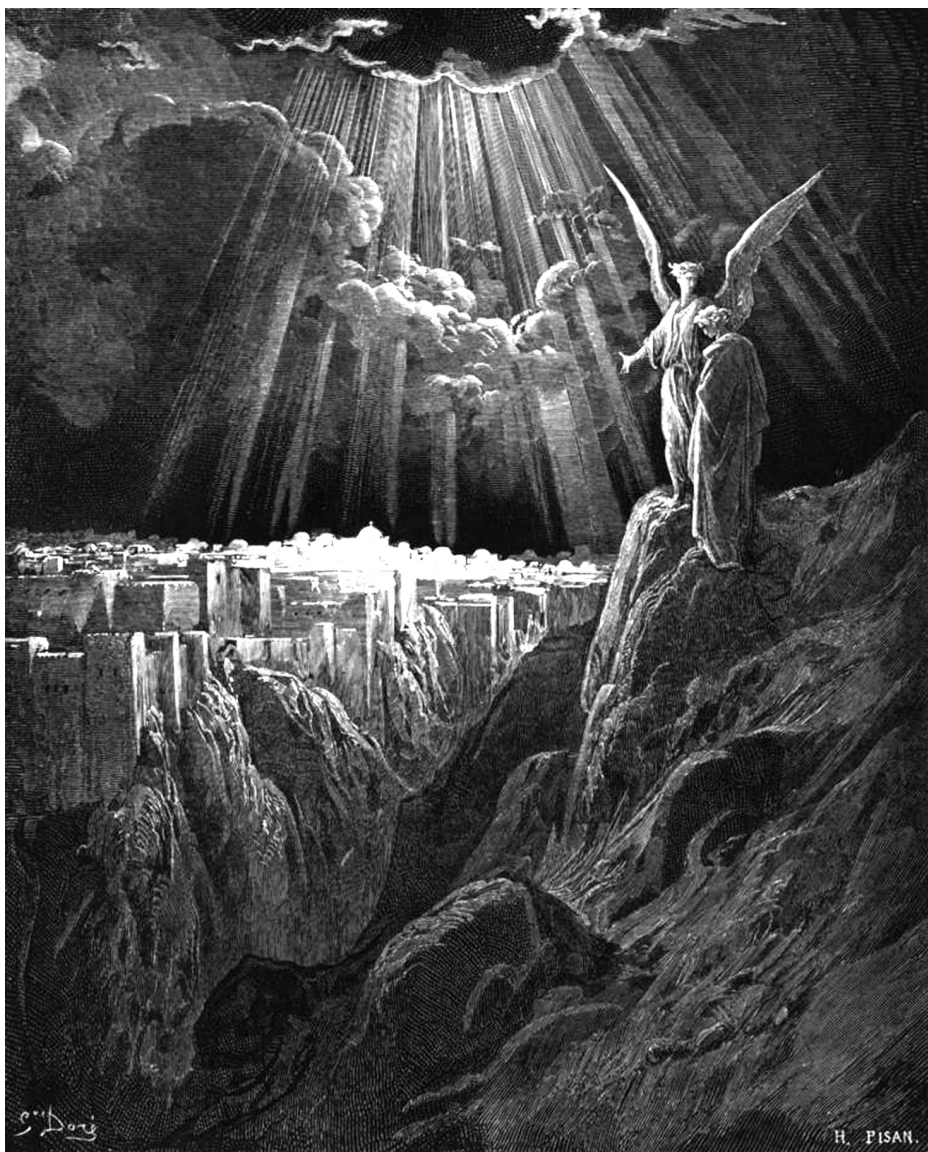
az Örökkévaló, a seregek ura: őrizkedjetez tehát lelketekért és ne hűtlenkedjetez! 17 Fárastottátok az Örökkévalót a ti beszédeitekkel. És azt mondjátok: mivel fárastottuk! Azzal, hogy azt mondjátok: Mindenki, aki rosszat tesz, jónak tetszik az Örökkévaló szemében, és azokban találja kedvét, avagy hol van az ítélet Istene?

3 Íme, én elküldöm követemet, hogy utat törjön előttem: és hirtelen eljő templomához az Úr, a kit kívántok, és a szövetség anygala, a kit akartok, íme eljön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 2 De ki bírja eljöttének napját és ki az, a ki megállhat megjelenésekor? Mert ő olyan, mint az olvasztónak a tüze, vagy mint a ruhamosók lúgja. 3 És ott ül – olvasztva és tisztítva ezüstöt – és megtisztítja a Lévi fiait, és megválasztja őket, mint az aranyat s az ezüstöt, hogy legyenek az Örökkévalónak igazsággal áldozatot hozók. 4 Akkor kellemes lesz az Örökkévalónak Jehúdának és Jeruzsálemnek áldozata, mint az őskor napjaiban és mint az előbbi években. 5 És közeledem hozzátok az ítéletre, és siető tanu leszek a varázsolók ellen és a házasságtörők ellen és a hazugúl esküdők ellen, és azok ellen, kik nyomorgatják a bérest az ő bérében, az özvegyet és az árvát, és jogától elhajlítják a jövevényt, és nem félnek engem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 6 Mert én, az Örökkévaló, nem változtam meg, sem ti, Jákób fiai nem enyészttétek el. 7 seitek napjaitól fogva eltértetek törvényeimtől és nem őriztétek meg, térjetez vissza hozzám, hogy visszatérhessek hozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. És ti mondjátok: mivel térjünk vissza? 8 Megcsal-e ember Istent, hogy ti engem megcsaltok? És ti mondjátok: mivel csaltunk meg téged? A tizeddel és az adományyal. 9 Az átokkal vagytok megátkozva, és engem csaltok meg ti, az egész nemzet! 10 Hoztátok el az egész tizedet a kincstár házába, hogy eleség legyen házamban, és próbáljátok csak meg engem ezzel, mondja az Örökkévaló a seregek ura, nem nyitom-e meg nektek az égnek ablakrácsait, hogy kiöntsek nektek áldást, az elégnél is többet. 11 S megszidom értetez a faló sáskát, hogy meg ne rongsa nektek a földnek gyümölcsét, és természetlen ne legyen nektek a szőlőtő a mezőben, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 12 És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek, mert kedvelt ország lesztez ti, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 13 Erősek voltak ellenem beszédeitez, mondja az Örökkévaló. És mondjátok: mit beszéltünk egymással ellened? 14 Azt mondtátok: hiábavaló dolog Istent szolgálni: és mi a haszna, hogy

megőriztük őrizetét, s hogy elszomorodva jártunk az Örökkévaló, a seregek ura miatt? 15 Most pedig boldogoknak mondjuk mi a kevélyeket, fel is épületez a gonoszság cselekvői, meg is próbálták az Istent és megmenekültez. 16 Akkor egymással beszéltez az Istenfélők, kiki a társával, az Örökkévaló pedig figyelt s meghallotta, és megiratott az emlékezet könyve őelőtte az Istenfélők számára és azok számára, kik a nevét tekintik. 17 És lesznek nékem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, azon napon, melyet én készítez, kiváló tulajdonul, hogy megszánom őket, amint megszánja valaki a fiát, aki őt szolgálja. 18 És majd újra látjátok, mi különbség van az igaz meg a gonosz között, az Istent szolgáló meg aközött, ki őt nem szolgálta.

4 Mert íme jön a nap, égve mint a kemencze – és lesznek mind a kevélyek és mind az, a ki gonoszságot cselekszik, tarlóvá, és föllobbantja őket a nap, a mely jön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, úgy hogy nem hágy nekik gyökeret és ágat. 2 És felsüt reátok, nevemnek félői ti, az igazság napja, gyógyítással a szárnyain; és kimentek és ugrándoztok, mint borjuk a hízlalóból. 3 És majd tapossátok a gonoszokat, mert hamu lesznek lábaitok talpai alatt, azon napon, melyet én készítez, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 4 Emlékezzetez Mózesnek, az én szolgálómnak tanárol, melyet parancsoltam neki a Chórében egész Izraél részére: törvényeket és rendeletekez! 5 Íme, én küldöm nektez Eliját, a prófétát, mielőtt jönne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes;

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Hungarian-Jewish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aidios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16

Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhoz 1:4
Galatákhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23

1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 6:25
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhöz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhöz 5:9
Zsidókhöz 6:2
Zsidókhöz 9:12
Zsidókhöz 9:14
Zsidókhöz 9:15
Zsidókhöz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43

Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6

Hadēs

Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48

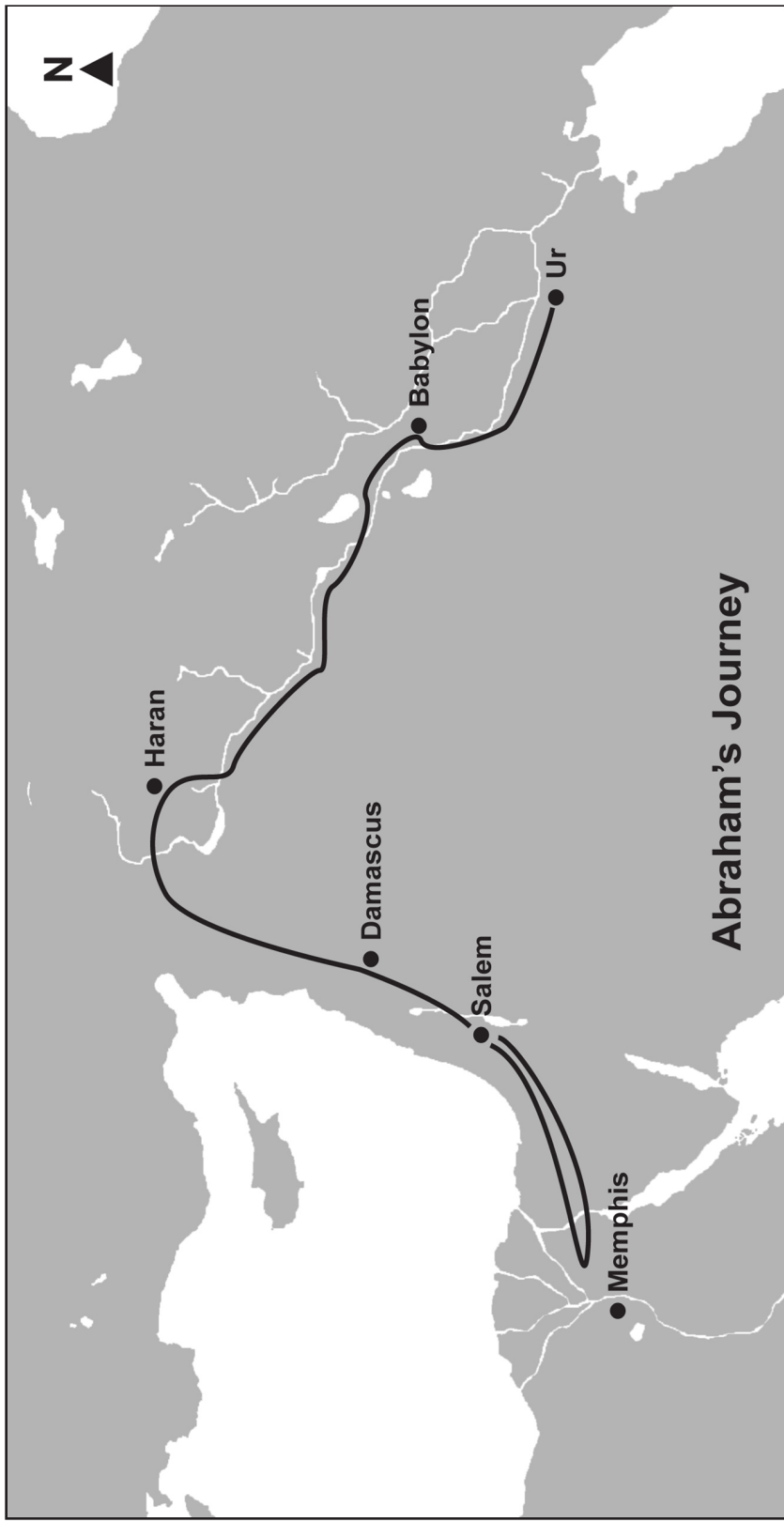
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

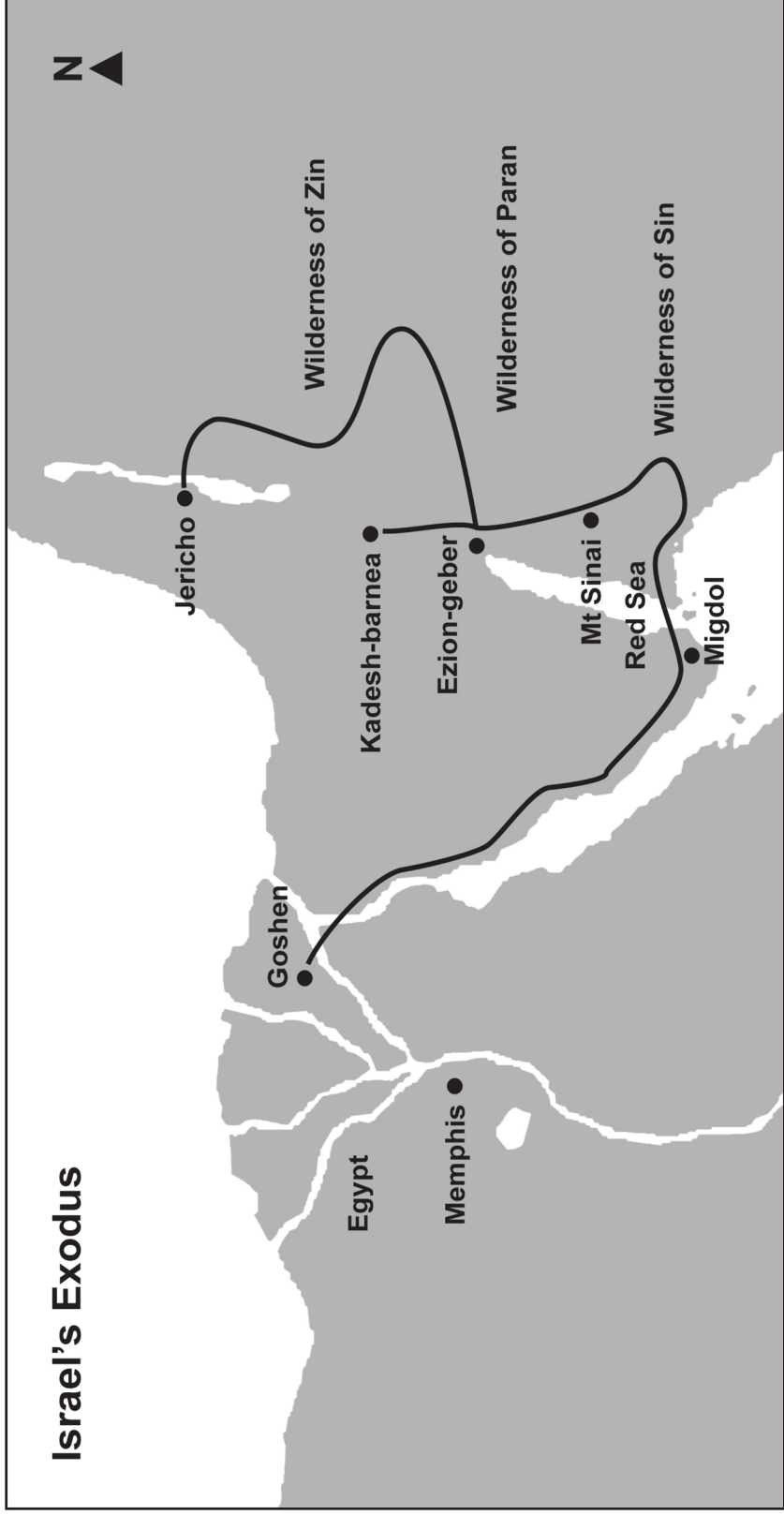
2 Péter 2:4

Questioned

None yet noted

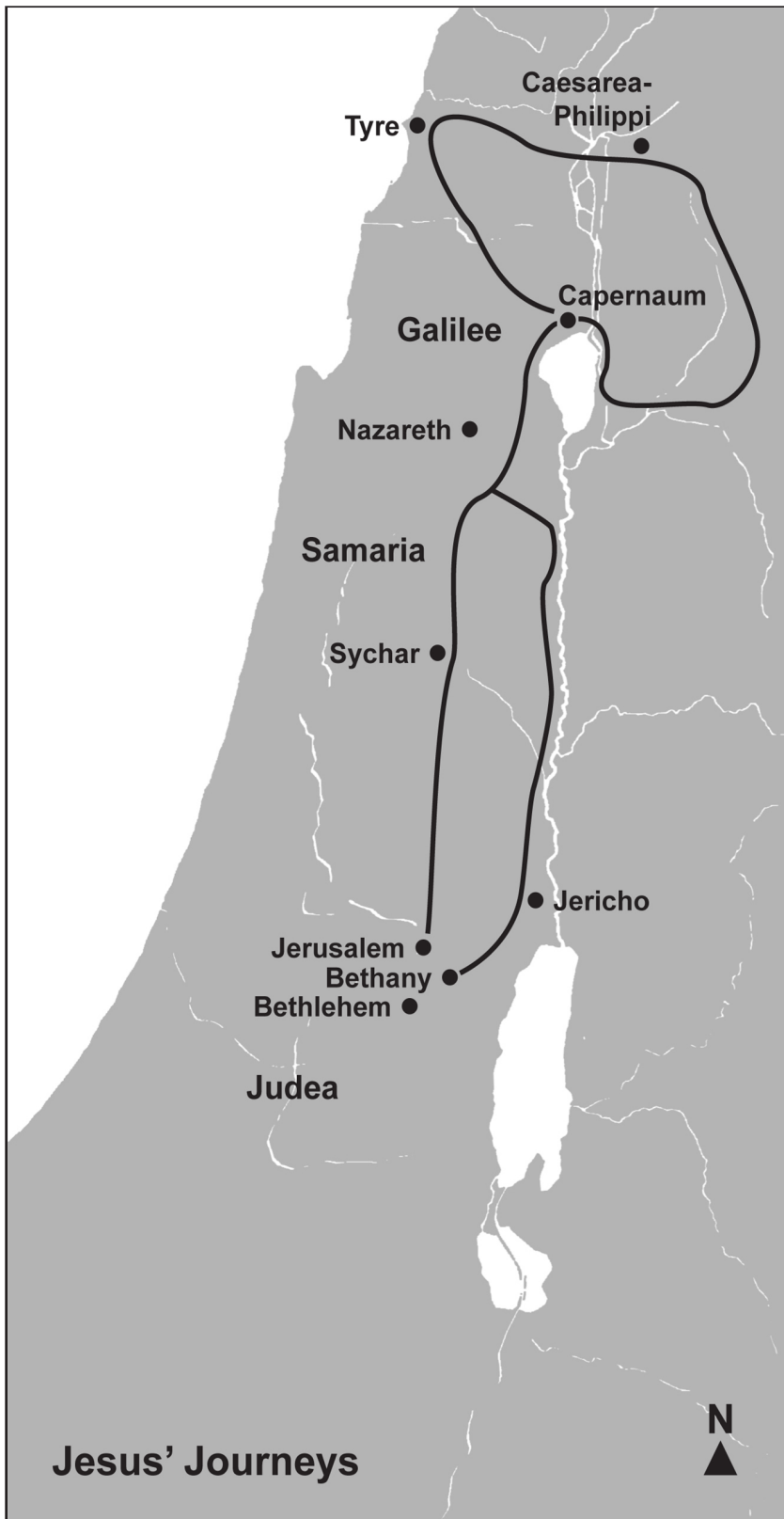
Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhivatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidóköhöz 11:8

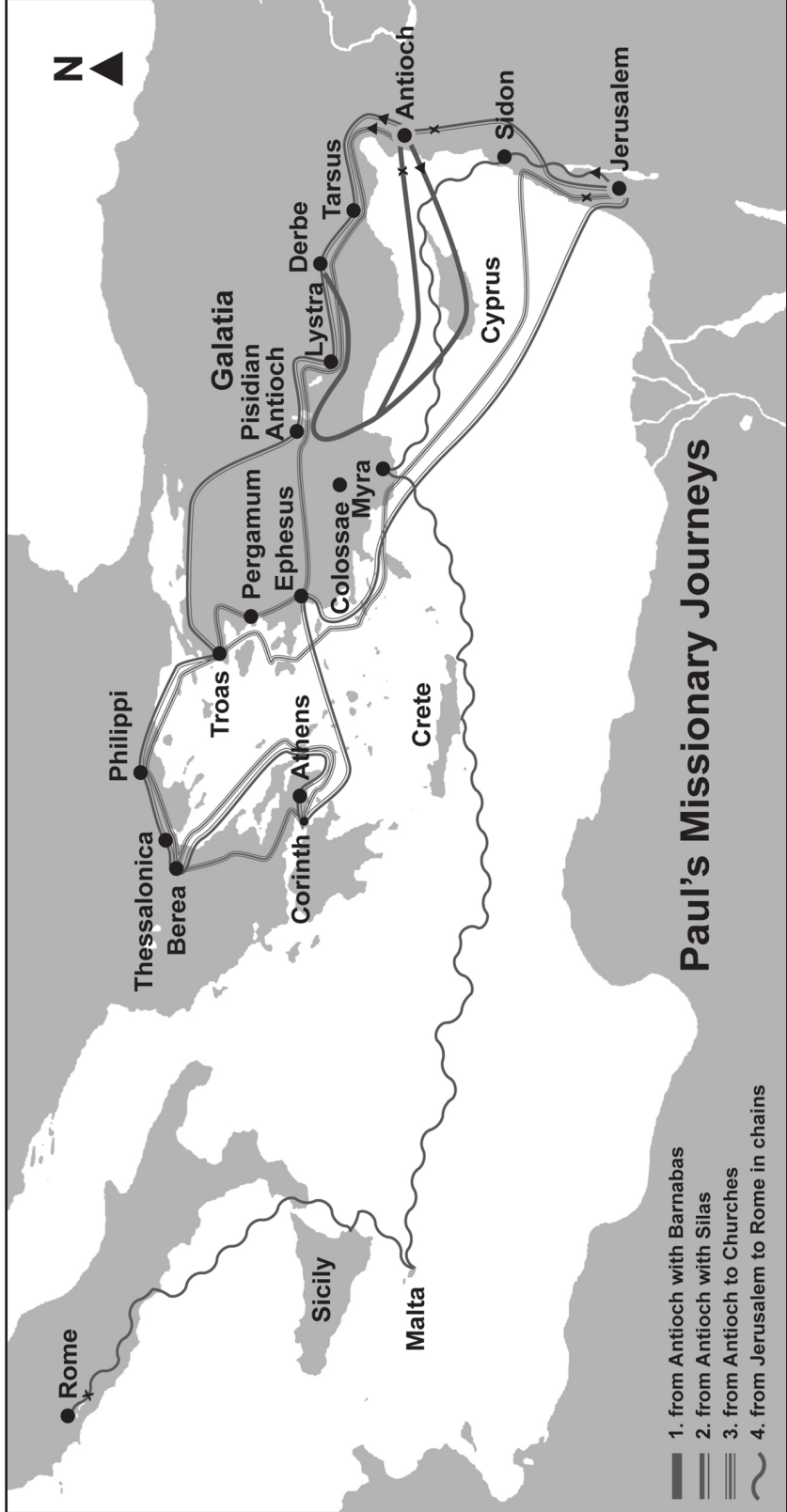
Israel's Exodus

És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. - 2 Mózés 13:17

Mert az Emberfia sem azért jött; hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Menjertek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvé őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19

